

Jogo autobiografija

Po to seka

dvasiniai esė

Paramhansa Jogananda

Kopijuoti į socialinės žiniasklaidos svetaines

Autobiografija iš a Jogas

P
aramahans
os
Jogananda

SU PRATARMĖMIS

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

Išskyrus"
taip
pamatyti

ženklai ir
stebuklais
nepatikėsite
." (Jono 4:48)

Autorių
teisės,
1946 m.,
priklauso
Paramha
nsa
Joganand
a

Skirta | The Atmintis Iš
Liuteris BURBANK
An Amerikietis Šventasis

Turinys

Pratarmė, autorius WY EVANS- WENT Z

Iliustracijų sąrašas

Skyrius

1. Mano tėvai ir ankstyvas gyvenimas
2. Motinos mirtis ir amuletas
3. Šventasis su dviem kūnais (Svamis Pranabananda)
4. Mano nutrauktas skrydis į Himalajus
5. „Kvepalų šventasis“ atlieka savo stebuklus
6. Tigro Svamis
7. Levituojantis šventasis (Nagendra Nath Bhaduri)
8. Didysis Indijos mokslininkas ir išradėjas Jagadis Chandra Bose
9. Palaimingas bhaktas ir jo kosminė romantika (Meistras Mahasaja)
10. Sutinku savo Mokytoją, Šri Juktešvarą
11. Du be pinigų berniukai Brindabane
12. Metai mano magistro atsiskyrėlio name
13. Nemiegantis šventasis (Ram Gopal Muzumdar)
14. sąmonės patirtis
15. Žiedinių kopūstų apiplėšimas
16. Pergudrauti žvaigždes
17. Sasi ir trys safyrai
18. Mahometo stebukladarys (Afzalas Khanas)
19. Mano Guru vienu metu pasirodo Kalkutoje ir Serampūre
20. Mes nelankome Kašmyro
21. Mes lankomės Kašmyre
22. atvaizdo širdis
23. Mano universitetinis diplomas
24. Aš tapau Svamio ordino vienuoliu
25. Brolis Ananta ir sesuo Nalini

- 26. jogos mokslas
- 27. Jogos mokyklos įkūrimas Rančyje
- 28. Kašis, atgimęs ir iš naujo atrastas

29. Rabindranath Tagore ir aš lyginame mokyklas
30. Stebuklų dėsnis
31. Interviu su Šventąja Motina (Kashi Moni Lahiri)
32. Rama prisikelia iš numirusių
33. Indijos jogas-kristus
34. Rūmų materializavimas Himalajuose
35. Mahasaya gyvenimas
36. Babadžio susidomėjimas Vakaraais
37. Aš keliauju į Ameriką
38. Liuteris Burbankas – Amerikos šventasis
39. Bavarijos katalikė stigmatistė
40. Grižtu į Indiją
41. Idilė Pietų Indijoje
42. Paskutinės dienos su mano Guru
43. Juktešvaro prisikėlimas
44. Su Mahatma Gandžiu Vardhoje
45. Bengalų kalba parašyta „Džiaugsmo persmelkta motina“ (Ananda Moyi Ma)
46. Jogė moteris, kuri niekada nevalgo (Giri Bala)
47. Grižtu į Vakarus
48. Encinitas mieste, Kalifornijoje

ILIUSTRACIJOS

Priekinis
skydelis e
Indijos
žemėlapis

Mano Tėve, Bhagabati Čaranas
Gošai Mano mama

Svamis Pranabananda, "The Šventasis Su Du
Kūnai" Mano vyresnysis brolis Ananta

Festivalis Susibūrimas į tas Kiemas iš mano Guru Atsiskyrėlio į
"Serampore Nagendra Nath Bhaduri, „Levituojantis šventasis

Aš pats būdamas 6 metų

Jagadis Chandra Bose, garsus mokslininkas

Du Broliai iš Teresė Neumannas, ties
Konnorsroitas Mokytojas Mahasaja,
palaimingas bhaktas

Džitendra Mazumdaras, mano Kompanionas įjungta tas "Be pinigų
Testas" ties Brindabanas Ananda Moyi Ma, „Džiaugsmo persmelkta
“motina

Himalajų Ola Užimtas pagal
Babadžis Šri Juktešvaras, mano
Mokytojai

Savęs realizacijos draugija, Los Andželo būstinė

Saveęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos,
Holivudas Mano Guru pajūrio atsiskyrėlis
Puryje

Saveęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos,
San Diegas Mano seserys – Roma, Nalini ir
Uma

Mano sesuo Uma

Viešpats savo, kaip Šivos, aspektu

Jogoda Matematika, Atsiskyrėlio ties
Dakšinesvaras Ranchi mokykla,
pagrindinis pastatas

Kašis, atgimęs ir iš naujo atrastas

Bishnu, Motilal Mukherji, mano tėvas, ponas Wrightas, TN Bose, Swamis
Satyananda Grupė iš Delegatai į tas Tarptautinis Kongresas iš Religinis
Liberalai, Bostonas, 1920 m. Guru ir mokinys senovės atsiskyrėlio
buveinėje

Babadžis, tas Jogas-Kristus iš Modernus
Indija Lahiri Mahasaya

A Joga Klasė į Vašingtonas, DC
Liuteris Burbankas

Teresė Neumanas iš Konnersreuth
Bavarija Tadžmahalas Agroje

Šankari Mai Jiew, Tik Gyvenimas Mokinys iš tas puikus Trailanga
Svamis Krišnananda su savo prijaukinta liūte

Grupė įjungta tas Maitinimas Kiemas iš mano Guru
Serampore Atsiskyrėlio Panelė Bleč, ponas Raitas ir aš –
Egipte

Rabindranath Tagore

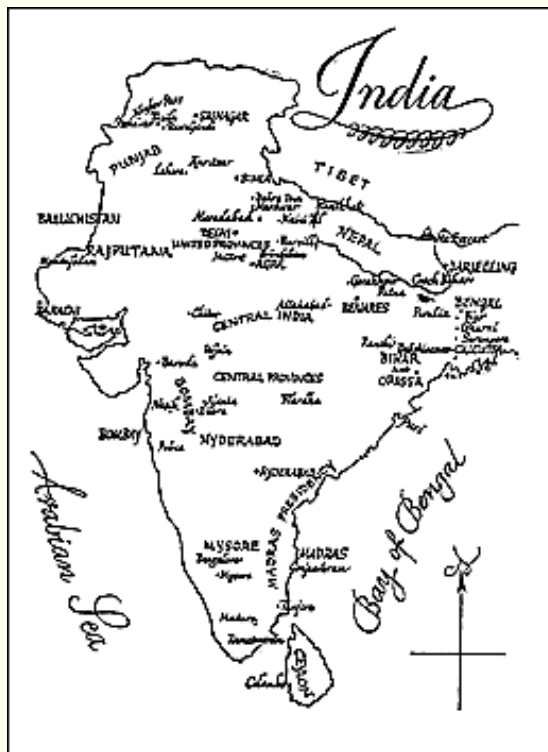
Svamis Kešabananda, ties jo Atsiskyrėlio į
Brindabanas Krišna, senovės Indijos pranašas

Mahatma Gandis, Vardhoje

Giri Bala, tas Moteris Jogas PSO
Niekada Valgo Ponas EE Dickinsonas

Mano Guru ir Aš
pats Ranči
studentai Encinitas

Konferencija i San
Franciskas Svamis
Premananda
Mano tévas

Žemėlapis iš Indija

PRATARMĖ

.WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Jėzus Kolegija, Oksfordas;
 Autorius *Tibeto mirusiųjų*
knygos autorius – didysis
 .Tibeto jogas Milarepa

.*Tibeto joga ir slaptosios doktrinos* ir kt

autobiografijos vertė labai padidina tai, kad tai viena iš nedaugelio knygų anglų kalba apie Indijos išminčius, kurią parašė ne žurnalistas ar užsienietis, o tos pačios rasės ir išsilavinimo žmogus – trumpai tariant, jogo parašyta knyga *apie jogus*. Kaip liudininko pasakojimas apie nepaprastą... gyvenimai ir galios iš modernus Hinduistas šventieji, tas knyga turi svarbą abu laiku ir nesenstantis. Kiekvienas skaitytojas tereiškia deramą dėkingumą ir dėkingumą garsiajam autoriui, kurį turėjau malonumą pažinoti tiek Indijoje, tiek Amerikoje. Jo neįprastas gyvenimo dokumentas neabejotinai yra vienas geriausiai atskleidžiančių hinduistų proto ir .širdies gelmes bei Indijos dvasinius turtus, kada nors išleistų Vakaruose

Tibeto jogos ir slaptųjų doktrinų“ tituliname puslapyje . **1-1** Puryje, Orisoje, Bengalijos,, įlankoje, sutikau Šri Juktešvarą. Tuo metu jis vadovavo ramiam ašramui netoli jūros kranto ir daugiausia buvo užsiėmęs grupės dvasiniu mokymu. iš jaunatviškas mokiniai. Jis išreikštas entuziastingas palūkanos į tas gerovės iš tas žmonės iš tas Jungtiniai Valstijos ir visos Amerikos, taip pat ir Anglijos, ir klausinėjo manęs apie tolimą savo pagrindinio mokinio

Paramhansos Joganandos, kurį jis labai mylėjo ir kurį 1920 m. išsiuntė kaip savo pasiuntinį į
.Vakarus, veiklą, ypač Kalifornijoje

Šri Juktešvaras buvo švelnaus veido ir balso, malonios išvaizdos ir vertas pagarbos, kurią jam
.skyre

pasekėjai jam spontaniškai pritarė. Kiekvienas jį pažinojęs asmuo, nesvarbu, ar jis priklausė jo bendruomenei, ar ne, jį labai gerbė. Ryškiai prisimenu jo aukštą, tiesią, asketišką figūrą, vilkinčią šafrano spalvos apdarą, skirtą žmogui, atsisakiusiam pasaulietinių ieškojimų, kai jis stovėjo prie atsiskyrėlio namų įėjimo, kad mane pasveikintų. Jo plaukai buvo ilgi ir kiek garbanoti, o veidas barzdotas. Jo kūnas buvo raumeningas ir tvirtas, bet lieknas ir gerai suformuotas, ir jo žingsnis energingas. Jis turėjo pasirinktas kaip jo vieta iš žemiškas buveinėlės šventas Purio miestas, į kurį daugybė pamaldžių hinduistų, atstovaujančių kiekvienai Indijos provincijai, kasdien atvyksta piligriminės kelionės į garsiąją Džagannatho, „Pasaulio Viešpaties“, šventyklą. Būtent Puryje 1936 m. Šri Juktešvaras užmerkė savo mirtingąsias akis prieš šios pereinamosios būties vaizdus ir mirė, žinodamas, kad jo įsikūnijimas buvo pergalingai užbaigtas. Iš tiesų džiaugiuosi galėdamas užrašyti šį liudijimą. Į tas aukštas veikėjas ir šventumas iš Šri Juktešvaras. Turinys į likti iš toli iš tas daugybė, Jis besąlygiškai ir ramiai atsidavė idealiam gyvenimui, kurį įgyvendino jo mokinys Paramhansa Jogananda. dabar aprašė per amžius. WY EVANS-WENTZ

1-1 Oksfordo universiteto leidykla, 1935 m.

Autoriaus Padėkos

Esu labai dėkingas panelei LV Pratt už jos ilgą redakcinį darbą rengiant šios knygos rankraštį. Mano padėka yra mokėtina taip pat į Panelė Rūta Zahnas už paruošimą iš tas indeksas, į Ponas C. Ričardas Wrightas už leidimą panaudoti ištraukas iš jo kelionių po Indiją dienoraščio .ir dr. W. Y. Evansui-Wentzui už pasiūlymus ir padėsinimą

PARAMHANSA JOGANANDA

*m. spalio 28 d. 1945
Encinitas, Kalifornija*

SKYRIUS: 1

Mano Tėvai ir Ankstyvas Gyvenimas

Būdingi Indijos kultūros bruožai jau seniai yra aukščiausių tiesų paieškos ir kartu mokinys-guru 1-2 santykiai. Mano paties kelias nuvedė mane pas Kristų primenantį išminčių, kurio gražus gyvenimas buvo iškaltas amžiams. Jis buvo vienas iš didžiųjų meistrų, kurie yra vieninteliai Indijos

likęs turtas. Kiekvienoje kartoje iškildami, jie įtvirtino savo žemę nuo Babilono ir Egipto likimo.

Ankstyviausi prisiminimai apima anachronistinius ankstesnio įsikūnijimo bruožus. Aiškūs prisiminimai atėjo iš tolimo gyvenimo, jogo **1-3** tarp Himalajų sniegu. Šie praeities žvilgsniai, kažkoku bematiu ryšiu, taip pat leido man pažvelgti į ateitį.

Bejėgiški kūdikystės pažeminimai nebuvo išvartyti iš mano proto. Apmaudu jaučiau, kad negaliu vaikščioti ar laisvai reikšti savęs. Manyje kilo maldos bangos, kai suvokiau savo fizinę bejėgystę. Mano stiprus emocinis gyvenimas įgavo tylią formą kaip žodžiai daugeliu kalbų.

Vidinėje kalbų painiavoje mano ausis pamažu priprato prie aplinkinių mano tautos bengalų skiemenų. Kerintis kūdikio proto aprėptis! suaugusiojo manymu, apsiribojanti žaislais ir kojų pirštais.

Psichologinis fermentavimas ir mano nereaguojantis kūnas privertė mane dažnai atkakliai verkti. Prisimenu bendrą šeimos sumišimą dėl mano sielvarto. Mane užplūsta ir laimingesni prisiminimai: motinos glamonės, pirmieji bandymai šnekučiuotis ir žengti mažylį. Šios ankstyvos pergalės, paprastai greitai pamiršamos, vis dėlto yra natūralus psitikėjimo savimi pagrindas.

Mano toli siekiantys prisiminimai nėra unikalūs. Yra žinoma, kad daugelis joga išlaikė savo savimonę nepertraukdami dramatiško perėjimo į „gyvenimą“ ir „mirtį“. Jei žmogus yra tik kūnas, jo praradimas iš tiesų žymi paskutinį tapatybės laikotarpį. Tačiau jei pranašai per tūkstantmečius kalbėjo tiesą, žmogus iš esmės yra bekūnės prigimties. Nuolatinė žmogaus egoizmo šerdis tik laikinai susijusi su jusliniu suvokimu.

Nors ir keisti, aiškūs kūdikystės prisiminimai nėra itin reti. Keliaudamas po daugybę šalių, girdėjau ankstyvų prisiminimų iš nuoširdžių vyrų ir moterų lūpų.

Gimiau paskutiniame XIX amžiaus dešimtmetyje ir pirmuosius aštuonerius metus praleidau Gorakhpure. Tai buvo mano gimtinė šiaurės rytų Indijos Jungtinėse provincijose. Buvome aštuoni vaikai: keturi berniukai ir keturios mergaitės. Aš, Mukunda Lal Ghosh (**1-4**), buvau antras sūnus ir ketvirtas vaikas.

Tėvas ir motina buvo bengalai, kilę iš *kṣatrijū* kastos. **1-5** Abu buvo apdovanoti šventa prigimtimi. Jų abipusė meilė, rami ir ori, niekada nepasireikšdavo lengvabūdiškai. Tobula tėvų harmonija buvo ramus centras aštuonių jaunų gyvenimų sukuriui.

Tėvas, Bhagabati Charan Ghosh, buvo malonus, rimtas, kartais griežtas. Nors mes, vaikai, jį labai mylėjome, vis tiek laikėmės tam tikro pagarbaus atstumo. Puikus matematikas ir logikas, jį daugiausia vadovavo intelektas. Tačiau mama buvo širdžių karalienė ir mokė mus tik per meilę. Po jos mirties tėvas parodė daugiau savo vidinio

švelnumo. Tada pastebėjau, kad jo žvilgsnis dažnai virto mano mamos žvilgsniu.

Mamos akivaizdoje mes patyrėme savo pirmąją karčiai saldžią pažintį su šventraščiais. Pasakojimai iš tas *Mahabharata* ir *Ramajana* **1-6** buvo išradingai iškviestas į susitikti tas skubos

iš drausmė. Instrukcija ir bausmė nuėjo ranka į ranka.

Kasdien pagarbos tėvui gestas buvo mamos rūpestingas ap rengimas popietėmis, kai jis grįždavo namo iš darbo. Jo pareigos buvo panašios į viceprezidento pareigas Bengalijos-Nagpuro geležinkelyje, vienoje iš didelių Indijos bendrovių. Jo darbas buvo susijęs su kelionėmis, ir mūsų šeima vaikystėje gyveno keliuose miestuose.

Motina ištiesė ranką vargstantiems. Tėvas taip pat buvo geranoriškas, bet jo pagarba įstatymui ir tvarkai apėmė ir biudžetą. Per dvi savaites mama vargšų maitinimui išleisdavo daugiau nei tėvo mėnesinės pajamos.

„Prašau tik tiek, kad jūsų labdara būtų neperžengta protingų ribų.“ Net švelnus vyro papeikimas mamai buvo skaudus. Ji užsisakė lengvą vežimą, nė neužsiminė vaikams apie jokių nesutarimus.

"Sudie; Aš rytas einu toli į mano motinos namai." Senovės ultimatas!

Mes pratrūkome nustebę raudoti. Mūsų dėdė iš motinos pusės atvyko pačiu laiku; jis pašnibždėjo tėvui išmintingą patarimą, be abejo, surinktą per amžius. Tėvui pasakius keletą taikinamųjų pastabų, mama laimingai paleido vežimą. Taip baigėsi vienintelis nesutarimas, kurį kada nors pastebėjau tarp savo tėvų. Tačiau prisimenu būdingą pokalbį.

„Prašau, duokite man dešimt rupijų už nelaimingą moterį, kuri ką tik atvyko į namus.“ Mamos šypsena turėjo savotišką įtikinamumą.

„Kodėl dešimt rupijų? Vienos užtenka.“ Tėvas pridūrė pasiteisinimą: „Kai staiga mirė mano tėvas ir seneliai, pirmą kartą pajutau skurdo skonį. Vieninteliai mano pusryčiai, prieš einant mylias iki mokyklos, buvo mažas bananas. Vėliau, studijuodamas universitete, man taip reikėjo, kad kreipiausi į turtingą teisėją dėl vienos rupijos per mėnesį paramos. Jis atsisakė, pabrėždamas, kad net rupija yra svarbi.“

„Kaip karčiai prisimeni, kaip negavai tos rupijos!“ – Motinos širdyje iškart kilo logika. „Ar nori, kad ši moteris irgi skausmingai prisimintų tavo atsisakymą duoti dešimt rupijų, kurių jai skubiai reikėjo?“

„Tu laimi!“ – amžinu nugalėtų vyrų gestu jis atidarė piniginę. „Štai dešimties rupijų banknotas. Duok jai jį iš mano geros valios.“

Tėvas pirmiausia į bet kokią naują pasiūlymą atsakydavo „ne“. Jo požiūris į keistą moterį, kuri taip lengvai pasinaudojusi motinos užuojauta buvo jo įprasto atsargumo pavyzdys. Nenoras akimirksniu priimti – būdingas prancūzų mąstysenai Vakaruose – iš tikrųjų tėra „deramo apmąstymo“ principo laikymasis. Man visada atrodė, kad tėvas yra protingas ir subalansuotas savo sprendimuose. Jei aš galėdamas paremti

mano daugybę prašymų vienu ar dviem gerais argumentais, jis visada padėdavo trokštamą tikslą man pasiekti, nesvarbu, ar tai būtų atostogos, ar naujas motociklas.

Tėvas ankstyvaisiais metais griežtai drausmino savo vaikus, bet jo požiūris į juos buvo pats buvo tikras spartietiškas. Pavyzdžiui, jis niekada nesilankė teatre, o ieškojo poilsio įvairiose dvasinėse praktikose ir skaitydamas *Bhagavad Gitą* . 1-7 Atmesdamas bet kokią prabangą, jis kabintųsi į vienas senas pora iš batai iki jie buvo nenaudingas. Jo sūnūs nupirko automobiliai po Jie tapo populiarūs, bet tėvas kasdien važinėdavo į darbą troleibusu. Pinigų kaupimas dėl valdžios buvo svetimas jo prigimčiai. Kartą, įkūręs Kalkutos miesto banką, jis atsisakė gauti naudos iš jo akcijų. Jis tiesiog norėjo laisvalaikio atlikti pilietinę pareigą.

Praėjus keleriems metams po to, kai tėvas išėjo į pensiją, atvyko anglų buhalteris patikrinti Bengalijos-Nagpuro geležinkelio bendrovės apskaitos. Nustebęs tyrėjas atrado, kad tėvas niekada nebuvo kreipęsis dėl delspinigių.

"Jis padarė tas darbas iš trys vyrai!" tas buhalteris pasakė tas įmonė. "Jis turi rupijų 125 000 (apie

„41 250 USD), priklausančią jam kaip atgalinę kompensaciją.“ Pareigūnai tėvui įteikė šios sumos čekį. Jis taip mažai apie tai galvojo, kad pamiršo bet koki paminėjimą šeimai. Vėliau jį apklausė mano jauniausias brolis Bišnu, kuris banko išrašė pastebėjo didelę įmoką .

„Kodėl turėtume džiaugtis materialine nauda?“ – atsakė tėvas. „Tas, kuris siekia pusiausvyros, nei džiaugiasi dėl laimėjimo, nei nusimena dėl praradimo. Jis žino, kad žmogus ateina į šį pasaulį be skatiko ir išeina be nė rupijos.“

TĖVAS

Bhagabati Čaranas Gošai
A Mokiny's iš Lahiri Mahasaja

Santuokos pradžioje mano tėvai tapo didžiojo meistro Lahiri Mahasaya iš Benareso mokiniais. Šis kontaktas sustiprino tėvo natūraliai asketišką temperamentą. Mama mano vyriausiai seseriai Romai padarė nepaprastą prisipažinimą: „Mudu su tėvu gyvename kartu kaip vyras ir žmona tik kartą per metus, kad turėtume vaikų.“

Tėvas pirmą kartą sutiko Lahiri Mahasayą per Abinash Babu, **1-8** Bengalijos-Nagpuro geležinkelio Gorakhpuro biuro darbuotojas. Abinašas mano jaunas ausis pamokė įtraukinčiais pasakojimais apie daugelį Indijos šventųjų. Jis visada baigdavo pasakojimus pagerbdamas savo paties guru didingąją šlovę.

"Ar kada nors girdėjote apie nepaprastas aplinkybes, kuriomis jūsų tėvas tapo Lahiri Mahasaya mokiniu?"

Tingų vasaros popietę, kai mudu su Abinašu sėdėjome mano namų kieme, jis uždavė šį intriguojantį klausimą. Aš papurčiau galvą ir laukiančiai šyptelėjau.

„Prieš daugelį metų, dar prieš tau gimstant, paprašiau savo vyresniojo pareigūno – tavo tėvo – suteikti man savaitės atostogų nuo pareigų Gorakhpure, kad galėčiau aplankyti savo guru Benarese. Tavo tėvas išjuokė mano planą.“

„Ar ketini tapti religiniu fanatiku?“ – paklausė jis. – „Susitelk į savo biuro darbą, jei nori judėti į priekį.“

„Tą dieną, liūdnai eidamas namo miško takeliu, sutikau tavo tėvą palankyne. Jis paleido tarnus ir vežimą, pats priėjo šalia manęs. Norėdamas mane paguosti, jis atkreipė dėmesį į pasaulietinės sėkmės siekimo privalumus. Bet aš jį girdėjau abejingai. Mano širdis kartojo: „Lahiri Mahasaya! Negaliu gyventi tavęs nematydamas!“

„Mūsų kelias nuvedė mus į ramaus lauko pakraštį, kur vėlyvo popietės saulės spinduliai vis dar vainikavo aukštas laukinės žolės raibulius. Mes sustojome susižavėję. Ten, lauke, vos už kelių jardų nuo mūsų, staiga pasirodė mano didžiojo guru pavidalas! **1-9**“

„Bhagabati, tu per griežtai elgiesi su savo tarnautoju!“ – Jo balsas skambėjo mūsų nustebusiose ausyse. Jis dingo taip pat paslaptinai, kaip ir atėjo. Atsiklaupęs šaukiau: „Lahiri Mahasaya! Lahiri Mahasaya!“ Tavo tėvas kelias akimirkas sustingo iš apstulbimo.

„Abinašai, aš ne tik *tau* leidžiu, bet *ir sau* leidžiu rytoj išvykti į Benaresą. Privalau pažinti šį didįjį Lahiri Mahasayą, kuris gali kada panorėjęs materializuotis, kad užtartų tave! Aš pasiimsiu savo žmoną ir paprašysiu šio meistro, kad mus įvestų į savo dvasinį kelią. Ar nuvesk mus pas jį?“

„Žinoma.“ Mane apėmė džiaugsmas dėl stebuklingo atsakymo į mano maldą ir greitos, palankios įvykių eigos.

„Kitą vakarą mudu su tavo tėvais išplaukėme į Benaresą. Kitą dieną važiovome arklių traukiamu vežimu,“ ir tada turėjo į pasivaikščioti per siauras eismo juostas į mano guru nuošalus namai. Įėjimas jo mažai

Svetainėje nusilenkėme prieš mokytoją, išpraustą į įprastą lotoso pozą. Jis sumirksėjo skvarbiomis akimis ir nukreipė jas į tavo tėvą.

„Bhagabati, tu per griežtai elgiesi su savo darbuotoju!“ Jo žodžiai buvo tokie patys, kaip ir prieš dvi dienas Gorakhpuro laukuose. Jis pridūrė: „Džiaugiuosi, kad leidote Abinašui mane aplankyti ir kad jūs su žmona jį lydėjote.“

„Jų džiaugsmui, jis įvedė jūsų tėvus į dvasinę *Krija jogos praktiką*. “ **1-10** Tavo tėvas ir aš, kaip broliai mokiniai, esame artimi draugai nuo tos išimtinės vizijos dienos. Lahiri Mahasaya neabejotinai domėjosi tavo gimimu. Tavo gyvenimas tikrai bus susijęs su jo gyvenimu: šeimnininko palaiminimas niekada nesibaigia.“

Lahiri Mahasaya paliko šį pasaulį netrukus po to, kai aš jį įėjau. Jo paveikslas, įrėmintas, visada puošė mūsų šeimos altorių įvairiuose miestuose, į kuriuos tėvas buvo perkeltas pagal savo pareigas. Daugelį rytų ir vakarų mudu su mama medituodavome priešais improvizuotą šventovę, aukodami gėles, pamirkytas kvapnioje santalų pastoje. Smilkalais ir mira, taip pat bendromis pamaldomis, pagerbdavome dieviškumą, kuris pilnai išreiškė Lahiri Mahasayą.

Jo paveikslėlis turėjo a pranokstantis įtaka virš mano gyvenimas. Kaip Aš augo, tas mintis iš tas meistras augo kartu su mane. Į meditacija Aš norėtų dažnai pamatyti jo fotografijos vaizdas iškilti iš jo mažas įrėminti ir, įgaudamas gyvą pavidalą, atsisėsti priešais mane. Kai bandžiau paliesti jo šviečiančio kūno pėdas, jis pasikeisdavo ir vėl tapdavo paveikslu. Vaikystei peraugus į paauglystę, radau Lahiri Mahasayą transformuotą į mano protas iš a mažai vaizdas, apibarstytas į a rėmas, į a gyva, apšviečianti artybė. Dažnai melsdavausi jam išbandymų ar sumišimo akimirkomis, ieškodama savyje jo paguodžiančio vadovavimo. Iš pradžių liūdėjau, nes jis fiziškai nebebuvo gyvas. Kai pradėjau norėdamas atrasti jo slaptą visur buvimą, daugiau nebesigailėjau. Jis dažnai rašė tiems savo mokiniams, kurie pernelyg troško jį pamatyti: „Kam ateinate apžiūrėti mano kaulų ir kūno, kai visada esu jūsų *kutasthos* (dvasinio regėjimo) diapazone?“

Maždaug aštuonerių metų amžiaus buvau palaimintas nuostabiu išgijimu per Lahiri Mahasaya nuotrauką. Ši patirtis sustiprino mano meilę. Gyvendamas mūsų šeimos dvare Ičapure, Bengalijoje, susirgau azijine cholera. Buvau apimtas nevilties; gydytojai negalėjo padėti... nieko. Prie mano lovos mama įnirtingai mostelėjo man pažvelgti į Lahiri Mahasaya paveikslą ant sienos virš galvos.

„Nusilenk jam mintyse!“ Ji žinojo, kad esu per silpna net pakelti rankas pasisveikinimui. „Jei tikrai parodysi savo atsidavimą ir mintyse atsiklaupsi prieš jį, tavo gyvybė bus išgelbėta!“

Žvelgiau į jo nuotrauką ir pamačiau akinantį šviesos spindulį, apgaubiantį mano kūną ir visą kambarį. Pykinimas ir kiti nekontroliuojami simptomai išnyko; aš pasveikau. Iškart pasijutau pakankamai stiprus, kad galėčiau pasilenkti ir paliesti

mamos kojas, įvertindamas jos neišmatuojamą tikėjimą savo guru. Mama ne kartą spaudė galvą prie mažo paveikslo.

"O Visur esantis Meistras, Aš ačiū tu kad tavo šviesa turi išgydytas mano sūnus!"

Supratau, kad ji taip pat matė tą šviesos liepsną, kurios dėka aš akimirksniu pasveikau nuo paprastai mirtinos ligos.

Vienas brangiausių mano turtų yra ta pati nuotrauka. Ją tėvui padovanojo pats Lahiri Mahasaya, ji spinduliuoja šventą vibraciją. Nuotraukos kilmė buvo stebuklinga. Šią istoriją girdėjau iš tėvo brolio mokinio Kali Kumaro Rojaus.

Panašu, kad meistras nenorėjo būti fotografuojamas. Jam protestuojant, kartą buvo padaryta jo ir bhaktų grupės, įskaitant Kali Kumar Roy, grupinė nuotrauka. Nustebęs fotografas atrado, kad plokštelėje, kurioje buvo aiškūs visų mokinių atvaizdai, centre buvo tik tuščia vieta, kur jis pagrįstai tikėjosi rasti Lahiri Mahasaya kontūrus. Šis reiškinys buvo plačiai aptarinėjamas.

Vienas studentas ir patyręs fotografas Ganga Dhar Babu gyrėsi, kad bėglys jo nepabėgs. Kitą rytą, kai guru lotoso poza sėdėjo ant medinio suolo su Už jo, už širmos, atvyko Ganga Dhar Babu su savo įranga. Imdamasis visų atsargumo priemonių sėkmei užtikrinti, jis godžiai atidengė dvylika plokštelių. Ant kiekvienos jis netrukus rado medinio suolo ir širmos atspaudą, bet vėlgi trūko šeimininko formos.

Su ašaromis ir sudužusio pasididžiavimo apimti Ganga Dhar Babu ieškojo savo guru. Praėjo daug valandų, kol Lahiri Mahasaya nutraukė tylą įžvalgiu komentaru:

"Aš rytas Dvasia. Gali tavo kamera atspindėti tas visur esantis Nematomas?"

„Matau, kad negaliu! Bet, Šventasis Pone, aš nuoširdžiai trokštu kūniškos šventyklos paveikslo, kuriame, mano siauram regėjimui, vienintelėje visavertėje Dvasioje, regis, gyvena Dvasia.“

"Ateik, tada, rytoj rytas. Aš valia poza už tu."

Fotografas vėl sufokusavo fotoaparata. Šį kartą šventoji figūra, neapsaugota paslaptingo nepastebimo, ant plokštelės buvo ryški. Meistras daugiau niekada nepozavo nuotraukai; bent jau aš tokios nemačiau.

Nuotrauka yra atgaminta šioje knygoje. Šviesūs Lahiri Mahasaya veido bruožai, būdingi universaliam atspalviui, vargu ar leidžia suprasti, kokiai rasei jis priklausė. Jo didelis džiaugsmas dėl bendrystės su Dievu šiek tiek atsiskleidžia... a šiek tiek mįslingas šypsena. Jo akys, pusė atviras į žymėti a nominalus kryptis įjungta tas išorinis pasaulis taip pat pusiau uždaryti. Visiškai nepastebėdamas vargšų žemės vilionių, jis buvo visiškai budrus visada į dvasines ieškotojų, kurie artėjo prie jo dosnumo, problemas.

Netrukus po to, kai išgydžiau guru paveikslo galia, mane aplankė įtakinga dvasinė vizija. Vieną rytą sėdėdamas lovoje, panirau į galias svajas.

„Kas slypi už užmerktų akių tamsos?“ Ši gilinanti mintis galingai atėjo į mano protą. Mano vidiniam žvilgsniui iš karto pasirodė didžiulis šviesos blyksnis. Dieviški šventųjų, sėdinčių meditacijos pozoje kalnų urvuose, siluetai atrodė lyg miniatiūriniai kino filmai.

didelis švytėjimo ekranas mano kaktoje.

„Kas tu esi?“ – garsiai tariau.

„Mes esame Himalajų jogai.“ Dangiškąją reakciją sunku apsaityti; mano širdis suvirpėjo .

„Ak, kaip trokštu nukeliauti į Himalajus ir tapti kaip tu!“ Vizija išnyko, bet sidabriniai spinduliai plėtėsi vis platesniais ratais iki begalybės.

"Ką yra tai nuostabus švyti?"

„Aš esu Išvara.“ **1-11** „Aš esu Šviesa.“ Balsas buvo tarsi

murmėjimas debesimis. „Noriu būti viena su Tavimi!“

Iš lėtai silpstančios dieviškosios ekstazės išgelbėjau nuolatinį įkvėpimo palikimą ieškoti Dievo. „Jis yra amžinas, vis naujas Džiaugsmas!“ Šis prisiminimas išliko ilgai po pakylėjimo dienos.

Dar vienas ankstyvas prisiminimas yra ryškus; ir tiesiogine to žodžio prasme, nes randą nešioju iki šiol. Ankstyvą rytą mudu su vyresniąja seserimi Uma sėdėjome po *nimbamedžiu* mūsų Gorakhpuro gyvenvietėje. Ji padėjo man su bengalų kalbos pradžiamokslu, kol galėjau atitraukti žvilgsnį nuo netoliese esančių papūgų, lesinančių prinokusius margozos vaisius. Uma pasiskundė pūliniu ant kojos ir atnešė tepalo indelį. Aš patepiau šiek tiek tepalo ant dilbio.

"Kodėl daryti tu naudoti vaistas įjungta a sveikas ranka?"

„Na, sesute, jaučiu, kad rytoj man bus pūlinys. Bandau tavo tepalą toje vietoje, kur atsiras pūlinys.“

"Tu mažai melagis!"

"Sesuo, nedaryk skambutis aš a melagis iki tu pamatyti ką nutinka į tas rytas." Pasipiktinimas užpildytas mane.

Uma nebuvo sužavėta ir tris kartus pakartojo savo pašaipą. Mano balse skambėjo tvirtas ryžtas, kai lėtai atsakiau.

"Mano valios galia sakau, kad rytoj man šioje vietoje ant rankos atsiras gana didelis pūlinys; o *tavo* pūlinys išaugs dvigubai didesnis nei dabar!"

Rytas mane rado su stipriu pūliniu nurodytoje vietoje; Umos pūlinys buvo padvigubėjęs. Su riksmu sesuo puolė prie mamos. „Mukunda tapo nekromantu!“ Rimtai mama mane pamokė niekada nenaudoti žodžių galios žalai daryti. Aš visada

prisiminiau jos patarimą ir jo laikiausi.

Mano virti buvo chirurginiu būdu gydytas. A pastebimas randas, kairė pagal tas gydytojo pjūvis, yra dabartis šiandien. Įjungta

mano dešinėje dilbis yra a pastovus priminimas iš tas galia į vyro permatomas žodis.

Tos paprastos ir, regis, Umai nekenksmingos frazės, ištartos su giliu susikaupimu, turėjo pakankamai paslėptos jėgos, kad sprogtų kaip bombos ir sukeltų aiškius, nors ir žalingus, padarinius. Vėliau supratau, kad sprogstamąją vibracinę kalbos galią galima išmintingai nukreipti taip, kad išlaisvintų gyvenimą nuo sunkumų ir taip veiktų be randų ar priekaištų. **1-12**

Mūsų šeima persikėlė į Lahorą Pandžabe. Ten išigijau Dieviškosios Motinos paveikslą deivės Kali pavidalu. **1-13** Tai pašventino nedidelę neformalią šventovę mūsų namų balkone. Mane apėmė nedviprasmiškas įsitikinimas, kad bet kuri mano malda, ištarta toje šventoje vietoje, bus vainikuota. Vieną dieną stovėdamas ten su Uma, stebėjau du aitvarus, skraidančius virš pastatų stogų priešingoje labai siauros gatvelės pusėje.

"Kodėl yra tu taigi tylu?" Uma stumiamas aš žaismingai.

„Aš tik galvoju, kaip nuostabu, kad Dieviškoji Motina man duoda viską,

ko paprašysiu.“ „Manau, Ji tau duotų tuos du aitvarus!“ – pašaipiai

nusijuokė mano sesuo.

"Kodėl ne?" Aš pradėjo tylus maldos už jų turėjimas.

Indijoje rungtyinės žaidžiamos su aitvarais, kurių virvelės padengtos klėjais ir šlifuotu stiklu. Kiekvienas žaidėjas bando nukirpti priešininko virvę. Išlaisvintas aitvaras sklendo virš stogų; jį gaudyti yra labai smagu. Kadangi mudu su Uma buvome balkone, atrodė neįmanoma, kad koks nors išlaisvintas aitvaras galėtų patekti į mūsų rankas; jo virvė natūraliai kybotų virš stogų.

Žaidėjai kitoje takelio pusėje pradėjo savo rungtynes. Viena virvelė buvo nukirpta; aitvaras tuoj pat pakilo mano kryptimi. Jis akimirką sustojo dėl staigaus vėjelio aprimo, kuris... pakako tvirtai apvynioti virvelę už kaktuso augalo, augančio ant priešingo namo stogo. Susidarė tobula kilpa, dėl kurios mane užklupo. Įteikiau prizą Umai.

„Tai buvo tik nepaprastas nelaimingas atsitikimas, o ne atsakymas į tavo maldą. Jei kitas aitvaras atplauks pas tave, tada patikėsiu.“ Sesers tamsios akys perteikė daugiau nuostabos nei jos žodžiai.

Tęsiai savo maldas su vis didėjančiu intensyvumu. Kitas žaidėjas staigiai truktelėjo aitvarą ir staiga pametė jį. Šis, šokdamas vėjyje, nuskriejo link manęs. Mano paslaugusis padėjęs, kaktusas, vėl pritvirtino aitvaro virvelę reikiamoje kilpoje, už

kurios galējau ją suimti. Īteikiau Umai savo antrajā trofējū.

„Tikrai, Dievišķoji Motina tavēs klauso! Man visa tai per daug neītikētina!“ Sesuo nubēgo šalin lyg īssigandēs elniukas.

.....
1-2 : Dvasinis mokytojas; īs sanskrito šaknis *gu r*, ī pakelti, ī pakilimas.

1-3 : A specialistas īs joga, „sajunga“, senovēs indēnas mokslas īs meditacija ījungta Dievas.

1-4 : Mano vardas buvo pasikeitė į Jogananda kada Aš įėjo tas senovės vienuolinis Svamis Užsakymas į 1914 m. Mano guru suteikė man religinį *Paramhansos titulą 1935 m.* (Žr. [24 skyrius](#) ir [42](#)).

1-5 : Tradiciškai, tas antras kasta iš kariai ir valdovai.

1-6 : Šie senovės epai yra tas lobis iš Indijos istorija, mitologija ir filosofija. An „Kiekvieno žmogaus“ Biblioteka" tūris, *.Ramajana ir Mahabharata* , yra a kondensacija į Anglų eilėraštis pagal Romesh Dutt (Naujas Jorkas: E. P. Duttonas)

1-7 Šis kilnus sanskrito poema, esanti *Mahabharatos* epo dalis, yra hinduistų Biblija. Poetiškiausias vertimas į anglų kalbą yra Edvino Arnoldo „*Dangiškoji giesmė*“ (Filadelfija: David McKay, 75 centai). Vienas geriausių vertimų... su detalus komentaras yra Šri Aurobindo *Žinutė iš The Gita* (Jupiteris Spauda, 16 Semudoss Šv. Madrasas, Indija, 3,50 USD).

1-8 : *Babu* (Ponas) yra padėtas į Bengalų k. vardai ties tas pabaiga.

1-9 : The fenomenalus galios apsisėtas pagal puikus meistrai yra paaiškino į [skyrius 30](#) , "The Įstatymas iš Stebuklai“.

1-10 : A jogiškas technika kuriuo tas sensorinis sujudimas yra nutildytas, leidimas vyras į pasiekti an vis didėjantis tapatybė su kosmine sąmone. (Žr. [26 skyriu](#).)

1-11 : A sanskrito vardas už Dievas kaip Liniuotė iš tas visata; iš tas šaknis *Yra* , į taisyklė. Ten yra 108 vardai už Dievas į hinduistų raštai, kiekvienas iš jų turi skirtingą filosofinės prasmės atspalvį.

1-12 : The begalinis potencijos iš garsas išvesti iš tas Kūrybinis Žodis, *Aum* , tas kosminis vibruojantis galia už visi atominės energijos. Bet koks žodis, ištartas aiškiai suvokiant ir giliai susikaupus, turi materializuojančią vertę. Garsus ar tylus kartojimas iš įkvepiantis žodžiai turi buvo rasta efektyvus į Kueizmas ir panašus sistemos iš psichoterapija; tas paslaptis melas į žingsnis į priekį iš tas proto vibruojantis tarifas. The poetas Tenisonas turi kairė mus, į jo *Memuarai* , an sąskaita iš jo pasikartojantis prietaisas, skirtas pereiti už sąmonės ribų į supersąmonę:

Tokį budrų transą – geresnio žodžio nėra – dažnai patirdavau nuo pat vaikystės, kai būdavau visiškai vienas“, – rašė „Tennysonas. „Tai mane apimdavo tyliai *kartojant* savo vardą sau, kol staiga, tarsi iš individualumo sąmonės intensyvumo, pats individualumas tarsi ištirpdavo ir išnykdavo...“ beribis būdamas, ir tai ne a sumišęs valstija bet tas aiškiausias, tas patikimiausias iš tas užtikrinčiausias, visiškai už žodžiais tariant – kur mirtis buvo beveik juokinga neįmanoma – asmenybės praradimas (jei taip būtų) neatrodė kaip išnykimas, o vienintelis tikras gyvenimas.“ Jis toliau „.rašė: „Tai ne miglota ekstazė, o transcendentinės nuostabos būseną, susijusi su absoliučiu proto aiškumu

1-13 : Kali yra a simbolis iš Dievas į tas aspektas iš amžinas Motina Gamta.

SKYRIUS: 2

Mano Motinos Mirtis Ir The Mistikas Amuletas

Mano motinos didžiausias troškimas buvo tas santuoka iš mano vyresnysis brolis. "A, kada Aš štai tas veidas iš

„Anantos žmona, aš rasiu rojų šioje žemėje!“ Dažnai girdėdavau mamą šiais žodžiais išreiškiant savo stiprų indišką požiūrį į šeimos tęstinumą.

Anantos sužadėtuvių metu man buvo apie vienuolika metų. Mama buvo Kalkutoje ir džiaugsmingai prižiūrėjo vestuvių pasiruošimą. Mudu su tėvu likome vieni savo namuose Bareilyje, šiaurės Indijoje, iš kur tėvas buvo perkeltas po dvejų metų Lahore.

Anksčiau buvau stebėjęs savo dviejų vyresniųjų seserų, Romos ir Umos, vestuvių apeigų spindesį; bet Anantai, kaip vyriausiajam sūnui, planai buvo išties įmantrūs. Mama svetingai sutikdavo daugybę giminaičių, kasdien atvykstančių į Kalkutą iš tolimų namų. Ji juos patogiai apgyvendindavo dideliame, naujai įsigytame name Amhersto gatvėje 50. Viskas buvo paruošta – puotos skanėstai, spalvingas sostas, ant kurio brolis turėjo būti nuneštas į būsimos nuotakos namus, spalvingų šviesų eilės, milžiniški kartoniniai drambliai ir kupranugariai, anglų, škotų ir indų orkestrai, profesionalūs artistai, kunigai senoviniams ritualams.

Mudu su tėvu, iškilmingos nuotaikos, planavome prisijungti prie šeimos iki ceremonijos. Tačiau prieš pat didžiąją dieną mane aplankė niūri vizija.

Tai buvo Bareilyje, vidurnaktį. Kai miegojau šalia tėvo mūsų vasarnamio aikštėje, mane pažadino keistas uodų tinklelio, uždengiančio lovą, plazdenimas. Plonos užuolaidos prasiskyrė ir aš pamačiau mylimą savo motinos kūną.

„Pažadinkite savo tėvą!“ Jos balsas buvo tik šnabždesys. „Sėskite į pirmą laisvą traukinį šįryt ketvirtą valandą. Skubėkite į Kalkutą, jei norite mane pamatyti!“ Vaiduokliška figūra dingo.

„Tėve, tėti! Motina miršta!“ – Siaubas mano balse jį akimirksniu pažadino. Aš išraudojau lemingą žinią.

„Nekreipk dėmesio į tą tavo haliucinaciją.“ Tėvas į naują situaciją žvelgė jam būdingu neigimu. „Tavo mama puikios sveikatos. Jei gausime kokių nors blogų žinių, išvyksime rytoj.“

„Tu niekada sau neatleisi, kad nepradėjai dabar!“ – kančia privertė mane karčiai pridurti: „Ir aš tau niekada neatleisiu!“

Liūdnas rytas atėjo su aiškiais žodžiais: „Mama sunkiai serga; vestuvės atidėtos; ateikite tuojau pat“.

Mudu su tėvu išsiblaškę išėjome. Vienas iš dėdžių mus pasitiko pakeliui persėdimo stotyje. Mūsų link dundėjo traukinys, vis didėjantis. Iš vidinio sumaišties staiga kilo ryžtas pulti ant geležinkelio bėgių. Jaučiau, kad jau praradęs mamą, negalėčiau pakęsti pasaulio, kuris staiga tapo iki kaulų smegenų apatiškas. Mylėjau mamą kaip brangiausią draugę žemėje. Jos guodžiančios juodos akys buvo mano patikimiausia

prieglauda menkose vaikystės tragedijose.

"Ar ji dar gyventi?" Aš sustojo už vienas paskutinis klausimas į mano dėdė.

„Žinoma, ji gyva!“ Jis nedvejodamas pastebėjo neviltį mano veide. Bet aš vos juo patikėjau.

Kai pasiekėme savo namus Kalkutoje, mums beliko tik susidurti su stulbinančia mirties paslaptimi. Aš susmukau beveik be gyvybės. Praėjo metai, kol susitaikymas pasiekė mano širdį. Šturmuodami pačius dangaus vartus, pagaliau savo šauksmu pašaukiau Dieviškąją Motiną. Jos žodžiai galutinai užgydė mano pūliuojančias žaizdas:

"Tai aš tave saugojau gyvenimą po gyvenimo, daugelio motinų švelnume! Mano žvilgsnyje pažvelk į dvi juodas akis, tas prarastas gražias akis, kurių tu ieškai!"

Netrukus po kremavimo apeigų už mylimąją mudu su tėvu grįžome į Bareilį. Kiekvieną rytą anksti leisdavausi į apgailėtiną atminimo piligriminę kelionę prie didelio *sheoli* medžio, kuris metė šešėlį ant lygios, žaliai auksinės vejų priešais mūsų vasarnamį. Poetinėmis akimirkomis galvodavau, kad balti *sheoli* žiedai su noria pamaldumu barstosi ant žolės apaugusio altoriaus. Maišydamas ašaras su rasa, dažnai stebėdavau keistą, nežemišką šviesą, sklindančią iš ausros. Mane užklupo stiprus Dievo ilgesys. Jaučiau stiprų potraukį Himalajai.

Vienas iš mano pusbrolių, ką tik grįžęs iš kelionių po šventąsias kalvas, aplankė mus Bareilyje. Nekantriai klausiausi jo pasakojimų apie jogų ir svamių buveinę aukštuose kalnuose. **2-1**

„Bėkime į Himalajus.“ Vieną dieną mano pasiūlymas Dwarka Prasadui, mūsų šeimininko Bareilyje jaunam sūnui, sulaukė abejingų ausų. Jis atskleidė mano planą vyresniajam broliui, kuris ką tik atvyko aplankyti tėvo. Užuoat švelniai pasijuokęs iš šio nepraktiško mažo berniuko plano, Ananta aiškiai pabrėžė norą mane išjuokti.

"Kur yra tavo oranžinė apsiaustas? Tu negaliu būti a svamis be tai!"

Tačiau jo žodžiai mane neapsakomai sujaudino. Jie aiškiai parodė man, kaip vienuolis klajoju po Indiją. Galbūt jie pažadino prisiminimus apie praėjusį gyvenimą; bet kokiu atveju, pradėjau suprasti, su koku natūraliu lengvumu vilkėsiu to seniai įkurto vienuolinio ordino apdarą.

Vieną rytą kalbėdamasis su Dwarka, pajutau meilę Dievui, užliejančią mane lavina. Mano kompanionas tik iš dalies klausėsi iškalbos, o aš visa širdimi klausiausi savęs.

Tą popietę pabėgau Naini Talo link Himalajų kalnų papėdėje. Ananta ryžtingai mane vijosi; Buvau priverstas liūdnai grįžti į Bareilį. Vienintelė man leista piligriminė kelionė buvo įprasta auštant prie *Šeolio* medžio. Mano širdis verkė dėl prarastų Motinų, žmogiškų ir dieviškų.

Motinos mirties paliktas plyšys šeimos audinyje buvo nepataisomas. Tėvas per beveik keturiasdešimt likusių savo gyvenimo metų niekada nevedė pakartotinai. Prisiimdamas sunkų tėvo ir motinos vaidmenį savo mažajai kaimenei, jis tapo pastebimai švelnesnis, labiau prieinamas. Ramiai ir išvalgiai jis sprendė įvairias šeimos problemas. Po darbo valandų jis tarsi atsiskyrėlis užsidarė savo kambario celėje, mielai praktikuodamas *Krija jogą* . *Ilgai po motinos mirties bandžiau užsiimti...*

Anglų slaugytoją, kad pasirūpintų smulkmenomis, kurios palengvintų mano tėvų gyvenimą. Tačiau tėvas papurtė galvą.

Mano Motina

A Mokiny's iš Lahiri Mahasaja

„Tarnystė man baigėsi kartu su tavo motina.“ Jo žvilgsnis buvo toli ir atspindėjo viso gyvenimo atsidavimą. „Nepriimsiu jokios kitos moters tarnystės.“

Praėjus keturiolikai mėnesių po motinos mirties, sužinojau, kad ji paliko man svarbią žinutę. Ananta buvo prie jos mirties patalo ir užrašė jos žodžius. Nors ji prašė, kad tai man būtų atskleista po metų, mano brolis delsė. Netrukus jis turėjo išvykti iš Bareilio į Kalkutą, kad vestų merginą, kurią jam išrinko motina. 2-2 Vieną vakarą jis pasikvietė mane pas save .

„Mukunda, nenorėjau tau pranešti keistų žinių.“ Anantos balse skambėjo susitaikymo gaidelė. „Bijau pakurstyti tavo norą palikti namus. Bet koku atveju, tu trykšti dievišku užsidegimu. Kai neseniai tave pagavau pakeliui į Himalajus, tvirtai nusprendžiau. Negaliu ilgiau atidėlioti savo iškilmingo pažado įvykdymo.“ Brolis padavė man nedidelę dėžutę ir perdavė mamos žinią.

„Tegul šie žodžiai būna mano paskutinis palaiminimas, mano mylimas sūnau Mukunda!“ – tarė Motina. „Atėjo valanda, kai turiu papasakoti apie daugybę fenomenalių įvykių po tavo gimimo. Pirmą kartą sužinojau apie tavo lemtingą kelią, kai buvai dar kūdikis mano rankose. Tada nunešiau tave į savo guru namus Benarese. Beveik pasislėpęs už mokinių minios, vos galėjau išžiūrėti Lahiri Mahasają,

kai jis sėdėjo giliai medituodamas.“

Glostydama tave, meldžiausi, kad didysis guru atkreiptų dėmesį ir suteiktų palaiminimą. Mano tyliam pamaldžiam prašymui vis stiprėjant, jis atmerkė akis ir pamojo man priėti. Kiti pasitraukė; aš nusilenkiau prie šventųjų kojų. Mano mokytojas pasodino tave ant kelių, uždėdamas ranką ant tavo kaktos, dvasiškai tave krikštydamas.

„Mažoji mama, tavo sūnus bus jogas. Kaip dvasinis variklis, jis nuneš daug sielų į Dievo karalystę.“

„Mano širdis pašoko iš džiaugsmo, kai visažinis guru išpildė mano slaptą maldą. Prieš pat tavo gimimą jis man pasakė, kad tu seksi jo keliu.“

„Vėliau, mano sūnau, apie tavo Didžiosios Šviesos viziją žinojome aš ir tavo sesuo Roma, nes iš gretimo kambario stebėjome tave nejudantį ant lovos. Tavo mažas veidelis buvo nušviestas; tavo balsas...“ skambėjo geležinis ryžtas, kai kalbėjai apie kelionę į Himalajus ieškant dieviškumo.

„Šiais būdais, brangus sūnau, supratau, kad tavo kelias toli gražu nėra susijęs su žemiškomis ambicijomis. Pats nepaprasčiausias įvykis mano gyvenime tai dar kartą patvirtino – įvykis, kuris dabar skatina mane siųsti žinią mirties patale.

„Tai buvo interviu su išminčiumi iš Pandžabo. Kai mūsų šeima gyveno Lahore, vieną rytą tarnas neramiai įėjo į mano kambarį.“

„Šeimininkė,“ a keista *sadhu* **2-3** yra čia. Jis tvirtina kad jis "matyti tas motina iš Mukunda.“

Šie paprasti žodžiai palietė mano širdį ir aš tuoju pat nuėjau pasveikinti lankytojo. Nusilenkęs jam po kojomis, pajutau, kad prieš mane stovi tikras Dievo žmogus.

„Motina, – tarė jis, – didieji meistrai nori, kad žinotum, jog tavo viešnage žemėje nebus ilga. Kita tavo liga bus paskutinė.“ **2-4** Stoj ty la, kurios metu nejaučiau jokio nerimo, tik didelės ramybės virpėjimą. Galiausiai jis vėl kreipėsi į mane:

„Tu turi būti tam tikro sidabrinio amuleto saugotojas. Šiandien jo tau neduosiu; kad įrodyčiau tiesą mano žodžiuose, talismanas rytoj materializuosis tavo rankose, kai medituosi. Mirties patale turi nurodyti savo vyriausiajam sūnui Anantai saugoti amuletą vienerius metus, o tada perduoti jį antrajam sūnui. Mukunda supras talismano prasmę iš didžiųjų. Jis turėtų jį gauti maždaug tuo metu, kai bus pasirengęs atsisakyti visų žemiškų vilčių ir pradėti gyvybiškai svarbias Dievo paieškas. Kai jis bus pasilaikęs amuletą keletą metų ir kai jis atliks savo paskirtį, jis išnyks. Net jei bus laikomas slapčiausioje vietoje, jis grįš ten, iš kur atėjo.“

"Aš paaukojau išmaldą **2-5** šventajam ir su didele pagarba nusilenkė prieš jį. Nepriimdamas auką, jis išėjo su palaiminimu. Kitą vakarą, kai sėdėjau

medituodamas sudėjęs rankas, tarp mano delnų, kaip ir buvo žadėjęs *sadhu* ,
materializavosi sidabrinis amuletas. Jis pasireiškė. pagal a šalta, lygus prisilietimas.
Aš turėti pavydžiai saugomas tai už daugiau nei du metų, ir dabar palikite tai
Anantos globai. Neliūdėkite dėl manęs, nes mane jau bus palydėjęs mano didysis
guru.

į tas rankos iš tas Begalinis. Sudie, mano vaikas; tas Kosminis Motina valia apsaugoti tu."

Gavus amuletą, mane apšvietė šviesa; pažadino daug snaudžiančių prisiminimų. Apvalus ir senovinis talismanas buvo išmargintas sanskrito rašmenimis. Supratau, kad jį atsiuntė praeities gyvenimų mokytojai, kurie nematomu būdu vedė mano žingsnius. Iš tiesų, tai turėjo ir daugiau reikšmės, bet amuleto esmės iki galo neatskleisi.

Kaip talismanas galiausiai išnyko itin nelaimingomis mano gyvenimo aplinkybėmis ir kaip jo netektis buvo mano įgyto guru pranašas, šiame skyriuje papasakoti neįmanoma.

Tačiau mažas berniukas, kurio bandymai pasiekti Himalajus žlugo, kasdien toli keliaudavo ant savo amuleto sparnų.

.....
2-1 : sanskrito šaknis prasmė iš *svamis* yra "jis PSO yra vienas su jo Aš pats (*Sva*)." Pritaikyta į a narys iš tas indėnas užsakymas vienuolių titulas reiškia oficialią „kunigaikščio“ pagarbą.

2-2 : The indėnas paprotys, kuriuo tėvai pasirinkti tas gyvenimo partneris už jų vaikas, turi priešinosi tas bukas užpuolimai iš laikas. Laimingų santuokų Indijoje procentas yra didelis.

2-3 : An atsiskyrimas; vienas PSO siekia a *sadhana* arba kelias iš dvasinis drausmė.

2-4 : Kada Aš atrado pagal šie žodžiai kad Motina turėjo apsėstas paslaptis žinios iš a trumpas gyvenimas, Aš suprastas už pirmasis laikas kodėl ji turėjo buvo atkaklus įjungta skubėjimas tas planai už Anantos santuoka. Nors ji mirė prieš tas vestuves, jos natūralus motiniškas noras buvo liudyti apeigas.

2-5 : A įprastas gestas iš pagarpa į *sadhu* .

SKYRIUS: 3

The Šventasis Su Du Kūnai

"Tėve, jei Aš pažadas į grąžinti namai be prievarta gegužės Aš imti a lankytinų vietų kelionė į Benaresas?"

Tėvas retai kada trukdė mano didelei meilei keliauti. Jis leido man, net kai buvau dar visai berniukas, aplankyti daugelį miestų ir piligriminių vietų. Paprastai mane lydėdavo vienas ar keli draugai; mes patogiai keliaudavome su tėvo dovanotais

pirmos klasės bilietais. Jo, kaip geležinkelio pareigūno, pareigos visiškai tenkino klajoklius šeimoje.

Tėvas pažadėjo į duoti mano prašymas mokėtina svarstymas. The kitas diena jis iškviestas aš ir laikė

iš a kelionė pirmyn ir atgal praeiti iš Bareilly į Benaresas a skaičius iš rupija užrašai, ir du laiškai.

„Turiu verslo reikalų su draugu iš Benarešo, Kedar Nathu Babu. Deja, pamečiau jo adresą. Tačiau manau, kad šį laišką galėsite jam perduoti per mūsų bendrą draugą Svamį Pranabanandą. Svamis, mano brolis mokinys, pasiekė aukštą dvasinį lygį. Jums bus naudinga jo draugija; šis antras laiškas bus jūsų prisistatymas.“

Tėvo akys mirgėjo kaip jis pridėta, "Protas, ne daugiau skrydžiai iš namai!"

Iškeliauvau su dvylikos metų entuziazmu (nors laikas niekada neužgožė mano džiaugsmo naujais vaizdais ir nepažįstamais veidais). Pasiekęs Benaresą, iškart nuvykau į svamio rezidenciją. Priekinės durys buvo atviros; patraukiau į ilgą, salę primenantį kambarį antrame aukšte. Ant šiek tiek pakeltos platformos lotoso poza sėdėjo gana kresnas vyras, vilkintis tik juosmens raiščiu. Jo galva ir raukšlėtas veidas buvo švariai nuskusti; aplink lūpas žaidė palaiminga šypsena. Kad išsklaidyčiau mintis, jog įsibrovau, jis pasveikino mane kaip seną draugą.

„ *Baba anand* (palaima mano brangiajam).“ Jis nuoširdžiai pasveikino mane vaikišku balsu. Atsiklaupiau ir palietiau jo kojas.

"Ar yra tu Svamis Pranabananda?"

Jis linktelėjo. „Ar tu Bhagabati sūnus?“ Jo žodžiai išsprūdo man dar nespėjus išsitraukti tėvo laiško iš kišenės. Nustebęs padaviau jam įžanginį raštelį, kuris dabar atrodė nereikalingas.

„Žinoma, surasiu tau Kedarą Nathą Babu.“ Šventasis vėl nustebino mane savo aiškiaregystės gebėjimu. Jis žvilgtelėjo į laišką ir keletą meilių užuominų apie mano tėvus.

„Žinote, aš mėgaujuosi dviem pensijomis. Vieną gaunu jūsų tėvo rekomendacija, kuriam kadaise...“ dirbo į tas geležinkelis biuras. The kita yra pagal tas rekomendacija iš mano Dangiškasis Tėve, dėl kurio sąžiningai atlikau savo žemiškas pareigas šiame gyvenime.“

Ši pastaba man pasirodė labai neaiški. „Kokią pensiją, pone, gaunate iš Dangiškojo Tėvo? Ar Jis lašina pinigus jums į rankas?“

Jis nusijuokė. „Kalbu apie beribės ramybės pensiją – atlygį už daugelį metų gilios meditacijos. Dabar niekada netrokštu pinigų. Mano keli materialiniai poreikiai yra pakankamai patenkinti. Vėliau suprasite antrosios pensijos reikšmę.“

Staiga nutraukęs mūsų pokalbį, šventasis rimtai sustingo. Jį apgaubė sfinkso kvapas. Iš pradžių jo akys žibėjo, tarsi stebėtų ką nors įdomaus, o paskui apniuko. Mane

sugédino jo niūri kalba; jis dar nebuvo man pasakęs, kaip galėčiau susitikti su tėvo draugu. Truputį neramiai dairiausi po tuščią kambarį, kuriame buvome tik mudvi. Mano tingus žvilgsnis apėmė jo medines basutes, gulinčias po sėdyne ant platformos.

"Mažasis pone, 3-1" „Nesijaudink. Vyras, kurį nori pamatyti, bus pas tave po pusvalandžio.“ Jogas skaitė mano mintis – žygdarbis šiuo metu nebuvo toks jau sunkus!

Vėl jį užliejo neišskaitoma tylą. Laikrodis pranešė, kad praėjo trisdešimt minučių.

Svamis atsikėlė. „Manau, kad Kedaras Nathas Babu artėja prie durų.“

Išgirdau kažką lipant laiptais. Staiga mane apėmė nuostaba ir nesupratimas; mintys ėmė blaškytis: „Kaip įmanoma, kad Tėvo draugas buvo iškviestas į šią vietą be pasiuntinio pagalbos? Nuo tada, kai atvykau, svamis nekalbėjo su niekuo, išskyrus mane!“

Staiga išėjau iš kambario ir nusileidau laiptais žemyn. Pusiau žemyn sutikau ploną, šviesiaodžio, vidutinio ūgio vyrą. Atrodė, kad jis skuba.

"Ar yra tu Kedaras Nathas Babu?" Jaudulys spalvotas mano balsas.

„Taip. Argi jūs ne Bhagabati sūnus, kuris čia laukė, kad susitiktų su manimi?“ Jis draugiškai nusišypsojo .

"Pone, kaip daryti tu nutikti į ateik čia?" Aš veltinis sumišęs apmaudas virš jo nepaaiškinamas buvimas.

"Šiandien viskas paslaptinga! Prieš mažiau nei valandą ką tik buvau baigęs maudytis Gange, kai..." Svamis Pranabananda priartėjo mane. Aš turėti ne idėja kaip jis žinojo Aš buvo ten ties kad laikas.

„Bhagabati sūnus tavęs laukia mano bute“, – pasakė jis. „Ar eisi su manimi?“ Mielai sutikau. Mums einant susikibus už rankų, svamis su medinėmis basutėmis keistai sugėbėjo mane aplenkti, nors aš avėjau šiuos tvirtus vaikščiojimo batus.

„Kiek laiko užtruks, kol pasieksi mane?“ – staiga sustojo Pranabanandadžis, kad užduotų man šį klausimą.

„Apie“ pusė an valandą.

„Šiuo metu turiu kitą reikalą.“ Jis mįslingai pažvelgė į mane. „Privalau tave palikti. Gali prisijungti prie manęs mano namuose, kur tavęs lauksime mudu su Bhagabati sūnumi.“

„Nespėjau prieštarauti, kai jis greitai pralėkė pro mane ir dingo minioje. Ašėjau čia kiek įmanydama greičiau.“

Tai paaiškinimas tik padidėjo mano sumišimas. Aš pasiteiravo kaip ilgas jis turėjo žinomas tas svamis.

„Pernai buvome kelis kartus susitikę, bet ne neseniai. Labai apsidžiaugiau šiandien
vėl jį pamatęs maudyklų viešbutyje . “

"Aš negaliu tikėti mano ausys! Am Aš pralaimėjimas mano protas? Padarė tu susitikti jį
į a regėjimas, arba padarė tu iš tikrųjų

pamatyti jį, prisilietimas jo ranka, ir girdėti tas garsas iš jo pėdos?"

„Nesuprantu, ką nori pasakyti!“ – piktai paraudo jis. „Aš tau nemeluoju. Ar nesupranti, kad tik per svamį galėjau žinoti, jog manęs lauki šioje vietoje?“

„Juk tas vyras, Svamis Pranabananda, nė akimirkos neišnyko iš mano akių nuo tada, kai pirmą kartą atėjau maždaug prieš valandą.“ Išliejau visą istoriją.

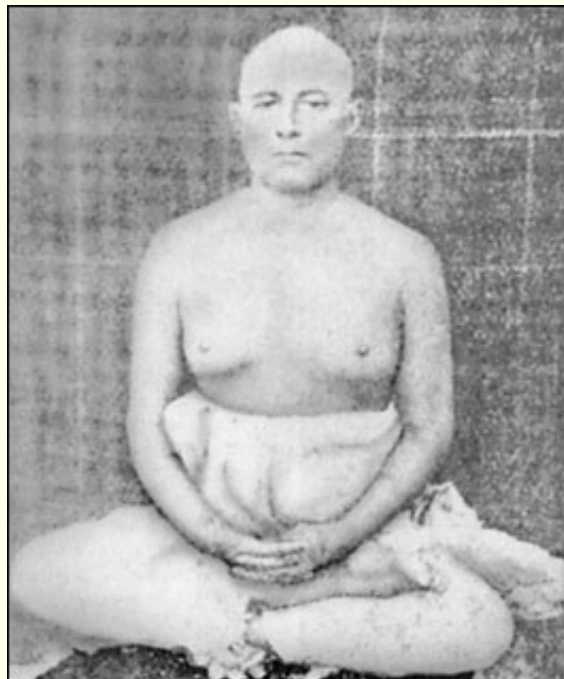
Jo akys plačiai atsimerkė. „Ar gyvename šiame materialiam amžiuje, ar sapnuojame? Niekada nesitikėjau gyvenime išvysti tokio stebuklo! Maniau, kad šis svamis tėra paprastas žmogus, o dabar...“ „Atrask, kaip jis gali materializuoti papildomą kūną ir per jį dirbti!“ Kartu įėjome į šventojo kambarį.

„Žiūrėk, tai tie patys sandalai, kuriuos jis avėjo ghate“, – sušnibždėjo Kedaras Nathas Babu. „Jis buvo apsijuosęs tik juosmens raiščiu, kaip matau jį dabar.“

Kaip tas lankytojas nusilenkė prieš jį, tas šventasis pasuko į aš su a smalsus šypsena.

„Kodėl tu dėl viso to apstulbęs? Subtilus fenomenalaus pasaulio vieningumas nėra paslėptas nuo tikrų jogų. Aš iš karto matau ir bendrauju su savo mokiniais tolimoje Kalkutoje. Jie panašiai gali savo nuožiūra įveikti kiekvieną grubaus materijos kliūtį.“

Tikriausiai svamis, norėdamas sužadinti dvasinį užsidegimą mano jaunoje krūtinėje, nuolaidžiavo į papasakoti aš iš jo galios iš astralinis radijas ir televizija. **3-2** Bet vietoj to entuziazmo apimtas, jaučiau tik pagarbią baimę. Kadangi man buvo lemta atlikti savo dieviškąsias paieškas per vieną konkretų guru – Šri Juktešvarą, kurio dar nebuvau sutikęs, – nejaučiau jokio noro priimti Pranabanandą kaip savo mokytoją. Žvilgtelėjau į jį abejodamas, svarstydamas, ar tai buvo jis ar jo kolega prieš mane.

Svamis Pranabananda
"The Šventasis Su Du Kūna"

An Išaukštintas Mokinys iš Lahiri Mahasaja

Meistras stengėsi išsklaidyti mano nerimą, žvelgdamas į mane sielą žadinančiu žvilgsniu ir pasakydamas įkvepiančius žodžius apie savo guru.

"Lahiri Mahasaja buvo tas didžiausias jogas Aš kada nors žinojo. Jis buvo Dieviškumas Pats į tas forma iš kūnas".

Jei mokinys, pagalvojau, galėtų savo nuožiūra materializuoti papildomą kūnišką formą, kokie stebuklai iš tikrųjų galėtų būti uždrausti jo mokytojui?

„Pasakysiu, kokia neįkainojama yra guru pagalba. Kiekvieną vakarą aštuonias valandas medituodavau su kitu mokiniu. Dieną turėdavome dirbti geležinkelio biure. Susidūręs su sunkumais atlikdamas savo dvasininko pareigas, troškau visą savo laiką skirti Dievui. Aštuonerius metus atkakliai tęsiau meditaciją, pusę nakties medituodamas. Pasiokiau nuostabių rezultatų; nepaprasti dvasiniai suvokimai apšvietė mano protą. Tačiau tarp manęs ir Begalybės visada liko maža uždanga. Net ir su antžmogišku nuoširdumu pastebėjau, kad galutinė neatšaukiama sąjunga man buvo uždrausta. Vieną vakarą aplankiau Lahiri Mahasają ir maldavau jo dieviškojo užtarimo. Mano įkyrūs prašymai tęsėsi visą naktį.“

„Angeliškasis Guru, mano dvasinis sielvartas toks didelis, kad nebegaliu gyventi nesusitikęs su Didžiuoju Mylimuoju akis į akį!“

„Ką?“ skardinė Aš daryti? Tu privalo medituoti daugiau giliai.“

„Aš kreipiuosi į Tave, o Dieve, mano Mokytojau! Matau Tave materializuotą priešais save fiziniame kūne; palaimink mane, kad galėčiau Tave suvokti Tavo begalinėje formoje!“

„Lahiri Mahasaya ištiesė ranką geranorišku gestu. „Dabar galite eiti ir medituoti. Aš už jus užtariau Brahmai.“ **3-3**

„Nepaprastai pakylėtas grįžau namo. Tą naktį medituodamas pasiekiau savo gyvenimo deginantį Tikslą. Dabar be paliovos mėgaujuosi dvasine pensija. Nuo tos dienos Palaimingasis Kūrėjas niekada nebuvo pasislėpęs nuo mano akių už jokio iliuzijos uždangos.“

Pranabanandos veidą nušvietė dieviška šviesa. Mano širdį užliejo kito pasaulio ramybė; visa baimė buvo išgaravusi. Šventasis dar labiau pasitikėjo savimi.

„Po kelių mėnesių grįžau pas Lahiri Mahasają ir bandžiau jam padėkoti už begalinės

dovanos suteikimą. Tada užsiminiau apie kitą dalyką.“

„Dieviškasis Guru, aš daugiau nebegaliu dirbti biure. Prašau, paleisk mane.
Brahma mane nuolat apsvaigina.“

„Pateikite paraišką dėl pensijos savo

įmonėje.“ „Kokią priežastį turėčiau

nurodyti, kai mano tarnyba tokia

ankstyva?“ „Pasakykite, ką jaučiate.“

"The kitas diena Aš pagamintas mano paraiška. The gydytojas pasiteiravo tas teritorija už mano per anksti prašymas.

„Darbe jaučiu stiprų pojūtį, kylantį nugaroje. **3-4**“ Jis persmelkia visą mano kūną, padarydamas mane netinkamą atlikti savo pareigas.“

„Gydytojas, be jokių tolesnių klausimų, labai rekomendavo man pensiją, kurią netrukus gavau. Žinau, kad dieviškoji Lahiri Mahasaya valia veikė per gydytoją ir geležinkelio pareigūnus, įskaitant jūsų tėvą. Jie automatiškai pakluso didžiojo guru dvasiniam vadovavimui ir išlaisvino mane nenutrūkstamai bendrystei su Mylimuoju.“ **3-5**

Po šio nepaprasto apreiškimo Svamis Pranabananda užsidarė vienoje iš savo ilgų tylos akimirkų. Kai Atsisveikinau, pagarbiai palietęs jo kojas, jis mane palaimino:

„Tavo gyvenimas priklauso atsižadėjimo ir jogos keliui. Vėliau vėl tave pamatysiu su tavo tėvu.“ Metai išpildė abi šias pranašystes. **3-6**

Kedaras Nathas Babu ėjo šalia manęs vis stiprėjančioje tamsoje. Įteikiau tėvo laišką, kurį mano palydovas skaitė po gatvės žibintu.

„Tavo tėvas siūlo man įsidarbinti jo geležinkelio bendrovės Kalkutos biure. Kaip malonu tikėtis bent vienos iš tų pensijų, kuriomis mėgaujasi Svamis Pranabananda! Bet tai neįmanoma; negaliu išvykti iš Benareso. Deja, man dar trūksta dviejų kūnų!“

3-1 : *Čoto Mahasaja* yra tas terminas pagal kuris a skaičius iš indėnas šventieji kreipėsi mane. Tai verčia "mažai pone".

3-2 Savaip fizikos mokslas patvirtina jogų atrastų dėsnių, pasitelkdamas protinį mokslą, pagrįstumą. Pavyzdžiui, a demonstracija kad vyras turi televizijos galios buvo duota įjungta Lapkritis 26, 1934 m. ties tas Karališkasis Universitetas iš Roma. „Neuropsychologijos profesorius dr. Giuseppe Calligaris paspaudė tam tikrus tiriamojo kūno taškus, o šis reagavo smulkiai apibūdindamas kitus asmenis ir objektus, esančius priešingoje sienos pusėje. Dr. Calligaris kitiems profesoriams pasakė, kad jei tam tikros odos sritys yra sujaudintos, tiriamajam sukeliama supersensoriniai įspūdžiai, leidžiantys jam matyti objektus, kurių kitaip negalėtų suvokti. Kad tiriamasis galėtų įžvelgti daiktus kitoje sienos pusėje, profesorius Calligaris penkiolika minučių paspaudė vietą dešinėje krūtinės ląstos pusėje. Dr. Calligaris teigė, kad jei kitos kūno vietos yra sujaudintos, tiriamieji gali matyti objektus bet kokių atstumu, nepriklausomai nuo to, ar jie kada nors anksčiau matė tuos objektus.“

3-3 : Dievas į Jo aspektas iš Kūrėjas; iš sanskrito šaknis *brih* , į plėstis. Kada Emersono eilėraštis *Brahma* pasirodė į Atlanto *vandenynas Mėnesinis* į 1857 m. dauguma tas skaitytojai buvo sumišęs. Emersonas sukikeno. "Pasakyk juos," jis sakė, "į pasakyti „Jehova“ vietoj „Brahma“ ir jie nepajus jokio sumišimo.“

3-4 : Į gilus meditacija, tas pirmas patirtis iš Dvasia yra įjungta tas altorius iš tas stuburas, ir tada į tas smegenys. The

Srautinė palaima yra nepakeliama, bet jogas išmoksta kontroliuoti jos išorines apraiškas.

3-5 : Po jo išėjimas į pensiją, Pranabananda parašė vienas iš tas dauguma gilus komentarai įjungta tas *Bhagavadas* Gita, galima rasti bengalų ir hindi kalbomis.

SKYRIUS: 4

Mano Pertrauktas Skrydis Link The Himalajai

„Išeik iš savo klasės dėl kokio nors menko preteksto ir užsisakyk lengvąjį vežimą. Sustok toje takelyje, kur niekas mano namuose tavęs nematytų.“

Tai buvo mano paskutiniai nurodymai Amarui Mitteriui, draugui iš vidurinės mokyklos, kuris planavo mane lydėti į Himalajus. Skrydžiui buvome pasirinkę kitą dieną. Reikėjo imtis atsargumo priemonių, nes Ananta budriai stebėjo situaciją. Jis buvo pasiryžęs sužlugdyti pabėgimo planus, kurie, jo manymu, labiausiai kirbėjo mano galvoje. Amuletas, tarsi dvasinės mielės, tyliai veikė manyje. Himalajų sniege tikėjausi rasti mokytoją, kurio veidas man dažnai pasirodydavo vizijose.

Šeima dabar gyvena Kalkutoje, kur tėvas buvo visam laikui perkeltas. Laikydamasis patriarchalinių indų papročių, Ananta atsivežė savo nuotaką gyventi į mūsų namus, dabar esančius Gurparo kelyje 4. Ten, mažame palėpės kambarėlyje, aš kasdien užsiimdavau meditacijomis ir ruošdavau savo mintis dieviškoms paieškoms.

Įsimintinas rytas išaušo su nelaimingu lietumi. Išgirdęs Amaro vežimo ratus kelyje, skubiai surišau antklodę, porą sandalų, Lahiri Mahasaya paveikslą, kopiją... Bhagavad *Gitą*, maldos karoliukų virtinę ir du juosmens raiščius. Šį ryšulėlį išmečiau pro trečio aukšto langą. Nubėgau laiptais žemyn ir praėjau pro dėdę, prie durų perkantį žuvį.

"Ką yra tas jaudulys?" Jo žvilgsnis roved įtariai virš mano asmuo.

Nusišypsojau jam neįpareigojančiai ir nuėjau į gatvelę. Pasiėmęs savo ryšulėlį, atsargiai, sąmokslu dvasia, prisijungiau prie Amaro. Nuvažiavome į Čadnio Čouką – prekybos centrą. Jau kelis mėnesius taupėme kuklius pinigus angliškiems drabužiams. Žinodami, kad mano sumanus brolis lengvai gali suvaidinti detektyvą, nusprendėme jį pergudrauti europietiška apranga.

Pakeliui į stotį sustojome pas mano pusbrolių Džotiną Gošo, kurį pavadinau Džatinda.

Jis buvo naujas atsivertėlis, ilgėjęsis guru Himalajuose. Jis apsivilko naują kostiumą, kurį turėjome pasiruošę. Tikėjomės, kad jis gerai užmaskuotas! Mūsų širdis apėmė gilus pakylėjimas.

„Dabar mums tereikia drobinių batų.“ Nuvedžiau savo kompanionus į parduotuvę, kurioje buvo parduodama avalynė su guminiiais padais. "Straipsniai iš oda, gavo tik per tas skerdimas iš gyvūnai, privalo būti nėra „...sustabdžiau gatvėje, kad nuimčiau odinį užvalkalą nuo savo *Bhagavad Gitos* ir odinius dirželius nuo savo angliškai pagaminto *sola topee* (šalmo).“

Stotyje nusipirkome bilietus į Burdvaną, iš kur planavome persėsti į Hardvarą Himalajų kalnų papėdėje. Kai tik traukinys, kaip ir mes, pajudėjo, išsakiau keletą savo šlovingų lūkesčių.

„Tik įsivaizduok!“ – sušukau. „Meistrai mus inicijuos ir patirsime kosminės sąmonės transą. Mūsų kūnas bus įkrautas tokiu magnetizmu, kad laukiniai Himalajų gyvūnai ramiai prie mūsų priartės. Tigras bus tik nuolankios naminės katės, laukiančios mūsų glamonių!“

Ši pastaba – vaizduojanti perspektyvą, kurią laikiau kerinčia tiek metaforiškai, tiek tiesiogine prasme – sukėlė entuziastingą Amaro šypseną. Tačiau Džatinda nusuko žvilgsnį ir nukreipė jį pro langą į bėgantį kraštovaizdį.

„Tegul pinigai bus padalinti į tris dalis.“ Šiuo pasiūlymu Džatinda nutraukė ilgą tylą. „Kiekvienas iš mūsų turėtų nusipirkti savo bilietą Burdvane. Taip niekas stotyje nepagalvos, kad bėgame kartu.“

Nieko neįtardamas sutikau. Sutemus mūsų traukinys sustojo Burdvano stotyje. Jatinda įėjo į bilietų kasą; mudu su Amaru atsisėdome ant platformos. Laukėme penkiolika minučių, tada veltui uždavėme užklausas. Ieškodami į visas puses, iš baimės šaukėme Džatindos vardą. Tačiau jis išnyko tamsioje nežinomybėje, supančioje mažąją stotį.

Buvau visiškai sutrikęs, sukrėstas iki savotiško apatijos. Kad Dievas pateisintų šį slegiantį epizodą! Romantiškas mano pirmojo kruopščiai suplanuoto skrydžio paskui Jį momentas buvo žiauriai sugadintas.

„Amarai, turime grįžti namo.“ Verkiau kaip vaikas. „Džatindos bejausmis išvykimas – blogas ženklas. Ši kelionė pasmerkta žlugti.“

"Yra tai tavo meilė už tas Viešpatie? Negaliu tu stendas tas mažai testas iš a klastingas kompanionas?"

Amaro pasiūlytas dieviškas išbandymas nuramino mano širdį. Atsigaivinome garsiaisiais Burdvano saldumynais – *sitabhogu* (deivės maistu) ir *motičuru* (saldžių perlų grynuoliais). Po kelių valandų per Bareilį išvažiavome į Hardvarą. Persėdę į traukinį Mogul Serajuje, laukdami platformoje aptarėme svarbų klausimą.

„Amarai, netrukus geležinkelio pareigūnai gali mus atidžiai apklausti. Nenuvertinu savo brolio išradingumo! Kad ir koks būtų rezultatas, aš nekalėsiu netiesos.“

"Visi Aš paklausti iš tu, Mukunda, yra į laikyti vis dar. Nedarykite juoktis arba šypsena kol Aš rytas kalbant."

Tuo metu mane užkalbino Europos stoties darbuotojas. Jis pamojavo telegrama, kurios reikšmę aš iš karto supratau.

"Ar yra tu bėgimas toli iš namai į pyktis?"

„Ne!“ – džiaugiausi, kad jo žodžiai leido man atsakyti pabrėžtinai. Žinojau, kad mano netradicinį elgesį lėmė ne pyktis, o „dieviška melancholija“.

Tada pareigūnas atsisuko į Amarą. Po to kilusi proto dvikova vos leido man išlaikyti patartą stoišką rimtumą.

„Kur trečias berniukas?“ – vyro balsas skambėjo autoritetingai. „Nagi, kalbėk tiesą!“

„Pone, pastebėjau, kad nešiojate akinius. Ar nematote, kad mūsų tik dviese?“ – įžūliai nusišypsojo Amaras. „Aš nesu magas; negaliu prisišaukti trečio kompaniono.“

Pareigūnas, pastebimai sutrikęs dėl šio įžūlumo, ieškojo naujo atakos lauko.

„Koks jūsų vardas?“

„Mano vardas Tomas. Esu anglės motinos ir atsivertusio krikščionio indo tėvo sūnus.“

„Koks tavo draugo vardas?“

"Aš skambutis jį Tompsonas".

Tuo metu mano vidinė linksmybė pasiekė aukščiausią tašką; be ceremonijų patraukiau traukinio link, švilpaudamas išvykimo proga. Amaras sekė paskui pareigūną, kuris buvo patiklus ir pakankamai paslaugus. Kad mus pasodintų į europietišką kupė. Jam, matyt, buvo skaudu pagalvojus apie du pusiau anglus berniukus, keliaujančius vietiniams skirtame skyriuje. Jam mandagiai išėjus, aš atsilošiau sėdynėje ir nevaldomai juokiausi. Mano draugo veide buvo matyti lengvas pasitenkinimas, kad pergudravo veteraną europietį pareigūną.

Ant platformos man pavyko perskaityti telegramą. Ji buvo tokia: „Trys bengalų berniukai angliškais drabužiais bėga iš namų Hardvaro link per Mogul Serajų. Prašau juos sulaikyti, kol atvyksiu. Už jūsų paslaugas būsiu dosnus atlygis.“

„Amarai, sakiau tau nepalikti pažymėtų tvarkaraščių namuose.“ Mano žvilgsnis buvo priekaištingas. „Brolis turbūt ten rado vieną.“

Mano draugas droviai pripažino stūmimą. Trumpam sustojome Bareilyje, kur Dwarka Prasadas mūsų laukė su telegrama iš Anantos. Mano senas draugas drąsiai

bandė mus sulaikyti; aš jį įtikinau, kad mūsų pabėgimas nebuvo lengvas. Kaip ir
anksčiau, Dwarka

atsisakė mano kvietimas į rinkinys ketvirtį į tas Himalajai.

Tą naktį, kai mūsų traukinys stovėjo stotyje, o aš pusiau miegojau, Amarą pažadino kitas klausinėjantis pareigūnas. Jis taip pat tapo „Tomo“ ir „Thompsono“ hibridinio žavesio auka. Traukinys mus triumfuodamas nuvežė į auštantį Hardvarą. Tolumoje viliojančiai stūksojo didingi kalnai. Mes prasibrovėme pro stotį ir įžengėme į miesto minios laisvę. Pirmiausia apsirengėme vietiniais kostiumais, nes Ananta kažkaip buvo prasiskverbusi pro mūsų europietišką kaukę. Mane slėgė pagrobimo nuojauta.

Manydami, kad patartina nedelsiant išvykti iš Hardvaro, nusipirkome bilietus ir važiuojame į šiaurę, į Rišikešą – žemę, kurią nuo seno pašventino daugelio šeiminių kojos. Aš jau buvau įlipęs į traukinį, o Amaras vėlavo platformoje. Jį staiga sustabdė policininko šūksnis. Mūsų nepageidaujamas sargas palydėjo mus iki stoties namelio ir paėmė mūsų pinigus. Jis mandagiai paaiškino, kad jo pareiga – mus sulaikyti, kol atvyks mano vyresnysis brolis.

Mokymasis kad tas pravaikštautojai kelionės tikslas turėjo buvo tas Himalajai, tas pareigūnas susijęs a keista istorija.

"Matau, kad esi pamišęs dėl šventųjų! Niekada nesutiksi didesnio Dievo žmogaus nei tas, kurį mačiau aš." tik vakar. Mudu su broliu pareigūnu pirmą kartą su juo susidūrėme prieš penkias dienas. Mes patruliuojame. prie Gango, akylai ieškodami tam tikro žudiko. Mūsų nurodymas buvo jį sugauti, gyvą ar mirusį. Buvo žinoma, kad jis apsimesdavo sadhu, *norėdamas* apiplėšti piligrimus. Netoli kelio priešais mus pastebėjome figūrą, kuri priminė nusikaltėlio aprašymą. Jis nepaisė mūsų įsakymo sustoti; mes puolėme jį įveikti. Priėjęs prie jo nugaros, su didžiule jėga mostelėjau kirviu; vyro dešinė ranka buvo beveik visiškai nukirsta nuo kūno.

„Nesišokdamas ir nepažvelgęs į siaubingą žaizdą, nepažįstamasis stebėtinai toliau sparčiai ėjo. Kai mes prišokome priešais jį, jis kalbėjo tyliai.“

Aš rytas ne tas žudikas tu yra ieško.

"Buvau giliai sugėdintas matydamas, kad sužeidžiau dieviškai atrodančio išminčiaus asmenybę. Lenkdamasis Atsiklaupęs jam po kojomis, maldavau atleidimo ir pasiūliau savo turbano audinį, kad sustabdyčiau gausias kraujo čiurkšles.

„Sūnaui, tai buvo suprantama tavo klaida.“ Šventasis maloniai pažvelgė į mane.
„Bėk ir nepriekaištauk sau. Mylimoji Motina manimi rūpinasi.“ Jis įbruko nukarusią ranką į kelmą, ir štai šis prilipo; kraujas nepaaiškinamai nustojo tekėti.

„Ateik pas mane po tuo medžiu po trijų dienų ir rasi mane visiškai pasveikusi. Todėl nejausi jokie gailesčio.“

„Vakar su broliu pareigūnu nekantriai nuėjome į paskirtą vietą. Sadhu *buvo* ten ir leido

mums apžiūrėti jo ranką. Joje nebuvo jokių randų ar skausmo žymių!”

Aš rytas einu per Rišikešas į tas Himalajų vienatvės. Jis palaimintas mus kaip jis išvykęs greitai. Aš

jausti kad mano gyvenimas turi buvo pakylėtas per jo šventumas“.

Pareigūnas užbaigė pamaldžių šūksniu; jo patirtis akivaizdžiai jį išjudino iš įprastos gelmės. Įspūdingu gestu jis padavė man iškarpą apie stebuklą. Įprastu iškraipytu sensacingų laikraščių stiliumi (deja, tokių netrūksta net Indijoje), reporterio versija buvo šiek tiek perdėta: joje buvo nurodyta, kad *sadhu* buvo beveik nukirsdinta galva!

Mudu su Amaru apgailestavome, kad praleidome didžiąją jogą, kuris galėjo taip Kristaus pavyzdžiu atleisti savo persekiotojų. Indija, pastaruosius du šimtmečius materialiai skurdi, vis dėlto turi neišsenkančius dieviškuosius turtus; dvasinius „dangoraižius“ kartais gali sutikti pakelėse net ir tokie pasauliečiai kaip šis policininkas.

Padėkojome pareigūnui už tai, kad savo nuostabi istorija numalšino mūsų nuobodulį. Jis tikriausiai norėjo užsiminti, kad jam labiau pasisekė nei mums: jis be vargo sutiko apšviestą šventąjį; mūsų nuoširdžios paieškos baigėsi ne prie mokytojo kojų, o grubioje policijos nuovadoje!

Taip arti Himalajų, o vis dėlto, mūsų nelaisvėje, taip toli, – pasakiau Amarui, – jaučiu dvigubą norą siekti laisvės.

„Kai pasitaikys proga, ištrūkime. Galime pėsčiomis nueiti į šventąjį Rišikešą.“
Padrąsinančiai nusišypsojau.

Tačiau mano kompanionas tapo pesimistu, kai tik iš mūsų buvo atimtas tas tvirtas pinigų ramstis.

"Jei pradėjome žygį per tokias pavojingas džiungles, turėtume baigti ne šventųjų mieste, o tigrų pilvuose!"

Ananta ir Amaro brolis atvyko po trijų dienų. Amaras pasveikino savo giminaitį su meile ir palengvėjimu. Aš buvau nesutaikytas; Ananta iš manęs nesulaukė daugiau, tik griežto priekaišto.

„Suprantu, kaip jautiesi“, – raminamai tarė mano brolis. „Viskas, ko prašau, tai nuvykti su manimi į Benaresą susitikti su vienu šventuoju, o toliau kelioms dienoms aplankyti savo sielvartaujantį tėvą Kalkutoje. Tada galėsi tęsti savo šeimininko paieškas.“

Šiuo metu į pokalbį išitraukė Amaras, norėdamas paneigti bet kokius ketinimus grįžti su manimi į Hardvarą. Jam patiko šeimos šiluma, bet aš žinojau, kad niekada neatsisakysiu savo guru paieškų.

Mūsų vakarėlis įstrigęs už Benaresas. Ten Aš turėjo a vienaskaita ir akimirksniu atsakas į mano maldos.

Ananta buvo iš anksto suplanavęs gudrų planą. Prieš susitikdamas su manimi Hardvare, jis sustojo Benarese, kad paprašytų tam tikro šventraščių autoriteto vėliau mane apklausti. Ir panditas, ir jo sūnus pažadėjo atkalbėti mane nuo sanjasio *kelio* . **4-1**

Ananta nusivedė mane į savo namus. Kieme mane pasitiko sūnus, linksmo būdo jaunuolis. Jis pradėjo ilgą filosofinę diskusiją. Teigdamas, kad aiškiaregiškai žina mano ateitį, jis atmetė mano mintį apie vienuolį.

"Jums nuolat grės nelaimės ir nepavyks rasti Dievo, jei atkakliai atsisakysite savo įprastų pareigų! Negalėsite išspręsti savo praeities karmos 4-2" be pasaulietiško patirčių".

Krišnos nemirtingi žodžiai pakilo į mano lūpas kaip atsakas: „Net ir tas, kuris turi blogiausią karmą ir nepaliaujamai medituoja apie Mane, greitai praranda savo praeities blogų veiksmų pasekmes. Tapęs aukštos sielos būtybe, jis greitai pasiekia amžiną ramybę. Arjuna, žinok tai tikrai: bhakta, kuris pasitiki Manimi, niekada nepražūsta!“ 4-3

Tačiau jauno vyro griežtos prognozės šiek tiek sukrėtė mano pasitikėjimą savimi. Iš visos širdies ugnies tyliai meldžiausi Dievui:

"Prašau, išsklaidyk mano sumišimą ir atsakyk man čia ir dabar, jei nori, kad gyvenčiau atsižadėjusiojo ar pasauliečio gyvenimą!"

Pastebėjau kilnaus veido *sadhu*, stovintį prie pat pandito namo kiemo. Akivaizdu, kad jis nugirdo gyvą pokalbį tarp savęs aiškiaregiu vadinančio žmogaus ir manęs, nes nepažįstamasis pasišaukė mane prie savęs. Jaučiau, kaip iš jo ramybės sklinda didžiulė jėga. akys.

„Sūnau, neklausyk to neišmanėlio. Atsakydamas į tavo maldą, Viešpats liepia man užtikrinti tave, kad vienintelis tavo kelias šiame gyvenime yra atsižadėjusiojo kelias.“

Su nuostaba kaip gerai kaip dėkingumas, Aš nusišypsojo laimingai ties tai lemiamas žinutė.

„Eik šalin nuo to žmogaus!“ – iš kiemo mane šaukė „neišmanėlis“. Mano šventasis vedlys pakėlė ranką palaiminimui ir lėtai nuėjo.

„Tas *sadhu* toks pat pamišęs kaip ir tu.“ Šią žavingą pastabą pasakė žilagalvis panditas. Jis ir jo sūnus liūdnei į mane žiūrėjo. „Girdėjau, kad jis irgi paliko namus ieškodamas Dievo.“

Nusisukau. Anantai pasakiau, kad daugiau su šeimininkais nebesiginčysiu. Mano brolis sutiko nedelsiant išvykti; netrukus išplaukėme į Kalkutą.

Aš stendas už mano vyresnysis broli, Ananta.

Paskutinės saulėgrįžos šventė, kurią šventė Šri Juktešvaras 1935 m. gruodį. Mano Guru sėdi centre; aš esu jo dešinėje, dideliame jo atsiskyrėlio kieme Serampore .

„Pone detektyve, kaip sužinojote, kad pabėgau su dviem bendražygiais?“ – išliejau savo gyvą smalsumą Anantai mūsų kelionės namo metu. Jis išdykęs šyptelėjo.

„Jūsų mokykloje radau, kad Amaras išėjo iš klasės ir negrižo. Kitą rytą nuėjau į jo

namus ir radau pažymėtą tvarkaraštį. Amaro tėvas kaip tik išvyko...”

vežimas ir buvo kalbėjimas į tas kučėris.

„Mano sūnus šįryt nevažiuos su manimi į mokyklą. Jis dingo!“ – dejavo tėvas.

„Iš brolio kučėrio girdėjau, kad jūsų sūnus ir dar du žmonės, vilkintys europietiškus kostiumus, įlipo į traukinį Howrah stotyje“, – pareiškė vyras. „Jie padovanojo taksistui savo odinius batus.“

"Taigi Aš turėjo trys užuominos tvarkaraštis, tas trio iš berniukai, ir tas Anglų drabužiai".

Klausiausi Anantos pasakojimų su mišriu linksmumu ir apmaudu. Mūsų dosnumas vežėjui buvo šiek tiek ne vietoje!

„Žinoma, aš skubėjau siųsti telegramas stočių pareigūnams visuose miestuose, kuriuos Amaras buvo pabaukęs tvarkaraštyje. Jis buvo patikrinęs Bareilį, todėl ten pasiunčiau jūsų draugui Dwarkai žinutę. Pasiteiravęs mūsų Kalkutos rajone, sužinojau, kad pusbrolis Jatinda vieną naktį nebuvo namuose, bet kitą rytą grįžo namo vilkėdamas europietiškais drabužiais. Susiradau jį ir pakviečiau vakarienės. Jis sutiko, visiškai nuginkluotas mano draugiško elgesio. Pakeliui nieko neįtardamas nuvedžiau jį į policijos nuovadą. Jį supo keli pareigūnai, kuriuos anksčiau buvau pasirinkęs dėl jų žiaurios išvaizdos. Jų grėsmingo žvilgsnio akivaizdoje Jatinda sutiko paaiškinti savo paslaptinę elgesį.“

„Į Himalajus išvykau pakilios dvasinės nuotaikos, – paaiškino jis. – Mane užplūdo įkvėpimas vien pagalvojus apie susitikimą su meistras. Tačiau vos tik Mukunda tarė: „Per mūsų ekstazę Himalajų urvuose tigras bus užburti ir sėdės aplink mus kaip prijauktos kalytės“, mano dvasia sustingo; ant kaktos pasirodė prakaito lašai. „Kas tada?“ – pagalvojau. – „Jei tigrų žiaurios prigimtys nepakeisime savo dvasinio transo galia, ar jie elgsis su mumis su naminėmis katėmis gerumu?“ Savo vaizduotėje jau įsivaizdavau save kaip priverstinį kokio nors tigro skrandžio gyventoją – patenkantį ten ne iš karto su visu kūnu, o dalimis!“

Mano pyktis dėl Džatindos dingimo išgaravo juoku. Linksmas tėsinys traukinyje buvo vertas visų kančių, kurias jis man sukėlė. Turiu prisipažinti, kad jaučiau lengvą pasitenkinimą: ir Džatinda neišvengė susidūrimo su policija!

„Ananta, **4-4**“ „Tu esi gimęs seklys!“ Mano linksmas žvilgsnis nebuvo be šio tokio susierzinimo. „Ir aš pasakysiu Jatindai, kad džiaugiuosi, jog jį pastūmėjo ne išdavystė, kaip atrodė, o tik apdairus savisaugos instinktas!“

Namuose Kalkutoje tėvas jaudinančiai paprašė manęs suvaldyti savo klajojančias kojas bent iki vidurinės mokyklos baigimo. Man nesant, jis su meile sumanė planą, pasirūpindamas šventuoju panditu Svamiu Kebalananda, **4-5** reguliariai ateiti į namus.

"The šalavijas valia bŭti tavo sanskrito korepetitorius," mano tėvas paskelbė užtikrintai.

Tėvas tikėjosi į patenkinti mano religinis ilgesys pagal instrukcijos iš a išmoko filosofas. Tačiau padėtis buvo subtiliai apversta aukštyn kojomis: mano naujasis mokytojas, toli gražu nesiūlydamas intelektualinių sausrų, pakurstė mano siekį siekti Dievo. Tėvui nežinant, Svamis Kebalananda buvo iškilus Lahiri Mahasajos mokiny. Neprilygstamas guru turėjo tūkstančius mokinių, tyliai traukiamų prie jo. dėl jo dieviškojo magnetizmo nenugalimumo. Vėliau sužinojau, kad Lahiri Mahasaya dažnai apibūdindavo Kebalanandą kaip *riši* arba nušvitusį išminčių.

Vešlios garbanos įrėmino mano auklėtojo gražų veidą. Jo tamsios akys buvo naivios, vaikiškos. Visus jo liekno kūnelio judesius žymėjo ramus apmąstymas. Visada švelnus ir mylintis, jis buvo tvirtai įsitvirtinęs begalinėje sąmonėje. Daugelį mūsų laimingų valandų kartu praleidome gilioje *Krijos* meditacijoje.

Kebalananda buvo žymus senovės *šastrų*, arba šventųjų knygų, autoritetas: dėl savo erudicijos jis buvo pramintas „Šastri Mahasaja“ titulu, kuriuo jis paprastai ir būdavo vadinamas. Tačiau mano pažanga sanskrito tyrinėjimuose nebuvo pastebima. Ieškojau kiekvienos progos atsisakyti prozinės gramatikos ir pakalbėti apie jogą ir Lahiri Mahasają. Vieną dieną mano mokytojas mane įtikino papasakodamas apie savo gyvenimą su mokytoju.

"Retai pasisekė, Aš buvo gebantis į likti netoli Lahiri Mahasaja už dešimt metų. Jo Benaresas Namai buvo mano kasnaktinis piligriminės kelionės tikslas. Guru visada būdavo mažoje svetainėje pirmame aukšte. Jam sėdint lotoso poza ant medinio krėslo be atlošo, mokiniai jį apgaubė girliandomis puslankiu. Jo akys žibėjo ir šoko dievišku džiaugsmu. Jos visada buvo pusiau užmerktos, žvelgdamos pro vidinį teleskopinį rutulį į amžinos palaimos sferą. Jis retai kada kalbėdavo ilgai. Kartais jo žvilgsnis nukrypėdavo į mokinį, kuriam reikėjo pagalbos; gydantys žodžiai pasipylė tada tarsi šviesos lavina.

"Šeimininko žvilgsnis mane apėmė neapsakoma ramybė. Mane persmelkė jo kvapas, tarsi iš begalybės lotoso. Būti su juo, net ir kelias dienas nepersikalbėjus nė žodžio, buvo patirtis, pakeitusi visą mano būtį. Jei koks nors nematomas barjeras iškildavo kelyje..." Susikaupęs medituodavau prie guru kojų. Ten lengvai pasiekdavau net ir pačias trapiusias būsenas. Tokie suvokimai man būdavo sunkiai pasiekiami esant žemesniems mokytojams. Mokytojas buvo gyva Dievo šventykla, kurios slaptos durys per atsidavimą buvo atviros visiems mokiniams.

„Lahiri Mahasaya nebuvo knygų mylėtojas, aiškinantis šventraščius. Jis be jokių pastangų pasinėrė į „dieviškąją biblioteką“. Žodžių putos ir minčių purslai tryško iš jo visažinimo šaltinio. Jis turėjo nuostabius raktus, kurie atrakino gilų filosofinį mokslą, įtvirtintą prieš daugelį amžių Vedose . “ **4-6** Jei jo būtų paprašyta paaiškinti senovės tekstuose minimus skirtingus sąmonės lygmenis, jis šypsodamasis sutiktų.

„Aš patirsiu tas būsenas ir tuoj papasakosiu, ką matau.“ Taigi jis buvo visiškai

nepanašus į tas mokytojai PSO įsipareigoti šventraštis į atmintis ir tada duoti ketvirtį neįgyvendintas abstrakcijos.

„Prašau, paaiškink šventas strofas, kai tik suvoki jų prasmę.“ Tylusis guru dažnai duodavo šį nurodymą netoliese esančiam mokiniui. „Aš vadovausiu tavo mintims, kad teisinga interpretacija būtų...“

ištarta.“ Tokiu būdu daugelis Lahiri Mahasaya suvokimų buvo užfiksuoti, o įvairūs studentai pateikė gausius komentarus.

„Meistras niekada nepatarė vergiškai tikėti. „Žodžiai tėra kriauklės“, – sakė jis. „Įsitikinkite Dievo buvimu per savo džiaugsmingą sąlytį meditacijoje.“

"Ne reikalas ką tas mokinio problema, tas guru patarė *Krija Joga* už jo sprendimas.

„Jogos raktas nepraras savo veiksmingumo, kai aš nebebūsiu kūne, kad jus vesčiau. Šios technikos negalima surišti, įsegti ir pamiršti kaip teorinių įkvėpimų. Nenuilstamai tęskite savo išsivadavimo kelią per *Kriją* , kurios galia slypi praktikoje.“

„Aš pats *Kriją laikau* veiksmingiausiu išsigelbėjimo per savęs pastangas įrankiu, kada nors sukurtu žmogui ieškant Begalybės.“ Kebalananda užbaigė šiuo nuoširdžiu liudijimu. „Jos dėka visagalis Dievas, paslėptas visuose žmonėse, tapo matomu įsikūnijimu Lahiri Mahasaya ir daugelio jo mokinių kūne.“

Kristaus stebuklas, kurį atliko Lahiri Mahasaya Kebalanandos akivaizdoje, įvyko. Vieną dieną mano šventasis mokytojas papasakojo šią istoriją, atitraukęs akis nuo priešais esančių sanskrito tekstų.

„Aklas mokinyš Ramu sukėlė manyje stiprų gailestį. Argi jo akys neturėjo šviesti, kai jis ištikimai tarnavo mūsų mokytojui, kuriame Dieviškumas spindėjo visu pajėgumu? Vieną rytą norėjau pasikalbėti su Ramu, bet jis kantriai sėdėjo ir vėdėjo guru rankomis pagamintomis iš palmės lapo *pankhomis* . Kai bhakta pagaliau išėjo iš kambario, aš nusekiau paskui jį.“

„Ramu, kaip ilgas turėti tu buvo aklas?

„Nuo pat gimimo, pone! Niekada mano akys nebuvo palaimintos saulės

žvilgsniu.“ „Mūsų visagalis guru gali jums padėti. Prašau, melskitės.“

Kitą dieną Ramu nedrąsiai priėjo prie Lahiri Mahasajos. Mokinyš beveik sugėdino prašyti, kad prie jo dvasinio pertekliaus būtų pridėta fizinių turtų.

„Mokytojau, tavyje yra kosmoso Apšvietėjas. Meldžiu tave, kad Jo šviesa apšviestų mano akis, kad galėčiau matyti silpnesnį saulės švytėjimą.“

„Ramu, kažkas sumanė mane pastatyti į keblią padėtį. Aš neturiu jokios

gydomosios galios.“ „Pone, Begalinis tavyje tikrai gali išgydyti.“

„Tai iš tiesų kitaip, Ramu. Dievo ribos niekur neegzistuoja! Tas, kuris įžiebia

žvaigždes ir kūno ląsteles paslaptingu gyvybės spindesiu, tikrai gali įžiebtį regėjimo spindesį tavo akims.“

"Meistras palietė Ramu kaktą tarp antakių. 4-7" „Išlaikykite savo mintis sutelktas“ ten, ir dažnai giesmė tas vardas iš tas pranašas Rama 4-8 už septyni dienų. The

spindesys iš tas saulė turės turėti a ypatingas aušra už tu.

„Štai! Per vieną savaitę taip ir atsitiko. Pirmą kartą Ramu išvydo gražų gamtos veidą. Visažinis neklystamai nurodė savo mokiniui kartoti Ramos, kurį jis garbino labiau už visus kitus šventuosius, vardą. Ramu tikėjimas buvo atsidavusiai ariama dirva, kurioje guru galinga amžinojo pasaulio sėkla...“ gijimas sudygo“. Kebalananda buvo tylus už a akimirka, tada sumokėjo a toliau duoklė jo guru.

„Visuose Lahiri Mahasaya atliktuose stebukluose buvo akivaizdu, kad jis niekada neleido ego principui **4-9**“ laikyti save priežastine jėga. Tobulai pasiduodamas nenugalimam tikslui, meistras leido Pirminei Gydomajai Galiai laisvai tekėti per jį.

„Daugybė kūnų, kuriuos išpūdingai išgydė Lahiri Mahasaya, galiausiai turėjo būti pamaitinti kremavimo liepsnomis. Tačiau tylūs dvasiniai pabudimai, kuriuos jis sukėlė, Kristaus mokiniai, kuriuos jis sukūrė, yra jo nemirtingi stebuklai.“

Aš niekada tapo a sanskrito mokslininkas; Kebalananda mokė aš a pranašautojas sintaksė.

4-1 : Tiesiogine prasme, "atsisakyti". Iš sanskrito veiksmazodis šaknys, "į aktorai į šalį."

4-2 : Efektai iš praeitis veiksmai, į tai arba a buvęs gyvenimas; iš sanskrito *kri* , "į daryti."

4-3 : *Bhagavadas Gita* , IX. 30–31. Krišna buvo tas didžiausias pranašas iš Indija; Ardžuna buvo jo svarbiausias mokins.

4-4 : Aš visada kreipėsi į jį kaip Ananta-da. *Da* yra a pagarbus priesaga kuris tas vyriausias brolis į an indėnas šeima gauna iš jaunesnių brolių ir seserų.

4-5 Mūsų susitikimo metu Kebalananda dar nebuvo įstojęs į Svamių ordiną ir paprastai buvo vadinamas „Šastri Mahasaja“. Į vengti sumišimas su tas vardas iš Lahiri Mahasaja ir iš Meistras Mahasaja (skyrius 9), Aš rytas nukreipimas mano sanskrito korepetitorius tik pagal jo vėliau vienuolinis vardas iš Svamis Kebalananda. Jo biografija turi buvo neseniai paskelbtas į Bengalų kalba. Gimęs į tas Khulna rajonas iš Bengalijos į 1863 m. Kebalananda davė aukštyn jo kūnas į Benaresas ties tas .amžius iš šešiasdešimt aštuoni

.Jo šeima vardas buvo Ašutošas Čaterdžis

4-6 : The senovės keturi *Vedos* sudaryti virš 100 išlikęs kanoninis knygos. Emersonas sumokėjo tas sekantis duoklė į jo *Vedų minties žurnalas* : „Jis didingas kaip karštis, naktis ir kvapą gniaužiantis vandenynas. Jame telpa kiekvienas religinis jausmas, visa didžioji etika, kuri savo ruožtu aplanko kiekvieną kilnų poetinį protą. Nėra prasmės padėti knygos į šalį; jei pasitikiu savimi...“

miškai arba į a valtis ant tas tvenkinys Gamta daro a *Brahminas* iš aš šiuo metu: amžinas būtinybė, amžinas atlygis, Tai jos tikėjimas. Ramybė, sako ji man, ir tyrumas bei absoliutus neišmatuojama galia, nepertraukiama tyla.

" .apleidimas- šie panacėjos išpirkti visi nuodėmė ir atnešti tu į tas palaiminimas iš tas Aštuoni Dievai

4-7 : The sėdynė iš tas „vienas“ arba dvasinis akis. Prie mirtis tas sąmonė iš vyras yra paprastai nupieštas į tai šventas vieta, dėl kurios mirusieji buvo pakelti į viršų.

4-8 : The centrinis šventas figūra iš tas sanskrito epas *Ramajana* .

4-9 : Ahankara, egoizmas; tiesiogine prasme, "Aš daryti." The šaknis priežastis iš dualizmas arba iliuzija iš *maja* , kuriuo tas tema (ego) pasirodo kaip objektas; būtybės įsivaizduoja save kūrėjais.

SKYRIUS: 5

A "Kvepalai Šventasis" Ekranai Jo Stebuklai

"Į kiekvienas daiktas ten yra a sezonas, ir a laikas į kiekvienas tikslas po tas dangus".

Neturėjau šios Saliamono išminties, kuri mane paguostų; kiekvienos išvykos iš namų metu įdėmiai dairiausi aplinkui, ieškodamas savo lemtingojo guru veido. Tačiau mano ir jo keliai nesusikirto iki pat vidurinės mokyklos baigimo.

Nuo mano skrydžio su Amaru į Himalajus iki didžiosios dienos, kai į mano gyvenimą atėjo Šri Juktešvaras, praėjo dveji metai. Per tą laiką sutikau daug išminčių – „Kvepalų šventąjį“, „Tigro Svami“, Nagendrą Nathą Bhadurį, Mokytoją Mahasają ir garsųjį bengalų mokslininką Džagadį Čandrą Bosę.

Mano susitikimas su „Kvepalų šventuoju“ turėjo dvi įžangas – vieną harmoningą, o kitą – humoristinę.

„Dievas yra paprastas. Visa kita yra sudėtinga. Neieškokite absoliučių vertybių reliatyviame gamtos pasaulyje.“

Šie filosofiniai baigtinukai švelniai įslinko į mano ausis, tyliai stovint priešais šventykloje stovintį Kali atvaizdą. Atsisukęs susidūriau su aukštu vyru, kurio apranga, arba jos nebuvimas, atskleidė, kad jis yra klajojantis *sadhu*.

„Tu tikrai prasiskverbei pro mano minčių painiavą!“ – dėkingai nusišypsojau.

„Gerybinių ir baisių gamtos aspektų painiava, kurią simbolizuoja Kali, **5-1**“ glumino ir protingesnes galvas nei manoji!

"Nedaugelis išaiškina jos paslaptį! Gėris ir blogis – tai sudėtinga mįslė, kurią gyvenimas tarsi sfinksas pastato prieš kiekvieną protą. Nebandydami išspręsti, dauguma vyrų moka savo gyvybėmis, bausme dabar, kaip ir Tėbų laikais. Čia ir ten iškilusi vieniša figūra niekada nešaunia pralaimėjimo. Iš majų 5-2 – iš dualumo jis išplėšia neskaidomą vienybės tiesą.“

"Tu kalbėti su įsitikinimas, pone."

„Jau seniai praktikuoju sąžiningą savistabą, nepaprastai skausmingą požiūrį į išmintį. Savęs tikrinimas, negailestingas savo minčių stebėjimas yra skaudi ir griauianti patirtis. Ji sutriuškina net ir stipriausią ego. Tačiau tikroji savianalizė

matematiškai veikia taip, kad sukurtų aiškiaregius. „Savęs išraiškos“, individualaus pripažinimo, kelias veda prie egoistais, kurie yra tikri dėl savo teisės į...”

privatus interpretacijos iš Dievas ir tas visata“.

"Tiesa nuolankiai išeina į pensiją, ne abejonė prieš toks arogantiškas originalumas“. Aš buvo mėgaudamasis tas diskusija.

„Žmogus negali suprasti jokios amžinos tiesos, kol neatsikratys pretenzijų. Žmogaus protas, apnuogintas šimtmečių gleivėmis, knibžda atstumiančio nesuskaičiuojamų pasaulio iliuzijų gyvenimo.“

Mūšio laukų kovos čia nublinksta ir tampa nereikšmingos, kai žmogus pirmą kartą kovoja su vidiniais priešais! Nėra tokių mirtingųjų priešų, kuriuos būtų galima įveikti siaubinga galia! Visur esantys, neramūs, persekiojantys žmogų net miegant, subtiliai ginkluoti siaubingu ginklu, šie neišmanėlių geismų kariai siekia mus visus nužudyti. Neapgalvotas yra žmogus, kuris užkasa savo idealus, pasiduodamas... bendras likimas. Ar jis gali atrodyti kitaip nei bejėgis, medinis, gėdingas?

„Gerbiamas pone, ar nejaučiate jokio užuojautos

sutrikusioms masėms?“ Išminčius akimirką tylėjo, tada

netiesiogiai atsakė.

„Mylėti ir nematomą Dievą, Visų Dorybių Saugyklą, ir matomą žmogų, kuris, regis, jų neturi, dažnai glumina! Tačiau išradingumas prilygsta labirintui. Vidinis tyrinėjimas greitai atskleidžia visų žmonių protų vienybę – tvirtą savanaudiškų motyvų giminystę. Bent viena prasme atsiskleidžia žmonių brolybė. Po šio niveliuojančio atradimo ateina siaubingas nuolankumas. Jis subręsta į užuojautą savo artimui, aklą prieš tyrinėjimo laukiančios sielos gydomąsias galias.“

"The šventieji iš kiekvienas amžius, pone, turėti veltinis patinka tu pats už tas liūdesys iš tas pasaulis."

„Tik paviršutiniškas žmogus praranda jautrumą kitų gyvenimo vargams, kai pasineria į savo paties siaurą kančią.“ Griežtas SADHU veidas pastebimai suminkštėjo. „Tas, kuris praktikuoja Savęs skrodimas skalpeliu patirs visuotinio gailėsčio išsiplėtimą. Jam suteikiamas išlaisvinimas iš kurtinančių jo ego reikalavimų. Dievo meilė žydi tokioje dirvoje. Galiausiai kūrinys atsigręžia į savo Kūrėją, jei ne dėl kitos priežasties, tai kad sielvartaujant paklaustų: „Kodėl, Viešpatie, kodėl?“ Negarbingų skausmo botago smūgių žmogus pagaliau yra įvaromas į Begalinę Akivaizdą, kurios vien grožis turėtų jį suvilioti.“

Mudu su išminčiumi buvome Kalkutos Kaligato šventykloje, į kurią buvau nuvykęs apžiūrėti jos garsiosios didybės. Plačiu mostu mano atsitiktinis palydovas atsikratė puošnios didybės.

"Plytos ir skiedinys dainuoti mus ne girdimas melodija; tas širdis atsidaro tik į tas žmogus giesmė iš būdamas."

Pasivaikščiojome iki viliojančios saulės prie įėjimo, kur pirmyn ir atgal vaikščiojo minios bhaktų.

„Tu jaunas.“ Išminčius susimąstęs nužvelgė mane. „Indija taip pat jauna. Senovės *rišiai* **5-3**“ nustatė neišnaikinamus dvasinio gyvenimo modelius. Jų senų posakių pakanka šiai dienai ir šaliai. Ne pasenę, ne nesudėtingi prieš materializmo klastą, drausmės priesakai vis dar formuoja Indiją. Per tūkstantmečius – daugiau, nei sugėdinti mokslininkai stengiasi apskaičiuoti! – skeptikas Laikas patvirtino Vėdų vertę. Priimkite tai kaip savo paveldą.“

Kai pagarbiai atsisveikinau su iškalbingu *sadhu*, jis atskleidė aiškiaregystę: „Šiandien iš čia išeidamas, tavęs laukia neįprasta patirtis.“

Palikau šventyklos teritoriją ir be tikslo ėjau toliau. Užsukęs už kampo, susidūriau su senu pažįstamu – vienu iš tų daugžodžių vyrų, kurių pokalbio galia ignoruoja laiką ir priima amžinybę.

„Aš tave netrukus paleisiu, jei papasakosi man viską, kas nutiko per šešerius mūsų išsiskyrimo metus.“

"Ką a paradoksas! Aš privalo palikti tu dabar."

Bet jis laikė mane už rankos, versdamas iš manęs informacijos nuotrupas. Jis buvo kaip ėdrus vilkas, pagalvojau linksmi; kuo ilgiau kalbėjau, tuo godžiau jis uostė naujienas. Širdyje maldavau deivės Kali sugalvoti grakštų pabėgimo būdą.

Mano palydovas staiga mane paliko. Aš lengviau atsidusau ir padvigubinau žingsnį, bijodamas vėl pasiduoti plepumo karštinei. Išgirdęs greitus žingsnius už nugaros, pagreitinau tempą. Nedrįsau atsigręžti. Tačiau jaunuolis pašoko ir vėl prisijungė prie manęs, linksmi apkabindamas mano petį.

„Pamiršau tau papasakoti apie Gandha Babą (Kvepalų šventąjį), kuris puošia tuos namus.“ Jis parodė į būstą už kelių jardų. „Susipažinkite su juo; jis įdomus. Jums gali nutikti neįprasta patirtis. Viso gero“, – ir jis iš tikrųjų mane paliko.

panašiai suformuluota Kalighato šventyklos *sadhu pranašystė*. Neabejotinai susidomėjęs, įėjau į namus ir buvau palydėtas į erdvę svetainę. Ant storo oranžinio kilimo, čia ir ten, sėdėjo minia žmonių, kaip rytiečiai. Mano ausį pasiekė pagarbus šnabždesys:

"Štai Gandha Baba, apsirengęs leopardo kailiu. Jis gali suteikti natūralų bet kurios gėlės kvapą bekvapiam" vienas, arba atgaivinti a nuvytęs žiedas, arba pagaminti a žmogaus oda išskirti žavus kvapas."

Pažvelgiau tiesiai į šventąjį; jo greitas žvilgsnis nukrypo į mane. Jis buvo putlus ir barzdotas, tamsiaodis ir didelėmis, spindinčiomis akimis.

„Sūnaui, džiaugiuosi tave matydamas. Sakyk, ko nori. Gal norėtum

kvepalų?“ „Kam?“ – man pasirodė, kad jo pastaba gana vaikiška.

„Patirti stebuklingą būdą mėgautis kvepalais.“ „Panaudoti

Dievą kvapams kurti?“

"Ką iš tai? Dievas daro kvepalai bet kokių atveju."

„Taip, bet Jis gamina trapius žiedlapių buteliukus, skirtus naudoti šviežius ir išmesti. Ar galite materializuoti gėles?“

"Aš materializuotis kvepalai, mažai draugas."

"Tada kvapas gamyklos valia eiti iš iš verslas“.

„Leisiu jiems tęsti savo amatą! Mano tikslas – pademonstruoti Dievo galią.“ „Pone, ar būtina įrodyti Dievą? Argi Jis nedaro stebuklų visame kame ir visur?“ „Taip, bet ir mes turėtume parodyti dalį Jo begalinės kūrybinės įvairovės.“

„Kiek laiko užtruks, kol įvaldysi savo meną?“ „Dvylika metų.“

„Už kvapų kūrimą astralinėmis priemonėmis! Atrodo, mano garbingasis šventasis, kad švaistai jau dvylika metų kvapams, kuriuos gali įsigyti gėlių parduotuvėje už kelias rupijas.“

"Kvepalai išblukti su gėlės“.

"Kvepalai išblukti su mirtis. Kodėl turėtų Aš troškimas kad kuris patinka tas kūnas tik?"

„Pone filosofe, jūs man patinkate. Dabar ištieskite dešinę ranką.“ Jis parodė laiminimą .

Buvau už kelių žingsnių nuo Gandha Babos; niekas kitas nebuvo pakankamai arti, kad galėtų prisiliesti prie mano kūno. Ištiesiau ranką, kurios jogas nelietė.

"Kokių kvepalų nori?"

"Rožių."

"Būk tai taigi."

Mano didelei nuostabai, iš delno centro pasklido stiprus žavus rožių aromatas. Šypsodamasis iš netoliese esančios vazos paėmiau didelę baltą, bekvapę gėlę.

„Ar šis bekvapis žiedas gali būti persmelktas jazminų?“ „Tebūnie.“

Iš žiedlapių akimirksniu pasklido jazminų aromatas. Padėkojau stebukladariui ir atsisėdau šalia vieno iš jo mokinių. Jis man papasakojo, kad Gandha Baba, kurio

tikrasis vardas Višudhananda, iš Tibeto meistro išmoko daug nuostabių jogos paslapčių. Tibeto

jogas, Aš buvo užtikrintas, turėjo pasiektas tas amžius iš virš a tūkstantis metų.

„Jo mokinys Gandha Baba ne visada atlieka savo kvepalų žygdarbius tokiu paprastu žodiniu būdu, kokį ką tik matėte.“ Mokinys kalbėjo su akivaizdžiu pasididžiavimu savo mokytoju. „Jo procedūros labai skiriasi, atsižvelgiant į temperamentų įvairovę. Jis nuostabus! Tarp jo pasekėjų yra daug Kalkutos inteligentijos narių.“

Viduje nusprendžiau neprisijungti prie jų. Guru, pernelyg tiesiogine prasme reiškiantis „nuostabų“, man nepatiko. Mandagiai padėkojęs Gandha Babai, išėjau. Grįždamas namo, apmaščiau tris skirtingus susitikimus, kuriuos atnešė ta diena.

Vos įžengusi pro Gurpar gatvės duris, mane pasitiko

sesuo Uma. „Tu jau gana stilingai naudoji

kvepalus!“

Be a žodis, Aš mostelėjo ji į kvapas mano ranka.

"Ką an patrauklus rožė kvapas! Tai yra neįprastai stiprus!"

Manydamas, kad tai „labai neįprasta“, tyliai padėjau astrališkai kvepiantį žiedą jai po šnervėmis.

„O, kaip aš dievinu jazminą!“ Ji čiupo gėlę. Jos veidu perbėgo juokingas sumišimas, kai ji nuolat uostė jazmino kvapą iš gėlės, kuri, kaip gerai žinojo, bekvapė. Jos reakcijos išskleidė mano įtarimą, kad Gandha Baba sukėlė autosugestivinę būseną, dėl kurios tik aš vienas galėjau užuosti kvapus.

Vėliau iš draugo Alakanandos išgirdau, kad „Kvepalų šventasis“ turi galią, kurios, norėčiau, turėtų milijonai badaujančių Azijos ir, šiandien, Europos gyventojų.

„Buvau su šimtu kitų svečių Gandha Babos namuose Burdvane“, – pasakojo man Alakananda. „Tai buvo iškilminga proga. Kadangi jogas buvo žinomas kaip turintis galią iš oro išgauti daiktus, juokdamasis paprašiau jo materializuoti keletą ne sezono metu derančių mandarinų. Iškart lučis 5-4 “ „Visose lėkštėse su bananų lapais buvo po nuluptą mandariną. Aš savąjį įkandau su šiokiu tokiu nerimu, bet jis man pasirodė labai skanus.“

Po daugelio metų vidinio suvokimo supratau, kaip Gandha Baba atliko savo materializacijas. Deja, šis metodas nepasiekiamas pasaulio alkanoms minioms.

Įvairūs jutiminiai dirgikliai, į kuriuos žmogus reaguoja – lytėjimo, regos, skonio,

klausos ir uoslės – yra sukuriami elektronų ir protonų vibracinių variacijų. Savo ruožtu vibracijas reguliuoja „lifetronai“ – subtilios gyvybinės jėgos arba smulkesnės už atomą energijos, protingai įkrautos penkiomis skirtingomis jutiminėmis idėjomis – substancijomis.

Gandha Baba, tam tikromis jogos praktikomis susiderinęs su kosmine jėga, galėjo vesti gyvybės troškuliai pertvarkė savo vibracinę struktūrą ir objektyvizavo norimą rezultatą. Jo kvepalai, vaisiai ir kiti stebuklai buvo tikros žemiškų vibracijų materializacijos, o ne hipnotizuojant sukelti vidiniai pojūčiai. **5-5**

Stebuklų pasirodymai, kokius parodė „Kvepalų šventasis“, yra išpūdingi, bet dvasiškai nenaudingi. Jie neturi beveik jokios prasmės, išskyrus pramogą, ir tėra nukrypimai nuo rimtų Dievo paieškų.

Hipnozė buvo naudojama gydytojų atliekant nedideles operacijas kaip savotiškas psichinis chloroformas asmenims, kuriems gali kilti pavojus dėl anestetiko. Tačiau hipnotizuojanti būseną yra kenksminga tiems, kurie dažnai jai patiriami; atsiranda neigiamas psichologinis poveikis, kuris ilgai sutrikdo smegenų ląsteles.

Hipnozė yra įsibrovimas į kito sąmonės teritoriją. Jos laikini reiškiniai neturi nieko bendra su dieviškąją realizaciją pasiekusių žmonių atliekamais stebuklais. Pabudę Dieve, tikri šventieji šiame sapnų pasaulyje keičiasi valia, harmoningai suderinta su Kūrybiniu Kosminiu Svajotoju.

Meistrai smerkia pompastišką neįprastų galių demonstravimą. Persų mistikas Abu Saidas kartą juokėsi iš kai kurių *fakyrų*, kurie didžiavosi savo stebuklingomis galiomis vandenyje, ore ir kosmose.

„Varlė irgi vandenyje jaučiasi kaip namie!“ – švelniai paniekinamai pastebėjo Abu Saidas. „Varna ir grifas lengvai skraido oru; velnias vienu metu yra ir Rytuose, ir Vakaruose! Tikras žmogus“ yra jis PSO gyvena į teisumas tarp jo bičiulis vyrai, PSO perka ir parduoda, dar yra niekada „Nė akimirksnio pamiršti Dievą!“ Kitą kartą didysis persų mokytojas savo požiūrį į religinį gyvenimą išsakė taip: „Atsisakyti to, ką turi galvoje (savanaudiškus troškimus ir ambicijas); dosniai dalinti tai, ką turi rankose; ir niekada nesibaiminti negandų smūgių!“

Nei nešališkas Kalighat šventyklos išminčius, nei Tibete išsilavinęs jogas nepatenkino mano guru troškimo. Mano širdžiai nereikėjo mokytojo, kad ją atpažintų, ir ji sušuko „Bravo!“ tuo garsiau, nes retai būdavo iškviečiama iš tylos. Kai pagaliau sutikau savo mokytoją, jis vien savo pavyzdžiu išmokė mane, koks yra tikras žmogus.

5-1 : Kali atstovauja tas amžinas principas į gamtą. Ji yra tradiciškai pavaizduota kaip a keturrankis moteris, stovint įjungta forma iš tas Dievas Šiva arba tas Begalinis, nes gamta arba tas fenomenalus pasaulis yra įsišaknijęs į tas Noumenonas. The keturi rankos simbolizuoja pagrindinius požymius, du geradariškus, du destruktivius, nurodymos esminį materijos ar kūrinijos dvilypumą.

5-2 : Kosminis iliuzija; tiesiogine prasme, "tas matuoklis". *maja* yra tas magiškas galia į kūrimas pagal kuris apribojimai ir padaliniai yra matyt dabartis į tas Neišmatuojamas ir Neatskiriami. Emersonas parašė tas sekantis eilėraštis, į kuris jis davė *majos* pavadinimas :

Iliuzija labai neįveikiamas, Audimas voratinkliai nesuskaičiuojamas, Jos gėjus nuotraukos niekada nesėkmė Minia
..kiekvienas kita, šydas įjungta šydas, Kerėtojas, kuriuo patikės žmogus, trokštantis būti apgautas

5-3 : The *rišiai* , tiesiogine prasme „regėtojai“ buvo tas autoriai iš tas *Vedos* į an

neapibrėžiamas senovėje.. 5-4: Plokščia, apvali indiška duona..

Pasauliečiai vos vos suvokti tas didžiulis žingsniai iš dvidešimtojo amžiaus mokslas. Transmutacija iš metalai ir kita :5-5 alcheminiai sapnai yra matymas įvykdytas kiekvienas diena į centrai iš mokslinis tyrimai virš tas pasaulis. The iškilus prancūzų chemikas, 1928 m. Fontainebleau mieste, mokslinės bendruomenės akivaizdoje, ponas Georges'as Claude'as, pasitelkdamas savo chemines deguonies transformacijų žinias, atliko „stebuklus“. Jo „magijos lazdelė“ buvo paprastas deguonis, burbuliuojantis vamzdelyje ant stalo. Mokslininkas „sauja smėlio pavertė brangakmeniais, geležį – ištirpintą .“ šokoladą primenančia būsena ir, atėmęs iš gėlių atspalvius, pavertė jas stiklo konsistencija

Ponas Klodas paaiškino, kaip deguonies transformacijos gali paversti jūrą daugybe milijonų svarų arklio galių; kaip „vanduo kuris furunkulas yra ne būtinai deginimas; kaip mažai piliakalniai iš smėlis pagal a viengungis kvapas iš tas deguonies pūtimo vamzdis galėjo būti paverstas safyrais, rubiniais ir topazais; ir jis išpranašavo laiką, kai žmonės galės vaikščioti vandenyno dugnu be nardymo įrangos. Galiausiai mokslininkas nustebino savo stebėtojus, pajuodindamas jų „veidus, pašalindamas raudoną saulės spindulių spalvą

Šis žymus prancūzų mokslininkas sukūrė skystą orą plėtimosi metodu, kuriuo jam pavyko atskirti įvairius dujų iš tas oras, ir .turi atrado įvairūs reiškia iš mechaninis panaudojimas iš skirtumai iš temperatūra į jūros vanduo

SKYRIUS: 6

The Tigras Svamis

"Aš turėti atrado tas Tigras Svamio adresas. Leiskite mus apsilankymas jį rytoj."

Šį sveikintiną pasiūlymą pateikė Chandi, vienas iš mano draugų mokykloje. Nekantravau susitikti su šventuoju, kuris ikivienuoliniame gyvenime gaudė tigrus ir kovojo su jais plikomis rankomis. Manyje buvo stiprus berniukiškas entuziazmas dėl tokių nepaprastų žygdarbių.

Kita diena išaušo žiemiškai šalta, bet mes su Čandi linksmi išėjome. Po ilgų bergždžių paieškų Bhowanipure, netoli Kalkutos, pasiekėme reikiamus namus. Duryse buvo du geležiniai žiedai, kuriuos aš skvarbiai užčiaupiau. Nepaisant triukšmo, tarnas priėjo neskubėdamas. Jo ironiškas šypsena numanomas kad lankytojai, nepaisant jų triukšmas, buvo bejėgis į sutrikdyti tas ramybė šventojo namų.

Jausdami tylų priekaištą, mudu su kompanionu buvome dėkingi, kad buvome pakviesti į svetainę. Ilgas laukimas ten sukėlė nemalonių abejonių. Indijos nerašytas įstatymas tiesos ieškotojui yra kantrybė; meistras gali tyčia išbandyti žmogaus norą jį sutikti. Šią psichologinę gudrybę Vakaruose laisvai naudoja

gydytojai ir odontologai!

Galiausiai tarno iškviešti, mudu su Chandi įėjome į miegamąjį. Garsusis Sohong **6-1**
Svamis sėdėjo savo lovoje. Jo milžiniško kūno vaizdas mus keistai sujaudino.

Išsprogintomis akimis stovėjome be žado. Niekada anksčiau nebuvo matę tokios krūtinės ar tokių į futbolo kamuolį panašių bicepsų. Ant didžiulio kaklo stūksėjo nuožmus, bet ramus svamio veidas, papuoštas vešliomis garbanomis, barzda ir ūsais. Jo tamsiose akyse žibėjo balandžių ir tigrų bruožai. Jis buvo nuogas, tik aplink raumeningą liemenį buvo apvyniota tigro oda.

Radę balsus, mudu su draugu pasveikinome vienuolį, išreikšdami susižavėjimą jo meistriškumu nepaprastoje kačių arenoje.

"Ar negalėtumėte mums papasakoti, prašau, kaip įmanoma plikais kumščiais sutramdyti pačius žiauriausius džunglių žvėris – karališkuosius bengalus?"

„Mano sūnūs, man nerūpi kovoti su tиграis. Galėčiau tai padaryti ir šiandien, jei prireiktų.“ Jis vaikiškai nusijuokė. „Jūs į tigrus žiūrite kaip į tigrus; aš juos pažįstu kaip į kates.“

„Svamidži, manau, galėčiau įteigti savo pasamonei mintį, kad tigras yra katytės, bet ar galėčiau priversti tigrus tuo patikėti?“

"Žinoma, reikia ir jėgos! Negalima tikėtis pergalės iš kūdikio, kuris įsivaizduoja tigrą kaip naminę katę! Galingos rankos – mano ginklas."

Jis paprašė mūsų eiti paskui jį į kiemą, kur atsitrenkė į sienos kraštą. Plyta nukrito ant grindų; dangus drąsiai žvilgtelėjo pro žiojėjančią prarastą sienos dantį. Aš beveik apstulbau; tas, kuris gali vienu smūgiu nuimti sumūrytas plytas nuo tvirtos sienos, pagalvojau, tikrai turi sugebėti išmušti ir tigrų dantis!

„Daugelis vyrų turi tokią fizinę jėgą kaip aš, bet vis tiek trūksta pasitikėjimo savimi. Tie, kurie yra fiziškai, bet ne protškai tvirti, gali nualpti vien pamatę džunglėse laisvai šokinėjantį laukinį žvėrį. Tigras savo natūraliu žiaurumu ir buveine labai skiriasi nuo opiumu šeriamo cirko gyvūno!“

„Nemažai herakliškos jėgos vyrų vis dėlto buvo priverstų būti bejėgiai prieš karališkojo Bengalijos tigro puolimą. Taip tigras pavertė žmogų, jo paties mintyse...“ tokia pat bejausmė būseną kaip kačiuko. Žmogus, turintis gana stiprų kūną ir nepaprastai stiprų ryžtą, gali apversti tigrą į šalį ir priversti jį įsitikinti kačiuko bejėgiškumu. Kiek kartų aš būtent tai dariau!

Buvau visiškai linkęs tikėti, kad prieš mane esantis titanas sugebėjo atlikti tigro ir katės kalytės transformaciją. Atrodė, kad jis yra pamokančio nusiteikimo; mes su Čandi pagarbiai klausėmės.

„Protas yra raumenų valdytojas. Plaktuko smūgio jėga priklauso nuo naudojamos energijos; žmogaus kūno įrankio išreikšta galia priklauso nuo jo agresyvios valios ir drąsos. Kūną tiesiogine prasme sukuria ir palaiko protas. Dėl praeities gyvenimų

instinktų spaudimo stiprybės ar silpnybės palaipsniui prasiskverbia į žmogaus sąmonę. Jos pasireiškia kaip įpročiai, kurie savo ruožtu suakmenėja į pageidaujamą arba nepageidaujamą kūną. Išorinis silpnumas turi psichinę kilmę; užburtame rate įpročių sukaustytas kūnas trukdo protui. Jei šeimininkas leidžia sau...”

jei tarnui vadovauja, pastarasis tampa autokratiškas; protas panašiai pavergiamas, paklusdamas kūno diktatui.“

Mūsų prašymu išpūdingasis svamis sutiko papasakoti kai ką iš savo

gyvenimo. „Mano ankstyviausias siekis buvo kovoti su tиграis. Mano valia

buvo galinga, bet kūnas silpnas.“

Mane išpylė nuostabos šūksnis. Atrodė neįtikėtina, kad šis vyras, dabar „su atlantiškais pečiais, tinkamas pakelti“, kada nors galėjo jausti silpnumą.

„Būtent nepalaužiamu atkaklumu galvodamas apie sveikatą ir jėgą įveikiau savo negalią. Turiu visas priežastis girti nepalaužiamą protinį potencialą, kuris, mano manymu, buvo tikrasis karališkųjų bengalų nugalėjimas.“

„Ar manai, gerbiamasis svami, kad aš kada nors galėčiau kovoti su tиграis?“ Tai buvo pirmas ir paskutinis kartas, kai mano mintyse kilo tokia keista ambicija!

„Taip.“ Jis šypsojosi. „Tačiau yra daug tigrų rūšių; kai kurie klajoja žmonių troškimų džiunglėse. Jokios dvasinės naudos negaunama prarandant žvėrių sąmonę. Verčiau nugalėk vidinius klajoklius.“

"Gegužės mes girdi, pone, kaip tu pasikeitė iš a tramdytojas iš laukinis tigras į a tramdytojas iš laukinis aistros?"

Tigras Svamis nutilo. Jo žvilgsnyje atsirado tolimas žvilgsnis, primenantis praėjusių metų vizijas. Įžvelgiau lengvą jo psichinę kovą, bandant nuspręsti, ar patenkinti mano prašymą. Galiausiai jis pritariai nusišypsojo.

„Kai mano šlovė pasiekė zenitą, mane apėmė pasididžiavimo svaigulys. Nusprendžiau ne tik kovoti su tиграis, bet ir demonstruoti juos įvairiais triukais. Mano siekis buvo priversti laukinius žvėris elgtis kaip prijaikintus. Pradėjau viešai atlikti savo žygdarbius, su džiuginančia sėkme.“

"Vienas vakaras mano tėvas įėjo mano kambarys į susimąstęs nuotaika.

„Sūnau, turiu perspėjimo žodžių. Apsaugočiau tave nuo artėjančių negalavimų, kuriuos sukelia priežasties ir pasekmės dėsnis.“

„Ar jūs fatalistas, tėve? Ar prietarai turėtų drumsti galingų vandenų ar mano veiklos spalvas?“

„Nesu fatalistas, sūnau. Bet tikiu teisingu atpildo įstatymu, kaip mokoma šventraščiuose. Džiunglių šeimoje jaučiamas apmaudas prieš tave; kartais tai gali atsisukti tavo nenaudai.“

„Tève, tu mane stebini! Tu gerai žinai, kas yra tigras – gražūs, bet negailestingi! Net ir iškart po didžiulio valgio, kurį suvalgo koks nors nelaimingas padaras, tigras, pamatęs naują grobį, užsidega geismu. Tai gali būti džiaugsminga gazelė, lakstanti po džiunglių žolę. Ją pagavęs ir įkandęs plyšį minkštoje gerklėje, piktavališkas žvėris paragauja tik truputį tyliai verkiančio kraujo,“

ir eina jo ištvirkęs būdas.

„Tigrai yra niekingiausi iš visų džiunglių veislių! Kas žino? Galbūt mano smūgiai įskiepyt bent kiek proto ir nuovokos jų storoms galvoms. Esu miško apmokymų mokyklos direktorius, kad išmokyčiau juos švelnių manierų!“

„Prašau, Tėve, laikyk mane tigrų tramdytoju, o ne tigrų žudiku. Kaip mano geri darbai galėtų man pakenkti? Maldauju Tavęs neįsakyk man keisti savo gyvenimo būdo.“

Mudu su Čandi buvome susikaukę, suprasdami praeities dilemą. Indijoje vaikas lengvai nepaklus tėvų norams.

Tėvas stoiškoje tyloje klausėsi mano paaiškinimo. Po to jis rimtai ištarė kai ką.

„Sūnau, tu privertei mane papasakoti niūrią pranašystę iš šventojo lūpų. Jis priėjo prie manęs vakar, kai sėdėjau verandoje ir kasdien apmąščiau savo gyvenimą.“

„Mielas drauge, ateinu su žinia tavo karingam sūnui. Tegul jis nustoja savo žiaurius darbus. Priešingu atveju kitas susidūrimas su tigrų baigsis sunkiais sužalojimais, o po to – šešiais mėnesiais mirtinos ligos. Tada jis turės palikti savo ankstesnius kelius ir tapti vienuoliu.“

„Ši istorija manęs nesužavėjo. Maniau, kad tėvas buvo patikli apgaulingo fanatiko auka.“

Tigro Svamis šį prisipažinimą išsakė nekantriai, tarsi įžvelgdamas kokią nors kvailystę. Ilgą laiką niūriai tylėdamas, jis, regis, nepastebėjo mūsų buvimo. Kai jis staiga, prislopintu balsu, ėmėsi savo pasakojimo.

„Netrukus po tėvo perspėjimo aplankiau sostinę Kuč Beharą. Vaizdinga vietovė man buvo nauja, ir tikėjausi ramių pokyčių. Kaip įprasta visur, gavėmis mane sekė smalsuolių minia. Išgirsdavau pašnibždomis nuskambančius komentarus:“

„Tai vyras, kuris kovoja su

laukiniais tigrais.“ „Ar jis turi

kojas, ar medžių kamienus?“

Žiūrėk ties jo veidas! Jis privalo būti an išikūnijimas iš tas karalius iš tigrai pats!

„Žinai, kaip kaimo dygliukai elgiasi kaip paskutiniai laikraščio numeriai! Kokiu greičiu iš namų į namus keliauja dar vėlesni moterų pranešimai! Per kelias valandas visas miestas apėmė jaudulys dėl mano pasirodymo.“

„Vakare ramiai ilsėjau, kai išgirdau šuoliuojančių arklių kanopų kaukšėjimą. Jie sustojo priešais mano gyvenamąją vietą. Įėjo būrys aukštų, turbanais apsirengusių policininkų.“

„Buvau apstulbęs. „Viskas įmanoma šiems žmonių įstatymų kūriniams“, – pagalvojau. – „Įdomu, ar jie ketina mane priekaištauti dėl dalykų, kurie man visiškai nežinomi.“ Tačiau pareigūnai nusilenkė su neįprastu mandagumu.

„Gerbiamasis pone, esame siunčiami jus pasveikinti Kuč Beharo princo vardu. Jis malonu jus pakviesti į savo rūmus rytoj rytą.“

"Kurį laiką svarsčiau apie šią perspektyvą. Dėl kažkokios neaiškos priežasties labai apgailestavau, kad taip nutrūko mano rami kelionė. Tačiau mane sujaudino maldaujantis policininkų elgesys; sutikau vykti ."

„Kitą dieną buvau sumišęs, kai nuo durų buvau nuolankiai palydėtas į didingą karietą, kurią traukė keturi arkliai. Tarnas laikė puošnų skėtį, kad apsaugotų mane nuo kaitrios saulės šviesos. Mėgavausi malonia kelione per miestą ir jo miškingas pakraščius. Prie rūmų durų manęs pasitiko pats karališkasis palikuonis. Jis pasiūlė savo auksu brokatu puoštą vietą, šypsodamasis atsisėdo į paprastesnio dizaino kėdę.“

„Visas šis mandagumas man tikrai kažką kainuos!“ – pagalvojau vis labiau nusteбęs. Princo motyvas išaiškėjo po kelių atsitiktinių pastabų.

„Mano mieste sklando gandai, kad su laukiniais tigrais galima kovoti vien plikomis rankomis. Ar tai tiesa?“

Tai yra gana tiesa.

„Vos negaliu patikėti! Jūs esate Kalkutos bengalas, auginamas miesto žmonių baltaisiais ryžiais. Būkite atviras, prašau; argi nekovoja tik su bestuburiais, opiumu šeriamais gyvuliais?“ Jo balsas buvo garsus ir sarkastiškas, su provincijos akcento atspalviu.

"Aš garantuotas ne atsakymas į jo įžeidžiantis klausimas.

„Metu jums iššūkį kovoti su mano ką tik sugautu tigru Radža Begumu. **6-2**“ Jei sėkmingai jam pasipriešinsite, surišite grandine ir paliksite jo narvą sąmoningą, gausite šį karališkąjį Bengalą! Taip pat bus įteikta keli tūkstančiai rupijų ir daug kitų dovanų. Jei atsisakysite su juo stoti į kovą, aš išgarsinsiu jūsų vardą visoje valstijoje kaip apsimetėlio!

„Jo įžūlūs žodžiai mane sukrėtė lyg kulku salvė. Aš piktai sutikau. Princas, pusiau pakilęs nuo kėdės iš susijaudinimo, atsilošė su sadistiška šypsena. Man tai priminė Romos imperatorius, kurie mėgavosi sodindami krikščionis į žvėrių arenas.“

„Rungtynės bus suplanuotos po savaitės. Apgailestauju, kad negaliu jums duoti leidimo iš anksto apžiūrėti tigrą.“

"Ar princas bijojo, kad galėčiau pabandyti užhipnotizuoti žvėrį, ar slapta jį pamaitinti opiumu, nežinau!"

„Išėjau iš rūmų, su linksmumu pastebėjęs, kad karališkojo skėčio ir šarvuotos karietos nebėra.“

Kitą savaitę metodiškai ruošiau savo protą ir kūną artėjančiam išbandymui. Per savo tarną sužinojau fantastišką istoriją. Šventojo siaubinga pranašystė mano tėvui kažkaip išplito ir vis plėtėsi. Daugelis paprastų kaimo gyventojų tikėjo, kad dievų prakeikta piktoji dvasia reinkarnavosi kaip tigras, kuris naktį įgaudavo įvairias demoniškas formas, bet dieną išlikdavo dryžuotu gyvūnu. Šis demonas-tigras turėjo būti tas, kuris buvo atsiųstas mane pažeminti.

„Kita išgalvota versija buvo ta, kad gyvūnų maldos Tigrų dangui sulaukė atsako Radžos Begumo pavidalu. Jis turėjo būti įrankis, nubausti mane – įžulų dvikojį, toki įžeidžiantį visą tigrų rūšį! Be kailio, be ilčių vyrą, išdrįsusį mesti iššūkį nagais ginkluotam, tvirtakojui tigrui! Visų pažemintų tigrų koncentruoti nuodai, – pareiškė kaimo gyventojai, – ėgavo pakankamai pagreitį, kad veiktų paslėpti dėsniai ir žlugdytų išdidžio tigro tramdytojo gyvybę.“

„Mano tarnas taip pat pranešė, kad princas, vadovaudamas žmogaus ir žvėries kovai, yra savo stichijoje. Jis prižiūrėjo audroms atsparios paviljono, skirto tilpti...“, statybą. tūkstančiai. Jo centras laikė Radža Begum į an milžiniškas geležis narvas, apsuptas išorinėje saugioje patalpoje. Belaisvis be perstojo skleidė kraują stingdančių riaumojimų seriją. Jis buvo maitinamas retai, kad sužadintų įniršį. Galbūt princas tikėjosi, kad aš būsiu atlygio valgis!

„Minios iš miesto ir priemiesčių, nekantriai pirkdamos bilietus, reaguodamos į būgnų ritmą, skelbiantį apie unikalias varžybas. Mūšio dieną šimtai žmonių pasitraukė dėl vietų trūkumo. Daugelis vyrų prasiveržė pro palapinių angas arba užplūdo bet kurią erdvę po galerijomis.“

Tigro Svamio istorijai artėjant prie kulminacijos, mano jaudulys augo kartu su ja; Čandis taip pat buvo visiškai nebylys.

„Skrido ausis veriantys Radžos Begumo sprogimai ir kiek išsigandusi minia, ir aš tyliai pasirodžiau. Būdamas vos apsirengęs iki juosmens, buvau neapsaugotas drabužiais. Atidariau saugos kambario durų sklendę ir ramiai jas užrakinau. Tigras pajuto kraują. Griausmingu trenksmu pašokęs į grotas, jis išsiuntė bauginantį pasveikinimą. Publika nutilo iš gailėsčio baimės; aš atrodžiau kaip romus avinėlis prieš siautėjantį žvėrį.“

Akimirksniu buvau narve; bet vos trenkiau durimis, Radža Begumas puolė mane stačia galva. Mano dešinė ranka buvo beviltiškai suplėšyta. Žmogaus kraujas, didžiausias tigro malonumas, liejosi siaubingomis srovėmis. Atrodė, kad šventojo pranašystė tuoj išsipildys.

„Aš iškart atsigavau po šoko, patirto dėl pirmos rimtos traumos, kurią kada nors gavau. Išvorydamas...” Pamatęs kruvinus pirštus, įkišau juos po juosmens audiniu, mostelėjau kaire ranka ir sudrebinau kaulus. Žvėris atsitraukė, apsisuko aplink narvo galą ir konvulsiškai puolė į priekį. Mano garsioji kumščio bausmė liejosi jam ant galvos.

„Tačiau Radžos Begumo kraujo skonis seniai bejėgiam dipsomanui suveikė kaip beprotiškas pirmasis vyno gurkšnis. Kurtinantis riaumojimas, žvėries puolimai stiprėjo. Mano nepakankama gynyba, paremta tik viena ranka, padarė mane pažeidžiamą prieš nagus ir iltis. Bet aš skyriau svaiginantį atpildą. Abipusiai apsvaigę, grūmėmės dėl mirties. Narve tvyrojo chaosas, kraujas taškėsi į visas puses, o iš žvėriškos gerklės sklido skausmo ir mirtino geismo pliūpsniai.“

„Nušauk jį!“ „Nužudyk tigrą!“ – iš auditorijos pasigirdo riksmi. Žmonės ir žvėrys judėjo taip greitai, kad sargybinio kulka nepataikė. Sukaupiau visas valios jėgas, smarkiai surikau ir smogiau paskutinį smūgį. Tigras susmuko ir ramiai gulėjo.

"Patinka" a kačiukas! Aš įsiterpė.

The svamis juokėsi į širdingas dėkingumas, tada tęsinys tas įtraukiantis pasaka.

„Radža Begumas pagaliau buvo nugalėtas. Jo karališkoji garbė buvo dar labiau pažeminta: suplėšytomis rankomis išūliai pravėriau jam nasrus. Dramatišką akimirką laikiau galvą žiojėjančiuose mirties spąstuose. Apsižvalgiau, ieškodamas grandinės. Ištraukęs vieną iš krūvos ant grindų, pririšau tigrą už kaklo prie narvo virbų. Triumfuodamas pajudėjau link durų.“

"Bet kad demonas įsikūnijęs, Radža Begum, turėjo ištvermę vertas iš jo tariama demoniškas kilmė. Neįtikėtinu šuoliu jis nutraukė grandinę ir užsoko man ant nugaros. Tvirtai sugriebęs petį jo nasruose, aš smarkiai kritau. Bet akimirksniu jį prispaudžiau prie savęs. Nuo negailestingų smūgių klastingas gyvūnas pusiau prarado sąmonę. Šį kartą jį pritvirtinau atsargiau. Lėtai išėjau iš narvo.

„Mane apėmė naujas šurmulys, šikart – džiaugsmo. Minios džiūgavimas nutrūko tarsi nuo...“ viena milžiniška gerklė. Pražūtingai sudraskytas, aš vis dar buvau įvykdęs tris kovos sąlygas – apsvaiginęs tigrą, surišęs jį grandine ir palikęs jį be jokios pagalbos. Be to, aš taip smarkiai sužeidžiau ir išgąsdinau agresyvų žvėrį, kad jis buvo patenkintas negailestingai praleisdamas tinkamą grobį – mano galvą savo nasruose!

„Po to, kai mano žaizdos buvo sutvarkytos, buvau pagerbtas ir papuoštas girliandomis; po mano kojomis buvo pabarstyta šimtai aukso monetų. Visas miestas įžengė į šventinį laikotarpį. Iš visų pusių skambėjo nesibaigiančios diskusijos apie mano pergalę prieš vieną didžiausių ir žiauriausių kada nors matytų tigrų. Radža Begumas buvo pristatytas man, kaip ir žadėta, bet aš nejaučiau jokio pakylėjimo. Mano širdyje įvyko dvasinis pokytis. Atrodė, kad galutinai išeidamas iš narvo, aš taip pat uždariau duris savo pasaulietinėms ambicijoms.“

„Po to sekė liūdnas laikotarpis. Šešis mėnesius gulėjau ant mirties slenksčio nuo kraujo užkrėtimo. Kai tik pasijutau pakankamai gerai, kad galėčiau palikti Kuč Beharą, grįžau į gimtąjį miestą.“

„Dabar žinau, kad mano mokytojas yra šventasis žmogus, kuris davė išmintingą
įspėjimą.“ Nuolankiai prisipažinau tėvui: „O, jei tik galėčiau jį surasti!“ Mano
ilgesys buvo nuoširdus, nes vieną dieną šventasis atvyko nepastebėtas.

"Užteks" iš tigras prisijaukinimas. Jis kalbėjo su ramus užtikrinimas. „Ateik“ su aš; Aš
valia mokyti tu į

Sutramdykite nežinojimo žvėris, klajojančius žmogaus proto džiunglėse. Jūs esate įpratę prie auditorijos: tegul tai būna angelų galaktika, linksminama jūsų jaudinančio jogos meistriškumo!

„Mane į dvasinį kelią įvedė mano šventasis guru. Jis atvėrė mano sielos duris, surūdijusias ir atsparias po ilgos nenaudojimo. Netrukus susikibę rankomis, mes išvykome į mano mokymus Himalajuose.“

Mudu su Čandi nusilenkėme svamiui po kojomis, dėkingi už jo vaizdingą, išties cikloniško gyvenimo aprašymą. Jaučiausi su kaupu atlygintas už ilgą bandomąjį laukimą šaltame svetainėje!

.....
6-1 : *Sohongas* buvo jo vienuolinis vardas. Jis buvo populiariai žinomas kaip tas "Tigras Svami".

6-2 : "Princas Princesė" - taigi pavadintas į nurodyti kad tai žvėris apsėstas tas kartu žiaurumas iš tigras ir tigrė.

SKYRIUS: 7

The Levitacija Šventasis

„Vakar vakare grupės susitikime mačiau jogą, sklandantį ore, kelių pėdų aukštyje virš žemės.“ Įspūdingai kalbėjo mano draugas Upendra Mohunas Čovdhuris.

Entuziastingai jam nusišypsojau. „Galbūt galiu atspėti jo vardą. Ar tai buvo Bhaduri Mahasaya iš Aukštutinio žiedinio kelio?“

Upendra linktelėjo, šiek tiek nusiminęs, kad nepraneša naujienų. Mano smalsumas šventiesiems buvo gerai žinomas tarp mano draugų; jie mielai nukreipė mane naujomis kryptimis.

„Jogas gyvena taip arti mano namų, kad dažnai jį lankau.“ Mano žodžiai sukėlė Upendros veide didelį susidomėjimą, ir aš dar labiau jį patikinau.

"Mačiau jį atliekant įspūdingus žygdarbius. Jis meistriškai įvaldė įvairias *pranajamos* **7-1**" senovės aštuoniapakopės jogos, kurią apibrėžė Patandžalis. **7-2** Kartą Bhaduri Mahasaya atliko *Bhastrika Pranajamą* priešais mane su tokia neįtikėtina jėga, kad atrodė, jog kambaryje kilo tikra audra! Tada jis užgesino

griausmingą kvėpavimą ir liko nejudėdamas aukštoje supersąmonės būsenoje. **7-3**
Po audros tvyrojusi ramybės aura buvo nepamirštamai ryški ."

"Aš girdėjau kad tas šventasis niekada lapai jo namai." Upendra tonas buvo a smulkmena nepatikus.

„Tikrai tiesa! Pastaruosius dvidešimt metų jis gyvena viduje. Per mūsų šventas šventes, kai nueina iki pat savo šaligatvio, jis šiek tiek sušvelnina savo paties primestą taisyklę! Ten renkasi elgetos, nes šventasis Bhaduri garsėja savo švelnia širdimi.“

"Kaip daro jis likti į tas oras, nepaklusnus tas įstatymas iš gravitacija?"

„Jogos kūnas praranda savo šiurkštumą po tam tikrų *pranajamų* . Tada jis levituoja arba šokinėja kaip šokinėjanti varlė. Net šventieji, kurie nepraktikuoja oficialios jogos 7-4“ yra žinoma, kad jie pakyla būdami labai atsidavę Dievui.

„Norėčiau sužinoti daugiau apie šį išminčių. Ar lankote jo vakarinius susirinkimus?“ Upendros akys žibėjo smalsumu.

„Taip, aš dažnai ten lankausi. Mane labai pralinksmina jo išminties sąmojis. Kartais mano užsitęsęs juokas gadina jo susibūrimų iškilmingumą. Šventasis nėra nepatenkintas, bet jo mokiniai atrodo kaip durklai!“

Tą popietę grįždamas namo iš mokyklos, praėjau pro Bhaduri Mahasaya vienuolyną ir nusprendžiau jį aplankyti. Jogos buvo nepasiekiamas plačiajai visuomenei. Pirmame aukšte sėdėjo vienišas mokinyš, saugojęs savo mokytojo privatumą. Mokinyš buvo šiek tiek įniršęs; dabar jis oficialiai paklausė, ar turiu „užsiėmimų“. Jo guru pasirodė kaip tik laiku, kad išgelbėtų mane nuo staigos išvairymo.

„Tegul Mukunda ateina, kada panorės.“ Išminčiaus akys sužibo. „Mano vienatvės taisyklė skirta ne mano paties patogumui, o kitų patogumui. Pasauliečiams nepatinka atvirumas, kuris sugriauna jų iliuzijas. Šventieji ne tik reti, bet ir kelia nerimą. Net šventraščiuose jie dažnai vaizduojami kaip gėdingi!“

Sekiau paskui Bhaduri Mahasayą į jo griežtas patalpas viršutiniame aukšte, iš kur jis retai kada pajudėdavo. Meistrai dažnai ignoruoja pasaulio šurmulio panoramą, kuri išblėsta, kol galiausiai susitelkia į amžius. Išminčiaus amžininkai nėra vieninteliai, gyvenantys siaurą dabartį.

"Maharišis, 7-5 tu yra tas pirmas jogos Aš turėti žinomas PSO visada viešnagės uždaroje patalpose."

"Dievas augalai jo šventieji kartais į netikėtas dirvožemis, kad nebent mes galvoti mes gegužės sumažinti Jis į a valdyk!"

Išminčius įstūmė savo gyvybingą kūną į lotoso pozą. Būdamas septyniasdešimties, jis nerodė jokių nemalonių senatvės ar sėslaus gyvenimo būdo požymių. Tvirtas ir tiesus, jis buvo idealus visais atžvilgiais. Jo veidas buvo rišio , kaip aprašyta

senovės tekstuose. Kilmingos galvos, vešlia barzda, jis visada tvirtai sėdėjo tiesiai, ramias akis nukreipęs į Visapusybę.

The šventasis ir Aš įėjo tas meditacinis valstija. Po an valanda, jo švelnus balsas sujaudintas mane.

"Dažnai pasineri į tylą, bet ar esi išsiugdęs *anubhavą*?" **7-6** Jis man priminė mylėti Dievą labiau nei meditaciją. „Nesupainiokite technikos su Tikslu.“

Jis pasiūlė man mangu. Su tuo geranorišku sąmoju, kuris man taip patiko jo rimtoje prigimtyje, jis pastebėjo: „Žmonės apskritai labiau mėgsta *Džala jogą* (sąjungą su maistu) nei *Dhjana jogą* (sąjungą su Dievu).“

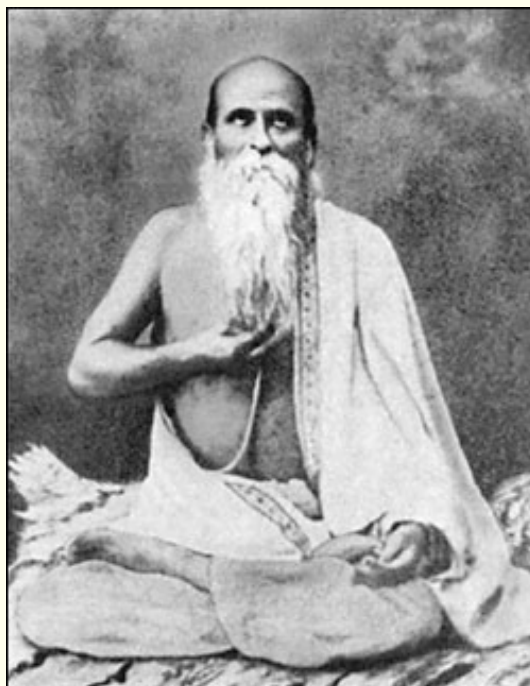
Jo jogiškas kalambūras paveiktas aš triukšmingai.

„Kaip juokaujate!“ Jo žvilgsnyje sužibo meilus žvilgsnis. Jo paties veidas visada buvo rimtas, tačiau kartu ir su ekstatine šypsena. Didelėse lotoso akyse slypėjo dieviškas juokas.

„Tie laišakai atkeliauja iš tolimos Amerikos.“ Išminčius parodė į kelis storus vokus ant stalo. „Aš susirašinėju su keliomis ten esančiomis draugijomis, kurių nariai domisi joga. Jie iš naujo atranda Indiją, turėdami geresnį krypties pojūtį nei Kolumbas! Mielai jiems padedu. Jogos žinios yra nemokamos visiems, kurie jas gauna, kaip ir nepagražinama dienos šviesa.“

„Tai, ko *rišiai* suvokia kaip esminę žmogaus išganymui, Vakaruose nebūtinai turi būti atskiesta. Panašios sielos, nors skirtingos išorinės patirties, nei Vakarai, nei Rytai neklestės, jei nebus praktikuojama kokia nors disciplininės jogos forma.“

Šventasis laikė mane ramiomis akimis. Nesupratau, kad jo kalba buvo užmaskuotas pranašiškas patarimas. Tik dabar, rašydamas šiuos žodžius, suprantu visą prasmę tų atsitiktinių užuominų, kurias jis man dažnai sakydavo, kad vieną dieną aš nunešiu Indijos mokymą į Ameriką.

BHADURI MAHASAJA

"The Levitacija Šventasis"

„Pone“, – paklausiau, – „kodėl neparašote knygos apie jogą pasaulio labui?“ „Aš mokau mokinius“, – atsakė jis. „Jie ir jų mokiniai bus gyvi tomiai, įrodymas prieš natūralų laiko irimą ir nenatūralias kritikų interpretacijas.“

"Maharišis, Aš noras tu norėtų rašyti a knyga įjungta joga už tas nauda iš tas pasaulis."

„Aš mokau mokinius. Jie ir jų mokiniai bus gyvi tomiai, įrodymas prieš natūralų laiko irimą ir nenatūralias kritikų interpretacijas.“ Bhaduri sąmojis privertė mane vėl prajuokinti.

Likau vienas su jogu, kol vakare atvyko jo mokiniai. Bhaduri Mahasaya įžengė į vieną iš savo nepakartojamų kalbų. Tarsi ramus potvynis, jis nušlavė klausytojų proto šiukšles, nuplukdydamas juos Dievo link. Jo išpūdingi palyginimai buvo išreikšti nepriekaištinga bengalų kalba.

Šį vakarą Bhaduri išdėstė įvairius filosofinius klausimus, susijusius su Mirabajaus gyvenimu, viduramžių radžputanų princesė, kuri atsisakė savo dvaro gyvenimo, kad ieškotų sadhu draugijos. Vienas didysis sanjasis atsisakė ją priimti, nes ji buvo moteris; jos atsakymas nuolankiai privertė jį atsistoti ant kojų.

„Pasakyk šeiminkui“, – tarė ji, – „kad nežinojau, jog visatoje yra kitas vyras, išskyrus Dievą; argi mes visos prieš Jį nesame moterys?“ (Šventraščių samprata, kurioje Viešpats yra vienintelis teigiamas kūrybinis principas, o Jo kūrinys yra tik pasyvi *maja* .)

čia išverčiu :

"Jei kasdien maudantis būtų galima suvokti
Dievą, Greičiau būčiau banginiu gelmėse;
Jei valgydamas šaknis ir vaisius Jį būtų galima
pažinti, Mielai rinkčiausi ožkos pavidalą;
Jei rožančių skaičiavimas Jį atidengtų,
melsčiausi ant mamuto karolių; Jei,
lenkdamasis prieš akmeninius atvaizdus, Jį
atidengtų titnago kalnas, nuolankiai
garbinčiau;
Jei Viešpats galėtų būti geriamas pienu, Jį
pažintų daug veršelių ir vaikų;
Jei žmonos palikimas iškvieštų Dievą, argi
tūkstančiai nebūtų eunuchai?
Mirabai žino, kad norint rasti Dieviškąją,
vienintelę nepakeičiama yra Meilė.

Keletas mokinių įdėjo rupijas į Bhaduri šlepetes, kurios gulėjo šalia jo, jam sėdint jogos pozoje. Ši pagarbi auka, įprasta Indijoje, rodo, kad mokinys atiduoda savo materialines gėrybes guru kojoms. Dėkingi draugai yra tik užmaskuotas Viešpats, besirūpinantis savaisiais.

„Mokytojau, jūs nuostabus!“ – atsisveikindamas mokinys įdėmiai pažvelgė į patriarchalinį išminčių. „Jūs atsisakėte turtų ir patogumų, kad ieškotumėte Dievo ir mokytumėte mus išminties!“ Buvo gerai žinoma, kad Bhaduri Mahasaya ankstyvoje vaikystėje, kai vienareikšmiškai žengė jogos keliu, atsisakė didelių šeimos turtų.

„Jūs keičiate situaciją!“ Šventojo veide buvo švelnus priekaištas. „Palikau kelias menkas rupijas, kelias“ smulkmeniškas malonumus, už a kosminis imperija iš begalinis palaima. Kaip tada turėti Aš atmetas Ar aš ką nors sau? Aš žinau, koks džiaugsmas dalytis lobiu. Ar tai auka? Trumparegiai pasauliečiai iš tiesų yra tikrieji atsižadėjęliai! Jie atsisako neprilygstamo dieviško turto dėl vargšės saujelės žemiškų žaisliukų!

Šyptelėjau iš šio paradoksalaus požiūrio į atsižadėjimą – tokio, kuris bet kuriam šventam elgetai uždeda Krezo kepurę, o visus išdidžius milijonierius paverčia nesąmoningais kankiniais.

„Dieviškoji tvarka tvarko mūsų ateitį išmintingiau nei bet kuri draudimo bendrovė.“ Mokytojo baigiamieji žodžiai buvo išsipildę jo tikėjimo kredo. „Pasaulis pilnas neramių tikinčiųjų, tikinčių išoriniu saugumu. Jų karčios mintys – tarsi randai ant kaktos. Tas, kuris davė mums oro ir pieno nuo pat pirmojo įkvėpimo, žino, kaip diena iš dienos aprūpinti Savo bhaktus.“

Tęsiau savo popamokines piligrimines keliones prie šventojo durų. Su tyliu uolumu jis padėjo man pasiekti *anubhavą*. Vieną dieną jis persikėlė į Ram Mohan Roy kelią, toli nuo mano namų Gurparo kelyje. Jo mylintys mokiniai jam pastatė naują atsiskyrėlio buveinę, vadinamą „Nagendra Math“. 7-7

Nors tai mane gerokai aplenkia nuo mano istorijos, čia papasakosiu paskutinius Bhaduri Mahasaya žodžius. Prieš pat išvykdamas į Vakarus, jo susiradau ir nuolankiai atsiklaupiau, kad gaučiau atsisveikinimo palaiminimą:

„Sūnau, keliauk į Ameriką. Priimk žilosios Indijos orumą kaip skydą. Pergalė įrašyta ant tavo kaktos; kilmingi tolimi žmonės tave mielai priims.“

7-1 : Metodai iš kontroliuojantis gyvybinė jėga per reguliavimas iš

kvėpavimas. 7-2: Žymiausias senovinis jogos atstovas.

Prancūzų profesoriai pirmieji Vakaruose pasiryžo moksliai iširti viršsąmonės galimybes. protas. Profesorius :7-3

Jules-Bois, narys iš tas L'Ecole de Psychologie iš tas Sorbona, skaitė paskaitą į Amerika 1928 m. jis savo auditorijai pasakė, kad prancūzų mokslininkai pripažino supersąmonę, „kuri yra visiškai Freudų sąmonės priešingybė ir yra gebėjimas, kuris žmogų paverčia tikru žmogumi, o ne tik supergyvūnu“. M. Jules-Bois paaiškino, kad aukštesnės sąmonės pabudimas „nereikia painioti su kouizmu ar hipnotizmu. Supersąmonės egzistavimas filosofškai jau seniai pripažintas, iš tikrųjų tai yra Viršsiela“. Išstartas iš pagal Emersonas, bet tik neseniai turi tai buvo pripažintas moksliai“. The prancūzų mokslininkas smailus kad iš viršsąmonės kyla įkvėpimas, genialumas, moralinės vertybės. „Tikėjimas tuo nėra misticizmas, nors ir

.“ pripažintas ir vertinamas tas savybės kuris mistikai pamokslavo

Šv. Teresė iš Avila ir kita krikščionis šventieji buvo dažnai pastebėtas į a valstija iš :7-4

.“ levitacija. 7-5: „Didysis išminčius

.Faktinis suvokimas iš Dievas :6-7

. The šventojo pilnas vardas buvo Nagendranath Bhaduri. *Matematika* reiškia atsiskyrėlio gyvenvietė arba *ašramas* :7-7

SKYRIUS: 8

Indijos Puiku Mokslininkas, JC Bose

"Jagadis Čandra Bose's belaidis išradimai senamadiškas tie iš Markonis".

Išgirdęs šią provokuojančią pastabą, priėjau arčiau prie šaligatvio profesorių grupės, užsiėmusios mokslinė diskusija. Jei mano motyvas prie jų prisijungti buvo rasis pasididžiavimas, apgailestauju. Negaliu paneigti, kad labai domiuosi įrodymais, jog Indija gali atlikti pagrindinį vaidmenį fizikoje, o ne tik metafizikoje.

"Ką daryti tu reiškia pone?"

Profesorius paslaugiai paaiškino. „Bose'as pirmasis išrado belaidį koherį ir prietaisą elektros bangų lūžiui matuoti. Tačiau indų mokslininkas savo išradimų komerciniais tikslais neišnaudojo. Netrukus jis nukreipė dėmesį nuo neorganinio prie organinio pasaulio. Jo revoliuciniai atradimai kaip augalų fiziologo lenkia net radikalius fiziko pasiekimus.“

Mandagiai padėkojau savo mentoriui. Jis pridūrė: „Didysis mokslininkas yra vienas iš mano brolių profesorių Prezidentūros koledže.“

Kitą dieną aplankiau išminčių jo namuose, kurie buvo netoli maniškių Gurparo kelyje. Jau seniai juo žavėjausi iš pagarbaus atstumo. Rimtas ir atsitraukęs botanikas maloniai mane pasveikino. Jis buvo gražus, tvirtas penkiasdešimtmetis vyras, storais

plaukais, plačia kakta ir susikaupusiomis svajotojo akimis. Jo balso tikslumas atspindėjo visą gyvenimą puoselėtą mokslinį įprotį.

„Neseniai grįžau iš ekspedicijos po Vakarų mokslo draugijas. Jų nariai parodė didelį susidomėjimą mano išrastais subtiliais instrumentais, kurie demonstruoja...”

nedaloma viso gyvenimo vienybė. **8-1** Bose'o kreskografas gali padidinti vaizdą dešimtimis milijonų kartų. Mikroskopas didina tik kelis tūkstančius kartų, tačiau jis suteikė gyvybiškai svarbų postūmį biologijos mokslui. Kreskografas atveria neapsakomas galimybes.

„Pone, jūs daug nuveikėte, kad paspartintumėte Rytų ir Vakarų apkabinimą beasmenėse mokslo rankose.“

„Aš mokiausi Kembridže. Koks nuostabus vakarietiškas metodas, kai visa teorija kruopščiai patikrinama eksperimentiškai! Ši empirinė procedūra ėjo koja kojon su savistabos talentu, kuris yra mano rytietiškas paveldas. Kartu jie leido man suskaidyti ilgai užmarštinėjusių gamtos sričių tylą. Mano kreskografo **8-2** **iškalbingos diagramos**“ yra įrodymas net ir skeptiškiausiai nusiteikusiems, kad augalai turi jautrią nervų sistemą ir įvairiapusį emocinį gyvenimą. Meilė, neapykanta, džiaugsmas, baimė, malonumas, skausmas, jaudrumas, stuporas ir daugybė tinkamų reakcijų į dirgiklius yra tokie pat universalūs augalams, kaip ir gyvūnams.“

„Unikalus gyvybės virpesys visoje kūrinijoje prieš jūsų atvykimą galėjo atrodyti tik poetinis vaizdinys, profesoriau! Šventasis, kurį kadaise pažinojau, niekada neskintų gėlių. „Ar turėčiau atimti iš rožių krūmo jo grožio pasididžiavimą? Ar turėčiau žiauriai įžeisti jo orumą savo grubiai nusirengdamas?“ Jo užjaučiantys žodžiai tiesiogine prasme pasitvirtina per jūsų atradimus!“

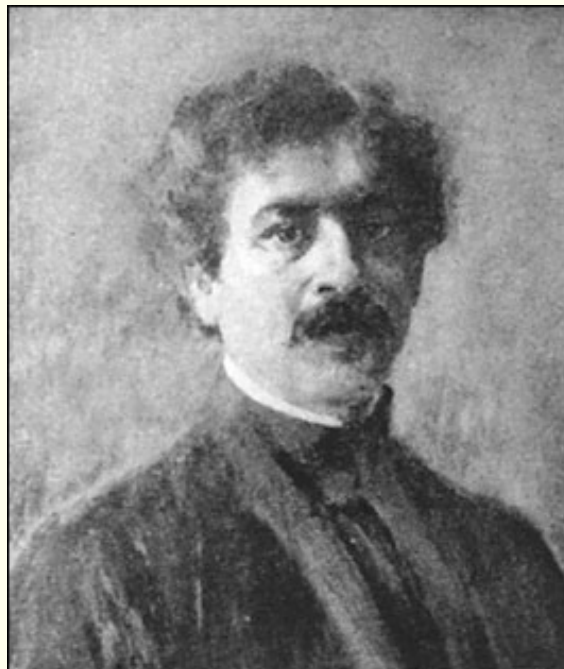
„Poetas yra artimas tiesai, o mokslininkas artėja nerangiai. Ateikite kada nors į mano laboratoriją ir pamatykite nedviprasmišką kreskografo liudijimą.“

Su dėkingumu priėmiau kvietimą ir išėjau. Vėliau sužinojau, kad botanikas paliko Prezidentūros koledžą ir planuoja įkurti tyrimų centrą Kalkutoje.

Kai buvo atidarytas Bose institutas, dalyvavau pašventinimo pamaldose. Šimtai entuziastingų žmonių vaikštinėjo po patalpas. Mane sužavėjo naujųjų mokslo namų meniškumas ir dvasinė simbolika. Pastebėjau, kad jo pagrindiniai vartai buvo šimtmečio senumo relikvija iš tolimos šventovės. Už lotoso **8-3** fontanas, skulptūrinė moters figūra su fakelu perteikė indų pagarbą moteriai kaip nemirtingai šviesos nešėjai. Sode stovėjo nedidelė šventykla, pašvęsta Noumenonui anapus reiškinių. Mintis apie dieviškąjį nematerialumą buvo skatinama dėl to, kad nebuvo jokio altoriaus atvaizdo.

Aš pats ties Amžius šeši

JAGADIS ČANDRA BOSE

Indijos puikus fizikas, botanikas, ir išradėjas iš tas Kreskografas

Bose's kalba įjungta tai puikus proga galėtum turėti išduotas iš tas lūpos iš vienas iš tas įkvėptas senovės

. *rišiai*

„Šiandien šį institutą pašventinu ne tik laboratorijai, bet ir šventyklai.“ Jo pagarbus iškilmingumas tarsi nematomas apsiaustas apgaubė perpildytą auditoriją.

„Tyrinėdamas nejučiomis buvau nuvestas į fizikos ir fiziologijos ribą. Savo nuostabai,

atradau...”

nykstančios ribos ir atsirandantys sąlyčio taškai tarp gyvųjų ir negyvųjų pasaulių. Neorganinė materija buvo suvokiama kaip visai ne inertiška; ji virpėjo veikiamą daugybės jėgų.

„Visuotinė reakcija, regis, sujungė metalus, augalus ir gyvūnus su bendru dėsniu. Jie visi pasižymėjo iš esmės tais pačiais nuovargio ir depresijos reiškiniais, su galimybėmis atsigauti ir“ iš išaukštinimas, kaip gerai kaip tas nuolatinis nereagavimas susijęs su mirtis. Užpildytas Su pagarbia pagarba šiam stublinančiam apibendrinimui, su didele viltimi paskelbiau savo rezultatus Karališkojoje draugijoje – rezultatus, pagrįstus eksperimentais. Tačiau dalyvavę fiziologai patarė man apsiriboti fiziniais tyrimais, kuriuose mano sėkmė buvo užtikrinta, o ne kėsintis į jų kompetenciją. Netyčia nuklydau į nepažįstamos kastų sistemos sritį ir taip pažeidžiau jos etiketą.

„Taip pat buvo ir nesąmoningas teologinis šališkumas, kuris nežinojimą painioja su tikėjimu. Dažnai pamirštama, kad Tas, kuris mus supo šia nuolat besikeičiančia kūrinijos paslaptimi, įskiepijo mumyse ir troškimą klausti bei suprasti. Per daugelį metų trukusio nesusipratimo supratau, kad mokslo atsidavusio žmogaus gyvenimas neišvengiamai kupinas nesibaigiančios kovos. Jam tenka aukoti savo gyvenimą kaip karštą auką – apie laimėjimą ir praradimą, sėkmę ir nesėkmę kaip vieną visumą.“

„Laikui bėgant, pirmaujančios pasaulio mokslo draugijos priėmė mano teorijas ir rezultatus bei pripažino Indijos indėlio į mokslą svarbą.“ ~~8-4~~ Ar kas nors mažo ar riboto kada nors gali patenkinti Indijos protą? Nuolatinės gyvos tradicijos ir gyvybingos atgimimo jėgos dėka ši žemė prisitaikė per nesuskaičiuojamas transformacijas. Visada iškilo indų, kurie, atsisakydami neatidėliotino ir įtraukiančio valandos prizo, siekė aukščiausių gyvenimo idealų įgyvendinimo – ne pasyviai atsižadėdami, o aktyviai kovodami. Silpnas, kuris atsisakė konflikto, nieko neįgijęs, neturėjo ko atsisakyti. Tik tas, kuris kovojo ir laimėjo, gali praturtinti pasaulį, dovanodamas savo pergalingos patirties vaisius.

„Bose'o laboratorijoje jau atlikti darbai, susiję su materijos reakcija, ir netikėti atradimai augalijos srityje atvėrė labai plačias tyrimų sritis fizikoje, fiziologijoje, medicinoje, žemės ūkyje ir net psichologijoje. Problemos, kurios anksčiau buvo laikomos neišsprendžiamomis, dabar perkeltos į eksperimentinių tyrimų sritį.“

„Tačiau didelės sėkmės nepasieksite be griežto tikslumo. Todėl ir yra ilgas mano sukurtų itin jautrių prietaisų ir aparatų rinkinys, kuris šiandien stovi priešais jus savo vitrinose vestibulyje. Jie pasakoja apie ilgą pastangą prasiskverbti pro apgaulingą vaizdą į realybę, kuri lieka nematoma, apie nuolatinį triūsą, atkaklumą ir išradingumą, reikalingą įveikti žmogiškuosius ribotumus. Visi kūrybingi mokslininkai žino, kad tikroji laboratorija yra protas, kur už iliuzijų jie atskleidžia tiesos dėsnius.“

„Čia skaitomos paskaitos nebus vien antrinių žinių kartojimas. Jose bus skelbiami nauji atradimai, pirmą kartą pademonstruoti šiose salėse. Reguliariai publikuojant

Instituto darbus, šie Indijos indėliai pasieks visą pasaulį.“

Jos taps viešąja nuosavybe. Jokie patentai niekada nebus imami. Mūsų nacionalinės kultūros dvasia reikalauja, kad amžinai būtume laisvi nuo žinių naudojimo tik asmeninei naudai išniekinimo.

„Taip pat linkiu, kad šio instituto patalpos būtų kuo labiau prieinamos darbuotojams iš visų šalių. Taip stengiuosi tęsti savo šalies tradicijas. Dar dvidešimt penkis amžius Indija savo senoviniuose universitetuose Nalandoje ir Taksiloje svetingai priimdavo mokslininkus iš viso pasaulio.“

"Nors mokslas yra nei vienas iš tas Rytai nei iš tas Vakarai bet veikiau tarptautinis į jos universalumą, tačiau Indija yra ypač pasirengusi įnešti didelį indėlį. **8-5** Degančią indų vaizduotę, galinčią iš daugybės, regis, prieštaringų faktų išgauti naują tvarką, trando susikaupimo įprotis. Šis suvaržymas suteikia galią begaline kantrybe išlaikyti protą nukreiptą tiesos siekimui.“

Išgirdęs baigiamuosius mokslininko žodžius, mano akyse kaupėsi ašaros. Argi „kantrybė“ nėra Indijos sinonimas, gluminantis tiek „Laiką“, tiek istorikus?

Netrukus po atidarymo dienos vėl aplankiau tyrimų centrą. Didysis botanikas, prisimindamas savo pažadą, nusivedė mane į savo ramią laboratoriją.

"Pritvirtinsiu kreskografą prie šio paparčio; padidinimas milžiniškas. Jei sraigės roplys būtų padidintas..." į tas tas pats proporcija, tas padaras norėtų pasirodyti į būti keliaujant patinka an ekspresas traukinys!"

Mano žvilgsnis buvo įsmeigtas į ekraną, kuriame atspindėjo padidintas paparčio šešėlis. Dabar buvo aiškiai įžiūrimi smulkūs gyvybės judesiai; augalas augo labai lėtai mano sužavėtose akyse. Mokslininkas palietė paparčio viršūnę mažu metaliniu strypu. Besivystanti pantomima staiga nutrūko ir vėl pradėjo kalbėti apie iškalbingus ritmus, kai tik strypas buvo ištrauktas.

„Matei, kaip bet koks menkiausias išorinis įsikišimas kenkia jautriems audiniams“, – pastebėjo Bosas. „Žiūrėk, dabar duosiu chloroformo, o tada – priešnuodžio.“

Chloroformo poveikis sustabdė visą augimą; priešnuodis atgaivino. Evoliuciniai gestai ekrane mane prikaustė labiau nei „filmo“ siužetas. Mano kompanionas (čia vaidino piktadarį) įsmeigė aštrų įrankį į paparčio dalį; skausmą išreiškė spazminiai virpesiai. Kai jis skustuvu perbraukė dalį stiebo, šešėlis smarkiai sujudo, o paskui nurimo su paskutiniu mirties simboliu.

„Pirmiausia chloroformuodamas didžiulį medį, sėkmingai jį persodinau. Paprastai tokie miško monarchai labai greitai žūsta po perkėlimo.“ Jagadis laimingai šypsojosi, pasakodamas apie gyvybę gelbėjantį manevrą. „Mano subtilaus aparato grafikai įrodė, kad medžiai turi kraujotakos sistemą; jų sulčių judėjimas atitinka

gyvūnų kūnų kraujospūdį. Sulčių kilimas nepaaiškinamas įprastais mechaniniais pagrindais, tokiais kaip kapiliarinė trauka. Šis reiškinys buvo išspręstas naudojant kreskografą kaip gyvų ląstelių aktyvumas. Peristaltinės bangos sklinda iš cilindrinio vamzdžio, kuris tęsiasi žemyn medžiu ir...

tarnauja kaip tikra širdis! Kuo giliau suvokiame, tuo ryškesnis tampa įrodymas, kad vienodas planas jungia kiekvieną formą daugialypėje gamtoje.“

The puikus mokslininkas smailus į kitas Bose instrumentas.

„Parodysiu jums eksperimentus su alavo gabalėliu. Metalų gyvybinė jėga reaguoja į dirgiklius neigiamai arba teigiamai. Rašalo žymės užfiksuos įvairias reakcijas.“

Giliai pasinėręs į mokslą, stebėjau grafiką, kuriame buvo užfiksuotos būdingos atominės struktūros bangos. Kai profesorius užtepė ant alavo chloroformo, vibruojantys rašiniai liovėsi. Jie vėl prasidėjo, metalui lėtai atgavus normalią būseną. Mano kompanionas išdalijo nuodinga cheminę medžiagą. Kartu su virpančiu skardos galu adata smarkiai diagramoje užrašė mirties pranešimą.

„Bose“ instrumentai parodė, kad metalai, tokie kaip žirklių ir mašinų gamyboje naudojamas plienas, yra linę į nuovargį ir atgauna efektyvumą periodiškai ilsėdamiesi. Gyvybės pulsas metaluose yra rimtai pažeidžiamas arba net užgesinamas veikiant elektros srovėms ar stipriam slėgiui.“

Aš pažiūrėjo aplink tas kambarys ties tas daugybė išradimai, iškalbingas liudijimas iš a nenuilstamas išradingumas.

„Pone, apgailėtina, kad masinio žemės ūkio vystymosi nespirtina platesnis Jūsų nuostabių mechanizmų naudojimas. Ar nebūtų lengva kai kuriuos iš jų panaudoti greituose laboratoriniuose eksperimentuose, siekiant nustatyti įvairių rūšių trąšų įtaką augalų augimui?“

„Jūs teisus. Ateities kartos „Bose“ instrumentus naudos nesuskaičiuojamą daugybę kartų. Mokslininkas retai kada patiria tuo pačiu metu gaunamą atlygį; pakanka patirti kūrybinio darbo džiaugsmą.“

Reikšdamas besąlygišką dėkingumą nenuilstamam išminčiui, išėjau. „Ar stulbinantis jo genialumo vaisingumas kada nors išseks?“ – pagalvojau.

Metams bėgant, našumas nesumažėjo. Išradęs sudėtingą instrumentą – „rezonansinį kardiografą“, Bose'as atliko išsamius daugybės Indijos augalų tyrimus. Buvo atrastas didžiulis netikėtas naudingų vaistų farmakopėjas. Kardiografas sukonstruotas su neklystančiu tikslumu – vienu metu rodoma šimtoji sekundės dalis. grafikas. Rezonansiniai įrašai matuoja be galo mažus augalų, gyvūnų ir žmonių pulsavimus. struktūra. Didysis botanikas numatė, kad jo kardiografo naudojimas leis atlikti vivisekciją augalai vietoj gyvūnų.

„Gretapus įrašai apie vienu metu augalui ir gyvūnui duotų vaistų poveikį parodė stulbinantį rezultatų vieningumą“, – pabrėžė jis. „Viskas, kas žmoguje, buvo numatyta augale. Eksperimentai su augmenija prisidės prie žmonių kančių mažinimo.“

„The New York Times“ aprašė taip:

Per pastaruosius kelerius metus buvo nustatyta, kad nervams perduodant signalus tarp smegenų ir kitų kūno dalių generuojami maži elektros impulsai. Šie impulsai buvo matuojami subtiliais galvanometrais ir milijonus kartų sustiprinami šiuolaikiniais stiprinimo aparatais. Iki šiol nebuvo rastas tinkamas metodas impulsų perėjimui nervų skaidulomis tirti gyvuose gyvūnuose ar žmonėse dėl didelio greitis, kuriuo šie impulsai sklinda.

Dr. K. S. Cole'as ir H. J. Curtisas pranešė atradę, kad gėlavandenio augalo nitelos, dažnai naudojamos auksinių žuvų akvariumuose, ilgos pavienės ląstelės yra praktiškai identiškos pavienių nervinių skaidulų ląstelėms. Be to, jie nustatė, kad sužadintos nitelos skaidulos skleidžia elektrines bangas, kurios visais atžvilgiais, išskyrus greitį, yra panašios į gyvūnų ir žmonių nervinių skaidulų bangas. Nustatyta, kad augalo elektriniai nerviniai impulsai yra daug lėtesni nei gyvūnų. Todėl Kolumbijos universiteto darbuotojai pasinaudojo šiuo atradimu kaip priemone sulėtinti elektrinių impulsų perdavimo nervuose vaizdus.

Taigi nitella augalas gali tapti savotišku Rozetės akmeniu, iššifruojančiu kruopščiai saugomas paslaptis, esančias netoli proto ir materijos ribos.

Poetas Rabindranath Tagore buvo ištikimas Indijos idealisto mokslininko draugas.

Jam mielas bengalų dainininkas skyrė šias eilutes: **8-6**

0 Atsiskyrėli, šauk autentiškais senos
giesmės, vadinamos *sama* , *žodžiais* :
„Kelkis! Pabuski!“ Šauk žmogų, kuris giriasi
savo *šastry* žiniomis. Iš tuščių pedantiškų
ginčų, kurie nėra naudingi, pašauk tą
kvailą pagyrūną išeiti į gamtos, šios
plačios žemės, veidą. Siųsk šį kvietimą
savo mokslininkų grupei; Kartu aplink savo
ugnies auką.
Tegul visi susirenka. Tad tegul mūsų
Indija, mūsų senovės žemė sugrįžta pas
save
0 vėl grįžk prie tvirto darbo, prie
pareigos ir atsidavimo, prie savo
transo
Iš rimtas meditacija; leisti ji sėdėti
Dar kartą nesutramdyta, be godumo, be konfliktų,
tyra, o, vėl savo aukštame soste

Ir platforma, mokytojas iš visi žemių.

.....

8-1 : "Visi mokslas yra transcendentinis arba kita leidimai toli. Botanika yra dabar įgijimas tas dešinėje teorija avatarai iš „Brahma dabar bus gamtos istorijos vadovėliai.“ – *Emersonas* .

8-2 : Iš tas Lotynų kalba šaknis, *crescere* į padidėjimas. Už jo kreskografas ir kita išradimai, Bose buvo įšventintas į riterius į 1917 m.

8-3 : The lotosas gėlė yra an senovės dieviškas simbolis į Indija; jo besiskleidžiantis žiedlapiai siūlyti tas plėtra iš tas siela; jo tyro grožio išaugimas iš jo kilmės purvo žada gerybinį dvasinį potencialą.

8-4 : „Šiuo metu tik gryniasias atsitiktinumas leidžia Indijai patekti į Amerikos koledžo studentų akiratį. Aštuoni universitetai (Harvardo, Jeilio, Kolumbijos, Prinstonijos, Johnso Hopkinso, Pensilvanijos, Čikagos ir Kalifornijos) turi indologijos arba sanskrito katedras, tačiau Indija praktiškai neatstovaujama istorijos, filosofijos, dailės, politikos mokslų katedrose.“ sociologija arba bet koks iš tas kita departamentai iš intelektualas patirtis į kuris, kaip mes turėti matytas, Indija turi padarė didelį indėlį. Todėl manome, kad jokia studijų katedra, ypač humanitarinių mokslų srityje, jokioje pagrindinis universitetas gali būti visiškai aprūpintas be tinkamai apmokyto specialisto, išmanančio indiškus savo disciplinos etapus. Mes tikime, taip pat, kad kiekvienas kolegija kuris tikslai į paruošti jo absolventai už protingas darbas į tas pasaulis kuris yra į būti jų gyventi į, privalo turėti įjungta jo personalas a mokslininkas kompetentingas į tas civilizacija iš Indija.“ – Ištraukos iš an straipsnis pagal Profesorius W. Normanas Ruda iš tas Universitetas iš Pensilvanija kuris pasirodė į tas Gegužė, 1939 m. problema iš tas *Biuletenis* iš tas Amerikos taryba iš Išmokau Draugijos, 907 15-oji Šv. Vašingtonas, D. C., 25 centų kopija. Tai problema (Nr. 28) sudėtyje yra virš 100 puslapių „Pagrindinės indų studijų bibliografijos

8-5 : The atominis struktūra iš reikalas buvo gerai žinomas į tas senovės Hinduistai. Vienas iš tas šeši sistemos iš indėnas filosofija yra *Vaisesika* , iš tas sanskrito šaknis *vizesas* "atominis individualumas". Vienas iš tas svarbiausias *Vaisesika* aiškintojai buvo Aulukya, dar vadinama Kanada, „atomų valgytoja“, gimė maždaug prieš 2800 metų.

m. balandžio mėn. žurnale „*East-West*“ pasirodžiusiame straipsnyje *Vaisesikos* mokslinės žinios buvo 1934 apibendrintos taip: „Nors šiuolaikinė „atominė teorija“ paprastai laikoma nauju mokslo pasiekimu, ją seniai puikiai išaiškino Kanada, „atomų valgytojas“. Sanskrito žodis „*anus*“ gali būti tinkamai išverstas kaip „atomas“ pastarosios graikiškos tiesiogine prasme – „neperpjautas“ arba „nedalomas“. Kiti moksliniai *Vaisesikos* traktatų, parašytų prieš Kristų, aiškinimai apima (1) adatų judėjimą... link magnetai, (2) tas kraujotaka iš vanduo į augalai, (3) *akašas* arba eteris, inertiškas ir be struktūros, kaip a pagrindas subtilioms jėgoms perduoti, (4) saulės ugnis kaip visų kitų šilumos formų priežastis, (5) šiluma kaip molekulių pokyčių priežastis, (6) gravitacijos dėsnis, kurį sukelia Žemės atomams būdinga savybė, suteikianti jiems traukos galią arba žemyn traukti, (7) tas kinetinis gamta iš visi energija; priežastingumas kaip visada įsišaknijęs į an išlaidos iš energija arba perskirstymas iš judesys, (8) universalus ištirpimas per tas dezintegracija iš atomai, (9) tas radiacija iš karštis ir šviesos spinduliai, be galo mažos dalelės, skriejančios į visas puses nesuvokiamu ,greičiu (šiuolaikinė „kosminių spindulių“ teorija)

.tas reliatyvumas iš laikas ir erdvė (10)

Vaisesika priskirtas tas kilmė iš tas pasaulis į atomai, amžinas į jų gamta, t. y. jų galutinis ypatumai. Šie buvo "Neseniai atrastas atomas yra miniatiūrinė saulės..... manoma, kad atomai nuolat vibruoja.

sistema norėtų būti ne naujienos į tas senas *Vaisesika* filosofai, PSO taip pat sumažintas laikas į jo toliausiai matematinis sąvoka, apibūdinanti mažiausią laiko vienetą (*kala*) kaip laikotarpį, per kurį atomas įveikia savo erdvės .vienetą

8-6 : Išversta iš tas Bengalų k. iš Rabindranatas Tagore, pagal Manmohanas Ghosh, į *Višva Bharati*.

SKYRIUS: 9

The Palaimingas Bhaktas Ir Jo Kosminis Romantika

"Mažasis pone, prašau būti sėdintis. Aš rytas kalbėjimas į mano Dieviškas Motina."

Tyliai įėjau į kambarį, apimtas didelės baimės. Angeliška meistro Mahasajos išvaizda mane tiesiog apakino. Su šilkiniais baltais plaukais ir didelėmis spindinčiomis akimis jis atrodė kaip tyrumo išikūnijimas. Jo pakeltas smakras ir sudėtos rankos pranešė man, kad mano pirmasis apsilankymas sutrikdė jį išitraukus į pamaldas.

Jo paprasti pasisveikinimo žodžiai sukėlė didžiausią išpūdį, kokį tik buvau patyrusi. Kartų išsiskyrimą po motinos mirties laikiau visų kančių matu. Dabar išsiskyrimo su Dieviškąja Motina kančia buvo neapsakoma dvasios kančia. Dejuodamas kritau ant grindų.

"Mažasis pone, tylu pats!" The šventasis buvo užjaučiamai sielvartaujantis.

Apleistas kažkokioje vandenyno dykynėje, įsikibau į jo kojas kaip į vienintelį savo išsigelbėjimo plaustą. „Šventasis pone, tavo užtarimas! Prašyk

Dieviškosios Motinos, ar randu malonę Jos akyse!“

Tai pažadas yra vienas ne lengvai padovanotas; tas meistras buvo suvaržytas į tylą.

Neabejotinai buvau įsitikinęs, kad Mokytojas Mahasaja artimai kalbasi su Visuotine Motina. Buvo labai pažeminta suvokti, kad mano akys buvo aklos Jos, kuri net šią akimirką buvo matoma nepriekaištingam šventojo žvilgsniui. Begėdiškai įsikibęs į jo kojas, kurčias jo švelniems priekaištams, vėl ir vėl maldavau jo malonės.

„Aš perduosiu tavo prašymą Mylimajam.“ Šeimininko kapituliacija lydėjo lėtą, užjaučiančią šypseną.

Kas galia į tie nedaug žodžiai, kad mano būti turėtų žinoti išleidimas iš jo audringas tremtis?

„Pone, nepamirškite savo priesaikos! Greitai grįšiu išgirsti Jos žinią!“ – mano balse, kuris dar prieš akimirką raudėjo iš liūdesio, skambėjo džiaugsmingas laukimas.

Leidžiantis ilgais laiptais, mane užplūdo prisiminimai. Šis namas Amhersto gatvėje 50, dabar meistro Mahasajos rezidencija, kažkada buvo mano šeimos namai, mano motinos mirties vieta. Čia mano žmogiška širdis plyšo dėl dingusios motinos; ir šiandien mano dvasia buvo tarsi nukryžiuota dėl Dieviškosios Motinos nebuvimo. Šventos sienos, tyli mano sunkių skausmų ir galutinio išgijimo liudininkė!

Smagiai grįžau į savo namus Gurparo kelyje. Ieškodamas nuošalios mažos palėpės,

iki dešimos valandos paskendėjau meditacijoje. Šiltos Indijos nakties tamsą staiga nušvietė nuostabus vaizdas.

Apgaubta didybės aureole, priešais mane stovėjo Dieviškoji Motina. Jos veidas, švelniai besišypsantis, buvo pats grožis.

"Visada turėti Aš mylėjo tave! Kada nors turės Aš meilę tu!"

The dangiškasis tonai vis dar skambėjimas į tas oras, Ji dingo.

Kitą rytą saulė vos buvo pakilusi iki reikiamo kampo, kai antrą kartą aplankiau meistrą Mahasają. Lipdamas laiptais jaudinančių prisiminimų namuose, pasiekiau jo kambarį ketvirtame aukšte. Uždarytų durų rankena buvo užvyniota audiniu; jaučiau užuominą, kad šventasis troško privatumo. Kai neryžtingai stovėjau aikštelėje, duris atidarė svetinga meistro ranka. Atsiklaupiau prie jo šventų kojų. Žaismingai nusiteikęs, veidą užsidėjau iškilmingą kaukę, slėpdamas dievišką pakylėjimą.

„Pone, atėjau – labai anksti, prisipažįstu! – dėl Jūsų žinutės. Ar Mylimoji Motina ką nors apie mane sakė?“

"Išdykęs mažai pone!"

Ne kitas pastaba norėtų jis padaryti. Matyt mano prielaida gravitacija buvo neįspūdingas.

"Kodėl taigi paslaptingas, taigi išsisukinėjantis? Daryti šventieji niekada kalbėti akivaizdžiai?" Galbūt Aš buvo a mažai išprovokuotas.

„Ar privalai mane išbandyti?“ – jo ramios akys buvo kupinos supratimo. – „Ar galėčiau šį ryt pridurti bent vieną žodį prie patikinimo, kurį vakar dešimtą valandą gavai iš pačios Gražiosios Motinos?“

Mokytojas Mahasaja valdė mano sielos šliuzus: vėl puoliau jam po kojomis. Tačiau ši kartą mano ašaros liejosi iš palaimos, o ne iš skausmo, nepakeliamo.

"Manai, kad tavo atsidavimas neprisilietė prie Begalinio Gailestingumo? Dievo Motinystė, kurią garbinai tiek žmogiškais, tiek dieviškais pavidalais, niekada negalėjo neatsakyti į tavo apleistą šauksmą."

Kas buvo šis paprastas šventasis, kurio menkiausias prašymas Visuotinei Dvasiai buvo sutiktas su švelniu pritarrimu? Jo vaidmuo pasaulyje buvo nuolankus, kaip ir dera didžiausiam nuolankiam žmogui, kokį tik esu pažinojęs. Šiuose Amhersto gatvės namuose meistras Mahasaya **9-1** vadovavo nedidelei berniukų vidurinei mokyklai. Iš jo lūpų neišėjo jokie barimo žodžiai; jokios taisyklės ar užtvarys nepalaikė jo drausmės. Šiose kukliose klasėse iš tiesų buvo dėstoma aukštoji matematika, o meilės chemijos vadovėliuose nebuvo. Savo išmintį jis skleidė dvasiniu užkratu, o ne nepralaidžiais principais.

Apimtas natūralaus aistros Dieviškajai Motinai, šventasis nereikalavo išorinės pagarbos

formų labiau nei vaikas.

„Aš nesu tavo guru; jis ateis šiek tiek vėliau“, – pasakė jis man. „Jo vedam, tavo dieviškumo patirtys meilės ir atsidavimo terminais bus išverstos į jo beribės išminties terminus.“

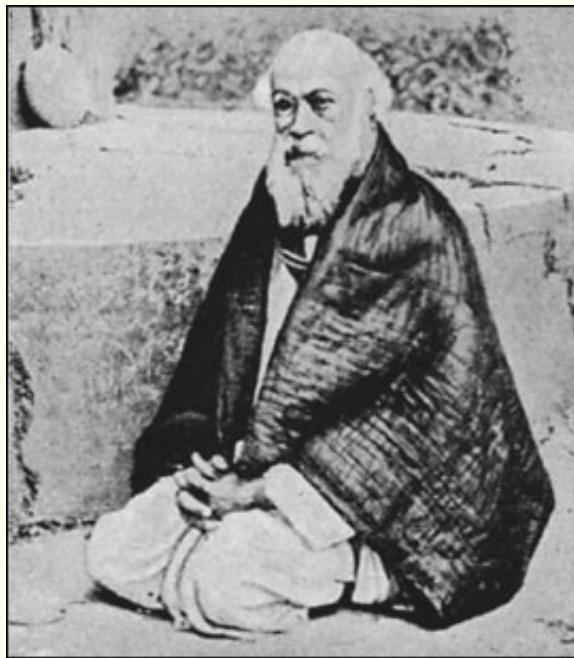
Kiekvieną vėlyvą popietę eidavau į Amhersto gatvę. Ieškodavau dieviškosios meistro Mahasajos taurės, tokios pilnos, kad jos lašai kasdien liejosi per mano kūną. Niekada anksčiau nebuvo lenkęsis su visiška pagarba; dabar jaučiau, kad tai neišmatuojama privilegija net žengti ta pačia žeme, kurią pašventino meistras Mahasaja.

„Pone, prašau nešioti šią čampako girliandą, kurią specialiai jums numečiau.“ Vieną vakarą atvykau laikydamas gėlių vėrinį. Tačiau jis droviai atsitraukė, vis atsisakydamas garbės. Pastebėjęs mano skausmą, jis pagaliau sutikdamas nusišypsojo.

„Kadangi abu esame Motinos garbintojai, galite uždėti vainiką ant šios kūniškos šventyklos kaip auką Jai, gyvenančiai viduje.“ Jo plačioje prigimtyje trūko erdvės, kurioje galėtų įsitvirtinti bet kokie egoistiniai svarstymai.

DU BROLIAI IŠ TEREZĖ NEUMANAS
Aš stendas su juos į Konnersreuth Bavarija.

MEISTRAS MAHASAJA

Kada nors įsitraukęs į jo palaimingas kosminis romantika.

„Eikime rytoj į Dakšinešvaro šventyklą, amžinai šventą mano guru.“

Mokytojas Mahasaja buvo Kristaus mokytojo Šri Ramakrišnos Paramhansos mokinys.

Kitą rytą keturių mylių kelionė buvo atlikta laivu Gango upe. Įžengėme į devynių kupolų Kali šventyklą, kur Dieviškosios Motinos ir Šivos figūros ilsisi ant poliruoto sidabrinio lotoso, kurio tūkstantis žiedlapių kruopščiai iškalti. Mokytojas Mahasaja spindėjo kerais. Jis buvo pasinėręs į neišsenkančią romantiką su Mylimąja. Jam giedant Jos vardą, mano susižavėjusi širdis, regis, sudužo į tūkstantį gabalėlių.

Vėliau pasivaikščiojome po šventas teritorijas, sustodami tamarisko giraitėje. Šiam medžiui būdinga mana simbolizavo dangiškąjį maistą, kurią dovanojo meistras Mahasaja. Jo dieviškieji maldavimai tęsėsi. Aš nejudėdamas sėdėjau ant žolės tarp rausvų plunksnuotų tamarisko žiedų. Laikinai pasitraukęs iš kūno, pakilau dangiškame vizite.

Tai buvo pirmoji iš daugelio piligriminio kelionių į Dakšinešvarą su šventuoju mokytoju. Iš jo išmokau Dievo švelnumo Motinos, arba Dieviškojo Gailestingumo, aspekto. Vaikiškas šventasis mažai žavėjo Tėvo, arba Dieviškojo Teisingumo, aspektu. Griežtas, reiklus, matematinis vertinimas buvo svetimas. Jo švelniam charakteriui.

„Jis gali būti žemiškas prototipas net dangaus angelams!“ – su meile pagalvojau, vieną dieną stebėdamas jį maldose. Be jokio priekaišto ar kritikos jis žvelgė į pasaulį akimis, seniai pažinusiomis Pirmąją Tyrumą. Jo kūnas, protas, kalba ir veiksmai lengvai derėjo su jo sielos paprastumu.

„Mano Mokytojas man taip sakė.“ Vendamas asmeninių pareiškimų, šventasis užbaigė bet kokią išmintingą patarimą šia nekintama duokle. Jo tapatybė su Šri Ramakrišna buvo tokia gili, kad Mokytojas Mahasaja ne...

ilgesnis svarstoma jo mintys kaip jo nuosavas.

Vieną vakarą mudu su šventuoju, susikibę už rankų, vaikščiojome jo mokyklos gatve. Mano džiaugsmą temdė pasipūtusio pažįstamo atvykimas, kuris apkraukė mus ilgu pokalbiu.

„Matau, kad šis vyras tau nepatinka.“ Šventojo šnabždesio man neišgirdo egoistas, pakerėtas savo paties monologo. „Kalbėjausi su Dieviškąja Motina apie tai; ji supranta mūsų liūdną padėtį. Kai tik pasieksime aną raudoną namą, ji pažadėjo jam priminti apie svarbesnius reikalus.“

Mano akys buvo prilipusios prie išsigelbėjimo vietos. Pasiekęs raudonus vartus, vyras nepaaiškinamai apsisuko ir išėjo, nebaigęs sakinio ir neatsisveikinęs. Užlietą orą ramino ramybė.

Kitą dieną vienasėjau netoli Howrah geležinkelio stoties. Akimirką sustojau prie šventyklos, tyliai kritikuodamas nedidelę grupelę vyrų su būgnais ir cimbolais, kurie įnirtingai deklamavo giesmę.

„Kaip bedieviškai jie mechaniškai kartoja Viešpaties dieviškąjį vardą“, – pagalvojau. Mano žvilgsnį nustebino greitas Mokytojo Mahasajos artėjimas. „Pone, kaip jūs čia atsidūrėte?“

Šventasis, ignoruodamas mano klausimą, atsakė į mano mintį. „Argi ne tiesa, mažasis pone, kad Mylimojo vardas skamba saldžiai iš visų lūpų, neišmanančių ar išmintingų?“ Jis meiliai apkabino mane; Jaučiausi jo stebuklingu kilimu nešamas į Gailestingosios Akivaizdos vietą.

„Ar norėtumėte pamatyti keletą bioskopų?“ Šis vieną popietę meistro Mahasajos klausimas buvo gluminantis; Indijoje šis terminas tuo metu buvo vartojamas kino filmams apibūdinti. Sutikau, džiaugdamašis galėdamas būti jo kompanijoje bet kokiomis aplinkybėmis. Greitas pasivaikščiojimas atvedė mus į sodą, esantį priešais Kalkutą. Universitetas. Mano kompanionas parodė į suoliuką netoli *tvenkinio*.

„Pasėdėkime čia kelias minutes. Mano Mokytojas visada prašydavo manęs medituoti, kai tik pamatydavau vandens platybę. Čia jos ramybė primena mums apie didžiulę Dievo ramybę. Kaip viskas gali atsispindėti vandenyje, taip visa visata atsispindi Kosminio Proto ežere. Taip dažnai sakydavo mano *gurudeva*.“

Netrukus įėjome į universiteto salę, kurioje vyko paskaita. Ji pasirodė be galo nuobodi, nors retkarčiais ją paįvairindavo žibintų skaidrių iliustracijos, tokios pat neįdomios.

„Taigi, štai kokį bioskopą meistras norėjo man parodyti!“ – mintis buvo nekantra, tačiau nenorėjau įskaudinti šventojo, parodydamas nuobodulį. Tačiau jis

konfidencialiai pasilenkė prie manęs.

„Matau, mažasis pone, kad jums nepatinka šis bioskopas. Užsiminiau apie tai Dieviškajai Motinai; ji visiškai užjaučia mus abu. Ji man sako, kad elektros šviesos dabar užges ir nebus vėl įjungtos, kol neturėsime progos išeiti iš kambario.“

Kai jo šnabždesys nutrūko, salę paskendo tamsa. Profesoriaus šiurkštus balsas nutilo iš nuostabos, tada jis pastebėjo: „Atrodo, kad šios salės elektros sistema yra sugedusi.“ Tuo metu mudu su meistru Mahasaja jau saugiai peržengėme slenkstį. Žvilgtelėjęs atgal iš koridoriaus, pamačiau, kad mūsų kankinystės scena vėl nušvito.

"Mažasis pone, jus nuvylė ta biografija, **9-2**" „Bet manau, kad tau patiks kitoks.“ Mudu su šventuoju stovėjome ant šaligatvio priešais universiteto pastatą. Jis švelniai pliaukštelėjo man per krūtinę per širdį.

Stojo perkeičianti tylą. Kaip šiuolaikiniai radijo imtuvai tampa negirdimais kino filmais, kai sugenda garso aparatūra, taip ir Dieviškoji Ranka, kažkokiu keistu stebuklu, užgniauzė žemišką šurmulį. Pėstieji, taip pat pro šalį važiuojantys troleibusai, automobiliai, jaučių vežimai ir geležiniais ratais varomi vagonai – visi jie tyliai važiavo. Tarsi turėdamas visur esančią akį, mačiau vaizdus, esančius už manęs ir abiejose pusėse, taip pat lengvai, kaip ir priešais. Visas to mažo Kalkutos kvartalo veiklos reginys prabėgo prieš mane be garso. Tarsi blankiai matomas ugnies švytėjimas po plonu pelenų sluoksniu, švelni šviesa persmelkė panoraminį vaizdą.

Mano kūnas atrodė tėra vienas iš daugelio šešėlių, nors ir nejudėjo, o kiti tyliai šmirinėjo pirmyn ir atgal. Keletas berniukų, mano draugų, priėjo ir praėjo pro šalį; nors jie žiūrėjo tiesiai į mane, manęs neatpažino.

Unikali pantomima sukėlė man neapsakomą ekstazę. Gėriau iš kažkokio palaimingo šaltinio. Staiga mano krūtinę dar kartą švelniai smogė meistras Mahasaja. Pasaulio chaosas užplūdo mano nenorinčias ausis. Svirduliuavau, tarsi šiurkščiai pažadintas iš migloto sapno. Transcendentinis vynas pasitraukė iš manęs nepasiekiamos vietos.

„Mažasis pone, matau, kad antrasis bioskopas jums patiko.“ Šventasis šypsojosi; aš pradėjau dėkingai kristi ant žemės priešais jį. „Jūs negalite to man padaryti dabar; žinote, kad Dievas yra ir jūsų šventykloje! Neleisiu Dieviškajai Motinai liesti mano kojų per jūsų rankas!“

Jei kas nors būtų pastebėjęs mane ir nepretenzingą šeiminingą, mums tolstant nuo sausakimšo šaligatvio, tas žiūrovas tikrai įtarė mus esant apsvaigusius. Jaučiau, kaip krintantys šešėliai... vakaras buvo užjaučiamai apsvaigęs nuo Dievo. Kai tamsa atsigavo po naktinio alpimo, Naują rytą pasitikau praradęs ekstatinę nuotaiką. Bet atmintyje visada slypi Dieviškosios Motinos-Mokytojos Mahasajos serafinis sūnus!

Bandydamas prastais žodžiais perteikti jo gerumą, svarstau, ar Mokytojas Mahasaja ir kiti gilios vizijos šventieji, kurių keliai kirto manusius, žinojo, kad po daugelio metų, Vakarų šalyje, rašysiu apie jų, kaip dieviškų bhaktų, gyvenimus. Jų išankstinis žinojimas nenustebintų nei manęs, nei, tikiuosi, mano skaitytojų, kurie kartu su manimi nuėjo taip toli.

savo literatūros kūrinis pasirašinėjo tiesiog „M“.

SKYRIUS: 10

Aš Susipažinkite Mano Meistras, Šri Juktešvaras

„Tikėjimas Dievu gali padaryti bet kokią stebuklą, išskyrus vieną – išlaikyti egzaminą be mokymosi.“ Su pasibjaurėjimu užverčiau knygą, kurią buvau paėmęs tuščią akimirką.

„Rašytojo išimtis rodo visišką jo netikėjimą“, – pagalvojau. „Vargšas vyrukas, jis labai gerbia vidurnakčio aliejų!“

Tėvui daviau pažadą, kad baigsiu mokslus vidurinėje mokykloje. Negaliu apsimesti stropiu. Bėgant mėnesiams, rečiau užimdavau laiką klasėje nei nuošaliose vietose palei Kalkutos maudyklą *šlaitus*. Gretima krematoriumo teritorija, ypač siaubinga naktį, yra... svarstoma labai patrauklus pagal tas jogas. Jis PSO norėtų rasti tas Nemirtingas Esmė privalo nenustebkite dėl kelių nepapuoštų kaukolių. Žmogaus nepakankamumas išryškėja niūrioje įvairių kaulų buveinėje. Taigi mano vidurnakčio budėjimai buvo kitokio pobūdžio nei mokslininko.

Artėjo baigiamųjų egzaminų savaitė Hinduistų vidurinėje mokykloje. Ši apklausos laikotarpis, kaip ir kapinės, kelia gerai žinomą siaubą. Vis dėlto mano protas buvo ramus. Drąsiai kovodamas su vaiduokliais, atkasiau žinias, kurių nerasi paskaitų salėse. Tačiau joms trūko Svamio Pranabanandos meno, kuris lengvai pasirodydavo dviejose vietose vienu metu. Mano išsilavinimo dilema akivaizdžiai buvo Begalinio Išradingumo reikalas. Tai buvo mano samprotavimas, nors daugeliui tai atrodė nelogiška. Bhakto iracionalumas kyla iš tūkstančio nepaaiškinamų Dievo akimirksniu atsiradusio bėdos demonstracijų.

„Labas, Mukunda! Pastaruoju metu tavęs beveik nepamačiau!“ Vieną popietę Gurparo kelyje mane užkalbino klasiokas.

„Labas, Nantu! Dėl savo nematomumo mokykloje atsidūriau ištis nepatogioje padėtyje.“ Išsiliejau, jam draugiškai žiūrint.

Nantu, PSO buvo a puikus studentas, juokėsi nuoširdžiai; mano kebli padėtis buvo ne be a komiksas

aspektas.

"Tu yra visiškai nepasiruošęs už tas finalai! Aš tarkime tai yra aukštyn į aš į pagalbą tu!"

Paprasti žodžiai mano ausims perteikė dievišką pažadą; skubiai aplankiau savo draugo namus. Jis maloniai išdėstė sprendimus įvairioms problemoms, kurias, jo manymu, greičiausiai iškels instruktoriai .

„Šie klausimai yra masalas, kuris į egzaminą spąstus įvilios daug patiklių berniukų. Prisiminkite mano atsakymus ir išsisuksite nenukentėję.“

Kai išvykau, naktis jau buvo seniai praėjusi. Kupinas nepatyrusios erudicijos, karštai meldžiausi, kad ji išliktų ateinančioms kelioms kritinėms dienoms. Nantu mane mokė įvairių dalykų, bet, spaudžiamas laiko, pamiršo mano sanskrito kursą. Uoliai priminiau Dievui apie šią klaidą .

Kitą rytą išėjau trumpam pasivaikščioti, įsisavindamas naujas žinias siūbuojančių žingsnių ritmu. Trumpam bėgdamas per kampinio sklypo piktžoles, mano žvilgsnis užkliuvo už kelių palaidų atspausdintų lapų. Triumfuojantis šuolis įrodė, kad tai sanskrito eilės. Kreipiausi į ekspertą pagalbos, kad suklupčiau ir suprasčiau. Jo sodrus balsas užpildė orą beribiu, medaus skonio senovės kalbos grožiu. **10-1**

„Šios išskirtinės strofos negali padėti jums atliekant sanskrito testą.“ Mokslininkas jas skeptiškai atmetė.

Tačiau susipažinimas su tuo konkrečiu eilėraščiu leido man kitą dieną išlaikyti sanskrito egzaminą. Nantu suteiktos įžvalgios pagalbos dėka taip pat pasiekiau minimalų sėkmės įvertinimą iš visų kitų dalykų.

Tėvas džiaugėsi, kad tesėjau žodį ir baigiau vidurinės mokyklos kursus. Buvau dėkingas Viešpačiui, kurio vienintelio vedimą jaučiau lankydamasis Nantu ir eidamas neįprastu keliu per nuolaužų pilną aikštelę. Žaismingai Jis dvejopai išreiškė savo savalaikį planą mane išgelbėti.

Aptikau išmestą knygą, kurios autorius egzaminų salėse neigė Dievo pirmenybę. Negalėjau sulaikyti šypsenos išgirdęs savo paties tylų komentarą:

"Šiam vyrukui tik dar labiau sumištų, jei pasakyčiau, kad dieviškoji meditacija tarp lavonų yra trumpesnis kelias į vidurinės mokyklos diplomą!"

Su naujai sukurtu orumu dabar atvirai planavau palikti namus. Kartu su jaunu draugu Jitendra Mazumdaru, **10-2** Nusprendžiau prisijungti prie Mahamandalo atsiskyrėlio buveinės Benarese ir gauti jos dvasinę discipliną.

Vieną rytą mane apėmė sielvartas pagalvojus apie išsiskyrimą su šeima. Po mamos mirties ypač sustiprėjo mano meilė dviem jaunesniems broliams, Sanandai ir...

Bišnu. Nuskubėjau į savo rekolekcijas, mažą palėpę, kurioje buvau matęs tiek daug scenų savo neramioje *sadhanoje*. **10-3** Po dviejų valandų ašarų potvynio jaučiausi nepaaiškinamai pasikeitęs, tarsi paveiktas kokio nors alcheminio valiklio. Visas prisirišimas **10-4** dingo; mano pasiryžimas ieškoti Dievo kaip draugų Draugo sustingo manyje lyg granitas. Greitai baigiau ruošti kelionei.

„Pateikiu paskutinį prašymą.“ Tėvas buvo sielvartingas, kai stovėjau prieš jį, kad gaučiau paskutinį palaiminimą. „Nepalik manęs ir savo sielvartaujančių brolių bei seserų.“

„Gerbiamas Tėve, kaip galiu apsaakyti savo meilę Tau! Bet dar didesnė mano meilė Dangiškajam Tėvui, kuris man padovanojo tobulo tėvo dovaną žemėje. Paleisk mane, kad kada nors sugrįžčiau su dieviškesniu supratimu.“

Nenoriai gavus tėvų sutikimą, išsiruošiau prisijungti prie Džitendros, jau esančio Benarese, atsiskyrėlio buveinėje. Atvykus mane nuoširdžiai pasveikino jaunas vyriausiasis svamis Dyananda. Aukštas ir lieknas, susimąstęs, jis padarė man teigiamą įspūdį. Jo šviesus veidas buvo tarsi Budos ramybės.

Džiaugiausi, kad mano naujuose namuose buvo palėpė, kurioje galėjau praleisti aušrą ir rytą. Ašramo nariai, mažai žinodami apie meditacijos praktikas, manė, kad turėčiau visą savo laiką skirti organizacinėms pareigoms. Jie gyrė mane už popietinį darbą jų biure.

„Nebandyk taip greitai pagauti Dievo!“ Šią pašaipą išgirdęs kitas gyventojas ištare vieną iš mano... ankstyvi išėjimai link palėpės. Nuėjau pas Dyanandą, užsiėmusį savo mažyte šventove su vaizdu į Gangą.

"Svamidžis, **10-5** Nesuprantu, ko iš manęs čia reikalaujama. Siekiu tiesioginio Dievo suvokimo. Be Jo negaliu būti patenkintas priklausymu, tikėjimu ar gerų darbų atlikimu.“

Oranžiniais drabužiais vilkintis dvasininkas mane meiliai paglostė. Surengęs netikrą priekaištą, jis sudrausmino kelis netoliese esančius mokinius: „Netrukdykite Mukundai. Jis išmoks mūsų kelių.“

Mandagiai nusiėmiau savo abejones. Studentai išėjo iš kambario, per daug nebardami. Dyananda turėjo man daugiau žodžių.

„Mukunda, matau, kad tavo tėvas reguliariai siunčia tau pinigų. Prašau, grąžink jam juos; tau čia nieko nereikia. Antras tavo drausmės draudimas susijęs su maistu. Net kai jauti alkį, apie tai neužsimink.“

Ar mano akyse žibėjo badas, nežinojau. Kad esu alkanas, žinojau puikiai. Pirmieji pietūs atsiskyrėlio namuose visada būdavo dvylikta valanda. Savo namuose buvau

įpratęs gausiai pusryčiauti devintą valandą.

Trijų valandų pertrauka darėsi kasdien vis ilgesnė. Praėjo tie Kalkutos metai, kai galėdavau priekaištauti virėjui už dešimties minučių vėlavimą. Dabar bandžiau suvaldyti apetitą; vieną dieną pradėjau badauti dvidešimt keturias valandas. Su dvigubu entuziazmu laukiau kito vidurdienio.

„Dyanandaji traukinys vėluoja; mes nevalgysime, kol jis neatvyks.“ Džitendra pranešė man šią skaudžią naujieną. Kaip pasveikinimo gestas svamiui, kuris nebuvo dvi savaites, buvo paruošta daug delikatesų. Ore tvyrojo apetitiškas aromatas. Niekas daugiau nebuvo, ką daugiau buvo galima nuryti, išskyrus pasididžiavimą vakarykštiu pasninko pasiekimu?

„Viešpatie, paspartink traukinį!“ Dangiškasis Davėjas, pamaniau, vargu ar buvo įtrauktas į draudimą, kuriuo Dyananda mane nutildė. Tačiau dieviškasis Dėmesys buvo kitur; sunkiai svirduliuojantis laikrodis padengtas tas valandos. Tamsa buvo mažėjančia tvarka kaip mūsų lyderis įėjo tas durys. Mano Pasisveikinimas buvo kupinas neapsimestinio džiaugsmo.

„Dyanandaji nusimaudys ir pamedituos prieš mums patiekiant maistą.“ Džitendra vėl priėjo prie manęs kaip blogo ženklo paukštis.

Buvau beveik ištiktas kolapso. Mano jaunas skrandis, dar tik patyręs nepriteklių, graužė graužiantį užsidegimą. Prieš mane šmėkliškai prabėgo bado aukų nuotraukos, kurias buvau matęs.

„Šioje atsiskyrėlio trobelėje tuoj pat siautės kita Benareso mirtis iš bado“, – pagalvojau. Artėjanti pražūtis išvengta devintą valandą. Ambrozinis šauksmas! Atmintyje tas valgis ryškus kaip viena iš tobuliausių gyvenimo valandų.

Įtemptas susikaupimas vis dėlto leido man pastebėti, kad Dyananda valgo išsiblaškęs. Jis, matyt, buvo aukščiau mano nepageidaujamų malonumų.

"Svamidžis, nebuvo tu alkanas?" Laimingai perpildytas, Aš buvo vienas su tas lyderis į jo studijuoti.

„O taip! Paskutines keturias dienas praleidau be maisto ir gėrimų. Niekada nevalgau traukiniuose, kupinas nevienalyčių pasauliečių vibracijų. Griežtai laikausi šastrų 10-6 – taisyklės mano ordino vienuoliams.

„Mane kankina tam tikros mūsų organizacinio darbo problemos. Šįvakar namie apleidau vakarienę. Kam taip skubėti? Rytoj pasistengsiu normaliai pavalgyti.“ Jis linksmi nusijuokė.

Gėda mane apėmė lyg dusulys. Tačiau praėjusios kankinimų dienos lengvai nepamiršau; išdrįsau dar kartą pakomentuoti.

„Svamidži, esu sutrikęs. Tarkime, kad po tavo nurodymo niekada neprašiau maisto ir niekas man jo neduoda. Numirčiau iš bado.“

„Tada mirk!“ – šis nerimą keliantis patarimas perskėlė orą. „Mirk, jei jau būtinai turi, Mukunda! Niekada nepripažink, kad gyveni maisto, o ne Dievo galia! Tas,

kuris sukūrė kiekvieną maisto formą, Tas, kuris suteikė apetitą, tikrai pasirūpins, kad Jo bhaktas būtų palaikomas! Nemanyk, kad ryžiai tave išlaiko, kad pinigai ar žmonės tave išlaiko! Ar jie galėtų padėti, jei Viešpats atimtų tavo gyvybės alsavimą? Jie tėra Jo netiesioginiai įrankiai. Ar tavo įgūdžiai padeda virškinti maistą tavo skrandyje? Pasinaudok savo išvalgumo kardu, Mukunda! Kirsk“

per tas grandinės iš agentūra ir suvokti tas Vienvietis Priežastis!"

Jo įžvalgūs žodžiai įsmigo man į širdį. Išnyko amžina iliuzija, dėl kurios kūno imperatyvai pergudravo sielą. Tą pačią akimirką paragavau Dvasios visavertiškumo. Kiek daug keistų miestų, mano vėlesniame, nepalaujamų kelionių kupiname gyvenime, pasitaikė progų įrodyti šios pamokos naudingumą Benareso atsiskyrėlio buveinėje!

Vienintelis lobis, kuris mane lydėjo iš Kalkutos, buvo SADHU sidabrinis amuletas, kurį man paliko mama. Jį saugojau metų metus ir dabar kruopščiai paslėpiau savo ašramo kambaryje. Norėdamas atnaujinti džiaugsmą talismano liudijimu, vieną rytą atidariau užrakintą dėžutę. Užantspauduotas dangtelis neliestas, štai! amuleto nebebuvo. Liūdėdamas atplėšiau jo voką ir neabejotinai įsitikinau. Jis, kaip ir SADHU buvo numatęs, išnyko eteryje, iš kur jis jį ir buvo išsikvietęs.

Mano santykiai su Dyanandos pasekėjais nuolat blogėjo. Namų ūkis buvo susvetimėjęs, skaudėjo mano ryžtingas atsiribojimas. Griežtas meditacijos apie tą patį Ideą, dėl kurio palikau namus ir visas žemiškas ambicijas, iš visų pusių sulaukė paviršutiniškos kritikos.

Vieną aušrą, draskomas dvasinės kančios, įėjau į palėpę, pasiryžęs melstis, kol sulauksiu atsakymo .

"Gailestingoji Visatos Motina, išmokyk mane Pati per vizijas arba per Tavo siųstą guru!"

Bėgo valandos, kai mano maldavimai į raudas negavo atsako. Staiga pasijutau tarsi kūniškai pakeltas į neapibrėžtą sferą.

"Tavo" Meistras ateina šiandien!" A dieviškas moteriškas balsas atėjo iš visur ir niekur.

Šį dievišką potyrį perskrodė šūksnis iš tam tikros vietos. Iš apatinio aukšto virtuvės mane šaukė jaunas kunigas, pravarde Habu.

"Mukunda, pakankamai iš meditacija! Tu yra reikalingas už an pavedimas."

Kitą dieną galbūt būčiau atsakęs nekantriai; dabar nusišluosčiau ašarų patinusį veidą ir nuolankiai paklusau kvietimui. Kartu su Habu išvykome į tolimą turgavietę Bengalijos nacionaliniame parke. skyrius iš Benaresas. The nemandagus indėnas saulė buvo ne dar ties zenitas kaip mes pagamintas mūsų pirkimai turguose. Mes prasibrovėme pro spalvingą namų šeimininkių, gidų, kunigų, paprastai apsirengusių našlių, orių brahmanų ir visur esančių šventųjų bulių minią. Praėjęs nepastebimą takelį, pasukau galvą ir apžvelgiau siaurą atkarpą.

Kelio gale nejudėdamas stovėjo Kristaus įvaizdį primenantis vyras ochros spalvos

svamio drabužiais. Jis iš karto atrodė seniai pažįstamas; akimirksnį alkanai į jį žiūrėjau. Tada mane apėmė abejonė.

"Tu yra painus tai klajojimas vienuolis su kažkas žinomas į tu," Aš mintis. "Svajotojas, pasivaikščioti

ijungta."

Po dešimties minučių pajutau stiprų pėdų tirpimą. Tarsi pavirtusios akmeniu, jos nebegalėjo manęs nešti toliau. Sunkiai apsisukau; pėdos atgavo normalias vėžes. Pasukau veidą į priešingą pusę; vėl mane slėgė keistas svoris.

„Šventasis mane magnetiškai traukia prie savęs!“ Su šia mintimi sukroviau savo siuntinius Habui į glėbį. Jis su nuostaba stebėjo mano nerangų žingsnių judesį ir dabar prapliupo juoku.

"Ką negalavimai tu? Are tu išprotėjęs?"

Mano audringas emocija neleido bet koks atkirtis; Aš pagreitėjo tyliai toli.

Grįždamas atgal tarsi sparnais apautas, pasiekiau siaurą takelį. Greitas žvilgsnis išvydo ramią figūrą, idėmiai žvelgiančią mano kryptimi. Keli nekantrūs žingsniai ir aš jau buvau jam po kojomis.

„Gurudeva!“ **10-7** Dieviškasis veidas buvo ne kas kitas, o tas iš mano tūkstančio vizijų. Šios žydros akys, liūto galvoje su smailia barzda ir ilgomis garbanomis, dažnai žvelgdavo pro mano naktinių apmąstymų tamsą, slėpdamos pažadą, kurio iki galo nesupratau.

„O mano, tu atėjai pas mane!“ – mano guru vėl ir vėl kartojo šiuos žodžius bengalų kalba, jo balsas drebėjo iš džiaugsmo. „Kiek metų aš tavęs laukiau!“

Ižengėme į tylos vienybę; žodžiai atrodė kaip didžiausias perteklius. Iškalba begarsiu giesmiu liejosi iš mokytojo širdies mokiniui. Nepalaužiamos išvalgos antena pajutau, kad mano guru pažįsta Dievą ir ves mane pas Jį. Šio gyvenimo tamsa išnyko trapioje prenatalinių prisiminimų aušroje. Dramatiškas laikas! Praeitis, dabartis ir ateitis – tai jo ciklas. scenos. Tai nebuvo pirmoji saulė, kuri mane rado prie šių šventų kojų!

Mano guru, laikydamas jį už rankos, nuvedė mane į jo laikinąją rezidenciją miesto Rana Mahal rajone. Jo atletiška figūra judėjo tvirtu žingsniu. Aukštas, tiesus, tuo metu apie penkiasdešimt penkerių, jis buvo aktyvus. ir energingas kaip jaunas vyras. Jo tamsios akys buvo didelės, gražios, spindinčios begaline išmintimi. Šiek tiek garbanoti plaukai sušvelnino stulbinančios jėgos veidą. Jėga subtiliai susimaišė su švelnumu.

Eidami link namo akmeninio balkono su vaizdu į Gangą, jis meiliai tarė:

"Aš valia duoti tu mano atsiskyrėlių gyvenvietės ir visi Aš turėti“.

"Pone, Aš ateik už išmintis ir Dievo kontaktas. Tie yra tavo lobis- lobiai Aš rytas po to!"

Greita Indijos prieblanda jau buvo nuleidusi uždangą, kai mano šeimininkas vėl prabilo. Jo akyse spindėjo neapsakomas švelnumas.

"Aš duoti tu mano besąlygiškas meilė."

Brangūs žodžiai! Praėjo ketvirtis amžiaus, kol dar kartą išgirdau jo meilės įrodymą. Jo lūpos buvo svetimos aistrai; tylą tapo jo vandenyno širdimi.

„Ar suteiksi man tokią pačią besąlygišką meilę?“ Jis žvelgė į mane su vaikišku pasitikėjimu. „Mylėsiu tave amžinai, Gurudeva!“

„Įprasta meilė yra savanaudiška, tamsiai išsiskynijusi troškimuose ir pasitenkinimuose. Dieviškoji meilė yra besąlygiška, be ribų, be pokyčių. Žmogaus širdies virpesiai išnyksta amžiams, kai paliečia tyra meilė.“ Jis nuolankiai pridūrė: „Jei kada nors pastebėsite, kad aš krentu iš Dievo suvokimo būsenos, prašau, pažadėkite padėti mano galvą ant jūsų kelių ir padėti man sugrįžti pas Kosminį Mylimąjį, kurį mes abu garbiname.“

Tada jis atsistojo vis temstant ir palydėjo mane į vidinį kambarį. Mums valgant mangus ir migdolinius saldainius, jis nepastebimai įpino į savo pokalbį asmeninį mano prigimties pažinimą. Mane pribloškė jo išminties didybė, puikiai suderinta su įgimtu nuolankumu.

„Neliūdėk dėl savo amuleto. Jis atliko savo paskirtį.“ Tarsi dieviškas veidrodis, mano guru, matyt, pagavo viso mano gyvenimo atspindį.

"The gyvenimas realybė iš tavo buvimas, Meistras, yra džiaugsmas už bet koks simbolis“.

"Tai yra laikas už a pokytis, tiek, kiek kaip tu yra nelaimingai esantis į tas atsiskyrėlio buveinė“.

Nebuvau užsiminęs apie savo gyvenimą; dabar jos atrodė nereikalingos! Iš jo natūralaus, neįkyraus būdo supratau, kad jis nenorėjo nustebusių šūksnių dėl savo aiškiaregystės.

"Tu turėtum eiti atgal į Kalkutą. Kodėl neįtraukti giminaičiai iš tavo meilė iš žmonija?"

Jo pasiūlymas mane nuliūdino. Mano šeima prognozavo mano sugrįžimą, nors į daugelį laiškų prašymų nebuvau atsakęs. „Tegul jaunas paukštelis skraido metafiziniuose danguose“, – pastebėjo Ananta. „Jo sparnai pavargs sunkioje atmosferoje. Dar pamatysime jį skrendantį namo, sulenkiantį sparnus ir nuolankiai ilsintis mūsų šeimos lizde.“ Šis atgrasus palyginimas dar buvo gyvas mano atmintyje, todėl buvau pasiryžęs „neskrendti“ Kalkutos kryptimi.

„Pone, aš negrįšiu namo. Bet seksiu paskui jus, kur tik norite. Prašau pasakyti man savo adresą ir vardą.“

„Svami Šri Juktesvaras Giri. Mano pagrindinė atsiskyrėlio buveinė yra Serampore,

Rai Ghat gatvėje. Lankau savo motiną tik kelias dienas.“

Stebėjausi Dievo painiu žaidimu su savo bhaktėmis. Serampūras yra vos už dvylikos mylių nuo Kalkutos, tačiau tuose kraštuose niekada nebuvo matęs savo guru.
Mums teko keliauti, kad

Mūsų susitikimas senovės Kasi (Benarese) mieste, šventame Lahiri Mahasajos prisiminimų. Čia taip pat dirvą palaimino Budos, Šankaračarjos ir kitų jogų kristų pėdos.

„Atvyksi pas mane po keturių savaitių.“ Pirmą kartą Šri Juktešvaro balsas buvo griežtas. „Dabar jau išsakiau savo amžiną meilę ir parodžiau, kaip džiaugiuosi tave radęs – štai kodėl tu ignoruoji mano prašymą. Kitą kartą susitikę turėsi pažadinti mano susidomėjimą: lengvai tavęs kaip mokinio nepriimsiu. Privaloma visiškai atsiduoti, paklusant mano griežtam mokymui.“

Aš atkakliai tylėjau. Mano guru lengvai įsmeigė mano

keblumą. „Ar manai, kad tavo giminaičiai iš tavęs juoksis?“

"Aš valia ne grąžinti."

"Tu valia grąžinti į trisdešimt dienų."

„Niekada.“ Pagarbiai nusilenkusi jam po kojomis, išėjau nesumažinęs prieštarinčiai vertinamos įtampos. Kai ėjau vidurnakčio tamsoje, svarstydamas, kodėl stebuklingas susitikimas baigėsi neharmoningai. Dvigubos *majos svarstyklės*, kurios kiekvieną džiaugsmą subalansuoja su sielvartu! Mano jauna širdis dar nebuvo pasiruošusi transformuojantiems mano guru pirštams.

Kitą rytą pastebėjau padidėjusį priešišumą atsiskyrėlio narių elgesyje. Mano dienas vėl paveikė nuolatinis grubumas. Po trijų savaitių Dyananda paliko ašramą, kad dalyvautų konferencijoje Bombėjuje; mano nelaimingą galvą apėmė chaosas.

„Mukunda yra parazitas, priimančias atsiskyrėlio svetingumą deramo atlygio nemokėdamas.“ Išgirdęs šią pastabą, pirmą kartą pasigailėjau, kad paklusau prašymui grąžinti tėvui pinigus. Sunkia širdimi ieškojau savo vienintelio draugo Džitendros.

"Aš rytas išvykstant. Prašau perteikti mano pagarbus apgailestauja į Dyanandą kada jis grąžos“.

„Aš taip pat išeisiu! Mano bandymai čia medituoti nesulaukia didesnio palankumo nei jūsų“, – ryžtingai tarė Džitendra.

"Aš turėti susitiko a Kristaus šventasis. Leiskite mus apsilankymas jį į Serampore“.

Ir taigi tas „paukštis“ paruoštas į „smūgis“ pavojingai uždaryti į Kalkutą!

10-1 : *Sanskrito* kalba poliruotas; pilnas. sanskrito yra tas vyriausias sesuo iš visi Indoeuropiečių liežuviai. Jo abėcėlės tvarka scenarijus yra *Devanagari*, pažodžiui „dieviškoji buveinė“. „Kas žino mano gramatiką, tas žino Dievą!“ Panini, didis senovės Indijos filologas, pagerbė matematinį ir psichologinį sanskrito tobulumą. Tas, kuris nori atsekti kalbą iki jos lizdo, iš tiesų turi tapti visažiniu.

10-2 : Jis buvo ne Džatinda (Džotinas Gošai), PSO valia būti prisiminė už jo laiku nepasitenkinimas

į tigrui! 10-3: Kelias arba preliminarus kelias pas Dievą.

10-4 : Hinduistas šventraščiai mokyti kad šeima priedas yra apgaulingas jei tai neleidžia tas bhaktas iš ieško tas Davėjas iš visos palaimos, įskaitant tas vienas iš mylintis giminaičiai, ne į paminėjimas gyvenimas pats. Jėzus panašiai mokė: "PSO yra mano mama? O kas yra mano broliai?" (*Mato* 12:48)

10-5 : *Dži* yra a įprastas pagarbus priesaga, ypač naudotas į tiesioginis adresas; taigi „svamidžis“, "guruji" "Šri Juktėsvardžis“, „paramhansadžis“.

10-6 : Susiję į tas *šastros* tiesiogine prasme, "šventas knygos," apimantis keturi klasės iš Raštas: tas *šruti*, *smriti*, *puranos* ir *tantra* . Šie išsamus traktatai viršelis kiekvienas aspektas iš religinis ir socialinis gyvenimas, ir tas laukai iš įstatymas, medicina, architektūra, menas ir kt. *Šručiai* yra „tiesiogiai girdimi“ arba „atskleisti“ šventraščiai, *Vedos* . *Smritis* arba „prisimenama“ žinia galiausiai buvo užrašyta tolimoje praeityje kaip ilgiausios pasaulyje epinės poemos – *Mahabharata* ir *Ramajana* . *Puranos* yra tiesiogine prasme „senovės“ alegorijos; *tantras* tiesiogine prasme reiškia „apeigos“ arba „ritualai“; šie traktatai perteikti galias tiesas po detalios simbolikos šydu.

10-7 : "Dieviškasis mokytojas," tas įprastas sanskrito terminas už savo dvasinis mokytojas. Aš turėti išlietas tai į Anglų kaip tiesiog „Meistras“.

SKYRIUS: 11

Du Be pinigų Berniukai Į Brindabanas

„Tau būtų teisinga, jei Tėvas tave atmestų iš paveldėjimo, Mukunda! Kaip kvailai tu švaistai savo gyvenimą!“ – Vyresniojo brolio pamokslas puolė mano ausis.

Mudu su Džitendra, ką tik išlipę iš traukinio (tai tik kalbos įskaita; buvome apdulkėję), ką tik atvykome į Anantos, neseniai perkeltos iš Kalkutos į senovinį Agros miestą, namus. Brolis buvo vyriausiasis buhalteris Bengalijos-Nagpuro geležinkelyje.

„Tu gerai žinai, Ananta, kad savo palikimo siekiu iš Dangiškojo

Tėvo.“ „Pirmiausia pinigai; Dievas gali ateiti vėliau! Kas žino?

Gyvenimas gali būti per ilgas.“ „Pirmiausia Dievas; pinigai – Jo

vergas! Kas gali pasakyti? Gyvenimas gali būti per trumpas.“

Mano atsakymą iškvietė akimirkos poreikiai ir jis neturėjo jokios nuojautos. Vis dėlto laiko lapai Anantai išsiskleidė iki ankstyvo galutinio tikslo; po kelerių metų **11-** **1** jis įžengė į šalį, kurioje banknotai neturi prasmės nei pirmoje, nei paskutinėje vietoje.

„Manau, išmintis iš atsiskyrėlio buveinės! Bet matau, kad išvykai iš Benareso.“
Anantos akys žibėjo pasitenkinimu; jis vis dar tikėjosi apsaugoti mano sparnus šeimos lizde.

„Mano viešnage Benarese nebuvo veltui! Radau ten viską, ko troško mano širdis! Galite būti tikri, kad tai nebuvo jūsų panditas ar jo sūnus!“

Ananta prisijungė prie manęs prisiminimų kupinu juoku; jam teko pripažinti, kad jo pasirinktas Benareso „aiškiaregis“ buvo trumparegis.

"Ką yra tavo planai, mano klajojimas broli?"

Džitendra įkalbėjo mane vykti į Agrą. Apžiūrėsime Tadžmahalo grožybes **11-2** „Čia“, – paaiškinau. – „Tada vyksime pas mano naujai atrastą guru, kuris turi atsiskyrėlio buveinę Serampore.“

Ananta svetingai pasirūpino mūsų patogumu. Kelis kartus vakare pastebėjau, kaip jis susimąstęs įsmeigė į mane akis.

"Aš žinoti kad žiūrėk!" Aš mintis. „A“ siužetas yra alaus darymas!

The atomazga paėmė vieta per mūsų anksti pusryčiai.

„Taigi jautiesi visiškai nepriklausomas nuo tėvo turtų.“ Anantos žvilgsnis buvo nekaltas, kai jis pakartojo vakarykštį pokalbį.

"Aš rytas sąmoningas iš mano priklausomybė įjungta Dievas."

"Žodžiai pigūs! Gyvenimas iki šiol tave saugojo! Kokia bėda, jei būtum priverstas kreiptis į Nematomąją Ranką maisto ir pastogės! Netrukus gatvėse elgetautum!"

"Niekada! Nepasitikėčiau praeiviais labiau nei Dievu! Jis gali sugalvoti savo pasekėjui tūkstantį išteklių, be elgetos dubens!"

„Daugiau retorikos! O jeigu pasiūlyčiau išbandyti jūsų išgirtąją filosofiją šiame apčiuopiamame pasaulyje?“

"Aš norėtu sutinku! Daryti tu apriboti Dievas į a spekuliatyvus pasaulis?"

„Pamatysime; šiandien turėsite galimybę arba papildyti, arba patvirtinti mano paties požiūrį!“ Ananta akimirka dramatiškai patylėjo, o tada lėtai ir rimtai prabilo.

„Siūlau šįryt išsiųsti tave ir tavo bendramokslį Džitendrą į netoliese esantį Brindabano miestą. Neimate nė vienos rupijos; neprašaute nei maisto, nei pinigų; niekam neatskleiskite savo keblios padėties; neišeikite nepavalgę ir nelikite įstrigę Brindabane. Jei grįšite į mano vasarnamį iki dvyliktos valandos šiąnakt nepažeisdami nė vienos testo taisyklės, būsiu labiausiai nustebęs žmogus Agroje!“

„Priimu iššūkį.“ Nei žodžiuose, nei širdyje nebuvo nė menkiausio dvejonės.
Prisiminiau dėkingumo kupiną Momentinę Geradarybę: kaip išgydžiau mirtiną
cholerą kreipdamasis į Lahiri.

Mahasajos paveikslas; žaisminga dviejų aitvarų dovana ant Lahoro stogo su Uma; tinkamas amuletas mano nusivylimo akivaizdoje; lemiama žinia per nežinomą Benareso *sadhu* prie pandito namų teritorijos; Dieviškosios Motinos vizija ir Jos didingi meilės žodžiai; Jos greitas dėmesys per Mokytoją Mahasają į mano menkas gėdas; paskutinės minutės patarimas, kuris materializavo mano vidurinės mokyklos diplomą; ir didžiausia dovana – mano gyvasis Mokytojas iš viso gyvenimo svajonių miglos. Niekada negalėčiau pripažinti, kad mano „filosofija“ yra neprilygstama jokioms grumtynėms atšiaurioje pasaulio išbandymų vietoje!

„Jūsų noras vertas garbės. Tuoju pat palydėsiu jus iki traukinio.“ Ananta atsisuko į išsižiojusį Džitendrą. „Turite eiti kaip liudininkas ir, labai tikėtina, kaip bendraauka!“

Po pusvalandžio mudu su Džitendra jau turėjome bilietus į vieną pusę mūsų netikėtai kelionei. Nuošaliame stoties kampe mus apieškojo. Ananta greitai įsitikino, kad neturime jokio paslėpto lobio; mūsų paprasti *dhočiai* **11-3** neslėpė nieko daugiau, nei buvo būtina.

Tikėjimui įsiveržus į rimtas finansų sritis, mano draugas prabilo protestuodamas: „Ananta, duok man vieną ar dvi rupijas kaip apsaugą. Tada galėsiu tau telegramuoti, jei ištiktų nelaimė.“

„Džitendra!“ – sušukau aštriai priekaištingai. – „Netėsiu testo, jei paimsi pinigus kaip galutinį užstatą.“

„Monetų žvangėjimas kažkuo ramina.“ Džitendra daugiau nieko nesakė, nes aš griežtai į jį pažvelgiau.

"Mukunda, Aš rytas ne beširdis". A užuomina iš nuolankumas turėjo šliaužė į Anantos balsas. Tai gegužės būti kad jį graužė sąžinė; galbūt dėl to, kad išsiuntė du nemokius berniukus į svetimą miestą; galbūt dėl savo paties religinio skepticizmo. „Jei atsitiktinai ar malonės dėka sėkmingai įveiksite Brindabano išbandymą, paprašysiu jūsų priimti mane į savo mokinius.“

Šis pažadas buvo kiek neįprastas, atsižvelgiant į neįprastą progą. Vyriausias brolis indų šeimoje retai kada lenkiasi jaunesniesiems; pagarba ir paklusnumas jam nusileidžia tik tėvui. Tačiau mano komentarui laiko neliko; mūsų traukinys jau išvyko .

Džitendra liūdnai tylėjo, kol mūsų traukinys įveikė mylias. Galiausiai jis atsitiesė, pasilenkęs skausmingai sugniaužė man nepatogią vietą.

„Nematau jokių ženklų, kad Dievas parūpins mums

kitą valgį!“ „Nutilk, abejojantis Tomai; Viešpats

dirba su mumis.”

„Ar galite pasirūpinti, kad Jis paskubētu? Jau vien nuo tos akimirkos, kuri atsiveria, esu alkanas. Iš Benareso išvykau apžiūrėti Tadžo mauzoliejaus, o ne įeiti į savąjį!”

"Nesijaudink, Džitendra! Argi mes ne pirmą kartą pamatysime šventuosius Brindabano stebuklus?" **11- 4** Mane apima didžiulis džiaugsmas vien pagalvojus apie tai, kad galiu žengti Viešpaties Krišnos kojų šventa žeme."

Mūsų kupė durys atsidarė; du vyrai susėdo. Kita traukinio stotelė turėjo būti paskutinė.

„Jauni vaikinai, ar turite draugų Brindabane?“ – nepažįstamasis priešais mane parodė stebėtiną susidomėjimą.

"Nėra" iš tavo verslas!" Grubiai Aš išvengta mano žvilgsnis.

"Jūs tikriausiai skrendate tolyn nuo savo šeimų, užburti Širdžių Vagiko. **11-5**" Aš pats esu pamaldaus būdo. Laikysiu savo pareiga pasirūpinti, kad gautumėte maisto ir pastogę nuo šio alinančio karščio."

„Ne, pone, palikite mus ramybėje. Esate labai malonus, bet klystate manydamas, kad esame praleidę laiką namuose."

Daugiau jokio pokalbio nevyko; traukinys sustojo. Kai mudu su Džitendra nusileidome į platformą, mūsų atsitiktiniai bendrakeleiviai susikibę rankomis iškviatė arklių vežimą.

Sustojome priešais didingą atsiskyrėlio namelį, įsikūrusį tarp visžalių medžių gerai prižiūrimoje sodyboje. Mūsų geradariai čia akivaizdžiai buvo pažįstami; besišypsantis vaikinai be jokių komentarų nuvedė mus į svetainę. Netrukus prie mūsų prisijungė pagyvenusi moteris, orios laikysenos.

„Gauri Ma, princai negalėjo atvykti“, – vienas iš vyrų kreipėsi į ašramo šeimininkę. „Paskutinę akimirką jų planai žlugo; jie labai apgailestauja. Tačiau mes atsivežėme dar du svečius. Vos susitikę traukinyje, pajutau prie jų potraukį kaip prie Viešpaties Krišnos bhaktų."

(Iš kairės į dešinę) Džitendra Mazumdaras, mano palydovas „be skatiko

teste“ Brindabane; Lalit-da, mano pusbrolis; Svamis Kebelananda („Šastri Mahasaja“), mano šventasis sanskrito mokytojas; aš pats, kai mokiausi vidurinėje mokykloje.

Ananda Moyi Ma
tas Bengalų k. "Džiaugsmo persmelktas" Motina."

Vienas iš urvų, kuriame gyvena Babadžis Drongiri kalnuose netoli Ranikheto Himalajuose. Lahiri Mahasaya anūkas Ananda Mohan Lahiri (antras iš dešinės, baltais drabužiais) ir dar trys bhaktai lanko šventąją vietą.

„Sudie, jauni draugai.“ Mūsų du pažįstami priėjo prie durų. „Jei Dievas duos, dar susitiksime.“

„Esi laukiama.“ Gauri Ma motiniškai nusišypsojo, išklausiusi du netikėtus svečius. „Negalėjai atvykti geresnę dieną. Tikėjausi dviejų karališkųjų šios atsiskyrėlio buveinės globėjų. Kaip gaila, jei niekas nebūtų įvertinęs mano kulinarijos!“

Šie apetitą žadinantys žodžiai pražūtingai paveikė Džitendrą: jis pravirko. „Perspektyva“, kurios jis bijojo Brindabane, virto karališka pramoga; staigus jo protinis prisitaikymas pasirodė jam per stiprus. Mūsų šeimininkė smalsiai pažvelgė į jį, bet be jokių pastabų; galbūt ji buvo susipažinusi su paauglių keistenybėmis.

Buvo paskelbti pietūs; Gauri Ma vedė kelią į valgomojo terasą, tvyrančią pikantiškais kvapais. Ji dingo gretimoje virtuvėje.

Šią akimirką buvau iš anksto numatęs. Pasirinkęs tinkamą vietą Džitendros kūne, išnybiau jį taip stipriai, kaip ir traukinyje.

"Abejonės Tomas, tas Viešpats pradedančiųjų dirbti a skubėti, taip pat!"

Šeimininkė grįžo su *pankra*. Ji nuolat mus vėdino rytietišku stiliumi, kai mes tupėjo ant puošnių suolų su antklodėmis. Ašramo mokiniai vaikštinėjo pirmyn ir atgal su maždaug trisdešimčia patiekalų. Užuoť pasakęs „maistas“, jis galėjo būti apibūdinamas tik kaip „prabangi puota“. Nuo atvykimo į šią planetą mudu su Džitendra niekada anksčiau nebuvome ragavę tokių delikatesų.

"Tikrai tokie patiekalai, tinkami princams, Garbingoji Motina! Negaliu įsivaizduoti, ką jūsų karališkieji globėjai galėjo laikyti svarbesnio už dalyvavimą šiame pokylyje! Jūs mums padovanojote prisiminimą..." visą gyvenimą!"

Nutildyti Anantos reikalavimo, negalėjome paaiškinti maloningai poniai, kad mūsų padėka turi dvigubą reikšmę. Bent jau mūsų nuoširdumas buvo akivaizdus. Išvykome su jos palaiminimu ir patraukliu kvietimu vėl apsilankyti atsiskyrėlio buveinėje.

Lauke tvyrojo negailestingas karštis. Mudu su draugu patraukėme link didingo kadambos medžio prie ašramo vartų. Po to sekė aštrūs žodžiai; Džitendrą vėl apėmė abejonės.

"Įvėlėte mane į tikrą bėdą! Mūsų pietūs buvo tik atsitiktinė sėkmė! Kaip galėsime apžiūrėti šio miesto įžomybes, jei mūsų neskirtų nė cento? Ir kaip, po galais, ketini mane parvežti pas Anantą?"

„Dabar, kai tavo skrandis pilnas, greitai pamiršti Dievą.“ Mano žodžiai, ne karčiai, buvo kaltinantys. Kokia trumpa žmogaus atmintis dieviškoms malonėms! Nėra žmogaus, kuris nebūtų matęs, kaip išpildytos tam tikros jo maldos.

"Aš rytas ne tikėtina į pamiršti mano kvailystę į rizikuoti iš su a beprotis patinka tu!"

"Būk tylu, Džitendra! The tas pats Viešpats PSO maitinamas mus valia rodyti mus Brindabanas ir grąžinti mus į Agra".

Sparčiu žingsniu artėjo smulkaus sudėjimo, malonaus veido jaunuolis. Sustojęs po mūsų medžiu, jis nusilenkė man.

„Mielas drauge, jūs ir jūsų draugas čia tikriausiai esate nepažįstami. Leiskite man būti jūsų šeimnininku ir vadovu.“

Indui vargu ar įmanoma išblykšti, bet Džitendros veidas staiga pablogėjo. Aš mandagiai atsisakiau pasiūlymo.

„Jūs tikrai manęs neištremiate?“ Nepažįstamojo nerimas būtų buvęs komiškas bet kokiomis kitomis aplinkybėmis.

"Kodėl ne?"

„Tu esi mano guru.“ Jo akys žvelgė man į patiklumą. „Per mano vidurdienio pamaldas regėjime pasirodė palaimintasis Viešpats Krišna. Jis parodė man dvi apleistas figūras po šiuo medžiu. Vienas veidas buvo tavo, mano mokytojai! Dažnai jį matydavau medituodamas! Koks džiaugsmas, jei priimsi mano nuolankias paslaugas!“

„Aš irgi džiaugiuosi, kad mane radai. Nei Dievas, nei žmogus mūsų neapleido!“ Nors nejudėjau, šypsodamasis nekantraujančiam veidui priešais mane, vidinis nusilenkimas nukrito man po Dieviškosiomis Kojomis.

"Mielasis draugai, valia tu ne garbė mano namai už a apsilankyti?"

„Esate malonus, bet planas neįgyvendinamas. Mes jau esame mano brolio

svečiai Agroje.“ „Bent jau prisiminkite, kaip su jumis keliavome po

Brindabaną.“

Mielai sutikau. Jaunuolis, kuris prisistatė esąs Pratapas Čaterdžis, paskambino arklų traukiamai karietai. Aplankėme Madanamohanos šventyklą ir kitas Krišnos šventoves. Mums dalyvaujant šventyklos pamaldose, užėjo naktis.

„Atsiprašau, kol paimsiu *Sandeshą* .“ **11-6** Pratapas užėjo į parduotuvę netoli geležinkelio stoties. Mudu su Jitendra vaikščiojome plačia gatve, kuri dabar buvo perpildyta santykinai vėsioje aplinkoje. Mūsų draugas kurį laiką nebuvo, bet pagaliau grįžo su daugybe saldumynų dovanų.

„Prašau, leiskite man įgyti šį religinį nuopelną.“ Pratapas maldaujančiai nusišypsojo, ištiesdamas ryšulėlį rupijų banknotų ir du ką tik įsigytus bilietus į Agrą.

Pagarba, kurią reiškiau priimdamas, buvo skirta Nematomajai Rankai. Argi Anantos išjuokta Jos dosnumas nebuvo gerokai didesnis už būtinybę?

Mes ieškojo iš a nuošalus vieta netoli tas stotis.

„Pratapai, aš tave pamokysiu Lahiri Mahasajos, didžiausio šių laikų jogos, *Krijos*. *Jo technika bus tavo guru.*“

Iniciacija buvo baigta per pusvalandį. „*Krija* yra tavo *čintamani*“, **11-7** Pasakiau naujam studentui: „Technika, kuri, kaip matote, yra paprasta, įkūnija žmogaus pagreitinimo meną“

dvasinė evoliucija. Hinduistų raštai moko, kad įsikūnijančiam ego reikia milijono metų, kad išsivaduotų iš *majos*. Šis natūralus laikotarpis labai sutrumpėja per *Krija jogą*. Kaip Jagadis Chandra Bose įrodė, kad augalų augimą galima pagreitinti daug greičiau nei įprastai, taip ir žmogaus psichologinį vystymąsi gali paspartinti vidinis mokslas. Būkite ištikimi savo praktikoje; jūs priartėsite prie visų guru Guru.

„Esu jaudinantis radęs šį ilgai ieškotą jogos raktą!“ – susimąstęs tarė Pratapas. „Jo atpalaiduojantis poveikis mano jutimo pančius išlaisvins mane aukštesnėms sferoms. Šiandienos Viešpaties Krišnos vizija“ galėjo reikšti tik mano aukščiausią gėrį“.

Mes kurį laiką tylėdami pasėdėjome, supratę vienas kitą, tada lėtai nuėjome į stotį. Lipdamas į traukinį jaučiau džiaugsmą, bet Džitendrai tai buvo ašarų diena. Mano meilų atsisveikinimą su Pratapu nutraukė abiejų bendrakeleivių duslus verksmas. Kelionėje Džitendra vėl apėmė sielvartas. Šį kartą ne dėl savęs, o prieš save patį.

"Kaip sekus mano pasitikėjimas! Mano širdis turi buvo akmuo! Niekada į ateitis turės Aš abejonė Dievo apsauga!"

Artėjo vidurnaktis. Dvi „Pelenės“, išsiūstos be skatiko, įėjo į Anantos miegamąjį. Jo veidas, kaip ir buvo žadėjęs, buvo nuostabos pavyzdys. Tyliai apipyliu stalą rupijomis.

„Džitendra, tiesa!“ – Anantos tonas buvo juokingas. „Argi šis jaunuolis neorganizavo apiplėšimo?“ Tačiau istorijai besirutuliojant, mano brolis tapo blaivus, o paskui rimtas.

„Paklausos ir pasiūlos dėsnius pasiekia subtilesnes sferas, nei maniau.“ Ananta kalbėjo su niekada anksčiau nepastebimu dvasiniu entuziazmu. „Pirmą kartą suprantu tavo abejingumą pasaulio lobynams ir vulgarioms sankauptoms.“

Nors ir buvo vėlu, mano brolis reikalavo, kad jis priimtų *dikšą 11-8* į *Krija jogą*. „Guru“ Mukunda per vieną dieną turėjo priimti dviejų neieškotų mokinių atsakomybę.

Kitą rytą pusryčiai buvo valgyti darniai, nebuvus ankstesnių. Nusišypsojau Džitendrai.

"Tu turės ne būti apgautas iš tas Tadžas. Leiskite mus vaizdas tai prieš pradedant už Serampore“.

Atsisveikindami su Ananta, netrukus mudu su draugu atsidūrėme priešais Agros, Tadžmahalo, šlovę. Saulėje akinančiai baltas marmuras tarsi grynų simetrijos vaizdas. Ideali aplinka – tamsūs kiparisas, blizganti veja ir rami lagūna. Interjeras išskirtinis, su nérinių formos raižiniais, inkrustuotais pusbrangiais akmenimis. Iš

rudo ir violetinio marmuro įmantriai išnyra subtilūs vainikai ir ritiniai. Kupolo šviesa krinta ant imperatoriaus Šahdžahano ir Mumtaz Mahal, jo karalystės ir širdies karalienės, kenotafų.

Pakankamai iš apžiūrėti lankytinas vietas! Aš buvo ilgesys už mano guru. Džitendra ir Aš buvo netrukus keliaujant pietuose pagal

traukinys link Bengalijos.

„Mukunda, jau kelis mėnesius nemačiau savo šeimos. Persigalvojau; galbūt vėliau aplankysiu tavo mokytoją Serampore.“

Mano draugas, kurį švelniai galima apibūdinti kaip svyruojančio temperamento žmogų, paliko mane Kalkutoje. Vietiniu traukiniu netrukus pasiekiau Seramporą, esantį už dvylikos mylių į šiaurę.

Mane apėmė nuostaba, kai supratau, kad nuo Benareso susitikimo su mano guru praėjo dvidešimt aštuonios dienos. „Ateisi pas mane po keturių savaitių!“ Štai aš stovėjau jo kieme ramioje Rai Ghat gatvėje, širdis daužėsi. Pirmą kartą išengiau į atsiskyrėlio buveinę, kurioje turėjau praleisti didžiąją dalį kitų dešimties metų su Indijos *Džjanavataru* – „išminties įsikūnijimu“.

.....
11-1 : Žr. skyrius 25.

11-2 : The visame pasaulyje garsus mauzoliejus..

11-3 : A *dhoti* audinys yra surištas aplink tas juosmuo ir viršeliai tas kojos..

11-4 : Brindabanas į tas Mutra rajonas iš Jungtiniai Provincijos, yra tas Hinduistas Jeruzalė. Čia Viešpats Krišna rodomas jo šlovė žmonijos labui..

11-5 : Hari; an žavus vardas pagal kuris Viešpats Krišna yra žinomas į jo

bhaktai. 11-6: Indiškas saldumynas...

11-7 : A mitologinis brangakmenis su galia į dotacija troškimai.

11-8 : Dvasinis inicijavimas; iš tas sanskrito šaknis *dikšas* į skirti save.

SKYRIUS: 12

Metai į Mano Magistro laipsnis Atsiskyrėlio

„Atėjai.“ Šri Juktešvaras pasveikino mane nuo tigro kailio, gulinčio ant balkono turinčios svetainės grindų. Jo balsas buvo šaltas, o elgesys – be emocijų.

"Taip, brangusis Meistras, Aš rytas čia į sekti tu." Atsiklaupęs, Aš palietė jo pėdos.

"Kaip skardinė kad būti? Tu ignoruoti mano norai".

"Ne ilgiau, Gurudži! Jūsų noras turės būti mano įstatymas!"

„Tai geriau! Dabar galiu prisiimti atsakomybę už tavo

gyvenimą.“ „Aš noriai perduodu šią naštą, Mokytojau.“

„Tad pirmiausia noriu, kad grįžtumėte namo pas savo šeimą. Noriu, kad įstotumėte į koledžą Kalkutoje. Jūsų mokslai turėtų būti tęsiami.“

„Gerai, pone.“ Slėpiau savo siaubą. Ar įkyrios knygos persekios mane per daugelį metų? Pirmiausia Tėvas, o dabar Šri Juktešvaras!

„Kada nors nuvyksi į Vakarus. Jos žmonės bus imlesni senovės Indijos išminčiai, jei keistas hinduistų mokytojas turės universitetinį išsilavinimą.“

„Tu geriausiai žinai, Gurudži.“ Mano niūrumas išsisklaidė. Užuomina apie Vakarus man pasirodė mįslinga, tolima; bet mano galimybė įtikti Mokytojui paklusnumu buvo gyvybiškai svarbi ir neatidėliotina.

"Tu valia būti netoli į Kalkuta; ateik čia kada tik tu rasti laikas."

„Kiekvieną dieną, jei įmanoma, Mokytojau! Su dėkingumu priimu jūsų autoritetą kiekvienoje savo gyvenimo detalėje – su viena sąlyga.“

"Taip?"

"Tai tu pažadas į atskleisti Dievas į aš!"

Prasidėjo valandos trukmės žodinė grumtynė. Mokytojo žodžio negalima suklustoti; jis nėra duodamas lengvabūdiškai. Priesaikos implikacijos atveria plačias metafizines perspektyvas. Guru turi būti ištis artimai susijęs su Kūrėju, prieš įpareigodamas Jį pasirodyti! Jaučiau Šri Juktešvaro dieviškąją vienybę ir, kaip jo mokinys, buvau pasiryžęs pasinaudoti savo pranašumu.

„Jūs esate reiklaus būdo!“ Tada Mokytojo sutikimas nuskambėjo su užuojauta ir galutiniu balsu: „Tegul jūsų noras būna mano noras.“

Visą gyvenimą trukęs šešėlis pakilo nuo mano širdies; miglotos paieškos čia ir ten baigėsi. Radau amžiną prieglobstį tikrame guru.

„Eime, parodysiu tau atsiskyrėlio buveinę.“ Šeimininkas pakilo nuo savo tigro kilimėlio. Apsidairiau aplinkui; mano žvilgsnis su nuostaba nukrypo į sieninį

paveikslą, papuoštą jazminų žiedais.

"Lahiri Mahasaja!

„Taip, mano dieviškasis guru.“ Šri Juktešvaro tonas buvo pagarbiai ir energingai ištartas. „Jis, kaip žmogus ir jogas, buvo didingesnis už bet kurį kitą mokytoją, kurio gyvenimas pateko į mano tyrinėjimų sritį.“

Tyliai nusilenkiau prieš pažįstamą vaizdą. Sielos pagarba liejosi prieš neprilygstamą mokytoją, kuris, laimindamas mano kūdikystę, atvedė mano žingsnius iki šios valandos.

Vedamas savo guru, vaikštinėjau po namą ir jo teritoriją. Didelį, senovinį ir gerai pastatytą atsiskyrėlio buveinę supo masyvus kiemas su kolonomis. Išorinės sienos buvo apaugusios samanomis; balandžiai sklandė virš plokščio pilko stogo, be ceremonijų dalindamiesi ašramo patalpomis. Užpakalinis sodas buvo malonus su duonmedžiais, mangais ir gysločiais. Dviejų aukštų pastato viršutinių kambarių balkonai su baliustradomis buvo nukreipti į kiemą iš trijų pusių. Erdvi pirmo aukšto salė su aukštomis lubomis, paremtomis kolonadomis, buvo naudojama, pasak Mokytojo, daugiausia per kasmetines Durgapudžos *šventes*. **12-1** Siauri laiptai vedė į Šri Juktešvaro svetainę, iš kurios mažo balkono matėsi gatvė. Ašramas buvo paprastai įrengtas; viskas buvo paprasta, švaru ir praktiška. Matėsi kelios vakarietiško stiliaus kėdės, suolai ir stalai.

Mokytojas pakvietė mane pasilikti nakčiai. Daržovių kario vakarienę patiekė du jauni mokiniai, kurie mokėsi atsiskyrėlio pareigose.

„Gurudži, prašau, papasakok man ką nors apie savo gyvenimą.“ Tupėjau ant šiaudinio kilimėlio šalia jo tigro odos. Draugiškos žvaigždės, regis, buvo labai arti, už balkono.

„Mano šeimos vardas buvo Priya Nath Karar. Gimiau **12-2 m.** čia, Serampore, kur tėvas buvo turtingas verslininkas. Jis man paliko šiuos protėvių dvarus, dabar mano atsiskyrėlio namus. Mano oficialus išsilavinimas buvo menkas; jis man pasirodė lėtas ir paviršutiniškas. Ankstyvame amžiuje ėmiausi namų ūkio pareigų ir turiu vieną dukrą, kuri dabar ištekėjusi. Mano vidutinis amžius buvo palaimintas vadovavimu Lahiri Mahasaya. Po žmonos mirties įstojau į Svamių ordiną ir gavau naują vardą Šri Juktešvaras Giri. **12-3** Tokios mano paprastos metraščių knygos.“

Mokytojas nusišypsojo man, žiūrėdamas į nekantrų veidą. Kaip ir visi biografiniai eskizai, jo žodžiai atskleidė tik išorinius faktus, neatskleisdami vidinio žmogaus.

"Gurudži, Aš norėtu patinka į girdėti kai kurie istorijos iš tavo vaikystė".

„Papasakosiu tau keletą – kiekvienas su pamokymu!“ – Šri Juktešvaro akys sužibo iš perspėjimo. „Kartą mama bandė mane išgąsdinti siaubinga istorija apie vaiduoklį tamsiame kambaryje. Aš nuėjau...“ tuojau pat ten nuėjau ir išreiškiau nusivylimą, kad nepastebėjau vaiduoklio. Mama man daugiau niekada nepasakojo siaubo

istorijos. Moralas: pažvelk baimei į veidą ir ji liausis tave varginusi.

„Kitas ankstyvas prisiminimas – mano noras turėti bjaurų kaimyno šunį. Savaitėmis trukdžiau namų ruošai, kad tik gaučiau tą šunį. Mano ausys buvo kurčios pasiūlymams įsigyti patrauklesnės išvaizdos augintinių. Moralas: prisirišimas apakina; jis suteikia įsivaizduojamą patrauklumo aureolę geismo objektui.“

„Trečia istorija susijusi su jaunatviško proto plastiškumu. Kartais girdėdavau savo mamą sakant: „Vyras, kuris priima darbą pas bet ką, yra vergas.“ Šis įspūdis taip įsirėžė į atmintį, kad net ir po vedybų atsisakiau visų pareigų. Išlaidas padengdavau investuodamas savo šeimos lėšas į žemę. Moralas: geri ir teigiami pasiūlymai turėtų pamokyti jautriuosius“ vaikų ausys. Jų ankstyvosios idėjos ilgai išlieka ryškiai įsirėžusios.“

Mokytojas nugrimzdo į ramią tylą. Apie vidurnaktį jis nuvedė mane prie siauros lovos. Pirmąją naktį po mano guru stogu miegas buvo saldus ir gilus.

Kitą rytą Šri Juktešvaras pasirinko suteikti man savo *Krija jogos* iniciaciją. Techniką jau buvau gavęs iš dviejų Lahiri Mahasajos mokinių – tėvo ir savo mokytojo Svamio Kebalanandos – bet Mokytojo akivaizdoje pajutau transformuojančią galią. Jo prisilietimas mane apšvietė didžiule šviesa, tarsi nesuskaičiuojamų kartu žėrinčių saulių šlovė. Neišreiškiamos palaimos potvynis, užliejęs mano širdį iki pat sielos gelmių, tęsėsi visą kitą dieną. Tik vėlyvą popietę galėjau prisiversti palikti atsiskyrėlio buveinę.

„Griši po trisdešimties dienų.“ Kai pasiekiau savo namus Kalkutoje, mane apėmė Mokytojo pranašystės išsipildymas. Nė vienas iš mano giminaičių nepasakė aštrių pastabų apie „skraidančio paukščio“ sugrįžimą, kurių bijojau.

Užlipau į savo mažą palėpę ir, tarsi į gyvą būtybę, mečiau meilūs žvilgsnius. „Tu buvai liudininkas mano meditacijų, mano *sadhanos ašarų ir audrų* . Dabar aš pasiekiau savo dieviškojo mokytojo uostą.“

„Sūnau, džiaugiuosi už mus abu.“ Mudu su tėvu sėdėjome kartu vakaro ramybėje. „Tu radai“ tavo guru, kaip stebuklingu būdu kažkada radau savąjį. Šventoji Lahiri Mahasajos ranka saugo mūsų gyvenimus. Tavo mokytojas pasirodė esąs ne nepasiekiamas Himalajų šventasis, o netoliese esantis. Mano maldos buvo išklaautos: ieškodamas Dievo, tu nebuvai visam laikui pašalintas. iš mano akių“.

Tėvas taip pat džiaugėsi, kad mano oficialios studijos bus atnaujintos; jis pasirūpino tinkamais dalykais. Kitą dieną buvau įstojęs į Škotijos bažnyčios koledžą Kalkutoje.

Laimingi mėnesiai prabėgo nepastebimai. Mano skaitytojai neabejotinai padarė įžvalgią spėlionę, kad manęs retai matė kolegijos auditorijose. Serampore'o atsiskyrėlio buveinė buvo pernelyg viliojanti. Mokytojas be jokių komentarų priėmė mano visur esantį buvimą. Mano palengvėjimui, jis retai užsimindavo apie mokslo sales. Nors visiems buvo akivaizdu, kad niekada nebuvau skirtas mokslininkui, retkarčiais man pavykdavo gauti bent minimalius teigiamus pažymius.

Kasdienis gyvenimas ašrame tekėjo sklandžiai, retai kada keisdamas savo charakterį. Mano guru pabusdavo prieš aušrą. Atsiguldamas arba kartais atsisėsdamas lovoje, jis pajusdavo *samadhi būseną* . **12-4** Buvo labai paprasta

sužinoti, kada Mokytojas pabudo: staiga nutilo siaubingas knarkimas. **12-5** Vienas ar du atodūsiai; galbūt kūno judesys. Tada begarsis dusulys: jį apėmė gilus jogos džiaugsmas.

Pusryčiai padarė ne sekti; pirmas atėjo a ilgas pasivaikščioti pagal tas Gangas. Tie rytas pasivaikščiojimai su mano

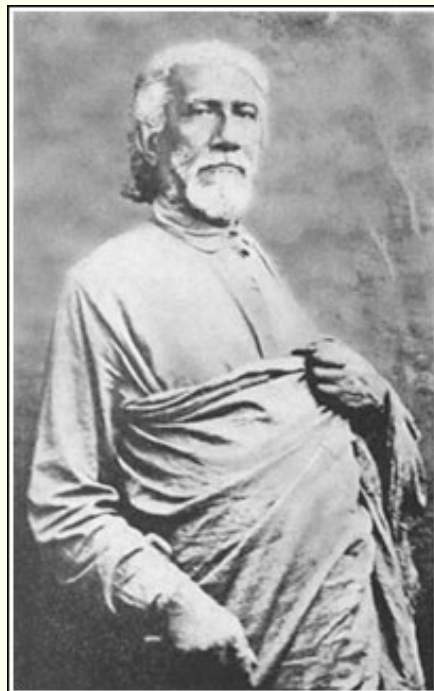
guru – koks tikras ir ryškus vis dar! Lengvai atgyjantiems prisiminimams dažnai atsiduriu šalia jo: ankstyva saulė šildo upę. Jo balsas skamba, sodrus išminties autentiškumu.

Maudynės vonioje; tada pietūs. Jų ruošimas, laikantis Mokytojo kasdienių nurodymų, buvo kruopšti jaunų mokinių užduotis. Mano guru buvo vegetaras. Tačiau prieš tapdamas vienuoliu, jis valgė kiaušinius ir žuvį. Jo patarimas mokiniams buvo laikytis bet kokios paprastos dietos, kuri atitiktų žmogaus konstituciją.

Meistras valgė mažai; dažnai ryžiai, spalvotas su ciberžolė arba sultys iš burokėliai arba špinatai ir lengvai apšlakstytas buivolių *lydytu sviestu* arba lydytu sviestu. Kitą dieną jis galėtų valgyti lęšių *dalą* arba *channą* **12- 6** karis su daržovėmis. Desertui – mangai arba apelsinai su ryžių pudingu arba duonmedžio sultys.

Lankytojai pasirodydavo popietėmis. Nuolatinis srautas iš viso pasaulio plūdo į atsiskyrėlio ramybę. Visi Mokytojuje rado vienodą mandagumą ir gerumą. Žmogui, kuris suvokė save kaip sielą, o ne kūną ar ego, likusi žmonijos dalis atrodo stublinamai panaši.

The nešališkumas iš šventieji yra išsaknių į išmintis. Meistrai turėti pabėgo *maja* ; jo pakaitomis Intelektas ir kvailumo veidai nebemetė įtakingo žvilgsnio. Šri Juktešvaras nerodė ypatingo dėmesio galingiems ar pasiekusiems žmonėms; jis taip pat neniekino kitų dėl jų skurdo ar neraštingumo. Jis pagarbiai klausydavosi vaiko tiesos žodžių ir atvirai ignoruodavo pasipūtusį pandusą.

MANO MEISTRAS, SRI JUKTEŠVARAS
Mokinys iš Lahiri Mahasaja

Aštunta valanda buvo vakarienės metas, ir kartais pasitaikydavo užsibūnančių svečių. Mano guru nepasiteisindavo, kad pavalgytų vienas; niekas neišeidavo iš ašramo alkanas ar nepatenkintas. Šri Juktešvaras niekada...

pasimetęs, niekada neišgąsdintas netikėtų svečių; jam išradingai vadovaujant, skurdus maistas iškildavo pokilyje. Vis dėlto jis buvo taupus; jo kuklios lėšos daug ko pakakdavo. „Jaukitės patogiai savo piniginėje“, – dažnai sakydavo jis. „Ekstravagancija atneš jums nepatogumų.“ Ar tai būtų atsiskyrėlio namų pramogų detalės, ar statybos ir remonto darbai, ar kiti praktiniai rūpesčiai, Mokytojas demonstravo kūrybinės dvasios originalumą.

Ramiais vakaro valandomis dažnai pasirodydavo mano guru pamokslai – lobiai, kuriuos jis laikė laiko išbandymu. Kiekvienas jo žodis buvo išmintingas ir iškaltas. Jo išraiškos būdą žymėjo didingas pasitikėjimas savimi: tai buvo unikalus. Jis kalbėjo kaip nė vienas kita į mano patirtis kada nors kalbėjo. Jo Mintys buvo pasvertos subtiliomis diskriminacinėmis svarstyklėmis, prieš jam leidžiant joms įgauti išorinį apdarą. Tiesos esmė, visa persmelkianti, turinti net fiziologinį aspektą, sklido iš jo tarsi kvapnus sielos išsiskyrimas. Visada jaučiau, kad esu gyvos apraiškos akivaizdoje Dievo. Jo dieviškumo svoris automatiškai privertė mane nulenkti galvą prieš jį.

Jei vėlyvieji svečiai pastebėdavo, kad Šri Juktešvaras vis labiau pasinėręs į Begalybę, jis greitai išitraukdavo į pokalbį. Jis negalėjo užimti pozos ar parodyti savo vidinio atsiribojimo. Visada būdamas viena su Viešpačiu, jam nereikėjo atskiro laiko bendrystei. Save suvokęs mokytojas jau buvo palikęs meditacijos akmuo. „Žiedas nukrenta, kai pasirodo vaisius.“ Tačiau šventieji dažnai laikosi dvasinių formų, kad padrąsintų mokinius.

Artėjant vidurnakčiui, mano guru galėjo užsnūsti vaiko natūraliai. Dėl patalynės nebuvo jokio triukšmo. Jis dažnai atsiguldavo, net be pagalvės, ant siauros sofos, kuri buvo jo įprasto tigro odos krėslo fonas.

Visą naktį trunkanti filosofinė diskusija nebuvo reta; bet kuris mokinyss galėjo ją išprovokuoti intensyvaus susidomėjimo dėka. Tada nejaučiau nei nuovargio, nei noro miegoti; pakako gyvų Mokytojo žodžių. „O, jau aušra! Pasivaikščiokime prie Gango.“ Taip baigėsi daugelis mano naktinių lavinimosi laikotarpių.

Pirmieji mano mėnesiai su Šri Juktešvaru baigėsi naudinga pamoka – „Kaip pergudrauti uodą“. Namuose mano šeima visada naktį naudodavo apsaugines užuolaidas. Buvau nusivylęs sužinojęs, kad Seramporo atsiskyrėlio buveinėje šis išmintingas paprotys buvo gerbiamas pažeidimo metu. Vis dėlto vabzdžiai ten gyveno; mane sukandžiojo nuo galvos iki kojų. Mano guru manęs pasigailėjo.

„Nusipirk sau užuolaidą ir dar vieną man.“ Jis nusijuokė ir pridūrė: „Jei nusipirksi tik vieną sau, visi uodai susirinks ant manęs!“

Buvau daugiau nei dėkingas, kad sutikau. Kiekvieną naktį, kurią praleisdavau Serampore, mano guru prašydavo manęs sutvarkyti užuolaidas prieš miegą.

Vieną vakarą uodai buvo ypač pikti. Tačiau Mokytojas nepasakė savo įprastų nurodymų. Nervingai klausiausi laukiančio vabzdžių dūzgimo. Atsigulęs į lovą, sukalbėjau jų link nukreiptą permaldavimo maldą. Po pusvalandžio pretenzingai kostelėjau, kad atkreipčiau savo guru dėmesį. Maniau, kad išprotėsiu nuo įkandimų, o ypač nuo uodų dainavimo, kai jie šventė kraujo ištroškusias apeigas.

Mokytojas neatsakė ir nesujudėjo; atsargiai prie jo artinausi. Jis nekvėpavo. Pirmą kartą jį pastebėjau jogos transo būsenoje; tai mane išgąsdino.

„Jo širdis turbūt sustojo!“ Padėjau jam po nosimi veidrodėlį; iškvėpto oro garų nebuvo. Kad dar kartą įsitikinčiau, kelioms minutėms uždengiau jam burną ir šnerves pirštais. Jo kūnas buvo šaltas ir nejudrus. Apsvaigęs pasukau durų link, kad išsikviesčiau pagalbą.

„Taigi! Pradedantis eksperimentuotojas! Mano vargšė nosytė!“ – drebėjo nuo juoko meistro balsas. „Kodėl neini miegoti? Nejau visas pasaulis dėl tavęs pasikeis? Pasikeisk pats: atsikratyk uodų sąmonės.“

Nuolankiai grįžau į savo lovą. Nė vienas vabzdys nedrįso prisiartinti. Supratau, kad mano guru anksčiau sutiko uždengti užuolaidas tik tam, kad mane įtiktų; jis nebijojo uodų. Jo jogos galia buvo tokia didelė, kad jis galėjo arba norėti, kad jie nekąstų, arba pabėgti į vidinę nepažeidžiamybę.

„Jis man demonstravo“, – pagalvojau. „Tai yra jogos būseną, kurios turiu siekti.“ Jogos turi sugebėti pereiti į supersąmonę ir joje išlikti, nepaisydamas daugybės blaškymų, kurie niekada nedingsta šioje žemėje. Ar tai būtų vabzdžių dūzgimas, ar visa persmelkianti dienos šviesos akinimas, pojūčių liudijimas turi būti užblokuotas. Garsas ir vaizdas tada iš tiesų ateina, bet į pasaulius, gražesnius nei ištremtas Edenas. 12-7

The pamokantis uodai patiektas už kitas anksti pamoka ties tas ašramas. Tai buvo tas švelnus Sutemų valandą. Mano guru neprilygstamai interpretavo senovės tekstus. Po jo kojomis buvau visiškoje ramybėje. Į idilę įskrido grubus uodas ir varžėsi dėl mano dėmesio. Jam rausantis nuodingą Įdūręs poodinę adatą į šlaunį, automatiškai pakėliau keršto troškimu ranką. Atleidimas nuo gresiančios egzekucijos! Man iškilo tinkamas prisiminimas apie vieną iš Patandžalio jogos aforizmų – kad apie *ahimsā* (nekenksmingumą).

„Kodėl nebaigėte darbo?“

„Šeimininke! Ar jūs pasisakote už gyvybės atėmimą?“

„Ne; bet mirtinas smūgis jau buvo smogtas tavo galvoje.“ „Aš nesuprantu.“

„Patandžalio mintis buvo apie *noro* žudyti pašalinimą.“ Šri Juktešvaras mano protinius procesus laikė atversta knyga. „Šis pasaulis yra nepatogiai pritaikytas

tiesioginei *ahimsos* praktikai. Žmogus gali būti priverstas naikinti kenksmingas būtybes. Jis nėra taip priverstas jausti pyktį ar priešišumą. Visos gyvybės formos turi lygias teises į majos orą . Šventasis, atskleidžiantis kūrybos paslaptį, bus harmonijoje su nesuskaičiuojamomis gluminančiomis jos išraiškomis. Visi žmonės, kurie tramdo vidinę aistrą naikinimui, gali prieiti prie šio supratimo.“

"Gurudži, turėtų vienas pasiūlymas pats auka veikiau nei nužudyti a laukinis žvėris?"

„Ne; žmogaus kūnas yra brangus. Jis turi didžiausią evoliucinę vertę dėl unikalių smegenų ir stuburo centrų. Jie leidžia pažengusiam bhaktai visiškai suvokti ir išreikšti aukščiausius dieviškumo aspektus. Jokia žemesnė forma neturi tokios galimybės. Tiesa, kad žmogus užsitraukia nedidelės nuodėmės skolą, jei yra priverstas nužudyti gyvūną ar bet kurią kitą gyvą daiktą. Tačiau Vedos *moko*, kad beatodairiškas žmogaus kūno praradimas yra rimtas nusižengimas karmos įstatymui.“

Aš atsiduso į palengvėjimas; šventraštis sutvirtinimas iš savo natūralus instinktai yra ne visada būsimas.

Taip atsitiko, kad niekada nemačiau Mokytojo iš arti susiduriančio su leopardu ar tigru. Tačiau kartą jam susidūrė mirtina kobra, kurią įveikė mano guru meilė. Ši gyvačių rūšis labai bijoma Indijoje, kur ji kasmet nusineša daugiau nei penkių tūkstančių gyvybių. Pavojingas susidūrimas įvyko Puryje, kur Šri Juktešvaras turėjo antrą atsiskyrėlio buveinę, įsikūrusią žavingai netoli... tas Įlanka iš Bengalijos. Prafula, a jaunas mokinyš iš vėliau metų, buvo su Meistras įjungta tai proga.

„Sėdėjome lauke netoli ašramo“, – pasakojo man Prafula. „Netoliese pasirodė kobra, keturių pėdų ilgio gryno siaubo dramblys. Jo gobtuvas pikta išsiskleidė, kai jis lėkė link mūsų. Mano guru sveikindamas nusijuokė, tarsi vaikas. Aš buvau neviltyje iš siaubo, kai pamačiau Mokytoją ritmiškai plojančią rankomis. **12-8**“ Jis linksmo tą baisųjį svečių! Aš likau visiškai tylus, viduje išliejęs visas įmanomas karštas maldas. Gyvatė, labai arti mano guru, dabar buvo nejudanti, tarsi magnetizuota jo glostančios laikysenos. Bauginantis gobtuvas pamažu traukėsi; gyvatė praslydo tarp Mokytojo kojų ir dingo krūmuose .

„Kodėl mano guru judintų rankas ir kodėl kobra jų nemušė, man tada buvo nepaaiškinami“, – užbaigė Prafula. „Nuo to laiko supratau, kad mano dieviškasis mokytojas nebijo jokio gyvo padaro skausmo.“

Vieną popietę, pirmaisiais mano viešnagės ašrame mėnesiais, pamačiau, kad Šri Juktešvaras įsmeigė į mane skvarbų žvilgsnį.

"Tu yra taip pat plonas, Mukunda."

Jo pastaba palietė jautrią temą. Kad mano įdubusios akys ir išsekusi išvaizda buvo toli gražu... nuo mano skonio liudijo tonikų eilės mano kambaryje Kalkutoje. Niekas nepadėjo; lėtinė dispepsija persekiojo mane nuo vaikystės. Mano neviltis kartais pasiekdavo zenitą, kai aš klausiau savęs, ar verta tęsti gyvenimą su tokiu silpnu kūnu.

"Vaistai turi apribojimų; kūrybinė gyvybinė jėga jų neturi. Tikėkite: būsite sveiki ir stiprūs."

Šri Juktešvaro žodžiai pažadino manyje įsitikinimą asmeniškai pritaikoma tiesa, kurios joks kitas gydytojas – o aš buvau išbandęs daug! – nebuvo galėjęs manyje pažadinti.

Diena iš dienos, štai! Aš augau vašku. Praėjus dviem savaitėms po slapto Mokytojo palaiminimo, buvau sukaupęs gaivinantį svorį, kuris anksčiau man nepasiekdavo. Mano nuolatiniai skrandžio negalavimai išnyko kartu su...

visą gyvenimą trunkantis pastovumas. Vėliau mačiau, kaip mano guru akimirksniu dieviškai išgydė žmones, kenčiančius nuo grėsmingų ligų – tuberkuliozės, diabeto, epilepsijos ar paralyžiaus. Niekas negalėjo būti labiau dėkingas už jo išgydymą nei aš, staiga išsivadavęs iš savo lavoniškos prigimties.

„Prieš daugelį metų aš taip pat labai norėjau priaugti svorio“, – man pasakojo Šri Juktesvaras. „Gyvendamas po sunkios ligos, aplankiau Lahiri Mahasają Benarese.“

„Pone,“ Aš turėti buvo labai serga ir pasiklydęs daug svarų.

Aš matai, Juktesvaras 12-9 tu pagamintas tu pats blogai jaučiasi, ir dabar tu galvoti tu yra plonas.

„Šis atsakymas toli gražu nebuvo toks, kokio tikėjausi; tačiau mano guru

padrąsinančiai pridūrė: „Leisk man pažiūrėti; esu tikras, kad rytoj turėtum

pasijusti geriau.“

„Jo žodžius priėmęs kaip slaptą išgijimo gestą savo imliam protui, kitą rytą nenustebau dėl laukiamo jėgų antplūdžio. Susiradau savo mokytoją ir džiūgaudamas sušukau: „Pone, šiandien jaučiuosi daug geriau.““

"Tikrai! Šiandien tu pagyvinti pats.

„Ne, šeimininke!“ – protestavau. – „Tai jūs man padėjote; pirmą kartą per kelias savaites turiu jėgų.“

„O taip! Jūsų liga gana rimta. Jūsų kūnas dar silpnas; kas gali pasakyti, kaip bus rytoj?“

„Mintis apie galimą silpnumo sugrįžimą mane pervėrė šalta baime. Kitą rytą vos galėjau nutempti save iki Lahiri Mahasajos namų.“

„Pone,“ Aš rytas sergantis vėl.

"Mano guru žvilgsnis buvo smalsus. „Taigi!“ Kartą daugiau tu nesveikas pats.

„Gurudeva, dabar suprantu, kad diena iš dienos iš manęs tyčiojiesi.“ Mano kantrybė išseko. „Nesuprantu, kodėl netiki mano teisingais pranešimais.“

„Iš tiesų, būtent tavo mintys vertė tave jaustis tai silpnam, tai stipriam.“ Mano mokytojas meiliai pažvelgė į mane. „Matei, kaip tavo sveikata tiksliai atitiko tavo lūkesčius. Mintis yra jėga, lygiai kaip elektra ar gravitacija. Žmogaus protas yra visagalės Dievo sąmonės kibirkštis. Galėčiau tau parodyti, kad viskas, kuo tavo galingas protas labai stipriai tiki, akimirksniu išsipildys.“

"Žinant kad Lahiri Mahasaja niekada kalbėjo tingiai, Aš kreipėsi jį su puikus baimė ir dėkingumas:

'Meistre, jei Aš galvoti Aš rytas gerai ir turėti atgavo mano buvęs svoris, turės kad ar taip nutiks?

Tai yra taigi, net ties tai akimirka. Mano guru kalbėjo rimtai, jo žvilgsnis koncentruotas įjungta mano akys.

„Štai! Jaučiau ne tik jėgos, bet ir svorio padidėjimą.“ Lahiri Mahasaya pasitraukė tyloje. Po kelių valandų, praleistų prie jo kojų, grįžau į motinos namus, kur apsistočiau lankydamasis Benarese .

„Sūnau! Kas nutiko? Ar tau tinimas nuo vandenligės?“ Mama negalėjo patikėti savo akimis. Mano kūnas dabar buvo tokio pat tvirto dydžio, kokį turėjo prieš ligą.

„Pasvėriau save ir pamačiau, kad per vieną dieną priaugau penkiasdešimt svarų; jie liko su manimi visam laikui. Draugai ir pažįstami, matę mano liekną figūrą, apstulbo iš nuostabos. Nemažai jų pakeitė savo gyvenimo būdą ir dėl šio stebuklo tapo Lahiri Mahasaya mokiniais.“

„Mano guru, pabudęs Dieve, žinojo, kad šis pasaulis tėra objektyvizuotas Kūrėjo sapnas. Kadangi jis puikiai suvokė savo vienybę su Dieviškuoju Svajotoju, Lahiri Mahasaya galėjo materializuotis, dematerializuotis ar atlikti bet kokius norimus pakeitimus kosminėje vizijoje. **12-10**“

„Visą kūriniją valdo dėsniai“, – padarė išvadą Šri Juktešvaras. „Tie dėsniai, kurie pasireiškia išorinėje visatoje ir kuriuos gali atrasti mokslininkai, vadinami gamtos dėsniais. Tačiau yra subtilesnių dėsnių, valdančių sąmonės sritis, kuriuos galima pažinti tik per vidinį jogos mokslą. Paslėptosios dvasinės plotmės taip pat turi savo natūralius ir dėsningus veikimo principus. Tikrąją materijos prigimtį supranta ne fizikas, o visiškai save realizavęs meistras. Taigi...“ Kristus sugebėjo atkurti tarno ausį po to, kai ją nupjovė vienas iš mokinių“ **(12-11)**.

Šri Juktešvaras buvo neprilygstamas šventraščių aiškintojas. Daugelis mano laimingiausių prisiminimų susiję su jo kalbomis. Tačiau jo brangakmeniais spindinčios mintys nebuvo suverstos į neatsargumo ar kvailumo pelenus. Vieno neramaus mano kūno judesio ar nedidelio išsiblaškymo pakako, kad Mokytojo aiškinimas būtų staiga nutrauktas.

„Tavęs čia nėra.“ Vieną popietę meistras pertraukė save šiuo atskleidimu. Kaip įprasta, jis su griauinančiu neatidėliotinumu sekė mano dėmesį.

„Gurudži!“ – mano tonas buvo protestuojantis. „Aš nepajudėjau; mano vokai nepajudėjo; galiu pakartoti kiekvieną tavo ištartą žodį!“

„Vis dėlto jūs nebuvote visiškai su manimi. Jūsų prieštaravimas verčia mane pastebėti, kad savo mąstysenoje kūrėte tris įstaigas. Viena buvo miško prieglobstis lygumoje, kita – ant kalvos viršūnės, o trečia – prie vandenyno.“

Tos miglotai suformuluotos mintys iš tiesų slėpėjos manyje beveik pasąmoningai. Atsiprašydama žvilgtelėjau į ją.

"Ką skardinė Aš daryti su toks a meistras, PSO įsiskverbia mano atsitiktinis pamąstymai?"

Pagrindinis pastatas Mount Washington Estates dvare Los Andžele, įkurtas 1925 m. kaip Savęs realizacijos draugijos būstinė Amerikoje.

Savęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos, Holivudas, Kalifornija.

„Jūs man suteikėte tokią teisę. Subtilių tiesų, kurias aiškinu, neįmanoma suvokti be jūsų visiško susikaupimo. Jei tai nėra būtina, neišiveržiu į kitų žmonių protų uždaramą. Žmogus turi natūralią privilegiją slapta klajoti tarp savo minčių. Nekviestas Viešpats ten neįeina; ir aš nedrįstu įsiveržti.“

"Tu yra kada nors Sveiki atvykę, Meistras!"

"Tavo architektūrinis sapnai valia materializuotis vėliau. Dabar yra tas laikas už studijuoti!"

Taip, beje, mano guru savo paprastu būdu atskleidė tris didžius įvykius mano gyvenime. Nuo ankstyvos jaunystės mačiau mįslingus trijų pastatų, kiekvieną skirtingoje aplinkoje, žvilgsnius. Tikslia seka, kuria nurodė Šri Juktešvaras, šios

vizijos ėgavo galutinę formą. Pirmiausia ėkūriau berniukų jogos mokyklą Rančio lygumoje, o vėliau – savo Amerikos būstinę Los Andžele.

Andželas kalvos viršūnė, pagaliau a atsiskyrėlio gyvenvietė į pietų Kalifornija pagal tas didžiulis Ramusis vandenynas.

Mokytojas niekada arogantiškai neteigė: „Aš pranašauju, kad įvyks toks ir toks įvykis!“ Jis verčiau užuomina: "Nedaryk tu galvoti tai gegužės ar nutiks?" Bet jo paprastas kalba slėpė Vatikano galia. Ten nebuvo atsižadėjimas; jo šiek tiek užmaskuoti žodžiai niekada nepasirodydavo klaidingi.

Šri Juktešvaras elgėsi santūriai ir dalykiškai. Jame nebuvo nieko migloto ar kvailo vizionieriaus. Jo kojos tvirtai stovėjo ant žemės, o galva – dangaus prieglobstyje. Praktiški žmonės kėlė jo susižavėjimą. „Šventumas nėra kvailystė! Dieviškas suvokimas nėra neveiksnius!“ – sakydavo jis. „Aktyvus dorybės raiškos būdas sukelia aštriausią protą.“

Mokytojo gyvenime aš visiškai atradau skirtumą tarp dvasinio realizmo ir neaiškos temos. mistika, kuri netikrai pateikiama kaip atitikmuo. Mano guru nenorėjo aptarinėti antifizinių sferų. Vienintelė jo „nuostabi“ aura buvo tobulo paprastumo. Pokalbyje jis vengė stulbinančių užuominų; veiksmuose jis buvo laisvai išraiškingas. Kiti kalbėjo apie stebuklus, bet nieko negalėjo apreikšti; Šri Juktešvaras retai minėdavo subtilius dėsnius, bet slapta juos taikydavo savo nuožiūra.

„Žmogus, turintis suvokimą, neatlieka jokio stebuklo, kol negauna vidinio leidimo“, – aiškino Mokytojas. „Dievas nenori, kad Jo kūrinijos paslaptys būtų atskleistos padrikai.“ **12-12** Taip pat kiekvienas pasaulio individas turi neatimamą teisę į savo laisvą valią. Šventasis nepasikėsins į šią nepriklausomybę.“

Šri Juktešvarui būdingą tylą sukėlė gilus Begalybės suvokimas. Neliko laiko nesibaigiantiems „apreiškimams“, kurie užima savęs nepažinusių mokytojų dienas. „Paviršutiniškuose žmonėse mažų minčių žuvys sukelia daug šurmulio. Vandenyno protuose įkvėpimo banginiai beveik nekelia triukšmo.“ Šis pastebėjimas iš hinduistų raštų nėra be įžvalgaus humoro.

Dėl neįspūdingos mano guru išvaizdos tik keli jo amžininkai jį atpažino kaip antžmogį. Populiarus posakis: „Kvailys negali nuslėpti savo išminties“ niekada negalėjo būti taikomas Šri Juktešvarui. Nors gimė mirtinguoju kaip ir visi kiti, Mokytojas pasiekė tapatybę su laiko ir erdvės Valdovu. Jo gyvenime aš suvokiau dievišką vienybę. Jis nerado jokios neįveikiamos kliūtis žmogaus susiliejimui su dieviškumu. Supratau, kad tokios kliūtis nėra, išskyrus žmogaus dvasinį nenorą nuotykių ieškoti.

Mane visada jaudindavo Šri Juktešvaro šventų pėdų prisilietimas. Jogai moko, kad mokinių dvasiškai įmagnetina pagarbus kontaktas su mokytoju; sukuriamą subtili srovė. Bhakto nepageidaujami įpročių mechanizmai smegenyse dažnai prideginami; jo pasaulietiško polinkio vaga naudingai sutrikdoma. Bent akimirka jis gali atrasti slaptus majos šydus . pakilimą ir akimirksniu pamatyti palaimos realybę. Visas

mano kūnas reagavo išlaisvinančiu švytėjimu kaskart. Aš atsiklaupiau indišku būdu prieš savo guru.

"Net kada Lahiri Mahasaja buvo tyli," Meistras pasakė aš, "arba kada jis kalbėjosi įjungta kita nei

kalbant griežtai religinėmis temomis, atradau, kad jis vis dėlto perdavė man neapsakomų žinių.

Šri Juktešvaras mane paveikė panašiai. Jei įžengdavau į atsiskyrėlio buveinę susirūpinęs ar abejingas proto, mano požiūris nepastebimai pasikeitė. Vien pamačius mano guru, apėmė gydanti ramybė. Kiekviena diena su juo buvo nauja džiaugsmo, ramybės ir išminties patirtis. Niekada jo neradau apgautas ar apsvaigęs nuo godumo, emocijų, pykčio ar bet kokio žmogiško prisirišimo.

Majos tamsa tyliai artėja. Grįžkime namo į vidų.“ Šiais žodžiais temstant Mokytojas nuolat primindavo savo mokiniams apie *Krija jogos poreikį*. Vienas naujas mokiny retkarčiais išreiškė abejones dėl savo paties vertingumo praktikuoti jogą.

„Pamiršk praeitį“, – guosdavo jį Šri Juktešvaras. – „Visų žmonių dingę gyvenimai tamsūs, pilni daugybės gėdų. Žmogaus elgesys visada nepatikimas, kol nėra įtvirtintas dieviškume. Viskas ateityje pagerės, jei dabar dėsi dvasines pastangas.“

Mokytojas visada turėjo jaunų *čelų* **12-13 m.** savo atsiskyrėlio buveinėje. Jų dvasinis ir intelektualinis ugdymas buvo jo viso gyvenimo rūpestis: dar prieš pat mirtį jis sutiko mokyti du šešiamečius berniukus ir vieną šešiolikmetį jaunuolį. Jis vadovavo jų protams ir gyvenimams su ta kruopščia disciplina, kurioje etimologiškai išsiskynęs žodis „mokiny“. Ašramo gyventojai mylėjo ir gerbė savo guru; lengvo rankų pliaukštelėjimo pakako, kad jie noriai priartėtų prie jo. Kai jo nuotaika buvo gera tylus ir uždaras, niekas nedrįso prabilti; kai jo juokas suskambo linksmai, vaikai pažvelgė ant jo kaip savų.

Mokytojas retai prašydavo kitų jam asmeniškai padėti ir nepriimdavo pagalbos iš mokinio, nebent noras būtų nuoširdus. Mano guru tyliai skalbė drabužius, jei mokiniai praleisdavo šią privilegijuotą užduotį. Šri Juktešvaras vilkėjo tradicinį ochros spalvos svamio apsiaustą; jo batai be raištelio, pagal jogų paprotį, buvo iš tigro arba elnio odos.

Mokytojas laisvai kalbėjo angliškai, prancūziškai, hindi ir bengališkai; jo sanskritas buvo neblogas. Jis kantriai mokė savo jaunus mokinius, naudodamas tam tikrus trumpesnius būdus, kuriuos jis išradingai sugalvojo anglų ir sanskrito kalboms studijuoti.

Meistras buvo atsargus iš jo kūnas, kol išskaičiavimas rūpestingas prisirišimas. The Begalinis, jis pabrėžė, tinkamai pasireiškia per fizinį ir protinį sveikumą. Jis atmetė bet kokius kraštutinumus. Kartą vienas mokiny pradėjo ilgą pasninką. Mano guru tik nusijuokė: „Kodėl gi neįmetus šuniui kaulo?“

Šri Juktešvaro sveikata buvo puiki; niekada nemačiau jo sergančio. **12-14** Jis leido studentams konsultuotis su gydytojais, jei tai atrodė tikslinga. Jo tikslas buvo gerbti pasaulietišką paprotį: „Gydytojai privalo tęsti savo gydymo darbą, vadovaudamiesi

Dievo dėsniais, taikomais materijai.“ Tačiau jis gyrė psichinės terapijos pranašumą ir dažnai kartojo: „Išmintis yra didžiausias valiklis.“

„Kūnas – klastingas draugas. Atiduokite jam tai, kas priklauso; daugiau nieko“, – sakė jis. „Skausmas ir malonumas yra laikini; ramiai ištverkite visas dvilypes, tuo pačiu metu stengdamiesi atsikratyti jų gniaužtų.“

Vaizduotė yra durys, pro kurias įeina ir liga, ir gijimas. Netikėkite ligos realybe net tada, kai sergate; neatpažintas lankytojas pabėgs!

Mokytojas tarp savo mokinių turėjo daug gydytojų. „Tie, kurie ištyrė fizikos dėsnius, gali lengvai iširti sielos mokslą“, – sakė jis jiems. „Subtilus dvasinis mechanizmas slypi tiesiog už kūno struktūros.“ **12-15**

Šri Juktešvaras patarė savo mokiniams būti gyvais Vakarų ir Rytų dorybių ryšininkais. Pats būdamas išoriškais įpročiais Vakarų meistras, viduje jis buvo dvasinis rytietis. Jis gyrė pažangius, išradingus ir higieniškus Vakarų įpročius bei religinius idealus, kurie suteikia Rytams šimtmečių aureolę.

Drausmė man nebuvo svetima: namuose Tėvas buvo griežtas, Ananta dažnai – griežtas. Tačiau Šri Juktešvaro mokymą galima apibūdinti tik kaip drastišką. Mano guru, perfekcionistas, pernelyg kritiškai vertino savo mokinius – tiek svarbiais klausimais, tiek subtiliais elgesio niuansais.

„Geros manieros be nuoširdumo – kaip graži mirusi moteris“, – pastebėjo jis tinkama proga. „Tiesmukiškumas be mandagumo – kaip chirurgo peilis – veiksmingas, bet nemalonus. Atvirumas su mandagumu yra naudingas ir žavus.“

Mokytojas, matyt, buvo patenkintas mano dvasine pažanga, nes retai apie tai užsimindavo; kitais klausimais mano ausys buvo gerai girdėti priekaištus. Pagrindinės mano nuodėmės buvo išsiblaškyimas, protarpinis pasidavimas liūdnoms nuotaikoms, tam tikrų etiketo taisyklių nesilaikymas ir kartais netodetodiškas elgesys.

„Stebėk, kaip tavo tėvo Bhagabati veikla yra gerai organizuota ir subalansuota visais atžvilgiais“, – pabrėžė mano guru. Du Lahiri Mahasaya mokiniai susitiko netrukus po to, kai pradėjau savo piligriminę kelionę į Seramporą. Tėvas ir Šri Juktešvaras su susižavėjimu įvertino vienas kito vertę. Abu buvo susikūrę vidinį dvasinio granito gyvenimą, neįveikiamą amžiams.

Iš laikinų ankstesnio gyvenimo mokytojų buvau perėmęs keletą klaidingų pamokų. Man buvo sakoma, kad *čelai* nereikia per daug rūpintis žemiškomis pareigomis; kai apleisdavau ar nerūpestingai atlikdavau savo užduotis, nebūdavau baudžiamas. Žmogaus prigimtis tokius nurodymus labai lengvai įsisavina. Tačiau, vadovaujamas negailestingo Mokytojo rykštės, greitai atsigavau nuo malonių neatsakingumo kliesių.

„Tie, kurie per geri šiam pasauliui, puošia ką nors kitą“, – pastebėjo Šri Juktešvaras. „Kol kvėpuojate laisvu žemės oru, privalote teikti dėkingą tarnystę. Tik tas, kuris visiškai įvaldė dusulio būseną **12-16**“ yra išlaisvintas nuo kosminių imperatyvų. Nepraleisiu jums pranešti, kada pasieksite galutinį tobulumą.“

Mano guru niekada nebuvo galima papirkti, net meile. Jis nerodė jokio atlaidumo niekam, kas, kaip ir aš, noriai pasisiūlė būti jo mokiniu. Nesvarbu, ar mudu su Mokytoju buvome apsupti jo mokinių, ar nepažįstamųjų, ar buvome vieni, jis visada kalbėdavo aiškiai ir griežtai bardavosi. Jokių smulkmenų. nukrypimas į paviršutiniškumą ar nenuoseklumą išvengė jo priekaištų. Tokį suplokštinimą buvo sunku įveikti

ištverti, bet buvau pasiryžęs leisti Šri Juktešvarui išspręsti kiekvieną mano psichologinę problemą. Jam dirbant prie šios titaniškos transformacijos, aš daug kartų drebėjau po jo drausminio plaktuko svoriu.

„Jei tau nepatinka mano žodžiai, gali bet kada išeiti“, – patikino mane Mokytojas. – „Aš iš tavęs nieko nenoriu, tik tavo paties tobulėjimo. Pasilik tik tada, jei jauti naudą.“

Už kiekvieną žeminantį smūgį, kurį jis smogė mano tuštybei, už kiekvieną dantį mano metaforiniame žandikaulyje, kurį jis taikingai išmušė, esu dėkingas be jokių išraiškų. Žmogaus egoizmo kietąją šerdį vargu ar galima išjudinti kitaip, kaip tik grubiai. Jai pasitraukus, Dieviškumas pagaliau randa neužstojamą kanalą. Veltui jis bando prasiskverbti pro titano egoizmo širdis.

Šri Juktešvaro išmintis buvo tokia įžvalgi, kad, nekreipdamas dėmesio į pastabas, jis dažnai atsakydavo į neišsakytus pastebėjimus. „Tai, ką žmogus įsivaizduoja girdintis, ir tai, ką kalbėtojas iš tikrųjų norėjo pasakyti, gali skirtis“, – sakė jis. „Pabandykite pajusti mintis, slypinčias už žmonių žodžių painiavos.“

Tačiau dieviškoji įžvalga skaudį pasauliečių ausims; Mokytojas nebuvo populiarus tarp paviršutiniškų mokinių. Išmintingieji, kurių visada buvo nedaug, jį giliai gerbė. Drįstu teigti, kad Šri Juktešvaras būtų buvęs geidžiamiausias guru Indijoje, jei jo žodžiai nebūtų tokie atviri ir griežti.

„Esu griežtas tiems, kurie ateina į mano mokymus“, – prisipažino jis man. „Toks mano būdas; priimk arba išeik tai. Aš valia niekada kompromisas. Bet tu valia būti daug vaikų į tavo mokinius; kad yra tavo būdas. Stengiuosi apvalyti tik griežtumo ugnyje, deginančiame virš vidutinio toleravimo ribų. Švelnus požiūris iš meilės yra taip pat perkeisdamas. The nelankstus ir tas duodantis metodai yra vienodai veiksminga, jei taikoma išmintingai. Nuvyksite į svetimas šalis, kur tiesmukai išpuoliai prieš ego nėra vertinami. Mokytojas negalėtų skleisti Indijos žinios Vakaruose be gausaus lankstumo ir susilaikymo.“ Aš atsisakau teigti, kiek tiesos vėliau supratau. raskite Mokytojo žodžiuose!

Nors Šri Juktešvaro atvira kalba per jo žemiškuosius metus nesulaukė didelio pasekėjų rato, vis dėlto jo gyvoji dvasia šiandien apsireiškia visame pasaulyje per nuoširdžius jo mokinius. savo *Krija jogą* ir kitus mokymus. Jis turi didesnę valdžią žmonių sieloms, nei Aleksandras kada nors galėjo įsivaizduoti žemėje.

Vieną dieną tėvas atvyko pagerbti Šri Juktešvaro. Mano tėvas greičiausiai tikėjosi išgirsti keletą mano pagyrimo žodžių. Jis buvo šokiruotas, kai išgirdo ilgą mano trūkumų aprašymą. Mokytojas buvo įpratęs pasakoti apie paprastus, nereikšmingus trūkumus su grėsmingu tonu. gravitacija. Tėvas puolė manęs aplankyti. „Iš tavo guru pastabų maniau, kad rasiu tave visiškoje nelaisvėje!“ Mano tėvas juokėsi ir verkė.

Vienintelė Šri Juktešvaro nepasitenkinimo priežastis tuo metu buvo ta, kad aš, nepaisydamas jo švelnios užuominos, bandžiau atversti tam tikrą žmogų į dvasinį kelią.

Su pasipiktinęs greitis Aš ieškojo iš mano guru. Jis gautas aš su prislėgtas akys, kaip nors

suvokdamas kaltę. Tai buvo vienintelis kartas, kai mačiau priešais save nuolankų dieviškąjį liūtą. Ši unikali akimirka buvo išgyvenama iki galo.

„Pone, kodėl mane taip negailestingai teisiote mano nustebusio tėvo

akivaizdoje? Ar tai buvo teisinga?“ „Daugiau to nedarysiu.“ Mokytojo tonas

buvo atsiprašantis.

Akimirksniu buvau nuginkluotas. Kaip lengvai didis žmogus pripažino savo kaltę! Nors daugiau niekada nesudrumstė Tėvo ramybės, Mokytojas negailestingai toliau mane skrodė, kada ir kur tik panorėjęs.

Nauji mokiniai dažnai prisijungdavo prie Šri Juktešvaro, nuodugnai kritikuodami kitus. Išmintingi kaip guru! Nepriekaištingo išvalgumo pavyzdžiai! Tačiau tas, kuris puola, neturi likti be gynybos. Tie patys čirpiantys mokiniai skubiai spruko, kai tik Mokytojas viešai paleido į juos kelias strėles iš savo analitinės strėlės.

„Švelnūs vidiniai silpnumai, pasibjaurėtini net nuo švelnaus priekaišto, yra tarsi sergančios kūno dalys, kurios atsitraukia net nuo švelnaus prisilietimo.“ Tai buvo linksmas Šri Juktešvaro komentaras apie nerūpestingąsias.

Yra mokinių, kurie ieško guru, sukurto pagal jų pačių paveikslą. Tokie mokiniai dažnai skųsdavosi, kad nesupranta Šri Juktešvaro.

„Tu ir Dievo nesupranti!“ – kartą atkirtau. – „Kai tau bus aiškus šventasis, pats juo tapsi.“ Tarp trilijonų paslapčių, kas sekundę kvėpuojančių nepaaiškinamu oru, kas gi drįstų prašyti, kad beribė mokytojo prigimtis būtų akimirksniu suvokta?

Mokiniai ateidavo ir dažniausiai išeidavo. Tie, kurie troško riebios užuojautos ir patogaus pripažinimo kelio, jo nerado atsiskyrėlio buveinėje. Mokytojas siūlė prieglobstį ir ganytoją eonams, tačiau daugelis mokinių šykštiai reikalavo ir ego balzamo. Jie išėjo, verčiau rinkdamiesi nesuskaičiuojamus gyvenimo pažeminimus nei bet koki nuolankumą. Mokytojo liepsnojančios spinduliai, atvira, skvarbi jo išminties saulė, buvo per galingi jų dvasinei ligai. Jie ieškojo menkesnio mokytojo, kuris, apgaubdamas juos meiliavimu, leisdavo jiems miegoti neišmanymo miegu.

Pirmaisiais mėnesiais, praleistais su Mokytoju, jaučiau jautrią jo papeikimų baimę. Netrukus supratau, kad jie buvo skirti mokiniams, prašantiems jo žodinės vivisekcijos. Jei kuris nors besiraitantis mokinyš paprieštaraudavo, Šri Juktešvaras neižleistai nutilo. Jo žodžiai niekada nebuvo pikti, o beasmeniai ir kupini išminties.

Mokytojo išvalgos nebuvo skirtos atsitiktinių lankytojų nepasiruošusioms ausims; jis retai atkreipdavo dėmesį į jų trūkumus, net jei jie būdavo akivaizdūs. Tačiau Šri Juktešvaras jautė rimtą atsakomybę mokinių, kurie kreipėsi į jį patarimo, atžvilgiu. Iš

tiesų drąsus yra guru, kuris imasi transformuoti grubų ego persmelktos žmonijos rūdą! Šventojo drąsa kyla iš jo užuojautos šio pasaulio klystantiems beakiams.

Kai atsikračiau giliai slypinčio apmaudo, pastebėjau, kad mano baismės gerokai sumažėjo. Labai subtiliai Mokytojas tapo santykiniu gailestingumu. Ilgainiui aš sugrioviau kiekvieną racionalizavimo ir sąmoningo susilaikymo sieną, už kurios paprastai slepiasi žmogaus asmenybė. **12-17** Atlygis buvo nesunki harmonija su mano guru. Tuomet supratau, kad jis yra patiklus, dėmesingas ir tyliai mylintis. Tačiau jis nepasakė nė vieno meilės žodžio.

Mano paties temperamentas daugiausia yra atsidavimo žmogus. Iš pradžių mane neramina tai, kad mano guru, persmelktas *gjana*, bet, regis, be *bhakti*, **12-18** išreiškė save tik šaltais dvasinės matematikos terminais. Tačiau, kai susiderinau su jo prigimtimi, nepastebėjau, kad mano atsidavimo Dievui lygis sumažėjo, o veikiau padidėjo. Save realizavęs mokytojas geba visiškai vesti savo įvairius mokinius natūraliais jų esminių nuostatų keliais.

Mano santykiai su Šri Juktešvaru, nors ir šiek tiek neaiškūs, vis dėlto buvo iškalbingi. Dažnai savo mintyse jausdavau jo tylų pėdsaką, dėl kurio kalba tapo beprasmė. Ramiai sėdėdamas šalia jo, jaučiau, kaip jo dosnumas ramiai liejasi ant mano būties.

Šri Juktešvaro nešališkas teisingumas ypač pasireiškė per mano pirmųjų studijų metų vasaros atostogas. Džiaugiausi galimybe praleisti nepertraukiamus mėnesius Serampore su savo guru.

„Galbūt būsite atsakingas už atsiskyrėlio buveinę.“ Mokytojas apsidžiaugė mano entuziastingu atvykimu. „Jūsų pareigos bus priimti svečius ir prižiūrėti kitų mokinių darbą.“

Kumaras, jaunas kaimietis iš rytų Bengalijos, po dviejų savaitių buvo priimtas į atsiskyrėlio mokymus. Nepaprastai protingas, jis greitai pelnė Šri Juktešvaro meilę. Dėl kažkokios nesuprantamos priežasties Mokytojas buvo labai atlaidus naujajam gyventojui.

„Mukunda, leisk Kumarui atlikti tavo pareigas. Savo laiką skirk šlavimui ir maisto gaminimui.“ Šiuos nurodymus Mokytojas davė po to, kai naujokas jau buvo su mumis mėnesį.

Išaukštintas iki vadovavimo, Kumaras vykdė smulkią namų tironiją. Tyliai maištaudami kiti mokiniai ir toliau kasdien ieškojo manęs patarimo.

„Mukunda neįmanomas! Paskyrei mane prižiūrėtoju, o kiti eina pas jį ir jam paklūsta.“ Po trijų savaitių Kumaras skundėsi mūsų guru. Nugirdau jį iš gretimio kambario.

„Štai kodėl jį paskyriau į virtuvę, o tave – į svetainę.“ Šri Juktešvaro kandžiai skambėjo Kumarui. „Taip tu supratai, kad vertas lyderis trokšta tarnauti, o ne

dominuoti. Norėjai Mukundos pozicijos, bet negalėjai jos išlaikyti nuopelnais. Dabar grįžk prie ankstesnio darbo – virėjo padėjėju.“

Po šio žeminančio įvykio Mokytojas vėl ėmė elgtis su Kumaru kaip anksčiau – neįprastai pataikaudamas. Kas gali įminti traukos paslaptį? Mūsų guru Kumare atrado žavingą šaltinį, kuris netryško kitiems mokiniams. Nors naujas berniukas akivaizdžiai buvo Šri

Juktešvaro numylėtinis, nejaučiau jokio nusivylimo. Asmeninės ypatybės, būdingos net šeimininkams, suteikia gyvenimo būdui daug sudėtingumo. Mano prigimtį retai kada užvaldo smulkmenos; iš Šri Juktešvaro siekiau labiau nepasiekiamos naudos nei išorinio pagyrimo.

Kumaras kalbėjo nuodingai į aš vienas diena be priežastis; Aš buvo giliai skauda.

„Tavo galva sprogsta iki ašarų!“ – pridūriau perspėjimą, kurio teisingumą jaučiau intuityviai: „Jei nepasitaisysi, vieną dieną būsi paprašytas palikti šį ašramą.“

Sarkastiškai nusijuokęs, Kumaras pakartojo mano pastabą ką tik įėjusiam į kambarį guru. Visiškai tikėdamasis būti sudrausmintas, nuolankiai pasitraukiau į kampą.

„Galbūt Mukunda teisus.“ Mokytojo atsakymas berniukui buvo neįprastai šaltas. Aš išsisukau be bausmės.

Po metų Kumaras išvyko aplankyti savo vaikystės namų. Jis ignoravo tylų Šri Juktešvaro nepritarimą, nes šis niekada autoritetingai nekontroliavo savo mokinių judėjimo. Berniukui po kelių mėnesių grįžus į Seramporą, buvo nemaloniai pastebimas pokytis. Dingo didingas Kumaras ramiai švytinčiu veidu. Prieš mus stovėjo tik neišsiskiriantis valstietis, neseniai įgijęs nemažai blogų įpročių.

Mokytojas mane pasikvietė ir su sielvartu aptarė faktą, kad berniukas dabar nebetinka vienuolyno gyvenimui.

„Mukunda, paliksiu tau nurodyti Kumarui rytoj palikti ašramą; aš to negaliu padaryti!“ Šri Juktešvaro akyse pasirodė ašaros, bet jis greitai susivaldė. „Berniukas niekada nebūtų nugrimzdęs į tokias gelmes, jei būtų manęs klausęs ir nebūtų išėjęs bendrauti su nepageidaujamais draugais. Jis atstūmė mano apsaugą; bejausmis pasaulis vis tiek turi būti jo guru.“

Kumaro išvykimas manęs nenudžiugino; liūdnai stebėjausi, kaip žmogus, turintis galią laimėti... Šeimininko meilė kada nors galėtų atsiliepti į pigesnius pagundymus. Vyno ir sekso malonumai yra įsišakniję natūraliame žmoguje ir nereikalauja jokių subtilių pojūčių, kad juos įvertintų. Jutimo gudrybės panašios į visžalį oleandrą, kvėpiantį įvairiaspalviais žiedais: kiekviena augalo dalis yra nuodinga. Gydomo žemė slypi viduje, spinduliuojanti ta laime, kurios akiai ieškoma tūkstančiais klaidingų krypčių. **12-19**

„Atsargus intelektas yra dviašmenis“, – kartą pastebėjo Mokytojas, kalbėdamas apie Kumaro puikų protą. „Jis gali būti naudojamas konstruktyviai arba destruktvyiai, kaip peilis, arba norint perpjauti nežinojimo pūlinį, arba nukirsti sau galvą. Intelektas tampa teisingu tik tada, kai protas pripažįsta dvasinio dėsno neišvengiamumą.“

Mano guru laisvai bendravo su vyrais ir moterimis mokiniiais, elgdamasis su jais kaip su savo vaikais. Suprasdamas jų sielų lygybę, jis nerodė jokio skirtumo ar šališkumo.

"Į miegoti tu daryti ne žinoti ar tu yra a vyras arba a moteris," jis pasakė. "Tiesiog kaip a vyras,

apsimetinėjimas moterimi netampa ja, todėl siela, apsimetinėjanti ir vyrų, ir moterimi, neturi lyties. Siela yra tyras, nekintantis Dievo paveikslas.“

Šri Juktešvaras niekada nevengė ir nekaltino moterų kaip gundymo objektų. Vyrų, anot jo, taip pat buvo gundymai moterims. Kartą paklausiau savo guru, kodėl viena didi senovės šventoji moteris pavadino „vartais į pragarą“.

„Mergina ankstyvame gyvenime turėjo labai trikdyti jo ramybę“, – kandžiai atsakė mano guru. „Antraip jis būtų pasmerkęs ne moterį, o kokį nors savo paties savitvardos trūkumą.“

Jei atsiskyrėlio buveinėje lankytojas išdrįsdavo papasakoti provokuojančią istoriją, Mokytojas tylėdavo nereaguodamas. „Neleiskite, kad jus muštų provokuojantis gražaus veido botagas“, – sakė jis mokiniams. „Kaip jusliniai vergai gali mėgautis pasauliu? Subtilūs jo skoniai jiems išsprūsta, kol jie landžioja pirmapradžiam purve. Visi gražūs skirtumai prarandami elementarių geismų žmogui.“

Studentai, siekiantys ištrūkti iš dualistinės *majos* iliuzijos, gavo kantrių ir supratingų patarimų iš Šri Juktešvaro.

„Kaip valgymo tikslas yra numalšinti alkį, o ne godumą, taip ir lytinis instinktas yra skirtas rūšies dauginimuisi pagal gamtos dėsnius, o ne nepasotinamiems troškimams kurstyti“, – sakė jis. „Sunaikinkite blogus troškimus dabar; kitaip jie seks jus po to, kai astralinis kūnas bus atplėštas nuo fizinio apvalkalo. Net kai kūnas silpnas, protas turėtų nuolat priešintis. Jei pagunda jus puola žiauria jėga, įveikite ją beasmene analize ir nepalaužiama valia. Kiekvieną natūralią aistrą galima įveikti.“

„Taupykite savo jėgas. Būkite kaip erdvus vandenynas, sugeriantis visas juslių upių intakus. Maži troškimai yra angos jūsų vidinės ramybės rezervuare, leidžiančios gydomiesiems vandenims iššvaistyti materializmo dykumos dirvožemyje. Neteisingo troškimo stiprus, stimuliuojantis impulsas yra didžiausias žmogaus laimės priešas. Klajokite po pasaulį kaip savitvardos liūtas; žiūrėkite, kad silpnumo varlės jūsų nespardytų.“

Galiausiai atsidavęs žmogus išsivaduoja iš visų instinktyviųjų potraukių. Savo žmogiškos meilės poreikį jis paverčia siekiu vien Dievo, meile, kuri yra vienatinė, nes yra visur.

Šri Juktešvaro motina gyveno Benareso Rana Mahalo rajone, kur pirmą kartą aplankiau savo guru. Maloni ir geranoriška, tačiau labai tvirtų pažiūrų moteris. Vieną dieną stovėjau jos balkone ir stebėjau, kaip kalbasi motina ir sūnus. Mokytojas ramiai ir protingai bandė ją dėl kažko įtikinti. Matyt, jam nepavyko, nes ji energingai papurtė galvą.

"Ne, ne, mano sūnus, eiti toli dabar! Jūsų išmintingas žodžiai yra ne už aš! Aš rytas ne

tavo mokinys!"

Šri Juktešvaras atsitraukė be tolesnių ginčų, tarsi išbartas vaikas. Mane sujaudino jo didelė pagarba motinai net ir esant neprotingoms jos nuotaikoms. Ji matė jį tik kaip savo mažą berniuką,

ne kaip išminčius. Šis nereikšmingas incidentas turėjo savotišką kerą; jis nušvietė mano guru neįprastą prigimtį – vidinį nuolankumą ir išorinį nepalenkiamumą.

Vienuolyno nuostatai neleisdžia svamiui išlaikyti ryšių su pasaulietiniais ryšiais po jų oficialaus nutraukimo. Jis negali atlikti apeiginių šeimos apeigų, kurios yra privalomos namų savininkui. Vis dėlto Šankara, senovės Svamių ordino įkūrėjas, nepaisė šių nurodymų. Mirus jo mylimai motinai, jis kremavo jos kūną dangiška ugnimi, kurią jis ištryško iš savo pakelta ranka.

Šri Juktešvaras taip pat nepaisė apribojimų, tik ne tokiu išpūdingu būdu. Mirus motinai, jis surengė kremavimo apeigas prie šventosios Gango upės Benarese ir maitino daugelį brahmanų pagal senus papročius.

Šastrų draudimai buvo skirti padėti svamiams įveikti siaurą tapatinimąsi. *Šankara* ir Šri Juktešvaras buvo visiškai sulieję savo būtį su Beasmene Dvasia; jie nereikėjo taisyklės gelbėjimo. Kartais mokytojas taip pat sąmoningai ignoruoja kanoną, kad išlaikytų jo principą kaip pranašesnę už formą ir nuo jos nepriklausomą. Taip Jėzus skynė varpas tą dieną poilsio. Neišvengiamiems kritikams jis pasakė: „Šabas buvo padarytas žmogui, o ne žmogus šabui.“ **12-20**

Be šventraščių, retai kuri knyga sulaukdavo Šri Juktešvaro dėmesio. Vis dėlto jis visada buvo susipažinęs su naujausiais moksliniais atradimais ir kitais žinių pasiekimais. Būdamas puikus pašnekovas, jis mėgdavo keistis nuomonėmis daugybe temų su savo svečiais. Mano guru išradingas sąmojis ir linksmas juokas pagyvino kiekvieną diskusiją. Mokytojas, dažnai rimtas, niekada nebūdavo niūrus. „Norint ieškoti Viešpaties, nebūtina subjauroti veido“, – pastebėdavo jis. „Atminkite, kad Dievo radimas reikš visų liūdesių laidotuves.“

Tarp filosofų, profesorių, teisininkų ir mokslininkų, atvykusių į atsiskyrėlio buveinę, nemažai jų atvyko pirmojo vizito tikėdamiesi susitikti su ortodoksų religijos atstovu. Išdidi šypsena ar linksmo, tolerantiško žvilgsnio kartais išduodavo, kad naujokai tikisi tik kelių pamaldžių banalybių. Vis dėlto jų nenoriai išvykstant, jie aiškiai įsitikindavo, kad Šri Juktešvaras parodė puikų supratimą apie jų specializuotas sritis.

Mano guru paprastai buvo švelnus ir malonus svečiams; jo sutikimas buvo žavus ir nuoširdus. Tačiau užkietėję egoistai kartais patirdavo gaivinantį šoką. Mokytojuje jie susidurdavo arba su lediniu abejingumu, arba su grėsmingu pasipriešinimu: ledu ar geležimi!

Kartą žymus chemikas sukryžiuo kardus su Šri Juktešvaru. Svečias nenorėjo pripažinti Dievo egzistavimo, nes mokslas nesugalvojo jokių būdų Jam aptikti.

„Taigi, nepaaiškinamai nepavyko izoliuoti Aukščiausiosios Jėgos savo mėgintuvėliuose!“ Mokytojo žvilgsnis buvo griežtas. „Rekomenduoju negirdėtą eksperimentą. Dvidešimt keturias valandas be perstojo tyrinėkite savo mintis. Tada

nebesistebėkite Dievo nebuvimu.“

A švenčiamas ekspertas gautas a panašus kratymas. Su išpuikęs uolumas, tas mokslininkas supurtė tas ašramas

gegnės su šventraštis žinia. Skambantis ištraukos išpiltas iš tas *Mahabharata* , tas .*Upanišados* , **12-21** tas *Bhasjos* **12-22** iš Šankara

„Laukiu, kol išgirsiu tave“, – klausė Šri Juktešvaro tonas, tarsi būtų viešpatavusi visiška tylą. Panditas buvo sumišęs.

„Citātų buvo apstu.“ Mokytojo žodžiai mane suvirpino iš juoko, kai pritūpiau savo kampe, pagarbiai atsitraukęs nuo lankytojo. „Bet kokius originalius komentarus, remdamiesi savo gyvenimo unikalumu, galite pateikti? Kokį šventą tekstą įsisavinote ir pavertėte savuoju? Kaip šios nesenstančios tiesos atnaujino jūsų prigimtį? Ar esate patenkintas būdamas tuščiaviduriu vikroliu, mechaniškai kartojančiu kitų žmonių žodžius?“

"Aš duoti aukštyn!" The mokslininko nusivylimas buvo komiškas. "Aš turėti ne vidinis realizacija“.

Galbūt pirmą kartą jis suprato, kad apgalvotas kablelio padėjimas neatperka dvasinės komos.

„Šie bejausmiai pedantai pernelyg dvokia lempa“, – pastebėjo mano guru, išėjus sudrausmintajam. „Jie filosofiją renkasi kaip švelnų intelektualinį paruošimą. Jų pakylėtos mintys kruopščiai nesusijusios nei su išorinių veiksmų grubumu, nei su jokia varginančia vidine disciplina!“

Meistras pabrėžė įjungta kita progos tas beprasmybė iš paprastos knyga mokymasis.

„Nepainiokite supratimo su platesniu žodynu“, – pastebėjo jis. „Šventieji raštai yra naudingi skatinant vidinio suvokimo troškimą, jei po vieną strofą įsisavinama lėtai. Nuolatinis intelektualinis studijavimas veda į tuštybę ir klaidingą nepasitenkinimą nesuvirškintu maistu.“ žinios“.

Šri Juktešvaras papasakojo vieną iš savo paties patirčių, susijusių su šventraščių lavinimu. Tai nutiko miško atsiskyrėlio namelyje rytų Bengalijoje, kur jis stebėjo garsaus mokytojo Dabru Ballav metodus. Jo metodas, kartu ir paprastas, ir sunkus, buvo įprastas senovės Indijoje.

Dabru Ballavas surinko savo mokinius aplink save miškų vienuroje. Prieš juos buvo atversta šventoji *Bhagavad Gita* . Jie įdėmiai pusvalandį žiūrėjo į vieną ištrauką, tada užmerkė akis. Prabėgo dar pusvalandis. Meistras trumpai pakomentavo. Nejudėdami jie vėl meditavo valandą. Galiausiai prabilo guru.

"Turiu tu supratote?"

"Taip, pone." Vienas iš grupės išdrįso tai teiginys.

„Ne; ne iki galo. Siekite dvasinio gyvybingumo, kuris suteikė šiems žodžiams galią atnaujinti Indiją šimtmetį po amžiaus.“ Dar viena valanda prabėgo tyloje. Mokytojas paleido mokinius ir atsisuko į Šri Juktešvarą.

"Ne, pone, ne tikrai; nors mano akys ir protas turėti bėgimas per jo puslapiai daug kartų."

„Tūkstančiai man atsakė skirtingai!“ – didysis išminčius palaimindamas nusišypsojo Mokytojui. „Jei žmogus užsiima išoriniu šventraščių turtų demonstravimu, kiek laiko lieka tyliam pasinėrimui į vidų ir besistengiančiai ieškoti neįkainojamų perlų?“

Šri Juktešvaras savo mokinių studijas vadovavo tuo pačiu intensyviu, sutelkto dėmesio metodu. „Išmintis neįsisavinama akimis, o atomais“, – sakė jis. „Kai įsitikinimas tiesa yra ne tik jūsų smegenyse, bet ir jūsų būtyje, galite nedrąsiai patvirtinti jos prasmę.“ Jis neskaitino bet kokio mokinio polinkio interpretuoti knygu žinias kaip... būtinas žingsnis dvasinio suvokimo link.

„Rišiai *vienu* sakiniu užrašė galias mintis, kuriomis komentuojantys mokslininkai užsiima ištisas kartas“, – pastebėjo jis. „Nesibaigiantys literatūriniai ginčai skirti tingiems protams. Ar gali būti labiau išlaisvinanti mintis nei „Dievas yra“ – tiksliau, „Dievas“?“

Tačiau žmogus ne taip lengvai grįžta prie paprastumo. Jam retai kada tenka „Dievas“, o greičiau išmoktos pompastikos. Jo ego džiaugiasi, kad jis gali perprasti tokią erudiciją.

Vyrai, kurie išdidžiai suvokė savo aukštą pasaulietinę padėtį, Mokytojo akivaizdoje greičiausiai prie kitų savo turtų pridėdavo ir nuolankumo. Kartą vietos magistratas atvyko pokalbio į Purio pajūrio atsiskyrėlio namą. Vyras, garsėjęs negailestingumu, turėjo visas galias išvartyti mus iš ašramo. Įspėjau savo guru apie despotiškas galimybes. Tačiau jis atsisėdo bekompromisiškai ir neatsikėlė pasveikinti lankytojo. Šiek tiek nervinosi, Pritūpiau prie durų. Vyrai teko tenkintis medine dėže; mano guru neprašė manęs atnešti kėdės. Akivaizdus magistrato lūkestis, kad jo svarba bus iškilmingai pripažinta, neišsipildė.

Prasidėjo metafizinė diskusija. Svečias klydo dėl neteisingų šventraščių interpretacijų. Jo tikslumui mažėjant, pyktis augo.

„Ar žinai, kad magistro egzamine užėmiau pirmąją vietą?“ Protas jį paliko, bet jis vis dar galėjo šaukti.

„Pone magistras, jūs pamirštate, kad čia ne jūsų teismo salė“, – ramiai atsakė Mokytojas. „Iš jūsų vaikiškų pastabų būčiau spėjęs, kad jūsų studijos kolegijoje buvo niekuo ypatingos. Universitetinis diplomai bet koku atveju nėra iš tolo nesusiję su Vedų suvokimu. Šventieji nėra gimdomi partijomis kiekvieną semestrą kaip buhalteriai.“

Po a apstulbęs tyla, tas lankytojas juokėsi nuoširdžiai.

„Tai mano pirmas susitikimas su dangiškuoju teisėju“, – pasakė jis. Vėliau jis pateikė oficialų prašymą, suformuluotą teisiniais terminais, kurie akivaizdžiai buvo neatsiejama jo būties dalis, būti priimtas kaip

„bandomasis“ mokiny.

Mano guru asmeniškai rūpinosi savo turto valdymo detalėmis. Nesąžiningi asmenys įvairiais atvejais bandė užsitikrinti Mokytojo protėvių žemės nuosavybę. Ryžtingai ir netgi kurstydamas teisminius ieškinius, Šri Juktešvaras pergudravo kiekvieną priešininką. Šias skausmingas patirtis jis patyrė iš noro niekada nebūti elgetaujančiu guru ar našta savo mokiniams.

Jo finansinė nepriklausomybė buvo viena iš priežasčių, kodėl mano nerimą keliančiai atviras Mokytojas nebuvo linkęs į diplomatijos gudrybes. Kitaip nei tie mokytojai, kurie turi meilikauti savo rėmėjams, mano guru buvo atsparus kitų turtų įtakai, atvirai ar subtiliai. Niekada negirdėjau, kad jis prašytų pinigų ar net užsimintų apie juos kokiam nors tikslui. Jo atsiskyrėlio išsilavinimas buvo teikiamas nemokamai ir nemokamai visiems mokiniams.

Vieną dieną į Serampore ašramą atvyko įžūlus teismo pavaduotojas, kad įteiktų Šri Juktešvaro šaukimą. Dalyvavome ir aš, ir mokiny, vardu Kanai. Pareigūno požiūris į Mokytoją buvo įžeidžiantis.

„Jums bus naudinga palikti savo atsiskyrėlio namelio šešėlius ir įkvėpti sąžiningo teismo salės oro.“ Pareigūnas paniekinamai šyptelėjo. Negalėjau susivaldyti.

"Kitas žodis iš tavo įžūlumas ir tu valia būti įjungta tas grindys!" Aš pažangus grasinančiai.

„Tu vargše!“ – Kanai šūksnis sutapo su mano. „Ar drįsti įnešti savo šventvagystes į šį šventąjį ašramą?“

Tačiau Mokytojas stojo prieš savo skriaudėją globėjiškai. „Nesijaudink dėl nieko. Šis vyras tik atlieka savo teisėtą pareigą.“

The pareigūnas apsvaigęs ties jo įvairus registratūra, pagarbiai siūlomas a žodis iš atsiprašymas ir pagreitėjo toli.

Nuostabu buvo suvokti, kad meistras su tokia ugninga valia gali būti toks ramus viduje. Jis atitiko Vedų Dievo žmogaus apibrėžimą: „Švelnesnis už gėlę, kai kalbama apie gerumą; stipresnis už griautinį, kai kalbama apie principus.“

Šiame pasaulyje visada yra tokių, kurie, Browningo žodžiais tariant, „nepakelia šviesos, būdami“ „...pats neaiškus“. Kartais pašalinis asmuo bardavo Šri Juktešvarą už įsivaizduojamą nuoskaudą. Mano nesutrikdomas guru mandagiai klausėsi, analizuodamas save, ar pasmerkime yra bent kruopelė tiesos. Šios scenos man primindavo vieną iš nepakartojamų Mokytojo pastebėjimų: „Kai kurie žmonės bando būti aukšti nukirsdami kitiems galvas!“

Šventojo nepalaužiama ramybė pranoksta bet kokią pamokslą. „Lėtas pykti yra geresnis

už galiūną; ir tas, kuris valdo savo dvasią, – už tą, kuris užima miestą.“ **12-23**

Aš dažnai atspindėtas kad mano didingas Meistras galėtų lengvai turėti buvo an
imperatorius arba pasaulį drebinantys

Kario mintys buvo sutelktos į šlovę ar pasaulinius pasiekimus. Jis pasirinko šturmuoti tas vidines pykčio ir egoizmo citadeles, kurių griūtis – žmogaus aukštumas.

.....
12-1 „Durgos garbinimas“. Tai pagrindinė bengalų metų šventė, trunkanti devynias dienas maždaug rugsėjo pabaigoje. Nedelsiant sekantis yra tas dešimties dienų festivalis iš *Daśahara* („tas Vienas PSO pašalina dešimt nuodėmės“ – trys iš kūnas, trys iš protas keturi iš kalba). Abu *pudžos* yra šventas į Durga, tiesiogine prasme "tas Nepasiekiamas, an aspektas iš Dieviškas Motina, Šakti, įkūnyta moteriška kūrybinė jėga.

12-2 : Šri Juktešvaras buvo gimęs įjungta Gegužė 10, 1855 m.

12-3 : *Juktešvaras* reiškia "vieningas į Dievas." *Giri* yra a klasifikacinis išskirtinumas iš vienas iš tas dešimt senovės Svamis šakos. *Śri*

.reiškia „šventas“; tai yra ne a vardas bet a pavadinimas iš pagarba

12-4 : Tiesiogine prasme, "į tiesioginis kartu." *Samadhi* yra a supersąmonė valstija iš ekstazė į kuris tas jogas suvokia tas sielos ir dvasios tapatybė.

12-5 : Knarkimas, pagal į fiziologai, yra an indikacija iš ištarti atsipalaidavimas (į tas užmaršus praktikantas, vien tik).

12-6 : *Dhal* yra a storas sriuba pagamintas iš padalintas žirniai arba kita ankštiniai. *Čana* yra a sūris iš šviežias sutrauktas pienas, supjaustyti į kvadratėlius ir su bulvėmis.

12-7 Visapusiškos jogo galios, kuriomis jis mato, girdi, ragauja, užuodžia ir jaučia savo vienovę kūrinijoje be tas naudoti iš sensorinis organai, turėti buvo aprašytas kaip seka į tas *Taitiriya Aranyaka* : "The aklas vyras pradurtas perlas; bepirštis į jį įvėrė siūlą; beaklis jį nešiojo; o beliežuvis jį gyre".

12-8 : The kobra greitai streikai ties bet koks juda objektas viduje jo diapazonas. Užbaigtas nejudrumas yra paprastai savo padas viltis saugumo .

12-9 : Lahiri Mahasaja iš tikrųjų sakė "Priya" (pirmas arba duota vardas), ne "Juktešvaras" (vienuolis vardas, ne gautas pagal mano guru per Lahiri Mahasajos visą gyvenimą). (Žr. puslapis 109.) "Juktešvaras" yra pakeistas čia, ir į a nedaug kita vietos šioje knygoje, siekiant išvengti painiavos skaitytojui dėl dviejų pavadinimų.

12-10 : "Todėl Aš pasakyti iki tu, Kas daiktai kad ir kaip būtų taip troškimas, kada taip melstis, tikėti kad taip gauti juos, ir taip „...jais bus.“ – *Morkaus* 11:24. Mokytojai, turintys Dieviškąją Regėjimą, gali visiškai perduoti savo suvokimus pažengusiems mokiniams, kaip Lahiri Mahasaya šį kartą padarė Šri Juktesvarui.

12-11 : "Ir vienas iš juos smogė tas tarnas iš tas aukštas kunigas, ir supjaustyti išjungtas jo dešinėje ausis. Ir Jėzus atsakė ir tarė: „Pakentėkite iki šiol.“ Ir jis palietė jo ausį ir išgydė jį“ – *Lk* 22, 50-51.

12-12 : "Duok ne kad kuris yra šventas iki tas šunys, nei vienas aktoriai taip tavo perlai prieš kiaulės, kad nebent jie sutrypti juos po jų kojomis, ir jie vėl atsigręš ir jus sudraskys“ – *Mato* 7:6.

12-13 : Mokiniai; iš sanskrito veiksmazodis šaknis, "į tarnauti".

12-14 : Jis buvo kartą sergantis į Kašmyras, kada Aš buvo nėra iš jį. (Žr. skyrius 23.)

12-15 : A drąsus medicininis vyras, Karolis Robertas Ričetas, apdovanotas tas Nobelis Prizas į fiziologija, parašė kaip taip: „Metafizika dar nėra oficialiai pripažinta kaip mokslas. Bet ji bus.Tuo metu“ Edinburgas, Aš buvo gebantis į

patvirtinti prieš 100 fiziologai kad mūsų penki pojūčiai yra ne mūsų tik reiškia iš žinios ir kad a fragmentas iš realybės
Nes a faktas yra retas yra ne priežastis kad tai daro ne..... kartais pasiekia tas intelektas į kita būdais.
egzistuoja. Nes

Tie PSO turėti bėgo ties metafizika kaip an okultinis a studijuoti yra sunku yra kad a priežastis už ne supratimas tai?

tas reikalas iš principai ten yra tik tie iš Lavoisier, Klodas teigdami , kad filosofinio akmens siekis yra iliuzija.
Bernardas, ir

Pasteuras *eksperimentinis* visur ir visada. Sveikinimai, tada, į tas naujas mokslas kuris yra einu į pokytis žmogaus minties .“orientacija

12-16 : *Samadhi* : tobulas sąjunga iš tas individualizuotas siela su tas Begalinis Dvasia.

12-17 : The sąsąmoningai vedamas racionalizavimas iš tas protas yra visiškai skirtingas iš tas neklystantis gairės iš tiesa, kuri problemos iš tas supersąmonė. Šviesintas pagal prancūzų mokslininkai iš tas Sorbona, Vakarų mąstytojai yra pradžia ištirti dieviškojo suvokimo galimybę žmogui.

Pastaruosius dvidešimt metų psichologijos studentai, paveikti Freudo, visą savo laiką skyrė sąsąmonės tyrinėjimui“ „karalystės,“ Rabinas Izraelis H. Levinthal smailus iš į 1929 m. "Tai yra tiesa kad tas sąsąmonė atskleidžia daug iš paslaptis, galinti paaiškinti žmonių veiksmus, bet ne visus mūsų veiksmus. Ji gali paaiškinti nenormalius, bet ne darbus, kurie yra aukščiau už mus. tas normalus. The naujausias psichologija, remiamas pagal tas prancūzų mokyklos, turi atrado a naujas regionas į vyras, kuris tai vadinama viršsąmonė. Priešingai nei sąsąmonė, kuri atstovauja užgesusioms mūsų prigimties srovėms, ji atskleidžia tas aukštumas į kuris mūsų gamta skardinė pasiekti. Vyras atstovauja a trigubas, ne a dvigubas, asmenybė; mūsų sąsąmoningas ...o sąsąmoninę būtį vainikuoja supersąmonė. Prieš daugelį metų anglų psichologas F. W. H. Myersas teigė, kad „mūsų būties gelmėse slypi ir šiukšlių krūva, ir lobių sandėlis“. Priešingai nei psichologija, kuri visus savo tyrimus sutelkia į sąsąmonę žmogaus prigimtyje, ši naujoji supersąmonės psichologija sutelkia dėmesį į lobių sandėliuką – sritį, kuri vienintelė gali paaiškinti didžius, nesavanaudiškus, herojiškus žmonių darbus.

12-18 : *Džnana* , išmintis, ir *bhakti* , atsidavimas: du iš tas pagrindinis takai į Dievas.

12-19 : "Žmogus į jo pabudimas valstija kelia ketvirtį nesusikaučiujamas pastangos už patiria jausmingas malonumai; kada tas visas „Kai jutimo organų grupė pavargsta, jis pamiršta net patiriamą malonumą ir eina miegoti, kad galėtų mėgautis poilsiu sieloje, savo prigimtyje“, – rašė didysis vedantistas Šankara. „Todėl itin lengvai pasiekama ultrajusualinė palaima, kuri yra daug pranašesnė už juslinius malonumus, kurie visada baigiasi pasibjaurėjimu.“

12-20 : *Markas 2:27*.

12-21 Upanišados arba *Vedanta* (pažodžiui „*Vedų pabaiga*“) pateikiamos tam tikrose *Vedų* dalyse kaip esminės santraukos. *Upanišados* suteikia doktrininį induizmo religijos pagrindą. Jos gavo tokią duoklę iš Schopenhauerio : "Kaip visiškai daro tas *Upanišados* kvėpuoti visame tas šventas dvasia iš tas *Vedos* ! Kaip yra visi kas pažino tą neprilygstamą knygą, sujaudintą tos dvasios iki pat sielos gelmių! Iš kiekvieno sakinio giliai, originalus, ir didingas mintys kyla, ir tas visas yra persmelktas pagal a aukštas ir šventas ir rimtas dvasia. . . Mano akimis , prieiga prie *Vedų* per *Upanišadas* yra didžiausia privilegija, kuria šis amžius gali pasigirti, palyginti su visais ankstesniais amžiais.“

12-22 : Komentarai. Šankara neprilygstamai išaiškintas tas *Upanišados*

12-23 : *Patarlių 16:32*.

SKYRIUS: 13

The Bemiegis Šventasis

„Prašau leisti man nuvykti į Himalajus. Tikiuosi nepertraukiamoje vienatvėje pasiekti nuolatinę dieviškąją bendrystę.“

Kartą iš tikrųjų šiuos nedėkingus žodžius kreipiausi į savo Mokytoją. Apimtas vienos iš nenuspėjamų kliedesių, kurios retkarčiais užklumpa bhaktą, jaučiau vis didėjančią nekantrumą dėl atsiskyrėlio pareigų ir studijų kolegijoje. Silpna aplinkybė yra ta, kad mano pasiūlymas buvo pateiktas, kai buvau praleidęs tik šešis mėnesius su Šri Juktešvaru. Dar nebuvo iki galo apžvelgęs jo išpūdingo ūgio.

„Himalajuose gyvena daug kalniečių, tačiau jie nesuvokia Dievo.“ Mano guru atsakymas atėjo lėtai ir paprastai. „Išminties geriau ieškoti iš suvokusio žmogaus nei iš nejudančio kalno.“

Nepaisydamas aiškos Mokytojo užuominos, kad mano mokytojas yra jis, o ne kalva, pakartojau savo prašymą. Šri Juktešvaras neatsakė. Jo tylėjimą palaikiau sutikimu – abejotina interpretacija, lengvai priimama kiekvienam patogiu metu.

Tą vakarą savo namuose Kalkutoje buvau užsiėmęs kelionės ruošimu. Suvyniojęs kelis daiktus į antklodę, prisiminiau panašų ryšulėlį, prieš kelerius metus slapta išmestą pro palėpės langą. Svarsčiau, ar tai nebus dar vienas nesėkmingas skrydis į Himalajus.

Pirmą kartą mano dvasinis pakylėjimas buvo didžiulis; šįvakar sąžinę graužė mintis palikti savo guru.

Kitą rytą susiradau su Behari Pandit, savo sanskrito profesore Škotijos bažnyčios koledže.

„Pone, jūs man papasakojote apie savo draugystę su didžiu Lahiri Mahasaya mokiniu. Prašau, duokite man jo adresą.“

„Turite omenyje Ramą Gopālą Muzumdarą. Aš jį vadinu „nemigančiu šventuoju“. Jis visada budrus, ekstazės apimtas. Jo namai yra Ranbadžpure, netoli Tarakesvaro.“

Aš padėkojo tas ekspertas, ir įstrigęs nedelsiant už Tarakeswar. Aš tikėjosi į tyla išsklaidyčiau savo abejones, išgaudamas „nemigančio šventojo“ leidimą užsiimti vienišomis Himalajų meditacijomis. Girdėjau, kad Behari draugas nušvito po daugelio metų *Krija jogos* praktikos atokiuose urvuose.

Tarakesvare priėjau prie garsios šventovės. Hinduistai ją gerbia su tokia pat pagarba, kokią katalikai rodo Lurdo šventovei Prancūzijoje. Tarakesvare įvyko daugybė išgijimo stebuklų, įskaitant vieną mano šeimos nariui.

„Savaite sėdėjau šventykloje“, – kartą man pasakojo vyriausioji teta. „Laikydamasi visiško pasninko, meldžiausi už tavo dėdės Sarados pasveikimą nuo lėtinės ligos. Septintąją dieną savo rankoje radau materializuotą žolelę! Iš jos lapų pasigaminau nuovirą ir daviau tavo dėdei. Jo...“ Liga iš karto išnyko ir daugiau niekada nebepasirodė“.

Iėjau į šventąją Tarakesvaro šventovę; altoriuje tebuvo apvalus akmuo. Jo apimtis, be
pradžios ir begalybė, suteikia jam tinkamą Begalybės reikšmę. Kosminis

Abstrakcijos nesvetimos net ir pačiam kukliausiam indų valstiečiui;
vakariečiai jį netgi apkaltino gyvenant abstrakcijomis!

Mano paties nuotaika tuo metu buvo tokia slogi, kad nenorėjau lenktis prieš
akmeninį simbolį. Dievo, pagalvojau, reikia ieškoti tik sieloje.

Nepriklaupęs išėjau iš šventyklos ir sparčiai žengiau link atokaus Ranbajpuro
kaimo. Mano prašymas praeiviui patarimo privertė jį ilgai mąstyti.

"Kai tu ateik į a sankryža, posūkis dešinėje ir laikyti eina," jis pagaliau ryškus
orakuliškai.

Pakludamas nurodymams, ėjau kanalo pakrante. Sutemo; džiunglių kaimelio
pakraščiai mirgėjo nuo jonvabalių ir netoliese klaidžiojančių šakalų staugimo.
Mėnulio šviesa buvo per silpna, kad mane nuramintų; klupinėdamas ėjau dvi
valandas.

Sveikas karvės varpelio skambesys! Mano pakartotiniai šūksniai galiausiai

pritraukė valstietį prie manęs. „Ieškau Ram Gopal Babu.“

„Tokio žmogaus mūsų kaime negyvena.“ Vyro tonas buvo niūrus. „Jūs
tikriausiai esate melagis detektyvas.“

Tikėdamasis išsklaidyti įtarimus jo politiškai neramioje galvoje, jaudinančiai
paaiškinau savo keblią padėtį. Jis nusivedė mane į savo namus ir svetingai priėmė.

„Ranbajpuras yra toli nuo čia“, – pastebėjo jis. „Sankryžoje reikėjo pasukti į kairę, o
ne į dešinę.“

Liūdnai pagalvojau, kad ankstesnis informatorius kelia didelį pavojų keliautojams.
Pavalgęs gardžių ryžių, lėšiu *ir* bulvių kario su žaliais bananais, pasitraukiau į mažą
trobelę, esančią greta kiemo. Tolumoje kaimo gyventojai dainavo, garsiai pritariant
mridangoms 13-1 ir cimbolais. Tą naktį miego buvo mažai; karštai meldžiausi, kad
būčiau nukreiptas pas slaptąjį jogą Ramą Gopalą.

Kai pirmieji aušros blyksniai prasiskverbė pro mano tamsaus kambario plyšius,
pajudėjau į Ranbadžpurą. Kertydamas nelygius ryžių laukus, braidžiojau per
pjautuvo formos dygliuoto augalo kelmus ir išdžiūvusio molio krūvas. Retkarčiais
sutiktas valstietis visada man pasakydavo, kad mano tikslas – „tik kroša (dvi
mylios)“. Po šešių valandų saulė pergalingai keliavo nuo horizonto iki meridiano,
bet aš pradėjau jausti, kad nuo Ranbadžpuro liksiu per vieną *krošą*.

Popietę mano pasaulis vis dar buvo tarsi begalinis ryžių laukas. Iš dangaus,
beskverbiantis iš dangaus, besiveržiantis karštis mane beveik varė į kolapsą. Kai

neskubėdamas artėjo vyras, vos nedrįsau ištarti savo įprasto klausimo, kad jis nesukeltų monotoniško: „Tik kroša “.

The nepažįstamasis sustabdytas šalia mane. Trumpas ir nežymus, jis buvo fiziškai neįspūdingas išsaugoti už an

nepaprastas pora iš auskarų vėrimas tamsus akys.

„Planavau išvykti iš Ranbajpuro, bet tavo tikslas buvo geras, todėl tavęs laukiau.“ Jis pamojavo pirštu į mano nustebusį veidą. „Argi tu ne gudri, manydama, kad be jokio išpėjimo gali mane užpulti? Tas profesorius Behari neturėjo teisės tau duoti mano adresu.“

Manydamas, kad prisistatymas šio mokytojo akivaizdoje būtų vien daugžodystė, stovėjau be žado, šiek tiek įskaudintas dėl priėmimo. Kitą jo pastabą jis išsakė staiga.

"Pasakyk aš; kur daryti tu galvoti Dievas yra?"

"Kodėl, Jis yra viduje aš ir visur." Aš be abejonės pažiūrėjo kaip sumišęs kaip Aš jaučiamas.

„Visa persmelkiantis, ar ne?“ – nusijuokė šventasis. „Tai kodėl, jaunasis pone, vakar nenusilenkėte prieš Begalybę akmeniniame simboleje Tarakesvaro šventykloje? **13-2**“ Dėl savo išdidumo buvai nubaustas už tai, kad praeivis, kuriam nerūpėjo smulkūs kairės ir dešinės skirtumai, tave suklaidino. Šiandien irgi turėjai gana nemalonų laikotarpį!

Aš visa širdimi sutikau, apstulbintas, kad visažinė akis slypi priešais mane esančiame niekuo neišsiskiriančiame kūne. Jogą lydėjo gydomoji jėga; aš akimirksniu atsigaivinau kaitrioje karštoje aplinkoje.

„Bhaktas linkęs manyti, kad jo kelias pas Dievą yra vienintelis kelias“, – sakė jis. „Joga, per kurią dieviškumas randamas viduje, neabejotinai yra aukščiausias kelias: taip mums sakė Lahiri Mahasaya. Tačiau atradę Viešpatį viduje, netrukus Jį suvokiame išorėje. Šventosios šventyklos Tarakesvare ir kitur yra pagrįstai gerbiamos kaip pagrindiniai dvasinės galios centrai.“

Šventojo kritikuojantis žvilgsnis išnyko; jo žvilgsnis tapo užjaučiamai švelnus. Jis papplekšnojo man per petį.

„Jaunasis jogai, matau, kad bėgi nuo savo mokytojo. Jis turi viską, ko tau reikia; privalai pas jį grįžti. Kalnai negali būti tavo guru.“ Ram Gopalas kartojo tą pačią mintį. kurį Šri Juktesvaras buvo išreiškęs mūsų paskutiniame susitikime.

„Meistrai nėra priversti apriboti savo gyvenamosios vietos.“ Mano kompanionas smalsiai pažvelgė į mane. „Himalajuose Indijoje ir Tibete nėra šventųjų monopolio. Ko nesivarginsi rasti savyje, to neatrasi ir keliaudamas kūną šen bei ten. Kai tik bhakta nori *keliauti* net į žemės pakraščius siekdamas dvasinio nušvitimo, jo guru pasirodo netoliese.“

Tyliai sutikau, prisimindamas savo maldą Benareso atsiskyrėlio buveinėje ir po jos

įvykusį susitikimą su Šri Juktešvaru sausakimšoje gatvelėje.

"Ar yra tu gebantis į turėti a mažai kambarys kur tu skardinė uždaryti tas durys ir būti vienišas?"

„Taip.“ Apmąsčiau, kad šis šventasis nerimą keliančiu greičiu leidosi nuo bendrumo prie konkretumo.

„Tai tavo ola.“ Jogas pažvelgė į mane nušviestu žvilgsniu, kurio niekada nepamiršau.
„Tai tavo šventasis kalnas. Ten rasi Dievo karalystę.“

Jo paprasti žodžiai akimirksniu išvijo mano visą gyvenimą trukusią aistrą Himalajams. Degančiame ryžių lauke pabudau iš kalnų apsuptų amžino sniego sapnų.

„Jaunasis pone, jūsų dieviškas troškulys pagirtinas. Jaučiu jums didelę meilę.“ Ram Gopalas paėmė mane už rankos ir nusivedė į jaukų kaimelį. Moloto namai buvo apaugę kokoso lapais ir papuošti kaimiškais įėjimais.

Šventasis pasodino mane ant šešėlingos bambukinės pakyls savo mažame namelyje. Padavęs man pasaldintų laimo sulčių ir gabalėlį cukraus pudros, jis įėjo į savo terasą ir atsisėdo lotoso poza. Maždaug po keturių valandų atmerkiau meditacines akis ir pamačiau, kad mėnulio apšviesta jogo figūra vis dar nejuda. Kai griežtai priminiau savo skrandžiui, kad žmogus ne vien duona gyvas, prie manęs priėjo Ram Gopalas.

"Aš pamatyti tu yra išbadėjęs; maistas valia būti pasiruošęs netrukus."

Terasoje po moline krosnimi buvo užkurta ugnis; ryžiai ir *dalas* buvo greitai patiekti ant didelių bananų lapų. Mano šeimininkas mandagiai atsisakė mano pagalbos visuose maisto gaminimo darbuose. „Svečias yra Dievas“ – hinduistų patarlė, nuo neatmenamų laikų reikalaujanti pamaldaus laikymosi. Vėlesnių kelionių po pasaulį metu buvau sužavėtas matydamas, kad panaši pagarba lankytojams pasireiškia ir daugelio šalių kaimo vietovėse. Miestelio gyventojas pastebi, kad aštrų svetingumo aštrumą nublankina daugybė nepažįstamų veidų.

Vyrų turgūs atrodė kiek pritemdyti, kai tupėjau šalia jogo mažyčio džunglių kaimelio nuošalioje vietoje. Namelio kambarys buvo paslaptingas, sklindantis švelnios šviesos. Ram Gopalas patiesė ant grindų suplyšusias antklodes mano lovai ir atsisėdo ant šiaudinio kilimėlio. Apimtas jo dvasinio magnetizmo, išdrįsau paprašyti.

"Pone, kodėl nedaryk tu dotacija aš a *samadhi* "? " or " (arba: "Ar tai tiesa?")

„Brangusis, mielai perteikčiau dieviškąjį kontaktą, bet tai ne mano reikalas.“
Šventasis pažvelgė į mane pusiau užmerktomis akimis. „Tavo mokytojas netrukus suteiks šią patirtį. Tavo kūnas dar nėra suderintas. Kaip maža lempa negali atlaikyti per didelės elektros įtampos, taip ir tavo nervai...“ nepasiruošę kosminei srovei. Jei dabar pat duočiau tau begalinę ekstazę, tu degtum kaip jei kiekviena ląstelė degtų.

„Tu prašai iš manęs apšvietimo“, – susimąstęs tęsė jogas, – „o aš – kad ir koks esu nereikšmingas ir su ta menka meditacija, kurią atlikau, – svarstau, ar man pavyko įtikti Dievui ir kokią vertę Jo akyse radau galutinėje atsiskaitymo akimirkoje.“

"Pone, turėti tu ne buvo vieningai ieško Dievas už a ilgas laikas?"

„Aš daug nenuveikiau. Behari tikriausiai jums kažką papasakojo apie mano gyvenimą. Dvidešimt metų gyvenau slaptoje grotoje, medituodamas aštuoniolika valandų per dieną. Tada persikėliau į sunkiau pasiekiamą olą ir ten išbuvau dvidešimt penkerius metus, kasdien dvidešimt valandų lankydamas jogos praktiką. Aš..." man nereikėjo miego, nes aš visada buvau su Dievu. Mano kūnas buvo labiau pailsėjęs visiškoje virššamonės ramybėje, nei galėtų būti įprastos pasąmonės dalinėje ramybėje.

„Miego metu raumenys atsipalaiduoja, bet širdis, plaučiai ir kraujotakos sistema dirba nuolat; jie negauna poilsio. Supersąmonės būsenoje vidaus organai lieka sustabdytos animacijos būsenoje, įelektrinti kosminės energijos. Dėl tokių priemonių metų metus man nebereikia miegoti. Ateis laikas, kai ir tau nebereikės miegoti.“

„Dieve mano, tu taip ilgai meditavai ir vis tiek nesi tikras dėl Viešpaties palankumo!“ – nustebęs pažvelgiau į jį. „O kaip tada mes, vargšai mirtingieji?“

„Na, ar nematai, mano brangus berniuk, kad Dievas yra pati Amžinybė? Manyti, kad Jį galima iki galo pažinti per keturiasdešimt penkerius meditacijos metus, yra gana absurdiška. Tačiau Babadžis mus patikina, kad net ir nedidelė meditacija išgelbėja nuo baisios mirties ir pomirtinio gyvenimo baimės. Neprisistatyk savo dvasinio idealo ant mažo kalno, bet prikabink jį prie besąlygiško dieviškojo pasiekimo žvaigždės. Jei sunkiai dirbsi, pasieksi tikslą.“

Sužavėtas šios perspektyvos, paprašiau jo daugiau nušviečiančių žodžių. Jis papasakojo nuostabią istoriją apie savo pirmąjį susitikimą su Lahiri Mahasaya guru Babaji. **13-3** Apie vidurnaktį Ram Gopalas nutilo, o aš atsigulu ant savo antklodžių. Užmerkęs akis, pamačiau žaibų blyksnius; didžiulė erdvė manyje buvo tarsi išsilydžiusios šviesos kamera. Atmerkiau akis ir pamačiau tą patį akinantį spindesį. Kambarys tapo to begalinio skliauto, kurį regėjau vidiniu regėjimu, dalimi.

"Kodėl nedaryk tu eiti į miegoti?"

"Pone, kaip skardinė Aš miegas į tas buvimas iš žaibas, liepsnojantis ar mano akys yra uždaryti arba atidaryta?"

„Esate palaiminti, kad patyrėte šią patirtį; dvasiniai spinduliai nėra lengvai pastebimi.“ Šventasis pridūrė keletą meilės žodžių.

Auštant Ram Gopalas davė man ledinukų su uolienu ir pasakė, kad turiu išvykti. Jaučiau tokį nenorą su juo atsisveikinti, kad mano skruostais riedėjo ašaros.

"Aš valia ne leisti tu eiti tuščiomis rankomis". The jogos kalbėjo švelniai. "Aš valia daryti kažkas už tu."

Jis nusišypsojo ir įdėmiai pažvelgė į mane. Stovėjau išmeigęs šaknis į žemę, ramybė tarsi galingas potvynis veržėsi pro mano akių vartus. Akimirksniu išgijo nugaros skausmas, kuris mane retkarčiais kamavo metų metus. Atsigavusi, paskendusi šviesaus džiaugsmo jūroje, daugiau nebeverkiau. Prisilietusi prie šventojo kojų, nužingsniavau į džiungles, skinasiu kelią per jų tropinį mišką.

raizginys iki Aš pasiekė Tarakeswar.

Ten antrą kartą nukeliavau į garsiąją šventovę ir visiškai parpuoliau prieš altorių. Apvalus akmuo mano vidinėje regėjimo lauke didėjo, kol tapo kosminėmis sferomis – žiedas po žiedo, zona po zonos, visa nusėta dieviškumu.

Po valandos laimingai išplaukiau į Kalkutą. Mano kelionės baigėsi ne aukštuose kalnuose, o Himalajų akivaizdoje pas mano Mokytoją.

.....
13-1 : Rankiniu būdu grojamas būgnai, naudotas tik už pamaldus muzika.

13-2 : Vienas yra priminta čia iš Dostojevskio pastebėjimas: „A“ vyras PSO lankai žemyn į nieko skardinė niekada lokys tas savęs paties našta“.

13-3 : Žr. skyrius 35.

SKYRIUS: 14

An Patirtis Į Kosminis Sąmonė

"Aš rytas čia, Gurudži". Mano gėda kalbėjo daugiau iškalbingai už mane.

„Eikime į virtuvę ir susiraskime ko nors užkąsti.“ Šri Juktešvaro elgesys buvo toks natūralus, tarsi mus būtų skyrusios ne dienos, o valandos.

„Šeimininke, turbūt jus nuvyčiau staigiai pasitraukęs iš pareigų; maniau, kad ant manęs supyksite.“

„Ne, žinoma, ne! Pyktis kyla tik iš išsekusių troškimų. Aš nieko nesitikiu iš kitų, todėl jų veiksmai negali prieštarauti mano norams. Nenoriu tavęs naudoti savo tikslams; esu laimingas tik tavo tikrojoje laimėje.“

„Pone, apie dieviškąją meilę girdime miglotai, bet pirmą kartą matau konkretų pavyzdį – Jūsų angelišką AŠ! Pasaulyje net tėvas sunkiai atleidžia sūnui, jei šis be perspėjimo palieka tėvų reikalus. Tačiau Jūs nerodote nė menkausio susierzinimo, nors privalote...“ sukėlė daug nepatogumų dėl daugybės nebaigtų užduočių, kurias palikau.“

Mes pažvelgėme vienas kitam į akis, kuriose žibėjo ašaros. Mane užliejo palaimos banga; suvokiau, kad Viešpats, mano guru pavidalu, plečia mano širdies mažus užsidedimus į nesuspaudžiamas kosminės meilės platybes.

Po kelių rytų nuėjau į tuščią Mokytojo svetainę. Planavau medituoti, bet mano pagirtinam tikslui nepritarė nepaklusnios mintys. Jos išsisklaidė lyg paukščiai medžiotojo akivaizdoje.

"Mukunda!" Šri Juktešvaro balsas skambėjo iš a tolimas vidinis balkonas.

Jaučiausi toks pat maištingas, kaip ir mano mintys. „Meistras visada ragina mane medituoti“, – sumurmėjau sau. „Jis neturėtų manęs trukdyti, kai žino, kodėl atėjau į jo kambarį.“

Jis vėl mane pasikvietė; aš atkakliai tylėjau. Trečią kartą jo tonas skambėjo

priekaištingai. „Pone, aš medituoju“, – sušukau protestuodamas.

„Žinau, kaip tu medituoji“, – sušuko mano guru, – „tavo protas išsibarstęs lyg lapai audroje! Ateik pas mane.“

Apleistas ir atviras, Aš pagamintas mano būdas liūdnei į jo pusę.

„Vargšas berniuk, kalnai negalėjo tau duoti to, ko troškai“, – švelniai ir guodžiančiai kalbėjo Mokytojas. Jo ramus žvilgsnis buvo neapsakomas. „Tavo širdies troškimas išsipildys.“

Šri Juktešvaras retai kada užsimindavo mįslėmis; aš buvau sutrikęs. Jis švelniai smogė man į krūtinę virš širdies.

Mano kūnas nepajudinamai įsišaknijo; kvėpavimas iš plaučių buvo ištrauktas tarsi didžiulio magneto. Siela ir protas akimirksniu prarado savo fizinius pančius ir tekėjo tarsi skystis, perveriantis šviesą iš kiekvienos mano poros. Kūnas buvo tarsi negyvas, tačiau savo intensyvioje sąmonėje žinojau, kad niekada anksčiau nebuvau visiškai gyvas. Mano tapatybės jausmas nebebuvo siaurai apribotas kūnu, bet apėmė aplinkinius atomus. Atrodė, kad žmonės tolimose gatvėse švelniai juda mano paties atokiu pakraščiu. Pro mane matėsi augalų ir medžių šaknys. blankų dirvožemio skaidrumą; išvelgiau jų sulčių tekėjimą į vidų.

Prieš mane atsivėrė visa apylinkė. Mano įprastas priekinis matymas dabar pasikeitė į didžiulį sferinį vaizdą, tuo pačiu metu viską suvokiantį. Per pakaušį mačiau vyrus, vaikštinėjančius toli Rai Ghat keliu, ir pastebėjau neskubėdami artėjančią baltą karvę. Kai ji pasiekė erdvę priešais atvirus ašramo vartus, stebėjau ją dviem fizinėmis akimis. Jai einant pro šalį, už plytų sienos, aš ją vis dar aiškiai mačiau.

Visi objektai, kuriuos apžvelgiau panoraminiu žvilgsniu, drebėjo ir vibravo lyg greito judesio filmai. Mano kūnas, Mokytojo, kolonomis apstatytas kiemas, baldai ir grindys, medžiai ir saulės šviesa retkarčiais smarkiai sudrebėdavo, kol viskas ištirpdavo švytinčioje jūroje; lyg cukraus kristalai, išmesti...

į stiklinę vandens, ištirpsta suplakus. Vienijanti šviesa kaitaliojosi su formų materializacijomis, metamorfozėmis, atskleidžiančiomis priežasties ir pasekmės dėsnių kūrinijoje.

Vandenyno džiaugsmas užliejo ramius beribius mano sielos krantus. Supratau, kad Dievo Dvasia yra neišsenkanti palaima; Jo kūnas – nesuskaičiuojami šviesos audiniai. Manyje ėmė kilti šlovė. apgaubė miestus, žemynus, Žemę, saulės ir žvaigždžių sistemas, retus ūkus ir plaukiojančias visatas. Visas kosmosas, švelniai švytintis, tarsi miestas, matomas iš tolo naktį, žėrėjo mano būties begalybėje. Ryškiai išgraviruoti pasaulio kontūrai tolimiausiuose pakraščiuose šiek tiek išblėso; ten galėjau išvelgti švelnų, amžinai neblėstantį spindesį. Jis buvo neapsakomai subtilus; planetų paveikslai buvo sudaryti iš šiurkštesnės šviesos.

Dieviškas spindulių sklaida liejosi iš Amžinojo Šaltinio, liepsnodama į galaktikas, perkeista neapsakomomis auromis. Vėl ir vėl mačiau, kaip kūrybiniai spinduliai kondensuojasi į žvaigždynus, o paskui ištirpsta skaidrios liepsnos sluoksniuose. Ritmiškai apsiversdami, šešiasdešimt milijonų pasaulių virto skaidriu spindesiu; ugnis tapo tvirtuma.

Aš suvokiau empirijos centrą kaip intuityvaus suvokimo tašką savo širdyje. Spinduliuojanti šlovė sklido iš mano branduolio į kiekvieną visatos struktūros dalį. Palaiminga *amrita*, nemirtingumo nektaras, pulsavo per mane gyvsidabrio tėkmės greičiu. Kūrybinis Dievo balsas. Girdėjau aidintį *Aum*, **14-1** Kosminio variklio vibracija.

Staiga į plaučius sugrįžo kvėpavimas. Su beveik nepakeliamu nusivylimu supratau, kad praradau savo begalinę didybę. Vėl buvau įkalintas žeminančiai išpraustame kūno narve, sunkiai pritaikomame Dvasiai. Kaip vaikas paklydėlis, pabėgau iš savo makrokosmoso namų ir įkalinau save siaurame mikrokosmose.

Mano guru stovėjo nejudėdamas priešais mane; aš pradėjau pulti jam po šventomis kojomis, dėkinga už kosminės sąmonės patirtį, kurios taip aistringai siekiau. Jis laikė mane tiesiai ir kalbėjo ramiai, nepretenzingai.

„Negalite persistengti iš ekstazės. Jums dar liko daug darbo pasaulyje. Eime, iššluokime balkono grindis, o tada pasivaikščiotsime prie Gango.“

Pasiėmiau šluotą; žinojau, kad Mokytojas moko mane subalansuoto gyvenimo paslapties. Siela turi driektis virš kosmogoninių bedugnių, o kūnas atlieka savo kasdienės pareigas. Kai vėliau išėjome pasivaikščioti, mane vis dar apėmė neapsakomas susižavėjimas. Mačiau mūsų kūnus kaip du astralinius paveikslus, judančius keliu prie upės, kurios esmė buvo gryna šviesa.

„Tai Dievo Dvasia, kuri aktyviai palaiko kiekvieną visatos formą ir jėgą; tačiau Jis yra transcendentinis ir atsiskyręs palaimingoje nesukurtoje tuštumoje anapus

vibruojančių reiškinių pasaulių“, **14-2** Mokytojas paaiškino. „Šventieji, kurie suvokia savo dieviškumą net būdami kūne pažįsta panašų dvejetainį egzistavimą. Sąžiningai dirbdami žemiškus darbus, jie vis tiek lieka panirę į vidinę palaimą. Viešpats sukūrė visus žmones iš beribio Jo būties džiaugsmo. Nors jie skausmingai ankšti kūne, Dievas vis dėlto tikisi, kad sielos, sukurtos pagal Jo paveikslą, galiausiai pakils virš visų juslinių tapatybių ir vėl susijungs su Juo.“

Kosminė vizija paliko daug neišdildomų pamokų. Kasdien nuraminęs savo mintis, galėjau išsivaduoti iš apgaulingo įsitikinimo, kad mano kūnas yra mėsos ir kaulų masė, risanti po kietą materijos dirvožemį. Kvėpavimas ir neramus protas, mačiau, buvo tarsi audros, kurios šviesos vandenyną daužo į materialių formų bangas – žemę, dangų, žmones, gyvūnus, paukščius, medžius. Begalybės kaip vienos Šviesos suvokimas negalėjo būti pasiektas kitaip, kaip tik nuraminus tas audras. Kiekvieną kartą, kai nutildydavau... du gamtos šurmulių, mačiau, kaip daugybė kūrinijos bangų ištirpsta vienoje spindinčioje jūroje, lygiai kaip vandenyno bangos, nurimstančios audros, ramiai ištirpsta vienovėje.

Meistras suteikia dieviškąją kosminės sąmonės patirtį, kai jo mokinys meditacijos būdu sustiprina savo protą iki tokio lygio, kad neapbrėpiamos erdvės jo nebeužgožtų. Šios patirties niekada negalima suteikti vien intelektualiniu noru ar atvirumu. Tik pakankamas proto išplėtimas jogos praktika ir atsidavimo *bhakti* gali paruošti protą... sugerti išlaisvinantį visur buvimo šoką. Nuoširdžiam bhaktui tai neišvengiama. Jo stiprus troškimas pradeda traukti Dievą su nenugalima jėga. Viešpatį, kaip Kosminę Regėjimą, ieškotojo magnetinis aistra traukia į jo sąmonės diapazoną.

Vėlesniais savo gyvenimo metais parašiau tokį eilėraštį „Samadhi“, stengdamasis perteikti jo kosminės būsenos šlovę:

Išnyko šviesos ir šešėlio šydai,
išsklaidė kiekvieną liūdesio garą,
Išplaukė visos trumpalaikio džiaugsmo
aušros, dingo blankus juslinis
miražas.
Meilė, neapykanta, sveikata, liga, gyvenimas, mirtis,
Žuvo šie klaidingas šešėliai įjungta tas ekranas iš dvilypumas.
Juoko bangos, sarkazmo scilos, melancholiški sūkuriai,
tirpstantys plačioje palaimos jūroje.
The audra iš *maja* nutildytas
Pagal magija lazdelė iš intuicija gilus.
Visata, pamirštas sapnas, sąsąmoningai slypi,
pasiruošusi įsiveržti į mano naujai pažadintą dieviškąją
atmintį.
Gyvenu be kosminio šešėlio, bet
jis nėra be manęs;
Kaip jūra egzistuoja be bangų, bet jos
nekvėpuoja be jūros.
Sapnai, pabudimai, gilios *turijos būsenos*
miegas, dabartis, praeitis, ateitis, man

daugiau nieko,
Bet visur esantis, visur tekantis Aš, Aš, visur.
Planetos, žvaigždės, žvaigždžių dulkės, žemė,
Vulkaniniai pasaulio pabaigos kataklizmų
išsiveržimai, Kūrinijos formavimo krosnis,
Ledynai iš tylus rentgeno nuotraukos, deginimas elektronas
potvyniai,

Visų žmonių mintys – praeities, dabarties,
ateities, kiekvieno žolės stiebelio, manęs,
žmonijos,
Kiekvienas dalelė iš universalus dulkės,
Pyktį, godumą, gėrį, blogį,
išsigelbėjimą, geismą – aš prarijau,
viską paverčiau.
Į didžiulį mano vienos Būtybės kraujo
vandenyną! Rudenėjantį džiaugsmą, dažnai
užliejantį meditacijos, užmerkiantį mano ašaras
akis,
Įsiliepsnojęs nemirtingomis palaimos
liepsnomis, prarijęs mano ašaras,
mano kūną, viską. Tu esi aš, aš esu
Tu,
Žinant, Žinovas, Žinomas, kaip Vienas!
Ramybė, nenutrūkstamas jaudulys, amžinai gyva, vis nauja ramybė!
Malonumas, pranokstantis net įsivaizduojamą laukimą, *samadhi*.
palaima!
Ne an nesąmoningas valstija
Arba mintyse vartojamas chloroformas be
sąmoningo atlygio, *Samadhi* bet plečia mano
sąmoningą sritį už mirtingojo kūno ribų
Iki tolimiausio amžinybės krašto,
kur Aš, Kosminė jūra,
Žiūrėti tas mažai ego plūduriuojantis į Aš.
Net žvirblis, kiekviena smėlio kruopelė nenukrenta be Mano
žvilgsnio. Visa erdvė plūduriuoja kaip ledkalnis Mano proto
jūroje.
Kolosalus Konteineris, Aš iš visi daiktai pagamintas.
Gilesnės, ilgesnės, ištroškusios, guru duotos
meditacijos metu ateina ši dangiškoji *samadhi* .
Mobilusis murmėjimas iš atomai yra girdėjau,
Tamsi žemė, kalnai, slėniai, štai! išsilydęs skystis!
Tekančios jūros virsta ūkų garais!
Aum pučia į garus, nuostabiai atverdami savo šydus,
vandenynai atsiveria, spindintys elektronai,
Kol, pagaliau suskambus kosminiam būgnui,
šiurkštesnės šviesos išnyks amžinuose visa
persmelkiančios palaimos spinduliuose.
Iš džiaugsmo atėjau, dėl džiaugsmo gyvenu, šventame
džiaugsmo tirpstu. Proto vandenyne geriu visas kūrinijos
bangas.
Keturi kieta, skysto, garų, šviesos šydai,

pakelkite tiesiai.

Aš pats, į viskas, įeina tas Puiku Aš pats.

Dingo amžiams, mirgantys mirtingosios atminties šešėliai.

Nesuterštas mano minčių dangus apačioje, priešais ir aukštai viršuje.

Amžinybė ir aš, vienas

vieningas spindulys. Mažas

juoko burbulas, aš

Am tapti tas Jūra iš Linksmybės Pats savaime.

Šri Juktešvaras mane išmokė, kaip savo noru prisišaukti palaimintą patirtį ir kaip ją perduoti kitiems, jei jų intuityvūs kanalai buvo išlavinti. Mėnesius gyvenau ekstatinėje sąjungoje, suprasdamas, kodėl Upanišados *sako*, kad Dievas yra *rasa* – „maloniausias“. Tačiau vieną dieną iškėliau problemą Mokytojui.

„Noriu žinoti, pone, kada aš rasiu

Dievą?“ „Jūs Jį radote.“

"O ne, pone, Aš nedaryk galvoti taigi!"

Mano guru šypsojosi. „Esu tikras, kad nesitiki garbingos Asmenybės, puošiančios sostą kokiame nors antiseptiniame kosmoso kampelyje! Tačiau matau, kad įsivaizduoji, jog apsėdimas...“ stebuklingų galių esmė yra Dievo pažinimas. Žmogus gali turėti visą visatą, bet Viešpats vis tiek lieka nepasiekiamas! Dvasinė pažanga matuojama ne išorinėmis žmogaus galiomis, o tik jo palaimos gylį meditacijoje.

„ *Visada naujas džiaugsmas yra Dievas* . Jis neišsenkantis; jei tęsite savo meditacijas per daugelį metų, Jis jus sužavės begaliniu išradingumu. Tokie atsidavę žmonės kaip jūs, radę kelią pas Dievą, niekada nesvajoja Jo iškeisti į jokią kitą laimę; Jis yra viliojantis be jokios konkurencijos .“

„Kaip greitai mes pavargstame nuo žemiškų malonumų! Materialinių dalykų troškimas begalinis; žmogus niekada nebūna visiškai patenkintas ir siekia vieno tikslo po kito. Tas „kažkas kita“, kurio jis ieško, yra Viešpats, kuris vienintelis gali suteikti ilgalaikį džiaugsmą.“

„Išoriniai troškimai išveja mus iš vidinio Edeno; jie siūlo netikrus malonumus, kurie tik imituoja sielos laimę. Prarastą rojų greitai atgauna dieviška meditacija. Kadangi Dievas yra nenusipėjamas Amžinas Naujumas, mes niekada Jo nepavargstame. Ar galime būti kupini palaimos, žaviai įvairios per visą amžinybę?“

„Dabar suprantu, pone, kodėl šventieji Viešpatį vadina neišmatuojamu. Net amžinojo gyvenimo nepakaktų Jam įvertinti.“

Krija jogai išvalius protą nuo jutiminių kliūčių, meditacija pateikia dvigubą Dievo įrodymą. Vis naujas džiaugsmas yra Jo egzistavimo įrodymas, įtikinantis net mūsų atomus. Be to, meditacijoje randamas Jo tiesioginis vadovavimas, Jo tinkamas atsakas į kiekvieną sunkumą.“

„Supratau, Gurudži; išsprendei mano problemą.“ Dėkingai nusišypsojau. „Dabar suprantu, kad radau Dievą, nes kai tik aktyvių valandų metu pasąmoningai sugrįždavo meditacijos džiaugsmas, būdavau subtiliai nukreiptas teisingu keliu

visame kame, net ir detalėse.“

„Žmogaus gyvenimas apimtas liūdesio, kol mes nežinome, kaip suderinti savo valią su Dieviškąja valia, kurios „teisingas kelias“ dažnai glumina egoistinį protą. Dievas neša kosmoso našta; Jis vienas gali duoti neklystančius patarimus.“

14-1 : "I tas pradžia buvo tas Žodis, ir tas Žodis buvo su Dieve, ir tas Žodis buvo Dievas." - *Jonas* 1:1.

14-2 : "Už tas Tėvas teisėjas ne vyras, bet turi įsipareigojęs visi sprendimas iki tas Sūnus." - *Jonas* 5:22. "Ne vyras turi matė Dievą ties bet koks laikas; tas tik pradėtas Sūnau, kuris yra į tas krūtinė iš tas Tėve, jis turi paskelbtas jį." - *Jonas* 1:18. "Tikrai, tikrai, Aš pasakyti iki tu, jis kad tiki įjungta aš, tas darbai kad Aš daryti turės jis daryti taip pat; ir didesnis darbai nei šie „jis darys, nes aš einu pas savo Tėvą.“ - *Jono* 14:12. „Bet Guodėjas – Šventoji Dvasia, kurią Tėvas atsiųs mano vardu, – išmokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau.“ - *Jono* 14:26.

Šie Biblijos žodžiai nurodo trejopą Dievo prigimtį: Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią (induistų raštuose – *Sat* , *Tat* , *Aum*). Dievas tas Tėvas yra tas Absolutus, Nepasireiškęs, esamas *už* vibruojantis kūryba. Dievas tas Sūnus yra tas Kristaus sąmonė (Brahma arba *Kutastha Ćaitanja*) esamas *viduje* vibruojantis kūrimas; tai Kristus Sąmonė yra tas „viengimis“ arba vienintelis Nesukurtosios Begalybės atspindys. Jo išorinė apraiška arba „liudininkas“ yra *Aum* arba Šventoji Dvasia – dieviška, kūrybinė, nematoma jėga, kuri vibracijomis struktūrizuoja visą kūriniją. *Aum* , palaimingas Guodėjas, girdimas .meditacijos metu ir atskleidžia bhaktui galutinę Tiesą

SKYRIUS: 15

The Žiediniai kopūstai Apiplėšimas

„Šeimininke, dovana Tau! Šiuos šešis didžiulius žiedinius kopūstus pasodinau savo rankomis; aš prižiūrėjau jų augimą su švelnia motinos, maitinančios savo vaiką, priežiūra.“ Iškilmingai įteikiau daržovių krepšelį.

„Ačiū!“ – šiltai ir dėkingai nusišypsojo Šri Juktešvaras. „Prašau, laikykite juos savo kambaryje; Man jų reikės rytoj ypatingai vakarienei.“

Aš ką tik atvykau į Purį **15-1** praleisti vasaros atostogas koledže su savo guru jo atsiskyrėlio namelyje pajūryje. Mokytojo ir jo mokinių pastatytas linksmas mažas dviejų aukštų rekolekcijų namas yra prie Bengalijos įlankos.

Kitą rytą anksti pabudau, atsigaivinęs sūraus jūros vėjelio ir aplinkos žavesio. Mane šaukė melodingas Šri Juktešvaro balsas; pažvelgiau į savo branginamus žiedinius kopūstus ir tvarkingai juos sudėjau po lova.

"Ateik, leisti mus eiti į tas paplūdimys." Meistras vedė tas būdas; keli jaunas mokiniai ir aš pats sekė į

a išsibarstęs grupė. Mūsų guru apklaustas mus į lengvas kritika.

„Kai mūsų broliai Vakaruose eina, jie paprastai didžiuojasi vieningai. O dabar prašau žygiuoti dviem eilėmis; ritmiškai ženkite vienas su kitu.“ Šri Juktešvaras stebėjo, kaip mes paklusome; jis pradėjo dainuoti: „Berniukai eina pirmyn ir atgal, gražia maža eile.“ Negalėjau nesižavėti tuo, kaip lengvai Mokytojas sugebėjo neatsilikti nuo savo jaunųjų mokinių greito tempo.

"Stok!" Mano guru akys ieškojo mano. "Ar tu prisiminti į užraktas tas atgal durys iš tas atsiskyrėlio buveinė?"

MANO GURU PAJŪRIS ERMITAŽAS AT PURI

Į atsiskyrėlio ramybę nuolat plūdo lankytojų srautas iš viso pasaulio. Nemažai išsilavinusių vyrų atvyko tikėdamiesi susitikti su ortodoksų religijos atstovu. Išdidi šypsena ar linksmo, tolerantiško žvilgsnio kartais išduodavo, kad naujokai nesitikėjo nieko daugiau, tik kelių pamaldžių banalybių. Vis dėlto jų nenoriai išvykstant buvo aiškiai įsitikinta, kad Šri Juktešvaras parodė tikslų jų specializuotų žinių sričių išmanymą.

Mano guru visada turėjo jaunų mokinių savo atsiskyrėlio buveinėje. Jis vadovavo jų protams ir gyvenimams su ta kruopščia disciplina, iš kurios etimologiškai kyla žodis „mokinys“.

"Aš galvoti taigi, pone."

Šri Juktešvaras kelias minutes tylėjo, jo lūpose buvo pusiau prislopinta šypsena. „Ne, pamiršai“, – galiausiai tarė jis. – „Dieviškoji kontempliacija neturi būti pateisinama dėl materialaus nerūpestingumo. Apleidai savo pareigą saugoti ašramą; privalai būti nubaustas.“

Aš mintis jis buvo neaiškiai juokauju kada jis pridėta: "Tavo šeši žiediniai kopūstai valia netrukus būti tik penki."

Mes pasuko aplink ties Magistro laipsnis užsakymai ir žygiavo atgal iki mes buvo uždaryti į tas atsiskyrėlis.

„Pailsėk truputį. Mukunda, pažvelk į kairėje pusėje esančią teritoriją; stebėk kelią toliau. Netrukus ten atvyks kažkoks vyras; jis bus tavo baudmės taikins.“

Slėpiau savo susierzinimą dėl šių nesuprantamų pastabų. Netrukus pasirodė valstietis kelyje; jis groteskiškai šoko ir beprasmeiais gestais mojav rankomis. Beveik paralyžiuotas iš smalsumo, įsmeigiau akis į tą juokingą reginį. Kai vyras pasiekė kelio vietą, kur turėjo išnykti iš mūsų akių, Šri Juktešvaras tarė: „Dabar jis sugriš.“

Valstietis tuoj pat pakeitė kryptį ir patraukė ašramo galo link. Perėjęs smėlėtą plotą, jis įėjo į pastatą pro galines duris. Buvau jas palikęs neužrakintas, kaip ir sakė mano guru. Netrukus pasirodė vyras, laikydamas vieną iš mano branginamų žiedinių kopūstų. Dabar jis žengė garbingai, pasipuošęs savininko orumu.

Besirutuliojanti farsas, kuriame, regis, atlikau sutrikusios aukos vaidmenį, nebuvo toks gluminantis, kad pasipiktinęs nustočiau jį persekioti. Buvau jau pusiaukelėje, kai Mokytojas mane atšaukė. Jis drebėjo iš juoko nuo galvos iki kojų.

„Tas vargšas pamišėlis taip ilgai troško žiedinio kopūsto“, – aiškino jis tarp juoko protrūkių. „Pamaniau, kad būtų gerai, jei jis gautų vieną iš jūsų, tokį prastai saugomą!“

Nubėgau į savo kambarį, kur pamačiau, kad vagis, matyt, mėgstantis daržoves, paliko nepaliestus mano auksinius žiedus, laikrodį ir pinigus – visa tai gulėjo ant antklodės. Vietoj to jis įlindo po lova, kur, visiškai paslėptas nuo atsitiktinio žvilgsnio, vienas iš mano žiedinių kopūstų sužadino jo nuoširdų geismą.

Tą vakarą paprašiau Šri Juktešvaro paaiškinti incidentą, kuriame, mano manymu, buvo keletas gluminančių aspektų.

Mano guru lėtai papurtė galvą. „Kada nors tai suprasi. Mokslas netrukus atras keletą iš šių paslėptų dėsnių.“

Kai po kelerių metų radijo stebuklai nustebusiame pasaulyje nušvito, prisiminiau Mokytojo pranašystę. Amžinos laiko ir erdvės sampratos buvo sunaikintos; nė vieno valstiečio namai nebuvo tokie siauri... kad Londonas ar Kalkuta negalėtų patekti! Nuobodžiausias protas iškilo prieš neginčijamą vieno žmogaus visagalybės aspekto įrodymas.

The „siužetas“ iš tas žiediniai kopūstai komedija skardinė būti geriausias suprastas pagal a radijas analogija. Šri Juktešvaras buvo tobulas žmogaus radijas. Mintys tėra labai švelnios vibracijos, judančios eteryje. Kaip jautrus radijas iš tūkstančių kitų

programų, transliuojamų iš visų pusių, taip ir mano guru sugebėjo pagauti mintį pusprotio žmogaus, kuris troško... už a žiediniai kopūstai, iš iš tas nesuskaičiuojama mintys iš transliavimas žmogus testamentai į pasaulis. **15-2** Savo galinga valia Meistras taip pat buvo žmonių transliavimo stotis ir sėkmingai nurodė valstiečiui pakeisti žingsnį ir nueiti į tam tikrą kambarį vienai valandai.

žiediniai kopūstai.

Intuicija **15-3** yra sielos vedimas, natūraliai pasireiškiantis žmoguje tomis akimirkomis, kai jo protas ramus. Beveik kiekvienas yra patyręs nepaaiškinamai teisingą „nuojautą“ arba veiksmingai perdavė savo mintis kitam asmeniui.

Žmogaus protas, laisvas nuo neramumo statikos, gali veikti per savo anteną intuicija visas sudėtingų radijo mechanizmų funkcijas – minčių siuntimą ir priėmimą bei nepageidaujamų minčių pašalinimą. Kaip radijo galia priklauso nuo elektros srovės stiprumo jis gali panaudoti, todėl žmogaus radijas yra įkraunamas pagal kiekvieno individo valios galią .

Visos mintys amžinai vibruoja kosmose. Gilios koncentracijos dėka meistras gali aptikti bet kurio proto, gyvo ar mirusio, mintis. Mintys yra universalios, o ne individualiai išsisknijusios; a Tiesos negalima sukurti, ją galima tik suvokti. Klaidingos žmogaus mintys kyla dėl jo išvalgos netobulumo. Jogos mokslo tikslas – nuraminti protą, kad jis be iškraipymų galėtų atspindėti dieviškąją viziją visatoje.

Radijas ir televizija akimirksniu atnešė tolimų žmonių garsą ir vaizdą prie milijonų žmonių židinių: pirmąsias silpnas mokslines užuominas, kad žmogus yra visa persmelkianti dvasia. Ne kūnas, įkalintas erdvės taške, o didžiulė siela, kurią ego daugeliu barbariškų būdų veltui bando suspausti.

„Gali pasirodyti labai keisti, labai nuostabūs, iš pažiūros labai neįtikėtini reiškiniai, kurie, kartą nustatyti, mūsų nenustebins labiau, nei dabar stebina visa tai, ko mokslas mus išmokė per pastarąjį šimtmetį“, – pareiškė Nobelio fiziologijos premijos laureatas Charlesas Robertas Richetas. „Daroma prielaida, kad reiškiniai, kuriuos dabar priimame be nuostabos, mūsų nenustebina, nes yra suprantami. Tačiau taip nėra. Jei jie mūsų nenustebina...“ ne todėl, kad jie suprantami, o todėl, kad jie pažįstami; nes jei tai, kas nesuprantama, turėtų mus stebinti, mus turėtų stebinti viskas – akmens kritimas į orą, gilė, kuri virsta ažuolu, gyvsidabris, kuris plečiasi kaitinamas, geležis, kurią traukia magnetas, fosforas, kuris dega trinamas.

..... Šiandienos mokslas yra lengvoji materija; revoliucijos ir evoliucijos, kurias ji patirs per šimtą tūkstančių metų, gerokai pranoks drąsiausius lūkesčius. Tiesos – tos stebinančios, nuostabios, nenumatytos tiesos, – kurias atras mūsų palikuonys, jau dabar yra aplink mus, žvelgia mums į akis, todėl kalbėti, bet mes jų nematome. Tačiau nepakanka pasakyti, kad jų nematome; mes matome nenorime jų matyti; nes vos tik pasirodo netikėtas ir nepažįstamas faktas, stengiamės jį įtalpinti į įgytų žinių banalybę ir esame pasipiktinę, kad kas nors drįsta toliau eksperimentuoti.“

Praėjus kelioms dienoms po to, kai mane taip neįtikėtinai apvogė žiediniu kopūstu, nutiko juokingas nutikimas. Nepavyko rasti tam tikros žibalinės lempos. Neseniai mačiau savo guru visažinį išvalgą, Aš mintis jis norėtų parodyti kad tai buvo vaiko žaisti į rasti tas lempa.

Meistras suvokiamas mano lūkestis. Su perdėtas gravitacija jis apklaustas visi ašramas gyventojų. A

Jaunasis mokinys prisipažino, kad panaudojo lempą nueiti prie šulinio

kieme. Šri Juktešvaras davė iškilmingą patarimą: „Ieškokite lempos prie šulinio.“

Nuskubėjau ten; lempos nebuvo! Prislėgtas grįžau pas savo guru. Jis dabar garsiai juokėsi, be jokio sąžinės graužaties dėl mano nusivylimo.

„Gaila, kad negalėjau nukreipti tavęs link dingusios lempos; aš ne būrėjas!“
Žybčiojančiomis akimis jis pridūrė: „Aš net nesu patenkinamas Šerlokas Holmsas!“

Aš supratau kad Meistras norėtų niekada ekranas jo galios kada iššūkis, arba už a trivialumas.

Nuostabios savaitės bėgo greitai. Šri Juktešvaras planavo religinę procesiją. Jis paprašė manęs vesti mokinius per Purio miestą ir paplūdimį. Šventinė diena išaušo kaip viena karščiausių vasaros dienų .

"Gurudži, kaip skardinė Aš imti tas basomis studentai virš tas ugningas smėlis?" Aš kalbėjo beviltiškai.

„Aš jums atskleisiu paslaptį“, – atsakė Mokytojas. „Viešpats atsiųs debesų skėtį; jūs visi vaikščiosite patogiai.“

Mielai suorganizavau procesiją; mūsų grupė iš ašramo išėjo su *Sat-Sangos* vėliava.
15-4 Sukurtas Šri Juktesvaro, jis turėjo 15-5 simbolį . akis, intuicijos teleskopinis žvilgsnis .

Vos tik palikome atsiskyrėlio buveinę, dangaus dalis virš galvos tarsi burtų keliu prisipildė debesų. Lydimi nustebusių šūksnių iš visų pusių, Krito labai lengvas lietus, atvėsindamas miesto gatves ir degantį pajūrį. Raminantys lašai krito per dvi parado valandas. Tą akimirką, kai mūsų grupė grįžo į ašramą, debesys ir lietus be pėdsakų išnyko.

„Matai, kaip Dievas mus jaučia“, – atsakė Mokytojas, kai aš išreiškiau savo dėkingumą. „Viešpats atsiliepia į visus ir veikia visų labui. Kaip Jis atsiuntė lietu mano prašymu, taip Jis išpildo bet kokią nuoširdų bhakto troškimą. Žmonės retai suvokia, kaip dažnai Dievas išklauso jų maldas. Jis nėra šališkas keliams, bet išklauso kiekvieną, kuris su pasitikėjimu prie Jo artinasi. Jo vaikai visada turėtų besąlygiškai tikėti savo Visagalio Tėvo meilės kupinu gerumu.“ **15-6**

Šri Juktešvaras kasmet rengdavo keturias šventes per lygiadienius ir saulėgrįžas, kai jo mokiniai susirinkdavo iš toli ir arti. Žiemos saulėgrįžos šventė vykdavo Serampore;

pirmoji, kurioje dalyvavau, paliko mane amžinu palaiminimu.

Šventė prasidėjo ryte basų kojų procesija gatvėmis. Šimto studentų balsai aidėjo saldžiomis religinėmis dainomis; keli muzikantai grojo fleita ir *khol kartal* (būgnais ir cimbolais). Entuziastingi miestelėnai taką pabarstė gėlėmis, džiaugdamiesi, kad mūsų garsus Viešpaties vardo šlovinimas juos pažadino nuo kasdienių darbų. Ilga kelionė...

baigėsi atsiskyrėlio kieme. Ten apsupėme savo guru, o studentai viršutiniuose balkonuose apipylė mus medetkų žiedais.

čanos ir apelsinų pudingo . Aš priėjau prie grupės brolių mokinių, kurie šiandien dirbo virėjais. Maistas tokiems dideliems susibūrimams turėjo būti gaminamas lauke didžiuliuose katiluose. Improvizuotos malkomis kūrenamos plytų krosnys buvo dūminės ir kėlė ašaras, bet mes linksmai juokėmės iš savo darbo. Religinės šventės Indijoje niekada nelaikomos... varginantis; kiekvienas vienas daro jo dalis, tiekimas pinigai, ryžiai, daržovės, arba jo asmeninės paslaugos.

Netrukus tarp mūsų pasirodė Mokytojas, prižiūrėdamas puotos detales. Kiekvieną akimirką užsiėmęs, jis neatsiliko nuo energingiausio jaunojo studento.

Antrame aukšte vyko sankirtanas (grupinis giedojimas), lydimas fisharmonijos ir rankomis grojamų indiškų būgnų. Šri Juktešvaras klausėsi su dėkingumu; jo muzikinis pojūtis buvo nepaprastai tobulas .

„Jie ne tonalumo!“ Meistras paliko virėjus ir prisijungė prie artistų. Melodija vėl pasigirdo, ši kartą teisingai atlikta.

Indijoje muzika, taip pat kaip ir tapyba bei drama, laikoma dieviškuoju menu. Brahma, Višnu ir Šiva – Amžinoji Trejybė – buvo pirmieji muzikantai. Dieviškasis šokėjas Šiva šventraščiuose vaizduojamas kaip sukūręs begalinius ritmo būdus savo kosminiame visuotinio kūrimo, išsaugojimo ir išnykimo šokyje, o Brahma pabrėžė laiko ritmą su... Žvangėjo cimbolai, o Višnu skambino šventuoju *mridangu* arba būgnu. Krišna, Višnu įsikūnijimas, hinduistų mene visada vaizduojamas su fleita, kuria groja užburiančią dainą, primenančią žmonių sielas, klajojančias *majos* – iliuzijos – klydime, į jų tikruosius namus. Sarasvati, išminties deivė, simbolizuojama kaip grojanti *vina* , visų styginių instrumentų motina. Indijos „ *Sama Veda*“ yra seniausi pasaulyje muzikos mokslo raštai.

Hindu muzikos kertinis akmuo yra *ragos* arba fiksuotos melodinės gamos. Šešios pagrindinės *ragos* išsišakoja į 126 išvestines *ragines* (žmonas) ir *putras* (sūnus). Kiekvienoje *ragoje* yra mažiausiai penkios natos: pagrindinė nata („*vadi*“ arba „karalius“), antrinė nata („ *samavadi*“ arba „ministras pirmininkas“), pagalbinės natos („*anuvadi*“ – „palydovai“) ir disonantinė nata („*vivadi*“ – „priešas“).

Kiekviena iš šešių pagrindinių *ragų* natūraliai atitinka tam tikrą paros valandą, metų laiką ir vadovaujančią dievybę, suteikiančią tam tikrą galią. Taigi, (1) *Hindole Raga* girdima tik auštant pavasarį, siekiant sukelti visuotinės meilės nuotaiką; (2) *Deepaka Raga* grojama vakare vasarą, siekiant sužadinti užuojautą; (3) *Megha Raga* yra melodija vidurdieniui lietinguoju metų laiku, skirta drąsai pažadinti; (4) *Bhairava Raga* grojama rugpjūčio, rugsėjo, spalio rytais, siekiant ramybės; (5) *Sri Raga* skirta rudeniui. prieblandose, norint pasiekti tyrą meilę; (6) *Malkounsa Raga* girdima žiemos vidurnaktį, siekiant drąsos.

Senovės rišiai atrado šiuos tvirtos gamtos ir žmogaus sąjungos dėsnius. Nes gamta yra an objektifikacija iš *Aum* , tas Pirmykštis Garsas arba Vibruojantis Žodis, vyras skardinė gauti kontrolė

virš visų natūralių apraiškų naudojant tam tikras *mantras* ar giesmes. **15-7** Istoriniai dokumentai byloja apie nepaprastas galias, kurias turėjo XVI amžiaus Akbaro Didžiojo rūmų muzikantas Miyan Tan Sen. Imperatoriaus įsakymas jam, saulei tekant, dainuoti naktinę *ragą*. Įdegis Senas intonuotas a *mantra* kuris akimirksniu sukėlė tas visas rūmai apylinkės apgaubti tamsos.

Indijos muzikoje oktava dalijama į 22 *śrutus* arba pustonius. Šie mikrotoniniai intervalai leidžia pasiekti subtilius muzikinės išraiškos niuansus, kurių neįmanoma pasiekti vakarietiška 12 pustonių chromatine gama. Kiekviena iš septynių pagrindinių oktavos natų induistų mitologijoje siejama su spalva ir natūralus paukščio ar žvėries klyksmas – *darykite* su žalia ir povu; *su* raudona ir vieversys; *Mi* su auksine spalva ir ožka; *Fa* su gelsvai balta spalva ir garnys; *Sol* su juoda spalva ir lakštingala; *La* su geltona spalva ir arklys; *Si* su visų spalvų deriniu ir dramblys.

Vakarų muzika naudoja tik tris gamas – mažorinę, harmoninę minorinę ir melodinę minorinę, tačiau indų muzika apibrėžia 72 *gamas*. Muzikantas turi kūrybinę laisvę begalinei improvizacijai aplink fiksuotą tradicinę melodiją arba *ragą*; jis sutelkia dėmesį į struktūrinės temos sentimentą arba galutinę nuotaiką, o tada ją išpuoselėja iki savo originalumo ribų. Hindu muzikantas neskaito nustatytų natų; kiekvieną kartą grodamas jis iš naujo aprenkia pliką ragos skeletą, dažnai apsiribodamas viena melodine seka, kartodamas visas jos subtilias mikrotonines ir ritmines variacijas. Bachas, tarp Vakarų kompozitorių... suprato pasikartojančio garso žavesį ir galią, šiek tiek diferencijuotą šimtu sudėtingų būdų.

Senovės sanskrito literatūroje aprašoma 120 *talos* arba laiko matavimo vienetų. Tradicinis įkūrėjas sakoma, kad induistų muzikoje „Bharata“ vieversio dainoje išskiriamos 32 *talo rūšys*. *Talos*, arba ritmo, kilmė slypi žmogaus judesiuose – dvigubame ėjimo laikotarpyje ir trigubame kvėpavimo laikotarpyje miegant, kai įkvėpimas trunka dvigubai ilgiau nei iškvėpimas. Indija visada... pripažino žmogaus balsą tobuliausiu garso instrumentu. Todėl hinduistų muzika daugiausia apsiriboja trijų oktavų balso diapazonu. Dėl tos pačios priežasties pabrėžiama melodija (vienas po kitos einančių natų santykis), o ne harmonija (vienalaikių natų santykis).

Gilesnis ankstyvųjų rišių muzikantų tikslas buvo sujungti dainininką su Kosmine Giesme, kurią galima išgirsti pažadinant žmogaus okultinius stuburo centrus. Indijos muzika yra subjektyvus, dvasinis ir individualistinis menas, siekiantis ne simfoninio spindesio, o asmeninės harmonijos su Viršsiela. Sanskrito žodis muzikantui yra *bhagavathar* – „tas, kuris gieda Dievo šlovę“. *Sankirtanai* arba muzikiniai susibūrimai yra veiksminga jogos arba dvasinės disciplinos forma, reikalaujanti gilaus susikaupimo, intensyvaus pasinėrimo į minties ir garso sėklą. Kadangi pats žmogus yra Kūrybinio Žodžio išraiška, garsas jam daro stipriausią ir tiesioginį poveikį, suteikdamas kelią prisiminti jo dieviškąją kilmę.

Šventės dieną iš Šri Juktešvaro antro aukšto svetainės sklindantis sankirtanas

įkvėpė virėjus , *įsitaisiusius tarp garuojančių puodų. Mudu su broliais mokiniais džiaugsmingai giedojome priedainius, rankomis mušdami taktą.*

Iki saulėlydžio šimtus lankytojų vaišino *khichuri* (ryžiais ir lęšiais), daržovių kariu ir ryžių pudingų. Kiemą patiesė medvilninėmis antklodėmis; netrukus susirinkusieji jau tupėjo po žvaigždėtą skliautą, tyliai klausydamiesi išminties, sklindančios iš Šri Juktesvaro lūpų. Jo viešos kalbos pabrėžė *Krija jogos vertę*, savigarbos, ramybės, ryžto, paprastos dietos ir reguliaraus fizinio aktyvumo svarbą.

Tada grupė labai jaunų mokinių sugiedojo keletą šventų himnų; susitikimas baigėsi *sankirtanu*. Nuo dešimtos valandos iki vidurnakčio ašramo gyventojai plovė puodus ir keptuves, valė kiemą. Mano guru pasikvietė mane prie savęs.

„Džiaugiuosi tavo linksmais šiandienos ir praėjusios pasiruošimo savaitės darbais. Noriu, kad būtum su manimi; šiąnakt gali miegoti mano lovoje.“

Tai buvo privilegija, kurios niekada nebūčiau pagalvojęs, kad man teks. Kurį laiką sėdėjome dieviškos ramybės būsenoje. Vos po dešimties minučių nuo tada, kai atsigulėme į lovą, Mokytojas atsistojo ir pradėjo rengtis.

„Kas nutiko, pone?“ – netikėtame džiaugsme miegodamas šalia savo guru pajutau nerealumo atspalvį.

„Manau, kad keli studentai, kurie nespėjo į įprastą traukinį, greitai bus čia. Paruoškime maisto.“

"Gurudži, ne vienas norėtų ateik ties vienas valanda į tas rytas!"

"Pasilikti į lovą; tu turėti buvo dirbantis labai sunku. Bet Aš rytas einu į virėjas“.

Išgirdęs ryžtingą Šri Juktesvaro toną, pašokau ir nusekiau paskui jį į mažą, kasdien naudojamą virtuvę, esančią greta antro aukšto vidinio balkono. Netrukus ėmė virti ryžiai ir *dhalas*.

Mano guru meiliai nusišypsojo. „Šįvakar tu įveikei nuovargį ir sunkaus darbo baimę; ateityje jos tavęs niekada nebevargins.“

Jam ištarus šiuos viso gyvenimo palaiminimo žodžius, kieme pasigirdo žingsniai. Nubėgau žemyn laiptais ir įleidau grupę studentų.

„Mielas broli, kaip nenorime trukdyti Mokytojui tokią valandą!“ – atsiprašydamas kreipėsi į mane vienas vyras. „Padarėme klaidą dėl traukinių tvarkaraščių, bet manėme, kad negalime grįžti namo nepamatę savo guru.“

"Jis turi buvo laukiuosi tu ir yra net dabar ruošiantis tavo maistas."

Pasigirdo svetingas Šri Juktesvaro balsas; nuvedžiau nustebusius lankytojus į virtuvę. Mokytojas atsisuko į mane žibančiomis akimis.

"Dabar kad tu turėti baigtas lyginant užrašai, ne abejonė tu yra patenkintas kad mūsų svečiai tikrai

padarė praleidimas jų traukinys!"

Po pusvalandžio nusekiau jį į miegamąjį, puikiai suvokdamas, kad tuoj užmigsiu šalia dieviško guru.

.....
15-1 : Puri, apie 310 mylios pietuose iš Kalkuta, yra a garsus piligrimystės miestas už bhaktai iš Krišna; jo garbinimas ten švenčiama dviem didžiulėmis kasmetinėmis šventėmis – *Snanayatra* ir *Rathayatra* .

15-2 : The 1939 m. atradimas iš a radijas mikroskopas atskleista a naujas pasaulis iš iki šiol nežinomas spinduliai.

"Žmogus pats kaip gerai kaip ir visi rūšių iš tariamai inertiškas reikalus nuolat skleidžia tas spinduliai kad tai instrumentas „mato“, pranešta tas *Susijęs Spauda* Tie, kurie tiki telepatija, antruoju regėjimu ir aiškiaregyste, šiame pranešime pateikia pirmąjį mokslinį nematomų spindulių, kurie iš tikrųjų sklinda nuo vieno žmogaus prie kito, egzistavimo įrodymą. Radijo įrenginys iš tikrųjų yra radijo dažnių... spektroskopas. Tai daro tas tas pats daiktas už šaunu, nešvytintis reikalus kad tas spektroskopas daro kada tai atskleidžia atomų rūšis, iš kurių susidaro žvaigždės.

Tokių spindulių, sklindančių iš žmogaus ir visų gyvų organizmų, egzistavimas buvo įrodytas įtariamą pagal mokslininkai už daug metų. Šiandien yra tas pirmas eksperimentinis įrodymas iš jų egzistavimas. The Taigi atradimas rodo kad kiekvienas atomas ir kiekviena molekulė gamtoje yra nuolatinė radijo transliavimo stotis. net ir po mirties

medžiaga, kuri buvo žmogus, ir toliau siunčia savo subtilius spindulius. Šių spindulių bangos ilgai svyruoja nuo trumpesnių nei bet kurios, dabar naudojamos transliacijose, iki ilgiausių radijo bangų. Šių spindulių raizginys yra beveik neįsivaizduojamas. Ten yra milijonai iš juos. A viengungis labai didelis molekulė gegužės duoti išjungtas 1 000 000

Yra skirtingas banga ilgai tuo pačiu metu. Ilgesnės tokio tipo bangos sklinda lengvai ir greitai kaip radijo bangos. vienas

nuostabus skirtumas tarp tas naujas radijas spinduliai ir pažįstamas spinduliai patinka šviesa. Tai yra tas užsitęsęs laikas, „suma iki tūkstančių metų, kurias šios radijo bangos ir toliau skleis iš nepaliestos materijos

15-3 Sunku vartoti žodį „intuicija“; Hitleris vos nesugadino šio žodžio kartu su dar ambicingesniais niokojimais. Lotynų kalba šaknis prasmė iš *intuicija* yra "vidinis apsauga". The sanskrito žodis *agama* reiškia intuityvus žinios gimęs iš tiesioginis sielos suvokimas; todėl kai kurie senoviniai rišių traktatai buvo vadinami *agamomis* .

15-4 : *Šešt.* yra tiesiogine prasme „būti“ taigi "esmė; realybė“. *Sanga* yra „asociacija“. Šri Juktešvaras vadinamas jo atsiskyrėlių organizacija „*Sat-Sanga*“ , „bendrystė su tiesa“.

15-5 : "Jei todėl tavo akis būti vienišas, tavo visas kūnas turės būti pilnas iš šviesa." - *Matas* 6:22. Per gilus meditacija, singlas arba dvasinis akis tampa matomas viduje tas centrinis dalis iš tas kakta. Tai visažinis akis yra įvairiai nukreiptas įeiti šventraščiai kaip tas trečias akis, tas žvaigždė iš tas Rytai, tas vidinis akis, tas balandis mažėjančia tvarka iš dangus tas akis iš Šiva, intuicijos akis ir kt.

15-6 : "Jis kad pasodintas tas ausis, turės jis ne girdi? jis kad suformuotas tas akis, turės jis ne matai? jis kad moko vyras

. žinios, turės jis ne žinai?" – *Psalme* 94:9-10

15-7 Visų tautų folklore yra nuorodų į užkeikimus, turinčius galią gamtai. Amerikos indėnai yra gerai žinomi į turėti išvystyta garsas ritualai už lietus ir vėjas. Įdegis Sen. tas puikus Hinduistas muzikantas, buvo gebantis į numalšinti ugnis prie galia iš jo daina. Karolis Kellogg, tas Kalifornija gamtininkas, davė a demonstracija iš tas efektas iš toninis vibracija ant ugnies į 1926 m. prieš a grupę iš Naujas Jorkas ugniagesiai. "Praėjimas a lankas, patinka an padidintas smuikas lankas, greitai skersai an aliuminio tiuningas šakutė, jis pagamintas a cypimas patinka intensyvus radijas statinis. Akimirksniu tas geltona dujos liepsna, du pėdos aukštas, šokinėjimas viduje tuščiaaviduris stiklinis vamzdelis, nusmuko iki šešių colių aukščio ir virto purškiančia mėlyna liepsna. Dar vienas bandymas su lanku ir dar vienas vibracijos cypimas jį užgesino."

SKYRIUS: 16

Pergudravimas The Žvaigždės

„Mukunda, kodėl tau nepasisegus astrologinės apyrankės?“ „Ar turėčiau, Mokytojai? Aš netikiu astrologija.“

tikėjimo klausimas ; vienintelis mokslinis požiūris, kurį galima užimti bet kuriuo klausimu, yra tai, ar tai *tiesa* . Gravitacijos dėsnis veikia taip pat efektyviai ir prieš Niutoną, ir po jo. Kosmosas būtų gana chaotiškas, jei jo dėsniai negalėtų veikti be žmogaus tikėjimo patvirtinimo.“

"Šarlatanai žvaigždžių mokslą privedė prie dabartinės jo reputacijos. Astrologija yra per plati, tiek matematiškai **16-1**" ir filosofiškai, kad teisingai suprastų tik gilaus supratimo žmonės. Jei neišmanėliai neteisingai supranta dangų ir mato jame ne raštą, o rašinį, to ir reikia tikėtis šiame netobulame pasaulyje. Nereikėtų atmesti išminties kartu su „išminčiais“.

„Visos kūrinijos dalys yra tarpusavyje susijusios ir keičiasi savo įtakomis. Subalansuotas visatos ritmas yra išsakniškas abipusiškume“, – tęsė mano guru. „Žmogus, savo žmogiškuoju aspektu, turi kovoti su dviem jėgų grupėmis – pirma, su jo būties neramumais, kuriuos sukelia žemės, vandens, ugnies, oro ir eterinių elementų mišinys; antra, su išorinėmis, ardančiomis gamtos jėgomis. Kol žmogus kovoja su savo mirtingumu, jį veikia daugybė dangaus ir žemės mutacijų.“

Astrologija yra žmogaus reakcijos į planetų dirgiklius tyrimas. Žvaigždės neturi sąmoningo geranoriškumo ar priešiško; jos tik siunčia teigiamą ir neigiamą spinduliuotę. Pačios savaime jos nepadaidėja ir nekenkia žmonijai, bet suteikia teisėtą kanalą išoriniam veikimui.

priežasties ir pasekmės pusiausvyros kuris kiekvienas vyras turi rinkytis į judesį į tas praėjusias.

„Vaikas gimsta tą dieną ir tą valandą, kai dangaus spinduliai matematiškai dera su jo individualia karma. Jo horoskopas yra sudėtingas portretas, atskleidžiantis jo nekintamą praeitį ir galimus jos būsimus rezultatus. Tačiau gimimo horoskopą teisingai interpretuoti gali tik intuityvios išminties žmonės: tokių yra nedaug.“

„Žinutė, drąsiai iškelta danguje gimimo akimirka, skirta ne pabrėžti likimą – praėjusio gėrio ir blogio rezultata, o sužadinti žmogaus valią ištrūkti iš visuotinės vergijos. Ką jis padarė, gali atitaisyti. Niekas kitas, išskyrus jį patį, buvo visų dabar jo gyvenime vyraujančių pasekmių priežasčių sukėlėjas. Jis gali įveikti bet kokią apribojimą, nes pirmiausia jį sukūrė savo veiksmais ir todėl, kad turi dvasinių

išteklų, kuriems netaikomas planetinis spaudimas.“

„Prietaringoji astrologijos baimė paverčia žmogų automatu, vergiškai priklausomu nuo mechaninio valdymo. Išmintingas žmogus nugali savo planetas – tai yra savo praeitį – perkeldamas savo ištikimybę nuo kūrinijos Kūrėjui. Kuo labiau jis suvokia savo vienybę su Dvasia, tuo mažiau jį gali valdyti materija. Siela yra amžinai laisva; ji nemirtinga, nes negimusi. Jos negali valdyti žvaigždės.“

„Žmogus yra siela ir turi kūną. Kai jis tinkamai suvokia savo tapatybę, jis palieka visus kompulsyvius modelius. Kol jis išlieka sutrikęs savo įprastoje dvasinės amnezijos būsenoje, jis pažins subtilius aplinkos dėsnių pančius.“

„Dievas yra harmonija; bhaktas, kuris save suderina, niekada neatliks jokių netinkamų veiksmų. Jo veikla bus tinkamai ir natūraliai suplanuota pagal astrologijos dėsnius. Po gilios maldos ir meditacijos jis susisieks su savo dieviškąja sąmone; nėra didesnės galios už šią vidinę apsaugą.“

„Taigi, mielas Mokytojau, kodėl norite, kad nešiočiau astrologinę apyranę?“ – išdrįsau paklausti po ilgos tylos, kurios metu bandžiau įsisavinti kilnų Šri Juktešvaro aiškinimą.

„Tik pasiekęs savo tikslą keliautojas turi teisę atsikratyti savo žemėlapių. Kelionės metu jis naudojasi bet koku patogiu trumpesniu keliu. Senovės rišiai atrado daug būdų, kaip sutrumpinti žmogaus tremties klaidėjimo laikotarpį. Karmos dėsnyje yra tam tikrų mechaninių ypatybių, kurias išminties pirštai gali sumaniai pakoreguoti.“

„Visos žmonių nelaimės kyla dėl kokio nors visuotinio įstatymo pažeidimo. Šventraščiai pabrėžia, kad žmogus turi laikytis gamtos dėsnių, tačiau nediskredituoti dieviškosios visagalybės. Jis turėtų sakyti: „Viešpatie,“ Aš pasitikėjimas į Tave, ir žinoti Tu gali pagalba aš, bet Aš taip pat valia daryti mano geriausias į anuluoti bet koks „Aš padariau ką nors blogo.“ Įvairiais būdais – malda, valios pastangomis, jogos meditacija, konsultacijomis su šventaisiais, astrologinių apyrankių naudojimu – praeities klaidų neigiamą poveikį galima sumažinti arba panaikinti.

„Kaip namas gali būti aprūpintas variniu strypu žaibo smūgiui sugerti, taip ir kūno šventyklai gali būti naudingos įvairios apsaugos priemonės. Prieš daugelį amžių mūsų jogai atrado, kad grynai metalai skleidžia astralinę šviesą, kuri galingai neutralizuoja neigiamą planetų trauką.“

Visatoje nuolat cirkuliuoja subtilūs elektriniai ir magnetiniai spinduliavimai; kai žmogaus kūnui padedama, jis to nežino; kai jis yra suiręs, jis vis dar yra nežinojimo būsenoje.

Gali jis daryti bet kas apie tai?

„Ši problema sulaukė mūsų rišių dėmesio; jie nustatė, kad naudingas ne tik metalų, bet ir augalų derinys, o veiksmingiausia iš visų – nepriekaištingi, ne mažesni nei dviejų karatų brangakmeniai. Profilaktinis astrologijos panaudojimas retai buvo rimtai tyrinėjamas už Indijos ribų. Vienas mažas...“ Žinomas faktas yra tas, kad tinkami brangakmeniai, metalai ar augaliniai preparatai yra beverčiai, nebent būtų užtikrintas reikiamas svoris ir nebent šios gydomosios priemonės būtų nešiojamos prie odos.

„Pone, žinoma, paklausysiu jūsų patarimo ir įsigysiu apyranę. Mane intriguoja mintis pergudrauti planetą!“

„Bendriems tikslams patariu naudoti apyranę, pagamintą iš aukso, sidabro ir vario. Tačiau konkrečiam tikslui noriu, kad gautumėte apyranę iš sidabro ir švino.“ Šri Juktešvaras pridėjo atsargius nurodymus.

"Gurudži, ką konkretus tikslas daryti tu reiškia?"

„Žvaigždės tuoj parodys tavimi nedraugišką susidomėjimą, Mukunda. Nebijok, būsi apsaugotas. Maždaug po mėnesio tavo kepenys sukels daug problemų. Liga turėtų trukti šešis mėnesius, bet tavo astrologinis raištis sutrumpins šį laikotarpį iki dvidešimt keturių dienų.“

Kitą dieną susiradau juvelyrą ir netrukus jau nešiojau apyrankę. Mano sveikata buvo puiki; Mokytojo pranašystė išgaravo iš galvos. Jis išvyko iš Seramporo aplankyti Benareso. Praėjus trisdešimčiai dienų po mūsų pokalbio, pajutau staigų skausmą kepenų srityje. Kitos savaitės buvo siaubingo skausmo košmaras. Nenorėdamas trikdyti savo guru, maniau, kad drąsiai ištersiu savo išbandymą vienas.

Tačiau dvidešimt trys kankinimo dienos susilpnino mano ryžtą; aš išvažiavau į Benaresą. Ten Šri Juktešvaras mane pasitiko neįprastai šiltai, bet nesuteikė man progos jam papasakoti savo bėdų privačiai. Tą dieną daug bhaktų aplankė Mokytoją vien dėl *daršano*. **16-2** Ligotas ir apleistas sėdėjau kampe. Tik po vakarienės visi svečiai išsiskirstė. Mano guru pakvietė mane į aštuonkampį namo balkoną.

„Turbūt atvykote dėl kepenų ligos.“ Šri Juktešvaras nusuko žvilgsnį; jis vaikščiojo pirmyn ir atgal, retkarčiais užmesdamas mėnulio šviesą. „Leiskite man pamatyti; jūs sergate jau dvidešimt keturias dienas, ar ne?“

"Taip, pone."

"Prašau" daryti tas skrandis pratimas Aš turėti mokė tu."

„Jei žinotumėte mano kančių mastą, Mokytojau, neprašytumėte manęs mankštintis.“ Vis dėlto silpnai pabandžiau jam paklusti.

„Tu sakai, kad jauti skausmą; aš sakau, kad jo nejauti. Kaip gali egzistuoti tokie prieštaravimai?“ Mano guru klausiamai pažvelgė į mane.

Mane apėmė apsvaigimas, o paskui džiaugsmingas palengvėjimas. Daugiau nebegalėjau jausti nuolatinės kančios, kuri kelias savaites neleido man užmigti; išgirdęs Šri Juktešvaro žodžius, skausmas išnyko taip, lyg jo niekada nebūtų buvę.

Aš pradėjo į atsiklaupyti ties jo pėdos į dėkingumas, bet jis greitai neleido mane.

„Nebūk vaikiškas. Kelkis ir mėgaukis mėnulio grožiu virš Gango.“ Tačiau Mokytojo akys laimingai žibėjo, kai aš tyliai stovėjau šalia jo. Iš jo požiūrio supratau, kad jis norėjo, jog jausčiau, jog ne jis, o Dievas buvo Gydytojas.

Aš ir dabar nešioju sunkią sidabrinę ir švino apyrankę, prisiminimą apie tą seniai praėjusią, visada branginamą dieną, kai iš naujo supratau, kad gyvenu su išties

antžmogiška asmenybe. Vėliau, kai atsivesdavau savo draugus pas Šri Juktešvarą gydytis, jis visada rekomendavo...

brangakmeniai arba tas apyrankė, liaupsinantis jų naudoti kaip an aktas iš astrologinis išmintis.

Nuo vaikystės buvau nusistatęs prieš astrologiją, iš dalies dėl to, kad pastebėjau, jog daugelis žmonių yra prie jos nuosekliai prisirišę, o iš dalies dėl mūsų šeimos astrologo pranašystės: „Tris kartus išteksi, du kartus būsi našlys.“ Aš mažiau apie tai, jaučiausi kaip ožys, laukiantis aukos prieš trigubos santuokos šventyklą.

„Geriau susitaikyti su savo likimu“, – pastebėjo mano brolis Ananta. „Tavo rašytame horoskope teisingai nurodyta, kad ankstyvaisiais metais skrisi iš namų į Himalajus, bet būsi priverstinai grąžintas. Jūsų santuokų prognozės taip pat neišvengiamai išsipildys.“

Vieną naktį mane aplankė aiški intuicija, kad pranašystė buvo visiškai klaidinga. Padegiau horoskopo ritinį, suberdamas pelenus į popierinį maišelį, ant kurio užrašiau: „Praeities karmos sėklos negali sudygti, jei jos skrudinamos dieviškoje išminties ugnyje.“ Padėjau maišelį gerai matomoje vietoje; Ananta iš karto perskaitė mano iššaukiančią pastabą.

„Tu negali taip lengvai sunaikinti tiesos, kaip sudeginai šį popierinį ritinį“, – paniekinamai nusijuokė mano brolis.

Faktas yra tas, kad tris kartus iki man suaugus, mano šeima bandė suorganizuoti mano sužadėtuves. Kiekvieną kartą, kai atsisakydavau sutikti su planais, **16-3** žinodamas, kad mano meilė Dievui buvo stipresnė už bet kokius praeities astrologinius įsitikinimus.

„Kuo gilesnė žmogaus savirealizacija, tuo labiau jis savo subtiliomis dvasinėmis vibracijomis veikia visą visatą ir tuo mažiau jį patį veikia fenomenalus srautas.“ Šie Mokytojo žodžiai dažnai įkvepiančiai sugrįždavo į mano mintis.

Kartais prašydavau astrologų pasirinkti blogiausius laikotarpius pagal planetų indikacijas ir Vis tiek atlikčiau bet kokią užduotį, kurią sau užsibrėžčiau. Tiesa, kad mano sėkmė tokiais atvejais buvo lydėjo nepaprastų sunkumų. Tačiau mano įsitikinimas visada buvo pagrįstas: tikėjimas dieviškąja apsauga ir teisingas Dievo duotos žmogui valios panaudojimas yra didžiulės jėgos, pranokstančios bet kokią „apverstą dubenį“.

Supratau, kad žvaigždėtas užrašas gimimo metu nesako, jog žmogus yra savo praeities marionetė. Jo žinia veikia kursto pasididžiavimą; patys dangūs siekia sužadinti žmogaus ryžtą išsivaduoti iš visų apribojimų. Dievas sukūrė kiekvieną žmogų kaip sielą, apdovanotą individualumu, todėl būtina visatos struktūrai, nesvarbu, ar tai būtų laikinas ramsčio, ar parazito vaidmuo. Jo laisvė yra galutinė ir neatidėliotina, jei jis to nori; ji priklauso ne nuo išorinių, o nuo vidinių pergalių.

Šri Juktešvaras atrado 24 000 metų lygiadienio ciklo matematinį pritaikymą mūsų epochoje. **16-4** Ciklas yra padalintas į kylančiąją ir besileidžiančiąją lankus, kurių kiekvienas trunka 12 000 metų. Kiekviename lanke yra keturios *jugos* arba amžiai, vadinami *Kali* , *Dvapara* , *Treta* ir *Satja* , atitinkantys graikų geležies, bronzos, sidabro ir aukso amžių sampratas.

Mano guru, remdamasis įvairiais skaičiavimais, nustatė, kad paskutinis *Kali Juga* arba Geležies amžius, priklausantis Kylančiam Arkui, prasidėjo apie 500 m. po Kr. Geležies amžius, trunkantis 1200 metų, yra materializmo laikotarpis; jis baigėsi apie 1700 m. po Kr. Tais metais prasidėjo *Dvapara Juga* – 2400 metų trukmės elektros laikotarpis. ir atominės energijos raida, telegrafo, radijo, lėktuvų ir kitų kosmoso naikinimo priemonių amžius .

3600 metų *Treta Jugos laikotarpis* prasidės 4100 m. po Kr.; šiam amžiui bus būdingos bendros žinios apie telepatinį bendravimą ir kitus laiko naikinimo būdus. Per 4800 *Satja Jugos metų* , paskutinį amžių kylančioje eigoje, žmogaus intelektas bus visiškai išvystytas; jis veiks harmonijoje su dieviškuoju planu.

Mažėjantis 12 000 metų lankas, prasidedantis mažėjančiu 4800 metų aukso amžiumi, prasideda **16-15 m.** pasauliui; žmogus pamažu grimzta į nežinojimą. Šie ciklai yra amžini *majos raundai* , fenomenalios visatos kontrastai ir reliatyvumai. **16-6** Žmogau, po vieną, ištrūksta iš kūrinijos dualizmo kalėjimo, kai pabunda suvokdamas savo neatsiejamą dieviškąją vienybę su Kūrėju.

Mokytojas praplėtė mano supratimą ne tik apie astrologiją, bet ir apie pasaulio šventraščius. Padėjęs šventuosius tekstus ant nesuteptos savo proto stalo, jis galėjo juos išanalizuoti skalpeliu. intuityvų samprotavimą ir atskirti mokslininkų klaidas bei interpoliacijas nuo tiesų, kurias iš pradžių išreiškė pranašai.

„Sutelkite žvilgsnį į nosies galiuką.“ Šis netikslus *Bhagavad Gitos* strofos, **16-7,** **aiškinimas** plačiai pripažintas Rytų ekspertų ir Vakarų vertėjų, naudojamas sukelti Mokytojo juokingą kritiką.

„Jogos kelias ir taip yra pakankamai unikalūs“, – pastebėjo jis. „Kodėl jam patariama dar ir kryžminti akis? Tikroji nasikagramo reikšmė yra „nosies kilmė“, o ne „nosies galas“. Nosis prasideda taške tarp dviejų antakių, dvasinio regėjimo vietoje.“ **16-8** Dėl vienos *Sankhyos* **16-9** aforizmas „ *Iswar-ashidha* “ – „Kūrinijos Viešpaties negalima išvesti“ arba „Dievas neįrodytas“, **16-10** – daugelis mokslininkų visą filosofiją vadina ateistine.

„Ši eilutė nėra nihilistinė“, – aiškino Šri Juktesvaras. „Ji tik reiškia, kad neapšviestam žmogui, kuris visus galutinius sprendimus priima tik iš savo pojūčių, Dievo įrodymas turi likti nežinomas ir todėl neegzistuojantis. Tikrieji *sankhjos* pasekėjai, turintys nepajudinamą išvalgą, gimusią iš meditacijos, supranta, kad Viešpats yra ir egzistuojantis, ir pažintinas.“

Mokytojas nuostabiai aiškiai išdėstė krikščioniškąją Bibliją. Būtent iš savo hinduistų guru, nežinomo krikščionių bendruomenei, išmokau suvokti nemirtingą Biblijos esmę ir suprasti tiesą Kristaus teiginyje – be abejo, pačiame jaudinančiai nelanksčiausiame kada nors ištartame: „Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai

Didieji Indijos meistrai savo gyvenimus formuoja pagal tuos pačius dieviškus idealus, kurie įkvėpė Jėzų; šie vyrai yra jo paskelbti giminaičiai: „Kas tik vykdo mano Tėvo, kuris yra danguje, valią, tas...“

Toks pat yra mano brolis, sesuo ir motina." **16-12** „Jei pasiliksite mano žodyje, – pabrėžė Kristus, – jūs iš tiesų esate mano mokiniai; ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa jus išlaisvins“ **(16-13)**. Indijos jogai-kristai, visi laisvi žmonės, savo pačių viešpačiai, yra nemirtingosios brolijos dalis: tie, kurie pasiekė išlaisvinantį Vieniojo Tėvo pažinimą.

„Adomo ir Ievos istorija man nesuvokiama!“ – su dideliu užsidegimu pastebėjau vieną dieną, kai dar tik pradėjau nagrinėti šią alegoriją. – „Kodėl Dievas nubaudė ne tik kaltąją porą, bet ir nekaltas negimusias kartas?“

Mokytoją labiau pralinksmino mano įniršis nei mano nežinojimas. „ *Pradžios knyga* yra labai simboliška ir negali būti suprantama pažodžiui“, – aiškino jis. „Jos „gyvybės medis“ yra žmogaus kūnas. Nugaros smegenys yra tarsi apverstas medis, kurio šaknys yra žmogaus plaukai, o šakos – aferentiniai ir eferentiniai nervai. Nervų sistemos medis duoda daug malonių vaisių, arba regėjimo, klausos, uoslės, skonio ir lytėjimo pojūčių. Žmogus gali teisėtai jais mėgautis, tačiau jam buvo uždrausta patirti lytinį gyvenimą – „obuolį“ kūno sodo centre.“ **16-14**

„Gyvatė“ simbolizuoja susisukusią stuburo energiją, kuri stimuliuoja lytinius nervus. „Adomas“ yra protas, o „Ieva“ – jausmas. Kai bet kurio žmogaus emocijas arba Ievos sąmonę nugalai lytinis impulsas, jo protas arba Adomas taip pat pasiduoda. **16-15**

„Dievas sukūrė žmonių rūšį, savo valios jėga materializuodamas vyro ir moters kūnus; Jis suteikė naujai rūšiai galią panašiai kurti vaikus“ „nepriekaištingas“ arba dieviškas būdas. **16-16** Kadangi iki šiol Jo pasireiškimas individualizuotoje sieloje apsiribojo gyvūnais, suvaržytais instinktų ir neturinčiais pilno proto potencialo, Dievas sukūrė pirmuosius žmonių kūnus, simboliškai vadinamus Adomu ir Ieva. Į juos, siekdamas palankios evoliucijos aukštyn, Jis perkėlė dviejų gyvūnų sielas arba dieviškąją esmę. **16-17** Adomo, arba vyro, gyvenime dominavo protas; Ievos, arba moters, gyvenime – jausmas. Taip buvo išreikštas dvilypumas arba poliškumas, slypintis fenomenalių pasaulių pamate. Protas ir jausmas išlieka bendradarbiavimo džiaugsmo rojus tol, kol žmogaus proto neapgauna gyvatiška gyvuliškų polinkių energija.

„Taigi žmogaus kūnas nebuvo vien evoliucijos iš žvėrių rezultatas, bet ir sukurtas specialaus Dievo kūrinio būdu. Gyvūnų formos buvo pernelyg primityvios, kad išreikštų visą dieviškumą; žmogui buvo suteiktas unikalus milžiniškas protinis gebėjimas – „tūkstančio žiedlapių lotosas““ smegenys, taip pat ir ūmiai pažadinti okultiniai centrai stubure.

„Dievas, arba Dieviškoji Sąmonė, esanti pirmojoje sukurtoje poroje, patarė jiems mėgautis visais žmogiškais pojūčiais, bet nesusitelkti į lytėjimo pojūčius.“ **16-18** Jie buvo uždrausti siekiant išvengti lytinių organų vystymosi, kurie įveltų žmoniją į

prastesnį gyvūninį dauginimosi būdą. Į perspėjimą neatgaivinti pasąmonėje slypinčių gyvuliškų prisiminimų nebuvo atsižvelgta. Grįžę prie gyvuliško dauginimosi kelio, Adomas ir Ieva prarado dangiškojo džiaugsmo būseną, būdingą tobulam žmogui.

"Žinios iš gerai ir blogis nurodo į tas kosminis dualistinis prievarta. Kritimas po tas siūbuoti iš

maja, netinkamai naudodamas savo jausmus ir protą, arba Ievos ir Adomo sąmonę, žmogus atsisako savo teisės įžengti į dangiškąjį dieviškojo savarankiškumo sodą. **16-19** Kiekvieno žmogaus asmeninė pareiga yra atkurti savo „tėvus“ arba dvilybę prigimtį į vieningą harmoniją arba Edeną.

Pradžios knygos puslapius . „Mielas Mokytojai, – tariau, – pirmą kartą jaučiu tikrą sūnišką pareigą Adomui ir Ievai!“

.....
16-1 : Iš astronominis nuorodos į senovės Hinduistas šventraščiai, mokslininkai turėti buvo gebantis į teisingai išsiaiškinti tas autorių datos. Rišių mokslinės žinios buvo labai plačios; „*Kaušitaki brahmanoje*“ randame tikslius astronominis ištraukos kuris rodyti kad į 3100 prieš Kristų tas Hinduistai buvo toli pažangus į astronomija, kuris turėjo a praktinę vertę nustatant palankų laiką astrologinėms ceremonijoms. 1934 m. vasario mėn. žurnale „*East-West*“ *pasirodžiusiame straipsnyje* pateikiama tokia Vedų astronominių traktatų, arba *Džjotišo* , *santrauka* : „Jame pateikiamos mokslinės žinios, kurios Indiją išlaikė visų senovės tautų priešakyje ir pavertė ją žinių ieškotojų Meka. Labai senas *Brahmagupta* , vienas iš tas *Džjotišų* darbai, yra an astronominis traktatas sandoris su toks reikalai kaip tas heliocentris judesys tas planetinis kūnai į mūsų saulės sistema, tas įstriža iš tas ekliptika, tas Žemės sferinis forma, tas atspindėtas šviesa Mėnulio, Žemės kasdienio sukimosi aplink savo ašį, fiksuotų žvaigždžių buvimo Paukščių Take, gravitacijos dėsnio ir kitų mokslinių faktų, kurie Vakarų pasaulyje atsirado tik Koperniko ir Niutono laikais.

Tai yra dabar gerai žinomas kad tas vadinamasis "Arabų k. skaitmenys", be kurio simboliai pažangus matematika yra sunku, į Europą atkeliavo IX amžiuje per arabus iš Indijos, kur ši žymėjimo sistema buvo sukurta nuo senų laikų. Toliau šviesa įjungta Indijos didžiulis mokslinis paveldas valia būti rasta į Dr. P. C. Ray's *Istorija Iš Hinduistas Chemija* ir dr. B. . "N. Sealo knygoje „ *Senovės hinduistų pozityvūs mokslai*

16-2 : The palaiminimas kuris srautai iš tas paprastas regėjimas iš a šventasis.

16-3 : Vienas iš tas merginos kam mano šeima pasirinktas kaip a galima nuotaka už aš, vėliau vedęs mano pusbrolis, Prabhasas Čandra Ghose.

16-4 : A serija iš trylika straipsniai įjungta tas istorinis patvirtinimas iš Šri Juktešvaro *Juga* teorija pasirodė į tas žurnalas *Rytų-Vakarų* Los Andželas) iš Rugsėjis, 1932 m. į Rugsėjis, 1933. 16-

.15: 12 500 m. po Kr

16-6 : The Hinduistas šventraščiai vieta tas dabartis pasaulio amžius kaip pasitaikantis viduje tas *Kali Juga* iš a daug ilgesnis universalus ciklas nei paprastas 24 000 metų lygiadienio ciklas, kuriuo domėjosi Šri Juktešvaras. Visuotinis šventraščių ciklas trunka 4 300 560 000 metų ir matuoja Sukūrimo dieną arba mūsų planetai priskirtą gyvenimo trukmę. sistema į jo dabartis forma. Tai didžiulis figūra duota pagal tas rišiai yra pagrįstas įjungta a santykiai tarp tas ilgis saulės metų ir Pi kartotinis (3,1416, apskritimo apimties ir skersmens santykis).

The gyvenimas tarpatramis už a visas visata, pagal į tas senovės regėtojai, yra 314 159 000 000 000 saulės metų, arba .“ "Vienas Amžius Brahmos

Mokslininkai įvertinimas tas dabartis amžius iš tas žemė į būti apie du milijardas metų, grindimas jų išvados įjungta a studijuoti iš švino kišenės kairė kaip a rezultatas iš radioaktyvumas į uolienos. The Hinduistas šventraščiai deklaruoti kad an žemė toks kaip mūsų yra ištirpęs vienam iš du priežastys: tas gyventojų kaip a visas tapti arba visiškai geras arba visiškai blogis. The pasaulio suvokimas taip sukurama energija, kuri išlaisvina nelaisvėje esančius atomus, .laikomus kartu kaip žemė

Siaubingas pareiškimai yra retkarčiais paskelbtas dėl an neišvengiamas "pabaiga iš tas pasaulis." The naujausias spėjimas iš Pasmerkimą paskelbė Pasadenos kunigas Chas. G. Longas, viešai paskelbęs „Teismo dieną“ 1945 m. rugsėjo 21 d. „*United Press*“ žurnalistai klausė mano nuomonės; paaiškinau, kad pasaulio ciklai vyksta tvarkingai pagal dievišką planą. Jokio žemiško išnykimo nematyti; mūsų planetai dabartine forma dar laukia du milijardai metų kylančių ir

besileidžiančių lygiadienio ciklą. Rišių pateikti įvairių pasaulio amžių skaičiai nusipelno kruopštaus tyrimo Vakaruose;
„ žurnalas „ *Time*“ (1945 m. gruodžio 17 d., p. 6) juos pavadino „raminančia statistika

16-7 : skyrius VI:13.

16-8 : "The šviesa iš tas kūnas yra tas akis: todėl kada tavo akis yra vienišas, tavo visas kūnas taip pat yra pilnas iš šviesa; bet kai tavo akis yra blogis, tavo kūnas taip pat yra pilnas iš tamsa. Imti atkreipti dėmesį todėl kad tas šviesa kuris yra į tu būti ne tamsa" – *Luko* 11:34–35.

16-9 : Vienas iš tas šeši sistemos iš Hinduistas filosofija. *Sankhja* moko galutinis emancipacija per žinios iš dvidešimt penki principai, pradedant *prakriti* arba gamta ir baigiant *puruša* arba siela.

16-10 : *Sankhja Aforizmai* , I:92.

16-11: *Mato* 24:35.

16-12 : *Mato* 12:50.

16-13 Jono 8:31–32. Šv. Jonas liudijo: „Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo sūnumis , net į juos kad tikėti įjungta jo vardas (net į juos PSO yra įkurta į tas Kristus Sąmonė).“ – *Jonas* 1:12.

16-14 : "Mes gegužės valgyti iš tas vaisiai iš tas medžiai iš tas sodas: bet iš tas vaisiai iš tas medis kuris yra į tas viduryje iš tas sode Dievas tarė: 'Nevalgykite nuo jo ir nelieskite jo, kad nenumirtumėte'" (*Pradžios* 3:2-3).

16-15 : "The moteris kam tu davė į būti su aš, ji davė aš iš tas medis, ir Aš padarė valgyti. The moteris sakė, „Gyvatė mane apgavo, ir aš valgiau“ – *Pr* 3, 12–13.

16-16 : "Taigi Dievas sukurtas vyras į jo nuosavas vaizdas, į tas vaizdas iš Dievas sukurtas jis jį; vyras ir moteris sukurtas jis juos. Ir Dievas palaimintas juos, ir Dievas sakė iki juos, Būti vaisingas ir daugintis, ir papildyti tas žemė, ir pavergti tai." – *Gen.* 1 :27–28.

16-17 : "Ir tas Viešpats Dievas suformuotas vyras iš tas dulkės iš tas žemė, ir kvėpavo į jo šnervės tas kvėpavimas iš gyvenimas; ir žmogus tapo gyva siela." – *Pr* 2, 7.

16-18 : "Dabar tas gyvatė (lytis jėga) buvo daugiau subtilus nei bet koks žvėris iš tas laukas" (bet koks kita pojūtis iš tas kūnas).- *Gen.* 3 :1.

16-19 „Viešpats Dievas įveisė sodą Edene rytuose ir ten apgyvendino žmogų, kurį buvo sutvėręs.“ – *Pr* 2, 8. „Todėl Viešpats Dievas išsiuntė jį iš Edeno sodo dirbti žemės, iš kurios buvo paimtas.“ – *Pr* 3, 23. Dieviškojo žmogaus, kurį Dievas pirmiausia sukūrė, sąmonė buvo sutelkta visagalyje vienintelėje akyje kaktoje. (į rytus). The visiškai kūrybingas galios iš jo valia, sutelktas ties kad vieta, buvo pasiklydęs į vyras kada jis pradėjo į kasa jo fizinės prigimties pagrindas“.

SKYRIUS: 17

Sasi Ir The Trys Safyrai

"Nes tu ir mano sūnus galvoti taigi labai iš Svamis Šri Juktešvaras Aš valia imti a žvilgsnis ties jį." The

Dr. Narajano Čunderio Rojaus balso tonas leido suprasti, kad jis patenkina puspročių užgaidą. Aš slėpiau savo pasipiktinimą, laikydamasis geriausių prozelitoriaus tradicijų.

Mano kompanionas, veterinarijos gydytojas, buvo užkietėjęs agnostikas. Jo jaunas sūnus Santošas maldavo mane domėtis jo tėvu. Iki šiol mano neįkainojama pagalba buvo kiek nematoma.

Kitą dieną daktaras Rojus lydėjo mane į Seramporo atsiskyrėlio buveinę. Mokytojui suteikus trumpą pokalbį, kurį daugiausia lydėjo stoiska tylą iš abiejų pusių, lankytojas šiurkščiai išvyko.

„Kodėl reikia atvesti mirusį į ašramą?“ – vos tik durys užsidarė prieš Kalkutos skeptiką, klausiamai į mane pažvelgė Šri Juktešvaras.

"Pone! Daktaras gyvas!" "Bet..." į

a trumpas laikas jis valia būti

miręs."

Buvau šokiruotas. „Pone, tai bus baisus smūgis jo sūnui. Santošai vis dar tikisi, kad laikas pakeis tėvo materialistinius požiūrius. Maldauju jūsų, Mokytojau, padėti šiam žmogui.“

„Gerai, dėl tavęs.“ Mano guru veidas buvo abejingas. „Išdidus arklių gydytojas serga diabetu, nors to nežino. Po penkiolikos dienų jis atsiguls į lovą. Gydytojai jį laikys dingusiu; natūralus laikas jam palikti šią žemę yra po šešių savaitių. Tačiau tavo užtarimo dėka tą dieną jis pasveiks. Tačiau yra viena sąlyga. Privalai priversti jį nešioti astrologinę apyrankę; jis neabejotinai prieštaras taip pat smarkiai, kaip ir vienas iš jo arklių prieš operaciją!“ – nusijuokė meistras.

Po tylos, kurios metu svarstydavau, kaip mudu su Santošu geriausiai galėtume įkalbėti nepaklusnų gydytoją, Šri Juktešvaras atskleidė daugiau dalykų.

„Kai tik žmogus pasveiks, pasakykite jam nevalgyti mėsos. Tačiau jis nepaklus šio patarimo ir po šešių mėnesių, kai jausis geriausiai, kris negyvas. Net ir tas šešių mėnesių...“ gyvenimo pratęsimas jam suteikiamas tik dėl jūsų prašymo.

Kitą dieną pasiūliau Santošui užsisakyti apyrankę juvelyre. Ji buvo paruošta per savaitę, bet daktaras Rojus atsisakė ją uždėti.

„Esu puikios sveikatos. Šiais astrologiniais prietaisais manęs niekada nesužavėsite.“ Daktaras į mane žvilgtelėjo agresyviai.

Su linksmybe prisiminiau, kad meistras pagrįstai palygino vyrą su nerangiu arkliu. Praėjo dar septynios dienos; staiga susirgęs gydytojas nuolankiai sutiko nešioti apyranę. Po dviejų savaitių budintis gydytojas man pasakė, kad jo paciento atvejis beviltiškas. Jis pateikė šiurpių detalių apie diabeto padarytą žalą.

Aš supurtė mano galva. "Mano guru turi sakė kad po a liga ilgalaikis vienas mėnesį, Dr. Rojus valia būti gerai."

Gydytojas nepatikliai į mane spoksojo. Tačiau po dviejų savaitių jis manęs susirado atsiprašinėdamas.

„Daktaras Rojus visiškai pasveiko!“ – sušuko jis. „Tai pats nuostabiausias atvejis mano patirtyje. Niekada anksčiau nemačiau mirštančio žmogaus taip nepaaiškinamai sugrįžtant. Jūsų guru iš tiesų turi būti gydymo pranašas!“

Po vieno pokalbio su dr. Roy, kurio metu pakartojau Šri Juktesvaro patarimą dėl dietos be mėsos, šio vyro nemačiau šešis mėnesius. Vieną vakarą, kai sėdėjau savo šeimos namų aikštėje Gurparo kelyje, jis sustojo pasikalbėti.

„Pasakyk savo mokytojui, kad dažnai valgydamas mėsą visiškai atgavau jėgas. Jo nemoksliškos idėjos apie mitybą manęs nepaveikė.“ Tiesa, kad daktaras Rojus atrodė kaip tikras sveikas žmogus.

Bet kitą dieną Santošas atbėgo pas mane iš savo namų, esančių gretimose gatvėse. „Šįryt tėtis mirė!“

Šis atvejis buvo vienas keisčiausių mano patirčių su Mokytoju. Jis išgydė maištaujantį veterinarijos gydytoją, nepaisydamas jo netikėjimo, ir pratęsė vyro natūralų gyvenimą žemėje šešiais mėnesiais vien dėl mano nuoširdaus prašymo. Šri Juktesvaras buvo beribis savo gerumu, kai... susidūręs su skubia bhakto malda.

Didžiausia mano garbė buvo atsivesti koledžo draugus susitikti su savo guru. Daugelis jų nusimesdavo – bent jau ašrame! – savo madingą akademinį religinio skepticizmo apsiaustą.

Vienas mano draugų, vardu Sasi, Serampore praleido nemažai laimingų savaitgalių. Mokytojas be galo pamilo berniuką ir apgailestavo, kad jo asmeninis gyvenimas pašėlęs ir netvarkingas.

„Sasi, jei nepasitaisysi, po metų sunkiai susirysi.“ Šri Juktesvaras su meile ir susierzinimu pažvelgė į mano draugą. „Mukunda yra liudininkas: vėliau nesakyk, kad tavęs neperspėjau.“

Sasi nusijuokė. „Šeimininke, paliksiu tau rūpintis miela kosmoso labdara mano liūdnu atveju! Mano dvasia nori, bet valia silpna. Tu esi mano vienintelis gelbėtojas žemėje; niekuo kitu aš netikiu.“

"Pas mažiausiai tu turėtum dėvėti a dviejų karatų mėlyna safyras. Tai valia pagalba tu."

"Aš negaliu sau leisti vienas. Šiaip ar taip, brangusis guruji, jei bėda ateina, Aš visiškai tikėti tu valia apsaugoti mane."

„Po metų atneši tris safyrus“, – paslaptinai atsakė Šri Juktešvaras. „Tada jie bus niekam tikę.“

Šis pokalbis nuolat variuodavosi. „Aš negaliu pasitaisyti!“ – komiškai neviltyje sakydavo Sasi. „Ir mano pasitikėjimas tavimi, Mokytojau, man brangesnis už bet kokį akmenį!“

Po metų lankiausi pas savo guru jo mokinio Nareno Babu namuose Kalkutoje. Apie dešimtą valandą ryto, kai mudu su Šri Juktešvaru tyliai sėdėjome antro aukšto svetainėje, išgirdau atsidarant lauko duris. Mokytojas kietai išsitiesė.

„Tai tas Sasi“, – rimtai pastebėjo jis. – „Metai jau praėjo; abu jo plaučiai išseko. Jis nepaisė mano patarimo; pasakyk jam, kad nenoriu jo matyti.“

Pusiau apstulbintas Šri Juktešvaro griežtumo, nubėgau laiptais žemyn. Sasi

kilo aukštin. „O Mukunda! Tikiuosi, kad Mokytojas čia; turėjau nuojautą, kad jis gali būti.“

"Taip, bet jis nedaro noras į būti sutrikęs“.

Sasi pravirko ir prasibrovė pro mane. Jis puolė Šri Juktešvarui po kojomis, padėdamas ten tris gražius safyrus.

„Visažinis guru, gydytojai sako, kad sergu šuoliuojančia tuberkulioze! Jie man duoda ne daugiau kaip tris mėnesius! Nuolankiai prašau tavo pagalbos; žinau, kad gali mane išgydyti!“

„Ar ne per vėlu dabar nerimauti dėl savo gyvybės? Eik su savo brangenybėmis; jų naudingumo laikas praėjo.“ Tada Mokytojas sėdėjo lyg sfinksas negailestingoje tyloje, pertraukiamas berniuko raudojimo, prašymo pasigailėti.

Intuityviai įsitikinau, kad Šri Juktešvaras tik išbandė Sasi tikėjimo dieviškąją gydomąją galia stiprumą. Nenustebau, kai po įtemptos valandos Mokytojas užjaučiančiu žvilgsniu pažvelgė į mano gulintį draugą.

„Kelkis, Sasi; kokį triukšmą keliai kitų namuose! Gražink savo safyrus juvelyrui; dabar jie nereikalingos išlaidos. Bet įsigyk astrologinę apyranę ir nešiok ją. Nebijok, po kelių savaičių pasveiksi.“

Sasi šypsena apšvietė jo ašarų sužalotą veidą tarsi netikėta saulė virš šlapio peizažo. „Mylimas guru, ar turėčiau vartoti gydytojų paskirtus vaistus?“

Šri Juktešvaro žvilgsnis buvo ilgas ir ryžtingas. „Kaip tik norite – išgerkite juos arba išmeskite; taip ir yra.“ nesvarbu. Saulei ir mėnuliui labiau tikėtina apsikeisti vietomis, nei tau mirti nuo tuberkuliozės.“ Jis staiga pridūrė: „Eik dabar, kol aš neapsigalvojau!“

Susijaudinęs nusilenkė, mano draugas skubiai išėjo. Per kitas kelias savaites aplankiau jį kelis kartus ir buvau apstulbęs matydamas, kad jo būklė vis blogėja.

"Sąsi negaliu paskutinis per tas naktį." Šie žodžiai iš jo gydytojas, ir tas spektaklis iš mano

Draugas, dabar beveik sugriautas į skeletą, skubiai pasiuntė mane į Seramporą. Mano guru šaltai klausėsi mano ašarų kupino pranešimo.

"Kodėl daryti tu ateik čia į vargti aš? Tu turėti jau girdėjau aš užtikrinti Sasi iš jo atsigavimas".

Nusilenkiau jam su didele pagarba ir pasitraukiau prie durų. Šri Juktešvaras nepratarė nė žodžio, tik nutilo, jo nemirksėdamos akys buvo pusiau atmerktos, o žvilgsnis nuklydo į kitą pasaulį.

Tuoju pat grįžau į Sasi namus Kalkutoje. Su nuostaba radau savo draugą sėdintį ir geriantį pieną.

„O Mukunda! Koks stebuklas! Prieš keturias valandas kambaryje pajutau Mokytojo buvimą; mano baisūs simptomai akimirksniu išnyko. Jaučiu, kad jo malonės dėka esu visiškai pasveikęs.“

Po kelių savaitių Sasi buvo storesnis ir geresnės sveikatos nei bet kada anksčiau.

17-1 Bet jo vienaskaita Reakcija į jo išgijimą turėjo nedėkingo atspalvio: jis retai kada lankydavosi Šri Juktešvare! Vieną dieną draugas man papasakojo, kad jis taip gailisi dėl savo ankstesnio gyvenimo būdo, jog gėdijasi matyti Mokytoją.

Galėjau tik daryti išvadą, kad Sasi liga turėjo priešingą poveikį – sustingdė jo valią ir pakenkė manieroms.

Pirmieji dveji mano studijų metai Škotijos bažnyčios koledže artėjo prie pabaigos. Lankiau paskaitas labai ribotai; tas menkas mokymasis, kurį dariau, buvo skirtas tik tam, kad palaikyčiau taiką su šeima. Du mano privatūs mokytojai reguliariai lankydavosi mano namuose; aš reguliariai nebūdavau namie: savo akademinėje karjeroje galiau išvelgti bent šį vieną dėsningumą!

Indijoje dveji sėkmingi metai kolegijoje suteikia vidurinio lygio menų diplomą; po to studentas gali tikėtis dar dvejų metų ir įgyti vidurinio lygio menų laipsnį.

Grėsmingai artėjo vidurinių menų baigiamieji egzaminai. Pabėgau į Purį, kur mano guru praleido kelias savaites. Miglotai tikėdamasis, kad jis leis man nepasirodyti. finale papasakojau apie savo gėdingą nepasiruošimą.

Tačiau Mokytojas guodžiančiai nusišypsojo. „Jūs visa širdimi vykdėte savo dvasines pareigas ir negalėjote neapleisti studijų. Kitą savaitę stropiai skaitykite knygas: įveiksite šį išbandymą be nesėkmių.“

Grįžau į Kalkutą, tvirtai slopindamas visas pagrįstas abejones, kurios kartais kildavo su nerimą keliančia pašaipa. Žvelgdamas į knygų kalną ant stalo, jaučiausi kaip keliautojas, pasiklydęs dykynėje. Ilgas meditacijos laikotarpis suteikė man

darbą taupanti įkvėpimą. Atverdamas kiekvieną Atsitiktinai rinkau knygą, studijavau tik tuos puslapius, kurie gulėjo taip atidengti. Visą savaitę aštuoniolika valandų per dieną mokydamasis šio kurso, laikiau save turinčiu teisę patarti visoms ateinančioms kartoms kalimo meno.

Sekančios dienos egzaminų salėse pateisino mano, regis, chaotišką procedūrą. Išlaikiau visus testus, nors ir per plauką. Draugų ir šeimos narių sveikinimai buvo juokingai susimaišę su šūksniais, išduodančiais jų nuostabą.

Grižęs iš Purio, Šri Juktešvaras mane maloniai nustebino. „Tavo studijos Kalkutoje baigėsi. Pasirūpinsiu, kad paskutinius dvejus universiteto metus tęstum čia, Serampore .“

Buvau sumišęs. „Pone, šiame mieste nėra humanitarinių mokslų bakalauro studijų programos.“ Serampore koledžas, vienintelė aukštojo mokslo įstaiga, siūlė tik dvejų metų trukmės tarpinio lygio humanitarinių mokslų kursus.

Meistras šelmiškai nusišypsojo. „Aš per senas rinkti aukas jums įsteigti AB koledžui. Matyt, turėsiu tuo reikalu pasirūpinti per ką nors kitą.“

Po dviejų mėnesių Serampore koledžo prezidentas profesorius Howellsas viešai paskelbė, kad jam pavyko surinkti pakankamai lėšų ketverių metų trukmės kursui pasiūlyti. Serampore koledžas tapo Kalkutos universiteto filialu. Buvau vienas pirmųjų studentų, įstojusių į Serampore kaip AB kandidatas.

„Gurudži, koks tu man malonus! Jau seniai troškau palikti Kalkutą ir kiekvieną dieną būti šalia tavęs Serampore. Profesorius Howellsas net nesapnuoja, kiek jis skolingas tavo tyliai pagalbai!“

Šri Juktešvaras į mane pažvelgė su netikru griežtumu. „Dabar tau nebereikės tiek daug valandų praleisti traukiniuose; kiek daug laisvo laiko mokslams! Galbūt nebebūsi paskutinės minutės kalėjas, o labiau mokslininkas.“ Tačiau kažkaip jo balse trūko įtikinamumo.

.....
17-1 : | 1936 m. Aš girdėjau iš a draugas kad Sasi buvo vis dar į puikus sveikata.

SKYRIUS: 18

A musulmonas Stebuklų darbuotojas

„Prieš daugelį metų, būtent šiame kambaryje, kurį dabar užimate, vienas musulmonas stebukladarys mano akivaizdoje atliko keturis stebuklus!“

Šri Juktešvaras pagamintas tai stebinantis pareiškimas per jo pirmas apsilankymas į
mano naujas ketvirčiai.

Vos įstojęs į Serampore koledžą, išsinuomojau kambarį netoliese esančiuose pensionatuose, vadinamuose „*Panthi*“. Tai buvo senamadiškas mūrinis dvaras su vaizdu į Gangą.

„Šeimininke, koks sutapimas! Ar šios naujai dekoruotos sienos tikrai senos, kupinos prisiminimų?“ Su pabudusiu susidomėjimu apžvelgiau savo paprastai įrengtą kambarį.

Fakyro vardas **18-1** buvo Afzalas Khanas. Nepaprastų galių jis įgijo atsitiktinai susitikęs su hinduistų jogu.

Vieną dieną, kai Afzalas dar buvo mažas rytų Bengalijos kaimelis, dulkėmis apsiklojęs *sanjasis jo paprašė šio prašymo*.

„Meistre,“ Aš rytas a musulmonas. Kaip galėtų tu, a Hinduistas priimti a gėrimas iš mano rankos?

„Man patinka tavo teisingumas, mano vaike. Aš nesilaikau bedieviško sektantizmo atstūmimo taisyklių. Eik; greitai atnešk man vandens.“

"Afzalo pagarbus paklusnumas buvo apdovanotas pagal a mylintis žvilgsnis iš tas jogas.

„Tu turi gerą karmą iš ankstesnių gyvenimų“, – iškilmingai pastebėjo jis. – „Aš išmokysiu tave tam tikro jogos metodo, kuris suteiks tau valdžią vienai iš nematomų sferų. Didžiąsias galias, kurios bus tavo, reikėtų panaudoti kilniems tikslams; niekada jų nenaudok savanaudiškai! Deja, matau, kad iš praeities atsinešei keletą destruktivių polinkių sėklų. Neleisk joms sudygti, laistydamas jas naujais piktais veiksmais. Tavo gyvenimo sudėtingumas...“ ankstesnė karma tokia, kad šį gyvenimą turite panaudoti savo jogos pasiekimams suderinti su aukščiausiais humanitariniais tikslais.“

"Po instruktavimo tas apstulbęs berniukas į a sudėtingas technika, tas meistras dingo.

Afzalas dvidešimt metų ištikimai laikėsi jogos praktikos. Jo stebuklingi žygdarbiai ėmė traukti platų dėmesį. Atrodo, kad jį visada lydėjo bekūnė dvasia, kurią jis vadino „Hazrat“. Ši nematoma būtybė sugebėjo išpildyti menkiausią FAKYRO norą.

Nepaisydamas savo šeimininko perspėjimo, Afzalas pradėjo piktnaudžiauti savo galiomis. Bet koks daiktas, kurį jis paliesdavo ir vėl padėdavo, greitai dingdavo be pėdsakų. Dėl šios nerimą keliančios situacijos musulmonas dažniausiai tapdavo nemalonių svečių!

„Jis retkarčiais lankydavosi didelėse juvelyrinių dirbinių parduotuvėse Kalkutoje, pristatydamas save kaip galimą pirkėją. Bet kuris jo rankose esantis papuošalas dingdavo netrukus po to, kai jis išeidavo iš parduotuvės.“

„Afzalą dažnai supo keli šimtai studentų, kuriuos traukė viltis sužinoti jo paslaptis.

Fakyras *retkarčiais* pakviesdavo juos keliauti kartu su juo. Geležinkelio stotyje jam pavykdavo paliesti bilietų ritinį. Juos jis grąžindavo kasininkui, sakydamas:

„Persigalvojau ir dabar jų nepirksiu.“ Tačiau kai jis su savo palyda įlipdavo į traukinį, Afzalas jau turėdavo reikiamus bilietus. **18-2**“

„Šie išdaigos sukėlė pasipiktinimo triukšmą; bengalų juvelyrų ir bilietų pardavėjai pasidavė nerviniams išsekimams! Policija, siekusi suimti Afzalą, liko bejėgė;“ *fakyras* galėjo pašalinti inkriminuojančius įrodymus tiesiog pasakydamas: „Hazratai, pasiimk tai.“

Šri Juktešvaras pakilo nuo savo vietos ir nuėjo į mano kambario balkoną, iš kurio atsiverdavo vaizdas į Gangą. Aš nusekiau paskui jį, nekantraudamas išgirsti daugiau apie gluminančius musulmonų loterijos žaidimus.

„Šis *Panthi* namas anksčiau priklausė mano draugui. Jis susipažino su Afzalu ir pakvietė jį čia. Mano draugas taip pat pakvietė apie dvidešimt kaimynų, įskaitant ir mane. Tada buvau tik jaunas ir jaučiau gyvą smalsumą apie liūdnei pagarsėjusį *fakyrą*.“ Mokytojas nusijuokė. „Aš ėmiausi atsargumo priemonių – nedėvėjau nieko vertingo!“ Afzalas smalsiai mane nužvelgė ir tada pastebėjo:

„Jūsų rankos galingos. Nusileiskite žemyn į sodą, paimkite lygų akmenį ir kreida užrašykite ant jo savo vardą; tada meskite akmenį kuo toliau į Gangą.“

„Paklusau. Kai tik akmuo išnyko po tolimais bangų sluoksniais, musulmonas vėl kreipėsi į mane:

„Užpildyti“ a puodas su Gangos vandeniu netoli tas priekis iš tai namas.

"Po Aš turėjo grąžinti su a laivas iš vanduo, tas *fakyras* verkė, Hazratas, įdėti tas akmuo į tas puodą!

Akmuo iškart pasirodė. Ištraukiau jį iš indo ir radau savo parašą tokį pat įskaitomą, kaip ir tada, kai Buvau tai parašęs.

Babu, **18-3** Vienas iš mano draugų kambaryje nešiojo sunkų senovinį auksinį laikrodį su grandinėle. *Fakyras juos* apžiūrėjo su grėsmingu susižavėjimu. Netrukus jų nebebuvo!

„Afzalas, prašau grąžinti mano vertinamas palikimas! Babu buvo beveik į ašaros.

„Mahometonas kurį laiką stovėjau tylėjęs, o tada tarė: „Geležiniame seife turite penkis šimtus rupijų. Atneškite jas man, ir aš jums pasakysiu, kur rasti jūsų laikrodį.“

„Sielvartaujantis Babu nedelsdamas išvyko namo. Netrukus jis grįžo ir įteikė Afzalui reikiamą sumą.“

„Eik prie mažo tiltelio netoli savo namų“, – nurodė Babu *fakyras*. – „Paskambink Hazratui, kad duotų tau laikrodį ir grandinėle.“

"Babu skubėjo toli. Įjungta jo grąžinti, jis buvo dėvėti a šypsena iš palengvėjimas ir ne

papuošalai kad ir kas būtų.

„Kai įsakiau Hazratui, kaip nurodyta, – paskelbė jis, – mano laikrodis nukrito iš oro man į dešinę ranką! Galite būti tikri, kad prieš prisijungdamas prie grupės, užrakinau relikviją seife!“

Babu draugai, laikrodžio išpirkos komiškos tragedijos liudininkai, su apmaudu žiūrėjo į Afzalą. Dabar jis kalbėjo raminausiai.

„Prašau“ vardas bet koks gėrimas tu norėti; Hazratas valia gaminti tai.

„Daugelis prašė pieno, kiti – vaisių sulčių. Nebuvau per daug nustebęs, kai sutrikęs Babu paprašė viskio! Musulmonas davė įsakymą; paslaugus hazratas paleido užantspauduotus indus, kurie nukrito ant grindų. Kiekvienas vyras rado savo norimą gėrimą.“

„Ketvirtojo išpūdingo dienos žygdarbio pažadas neabejotinai nudžiugino mūsų šeimininką: Afzalas pasiūlė akimirksniu parūpinti pietus!“

„Užsisakykime brangiausius patiekalus“, – niūriai pasiūlė Babu. – „Už savo penkis šimtus rupijų noriu prabangaus valgio! Viskas turėtų būti patiekama auksinėse lėkštėse!“

„Vos tik kiekvienas vyras išsakė savo pageidavimus, *fakyras* kreipėsi į neišsenkančią Hazratą. Kilo didelis barškėjimas; iš niekur po mūsų kojomis dingo auksinės lėkštės, pripildytos įmantriai paruoštų karių, karštų *lučių* ir daugybės ne sezono vaisių. Visas maistas buvo labai skanus. Po valandos vaišių pradėjome išeiti iš kambario. Didžiulis triukšmas, tarsi indai būtų kraunami į krūvą, privertė mus atsigręžti. Štai! Nebuvo jokių žvilgančių lėkščių ar valgio likučių.“

„Gurudži, – pertraukiau aš, – jei Afzalas galėjo lengvai gauti tokius daiktus kaip auksiniai indai, kodėl jis geidė kitų turto?“

„*Fakyras* nebuvo labai dvasiškai išvystytas“, – aiškino Šri Juktešvaras. „Tam tikros jogos technikos įvaldymas suteikė jam prieigą prie astralinės plotmės, kurioje bet koks noras akimirksniu materializuojasi. Per astralinę būtybę, Hazratą, musulmonas galėjo išsikviesti...“ bet kurio objekto atomus iš eterinės energijos galingos valios aktu. Tačiau tokie astraliniu būdu sukurti objektai yra struktūriškai trumpalaikiai; jie negali būti ilgai išlaikomi. Afzalas vis dar troško žemiškų turtų, kurie, nors ir sunkiau uždirbami, yra patikimesnio patvarumo.

Aš nusijuokė. "Tai taip pat kartais dingsta dauguma nepaaiškinamai!"

„Afzalas nebuvo Dievo suvokimo žmogus“, – tęsė Mokytojas. „Tikrieji šventieji daro nuolatinius ir naudingus stebuklus, nes jie susiderino su visagaliu Kūrėju. Afzalas buvo tiesiog paprastas žmogus, turintis nepaprastą galią prasiskverbti į subtilią sritį, į kurią mirtingieji paprastai neįeina iki mirties.“

"Aš suprasti dabar, Gurudži. The pomirtinis pasaulis pasirodo į turėti kai kurie žavingas savybės".

Mokytojas sutiko. „Po tos dienos Afzalo daugiau niekada nemačiau, bet po kelių

metų Babu atėjo į mano namus parodyti man laikraščio pasakojimą apie viešą musulmono išpažintį. Iš jo sužinojau faktus, kuriuos ką tik papasakojau apie ankstyvąją Afzalo iniciaciją iš hinduistų guru.“

Paskelbto dokumento pastarosios dalies esmė, kaip prisiminė Šri Juktesvaras, buvo tokia: „Aš, Afzalas Khanas, rašau šiuos žodžius kaip atgailos aktą ir kaip išpėjimą tiems, kurie siekia...“ stebuklingų galių turėjimas. Metų metus netinkamai naudojausi nuostabiais gebėjimais, man suteiktais per Dievo ir mano šeimininko malonę. Mane apėmė egoizmas, jausdamas, kad esu už įprastų moralės dėsnių ribų. Pagaliau atėjo mano atsiskaitymo diena.

„Neseniai kelyje už Kalkutos sutikau seną vyrą. Jis skausmingai šlubčiojo, nešdamas blizgantį daiktą, kuris atrodė kaip auksas. Kreipiausi į jį su godumu širdyje.“

Aš rytas Afzalas Khanas, tas puikus *fakyras* . Kas turėti tu ten?

„Šis aukso rutulys yra mano vienintelis materialus turtas; jis negali būti įdomus fakyrui . Maldauju jūsų, pone, išgydyti mano šlubčiojimą.“

„Palietiau kamuolį ir nuėjau nieko neatsakęs. Senis šlubčiodamas nusekė paskui mane. Netrukus jis sušuko: „Mano aukso nebėra!“

„Kadangi nekreipiau dėmesio, jis staiga prabilo stentoriniu balsu, keistai sklindančiu iš jo trapaus kūno:“

"Daryk" tu ne atpažinti aš?

„Stovėjau be žado, apstulbęs nuo pavėluoto atradimo, kad šis neįspūdingas senas luošis buvo ne kas kitas, o didysis šventasis, kuris labai, labai seniai mane įvedė į jogą. Jis išsitiesino; jo kūnas akimirksniu tapo stiprus ir jaunatviškas.“

„Taigi!“ – mano guru žvilgsnis buvo ugningas. – „Savo akimis matau, kad tu savo galias naudoji ne tam, kad padėtum kenčiančiai žmonijai, o tam, kad ją apiplėštum kaip eilinis vagis! Aš atimsiu tavo okultines dovanas; Hazratas dabar išlaisvintas nuo tavęs. Tu daugiau nebebūsi siaubu Bengalijoje!“

„Sielvartaujančiu balsu kreipiausi į Hazratą; pirmą kartą jis nepasirodė mano vidiniam regėjimui. Bet staiga kažkoks tamsus šydas manyje prasiskyrė; aiškiai pamačiau savo gyvenimo šventvagystę.“

„Mano guru, dėkoju Tau, kad atėjai išvartyti mano ilgalaikę iliuziją.“ Verkdama klyktelėjau jam po kojomis. „Pažadu atsisakyti savo žemiškų ambicijų. Pasitrauksiu į kalnus vienišai medituoti apie Dievą, tikėdamasis išpirkti savo blogą praeitį.“

„Mano šeimininkas žvelgė į mane su tyliu užuojauta. „Jaučiu tavo nuoširdumą“, – galiausiai tarė jis. – „Dėl tavo ankstesnių griežto paklusnumo metų ir dėl dabartinės atgailos suteiksiu tau vieną palaiminimą. Tavo kitos galios jau išnyko, bet kai tik prireiks maisto ir drabužių, vis tiek galėsi sėkmingai kreiptis į Hazratą, kad juos suteiktų. Visa širdimi atsiduok dieviškumui.“ supratimas kalnų vieatvėje.“

"Mano guru tada išnyko; aš likau vienas su ašaromis ir apmąstymais. Sudie, pasauli! Einu ieškoti Kosminio Mylimojo atleidimo."

18-1 : A musulmonas jogas; iš tas arabų *faqir* , vargšas; iš pradžių pritaikytas į dervišai po a įžadas iš skurdas.

18-2 : Mano tėvas vėliau pasakė aš kad jo įmonė, tas Bengalijos-Nagpuro Geležinkelis, turėjo buvo vienas iš tas įmonės auka Afzalo Khano.

18-3 : Aš daryti ne prisiminti tas vardas iš Šri Juktešvaro draugas, ir privalo nukreipti į jį tiesiog kaip "Babu" (Ponas).

SKYRIUS: 19

Mano Meistras, Į Kalkuta, Pasirodo Į Serampore

„Mane dažnai kankina ateistinės abejonės. Vis dėlto kartais mane persekioja kankinanti spėlionė: galbūt egzistuoja neišnaudotos sielos galimybės? Ar žmogus nepraranda savo tikrojo likimo, jei jų neištyrinėja?“

Šias Didženo Babu, mano kambarioko Panthi *pensione* , pastabas išsakė mano kvietimas susitikti su mano guru.

„Šri Juktešvardžis jus inicijuos į *Krija jogą* “, – atsakiau. „Ji nuramina dualistinę sumaištį dievišku vidiniu tikrumu.“

Tą vakarą Didženas palydėjo mane į atsiskyrėlio buveinę. Mokytojo akivaizdoje mano draugas patyrė tokią dvasinę ramybę, kad netrukus tapo nuolatinio svečiu. Žmogui nepakanka trivialių kasdienio gyvenimo rūpesčių; išmintis taip pat yra įgimtas alkis. Šri Juktešvaro žodžiais tariant, Didženas rado paskatą tiems bandymams – iš pradžių skausmingiems, o paskui nesunkiai išlaisvinantiems – atrasti tikresnįjį „aš“ savyje. jo krūtinę nei žeminantį laikino gimimo ego, retai kada pakankamai didelį Dvasiai.

Kadangi mudu su Didženu abu studijavome AB kursą Serampore koledže, įpratome kartu nueiti į ašramą vos pasibaigus paskaitoms. Dažnai matydavome Šri Juktešvarą stovintį savo antro aukšto balkone ir besišypsantį mūsų atvykimą.

Vieną popietę Kanai, jaunas atsiskyrėlio gyventojas, pasitiko mane ir Dijeną prie durų su nuviliančia žinia.

"Meistras yra ne čia; jis buvo iškviestas į Kalkuta pagal an skubus pastaba".

Kitą dieną gavau atviruką iš savo guru. „Iš Kalkutos išvykstu trečiadienio rytą“, –

rašė jis. „Jūs su Didženu pasitikite devintos valandos traukinį Serampore stotyje.“

Trečiądienio rytą, apie pusę devynių, mano galvoje išmėkštelėjo telepatinė Šri Juktešvaro žinutė: „Vėluoju; nespėk į devintos valandos traukinį.“

Aš perteiktas tas naujausias instrukcijos į Dijenas PSO buvo jau apsirengęs už išvykimas.

„Tu ir tavo intuicija!“ – mano draugo balsas skambėjo paniekinamai. – „Aš mieliau pasitikiu Mokytojo rašytiniu žodžiu.“

Gūžtelėjau pečiais ir tyliai, galutinai atsisėdau. Piktai sumurmėjęs, Dijenas priėjo prie durų ir triukšmingai jas uždarė.

Kadangi kambarys buvo gana tamsus, priėjau arčiau lango, iš kurio atsiveria vaizdas į gatvę. Blanki saulės šviesa staiga sustiprėjo iki tokio ryškumo, kad geležiniais grotomis užkaltas langas visiškai išnyko. Šiame akinančiai ryškiai pasirodė Šri Juktešvaro materializuota figūra !

Sutrikusi iki šoko, pakilau nuo kėdės ir atsiklaupiau prieš jį. Įprastu pagarbiu pasisveikinimo gestu palietiau jo batus. Tai buvo pora man pažįstamų, pasiūtų iš oranžinės spalvos drobės, su virvės padu. Jo ochros spalvos svamio audinys lietė mane; aiškiai jaučiau ne tik jo apsiausto tekstūrą, bet ir šiurkštų batų paviršių bei pirštų spaudimą juose. Per daug apstulbusi, kad galėčiau ištarti žodį, atsistoju ir klausiamai pažvelgiau į jį.

„Apsidžiaugiau, kad gavai mano telepatinį pranešimą.“ Mokytojo balsas buvo ramus, visiškai normalus. „Aš jau baigiau savo reikalus Kalkutoje ir į Serampūrą atvyksiu dešimos valandos traukiniu.“

Man vis dar tylint spöksant, Šri Juktešvaras tęsė: „Tai ne vaiduoklis, o mano kūno ir kraujo pavidalas. Man buvo dieviškai įsakyta suteikti jums šią patirtį, retą žemėje. Susitikite su manimi stotyje; jūs ir Didženas pamatysite mane ateinantį link jūsų, apsirengusį taip, kaip dabar. Prieš mane eis kitas keleivis – mažas berniukas, nešantis sidabrinį qso tį.“

Mano guru uždėjo abi rankas man ant galvos, sumurmėdamas palaiminimą. Baigdamas žodžiais „ *Taba Asi* “, **19-1** Išgirdau keistą dundesį. **19-2** Jo kūnas pamažu tirpo skvarbioje šviesoje. Pirmiausia išnyko pėdos ir kojos, paskui liemuo ir galva, tarsi susuktas ritinys. Iki pat galo jaučiau, kaip jo pirštai lengvai liečia mano plaukus. Švytėjimas išblėso; prieš mane neliko nieko, tik grotuotas langas ir blyškus saulės spindulių srautas.

Aš likau pusiau apstulbęs iš sumišimo, svarstydamas, ar tik netapau haliucinacijos auka. Netrukus į kambarį įėjo prislėgtas Didženas.

„Meistro nebuvo nei devintos valandos traukinyje, nei net dešimos trisdešimos“, – pranešė mano draugas šiek tiek atsiprašinėdamas.

„Eime tada; žinau, kad jis atvyks dešimtą valandą.“ Paėmiau Didženą už rankos ir, nekreipdamas dėmesio į jo protestus, stipriai jį nustūmiau kartu. Maždaug po dešimties minučių įvažiavome į stotį, kur traukinys jau pūtė ir sustojo.

„Visas traukinys alsuoja Mokytojo auros šviesa! Jis čia!“ – džiaugsmingai

sušukau. „Tu ir sapnuoji?“ – pašaipiai nusijuokė Dijenas.

„Palaukime čia.“ Papasakojau draugui, kaip mūsų guru prie mūsų prieis. Kai baigiau aprašymą, pasirodė Šri Juktešvaras, vilkintis tais pačiais drabužiais, kuriuos buvau matęs prieš kurį laiką. Jis lėtai ėjo paskui mažą berniuką, nešantį sidabrinį ąsotį.

Akimirką mane persmelkė šalta baimė, pajutusi neregėtą keistą patirtį. Jaučiau, kaip materialistinis dvidešimtojo amžiaus pasaulis slysta iš manęs; ar aš grįžau į senovę, kai Jėzus pasirodė Petriui ant jūros?

Kai Šri Juktešvaras, šiuolaikinis jogas-kristus, pasiekė vietą, kur mudu su Didženu buvome be žado įstrigę, Mokytojas nusišypsojo mano draugui ir pasakė:

"Aš išsiųstas tu a žinutė taip pat, bet tu buvo negalintis į suvokti tai."

Dijenas tylėjo, bet įtariai į mane spoksojo. Palydėję savo guru į jo atsiskyrėlio buveinę, mudu su draugu patraukėme Seramporo koledžo link. Dijenas sustojo gatvėje, iš kiekvienos jo poros liejosi pasipiktinimas.

"Taigi! Meistras išsiųstas aš a žinutė! Vis dėlto tu paslėptas tai! Aš paklausa an paaiškinimas!"

„Ar galiu padėti, jei tavo protinis veidrodis taip neramiai virpa, kad negali suvokti mūsų guru nurodymų?“ – atkirtau.

Pyktis iš Didženo veido išnyko. „Suprantu, ką turite omenyje“, – apgailestaudamas tarė jis. „Bet prašau paaiškinti, kaip galėjote žinoti apie vaiką su ąsočiu.“

Kol tą rytą baigiau pasakoti apie nepaprastą Mokytojo pasirodymą pensione, mudu su draugu jau buvome pasiekę Serampore koledžą.

„Ką tik išgirstas pasakojimas apie mūsų guru galias, – sakė Dijenas, – sukuria jausmą, kad bet kuris pasaulio universitetas tėra darželis.“

Skyrius 19 Išnašos

19-1 : The Bengalų k. „Sudie“; tiesiogine prasme, tai yra a viltingas

paradoksas: "Tada Aš ateik." 19-2: Būdingas kūno atomų dematerializacijos

SKYRIUS: 20

Mes Daryti Ne Apsilankymas Kašmyras

„Tėve, noriu pakviesti Mokytoją ir keturis draugus lydėti mane į Himalajų kalnų papėdes per vasaros atostogas. Ar galėčiau gauti šešis traukinio bilietus į Kašmyrą ir pakankamai pinigų kelionės išlaidoms padengti?“

Kaip ir tikėjau, tėvas garsiai nusijuokė. „Jau trečią kartą papasakoji man tą pačią juokingą istoriją. Argi neprašydavai panašaus praėjusią vasarą ir užpernai? Paskutinę akimirką Šri Juktešvardžis atsisako vykti.“

„Tiesa, Tėve; nežinau, kodėl mano guru neduoda man savo tikslaus žodžio apie Kašmyrą.“ **20- 1** Bet jei pasakysiu jam, kad jau gavau iš tavęs leidimus, kažkodėl manau, kad ši kartą jis sutiks leisti į kelionę“.

Tėvas tuo metu nebuvo įsitikinęs, bet kitą dieną, po kelių geranoriškų pašaipų, jis padavė man šešis leidimus ir dešimties rupijų banknotų ritinėlį.

"Aš vargu ar galvoti tavo teorinis kelionė poreikiai toks praktiškas rekvizitai, jis pastebėjo, "bet čia jie yra."

Tą popietę parodžiau savo grobį Šri Juktešvarui. Nors jis šypsojosi iš mano entuziazmo, jo žodžiai buvo neįpareigojantys: „Norėčiau nueiti; pamatysime.“ Jis nieko nesakė, kai paprašiau jo mažojo atsiskyrėlio mokinio Kanai mus lydėti. Taip pat pakviečiau dar tris draugus – Rajendrą Nathą Mitrą, Džotiną Audį ir dar vieną berniuką. Mūsų išvykimo data buvo nustatyta kitą pirmadienį.

Šeštadienį ir sekmadienį apsistojau Kalkutoje, kur mano šeimos namuose vyko pusbrolio ir pusseserės santuokos apeigos. Į Serampore atvykau su savo bagažu pirmadienio rytą. Radžendra pasitiko mane prie atsiskyrėlio namelio durų.

"Meistras yra iš vaikščiojimas. Jis turi atsisakė į eik."

Buvau lygiai taip pat nuliūdęs ir užsispyręs. „Neduosiu tėvui trečio šanso išjuokti mano chimeriškus Kašmyro planus. Eime; mes visi likę vis tiek eisime.“

Radžendra sutiko; Aš kairė tas ašramas į rasti a tarnas. Kanai, Aš žinojo, norėtų ne imti
tas kelionė

be šeimininko, ir reikėjo kažko, kas prižiūrėtų bagažą. Prisiminiau Beharį, anksčiau tarnaitę mano šeimos namuose, o dabar dirbantį pas Serampūro mokyklos mokytoją. Sparčiai žengdamas, sutikau savo guru priešais krikščionių bažnyčią netoli Serampore teismo rūmų.

"Kur yra tu einate?" Šri Juktešvaro veidas buvo nesišypsantis.

„Pone, girdėjau, kad jūs ir Kanai nesileisite į kelionę, kurią planavome. Aš ieškau Behari. Jūs tikriausiai prisimenate, kad praėjusiais metais jis taip norėjo pamatyti Kašmyrą, jog net pasiūlė tarnauti be atlyginimo.“

„Prisimenu. Vis dėlto nemanau, kad Behari norės eiti.“

Buvau suirzęs. „Jis tiesiog nekantriai laukia šios progos!“

Mano guru tyliai tęsė savo žygį; netrukus pasiekiau mokyklos mokytojo namus. Behari kieme pasveikino mane draugišku šiltu balsu, kuris staiga išnyko vos tik užsiminiau apie Kašmyrą. Sumurmėjęs atsiprašymo žodį, tarnas paliko mane ir įėjo į savo darbdavio namus. Laukiau pusvalandį, nervingai įtikinėdamas save, kad Behari vėluoja dėl pasiruošimo kelionei. Galiausiai pasibeldžiau į lauko duris.

„Behari išėjo pro galinius laiptus maždaug prieš trisdešimt minučių“, – pranešė man vyras. Jo lūpose šmėstelėjo lengva šypsena.

Liūdnai išėjau, svarstydamas, ar mano kvietimas nebuvo pernelyg įpareigojantis, ar veikia nematoma Mokytojo įtaka. Praeidamas pro krikščionių bažnyčią, vėl pamačiau savo guru lėtai einantį link manęs. Nelaukdamas mano pranešimo, jis sušuko:

"Taigi Behari norėtų ne eik! Dabar, ką yra tavo planai?"

Jaučiausi kaip nepaklusnus vaikas, pasiryžęs nepaklusti savo valdingam tėvui.

„Pone, paprašysiu dėdės paskolinti man savo tarną Lalą Dharį.“

„Jei nori, aplankyk savo dėdę“, – nusijuokdamas atsakė Šri Juktešvaras. „Bet nemanau, kad tau patiks šis vizitas.“

Nerimo apimtas, bet maištingas, palikau savo guru ir įėjau į Serampore teismo rūmus. Mano dėdė iš tėvo pusės, valstybės advokatas Sarada Ghosh, mane šiltai pasitiko.

„Šiandien su draugais išvykstu į Kašmyrą“, – pasakiau jam. – „Jau daugelį metų laukiu šios kelionės į Himalajus.“

„Džiaugiuosi už tave, Mukunda. Ar galiu kaip nors palengvinti tavo kelionę?“

Šie rūšis žodžiai davė aš a liftas iš padrąsinimas. "Mielasis dėdė, Aš sakė, "galėtų tu

galbūt atsarginis

aš tavo tarnas, Lalas Dhari?"

Mano paprastas prašymas privedė prie žemės drebėjimo. Dėdė taip smarkiai pašoko, kad jo kėdė apvirto, ant stalo buvę popieriai išsilakstė į visas puses, o jo pypkė – ilga, kokoso koteliais apaugusi pypkė – su dideliu žvangėjimu nukrito ant grindų.

„Egoistiškas jaunuoli“, – sušuko jis, drebėdamas iš pykčio, – „kokia absurdiška mintis! Kas manimi pasirūpins, jei pasiimsi mano tarną į vieną iš savo malonumų?“

Slėpia nuostabą, galvodamas, kad staigus mano mielojo dėdės veido pasikeitimas buvo tik dar viena mįslė dieną, visiškai paaukotą nesupratimui. Mano pasitraukimas iš teismo rūmų buvo labiau skubus nei orus.

Grižau į atsiskyrėlio buveinę, kur nekantriai buvo susirinkę mano draugai. Mane vis labiau sukaustė įsitikinimas, kad už Mokytojo požiūrio slypi kažkoks pakankamai, nors ir itin mįslingas, motyvas. Mane apėmė gailėstis, kad bandžiau sužlugdyti savo guru valią.

„Mukunda, ar nenorėtum dar kurį laiką pabūti su manimi?“ – paklausė Šri Juktešvaras. „Radžendra ir kiti dabar gali eiti ir laukti tavęs Kalkutoje. Bus daug laiko suspėti į paskutinį vakarinį traukinį, išvykstantį iš Kalkutos į Kašmyrą.“

"Pone, Aš nedaryk rūpestis į eiti be tu," Aš sakė liūdnai.

Draugai nekreipė nė menkiausio dėmesio į mano pastabą. Jie išsikvietė lengvąją karietą ir išvažiavo su visu bagažu. Mudu su Kanai tyliai atsisėdome prie savo guru kojų. Po pusvalandžio visiškos tylos Mokytojas atsistojo ir nuėjo link antro aukšto valgomojo terasos.

"Kanai, prašau tarnauti Mukundos maistas. Jo traukinys lapai netrukus."

Atsikėlęs nuo savo sėdynės su antklode, staiga susvirduliavau iš pykinimo ir siaubingo skrandžio virpėjimo. Duriantis skausmas buvo toks stiprus, kad pasijutau staiga įsviestas į kažkokį žiaurų pragarą. Aklai apgraibomis siekdamas savo guru, susmukau prieš jį, užpultas visų baisios Azijos choleros simptomų. Šri Juktešvaras ir Kanai nunešė mane į svetainę.

Kankinamas skausmo, sušukau: „Valdove, atiduodu savo gyvenimą Tau“, nes tikėjau, kad jis iš tiesų sparčiai senka nuo mano kūno krantų.

Šri Juktešvaras įdėti mano galva įjungta jo ratas, glostymas mano kakta su angeliškas švelnumas.

„Dabar matai, kas būtų nutikę, jei būtum buvęs stotyje su draugais“, – tarė jis. „Turėjau tavimi taip keistai rūpintis, nes tu suabejojai mano sprendimu leisti į

kelionę būtent šiuo metu.“

Pagaliau supratau. Kadangi didieji meistrai retai kada nori atvirai demonstruoti savo galias, atsitiktinis stebėtojas iš tas dienos renginiai norėtų turėti įsivaizdavo kad jų seka buvo gana natūralus.

Mano guru įsikišimas buvo pernelyg subtilus, kad būtų galima įtarti. Jis savo valią per Beharį, mano dėdę Saradą, Radžendrą ir kitus vykdė taip nepastebimai, kad tikriausiai visi, išskyrus mane, manė, kad situacijos buvo logiškai normalios.

Kadangi Šri Juktešvaras visada vykdė savo socialinius įsipareigojimus, jis nurodė Kanai kreiptis į specialistą ir pranešti mano dėdei.

"Meistras", Aš protestavo, "tik tu skardinė išgydyti mane. Aš rytas taip pat toli dingo už bet koks gydytojas."

„Vaike, tave saugo Dievo Gailestingumas. Nesijaudink dėl gydytojo; jis tavęs tokioje būsenoje neras. Tu jau išgydyta.“

Išgirdęs savo guru žodžius, mane apėmė nepakeliamos kančios. Silpnai atsisėdau. Netrukus atvyko gydytojas ir atidžiai mane apžiūrėjo.

„Atrodo, kad blogiausią išgyvenote“, – pasakė jis. „Pasiimsiu keletą mėginių laboratoriniams tyrimams.“

The sekantis rytas tas gydytojas atvyko skubiai. Aš buvo sėdint aukšty, į geras dvasios.

„Na, štai tu, šypsaisi ir kalbiesi taip, lyg nebūtum susidūręs su mirtimi.“ Jis švelniai paglostė man ranką. „Vargu ar tikėjaisi rasti tave gyvą, kai iš mėginių sužinojau, kad tavo liga – Azijos cholera. Tau pasisekė, jaunuoli, kad turi guru, turintį dieviškų gydomųjų galių! Esu tuo įsitikinęs!“

Aš nuoširdžiai sutikau. Gydytojui ruošiantis išeiti, tarpduryje pasirodė Radžendra ir Audi. Jų veiduose pasipiktinimas virto užuojauta, kai jie žvilgtelėjo į gydytoją, o paskui į mano kiek išblyškusį veidą.

"Mes buvo piktas kada tu nedarė posūkis aukšty kaip sutiko ties tas Kalkuta traukinys. Tu turėti buvo sergate?"

„Taip.“ Negalėjau sulaikyti juoko, kai draugai padėjo bagažą į tą patį kampą, kuriame jis buvo vakar. Pacitavau: „Buvo laivas, kuris plaukė į Ispaniją; kai atvyko, jis vėl grįžo!“

Į kambarį įėjo šeimininkas. Leidau sau sveikstančiojo laisvę ir meiliai suėmiau jo ranką.

„Gurudži, – pasakiau, – nuo dvyliktų metų daug kartų nesėkmingai bandžiau pasiekti Himalajus. Pagaliau įsitikinau, kad be tavo palaiminimo Deivė Parvati **20-2**“ manęs nepriims!

vasaros galėjo būti išankstinė žinia, kad jo ligai ten dar neatėjo laikas (žr. 22 skyrių).

20-2 : Tiesioginė prasme, "iš tas kalnai". Parvati, mitologiškai atstovaujama kaip a dukra iš Himavatas arba tas šventas

SKYRIUS: 21

Mes Apsilankymas Kašmyras

„Dabar esi pakankamai stiprus(-a), kad galėtum keliauti. Aš tave palydėsiu į Kašmyrą“, – pranešė man Šri Juktešvaras praėjus dviem dienoms po stebuklingo pasveikimo nuo Azijos choleros.

Tą vakarą mūsų šešių asmenų grupė išplaukė į šiaurę. Pirmiausia neskubėdami sustojome Simloje, karalienės mieste, įsikūrusiame ant Himalajų kalvų sosto. Vaikštinėjome stačiomis gatvelėmis, grožėdamiesi nuostabiais vaizdais.

„Parduodamos angliškos braškės“, – sušuko sena moteris, tupinti vaizdingoje atviroje turgaus aikštėje.

Šeimininkui buvo smalsu pamatyti tuos keistus mažus raudonus vaisius. Jis nupirko pilną krepšelį ir pasiūlė jį netoliese buvusiems Kanai ir man. Paragavau vienos uogos, bet skubiai ją išspjoviau ant žemės.

"Pone, ką a rūgštus vaisius! Aš galėtu niekada patinka braškės!"

Mano guru nusijuokė. „O, tau jos patiks – Amerikoje. Ten per vakarienę šeimininkė patieks jas su cukrumi ir grietinėle. Kai ji sutrins uogas šakute, tu jų paragausi ir pasakysi: „Kokios skanios braškės!“ Tada prisiminsi šią dieną Simloje.“

Šri Juktešvaro prognozė išgaravo iš mano minčių, bet vėl atsirado po daugelio metų, netrukus po mano atvykimo į Ameriką. Vakarieniaudamas pas poniją Alice T. Hasey (seserę Yogmatą) Vest Somervilyje, Masačusetse. Kai ant stalo buvo padėtas braškių desertas, šeimininkė paėmė šakutę ir sutrynė mano uogas, įberdama grietinėlės ir cukraus. „Vaisiai gana rūgštūs; manau, jums patiks taip paruošti“, – pastebėjo ji.

Sėdėjau kąsnį. „Kokios skanios braškės!“ – sušukau. Tuoj pat iš beribės atminties olos išniro mano guru pranašystė Simloje. Buvo stulbinama suvokti, kad seniai Šri

Juktešvaro dieviškasis protas jautriai aptiko karminių įvykių programą,
klaidžiojančią ateities eteryje.

Netrukus mūsų grupė išvyko iš Simlos ir išplaukė į Ravalpindį. Ten išsinuomojome didelį landau, traukiamą dviejų arklių, kuriuo pradėjome septynių dienų kelionę į Šrinagarą, Kašmyro sostinę. Antrąją mūsų kelionės į šiaurę dieną mums atsivėrė tikroji Himalajų platybė. Karštais, akmenuotais keliais girgždėdami mūsų vežimo geležiniais ratais, mus žavėjo besikeičiantys kalnų didybės vaizdai.

"Pone," Auddy sakė į Meistras, "Aš rytas labai mėgaudamasis šie šlovingas scenos į tavo šventas įmonė".

Mane užliejo malonumas, kai Auddy taip įvertino, nes šioje kelionėje buvau šeimininkas. Šri Juktešvaras pastebėjo mano mintį, atsisuko į mane ir sušnibždėjo:

„Nesididžiuok; Odis nėra taip susižavėjęs vaizdais, kaip galimybė mus palikti pakankamai ilgam, kad surūkytų cigaretę.“

Buvau šokiruotas. „Pone“, – tyliai tariau, – „prašau, neardykite mūsų harmonijos šiais nemaloniais žodžiais. Sunku patikėti, kad Auddy trokšta parūkyti.“ **21-1**
Nerimastingai pažvelgiau į savo paprastai nesutramdomą guru.

„Gera, nieko nesakysiu Odiui“, – nusijuokė Meistras. „Bet netrukus, kai landau sustos, pamatysi, kad Odis greitai pasinaudoja proga.“

Karieta atvažiavo prie nedidelio karavansarajaus. Kai mūsų arkliai buvo vedami pagirdyti, Auddy paklausė: „Pone, ar neprieštaraujate, jei kurį laiką pavažiuočiau su vairuotoju? Norėčiau įkvėpti šiek tiek gryno oro.“

Šri Juktešvaras davė leidimas, bet pastebėjo į aš, "Jis nori šviežias dūmai ir ne šviežias oras."

Landau triukšmingai vėl pajudėjo dulkėtais keliais. Šeimininko akys žibėjo; jis man nurodė: „Ištiesk kaklą pro vagono dureles ir pažiūrėk, ką Odis veikia su oru.“

Paklusau ir nustebau pamatęs Auddy, iškvepiančią cigarečių dūmų žiedus. Mano žvilgsnis į Šri Juktešvarą buvo atsiprašantis.

„Kaip visada, jūs teisingas, pone. Odis mėgaujasi dvelksmu ir panorama.“ Spėjau, kad Mano draugas gavo dovaną iš taksisto; žinojau, kad Auddy nebuvo parsivežusi jokių cigarečių iš Kalkutos.

Tęsėme kelionę labirintišku keliu, papuoštu upių, slėnių, stačių uolų ir daugybės kalnų pakopų vaizdais. Kiekvieną vakarą sustodavome kaimiškuose uždegose ir patys ruošdavomės maistą. Šri Juktešvaras ypač rūpinosi mano mityba, reikalaudamas, kad kiekvieną kartą valgydamas gerčiau laimo sultis. Vis dar buvau silpnas, bet kasdien gerėjau, nors barškanti karieta buvo griežtai pritaikyta diskomfortui.

Džiaugsmingi laukimai užpildė mūsų širdis artėjant prie centrinio Kašmyro – rojaus šalies su lotoso ežerais, plaukiojančiais sodais, linksmomis baldakimu dengtais nameliais ant vandens, daugybe tiltų sujungta Dželumo upe ir gėlėmis nuklotomis ganyklomis, apsuptomis Himalajų didybės. Į Šrinagarą artėjome per...

Aukštų, svetingų medžių alėja. Užsisakėme kambarius dviejų aukštų užėjoje, iš kurios atsiveria vaizdas į didingas kalvas. Nebuvo tekančio vandens; vandens sėmėmės iš netoliese esančio šulinio. Vasaros orai buvo idealūs – šiltos dienos ir kiek vėsokos naktys.

Mes keliavome į piligriminę kelionę į senovinę Svamio Šankaros šventyklą Šrinagare. Žvelgdamas į kalno viršūnėje esančią atsiskyrėlio buveinę, drąsiai stovinčią dangaus fone, įkritau į ekstazinę transo būseną. Man pasirodė vaizdas apie kalvos viršūnėje stūksančius rūmus tolimoje šalyje. Priešais mane esantis didingas Šankaros ašramas virto statiniu, kuriame po daugelio metų Amerikoje įkūriau Savęs realizacijos draugijos būstinę. Kai pirmą kartą apsilankiau Los Andžele ir pamačiau didelį pastatą Vašingtono kalno viršūnėje, iš karto jį atpažinau iš savo senų vizijų Kašmyre ir... kitur.

Kelios dienos Srinagare; tada į Gulmargą („gėlių kalnų takus“), pakeltą šešiais tūkstančiais pėdų. Ten pirmą kartą jojau dideliu žirgu. Radžendra užsėdo ant mažo ristūno, kurio širdis degė greičio troškimu. Mes išdrįsime įkopti į labai statų Khilanmargą; takas vedė per tankų mišką, kuriame gausu grybų, o rūko gaubiami takai dažnai buvo pavojingi. Tačiau mažas Radžendros gyvūnas niekada neleido mano per dideliu žirgui pailsėti nė akimirkos, net ir pavojingiausiuose posūkiuose. Radžendros žirgas nenuilstamai jojo pirmyn, pirmyn, nejausdamas nieko, išskyrus varžybų džiaugsmą.

Mūsų įtemptos lenktynės buvo apdovanotos kvapą gniaužiančiu vaizdu. Pirmą kartą šiame gyvenime žvelgiau į visas puses į didingus snieguotus Himalajus, stūksančius viena ant kitos tarsi didžiulių būtybių siluetus. baltieji lokiai. Mano akys džiūgaudamos glostė nesibaigiančius apledėjusius kalnus saulėto mėlyno dangaus fone.

Linksmi riedėjome su savo jaunais bendražygiais, visi vilkinčiais paltus, spindinčiais baltais šlaitais. Leisdamiesi žemyn, tolumoje matėme didžiulį geltonų gėlių kilimą, visiškai perkeičiantį niūrias kalvas.

Kitos mūsų ekskursijos buvo į garsiuosius imperatoriaus Jehangiro karališkuosius „malonumų sodus“ Šalimare ir Nišat Bage. Senoviniai Nišat Bago rūmai pastatyti tiesiai virš natūralaus krioklio. Iš kalnų besileidžianti srovė buvo reguliuojama išradingais įrenginiais, kad tekėtų per spalvingas terasas ir trykštų į fontanus tarp akinančių gėlynų. Upelis taip pat teka į keletą rūmų kambarių, galiausiai pasakiškai krisdamas į apačioje esančią ežerą. Didžiuliai sodai knibžda spalvų – dešimties atspalvių rožės, snapučiai, levandos, našlaitės, aguonos. An smaragdus apgaubiantis kontūras yra duota pagal simetriškas eilutės chinarų , **21-2** kiparisai, vyšnios; už jų stūkso Himalajų balta asketija.

Kašmyro vynuogės Kalkutoje laikomos retu delikatesu. Radžendra, kuris atvykęs į Kašmyrą buvo žadėjęs sau tikrą puotą, nusivylė, kad ten nėra didelių vynuogynų.

Kartkartėmis linksmai ji paerzindavau dėl nepagrįstų lūkesčių.

„O, aš taip prisikimšau vynuogių, kad negaliu paeiti!“ – sakydavau. „Manyje verda nematomos vynuogės!“ Vėliau išgirdau, kad Kabule, į vakarus nuo Kašmyro, gausiai auga saldžiosios vynuogės. Guodėmės ledais, pagamintais iš *rabri* – stipriai sutirštinto pieno, ir...

skonio su visas pistacijų riešutai.

Kelis kartus keliavome šikaromis , arba nameliais ant vandens, kuriuos pavėsyje dengė raudonai siuvinėti baldakimai, plaukdami sudėtingais Dal ežero kanalais – kanalų tinklu, panašiu į vandeningą voratinklį. Čia daugybė plaukiojančių sodų, grubiai improvizuoti iš rąstų ir žemių, stebina, toks neįprastas yra pirmas žvilgsnis į daržoves ir melionus, augančius didžiuliuose vandenyse. Kartais galima pamatyti valstiečius, niekinančius „išišaknijusius žemėje“, tempiančius savo kvadratinį „žemės“ sklypą į naują vietą daugiapirštiam ežere.

Šiame legendiniame slėnyje galima rasti visų žemės grožybių įsikūnijimą. Kašmyro Valdovė – kalnais vainikuota, ežerais apsodinta ir gėlėmis apaugusi. Vėlesniais metais, apkeliavus daugelį tolimų šalių, supratau, kodėl Kašmyras dažnai vadinamas vaizdingiausia pasaulio vieta. Jame gausu Šveicarijos Alpių, Škotijos Loch Lomondo ežero ir nuostabių Anglijos ežerų žavesio. Amerikietis keliautojas Kašmyre randa daug dalykų, kurie jam primena tvirtą Aliaskos didybę ir Pikes Peak kalną netoli Denverio.

Vaizdingojo grožio konkurso dalyvių sąrašė į pirmąją vietą siūlau arba nuostabų Chočimilko vaizdą Meksikoje, kur kalnai, dangus ir tuopos atsispindi daugybėje vandens juostų tarp žaismingų žuvų, arba brangakmenius primenančius Kašmyro ežerus, kuriuos tarsi gražios mergelės saugo griežta Himalajų stebėseną. Šios dvi vietos mano atmintyje įsirėžė kaip gražiausios žemės vietos.

Vis dėlto mane taip pat sužavėjo pirmoji Jeloustouno nacionalinio parko, Didžiojo Kolorado ir Aliaskos kanjono stebuklą apžvalga. Jeloustouno parkas yra bene vienintelis regionas, kuriame galima pamatyti nesuskaičiuojamą daugybę geizerių, kylančių aukštai į orą ir metų metus veikiančių mechanišku ritmu. Jo opalų ir safyrų baseinai bei karštos sieros šaltiniai, lokiai ir laukiniai gyvūnai primena, kad čia gamta paliko savo ankstyviausio kūrinio pavyzdį. Važiuojant automobiliu... Vajomingo keliais iki karšto, burbuliuojančio purvo „Velnio dažų puodo“, su gurguliuojančiais šaltiniais, garuojančiais fontanais ir visomis kryptimis trykštančiais geizeriais, buvau linkęs teigti, kad Jeloustounas nusipelno ypatingo apdovanojimo už unikalumą.

Senovinės didingos Josemičio sekvojos, ištiesusios savo milžiniškas kolonas toli į neapbrėpiamą dangų, yra žalios gamtos katedros, sukurtos dievišku meistriškumu. Nors Rytuose yra nuostabių krioklių, nė vienas neprilygsta Niagaros srauniam grožiui netoli Kanados sienos. Kentukio Mamutų urvai ir Naujosios Meksikos Karlsbado urvai su spalvingais, į varveklus panašiais dariniais yra stulbinantys pasakų kraštai. Jų ilgos stalaktitų smailės, kabančios nuo urvų... lubos ir veidrodinis į po žeme vandenys, dabartis a žvilgsnis iš kita pasauliai kaip pamėgtas vyro.

Dauguma Kašmyro hinduistų, visame pasaulyje garsėjančių savo grožiu, yra tokie pat baltaodžiai kaip europiečiai ir turi panašius bruožus bei kaulų struktūrą;

daugelis turi mėlynas akis ir šviesius plaukus. Apsirengę vakarietiškais drabužiais, jie atrodo kaip amerikiečiai. Šalti Himalajai saugo kašmyriečius nuo kaitrios saulės ir... išsaugoti jų šviesa veido spalvos. Kaip vienas kelionės į tas pietų ir tropinis platumos Indijoje jis pastebi, kad žmonės vis labiau tamsėja.

Po laimingų savačių, praleistų Kašmyre, buvau priverstas grįžti į Bengaliją Serampore koledžo rudens semestrai. Šri Juktešvaras liko Šrinagare su Kanajumi ir Audi. Prieš man išvykstant, Mokytojas užsiminė, kad Kašmyre jo kūnas kentės.

„Pone, jūs atrodote nepaprastai sveikas“, –

protestavau. – „Yra tikimybė, kad aš netgi

galiu palikti šią žemę.“

„Gurudži!“ – maldaudamas puoliau jam po kojomis. „Prašau, pažadėk, kad dabar nepaliksi savo kūno. Esu visiškai nepasiruošęs gyventi be tavęs.“

Šri Juktešvaras tylėjo, bet taip užjaučiamai man nusišypsojo, kad pasijutau nuramintas. Nenoriai jį palikau.

„Meistrė sunkiai serga.“ Ši Auddy telegrama mane pasiekė netrukus po to, kai grįžau į Serampore.

„Pone“, – beviltiškai parašiau savo guru, – „prašiau jūsų pažado manęs nepalikti. Prašau, pasilaikykite savo kūną; kitaip aš taip pat mirsiu.“

"Būk tai kaip tu noras." Tai buvo Šri Juktešvaro atsakymas iš Kašmyras.

Po kelių dienų atėjau Auddy laiškas, kuriame pranešta, kad Mokytojas pasveiko. Jam grįžus į Serampore per kitas dvi savaites, su liūdesiu pamačiau, kad mano guru kūnas sumažėjęs iki pusės įprasto svorio.

Laimei už jo mokiniai, Šri Juktešvaras sudegino daug iš jų nuodėmės į tas ugnis iš jo stipri karštligė Kašmyre. Metafizinis ligų fizinio perdavimo metodas yra žinomas labai pažengusiems jogams. Stiprus žmogus gali padėti silpnesniam, padėdamas nešti jo sunkų našą; dvasinis supermenas gali sumažinti savo mokinių fizinę ar psichinę našą, dalindamasis jų praeities veiksmų karma. Kaip turtingas žmogus praranda šiek tiek pinigų, kai gražina didelę skolą už savo sūnų palaidūną, kuris tokiu būdu yra išgelbėjamas nuo skaudžių savo kvailumo pasekmių, taip ir mokytojas noriai aukoja dalį savo kūniškų turtų, kad palengvintų mokinių kančias. **21-3**

Slaptu metodu jogas sujungia savo protą ir astralinį kūną su kenčiančio individo protu ir astraliniu kūnu; liga visiškai arba iš dalies persiduoda šventojo kūnui. Surinkęs Dievo derlių fiziniame lauke, meistriui neberūpi, kas nutinka tai materialiai formai. Nors jis gali leisti jai užregistruoti tam tikrą ligą, kad palengvintų kitas, jo protas niekada nepaveikiamas; jis laiko save laimingu, galėdamas suteikti tokią pagalbą.

Bhaktas, pasiekęs galutinį išganymą Viešpatyje, supranta, kad jo kūnas visiškai

įvykdė savo paskirtį; tada jis gali jį naudoti bet koku būdu, kurį laiko tinkamu. Jo darbas pasaulyje yra palengvinti žmonijos sielvartus – dvasinėmis priemonėmis, intelektualiniais patarimais, valios jėga ar fiziškai perduodant ligas. Pabėgdamas į virššamoneį kada tik panorėjęs, meistras gali nepastebėti fizinių kančių; kartais jis...

pasirenka stoiškai kęsti kūno skausmą, kaip pavyzdį mokiniams. Prisiimdamas kitų negalavimus, jogas gali patenkinti jų karminį priežasties ir pasekmės dėsnį. Šis dėsnis veikia mechaniškai arba matematiškai; jo veikimą gali moksliškai manipuluoti dieviškosios dvasios žmonės. išmintis.

Dvasinis įstatymas nereikalauja, kad mokytojas susirgtų, kai tik gydo kitą žmogų. Išgijimai paprastai vyksta šventajam žinant įvairius momentinio išgydymo metodus. Į kuris ne skauda į tas dvasinis gydytojas yra išitraukęs. Įjungta retas progos, tačiau, a Mokytojas, norintis gerokai paspartinti savo mokinių evoliuciją, gali savanoriškai savo kūne atidirbti didelę dalį jų nepageidaujamos karmos.

Jėzus pareiškė esąs išpirka už daugelio nuodėmes. Savo dieviškomis galiomis, **21-4** Jo kūnas niekada nebūtų galėjęs būti nukryžiuotas, jei jis nebūtų noriai bendradarbiavęs su subtiliu kosminiu priežasties ir pasekmės dėsniu. Taigi jis prisiėmė kitų karmos pasekmes, ypač savo mokinių. Tokiu būdu jie buvo labai apvalyti ir paruošti priimti visur esančią sąmonę, kuri vėliau ant jų nusileido.

Tik save realizavęs meistras gali perkelti savo gyvybinę jėgą arba pernešti į savo kūną kitų ligas. Paprastas žmogus negali taikyti šio jogiško gydymo metodo, ir nepageidautina, kad jis tai darytų; nes nesveikas fizinis instrumentas trukdo Dievo meditacijai. Hinduistų raštai moko, kad pirmoji žmogaus pareiga yra palaikyti savo kūną geros būklės; kitaip jo protas negali išlikti susikaupęs atsidavimo kupinas.

Tačiau labai stiprus protas gali įveikti visus fizinius sunkumus ir pasiekti Dievo suvokimą. Daugelis šventųjų ignoravo ligas ir sėkmingai siekė dieviškosios paieškos. Šv. Pranciškus Asyžietis, sunkiai kamuojamas ligų, gydė kitus ir net prikėlė mirusiuosius.

Pažinojau indų šventąjį, kurio pusė kūno kadaise pūliavo opomis. Jo diabetas buvo toks ūmus, kad įprastomis sąlygomis jis negalėdavo ramiai nusėdėti ilgiau nei penkiolika minučių. Tačiau jo dvasinis siekis buvo nenugalimas. „Viešpatie“, – meldėsi jis, – „ar Tu ateisi į...“ mano sudaužyta šventykla?“ Nepaliaujamai valdydamas valią, šventasis pamažu sugebėjo kasdien sėdėti lotoso pozoje aštuoniolika valandų iš eilės, pasinėręs į ekstazinę transo būseną.

„Ir“, – pasakė jis man, – „po trejų metų radau Begalinę Šviesą, liepsnojančią mano sudaužytame kūne. Džiaugdamasis džiaugsmingu spindesiu, pamiršau kūną. Vėliau pamačiau, kad jis tapo sveikas per Dieviškąją Gailestingumą.“

Istorinis išgijimo įvykis susijęs su karaliumi Baberiu (1483–1530), Mogolų imperijos Indijoje įkūrėju. Jo sūnus, princas Humajunas, mirtinai sirgo. Tėvas su nerimu ir ryžtu meldėsi, kad šis susirgtų šia liga ir kad jo sūnus būtų išgelbėtas. Visiems gydytojams praradus viltį, Humajunas pasveiko. Baberis iškart susirgo ir mirė nuo tos pačios ligos, kuri buvo ištikusi jo sūnų. Humajunas pakeitė Baberį Hindustano imperatoriaus poste.

Daugelis žmonių įsivaizduoja, kad kiekvienas dvasinis mokytojas turi arba turėtų turėti Sandow sveikatą ir stiprybę. The prielaida yra nepagrįstas. A ligotas kūnas daro ne nurodyti kad a guru yra ne į prisilietimas

Turint dieviškąsias galias, bet kas daugiau nei visą gyvenimą trunkanti sveikata būtinai rodo vidinį nušvitimą. Kitaip tariant, fizinio kūno būklė negali būti laikoma meistro išbandymu. Jo skiriamųjų savybių reikia ieškoti jo paties srityje – dvasinėje.

Daugybė sumišusių ieškotojų Vakaruose klaidingai mano, kad iškalbingas metafizikos kalbėtojas ar rašytojas turi būti meistras. Tačiau rišiai pabrėžė, kad meistro išbandymas yra žmogaus gebėjimas savo noru pasiekti dusulio būseną ir išlaikyti *nenutrūkstamą* nirbikalpos *samadhi* . **21-5** Tik šiais pasiekimais žmogus gali įrodyti, kad jis „įvaldė“ *mają* arba dualistinę kosminę iliuziją. Tik jis vienas gali pasakyti iš giliausio suvokimo: „ *Ekam sat* “ – „Yra tik Vienas“.

„ *Vedos* teigia, kad neišmanantis žmogus, kuris tenkinasi menkiausiu skirtumu tarp individualios sielos ir Aukščiausiojo Aš, yra pavojuje“, – rašė didysis monistas Šankara. „Kur dėl nežinojimo vyrauja dvilypumas, visi dalykai matomi kaip atskirti nuo Aš. Kai viskas matoma kaip Aš, tada nėra net atomo, išskyrus Aš...“

"Kaip netrukus kaip tas žinios iš tas Realybė turi spyruoklinis aukštyn, ten skardinė būti ne vaisiai iš praeitis veiksmai patirti dėl kūno nerealaus taip pat, kaip negali būti sapno po pabudimo“.

Tik didieji guru gali prisiimti mokinių karmą. Šri Juktešvaras nebūtų kentėjęs Kašmyre, nebent būtų gavęs jame esančios Dvasios leidimą padėti savo mokiniams tokiu keistu būdu. Nedaug šventųjų buvo taip jautriai aprūpinti išmintimi vykdyti dieviškus įsakymus, kaip mano Dievo suderintas Mokytojas.

Kada Aš išdrįso a nedaug žodžiai iš užuojauta virš jo išsekęs figūra mano guru sakė linksmi:

„Turiu ir gerų pusių; dabar galiu apsivilkti mažus *gandžius* (apatinius marškinėlius), kurių nedėvėjau jau daugelį metų!“

Klausydamasis linksmo Mokytojo juoko, prisiminiau šv. Pranciškaus Salezo žodžius: „Šventasis, kuris liūdi, yra liūdnas šventasis!“

.....
21-1 : Tai yra a ženklas iš nepagarba, į Indija, į dūmai į tas buvimas iš savo vyresnieji ir

viršininkai. 21-2: Rytietiškas platanas..

21-3 : Daugelis krikščionis šventieji, įskaitant Teresė Neumanas (žr. [skyrius 39](#)), yra pažįstamas su tas metafizinis perkėlimas ligos .

21-4 : Kristus sakė, tiesiog prieš jis buvo vedė toli į būti nukryžiuotas: "Manau, kad tu kad Aš negaliu dabar melstis į mano Tėve, ir jis turės šiuo metu duoti aš daugiau nei dvylika legionai iš angelai? Bet kaip tada turės tas šventraščiai būti įvykdytas, kad taigi „Taip turi būti?“ – *Mato* 26:53-54.

21-5 : Žr. skyriai [26](#), [43](#) *užrašai* .

SKYRIUS: 22

The Širdis Iš A Akmuo Vaizdas

„Kaip ištikima hinduistės žmona, nenoriu skūstis savo vyru. Tačiau trokštu pamatyti, kaip jis nusigręžia nuo savo materialistinių pažiūrų. Jam patinka šaipytis iš šventųjų paveikslų mano meditacijos kambaryje.“

Mielas broli, Aš turėti gilus tikėjimas kad tu skardinė pagalba jį. Valia tu?"

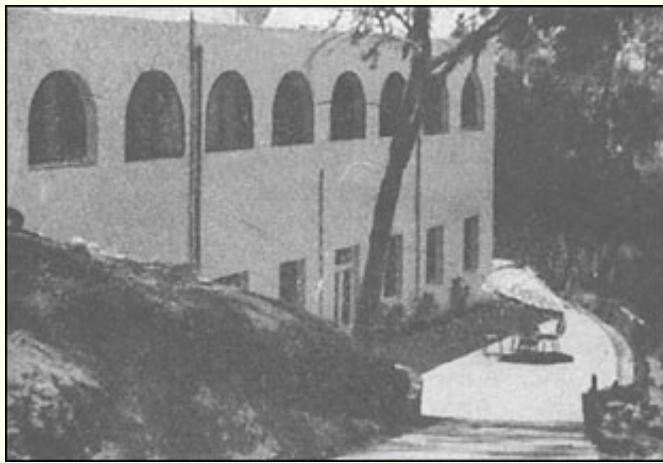
Mano vyresnioji sesuo Roma maldaujančiai žvelgė į mane. Trumpam lankiausi jos namuose Kalkutoje, Giriš Vidyaratna Lane gatvėje. Jos prašymas mane sujaudino, nes ji darė didelę dvasinę įtaką mano ankstyvajam gyvenimui ir su meile stengėsi užpildyti tuštumą, kurią šeimos rate paliko mamos mirtis.

„Mylima sesute, žinoma, padarysiu viską, ką galiu.“ Nusišypsojau, norėdama išsklaidyti niūrumą, aiškiai matomą jos veide, kuris kontrastavo su įprastai ramia ir linksma išraiška.

Mudu su Roma kurį laiką tyliai meldėmės, prašydami vadovavimo. Prieš metus mano sesuo paprašė manęs suvesti ją į *Krija jogą*, kurioje ji darė pastebimą pažangą.

Mane apėmė įkvėpimas. „Rytoj“, – pasakiau, – „važiuoju į Dakšinešvaro šventyklą. Prašau, eik su manimi ir įkalbėk savo vyrą mus lydėti. Jaučiu, kad tos šventos vietos vibracijose Dieviškoji Motina palies jo širdį. Tačiau neatskleisk mūsų tikslo, kodėl norime, kad jis ten vyktų.“

Sesuo viltingai sutiko. Kitą rytą labai anksti apsidžiaugiau pamačiusi, kad Roma ir jos vyras buvo į pasirengimas už tas kelionė. Kaip mūsų Haknis vežimas sudrebėjo kartu Viršutinė Žiedinis kelias link Dakšinesvaras, mano svainis Satišas Čandra Bose, linksminosi pats išjuokdamas praeities, dabarties ir ateities dvasinius guru. Pastebėjau, kad Roma tyliai verkė.

Savęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos, San Diegas, Kalifornija

Aš stendas su mano du seserys, Roma (ties kairėje) ir Nalini

Mano sesuo Uma, kaip a jaunas mergina

„Sese, neliūdėk!“ – sušnibždėjau. – „Nesuteik savo vyrui pasitenkinimo patikint, kad mes rimtai žiūrime į jo pasityčiojimą.“

„Mukunda, kaip tu gali žavėtis niekam tikusiais apgavikais?“ – klausė Satišas. – „Pati SADHU išvaizda yra atstumianti. Jis arba liesas kaip skeletas, arba nešventai storas kaip dramblys!“

Aš pratrūkau juoku. Mano geranoriška reakcija erzino Satišą; jis niūriai tylėjo. Kai mūsų taksi įvažiavo į Dakšinesvaro teritoriją, jis sarkastiškai nusišypsojo.

"Šis ekskursija Aš tarkime, yra a schema į reforma aš?"

Kai nieko neatsakęs nosisukau, jis sugriebė mane už rankos. „Jaunasis pone vienuoli, – tarė jis, – nepamirškite tinkamai susitarti su šventyklos vadovybe, kad pasirūpintume mūsų pietumis.“

„Dabar einu medituoti. Nesijaudink dėl savo pietų“, – griežtai atsakiau. „Dieviškoji Motina jais pasirūpins.“

„Nepasitikiu, kad Dieviškoji Motina padarys ką nors už mane. Bet laikau tave atsakinga už mano maistą.“ Satišo tonas buvo grasinantis.

Vienas nuėjau į kolonomis išklotą salę, esančią priešais didelę Kali, arba Motinos Gamtos, šventyklą. Pasirinkęs pavėsingą vietą prie vieno iš kolonų, įsitaisiau lotoso poza. Nors buvo tik apie septintą valandą, ryto saulė netrukus turėjo būti slegianti.

Pasaulis nutolo, mane apėmė atsidavimo kupinas kerėjimas. Mano mintys buvo

sutelktos į deivę Kali, kurios atvaizdą Dakšinešvare ypatingai garbino didysis meistras Šri. Ramakrišna Paramhansa. Į atsakymą į jo sielvartaujantis reikalavimai, tas akmuo vaizdas iš tai labai

šventykla turėjo dažnai paimtas a gyvenimas forma ir kalbėjosi su jį.

„Tylioji Motina akmenine širdimi“, – meldžiausi, – „Tu prisipildei gyvybės Tavo mylimo bhaktos Ramakrišnos prašymu; kodėl Tu neklausai ir šio Tavo ilgesingo sūnaus aimanų?“

Mano troškimas siekti tikslo beribiškai augo, jį lydėjo dieviška ramybė. Vis dėlto, praėjus penkioms valandoms ir Deivei, kurią viduje įsivaizdavau, neatsakius, pasijutau šiek tiek prislėgtas. Kartais Dievas bando atidėti maldų išpildymą. Tačiau galiausiai Jis pasirodo atkakliam bhaktui bet kokia forma, kurią jis laiko brangia. Pamaldus krikščionis mato Jėzų; hinduistas – Krišną, Deivę Kali arba besiplečiančią Šviesą, jei jo garbinimas pasuka beasmeniu keliu.

Nenoriai atmerkiau akis ir pamačiau, kad šventyklos duris, kaip įprasta vidurdienio papročiu, užrakino kunigas. Atsikėliau iš savo nuošalios vietos po atvira, stogu dengta mene ir įžengiau į kiemą. Jo akmeninės grindys degė po vidurdienio saule; mano basos kojos buvo skausmingai nudegintos.

„Dieviškoji Motina, – tyliai prieštaravau, – Tu neatėjai pas mane regėjime, o dabar esi pasislėpusi šventykloje už uždarytų durų. Šiandien norėjau Tau ypatingai pasimelsti už savo svainį.“

Mano vidinis prašymas buvo akimirksniu išklaudytas. Pirmiausia maloni šalta banga nusileido per nugarą ir po kojomis, išsklaidydama visą diskomfortą. Tada, mano nuostabai, šventykla tapo nepaprastai didinga. Jos didelės durys lėtai atsidarė, atskleidamos akmeninę deivės Kali figūrą.

Pamažu jis virto gyva forma, šypsodamasis linktelėdamas sveikindamasis, jaudindamas mane neapsakomu džiaugsmu. Tarsi mistiniu švirkštu iš plaučių buvo ištrauktas kvėpavimas; kūnas sustingo, nors ir ne sustingęs.

Po to sekė ekstazinis sąmonės išsiplėtimas. Galėjau aiškiai matyti kelias mylias per Gango upę kairėje ir už šventyklos – visą Dakšinešvaro teritoriją. Visų pastatų sienos skaidriai žėrėjo; pro jas stebėjau žmones, vaikštinėjančius pirmyn ir atgal per tolimus akrus.

Nors man trūko oro, o kūnas buvo keistai ramioje būsenoje, vis tiek galėjau laisvai judinti rankas ir kojas. Kelias minutes eksperimentavau užmerkdamas ir atmerkdamas akis; bet kurioje būsenoje Aiškiai mačiau visą Dakšinešvaro panoramą.

Dvasinis regėjimas, tarsi rentgeno spinduliai, prasiskverbia į visą materiją; dieviškoji akis yra visur centre, o perimetras – niekur. Stovėdamas saulėtame kieme, iš naujo supratau, kad kai žmogus nustoja būti Dievo vaiku palaidūnu, pasinėrusiu į fizinį pasaulį, iš tiesų svajonę, be pagrindo kaip burbulas, jis vėl paveldi savo amžinąsias karalystes. Jei „eskapizmas“ yra žmogaus poreikis, ankštas jo siauroje asmenybėje,

ar koks nors pabēgimas gali prilygti visur buvimo didybei?

Ļ mano šventas patirtis ties Dakšīnesvaras, tas tik nepaprastai padidintas objektai buvo tas

šventykla ir Deivės pavidalas. Visa kita atrodė įprastais matmenimis, nors kiekvienas buvo pridėtas į a aureolė iš švelnus šviesiai balta, mėlyna ir pastelė vaivorykštė atspalviai. Mano kūnas atrodė į būti iš eterinis medžiaga, pasiruošęs į levituoti. Visiškai sąmoningas iš mano materialioje aplinkoje dairiausi aplink save ir žengiau kelis žingsnius, netrikdydamas palaimingo regėjimo tęstinumo.

Už šventyklos sienų staiga išvydau savo svainį, sėdintį po švento *varpmedžio spygliuotomis šakomis*. Nesunkiai galėjau suprasti jo minčių eigą. Nors šventoji Dakšinesvaro įtaka šiek tiek pakylėjo jo mintis, jose vis dar slypėjo nemalonios mintys apie mane. Aš atsigrėžiau tiesiai į maloningą Deivės pavidalą.

„Dieviškoji Motina, – meldžiausi, – ar nepakeisi dvasiškai mano sesers

vyro?“ Gražioji figūra, iki šiol tylėjusi, pagaliau prabilo: „Tavo noras

išpildytas!“

Laimingai pažvelgiau į Satišą. Tarsi instinktyviai jausdamas, kad veikia kažkokia dvasinė jėga, jis apmaudžiai pakilo nuo savo vietos ant žemės. Mačiau jį bėgantį už šventyklos; jis artėjo prie manęs, mojuodamas kumščiu.

Visa apimantis vaizdas išnyko. Nebegalėjau įžiūrėti šlovingosios Deivės; iškilusi šventykla buvo sumažinta iki įprasto dydžio, be permatomumo. Mano kūnas vėl tvankiai temdė kaitrius saulės spindulius. Nušokau į kolonomis apstatytos salės prieglobstį, kur Satišas mane įnirtingai persekiojo. Pažvelgiau į laikrodį. Buvo viena valanda; dieviškasis regėjimas truko valandą.

„Kvailyte, – išsprūdo mano svainis, – jau šešias valandas sėdi sukryžiuavęs kojas ir akis. Aš vaikščiojau pirmyn atgal ir stebėjau tave. Kur mano maistas? Dabar šventykla uždaryta; tu nepranešei valdžiai; mes likome be pietų!“

Deivės akivaizdoje jaučiamas pakylėjimas vis dar virpėjo mano širdyje. Įsidrąšinau sušukti: „Dieviškoji Motina mus pamaitins!“

Satišas buvo nevaldomas įniršio. „Kartą ir visiems laikams“, – sušuko jis, – „norėčiau pamatyti, kaip tavo Dieviškoji Motina mums čia duoda maisto be išankstinio susitarimo!“

Jo žodžiai buvo vargu ar ištarė kada a šventykla kunigas sukryžiuotas tas kiemas ir prisijungė mus.

„Sūnau, – kreipėsi jis į mane, – stebėjau tavo ramiai švytintį veidą per meditacijos valandas. Širyt mačiau atvykstančius tavo žmones ir pajutau norą atidėti pakankamai maisto tavo pietums. Šventyklos taisyklės draudžia maitinti tuos, kurie iš anksto nepateikia prašymo, bet tau padariau išimtį.“

Padėkojau jam ir pažvelgiau tiesiai Satišui į akis. Jis paraudo iš emocijų, tyliai atgailaudamas nuleido žvilgsnį. Kai mums patiekė prabangius pietus, įskaitant ne sezono mangus, pastebėjau, kad mano svainio apetitas buvo menkas. Jis buvo sumišęs, nerdamas giliai į minčių vandenyną. Grįžtant į Kalkutą, Satišas sušvelnėjusiu veidu...

retkarčiais maldaujančiai į mane žvilgtelėdavo. Tačiau po to, kai pasirodė kunigas pakviesti mūsų pietų, tarsi tiesiogiai atsakydamas į Satišo iššūkį, jis nepratarė nė žodžio.

The sekantis popietė Aš aplankytas mano sesuo ties ji namai. Ji pasveikino aš meiliai. „Mielas broli“, – sušuko ji, – „koks stebuklas! Vakar vakare mano vyras atvirai verkė prieš mane.“

„Mylimasis *devi*“, **22-1** jis pasakė: „Esu neapsakomai laimingas, kad šis tavo brolio pertvarkos planas atnešė transformaciją. Aš ketinu atitaisyti visas skriaudas, kurias tau padariau. Nuo šio vakaro savo didelį miegamąjį naudosime tik kaip garbinimo vietą; tavo mažą meditacijos kambarį...“ bus paversta mūsų miegamaisiais. Nuoširdžiai atsiprašau, kad išjuokiau jūsų broli. Už gėdingą savo elgesį nubausiu save nekalbėdamas su Mukunda, kol nepažengsiu dvasiniu keliu. Nuo šiol giliai ieškosiu Dieviškosios Motinos; kada nors tikrai Ją surasiu!“

Po daugelio metų aplankiau savo svainį Delyje. Labai apsidžiaugiau sužinojęs, kad jis labai išvystė savęs pažinimą ir buvo palaimintas Dieviškosios Motinos regėjimu. Viešėdamas pas jį pastebėjau, kad Satišas didžiąją kiekvienos nakties dalį slapta praleisdavo dieviškoje meditacijoje, nors sirgo sunkia liga ir dieną buvo užsiėmęs jo biuras.

Man kilo mintis, kad mano svainio gyvenimo trukmė nebus ilga. Roma tikriausiai skaitė mano mintis.

„Mielas broli, – tarė ji, – aš sveika, o mano vyras serga. Vis dėlto noriu, kad žinotum, jog, kaip atsidavusi hinduistų žmona, aš mirsiu pirmoji.“ **22-2** Jau greitai aš mirsiu.“

Nustebintas jos grėsmingų žodžių, vis tiek supratau jų tiesos gelmę. Buvau Amerikoje, kai mirė mano sesuo, maždaug po metų nuo jos pranašystės. Vėliau detales man papasakojo jauniausias brolis Bišnu .

„Roma ir Satišas jos mirties metu buvo Kalkutoje“, – man papasakojo Bishnu. „Tą rytą ji pasipuošė savo nuotakos drabužiais.“

„Kodėl?“ tai ypatingas kostiumas? Satišas pasiteiravo.

„Šiandien paskutinė mano tarnystės jums diena žemėje“, – atsakė Roma. Netrukus ją ištiko širdies smūgis. Sūnui skubant pagalbos, ji tarė:

„Sūnau, nepalik manęs. Beprasmiška; išeisiu anksčiau, nei atvyks gydytojas.“ Po dešimties minučių, pagarbiai laikydama vyro kojas, Roma sąmoningai paliko savo

kūną, laimingai ir be kančios.

"Satish" tapo labai atsiskyrėlis po jo žmonos mirtis," Bišnu tęsėsi. "Vienas diena jis ir Aš buvo

ieško ties a didelis besišypsantis nuotrauka iš Roma.

„Kodėl šypsaisi?“ – staiga sušuko Satišas, tarsi jo žmona būtų šalia. – „Manai, kad buvai sumaniai susitaręs eiti pirma manęs. Įrodysiu, kad ilgai negalėsi būti atskirai; netrukus prisijungsiu prie tavęs.“

„Nors tuo metu Satišas jau buvo visiškai pasveikęs po ligos ir džiaugėsi puikia sveikata, netrukus po keisto komentaro prieš nuotrauką jis mirė be aiškios priežasties.“

Taip pranašiskai mirė mano brangioji vyriausioji sesuo Roma ir jos vyras Satišas – tas, kuris Dakšinešvare iš paprasto pasauliečio virto tyliu šventuoju.

.....
22-1 Deivė .

22-2 : The Hinduistas žmona tiki tai yra a ženklas iš dvasinis pažanga jei ji miršta prieš ji vyras, kaip a įrodymas iš ji ištikima tarnyba jam arba „mirtis pakinktuose“.

SKYRIUS: 23

Aš Gauti Mano Universitetas Laipsnis

„Jūs ignoruojate filosofijos vadovėlio užduotis. Be abejo, kad pasikliaujate nesunkiai įveikiama „intuicija“, kad išlaikytumėte egzaminus. Bet jei nepasistūmėsite labiau moksliskai, aš pasirūpinsiu, kad neišlaikytumėte šio kurso.“

Seramporo koledžo profesorius DC Ghoshalas griežtai kreipėsi į mane. „Jei neišlaikysiu jo baigiamojo rašytinio testo auditorijoje, negalėsiu laikyti baigiamųjų egzaminų. Juos rengia Kalkutos universiteto, kuris Seramporo koledžą priskiria prie savo filialų, fakultetas. Indijos universitetų studentas, kuris AB baigiamajame egzamine neišlaiko vieno dalyko, kitais metais privalo iš naujo laikyti *vísų* savo dalykų egzaminą.“

Mano dėstytojai Serampore koledže paprastai su manimi elgėsi maloniai, negaišdami laiko linksmam tolerancijai. „Mukunda šiek tiek per daug apsvaigęs nuo religijos.“ Taip mane apibūdindami, jie taktiškai apsaugojo mane nuo gėdos atsakinėjant į auditorijos klausimus; jie pasitikėjo, kad baigiamieji rašytiniai testai pašalins mane iš AB kandidatų sąrašo. Mano kolegų studentų sprendimas

atsispindėjo jų pravardėje man – „Pašėlusis vienuolis“.

Ėmiausi išradingo žingsnio, kad paneigčiau profesoriaus Ghoshalo grasinimą man neišlaikyti filosofijos. Kai turėjo būti viešai skelbiami baigiamųjų testų rezultatai, paprašiau kurso draugo... palydėk mane į profesoriaus kabinetą.

„Eime, man reikia liudininko“, – pasakiau savo draugui. „Būsiu labai nusivylęs, jei man nepavyks pergudrauti instruktoriaus.“

Profesorius Ghoshal supurtė jo galva po Aš turėjo pasiteiravo ką įvertinimas jis turėjo duota mano popierius.

„Jūs nesate tarp tų, kurie išlaikė“, – triumfuodamas tarė jis. Jis peržvelgė didelę krūvą ant stalo. „Jūsų darbo čia visai nėra; jūs bent jau neišlaikėte, nes neatvykote į egzaminą.“

Aš sukikeno. "Pone, Aš buvo ten. Gegužė Aš žvilgsnis per tas krūva aš pats?"

Sutrikęs profesorius davė leidimą; aš greitai radau savo darbą, kuriame kruopščiai buvau praleidęs bet kokius atpažinimo ženklus, išskyrus savo vardinį numerį. Neįspėtas mano vardo „raudonos vėliavėlės“, dėstytojas aukštai įvertino mano atsakymus, nors juose nebuvo citatų iš vadovėlių. **23-1**

Perpratęs mano triuką, jis dabar sušuko: „Grynai įžūli sėkmė!“ Ir viltingai pridūrė: „Tau tikrai nepasiseks AB finale.“

Dėl kitų dalykų testų gavau šiek tiek patarimų, ypač iš savo brangaus draugo ir pusbrolio Prabho Chandros Ghose'o, **23-2 metu.** mano dėdės Sarados sūnus. Sunkiai, bet sėkmingai – surinkęs žemiausius įmanomus balus – išlaikiau visus baigiamuosius testus.

Dabar, po ketverių metų koledže, turėjau teisę laikyti AB egzaminus. Vis dėlto vargu ar tikėjau si pasinaudoti šia privilegija. Serampore koledžo baigiamieji egzaminai buvo vieni juokai, palyginti su griežtais, kuriuos Kalkutos universitetas nustatydavo AB laipsniui gauti. Beveik kasdieniai apsilankymai pas Šri Juktešvarą nepaliko man daug laiko įeiti į koledžo sales. Būtent mano buvimas, o ne nebuvimas, sukeldavo klasiokų nuostabos šūksnius !

Įprastai išvažiuodavau dviračiu apie dešimtą trisdešimt ryto. Viena ranka Nešdavau savo guru auką – kelias gėles iš savo *Panthi* pensiono sodo. Maloniai mane pasisveikinęs Mokytojas pakviesdavo pietų. Visada greitai sutikdavau, džiaugdamasis, kad tą dieną pamiršdavau apie studijas koledže. Po kelių valandų su Šri Juktešvaru, klausydamasis jo neprilygstamos išminties srauto ar padėjęs ašramo pareigose, nenoriai apie vidurnaktį išvykdavau į Panthi. *Kartais* su savo guru likdavau visą naktį, taip laimingai pasinėręs į jo pokalbį, kad vos pastebėdavau, kaip tamsa virto aušra.

Vieną naktį, apie vienuoliktą valandą, avinu batus 23-3 Ruošdamasis kelionei į pensioną, šeimininkas rimtai mane apklausė.

„Kada prasideda jūsų AB egzaminai?“

„Po penkių dienų, pone.“

"Aš viltis tu yra į pasirengimas už juos."

Apimtas nerimo, pakėliau vieną batą. „Pone“, – protestavau, – „jūs žinote, kaip mano dienos prabėgo su jumis, o ne su profesoriais. Kaip aš galiu vaidinti farsą, dalyvaudamas tuose sunkiuose egzaminuose?“

Šri Juktešvaro žvilgsnis išmeigė į mane skvarbų žvilgsnį. „Privalai pasirodyti.“ Jo tonas buvo šaltas, kategoriškas. „Neturėtume duoti priežasties tavo tėvui ir kitiems giminaičiams kritikuoti tavo polinkį gyventi ašrame. Tik pažadėk man, kad dalyvausi egzaminuose; atsakyk į juos kuo geriau.“

Nesuvaldomos ašaros riedėjo mano veidu. Jaučiau, kad Mokytojo įsakymas buvo nepagrįstas ir kad jo susidomėjimas, švelniai tariant, pavėluotas.

„Apsirodysiu, jei pageidausite“, – tariau verkšlendamas. „Bet laiko tinkamam pasiruošimui nebėra.“ Tyliai sumurmėjau: „Užpildysiu lapus jūsų mokymais, atsakant į klausimus!“

Kai kitą dieną įėjau į atsiskyrėlio buveinę įprastu laiku, ėteikiau savo puokštę su tam tikru liūdnu iškilmingumu. Šri Juktešvaras nusijuokė iš mano liūdnos išvaizdos.

„Mukunda, ar Viešpats kada nors tave nuvylė – per egzaminą ar

kitur?“ „Ne, pone“, – šiltai atsakiau. Dėkingi prisiminimai užplūdo

mane gaivinančiu potvyniu.

„Ne tinginystė, o degantis uolumas Dievui sutrukdė tau siekti koledžo garbės“, – maloniai tarė mano guru. Po tylos jis pacitavo: „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.“ **23-4**

Tūkstantąjį kartą Mokytojo akivaizdoje pajutau, kaip mano našta palengvėjo. Kai baigėme ankstyvus pietus, jis pasiūlė man grįžti į *Panthi*.

„Ar jūsų draugas Romeshas Chandra Duttas vis dar gyvena jūsų

pensione?“ „Taip, pone.“

"Gauti į prisilietimas su jį; tas Viešpats valia įkvėpti jį į pagalba tu su tas egzaminai".

„Gera, pone; bet Romešas neįprastai užsiėmęs. Jis yra garbės žmogus mūsų klasėje ir užima sunkesnes pareigas nei kiti.“

Meistras pamojavo nuošalyje mano prieštaravimai. "Romešas valia rasti laikas už tu. Dabar eik."

Dviračiu grįžau į *Panthi*. Pirmasis žmogus, kurį sutikau pensiono teritorijoje, buvo mokslininkas Romeshas. Tarsi jo dienos būtų visiškai laisvos, jis maloniai sutiko su mano nedrąsiu prašymu.

„Žinoma; aš jūsų paslaugoms.“ Tą popietę ir kitas dienas jis kelias valandas mokė mane įvairių dalykų.

„Manau, kad daugelis klausimų anglų literatūroje suksis apie Čaildo Haroldo kelią“, – pasakė jis man. – „Turime nedelsdami įsigyti atlasą.“

Nuskubėjau į dėdės Sarados namus ir pasiskolinau atlasą. Romešas Europos žemėlapyje pažymėjo vietas, kurias aplankė romantiškasis Bairono keliautojas.

A nedaug klasės draugai turėjo susirinko aplink į klausytis į tas korepetitoriavimas. "Romešas yra konsultavimas „Klystate“, – sesijos pabaigoje man pakomentavo vienas iš jų. „Paprastai tik penkiasdešimt procentų klausimų yra apie knygas; kita pusė – apie autorių gyvenimus.“

Kai kitą dieną laikiausi anglų literatūros egzamino, vos pažvelgęs į klausimus, iš džiaugsmo riedėjo ašaros, kurios sušlapino mano darbą. Prie mano stalo priėjo klasės prižiūrėtojas ir užjaučiamai paklausė.

„Mano guru išpranašavo, kad Romešas man padės“, – paaiškinau. „Žiūrėk; tie patys klausimai, kuriuos man padiktavo Romešas, yra čia, egzamino lape! Laimei, jų yra labai mažai“ šių metų klausimų apie anglų autorius, kurių gyvenimai, mano nuomone, apgaubti gilia paslaptimi !

Kai grįžau, mano pensione kilo šurmuly. Berniukai, kurie tyčiojosi Romešo mokymo metodas žvelgė į mane su pagarbia pagarba, beveik kurtindamas mane sveikinimais. Egzaminų savaitę praleidau daug valandų su Romešu, kuris formulavo klausimus, kuriuos, jo manymu, greičiausiai užduos profesoriai. Diena iš dienos Romešo klausimai egzaminų lapuose atsirasdavo beveik ta pačia forma.

Kolegijoje plačiai pasklido žinia, kad vyksta kažkas panašaus į stebuklą ir kad išsiblaškiusio „Pašėlusio vienuolio“ sėkmė atrodo tikėtina. Nebandžiau slėpti bylos faktų. Vietos profesoriai neturėjo galios pakeisti klausimų, kuriuos parengė Kalkutos universitetas.

Vieną rytą, apmąstydamas anglų literatūros egzaminą, supratau, kad padariau rimtą klaidą. Viena klausimų dalis buvo padalinta į dvi dalis – A arba B ir C arba D. Užuoat atsakęs į po vieną klausimą iš kiekvienos dalies, nerūpestingai atsakiau į abu I grupės klausimus ir neatsižvelgiau į nieką II grupėje. Geriausias pažymys, kurį galėjau gauti tame... popieriaus būtų 33, trimis mažiau nei reikalaujama 36 balų suma. Puoliau pas Mokytoją ir išliejau savo rūpesčius.

„Pone, padariau neatleistą klaidą. Nenusipelniau dieviškosios palaiminimo per Romešą;“ Aš esu visiškai niekam tikęs“.

„Nesijaudink, Mukunda.“ Šri Juktešvaro balsas buvo lengvas ir abejingas. Jis parodė į mėlyną dangaus skliautą. „Saulei ir mėnuliui labiau tikėtina susikeisti vietomis erdvėje, nei tau nepavykti gauti diplomo!“

Išėjau iš atsiskyrėlio buveinės ramesnės nuotaikos, nors matematiškai atrodė neįsivaizduojama, kad Galėjau praeiti. Kartą ar du nerimastingai žvilgtelėjau į dangų; Dienos Viešpats, regis, tvirtai įsitvirtinęs savo įprastoje orbitoje!

Pasiekęs *Panthi*, išgirdau klasioko pastabą: „Ką tik sužinojau, kad šiais metais pirmą kartą sumažintas privalomas išlaikymo balas iš anglų literatūros.“

Aš įėjo tas berniuko kambarys su toks greitis kad jis pažiūrėjo aukštyn į signalizacija. Aš apklaustas jį nekantriai.

„Ilgaplauki vienuoli, – juokdamasis tarė jis, – kodėl taip staiga susidomėjai mokslo reikalais? Kodėl verki paskutinę minutę? Bet tiesa, kad minimalus balas ką tik sumažintas iki 33.“

Keli džiaugsmingi šuoliai nuvedė mane į savo kambarį, kur atsiklaupiau ant kelių ir ėmiau šlovinti savo Dieviškojo Tėvo matematinius tobulumus.

Kiekvieną dieną mane jaudino dvasinio buvimo, kuris, aiškiai jaučiau, veda mane per Romešo egzaminą, sąmonė. Svarbus incidentas įvyko, susijęs su egzaminu bengalų kalba. Romešas, kuris mažai ką buvo kalbėjęs šia tema, vieną rytą mane pašaukė, kai išėjau iš bendrabučio pakeliui į egzaminų salę.

„Romešas tavęs šaukia“, – nekantrus tarė man klasiokas. „Negrįžk; pavėluosime į salę.“

Ignoravimas tas patarimas, Aš bėgo atgal į tas namas.

„Mūsų bengalų berniukai paprastai lengvai išlaiko bengalų kalbos egzaminą“, – pasakė man Romeshas. „Bet man ką tik kilo nuojauta, kad šiais metais profesoriai planuoja išžudyti studentus užduodami klausimus iš mūsų senovės literatūros.“ Tada mano draugas trumpai papasakojo dvi istorijas iš garsaus filantropo Vidyasagaro gyvenimo.

Padėkojau Romešui ir greitai nuvažiavau dviračiu į koledžo salę. Egzamino lapas bengalų kalba pasirodė esąs sudarytas iš dviejų dalių. Pirmoji instrukcija buvo: „Užrašykite du Vidyasagaro labdaros atvejus.“ Perkėlęs į lapą neseniai įgytas žinias, sušnibždėjau keletą padėkos žodžių, kad paklausiau Romešo paskutinės minutės kvietimo. Jei nebūčiau žinojęs apie Vidyasagaro geradarybes žmonijai (įskaitant ir mane patį), nebūčiau išlaikęs bengalų kalbos egzamino. Neišlaikęs

vieno dalyko, kitais metais būčiau turėjęs laikyti egzaminą iš visų dalykų. Tokia perspektyva suprantamai buvo atstumianti.

Antroji instrukcija lape skelbė: „Parašykite esė bengalų kalba apie žmogaus, kuris jus labiausiai įkvėpė, gyvenimą.“ Gerbiamasis skaitytojai, man nereikia jums aiškinti, kokį žmogų pasirinkau savo temai. Puslapį po puslapio apipyliau savo guru gyrimais, nusišypsojau supratęs, kad mano sumurmėta prognozė pildosi: „Aš pripildysiu lapus tavo mokymais!“

Nenorėjau klausinėti Romešo apie savo filosofijos kursą. Pasitikėdamas ilgaus mokymais pas Šri Juktesvarą, drąsiai ignoravau vadovėlių paaiškinimus. Aukščiausias įvertinimas už bet kurį mano darbą buvo filosofijos srityje. Visų kitų dalykų balas vos tebuvo pakankamas.

Tai yra a malonumas į įrašas kad mano nesavanaudiškas draugas Romesh gautas jo nuosavas laipsnis *sperma pagyrimas* .

Tėvas per mano baigimą šypsojosi plačiai. „Vargu ar maniau, kad išlaikysi, Mukunda“, – prisipažino jis. „Tu tiek daug laiko praleidi su savo guru.“ Mokytojas iš tiesų teisingai pastebėjo neišsakytą tėvo kritiką.

Metų metus nebuvo tikras, ar kada nors sulauksiu dienos, kai po mano vardo pasirodys AB. Retai kada vartoju šį titulą nesusimąstydamas, kad tai dieviška dovana, man suteikta dėl kiek neaiškių priežasčių. Kartais girdžiu studentus sakant, kad po studijų jiems liko labai mažai sukaupytų žinių. Šis prisipažinimas mane šiek tiek guodžia dėl mano neabejotinų akademinų trūkumų.

Tą dieną, kai gavau diplomą Kalkutos universitete, atsiklaupiau prie savo guru kojų ir padėkojau jam už visas palaimas, tekančias iš jo gyvenimo į manąjį.

„Kelkis, Mukunda“, – atlaidžiai tarė jis. „Viešpats tiesiog nusprendė, kad tau patogiau absolventui, nei pertvarkyti saulę ir mėnulį!

.....
23-1 : Aš privalo daryti Profesorius Ghoshal tas teisingumas iš prisipažindamas kad tas įtemptas santykiai tarp mus buvo ne mokėtina į bet koks kaltės iš jo, bet vien tik į mano nebuvimai iš klasės ir neatidumas į juos. Profesorius Ghoshal buvo, ir yra, a puikus oratorius, turintis plačias filosofines žinias. Vėlesniais metais mes nuoširdžiai supratome vienas kitą.

23-2 : Nors mano pusbrolis ir Aš turėti tas tas pats šeima vardas iš Ghosh, Prabhasas turi įpratęs pats į transliteruoja jo vardą į anglų kalbą kaip Ghose; todėl čia vadovaujuosi jo paties rašyba.

23-3 : A mokinyš visada pašalina jo batai į an indėnas atsiskyrėlio

buveinė. 23-4: Mato 6:33.

Aš Tapk A Vienuolis Iš The Svamis Užsakymas

„Mokytojau, mano tėvas labai norėjo, kad priimčiau vadovaujančias pareigas Bengalijos-Nagpuro geležinkelyje. Bet aš jas griežtai atsisakiau.“ Vilingai pridūriau: „Pone, ar nepadarysite manęs Svamio ordino vienuoliu?“ Maldaudamas pažvelgiau į savo guru. Ankstesniais metais, norėdamas patikrinti mano ryžto stiprumą, jis atmetė tą patį prašymą. Tačiau šiandien jis maloniai nusišypsojo.

„Gerai; rytoj aš tave išventinsiu į svamis.“ Jis tyliai tęsė: „Džiaugiuosi, kad tu atkakliai troškai tapti vienuoliu. Lahiri Mahasaya dažnai sakydavo: „Jei nepakviesi Dievo būti tavo vasaros svečiu, Jis neateis tavo gyvenimo žiemą.““

„Mielas mokytojau, aš niekada negalėčiau suabejoti savo tikslu priklausyti Svamių ordinui, kaip ir tu, gerbiamas žmogus.“ Nusišypsojau jam su beribe meile.

„Nesusituokęs rūpinasi Viešpaties reikalais – kaip įtikti Viešpačiui; o susituokęs rūpinasi pasaulio reikalais – kaip įtikti žmonai“ **(24-1)**. Buvau analizavęs daugelio savo draugų gyvenimus, kurie, atlikę tam tikras dvasines disciplinas, vėliau susituokė. Pasinėrę į pasaulietišką pareigų jūrą, jie pamiršo savo pasiryžimą giliai medituoti.

Man buvo nesuvokiama, kad Dievui gyvenime būtų skirta antraeilė vieta. Nors Jis yra vienintelis kosmoso Savininkas, tyliai apipilantis mus dovanomis iš gyvenimo į gyvenimą, vis dėlto lieka vienas dalykas, kurio Jis neturi ir kurį kiekviena žmogaus širdis yra įgaliota sulaikyti arba dovanoti – žmogaus meilė. Kūrėjas, be galo stengdamasis paslaptimi apgaubti savo buvimą kiekviename kūrinijos atome, galėjo turėti tik vieną motyvą – jautrų troškimą, kad žmonės Jo ieškotų tik laisva valia. Kokia aksomine kiekvieno nuolankumo pirštine Jis neapdengė geležinės visagalybės rankos!

Kita diena buvo viena įsimintiniausių mano gyvenime. Pamenu, tai buvo saulėtas ketvirtadienis 1914 m. liepą, praėjus kelioms savaitėms po mano baigimo koledže. Vidiniame balkone Savo Seramporo atsiskyrėlio buveinėje Mokytojas pamirkė naują balto šilko gabalą ochros dažuose – tradicinėje Svamio ordino spalvoje. Audiniui išdžiūvus, mano guru apvyniojo jį aplink mane kaip atsižadėjusiojo chalata.

„Kada nors nuvyksi į Vakarus, kur pirmenybė teikiama šilkui“, – pasakė jis. „Kaip simbolį vietoj įprastos medvilnės tau pasirinkau šią šilkinę medžiagą.“

Indijoje, kur vienuoliai išpažįsta skurdo idealą, šilku vilkintis svamis yra neįprastas vaizdas. Tačiau daugelis jogų dėvi šilko drabužius, kurie geriau nei medvilnė išsaugo tam tikras subtilias kūno sroves.

"Aš rytas vengiantis į ceremonijos," Šri Juktešvaras pastebėjo. "Aš valia pagaminti tu a
svamis į tas *bidvatas*

(ne ceremonija) būdu."

Bibidiša , arba sudėtinga iniciacija į svamio tarnystę, apima ugnies ceremoniją, kurios metu atliekamos simbolinės laidotuvių apeigos. Mokinio fizinis kūnas vaizduojamas kaip miręs, kremuotas išminties liepsnoje. Naujai pagamintam svamiui tada giedama tokia giesmė: „Ši *atma* yra Brahma“ **24-2** arba „Tu esi Tas“, arba „Aš esu Jis“. Tačiau Šri Juktešvaras, mėgdamas paprastumą, atsisakė visų formalių ritualų ir tiesiog paprašė manęs pasirinkti naują vardą.

"Aš valia duoti tu tas privilegija iš pasirinkimas tai pats," jis sakė, šypsodamasis.

„Jogananda“, – atsakiau akimirką pagalvojęs. Pavadinimas tiesiogine prasme reiškia „palaima (*ananda*) per dieviškąją sąjungą (*jogą*)“.

„Tebūnie taip. Atsisakęs savo šeimos pavardės Mukunda Lal Ghosh, nuo šiol būsi vadinamas Svamio ordino Giri atšakos Jogananda.“

Kai atsiklaupiau prieš Šri Juktešvarą ir pirmą kartą išgirdau jį tariant mano naująjį vardą, mano širdis prisipildė dėkingumo. Kaip su meile ir nenuilstamai jis dirbo, kad berniukas Mukunda vieną dieną taptų vienuoliu Jogananda! Džiaugsmingai dainavau keletą eilučių iš ilgo Viešpaties Šankaros sanskrito giesmės:

"Nei protas, nei intelektas, nei ego,
nei jausmas; Aš esu nei dangus, nei
žemė, nei metalai."
Aš esu Jis, Aš esu Jis, Palaimintoji
Dvasia, Aš esu Jis! Neturiu nei gimimo,
nei mirties, nei kastos; Neturiu nei tėvo,
nei motinos.
Aš esu Jis, Aš esu Jis, Palaimintoji Dvasia,
Aš esu Jis! Anapus vaizduotės polėkių,
beformis esu, persmelkiantis visos gyvybės
galūnes;
Nebijau nelaisvės; esu laisvas, amžinai
laisvas, Aš esu Jis, Aš esu Jis,
Palaimintoji Dvasia, Aš esu Jis!"

Kiekvienas svamis priklauso senovės vienuolių ordinui, kurį dabartine forma suorganizavo Šankara. **24-3** Kadangi tai oficialus ordinas, kurį sudaro nenutrūkstama šventųjų atstovų, aktyviai vadovaujančių, linija, joks žmogus negali sau suteikti svamio titulo. Jis teisėtai jį gauna tik iš kito svamio; taigi visi vienuoliai

savo dvasinę kilmę seka iš vieno bendro guru – Viešpaties Šankaros. Duodami neturto, skaistybės ir paklusnumo dvasiniam mokytojui įžadus, daugelis katalikų krikščionių vienuolinių ordinų primena Svamio ordiną.

Be savo naujo vardo, kuris paprastai baigiasi *ananda* , svamis pasirenka titulą, rodantį jo oficialų ryšį su vienu iš dešimties Svamio ordino padalinių. Šie *dasanamia*i arba

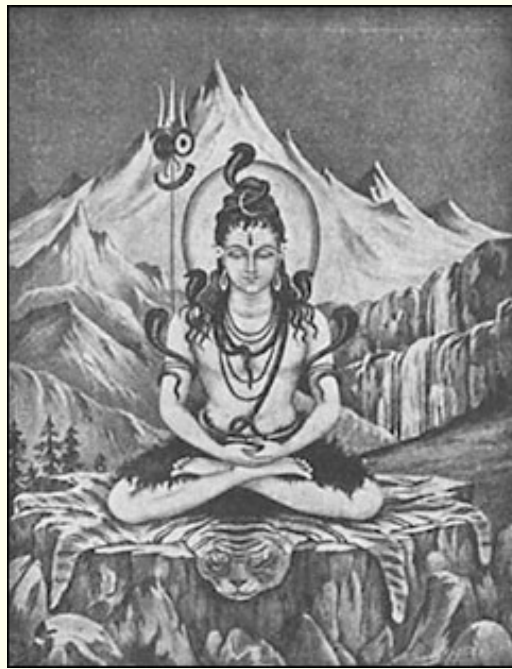
Dešimčiai agnomenų priklauso *Giri* (kalnas), kuriam priklausome Šri Juktešvaras, taigi ir aš. Kitos atšakos yra *Sagar* (jūra), *Bharati* (žemė), *Aranya* (miškas), *Puri* (teritorija), *Tirtha* (piligrimystės vieta) ir *Sarasvati* (gamtos išmintis).

Taigi naujas svamio gautas vardas turi dvejopą reikšmę ir reiškia aukščiausios palaimos (*anandos*) pasiekimą per tam tikrą dieviškąją savybę ar būseną – meilę, išmintį, atsidavimą, tarnystę, jogą – ir per harmoniją su gamta, išreikštą jos begalinėje vandenynų, kalnų ir dangaus platybėje.

Nesavanaudiškos tarnystės visai žmonijai idealas ir asmeninių ryšių bei ambicijų atsisakymas skatina daugumą svamių aktyviai dalyvauti humanitariniame ir švietimo darbe Indijoje arba kartais užsienio šalyse. Nepaisydamas jokių kastos, tikėjimo, klasės, odos spalvos, lyties ar rasės išankstinių nuostatų, svamis vadovaujasi žmonių brolybės principais. Jo tikslas – absoliuti vienybė su Dvasia. Pripildęs savo budrią ir miegančią sąmonę mintimi „Aš esu Jis“, jis patenkintas klajoja po pasaulį, bet ne jame. Tik taip jis gali pateisinti savo svamio – siekiančio vienybės – titulą. su *Sva* arba Aš. Nereikia nė pridurti, kad ne visi oficialiai tituluoti svamiai vienodai sėkmingai pasiekia savo aukštą tikslą.

Šri Juktešvaras buvo ir svamis, ir jogas. Svamis, kuris dėl savo ryšio su senovės ordinu oficialiai yra vienuolis, ne visada yra jogas. Kiekvienas, praktikuojantis mokslinę Dievo kontakto techniką, yra jogas; jis gali būti vedęs arba nevedęs, pasaulietis arba turintis formalių religinių ryšių. Svamis gali eiti tik sauso samprotavimo, šalto mąstymo keliu. atsižadėjimas; tačiau jogas atlieka aiškią, žingsnis po žingsnio procedūrą, kurios metu drausminamas kūnas ir protas, o siela išlaisvinama. Nieko nelaikydamas savaime suprantamu dalyku dėl emocijų priežasčių ar tikėjimo, jogas atlieka kruopščiai patikrintą pratimų seriją, kurią pirmieji aprašė ankstyvieji rishiai. Joga kiekviename Indijos amžiuje išugdė vyrus, kurie tapo tikrai laisvais, tikrais jogais-kristais.

Kaip ir bet kuris kitas mokslas, joga taikoma įvairaus klimato ir laikmečio žmonėms. Kai kurių neišmanėlių autorių skleista teorija, kad joga „netinka vakariečiams“, yra visiškai klaidinga ir, deja, daugeliui nuoširdžių studentų sutrukdė siekti jos daugybės palaiminimų. Joga yra metodas, skirtas suvaldyti natūralų minčių neramumą, kuris kitaip nešališkai neleidžia... visiems žmonėms, iš visų šalių, nuo žvilgsnio į savo tikrąją Dvasios prigimtį. Joga negali žinoti barjero Rytai ir Vakariai ne labiau nei gydanti ir lygiavertė saulės šviesa. Kol žmogaus protas turi neramių minčių, tol bus visuotinis jogos ar kontrolės poreikis.

“by B. K. Mitra į „Kalyana- Kalpatur-“

THE VIEŠPATS Į JO ASPEKTAS AS ŠIVA

Šiva nėra istorinė asmenybė kaip Krišna, o vardas, duotas Dievui paskutiniame Jo trilypės prigimties aspekte (Kūrėjas-Saugotojas-Naikintojas). Šiva, *majos* arba iliuzijos naikintojas, šventraščiuose simboliškai vaizduojamas kaip Atsižadėjimo Viešpats, Jogų Karalius. Hinduistų mene Jis visada vaizduojamas su jaunatis plaukuose ir vilkintis gobtuvinių gyvačių girliandą – senovinį nugalėto blogio ir tobulos išminties simbolį. Jo kaktoje atvira „vienintelė“ visažinimo akis.

Senovės rišis Patandžalis „jogą“ apibrėžia kaip „proto svyravimų kontrolę“. **24-4** Jo labai trumpi ir meistriški išdėstymai, *Jogos sūtros*, sudaro vieną iš šešių hinduizmo filosofijos sistemų. **24-5** Priešingai nei Vakarų filosofijos, visos šešios hinduistų sistemos įkūnija ne tik teorinius, bet ir praktinius mokymus. Be visų įmanomų ontologinių tyrimų, šešios sistemos suformuoja šešias konkrečias disciplinas, skirtas visam laikui pašalinti kančią ir... amžinos palaimos pasiekimas.

Visas šešias sistemas jungianti gija yra teiginys, kad tikroji žmogaus laisvė neįmanoma be galutinės Realybės pažinimo. Vėlesnės *Upanišados* teigia, kad *Jogos sūtros*, tarp šešių sistemų, pateikia veiksmingiausius metodus tiesioginiam tiesos suvokimui pasiekti. Praktinių jogos metodų pagalba žmogus amžiams palieka tuščias spekuliacijų sferas ir patirtyje pažįsta tikrąją Esmę.

Patandžalio apibrėžta jogos sistema yra žinoma kaip Aštuonialypis Kelias. Pirmieji žingsniai, (1) jama ir (2) nijama, reikalauja laikytis dešimties neigiamų ir teigiamų moralės principų: vengti kenkti kitiems, meluoti, vogti, nesusilaikyti nuo gėrimų, nesiimti dovanų (kurios užtraukia išipareigojimus); ir kūno bei proto tyrumo,

pasitenkinimo, savikontrolės, studijų ir atsidavimo Dievui.

Kiti žingsniai yra (3) *asana* (teisinga laikysena); stuburas turi būti laikomas tiesiai, o kūnas tvirtas ir patogioje meditacijos padėtyje; (4) *pranajama* (*pranos*, *subtilių gyvybinių srovių*, valdymas); ir (5) *pratjahara* (pojūčių atitraukimas nuo išorinių objektų).

Paskutiniai žingsniai yra tikrosios jogos formos: (6) *dharana* (koncentracija); proto sutelkimas į vieną mintį; (7) *dhyana* (meditacija) ir (8) *samadhi* (supersąmonės suvokimas). Tai yra aštuonypis jogos kelias **24-6** o tai veda prie galutinio *Kaivaljos* (Absoliutumo) tikslo, kurį būtų galima suprantamiau apibūdinti kaip „Tiesos suvokimą, pranokstantį bet koki intelektualinį suvokimą“.

„Kas didesnis“, – galima paklausti, – „svamis ar jogas?“ Jei ir kada pasiekama galutinė vienovė su Dievu, įvairių kelių skirtumai išnyksta. Tačiau *Bhagavad Gita* pabrėžia, kad jogos metodai yra visa apimantys. Jos technikos skirtos ne tik tam tikriems tipams ir temperamentams, pavyzdžiui, tiems nedaugeliui, kurie linksta į vienuolinį gyvenimą; jogai nereikia formalaus ištikimybės. Kadangi jogos mokslas tenkina visuotinį poreikį, jis natūraliai pritaikomas visuotinai.

Tikras jogas gali paklusniai pasilikti pasaulyje; ten jis yra kaip sviestas ant vandens, o ne kaip lengvai praskiestas neplaktos ir nedrausmingos žmonijos pienas. Atlikti savo žemiškas pareigas iš tiesų yra aukštesnis kelias, jei jogas, išlaikydamas mintyse atsiribojimą nuo egoistinių troškimų, atlieka savo vaidmenį kaip norintis Dievo įrankis.

Šiandien amerikiečių, europiečių ar kitų nehinduistų kūnuose gyvena daug didžiųjų sielų, kurios, nors galbūt niekada negirdėjo žodžių „jogas“ ir „svamis“, vis dėlto yra tikri šių terminų pavyzdžiai. Per savo nesavanaudišką tarnystę žmonijai, per aistrų ir minčių valdymą, per savo nuoširdžią meilę Dievui ar per savo dideles susikaupimo galias jos tam tikra prasme yra jogos; jos išsikėlė sau jogos – savęs suvokimo – tikslą. kontrolę. Šie vyrai galėtų pakilti dar didesnių aukštumų, jei būtų išmokyti aiškaus jogos mokslo, kuris leidžia sąmoningiau valdyti savo protą ir gyvenimą.

Kai kurie Vakarų rašytojai jogą paviršutiniškai neteisingai suprato, tačiau kritikai niekada nebuvo su ja susitaikę. jo praktikai. Tarp daug apgalvotas duoklės į joga gegužės būti paminėtas vienas pagal Dr. C.

G. Jungas, tas garsus Šveicarijos psichologas.

„Kai religinis metodas save rekomenduoja kaip „mokslinį“, galima būti tikram dėl savo auditorijos Vakaruose. Joga pateisina šį lūkestį“, – rašo dr. Jungas. **24-7**

„Nepaisant naujovių žavesio ir pusiau supratimo žavesio, joga turi daug pasekėjų ne be reikalo.“ Ji siūlo kontroliuojamos patirties galimybę ir taip patenkina mokslinį „faktų“ poreikį, be to, dėl savo pločio ir gylio, garbingo amžiaus, doktrinos ir metodo, apimančio kiekvieną gyvenimo etapą, žada nesapnuotas galimybes.

„Kiekviena religinė ar filosofinė praktika reiškia psichologinę discipliną, tai yra

psichinės higienos metodą. Įvairios, grynai kūniškos jogos procedūros **24-8**“ taip pat reiškia fiziologinę higieną, kuri yra pranašesnė už įprastą gimnastiką ir kvėpavimo pratimus, nes ji yra ne tik mechanistinė ir mokslinė, bet ir filosofinė; lavinant kūno dalis, ji

vienija juos su tas visas iš tas dvasia, kaip yra gana aišku, už pavyzdžiui, į tas *Pranajama* pratimai kur *Prana* yra abu tas kvėpavimas ir tas universalus dinamika iš tas kosmosas.

„Kai tai, ką daro individas, yra ir kosminis įvykis, kūne patiriamas poveikis (inervacija) susijungia su dvasios emocija (universalia idėja), ir iš to išsivysto gyva vienybė, kurios negali sukurti jokia technika, kad ir kokia mokslinė ji būtų. Jogos praktika neišsivaizduojama ir būtų neveiksminga be sąvokų, kuriomis grindžiama joga. Ji nepaprastai tobulai sujungia kūnišką ir dvasinį.“

„Rytuose, kur šios idėjos ir praktika išsivystė ir kur keli tūkstančiai Nors nenutrūkusi tradicija daugelį metų sukūrė būtinus dvasinius pamatus, joga, kaip aš drąsiai galiu patikėti, yra tobulas ir tinkamas kūno ir proto suliejimo metodas, kad jie sudarytų vienovę, kuria beveik nekyla abejonių. Ši vienybė sukuria psichologinį nusiteikimą, kuris įgalina sąmonę peržengiančias intuicijas.

Vakarų laikai iš tiesų artėja, kai vidinis savikontrolės mokslas bus toks pat būtinas, kaip ir išorinis gamtos užkariavimas. Šiame naujajame atominiame amžiuje žmonių protus išblaivins ir praplės dabar jau moksliškai neginčijama tiesa, kad materija iš tikrųjų yra energijos koncentratas. Subtilesnios žmogaus proto jėgos gali ir privalo išlaisvinti energijas, didesnes nei tos, kurios slypi akmenyse ir metaluose, kad naujai paleistas materialus atominis milžinas nepasuks prieš pasaulį beprasmiškai naikindamas. **24-9**

.....
24-1 : Aš *Korintiečiams* 7:32–33 .

24-2 : Tiesiogine prasme, "Šis siela yra Dvasia." The Aukščiausiasis Dvasia, tas Nesukurtas, yra visiškai besąlyginis (*neti, neti* ne tai, ne tai), bet *Vedantoje* dažnai vadinamas *Sat-Chit-Ananda* , tai yra Būtimi-Intelektu-Palaima.

24-3 Kartais vadinamas Šankaračarja. *Ačarja* reiškia „religinis mokytojas“. Šankaros data yra įprastos moksliškos veiklos centras. ginčas. A nedaug įrašai nurodyti kad tas neprilygstamas monistas gyveno iš 510 į 478 prieš Kristų; Vakarų istorikai Priskirkite jį VIII a. pabaigai po Kr. Skaitytojai, kurie domisi garsiuoju Šankaros *Brahma Sutry aiškinimu* , ras kruopštų vertimą į anglų kalbą dr. Paulo Deusseno knygoje „ *Vedantos sistema*“ (Čikaga: „Open Court Publishing Company“, Čikaga). 1912 m.). Trumpas ekstraktai iš jo raštai valia būti rasta į *Pasirinkta Darbai Iš Šri Šankaračarja* (Natesan ir Madraso apygarda).

24-4 : *Čita vriti nirodha – joga Sutra* Aš:2. Patandžalio data yra nežinoma, nors a skaičius iš mokslininkai vieta jį į antrasis šimtmetis prieš Kristų The rišiai davė ketvirtį traktatai įjungta visi dalykai su toks įžvalga kad amžius turėti buvo bejėgis išgaruoti juos; vis dėlto, į tas vėlesnis siaubas iš istorikai, tas išminčiai pagamintas ne pastangos į pridėti jų nuosavas datos ir asmenybės į jų literatūrinis darbai. Jie žinojo jų gyvenimai buvo tik laikinai svarbus kaip blyksniai iš tas didis begalinis Gyvenimas; ir ta tiesa yra nesenstanti, jos neįmanoma įvardyti kaip prekės ženklo ir jį nepriklauso jų asmeninei nuosavybei.

24-5 : The šeši ortodoksų sistemos (*saddarsana*) yra *Sankhya*, *Joga*, *Vedanta*, *Mimamsa*, *Nyaya*, ir *Vaisesika* . Skaitytojai iš a mokslinis sulenktas valia malonumas į tas subtilybės ir platus apimtis iš šie senovės formuluotės kaip apibendrinta, į Anglų *Indijos filosofijos istorija* , I tomas, prof. Surendranathas DasGupta (Kembridžo universiteto leidykla, 1922).

24-6 : Ne į būti sumišęs su tas "Kilnus Aštuoni kartus Kelias iš Budizmas a vadovas į vyro elgesys iš gyvenimas, kaip seka (1) Dešinė Idealai, (2) Dešinė Motyvas, (3) Dešinė Kalba, (4) Dešinė Veiksmai, (5) Dešinė Priemonės iš Pragyvenimas, (6) Dešinė Pastangos, (7) Teisingas (aš) prisiminimas, (8) Teisingas suvokimas (*samadhi*).

24-7 : Dr. Jungas dalyvavo tas indėnas Mokslas Kongresas į 1937 m. ir gautas an garbės laipsnis iš tas Universitetas iš Kalkutos.

24-8 : Dr. Jungas yra čia nukreipimas į *Hatha Joga* , a specializuotas filialas iš kūno pozos ir technikos už sveikata ir

24-9 Platono *Timajo* istorijoje apie Atlantidą jis pasakoja apie gyventojų pažangų mokslinį išsilavinimą. Manoma, kad prarastas žemynas išnyko apie 9500 m. pr. Kr. dėl gamtos kataklizmo; tačiau kai kurie metafizikos rašytojai... valstija kad tas Atlantiečiai buvo sunaikintas kaip a rezultatas iš jų netinkamas naudojimas iš atominis galia. Du prancūzų rašytojai neseniai sudarė *Atlantidos bibliografiją*, kurioje pateikiama daugiau nei 1700 istorinių ir kitų nuorodų.

SKYRIUS: 25

Brolis Ananta Ir Sesuo Nalini

"Ananta negaliu gyventi; tas smėlis iš jo karma už tai gyvenimas turėti bėgimas lauke."

Šie nenumaldomi žodžiai pasiekė mano vidinę sąmonę, kai vieną rytą sėdėjau giliai medituodamas. Netrukus po to, kai įstojau į Svamių ordiną, aplankiau savo gimtinę Gorakhpurą kaip vyresniojo brolio Anantos svečias. Staigi liga prikaustė jį prie lovos; aš jį meiliai slaugiau.

Šis iškilmingas vidinis pareiškimas mane pripildė sielvarto. Jaučiau, kad nebegaliu ilgiau pasilikti Gorakhpure ir tik tada pamatyti, kaip mano brolis iškeliauja prieš mano bejėgį žvilgsnį. Girdamas nesuprantamą giminaičių kritiką, išvykau iš Indijos pirmuoju pasitaikiusiu laivu. Jis plaukė Birma ir Kinijos jūra į Japoniją. Išsilaipinau Kobėje, kur praleidau tik kelias dienas. Mano širdis buvo per sunki, kad galėčiau apžiūrėti lankytinas vietas.

Grįžtant į Indiją, laivas užsuko į Šanchajų. Ten laivo gydytojas dr. Misra palydėjo mane į keletą suvenyrų parduotuvių, kuriose išrinkau įvairių dovanų Šri Juktesvarui, savo šeimai ir draugams. Anantai nupirkau didelį raižytą bambuko dirbinį. Vos tik kinų pardavėjas man įteikė bambukinį suvenyrą, aš jį numečiau ant grindų, šaukdamas: „Aš tai nupirkau savo brangiam mirusiam broliui!“

Mane apėmė aiškus suvokimas, kad jo siela kaip tik išsilaisvina Begalybėje. Suvenyras buvo smarkiai ir simboliškai įskilęs nuo kritimo; verkšlendamas užrašiau ant bambuko paviršiaus: „Mano mylimam Anantai, kuris jau iškeliavo.“

Mano palydovas, gydytojas, stebėjo visus šiuos įvykius su sarkastiška

šypsena. „Taupykite ašaras“, – pastebėjo jis. – „Kam jas lieti, kol nesate tikri, kad jis miręs?“

Kai mūsų laivas pasiekė Kalkutą, dr. Misra vėl mane lydėjo. Mano jaunesnysis brolis Bišnu laukė manęs prieplaukoje.

„Žinau, kad Ananta mirė“, – pasakiau Bišnui, nespėjus jam prabilti. „Prašau, pasakykite man ir čia esančiam gydytojui, kada Ananta mirė.“

Bišnu pavadintas tas data, kuris buvo tas labai diena kad Aš turėjo nupirko tas suvenyrai į Šanchajus.

„Žiūrėkite!“ – sušuko dr. Misra. „Neleiskite, kad apie tai pasklistų kalbos! Profesoriai prie medicinos kurso, kurio ir taip jau pakankamai daug, pridės vienerių metų trukmės psichinės telepatijos studijas!“

Tėvas šiltai mane apkabino, kai įėjau į mūsų namus Gurparo gatvėje. „Atėjai“, – švelniai tarė jis. Iš jo akių nuriedėjo dvi didelės ašaros. Paprastai nedemonstratyvus, jis niekada anksčiau nebuvo rodęs man tokių meilės ženklų. Išoriškai jis buvo rimtingas tėvas, viduje turėjo tirpstančią širdį... iš a motina. Į visi jo sandoriai su tas šeima, jo dvigubas tėvų vaidmuo buvo ryškiai pasireiškia.

Netrukus po Anantos mirties mano jaunesnioji sesuo Nalini buvo prikelta iš mirties slenksčio dieviško išgydymo dėka. Prieš papasakodamas istoriją, priminsiu kelis jos ankstesnio gyvenimo etapus.

Vaikystėje mano ir Nalini santykiai nebuvo patys laimingiausi. Aš buvau labai liesas; ji buvo dar liesesnė. Dėl nesąmoningo motyvo ar „komplekso“, kurį psichiatrai nesunkiai atpažins, dažnai erzindavau seserį dėl jos lavoniškos išvaizdos. Jos replikos buvo lygiai taip pat persmelktos itin jaunatviško bejausmio atvirumo. Kartais mama įsikišdavo, laikinai nutraukdama vaikiškus kivirčus, švelniai pabelsdama į mano ausį, kaip į vyresnę ausį.

Laikas bėgo; Nalini susižadėjo su jaunu Kalkutos gydytoju Panchanonu Bose. Jis gavo dosnų kraitį iš tėvo, tikriausiai (kaip ir minėjau seseriai) kompensuoti būsimasis jaunikis dėl savo likimo, sudarydamas sąjungą su žmogaus sojų stiebu.

Išsamiai santuoka apeigos buvo švenčiamas į mokėtina laikas. Įjungta tas vestuvės naktis, Aš prisijungė tas didelė ir linksma giminaičių grupė mūsų Kalkutos namų svetainėje. Jaunikis stovėjo atsirėmęs į didžiulę auksu brokatu siuvinėtą pagalvę, o Nalini buvo šalia. Nuostabus purpurinis šilkinis *saris* **25-1** deja, negalėjau visiškai paslėpti jos kampuotumo. Pasislėpiau po savo naujosios pagalvės svainį ir draugiškai jam nusišypsojo. Jis nebuvo matęs Nalini iki pat vestuvių ceremonijos dienos, kai pagaliau sužinojo, ką gaus santuokos loterijoje.

Jausdamas mano užuojautą, dr. Bose nepastebimai parodė į Nalini ir sušnibždėjo man į ausį: „Klausyk, kas tai?“

"Kodėl, Daktaras, Aš atsakė, "tai yra a skeletas už tavo pastebėjimas!"

Apimti linksmybių, mudviem su svainiu buvo sunku išlaikyti deramą drabužį susirinkusių giminaičių akivaizdoje.

Metams bėgant, dr. Bose'as vis labiau brangino mūsų šeimą, kuri kreipdavosi į jį kaskart, kai tik susirgdavo. Mudu su juo greitai susidraugavome, dažnai juokaudavome, dažniausiai taikydamiės į Nalini .

„Tai medicininė įdomybė“, – vieną dieną man pastebėjo svainis. „Aš išbandžiau viską ant tavo liesos sesers – menkių kepenų aliejų, sviestą, salyklą, medų, žuvį, mėsą, kiaušinius, tonikus. Vis tiek ji neišsipučia nė šimtąja colio dalimi.“ Mudu abu nusijuokėme.

Po kelių dienų aplankiau Bose'ų namus. Mano pavedimas ten truko tik kelias minutes; išėjau, maniau, Nalini nepastebėtas. Priėjęs prie lauko durų, išgirdau jos balsą – malonų, bet įsakmų.

„Broli, eikš čia. Šį kartą neapsiribsi. Noriu su tavimi pasikalbėti.“ Užlipau

laiptais į jos kambarį. Mano nuostabai, ji verkė.

„Mielas broli, – tarė ji, – užkaskime seną karo kirvį. Matau, kad dabar tvirtai žengi dvasiniu keliu. Noriu tapti tokia kaip tu visais atžvilgiais.“ Ji viltingai pridūrė: „Dabar atrodo tvirtai; gal gali man padėti? Mano vyras prie manęs nepriartėja, o aš jį taip myliu!“

Bet dar labiau noriu tobulėti Dievo pažinime, net jei ir turiu likti lieknas **25-2** ir nepatrauklus“.

Jos prašymas mane giliai sujaudino. Mūsų nauja draugystė pamažu stiprėjo; vieną dieną ji pasisiūlė tapti mano mokine.

„Mokykite mane kaip tik norite. Aš pasitikiu Dievu, o ne tonizuojančiais vaistais.“ Ji prisirinko glėbį vaistų ir supylė juos į stogo kanalizaciją.

Kaip a testas iš ji tikėjimas Aš paklausė ji į praleisti iš ji dieta visi žuvis, mėsa, ir kiaušiniai.

Po kelių mėnesių, per kuriuos Nalini griežtai laikėsi įvairių mano nustatytų taisyklių ir, nepaisant daugybės sunkumų, laikėsi vegetariškos dietos, aš ją aplankiau.

„Sesute, tu sąžiningai laikaisi dvasinių nurodymų; tavo atlygis arti.“ Aš šelmiškai nusišypsojau. „Kokia apkūni nori būti – tokia stora kaip mūsų teta, kuri metų metus nematė savo kojų?“

"Ne! Bet Aš ilgas į būti kaip storas kaip tu yra."

Iškilmingai atsakiau: „Dievo malone, kaip visada kalbėjau tiesą, taip ir dabar kalbu tiesą.“ **25-3** Dieviškosios palaimos dėka tavo kūnas tikrai pasikeis nuo šiandien; per mėnesį jis turės tokį patį svorį kaip ir mano.“

Šie iš mano širdies sklindantys žodžiai išsipildė. Per trisdešimt dienų Nalini svoris prilygo maniškiui. Nauji apvalumai suteikė jai grožio; jos vyras ją labai įsimylėjo. Jų santuoka, prasidėjusi taip...

nepalankiai, pasuko iš į būti idealiu atveju laimingas.

Grižęs iš Japonijos sužinojau, kad man nesant Nalini susirgo vidurių šiltine. Nuskubėjau į jos namus ir buvau priblokštas radęs ją vos likusią. Ji buvo komos būsenos.

„Prieš tai, kai liga sujaukė jos protą, – pasakojo man svainis, – ji dažnai sakydavo: „Jei brolis Mukunda būtų čia, man taip nesisekė.“ Jis beviltiškai pridūrė: „Kiti gydytojai...“ ir aš pats pamatyti ne viltis. Kraujas dizenterija turi rinkinys į, po ji ilgas kova su vidurių šiltinė“.

Savo maldomis pradėjau judinti dangų ir žemę. Pasitelkęs anglo-indų kilmės slaugytoją, kuri man visiškai padėjo, pritaikiau seseriai įvairias jogos gydymo technikas. Kraujo dizenterija išnyko.

Bet daktaras Bose'as liūdnei papurtė galvą. „Jai tiesiog nebelieka kraujo, kurį galėtų pralieti.“ „Ji pasveiks“, – tvirtai atsakiau. „Po septynių dienų jos karščiavimas praeis.“

Po savaitės labai apsidžiaugiau pamačiusi, kaip Nalini atmerkė akis ir su meile bei pripažinimu žvelgė į mane. Nuo tos dienos jos sveikimas vyko sparčiai. Nors ji atgavo įprastą svorį, ji turėjo vieną liūdną beveik mirtinos ligos randą: jos kojos buvo paralyžiuotos. Indijos ir Anglijos specialistai ją pripažino beviltiška luošė.

Nuolatinė kova už jos gyvybę, kurią vykdžiau maldomis, mane išvargino. Nuėjau į Serampore paprašyti Šri Juktesvaro pagalbos. Jo akyse atsispindėjo gili užuojauta, kai papasakojau jam apie Nalini sunkumus.

„Po mėnesio tavo sesers kojos bus normalios.“ Jis pridūrė: „Tegul ji prie odos nešioja žiedą su neperforuotu dviejų karatų perlu, pritvirtintą sagtimi.“

Aš parklupęs aš pats ties jo pėdos su džiaugsmingas palengvėjimas.

„Pone, jūs esate meistras; jūsų žodžio apie jos pasveikimą man pakanka. Bet jei jūs primygtinai reikalausite, aš tuojau pat jai nupirksiu perlą.“

Mano guru linktelėjo. „Taip, padaryk tai.“ Jis toliau teisingai apibūdino Nalini, kurios niekada nebuvo matęs, fizines ir psichines savybes.

"Pone," Aš pasiteiravo, "yra tai an astrologinis analizė? Tu daryti ne žinoti ji gimimas diena arba valandą."

Šri Juktesvaras nusišypsojo. „Yra gilesnė astrologija, nepriklausoma nuo kalendorių ir laikrodžių parodymų. Kiekvienas žmogus yra Kūrėjo arba Kosminio Žmogaus dalis;

jis turi dangaus kūną, taip pat ir žemės kūną. Žmogaus akis mato fizinę formą, bet vidinė akis prasiskverbia giliau, net iki universalaus modelio, kurio neatsiejama ir individuali dalis yra kiekvienas žmogus.“

Aš grąžino į Kalkutą ir išsigytas a perlas už Nalini. A mėnesį vėliau, ji paralyžiuotas kojos buvo

visiškai išgydytas.

Sesuo paprašė manęs perduoti jos nuoširdžią padėką savo guru. Jis tyliai klausėsi jos pamokslo. Tačiau man besitraukiant, jis pasakė įdomią pastabą.

„Jūsų seseriai daugelis gydytojų sakė, kad ji niekada negalės pagimdyti vaikų. Užtikrinkite ją, kad po kelerių metų ji pagimdys dvi dukras.“

Kai kurie metų vėliau, į Nalini džiaugsmas, ji gręžinys a mergina, sekė į a nedaug metų pagal kitas dukra.

„Tavo mokytojas palaimino mūsų namus, visą mūsų šeimą“, – tarė mano sesuo.
„Tokio žmogaus buvimas yra šventumas visai Indijai. Mielas broli, prašau, pasakyk Šri Juktešvardžiui, kad per tave aš nuolankiai laikau save vienu iš jo *Krija jogos* mokinių.“

.....
25-1 : The grakščiai apklotas suknelė iš indėnas moterys.

25-2 : Nes dauguma asmenys į Indija yra plonas, pagrįstas putlumas yra svarstoma labai pageidautina.

25-3 : The Hinduistas šventraščiai deklaruoti kad tie PSO įprastai kalbėti tas tiesa valia vystyti tas galia iš materializuojantis jų žodžiai. Kokius įsakymus jie ištaria iš širdies, tie išsipildys gyvenime.

SKYRIUS: 26

The Mokslas Iš Krija Joga

Krija jogos mokslas , taip dažnai minimas šiuose puslapiuose, šiuolaikinėje Indijoje tapo plačiai žinomas dėl mano guru guru Lahiri Mahasaya įsikišimo. Sanskrito kalbos žodžio „*Krija*“ šaknis yra „*kri*“ – daryti, veikti ir reaguoti; ta pati šaknis randama žodyje „*karma*“ – natūralus priežasties ir pasekmės principas. Taigi *Krija joga* yra „sajunga (joga) su Begalybe per tam tikrą veiksmą ar ritualą“. Jogas, kuris ištikimai laikosi šios technikos, palaipsniui išsivaduoja iš karmos arba visuotinės priežasčių grandinės.

Dėl tam tikrų senovinių jogos priesakų negaliu pateikti išsamaus *Krija jogos paaiškinimo* knygos, skirtos plačiajai visuomenei, puslapiuose. Tikrosios technikos reikia išmokti iš *Krijabano* arba *Krija joga* ; čia pakaks bendros nuorodos.

Krija Joga yra a paprastas, psichofiziologinis metodas pagal kuris tas žmogus kraujas yra dekarbonizuotas

ir įkraunami deguonimi. Šio papildomo deguonies atomai transformuojami į gyvybinę srovę, kad atjaunintų smegenų ir stuburo centrus. **26-1** Sustabdydamas veninio kraujo kaupimąsi, jogas gali sumažinti arba užkirsti kelią audinių irimui; pažangus jogas savo ląsteles paverčia gryna energija. Elisas, Jėzus, Kabiras ir kiti pranašai buvo praeities meistrai, naudoję *Kriją* ar panašią techniką, kuria jie savo nuožiūra dematerializuodavo savo kūnus.

Krija yra senovės mokslas. Lahiri Mahasaya jį gavo iš savo guru Babaji, kuris iš naujo atrado ir išaiškino techniką po to, kai ji buvo prarasta Tamsos amžiais.

„ *Krija joga*, kurią per tave šiame XIX amžiuje duodu pasauliui“, – Babadžis pasakė Lahiri Mahasai, – „yra to paties mokslo, kurį Krišna prieš tūkstantmečius davė Ardžunai ir kuris vėliau tapo žinomas Patandžaliui, Kristui, šv. Jonui, šv. Pauliui ir kitiems mokiniams, atgimimas.“

Krija jogą Krišna, didžiausias Indijos pranašas, mini vienoje *Bhagavad Gitos strofoje* : „Įkvėpdamas kvėpavimą su išėinančiu kvėpavimu ir su išėinančiu kvėpavimu su įkvėpiančiu kvėpavimu, jogas neutralizuoja abu šiuos įkvėpimus; taip jis išlaisvina gyvybinę jėgą iš širdies ir paima ją į savo kontrolę.“ **26-2** Aiškinimas yra toks: „Jogas sustabdo kūno irimą pridėdamas gyvybinės jėgos, o augimo mutacijas – pašalindamas srovę (*apan*). Taip neutralizuodamas irimą ir augimą, nuraminęs širdį, jogas išmoksta kontroliuoti gyvenimą.“

Krišna taip pat pasakoja **26-3** kad būtent jis, ankstesniame įsikūnijime, perdavė nesunaikinamą jogą senovės iliuminatui Vivasvatui, kuris ją perdavė Manu, didžiajam įstatymų leidėjui. **26-4** Jis, savo ruožtu, mokė Ikšvaką, Indijos saulės karių dinastijos tėvą. Taip perduodami iš vieno pas kitą, karališkąją jogą saugojo rišiai iki materialistinių amžių pradžios. **26-5** Tada, dėl kunigų slaptumo ir žmogaus abejingumo, šventos žinios pamažu tapo neprieinamos.

Krija jogą du kartus paminėjo senovės išminčius Patandžalis, žymiausias jogos atstovas, kuris rašė: „ *Krija joga* susideda iš kūno disciplinos, proto kontrolės ir meditacijos į *Aum* .“ **26-6** Patandžalis kalba apie Dievą kaip apie tikrąjį Kosminį *Aum* Garsą, girdimą meditacijos metu. **26-7** *Aum* yra kūrybinis žodis, **26-8** Vibruojančio variklio garsas. Net jogos pradedantysis netrukus viduje išgirsta nuostabų *Aum garsą* . Gavęs šį palaimingą dvasinį padrąsinimą, bhaktas įsitikina, kad jis iš tikrųjų yra susilietęs su dieviškomis sferomis.

Patandžalis antrą kartą mini gyvenimo kontrolės arba *Krijos* techniką taip: „Išsivadavimas gali būti pasiektas ta *pranajamos technika* , kuri pasiekama atskiriant įkvėpimo ir iškvėpimo eigą.“ **26-9**

Šv. Paulius mokėjo *Krija jogą* , arba labai panašią į ją techniką, kuria galėjo perjungti gyvenimo sroves į jusles ir iš jų. Todėl jis galėjo pasakyti: „Iš tiesų,

prisiekiu mūsų džiaugsmu Kristuje, kad *mirštu kasdien* .“ **26-10** Kasdien atitraukdamas savo kūno gyvybinę jėgą, jis jogos sąjunga sujungė ją su Kristaus sąmonės džiaugsmu (amžina palaima). Toje palaimingoje būsenoje jis buvo

sąmoningai žino iš būti miręs į tas apgaulingas sensorinis pasaulis iš *maja* .

Pradinėse Dievo sąlyčio būsenose (*sabikalpa samadhi*) bhaktos sąmonė susilieja su Kosmine Dvasia; jo gyvybinė jėga atimama iš kūno, kuris atrodo „negyvas“, nejudantis ir sustingęs. Jogas puikiai suvokia savo kūno sustabdytos animacijos būseną. Kai jis kyla į aukštesnes dvasines būsenas (*nirbikalpa samadhi*), tačiau bendrauja su Dievu be kūno fiksacijos ir savo įprastoje budrioje sąmonėje, net ir atlikdamas griežtas žemiškas pareigas. **26-11**

„ *Krija joga* yra instrumentas, kuriuo galima paspartinti žmogaus evoliuciją“, – savo mokiniams aiškino Šri Juktešvaras. „Senovės jogai atrado, kad kosminės sąmonės paslaptis yra glaudžiai susijusi su kvėpavimo įvaldymu. Tai unikalūs ir nemirtingas Indijos indėlis į pasaulio žinių lobyną. Gyvybinė jėga, kuri paprastai sunaudojama širdies ritmui palaikyti, turi būti išlaisvinta aukštesnėms veikloms, nuraminant ir nutildant nepalaujamus kvėpavimo poreikius.“

Krija jogas mintyse nukreipia savo gyvybinę energiją suktis aukštyn ir žemyn aplink šešis stuburo centrus (medulinį, kaklinį, nugarinį, juosmeninį, kryžkaulinį ir stuburgalio rezginius), kurie atitinka dvylika Zodiako astralinių ženklų – simbolinį Kosminį Žmogų. Pusė minutės energijos sukimosi aplink jautrias žmogaus nugaros smegenis sukelia subtilų progresą jo evoliucijoje; ta pusė minutės *Krija* prilygsta vieneriems natūralaus dvasinio atsiskleidimo metams.

Žmogaus astralinė sistema, sudaryta iš šešių (dvylikos pagal poliškumą) vidinių žvaigždynų, besisukančių aplink visažinės dvasinės akies saulę, yra tarpusavyje susijusi su fizine saule ir dvylika zodiako ženklų. Taigi visus žmones veikia vidinė ir išorinė visata. Senovės rišiai atrado, kad žmogaus žemiškoji ir dangiškoji aplinka dvylikos metų ciklais stumia jį į priekį natūraliu keliu. Šventraščiuose teigiama, kad žmogui reikia milijono metų normalios, ligų neturinčios evoliucijos, kad jo žmogiškosios smegenys būtų pakankamai išstobulintos, jog galėtų išreikšti kosminę sąmonę.

Tūkstantis *Krijos* praktikų, atliktų per aštuonias valandas, jogui per vieną dieną suteikia tūkstantį natūralios evoliucijos metų: 365 000 evoliucijos metų per vienerius metus. Taigi per trejus metus *Krija jogas* , pasitelkdamas protingas pastangas, gali pasiekti tą patį rezultatą, kurį gamta duoda per milijoną metų. Žinoma, trumpesnę *Krijos* kelią gali pasirinkti tik giliai išsivystę jogai. Vadovaujami guru, tokie jogai kruopščiai paruošia savo kūnus ir smegenis priimti intensyvios praktikos sukurta galią.

Pradedantysis krijos praktikuotojas jogos pratimus atlieka tik nuo keturiolikos iki dvidešimt aštuonių kartų, du kartus per dieną. Nemažai jogų išsivaduoja per šešerius, dvylika, dvidešimt ketverius ar keturiasdešimt aštuonerius metus. Jogas, kuris... miršta prieš pasiekti pilnas realizacija neša su jį tas geras karma iš jo

praeitis *Krijos* pastangos; naujame gyvenime jis harmoningai varomas link savo Begalinio Tikslų.

Vidutinio žmogaus kūnas yra kaip penkiasdešimties vatų lempa, kuri negali sutalpinti milijardo vatų galios, kurią sukelia pernelyg intensyvi *Krijos praktika*. Palaipsniui ir reguliariai didinant paprastus ir „patikimus“ *Krijos metodus*, žmogaus kūnas diena iš dienos astrališkai transformuojasi ir galiausiai tampa pasirengęs išreikšti begalinį kosminės energijos potencialą – pirmąjį materialų...

aktyvus išraiška iš Dvasia.

Krija joga neturi nieko bendra su nemoksliškais kvėpavimo pratimais, kurių moko daugybė klaidingai mąstančių fanatikų. Jų bandymai priverstinai sulaikyti kvėpavimą plaučiuose yra ne tik nenatūralūs, bet ir neabejotinai nemalonūs. Kita vertus, *Krija nuo pat pradžių lydi ramybės atėjimas ir raminantys regeneracinio poveikio stuburai pojūčiai*.

Senovės jogos technika kvėpavimą paverčia protu. Dvasinio tobulėjimo dėka žmogus gali suvokti kvėpavimą kaip proto veiksmą – sapno kvėpavimą.

Daugelis iliustracijos galėtų būti duota iš tas matematinis santykiai tarp vyro kvėpavimo dažnis ir jo sąmonės būsenų pokyčiai. Žmogus, kurio dėmesys yra visiškai sutelktas, pavyzdžiui, stebint kokį nors glaudų intelektualinį argumentą arba bandant atlikti kokį nors subtilų ar sunkų fizinį žygdarbį, automatiškai kvėpuoja labai lėtai. Dėmesio fiksotumas priklauso nuo lėto kvėpavimo; greitas ar netolygus kvėpavimas yra neišvengiamas žalingų emocinių būsenų, tokių kaip baimė, geismas, pyktis, palydovas. Nerami beždžionė kvėpuoja 32 kartus per minutę, priešingai nei žmogaus vidurkis 18 kartų. Dramblys, vėžlys, gyvatė ir kiti gyvūnai, žinomi dėl savo ilgaamžiškumo kvėpavimo dažnis yra mažesnis nei žmogaus. Pavyzdžiui, vėžlys, kuris gali sulaukti 300 metų, sulaukia **26-12 metu** kvėpuoja tik 4 kartus per minutę.

Atjauninantis miego poveikis atsiranda dėl laikino žmogaus kūno ir kvėpavimo nesuvokimo. Miegantis žmogus tampa jogu; kiekvieną naktį jis nesąmoningai atlieka jogos ritualą išsivaduodamas iš kūniškos tapatybės ir suliedamas gyvybinę jėgą su gydomosiomis srovėmis pagrindinėje smegenų srityje ir šešiose stuburo centrų subdinamose. Taip miegantysis nesąmoningai pasineria į kosminės energijos rezervuarą, kuris palaiko visą gyvybę.

Savanoriškas jogas atlieka paprastą, natūralų procesą sąmoningai, o ne nesąmoningai, kaip lėtai miegantis žmogus. *Krija jogas* naudoja savo techniką, kad prisotintų ir maitintų visas savo fizines ląsteles nesuyrančia šviesa ir išlaikytų jas magnetizuotoje būsenoje. Jis moksliškai padaro kvėpavimą nereikalingą, nesukeldamas sąsąmoningo miego ar sąmonės netekimo būsenų.

Krijos metu išeinanti gyvybinė jėga nėra švaistoma ir piktnaudžiaujama pojūčiais, bet suvaržoma. Vėl susijungia su subtilesnėmis stuburo energijomis. Taip sustiprinant gyvenimą, jogo kūnas ir smegenų ląstelės yra įelektrinamos dvasiniu eliksyru. Taip jis atsiriboja nuo sąsąmoningo gamtos dėsnių laikymosi, kurie gali jį nuvesti tik aplinkinėmis priemonėmis, tokiomis kaip tinkamas maistas, saulės šviesa ir harmoningos mintys, iki milijono metų tikslo. Reikia dvylikos metų normalaus sveiko gyvenimo, kad būtų galima sukelti net menkiausius pastebimus smegenų struktūros pokyčius, o milijonas saulės grįžimų yra reikalingi, kad smegenų būstas būtų pakankamai išgrynintas kosminės sąmonės pasireiškimui.

Atrišdama kvėpavimo virvę, jungiančią sielą su kūnu, *Krija* padeda prailginti gyvenimą ir išplėsti sąmonę iki begalybės. Jogos metodas įveikia karo ruožą tarp proto ir materijos sukaustytų pojūčių ir išlaisvina bhaktą paveldėti savo amžinąją karalystę. Jis žino, kad jo tikroji prigimtis nėra saistoma nei fizinio apvalkalo, nei kvėpavimo – mirtingojo vergovės orui simbolio – gamtos elementarių jėgų.

Introspekcija, arba „sėdėjimas tyloje“, yra nemoksliškas būdas bandyti priverstinai atskirti protą ir pojūčius, surištus gyvybinės jėgos. Kontempliatyvus protas, bandantis grįžti prie dieviškumo, yra nuolat tempiamas atgal link pojūčių gyvybinių srovių. *Krija*, kontroliuojanti protą *tiesiogiai* per gyvybinę jėgą, yra lengviausias, veiksmingiausias ir moksliausias kelias artėti prie Begalybės. Priešingai lėtam, neaiškiam „jaučio vežimo“ teologiniam keliui pas Dievą, *Krija pelnytai* gali būti vadinama „lėktuvo“ maršrutu.

Jogos mokslas remiasi empiriniu visų susikaupimo ir meditacijos pratimų formų nagrinėjimu. Joga leidžia pasekėjui savo nuožiūra išjungti arba įjungti gyvybinę srovę iš penki jutimo telefonai: regėjimas, klausa, uoslė, skonis ir lytėjimas. Pasiekęs šią jutiminio atsijungimo galią, jogas lengvai gali savo valia sujungti savo protą su dieviškosiomis sferomis arba su materijos pasauliu. Gyvybės jėga jo nebenoriai grąžina į žemišką triukšmingų pojūčių ir neramių minčių sferą. Savo kūno ir proto valdovas, *Krija jogas* galiausiai pasiekia pergalę prieš „paskutinį priešą“ – mirtį.

Taip maitinsiesi mirtimi, kuri minta žmonėmis: ir mirtis, kartą mirusi, daugiau nemiršta . **26-13**

Krija joga gyvenimą įtakoja ne praeities veiksmų pasekmės, o vien tik sielos nurodymai. Taigi bhakta vengia lėtų, evoliucinių egoistinių veiksmų, gerų ir blogų, kasdienio gyvenimo, erelio širdims sraigės ir niūrių, stebėtojų.

Pranašesnis sielos gyvenimo metodas išlaisvina jogą, kuris, išvartytas iš savo ego kalėjimo, pajunta visaapimties gilų orą. Priešingai, natūralaus gyvenimo vergija yra žeminanti.

Derindamas savo gyvenimą su evoliucine tvarka, žmogus negali iš gamtos išreikalauti jokių lengvatinių skubėjimų, bet, gyvendamas be klaidų prieštaraudamas savo fizinių ir protinių gebėjimų dėsniams, jam vis tiek reikia maždaug milijono metų įsikūnijimų maskaraduose, kad patirtų galutinį išsivadavimą.

Jogų teleskopiniai metodai, atsiribojantys nuo fizinių ir protinių tapatybių sielos individualumo naudai, yra tinkami tiems, kurie su pasipiktinimu žvelgia į tūkstantį tūkstančių metų. Ši skaitinė periferija išplečiama paprastam žmogui, kuris gyvena harmonijoje net ne su gamta, jau nekalbant apie savo sielą, o vietoj to siekia nenatūralių sudėtingumų, taigi įžeidžiantis į jo kūnas ir mintys tas saldus sveiko proto iš gamta. Už jį, du kartus a Milijono metų vargu ar gali pakakti išsivadavimui.

Grubus žmogus retai arba niekada nesuvokia, kad jo kūnas yra karalystė, valdoma Imperatoriaus Sielos, sėdinčios kaukolės soste, su pagalbinais regentais šešiuose stuburo centruose arba sferose. sąmonė. Ši teokratija apima minią paklusnių pavaldinių: dvidešimt septynis tūkstančius milijardų ląstelių, apdovanotų tikru, tarsi automatiniu intelektu, kuriuo jos atlieka visas kūno augimo, transformacijos ir irimo pareigas, ir penkiasdešimt milijonų substratinių minčių, emocijų ir besikeičiančių

žmogaus sąmonės fazių variacijų per vidutinį šešiasdešimties metų gyvenimą. Bet koks akivaizdus kūno ar smegenų ląstelių maištas prieš Imperatoriaus Sielą, pasireiškiantis kaip liga ar depresija, kyla ne dėl nuolankių piliečių nelojalumo, o dėl praeities ar dabartinio netinkamo naudojimo... Žmogus savo individualumo arba laisvos valios, jam duotos kartu su siela ir niekada neatšaukiamos.

Tapatindamas save su paviršutinišku ego, žmogus laiko savaime suprantamu dalyku, kad būtent jis mąsto, nori, jaučia, virškina maistą ir palaiko save gyvą, niekada apmąstydamas (užtektų tik nedidelio kiekio!) nepripažindamas, kad įprastame gyvenime jis tėra praeities veiksmų (karmos) ir gamtos marionetė. arba aplinką. Kiekvieno žmogaus intelektualines reakcijas, jausmus, nuotaikas ir įpročius riboja praeities priežasčių pasekmės, nesvarbu, ar tai būtų iš šio, ar ankstesnio gyvenimo. Tačiau aukščiau tokių įtakų yra jo karališką sielą. Atmesdamas laikinas tiesas ir laisves, *Krija jogas* peržengia bet kokią nusivylimą ir patenka į savo nevaržomą Būtį. Visuose šventraščiuose žmogus skelbiamas ne gendančiu kūnu, o gyva siela; per *Kriją* jam duodamas metodas įrodyti šventraščių tiesą.

„Išoriniai ritualai negali sunaikinti nežinojimo, nes jie vienas kitam neprieštarauja“, – rašė Šankara savo garsiojoje *knygoje „Šimtmečio eilėraščiai“*. „Vien realizuotos žinios sunaikina nežinojimą... Žinios negali atsirasti jokiais kitomis priemonėmis, kaip tik tyrinėjant. „Kas aš esu? Kaip gimė ši visata? Kas yra jos kūrėjas? Kokia jos materialinė priežastis?“ Būtent apie tokį tyrimą ir kalbama.“ Intelektas neturi atsakymų į šiuos klausimus; todėl rišiai išvystė jogą kaip dvasinio tyrimo techniką.

Krija joga yra tikrasis „ugnies ritualas“, dažnai aukštinamas Bhagavad Gitoje . Apvalančios jogos ugnies atneša amžiną apšvietimą ir tuo labai skiriasi nuo išorinių ir mažai veiksmingų religinių ugnies ceremonijų, kuriose tiesos suvokimas dažnai sudeginamas, iškilmingai giedant smilkalus!

Pažangus jogas, susilaikydamas nuo klaidingo tapatinimosi su kūno troškimais, sujungdamas savo protą su viršsąmonės jėgomis stuburo šventovėse, gyvena šiame pasaulyje taip, kaip Dievas suplanavo, nevedamas praeities impulsų ar naujų žmogiškų motyvų kvailysčių. Toks jogas išsipildo savo Aukščiausiam Troškimui, saugiai, galutinėje neišsenkančios palaimos Dvasios prieglaudoje.

Jogas aukoja savo labirintiškus žmogiškus troškimus monoteistinei laužai, skirtai neprilygstamam Dievui. Tai iš tiesų yra tikroji jogos ugnies ceremonija, kurioje visi praeities ir dabarties troškimai yra kuras, kurį sunaudoja dieviškoji meilė. Galutinė Liepsna priima visos žmogiškos beprotybės auką, ir žmogus yra švarus nuo šlakų. Jo kaulai nuvalyti nuo visų geidulingos mėsos, jo karminis skeletas išblukęs antiseptinėse išminties saulėse, jis pagaliau yra švarus, nekenksmingas žmogui ir Kūrėjui.

Kalbėdamas apie užtikrintą ir metodišką jogos veiksmingumą, Viešpats Krišna giria technologinį jogą šiais žodžiais: „Jogas yra didingesnis už kūną drausminančius asketus, didingesnis net už išminties kelio (*Džnana joga*) ar veiksmo kelio (*Karma joga*) pasekėjus; būk tu, o mokini Arjuna, jogas!“ **26-14**

26-1 : The pažymėta mokslininkas, Dr. Džordžas V. Krilas iš Klivlandas, paaiškino prieš a 1940 m. susitikimas iš tas Amerikietis Asociacija iš Mokslas tas eksperimentai pagal kuris jis turėjo įrodė kad visi kūno audiniai yra elektrinis neigiamas, išskyrus smegenų ir nervų sistemos audinius, kurie išlieka elektriškai teigiami, nes jie greičiau

pasisavina atgaivinantį deguonį.

26-2 : *Bhagavadas Gita* ,

IV:29. 26-3: *Bhagavadas*

Gita IV:1-2.

26-4 *Manava Dharmos šastrų* autorius . Šie kanonizuotos bendrosios teisės institutai Indijoje galioja iki šiol. Prancūzų mokslininkas Louis Jacolliot rašo, kad Manu data „prarasta priešistorinio Indijos laikotarpio naktį“; ir ne mokslininkas turi išdrįso į atsisakyti jį tas pavadinimas iš tas dauguma senovės įstatymų leidėjas į tas pasaulis." Į *La Biblija Dansas „L'inde“* , 33–37 psl., Jacolliot pateikia lygiagrečias teksto nuorodas, kad įrodytų, jog *Justiniano Romos kodeksas* tiksliai atitinka *Manu įstatymus* .

26-5 : The pradėti iš tas materialistinis amžiai, pagal į Hinduistas šventraštis sąskaitų buvo 3102 prieš Kristų Tai buvo tas pradžia tas Mažėjanti Dvapara Amžius (žr. [puslapis 174](#)). Modernus mokslininkai, nerūpestingai tikintis kad 10 000 metų prieš visi vyrai buvo

nuskendęs į a barbariškas Akmuo Amžius, trumpai atmesti kaip „mitai“ visi įrašai ir tradicijos iš labai senovės .civilizacijos Indijoje, Kinijoje, Egipte ir kitose žemėse

26-6 Patandžalio *aforizmai* , II:1. Žodžiais „*Krija joga*“ Patandžalis turėjo omenyje arba tikslią mokomą techniką, pagal Babadžis, arba vienas labai panašus į tai. Tai tai buvo a neabejotinas technika iš gyvenimas kontrolė yra įrodė pagal Patandžalio *Aforizmas* II:49.

26-7 : Patandžalio *Aforizmai* , Aš:27.

26-8 : "Į tas pradžia buvo tas Žodis, ir tas Žodis buvo su Dieve, ir tas Žodis buvo Dievas.Visi daiktai buvo pagamintas pagal

Jį; ir be jo neatsirado nieko, kas yra atsiradę.“ – *Jono* 1:1–3. *Vedų žodis Aum (Om)* tapo šventuoju žodžiu *Aminas* iš tas „musulmonai, *Hum* iš tas Tibetiečiai, ir *Amen* iš tas Krikščionys (jo prasmė į Hebrajų kalba būti *tikrai* , „Tai sako *Amen* , .ištikimasis ir tikrasis Liudytojas, Dievo kūrinijos pradžia.“ – *Apraiškimo* 3:14

26-9 : *Aforizmai* II:49..

26-10 : Aš *Korintiečiams* 15:31. "Mūsų džiaugsmas" yra tas teisingas vertimas; ne, kaip paprastai duota, "tavo džiaugdamasis". Šv. Paulius kalbėjo apie Kristaus sąmonės *visaapimtį* ...

26-11 : *Kalpa* reiškia laikas arba eonas. *Sabikalpa* reiškia tema į laikas arba pokytis; kai kurie nuoroda su *prakriti* arba reikalas palaikai.

. *Nirbikalpa* reiškia nesenstantis, nekintantis; tai yra tas aukščiausias valstija iš *samadhi*

26-12 : Pagal į tas *Linkolnas Biblioteka Iš Esmenis Informacija* , p. 1030 m. tas milžinas vėžlys gyvenimai tarp 200 ir 300 metų.

26-13 : Šekspyras: *Sonetas* #146.

26-14: *Bhagavad Gita* , VI:46.

SKYRIUS: 27

Įkūrimas A Joga Mokykla Prie Rančis

"Kodėl yra tu vengiantis į organizacinis darbas?"

Magistro laipsnis klausimas nustebeš aš a bitas. Tai yra tiesa kad mano privatus įsitikinimas ties tas laikas buvo kad

organizacijos buvo „širšės“ lizdai.

„Tai nedėkinga užduotis, pone“, – atsakiau. „Nesvarbu, ką vadovas daro ar nedaro, jis kritikuojamas.“

„Ar nori visos dieviškosios *čanos* (pieno varškės) tik sau?“ – mano guru atsakymą palydėjo griežtas žvilgsnis. „Ar tu ar kas nors kitas galėtų pasiekti Dievo ryšį per jogą, jei eilė dosnių mokytojų nebūtų norėję perduoti savo žinių kitiems?“ Jis pridūrė: „Dievas yra Medus, organizacijos – aviliai; abu yra būtini. Bet kokia forma, žinoma, be dvasios yra bevertė, bet kodėl neturėtumėte pradėti kurti darbščių avilių, pilnų dvasinio nektaro?“

Jo patarimas mane giliai sujaudino. Nors išoriškai neatsakiau, širdyje kilo tvirtas sprendimas: kiek įmanoma, pasidalinsiu su savo bičiuliais nepalaužiamomis tiesomis, kurias sužinojau prie savo guru kojų. „Viešpatie“, – meldžiausi, – „tegul Tavo Meilė amžinai šviečia mano atsidavimo šventovei ir tegul aš galiu pažadinti tą Meilę kitose širdyse“.

Ankstesniu atveju, dar prieš man prisijungiant prie vienuolių ordino, Šri Juktešvaras pasakė labai netikėtą pastabą.

„Kaip tau senatvėje trūks žmonos draugijos!“ – buvo pasakęs jis. – „Ar nesutinki, kad šeimos žmogus, dirbantis naudingą darbą, kad išlaikytų savo žmoną ir vaikus, atlieka vertingą vaidmenį Dievo akyse?“

„Pone“, – sunerimęs protestavau, – „jūs žinote, kad šiame gyvenime trokštu tekėti tik už Kosminio Mylimojo“.

Mokytojas taip linksmai nusijuokė, kad supratau, jog jo pastaba tebuvo mano tikėjimo išbandymas.

„Atminkite“, – lėtai tarė jis, – „kad tas, kuris atmeta savo žemiškas pareigas, gali pateisinti save tik prisiimdamas tam tikrą atsakomybę už daug didesnę šeimą“.

Visapusiško jaunimo ugdymo idealas man visada buvo artimas širdžiai. Aiškiai mačiau įprasto mokymo, skirto tik kūno ir intelekto ugdymui, duotas pasekmes. Moralinės ir dvasinės vertybės, be kurių pažinimo joks žmogus negali pasiekti laimės, dar nebuvo... trūko oficialios mokymo programos. Nusprendžiau įkurti mokyklą, kurioje jauni berniukai galėtų pilnai subręsti ir tapti vyriškais žmonėmis. Pirmąjį žingsnį ta linkme žengiau su septyniais vaikais Dihikoje, mažoje kaimo vietovėje Bengalijoje.

Po metų, 1918-aisiais, sero Manindros Čandros Nundžio, Kasimbazaro maharadžos, dosnumo dėka galėjau perkelti savo sparčiai augančią grupę į Rančį. Šis Bihero miestas, esantis maždaug už dviejų šimtų mylių nuo Kalkutos, pasižymi vienu

sveikiausių Indijoje klimatų. Kasimbazaro rūmai Rančyje buvo paversti naujos mokyklos, kurią pavadinau *Brahmacharya Vidyalaya* **27-1, būstine.** laikantis rišių švietimo idealų.

Jų miškas ašramai turėjo buvo tas senovės sėdynės iš mokymasis, pasaulietinis ir dieviškas, už tas jaunimas iš

Indija.

Rančyje aš suorganizavau edukacinę programą tiek pradinės, tiek vidurinės mokyklos klasėms. Ji apėmė žemės ūkio, pramonės, komercijos ir akademinius dalykus. Mokiniai taip pat buvo mokomi jogos, susikaupimo ir meditacijos, bei unikalios fizinio lavinimo sistemos „Jogoda“, kurios principus atradau 1916 m.

Suprasdamas, kad žmogaus kūnas yra tarsi elektros baterija, samprotavau, kad ji galima įkrauti energija tiesiogine žmogaus valios jėga. Kadangi joks veiksmas, mažas ar didelis, neįmanomas be *valios*, žmogus gali pasinaudoti savo pagrindiniu varikliu – valia – atnaujinti savo kūno audinius be sunkių aparatų ar mechaninių pratimų. Todėl išmokiau Rančio studentus savo paprastų „Jogodos“ technikų, kuriomis gyvybinė jėga, sutelkta žmogaus pailgosiose smegenyse, gali būti sąmoningai ir akimirksniu įkraunama iš neriboto kosminės energijos kiekio.

Berniukai nuostabiai reagavo į šiuos mokymus, išugdydami nepaprastą gebėjimą perkelti gyvybinę energiją iš vienos kūno dalies į kitą ir išsėdėti tobulai tvarkingai sudėtingose kūno pozose. **27-2** Jie atliko jėgos ir ištvermės žygdarbius, kuriems daugelis galingų suaugusiųjų negalėtų prilygti. Mano jauniausias brolis Bishnu Charan Ghosh įstojo į Ranchi mokyklą; vėliau jis tapo žymus fizinio kultūros specialistas Bengalijoje. Jis ir vienas iš jo mokinių keliavo po Europą ir Ameriką, demonstruodami jėgą ir įgūdžius, kurie stebino universiteto mokslininkus, įskaitant ir Kolumbijos universiteto Niujorke darbuotojus.

Pirmųjų metų pabaigoje Rančyje prašymų buvo pateikta du tūkstančiai. Tačiau mokykla, kuri tuo metu buvo vien tik gyvenamoji, galėjo priimti tik apie šimtą mokinių. Netrukus buvo pradėtas mokymas ir dieninių klasių mokiniams.

Vidyalayoje turėjau vaidinti tėvą ir motiną mažiems vaikams ir susidoroti su daugybe organizacinių sunkumų. Dažnai prisimindavau Kristaus žodžius: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris paliktų namus, brolius, seseris, tėvą, motiną, žmoną, vaikus ar...“ žemes dėl manęs ir dėl Evangelijos, bet dabar, šiuo metu, gaus šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir žemių kartu su persekiojimais; o būsimajame pasaulyje – amžinąjį gyvenimą“ (**27-3**). Šri Juktešvaras šiuos žodžius interpretavo taip: „Bhakta, kuris atsisako santuokos ir šeimos gyvenimo patirties ir mažo namų ūkio problemas bei ribotą veiklą iškeičia į didesnę tarnystės visuomenei atsakomybę, imasi užduoties, kurią dažnai lydi persekiojimas iš nesuprantančio pasaulio, bet kartu ir dieviškas vidinis pasitenkinimas.“

„*Yogoda Math*“ – gražus Savęs realizacijos bendrijos atsiskyrėlio buveinė Dakšinešvare prie Gango upės. Įkurta 1938 m. kaip jogos rekolekcijos Rytų ir Vakarų studentams.

Centrinis jogos mokyklos „*Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya*“ pastatas Rančyje, Bihare, įkurtas 1918 m. kaip jogos mokykla berniukams, teikianti pradinį ir vidurinį išsilavinimą. Su juo susijusi filantropinė Lahiri Mahasaya misija.

Vieną dieną mano tėvas atvyko į Rančį suteikti tėviško palaiminimo, kuris ilgą laiką buvo nesuteiktas, nes buvau jį iškaudinęs atsisakydamas jo pasiūlymo dirbti Bengalijos-Nagpuro geležinkelyje.

„Sūnau, – tarė jis, – dabar susitaikiau su tavo gyvenimo pasirinkimu. Man malonu matyti tave tarp šių laimingų, entuziastingų jaunuolių; tu priklausai čia, o ne tarp negyvų traukinių tvarkaraščių figūrų.“ Jis pamojo keliolikai mažylių, kurie sekė man iš paskos. „Aš turėjau tik aštuonis vaikus, – pastebėjo jis žibančiomis akimis, – bet aš tave užjaučiu!“

Turėdami didelį vaismedžių sodą ir dvidešimt penkis akrus derlingo žemės, mokiniai, mokytojai ir aš mėgavomės daugybe laimingų valandų dirbdami lauke šioje idealioje aplinkoje. Turėjome daug augintinių, įskaitant jauną elnią, kurį vaikai tiesiog dievino. Aš taip pat taip mylėjau elniuką, kad leisdavau jam miegoti savo kambaryje.

Auštant mažas padarėlis nušliujodavo prie mano lovos rytiniam paglostymui.

Vieną dieną pašėriau augintinį anksčiau nei įprastai, nes turėjau sutvarkyti reikalų Rančio mieste. Nors perspėjau berniukus nemaitinti elniuko, kol negrįšiu, vienas iš jų nepakluso,

ir davė elniukui daug pieno. Kai vakare grįžau, mane pasitiko liūdna žinia: „Mažasis elniukas beveik miręs nuo per didelio maitinimosi.“

Ašarų apimtas, pasidėjau, regis, negyvą augintinį ant kelių. Gailestingai meldžiausi Dievo, kad pasigailėtų jo gyvybės. Po kelių valandų mažas padarėlis atmerkė akis, atsistojo ir silpnai ėjo. Visa mokykla džiaugsmingai šaukė.

Tačiau tą naktį išmokau gilią pamoką, kurios niekada nepamiršiu. Nemiegojau su elniuku iki antros valandos, tada užmigau. Elnias pasirodė sapne ir prabilo į mane:

„Tu mane stabdai. Prašau, paleisk mane; paleisk

mane!“ „Gera“, – atsakiau sapne.

Aš pabudo nedelsiant, ir verkė iš "Berniukai, tas elnias yra miršta! The vaikai skubėjo į mano pusę.

Nubėgau į kambario kampą, kur buvau padėjęs augintinį. Jis paskutinį kartą pabandė atsistoti, klupdamas priėjo prie manęs ir krito man po kojomis negyvas.

Pagal masinę karmą, kuri vadovauja ir reguliuoja gyvūnų likimus, elnio gyvenimas baigėsi ir jis buvo pasirengęs judėti į aukštesnę formą. Tačiau dėl savo gilaus prisirišimo, kurį vėliau supratau esant savanaudišką, ir dėl karštų maldų galėjau jį išlaikyti gyvūno formos, iš kurios siela kovojo dėl išsivadavimo, apribojimuose. Elnio siela sapne maldavo, nes be mano mylinčio leidimo ji arba nenorėjo, arba negalėjo išeiti. Kai tik sutikau, ji išėjo.

Visas liūdesys mane paliko; aš iš naujo supratau, kad Dievas nori, jog Jo vaikai mylėtų viską kaip Jo dalį. Ji, ir negalvoti apgaulingai, kad mirtis viską užbaigia. Neišmanėlis mato tik neįveikiamą mirties sieną, kuri, regis, amžiams slepia jo brangius draugus. Tačiau neprisirišęs žmogus, tas, kuris myli kitus kaip Viešpaties išraišką, supranta, kad mirties metu brangūs žmonės sugrįžta tik trumpam atsikvėpti džiaugsmo Jame.

Ranči mokykla išaugo iš mažos ir paprastos pradžios į dabar gerai žinomą Indijoje instituciją. Daugelį mokyklos skyrių remia savanoriškos aukos tų, kurie džiaugiasi galėdami įamžinti rišių švietimo idealus. Bendruoju pavadinimu *Jogoda Sat-Sanga*, **27-4** Midnapore, Lakšmanpure ir Puryje buvo įkurtos klestinčios mokyklų šakos.

Rančio būstinėje yra medicinos skyrius, kuriame vaistai ir gydytojų paslaugos nemokamai tiekami vietovės vargšams. Vidutinis gydymų skaičius siekia daugiau nei 18 000. asmenys a metai. The *Vidyalaja* turi pagamintas jo ženklas, taip pat, į indėnas konkurencingas sportas, ir mokslo srityje, kur daugelis Rančio absolventų vėliau pasižymėjo universiteto gyvenimas.

The mokykla, dabar į jo dvidešimt aštuntas metai ir tas centras iš daug veikla, 27-5 turi buvo pagerbtas

atvykę žymūs vyrai iš Rytų ir Vakarų. Viena iš pirmųjų didžių asmenybių, apžiūrėjusių Vidyalają *pirmaisiais* jos gyvavimo metais, buvo Svamis Pranabananda, Benareso „šventasis su dviem kūnais“. Kai didysis mokytojas apžiūrėjo vaizdingas lauko užsiėmimus, vykstančius po medžiais, ir vakare pamatė, kad jauni berniukai valandų valandas nejudėdami sėdi jogos meditacijoje, jis buvo giliai sujaudintas.

„Mano širdį apima džiaugsmas“, – tarė jis, – „matant, kad šioje įstaigoje puoselėjami Lahiri Mahasaya idealai, kaip tinkamai ugdyti jaunimą. Telaimina ją mano guru.“

Šalia manęs sėdėjęs jaunas vaikinys išdrįso užduoti didžiajam

jogui klausimą. „Pone“, – tarė jis, – „ar turėčiau tapti vienuoliu?“

Ar mano gyvenimas skirtas tik Dievui?“

Nors Svamis Pranabananda nusišypsojo švelniai, jo akys buvo auskarų vėrimas tas ateitis.

„Vaike, – atsakė jis, – kai užaugsi, tavęs laukia graži nuotaka.“ Berniukas galiausiai vedė, daugelį metų planavęs įstoti į Svamio ordiną.

Praėjus kiek laiko po Svamio Pranabanandos apsilankymo Rančyje, aš palydėjau savo tėvą į Kalkutos namus, kur laikinai apsistojo jogas. Pranabanandos pranašystė, išsakyta man prieš daugelį metų, staiga atėjo į galvą: „Vėliau pamatysiu tave su tavo tėvu.“

Tėvui įėjus į svamio kambarį, didysis jogas pakilo nuo savo vietos ir su meile ir pagarba apkabino mano tėvus.

„Bhagabati, – tarė jis, – ką tu darai dėl savęs? Ar nematai savo sūnaus lekiančio į Begalybę?“ Aš paraudau išgirdęs jo pagyrimus priešais savo tėvą. Svamis tęsė: „Prisimeni, kaip dažnai mūsų palaimintasis guru sakydavo: „ *Banat, banat, ban jai* .“

26-6 Tad nenuilstamai praktikuok *Krija jogą* ir greitai pasiek dieviškuosius portalus.

Pranabanandos kūnas, kuris per mano nuostabų pirmąjį vizitą pas jį Benarese atrodė toks sveikas ir stiprus, dabar akivaizdžiai rodė senėjimą, nors jo laikysena vis dar buvo nuostabiai tiesi.

„Svamidži, – paklausiau, žiūrėdamas jam tiesiai į akis, – prašau, pasakyk man tiesą: ar nejauti senatvės? Ar tavo suvokimas apie Dievą silpnėja, kūnui silpstant ?“

Jis angeliškai nusišypsojo. „Mylimasis dabar su manimi labiau nei bet kada anksčiau.“ Jo visiškas įsitikinimas užvaldė mano protą ir sielą. Jis tęsė: „Aš vis dar mėgaujuosi dviem pensionais – vienu iš Bhagabati čia, o kitu iš dangaus.“ Šventasis, rodydamas pirštu į dangų, paniro į ekstazę, jo veidą nušvietė dieviška

šviesa – išsamus atsakymas į mano klausimą.

Pastebėjęs, kad Pranabanandos kambaryje yra daug augalų ir sėklų pakelių, paklausiau, kam jie skirti.

„Aš visam laikui išvykau iš Benareso“, – pasakė jis, – „ir dabar keliauju į Himalajus. Ten atidarysiu ašramą savo mokiniams. Iš šių sėklų išaugs špinatai ir kelios kitos daržovės. Mano brangieji gyvens paprastai, leisdami laiką palaimingoje Dievo sąjungoje. Niekio daugiau nereikia.“

Tėvas paklausė jo brolis mokinyš kada jis norėtų grąžinti į Kalkutą.

„Daugiau niekada“, – atsakė šventasis. „Šiais metais Lahiri Mahasaya man pasakė, kad aš amžiams paliksiu savo mylimąjį Benaresą ir keliausiu į Himalajus, ten nusimesdamas savo mirtingąjį kūną.“

Išgirdęs jo žodžius, mano akys prisipildė ašarų, bet svamis ramiai nusišypsojo. Jis man priminė mažą dangišką vaiką, saugiai sėdintį Dieviškajai Motinai ant kelių. Metų našta neturi jokios neigiamos įtakos didžio jogo visiškam aukščiausių dvasinių galių turėjimui. Jis gali savo nuožiūra atnaujinti savo kūną; tačiau kartais jis nesirūpina sulėtinti senėjimo proceso, o leidžia savo karmai veikti. save fiziniame lygmenyje, naudodamas savo seną kūną kaip laiko taupymo priemonę, kad nereikėtų atidirbti karmos naujame įsikūnijime.

Mėnesiai vėliau Aš susitiko an senas draugas, Sanandanas, PSO buvo vienas iš Pranabanandos uždaryti mokiniai.

„Mano žavingasis guru iškeliavo“, – pasakė jis man verkšlendamas. „Jis įkūrė atsiskyrėlio buveinę netoli Rišikešo ir suteikė mums meilų mokymą. Kai jau buvome gana gerai įsikūrę ir sparčiai darėme dvasinį darbą...“ pažangą savo įmonėje, jis pasiūlė vieną dieną pamaitinti didžiulę minią iš Rišikešo. Aš paklausiau kodėl jis norėjo tokio didelio skaičiaus.

„Tai mano paskutinė festivalio ceremonija“, – pasakė jis. Nesupratau visos jo žodžių reikšmės.

„Pranabanandadžis padėjo gaminti didelius kiekius maisto. Pamaitinome apie 2000 svečių. Po puotos jis atsisėdo ant aukštos pakyls ir pasakė įkvėptą pamokslą apie Begalybę. Galiausiai, tūkstančių akyse, jis atsisuko į mane, kai sėdėjau šalia jo ant pakyls, ir kalbėjo su neįprasta jėga.“

„Sanandanas,“ būti paruoštas; Aš rytas einu į spyris tas rėmas. 27-7 „

„Po apstulbusios tylos garsiai sušukau: „Mokytojau, nedaryk to! Prašau, prašau, nedaryk to!“ Minia užrištomis lūpomis stebėjo mus smalsiai. Mano guru man nusišypsojo, bet jo rimtas žvilgsnis jau buvo įsmeigtas į Amžinybę.“

„Nebūkite savanaudžiai, – tarė jis, – ir neliūdėkite dėl manęs. Aš jau seniai jums visiems džiaugsmingai tarnauju; dabar „Džiaukis ir palinkėk man sėkmės. Einu susitikti su savo Kosminiu Mylimuoju.“ Pranabanandadžis sušnibždėjo: „Netrukus

atgimsiu. Pasimėgavę trumpu Begalinės Palaimos laikotarpiu, sugrįšiu.“ į žemę ir prisijungti prie Babadžio. **27-8** Netrukus sužinosite, kada ir kur mano siela buvo įdėta į naują kūną.

"Jis verkė vėlgi, Sanandanas čia Aš spyris tas rėmas pagal tas antras *Krija Joga* . **27-9**

„Jis pažvelgė į veidų jūrą priešais mus ir suteikė palaiminimą. Nukreipęs žvilgsnį į dvasinę akį, jis sustingdo. Nors sumišusi minia manė, kad jis medituoja ekstazės būsenoje, jis jau buvo palikęs kūno tabernakulį ir panardinęs savo sielą į kosmoso platybes. Mokiniai palietė jo kūną, sėdintį lotoso pozoje, bet tai nebebuvo šiltas kūnas. Liko tik sustingęs kūnas; nuomininkas pabėgo į nemirtingą krantą.“

Aš pasiteiravo kur Pranabananda buvo į būti atgimęs.

„Tai šventa paslaptis, kurios niekam negaliu atskleisti“, – atsakė Sanandanas. – „Galbūt sužinosite kaip nors kitaip.“

Po daugelio metų iš Swami Keshabanandos sužinojau **27-10** kad Pranabananda, praėjus keleriems metams po gimimo naujame kūne, nuvyko į Badrinarajaną Himalajuose ir ten prisijungė prie šventųjų grupės aplink didįjį Babajį.

.....
27-1 Vidyalya mokykla. *Brahmačarja čia reiškia vieną iš keturių Vedų žmogaus gyvenimo plano etapų, apimantį kad iš* (1) tas celibatas studentas (*brahmačaris*); (2) tas namų savininkas su pasaulietiškas pareigos (*grihasta*);

tas atsiskyrėlis (*vanaprastha*); (4) tas miškas gyventojas arba klajūnas nemokamas iš visi žemiškas rūpesčių ((3) *sanjasis*). Tai ideali schema iš gyvenimas, kol ne plačiai pastebėtas į modernus Indija, vis dar turi daug pamaldus

.pasekėjų. The keturi etapai yra atliekamas religingai, visą gyvenimą vadovaujant guru

27-2 : A skaičius iš Amerikietis studentai taip pat turėti įvaldytas įvairūs *asanos* arba pozos, įskaitant Bernardas Koulas, Savęs realizacijos draugijos mokymų instruktorius Los Andžele.

27-3 : *Markas* 10:29-30 ..

27-4 : Jogoda: *joga* , sąjunga, harmonija, pusiausvyra; *taip* , kad kuris perteikia. Sat-Sanga: *sédėjo* , tiesa; *sanga* , bendrystė. Į Vakarai, į vengti tas naudoti iš a sanskrito vardas, tas *Jogoda Sat-Sanga* judėjimas turi buvo vadinamas tas *Savęs realizacijos draugija* .

27-5 : The veikla ties Rančis yra aprašytas daugiau visiškai į skyrius 40 . The Lakšmanpuras mokykla yra į tas pajėgus mokestis pono GC Dey, BA. Medicinos skyrių sumaniai prižiūri dr. SN Pal ir Sasi Bhusan Mullick.

27-6 : Vienas iš Lahiri Mahasajos mėgstamiausias pastabos, duota kaip padėtinimas už jo studentų atkaklumas. A laisvas vertimas yra toks: „Stengiuosi, stengiuosi, vieną dieną štai! Dieviškasis Tikslas!“

27-7 : t. y. duoti aukštyn tas kūnas.

27-8 : Lahiri Mahasajos guru, PSO yra vis dar gyvenantis. (Žr. skyrius 33.)

27-9 Antroji *Krija* , kaip moko Lahiri Mahasaya, leidžia ją įvaldžiusiam bhaktai išvykti ir grįžti į kūnas sąmoningai ties bet koks laikas. Išplėstinis jogai naudoti tas antras Krija technika per tas paskutinis išėjimas iš mirtis, a tuo metu, kai jie visada žino iš anksto.

27-10 : Mano susitikimas su Kešabananda yra aprašytas į skyrius 42 .

SKYRIUS: 28

Kaši, Atgimęs Ir Iš naujo atrastas

"Prašau" daryti ne eiti į tas vanduo. Leiskite mus maudytis pagal panardinimas mūsų kibirai.

Kreipiausi į jaunus rančų studentus, kurie lydėjo mane aštuonių mylių žygyje į kaimyninę kalva. Priešais mus esantis tvenkinys buvo viliojantis, bet mano galvoje kilo jo pasibjaurėjimas.

Aplink mane susirinkusi grupė pasekė mano pavyzdžiu ir mirkė kibirus, bet keli vaikinai pasidavė vėsaus vandens pagundai. Vos tik jie nėrė, aplink juos ėmė vinguriuoti didelės vandens gyvatės. Berniukai išlindo iš tvenkinio su komišku greitumu.

Pasiekę kelionės tikslą, mėgavomės iškylančiais pietumis. Sėdėjau po medžiu, apsuptas studentų grupės. Matydami, kad esu įkvepiančios nuotaikos, jie apipylė mane klausimais.

„Prašau pasakyti man, pone“, – paklausė vienas jaunuolis, – „ar aš visada liksiu su jumis atsižadėjimo kelyje?“

"A, ne," Aš atsakė, "tu valia būti priverstinai paimtas toli į tavo namai, ir vėliau tu valia susituokti".

Netikėdamas jis audringai protestavo. „Tik miręs mane galės parnešti namo.“ Tačiau po kelių mėnesių, nepaisant jo ašarų kupino pasipriešinimo, atvyko tėvai jo pasiimti; po kelerių metų... jis vedė.

Atsakęs į daugybę klausimų, mane prabilo maždaug dvylikos metų vaikinai, vardu Kašis. Jam buvo puikus mokinys ir visų mylimas.

"Pone," jis sakė, "ką valia būti mano likimas?"

"Tu turės netrukus būti miręs." The atsakymas atėjo iš mano lūpos su an nenugalimas jėga.

Šis netikėtas atskleidimas sukrėtė ir nuliūdino mane, kaip ir visus susirinkusius. Tyliai save bardamas kaip *enfant terrible*, atsisakiau atsakyti į tolesnius klausimus.

Ijungta mūsų grąžinti į tas mokykla, Kaši atėjo į mano kambarys.

„Jei mirsiu, ar mane surasi, kai atgimsiu, ir sugrąžinsi mane į dvasinį kelią?“ – raudojo jis.

Jaučiausi priverstas atsisakyti šios sunkios okultinės atsakomybės. Tačiau po to kelias savaites Kašis mane atkakliai spaudė. Matydamas jį iki bedugnės ribos išsekusį, pagaliau jį paguodžiau.

"Taip," Aš pažadėjo. "Jei tas Dangiškasis Tėvas skolina Jo pagalbą, Aš valia pabandyti ir rasti tu."

Vasaros atostogų metu išvykau į trumpą kelionę. Apgailestaudamas, kad negaliu pasiimti Kašio su savimi, prieš išeidamas pasikviečiau jį į savo kambarį ir atsargiai liepiau, nepaisant jokių įtikinėjimų, likti mokyklos dvasinėse vibracijose. Kažkaip jaučiau, kad jei jis negrįš namo, galbūt išvengs artėjančios nelaimės.

Vos man išvykus, Kašio tėvas atvyko į Rančį. Penkiolika dienų jis bandė sulaužyti sūnaus valią, aiškindamas, kad jei Kašis nuvyks į Kalkutą bent keturioms dienoms aplankyti motinos, tada jis galėtų grįžti. Kašis atkakliai atsisakė. Tėvas galiausiai pasakė, kad pasiims berniuką. pašalintas padedant policijai. Grasinimas sutrikdė Kašį, kuris nenorėjo sukelti jokios neigiamos viešumos mokyklai. Jis nematė kito pasirinkimo, kaip tik išvykti.

Po kelių dienų grįžau į Rančį. Išgirdęs, kad Kašis buvo išvežtas, tuojau pat išvažiavau į Kalkutą. Ten užsisakiau arklių traukiamą vežimą. Labai keista, bet automobiliui pravažiavus per Howrah tiltą per Gangą, pamačiau Kašio tėvą ir kitus giminaičius gedulo drabužiais. Šaukdamas vairuotojui sustoti, išlėkiau ir piktai pažvelgiau į nelaimingą tėvą.

"Ponas Žudikas, Aš verkė šiek tiek nepagrįstai, "tu turėti nužudytas mano berniuk!"

Tėvas jau suprato, kokią klaidą padarė jėga atveždamas Kašį į Kalkutą. Per tas kelias dienas, kurias berniukas ten praleido, jis valgė užterštą maistą, užsikrėtė cholera ir mirė.

Meilė Kašiui ir pažadas surasti jį po mirties, dieną ir naktį mane persekiojo. Kad ir kur ečiau, jo veidas iškildavo prieš akis. Pradėjau įsimintinas jo paieškas, kaip ir prieš daugelį metų ieškojau savo dingusios motinos.

Kaši, pasiklydęs ir iš naujo atrastas

Mano brolis Bishnu; Motilal Mukherji iš Serampore, labai pažengęs Šri Juktesvaro mokiny; mano tėvas; ponas Wrightas; aš pats; Tulsi Narayan Bose; Swamis Satyananda iš Ranči

1920 m. Tarptautinio religinių liberalų kongreso delegatų grupė Bostonas, kur pasakiau savo pirmąją kalbą Amerikoje. *(Iš kairės į dešinę)* kun. Clay MacCauley, kun. T. Rhondda Williams, prof. S. Ushigasaki, kun. Jabez T. Sunderland, aš pats, kun. Chas. W. Wendte, kun. Samuel A. Eliot, kun. Basil Martin, kun.

Kristoferis Dž. Gatvė, Kun. Samuelis M. Kroteriai.

Jaučiau, kad kadangi Dievas man suteikė mąstymo gebėjimą, privalau jį panaudoti ir kiek įmanoma labiau išnaudoti savo galias, kad atrastume subtilius dėsnius, kuriais remdamasis galėčiau sužinoti berniuko astralinę buvimo vietą. Supratau, kad jis yra siela, vibruojanti nuo neišsipildžiusių troškimų – šviesos masė, sklindanti kažkur tarp milijonų šviesių sielų astraliniuose regionuose. Kaip man suderinti save su... jį, tarp tiek daug vibruojančių kitų sielų šviesų?

Naudojant a paslaptis joga technika, Aš transliuotas mano meilė į Kashi's siela per tas mikrofonas iš

dvasinė akis, vidinis taškas tarp antakių. Pakeltų rankų ir pirštų antenomis, Aš dažnai pasuko aš pats apvalus ir apvalus, bando į rasti tas kryptis į kuris jis buvo atgimęs kaip embrionas. Tikėjausi sulaukti jo atsakymo susikaupimo suderintu savo širdies radijo imtuvu. **28-1**

Intuityviai jaučiau, kad Kašis netrukus sugrįš į žemę ir kad jei nepaliaujamai jam transliuosiu savo šauksmą, jo siela atsakys. Žinojau, kad menkiausias Kašio siunčiamas impulsas bus jaučiamas mano pirštuose, rankose, rankose, stubure ir nervuose.

Su neblėstančiu uolumu maždaug šešis mėnesius po Kaši mirties nuosekliai praktikavau jogos metodą. Vieną rytą, vaikščiodamas su keliais draugais perpildytame Kalkutos Bowbazarų rajone, įprastu būdu pakėliau rankas. Pirmą kartą pajutau atsaką. Su jauduliu pajutau elektrinius impulsus, srūvančius mano pirštais ir delnais. Šios srovės virto viena galinga mintimi iš gilios mano sąmonės užkaborio: „Aš esu Kaši; aš esu Kaši; ateik pas mane!“

Mintis tapo beveik girdima, kai sutelkiau dėmesį į savo širdies radijo imtuvą. Būdingu, šiek tiek užkimusiu Kašio šnabždesiu, **28-2** Vėl ir vėl girdėjau jo šaukimą. Griebiau vieną iš savo kompanionų, Prokašą Dasą, **28-3, už rankos.** ir džiaugsmingai jam nusišypsojo.

"Tai išvaizda kaip nors Aš turėti esantis Kaši!"

Pradėjau sukiotis ratu, neslėpdamas draugų ir praeinančios minios linksmumo. Elektriniai impulsai pirštuose suvirpėjo tik tada, kai atsisukau į netoliese esantį taką, tinkamai pavadintą „Gyvatės alėja“. Astralinės srovės išnyko, kai pasukau kitomis kryptimis.

„Ak“, – sušukau aš, – „Kaši siela turbūt gyvena kokios nors motinos, kurios namai yra šiame skersgatvyje, iščiose“.

Mudu su kompanionais priartėjome prie Serpentine Lane; mano pakeltose rankose virpėjo vis stipriau, ryškiau. Tarsi magnetas mane traukė dešinės kelio pusės link. Pasiekęs kažkokio namo įėjimą, buvau nustebejęs ir sustingęs. Apimtas didžiulio susijaudinimo, pasibeldžiau į duris, sulaikęs kvėpavimą. Jaučiau, kad mano ilgos, sunkios ir, be abejo, neįprastos paieškos sėkmingai baigėsi!

Duris atidarė tarnaitė ir pasakė, kad jos šeimininkas yra namie. Jis nusileido laiptais iš antro aukšto ir klausiamai man nusišypsojo. Vos žinojau, kaip suformuluoti savo klausimą – tuo pačiu metu tinkamą ir įžūlų.

"Prašau" papasakoti aš, pone, jei tu ir tavo žmona turėti buvo laukiusi a vaikas už apie šeši mėnesių?"

„Taip, tiesa.“ Pamatęs, kad esu svamis, atsižadėjęs pasaulio, vilkintis tradiciniais oranžiniais drabužiais, jis mandagiai pridūrė: „Prašau, praneškite man, iš kur žinote mano reikalus.“

Kada jis girdejau apie Kaši ir tas pažadas Aš turėjo duota, tas nustebęs vyras tikėjo mano istorija.

„Tau gims šviesios veido sūnelis“, – pasakiau jam. „Jis turės platų veidą, su gobtuvu ant kaktos. Jo būdas bus ypač dvasingas.“ Buvau tikras, kad būsimas vaikas bus panašus į Kaši.

Vėliau aplankiau vaiką, kurio tėvai jam buvo davę senąjį vardą – Kaši. Net kūdikystėje jis buvo stulbinamai panašus į mano brangų Rančio mokinį. Vaikas man parodė akimirksniu simpatiją; praeities trauka pabudo dvigubai stipriau.

Po daugelio metų, kai viešėjau Amerikoje, tas paauglys man parašė. Jis papasakojo apie savo gilų troškimą sekti atsižadėjusiojo keliu. Nukreipiau jį pas Himalajų meistrą, kuris iki šiol veda atgimstantį Kaši.

.....
28-1 Jogos valia, projektuojama iš taško tarp antakių, vadinama minčių transliavimo aparatu. Kada tas jausmas yra ramiai koncentruotas įjungta tas širdis, tai akiai kaip a psichinis radijas, ir skardinė gauti tas žinutės kitų iš toli ar arti. Telepatijoje smulkios minčių vibracijos vieno žmogaus prote perduodamos per subtilias astralinio eterio vibracijas, o vėliau per grubesnę žemiškąją eterį, sukurdamos elektrinės bangos, kurios savo ruožtu virsta minčių bangomis kito žmogaus prote.

28-2 : Kiekvienas siela į jo gryną valstiją yra visažinis. Kashi's siela prisiminė visi tas charakteristikos iš Kaši, tas berniukas, ir todėl pamėgdžiojo jo užkimęs balsą, kad sužadintų mano atpažinimą.

28-3 : Prokašas Das yra tas dabartis direktorius iš mūsų Jogoda Matematika (atsiskyrėlių gyvenvietė) ties Dakšinesvaras į Bengalijos.

SKYRIUS: 29

Rabindranatas Tagore Ir Aš Palyginti Mokyklos

„Rabindranathas“ Tagore mokė mus į dainuoti, kaip a natūralus forma iš savęs išraiška, patinka tas paukščiai“.

Bhola Nathas, protingas keturiolikmetis vaikiną iš mano rančio mokyklos, man pateikė šį paaiškinimą, kai vieną rytą pagiriau jį už melodingas pykčio protrūkius. Su provokacija ar be jos, berniukas liejo melodingą srautą. Anksčiau jis lankė garsiąją Tagorės mokyklą „Santiniketan“ (Ramybės Uostas) Bolpūre.

„Rabindranato dainos skamba mano lūpose nuo ankstyvos jaunystės“, – pasakiau

savo draugui. – „Visa Bengalija, net ir neraštingi valstiečiai, žavisi jo didinga eilėraščiu.“

Kartu su Bhola padainavome keletą Tagorės priedainių, kurie yra perdainavę tūkstančius indiškų eilėraščių – kai kuriuos originalius, o kitus – iš labai senų laikų.

„Su Rabindranatu susipažinau netrukus po to, kai jis gavo Nobelio literatūros premiją“, – pastebėjau po to, kai mūsų vokalą. „Mane traukė aplankyti jį, nes žavėjausi jo nediplomatiška drąsa atsikratant literatūros kritikų.“ Nusijuokiau.

Bhola smalsiai pasiteiravo tas istorija.

„Mokslininkai griežtai sukritikavo Tagore už naujo stiliaus įvedimą į bengalų poeziją“, – pradėjau. „Jis maišė šnekamąją ir klasikinę kalbą, ignoruodamas visus nustatytus apribojimus, kurie buvo brangūs ekspertų širdims. Jo dainos įkūnija gilią filosofinę tiesą emociškai patraukliais terminais, mažai kreipiant dėmesio į priimtas literatūrines formas.“

„Vienas įtakingas kritikas įžeidinėdamas pavadino Rabindranathą „balandžių poetu, kuris savo spaudoje gūdavo už rupiją“. Tačiau Tagorės kerštas artėjo; visas Vakarų pasaulis pagerbė jį po kojų netrukus po to, kai jis išvertė į anglų kalbą savo „*Gitanjali*“ („Dainų aukos“). Į Santiniketaną atvyko daugybė ekspertų, įskaitant ir buvusius jo kritikus.“

„Rabindranatas priėmė savo svečius tik po tyčia ilgo delsimo ir tada stoiškoje tyloje išklaušė jų pagyrimus. Galiausiai jis nukreipė prieš juos jų pačių įprastus kritikos ginklus.“

„Ponai, – tarė jis, – jūsų čia teikiama kvapni garbė keistai susimaišiusi su jūsų praeities paniekos dvoku. Ar yra koks nors ryšys tarp mano Nobelio premijos skyrimo ir jūsų staiga padidėjusių vertinimo galių? Aš vis dar esu tas pats poetas, kuris jus supykė, kai pirmą kartą paaukojau savo kuklias gėles Bengalijos šventovėje.“

„Laikraščiai išspausdino pasakojimą apie drąsą Tagorės bausmę. Žavėjausi tiesiai šviesiai ištartais žodžiais žmogaus, kurio neužhipnotizavo meilė kavimas“, – tęsiau.

„Mane su Rabindranatu Kalkutoje supažindino jo sekretorius, ponas C. F.

Andrewsas, **29-1 m.** kuris vilkėjo tiesiog bengališką *dhoti*. Jis su meile vadino Tagorę savo *gurudeva*.

„Rabindranathas mane priėmė maloniai. Jis spinduliavo raminančia žavesio, kultūros ir mandagumo aura. Atsakydamas į mano klausimą apie savo literatūrinę kilmę, Tagore man pasakė, kad vienas senovinių jo įkvėpimo šaltinių, be mūsų religinių epų, buvo klasikinis poetas Bidjapati.“

Įkvėptas šių prisiminimų, pradėjau dainuoti Tagorės atliktą senos bengalų dainos „Uždek savo meilės lempą“ versiją. Mudu su Bhola džiaugsmingai giedojome, vaikštinėdami po *Vidyalya* teritoriją.

Maždaug po dvejų metų nuo Ranči mokyklos įkūrimo gavau Rabindranato kvietimą aplankyti jį Santiniketane ir aptarti mūsų švietimo idealus. Mielai nuėjau. Kai įėjau, poetas sėdėjo savo kabinete; tada, kaip ir per pirmąjį mūsų susitikimą, pamaniau, kad jis toks pat išpūdingas puikus vyriškumo pavyzdys, kokio tik galėtų norėti bet kuris dailininkas. Jo gražiai išraižytas, kilnaus aristokrato veidas buvo įrėmintas ilgais plaukais ir driekiasi barzda. Didelės, tirpstančios akys; angeliška šypsena; ir

fleitos kokybės balsas, kuris tiesiogine prasme žavėjo. Tvirtas, aukštas ir rimtas, jis derino beveik moterišką švelnumą su žaviu vaiko spontaniškumu. Jokios idealizuotos sampratos apie poetas galėtų rasti tinkamesnį išikūnijimą nei šis švelnus dainininkas.

Netrukus mudu su Tagore pasinėrėme į lyginamąjį mūsų mokyklų, kurios abi buvo įkurtos netradiciškai, tyrimą. Aptikome daug panašių bruožų – mokymą lauke, paprastumą, plačias vaiko kūrybinės dvasios galimybes. Tačiau Rabindranathas daug dėmesio skyrė literatūros ir poezijos studijoms bei saviraiškai per muziką ir dainas, ką jau buvau pastebėjęs Bholos atveju. Santiniketan vaikai laikėsi tylos periodų, tačiau negavo jokių specialių jogos mokymų.

Poetas su meilikaudamas klausėsi mano aprašymo apie energizuojančius „Jogodos“ pratimus ir jogos susikaupimo technikas, kurių mokoma visų Rančio mokinių.

Tagore papasakojo man apie savo paties ankstyvuosius mokymosi sunkumus. „Po penktos klasės pabėgau iš mokyklos“, – juokdamasis sakė jis. Lengvai supratau, kaip jo įgimtą poetinį subtilumą ižeidė... niūri, drausminga mokyklos kambario atmosfera.

„Štai kodėl aš atidariau Santiniketaną po šešėlingais medžiais ir dangaus šlove.“ Jis iškalbingai mostelėjo nedidelei grupei, besimokančiai gražiame sode. „Vaikas yra savo natūralioje aplinkoje tarp gėlių ir giesmininkų. Tik taip jis gali iki galo išreikšti paslėptus savo asmeninio talento turtus. Tikrasis išsilavinimas niekada negali būti persmelktas ir pumpuojamas iš išorės; veikia...“ tai turi padėti spontaniškai iškelti į paviršių begalines išminties lobynus viduje." **29-2**

Sutikau. „Idealistiniai ir didvyrius garbinantys jaunimo instinktai alinami išskirtine statistikos ir chronologinių epochų dieta.“

Poetas su meile kalbėjo apie savo tėvą Devendranathą, kuris įkvėpė Santiniketan pradžia.

„Tėvas man padovanojo šią derlingą žemę, kurioje jau buvo pastatęs svečių namus ir šventyklą“, – pasakojo man Rabindranathas. „Savo edukacinį eksperimentą čia pradėjau 1901 m., turėdamas tik dešimt berniukų. Aštuoni tūkstančiai svarų, gautų kartu su Nobelio premija, buvo skirti mokyklos išlaikymui.“

The vyresnysis Tagore, Devendranath, žinomas toli ir platus kaip „Mahariši“ buvo a labai nepaprastas žmogus, kaip galima sužinoti iš jo *autobiografijos*. Dvejus savo vyriškumo metus jis praleido medituodamas Himalajuose. Savo ruožtu jo tėvas Dwarkanath Tagore buvo šlovinamas visoje Bengalijoje už savo dosnias viešas geradarybes. Iš šio garsaus medžio kilo genijų šeima. Ne tik Rabindranath; visi jo giminaičiai pasižymėjo kūrybine raiška. Jo broliai Gogonendra ir Abanindra yra vieni

iš žymiausių menininkų ~~29-~~ 3 iš Indija; kitas broli, Dvijendra, yra a giluminis matymas filosofas, ties kurio švelnus skambutis paukščiai ir miško gyvūnai reaguoja.

Rabindranatas pakvietė mane pernaktuoti svečių namuose. Vakare ištis buvo žavingas reginys pamatyti poetą, sėdintį su grupe kiemelyje. Laikas atsuko laiką atgal:

Prieš mane atsivėrė vaizdas tarsi senovės atsiskyrėlio buveinėje – džiaugsmingas dainininkas, apsuptas savo bhaktų, visus apgaubęs dieviškos meilės aureolė. Tagore kiekvieną kaklaraištį megzė harmonijos virvėmis. Niekada nebūdamas kategoriškas, jis traukė ir užkariavo širdį nenugalimu magnetizmu. Retas poezijos žiedas, žydintis Viešpaties sode, traukiantis kitus natūraliu kvapu!

Melodingu balsu Rabindranatas perskaitė mums keletą savo išskirtinių, naujai sukurtų eilėraščių. Dauguma jo dainų ir pjesių, parašytų mokinių džiaugsmui, buvo sukurtos Santiniketane. Man jo eilių grožis slypi jo mene, kai beveik kiekviename žodyje kalbama apie Dievą. strofoje, tačiau retai paminėdamas šventąjį Vardą. „Apsvaigęs nuo dainavimo palaimos“, – rašė jis, – „pamirštu save ir vadinu tave draugu, kuris esi mano viešpatie“.

Kitą dieną, po pietų, nenoriai atsisveikinau su poetu. Džiaugiuosi, kad jo maža mokykla išaugo į tarptautinį universitetą „Višva Bharati“, kuriame visų šalių mokslininkai rado idealią aplinką.

"Kur protas be baimės ir galva aukštai pakelta; kur žinios
laisvos;"
Kur pasaulis nebuvo suskaidytas į fragmentus siaurų namų
sienų;
Kur žodžiai ateik iš iš tas gylis iš tiesa;
Kur nenuilstamas stengtis tempiasi jo rankos link tobulumas;
Kur skaidrus proto srautas nepasiklydo niūriame negyvų įpročių
dykumos smėlyje;
Kur protą Tu vedi į vis platesnes mintis ir veiksmus;
Į tą laisvės dangų, mano Tėve, leisk mano šaliai
pabusti!" **29-4**

RABINDRANATAS TAGORE

29-1 : The Anglų rašytojas ir publicistas, uždaryti draugas iš Mahatma Gandis. Ponas Andrews yra pagerbtas į Indiją už jo daug paslaugų savo įsivaikintai žemei.

29-2 Siela, daug kartų gimusi arba, kaip sako hinduistai, „keliausi egzistencijos keliu per tūkstančius gimimų“ . . . ten yra nieko iš kuris ji turi ne įgytas tas žinios; ne stebuklas kad ji yra gebantis į prisiminti . . . ką anksčiau ji žinojo. Nes tyrinėjimas ir mokymasis yra vien prisiminimai.“ – *Emersonas* .

29-3 : Rabindranatas, taip pat, į jo šešiasdešimtaisiais, įsitraukęs į a rimtas studijuoti iš tapyba. Parodos iš jo „futuristinis“ darbas buvo surengti prieš keletą metų Europos sostinėse ir Niujorke.

29-4 *Gitanjali* (Niujorkas: „Macmillan Co.“). Įžvalgų poeto tyrimą galima rasti knygoje „*Rabindranatho filosofija*“. Tagore , pagal tas švenčiamas mokslininkas, Pone S. Radhakrishnanas (Macmillan, 1918 m.). Kitas aiškinamasis tūris yra

B. K. Roy's *Rabindranatas Tagore: The Vyras Ir Jo Poezija* (Naujas Jorkas: Doddas, Midas, 1915 m.). *Buda Ir The Evangelija Budizmo* (Naujas Jorkas: Putnamo, 1916 m.), pagal tas iškilus Rytų menas autoritetas, Ananda K. .Kumarasvamis, sudėtyje yra nemažai spalvotų iliustracijų, kurias sukūrė poeto brolis Abanindra Nath Tagore

SKYRIUS: 30

The Įstatymas Iš Stebuklai

Didysis romanistas Levas Tolstojus parašė žavingą apsakymą „*Trys atsiskyrėliai*“. Jo draugas Nikolajus Rerichas **30-1** apibendrina istoriją taip:

„Vienoje saloje gyveno trys seni atsiskyrėliai. Jie buvo tokie paprasti, kad vienintelė jų malda buvo: „Mes esame trys; Tu esi trys – pasigailėk mūsų!“ Šios naivios maldos metu įvyko dideli stebuklai.“

"Vietinis vyskupas **30-2** Išgirdęs apie tris atsiskyrėlius ir jų neleistiną maldą, jis nusprendė juos aplankyti, kad išmokytų kanoninių maldų. Atvykęs į salą, jis pasakė atsiskyrėliams, kad jų dangiškasis prašymas yra negarbingas, ir išmokė juos daugelio įprastų maldų. Tada vyskupas išplaukė valtimi. Jis pamatė, sekantį laivą spindinčia šviesa. Jam artėjant, jis pastebėjo tris atsiskyrėlius, kurie susikibę rankomis bėgo bangomis, bandydami pasivyti laivą.

„Pamiršome maldas, kurių mus išmokei, – sušuko jie, pasiekę vyskupą, – ir suskubome paprašyti jas pakartoti.“ Pagarbioje baimėje atsidavęs vyskupas papurtė galvą.

„„Mieli, – nuolankiai atsakė jis, – toliau gyvenkite su savo senąja

malda!“ Kaip trys šventieji vaikščiojo vandeniui?

Kaip padarė Kristus prikelti jo nukryžiuotas kūnas?

Kaip padarė Lahiri Mahasaja ir Šri Juktesvaras atlikti jų stebuklai?

Šiuolaikinis mokslas kol kas neturi atsakymo; nors atsiradus atominei bombai ir radarų stebuklams, pasaulėžiūros apimtis staiga išsiplėtė. Žodis „neįmanoma“ mokslinėje žodyne tampa vis mažiau pastebimas.

Senovės Vedų raštuose teigiama, kad fizinis pasaulis veikia pagal vieną pagrindinį *majos désnį* – reliatyvumo ir dualumo principą. Dievas, Vienintelis Gyvybės šaltinis, yra Absoliuti Vienybė; Jis negali pasirodyti kaip atskiros ir įvairios kūrinio

apraiškos, išskyrus esant klaidingam ar

nerealus šydas. Ta kosminė iliuzija yra *maja*. Kiekvienas didis šiuolaikinių laikų mokslinis atradimas patvirtino šį paprastą rišių teiginį.

majos dėsnis : „Kiekvienam veiksmui visada yra lygi ir priešinga atoveikio jėga; bet kurių dviejų kūnų abipusiai veiksmai visada yra lygūs ir nukreipti priešingai.“ Taigi veiksmas ir atoveikio jėga yra visiškai lygiaverčiai. „Neįmanoma turėti vienos jėgos. Turi būti ir visada yra lygių ir priešingų jėgų pora.“

Visi fundamentalūs gamtos procesai išduoda savo magišką kilmę. Pavyzdžiui, elektra yra traukos ir stūmos reiškinys; jos elektronai ir protonai yra elektrinės priešingybės. Kitas pavyzdys: atomas arba paskutinė materijos dalelė, kaip ir pati Žemė, yra magnetas su teigiamais ir neigiamais poliais. Visas fenomenalus pasaulis yra nenumaldomai veikiamas poliškumo; joks fizikos, chemijos ar bet kurio kito mokslo dėsnis niekada nėra laisvas nuo įgimtų priešingų ar kontrastingų principų.

Taigi, fizikos mokslas negali formuluoti dėsnių, esančių už *majos*, pačios kūrinijos tekstūros ir struktūros ribų. Pati gamta yra *maja*; gamtos mokslas neišvengiamai turi susidurti su jos neišvengiama būtybe. Savo srityje ji yra amžina ir neišsenkanti; ateities mokslininkai gali tik tyrinėti vieną po kito jos įvairiapusės begalybės aspektus. Taigi mokslas išlieka nuolatiniame tēkmėje, negalėdamas pasiekti galutiškumo; iš tiesų tinkamas formuluoti jau egzistuojančio ir veikiančio kosmoso dėsnius, bet bejėgis aptikti Įstatymų Kūrėjo ir Vienintelio Operatoriaus. Didingos gravitacijos ir elektros apraiškos tapo žinomos, bet kas yra gravitacija ir elektra, nežino joks mirtingasis. **30-3**

“by B. K. Mitra į „Kalyana- Kalpatur-

Miškas atsiskyrėlių gyvenvietės buvo tas senovės sėdynės iš mokymasis,
pasaulietinis ir dieviškas, už tas jaunimas

Indijos. Čia garbingas guru, atsiremdamas į medinį meditacijos alkūnės atramą, įveda savo mokinį į didingas Dvasios paslaptis.

Įveikti *mają* – tai užduotis, kurią žmonijai pavedė tūkstantmečio pranašai. Pakilti virš kūrinijos dualumo ir suvokti Kūrėjo vienybę buvo suvokiama kaip aukščiausias žmogaus tikslas. Tie, kurie laikosi kosminės iliuzijos, turi priimti esminį jos poliškumo dėsni: tėkmė ir atoslūgis, pakilimas ir kritimas, diena ir naktis, malonumas ir skausmas, gėris ir blogis, gimimas ir mirtis. Šis cikliškas modelis įgauna tam tikrą skausmingą monotoniją, nes žmogus, patyręs kelis tūkstančius žmonių gimimų, pradeda viltingai žvelgti už majos įpareigojimų *ribų*.

majos šydą reiškia perverti kūrybos paslaptį. Jogas, kuris taip apnuogina visatą, yra vienintelis tikrasis monoteistas. Visi kiti garbina pagoniškus atvaizdus. Kol žmogus lieka pavaldus dualistinėms gamtos iliuzijoms, Jano veido *Maja* yra jo deivė; jis negali pažinti vienintelio tikrojo Dievo.

Pasaulio iliuzija, *maja*, atskirai vadinama *avidja*, pažodžiui reiškiančiu „nežinojimas“, nežinojimas, iliuzija. *Majos* arba *avidjos* niekada negalima sunaikinti intelektualiniu įsitikinimu ar analize, o tik pasiekus vidinę *nirbikalpos samadhi būseną*. Senojo Testamento pranašai, ir visų žemių bei amžių regėtojai kalbėjo iš tos sąmonės būsenos. Ezechielis sako (43:1-2): „Vėliau jis atnešė aš į tas vartai net tas vartai kad atrodo link tas rytai: ir, Štai Izraelio Dievo šlovė atėjo iš rytų, ir jo balsas buvo tarsi daugelio vandenų šniokštimas, ir žemė sužibo nuo jo šlovės.“ Per dieviškąją akį kaktoje (rytuose) Jogas pakelia savo sąmonę į visavertiškumą, girdėdamas Žodį arba Aum – dievišką daugelio vandenų arba vibracijų garsą, kuris yra vienintelė kūrinijos realybė.

Tarp trilijonų kosmoso paslapčių fenomenaliausia yra šviesa. Skirtingai nuo garso bangų, kurioms perduoti reikalingas oras ar kita materialinė terpė, šviesos bangos laisvai sklinda tarpžvaigždinės erdvės vakuume. Net hipotetinį eterį, kuris bangavimo teorijoje laikomas tarpžvaigždine šviesos terpe, galima atmesti remiantis Einšteino teiginiais, kad geometrinės erdvės savybės eterio teoriją paverčia nereikalinga. Pagal bet kurią hipotezę šviesa išlieka subtiliausia, laisviausia nuo materialios priklausomybės iš visų natūralių reiškinių.

Milžiniškose Einšteino koncepcijose šviesos greitis – 186 000 mylių per sekundę – dominuoja visoje reliatyvumo teorijoje. Jis matematiškai įrodo, kad šviesos greitis, kiek tai susiję su žmogaus ribotu protu, yra vienintelė *konstanta* nepastovaus srauto visatoje. Vien tik šviesos greičio absoliutu priklauso visi žmogiškieji laiko ir erdvės standartai. Laikas ir erdvė nėra abstrakčiai amžini, kaip manyta iki šiol, jie yra santykiniai ir baigtiniai veiksniai, kurių matavimo pagrindumas įgyjamas tik remiantis šviesos greičio matu. Sujungdamas erdvę kaip matmenų reliatyvumą, laikas atsisakė senų pretenzijų į nekintamą vertę. Dabar laikas yra atimtas iš savo teisėtos prigimties – paprastos dviprasmybės esmės! Keliais lygybės potėpiais

Einšteinas ištrėmė iš kosmoso bet kokią fiksuotą realybę, išskyrus šviesą.

Vėlesniame savo išvystyme, savo Vieningojo lauko teorijoje, didysis fizikas vienoje matematinėje formulėje įkūnija gravitacijos ir elektromagnetizmo dėsnius.

Sumažindamas kosminį

struktūra variacijoms pagal vieną dėsni, Einšteinas **30-4** siekia per amžius iki rišių, kurie skelbė vienintelę kūrinijos tekstūrą – proteiniškosios *majos* .

Epochinėje reliatyvumo teorijoje atsirado matematinės galimybės tyrinėti galutinį atomą. Didieji mokslininkai dabar drąsiai teigia ne tik tai, kad atomas yra energija, o ne materija, bet ir kad atominė energija iš esmės yra proto medžiaga.

„Atviras suvokimas, kad fizikos mokslas yra susijęs su šešėlių pasauliu, yra vienas reikšmingiausių pasiekimų“, – rašo seras Arthuras Stanley Eddingtonas knygoje „*Fizinio pasaulio prigimtis*“. „Fizikos pasaulyje stebime šešėlinio grafo spektaklį, perteikiantį pažįstamo gyvenimo dramą. Mano alkūnės šešėlis krenta ant šešėlių stalo, o šešėlių rašalas teka per šešėlių popierių. Visa tai simboliška, ir kaip simboli fizikas jį palieka. Tada ateina alchemikas Protas, kuris transformuoja simbolius.

.....Trumpai tariant, pasaulio medžiaga yra protas–“
daiktai. The realistiškas reikalas ir laukai iš jėga iš buvęs fizinis teorija yra iš viso nesusijęs

išskyrus į taigi toli kaip tas proto dalykai turi pats susuktas šie įsivaizdavimai .
išorinis pasaulis turi taigi

tampa šešėlių pasauliu. Pašalindami savo iliuzijas, pašaliname ir substanciją, nes iš
tiesų pamatėme, kad substancija yra viena didžiausių mūsų iliuzijų.“

Neseniai atradus elektroninį mikroskopą, buvo gautas neabejotinas atomų šviesos esmės ir neišvengiamo gamtos dvilypumo įrodymas. „*The New York Times*“ pateikė tokį pranešimą apie 1937 m. elektroninio mikroskopo demonstraciją Amerikos asociacijos susirinkime. mokslo pažangai:

„Kristalinė volframo struktūra, iki šiol žinoma tik netiesiogiai, naudojant rentgeno spindulius, ryškiai išsidėstę fluorescenciniame ekrane, rodydama devynis atomus teisingose erdvinės gardelės pozicijose – kubą su po vieną atomą kiekviename kampe ir vieną centre. Volframo kristalinės gardelės atomai fluorescenciniame ekrane atrodė kaip šviesos taškai, išdėstyti geometriniu raštu. Šio kristalinio šviesos kubo fone bombarduojančias oro molekules buvo galima stebėti kaip šokančius šviesos taškus, panašius į saulės šviesos taškus, mirgančius judančiame vandenyje...“

Elektroninio mikroskopo principą 1927 m. pirmą kartą atrado dr. Clintonas J. Davissonas ir Lesteris H. Germeris iš „Bell Telephone Laboratories“ Niujorke, kurie nustatė, kad elektronas turi dvejopą asmenybę – dalelės ir bangos savybes. Bangos savybės suteikė elektronui šviesos savybę, ir buvo pradėta ieškoti būdų, kaip „fokusuoti“ elektronus panašiai kaip šviesa fokusuojama lęšiu.

„Už elektrono Jekyll-Hyde savybių atradimą, kuris patvirtino 1924 m. prancūzų Nobelio premijos laureato fiziko De Broglie pateiktą prognozę ir parodė, kad visa fizinės gamtos sritis turi dvilypę asmenybę, dr. Davissonas taip pat gavo Nobelio fizikos premiją .“

„Žinių srautas, – rašo seras Jamesas Jeansas knygoje „ *Paslaptingoji visata* “, – artėja prie nemechaninės realybės; visata pradeda labiau panašėti į didžiulę mintį nei į didžiulę mašiną.“ Taigi XX amžiaus mokslas skamba kaip puslapis iš senų *Vedų*

.

Tad iš mokslo, jei taip būtina, tegul žmogus išmoksta filosofinę tiesą, kad nėra materialios visatos; jos metmenys ir ataudai yra *maja*, iliuzija. Visi jos realybės miražai analizės metu subyra. Kai vienas po kito griūva raminantys fizinio kosmoso atramos, žmogus miglotai suvokia savo stabmeldišką pasiklovimą, savo ankstesnį dieviškojo įsakymo „Neturėsi kitų dievų, tik mane“ nusižengimą.

Savo garsiojoje lygtyje, apibrėžiančioje masės ir energijos ekvivalentiškumą, Einšteinas įrodė, kad bet kurios materijos dalelės energija yra lygi jos masei arba svoriui, padaugintam iš šviesos greičio kvadrato. Atominės energijos išsiskyrimas įvyksta sunaikinus materijos daleles. Materijos „mirtis“ buvo atominio amžiaus „gimimas“.

Šviesos greitis yra matematinis standartas arba konstanta ne todėl, kad egzistuoja absoliuti 186 000 mylių per sekundę vertė, bet todėl, kad joks materialus kūnas, kurio masė didėja kartu su jo greičiu, niekada negali pasiekti šviesos greičio. Kitaip tariant: tik materialus kūnas, kurio masė yra begalinė, gali pasiekti šviesos greitį.

. Tai Konceptija Atneša Mus | The Įstatymas Iš Stebuklai

Meistrai, gebantys materializuoti ir dematerializuoti savo kūnus ar bet kurį kitą objektą, judėti šviesos greičiu ir panaudoti kūrybinius šviesos spindulius, kad akimirksniu taptų matomi. bet koks fizinis manifestacija, turėti įvykdytas tas būtinas Einšteinas sąlyga: jų masė begalinė.

Tobulo jogo sąmonė be vargo tapatinama ne su siauru kūnu, o su universalia struktūra. Gravitacija, nesvarbu, ar tai būtų Niutono „jėga“, ar Einšteino „inercijos pasireiškimas“, negali priversti *mokytoją* parodyti „svorio“ savybę, kuri yra skiriamoji visų materialių objektų gravitacinė būseną. Tas, kuris save pažįsta kaip visur esančią Dvasią, nebepavaldus kūno standumui laike ir erdvėje. Jų įkalinantys „žiedai-ne-praeina“ užleido vietą tirpikliui: „Aš esu Jis“.

„Fiat lux! Ir pasirodė šviesa.“ Pirmasis Dievo įsakymas Jo sutvarkytai kūrinijai (*Pradžios* 1:3) sukūrė vienintelę atominę realybę: šviesą. Šios nematerialios terpės spinduliuose vyksta visos dieviškosios apraiškos. Visų amžių tikintieji liudija apie Dievo pasirodymą kaip liepsna ir šviesa. „Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats, vienintelis turintis nemirtingumą, gyvenantis šviesoje, prie kurios joks žmogus negali priartėti.“ **30-5**

Jogas, kuris tobulos meditacijos būdu sujungė savo sąmonę su Kūrėju, kosminę esmę suvokia kaip šviesą; jam nėra skirtumo tarp šviesos spindulių, sudarančių... vanduo ir šviesos spinduliai, sudarantys žemę. Atsikratęs materijos sąmonės, atsikratęs trijų erdvės dimensijų ir ketvirtojo laiko dimensijos, meistras vienodai lengvai perkelia savo šviesos kūną per žemės, vandens, ugnies ar oro šviesos spindulius. Ilgalaikė koncentracija į išlaisvinančią dvasinę akį leido jogui sunaikinti

visas iliuzijas apie materiją ir jos gravitacinį svorį; nuo tada jis mato visatą kaip iš esmės nediferencijuotą šviesos masę.

"Optinis vaizdai," Dr. L. T. Trolandas iš Harvardas pasakoja mus, "yra pastatytas aukštyn įjungta tas tas pats principas kaip tas

įprasti „pustoniai“ graviūros; tai yra, jos sudarytos iš mažyčių taškelių ar juostelių, per mažų, kad akis jas aptiktų. Tinklainės jautrumas yra toks didelis, kad regos

„Pojūtį gali sukelti santykinai nedaug tinkamos rūšies šviesos kvantų.“

Pasitelkdamas dieviškąsias žinias apie šviesos reiškinius, meistras gali akimirksniu suvokiamai suprojektuoti visur esančius šviesos atomus. Tikroji projekcijos forma – ar tai būtų medis, vaistas, žmogaus kūnas – atitinka jogo valios ir vizualizacijos galias.

Žmogaus sapnų sąmonėje, kur jis miegant atlaisvina savo gniaužtus į egoistinius apribojimus, kurie jį kasdien supa, jo proto visagalybė kasnakt pasireiškia. Štai sapne stovi seniai mirę draugai, tolimiausi žemynai, prisikėlę jo vaikystės scenos. Su ta laisva ir besąlygine sąmone, žinoma visiems žmonėms sapnų reiškiniuose, Dievo suderintas mokytojas sukūrė niekada nenutraukiamą ryšį. Neturėdamas jokių asmeninių motyvų ir pasitelkdamas Kūrėjo jam suteiktą kūrybinę valią, jogas pertvarko visatos šviesos atomus, kad patenkintų bet kokią nuoširdžią atsidavusiojo maldą. Šiuo tikslu buvo sukurtas žmogus ir kūrinija: kad jis iškiltų kaip majos valdovas, žinodamas savo viešpatavimą kosmose.

„Ir Dievas tarė: „Sukurkime žmogų pagal mūsų paveikslą ir panašumą; ir tegul jis viešpatauja“ virš jūros žuvų, virš padangių paukščių, virš gyvulių, virš visos žemės ir virš visų žemėje ropojančių gyvių“ (**30-6**).

Į 1915 m. netrukus po Aš turėjo įėjo tas Svamis Užsakymas, Aš liudijo a vizija iš smurtinis kontrastai. Jame tas reliatyvumas iš žmogus sąmonė buvo ryškiai įsteigta; Aš aiškiai suvokiamas tas vienybė apie Amžinąją Šviesą, slypinčią už skausmingų *majos dvilypumų* . Vizija mane apėmė vieną rytą sėdint savo mažame palėpės kambarėlyje tėvo namuose Gurparo kelyje. Jau kelis mėnesius Europoje siautėjo Pirmasis pasaulinis karas; liūdnai mąstiau apie milžinišką mirčių skaičių.

Kai užmerkiau akis ir įsitraukiau į meditaciją, mano sąmonė staiga persikėlė į karo laivo kapitono kūną. Orą perskrodė patrankų dundesys, šūviams apsieičiant tarp kranto baterijų ir laivo patrankų. Didžiulis sviedinys pataikė į parako dėtuve ir suplėšė mano laivą į gabalus. Šokau į vandenį kartu su keliais jūreiviais, išgyvenusiais sprogimą .

Širdis daužėsi, saugiai pasiekiau krantą. Deja! paklydusi kulka įstrigo man krūtinėje. Aimanuodamas kritau ant žemės. Visas kūnas buvo paralyžiuotas, tačiau jaučiau, kad ją turiu, kaip jaučiame užmigusią koją.

„Pagaliau mane pasivijo paslaptingi Mirties pėdsakai“, – pagalvojau. Paskutinį kartą atsidusęs, jau buvau besąmoningas, kai štai! Atsidūriau sėdintis lotoso pozoje savo kambaryje Gurparo kelyje.

Isteriškos ašaros liejosi liejant džiaugsmingai glostydavau ir žnaibydamas atgautą turtą – kūną be jokios kulkos skylės krūtinėje. Supdamasis pirmyn ir atgal, įkvėpdamas ir iškvėpdamas, kad įsitikinčiau, jog esu gyvas. Šių savęs sveikinimų viduryje vėl pajutau, kaip mano sąmonė persikėlė į kapitono lavoną prie kruvino kranto. Mane apėmė visiška sumaištis.

"Viešpatie," Aš meldėsi, "esu Aš miręs arba gyvas?"

Akinantis šviesos žaismas užpildė visą horizontą. Švelnus dundesys virto žodžiais:

"Ką gyvenimas ir mirtis turi bendro su Šviesa? Pagal savo Šviesos paveikslą Aš tave sukūriau." gyvenimo ir mirties reliatyvumas priklauso kosminiam sapnui. Štai tavo būtis be sapnų! Pabusk, mano vaike, pabusk!

Žmonijai žingsniuojant pabudimo kelyje, Viešpats įkvepia mokslininkus tinkamu laiku ir vietoje atrasti Jo kūrinijos paslaptis. Daugybė šiuolaikinių atradimų padeda žmonėms suvokti kosmosą kaip įvairiapusę vienos galios – šviesos – išraišką, vadovaujamą dieviškojo intelekto. Kino, radijo, televizijos, radarų, fotoelektrinio elemento – viską matančios „elektrinės akies“, atominių energijų stebuklai – visi jie pagrįsti elektromagnetiniu šviesos reiškiniu.

Kino menas gali perteikti bet kokią stebuklą. Žvelgiant iš išpūdingos vizualinės perspektyvos, jokie stebuklai negali apgauti fotografijos. Žmogaus skaidrus astralinis kūnas gali būti matomas kylant iš jo grubaus fizinio pavidalo, jis gali vaikščioti vandeniui, prikelti mirusiųsius, apversti natūralią įvykių seką ir žaisti su laiku bei erdve. Fotografas, sudėliodamas šviesos vaizdus pagal savo skonį, pasiekia optinių stebuklų, kuriuos tikras meistras sukuria tikrais šviesos spinduliais.

Tikroviški kino filmo vaizdai iliustruoja daugelį tiesų apie kūriniją. Kosminis Režisierius parašė savo pjeses ir surinko milžinišką aktorių kolektyvą šimtmečių reginiui. Iš amžinybės tamsiosios pakylas Jis skleidžia savo kūrybinį spindulį per vienas po kito einančių amžių filmus, ir vaizdai metami erdvės ekrane. Kaip kino filmo vaizdai atrodo tikri, bet tėra šviesos ir šešėlio deriniai, taip ir visuotinė įvairovė yra apgaulinga. Planetinės sferos su savo nesuskaičiuojamomis gyvybės formomis tėra kosminio kino figūros, laikinai atitinkančios penkių pojūčių suvokimą, kai scenos perteikiamos žmogaus sąmonės ekrane begalinio kūrybinio spindulio.

Kino žiūrovai gali pakelti akis ir matyti, kad visi ekrano vaizdai atsiranda per vieną bevaizdį šviesos spindulį. Spalvinga visuotinė drama panašiai sklinda iš vienos baltos Kosminio Šaltinio šviesos. Su nesuvokiamu išradingumu Dievas rengia pramogą savo žmonių vaikams, paversdamas juos ne tik aktoriais, bet ir žiūrovais savo planetiniame teatre.

Vieną dieną įėjau į kino teatrą pažiūrėti Europos mūsų laukų kino kronikos. Vakaruose vis dar vyko Pirmasis pasaulinis karas; kino kronika perteikė skerdynes taip realistiškai, kad Išėjau iš teatro su neramia širdimi.

"Viešpatie," Aš meldėsi, "kodėl dost Tu leidimas toks kančia?"

Mano didelei nuostabai, iš karto sulaukiau atsakymo – tikrojo Europos mūsų lauko

vizijos. Kovos siaubas, kupinas mirusiųjų ir mirštančių, buvo gerokai pranoktas
nuožmumu.

bet koks atstovavimas iš tas kino kronikos.

„Atidžiai pažiūrėk!“ – švelniai išgirdau savo vidinę sąmonę. „Pamatysi, kad šios scenos, kurios dabar vaidinamos Prancūzijoje, tėra šviesotamos vaidinimas. Tai kosminis kino filmas, toks pat realus ir nerealus, kaip ir ką tik matyta teatro kino kronika – pjesė pjesėje.“

Mano širdis vis dar nebuvo paguosta. Dieviškasis balsas tęsė: „Kūryba yra šviesa ir šešėlis, antraip joks vaizdas neįmanomas. Majos gėris ir blogis *turi* nuolat kaitalioti savo viršenybę. Jei džiaugsmas šiame pasaulyje būtų begalinis, ar žmogus kada nors ieškotų kito? Be kančios jis beveik neprisimena, kad paliko savo amžinuosius namus. Skausmas yra prisiminimo paskata. Išsivadavimo kelias yra per išmintį! Mirties tragedija yra nereali; tie, kurie ją dreba, yra kaip neišmanantis aktorius, kuris miršta iš baimės scenoje, kai į jį šaunama tik tuščias šoviny. Mano sūnūs yra šviesos vaikai; jie nemiegs amžinai apgaulėse.“

Nors buvau skaitęs šventraščių pasakojimus apie *mają*, jie nesuteikė man tokio gilaus išvalgumo, kokį atnešė asmeninės vizijos ir jas lydintys paguodos žodžiai. Žmogaus vertybės iš esmės pasikeičia, kai jis pagaliau įsitikina, kad kūrinija tėra didžiulis filmas ir kad ne jame, o už jo slypi jo paties realybė.

Baigdamas rašyti šį skyrių, atsisėdau lovoje lotoso poza. Mano kambarį blausiai apšvietė du šviestuvai su gaubtais. Pakėlusį akis pastebėjau, kad lubos nusėtos mažomis garstyčių spalvos švieselėmis, žėrinčiomis ir virpančiomis radžio spindesiu. Mirtimi pieštuku nubrėžtų spindulių, tarsi lietaus lašai, susirinko į permatomą šachtą ir tyliai liejosi ant manęs.

Mano fizinis kūnas iš karto prarado savo šiurkštumą ir virto astraliniu pavidžiu. Jaučiau plūduriavimą, kai vos liesdamas lovą, nesvarus kūnas šiek tiek pasislinko pakaitomis į kairę ir į dešinę. Apsižvalgiau po kambarį; baldai ir sienos buvo kaip įprasta, bet maža šviesos masė taip padaugėjo, kad lubos buvo nematomos. Mane apstulbino nuostaba.

„Tai kosminio kino mechanizmas.“ – tarsi iš šviesos vidaus prabilo balsas. – „Mesdamas savo spindulį ant balto jūsų paklodžių ekrano, jis sukuria jūsų kūno vaizdą. Štai jūsų pavidalas tėra šviesa!“

Žiūrėjau į savo rankas, judinau jas pirmyn ir atgal, bet negalėjau jausti jų svorio. Mane apėmė ekstazinis džiaugsmas. mane. Tai kosminis stiebas iš šviesa, žydintis kaip mano kūnas, atrodė a dieviškas replika šviesos spindulių, sklindančių iš kino teatro projektoriaus kabinos ir ekrane virstančių vaizdais.

Ilgą laiką šį savo kūno filmą regėjau pritemdytame savo miegamojo teatre. Nepaisant daugybės vizijų, nė viena nebuvo ypatingesnė. Kai mano kieta kūno iliuzija visiškai išsisklaidė ir mano suvokimas, kad visų objektų esmė yra šviesa,

pagilėjo, pažvelgiau į pulsuojančią gyvybės troškulių srovę ir maldaujamai kalbėjau.

„Dieviškoji Šviesa, prašau, pritrauk šį mano kuklų kūno atvaizdą į Save, kaip Elijas buvo pakeltas į dangų liepsnos.“

Ši malda akivaizdžiai pribloškė; spindulys dingo. Mano kūnas atgavo normalų svorį ir susmuko ant lovos; akinančių lubų šviesų spiečius sumirksėjo ir išnyko. Mano laikas palikti šią žemę, matyt, dar nebuvo atėjęs.

„Be to, – filosofškai pagalvojau, – pranašui Elijui gali nepatikti mano prielaida!“

30-1 : Tai garsus Rusų menininkas ir filosofas turi buvo gyvenimas už daug metų į Indiją netoli tas Himalajai. "Nuo viršūnės ateina apreiškimas", jis turi parašyta. "Į urvai ir ant tas viršūnės gyveno tas rišiai. Virš tas snieguotas viršūnės iš Himalajai dega ryškia šviesa, ryškesne už žvaigždes ir fantastiškus žaibų blyksnius.

30-2 : The istorija gegužės turėti a istorinis pagrindas; an redakcinė pastaba informuoja mus kad tas vyskupas susitiko tas trys vienuoliai kol Jis plaukė iš Archangelo į Slovetskio vienuolyną, esantį Dvinos upės žiotyse.

30-3 Didysis išradėjas Markonis prieš galutinį sprendimą pripažino mokslinį nepakankamumą: „Negalėjimas iš mokslas į išspręsti gyvenimas yra absoliutus. Tai faktas norėtų būti tikrai bauginantis buvo tai ne už tikėjimas. The paslaptis iš gyvenimas „yra neabejotinai pati nuolatinė problema, kada nors iškilusi žmogui.“

30-4 : A užuomina į tas kryptis paimtas pagal Einšteino genijus yra duota pagal tas faktas kad jis yra a visą gyvenimą mokinyš iš tas didysis filosofas Spinoza, kurio žinomiausias veikalas yra „*Etika, įrodyta geometriniu tvarka*“.

30-5 : Aš *Timotiejus* 6:15–16 .

30-6 : *Pradžios knyga* 1:26.

SKYRIUS: 31

An Interviu Su The Šventas Motina

„Gerbiamoji Motina, kūdikystėje mane pakrikštijo Jūsų vyras-pranašas. Jis buvo mano tėvų ir mano paties guru Šri Juktešvardžio guru. Tad ar suteiksite man privilegiją išgirsti keletą įvykių iš Jūsų šventojo gyvenimo?“

Kreipiausi į Šrimati Kaši Moni, Lahiri Mahasajos gyvenimo draugę. Trumpam atsidūręs Benarese, įgyvendinau seniai puoselėtą troškimą aplankyti garbingąją poniją. Ji maloniai mane priėmė senuose Lahiri sodybose, Garudesvaro Mohulos rajone, Benarese. Nors ir senyva, ji žydėjo lyg lotosas, tyliai skleisdama dvasinį kvapą. Ji buvo vidutinio sudėjimo, liekno kaklo ir šviesios odos. Didelės, spindinčios akys sušvelnino jos motinišką veidą.

"Sūnaui, tu yra sveiki atvykę čia. Ateik viršuje."

Kaši Moni vedė mane į labai mažą kambarį, kuriame kurį laiką gyveno su savo vyru. Jaučiausi pagerbta galėdama pamatyti šventovę, kurioje neprilygstamas meistras nusileido ir suvaidino žmogiškąją santuokos dramą. Švelni moteris mostelėjo man atsisėsti ant pagalvės šalia jos.

„Praėjo daug metų, kol supratau savo vyro dieviškąją didybę“, – pradėjo ji. „Vieną naktį šiame kambaryje susapnavau ryškų sapną. Šlovingi angelai neapsakomai grakščiai sklandė virš manęs. Vaizdas buvo toks tikroviškas, kad iš karto pabudau; kambarį keistai gaubė akinanti šviesa.“

„Mano vyras, lotoso poza, levitavo kambario centre, apsuptas angelų, kurie garbino jį su delnais sudėtų rankų maldaujančia orumu. Neįtikėtinai nustebusi buvau įsitikinusi, kad vis dar sapnuoju.“

„Moterie, – tarė Lahiri Mahasaya, – tu nesapnuoji. Atsisakyk miego visiems laikams.“ Jam lėtai nusileidus ant grindų, aš puoliau jam po kojomis.

„Mokytojai, – sušukau, – vėl ir vėl lenkiuosi prieš Tave! Ar atleisi man, kad laikiau Tave savo vyru? Mirštu iš gėdos suvokusi, kad likau miegojusi nežinojime šalia to, kuris yra dieviškai pažadintas. Nuo šios nakties Tu nebesi mano vyras, o mano guru. Ar priimsi mano nereikšmingą „aš“ kaip savo mokinį?“ **31-1**

„Meistras švelniai mane palietė. „Šventoji siela, kelkis. Tu esi priimta.“ Jis mostelėjo angelų link. „Prašau, nusilenkite kiekvienam iš šių šventųjų.“

„Kai baigiau nuolankiai priklaupti, angelų balsai suskambėjo kartu, tarsi senovės šventraščio choras.“

„Dieviškojo sutuoktine, tu esi palaimintas. Sveikiname tave.“ Jie nusilenkė man po kojomis ir štai! jų spindintys pavidalai išnyko. Kambaryje sutemo.

"Mano guru paklausė aš į gauti inicijavimas į *Krija Joga* .

„Iš“ žinoma, Aš atsakė. Aš rytas atsiprašau ne į turėti turėjo jo palaiminimas anksčiau į mano gyvenimas.

„Laikas nebuvo tinkamas.“ Lahiri Mahasaya guodžiančiai nusišypsojo. „Didžiąją dalį tavo karmos aš tyliai padėjau tau susitvarkyti. Dabar tu esi tam pasirengusi ir pasiruošusi.“

„Jis palietė mano kaktą. Pasirodė sūkuriuojančios šviesos masės; spindesys pamažu virto opalo mėlynumo dvasine akimi, apsupta auksu ir centre balta penkiakampe

žvaigžde.“

„Įskverbk į savo sąmonę per žvaigždę į Begalybės karalystę.“ Mano guru balsas skambėjo naujai, švelniai, tarsi tolima muzika.

"Vizija po vizija bankrutavo kaip vandenyninis banglenčių sportas įjungta tas krantai iš mano siela. The panoraminis sferos pagaliau

Ištirpau palaimos jūroje. Paskendusi nuolat kylančiame palaimos jausme. Kai po kelių valandų vėl suvokiau šį pasaulį, meistras man davė *Krija jogos techniką*.

„Nuo tos nakties Lahiri Mahasaya daugiau niekada nemiegojo mano kambaryje. Ir po to jis niekada nemiegojo. Jis liko pirmame kambaryje apačioje, savo mokinių kompanijoje tiek dieną, tiek naktį.“

Garsioji ponija nutilo. Supratęs jos ir didingojo jogo unikalumą, pagaliau išdrįsau paprašyti daugiau prisiminimų.

„Sūnau, tu godus. Vis dėlto turėsi dar vieną istoriją.“ Ji droviai nusišypsojo. „Aš prisipažinsiu nuodėmėje, kurią padariau savo guru-vyriui. Praėjus keliems mėnesiams po iniciacijos, pradėjau jaustis vieniša ir apleista. Vieną rytą Lahiri Mahasaya įėjo į šį mažą kambarį pasiimti straipsnio; aš greitai nusekiau paskui jį. Apimta smarkios iliuzijos, aš jį kandžiai kreipiausi.“

„Visą laiką praleidi su mokiniais. O kaip tavo pareigos už žmoną ir vaikus? Apgailestauju, kad nesidominti tuo, kad šeimai būtų daugiau pinigų.“

Meistras akimirką žvilgtelėjo į mane, o tada, štai! jo jau nebebuvo. Apimtas baimės ir išsigandęs, išgirdau balsą, aidintį iš visų kambario kampelių:

Tai yra visi nieko, nedaryk tu matai? Kaip galėtų a nieko patinka aš gaminti turtai už tu?

„Gurudži, – sušukau, – milijoną kartų maldauju atleidimo! Mano nuodėmingos akys tavęs daugiau nebegali matyti; prašau, pasirodyk savo šventu pavidalu.“

„Aš čia.“ Šis atsakymas atsklido iš viršaus. Pakėliau akis ir pamačiau meistrą materializuojantį mane. oras, galva siekė lubas. Jo akys buvo tarsi akinančios liepsnos. Iš baimės netekusi, aš verkiau jam prie kojų, jam tyliai nusileidus ant grindų.

„Moterie, – tarė jis, – ieškok dieviškųjų turtų, o ne menkų žemiškų blizgučių. Įgijusi vidinių lobių, suprasi, kad išorinis tiekimas visada laukia.“ Jis pridūrė: „Vienas iš mano dvasinių sūnų pasirūpins tavimi.“

"Mano guru žodžiai natūraliai atėjo tiesa; a mokinyš padarė palikti a nemažas suma už mūsų šeimą."

Padėkojau Kashi Moni už tai, kad pasidalino su manimi savo nuostabia patirtimi. **31-2** Kitą dieną grįžau į jos namus ir kelias valandas mėgavausi filosofine diskusija su Tincouri ir Ducouri Lahiri. Šie du šventieji didžiojo Indijos jogo sūnūs tiksliai sekė jo idealų pėdomis. Abu vyrai buvo šviesūs, aukšti, tvirti ir tankiai barzdoti, švelnaus balso ir senamadiško žavesio.

Jo žmona nebuvo vienintelė Lahiri Mahasaya mokinė moteris; buvo šimtai kitų, įskaitant mano motiną. Kartą viena čela paprašė guru jo nuotraukos. Jis padavė jai

spausdinti, pastabos, "Jei tu manyti tai a apsauga, tada tai yra taip; kitaip tai yra tik a paveikslėlis."

Po kelių dienų ši moteris ir Lahiri Mahasaya marti studijavo *Bhagavad Gitą* prie stalo, už kurio kabojo guru nuotrauka. Kilo audra. su dideliu įniršiu.

„Lahiri Mahasaja, apsaugok mus!“ Moterys nusilenkė prieš paveikslą. Žaibas trenkė į knygą, kurią jos skaitė, bet abi bhaktos nenukentėjo.

„Jaučiausi taip, lyg aplink mane būtų uždėtas ledo sluoksnis, kad apsisaugotų nuo svilinančio karščio“, – aiškino čela.

Lahiri Mahasaya atliko du stebuklus, susijusius su moterimi mokine Abhoya. Vieną dieną ji ir jos vyras, Kalkutos teisininkas, išvyko į Benaresą aplankyti guru. Jų vagonas vėlavo dėl intensyvaus eismo; jie pasiekė Howrah pagrindinę stotį tik tam, kad išgirstų Benareso traukinio švilpimą, pranešantį apie išvykimą.

Abhoja, netoli tas bilietas biuras, stovėjo tyliai.

„Lahiri Mahasaja, maldauju tavęs sustabdyti traukinį!“ – tyliai meldėsi ji. – „Nebegaliu kęsti vėlavimo kančių ir laukti dar vieną dieną, kad tave pamatyčiau.“

Knarkiančio traukinio ratai toliau sukosi ratu, bet pajudėti nebuvo įmanoma. Mašininkas ir keleiviai nusileido ant platformos stebėti šio reiškio. Prie Abhojos ir jos vyro priėjo anglas geležinkelio darbuotojas. Priešingai nei įprasta, jis savanoriškai pasiūlė savo paslaugas.

"Babu," jis sakė, "duoti aš tas pinigai. Aš valia pirkti tavo bilietai kol tu gauti laive."

Kai tik pora susėdo ir gavo bilietus, traukinys lėtai pajudėjo pirmyn. Išsigandę mašinistas ir keleiviai vėl lipo į savo vietas, nežinodami nei kaip, nei kaip. traukinys pajudėjo, nei kodėl jis iš viso sustojo.

Atvykusi į Lahiri Mahasaya namus Benarese, Abhoya tyliai nusilenkė prieš mokytoją ir pabandė paliesti jo pėdas.

„Nusiramink, Abhoja“, – pastebėjo jis. „Kaip tau patinka mane trukdyti! Lyg nebūtum galėjęs čia atvykti kitu traukiniu!“

Abhoja aplankė Lahiri Mahasają dar viena įsimintina proga. Šį kartą ji norėjo jo užtarimo ne per traukinį, o per gandrą.

„Meldžiu tave palaiminti mane, kad mano devintas vaikas galėtų gyventi“, – pasakė ji. „Man gimė aštuoni kūdikiai; visi mirė netrukus po gimimo.“

The meistras nusišypsojo užjaučiančiai. "Tavo ateina vaikas valia gyventi. Prašau sekti

atsargiai. Kūdikis, mergaitė, gims naktį. Pasirūpinkite, kad aliejinė lempa dega iki aušros. Neužmigkite ir neleiskite šviesai užgesti.“

Abhojos vaikas buvo dukra, gimusi naktį, kaip ir numatė visažinis guru. Motina nurodė auklei laikyti lempą pripildytą aliejaus. Abi moterys budėjo iki vėlyvo ryto, bet galiausiai užmigo. Lempų aliejus beveik baigėsi; šviesa silpnai mirgėjo.

Miegamojo durys atsirakino ir su smarkiu garsu atsidarė. Išsigandusios moterys pabudo. Jų nustebusios akys išvydo Lahiri Mahasaya kūną.

„Abhoja, štai, šviesa beveik užgeso!“ Jis parodė į lempą, kurią auklė suskubo vėl uždegti. Kai tik ji vėl ryškiai užsidegė, šeimininkas dingo. Durys užsidarė; sklęstis užsirakino be matomos jėgos.

Abhoya's devintas vaikas išgyveno; į 1935 m. kada Aš pagamintas užklausa, ji buvo vis dar gyvenantis.

Vienas iš Lahiri Mahasaya mokinių, garbingasis Kali Kumaras Roy'us, papasakojo man daug įdomių detalių apie savo gyvenimą su mokytoju.

„Dažnai ištisas savaites lankydavausi jo namuose Benarese“, – pasakojo man Roy.

„Pastebėjau, kad daugelis šventųjų asmenybių, *danda* **31-3** svamiai atvyko tylią naktį atsisėsti prie guru kojų.

Kartais jie užsiimdavo meditaciniais ir filosofiniais klausimais. Auštant iškilmingi svečiai išvykdavo. Savo vizitų metu pastebėjau, kad Lahiri Mahasaya nė karto neatsigulė miegoti.

„Ankstyvuoju mano bendradarbiavimo su šeimininku laikotarpiu turėjau susidurti su savo darbdavio pasipriešinimu“, – tęsė Rojus. „Jis buvo pasinėręs į materializmą.“

„Nenoriu religinių fanatikų savo štabe“, – pašaipiai kalbėdavo jis. – „Jei kada nors sutiksiu jūsų šarlatanų guru, duosiu jam keletą žodžių, kuriuos jis turėtų prisiminti.“

„Šis nerimą keliantis grasinimas nesutrikdė mano įprastos programos; beveik kiekvieną vakarą praleisdavau savo guru akivaizdoje. Vieną vakarą mano darbdavys pasekė mane ir grubiai įsiveržė į svetainę. Jis neabejotinai buvo visiškai pasiryžęs ištarti pažadėtas šiurpias pastabas. Vos tik vyras atsisėdo, Lahiri Mahasaya kreipėsi į nedidelę maždaug dvylikos mokinių grupelę.“

„Norėčiau“ tu visi patinka į pamatyti a paveikslėlis?

„Kai linktelėjome, jis paprašė mūsų užtemdyti kambarį. „Susisėskite vienas už kito ratu“, – pasakė jis, – „ir uždenkite rankomis priešais stovinčio vyro akis.“

„Nenustebau pamatęs, kad mano darbdavys taip pat, nors ir nenoriai, vykdė

šeimininko nurodymus. Po kelių minučių Lahiri Mahasaya paklausė mūsų, ką matome.“

„Pone, – atsakiau, – pasirodo graži moteris. Ji vilki *sarį su raudonu apvadu* ir stovi šalia dramblio ausies formos augalo.“ Visi kiti mokiniai pateikė tą patį apibūdinimą. Mokytojas atsisuko į mano darbdavį: „Ar atpažįstate tą moterį?“

„Taip.“ Vyras akivaizdžiai kovojo su jam naujomis emocijomis. „Aš kvailai leidžiu jai savo pinigus, nors turiu gerą žmoną. Man gėda dėl motyvų, kurie mane čia atvedė. Ar atleisite man ir priimsite mane kaip mokinį?“

„Jei šešis mėnesius gyvensi gerą gyvenimą, aš tave priimsiu.“ Mokytojas mįslingai pridūrė: „Priešingu atveju man nereikės tavęs inicijuoti.“

„Tris mėnesius mano darbdavys susilaikė nuo pagundų; tada jis atnaujinu ankstesnius santykius su moterimi. Po dviejų mėnesių jis mirė. Taip supratau savo guru užmaskuotą pranašystę apie vyro iniciacijos netikimybę.“

Lahiri Mahasaya turėjo labai garsų draugą Svamį Trailangą, kuriam, kaip teigiama, buvo daugiau nei trys šimtai metų. Abu jogai dažnai sėdėdavo kartu medituodami. Trailangos šlovė yra tokia plačiai paplitusi, kad mažai kas hinduistų neigtų tiesos galimybę bet kurioje istorijoje apie jo stublinančius stebuklus. Jei Kristus sugrįžtų į žemę ir vaikščiotų Niujorko gatvėmis, demonstruodamas savo dieviškąsias galias, tai sukeltų tokį patį jaudulį, kokį sukėlė Trailanga prieš kelis dešimtmečius, eidamas perpildytomis Benareso gatvėmis.

Daug kartų buvo matyti, kaip svamis be jokio neigiamo poveikio geria mirtingiausius nuodus. Tūkstančiai žmonių, įskaitant kelis vis dar gyvus, matė Trailangą plūduriuojantį Gangoje. Dienų dienas jis sėdėdavo ant vandens arba labai ilgai slėpdavosi po bangomis. Benareso maudynių *ghatuose dažnas vaizdas* buvo nejudantis svamio kūnas ant įkaitusių akmens plokščių, visiškai atviras negailestingai Indijos saulei. Šiais žygdarbiais Trailanga siekė išmokyti žmones, kad jogo gyvybė nepriklauso nuo deguonies ar įprastų sąlygų ir atsargumo priemonių. Nesvarbu, ar jis buvo virš vandens, ar po juo, ir nesvarbu, ar jo kūnas buvo veikiamas stiprių saulės spindulių, meistras įrodė, kad gyvena dieviška sąmone: mirtis negalėjo jo paliesti.

Jogas buvo didis ne tik dvasiškai, bet ir fiziškai. Jo svoris viršijo tris šimtus. svarų: po svarą už kiekvienus jo gyvenimo metus! Kadangi jis valgė labai retai, paslaptis dar labiau išaugo. A tačiau meistras lengvai ignoruoja visas įprastas sveikatos taisykles, kai to nori dėl kokios nors ypatingos priežasties, dažnai subtilios, žinomos tik jam pačiam. Didieji šventieji, kurie pabudo iš kosminį majišką sapną ir suvokė šį pasaulį kaip idėją Dieviškajame Prote, gali daryti su kūnu, ką nori, žinodami, kad tai tēra manipuluojama sutankintos arba užšalusios energijos forma. Nors fizikos mokslininkai dabar supranta, kad materija tēra sustingusi energija, visiškai nušvitę meistrai materijos valdymo srityje jau seniai perėjo nuo teorijos prie praktikos.

Trailanga visada likdavo visiškai nuogas. Benareso persekiojama policija ėmė jį

laikyti gluminančiu problemišku vaiku. Natūralus svamis, kaip ir ankstyvasis Adomas Edeno sode, visiškai nesuvokė savo nuogumo. Tačiau policija tai puikiai suvokė ir be ceremonijų įkalino jį. Kilo visuotinis sumišimas; didžiulis kūnas...

Netrukus Trailanga, įprastai visas, buvo pastebėtas ant kalėjimo stogo. Jo kamera, vis dar saugiai užrakinta, nedavė jokių užuominų apie pabėgimo būdą.

Nusivylę teisėsaugos pareigūnai dar kartą atliko savo pareigą. Šį kartą prieš svamio kamerą buvo pastatytas sargybinis. Gali vėl pasitraukti prieš teisę. Trailanga netrukus buvo pastebėta nerūpestingai vaikštinėjanti stogu. Teisingumas aklas; pergudra policija nusprendė ją sekti. pavyzdys.

Didysis jogas išlaikė įprastą tylą. **31-4** Nepaisant apvalaus veido ir didžiulio, statinę primenančio skrandžio, Trailanga valgydavo tik retkarčiais. Po kelių savaitių be maisto jis nutraukdavo pasninką pilnais puodais plakto pieno, kurį jam siūlydavo bhaktai. Kartą skeptikas nusprendė demaskuoti Trailangą kaip šarlataną. Prieš svamį buvo pastatytas didelis kibiras kalcio ir kalkių mišinio, naudojamo sienoms balinti.

„Šeimininke“, – su netikra pagarba tarė materialistas, – „atnešiau tau plakto pieno. Prašau, išgerk“.

Trailanga nedvejodamas ištuštino iki paskutinio lašo indą su deginančiomis kalkėmis. Po kelių minučių piktadarys iš skausmo krito ant žemės.

"Pagalba, svami, pagalbos!" jis verkė. "Aš rytas įjungta ugnis! Atleiskite mano piktas testas!"

Didysis jogas nutraukė įprastą tylą. „Šaipokš, – tarė jis, – tu nesuvokei, kai siūlei man nuodus, kad mano gyvenimas yra vienas su tavuoju. Jei nebūčiau žinojęs, kad Dievas yra mano skrandyje, kaip ir kiekviename kūrinijos atome, kalkės būtų mane nužudžiusios. Dabar, kai žinai dieviškąją bumerango prasmę, niekada daugiau niekam nevaidink apgaulės.“

The gerai išvalytas nusidėjėlis, išgydytas pagal Trailanga's žodžiai, slinko silpnai toli.

Skausmo panaikinimas nebuvo šeimininko valios rezultatas, o įvyko neklystamai pritaikius teisingumo dėsni, kuris palaiko tolimiausią kūrinijos sferą. Dievą suvokę žmonės, tokie kaip Trailanga, leidžia dieviškajam įstatymui veikti akimirksniu; jie amžiams išvijo visas trukdančias ego sroves.

Automatiniai teisumo koregavimai, dažnai sumokami netikėta moneta, kaip Trailangos atveju, kai jo kaltininkas būtų žudikas, numalšina mūsų skubotą pasipiktinimą žmonių neteisybe. „Mano kerštas; aš atmokėsiu, – sako Viešpats.“ **31-5** Kam reikalingi trumpi žmogaus ištekliai? Visata tinkamai rezga atpildą. Buki protai diskredituoja dieviškojo teisingumo, meilės, visažinystės, nemirtingumo galimybę. „Lengvos šventraščių spėlionės!“ Šis nejautrus požiūris, be baimės prieš kosminį spektaklį, sukelia įvykių virtinę, kuri atneša savo paties pabudimą.

Apie dvasinio įstatymo visagalybę Kristus užsiminė savo triumfuojančio įžengimo į Jeruzalę proga. Mokiniams ir miniai šaukiant iš džiaugsmo: „Ramybė danguje ir šlovė aukštybėse“, kai kurie fariziejai skundėsi dėl negarbingo reginio. „Mokytojai, – protestavo jie, – sudrausk savo mokinius!“

„Sakau jums, – atsakė Jėzus, – jeigu šitie tylės, akmenys šauks“ **(31-6)**.

Šiuo papeikimu fariziejams Kristus pabrėžė, kad dieviškasis teisingumas nėra perkeltinė abstrakcija ir kad taikos žmogus, net jei jo liežuvis ir išplėstas iš šaknų, vis tiek ras savo kalbą ir gynybą kūrinijos pamate, pačioje visuotinėje tvarkoje.

„Manote, – tarė Jėzus, – nutildyti taikos žmones? Lygiai taip pat galite tikėtis pasmaugti taikos žmones...“ Dievo balsas, kurio akmenys gieda Jo šlovę ir Jo visaapimtį. Ar reikalausite, kad žmonės nešvęstų dangaus taikos garbei, o tik susirinktų miniomis ir šauktų karo žemėje? Tad pasiruoškite, o fariziejai, nuversti pasaulio pamatus; nes ne vien kilnūs žmonės, bet ir akmenys arba žemė, ir vanduo, ir ugnis, ir oras pakils prieš jus, kad paliudytų apie Jo sutvarkytą harmoniją.“

Kristaus jogos Trailangos malonė kartą buvo suteikta mano *sadžo mamai* (dėdei iš motinos pusės). Vieną rytą dėdė pamatė mokytoją, apsuptą bhaktų minios Benareso ghate. Jam pavyko priartėti prie Trailangos, kurios pėdas jis nuolankiai palietė. Dėdė nustebo, kad akimirksniu išsivadavo iš skausmingos lėtinės ligos. **31-7**

Vienintelė žinoma gyva didžiojo jogo mokinė yra moteris Shankari Mai Jiew. Vieno iš Trailangos mokinių duktė, svamio mokymus ji gavo nuo ankstyvos vaikystės. Keturiasdešimt metų ji gyveno atokiuose Himalajų urvuose netoli Badrinatho, Kedarnatho, Amarnatho ir Pasupatinatho. Brahmačarini (asketė), gimusi 1826 m., dabar jau gerokai per šimtmetį. Tačiau išvaizda nepasenusi, ji išlaikė juodus plaukus, spindinčius dantis ir nuostabią energiją. Kas kelerius metus ji išeina iš savo vienatvės, kad dalyvautų periodinėse *melose* arba religinėse mugėse.

Ši šventoji moteris dažnai lankydavosi Lahiri Mahasajoje. Ji pasakojo, kad vieną dieną, Barako rajone netoli Kalkutos, jai sėdint šalia Lahiri Mahasajos, į kambarį tyliai įėjo jo didysis guru Babadžis ir pasikalbėjo su jais abiem.

Kartą jos mokytojas Trailanga, atsisakydamas savo įprastos tylos, labai pabrėžtinai viešai pagerbė Lahiri Mahasają. Vienas Benareso mokinyš tam paprieštaravo.

"Pone," jis sakė, "kodėl daryti tu, a svamis ir a atsisakyti, rodyti toks pagarba į a namų savininkas?"

„Mano sūnau, – atsakė Trailanga, – Lahiri Mahasaya yra tarsi dieviškas kačiukas, pasiliekančias ten, kur jį pastatė Kosminė Motina. Paklusniai vaidindamas žemišką žmogų, jis pasiekė tą tobulą savęs pažinimą, dėl kurio aš atsižadėjau net savo strėnraiščio!“

31-1 : Vienas yra priminta čia iš Miltono eilutė: "Jis už Dievas tik ji už Dievas į jį."

31-2: Gerbiamoji motina mirė Benarese 1930 m.

31-3 : Personalas, simbolizuoja tas stuburo laidas, nešėsi rituališkai pagal tam tikras užsakymai iš vienuoliai.

31-4 : Jis buvo a *muni* , a vienuolis PSO pastebi *mauna* dvasinis tyla. The sanskrito šaknis *muni* yra panašus į graikų *monos* – „vienas, vienišas“, iš kurio kilę angliški žodžiai *monk*, *monism* ir kt.

31-5 : *Romėnai* 12:19.

31-6 : *Lukas* 19:37–40 .

31-7 : The gyvenimai iš Trailanga ir kita puikus meistrai priminti mus iš Jėzaus žodžiai: "Ir šie ženklai turės sekti juos kurie tiki; Į mano vardas (the Kristus sąmonė) jie turės aktoriai iš velniai; jie turės kalbėti su naujas liežuviai; jie ims gyvates; ir jeigu jie išgertų ką nors mirtino, jiems nepakenks; jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks" – *Morkaus* 16:17–18.

SKYRIUS: 32

Rama Yra Pakeltas Iš The Miręs

"Dabar a tam tikras vyras buvo serga, pavadintas Lozorius. Kada Jėzus girdėjau kad jis sakė, Tai liga yra

ne iki mirtis, bet už tas šlovė iš Dieve, kad tas Sūnus iš Dievas galėtų būti pašlovintas tokiu būdu." **32-1**

Vieną saulėtą rytą Šri Juktešvaras savo Seramporo atsiskyrėlio buveinės balkone aiškino krikščioniškus raštus. Be keleto kitų Mokytojo mokinių, dalyvavau ir aš su nedidele grupele savo ranči mokinių.

„Šioje ištraukoje Jėzus save vadina Dievo Sūnumi. Nors jis buvo iš tiesų susivienijęs su Dievu, jo paminėjimas čia turi gilią beasmenę reikšmę“, – paaiškino mano guru. „Dievo Sūnus yra Kristus arba dieviškoji sąmonė žmogui. Joks *mirtingasis* negali šlovinti Dievo. Vienintelė garbė, kurią žmogus gali parodyti savo Kūrėjui, yra Jo ieškoti; žmogus negali šlovinti abstrakcijos, kurios nepažįsta. „Šlovė“ arba atmosfera aplink šventųjų galvas yra simbolinis jų *gebėjimo* teikti dieviškąją pagarbą liudijimas.“

Šri Juktešvaras perskaitė nuostabią Lozorius prisikėlimo istoriją. Jai pasibaigus, Mokytojas ilgai tylėjo, ant kelių laikęs atverstą šventąją knygą.

„Aš irgi turėjau privilegiją išvysti panašų stebuklą.“ Mano guru pagaliau prabilo iškilmingai patepdamas: „Lahiri Mahasaya prikėlė vieną mano draugų iš numirusiųjų.“

Šalia manęs stovėję jaunuoliai šypsojosi su dideliu susidomėjimu. Manyje taip pat buvo pakankamai berniuko dvasios, kad galėčiau mėgautis ne tik filosofija, bet ir bet kokia istorija, kurią galėčiau papasakoti iš Šri Juktešvaro.

apie jo nuostabus patirtys su jo guru.

„Mudu su draugu Rama buvome neišskiriami“, – pradėjo Mokytojas. „Kadangi jis buvo drovus ir uždaras, jis pasirinko lankyti mūsų guru Lahiri Mahasają tik vidurnakčio ir aušros valandomis, kai dienos metu mokinių nebūdavo. Kaip artimiausias Ramos draugas, aš buvau dvasinė lietimosi anga, per kurią jis išliejo savo dvasinių suvokimų turtus. Mane įkvėpė jo ideali draugija.“ Mano guru veidas suminkštėjo nuo prisiminimų.

„Rama staiga patyrė sunkų išbandymą“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Jis susirgo azijine cholera. Kadangi mūsų mokytojas niekada neprieštaravo gydytojų paslaugoms sunkios ligos atvejais, buvo iškviesti du specialistai. Įnirtingai skubant padėti sergančiam vyrui, aš karštai meldžiausi Lahiri Mahasajai pagalbos. Nuskubėjau į jo namus ir išraudojau istoriją.“

„The“ gydytojai yra matymas Rama. Jis valia būti Na. Mano guru nusišypsojo linksmi.

"Aš grąžino su a šviesa širdis į mano draugo lovos prie lovos, tik į rasti jį į a miršta valstija.

„Jis negali ištverti ilgiau nei vieną ar dvi valandas“, – nevilties apimtu gestu man pasakė vienas iš gydytojų. Dar kartą nuskubėjau pas Lahiri Mahasają.

„Gydytojai yra sąžiningi vyrai. Esu tikras, kad Rama pasveiks.“ Meistras mane lengvabūdiškai atleido.

„Ramos namuose radau, kad abu gydytojai dingo. Vienas man paliko raštelį: „Padarėme viską, ką galėjome, bet jo atvejis beviltiškas.“

„Mano draugas iš tiesų buvo mirstančio žmogaus įsikūnijimas. Nesupratau, kaip Lahiri Mahasaya žodžiai galėjo neišsipildyti, tačiau sparčiai blėstančio Ramos gyvenimo vaizdas man vis priminė: „Viskas baigta.“ Taip blaškydamasis tikėjimo ir abejonių jūrose, aš kuo geriau tarnavau savo draugui. Jis pabudo ir sušuko:“

„Juktešvaras, bėgimas į Meistras ir papasakoti jį Aš rytas dingo. Klauskite jį į palaiminti mano kūnas prieš jo paskutinis apeigos.

Su šie žodžiai Rama atsiduso smarkiai ir davė aukštyn tas vaiduoklis. **32-2**

"Valandą verkiau prie jo mylimo pavidalo. Visada mėgęs ramybę, dabar jis pasiekė visišką mirties tylą. Įėjo kitas mokiny; paprašiau jo pasilikti namuose, kol grįšiu. Pusiau apsvaigęs, nužingsniavau atgal pas savo guru."

„Kaip“ yra Rama dabar? Lahiri Mahasajos veidas buvo vainikuotas į šypsenos.

„Pone, jūs greitai pamatysite, kaip jis jaučiasi“, – išsprūdau susijaudinęs. – „Po kelių valandų pamatysite jo kūną, prieš jį nunešant į krematoriumą.“ Aš verkiau ir atvirai

sudejavau.

„Juktešvaras, kontrolė pats. Sėdėti ramiai ir medituoti. Mano guru išėjęs į pensiją į *samadhi* . The

Popietė ir naktis prabėgo nenutrūkstamoje tyloje; nesėkmingai stengiausi atgauti vidinę ramybę.

„Auštant Lahiri Mahasaja paguodžiančiai žvilgtelėjo į mane. „Matau, kad vis dar esi sutrikęs. Kodėl vakar nepaaiškinai, kad tikiesi, jog suteiksiu Ramai apčiuopiamos pagalbos vaistų pavidalų?“ Meistras parodė į puodelio formos lempą, kurioje buvo nerafinuoto ricinos aliejaus. „Pripildyk nedidelį buteliuką iš lempos; įlašink septynis lašus Ramai į burną.“

„Pone,“ Aš protestavo, jis turi buvo miręs nuo tada vakar vidurdienis. Iš ką naudoti yra tas aliejus dabar?

„Nesvarbu; tiesiog darykite, kaip prašau.“ Lahiri Mahasajos linksma nuotaika buvo nesuprantama; aš vis dar jaučiau neslūgstančią netekties agoniją. Įsipylusi šiek tiek aliejaus, išėjau į Ramos namus.

Radau savo draugo kūną sustingusį mirties gniaužtuose. Nekreipdamas dėmesio į jo siaubingą būklę, dešinės rankos pirštu atvėriau jo lūpas ir kaire ranka, kamščio pagalba, lašas po lašo užlašinau aliejaus ant sukąstų dantų.

„Kai septintas lašas palietė jo šaltas lūpas, Rama smarkiai sudrebėjo. Jo raumenys virpėjo nuo galvos iki kojų, kai jis nustebęs atsisėdo.“

„Mačiau Lahiri Mahasają šviesos žybsnyje“, – sušuko jis. „Jis švietė kaip saulė. Kelkis; pamiršk miegą“, – įsakė jis man. „Eikš su Yukteswaru manęs aplankyti.“

„Vos galėjau patikėti savo akimis, kai Rama apsirengė ir po tos mirtinos ligos buvo pakankamai stiprus, kad nueitų į mūsų guru namus. Ten jis, dėkingumo ašaromis, puolė kniūbsčias prieš Lahiri Mahasają.“

"The meistras buvo šalia pats su linksmumas. Jo akys mirgėjo ties aš išdykęs.

„Juktesvarai, – tarė jis, – nuo šiol tikrai būtinai nešiosiesi buteliuką ricinos aliejaus! Kai tik pamatysi lavoną, tiesiog duokite aliejaus! Septyni lašai lempų aliejaus tikrai sužlugdys Jamos galią!“ **32-3**

„Gurudži, tu yra išjuokiantis mane. Aš nedaryk suprasti; prašau taškas iš tas gamta iš mano klaida.

„Du kartus sakiau, kad Rama pasveiks; tačiau tu negalėjai manimi iki galo patikėti“, – paaiškino Lahiri Mahasaya. – „Nenorėjau pasakyti, kad gydytojai galės jį išgydyti; pastebėjau tik tiek, kad jie atvyko. Tarp mano dviejų teiginių nebuvo priežastinio ryšio. Norėjau kištis į gydytojų reikalus; jie taip pat turi gyventi.“ Džiaugsmo kupinu balsu mano guru pridūrė: „Visada žinok, kad neišsenkantis Paramatmanas **32-4**“ gali išgydyti bet ką, nesvarbu, ar gydytojas, ar ne .“

„Suprantu savo klaidą“, – apgailestaudamas pripažinau. – „Dabar žinau, kad tavo paprastas žodis galioja visam kosmosui.“

Šri Juktešvarui baigus įspūdingą istoriją, vienas iš sužavėtų klausytojų išdrįso užduoti klausimą, kuris, vaikiškai kalbant, buvo dvigubai suprantamas.

"Pone," jis sakė, "kodėl padarė tavo guru naudoti ratukas aliejus?"

„Vaike, aliejaus davimas neturėjo jokios prasmės, išskyrus tai, kad tikėjausi kažko materialaus, o Lahiri Mahasaya pasirinko netoliese esantį aliejų kaip objektyvų simbolį mano didesnio tikėjimo pažadinimui. Mokytojas leido Ramai mirti, nes aš iš dalies abejojau. Tačiau dieviškasis guru žinojo, kad kadangi jis sakė, jog mokinyš pasveiks, išgyjimas turi įvykti, net jei jis ir turėjo išgydyti Ramą nuo mirties, ligos, kuri paprastai būna galutinė!“

Šri Juktešvaras atleistas tas mažai grupė, ir mostelėjo aš į a antklodė sėdynė ties jo pėdos.

„Jogananda, – neįprastai rimtai tarė jis, – nuo gimimo buvai apsuptas tiesioginių Lahiri Mahasajos mokinių. Didysis meistras savo didingą gyvenimą gyveno iš dalies užsidaręs ir tvirtai atsisakė leisti savo pasekėjams kurti bet kokią organizaciją aplink jo mokymus. Vis dėlto jis pateikė reikšmingą prognozę.

„Maždaug penkiasdešimt metų po mano mirties, – sakė jis, – mano gyvenimas bus parašytas dėl gilaus susidomėjimo joga, kurį rodys Vakarai. Jogos žinia apims visą pasaulį ir padės įtvirtinti tą žmonių brolybę, kuri kyla iš tiesioginio Vieno Tėvo suvokimo.“

„Mano sūnau Jogananda, – tęsė Šri Juktešvaras, – tu privalai atlikti savo vaidmenį skleidžiant tą žinią ir rašant tą šventą gyvenimą.“

Penkiasdešimt metų po Lahiri Mahasaya mirties 1895 m. baigėsi 1945-aisiais, šios knygos užbaigimo metais. Mane stebina sutapimas, kad 1945-ieji taip pat atnešė naujas amžius – revoliucinių atominių energijų era. Visi mąstantys protai kaip niekad anksčiau atsigręžia į neatidėliotinas taikos ir brolybės problemas, kad nuolatinis fizinės jėgos naudojimas neišvartų visų žmonių kartu su problemomis.

Nors žmonių rasė ir jos darbai išnyksta nepalikdami pėdsakų dėl laiko ar bombos, saulė savo kelyje nesustoja; žvaigždės išlaiko savo nekintamą budėjimą. Kosminio dėsnių negalima sustabdyti ar pakeisti, ir žmogui būtų gerai, jei jis su juo suderintų save. Jei kosmosas priešinasi galiai, jei saulė nekariauja su planetomis, o pasitraukia tinkamu laiku, kad suteiktų žvaigždėms jų nedidelę įtaką, kokia nauda iš mūsų šarvuoto kumščio? Ar iš to tikrai kils taika? Ne žiaurumas, o gera valia apginkluoja visatos sausgysles; taiki žmonija pažins nesibaigiančius pergalės vaisius, saldesnius už bet kokius, išaugintus kraujo dirvoje.

Veiksminga Tautų Sąjunga bus natūrali, bevardė žmonių širdžių sąjunga. Plati užuojauta ir įžvalgi įžvalga, reikalinga žemiškomis bėdoms išgydyti, negali kilti vien

iš intelektualinio žmogaus skirtumų nagrinėjimo, bet iš žmogaus vienintelės vienybės – jo giminystės su Dievu – pažinimo. Siekiant įgyvendinti aukščiausią pasaulio idealą – taiką per brolystę – tebūnie joga, asmeninio kontakto su Dievu mokslas, laikui bėgant išplitęs tarp visų žmonių visose šalyse.

Nors Indijos civilizacija yra seniausia nei bet kuri kita, nedaug istorikų pastebėjo, kad jos nacionalinio išlikimo žygdarbis jokių būdu nėra atsitiktinis, o logiškas atsidavimo amžinoms tiesoms, kuri Indija siūlė per savo geriausius vyrus kiekvienoje kartoje, įvykis. Vien būties tęstinumu, amžinumu – ar dulkėti mokslininkai gali mums pasakyti, kiek jų buvo? – Indija pateikė vertingiausią atsakymą iš visų tautų į laiko iššūkį.

Biblijos istorija **32-5** Abraomo maldavimas Viešpačiui, kad Sodomos miestas būtų išgelbėtas, jei jame būtų rasta dešimt teisiųjų vyrų, ir dieviškasis atsakymas: „Nesunaikinsiu jo dėl dešimties“ įgauna naują prasmę, atsižvelgiant į Indijos išsivadavimą iš Babilono, Egipto ir kitų galingų tautų, kurios kadaise buvo jos amžininkės, užmaršties. Viešpaties atsakymas aiškiai rodo, kad šalis gyvena ne dėl savo materialinių pasiekimų, o dėl savo žmogaus šedevrų.

Tegul vėl skamba dieviški žodžiai, šiame dvidešimtajame amžiuje, du kartus dar nepasibaigusiam, kraujyje nuplauti: Nė viena tauta, galinti pagimdyti dešimt vyrų, didžių Nepaperkamo Teisėjo akyse, nepažis išnykimo. Paklaudydama tokių įtikinėjimų, Indija įrodė, kad nėra kvaila prieš tūkstančius laiko gudrybių. Kiekvieniame amžiuje save realizavę meistrai šventino jos žemę; šiuolaikiniai Kristaus išminčiai, tokie kaip Lahiri Mahasaya ir jo mokinys Šri Juktesvaras, kyla skelbti, kad jogos mokslas yra gyvybiškai svarbus žmogaus laimei ir tautos ilgaamžiškumui už bet kokią materialią pažangą.

Labai mažai informacijos apie Lahiri Mahasaya gyvenimą ir jo universalią doktriną kada nors pasirodė spaudoje. Tris dešimtmečius Indijoje, Amerikoje ir Europoje jaučiau gilų ir nuoširdų susidomėjimą jo išlaisvinančios jogos žinia; Vakaruose, kur apie didžiųjų šiuolaikinių jogų gyvenimus mažai žinoma, dabar reikalingas rašytinis meistro gyvenimo aprašymas, kaip jis ir išpranašavo.

Apie guru gyvenimą parašyta tik viena ar dvi nedidelės brošiūros anglų kalba. Viena biografija bengalų kalba, *Sri Sri* **32-6** „*Shyama Charan Lahiri Mahasaya*“ pasirodė 1941 m. Ją parašė mano mokinys Swami Satyananda, kuris daugelį metų buvo *ačarja* (dvasinis mokytojas) mūsų *Vidyalajoje* Rančyje. Išverčiau keletą ištraukų iš jo knygos ir įtraukiau jas į šį skyrių, skirtą Lahiri Mahasaya.

Lahiri Mahasaya gimė 1828 m. rugsėjo 30 d. pamaldžioje, senovinės kilmės brahmanų šeimoje. Jo gimtinė buvo Ghurni kaime, Nadijos rajone, netoli Krišnagar, Bengalijoje. Jis buvo jauniausias Muktakashi, gerbiamo Gaur Mohan Lahiri antrosios žmonos, sūnus. (Pirmoji jo žmona, gimusi trims sūnams, mirė piligriminės kelionės metu.) Berniuko motina mirė vaikystėje; apie ją žinoma nedaug, išskyrus tai, kad ji buvo uoli Viešpaties Šivos bhakta, **32-7** šventraščiuose vadinamas „Jogų karaliumi“.

Berniukas Lahiri, kurio tikrasis vardas buvo Šjama Čaranas, ankstyvuosius metus

praleido protėvių namuose Nadijoje. Būdamas trejų ar ketverių metų, jis dažnai buvo pastebimas sėdintis po smėliu jogo poza, jo kūnas buvo visiškai paslėptas, išskyrus galvą.

Lahiri dvaras buvo sunaikintas 1833 m. žiemą, kai netoliese tekanti Džalangio upė pakeitė savo vagą ir dingo Gango gelmėse. Į upę kartu su šeimos namais įtekėjo viena iš Lahiri įkurtų Šivos šventyklų. Vienas tikintysis išgelbėjo akmeninį Viešpaties Šivos atvaizdą iš sūkuriuojančių vandenų ir padėjo jį naujoje šventykloje, dabar gerai žinomoje kaip Ghurni.

Šiva Svetainė.

Gaur Mohan Lahiri su šeima paliko Nadiją ir apsigyveno Benarese, kur tėvas nedelsdamas pastatė Šivos šventyklą. Jis tvarkė savo namų ūkį pagal Vedų drausmės principus, reguliariai laikydamasis apeiginių garbinimo, labdaros aktų ir studijuodamas šventraščius. Tačiau teisingas ir atviras, jis neignoravo ir naudingų šiuolaikinių idėjų srovės.

Berniukas Lahiri Benareso studijų grupėse mokėsi hindi ir urdu kalbų. Jis lankė Joy Narayan Ghosal vadovaujamą mokyklą, kurioje mokėsi sanskrito, bengalų, prancūzų ir anglų kalbų. Jaunasis jogas, atidžiai studijuodamas Vedas , noriai klausėsi išsilavinusių brahmanų, įskaitant Marhattos panditą, vardu Nag-Bhatta, diskusijų apie šventraščius.

Šjama Čaranas buvo malonus, švelnus ir drąsus jaunuolis, mylimas visų savo draugų. Turėdamas proporcingą, žvalų ir galingą kūną, jis puikiai plaukė ir atliko daugybę kitų įgūdžių reikalaujančių veiklų.

1846 m. Shyama Charan Lahiri išteikėjo už Srimati Kaši Moni, Sri Debnarayan Sanyal dukters. Pavyzdinga indų namų šeimininkė Kaši Moni linksmai atliko savo namų ruošos darbus ir tradicinę namų šeimininkės pareigą aptarnauti svečius ir vargšus. Du šventi sūnūs, Tincouri ir Ducouri, palaimino šią sąjungą.

1851 m., būdamas 23 metų, Lahiri Mahasaya užėmė buhalterio pareigas Anglijos vyriausybės Karo inžinerijos departamente. Tarnybos metu jis sulaukė daug paaugštinimų. Taigi jis buvo ne tik šeimininkas Dievo akyse, bet ir sėkmingas mažoje žmogiškoje dramoje, kur atliko jam skirtą biuro darbuotojo vaidmenį pasaulyje.

Perkėlus Armijos departamento biurus, Lahiri Mahasaya buvo perkeltas į Gazipurą, Mirjapurą, Danapurą, Naini Talą, Benaresą ir kitas vietas. Po tėvo mirties Lahiri turėjo prisiimti visą atsakomybę už savo šeimą, kuriai jis nupirko ramų būstą Garudeswar Mohulla rajone Benarese.

Trisdešimt trečiaisiais savo gyvenimo metais Lahiri Mahasaya išvydo tikslo, dėl kurio jis buvo reinkarnuotas Žemėje, išsipildymą. Pelenuose paslėpta liepsna, ilgai rusenusi, gavo progą suliepsnoti. Dieviškasis sprendimas, slypintis už žmonių akių, paslaptinai veikia, kad viskas įgautų išorinę apraišką tinkamu laiku. Jis sutiko savo didįjį guru, Babadžį, netoli Ranikhet, ir buvo jo inicijuotas *krija jogoje* .

Šis palankus įvykis nutiko ne tik jam vienam; tai buvo laiminga akimirka visai žmonijai, kurios daugelis vėliau turėjo privilegiją gauti sielą pažadinančią *Krijos dovaną* . Prarastas arba seniai išnykęs aukščiausias jogos menas vėl buvo iškeliamas į dienos šviesą. Daugelis dvasiškai ištroškusių vyrų ir moterų galiausiai rado kelią prie vėsių *Krijos jogos vandenų* . Kaip ir hinduistų legendoje, kur Motina Ganga siūlo savo dieviškąjį gėrimą išdžiūvusiam bhaktui Bhagirathui, taip ir dangiškasis *Krijos*

srautas riedėjo iš slaptų Himalajų tvirtovių į dulkėtas žmonių buveines.

.....

A cholera auka yra dažnai racionalus ir visiškai sąmoningas dešinėje aukštyne :32-2

.akimirka iš mirties. 32-3: Mirties dievas

Tiesioginė prasme, :32-4

"Aukščiausiasis siela." 32-5:

.Pradžios 18:23-32

Šri , a priešdėlis prasmė „šventas“, yra pridėtas (paprastai du kartus arba tris kartus) į vardai iš puikus indėnas :32-6
.mokytojai

Vienas iš Dievybės trejybės – Brahmos, Višnu, Šivos – kurių universalus darbas yra atitinkamai kūrimas, :32-7
išsaugojimas ir sunaikinimas-atkūrimas. Šiva (kartais rašoma Šiva), mitologijoje vaizduojamas kaip Atsižadėjusiųjų
Viešpats, pasirodo į vizijos į jo bhaktai po įvairūs aspektai, toks kaip Mahadeva, tas susivėlusiais plaukais Asketas ir
.Nataradža, Kosminis Šokėjas

SKYRIUS: 33

Babadžis, The Jogas-Kristus Iš Modernus Indija

Šiaurinės Himalajų uolos netoli Badrinarajano vis dar yra palaimintos gyvojo Babaji, Lahiri Mahasaya guru, buvimo. Atsiskyręs meistras išlaikė savo fizinę formą šimtmečius, galbūt tūkstantmečius. Nemirtingas Babaji yra avatara . Šis sanskrito žodis reiškia „nusileidimas“; jo šaknys yra *ava* – „žemyn“ ir *tri* – „praeiti“. Hinduistų raštuose *avatara* reiškia dieviškumo nusileidimą į kūną.

„Babadžio dvasinė būseną pranoksta žmogaus suvokimą“, – paaiškino man Šri Juktešvaras. „Nuolanki žmonių vizija negali prasiskverbti iki jo transcendentinės žvaigždės. Veltui bandoma net įsivaizduoti avatara pasiekimą. Tai nesuvokiama.“

Upašados *kruopščiai* klasifikavo kiekvieną dvasinio tobulėjimo etapą. *Sidha*

(„tobula būtybė“) progresavo iš dživanmuktos („išsivadavusi gyvendama“) būsenos į paramukta („visiškai laisvas“ – turintis visišką galią mirčiai); pastarasis visiškai išvengė majinė vergija ir jos reinkarnacijos ratas. Todėl *paramukta* retai grįžta į fizinį kūną; jei grįžta, jis yra avataras, dieviškai paskirtas dangiškųjų palaiminimų pasauliui tarpininkas.

An avataras yra netematinis į tas universalus ekonomika; jo grynas kūnas, matomas kaip a šviesa vaizdas, yra nemokamas

nuo bet kokios skolos gamtai. Atsitiktinis žvilgsnis gali nematyti nieko ypatingo avatara pavidalu, bet jis nemeta šešėlio ir nepalieka jokių pėdsakų ant žemės. Tai išoriniai simboliniai įrodymai, kad viduje nėra tamsos ir materialios nelaisvės. Tik toks Dievas-žmogus žino Tiesą, slypinčią už gyvenimo ir mirties reliatyvumą. Omaras Chajamas, taip neteisingai suprastas, savo nemirtingajame šventraštyje „*Rubajat*“ dainavo apie šį išsivadavusį žmogų :

„Ak, mano džiaugsmo mėnuli, kuris nežinai, kaip dygsti, Dangaus mėnuli vėl teka; kiek kartų jis, tekant, veltui ieškos manęs šiame sode!“

„Malonumo Mėnulis“ yra Dievas, amžina Šiaurinė Žvaigždė, niekada anachroniška. „Dangaus Mėnulis“ yra išorinis kosmosas, supančiotas periodiško pasikartojimo dėsnio. Jo grandinės amžiams nutraukė persų aiškiaregis, suvokdamas save. „Kiek kartų ji, pakildama, žvelgs... į mane – veltui!“ Koks nusivylimas, kai beprotiška visata ieškojo absoliutaus trūkumo!

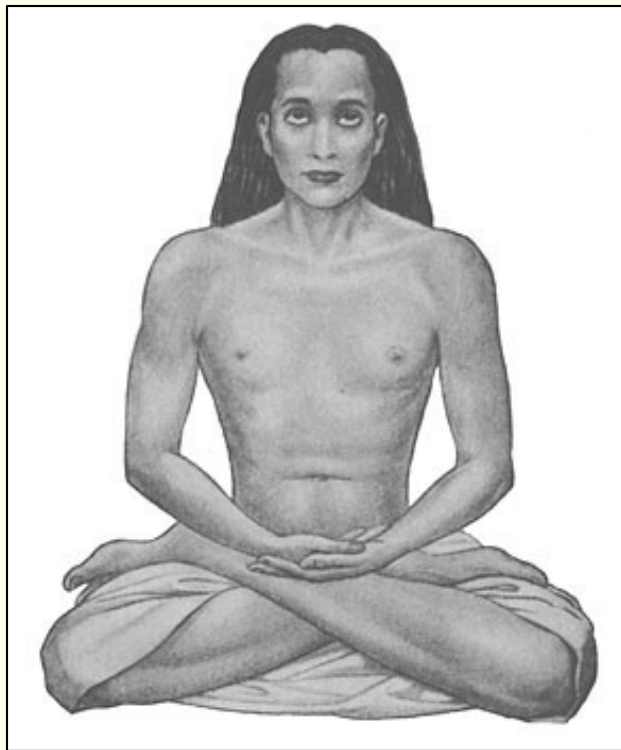
Kristus savo laisvę išreiškė kitaip: „Vienas Rašto aiškintojas priėjo ir tarė Jam: „Mokytojau, aš seksiu paskui Tave, kur tik Tu eisi.“ Jėzus jam atsakė: „Lapės turi urvus, padangių paukščiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“

33-1

Erdvus su visur buvimas, galėtų Kristus iš tiesų būti sekė išskyrus į tas visa apimantis Dvasia?

Krišna, Rama, Buda ir Patandžalis buvo tarp senovės Indijos avatarų. Aplink Agastją, Pietų Indijos avatarą, susiformavo nemažai poetinės literatūros tamilų kalba. Jis padarė daug stebuklų per amžius iki ir po krikščioniškosios eros ir yra laikomas tuo, kad išlaikė savo fizinę formą iki šių dienų.

Babadžio misija Indijoje buvo padėti pranašams vykdyti jų ypatingus pavedimus. Taigi jis atitinka šventraščių *Mahavataro* (Didžiojo Avatara) klasifikaciją. Jis teigė, kad suteikė jogos iniciaciją Šankarai, senovės Svamio ordino įkūrėjui, ir Kabirui, garsiam viduramžių šventajam. Jo pagrindinis XIX amžiaus mokinyss, kaip žinome, buvo Lahiri Mahasaya, prarasto *Krijos* meno atgaivintojas.

BABAJI, THE MAHAVATARAS
Guru iš Lahiri Mahasaja

Aš turėti padėjo an menininkas į piešti a tiesa panašumas iš tas puikus Jogas-Kristus iš modernus Indija.

Mahavatara nuolat bendrauja su *Kristumi* ; kartu jie siunčia atpirkimo vibracijas ir yra suplanavę šio amžiaus dvasinę išganymo techniką. Šių dviejų visiškai apšviestų meistrų – vieno su kūnu, o kito be jo – darbas yra įkvėpti tautas atsisakyti savižudiškų karų, rasinės neapykantos, religinio sektantizmo ir materializmo – bumerango – blogio. Babadžis gerai žino šiuolaikinių laikų tendencijas, ypač Vakarų civilizacijos įtaką ir sudėtingumą, ir supranta jogos savęs išlaisvinimo sklaidos būtinybę Vakaruose ir Rytuose.

Tai, kad nėra jokių istorinių nuorodų į Babajį, neturėtų mūsų stebinti. Didysis guru niekada viešai nepasirodė jokiame amžiuje; klaidingai interpretuojantis viešumo žvilgsnis neturi vietos jo tūkstantmečio planuose. Kaip ir Kūrėjas, vienintelė, bet tyli Jėga, Babaji veikia nuolankioje nežinomybėje.

Didieji pranašai, tokie kaip Kristus ir Krišna, ateina į žemę su konkrečiu ir išpūdingu tikslu; jie išvyksta, kai tik jis pasiekiamas. Kiti avatarai, tokie kaip Babadžis, imasi darbo, kuris yra labiau rūpinasi lėta žmogaus evoliucine pažanga per amžius nei koku nors išskirtiniu istorijos įvykiu. Tokie mokytojai visada slepia save nuo viešo žvilgsnio ir turi galią tapti nematomi kada panorėję. Dėl šių priežasčių ir dėl to, kad jie paprastai moko savo mokinius tylėti apie juos, nemažai iškilių dvasinių asmenybių lieka nežinomos pasauliui. Šiuose puslapiuose apie Babajį pateikiu tik užuominą į jo gyvenimą – tik keletą faktų, kuriuos, jo manymu, tinka ir naudinga

viešai paskelbti.

Ne ribojantis faktai apie Babaji's šeima arba gimtinė, brangusis į tas metraštininko širdis, turėti kada nors buvo

atrasta. Jis dažniausiai kalba hindi kalba, bet lengvai bendrauja bet kuria kalba. Jis pasirinko paprastą Babaji (gerbiamas tėvas) vardą; kiti Lahiri Mahasaya mokinių jam suteikti pagarbos titulai yra Mahamuni Babaji Maharaj (aukščiausiasis ekstazinis šventasis), Maha Yoga (didžiausias iš jogų), Trimbak Baba ir Shiva Baba (Šivos avatarų titulai). Ar svarbu, kad nežinome žemiškojo paleisto meistro patronimo?

„Kaskart, kai kas nors su pagarba ištaria Babaji vardą, – sakė Lahiri Mahasaya, – tas bhaktas akimirksniu sulaukia dvasinės palaiminimo.“

Nemirtingas guru ant savo kūno neturi jokių amžiaus žymių; jis atrodo ne daugiau kaip dvidešimt penkerių metų jaunuolis. Šviesios odos, vidutinio sudėjimo ir ūgio Babaji gražus, stiprus kūnas spinduliuoja juntamą švytėjimą. Jo akys tamsios, ramios ir švelnios; ilgi, žvilgantys plaukai vario spalvos. Labai keistas faktas yra tai, kad Babaji yra nepaprastai panašus į savo mokinį Lahiri Mahasaya. Panašumas toks ryškus, kad vėlesniais metais Lahiri Mahasaya galėjo būti laikomas jaunatviškai atrodančio Babaji tėvu.

Svamis Kebalananda, mano šventas sanskrito korepetitorius, išleistas kai kurie laikas su Babadžis į tas Himalajai.

„Neprilygstamas meistras keliauja su savo grupe iš vienos vietos į kitą kalnuose“, – pasakojo man Kebalananda. „Jo mažoje grupėje yra du labai pažangūs amerikiečių mokiniai. Babadžis, kurį laiką pabuvęs vienoje vietovėje, sako: „*Dera danda uthao*.“ („Pakelkime savo stovyklą ir lazda.“) Jis neša simbolinę *dandą* (bambukinę lazda). Jo žodžiai yra signalas akimirksniu persikelti su jo grupe į kitą vietą. Jis ne visada naudoja šį astralinių kelionių metodą; kartais jis eina pėsčiomis nuo viršūnės iki viršūnės.“

Babajį kiti gali matyti arba atpažinti tik tada, kai jis to nori. Yra žinoma, kad jis turi įvairiems bhaktams jis pasirodydavo šiek tiek skirtingais pavidalais – kartais be barzdos ir ūsų, o kartais su jais. Kadangi jo nesuiręs kūnas nereikalauja maisto, meistras retai valgo. Iš socialinio mandagumo atvykstantiems mokiniams jis kartais priima vaisius arba ryžius, virtus piene su skaidrintu sviestu.

„Žinau du nuostabius Babadžio gyvenimo įvykius“, – tęsė Kebalananda. „Vieną naktį jo mokiniai sėdėjo prie didžiulės ugnies, kuri liepsnojo šventai Vedų ceremonijai. Mokytojas staiga griebė degantį malką ir lengvai trenkė juo per nuogą prie ugnies stovėjusio čelos petį.“

„Pone,“ kaip žiauru! Lahiri Mahasaja, PSO buvo dabartis, pagamintas tai protestas.

„Ar būtumėte labiau norėjęs matyti jį sudegintą iki pelenų jūsų akyse, pagal jo praeities karmos nuosprendį?“

„Šiais žodžiais Babadžis uždėjo savo gydančią ranką ant čelos subjauroto peties.

„Šiąnakt išlaisvinau tave iš skausmingos mirties. Karminis dėsnis buvo patenkintas per tavo nedidelę kančią ugnimi .“

Kitą kartą Babadžio šventąjį ratą sutrikdė nepažįstamojo atvykimas. Jis su nuostabiu meistriškumu užlipo ant beveik nepasiekiamos atbrailos netoli šeimininko stovyklos.

„Pone, jūs tikriausiai esate didysis Babadžis.“ Vyro veide nušvito neapsakoma pagarba. „Jau kelis mėnesius be paliovos jūsų ieškojau tarp šių bauginančių uolų. Maldauju jus priimti mane kaip mokinį.“

"Kai tas puikus guru pagamintas ne atsakas, tas vyras smailus į tas uolėtas bedugnė ties jo pėdos.

„Jei manęs atsisakysi, aš nušoksiu nuo šio kalno. Gyvenimas neturi jokios vertės, jei negaliu pelnyti tavo vadovavimo pas Dievą.“

„Tada pašok“, – be emocijų tarė Babadžis. – „Negaliu tavęs priimti dabartinėje tavo išsivystymo būsenoje.“

Vyras tuoj pat metėsi nuo uolos. Babadžis nurodė sukrėstiems mokiniams atnešti nepažįstamojo kūną. Kai jie grįžo su sudarkytu kūnu, mokytojas uždėjo savo dieviškąją ranką ant mirusiojo. Štai jis atmerkė akis ir nuolankiai nusilenkė prieš visagali.

„Dabar esate pasiruošę mokinystei.“ Babadžis meiliai nusišypsojo savo prisikėlusiam čelai. „Drąsiai išlaikėte sunkų išbandymą. Mirtis jūsų daugiau nebelies; dabar esate vienas iš mūsų nemirtingos kaimenės.“ Tada jis ištarė savo įprastus atsisveikinimo žodžius: „*Dera danda uthao*“; visa grupė dingo nuo kalno.“

Avataras gyvena visur esančioje Dvasioje; jam nėra atstumo, atvirkštinio kvadratu. Todėl tik viena priežastis gali motyvuoti Babajį išlaikyti savo fizinę formą iš amžiaus į amžių: noras pateikti žmonijai konkretų jos pačios galimybių pavyzdį. Jei žmogus niekada nebūtų gavęs dieviškumo žvilgsnio kūne, jį liktų slegia sunki majiška iliuzija, kad jis negali peržengti savo mirtingumo.

Jėzus nuo pat pradžių žinojo savo gyvenimo seką; kiekvieną įvykį jis išgyveno ne dėl savęs, ne vedamas karminės prievartos, o vien tam, kad pakylėtų mąstantį žmogų. būtybės. Keturi jo reporteriai-mokiniai – Matas, Morkus, Lukas ir Jonas – užrašė neapsakomą dramą vėlesnių kartų labui.

Už Babadžis, taip pat, ten yra ne reliatyvumas iš praeitis, dabartis, ateitis; iš tas pradžia jis turi žinojo visus savo gyvenimo etapus. Vis dėlto, prisitaikydamas prie riboto žmonių supratimo, jis atliko daugelį savo dieviškojo gyvenimo veiksmų vieno ar kelių liudytojų akivaizdoje. Taip atsitiko, kad Lahiri Mahasaya mokinsys buvo šalia, kai Babaji manė, kad atėjo laikas jam paskelbti kūno nemirtingumo galimybę. Jis ištarė šį pažadą Ram Gopal Muzumdar akivaizdoje, kad tai pagaliau taptų žinoma ir įkvėptų kitas ieškančias širdis. Didieji kalba savo žodžius ir dalyvauja, regis, natūralioje įvykių eigoje vien tik žmogaus labui, kaip sakė Kristus: „Tėve... Aš

žinojau, kad tu visada mane išklausai; bet *dėl aplinkinių tai pasakiau*, kad jie įtikėtų,
jog tu mane siuntei.“ **33-2** Per

mano vizitas Ranbajpure su Ramu Gopalu, „nemigančiu šventuoju“, **33-3** Jis papasakojo nuostabią savo pirmojo susitikimo su Babadžiu istoriją.

„Kartais palikdavau savo nuošalią olą, kad atsisėdčiau prie Lahiri Mahasaya kojų Benarese“, – pasakojo man Ram Gopalas. „Vieną vidurnaktį, kai tyliai meditavau su jo mokinių grupe, meistras pateikė netikėtą prašymą.“

"Avinas Gopalas, jis sakė, eiti ties kartą į tas Dasasamedhas maudymasis *ghat* .

"Netrukus pasiekiau nuošalią vietą. Naktis buvo šviesi, nušviesta mėnulio ir spindinčių žvaigždžių. Kurį laiką kantriai tyliai pasėdėjęs, mano dėmesį patraukė didžiulė akmeninė plokštė prie kojų. Ji pamažu kilo, atidengdama požeminę olą. Akmeniui kažkokiu nežinomu būdu išlaikant pusiausvyrą, iš olos aukštai į orą pakilo jaunos ir nepaprastai gražios moters drapiruota figūra. Apsupta švelnios aureolės, ji lėtai nusileido priešais mane ir sustojo nejudėdama, paskendus vidinėje ekstazės būsenoje. Galiausiai ji sujudo ir švelniai prabilo."

„Aš esu Mataji, **33-4**“ Babadžio sesuo. Aš paprašiau jo ir Lahiri Mahasajos šįvakar atvykti į mano olą aptarti labai svarbaus klausimo.“

"Virš Gango greitai plūduriavo miglota šviesa; keistas švytėjimas atsispindėjo neskaidriuose vandenyse. Ji vis artėjo ir artėjo, kol su akinančiai blyksniu pasirodė..." Matadžio pusėje ir akimirksniu susiliejo į žmogaus Lahiri Mahasajos pavidalą. Jis nuolankiai nusilenkė prie šventosios moters kojų.

„Nespėjus man atsigauti po sumišimo, mane dar labiau nustebino danguje skriejanti mistinės šviesos masė. Greitai nusileisdamas liepsnojantis sukūrys artėjo prie mūsų grupės ir materializavosi į gražaus jaunuolio, kuris, kaip iš karto supratau, buvo Babadžis, kūną. Jis atrodė kaip Lahiri Mahasaja, vienintelis skirtumas buvo tas, kad Babadžis atrodė daug jaunesnis ir turėjo ilgus, šviesius plaukus.“

„Lahiri Mahasaya, Mataji ir aš atsiklaupėme prie guru kojų. Eterinis palaimingos šlovės pojūtis suvirpino kiekvieną mano esybės skaidulą, kai palietiau jo dieviškąjį kūną.“

„Palaimintoji sesuo, – tarė Babadžis, – ketinu nusimesti savo pavidalą ir pasinerti į Begalinę Srovę.“

„Jau mačiau tavo planą, mylimas mokytojau. Norėjau jį su tavimi aptarti šįvakar. Kodėl turėtum palikti savo kūną?“ Šlovingoji moteris maldaujančiai pažvelgė į jį.

„Ką?“ yra tas skirtumas jei Aš dėvėti a matomas arba nematomas banga įjungta tas vandenynas iš mano Dvasia?

„Matadžis atsakė keistai šmaikštaudamas. – Nemirtingasis guru, jei tai nieko

nereiškia, prašau, niekada neatsisakyk savo pavidalo.“ **33-5**

"Būk" tai taigi, Babadžis sakė iškilmingai. Aš valia niekada palikti mano fizinis kūnas.
Tai valia visada likti matomas

bent mažam skaičiui žmonių šioje žemėje. Viešpats ištarė savo norą per jūsų lūpas.“

„Su pagarbia baime klausydamasis šių išaukštintų būtybių pokalbio, didysis guru atsisuko į mane geranorišku gestu.“

„Nebijok, Ram Gopalai, – tarė jis, – tu esi palaimintas būdamas šio nemirtingo pažado liudininku.“

„Babadžio balso švelniai melodijai nutilo, o jo ir Lahiri Mahasajos pavidalas lėtai levitavo ir judėjo atgal virš Gango. Jų kūnus gaubė akinančios šviesos aureolė, jiems išnykstant naktiniame danguje. Matadžio pavidalas nuplaukė į olą ir nusileido; akmuo...” plokštė užsidarė pati savaime, tarsi naudodama nematomą svertą.

„Be galo įkvėptas, grįžau į Lahiri Mahasaya namus. Kai ankstyvą aušrą jam nusilenkiau, mano guru supratingai man nusišypsojo.“

„Džiaugiuosi už tave, Ram Gopalai“, – tarė jis. – „Noras susitikti su Babadžiu ir Matadžiu, kurį man dažnai išsakei, pagaliau rado šventą išsipildymą.“

„Mano bendramoksliai pranešė man, kad Lahiri Mahasaya nepajudėjo nuo savo pakylės nuo ankstyvo vakaro.“

„Jis pasakė nuostabią pamokslą apie nemirtingumą, kai išvykai į Dasasamedh *ghat*“, – pasakė man vienas iš čelų. Pirmą kartą iki galo supratau tiesą šventraščių eilutėse, kuriose teigiama, kad savęs pažinimo žmogus gali pasirodyti skirtingose vietose dviejuose ar daugiau kūnų tuo pačiu metu.

„Vėliau Lahiri Mahasaya man paaiškino daug metafizinių dalykų, susijusių su paslėptu dieviškuoju šios žemės planu“, – užbaigė Ram Gopalas. „Babajį Dievas pasirinko pasilikti savo kūne visam šio konkretaus pasaulio ciklo laikotarpiui. Amžiai ateis ir praeis – vis tiek nemirtingas šeimnininkas, **33-6**“ stebėdamas amžių dramą, bus šioje žemiškoje scenoje.“

Skyrius 33 Išnašos

.....
. *Mato* 8:19-20 :33-1

. *Jonas* 11:41-42 :33-2

33-3 : The visur esantis jogas PSO pastebėtas kad Aš nepavyko į lankas prieš tas Tarakeswar šventovė (skyrius 13).

33-4 : "Šventas Motina." Matadžis taip pat turi gyveno per tas šimtmečius; ji yra beveik kaip toli pažangus dvasiškai kaip ji brolis. Ji tebėra ekstazės apimta paslėptame požeminiame urve netoli Dasasamedh *ghato* .

33-5 : Tai incidentas primena vienas iš Talis. The puikus graikų filosofas mokė kad ten buvo ne skirtumas tarp gyvenimas ir mirtis. „Tai kodėl?“ – paklausė kritikas, – „jūs nemirštate?“ – „Nes, – atsakė Talis, – tai nesvarbu.“

33-6 : "Tikrai, tikrai, Aš pasakyti iki tu, Jei a vyras laikyti mano sakydamas (lieka nepalaužiamai į tas Kristus Sąmonė), jis turės

SKYRIUS: 34

Materializavimas A Rūmai Į The Himalajai

„Pirmasis Babadžio susitikimas su Lahiri Mahasaya yra įtraukianti istorija ir viena iš nedaugelio, kuri suteikia mums išsamų žvilgsnį į nemirtingą guru.“

Šie žodžiai buvo Svamio Kebalanandos įžanga į nuostabią istoriją. Pirmą kartą jam ją papasakojus, buvau tiesiogine to žodžio prasme pakerėtas. Daugeliu kitų kartų įkalbinėjau savo švelnų sanskrito mokytoją pakartoti istoriją, kurią vėliau man iš esmės tais pačiais žodžiais papasakojo Šri Juktešvaras. Abu šie Lahiri Mahasajos mokiniai šią nuostabią istoriją girdėjo tiesiai iš savo guru lūpų.

„Pirmąjį susitikimą su Babadžiu surengiau būdamas trisdešimt trečiaisiais savo gyvenimo metais“, – sakė Lahiri Mahasaya. „1861 m. rudenį buvau paskirtas į Danapūrą vyriausybės buhalteriu Karo inžinerijos departamente. Vieną rytą mane išsikvietė biuro vadovas.“

„Lahiri, – tarė jis, – ką tik atėjo telegrama iš mūsų pagrindinės būstinės. Būsime perkeltas į Ranikhetą, kur įsikūręs armijos postas **34-1.**“ dabar yra steigiamas.

„Su vienu tarnu leidausi į 500 mylių kelionę. Keliaudami arkliu ir vežimu, per trisdešimt dienų pasiekėme Himalajų vietovę Ranikhetą. **34-2**“

„Mano pareigos nebuvo sunkios; galėjau praleisti daug valandų klajodamas po didingas kalvas. Mane pasiekė gandas, kad didieji šventieji palaimino šį regioną savo buvimu; pajutau stiprų norą juos pamatyti. Vieną ankstyvą popietę klajodamas nustebau išgirdęs tolimą balsą, šaukiantį mano vardą. Tęsiai energingą kopimą į Drongiri kalną. Mane apėmė lengvas nerimas pagalvojus, kad galbūt nespėsiu grįžti atgal, kol džiungles apgaubs tamsa.“

Pagaliau pasiekiau nedidelę proskyną, kurios pakraščiuose buvo nusėtos olos. Ant vienos iš uolėtų atbrailų stovėjo besišypsantis jaunuolis, ištiesęs ranką

pasveikindamas. Su nuostaba pastebėjau, kad, išskyrus vario spalvos plaukus, jis buvo nepaprastai panašus į mane.

„Lahiri, tu turėti ateik! The šventasis kreipėsi aš meiliai į Hindi kalba. Poilsis čia į tai urvas. Tai

buvo Aš PSO vadinamas tu.

"Aš įėjo a tvarkingas mažai grota kuris sudėtyje keli vilnonis antklodės ir a nedaug *kamandulas*
(maldavimas dubenėliai).

„Lahiri, daryti tu prisiminti kad sėdynė? The jogas smailus į a sulankstytas antklodė į vienas kampas.

„Ne, pone.“ Šiek tiek apstulbęs dėl savo nuotykių keistenybių, pridūriau: „Turiu išvykti dabar, prieš sutemstant. Ryte turiu reikalų savo biure.“

„Paslaptinis šventasis angliškai atsakė: „Šis biuras buvo skirtas tau, o ne tau pačiam biurui .“

„Mane pribloškė, kad šis miško asketas ne tik kalba angliškai, bet ir perfrazuoja Kristaus žodžius.“ **34-3**

„Matau, kad mano telegrama įsigaliojo.“ Jogo pastabos nesupratau; paklausiau, ką ji reiškia.

Aš nukreipti į tas telegrama kad iškviestas tu į šie izoliuotas dalys. Tai buvo Aš PSO tyliai pasiūlė jūsų vyresniajam pareigūnui perkelti jus į Ranikhetą. Kai žmogus jaučia savo vienybę su žmonija, visų protai tampa perdavimo stotimis, per kurias jis gali dirbti valia.“ Jis švelniai pridūrė: „Lahiri, ar tikrai ši ola tau atrodo pažįstama?“

"Kol aš sutrikęs tylėjau, šventasis priėjo ir švelniai trenkė man per petį..." kaktos. Nuo jo magnetinio prisilietimo nuostabi srovė perbėgo mano smegenis, išlaisvindama saldžius ankstesnio gyvenimo prisiminimų sėklas.

„Prisimenu!“ – Mano balsas buvo pusiau užgniaužtas džiaugsmingo raudojimo. – „Tu esi mano guru Babadžis, kuris visada priklausė man! Praeities scenos ryškiai iškyla mano galvoje; čia, šioje oloje, praleidau daugelį savo paskutinio įsikūnijimo metų!“ Kai mane užvaldė neapsakomi prisiminimai, ašaromis apkabinau savo šeimininko kojas.

„Daugiau nei tris dešimtmečius tavęs laukiau čia – laukiau, kol sugrįši pas mane!“ – Babadžio balsas suskambo dangiška meile. „Tu išslydai ir išnykai audringose bangose...“ gyvenimas po mirties. Tavo karmos stebuklinga lazdelė palietė tave, ir tu dingai! Nors mane pametei iš akių, aš niekada tavęs nepamečiau iš akių! Aš persekiojau tave per švytinčią astralinę jūrą, kuria plaukioja šlovingi angelai. Per tamsą, audrą, sumaištį ir šviesą aš sekiau paskui tave, lyg paukštė motina, sauganti savo jauniklį. Kai tu gyveni savo žmogiškąjį iščių gyvenimą ir išvydai kūdikį, Mano akys nuolat kryo į tave. Kai vaikystėje, po Nadijos smėliu, dengei savo mažytę figūrą lotoso poza, aš buvau nematomas! Kantriai, mėnesį po mėnesio, metus po

metų, aš tave saugojau, laukdamas šios tobulos dienos. Dabar tu esi su manimi! Štai tavo ola, mylima senais laikais! Aš ją visada laikiau švarią ir paruoštą tau. Štai tavo šventa *asana* – antklodė, kur kasdien sėdėjai, kad pripildytum savo besiplečiančią širdį Dievu! Štai tavo dubuo, iš kurio... tu dažnai gėrei mano paruoštą nektarą! Pažiūrėk, kaip aš laikiau varinę taurę spindinčiai nublizgintą,

kad tu galėtum gėrimas vėl iš ten! Mano nuosavas, daryti tu dabar Supratai?

„Mano guru, ką aš galiu pasakyti?“ – sumurmėjau sutrikęs. – „Kur kas nors yra girdėjęs apie tokią nemirtingą meilę?“ Ilgai ir ekstaziškai žvelgiau į savo amžinąjį lobį, savo guru gyvenime ir mirtyje.

„Lahiri, tau reikia apsisvalymo. Išgerk aliejaus iš šio dubens ir atsigulk prie upės.“ Babadžio praktiška išmintis, pagalvojau su greita, prisiminimų kupina šypsena, visada buvo svarbiausia.

„Paklusau jo nurodymams. Nors ledinė Himalajų naktis leidosi žemyn, kiekvienoje mano kūno ląstelėje ėmė pulsuoti guodžianti šiluma, vidinis spinduliavimas. Stebėjausi. Ar nežinomas aliejus buvo apimtas kosminės šilumos?“

Tamsoje mane supo žvarbus vėjas, šaukdamas nuožmų iššūkį. Šaltos Gogašo upės bangelės retkarčiais skalavo mano kūną, ištiestą ant uolėto kranto. Netoliese staugę tigras, bet mano širdis buvo be baimės; manyje naujai atsiradusi spinduliavimo jėga suteikė nepalaužiamos apsaugos garantiją. Kelios valandos prabėgo greitai; išblėso prisiminimai kito gyvenimo elementai įsipynė į dabartinį nuostabų susijungimo su mano dieviškuoju guru modelį.

Mano vienišus apmąstymus pertraukė artėjančių žingsnių garsas. Tamsoje vyro ranka švelniai padėjo man atsistoti ir davė sausų drabužių.

„Ateik, broli, mano kompanionas pasakė. „The“ meistras laukia tu.

Jis vedė kelią per mišką. Niūrią naktį staiga nušvietė tolumoje besikeičianti šviesa.

"Gali kad būti tas saulėtekis? Aš pasiteiravo. „Tikrai“ tas visas naktis turi ne išlaikė?

„Valanda – vidurnaktis.“ Mano vedlys tyliai nusijuokė. „Ten esanti šviesa – tai auksinių rūmų švytėjimas, kurį šianakt čia materializavo neprilygstamas Babadžis. Tamsoje praeityje jūs kadaise išreiškėte norą mėgautis rūmų grožiu. Mūsų mokytojas dabar patenkina jūsų norą, taip išlaisvindamas jus iš karmos pančių.“ **34-4** **Jis pridūrė: „Šįvakar šie nuostabūs rūmai bus jūsų *Krija jogos* iniciacijos vieta .** Visi jūsų broliai čia prisijungs prie pasveikinimo giesmės, džiaugdamiesi jūsų ilgos tremties pabaiga. Štai!“

„Priešais mus stovėjo didžiuliai akinančio aukso rūmai. Nusagstyti nesuskaičiuojamais brangakmeniais ir įsikūrę tarp gerai prižiūrimų sodų, jie atrodė nepakartojamo didingumo reginiu. Angeliškų veidų šventieji buvo įsikūrę prie spindinčių vartų, pusiau nusvilusių nuo rubinų spindesio.“
Dekoratyvinėse arkose buvo įdėta didžiulių ir spindinčių deimantų, perlų, safyrų ir smaragdų.

Sekiau paskui savo palydovą į erdvią priėmimo salę. Ore tvyrojo smilkalų ir rožių kvapas; pritemdytos lempos skleidė įvairiaspalvę šviesą. Mažos bhaktų grupės, vieni šviesiaplaukiai, kiti tamsiaodžiai, giedojo muziką arba sėdėjo meditacinėje pozoje, panirę į vidinę ramybę. Atmosferoje tvyrojo gyvybingas džiaugsmas.

„Gėrėkitės meniškais šių rūmų spindesiais, nes jie pastatyti vien jūsų garbei.“ Mano gidas užjaučiamai šypsojosi, kai aš ištariau keletą nuostabos šūksnių .

„Broli, – tariau, – šio statinio grožis pranoksta žmogaus vaizduotės ribas. Prašau, atskleisk man jo kilmės paslaptį.“

„Mielai jus apšviesiu.“ Mano kompaniono tamsios akys žibėjo išmintimi. „Iš tikrųjų šiame materializavime nėra nieko nepaaiškinamo. Visas kosmosas yra materializuota mintis apie...“ Kūrėjas. Šis sunkus, žemiškas grumstas, plūduriuojantis erdvėje, yra Dievo sapnas. Jis sukūrė viską iš savo sąmonės, lygiai taip pat, kaip žmogus savo sapno sąmonėje atkuria ir įkvepia gyvybę kūrinijai su jos kūriniais.

„Dievas pirmiausia sukūrė žemę kaip idėją. Tada Jis ją atgaivino; atsirado energijos atomai. Jis suderino atomus į šią kietą sferą. Visas jos molekules laiko kartu Dievo valia. Kai Jis atšauks savo valią, žemė vėl suirs į energiją. Energija ištirps“ į sąmonę; žemės idėja išnyks iš objektyvumo.

„Sapno esmę materializuoja sapnuotojo sąmonės mintis. Kai pabudus ši rišli mintis atitraukiama, sapnas ir jo elementai ištirpsta. Žmogus užmerkia akis ir sukuria sapno kūrinį, kurį pabudęs be jokių pastangų dematerializuoja. Jis seka dieviškuoju archetipiniu modeliu. Panašiai, kai jis pabunda kosminėje sąmonėje, jis be jokių pastangų dematerializuoja kosminio sapno iliuzijas.“

„Būdamas viena su begaline, viską įgyvendinančia Valia, Babadžis gali iškviesti elementariusius atomus, kad šie susijungtų ir pasireikštų bet kokia forma. Šie auksiniai rūmai, akimirksniu sukurti, yra tikri, lygiai kaip ir ši žemė yra tikra. Babadžis sukūrė šiuos rūmų rūmus iš savo proto ir savo valios galia laiko jų atomus kartu, lygiai kaip Dievas sukūrė šią žemę ir palaiko ją nepažeistą.“ Jis pridūrė: „Kai ši struktūra atliks savo paskirtį, Babadžis ją dematerializuos.“

„Kol aš tylėjau iš nuostabos, mano gidas plačiai mostelėjo: „Šie spindintys rūmai, nuostabiai papuošti brangakmeniais, nebuvo pastatyti žmogaus pastangomis ar iš sunkiai išgaunamo aukso ir brangakmenių. Jie tvirtai stovi, tai monumentalus iššūkis žmogui.“ **34-5** Kas suvokia save kaip Dievo sūnų, kaip Babadžis, gali pasiekti bet kokią tikslą begalinėmis jame slypinčiomis jėgomis. Paprastas akmuo savyje užrakina milžiniškos atominės energijos paslaptį; **34-6** net ir tokiu atveju mirtingasis vis tiek yra dieviškumo galybė.“

Išminčius nuo netoliese esančio stalo pakėlė grakščią vazą, kurios rankena žėrėjo deimantais. „Mūsų didysis guru sukūrė šiuos rūmus suketindamas miriadus laisvų kosminių spindulių“, – tęsė jis. „Palieskite šią vazą ir jos deimantus; jie atitiks visus juslinės patirties testus.“

"Aš ištirtas tas vaza, ir praėjo mano ranka virš tas lygus kambario sienos, storas su žerintis auksas. Kiekvienas gausiai išmėtytas brangakmenis buvo vertas karaliaus kolekcijos. Gilus pasitenkinimas apėmė mano mintis. Užgniaužtas troškimas, paslėptas mano sąmonėje nuo gyvenimų

dabar dingo, atrodė vienu metu patenkintas ir užgesintas.

Mano didingasis palydovas vedė mane per puošnias arkas ir koridorius į keletą kambarių gausiai apstatyta imperatoriaus rūmų stiliumi. Įėjome į didžiulę salę. Centre stovėjo auksinis sostas, inkrustuotas brangakmeniais, skleidžiančiais akinančią spalvų mišrainę. Ten, lotoso poza, sėdėjo aukščiausiasis Babadžis. Aš atsiklaupiau ant spindinčių grindų prie jo kojų.

„Lahiri, ar vis dar puotauji savo svajonių troškimams – auksiniams rūmams?“ Mano guru akys žibėjo. patinka jo nuosavas safyrai. 'Pabuskite!' Visi tavo žemiškas troškuliai yra apie į būti užgesinta amžiams.“ Jis sumurmėjo mistiškus palaiminimo žodžius. „Mano sūnau, kelkis. Priimk savo iniciaciją į Dievo karalystę per *Krija jogą* .“

Babadžis ištiesė ranką; pasirodė *homa* (aukojimo) ugnis, apsupta vaisių ir gėlių. Priešais šį liepsnojančią aukurą gavau išlaisvinančią jogos techniką.

„Ritualai buvo baigti ankstyvą aušrą. Apimtas ekstazės, nejaučiau jokio miego poreikio ir klajojau po rūmus, iš visų pusių pilnus lobių ir neįkainojamų *meno kūrinų* .“

Leisdamasis į nuostabius sodus, netoliese pastebėjau tas pačias olas ir plikledžius kalnų šlaitus, kurie vakar dar nebuvo arti rūmų ar gėlėtų terasų.

"Vėl įžengęs į rūmus, pasakiškai žėrinčius šaltoje Himalajų saulėje, ieškojau savo mokytojo akivaizdoje. Jis vis dar sėdėjo soste, apsuptas daugybės tylių mokinių."

„Lahiri, tu yra alkanas. Babadžis pridėta, Uždaryti tavo akys.

"Kai juos vėl atidariau, žavūs rūmai ir jų vaizdingi sodai buvo išnykę. Mano paties kūnas, Babaji formos ir čelų grupė dabar sėdėjo ant plikų..." žemėje, tiksliai toje pačioje dingusių rūmų vietoje, netoli nuo saulės apšviestų uolėtų grotų įėjimų. Prisiminiau, kad mano gidas buvo pastebėjęs, jog rūmai bus dematerializuoti, jų nelaisvėje esantys atomai, paleisti į minties esenciją, iš kurios ji kilo. Nors ir apstulbęs, pasitikėdamas žvelgiau į savo guru. Nežinojau, ko tikėtis toliau šią stebuklą dieną.

„Paskirtis, dėl kurios rūmai buvo sukurti, dabar pasiekta“, – paaiškino Babadžis. Jis pakėlė nuo žemės molinį indą. „Įkišk ten ranką ir imk bet kokį maistą, kokio tik nori.“

„Vos tik palietęs platų, tuščią dubenį, jis prisipildė karštų, svieste keptų *lučių* , kario ir retų saldumynų. Prisiėmiau, stebėdamas, kad indas nuolat pildomas. Pavalgęs apsidairiau, ieškodamas vandens. Mano guru parodė į dubenį priešais mane. Štai! maistas buvo..." išnyko; jo vietoje buvo vanduo, skaidrus lyg iš kalnų upelio.

„Nedaug mirtingųjų žino, kad Dievo karalystė apima ir žemiškų išsipildymų karalystę“, – pastebėjo Babadžis. „Dieviškoji karalystė tęsiasi iki žemiškojo pasaulio, tačiau pastaroji, būdama iliuzinė, negali apimti realybės esmės.“

„Mylimasis“ guru, paskutinis naktis tu pademonstravo už aš tas nuoroda iš grožis į dangus ir žemė! Aš

šypsojasi prisiminęs dingusius rūmus; tikrai joks paprastas jogas nebuvo gavęs iniciacijos į didingas Dvasios paslaptis išpūdingesnės prabangos aplinkoje! Ramiai žiūrėjau ryškus dabartinės scenos kontrastas. Lieka žemė, dangiškas stogas, urvai, siūlantys primityvią prieglobstį – visa tai atrodė kaip maloni natūrali aplinka mane supantiems serafiškiems šventiesiems.

„Tą popietę sėdėjau ant savo antklodės, apimtas praeities gyvenimų suvokimų asociacijų. Mano dieviškasis guru priėjo ir perbraukė ranka per mano galvą. Įžengiau į *nirbikalpos samadhi* būseną, septynias dienas nepaliaujamai išlikdamas jos palaimoje. Peržengdamas vienas po kito einančius savęs pažinimo sluoksnius,“ Prasiskverbčiau į nemirtingos realybės sferas. Visi apgaulingi apribojimai išnyko; mano siela buvo visiškai įtvirtinta ant amžinojo Kosminės Dvasios altoriaus. Aštuntą dieną puoliau savo guru po kojomis ir maldavau, kad visada mane laikytų šalia šioje šventoje dykumoje.

„Mano sūnau, – tarė Babadžis, apkabindamas mane, – tavo vaidmuo šiame įsikūnijime turi būti atliekamas išorinėje scenoje. Prenataliniu būdu palaimintas daugybės vienišų meditacijų gyvenimų, dabar tu turi bendrauti su žmonių pasauliu.“

„Gilus tikslas slypėjo už to, kad šį kartą su manimi susipažinai tik tada, kai jau buvai vedęs vyras, turintis kuklias verslo pareigas. Privalai pamiršti apie prisijungimą prie mūsų slaptos grupės Himalajuose; tavo gyvenimas verda perpildytuose turgaus kampeliuose, tapdamas idealaus jogo-namų šeimininko pavyzdžiu.“

„Daugelio sumišusių pasauliečių vyrų ir moterų šauksmai neliko neišgirsti Didžiųjų ausyse“, – tęsė jis. – „Buvai pasirinktas per *Krija jogą suteikti dvasinę paguodą* daugybei nuoširdžių ieškotojų. Milijonai žmonių, kuriuos slegia šeimos ryšiai ir sunkios pasaulietiškos pareigos, atims iš tavęs, namų šeimininko, naujos drąsos. Privalai juos vesti, kad suprastų, jog aukščiausi jogos pasiekimai nėra uždrausti šeimos žmogui. Net ir pasaulyje jogas, kuris ištikimai atlieka savo pareigas be asmeninių motyvų ar prisirišimo, eina patikimu nušvitimo keliu.“

„Joks būtinumas neverčia jūsų palikti pasaulio, nes viduje jūs jau nutraukėte visus jo karminius ryšius. Jūs nesate iš šio pasaulio, jūs vis dar turite jame būti. Dar liko daug metų, per kuriuos turite sąžiningai atlikti savo šeimos, verslo, pilietines ir dvasines pareigas. Saldus naujas dieviškosios vilties dvelksmas persmelks sausas pasauliečių širdis. Iš jūsų subalansuoto gyvenimo jie supras, kad išsivadavimas priklauso nuo vidinių, o ne išorinių atsisakymų.“

„Kokia tolima atrodė mano šeima, biuras, pasaulis, kai klausiausi savo guru aukštumų Himalajų vienatvėje. Vis dėlto jo žodžiuose skambėjo nepalaužiama tiesa; aš nuolankiai sutikau palikti šį palaimintą ramybės prieglobstį. Babadžis mokė mane griežtų senovės taisyklių, kurios reglamentuoja jogos meno perdavimą iš guru mokiniui.“

„ *Krijos* raktą suteikite tik kvalifikuotiems žmonėms“, – tarė Babadžis. „Tas, kuris prisiekia paaugoti viską siekdamas...“ iš tas Dieviškas yra tinkamas į išnarplioti tas galutinis paslaptys iš gyvenimas per tas mokslas iš meditacija.

„Angeliškasis guru, kadangi jau padovanojai žmonijai, prikeldamas prarastą *Krijos* meną, ar nepadidintum šios naudos, sušvelnindamas griežtus mokinių reikalavimus?“ – pažvelgiau.

maldaujamai kreipdamasis į Babą. „Meldžiu, kad leistumėte man perduoti *Kriją* visiems ieškotojams, net jei iš pradžių jie negali prisiekti visiškai vidiškai atsižadėti. Kankinami pasaulio vyrai ir moterys, persekiojami trijų kančių, **34-7** reikia ypatingo padėsinimo. Jie niekada negalės pabandyti žengti laisvės keliu, jei jiems nebus suteikta *Krijos iniciacija*.“

„Tebūnie. Dieviškasis noras buvo išreikštas per tave.“ Šiais paprastais žodžiais gailestingasis guru panaikino griežtas apsaugos priemones, kurios amžių amžiais slėpė *Kriją* nuo pasaulio. „Duok *Kriją* nemokamai visiems, kurie nuolankiai prašo pagalbos.“

Po tylos Babadžis pridūrė: „Pakartokite kiekvienam savo mokiniui šį didingą pažadą,,
iš *Bhagavad Gitos*: „*Svalpamasja Dharmasja, Trajata Mahato Bhojata*“ – „Net ir nedidelė šios religijos praktika išgelbės jus nuo didelių baimių ir milžiniškų kančių.““

34-8

„Kitą rytą, kai atsiklaupiau prie savo guru kojų, laukdamas jo atsisveikinimo palaiminimo, jis pajuto mano gilų nenorą jį palikti.“

„Mums nėra išsiskyrimo, mano mylimas vaike.“ Jis meiliai palietė mano petį.
„Kur bebūtum, kad ir kada mane pašauktum, aš tuoj pat būsiu su tavimi.“

„Paguostas jo nuostabaus pažado ir praturtintas naujai atrasto Dievo išminties aukso, leidausi nuo kalno. Biure mane pasitiko kolegos, kurie dešimt dienų manė, kad pasiklydau Himalajų džiunglėse. Netrukus atkeliavo laiškas iš pagrindinės būstinės . “

„Lahiri turėtų grįžti į Danapurą **34:9** „biuras“, – buvo rašoma. „Jis buvo perkeltas į Ranikhetą per klaidą. Ranikhetą pareigoms atlikti turėjo būti atsiųstas kitas vyras.“

„Nusišypsojau, apmąstydamas paslėptas įvykių, kurie atvedė mane į šią tolimiausią Indijos vietą, sroves.“

„Prieš grįždamas į Danapurą, kelias dienas praleidau su bengalų šeima Moradabade. Mane pasveikinti susirinko šešių draugų grupė. Kai pokalbį pasukau dvasinėmis temomis, mano šeimininkas niūriai pastebėjo:“

„O, į šie dienos Indija yra nuskurdęs iš šventieji!“

„Babu“ Aš protestavo šiltai, iš kursas ten yra vis dar puikus meistras į tai žemė!

„Apimtas pakylėto užsidegimo, jaučiau poreikį papasakoti apie savo stebuklingus išgyvenimus Himalajuose. Maža kompanija mandagiai netikėjo.“

„Lahiri, – raminamai tarė vienas vyras, – tavo protas buvo įtemptas tuose retesniuose kalnų oruose. Tai kažkokia svajonė, kurią papasakojai.“

"Degantis su tas entuziazmas iš tiesa, Aš kalbėjo be mokėtina mintis. Jei Aš skambutis jį, mano guru valia

pasirodyti dešinėje į tai namas.

„Kiekvienoje akyse žibėjo susidomėjimas; nenuostabu, kad grupė nekantravo pamatyti šventąjį, tokiu keistu būdu materializavusį save.“ Nenoriai paprasčiau ramaus kambario ir dviejų naujų vilnonių antklodžių.

„Meistras materializuosis iš eterio“, – pasakiau. – „Tylėdami likite už durų; tuoj jus pašauksiu.“

„Panirau į meditacinę būseną, nuolankiai kviesdamas savo guru. Netrukus tamsų kambarį užpildė blanki mėnulio šviesa; pasirodė šviečianti Babadžio figūra.“

„Lahiri, ar šauki mane dėl smulkmenos?“ Mokytojo žvilgsnis buvo griežtas. „Tiesa skirta nuoširdiems ieškotojams, o ne tuščiagarbiams smalsuoliams. Lengva patikėti, kai pamatai; tada nėra ko paneigti.“

„Antjausminę tiesą nusipelno ir atranda tie, kurie įveikia savo natūralų materialistinį skepticizmą.“ Jis rimtai pridūrė: „Paleiskite mane!“

„Maldaudamas puoliau jam po kojomis. „Šventasis guru, suprantu savo rimtą klaidą; nuolankiai prašau atleidimo. Norėdamas įkvėpti tikėjimą šiuose dvasiškai aklamuose protuose, išdrįsau jus vadintis. Kadangi maloningai pasirodėte mano maldos metu, prašau, neišeikite nepalikę palaiminimo mano draugams. Nors jie ir netikintys, bent jau buvo pasirengę ištirti mano keistų teiginių teisingumą.“

„Gerai, pasiliksiu kurį laiką. Nenoriu, kad tavo žodis būtų diskredituotas prieš tavo draugus.“ Babadžio veidas suminkštėjo, bet jis švelniai pridūrė: „Nuo šiol, mano sūnau, ateisiu, kai tau manęs reikės, o ne visada, kai mane šauksiesi. **34-10**“

Kai atidariau duris, mažoje grupelėje tvyrojo įtempta tylą. Tarsi nepasitikėdami savo pojūčiais, mano draugai spoksojo į spindinčią figūrą ant antklodės.

„Tai masinė hipnozė!“ – vienas vyras garsiai nusijuokė. – „Niekas negalėjo patekti į šį kambarį be mūsų žinios!“

Babadžis šypsodamasis priėjo ir kiekvienam mostelėjo paliesti šiltą, kietą jo kūno odą. Išsisklaidžius abejonoms, mano draugai atgailaudami puolė ant grindų.

„Tegul *halua* **34-11.html**“ „Būkite pasiruošę.“ Žinojau, kad Babadžis pateikė šį prašymą, norėdamas dar labiau patikinti grupę apie savo fizinę realybę. Kol košė virė, dieviškasis guru maloniai šnekučiavosi. Nuostabi buvo šių abejojančių Tomų metamorfozė į pamaldžius šv. Paulius. Pavalgę, Babadžis paeiliui palaimino kiekvieną iš mūsų. Staiga blykstelėjo; mes matėme, kaip akimirksniu Babadžio kūno elektroniniai elementai dechemizavosi į sklindančią garų šviesą. Dievo suderinta meistro valios jėga atlaisvino eterio atomų, laikančių jį kartu, gniauztus; trilijonai mažyčių gyvybės kibirkščių tuoj pat išblėso begaliniame rezervuare.

„Su“ mano nuosavas akys Aš turėti matytas tas užkariautojas iš mirtis. Maitra, **34-12**
vienas iš tas grupė, kalbėjo

pagarbiai. Jo veidą perkeitė neseniai įvykusio pabudimo džiaugsmas. „Aukščiausiasis guru žaidė su laiku ir erdve, kaip vaikas žaidžia su burbulais. Mačiau tokį, kuris turėjo dangaus ir žemės raktus.“

„Netrukus grįžau į Danapurą. Tvirtai įsitvirtinęs Dvasioje, vėl prisiėmiau įvairiapusių namų šeimininko verslo ir šeimos įsipareigojimus.“

Lahiri Mahasaya taip pat papasakojo Svamiui Kebalanandai ir Šri Juktešvarui apie kitą susitikimą su Babadžiu, kurio aplinkybės priminė guru pažadą: „Aš ateisiu, kai tik jums manęs prireiks“.

„Tai buvo *Kumbha Mela* Alahabade“, – Lahiri Mahasaya pasakojo savo mokiniams. „Aš ten nuvykau per trumpas atostogas nuo savo pareigų. Klajodamas tarp vienuolių minios...“ ir sadhu, atvykusių iš tolimų atstumų dalyvauti šventojoje šventėje, pastebėjau pelenais apteptą asketą, laikantį elgetos dubenį. Man kilo mintis, kad tas vyras veidmainiauja, dėvėti tas išorinis simboliai iš atsisakymas be a atitinkamas į vidų malonė.

"Vos praėjau pro asketą, kai mano nustebęs žvilgsnis nukrypo į Babajį. Jis klūpojo priešais susivėlusius atsiskyrėją."

„Gurudži! Aš paskubėjo į jo pusę. „Pone,“ ką yra tu darydamas čia?

„Aš plaunu šio atsižadėtojo kojas, o tada išvalysiu jo virtuvės reikmenis.“ Babadžis šypsojosi man kaip mažas vaikas; žinojau, kad jis norėjo pasakyti, jog nenori, jog nieko kritikuočiau, o kad matyčiau Viešpatį, vienodai gyvenantį visuose kūnuose-šventyklose, tiek aukštesnių, tiek žemesnių žmonių. Didysis guru pridūrė: „Tarnaudamas išmintingiems ir neišmanantiems sadhu, mokausi didžiausios dorybės, labiausiai patinkančios Dievui – nuolankumo.“

.....
34-1 : Dabar a karinis sanatorija. Pagal 1861 m. tas Britų Vyriausybė turėjo jau įkurta tam tikras telegrafo komunikacijos.

34-2 : Ranikhetas, į tas Almora rajonas iš Jungtiniai Provincijos, yra esantis ties tas pėda iš Nanda Devi, tas aukščiausias Himalajų viršūnė (25 661 pėda) Britų Indijoje.

34-3 : "The šabas buvo pagamintas už vyras, ir ne vyras už tas šabas." - *Markas* 2:27.

34-4 : The karminis įstatymas reikalauja kad kiekvienas žmogus noras rasti galutinis išsipildymas. Troškimas yra taigi tas grandinė kuris jungiasi žmogus prie reinkarnacijos rato.

34-5 :

Ką yra a stebuklas? - Tai stebuklas"
a priekaištas, „Tis“ an numanomas
."satyra įjungta žmonija

34-6 : The teorija iš tas atominis struktūra iš reikalas buvo išaiškintas į tas senovės indėnas *Vaisesika* ir *Nyaya* traktatų.
„Ten yra didžiulis pasauliai visi padėtas toli viduje tas tuščiaviduriai iš kiekvienas atomas, įvairiapusis kaip tas
kruopelytės į a saulės spindulys“. - *Joga Vasištha*.

34-7 : Fizinis, psichinis, ir dvasinis kančia; pasireiškė, atitinkamai, į liga, į psichologinis trūkumai arba „kompleksuose“, ir sielos neišmanyme.

34-8 : Skyrius II:40.

34-9 : A miestas netoli Benaresas.

34-10 : Į tas kelias į tas Begalinis, net apšviestas meistrai patinka Lahiri Mahasaja gegužės kentėti iš an perteklius iš uolumas, ir būti subjektu į drausmė. Į tas *Bhagavadas Gita* , mes skaityti daug ištraukos kur tas dieviškas guru Krišna duoda bausmė bhaktų princui Arjunai.

34-11 : A košė pagamintas iš kremas iš kviečiai keptas į sviestas, ir virti su pienas.

34-12 Vyras, vardu Maitra, kurį čia turi omenyje Lahiri Mahasaya, vėliau labai pažengė savęs pažinimo srityje. Aš susitiko Maitra netrukus po mano baigimas iš aukštas mokykla; jis aplankytas tas Mahamandalas atsiskyrėlio gyvenvietė į Benarese, kai buvau gyventojas. Tada jis man papasakojo apie Babaji materializaciją prieš grupę Moradabade. „Dėl stebuklo“, – paaiškino man Maitra, – „aš tapau visą gyvenimą truncančiu Lahiri Mahasaya mokiniu.“

SKYRIUS: 35

The Kristaus Gyvenimas Iš Lahiri Mahasaja

„Taip mums dera įvykdyti visą teisumą.“ **35-1** Šiais žodžiais Jonui Krikštytojui ir prašydamas Jono jį krikštyti, Jėzus pripažino savo guru dieviškąsias teises.

Pagarbiai studijuojant Bibliją rytietišku požiūriu, **35-2** ir remdamasis intuicija, esu įsitikinęs, kad Jonas Krikštytojas praeituose gyvenimuose buvo Kristaus guru. Biblijoje yra daugybė ištraukų, kurios leidžia manyti, kad Jonas ir Jėzus paskutiniuose savo įsikūnijimuose buvo atitinkamai Elisas ir jo mokinys Eliziejus. (Tai yra rašybos būdai Senajame Testamente. Graikų vertėjai šiuos vardus rašė kaip Elisas ir Eliziejus; jie vėl pasirodo Naujajame Testamente šiomis pakeistomis formomis.)

Pačioje Senojo Testamento pabaigoje yra pranašystė apie Elijo ir Eliziejaus reinkarnaciją: „Štai aš siųsiu jums pranašą Eliją prieš ateinant didžiajai ir baisiai Viešpaties dienai“ (**35-3**). Taigi Jonas (Elisas), pasiūstas „prieš Viešpaties atėjimą“, gimė šiek tiek anksčiau tarnauti Kristaus šaukliu. Zacharijui, jo tėvui, pasirodė angelas, kuris paliudijo, kad jo būsimas sūnus Jonas bus ne kas kitas, o Elisas.

"Bet tas angelas sakė iki jį, Baimė ne, Zacharijas: už tavo malda yra girdėjau; ir tavo

žmona Elżbieta

turės lokys tu a sūnus, ir tu turėsi skambutis jo vardas Jonas. Ir daug iš tas vaikai iš Izraelis

Ar jis atsigręs į Viešpatį, savo Dievą? Ir jis eis pirma Jo **35-4** *Elijo dvasia ir galia* atgręžti tėvų širdis į vaikus ir neklusniuosius – į teisiųjų išmintį; kad parengtu Viešpačiui paruoštą tautą“ (**35-5**). Jėzus du kartus nedviprasmiškai atpažino Eliją (Eliją) kaip Joną: „Elijas jau atėjo, ir jie jo nepažino.“Tada mokiniai suprato, kad jis kalbėjo jiems apie Joną Krikštytoją“ **35-6**. Vėlgi, Kristus sako: „Visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono. Ir jei norite priimti, šis yra Elijas, kuris turėjo ateiti.“ **35-7** Kada Jonas atmetas kad jis buvo Elijas (Elijas), **35-8** jis reiškė kad į tas nuolankus Jono apdaru jis nebeatrodė kaip Elijo, didžiojo guru, išorinis iškilumas. Ankstesniame įsikūnijime jis buvo perdavęs savo šlovės ir dvasinių turtų „mantiją“ savo mokiniui Eliziejui. „Ir Eliziejus tarė: „Prašau tavęs, tebūna ant manęs dviguba tavo dvasios dalis.“ Ir jis tarė: „Tu prašei sunkaus dalyko. Tačiau jei pamatysi mane, kai būsiu paimtas iš tavęs, man taip bus“ „...ir jis paėmė nuo Elijo nukritusį *apsiaustą*“ (**35-9**).

Vaidmenys apsikeitė vietomis, nes Elijas-Jonas nebebuvo laikomas tariamu Eliziejaus-Jėzaus guru, dabar išstobulintu dieviškajame suvokime.

Kai Kristus buvo atsimainytas ant kalno **35-10** Jis matė savo guru Eliją su Moze. Vėl, savo kančios valandą ant kryžiaus, Jėzus sušuko dieviškąjį vardą: „ *Eli, Eli, lama sabachthani?* Tai reiškia: Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ Kai kurie iš ten stovinčiųjų, tai išgirde, tarė: „Šis vyras šaukiasi Elijo. . .Pažiūrėkime, ar Elijas...“
valia ateik į išsaugoti jį.“ **35-11**

Amžinas guru ir mokinio ryšys, egzistavęs tarp Jono ir Jėzaus, išliko ir Babadžiui bei Lahiri Mahasajai. Su švelniu rūpesčiu nemirtingas guru plaukiojo Letėjos vandenyse, sūkuriuojančiuose tarp paskutiniųjų dviejų jo čelos gyvenimų, ir vedė vaiko, o vėliau vyro Lahiri Mahasajos žingsnius. Tik mokiniui sulaukus trisdešimt trečių metų, Babadžis nusprendė, kad atėjo laikas atvirai atkurti niekada nenutrauktą ryšį. Tada, po trumpo susitikimo netoli Ranikheto, nesavanaudiškas mokytojas ištrėmė savo mylimą mokinį iš mažos kalnų grupelės, leisdamas jam atlikti misiją į išorinį pasaulį. „Mano sūnau, aš ateisiu, kai tik tau manęs prireiks.“ Koks mirtingasis mylintis žmogus gali duoti tokį begalinį pažadą?

Visuomenei nežinant, iš atokaus Benareso kampelio pradėjo skliti didis dvasinis atgimimas. Kaip gėlių kvapo neįmanoma nuslopinti, taip ir Lahiri Mahasaya, ramiai gyvendamas kaip idealus namų šeimininkas, negalėjo nuslėpti savo įgimtos šlovės. Pamažu iš visų Indijos kampelių atsidadavusios bitės ieškojo išlaisvinto šeimininko dieviškojo nektaro.

Anglų biuro viršininkas vienas pirmųjų pastebėjo keistą transcendentinį savo darbuotojo, kurį jis meiliai vadino „Ekstazės Babu“, pokytį.

„Pone, atrodote liūdnas. Kas nutiko?“ – vieną rytą Lahiri Mahasaya užjaučiamai paklausė savo darbdavio.

"Mano žmona į Angliją yra kritiškai serga. Aš rytas suplyšęs pagal nerimas“.

„Pranešiu tau apie ją kai ką.“ Lahiri Mahasaya išėjo iš kambario ir trumpam atsisėdo nuošalioje vietoje. Grįžęs jis guodžiančiai nusišypsojo.

„Jūsų žmonai sekasi geriau; ji dabar rašo jums laišką.“ Visažinis jogas pacitavo kai kurias laiško ištraukas.

"Ekstazės apimtas Babu, aš jau žinau, kad tu nesi eilinis žmogus. Vis dėlto negaliu patikėti, kad tu gali savo nuožiūra išvartyti laiką ir erdvę!"

Pažadėtas laiškas pagaliau atkeliavo. Nustebęs viršininkas pamatė, kad jame buvo ne tik gera žinia apie žmonos pasveikimą, bet ir tos pačios frazės, kurias prieš kelias savaites buvo kartojęs Lahiri Mahasaya.

Žmona atvyko į Indiją po kelių mėnesių. Ji aplankė biurą, kur Lahiri Mahasaya tyliai sėdėjo prie savo stalo. Moteris pagarbiai priėjo prie jo.

„Pone“, – tarė ji, – „tai buvo Jūsų veidas, apšviestas šlovingos šviesos, kuri prieš kelis mėnesius mačiau prie savo ligos lovos Londone. Tą akimirką visiškai pasveikau! Netrukus po to galėjau leistis į ilgą vandenyno kelionę į Indiją.“

Diena iš dienos vienas ar du bhaktos maldavo didingąjį guru *Krijos* iniciacijos. Be šių dvasinių pareigų, taip pat verslo ir šeimos gyvenimo pareigų, didysis meistras entuziastingai domėjosi švietimu. Jis suorganizavo daug studijų grupių ir aktyviai dalyvavo didelės vidurinės mokyklos Benareso Bengalitolos rajone augime. Jo reguliarios paskaitos apie šventraščius buvo vadinamos „*Gitos* susirinkimu“, į kurias noriai atvykdavo daugybė tiesos ieškotojų.

Šia įvairiapuse veikla Lahiri Mahasaya siekė atsakyti į įprastą iššūkį: „Atlikus verslo ir socialines pareigas, kur lieka laiko atsidavimo meditacijai?“ Harmoningai subalansuotas didžiojo namų šeimininko-guru gyvenimas tapo tyliu įkvėpimu tūkstančiams abejojančių širdžių. Uždirbdamas tik kuklų atlyginimą, taupiai, nedemonstruodamas pasipūtimo, būdamas prieinamas visiems, meistras natūraliai ir laimingaiėjo pasaulietiško gyvenimo keliu.

Nors ir sėdėjo Aukščiausiojo soste, Lahiri Mahasaya rodė pagarbą visiems žmonėms, nepaisant jų skirtingų nuopelnų. Kai jo bhaktos jį pasveikino, jis savo ruožtu jiems nusilenkdavo.

Su vaikišku nuolankumu meistras dažnai lietė kitų kojas, bet retai leisdavo jiems parodyti jam tokią pačią pagarbą, nors toks nusilenkimas guru yra senovės rytietiškas paprotys. paprotys.

Svarbus Lahiri Mahasaya gyvenimo bruožas buvo jo *Krijos* iniciacijos dovana visiems. tikėjimas. Ne tik hinduistai, bet ir musulmonai bei krikščionys buvo vieni iš svarbiausių jo mokinių. Visuotinis guru nešališkai priėmė ir mokė monistus ir dualistus, tiek iš visų tikėjimų, tiek iš jokio tikėjimo. Vienas iš jo labai pažengusių

čelų buvo Abdul Gufoor Khan, musulmonas. Tai rodo didelę Lahiri Mahasaya drąsą, kad, nors ir aukštos kastos brahmanas, jis stengėsi išsklaidyti savo laikmečio griežtą kastų fanatizmą. Tie iš visų sluoksnių gyvenimas rasta pastogė po tas magistro laipsnis visur esantis sparnai. Patinka visi Dievo įkvėptas pranašai, Lahiri

Mahasaja davė naujas viltis į tas atstumtieji ir nuskriaustas iš visuomenė.

"Visada atminkite, kad niekam nepriklausote, ir niekas nepriklauso jums. Pagalvokite apie tai kada nors" „Staiga turėsite palikti viską šiame pasaulyje – tad dabar užmegzkite pažintį su Dievu“, – savo mokiniams sakė didysis guru. „Pasiruoškite artėjančiai astralinei mirties kelionei kasdien skrisdami Dievo suvokimo balione. Dėl iliuzijos suvokiate save kaip mėsos ir kaulų ryšulėlį, kuris geriausiu atveju yra rūpesčių lizdas.“ **35-12** Nenuilstamai medituok, kad greitai galėtum išvysti save kaip Begalinę Esmę, laisvą nuo bet kokios kančios. Nustok būti kūno kaliniu; pasinaudodamas slapto *Krijos raktu*, išmok pabėgti į Dvasią.

Didysis guru skatino įvairius savo mokinius laikytis geros tradicinės savo tikėjimo disciplinos. Pabrėždamas visa apimančią *Krijos*, kaip praktinės išsivadavimo technikos, prigimtį, Lahiri Mahasaya suteikė savo mokiniams laisvę reikšti savo gyvenimą pagal aplinką ir auklėjimą.

"Musulmonas turėtų atlikti savo *namaj* **35-13**" „melstis keturis kartus per dieną“, – pabrėžė meistras. „Keturis kartus per dieną hinduistas turėtų sėdėti meditacijoje. Krikščionis turėtų keturis kartus per dieną atsiklausti, melstis Dievui ir tada skaityti Bibliją.“

Bhakti (atsidavimo), *Karma* (veiksmo), *Jnana* (išminties) arba *Radža* (karališkosios arba pilnosios) *jogos* keliais, atsižvelgiant į kiekvieno žmogaus natūralius polinkius. Mokytojas, kuris neskubėjo duoti leidimų bhaktams, norintiems žengti oficialų vienuolystės kelią, visada juos perspėjo pirmiausia gerai apmąstyti vienuolinio gyvenimo asketizmą.

Didysis guru mokė savo mokinius vengti teorinių šventraščių aptarimų. „Jis vienintelis išmintingas“ PSO skiria pats į suvokdamas, ne skaitymas tik tas senovės apreiškimai“, jis pasakė. "Išspręskite visas savo problemas meditacijos pagalba. **35-14**" Nenaudingas religines spekuliacijas iškeiskite į realų kontaktą su Dievu. Išvalykite savo protą nuo dogmatinių teologinių šiukšlių; įsileiskite šviežią, gydantį pasaulį. tiesioginio suvokimo vandenyse. Prisitaikykite prie aktyvaus vidinio vedimo; Dieviškasis Balsas turi atsakymą į kiekvieną gyvenimo dilemą. Nors žmogaus išradingumas įvelti save į bėdą atrodo kad būtų begalinis, Begalinė Pagalba yra ne mažiau išradinga.“

LAHIRI MAHASAJA
Mokinys iš Babadžis
ir Guru iš Šri Juktesvaras

Vieną dieną meistro visur esantis buvimas buvo pademonstruotas mokinių grupės, besiklausančios jo Bhagavad *Gitos aiškinimo, akivaizdoje. Jam aiškinant Kutastha Čaitanya arba Kristaus sąmonės prasmę* visoje vibruojančioje kūrinijoje, Lahiri Mahasaya staiga aiktelėjo ir sušuko:

"Aš rytas skendimas į tas kūnai iš daug sielos išjungtas tas pakrantė iš Japonija!"

Kitą rytą čelos perskaitė laikraštyje aprašytą daugelio žmonių, kurių laivas nuskendo ankstesnę dieną netoli Japonijos, mirtį.

Tolimi Lahiri Mahasajos mokiniai dažnai jausdavo jo visa apimantį buvimą. „Aš visada esu su tais, kurie praktikuoja *Kriją*“, – guodžiančiai tarė jis čeloms, kurios negalėjo pabūti šalia jo. „Aš nuvesiu jus į Kosminius Namus per jūsų besiplečiantį suvokimą.“

Vienas bhakta papasakojo Svamiui Satjanandai, kad, negalėdamas nuvykti į Benaresą, vyras vis tiek sapne gavo tikslią *Krijos iniciaciją. Atsakydama į čelos maldas, pasirodė Lahiri Mahasaja, kad pamokytų jį.*

Jei mokinyas apleisdavo kurią nors savo pasaulietinę pareigą, mokytojas švelniai jį pataisydavo ir drausmindavo.

„Lahiri Mahasaya žodžiai buvo švelnūs ir gydantys, net kai jis buvo priverstas atvirai kalbėti apie čelos trūkumus“, – kartą man pasakė Šri Juktesvaras. Jis

apgailestaudamas pridūrė: „Nė vienas mokinys niekada nepabėgo nuo mūsų mokytojo įkyrių pastabų.“ Negalėjau nesijuokti, bet nuoširdžiai patikinau Šri Juktesvarą, kad aštriai ar...

ne, jo kiekvienas žodis buvo muzika į mano ausys.

Lahiri Mahasaya kruopščiai suskirstė *Kriją* į keturias laipsniškas iniciacijas. **35-15** Jis suteikė tris aukštesnius metodus tik po to, kai bhakta parodė aiškią dvasinę pažangą. Vieną dieną Vienas čela, įsitikinęs, kad jo vertė nėra tinkamai įvertinta, išreiškė savo nuomonę nepasitenkinimas.

"Meistras", jis sakė, "tikrai Aš rytas pasiruošęs dabar už tas antras iniciacija".

Šią akimirką durys atsidarė ir įėjo nuolankus mokinyš Brinda Bhagat. Jis buvo Benareso paštininkas.

„Brinda, atsisėsk čia šalia manęs.“ Didysis guru meiliai jam nusišypsojo. „Sakyk, ar esi pasiruošęs antrajai *Krijos technikai* ?“

Mažasis paštininkas maldaudamas sukryžiuo rankas. „Gurudeva“, – sunerimęs tarė jis, – „daugiau jokių iniciacijų, prašau! Kaip aš galiu įsisavinti aukštesnius mokymus? Šiandien atėjau prašyti tavo palaiminimo, nes pirmoji dieviškoji *Krija* mane taip apsvaigino, kad negaliu pristatyti savo laiškų!“

„Brinda jau plaukioja Dvasios jūroje.“ Išgirdęs šiuos Lahiri Mahasajos žodžius, kitas jo mokinyš nuleido galvą.

"Meistras", jis sakė, "Aš pamatyti Aš turėti buvo a vargšas darbininkas, radimas kaltė su mano įrankiais".

Paštininkas, kuris buvo neišsilavinęs žmogus, vėliau per *Kriją* taip išplėtojo savo įžvalgas, kad mokslininkai kartais ieškodavo jo aiškinimo susijusiais šventraščių klausimais. Nekaltas tiek dėl nuodėmės, tiek dėl sintaksės, mažasis Brinda pelnė šlovę išsilavinusių pamokslininkų tarpe.

Be daugybės Lahiri Mahasaya mokinių Benarese, šimtai jų atvyko pas jį iš tolimų Indijos kampelių. Jis pats kelis kartus keliavo į Bengaliją, lankydamasis savo dviejų sūnų uošvių namuose. Taip palaimintas jo buvimo, Bengalijoje knibždėjo mažų *Krijos* grupelių. Ypač Krišnagaras ir Bišnupuras rajonuose daugelis tyliųjų bhaktų iki šiol palaikė nematomą dvasinės meditacijos srovę.

Tarp daugelio šventųjų, gavusių *Kriją* iš Lahiri Mahasaya, galima paminėti garsųjį Svamį Vhaskaranandą Sarasvatį iš Benareso ir aukšto rango Deogarho asketą Balanandą Brahmačarij. Kurį laiką Lahiri Mahasaya dirbo privačiu Benareso Maharadžos Isvari Narajanos Sinhos Bahadūro sūnaus mokytoju. Pripažindami mokytojaus dvasinius pasiekimus, maharadža, kaip ir jo sūnus, siekė *Krijos* iniciacijos, kaip ir Maharadža Džotindra Mohanas Thakuras.

Nemažai įtakingų pasaulietinių Lahiri Mahasaya mokinių norėjo viešai išplėsti

Krijos ratą. Guru atsisakė duoti jam leidimą. Vienas čela, Benareso valdovo karališkasis gydytojas, pradėjo organizuotas pastangas skleisti meistro vardą kaip „Kaši Baba“ (Benareso Išaukštintasis). **35-16** Guru vėl tai uždraudė.

Krijos žiedo kvapas sklinda natūraliai, be jokio demonstravimo“, – sakė jis. „Jo sėklos išsisklaidys dvasiškai derlingų širdžių dirvoje.“

Nors didysis meistras netapo pamokslavimo sistemos šiuolaikinėmis organizacijos priemonėmis ar spausdinimo mašinomis, jis žinojo, kad jo žinios galia pakils kaip nenugalimas potvynis, savo jėga užliesdamas žmonių protų krantus. Pasikeitęs ir išgrynintas bhaktų gyvenimas buvo paprastos nemirtingos Krijos gyvybingumo *garantijos*.

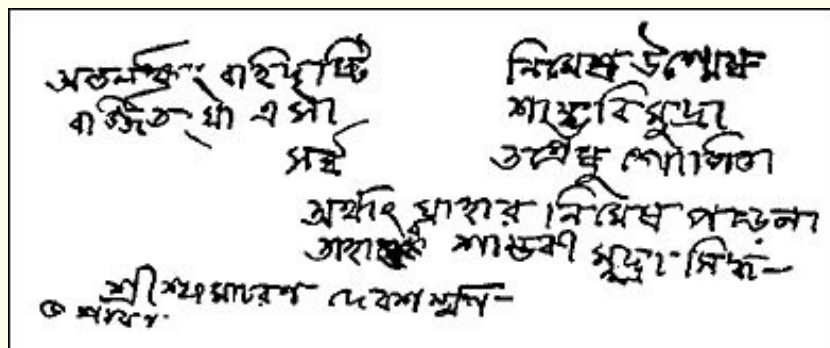
Į 1886 m. dvidešimt penki metų po jo Ranikhetas inicijavimas, Lahiri Mahasaya buvo išėjęs į pensiją įjungta a pensija.

35-17 Jam būnant laisvam dienos metu, mokiniai jo ieškojo vis didesniais būriais. Didysis guru dabar didžiąją laiko dalį sėdėjo tylėdamas, įsitaisęs ramioje lotoso pozijoje. Jis retai palikdavo savo mažą svetainę, net pasivaikščioti ar aplankyti kitų namų dalių. Tyli čelų srovė beveik be perstojo atvykdavo pamatyti guru *daršano* (švento regėjimo).

Visų stebėtojų nuostabai, Lahiri Mahasaya įprasta fiziologinė būseną pasižymėjo antžmogiškais bruožais: dusuliu, nemiga, pulso ir širdies plakimo sustojimu, valandų valandas nemirksinčiomis akimis ir gilia ramybės aura. Nė vienas lankytojas neišvykdavo nepatyrusi dvasios pakylėjimo; visi žinojo, kad gavo tylų tikro Dievo žmogaus palaiminimą.

Krija jogos žinių ir visuomenės labui ruošė tam tikrus jogos vaistažolių preparatus (35-18). vaistai.

Pagal senovinį paprotį, meistras žmonėms duodavo *nimbą* **(35-19)**. aliejus įvairioms ligoms gydyti. Kai guru paprašydavo mokinio distiliuoti aliejų, šis lengvai atlikdavo užduotį. Jei kas nors kitas bandydavo, susidurdavo su keistais sunkumais, nes medicininis aliejus po reikiamų distiliavimo procesų beveik išgaruodavo. Akivaizdu tas magistro laipsnis palaiminimas buvo a būtinas ingredientas.

Lahiri Mahasaya rašysena ir parašas bengalų rašmenimis pateikti aukščiau. Šios eilutės yra laiške čelai; didysis meistras sanskrito eilutę interpretuoja taip: „Tas, kuris pasiekė ramybės būseną, kai jo vokai nemirksi, pasiekė *Sambhabhi Mudrą* .

"Šri Šjama Čaranas Deva Šarmanas" (pasirašyta)

The Arja Misija Įstaiga įsipareigojo tas leidinys iš daug iš tas guru šventraštis

komentarai. Kaip ir Jėzus bei kiti didieji pranašai, pats Lahiri Mahasaya nerašė knygų, tačiau jo išvalgias interpretacijas užrašinėjo ir tvarkė įvairūs mokiniai. Kai kurie iš šių savanoriškų amanuensų buvo išvalgesni už kitus, teisingai perteikdami gilią guru išvalgą; tačiau apskritai jų pastangos buvo sėkmingos. Dėl jų uolumo pasaulis turi neprilygstamus Lahiri Mahasaya komentarus apie dvidešimt šešis senovės šventraščius.

Šri Ananda Mohanas Lahiri, meistro anūkas, parašė įdomią knygėlę apie *Kriją*. „*Bhagavad Gita* tekstas yra didžiojo epo *Mahabharatos dalis*, kurioje yra keletas mazgų (*vyas-kutas*)“, – rašė Šri Ananda. „Jei šie mazgai nebus nekvestionuojami, rasime tik savotiškas ir lengvai klaidingai suprantamas mitines istorijas. Išsaugokite tuos...“ nepaaiškinami mazgų taškai, ir mes praradome mokslą, kurį Rytai išsaugojo su antžmogiška kantrybe po tūkstančius metų trukusių eksperimentų. **35-20** Būtent Lahiri Mahasaya komentarai, be alegorijų, atskleidė patį religijos mokslą, kuris buvo taip sumaniai paslėptas šventraščių raidžių ir vaizdinių mįslėje. Vedų garbinimo formulės, kurios nebėra vien nesuprantamas žodžių žongliravimas, meistro įrodytos esančios kupinos mokslinės reikšmės. ...

„Žinome, kad žmogus paprastai yra bejėgis prieš piktuųjų aistrų įtaką, tačiau šios aistros tampa bejėgės ir žmogus neranda motyvo joms pataikauti, kai jam nušvinta aukštesnės ir ilgalaikės palaimos per *Kriją sąmonę*. Čia žemesniųjų aistrų atsisakymas, neigimas, susijungia su jų priėmimu, palaimos teigimu. Be tokio kelio šimtai moralinių maksimų, kurios yra vien neiginiai, mums yra nenaudingos.“

„Mūsų troškimas pasaulietiskai veiklai užmuša mumyse dvasinės pagarbos jausmą. Mes negalime suvokti Didžiojo Gyvenimo, slypinčio už visų vardų ir formų, vien todėl, kad mokslas mums parodo, kaip galime tai padaryti.“ naudoti gamtos galias; šis artumas išugdė panieką jos didžiausioms paslaptims. Mūsų santykis su gamta yra praktinis. Mes ją, taip sakant, erziname, norėdami sužinoti, kaip ji gali būti panaudota mūsų tikslams; mes naudojame jos energijas, kurių Šaltinis vis dar nežinomas. Moksle mūsų santykis su gamta yra toks, kuris egzistuoja tarp žmogaus ir jo tarno, arba filosofine prasme ji yra tarsi belaisvė liudytojų suole. Mes ją kryžmiškai apklausime, metame jai iššūkį ir kruopščiai sveriamo jos įrodymus žmogiškais svarstyklėmis, kurios negali išmatuoti jos paslėptų vertybių. Kita vertus, kai savastis bendrauja su aukštesne jėga, gamta automatiškai, be streso ar įtampos, paklūsta žmogaus valiai. Šį lengvą gamtos valdymą nesuprantantis materialistas vadina „stebuklingu“.

„Lahiri Mahasaya gyvenimas parodė pavyzdį, kuris pakeitė klaidingą nuomonę, kad joga yra paslaptinė praktika. Kiekvienas žmogus per *Kriją gali rasti būdą* suprasti savo tikrąjį santykį su gamta ir jausti dvasinę pagarbą visiems reiškiniams, nesvarbu, ar jie mistiški, ar kasdieniai, nepaisant fizikos mokslo dalykiškumo.“ **35-21** Turime nepamiršti, kad tai, kas buvo mistiška prieš tūkstantį metų, nebėra mistiška, o tai, kas paslaptinė dabar, po šimto metų gali tapti teisėtai suprantama. Būtent

Begalybė, Galios vandenynas, yra... visų apraiškų gale.

Krija jogos dėsnis yra amžinas. Jis teisingas kaip matematika; kaip paprastos sudėties ir atimties taisyklės,“ tas įstatymas iš *Krija* skardinė niekada būti sunaikintas. Nudeginti į pelenai visi tas knygos įjungta matematika,

Logiškai mąstantys žmonės visada iš naujo atras tokias tiesas; sunaikinkite visas šventas jogos knygas, jos pagrindiniai dėsniai išryškės kiekvieną kartą, kai pasirodys tikras jogas, kuris savyje turi tyrą atsidavimą ir dėl to grynas žinias.“

Kaip Babadžis yra vienas didžiausių avatarų, *Mahavataras*, o Šri Juktesvaras – *Džnanavataras* arba Išminties Įsikūnijimas, taip Lahiri Mahasają galima pagrįstai vadinti *Jogavataru* arba Jogos Įsikūnijimu. Tiek kokybiniu, tiek kiekybiniu požiūriu jis pakėlė visuomenės dvasinį lygį. Dėl savo galios pakelti savo artimus mokinius iki Kristaus lygio ir plačiai skleisti tiesą tarp masių, Lahiri Mahasaya yra vienas iš žmonijos gelbėtojų.

Jo, kaip pranašo, unikalumas slypi praktiniame pabrėžime, skirtame konkrečiam metodui – *Krijai*, pirmą kartą atveriančiam jogos laisvės duris visiems žmonėms. Be savo gyvenimo stebuklų, Jogavataras neabejotinai *pasiekė* visų stebuklų viršūnę, supaprastindamas senovės jogos sudėtingumą iki... efektyvius paprastumas, neviršijantis kasdienybės suvokimo ribų.

Kalbėdamas apie stebuklus, Lahiri Mahasaya dažnai sakydavo: „Subtilių dėsnių, kurie nežinomi žmonėms, veikimas neturėtų būti viešai aptarinėjamas ar skelbiamas be deramos diskriminacijos.“ Jei šiuose puslapiuose, regis, ignoravau jo perspėjimus, tai todėl, kad jis suteikė man vidinio pasitikėjimo. Be to, aprašinėdamas Babaji, Lahiri Mahasaya ir Sri Yukteswar gyvenimus, maniau, kad patartina praleisti daugelį tikrų stebuklingų istorijų, kurių vargu ar būtų buvę galima įtraukti neparašius aiškinamojo tomo apie painią filosofiją.

Nauja viltis naujiems žmonėms! „Dieviškoji sąjunga“, – skelbė *Jogavataras*, – „įmanoma per savarankiškas pastangas,“ ir yra ne priklausomas įjungta teologinis įsitikinimai arba įjungta tas savavališkas valia iš a Kosminis Diktatorius“.

Pasitelkę *Krijos* raktą, žmonės, kurie negali patikėti jokio žmogaus dieviškumu, pagaliau išvys visą savo dieviškumą.

.....
35-1 : *Mato* 3:15.

35-2 Daugelyje Biblijos ištraukų atskleidžiama, kad reinkarnacijos dėsnis buvo suprastas ir priimtas. Reinkarnacijos ciklai yra labiau pagrįstas skirtingų žmonijos evoliucijos būsenų paaiškinimas nei įprasta Vakarų teorija, kuri daro prielaidą, kad kažkas (egoizmo sąmonė) atsirado iš nieko, egzistavo skirtingu laipsniu. Iš geismas už trisdešimt arba devyniasdešimt metų, ir tada grąžino į tas originalus tuščia. The neįsivaizduojamas gamta iš toks Tuštuma yra problema, džiuginanti viduramžių skolininko širdį.

35-3 : *Malachijas* 4:5.

35-4 : "Prieš jį," t. y. "prieš tas Viešpatie."

35-5: *Lk* 1, 13-17.

. *Mato* 11:13-14 :35-7

.*Jonas* 1:21 :35-8

. II. *Karaliai* 2:9-14 :35-9

35-10 : *Mato* 17:3.

35-11 : *Mato* 27:46–49 .

35-12 : "Kaip daug rūšiuoja iš mirtis yra į mūsų kūnai! Nieko yra jame bet mirtis." - *Martinus Liuteris, į " Pokalbiai prie stalo".*

35-13 : The viršininkas malda iš tas musulmonai, paprastai pakartotas keturi arba penki kartus kasdien.

35-14 : "Ieškokite tiesa į meditacija, ne į pelijų apėmęs knygos. Žiūrėk į tas dangus į rasti tas mėnulis ne į tas tvenkinys." – *persų patarlė.*

35-15 : Kaip *Krija Joga* yra pajėgus iš daug padaliniai, Lahiri Mahasaja išmintingai sijotas iš keturi žingsniai kuris jis įžvalgus būti tais, kuriuose buvo būtiniausi kaulų čiulpai ir kurie buvo vertingiausi praktiškai.

35-16 : Kita pavadinimai padovanotas įjungta Lahiri Mahasaja pagal jo mokiniai buvo *Jogibaras* (didžiausias iš jogai), *Jogiradžas* (karalius iš jogai) ir *Munibaras* (didžiausias iš šventųjų), prie kurių pridėjau *Jogavatarą* (jogos įsikūnijimą).

35-17 : Jis turėjo duota, iš viso, trisdešimt penki metų iš paslauga į vienas skyrius iš tas vyriausybė.

35-18 Senovės sanskrito traktatuose randama daug žinių apie žoleles. Himalajų žolelės buvo naudojamos atjauninimo procedūroms, kurios 1938 m. patraukė pasaulio dėmesį, kai šis metodas buvo pritaikytas Pundit Madan Mohan Malaviya. 77 metų vicekancleris iš Benaresas Hinduistas Universitetas. Į a nepaprastas mastas, tas pažymėta mokslininkas atgavo per 45 dienas jo sveikata, jėgos, atmintis, normalus regėjimas; atsirado trečio dantų poros požymių, o visos raukšlės išnyko. The žolelių gydymas, žinomas kaip *Kaja Kalpa* , yra vienas iš 80 atjauninimas metodai išdėstyta į Hinduistas *Ajurveda* arba medicinos mokslo. Punditą Malaviją gydė Šri Kalpačarja Svamis Bešundasjis, kuris teigia gimęs 1766 m. Jis turi dokumentus, įrodančius, kad jam daugiau nei 100 metų; „*Associated Press*“ žurnalistai pastebėjo, kad jis atrodė apie 40 metų.

Senovės hinduistų traktatuose medicinos mokslas buvo suskirstytas į 8 šakas: *salja* (chirurgija); *salakja* (ligos virš kaklo); *kajačikitsa* (vaistas tinkamas); *Bhutavidja* (psichikos ligos); *kaumara* (rūpinimasis iš kūdikystė); *agada* (toksikologija); *Rasajana* (ilgaamžiškumas); *Vagikarana* (tonikai). Vedų gydytojai naudojo subtilius chirurginius instrumentus, taikė plastinę chirurgiją, suprato medicininis metodai į neutralizuoti tas efektai iš nuodai dujos, atliktas Cezario pjūvis sekcijos ir smegenys operacijų, buvo įgudę vaistų dinamizavime. Hipokratas, garsus V amžiaus prieš Kristų gydytojas, didžiąją .dalį savo medicininių medžiagų pasiskolino iš hinduistų šaltinių

35-19 Rytų Indijos margožos medis. Jo gydomosios savybės dabar pripažintos Vakaruose, kur kartausis *nimbamedžio medis* žievė yra naudotas kaip a tonikas, ir tas aliejus iš sėklos ir vaisiai turi buvo rasta iš didžiausias verta į tas gydymas iš raupsų ir kitų ligų.

35-20 Nemažai ruonių, neseniai iškasti Indo slėnio archeologinėse vietovėse, datuojami III tūkstantmečiu prieš Kristų, rodyti figūros sėdintis į meditacinis pozos dabar naudotas į tas sistema iš Joga, ir orderis tas išvada, kad net tuo metu kai kurie jogos užuomazgos jau buvo žinomos. Negalime nepagrįstai daryti išvados, kad sisteminė savistaba, pasitelkiant ištirtus metodus, Indijoje buvo praktikuojama jau penkis tūkstančius metų. Indija turi išvystyta tam tikras vertingas religinis požiūris iš protas ir etinis sąvokos kuris yra unikalus, ties mažiausiai

jų taikymo gyvenime platumu. Vienas iš jų buvo tolerancija intelektualinių įsitikinimų-doktrinos klausimais, kuri stebina Vakarus, kur daugelį amžių buvo įprasta medžioti erezijas ir tarp tautų vykdavo kruvini karai dėl... sektantiškas konkurencija buvo dažnas.“ – Ištraukos iš an straipsnis pagal Profesorius V. Normanas Ruda į tas Gegužė, 1939 m. problema Amerikos išsilavinusių draugijų tarybos biuletenio, Vašingtonas , DC

35-21 Čia galima prisiminti Carlyle'o pastebėjimą knygoje „*Sartor Resartus*“: „Žmogus, kuris negali stebėtis, kuris įprastai nesistebi (ir negarbina), buvo nesuskaičiuojamų karališųjų draugijų prezidentas ir nešė“ įsikūnijimas iš visi

" .laboratorijos ir observatorijos, su jų rezultatai, į jo viengungis galva, - yra bet a pora iš akiniai už kuris ten yra be akies

SKYRIUS: 36

Babaji's Palūkanos | The Vakarai

"Meistre, padarė tu kada nors susitikti Babadži?"

Serampore buvo rami vasaros naktis; didelės tropikų žvaigždės žibėjo virš mūsų galvų, kai sėdėjau šalia Šri Juktešvaro antro aukšto atsiskyrėlio buveinės balkone.

„Taip.“ Mokytojas nusišypsojo į mano tiesų klausimą; jo akyse žibėjo pagarba. „Tris kartus buvau palaimintas nemirtingojo guru regėjimu. Mūsų pirmasis susitikimas buvo Alahabade, *Kumbha Melos metu* .“

Nuo neatmenamų laikų Indijoje rengiamos religinės mugės vadinamos *Kumbha Melas* ; jose dvasiniai tikslai nuolat minios akyse laikomi. Pamaldūs hinduistai kas šešerius metus susirenka milijonais, kad susitiktų su tūkstančiais sadhu, jogų, svamių ir įvairiausių asketų. Daugelis jų yra atsiskyrėliai, kurie niekada nepalieka savo nuošalių vietų, išskyrus tam, kad dalyvautų melas *ir* suteiktų savo palaiminimus pasauliečiams vyrams ir moterims.

„Tuo metu, kai sutikau Babadži, nebuvo svamis“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Tačiau jau buvau gavęs *Krijos* iniciaciją iš Lahiri Mahasajos. Jis paragino mane dalyvauti meloje, *kuri* vyko 1894 m. sausį Alahabade. Tai buvo mano pirmoji kumbos patirtis ; mane šiek tiek apstulbino minios šurmas ir antplūdis. Žvilgsniu dairydamasis aplinkui nemačiau jokio nušvitusio meistro veido. Praeidamas pro tiltą Gango krante, pastebėjau netoliese stovintį pažįstamą su ištiestu elgetos dubeniu.“

„O, ši mugė tėra triukšmo ir elgetų chaosas“, – nusivylęs pagalvojau. – „Įdomu, ar Vakarų mokslininkai, kantriai plečiantys žinių sritis praktinei žmonijos gerovei, nėra labiau malonūs Dievui nei šie dykinėjantys, kurie išpažįsta religiją, bet susitelkia į išmaldą.“

„Mano rusenančius apmąstymus apie socialinę reformą pertraukė aukšto sanjasio balsas, kuris sustojo priešais mane.“

„Pone, – tarė jis, – jus šaukia

šventasis.“ „Kas jis?“

„Ateik“ ir pamatyti už pats.

"Nedrąsiai sekantis tai lakoniškas patarimas, Aš netrukus rasta aš pats netoli a medis kurio šakos buvo

priglaudė guru su patrauklia mokinių grupe. Mokytojas, ryški, neįprasta figūra, spindinčiomis tamsiomis akimis, man priėjus, atsistojo ir apkabino mane.

„Sveikas atvykęs, Svamidži“, – meiliai

tarė jis. „Pone“, – pabrėžtinai atsakiau, –

„aš nesu *svamis*“.

„Tie, kuriems esu dieviškai nurodytas suteikti „svamio“ titulą, niekada jo neatsisako.“ Šventasis kreipėsi į mane paprastai, bet jo žodžiuose skambėjo gilus įsitikinimas tiesa; mane akimirksniu užliejo dvasinės palaimos banga. Šypsodamasis dėl staigaus pakėlimo į senovės vienuolių ordiną, **36-1** Nusilenkiau po kojomis akivaizdžiai didžiai ir angeliškai būtybei žmogaus pavidalu, kuri mane taip pagerbė.

„Babadžis – nes tai iš tiesų buvo jis – mostelėjo man atsisėsti šalia, po medžiu. Jis buvo stiprus ir jaunas, panašus į Lahiri Mahasają; tačiau panašumas manęs nesužavėjo, nors dažnai buvau girdėjęs apie nepaprastą dviejų meistrų išvaizdos panašumą. Babadžis“ turi galią, kuria gali užkirsti kelią bet kokiai konkrečiai minčiai kilti žmogaus prote. Akivaizdu, kad didysis guru norėjo, jog jo akivaizdoje jausčiausi visiškai natūraliai, o ne bijočiau žinojimo apie jo tapatybę.

? Ką?“ daryti tu galvoti iš tas *Kumbha Mela*„

„Buvau labai nusivylęs, pone.“ Skubiai pridūriau: „Iki to laiko, kai jus sutikau. Kažkaip šventieji ir šis sąmyšis, regis, nesuderinami.“

„Vaike, – tarė mokytojas, nors, matyt, buvau beveik dvigubai vyresnis už jį, – nespręsk visumos dėl daugelio trūkumų. Viskas žemėje yra mišraus pobūdžio, tarsi smėlio ir cukraus mišinys. Būk kaip išmintinga skruzdėlė, kuri griebia tik cukrų, o smėlį palieka nepaliestą. Nors daugelis sadhu čia vis dar klaidžioja iliuzijose, tačiau mela yra palaiminta kelių Dievo suvokimo vyrų.“

"Į vaizdas iš mano nuosavas susitikimas su tai išaukštintas meistras, Aš greitai sutiko su jo stebėjimas.

„Pone, – pakomentavau, – galvojau apie Vakarų mokslininkus, daug protingesnius nei dauguma čia susirinkusių žmonių, gyvenančius tolimoje Europoje ir Amerikoje, išpažįstančius skirtingus įsitikinimus ir nežinančius tikrųjų tokių *melų* kaip dabartinė vertybių. Jie yra...“ vyrai, kuriems būtų labai naudingi susitikimai su Indijos šeimininkais. Tačiau, nors ir pasižymi aukštais intelektualiais pasiekimais, daugelis vakariečių yra linkę į materializmą. Kiti, garsūs mokslu ir filosofija, nepripažįsta esminės religijos vienybės. Jų įsitikinimai yra tarsi neįveikiamos kliūtys, grasinančios juos nuo mūsų atskirti amžiams.

„Mačiau, kad domitės ne tik Rytais, bet ir Vakaraais.“ Babadžio veidas nušvito pritarimu. „Jaučiau jūsų širdies skausmą, pakankamai platų visiems žmonėms, tiek rytiečiams, tiek vakariečiams. Štai kodėl jus čia pasikviečiau.“

„Rytai ir Vakarai turi sukurti aukso vidurio kelią, apjungiantį veiklą ir dvasingumą“, – tęsė jis. „Indija turi daug ko pasimokyti iš Vakarų materialinės plėtros srityje; mainais Indija gali išmokyti universalių metodų, kuriais Vakarai galės pagrįsti savo religinius įsitikinimus nepajudinamais jogos mokslo pagrindais.“

„Tu, Svamidži, turi atlikti svarbų vaidmenį artėjančiuose harmoninguose mainuose tarp Rytų ir Vakarų. Po kelerių metų atsiųsiu tau mokinį, kurį galėsi apmokyti jogos sklandai Vakaruose. Ten daugelio dvasiškai ieškančių sielų vibracijos mane pasiekia kaip potvynis. Amerikoje ir Europoje matau potencialius šventuosius, laukiančius, kol bus pažadinti.“

Prie tai taškas į jo istorija, Šri Juktešvaras pasuko jo žvilgsnis visiškai įjungta mano.

„Mano sūnau“, – tarė jis, šypsodamasis mėnulio šviesoje, – „tu esi mokiny, kurį Babadžis prieš daugelį metų pažadėjo man atsiųsti.“

Apsidžiaugiau sužinojęs, kad Babadžis nukreipė mano žingsnius pas Šri Juktešvarą, tačiau man buvo sunku įsivaizduoti save atokiuose Vakaruose, toli nuo savo mylimo guru ir paprastos atsiskyrėlio ramybės.

„Tada Babadžis kalbėjo apie *Bhagavad Gitą*“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Mano nuostabai, jis keliais pagyrimo žodžiais parodė, kad žino apie tai, jog parašiau įvairių *Bhagavad Gitos* skyrių interpretacijas.“

„Mano prašymu, Svamidži, prašau, imkis kitos užduoties“, – tarė didysis meistras. – „Ar neparašytum trumpos knygos apie esminę krikščionių ir hinduistų raštų vienybę? Lygiagrečiomis nuorodomis parodyk, kad įkvėpti Dievo sūnūs kalbėjo tas pačias tiesas, kurias dabar užgožia žmonių sektantiški skirtumai.“

„Maharadžas“ **36-2** Aš atsakė nedrąsiai, ką a komanda! Shall Aš būti gebantis į įvykdyti tai?

„Babadžis tyliai nusijuokė. „Sūnau, kodėl abejoji?“ – raminau paklausė jis. – „Iš tiesų, kieno darbas yra visa tai ir kas yra visų veiksmų atlikėjas? Viskas, ką Viešpats privertė mane pasakyti, neišvengiamai išsipildys kaip tiesa.“

„Pajutau, kad esu įgalintas šventojo palaiminimo, ir sutikau parašyti knygą. Nenoriai jausdamas, kad atėjo išsiskyrimo valanda, pakilau nuo savo lapuotos kėdės.“

„Ar pažįsti Lahiri?“ **36-3** – paklausė meistras. – Jis didi siela, ar ne? Papasakok jam apie mūsų susitikimą.“ Tada jis perdavė man žinutę Lahiri Mahasai.

„Kai nuolankiai atsisveikinau, šventasis geranoriškai nusišypsojo. „Kai tavo knyga bus baigta, aš tave aplankysiu“, – pažadėjo jis. „Kol kas viso gero.“

„Kitą dieną išvykau iš Alahabado ir traukiniu keliavau į Benaresą. Pasiekęs savo guru namus, Kumbha Meloje papasakojau apie nuostabų šventąjį .“

„O, argi jo neatpažinai?“ Lahiri Mahasaya akyse sužibo juokas. „Matau, kad negalėjai, nes jis tau sutrukdė. Jis – mano neprilygstamas guru, dangiškasis Babadžis!“

„Babadži!“ – pakartojau apimtas nuostabos. – „Jogas-Kristus Babadži! Nematomas-matomas gelbėtojas Babadži! O, jei...“ Galėčiau tiesiog prisiminti praeitį ir vėl būti jo akivaizdoje, parodyti savo atsidavimą jo lotoso prieangyje kojos!

„Niekada“ protas Lahiri Mahasaja sakė guodžiančiai. Jis turi pažadėjo į pamatyti tu vėl.

„Gurudeva, dieviškasis mokytojas paprašė manęs perduoti tau žinią. „Pasakyk Lahiri, – tarė jis, – kad šiam gyvenimui sukauptos jėgos dabar senka; jos beveik išsekusios.“

„Vos ištaręs šiuos mįslingus žodžius, Lahiri Mahasaya figūra sudrebėjo tarsi būtų paliesta žaibo srovės. Akimirksniu viskas aplink jį nutilo; jo besišypsantis veidas tapo neįtikėtinai griežtas. Tarsi medinė statula, niūri ir nepajudinama savo vietoje, jo kūnas...“ tapo bespalvis. Aš buvau sunerimęs ir sumišęs. Niekada gyvenime nebuvau matęs šios džiaugsmingos sielos tokio siaubingo rimtumo. Kiti esantys mokiniai nerimastingai spoksojo.

Trys valandos praėjo visiškoje tyloje. Tada Lahiri Mahasaya vėl ėmė elgtis natūraliai, linksmi ir meiliai kreipėsi į kiekvieną iš čelų. Visi lengviau atsiduso.

„Iš savo šeimnininko reakcijos supratau, kad Babadžio žinutė buvo neabejotinas signalas...“ Lahiri Mahasaja suprato, kad jo kūnas netrukus taps negyvenamas. Jo baimę kelianti tylą įrodė, kad mano guru akimirksniu suvaldė jo būtį, nutraukė paskutinį prisirišimo prie materialaus pasaulio raištį ir pabėgo į savo amžinai gyvą tapatybę Dvasioje. Babadžio pastaba buvo jo būdas pasakyti: „Aš visada būsiu su tavimi.“

„Nors Babadžis ir Lahiri Mahasaja buvo visažiniai ir jiems nereikėjo bendrauti per mane ar kokį nors kitą tarpininką, didieji dažnai sutinka vaidinti vaidmenį žmonių dramose. Kartais jie perduoda savo pranašystes per pasiuntinius įprastu būdu, kad galutinis jų žodžių išsipildymas įkvėptų didesnę dieviškąją tikėjimą plačiam žmonių ratui, kurie vėliau sužinos šią istoriją.“

„Netrukus išvykau iš Benareso ir Serampore ėmiausi darbo prie Babadžio prašomų šventraščių raštų“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Vos pradėjęs savo užduotį, jau galėjau sukurti eilėraščių, skirtą nemirtingajam guru. Melodingos eilutės lengvai liejosi iš mano plunksnos, nors niekada anksčiau nebuvau bandęs rašyti sanskrito poezijos.“

"Į tas tylas iš naktis Aš užsiėmęs aš pats virš a palyginimas iš tas Biblija ir tas šventraščiai Sanatan *Dharmos* . **36-4** Cituodamas palaimintojo Viešpaties Jėzaus žodžius, parodžiau, kad jo mokymai iš esmės sutampa su Vedų apreiškimais . Mano palengvėjimui, mano knyga buvo baigta per... trumpą laiką; supratau, kad

šis greitas palaiminimas buvo mano *Param-Guru-Maharadžos* malonės dėka . **36-5** Skyriai pirmiausia pasirodė „*Sadhusambad*“ žurnale; vėliau juos privačiai kaip knygą išspausdino vienas iš mano mokinių Kidderpore.

„Kitą rytą, kai baigiau savo literatūrinius darbus, – tęsė Meistras, – nuėjau į Rai Ghatas čia maudytis Gangoje. Ghatas buvo apleistas; kurį laiką stovėjau nejudėdamas, mėgaudamasis saulėta ramybe. Pasineręs į putojančius vandenį, patraukiau namo. Vienintelis garsas tyloje buvo mano, Gangos permirkusio audinio, šnarėjimas su kiekvienu žingsniu. Kai praėjau pro didelį banjano medį prie upės kranto, pajutau stiprų impulsą atsigręžti. Ten, banjano pavėsyje, apsuptas kelių mokinių, sėdėjo didysis Babadžis!

„Sveikinimai, Svamidži!“ – nuskambėjo gražus meistro balsas, patikinantis mane, kad nesapnuoju. – „Matau, kad sėkmingai baigėte rašyti savo knygą. Kaip ir žadėjau, esu čia, kad jums padėkočiau.“

„Daužydamosi širdimi, visiškai parpuoliau jam po kojomis. „Param-guruji“, – maldaudamas tariu, – „ar tu ir tavo čelos nepagerbsite savo buvimu mano netoliese esančių namų?“

„Aukščiausiasis guru šypsodamasis atsisakė. „Ne, vaikeli, – tarė jis, – mes esame žmonės, kuriems patinka medžių prieglobstis; ši vieta mums gana patogi.“

„Prašau, palaukit truputį, šeimininke.“ Maldaudamas į ją pažvelgiau. „Tuoj grįšiu su ypatingais saldumynais.“

„Kai po kelių minučių grįžau su lėkšte delikatesų, štai didingasis banjanas nebeslėpė dangiškosios trupės. Apieškojau visą ghatą, bet širdyje žinojau, kad maža grupelė jau pabėgo eteriniais sparnais.“

„Mane tai labai įskaudino. „Net jei dar kartą susitiksiu, nenorėčiau su juo kalbėtis“, – patikinau save. – „Jis buvo nemalonus, kad mane taip staiga paliko.“ Žinoma, tai buvo meilės pyktis ir nieko daugiau.“

„Po kelių mėnesių aplankiau Lahiri Mahasayą Benarese. Kai įėjau į jo mažą svetainę, mano guru nusišypsojo pasisveikindamas.

„Sveikas atvykęs, Juktesvarai“, – tarė jis. – „Ar ką tik sutikai Babadžį ant mano kambario slenksčio?“ „Ne, ne“, – nustebęs atsakiau.

„Ateik čia.“ Lahiri Mahasaya švelniai palietė mano kaktą; tuoj pat prie durų pamačiau Babaji figūrą, žydinčią kaip tobulas lotosas.

„Prisiminiau savo seną skausmą ir nenusilenkiau.“ Lahiri Mahasaya nustebusi

pažvelgė į mane. „Dieviškasis guru žvelgė į mane beribėmis akimis. „Tu ant manęs susierzini.“

„Pone, kodėl gi neturėčiau būti?“ – atsakiau. – „Jūs atėjote iš oro su savo magiška grupe ir išnykote ore.“

„Sakiau tau, kad susitiksiu, bet nepasakiau, kiek laiko pasiliksiu.“ Babadžis tyliai nusijuokė. „Buvai kupinas jaudulio. Užtikrinu tave, kad tavo neramumo gūsis mane beveik užgesino eteryje .“

Mane šis nepatrauklus paaiškinimas akimirksniu patenkino. Atsiklaupiau jam po kojomis; aukščiausiasis guru maloniai paplekšnojo man per petį.

„Vaike, tu turi daugiau medituoti“, – tarė jis. „Tavo žvilgsnis dar nėra be trūkumų – tu negalėjai matyti manęs besislepiančio už saulės šviesos.“ Su šiais žodžiais, tariamais dangiškos fleitos balsu, Babadžis dingo paslėptame spindesyje.

„Tai buvo vienas iš mano paskutiniųjų apsilankymų Benarese, norint pamatyti savo guru“, – užbaigė Šri Juktešvaras. „Kaip Babadžis ir buvo išpranašavęs *Kumbha Meloje*, Lahiri Mahasajos įsikūnijimas namų šeimininke artėjo prie pabaigos. 1895 m. vasarą jo tvirtame kūne ant nugaros atsirado nedidelis pūlinys. Jis protestavo prieš dūrius; jis savo kūne tvarkėsi su kai kurių savo mokinių bloga karma. Galiausiai keli čelos tapo labai atkaklūs; meistras paslaptینگai atsakė:“

„The“ kūnas turi į rasti a priežastis į eiti; Aš valia būti malonus į kad ir kas būtų tu noriu į daryti.

„Netrukus po to neprilygstamas guru atidavė savo kūną Benarese. Man nebereikia jo ieškoti mažoje svetainėje; kiekvieną savo gyvenimo dieną jaučiu palaimintą jo visur esančio vedimo.“

Po daugelio metų, iš Swami Keshabanandos lūpų, **36-6** kaip pažengęs mokinyš, išgirdau daug nuostabių detalių apie Lahiri Mahasaya mirtį.

„Kelios dienos prieš tai, kai mano guru atsisakė savo kūno, – man pasakė Keshabananda, – jis materializavosi priešais mane, kai sėdėjau savo atsiskyrėlio namelyje Hardvare.“

„Ateik“ ties kartą į Benaresas. Su šie žodžiai Lahiri Mahasaja dingo.

„Aš nedelsdamas išplaukiau į Benaresą. Savo guru namuose radau daug susirinkusių mokinių. Tą dieną kelias valandas **36-7**“ Mokytojas paaiškino *Gitą*; tada jis kreipėsi į mus paprastai.

Aš rytas einu namai.

"Verksmas iš kančia bankrutavo iš patinka an nenugalimas torrentas.

„Paguosk save; aš vėl atsikelsiu.“ Po šių žodžių Lahiri Mahasaya tris kartus apsisuko ratu, lotoso poza atsisuko į šiaurę ir šlovingai įžengė į galutinį *mahasamadhi*. **36-8**

„Lahiri Mahasaya gražus kūnas, toks brangus bhaktams, buvo iškilmingai kremuotas“ „...šeimos apeigas Manikarnika Ghat prie šventosios Gangos“, – tęsė

Kešabananda. „Kitą dieną, dešimtą valandą ryto, kai dar buvau Benarese, mano kambarį užliejo ryški šviesa. Štai priešais mane stovėjo Lahiri Mahasajos kūno ir kraujo pavidalas! Jis atrodė lygiai taip pat, kaip jo senasis kūnas, tik jaunesnis ir spindintis. Mano dieviškasis guru kalbėjosi su manimi.“

„Kešabananda, – tarė jis, – tai aš. Iš suirusių savo kremuoto kūno atomų prikėliau pertvarkytą formą. Mano namų ūkio darbas pasaulyje atliktas, bet aš visiškai nepalieku Žemės. Nuo šiol praleisiu šiek tiek laiko su Babadžiu Himalajuose ir su Babadžiu kosmose.“

„Su keletu man skirtų palaiminimo žodžių transcendentinis mokytojas išnyko. Nuostabus įkvėpimas užpildė mano širdį; buvau pakylėtas dvasia, kaip ir Kristaus bei Kabiro mokiniai **36-9**“ kai po fizinės mirties jie žvelgė į savo gyvus guru.

„Kai grįžau į savo izoliuotą Hardvaro atsiskyrėlio buveinę, – tęsė Kešabananda, – pasiėmiau su savimi šventus savo guru pelenus. Žinau, kad jis ištrūko iš erdvėlaikio narvo; visur buvimo paukštis išlaisvintas. Vis dėlto mano širdį paguodė galimybė įamžinti jo šventus palaikus.“

Kitas mokinyss, kurį palaimino prisikėlusio guru vaizdas, buvo šventasis Panchanonas Bhatačarja, Kalkutos Arjū misijos įstaigos įkūrėjas. **36-10**

Aplankiau Panchanoną jo namuose Kalkutoje ir su malonumu klausiausi istorijos apie jo ilgus metus, praleistus su mokytoju. Pabaigoje jis papasakojo apie nuostabiausią įvykį savo gyvenime.

„Čia, Kalkutoje, – tarė Pančanonas, – dešimtą valandą ryto, po kremavimo, Lahiri Mahasaya pasirodė prieš mane gyvoje šlovėje.“

Svamis Pranabananda, „šventasis su dviem kūnais“, taip pat pasidalijo man savo paties dieviškos patirties detalėmis.

„Kelios dienos prieš Lahiri Mahasaya paliekant savo kūną“, – pasakojo Pranabananda man, kai lankėsi mano Ranchi mokykloje, – „gavau iš jo laišką, kuriame buvo prašoma nedelsiant atvykti į Benaresą. Tačiau vėlavau ir negalėjau iš karto išvykti. Kai ruošiausi kelionei, apie dešimtą valandą ryto, staiga mane apėmė džiaugsmas, išvydęs spindinčią savo guru figūrą.“

„Kodėl?“ skubėti į Benaresą? Lahiri Mahasaya sakė, šypsodamasis. Tu turės rasti aš ten ne ilgiau.

„Kai supratau jo žodžių reikšmę, pravirkau iš plyšusios širdies, tikėdama, kad matau jį tik regėjime.“

„Meistras priėjo prie manęs guodžiančiai. „Štai, paliesk mano kūną“, – tarė jis. – „Aš gyvenu, kaip visada. Neraudokite; argi aš nesu su jumis amžinai?“

Iš šių trijų didžių mokinių lūpų nuskambėjo nuostabios tiesos istorija: dešimtą ryto valandą, kitą dieną po to, kai Lahiri Mahasaya kūnas buvo palaidotas liepsnose, prisikėlęs mokytojas tikru, bet perkeistu kūnu pasirodė trims mokiniams,

kiekvienam iš jų skirtinguose miestuose.

"Taigi kada tai sugedęs turės turėti įdėti įjungta nesugedimas ir tai mirtingasis turės turėti įdėti įjungta

nemirtingumas, tada išsipildys parašytas žodis: „Mirtis praryta pergalės.“ Kur, mirtie, tavo geluonis? Kur, kape, tavo pergalė?“ **36-11**

.....

36-1 : Šri Juktešvaras buvo vėliau oficialiai inicijuotas į tas Svamis Užsakymas pagal tas *Mahantas* (vienuolynas galva)

iš Buda Gaja. 36-2: „Didysis Karalius“ – pagarbos titulas.

36-3 : A guru paprastai nurodo į jo nuosavas mokinytis tiesiog pagal jo vardas, praleidžiant bet koks pavadinimas. Taigi, Babadžis sakė "Lahiri" ne „Lahiri Mahasaya“.

36-4 : Tiesiogine prasme, "amžinas religija" tas vardas duota į tas kūnas iš Vedų mokymai. *Sanatanas Dharma* turi ateik į būti vadinamas *hinduizmu* nuo tada tas laikas iš tas Graikai PSO paskirtas tas žmonės įjungta tas bankai iš tas upė Indas kaip *Patalpose* , arba *Hinduistai* . Žodis „*hinduistas*“ , *tiesą sakant, reiškia tik Sanatan Dharmos arba hinduizmo pasekėjus* . Terminas „*indas*“ vienodai taikomas ir hinduistams, ir musulmonams, ir kitiems Indijos *gyventojams (taip pat dėl painios geografinės Kolumbo klaidos – Amerikos mongoloidų aborigenams)*.

Senovinis Indijos pavadinimas yra *Aryavarta* , pažodžiui reiškiantis „arijų buveinė“. Sanskrito šaknis žodžiui *arya* reiškia „vertas, šventas, kilnus“. Vėlesnis etnologinis netinkamas žodžio „*arijų*“ *vartojimas* ne dvasinėms, o fizinėms savybėms žymėti paskatino didįjį orientalistą... Maks. Miuleris, į pasakyti keistai: "Į aš an etnologas PSO kalba iš an Arijai rasė, Arijai kraujas, Arijai akys ir plaukai, yra toks pat didelis nusidėjėlis, kaip ir kalbininkas, kalbantis apie dolichocefalinį žodyną ar
".brachicefalinį gramatiką

36-5 : *param-guru* yra tiesiogine prasme guru aukščiausiasis" arba guru toliau," reiškiantis a linija arba paveldėjimas iš mokytojai. Babadžis, tas

.*guru* iš Lahiri Mahasaja, buvo tas *param-guru* iš Šri Juktešvaras

36-6 : Mano apsilankymas į Kešabanandos ašramas yra aprašytas įjungta p. 405–408 .

36-7 : Rugšėjis 26, 1895 m. yra tas data įjungta kuris Lahiri Mahasaja kairė jo kūnas. Į a nedaug daugiau dienos jis norėtų sulaukė šešiasdešimt aštuntojo gimtadienio.

36-8 Atsisukimas į šiaurę ir tris kartus kūno sukimas yra Vedų ritualo dalys, kurias naudoja meistrai, iš anksto žinantys, kada tas galutinis valanda yra apie į streikas už tas fizinis kūnas. The paskutinis meditacija, per kuris tas meistras suliejimai pats kosminiame AUM, vadinamas *maha* arba didžiąja *samadhi* .

36-9 Kabiras buvo didis XVI amžiaus šventasis, kurio pasekėjų ratą sudarė ir hinduistai, ir musulmonai. Tuo metu iš jo mirtis, tas mokiniai susipyko virš tas manieros iš dirigavimas tas laidotuvės ceremonijos. The suerzintas meistrė rožė iš jo galutinis miegoti ir davė jo instrukcijos. "Pusė iš mano palaikai turės būti palaidotas pagal tas musulmonas apeigos; jis sakė, „Tegul kita pusė bus kremuota pagal hinduistų sakramentą.“ Tada jis dingo. Kai mokiniai atidarė karstą, kuriame buvo jo kūnas, nerado nieko, tik akinantį aukso spalvos čampako gėlių masyvą. Pusę jų klusniai palaidojo musulmonai, kurie iki šiol gerbia jo šventovę.

Į jo jaunimas Kabiras buvo priartėjo pagal du mokiniai PSO norėjo minutė intelektualas gairės kartu tas mistikas kelias.

:Meistras atsakė paprastai

Kelias prielaida atstumas; Jei Jis būti netoli, ne kelias vargstantiems tu ties visi. Iš tiesų tai daro aš šypsena Į girdėti iš a

!žuvis vandens ištroškęs

36-10 : Panchanon įkurta į a septyniolikos akrų sodas ties Deogarhas į Biharas, a šventykla kuriame yra a akmuo statula Lahiri Mahasaja. Kitas statula iš tas puikus meistras turi buvo rinkinys pagal mokiniai į tas mažai svetainė iš jo Benaresas namai.

36-11 : Aš *Korintiečiams* 15:54–55 .

SKYRIUS: 37

Aš Eiti Į Amerika

„Amerika! Tikrai šie žmonės amerikiečiai!“ – tokia buvo mano mintis, kai prieš mano vidinį žvilgsnį prabėgo panoraminis vakariečių veidų vaizdas.

Pasinėręs į meditaciją, sėdėjau už dulkių aplipusių dėžių Rančio mokyklos sandėlyje. Tais užimtais metais su vaikais buvo sunku rasti nuošalią vietą!

Regėjimas tęsėsi; didžiulė minia, **37-1** įdėmiai į mane žvelgdamas, aktorius lyg perbėgo sąmonės sceną.

Sandėliuko durys atsidarė; kaip įprasta, vienas iš jaunuolių rado mano slėptuvę.

„Eikš čia, Bimalai“, – linksmi sušukau. „Turiu tau naujienų: Viešpats šaukia

mane į Ameriką!“ „Į Ameriką?“ Berniukas pakartojo mano žodžius tokiu tonu,

kuris leido suprasti, kad pasakiau „į mėnulį“.

„Taip! Aš keliauju atrasti Amerikos, kaip Kolumbas. Jis manė radęs Indiją; juk tarp šių dviejų žemių yra karminis ryšys!“

Bimalas nubėgo šalin; netrukus visa mokykla sužinojo apie dvikojį laikraštį. **37-2** Sukviečiau sumišusį dėstytoją ir perdaviau mokyklą jų žinion.

„Žinau, kad visada išlaikysi Lahiri Mahasajos jogos švietimo idealus priešakyje“, – pasakiau. „Dažnai tau rašysiu; jei Dievas duos, kada nors sugrįšiu.“

Ašaros kaupėsi akyse, kai paskutinį kartą žvilgtelėjau į mažus berniukus ir saulėtus Rančio akurus. Žinojau, kad mano gyvenime baigėsi tam tikra epocha; nuo šiol gyvensiu tolimose žemėse. Praėjus kelioms valandoms po regėjimo, iškėliau indus į Kalkutą. Kitą dieną gavau kvietimą tarnauti Indijos delegatu Tarptautiniame religinių liberalų kongrese Amerikoje. Jis turėjo įvykti tais metais Bostone, globojamas Amerikos unitų asociacijos.

Mano galva į a sūkurys, Aš ieškojo iš Šri Juktešvaras į Serampore.

„Gurudži, mane ką tik pakvietė pasakyti kalbą religiniame kongrese

Amerikoje. Ar turėčiau vykti?“ „Visos durys tau atviros“, – paprastai atsakė

Mokytojas. „Arba dabar, arba niekada.“

"Bet, pone," Aš sakė į nusivylimas "ką daryti Aš žinoti apie viešas kalbant? Retai turėti
Aš duota a paskaita,

ir niekada į Anglų kalbą."

"Anglų arba ne Anglų tavo žodžiai įjungta joga turės būti girdėjau į tas Vakarai."

Nusijuokiau. „Na, brangusis guruji, vargu ar amerikiečiai išmoks bengalų kalbą!

Prašau, palaimink mane, padėdamas įveikti anglų kalbos kliūtis.“ **37-3**

Kai pranešiau tėvui apie savo planus, jis buvo visiškai apstulbęs. Jam Amerika atrodė neįtikėtina toluma; jis bijojo, kad gali niekada manęs daugiau nepamatyti.

„Kaip tu gali išvykti?“ – griežtai paklausė jis. „Kas tave finansuos?“ Kadangi jis su meile padengė mano išsilavinimo ir viso gyvenimo išlaidas, jis neabejotinai tikėjosi, kad jo klausimas sustabdys mano projektą iki gėdingos ribos.

„Viešpats tikrai mane finansuos.“ Atsakydamas prisiminiau panašų atsakymą, kurį kažkada buvau pasakęs savo broliui Anantai Agroje. Be didelės klastos pridūriau: „Tėve, galbūt Dievas duos tau mintį man padėti.“

"Ne, niekada!" Jis žvilgtelėjo ties aš apgailėtina.

Todėl buvau apstulbęs, kai kitą dieną tėvas man įteikė didelės sumos čekį.

„Aš tau duodu šiuos pinigus“, – tarė jis, – „ne kaip tėvas, o kaip ištikimas Lahiri Mahasaya mokinytis. Eiti tada į kad toli Vakarų žemė; plisti ten tas be tikėjimo mokymais iš *Krija Joga* “.

Mane be galo sujaudino Tėvo nesavanaudiška dvasia, su kuria jis sugebėjo greitai pamiršti savo asmeninius troškimus. Praėjusią naktį jis suprato, kad mano kelionę motyvavo ne šiaip troškimas keliauti į užsienį.

„Galbūt šiame gyvenime daugiau niekada nesusitiksime“, – liūdnai prabilo tėvas, kuriam tuo metu buvo šešiasdešimt septyneri.

An intuityvus įsitikinimas paskatintas aš į atsakymas, "Tikrai tas Viešpats valia atnešti mus kartu kartą daugiau."

Ruošdamasis palikti Mokytoją ir savo gimtąjį kraštą keliauti į nežinomus Amerikos krantus, jaučiau nemenką nerimą. Buvau girdėjęs daug istorijų apie materialistinę Vakarų atmosferą, labai skirtingą nuo dvasinio Indijos fono, persmelktą šimtmečių šventųjų auros. „Rytų mokytojas, kuris išdrįstų kalbėti vakarietiškais triukais, – pagalvoju, – turi būti atsparus bet kokiam Himalajų šalčiui!“

Vieną ankstų rytą pradėjau melstis tvirtai pasiryžęs tęsti maldą, netgi mirti maldoje, kol išgirsiu Dievo balsą. Troškau Jo palaiminimo ir patikinimo, kad nepasiklyščiau šiuolaikinio utilitarizmo miglose. Mano širdis buvo pasiryžusi keliauti į Ameriką, bet

dar stipriau buvau pasiryžusi išgirsti dieviškojo leidimo paguodą.

Meldžiausi ir meldžiausi, tramdydamas raudojimą. Atsakymo nebuvo. Mano tylus prašymas vis stiprėjo nepakeliamai, kol vidurdienį pasiekiau zenitą; mano smegenys nebegalėjo atlaikyti agonijos spaudimo. Jei dar kartą verkčiau su vis stipresne vidine aistra, aš... Jaučiausi taip, lyg mano smegenys plyštų. Tą akimirką kažkas pasibeldė į prieškambarį, esantį greta kambario Gurparo kelyje, kuriame sėdėjau. Atidaręs duris, pamačiau jaunuolį, vilkintį skurdžiu atsiskyrėlio apdaru. Jis įėjo, uždarė duris ir, atmesdamas mano prašymą atsisėsti, gestu parodė, kad nori su manimi pasikalbėti stovėdamas.

„Jis turbūt Babadžis!“ – pagalvojau apstulbęs, nes vyras prieš mane turėjo jaunesnio Lahiri Mahasajos bruožų.

Jis atsakė į mano mintį. „Taip, aš esu Babadžis.“ Jis melodringai prabilo hindi kalba. „Mūsų Dangiškasis Tėvas išgirdo tavo maldą. Jis įsako man pasakyti tau: vykdyk savo guru nurodymus ir keliauk į Ameriką. Nebijok; būsi apsaugotas.“

Po energingos pauzės Babadžis vėl kreipėsi į mane. „Tu esi tas, kurį aš pasirinkau skleisti *Krija jogos žinią* Vakaruose. Seniai sutikau tavo guru Juktešvarą *Kumbha Melos metu* ; tada jam pasakiau, kad atsiųsiu tave pas jį mokymams.“

Mane užplūdo atsidavimo baimė jo akivaizdoje ir aš buvau giliai sujaudintas išgirdęs iš savo lūpomis, kad jis atvedė mane pas Šri Juktešvarą. Atsiklaupiau prieš nemirtingą guru. Jis maloningai pakėlė mane nuo grindų. Papasakojęs man daug dalykų apie mano gyvenimą, tada davė man asmeninių nurodymų ir ištarė keletą slaptų pranašysčių.

„ *Krija joga* , mokslinė Dievo pažinimo technika, – galiausiai iškilmingai tarė jis, – galiausiai pasklis visose žemėse ir padės suderinti tautas per asmeninį, transcendentinį Begalinio Tėvo suvokimą.“

Didingą galią skleidžiančiu žvilgsniu meistras mane sužavėjo savo kosminės sąmonės blyksniu. Netrukus jis patraukė link durų.

„Nebandyk manęs sekti“, – tarė jis. „Tu to nesugebėsi.“

„Prašau, Babadži, neišeik!“ – šaukiau aš ne kartą. „Pasiimk

mane su savimi!“ Atsigręžęs jis atsakė: „Ne dabar. Kitą kartą.“

Apimtas emocijų, nekreipiau dėmesio į jo perspėjimą. Bandydamas jį vytis, supratau, kad mano kojos tvirtai įstrigo grindyse. Prie durų Babadžis metė į mane paskutinį meilų žvilgsnį. Jis pakėlė ranką palaiminimo ženklu ir nuėjo, mano akys ilgesingai išmeigtos į jį.

Po kelių minučių mano kojos buvo laisvos. Atsisėdau ir pasinėriau į gilią meditaciją,

be paliovos dėkodamas Dievui ne tik už atsakymą į mano maldą, bet ir už palaiminimą susitikimu su Babadžiu. Visas mano kūnas atrodė pašventintas senovinio, amžinai jauno mokytojo prisilietimo. Jau seniai degiau troškimu jį pamatyti.

Iki šiol niekam nepapasakojau šios savo susitikimo su Babadžiu istorijos. Laikydamas ją... Švenčiausią iš savo žmogiškųjų patirčių paslėpiau savo širdyje. Tačiau man kilo mintis, kad šios autobiografijos skaitytojai galbūt labiau tikės uždaro Babadžio realybe ir jo pasauliniais interesais, jei papasakosiu, kad mačiau jį savo akimis. Padėjau menininkui nupiešti tikrą didžiojo šiuolaikinės Indijos jogo-kristaus paveikslą; tai atsispindi šioje knygoje.

The išvakarės iš mano išvykimas už tas Jungtiniai Valstijos rasta aš į Šri Juktešvaro šventas buvimas.

„Pamiršk, kad gimei hinduistu, ir nebūk amerikiečiu. Pasiimk iš jų abiejų tai, kas geriausia“, – ramiai ir išmintingai tarė Mokytojas. „Būk savimi, Dievo vaiku. Ieškok ir į savo būtį įtraukite geriausias visų savo brolių, išsibarsčiusių po visą žemę įvairiose rasėse, savybes.“

Tada jis palaimino mane: „Visi, kurie ateina pas tave su tikėjimu, ieškodami Dievo, bus padėti. Kai žiūrėsite į juos, dvasinė srovė, sklindanti iš jūsų akių, pateks į jų smegenis ir pakeis jų materialinius įpročius, padarydama juos labiau sąmoningus Dievui.“

Jis tęsė: „Tavo likimas pritraukti nuoširdžias sielas yra labai geras. Visur, kur eisi, net dykumoje, rasi draugų.“

Abu jo palaiminimai buvo gausiai pademonstruoti. Aš atvykau vienas į Ameriką, į dykumą be nė vieno draugo, bet ten radau tūkstančius žmonių, pasiruošusių priimti laiko patikrintus sielos mokymus.

Iš Indijos išvykau 1920 m. rugpjūtį laivu „*Spartos miestas*“ – pirmuoju keleiviniu laivu, išplaukusiu į Ameriką po Pirmojo pasaulinio karo pabaigos. Bilietus galėjau užsisakyti tik po to, kai gana stebuklingai buvo pašalintos daugelis „biurokratinių“ kliūčių, susijusių su mano paso išdavimu.

Per dviejų mėnesių kelionę vienas keleivis sužinojo, kad aš esu indėnų delegatas Bostono kongrese.

„Svami Jogananda“, – tarė jis pirmąją iš daugelio keistų tarimų, kuriais vėliau išgirdau savo vardą tardami amerikiečius, – „prašau, kitą kartą papasakok keleiviams paskaitą“. Ketvirtadienio vakarą. Manau, kad mums visiems būtų naudingas pokalbis tema „Gyvenimo mūšis ir kaip jį įveikti“.

Deja! Trečiadienį sužinojau, kad turėjau kovoti savo gyvenimo mūšį. Beviltiškai bandydamas sudėlioti savo idėjas į paskaitą anglų kalba, galiausiai mečiau visus pasiruošimus; mano mintys, lyg laukinis kumeliukas, dairydamsis į balną, atsisakė bet kokio bendradarbiavimo su anglų kalbos gramatikos dėsniais. Visiškai pasitikėdamas ankstesniais Mokytojo patikinimais, ketvirtadienio auditorijai

pasirodžiau garlaivio salone. Iš lūpų neišėjau jokios iškalbos; be žado stovėjau prieš susirinkusiąją. Po dešimt minučių trukusių ištvermės varžybų auditorija suprato mano keblią padėtį ir pradėjo juoktis.

Stoviu ant pakyls prieš vieną iš savo jogos užsiėmimų Amerikoje. Šis užsiėmimas, skirtas tūkstančiui jogos studentų, vyko Vašingtone.

Situacija man tuo metu neatrodė juokinga; pasipiktinęs tyliai pasimeldžiau Mokytojui. „Tu *gali* ! Kalbėk!“ – jo balsas akimirksniu nuskambėjo mano sąmonėje.

Mano mintys iš karto nukrypo į draugišką ryšį su anglų kalba. Po keturiasdešimt penkių minučių auditorija vis dar buvo dėmesinga. Po šios kalbos gavau nemažai kvietimų vėliau skaityti paskaitas įvairioms grupėms Amerikoje.

Vėliau niekada neprisiminiau nė žodžio, kurį būčiau pasakęs. Diskretiškai pasiteiravęs iš kelių keleivių sužinojau: „Jūs skaitėte įkvepiančią paskaitą jaudinančia ir taisyklinga anglų kalba.“ Išgirdęs šią džiugią naujieną, nuolankiai padėkojau savo guru už laiku suteiktą pagalbą, iš naujo suprasdamas, kad jis kada nors... su manimi, panaikindamas visas laiko ir erdvės kliūtis.

Kartkartėmis, per likusią kelionės vandenynu dalį, mane apimdavo nerimas dėl artėjančio anglų kalbos paskaitų išbandymo Bostono kongrese.

„Viešpatie, – meldžiausi, – leisk, kad mano įkvėpimas būtų Tu pats, o ne vėl publikos juoko bombos !“

„*Spartos miestas*“ prisišvartavo netoli Bostono rugsėjo pabaigoje. Spalio 6 d. kreipiausi kongrese su mano pirmąja kalba Amerikoje. Ji buvo gerai sutikta; aš lengviau atsidusau. Kilnūs Amerikos unitarų asociacijos sekretorius parašė tokį komentarą publikuotoje ataskaitoje 37-4 kongreso posėdžio eigoje:

„Svamis Jogananda, Indijos Rančio Brahmačarjos ašramo delegatas, perdavė savo Asociacijos sveikinimus Kongresui. Sklandžia anglų kalba ir įtaigiu balsu jis pasakė filosofinio pobūdžio kalbą tema „Religijos mokslas“, kuri buvo išspausdinta brošiūros forma platesniam platinimui. Jis teigė, kad religija yra universali ir viena. Mes...”

negalime universalizuoti konkrečių papročių ir įsitikinimų, bet bendras religijos elementas gali būti universalizuotas, ir mes galime prašyti visų jo laikytis ir jo laikytis“.

Dėl dosnaus tėvo čekio galėjau likti Amerikoje pasibaigus kongresui. Ketverius laimingus metus praleidau kukliomis aplinkybėmis Bostone. Skaičiau viešas paskaitas, vedžiau užsiėmimus ir parašiau eilėraščių knygą „ *Sielos dainos* “ su pratarne, kurią parašė dr. Frederickas B. Robinsonas, Niujorko miesto koledžo prezidentas. **37-5**

1924-ųjų vasarą pradėjęs transkontinentinį turą, kalbėjau tūkstančiams žmonių pagrindiniuose miestuose, o savo kelionę į vakarus užbaigiau atostogomis nuostabioje Aliaskos šiaurėje.

Padedamas kilnios širdies studentų, iki 1925 m. pabaigos įkūriau Amerikos būstinę Los Andželo Mount Washington Estates dvare. Pastatas yra tas pats, kurį prieš daugelį metų buvau matęs savo vizijoje Kašmyre. Paskubėjau nusiųsti Šri Juktešvarui nuotraukų iš šios tolimos Amerikos veiklos. Jis atsakė atviruku bengalų kalba, kurį čia išverčiu:

11-oji Rugpjūtis, 1926 m.

Vaikas iš mano širdis, O Jogananda!

Matydamas jūsų mokyklos ir mokinių nuotraukas, koks džiaugsmas ateina mano gyvenime, negaliu apsaityti žodžiais. žodžiai. Aš tirpstu iš džiaugsmo matydamas jūsų jogos mokinius iš skirtingų miestų. Stebėdamas jūsų giesmių afirmacijas, gydomąsias vibracijas ir dieviškąsias maldas, negaliu susilaikyti nepadėkojęs jums iš visos širdies. Matydamas vartus, vingiuotą kalvotą kelią į viršų ir nuostabų kraštovaizdį. išsidėsčiusius po Vašingtono kalno dvarais, trokštu visa tai pamatyti savo akimis.

Viskas čia klostosi gerai. Dievo malonės dėka, tegul visada būnate

palaimoje. ŠRI JUKTEŠVARAS GIRI

Metai bėgo nepastebimai. Skaičiau paskaitas kiekviename savo naujosios šalies kampe, kreipiausi į šimtus klubų, koledžų, bažnyčių ir įvairių konfesijų grupių. Dešimtys tūkstančių amerikiečių gavo jogos iniciaciją. Visiems jiems 1929 m. paskyriau naują maldos minčių knygą – „ *Šnabždesiai iš*“ *Amžinybės* , su Amelitos Galli-Curci pratarne. **37-6** Pateikiu čia iš knygos eilėraščių pavadinimu „Dieve! Dieve! Dieve!“, kurį sukūriau vieną vakarą stovėdamas paskaitų tribūnoje:

Iš tas gylys iš snaudulys
Lipdamas spiraliniais budrumo laiptais,
šnabždu:

Dieve! Dieve! Dieve!

Tu esi maistas, ir kai nutraukiu savo
naktinio atsiskyrimo nuo Tavęs pasninką,
Aš skonis Tave, ir protiškai sakyti:

Dieve! Dieve! Dieve!
Kad ir kur eičiau, mano minčių šviesa visada
krypsta į Tave;
Ir į tas mūšis dūzgimas iš veikla
Mano tylus karo šauksmas visada yra:
Dieve! Dieve! Dieve! Kai audringos
išbandymų audros šaukia, Ir kai rūpesčiai
mane siaučia,
Aš nuskęsti jų šurmulys, garsiai giedojimas:
Dieve! Dieve! Dieve!
Kai mano protas pina sapnus
prisiminimų gijomis,
Tada įjungta kad magija audinys Aš rasti įspaustas:
Dieve! Dieve! Dieve!
Kiekvienas naktis, į laikas iš giliausias miegoti
Mano ramybė svajoja ir šaukia: Džiaugsmas!
Džiaugsmas! Džiaugsmas! Ir mano džiaugsmas
ateina giedodamas amžinai:
Dieve! Dieve! Dieve!
Budėdama, valgydama, dirbdama, sapnuodama,
miegodama, tarnaudama, medituodama, giedodama,
dieviškai mylėdama, mano siela nuolat dūzgia,
niekieno negirdėta:
Dieve! Dieve! Dieve!

Kartais – dažniausiai pirmąją mėnesio dieną, kai gaudavome sąskaitas už
Vašingtono kalno ir kitų Savęs realizacijos draugijos centrų išlaikymą! – su ilgesiu
galvodavau apie paprastą Indijos ramybę. Tačiau kasdien matydavau platesnį
supratimą tarp Vakarų ir Rytų; mano siela džiūgaudavo.

Radau didžią Amerikos širdį, išreikštą nuostabiose Emmos Lazarus linijose,
iškaltose Laisvės statulos, „Tremtinių Motinos“, apačioje:

Iš ji švyturys- ranka
Šviečia visame pasaulyje svetingai; jos švelnios
akys valdo oro tiltu sujungtą uostą, kuri įrėmina
dvyniai miestai.
„Išsaugok, senovės žemes, savo legendinę puošnumą!“
– tyliomis lūpomis šaukia ji. – „Atiduok man savo
pavargusius, vargšus, susispietusias mases,
trokštančias laisvai kvėpuoti,

Apgailėtinos šiukšlės tavo šurmulingo kranto.
Atsiųsk man šiuos, benamius, audringus, aš
pakeliu savo žibintą prie auksinių durų.

37-1 : Daugelis iš tie veidai Aš turėti nuo tada matytas į tas Vakarai, ir akimirksniu pripažintas..

37-2 : Svamis Premananda, dabar tas lyderis iš tas Savęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos į Vašingtonas, Nuolatinė srovė, buvo vienas Rančio mokyklos mokinių tuo metu, kai išvykau į Ameriką. (Tuomet jis buvo Brahmachari Jotin.)

37-3 : Šri Juktešvaras ir Aš paprastai kalbėjosi į Bengalų kalba.

37-4 : *Naujas Piligriminės kelionės Iš The Dvasia* (Bostonas: Švyturys Spauda, 1921 m.).

37-5 : Dr. ir Ponia Robinsonas aplankytas Indija į 1939 m. ir buvo pagerbtas svečiai ties tas Rančis mokykla.

37-6 : Ponia Galli-Curci ir ji vyras, Homeras Samueltas, tas pianistas, turėti buvo Krija Joga studentai už dvidešimt metų. The įkvepiantis istorija iš tas garsus prima Donos metų iš muzika turi buvo neseniai paskelbtas Galli -Curci *Gyvenimas Iš Daina* (aut. C. E. LeMassena, Paear Co., Niujorkas, 1945).

SKYRIUS: 38

Liuteris Burbankas -- A Šventasis Viduryje The Rožės

„Patobulinto augalų selekcijos paslaptis, be mokslinių žinių, yra meilė.“ Šią išmintį ištarė Lutheris Burbankas, kai ėjau šalia jo po jo Santa Rosos sodą. Sustojome netoli valgomųjų kaktusų lysvės.

„Kol atlikau eksperimentus, kad sukurčiau „bestuburius“ kaktusus, – tęsė jis, – dažnai kalbėdavausi su augalai, kad sukurtų meilės vibraciją. „Jums nėra ko bijoti“, – sakydavau jiems. „Jums nereikia reikia tavo gynybinių spyglių. Aš tave apsaugosiu.“ Pamažu išdygo naudingas dykumos augalas be dyglių veislė.“

Mane šis stebuklas sužavėjo. „Prašau, mielas Liuteri, duokite man keletą kaktusų lapų pasodinti savo sode prie Vašingtono kalno.“

A darbininkas stovint netoliese pradėjo į juostelė išjungtas kai kurie lapai; Burbankas neleido jį.

„Aš pats juos nuskinsiu svamiui.“ Jis padavė man tris lapus, kuriuos vėliau pasodinau ir džiaugiausi, kad jie užaugo į didžiulį dvarą.

Didysis sodininkas man pasakojo, kad pirmoji žymi jo pergalė buvo didelė bulvė, dabar žinoma jo vardu. Su genialumo nenuilstamu gebėjimu jis padovanojo pasauliui

sukryžmino gamtos patobulinimus – jo naujas Burbanko pomidorų, kukurūzų, moliūgų, vyšnių, slyvų, nektarinų, uogų, aguonų, lelijų, rožių veisles.

Sufokusavau fotoaparata, kai Liuteris vedė mane prie garsiojo graikinio riešutmedžio, kuriuo jis įrodė, kad natūralią evoliuciją galima teleskopiškai paspartinti.

„Vos per šešiolika metų“, – sakė jis, – „šis graikinių riešutų medis pasiekė tokį gausų riešutų derlių, kokį be jokios pagalbos gamta būtų užauginusi dvigubai greičiau.“

Liuteris Burbankas, mylimas draugas, pozos su aš į jo Kalėdų Senelis Roza sodas.

Burbanko mažai priimtas dukra atėjo išdykavimas su ji šuo į tas sodas.

„Ji – mano žmogiškasis augalas“, – meiliai jai pamojo Liuteris. „Dabar žmoniją matau kaip vieną didžiulį augalą, kuriam aukščiausiems pasitenkinimams reikia tik meilės, gamtos teikiamų palaiminimų, protingo kryžminimo ir atrankos. Per savo gyvenimą stebėjau tokią nuostabią augalų evoliucijos pažangą, kad optimistiškai laikiu sveiko, laimingo pasaulio, kai tik jo vaikai bus išmokyti paprasto ir racionalaus gyvenimo principų. Turime grįžti prie gamtos ir gamtos Dievo.“

„Liuteri, tau patiktų mano Rančio mokykla su jos lauko pamokomis ir džiaugsmo bei paprastumo atmosfera.“

Mano žodžiai palietė labiausiai Burbanko nuoširdaus auklėjimo stygą. Jis apipylė mane klausimais, jo giliose, ramiose akyse žibėjo susidomėjimas.

„Svamidži, – galiausiai tarė jis, – tokios mokyklos kaip tavo yra vienintelė ateities

tūkstantmečio viltis. Aš maištauju prieš mūsų laikų švietimo sistemas, atitrūkusias nuo gamtos ir slopinančias viską.“

individualumas. Aš rytas su tu širdis ir siela į tavo praktiškas idealai iš išsilavinimas“.

Kai atsisveikinau su švelniuoju išminčiumi, jis pasirašė ant nedidelio tomo ir padovanojo jį man. **38- 1** "Čia yra mano knyga įjungta *The Mokymai Iš The Žmogus Augalas* , **38-2** jis pasakė. "Naujas tipai iš reikalingi mokymai – bebaimiai eksperimentai. Kartais drąsiausi bandymai pavykdavo išaiškinti geriausi vaisiai ir gėlės. Vaikams skirtos edukacinės inovacijos taip pat turėtų tapti gausesnės ir drąsesnės.“

Tą vakarą su dideliu susidomėjimu skaičiau jo mažą knygelę. Įsivaizduodamas šlovingą žmonių žmonijos ateitį, jis rašė: „Užsispyręs gyvis šiame pasaulyje, sunkiausiai nukrypstantis nuo kelio yra augalas“ kartą fiksuotas į tam tikras įpročiai.Atminkite kad tai augalas turi konservuotas jo individualumas visi per amžius; galbūt tai yra tas, kurį galima atsekti per eonsus pačiose uolienose, ir kuris per visus šiuos didžiulius laikotarpius niekada nebuvo labai kitoks. Ar jūs? Tarkime, po visų šių pasikartojimo amžių augalas neįgyja valios, jei taip norite ją pavadinti, neprilygstamo atkaklumo? Iš tiesų yra augalų, pavyzdžiui, kai kurios palmės, tokių atkaklių, kad jokia žmogaus jėga dar negalėjo jų pakeisti. Žmogaus valia yra silpnas dalykas, palyginti su augalo valia. Bet pažiūrėkite, kaip viso šio augalo visą gyvenimą trunkantis užsispyrimas yra palaužiamas tiesiog sujungiant su juo naują gyvybę, kryžminant jį, visiškai ir galingai pakeičiant jo gyvenimą. Tada, kai... tas pertrauka ateina, pataisyti tai pagal šie kartos iš pacientas priežiūra ir atranka, ir naujas augalas leidžiasi nauju keliu, kad niekada nebegrįžtų prie senojo, jo atkakli valia pagaliau palaužta ir pasikeitusi.

"Kai kalbama apie tokį jautrų ir lankstų dalyką kaip vaiko prigimtis, problema tampa daug lengvesnė."

Magnetiškai traukiamas šio didžio amerikiečio, vėl ir vėl jį aplankiau. Vieną rytą atvykau tuo pačiu metu kaip ir paštininkas, kuris į Burbanko kabinetą paliko apie tūkstantį laiškų.

Sodininkai parašė jį iš visi dalys iš tas pasaulis.

„Svamidži, tavo buvimas man kaip tik proga išeiti į sodą“, – linksmi tarė Liuteris. Jis atidarė didelį stalo stalčių, kuriame buvo šimtai kelionių aplankų.

„Žiūrėk“, – tarė jis, – „štai kaip aš keliauju. Įstrigęs augalų ir korespondencijos apsuptyje, patenkinu savo troškimą aplankyti svetimas šalis retkarčiais žvilgtelėdamas į šiuos paveikslus.“

Mano automobilis stovėjo prie jo vartų; mudu su Liuteriu važiavome mažo miestelio gatvėmis, kurių sodai buvo nusėti nuo jo paties auginamų Santa Rosa, Peachblow ir Burbank rožių veislių.

„Mudu su draugu Henriu Fordu tikime senovės reinkarnacijos teorija“, – man pasakė Liuteris. „Ji nušviečia kitaip nepaaiškinamus gyvenimo aspektus. Atmintis nėra tiesos testas; vien tai, kad žmogus neprisimena savo praeities gyvenimų, neįrodo, kad jų niekada neturėjo. Atmintis tuščia ir apie gyvenimą iščiose bei kūdikystę; bet jis tikriausiai juos išgyveno!“ Jis nusijuokė.

Didysis mokslininkas gavo *Krijos* iniciaciją vieno iš mano ankstesnių vizitų metu. „Aš pamaldžiai praktikuojau šią techniką, Svamidži“, – pasakė jis. Po daugybės apgalvotų klausimų apie įvairius dalykus

aspektai iš joga, Liuteris pastebėjo lėtai:

„Rytai iš tiesų turi milžiniškus žinių lobius, kurių Vakarai vos pradėjo tyrinėti.“

Artimas bendravimas su gamta, kuri jam atskleidė daugelį savo uoliai saugomų paslapčių, suteikė Burbankui beribę dvasinę pagarbą.

„Kartais jaučiuosi labai arti Begalinės Galios“, – droviai prisipažino jis. Jo jautrus, gražiai suformuotas veidas nušvito prisiminimais. „Tada galėjau išgydyti aplinkinius sergančius žmones, taip pat ir daugybę sergančių augalų.“

Jis papasakojo man apie savo motiną, nuoširdžią krikščionę. „Daug kartų po jos mirties, – sakė Liuteris, – buvau palaimintas jos pasirodymu vizijose; ji kalbėjo su manimi.“

Mes vairavo atgal nenoriai link jo namai ir tie laukimas tūkstantis laiškai.

„Liuteri, – pasakiau, – kitą mėnesį pradėsiu leisti žurnalą, kuriame bus pristatomos Rytų ir Vakarų tiesos aukos. Prašau, padėk man išrinkti gerą žurnalo pavadinimą.“

Kurį laiką diskutavome apie pavadinimus ir galiausiai sutarėme dėl *Rytų-Vakarų*. Grįžę į jo kabinetą, Burbankas man davė savo straipsnį „Mokslas ir civilizacija“.

"Šis valia eiti į tas pirmas problema iš *Rytai-Vakarai*, Aš sakė dėkingai.

Mūsų draugystei stiprėjant, Burbanką pavadinau savo „Amerikos šventuoju“. „Štai žmogus“, – pacitavau, – „kuriame nėra klastos!“ Jo širdis buvo be galo gili, seniai pažinojusi nuolankumą, kantrybę, pasiaukojimą. Jo maži namai tarp rožių buvo griežtai paprasti; jis žinojo prabangos bevertiškumą, džiaugsmą, kurį teikia nedidelis turtas. Kuklumas, su kuriuo jis demonstravo savo mokslinę šlovę, man nuolat priminė medžius, kurie žemai linksta nuo nokstančių vaisių naštos; tai yra... nevaisingas medis, kuris iškelia galvą aukštai tuščiu pasigyrimu.

Buvau Niujorke, kai 1926 m. mirė mano brangus draugas. Verkdamas pagalvojau: „O, mielai nueičiau visą kelią iš čia į Santa Rosą, kad dar kartą jį pamatyčiau!“ Užsidaręs nuo sekretorių ir lankytojų, kitas dvidešimt keturias valandas praleidau vienumoje.

Kitą dieną atlikau Vedų atminimo apeigas aplink didelį Liuterio paveikslą. Grupė mano amerikiečių studentų, apsirengusių hinduistų apeiginiais drabužiais, giedojo senovines himnus, o aukojimui buvo aukojama gėlės, vanduo ir ugnis – kūno elementų ir jų išlaisvinimo Begaliniam Šaltinyje simboliai.

Nors Burbanko pavidalas slypi Santa Rozoje po Libano kedru, kurį jis prieš daugelį metų pasodino savo sode, jo siela man glūdi kiekvienoje plačiai atmerktomis akimis

žydinčioje gėlėje pakelėje. Argi ne Liuteris, trumpam pasitraukęs į erdvią gamtos
dvasią, šnabžda jos vėjuose, vaikščiojantis jos aušrose?

Jo vardas jau perėjo į bendrinės kalbos paveldą. Žodynas „Webster's New International Dictionary“, kuriame žodis „burbank“ įvardijamas kaip pereinamasis veiksmazodis, apibrėžia jį taip: „Kryžminti arba skiepyti (augalą). Taigi, perkeltine prasme, pagerinti (bet ką, kaip procesą ar instituciją) pasirenkant geras savybes ir atmetant blogas arba pridėdant gerų savybių.“

„Mylimasis Burbankai, – sušukau perskaitęs apibrėžimą, – tavo vardas dabar yra gerumo sinonimas!“

A handwritten signature in black ink, reading "Luther Burbank". The script is cursive and elegant, with the first letters of each word being capitalized and prominent.

kad jis nenorėjo grįžti į Indiją, kol negaus Didžiojo Išvaduotojo portreto. Tvirtai įsitvirtinęs įjungta Linkolno slenkstis tas prekybininkas atsisakė į palikti iki tas nustebęs Prezidentas leidžiama jį į pasamdė garsų Niujorko menininką Danielį .Huntingtoną. Kai portretas buvo baigtas, hinduistas jį triumfuodamas nugabeno į Kalkutą

38-2 : Naujas Jorkas: Šimtmetis Co., 1922 m.

SKYRIUS: 39

Teresė Neumannas, The katalikų Stigmatistas

"Grįžk į Indiją. Kantriai tavęs laukiau penkiolika metų. Netrukus išplauksiu iš kūno ir pasieksiu Spindinčiąją Buveinę. Jogananda, ateik!"

Sėdint meditacijos metu savo būstinėje Vašingtono kalne, mano vidinėje ausyje skambėjo stulbinamai Šri Juktešvaro balsas. Akimirksniu įveikęs dešimt tūkstančių mylių, jo žinia persmelkė mano būtį lyg žaibo blyksnis.

Penkiolika metų! Taip, supratau, dabar jau 1935-ieji; penkiolika metų skleidžiu savo guru mokymą Amerikoje. Dabar jis mane prisimena.

Tą popietę papasakojau savo patirtį atvykusiam mokiniui. Jo dvasinis tobulėjimas taikant *Krija jogą* buvo toks nepaprastas, kad dažnai jį vadinau „šventuoju“, prisimindamas Babadžio pranašystę, kad ir Amerika per senovės jogos kelią pagimdys dieviškąją pažinimą pasiekiančių vyrų ir moterų.

Tai mokinsys ir a skaičius iš kiti dosniai reikalavo įjungta gamyba a auka už mano kelionės. Taip išsprendęs finansinę problemą, pasiruošiau išplaukti per Europą į Indiją. Įtemptos savaitės pasiruošimo Vašingtono kalne! 1935 m. kovo mėn. pagal Kalifornijos valstijos įstatymus įsteigiau Savęs realizavimo draugiją kaip ne pelno siekiančią korporaciją. Šiai švietimo įstaigai skiriamos visos viešos aukos, taip pat pajamos iš mano knygų, žurnalų, parašytų kursų, pamokų ir visų kitų pajamų šaltinių pardavimo.

"Aš turės būti atgal," Aš pasakė mano studentai. "Niekada turės Aš pamiršti Amerika".

Atsisveikinimo vaišėse, kurias man surengė mylintys draugai Los Andžele, ilgai žiūrėjau į jų veidus ir dėkingai pagalvojau: „Viešpatie, tas, kuris prisimena Tave kaip vienintelį

Davēja, niekada nestokos švelnumo...”

iš draugystė tarp mirtingieji“.

Aš išplaukiau iš Niujorko 1935 m. birželio 9 d. **39-1** „ Europoje “. Mane lydėjo du studentai: mano sekretorius ponas C. Richardas Wrightas ir pagyvenusi moteris iš Sinsinačio, panelė Ettie Bletch. Mėgavomės vandenyno ramybės dienomis – maloniu kontrastu su praeities skubotomis savaitėmis. Mūsų laisvalaikio laikotarpis buvo trumpas; šiuolaikinių laivų greitis turi ir apgailėtinų bruožų!

Kaip ir bet kuri kita smalsių turistų grupė, mes vaikščiojome po didžiulį ir senovinį Londono miestą. Kitą dieną buvau pakviestas pasakyti kalbą dideliame susitikime Caxton salėje, kuriame mane Londono auditorijai pristatė seras Francis Younghusband. Mūsų kompanija praleido malonią dieną sero Harry Lauderio svečiais jo dvare Škotijoje. Netrukus perplaukėme Lamanšo sąsiaurį, kad... žemyną, nes norėjau atlikti ypatingą piligriminę kelionę į Bavariją. Tai būtų mano vienintelė jaučiau, kad turiu progą aplankyti didžiąją katalikų mistikę Therese Neumann iš Konersroito.

Prieš daugelį metų buvau skaičiusi nuostabų pasakojimą apie Therese. Straipsnyje pateikta informacija buvo tokia :

(1)Teresė, gimusi 1898 m., būdama dvidešimties buvo sužeista per avariją; ji apako ir liko paralyžiuota.

(2)Ji stebuklingai atgavo regėjimą 1923 m., pasimeldusi šv. Teresei, „Mažajai gėlelei“. Vėliau Therese Neumann galūnės akimirksniu pasveiko.

(3)Nuo 1923 metų Teresė visiškai susilaikė nuo maisto ir gėrimų, išskyrus vieną mažą pašventintą ostiją kasdien.

(4)Kristaus stigmos, arba šventos žaizdos, atsirado 1926 m. ant Teresės galvos, krūtinės, rankų ir kojų. Po to kiekvienos savaitės penktadienį ji išgyveno Kristaus kančią, savo kūne kentėdama visas jo istorines kančias.

(5)Paprastai mokėdama tik paprastą savo kaimo vokiečių kalbą, penktadienio traso metu Teresė taria frazes, kurias mokslininkai atpažino kaip senovės aramėjų kalbas. Tinkamu regėjimo metu ji prabyla hebrajų arba graikų kalba.

(6)Pagal bažnytinis leidimas, Teresė turi keli kartus buvo po uždaryti mokslinis stebėjimas. Dr. Fritzas Gerlickas, protestantiško vokiečių laikraščio redaktorius, nuvyko į Konnersreitą „demaskuoti katalikų sukčiavimo“, bet galiausiai pagarbiai parašė savo biografiją. **39-2**

Kaip visada, nesvarbu, ar Rytuose, ar Vakaruose, nekantravau susitikti su šventuoju. Apsidžiaugiau, kai liepos 16 d. mūsų mažoji kompanija įvažiavo į jaukų Konersroito kaimelį. Bavarijos valstiečiai parodė gyvą susidomėjimą mūsų „Ford“ automobiliu

(atvežtu iš Amerikos) ir jo įvairia grupė – jaunu amerikiečiu, pagyvenusia ponį ir alyvuogių spalvos rytietiu, ilgais plaukais, pakištu po palto apykakle.

Teresės mažai kotedžas švarus ir tvarkingas, su pelargonijos žydintis pagal a
primityvus na, buvo deja!

tyliai uždaryta. Kaimynai ir net pro šalį ėjęs kaimo paštininkas negalėjo mums suteikti jokios informacijos. Pradėjo lyti; mano kompanionai pasiūlė mums išvykti.

"Ne," Aš sakė atkakliai, "Aš valia apsistoti čia iki Aš rasti kai kurie užuomina pirmaujantis į Teresė".

Po dviejų valandų mes vis dar sėdėjome automobilyje pliaupiant niūriam lietui. „Viešpatie“, – skundydamasis atsidusau, – „kodėl mane čia atvedei, jei ji dinga?“

An Angliškai kalbantis vyras sustabdytas šalia mus, mandagiai siūlymas jo pagalba.

„Nežinau tiksliai, kur yra Teresė“, – pasakė jis, – „bet ji dažnai lankosi profesoriaus Wurzo, Eichštato seminarijos vadovo, namuose, esančiuose už aštuoniasdešimties mylių nuo čia.“

Kitą rytą mūsų kompanija nuvažiavo į ramų Eichštato kaimelį, siaurą akmenimis grįstą gatvelę. Dr. Wurzas mus nuoširdžiai pasveikino savo namuose: „Taip, Therese atvyko.“ Jis pranešė jai apie atvykėlius. Netrukus pasirodė pasiuntinys su jos atsakymu.

„Nors vyskupas prašė manęs su niekuo nesusitikti be jo leidimo, aš priimsiu Dievo vyrą iš Indijos.“

Giliai sujaudintas šių žodžių, nusekiau paskui daktarą Wurzą laiptais aukštyn į svetainę. Teresė tuoj pat įėjo, spinduliuodama ramybės ir džiaugsmo aurą. Ji vilkėjo juodą suknelę ir nepriekaištingai baltą galvos apdangalą. Nors tuo metu jai buvo trisdešimt septyneri, ji atrodė daug jaunesnė, iš tiesų turėjo vaikišką gaivumą ir žavesį. Sveika, dailios formos, rausvais skruostais ir linksma – tai šventoji, kuri nevalgo!

Teresė pasveikino mane labai švelniai paspausdama ranką. Abi švytėjome tylioje bendrystėje, žinodamos, kad viena kitą myli Dievą.

Daktaras Wurzas maloniai pasisiūlė pabūti vertėju. Kai atsisėdome, pastebėjau, kad Therese žvilgčioja į mane su naiviu smalsumu; matyt, hinduistai Bavarijoje buvo retenybė.

"Nedaryk tu valgyti ką nors?" Aš norėjo į girdėti tas atsakymas iš

ji nuosavas lūpos. „Ne, išskyrus pašventintą ryžių miltų ostinį kartą

kiekvieną rytą šeštą valandą.“ „Kokio dydžio tas ostinys?“

„Jis plonas kaip popierius, mažos monetos dydžio.“ Ji pridūrė: „Aš jį priimu dėl sakramentinių priežasčių; jei jis nepašventintas, negaliu jo praryti.“

„Žinoma, nebūtumēte galējē iš to gyventi ištistus dvylika
metų?“ „Aš gyvenu Dievo šviesoje.“ Koks paprastas jos
atsakymas, koks einšiniškas!

"Aš pamatyti tu suvokti kad energija srautai į tavo kūnas iš tas eteris, saulė, ir oras."

A greitas šypsena bankrutavo virš ji veidas. "Aš rytas taigi laimingas į žinoti tu suprasti kaip Aš gyventi".

„Jūsų šventas gyvenimas yra kasdienis Kristaus ištartos tiesos įrodymas: „Žmogus gyvens ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų.““ **39-3**

Ji vėl apsidžiaugė mano paaiškinimu. „Tikrai taip. Viena iš priežasčių, kodėl šiandien esu čia, žemėje, yra įrodyti, kad žmogus gali gyventi ne vien maistu, o nematoma Dievo šviesa.“

"Gali tu mokyti kiti kaip į gyventi be maistas?"

Ji pasirodė a smulkmena šokiruotas. "Aš negaliu daryti kad; Dievas daro ne noras tai."

Kai mano žvilgsnis nukrypo į jos tvirtas, grakščias rankas, Therese parodė man mažą, kvadratinę, ką tik užgijusią žaizdėlę ant kiekvieno delno. Ant kiekvienos rankos nugarėlės ji parodė į mažesnę, pusmėnulio formos formos žaizda, ką tik užgijusi. Kiekviena žaizda perėjo tiesiai per ranką. Šis vaizdas man priminė dideles kvadratinės geležinės vinis su pusmėnulio formos galais, kurios vis dar naudojamos Rytuose, bet kurių neprisimenu matęs Vakaruose.

Šventoji man papasakojo apie savo savaitinius transo išpuolius. „Kaip bejėgė stebėtoja, aš stebiu visą Kristaus kančią.“ Kiekvieną savaitę, nuo ketvirtadienio vidurnakčio iki penktadienio popietės pirmos valandos, jos žaizdos atsiveria ir kraujuoja; ji netenka dešimt svarų iš savo įprasto 121 svaro svorio. Labai kentėdama dėl užjaučiančios meilės, Teresė vis dėlto džiaugsmingai laukia šių savaitinių vizijų apie... jos Viešpats.

Iškart supratau, kad Dievas ketino jos keistu gyvenimu patikinti visus krikščionis Jėzaus gyvenimo ir nukryžiuavimo istoriniu autentiškumu, kaip aprašyta Naujajame Testamente, ir dramatiškai parodyti amžiną ryšį tarp Galilėjos Mokytojo ir jo pasekėjų.

Profesorius Vurzas susijęs kai kurie iš jo patirtys su tas šventasis.

„Keletas iš mūsų, įskaitant Teresę, dažnai keliaujame ištisas dienas apžiūrėti Vokietijos“, – pasakojo jis man. „Tai ryškus kontrastas – nors mes valgome tris kartus per dieną, Teresė nieko nevalgo. Ji išlieka žvali kaip rožė, jos nepaliečia kelionių sukeltas nuovargis. Kai mes išalkstame ir ieškome užeigos namų pakelėse, ji linksmi juokiasi.“

Profesorius pridūrė keletą įdomių fiziologinių detalių: „Kadangi Teresė nevalgo, jos skrandis susitraukė. Ji neturi išskyrų, bet jos prakaito liaukos veikia; jos oda visada švelni ir stangri.“

Prie tas laikas iš atsisveikinimas Aš išreikštas į Teresė mano troškimas į būti dabartis ties ji transas.

„Taip, prašau atvykti į Konnersreuthą kitą penktadienį“, – maloniai tarė ji. „Vyskupas duos jums leidimą. Labai džiaugiuosi, kad manęs ieškojote Eichštate.“

Teresė švelniai, daug kartų, paspaudė rankas ir kartu su mūsų grupe nuėjo iki vartų. Ponas Raitas įjungė automobilio radiją; šventasis ją tyrinėjo entuziastingai šypsodamasis. Susirinko tokia didelė jaunimo minia, kad Teresė pasitraukė į namus. Pamatėme ją prie lango, kur ji vaikiškai į mus žvelgė, mojuodama ranka.

Kitą dieną iš pokalbio su dviem labai maloniais ir draugiškais Teresės broliais sužinojome, kad šventoji naktį miega tik vieną ar dvi valandas. Nepaisant daugybės žaizdų jos kūne, ji aktyvi ir kupina energijos. Ji myli paukščius, prižiūri žuvų akvariumą ir dažnai dirba savo sode. Jos korespondencija yra didelė; katalikų tikintieji rašo jai maldas ir išgydymo palaiminimus. Daugelis ieškotojų per ją buvo išgydyti nuo sunkių ligų.

Jos brolis Ferdinandas, maždaug dvidešimt trejų metų, paaiškino, kad Teresė turi galią per maldą savo kūnu gydyti kitų negalavimus. Šventosios susilaikymas nuo maisto atsirado tada, kai ji meldėsi, kad jos parapijos jaunuolio, tuo metu besiruošiančio priimti kunigus, gerklės liga būtų perkelta į jos gerklę.

Ketvirtadienio popietę mūsų kompanija nuvažiavo į vyskupo namus, kuris su šokia tokia nuostaba pažvelgė į mano garbanotas garbanas. Jis lengvai išrašė reikiamą leidimą. Mokesčio nebuvo; Bažnyčios nustatyta taisyklė skirta tiesiog apsaugoti Teresę nuo atsitiktinių turistų antplūdžio, kurie ankstesniais metais penktadieniais plūdo tūkstančiais.

Penktadienio rytą, apie pusę dešimos, atvykome į Konnersroitą. Pastebėjau, kad Teresės mažame namelyje yra speciali stiklinė stogo dalis, kad ji gautų daug šviesos. Apsidžiaugėme matydami Durys nebebuvo uždarytos, o plačiai atvertos, svetingai nusiteikusios. Eilėje rikiavosi apie dvidešimt lankytojų, ginkluotų leidimais. Daugelis atvyko iš tolimų atstumų, norėdami pamatyti mistinį transą.

Teresė išlaikė mano pirmąjį egzaminą profesoriaus namuose, nes intuityviai žinojo, kad noriu ją pamatyti dėl dvasinių priežasčių, o ne vien tam, kad patenkinčiau trumpalaikį smalsumą.

Antrasis mano išbandymas buvo susijęs su tuo, kad prieš pat lipdamas į jos kambarį, panirau į jogos transo būseną, kad susiliečiau su ja telepatiniu ir televiziniu ryšiu. Įėjau į jos kambarį, pilną lankytojų; ji gulėjo lovoje, apsirengusi baltu chalatu. Su ponu...

Raitui sekant iš paskos, sustojau vos už slenksčio, apstulbintas keisto ir labai bauginančio reginio.

TEREZĖ NEUMANAS

Garsūs katalikų Stigmatistas PSO įkvėptas mano 1935 m. piligrimystė į Konnersreuth Bavarija

Kraujas plona, colio pločio srovele tekėjo iš Teresės apatinių vokų. Jos žvilgsnis buvo nukreiptas į dvasinę akį kaktos centre. Ant galvos apvyniotas audinys buvo permirkęs krauju nuo erškėčių vainiko stigmų žaizdų. Baltas drabužis buvo raudonai aptaškytas ant širdies nuo žaizdos šone, toje vietoje, kur Kristaus kūnas prieš daugelį amžių patyrė paskutinį kareivio ieties dūrio pažeminimą.

Teresės rankos buvo ištiestos motiniškai, maldaujančiai; jos veide buvo kankinama ir dieviška išraiška. Ji atrodė liesesnė, pasikeitusi daugeliu aspektų – tiek subtiliai, tiek išoriškai.

Murmėdama žodžius užsienio kalba, ji kalbėjo šiek tiek virpančiomis lūpomis asmenims, matomiems jos vidinėje akiratyje.

Kai buvau suderinęs savo ritmą su ja, pradėjau matyti jos regėjimo scenas. Ji stebėjo Jėzų, nešantį kryžių tarp besityčiojančios minios. **39-4** Staiga ji sutrikusi pakėlė galvą: Viešpats buvo pargriuvęs po žiauriu svoriu. Vizija išnyko. Išsekusi iš karšto gailesčio, Teresė sunkiai susmuko ant pagalvės.

Tą akimirką išgirdau garsų dunktelėjimą už nugaros. Akimirką pasukęs galvą, pamačiau du vyrus, nešančius gulintį kūną. Bet kadangi buvau išėjęs iš gilios virššamonės būsenos,... Ne iš karto atpažinau parkritusįjį. Vėl išmeigiau žvilgsnį į Teresės veidą – mirtinai išblyškusį po kraujo srovele, bet dabar ramų, spinduliuojantį tyrumu ir šventumu. Vėliau žvilgtelėjau atgal ir pamačiau poną Raitą, stovintį, ranka prisispaudusį prie skruosto, iš kurio bėgo kraujas. lašantis.

"Dikas" Aš pasiteiravo nerimastingai, "buvo tu tas vienas PSO krito?"

"Taip, Aš nualpo ties tas bauginantis spektaklis".

"Na," Aš sakė guodžiančiai, "tu yra drąsus į grąžinti ir žvilgsnis ant tas regėjimas vėl."

Prisimindami kantriai laukiančią piligrimų eilę, mudu su ponu Wrightu tyliai atsisveikinome su Therese ir palikome jos šventą akivaizdą. **39-5**

Kitą dieną mūsų maža grupelė patraukė į pietus, dėkingi, kad mums nereikėjo naudotis traukiniais ir kad galėjome sustabdyti „Ford“ bet kurioje pasirinktoje vietoje apylinkėse. Mėgavomės kiekviena minute. a turas per Vokietiją, Olandiją, Prancūziją, ir tas Šveicarijos Alpės. Į Italiją mes pagamintas a ypatingas kelionė į Asyžių pagerbti nuolankumo apaštala šv. Pranciškų. Kelionė po Europą baigėsi Graikijoje, kur apžiūrėjome Atėnų šventyklas ir pamatėme kalėjimą, kuriame gyveno švelnusis Sokratas **39-6** buvo išgėręs savo mirties eliksyrą. Žmogus žavisi meniškumu, su kuriuo graikai visur sukūrė savo fantazijas alabastru.

Mes išplaukėme laivu per saulėtą Viduržemio jūrą ir išsilaipinome Palestinoje. Diena iš dienos klajodamas po Šventąją Žemę, buvau labiau nei bet kada įsitikinęs piligrimystės verte. Dvasia Kristus yra visur Palestinoje; aš pagarbiaiėjau šalia jo Betliejuje, Getsemanėje, Kalvarijoje, šventajame Alyvų kalne, prie Jordano upės ir Galilėjos ežero.

Mūsų mažoji kompanija aplankė Gimdymo ėdžias, Juozapo dailidės dirbtuves, Lozorius kapą, Martos ir Marijos namus, Paskutinės vakarienės menę. Atsivėrė antika; scena po scenos mačiau dieviškąją dramą, kurią Kristus kadaise vaidino per amžius.

Toliau – Egiptas su šiuolaikiniu Kairu ir senovinėmis piramidėmis. Tada laivas siaurąją Raudonąją jūrą, per plačiąją Arabijos jūrą; štai, Indija!

39-1 : The nepaprastas įtraukimas čia iš a užbaigtas data yra mokėtina į tas faktas kad mano sekretorė, Ponas Wrightas, laikomas a kelionių dienoraštis.

39-2 : Kita knygos įjungta ji gyvenimas yra *Teresė Neumanns: A Stigmatistas Iš Mūsų Diena* , ir *Toliau Kronikos Iš Therese Neumann* , abu Friedricho Ritterio von Lamos kūriniai (Milvokis: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Mato* 4:4. Vyro kūnas baterija yra ne ilgalaikis pagal bruto maistas (duona) vienas, bet pagal tas vibruojantis kosminis energija (žodis arba AUM). Nematoma jėga į žmogaus kūną teka per pailgųjų smegenų vartus. Šis šeštasis kūno centras yra kaklo gale, penkių stuburo *čakrų* (sanskrito kalba – „ratai“ arba spinduliuojančios jėgos centrai) viršuje. Pailgosios smegenys yra pagrindinis įėjimas, pro kurį į kūną tiekiama universali gyvybinė jėga (AUM), ir yra tiesiogiai susijusios su žmogaus valios galia, sutelkta septintajame arba Kristaus sąmonės centre (*Kutasthoje*) trečiojoje akyje. tarp tas antakiai. Kosminis energija yra tada saugoma aukštyje į tas smegenys kaip a rezervuaras iš begalinių potencialas, *Vedose* poetiškai minimas kaip „tūkstančio žiedlapių šviesos lotosas“. Biblijoje AUM visada vadinamas „Šventąja Dvasia“ arba nematoma gyvybine jėga, kuri dieviškai palaiko visą kūriniją. „Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra jumoje esančios Šventosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo, šventykla, ir kad jūs nebepriklausote patys sau?“ (1 *Korintiečiams* 6:19).

39-4 : Per tas valandos ankstesnis mano atvykimas, Teresė turėjo jau praėjo per daug vizijos iš tas uždarymas dienos Kristaus gyvenimas. Jos žavėjimas paprastai prasideda su scenos iš tas renginiai kuris sekė tas Paskutinis Vakarienis. Jos vizijos baigiasi Jėzaus mirtimi ant kryžiaus arba, kartais, palaidojimu.

39-5 : Teresė turi išgyveno tas nacių persekiojimas, ir yra vis dar dabartis į Konnersreuth pagal į 1945 m. Amerikietis naujienų siuntimai iš Vokietijos.

39-6 Eusebijaus ištraukoje pasakojama apie įdomų Sokrato ir hinduistų išminčiaus susitikimą. Ištraukoje rašoma: „Muzikantas Aristoksenas pasakoja tokią istoriją apie indus. Vienas iš šių vyrų sutiko Sokratą Atėnuose ir paklausė...“ jį ką buvo tas apimtis iš jo filosofija. „An“ užklausa į žmogus reiškiniai, atsakė Sokratas. Prie tai tas Indijos sprogimas iš juokdamasis. „Kaip“ skardinė a vyras teirautis į žmogus reiškiniai, jis sakė, kai jis yra neišmanėlis iš dieviškas vieni?“ Minimas Aristoksenas buvo Aristotelio mokinys ir žymus harmonikų rašytojas. Jo amžius siekia 330 m. pr. Kr.

SKYRIUS: 40

Aš Grąžinti Į Indiją

Su dėkingumu kvėpavau palaimintu Indijos oru. Mūsų laivas „*Rajputana*“ 1935 m. rugpjūčio 22 d. prisišvartavo didžiuliame Bombėjaus uoste. Net ir ši, mano pirmoji diena ne laive, buvo ateinančių metų – dvylikos mėnesių nenutrūkstamos veiklos – nujauta. Draugai susirinko prie doko su girliandomis ir sveikinimais; netrukus mūsų apartamentuose Tadžmahalo viešbutyje pasipylė reporterių ir fotografų srautas.

Bombėjus man buvo naujas miestas; radau jį energingai modernų, su daugybe Vakarų naujovių. Erdviuose bulvaruose auga palmės; didingi valstybiniai pastatai varžosi dėl dėmesio su senovinėmis šventyklomis. Tačiau labai mažai laiko buvo skirta apžiūrai; buvau nekantrus, nekantravau pamatyti savo mylimą guru ir kitus brangius žmones. Uždėję „Ford“ automobilį bagažo vagone, mūsų kompanija netrukus traukiniu skubėjo į rytus, Kalkutos link. **40-1**

Atvykę į Howrah stotį, radome tokią didžiulę minią, susirinkusią mūsų pasveikinti, kad kurį laiką negalėjome išlipti iš traukinio. Priėmimo komitetui vadovavo jaunas Kasimbazaro maharadža ir mano brolis Bišnu; nebuvo pasiruošęs tokiam šiltam ir nuoširdžiam sutikimui.

Priekyje rikiuojasi automobilių ir motociklų eilė, skambant džiaugsmingam būgnų ir kriauklių gaudesiui, panelė Bletch, ponas Raitas ir aš, nuo galvos iki kojų pasipuošę gėlėmis, lėtai važiuojame į mano tėvo namus.

Mano pagyvenę tėvai apkabino mane lyg atgimstantį iš numirusiųjų; ilgai žiūrėjome vienas į kitą, be žado iš džiaugsmo. Aplink mane būriavosi broliai ir seserys, dėdės, tetos ir pusbroliai, seniai matę mokiniai ir draugai, tarp mūsų nebuvo nė vienos sausos akies. Dabar, perkelta į atminties archyvus, meilės susijungimo scena ryškiai

išliko, nepamirštama mano širdyje.

Kaip už mano susitikimas su Šri Juktešvaras žodžiai nesėkmė aš; leisti tas sekantis
aprašymas iš mano

sekretorė užtenka.

„Šiandien, kupinas pačių didžiausių lūkesčių, nuvažiavau Joganandadžiu iš Kalkutos į Seramporą“, – savo kelionių dienoraštyje rašė ponas Wrightas. „Praėjome pro keistas parduotuvėles, viena iš jų buvo mėgstamiausia Joganandadžio užkandinė jo studijų laikais, ir pagaliau įvažiavome į siaurą, aptvertą gatvelę. Staigus posūkis į kairę, ir priešais mus stūksojo paprastas, bet įkvepiantis dviejų aukštų ašramas su ispaniško stiliaus balkonu, kyšančiu iš viršutinio aukšto. Visus kamavo taikios vienatvės įspūdis.“

„Su dideliu nuolankumu įėjau paskui Joganandą į kiemą tarp atsiskyrėlio namų sienų. Širdys plakė smarkiai, lipome senais cementiniais laiptais, kuriais, be abejo, mindžiojo daugybė tiesos ieškotojų. Įtampa vis didėjo mums žengiant. Prieš mus, laiptų viršuje, tyliai pasirodė Didysis, Svamis Šri Juktešvardžis, stovintis kilnia išminčiaus poza.“

„Mano širdis virpėjo ir virpėjo, kai jaučiausi palaiminta privilegija būti jo didingoje akivaizdoje. Ašaros užtemdė mano nekantrų žvilgsnį, kai Joganandadžis atsiklaupė ant kelių ir, nuleidęs galvą, išreiškė savo sielos dėkingumą ir pasisveikinimą, ranka palietęs savo guru pėdas, o paskui, nuolankiai nusilenkdamas, savo galvą. Tada jis atsistojo ir Šri Juktešvardžis apkabino jį iš abiejų krūtinės pusių.“

„Pradžioje žodžiai nepratarė nė žodžio, bet stipriausias jausmas buvo išreikštas tyliomis sielos frazėmis. Kaip jų akys žibėjo ir degė atnaujintos sielos sąjungos šiluma! Švelnus virpesys nuvilnijo ramioje terasoje, ir net saulė išsisuko pro debesis, staiga suteikdama šlovės žaibą.“

"Priklaupęs prieš mokytoją, išreiškiau savo neišreikštą meilę ir padėką, prisilietęs prie jo" pėdos, laiko ir tarnystės nubrozdytos, ir gaudamos jo palaiminimą. Tada atsistoju ir susidūriau su dviem Gražios, gilios akys, žėrinčios savistaba, tačiau spindinčios džiaugsmu. Įėjome į jo svetainę, kurios visa pusė vedė į išorinį balkoną, pirmą kartą matomą iš gatvės. Meistras atsirėmė į nudėvėtą sofą, sėdėdamas ant užtiesto čiužinio ant cemento grindų. Mudu su Joganandadžiu sėdėjome prie guru kojų, pasidėję oranžines pagalves, kad palengvintume savo padėtį. ant šiaudinio kilimėlio.

„Bandžiau ir bandžiau įsiskverbti į bengalų kalbos pokalbį tarp dviejų svamijų – nes, kaip supratau, anglų kalba yra niekinė, kai jie kalba kartu, nors Svamidžis Maharadžas, kaip kiti vadina didįjį guru, gali ir dažnai kalba ja. Tačiau per jo šildančią šypseną ir žibančias akis išvelgiau Didžiojo šventumą. Viena savybė, lengvai išvelgiama jo linksname, rimtame pokalbyje, yra ryžtingas teiginių pozityvumas – išmintingo žmogaus, kuris žino, kad žino, nes pažįsta Dievą, požymis. Jo didelė išmintis, tikslo tvirtumas ir ryžtas matomi visais atžvilgiais.“

„Kartkartėmis pagarbiai jį tyrinėdamas pastebėjau, kad jis stambus, atletiško ūgio,

užgrūdintas išsižadėjimo išbandymų ir aukų. Jo laikysena didinga. Ryškiai nuožulniakakta, kaip...“ jei ieško tas dangūs, dominuoja jo dieviškas veidas. Jis turi a veikiau didelis ir jaukus nosis,

kuriuo jis linksminasi laisvalaikio akimirkomis, vartydamas ir judindamas jį pirštais, lyg vaikas. Jo galingas tamsias akis gaubia eterinis mėlynas žiedas. Per vidurį perskirti plaukai prasideda sidabriniai ir virsta sidabriškai auksinėmis ir sidabriškai juodomis sruogomis, pasibaigdami garbanomis ties pečiais. Jo barzda ir ūsai reti arba išretėję, tačiau, regis, pabrėžia jo bruožus ir, kaip ir jo charakteris, yra gilūs ir tuo pačiu šviesūs.

„Jis linksmai ir linksmai juokiasi, sklindantis iš krūtinės gelmių, priversdamas jį drebėti ir virpėti visu kūnu – labai linksmas ir nuoširdus. Jo veidas ir stotas stulbinantys savo jėga, kaip ir raumeningi pirštai. Jis juda oriai ir tiesiai.“

"Jis vilkėjo tiesiog įprastą *dhoti* ir marškinius, abu kažkada nudažyti ryškia ochra spalva, o dabar..." išblukusi apelsino spalva.

Apsidairęs pastebėjau, kad šis gana apleistas kambarys bylojo apie savininko abejingumą materialiniams patogumams. Ilgojo kambario baltos sienos, nudažytos oro sąlygų, buvo nudažytos blunkančiu mėlynu tinku. Viename kambario gale kabojo Lahiri Mahasaya paveikslas, papuoštas paprasto pamaldumo girliandomis. Taip pat kabėjo senas paveikslas, kuriame Joganandadžis pavaizduotas pirmą kartą atvykęs į Bostoną, stovintis su kitais Religijų kongreso delegatais.

„Pastebėjau keistą modernumo ir senoviškumo derinį. Didžiulis, šlifuoto stiklo, žvakių šviesos sietynas dėl nenaudojimo buvo aplipęs voratinkliais, o ant sienos kabojo ryškus, atnaujintas kalendorius. Visas kambarys tvyrojo ramybės ir ramybės kvapą. Už balkono mačiau kokospalmes, tyliai saugančias virš atsiskyrėlio namelio.“

„Įdomu pastebėti, kad meistrui tereikia suploti rankomis, o prieš baigiant, jam patarnauja arba padeda koks nors mažas mokinys. Beje, mane labai traukia vienas iš jų – liesas vaikinys, vardu Prafula, **40-2 metu.**“ ilgais juodais plaukais iki pečių, skvarbiomis, spindinčiomis juodomis akimis ir dangiška šypsena; jo akys žiba, kylant lūpų kampučiams, tarsi žvaigždės ir pusmėnulis, pasirodantys prieblandoje.

„Svamio Šri Juktesvardžio džiaugsmas dėl sugrąžinto „produkto“ akivaizdžiai didelis (ir jis, regis, šiek tiek smalsauja apie „produkto produktą“). Tačiau išminties aspekto dominavimas Didžiojo prigimtyje trukdo jam reikšti jausmus išoriškai.“

„Joganandadžis įteikė jam keletą dovanų, kaip įprasta, kai mokinys grįžta pas savo guru. Vėliau susėdome prie paprasto, bet gerai paruošto valgio. Visi patiekalai buvo daržovių ir ryžių deriniai. Šri Juktesvardžis buvo patenkintas, kad naudojau keletą indiško papročio, pavyzdžiui, „pirštų valgymą“.

„Po kelių valandų bengalų kalbos frazių skleidimo, šiltų šypsenų ir džiaugsmingų žvilgsnių mainų, mes nusilenkėme jam po kojomis ir atsisveikinome su *pranam*, **40-3.**“ ir išvykau į Kalkutą su amžinu švento susitikimo ir pasveikinimo prisiminimu. Nors daugiausia rašau apie savo išorinius įspūdžius apie jį, visada suvokiau tikrąjį

šventojo pagrindą – jo dvasinę šlovę. Aš jaučiau jo galią ir tą jausmą nešiosiu kaip savo dievišką palaiminimą.“

Iš Amerikos, Europos ir Palestinos buvau parvežęs daug dovanų Šri Juktešvarui. Jis jas priėmė šypsodamasis, bet be jokių pastabų. Savo reikmėms Vokietijoje buvau nusipirkęs skėčio ir lazdos derinį. Indijoje nusprendžiau lazda padovanoti Mokytojui.

„Šią dovaną aš tikrai vertinu!“ Mano guru žvilgsnis nukrypo į mane su meile. supratimo, kai jis pasakė neįprastą komentarą. Iš visų dovanų būtent lazdelę jis išsirinko, kad parodytų lankytojams.

„Mokytojau, prašau leisti man nupirkti naują kilimą svetainei.“ Pastebėjau, kad Šri Juktešvaro tigro kailis buvo uždėtas ant suplyšusio kilimo.

„Daryk taip, jei tau patinka.“ Mano guru balsas nebuvo entuziastingas. „Štai, mano tigro kilimėlis gražus ir švarus; aš esu monarchas savo mažoje karalystėje. Už jos yra didžiulis pasaulis, kuriame domina tik išorė.“

Jam ištarus šiuos žodžius, pajutau, kaip metai slenka atgal; vėl esu jaunas mokinyš, apvalytas kasdienės bausmės ugnyje!

Vos tik galėjau atsiplėšti nuo Seramporo ir Kalkutos, kartu su ponu Raitu išvykau į Rančį. Koks ten buvo sutikimas, tikros ovacijos! Ašaros kaupėsi akyse, kai apkabinau nesavanaudiškus mokytojus, kurie per penkiolika mano nebuvimo metų išlaikė mokyklos vėliavą. Švytintys bendrabučių ir dieninių mokinių veidai ir laimingos šypsenos buvo pakankamas jų įvairiapusės mokyklos ir jos mokymo vertės įrodymas.

Deja, Rančio įstaiga susidūrė su dideliais finansiniais sunkumais. Senasis maharadža, kurio Kasimbazaro rūmai buvo paversti centriniu mokyklos pastatu ir kuris buvo paaugojęs daug kunigaikščių, dabar buvo miręs. Daugeliui nemokamų, geranoriškų mokyklos funkcijų iškilo rimtas pavojus dėl nepakankamos visuomenės paramos.

Nebuvau praleidęs metų Amerikoje ir neišmokęs jos praktinės išminties, jos drąsos įveikti kliūtis. Savaitę praleidau Rančyje, grumdamasis su kritinėmis problemomis. Tada Kalkutoje vyko pokalbiai su žymiais lyderiais ir pedagogais, ilgas pokalbis su jaunuoju Kasimbazaro maharadža, kreipiausi į savo tėvą dėl finansinės paramos ir štai! netvirti Rančio pamatai pradėjo taisytis. Daug aukų, įskaitant vieną didžiulį čekį, atkeliavo pačiu laiku iš... mano amerikiečių studentai.

Praėjus keliems mėnesiams po atvykimo į Indiją, turėjau džiaugsmo matyti, kaip Ranči mokykla buvo oficialiai įregistruota. Mano viso gyvenimo svajonė apie nuolat finansuojamą jos mokymo centrą išsipildė. Ši vizija mane vedė nuo kuklios pradžios 1917 m. su septynių berniukų grupe.

Per dešimtmetį nuo 1935 m. Rančis išplėtė savo veiklą gerokai už berniukų mokyklos

ribų. Dabar ten, Šjama Čaran Lahiri Mahasajos misijoje, vykdoma plati humanitarinė veikla.

Mokykloje, arba „Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya“, lauko pamokos vyksta su gramatikos ir vidurinės mokyklos dalykais. Bendrabučiai ir dienos studentai taip pat gauna profesinį išsilavinimą.

kažkokį mokymą. Berniukai patys reguliuoja didžiąją dalį savo veiklos per autonominius komitetus. Jau pačioje savo, kaip pedagogo, karjeros pradžioje atradau, kad berniukai, kurie išdykauja ir mėgaujasi pergudraudami mokytoją, mielai priima kitų mokinių nustatytas drausmės taisykles. Pats niekada nebuvau pavyzdingas mokinytis, todėl lengvai užjaučiau visus berniukiškus išdaigas ir problemas.

Skatinamas sportas ir žaidimai; aikštėse aidėjo ledo ritulio ir futbolo treniruotės. Rančio mokiniai dažnai laimi taureę varžybose. Lauko sporto salė žinoma toli ir plačiai. Raumenys įkrovimas per valia galia yra tas *Jogoda* funkcija: psichinis kryptis iš gyvenimas energija bet kuriai kūno daliai. Berniukai taip pat mokomi *asanų* (pozu), žaidimo kardu ir *lathi* (lazdele) bei džiu-džitsu. The Jogoda Sveikata Parodos ties tas Rančis *Vidyalaja* turėti buvo dalyvavo tūkstančiais .

provincijos aborigenų *kolų* , *santalų* ir *mundų gentims* dėstomas hindi kalba . Netoliese esančiuose kaimuose organizuojamos tik mergaitėms skirtos pamokos.

Krija jogos iniciacija . Berniukai kasdien atlieka dvasinius pratimus, gieda *Gitą* ir pamokymais bei pavyzdžiais mokomi paprastumo, pasiaukojimo, garbės ir tiesos dorybių. Blogis jiems parodomas kaip tai, kas sukelia kančią; gėris – tai veiksmai, kurie veda į tikrąją laimę. Blogį galima palyginti su užnuodytu medumi – viliojančiu, bet mirtimi sunkėjančiu.

Kūno ir proto neramumo įveikimas susikaupimo metodais davė stulbinančių rezultatų: Rančyje nėra naujiena pamatyti patrauklią mažą, devynerių ar dešimties metų figūrėlę sėdinčią. valandą ar ilgiau nepertraukiamoje pusiausvyroje, nemirkčiojantis žvilgsnis nukreiptas į dvasinę akį. Dažnai šių Rančio studentų vaizdas sugrįždavo mano galvoje, kai stebėjau kolegas visame pasaulyje, kurie vos gali ramiai nusėdėti per vieną paskaitą. **40-4**

Rančis yra 2000 pėdų virš jūros lygio; klimatas švelnus ir pastovus. Dvidešimt penkių akrų sklype, prie didelio maudyklų tvenkinio, auga vienas geriausių Indijos sodų – penki šimtai vaismedžių: mangai, gvajavos, ličiai, duonmedžiai, datulės. Berniukai patys augina daržoves ir verpia savo *čarkose* .

Svečių namai svetingai atviri vakariečių lankytojams. Rančio bibliotekoje yra daugybė žurnalų ir apie tūkstantį tomų anglų ir bengalų kalbomis – dovanos iš Vakarų ir Rytų. Čia yra pasaulio šventraščių kolekcija. Gerai įregistruotame muziejuje eksponuojami archeologiniai, geologiniai ir antropologiniai eksponatai; tai nemaža dalis mano klajonių po įvairiapusę Viešpaties žemę trofėjų.

Labdaros ligoninė ir Lahiri Mahasaya misijos ambulatorija, turinti daug lauko filialų atokiuose kaimuose, jau padėjo 150 000 Indijos vargšų. Ranči studentai yra apmokyti teikti pirmąją pagalbą ir suteikė pagyrimo vertą tarnystę savo provincijai

tragiškais potvynių ar bado laikais.

Sodyje stovi Šivos šventykla su palaimintojo meistro Lahiri Mahasaya statula. Sode po mango pavėsinėmis kasdien vyksta maldos ir šventraščių pamokos.

Atidarytos ir klesti filialinės vidurinės mokyklos su Rančio gyvenamosiomis ir jos funkcijomis. Tai – „Yogoda Sat-Sanga Vidyapith“ (berniukų mokykla) Lakšmanpure. Bihare ir Jogodos Sat-Sangos vidurinė mokykla bei atsiskyrėlio buveinė Ejmalichake Midnapūre.

1939 m. Dakšinešvare, tiesiai prie Gango upės, buvo atidengtas didingas „Yogoda Math“ vienuolynas. Vos už kelių mylių į šiaurę nuo Kalkutos esantys nauji atsiskyrėlio namai suteikia ramybės oazę miesto gyventojams. Vakarų svečiams, ypač tiems ieškotojams, kurie intensyviai skiria savo gyvenimą dvasiniam tobulėjimui, siūlomi tinkami apgyvendinimo variantai. „Yogoda Math“ veikla apima Savęs realizacijos draugijos mokymų siuntimą studentams įvairiose Indijos vietose kas dvi savaites.

Savaime suprantama, kad visa ši edukacinė ir humanitarinė veikla pareikalavo daugelio mokytojų ir darbuotojų pasiaukojamo tarnavimo ir atsidavimo. Jų vardų čia nevardinu, nes jų yra tiek daug; bet mano širdyje kiekvienas turi savo spindinčią nišą. Įkvėpti Lahiri Mahasaya idealų, šie mokytojai atsisakė daug žadančių žemiškų tikslų, kad nuolankiai tarnautų, daug duotų.

Ponas Wrightas užmezgė daug greitų draugysčių su rančų berniukais; vilkėdamas paprastą *dhoti*, jis kurį laiką gyveno tarp jų. Rančyje, Kalkutoje, Serampore, visur, kur bekeliautų, mano sekretorius, kuris... ryškus aprašymų talentas, išsitraukė savo kelionių dienoraštį, kad užrašytų savo nuotykius. Vieną vakarą aš uždavė jam klausimą.

"Dikas, ką yra tavo išpūdis iš Indija?"

"Ramybė" jis sakė apgalvotai. "The rasinis aura yra ramybė".

.....
40-1 : Mes bankrutavo mūsų kelionė į Centrinis Provincijos, pusiaukelėje skersai tas žemynas į pamatyti Mahatma Gandis ties Vardha. Tos dienos aprašytos [44 skyriuje](#).

40-2 : Prafula buvo tas vaikas PSO turėjo buvo dabartis su Meistras kada a kobra priartėjo (žr. [puslapis 116](#)).

40-3 : Tiesiogine prasme, "šventas vardas," a žodis iš sveikinimas tarp Hinduistai, lydimas pagal delnais sulenktas rankos pakeltas iš tas širdis prie kaktos pasisveikinant. Indijoje *īvardis* pakeičia vakarietišką pasisveikinimą paspausdami ranką.

40-4 Protinis treniravimas, taikant tam tikrus susikaupimo metodus, kiekvienoje Indijos kartoje išugdė nepaprastos atminties vyrus. Seras T. Vijayaraghavachari „Hindustan Times“ aprašė išbandymus, su kuriais susidūrė šiuolaikiniai Madraso profesionalūs „atminties žmonės“. „Šie vyrai, – rašė jis, – buvo neįprastai išsilavinę sanskrito literatūroje. Sėdėdami didelės auditorijos viduryje, jie atlaikė išbandymus, kuriuos vienu metu juos laikė keli auditorijos nariai. Išbandymas būdavo toks: vienas asmuo pradėdavo skambinti varpu, o „atminties žmogus“ turėdavo suskaičiuoti skambėjimų skaičių. Antras asmuo diktavo iš popieriaus ilgą aritmetikos pratimą, apimančią sudėties, atimties, daugybos ir dalybos veiksmus. Trečiasis deklamuodavo ilgą „*Ramajanos*“ arba „*Mahabharatos*“ eilučių seką... iš eilėraščių, kuris turėjo būti atgaminti; a ketvirtas norėtų rinkinys problemos į eilėraščių kuris privaloma tas sudėtis eilės į tinkamas metras įjungta a duota tema kiekvienas linija į pabaiga į a nurodytas žodis, a penktas vyras norėtų nešti įjungta su a šeštasis – teologinis disputas, kurio tiksli kalba turėjo būti cituojama tokia tvarka, kokia ją vedė ginčo dalyviai, o septintasis – visą laiką suko ratą, kurio apsisukimų skaičius turėjo būti skaičiuojamas. The atmintis ekspertas turėjo vienu metu į daryti visi šie žygdarbiai grynai pagal psichinis procesai, kaip jis buvo leidžiama jokio popieriaus ir

pieštuko. Įtampa smegenyse turėjo būti didžiulė. Paprastai vyrai, kuriuos apima nesąmoningas pavydas, linkę nuvertinti toks pastangos pagal paveikiantis į tikėti kad jie įtraukti tik tas pratimas iš tas apatinis funkcionavimas iš tas smegenys. Tačiau tai ne vien atminties klausimas. Svarbesnis veiksnys yra didžiulė proto koncentracija.“

SKYRIUS: 41

An Idilė į Pietūs Indija

"Tu yra tas pirmas Vakarietis, Dikas, kada nors į įeiti kad šventovė. Daugelis kiti turėti bandė į tuščiagarbis."

Išgirdęs mano žodžius, ponas Wrightas atrodė nusteбęs, o paskui patenkintas. Mes ką tik išvykome iš gražiosios Chamundi šventyklos kalvose, iš kurių atsiveria vaizdas į Maisūrą pietų Indijoje. Ten mes nusilenkėme prieš auksą ir sidabras altoriai iš tas Deivė Čamundi, globėjas dievybė iš tas šeima iš tas valdantis maharadža.

„Kaip unikalios garbės suvenyrą“, – tarė ponas Wrightas, atsargiai padėdamas kelis pašventintus rožių žiedlapius, – „aš visada saugosiu šią gėlę, kunigo apšlakstyta rožių vandeniui“.

Mano draugas ir aš **41-1** 1935 m. lapkritį praleido kaip Maisūro valstijos svečiai. Maharadžas, Jo Šventenybė Šri Krišnaradža Vadijaras IV, yra pavyzdingas princas, pasižymintis sumaniu atsidavimu savo žmonėms. Pamaldus hinduistas, Maharadžas įgaliojo musulmoną, gabų Mirzą Ismailą, savo Dewanu arba premjeru. Septyniems milijonams Maisūro gyventojų suteikiamas liaudies atstovavimas tiek Asamblėjoje, tiek Įstatymų leidžiamajoje taryboje.

Maharadžos įpėdinis, Jo Šventenybė Juvaradža, seras Šri Krišna Narasingharadžas Vadijaras, pakvietė mane ir mano sekretorių aplankyti savo apšviestą ir pažangią karalystę. Per pastarąsias dvi savaites kreipiausi į tūkstančius Maisūro piliečių ir studentų rotušėje, Maharadžos koledže, Universiteto medicinos mokykloje; ir trijuose masiniuose susirinkimuose Bengalūre, Nacionalinėje vidurinėje mokykloje, Vidurinėje mokykloje ir Čečio rotušėje, kur susirinko daugiau nei trys tūkstančiai žmonių. Nežinau, ar entuziastingi klausytojai galėjo patikėti mano nupieštu spindinčiu Amerikos paveikslu; bet plojimai visada būdavo garsiausi, kai kalbėdavau apie abipusę naudą, kuri gali atsirasti keičiantis geriausiais Rytų ir Vakarų brožais.

Mudu su ponu Wrightu dabar ilsėjomės tropinėje ramybėje. Jo kelionių dienoraštyje aprašyti įspūdžiai iš Maisūro:

„Nuostabios žalios ryžių lysvės, kurias pajvairina kutais puošti cukranendrių plotai, glaudžiasi apsauginėje uolėtų kalvų papėdėje – kalvos, nusėtos smaragdine panorama tarsi juodo akmens iškilimai, – o spalvų žaismą sustiprina staigus ir dramatiškas saulės dingimas, jai ieškant poilsio už iškilmingų kalvų.“

"Daugelis ekstazės kupinas akimirkos turėti buvo išleistas į žvilgsnis beveik nedalyvaujant sąmoningai, ties tas kada nors-

besikeičianti Dievo drobė, ištempta per tvirtumą, nes tik Jo prisilietimas gali sukurti spalvas, kurios vibruoja gyvenimo gaivumu. Ta spalvų jaunystė prarandama, kai žmogus bando mėgdžioti vien pigmentais, nes Viešpats griebiasi paprastesnės ir efektyvesnės terpės – aliejų, kurie nėra nei aliejai, nei pigmentai, o tik šviesos spinduliai. Jis čia meta šviesos purslą, ir šis atsispindi... raudona; Jis vėl mosteli teptuku, ir šis pamažu susilieja su oranžine ir auksine spalvomis; tada su skvarbiu dūriu Jis dūriai tas debesys su a dryžis iš violetinė kad lapai a garbanėlė arba pakraštys iš raudona šlapiuojantis iš žaizdos debesyse; ir taip toliau ir toliau, Jis žaidžia, naktį ir rytą, nuolat besikeičiantis, nuolat naujas, nuolat gaivus; jokių raštų, jokių kopijų, jokių spalvų, tiesiog vienodos. Indijos dienos ir nakties kaitos grožis neprilygstamas kitur; dažnai dangus atrodo taip, lyg Dievas būtų paėmęs viską spalvas Savo rinkinyje ir vienu galingu kaleidoskopiniu sviedimu davė jas į dangų.

„Turiu papasakoti apie didingą apsilankymą prieblandoje prie didžiulės Krišnaradžos Sagaro užtvankos, **41-2**“ pastatytas dvylika mylių už Maisūro. Joganandadžis ir aš įsėdome į nedidelį autobusą ir, mažam berniukui oficialiai palikus variklį arba akumuliatorių, pajudėjome lygiu žvyrkeliu, kaip tik saulei leidžiantis. leidžiasi horizonte ir susitraiško kaip pernokęs pomidoras.

"Mūsų kelionė vedė pro visur esančius kvadratinius ryžių laukus, per raminančių banjanų medžių eilę" medžiai, tarp aukštų kokosų palmių giraitės, kurios augmenija buvo beveik tokia pat tanki kaip džiuŋglėse, ir galiausiai, artėdami prie kalvos viršūnės, akis į akį susidūrėme su didžiuliu dirbtiniu ežeru, atspindinčiu tas žvaigždės ir pakraštys iš palmės ir kita medžiai, apsuptas pagal mielas terasuotas sodai ir elektrinių šviestuvų eilė ant užtvankos krašto – o apačioje mūsų akys išvydo akinamą spalvotų spindulių, žaidžiančių geizerių tipo fontanuose, reginį, tarsi daugybę ryškių rašalo srovių, besiliejančių į išorę – nuostabiai mėlynus krioklius, prikaustančius prie raudonų kataraktų, žalius ir geltonus vandens purslus, vandenį trykštančius dramblis, Čikagos pasaulinės parodos miniatiūrą, tačiau kartu ir šiuolaikiškai išskirtinius šioje senovinėje ryžių laukų ir paprastų žmonių šalyje, kurie mus taip šiltai priėmė, kad aš... bijau, kad prireiks daugiau nei mano jėgų, kad sugrąžinčiau Joganandą į Ameriką.

„Dar viena reta privilegija – mano pirmasis pasijodinėjimas dramblis. Vakar Juvaradža pakvietė mus į savo vasaros rūmus pasijodinėti vienu iš jo dramblių – milžinišku žvėrimi. Užlipau ant pateiktų kopėčių, kad užlipčiau ant šilku apmušto ir dėžės formos balno, arba „*howdah*“, o tada voliojausi, blaškiausi, siūbavau ir kritau žemyn į griovį, per daug susijaudinęs, kad nerimaučiau ar šaukčiau, bet kabėjausi kaip įbestas!“

Pietų Indija, turtinga istorinių ir archeologinių liekanų, yra neapibrėžto, bet kartu ir neapibrėžto žavesio kraštas. Į šiaurę nuo Maisūro yra didžiausia Indijos valstija – Haidarabadas, vaizdinga plynaukštė, išraižyta galingos Godavario upės. Plačios derlingos lygumos, nuostabūs Nilgiri arba „Mėlynieji kalnai“ ir kiti regionai su nederlingomis kalkakmenio ar granito kalvomis. Haidarabado istorija – ilga,

spalvinga istorija, prasidėjusi prieš tris tūkstančius metų valdant Andhrų karaliams ir tęsiantis hinduistų dinastijų laikais iki 1294 m., kai ji atiteko musulmonų valdovų linijai, kuri valdė iki... šią dieną.

Išpūdingiausias architektūros, skulptūros ir tapybos šedevras visoje Indijoje yra Haidarabade, senovinėse uolų skulptūrų olose Eloroje ir Adžantoje. Kailasa Eloroje, didžiulė monolitinė šventykla, turi išdrožinėtas dievų, žmonių ir žvėrių figūras, kurių proporcijos prilygsta Mikelandželui. Adžantoje yra penkios katedros ir dvidešimt penki vienuolynai,

visi uolų kasinėjimai, kuriuos palaiko didžiuliai freskomis ištapyti stulpai, ant kurių menininkai ir skulptoriai įamžino savo genialumą.

Haidarabado miestą puošia Osmanijos universitetas ir išpūdinga Mekos Masjid mečetė, kurioje gali susirinkti dešimt tūkstančių musulmonų maldai.

Maisūro valstija taip pat yra vaizdinga stebuklų šalis, esanti trijų tūkstančių pėdų aukštyje virš jūros lygio, kurioje gausu tankių atogrąžų miškų, laukinių dramblių, bizonų, lokių, panterų ir tigrų namai. Du pagrindiniai jos miestai – Bengalūras ir Maisūras – yra švarūs, patrauklūs, su daugybe parkų ir viešųjų sodų.

Hinduistų architektūra ir skulptūra Maisūre pasiekė aukščiausią tobulumą, globojant hinduistų karaliams nuo XI iki XV amžiaus. Belūro šventykla, XI amžiaus šedevras, užbaigtas karaliaus Višnuvardhanos valdymo laikais, pasaulyje nepralenkiama dėl savo detalių subtilumo ir sodrių vaizdų.

Šiauriniame Maisūre rasti uoliniai stulpai datuojami III amžiumi prieš Kristų ir primena karaliaus Asokos atminimą. Jis paveldėjo tuo metu viešpatavusios Maurjų dinastijos sostą; jo imperija apėmė beveik visą šiuolaikinę Indiją, Afganistaną ir Beludžistaną. Šis garsus imperatorius, kurį net Vakarų istorikai laiko neprilygstamu valdovu, paliko tokią išmintį uoliniame paminkle:

Šis religinis užrašas buvo išgraviruotas tam, kad mūsų sūnūs ir anūkai nepagalvotų būtinas naujas užkariavimas; kad jie nemanytų, jog užkariavimas kardu nusipelno užkariavimo vardo; kad jie jame nematytų nieko, tik griovimą ir smurtą; kad jie nieko nelaikytų tikru užkariavimu, išskyrus religijos užkariavimą. Tokie užkariavimai turi vertę šiame pasaulyje ir pomirtiniame.

Mano kompanionai ir Aš poza prieš tas "svajonė į marmuras", tas Tadžas Mahalas ties Agra.

Ašoka buvo grėsmingojo Čandraguptos Maurjos (graikams žinomo kaip Sandroktas), kuris jaunystėje buvo sutikęs Aleksandrą Didžiąjį, anūkas. Vėliau Čandragupta sunaikino Indijoje likusius makedoniečių garnizonus, Pandžabe nugalėjo įsiveržusią graikų Seleuko armiją, o savo Patnos dvare priėmė graikų ambasadorių Megastheną.

Graikų istorikai ir kiti, lydėję Aleksandrą jo ekspedicijoje į Indiją ar sekę paskui jį, yra kruopščiai užrašę itin įdomių istorijų. Ariano, Diodoro, Plutarchas, ir Strabonas tas geografai turėti buvo išverstas pagal Dr. Dž. V. M'Crindle **41-3** mesti šviesos spindulį į senovės Indiją. Didžiausias pasigėrėjimo Aleksandro nesėkmingo įsiveržimo bruožas buvo didelis susidomėjimas hinduizmo filosofija, jogais ir šventaisiais, su kuriais jis retkarčiais susidurdavo ir kurių draugijos jis uoliai siekė. Netrukus po to, kai graikų karys atvyko į Taksilą šiaurės Indijoje, jis pasiuntė pasiuntinį Onesikritą, helenistinės Diogeno mokyklos mokinį, kad šis pakviestų indų mokytoją Dandami, didį sanjasį iš Taksila.

„Sveikas tau, brahmanų mokytojau!“ – tarė Onesikritas, susiradęs Dandami savo miško prieglobstyje. „Galingojo dievo Dzeuso sūnus Aleksandras, visų žmonių Viešpats, prašo tavęs nueiti pas jį, ir jei sutiksi, jis apdovanos tave didelėmis dovanomis, o jei atsisakysi, nukirs tau galvą!“

Jogis ramiai priėmė šį gana įkyrų kvietimą ir „net nepakėlė galvos nuo savo lapų guolio“.

„Aš irgi esu Dzeuso sūnus, jei Aleksandras toks yra“, – pakomentavo jis. „Man nieko nereikia, kas priklauso Aleksandru, nes esu patenkintas tuo, ką turiu, o jis su savo vyrais klajoja po jūrą ir sausumą be jokios naudos ir niekada nesibaigia savo klajonėmis.“

„Eik ir pasakyk Aleksandru, kad Dievas, Aukščiausiasis Karalius, niekada nėra įžūlaus neteisingumo Autorius, bet yra...“ šviesos, ramybės, gyvybės, vandens, žmogaus kūno ir sielų Kūrėjas; Jis priima visus žmones, kai mirtis juos išlaisvina, jokių būdu nepasiduodančius pikta ligai. Jis vienas yra mano pagarbos vertas Dievas, kuris nekenčia žudynių ir nekursto karų.

„Aleksandras nėra dievas, nes jis turi paragauti mirties“, – tyliai paniekinamai tęsė išminčius. „Kaip toks kaip jis gali būti pasaulio valdovu, jei dar neatsisėdo į vidinio pasaulio sostą?“ visuotinę viešpatavimą? Jis dar neižengė į gyvenimą Hade, nei žino jo gyvenimo kelią tas saulė per tas centrinis regionai iš tas žemė, kol tas tautos įjungta jo ribos turėti net negirdėjau jo vardo!

Po šios baismės, be abejo, pačios griežčiausios, kada nors pasiūstos pulti „Pasaulio valdovo“ ausis, išminčius ironiškai pridūrė: „Jei Aleksandro dabartinės valdos nėra pakankamai erdvios jo troškimams, tegul jis perplaukia Gangą; ten jis ras regioną,

galintį išlaikyti visus savo vyrus,“ jei kraštas šioje pusėje bus per siauras jam sutalpinti. **41-4**

„Tačiau žinokite, kad tai, ką Aleksandras siūlo, ir dovanos, kurias jis žada, man yra visiškai beverčiai dalykai; dalykai, kuriuos aš vertinu ir laikau tikrai naudingais ir vertingais, yra šie lapai, kurie yra mano“

namas, šie žydintys augalai, kurie man kasdien tiekia maistą, ir vanduo, kuris yra mano gėrimas; o visi kiti turtai, sukaupti su nerimu, paprastai tampa pražūtingi tie, kurie juos renka, ir sukelia tik sielvartą ir apmaudą, kuri kamuoja kiekvieną vargšą mirtingąjį. O aš guliu ant miško lapų ir, neturėdama nieko, ką reikėtų saugoti, užmerkiu akis ramiai miegodamas; tuo tarpu jei turėčiau ką nors saugoti, kas išvartytų miegą. Žemė mane aprūpina viskuo, kaip motina savo vaiką pienu. Einu, kur tik noriu, ir nėra jokių rūpesčių, kuriais turėčiau save apsunkinti.

"Jei Aleksandras nukirstų man galvą, jis negalėtų sunaikinti ir mano sielos. Mano galva viena, tada tyli," liks, palikdamas kūną kaip suplyšusį drabužį ant žemės, iš kur jis taip pat buvo paimtas. Tada aš, tapdamas Dvasia, pakilsiu pas savo Dievą, kuris mus visus apgaubė kūnu ir paliko žemėje, kad įrodytų, ar čia, apačioje, gyvensime paklusniai Jo nuostatams, ir kas taip pat reikalauti iš mūsų visų, kai išeisime iš čia Jo akivaizdon, ataskaitos apie savo gyvenimą, nes Jis yra Teisėjas visų išdidžių nedorybių; nes engėjų dejonės tampa bausme tiems, engėjas.

„Tegul Aleksandras šiais grasinimais gąsdina tuos, kurie trokšta turtų ir bijo mirties, nes prieš mus šie ginklai yra vienodai bejėgiai; brahmanai nei myli auksą, nei bijo mirties. Eik tada ir pasakyk Aleksandru štai ką: Dandamiui nereikia nieko, kas tavo, todėl jis pas tave neis, o jei tau ko nors reikia iš Dandamio, ateik pas jį.“

Aleksandras atidžiai priėmė jogo žinią per Onesikritą ir „pajuto“ stipresnis nei bet kada noras pamatyti Dandamį, kuris, nors ir senas ir nuogas, buvo vienintelis priešininkas, kuriame jis, daugelio tautų užkariautojas, sutiko daugiau nei sau lygių.“

Aleksandras pakvietė į Taksilą keletą brahmanų asketų, žinomų dėl savo gebėjimo atsakyti į filosofinius klausimus su glausta išmintimi. Žodinio susirėmimo aprašymą pateikia Plutarchas; pats Aleksandras suformulavo visus klausimus.

„Kas daugiau – gyvųjų ar mirusiųjų?“ „Gyvųjų, nes mirusiųjų nėra.“

„Kas veisi didesnius gyvūnus – jūra ar sausuma?“

„Saulė, nes jūra tėra sausumos dalis.“

"Kuris yra tas protingiausias iš žvėrys?"

„Tas, kurio žmogus dar nepažįsta.“ (Žmogus bijo nežinomybės.)

„Kas egzistavo anksčiau – diena ar naktis?“

„Diena buvo viena diena pirmesnė.“ Šis atsakymas privertė Aleksandrą nustepti;

brahmanas pridūrė: „Neįmanomi klausimai reikalauja neįmanomų atsakymų.“

"Kaip geriausias gegužės a vyras pagaminti pats mylimas?"

„Žmogus bus mylimas, jei, turėdamas didelę galią, vis tiek nesukels savęs baimės.“

„Kaip žmogus gali tapti dievu?“ **41-5**

„Padarydamas tai, ko žmogui neįmanoma padaryti.“

„Kas stipriau – gyvenimas ar mirtis?“

"Gyvenimas, nes tai lokiai taigi daug blogybės."

Aleksandru pavyko iš Indijos išsikviesti tikrą jogą kaip mokytoją. Šis vyras buvo Svamis Sfinas, graikų vadinamas „Kalanosu“, nes šventoji, Dievo bhakta Kali pavidalu, visus sveikindavo tardama Jos palankų vardą.

Kalanas lydėjo Aleksandrą į Persiją. Nurodytą dieną Sūzuose, Persijoje, Kalanas atidavė savo seną kūną, įžengdamas į laidotuvių laužą visos Makedonijos armijos akivaizdoje. Istorikai teigia užrašykite kareivių nuostabą, kurie pastebėjo, kad jogas nebijo skausmo ar mirties ir nė karto nepajudėjo iš savo vietos, kai jį prarijo liepsnos. Prieš išeidami Kremavimo metu Kalanosas apkabino visus artimus draugus, bet susilaikė nuo atsisveikinimo su Aleksandru, kuriam hinduistų išminčius tepasakė:

"Aš turės pamatyti tu netrukus į Babilonas".

Aleksandras paliko Persiją ir po metų mirė Babilone. Savo indiškojo guru žodžiais jis išreiškė, kad bus su Aleksandru jo gyvenime ir mirtyje.

Graikų istorikai paliko mums daug ryškių ir įkvepiančių Indijos visuomenės paveikslų. Hinduizmo įstatymai, kaip teigia Arianas, gina žmones ir „įsako, kad nė vienas iš jų jokiomis aplinkybėmis negali būti vergas, bet kad, patys mėgaudamiesi laisve, jie gerbtų lygias teises į ją, kurias turi visi. Jie manė, kad tie, kurie neišmoko nei viešpatauti, nei gėdytis kitų, pasieks gyvenimą, geriausiai pritaikytą visoms likimo permainoms.“ **41-6**

„Indai“, – rašoma kitame tekste, – „nei duoda pinigų lupikavimui, nei moka skolintis. Indui prieštarauja nusistovėjusiam papročiui daryti ar kentėti nuo skriaudos, todėl jie nesudaro sutarčių ir nereikalauja užstatų.“ Mums sakoma, kad gydymas vyko paprastomis ir natūraliomis priemonėmis. „Gydymas labiau pasiekiamas reguliuojant mitybą, o ne vartojant vaistus. Labiausiai vertinami tepalai ir pleistrai.

Visos kitos laikomos labai kenksmingomis.“ Kare galėjo dalyvauti tik kšatrijai *arba* karių kasta. „Priešas, užklupęs žemdirbį dirbantį jo žemėje, jam nepakenktų, nes šios tautos vyrai...“ klasė, laikoma visuomenės geradariais, yra apsaugota nuo bet kokios žalos. Taip žemė, liekanti nenuniokota ir duodanti didelį derlių, aprūpina gyventojus viskuo, ko reikia maloniam gyvenimui.“ **41-7**

Imperatorius Čandragupta, 305 m. pr. Kr. nugalėjęs Aleksandro generolą Seleuką, nusprendė septynis metų vėliau į ranka virš tas vadžios iš Indijos vyriausybė į jo sūnus. Kelionės į Pietų Indijoje Čandragupta paskutinius dvylika savo gyvenimo metų praleido kaip beturtis asketas, siekdamas savęs realizacijos uolėtoje Sravanabelagolos oloje, kuri dabar yra gerbiama kaip Maisūro šventovė. Netoliese stovi Didžiausia pasaulyje statula, kurią 983 m. iš didžiulio riedulio iškalė džainistai šventajam Comateswarai pagerbti.

Visur esančios Maisūro religinės šventovės nuolat primena apie daugelį didžių Pietų šventųjų. Indija. Vienas iš šie meistrai, Tajumanavaras, turi kairė mus tas sekantis iššūkis eilėraštis:

Tu skardinė kontrolė a piktas dramblys;
Gali užčiaupti lokio ir tigro nasrus; gali joti
ant liūto;
Tu skardinė žaisti su tas kobra;
Alchemijos pagalba galite užsidirbti
pragyvenimui; galite klajoti po visatą
inkognito; galite paversti dievų vasalais;
Tu skardinė būti kada nors jaunatviškas;
Tu skardinė pasivaikščioti įjungta vanduo ir gyventi į ugnis;
Bet kontrolė iš tas protas yra geriau ir daugiau sunku.

Gražioje ir derlingoje Travancore valstijoje, esančioje tolimuose Indijos pietuose, kur eismas vyksta upėmis ir kanalais, Maharadža kasmet prisiima paveldimą pareigą išpirkti nuodėmę, padarytą per karus ir tolimoje praeityje prijungus kelias smulkias valstijas prie Travancore. Penkiasdešimt šešias dienas per metus Maharadža tris kartus per dieną lankosi šventykloje, kad klausytųsi Vedų himnų ir deklamacijų; išpirkimo ceremonija baigiasi lakšadipamu *arba* šventyklos apšvietimu šimtu tūkstančių šviesų.

Didysis hinduistų įstatymų leidėjas Manu **41-8** nurodė karaliaus pareigas. „Jis turėtų teikti patogumus kaip Indra (dievų valdovas); rinkti mokesčius švelniai ir nepastebimai, kaip saulė garuoja iš vandens; įeiti į savo pavaldinių gyvenimą kaip vėjas, pučiantis visur; vykdyti teisingumą visiems kaip Yama (mirties dievas); surišti nusikaltėlius kilpa kaip Varuna (Vedų dangaus ir vėjo dievybė); įtikti visiems kaip mėnulis, sudeginti žiaurius priešus kaip ugnies dievas; ir remti visus kaip žemės deivė.“

„Kare karalius neturėtų kovoti su nuodingais ar ugniniais ginklais, taip pat nežudyti silpnų, nepasiruošusių ar beginklių priešų, vyrų, kurie bijo, meldžiasi apsaugos ar

bēga. Karas turētu būt griebiamasi tik kaip paskutinē priemonē. Karo rezultatai visada abejotini.“

Madraso prezidentūra Indijas pietryčiu pakrantēje apima plokšciu, erdvu, jūros apsuptu Madraso miestu ir Kondživeramu, Auksinu miestu, Palavu dinastijas, kurios karaliai valde, sostine.

pirmaisiais krikščionybės eros amžiais. Šiuolaikinėje Madraso prezidentūroje nesmurtinis Mahatmos Gandžio idealai padarė didelę pažangą; baltos išskirtinės „Gandžio kepurės“ matomos visur. Pietuose Mahatma paprastai įgyvendino daug svarbių šventyklų reformų „neliečiamiesiems“, taip pat kastų sistemos reformas.

Kastų sistemos, kurią suformulavo didysis įstatymų leidėjas Manu, kilmė buvo nuostabi. Jis aiškiai matė, kad natūralios evoliucijos būdu žmonės skirstomi į keturias dideles klases: tuos, kurie gali tarnauti visuomenei savo kūno darbu (*śudros*); tuos, kurie tarnauja per mentalitetas, įgūdžiai, žemės ūkis, prekyba, komercija, verslo gyvenimas apskritai (*vaišjos*); tie, kurių talentai yra administraciniai, vykdomieji ir apsauginiai – valdovai ir kariai (*kṣatrijai*); kontempliatyvios prigimties, dvasiškai įkvėpti ir įkvepiantys (*brahmanai*). „Nei gimimas, nei sakramentai, nei studijos, nei protėviai negali nuspręsti, ar žmogus yra dukart gimęs (t. y. *brahmanas*); – *Mahabharata* teigia, – „tik charakteris ir elgesys gali nuspręsti“. **41-9** Manu nurodė visuomenė rodė pagarbą savo nariams tiek, kiek jie turėjo išminties, dorybės, amžiaus, giminystės ryšių ar, galiausiai, turto. Vedinėje Indijoje turtai visada buvo niekinami, jei jie buvo kaupiami arba nebuvo prieinami labdaros tikslams. Nedosnūs, bet labai turtingi vyrai visuomenėje buvo laikomi žemesniu rangū.

Rimtos blogybės kilo, kai kastų sistema per amžius sukietėjo ir tapo paveldimu draudimu. Socialiniai reformatoriai, tokie kaip Gandis ir daugelio šiuolaikinių Indijos visuomenių nariai, lėtai, bet užtikrintai atkuria senąsias kastų vertybes, pagrįstas vien tik prigimtiniu gebėjimu, o ne kilme. Kiekviena Žemės tauta turi savo išskirtinę, kančias generuojančią karmą, su kuria reikia susidoroti ir ją pašalinti; Indija, turėdama savo universalią ir nepažeidžiamą dvasią, taip pat įrodys esanti lygi kastų reformos užduočiai.

Pietų Indija yra tokia žavinga, kad mudu su ponu Wrightu troškome pratęsti savo idilę. Tačiau laikas, savo neatmenamu grubumu, nedavė mums mandagių pratęsimų. Netrukus turėjau pasakyti kalbą baigiamojoje Indijos filosofijos kongreso sesijoje Kalkutos universitete. Vizito į Maisūrą pabaigoje man patiko pokalbis su seru C. V. Ramanu, Indijos filosofijos akademijos prezidentu. Mokslai. Šis genialus hinduistų fizikas 1930 m. buvo apdovanotas Nobelio premija už svarbų šviesos sklaidos atradimą – „Ramano efektą“, dabar žinomą kiekvienam moksleiviui.

41-10. atminimui. kurio XVIII amžiaus gyvenimo istorijoje gausu stebuklų. Didesnė Sadasivos šventovė Nerūre, pastatyta Pudukkotai radžos, yra piligrimystės vieta, kurioje įvyko daugybė dieviškų išgydymų.

Pietų Indijos kaimų gyventojai vis dar pasakoja daugybę keistų istorijų apie Sadasivą, mylimą ir visiškai nušvitusį mokytoją. Vieną dieną paniręs į *samadhi* ant Kaveri upės kranto, Sadasivą staiga nunešė potvynis. Po kelių savaičių jis buvo rastas palaidotas giliai po žemės krūva. Kaimiečių kastuvams atsitrenkus į jo kūną,

šventasis atsistojo ir greitai nuėjo.

Sadasiva nepratarė nė žodžio ir nevilkėjo drabužių. Vieną rytą nuogas jogas be ceremonijų įėjo į musulmonų vado palapinę. Jo damos sušuko iš baimės; karys smogė žiauriam... kardas trauka ties Sadasiva, kurio ranka buvo nutrauktas. The meistras išvykęs abejingai.

Apimtas gailesčio, musulmonas pakėlė ranką nuo grindų ir nusekė paskui Sadasivą. Jogas tyliai įkišo ranką į kraujuojantį kelmą. Kai karys nuolankiai paprašė dvasinio pamokymo, Sadasiva pirštu ant smėlio užrašė:

"Ar ne daryti ką tu noriu, ir tada tu gegužės daryti ką tu patinka."

Musulmonas buvo pakylėtas iki išaukštintos proto būsenos ir suprato paradoksalią šventojo patarimą būti sielos laisvės vedliu per ego įvaldymą.

Kartą kaimo vaikai Sadasivos akivaizdoje išreiškė norą pamatyti Maduros religinę šventę, vykstančią už 150 mylių. Jogis parodė mažiesiems, kad šie paliestų jo kūną. Ir štai! visa grupė akimirksniu buvo perkelta į Madurą. Vaikai laimingai klajojo tarp tūkstančių piligrimų. Po kelių valandų jogis paprastai parsivežė savo mažuosius globotinius namo. transporto priemonė. Nustebę tėvai išgirdo vaizdingus pasakojimus apie statulų procesiją ir pastebėjo, kad keli vaikai nešė maišus Maduros saldinių.

Netikintis jaunuolis išjuokė šventąjį ir istoriją. Kitą rytą jis priėjo prie Sadasivos.

„Mokytojau, – paniekinamai tarė jis, – kodėl nenuvedi manęs į šventę, kaip vakar nuvedei kitus vaikus?“

Sadasiva pakluso; berniukas tuoj pat atsidūrė tolimame miesto minioje. Deja! Kur buvo šventasis, kai jaunuolis norėjo išvykti? Pavargęs berniukas pasiekė namus senoviniu ir kasdienišku pėsčiomis.

41-1 : Panelė Blečas, negalintis į išlaikyti tas aktyvus tempas rinkinys pagal Ponas Wrightas ir aš pats, liko laimingai su mano giminaičiai Kalkutoje.

41-2 Ši užtvanka, didžiulė hidroelektrinė, apšviečia Maisūro miestą ir tiekia energiją šilko, muilo ir sandalmedžio aliejaus gamykloms. Sandalmedžio suvenyrai iš Maisūro sleidžia malonų aromata, kurio neišsenka laikas; lengvas adatos dūris atgaivina tas kvapas. Maisūras giriasi kai kurie iš tas didžiausias pionierius pramoninis įmonės į Indija, įskaitant Kolaro aukso kasyklos, Maisoro cukraus fabrikas, didžiulės geležies ir plieno gamyklos Bhadravati ir pigus bei efektyvus Maisoro valstybinis geležinkelis, apimantis daugelį iš 30 000 kvadratinų mylių valstijos.

The Maharadžas ir Juvaradža PSO buvo mano šeimininkai į Maisūras į 1935 m. turėti abu neseniai mirė. The sūnus iš tas .Juvaradža, Dabartinis Maharadžas yra verslus valdovas ir prie Maisūro pramonės pridėjo didelę lėktuvų gamyklą

41-3 : Šeši tomai įjungta *Senovės Indija* (Kalkuta, 1879 m.).

Nei vienas, nei kitas Aleksandras nei bet koks iš jo generolai kada nors sukryžiuotas tas Ganges. Rasti ryžtingas :41-5 pasipriešinimas į šiaurės vakaruose, tas makedonų armija atsisakė į įsiskverbti toliau; Aleksandras buvo priverstinis į .palikti Indija ir ieškoti jo užkariavimai Persijoje

41-5 : Iš tai klausimas mes gegužės spėlioti kad tas "Sūnus iš Dzeusas" turėjo an retkarčiais abejonė kad jis turėjo jau pasiekė tobulumą.

41-6 : Visi graikų stebėtojai komentaras įjungta tas trūkumas iš vergovė į Indija, a funkcija ties užbaigtas dispersija su tas struktūra helenistinės visuomenės.

pasiekimai ir išskirtinis vertybės į ekonomika, politinis mokslas, literatūra, menas ir socialinis filosofija. (Lahoras: Motilal Banarsi Dass, Publishers, 1937, 714 p., 5,00 USD.)

Kitas rekomenduojama tūris yra *indėnas Kultūra Per The Amžiai*, pagal S. V. Venatesvara (Naujas Jorkas: Longmansas, .Žalia ir kt., 5,00 USD)

41-8 : Manu yra tas universalus įstatymų leidėjas; ne vienas už Hinduistas visuomenė, bet už tas pasaulis. Visi sistemos iš išmintingas socialinis reglamentų ir net teisingumas yra raštuotas po Manu. Nietzsche turi sumokėjo tas sekantis duoklė: "Aš žinoti iš ne knyga į kuris taigi daug subtilių ir maloniai daiktai yra sakė į moteris kaip į tas *Įstatymų knyga Iš Manu*; tie senas žilabarzdžiai ir šventieji turėti a ...galingas elgesys su moterimis, kurio galbūt neįmanoma pranokti... nepalyginamai intelektualus ir pranašesnis kūriny... kupinas kilnių vertybių, alsuoja tobulumo jausmu, „taip“ gyvenimui ir triumfuojančiu pasitenkinimo savimi ir gyvenimu jausmu; saulė šviečia visai knygai.“

41-9 : "[traukimas" į vienas iš šie keturi kastos iš pradžių priklausė ne įjungta a vyro gimimas bet įjungta jo natūralus pajėgumai kaip parodyta pagal tas tikslas į gyvenimas jis išrinktas į pasiekti," an straipsnis į *Rytų-Vakarų* už sausio mėn. 1935 m. pasakoja mus. "Šis tikslas galėtų būti (1) *kama*, troškimas, veikla iš tas gyvenimas iš tas pojūčiai (*Šūdra* etapas), (2) *arta*, pelnas, įvykdantis bet kontroliuojantis troškimai (*Vaišjos* etapas), (3) *dharma*, savikontrolė, atsakingo ir teisingo veiksmo gyvenimas (*kšatrijos* etapas), (4) *mokša*, išsivadavimas, tas gyvenimas iš dvasingumas ir religinis mokymas (*Brahmanas* etapas). Šie keturi kastos pateikti paslauga žmonijai per (1) kūną, (2) protą, (3) valios jėgą, (4) dvasią.

Šie keturi etapai atitinka amžinąsias *gunas* arba gamtos savybes – *tamasą*, *radžą* ir *satvą*: kliūtis, veikla, ir plėtimasis; arba, masė, energija, ir intelektas. The keturi natūralus kastos yra pažymėtas pagal tas *gunos* kaip (1) *tamas* (nežinojimas), (2) *tamas- radžas* (mišinys iš nežinojimas ir veikla), (3) *radžas-sattva* (mišinys iš dešinėje veikla ir nušvitimas), (4) *satva* (nušvitimas). Taigi turi gamta pažymėtas kiekvienas vyras su jo kasta, pagal tas vienos arba dviejų gunų mišinio dominavimas savyje. Žinoma, kiekvienas žmogus turi visas tris *gunas* įvairiomis proporcijomis. Guru galės .teisingai nustatyti žmogaus kastą arba evoliucinį statusą

Į a tam tikras mastas, visi lenktynės ir tautos stebėti į praktika, jei ne į teorija, tas savybės iš kasta. Kur ten yra puiki" licencija arba vadinamasis laisvė, ypač į santuoka tarp asmenų tarp kraštutinumai į tas natūralus kastos, tas lenktynės mažėja ir išnyksta. *Purana Samhitoje* tokių sąjungų palikuonys lyginami su nevaisingais hibridais, tokiais kaip mulas, kuris negali dauginti savo rūšies. Dirbtinės rūšys galiausiai išnyksta. Istorija pateikia gausybę įrodymų iš daugybės puikus lenktynės kuris ne ilgesnis turėti bet koks gyvenimas atstovai. The kasta sistema iš Indija yra įskaitytas jos dauguma gilus mąstytojai su būti tas čekis arba prevencinis prieš licencija kuris turi konservuotas tas grynumas iš tas rasę ir " .saugiai ją išvedė per tūkstantmečius trukusius peripetijų periodus, o kitos rasės išnyko užmarštyje

41-10 : Jo visas titulas buvo Šri Sadasivendra Saraswati Swami. Garsusis oficialios Šankaros linijos įpėdinis Jagadguru Šri Šankaračarja iš Šringeris Matematika, parašė an įkvepiantis *Odė* skirtas į Sadasiva. *Rytų-Vakarų* už Liepą, 1942 m. išspausdino straipsnį apie Sadasivos gyvenimą.

SKYRIUS: 42

Paskutinis Dienos Su Mano Guru

„Gurudži, džiaugiuosi širyti tave radęs vieną.“ Ką tik atvykau į Seramporo atsiskyrėlio buveinę, nešdamas kvapnių vaisių ir rožių naštą. Šri Juktesvaras nuolankiai pažvelgė į

mane.

"Ką yra tavo klausimas?" Meistras pažiūrėjo apie tas kambarys kaip nors jis buvo ieško pabėgti.

„Gurudži, aš atėjau pas tave būdamas vidurinės mokyklos moksleivis; dabar esu suaugęs vyras, net ir su žilaplaukiu ar...“ antra. Nors nuo pirmos valandos iki šiol apipylei mane tyliu švelnumu, ar supranti, kad kartą tik įjungta tas diena iš susitikimas, turėti tu kada nors sakė, Aš meilė tu? Aš pažiūrėjo ties jį maldaujančiai.

Mokytojas nuleido žvilgsnį. „Jogananda, ar turėčiau į šaltąją kalbos sferą perkelti šiltus jausmus, kuriuos geriausiai saugo bežodė širdis?“

"Gurudži, Aš žinoti tu meilė aš, bet mano mirtingasis ausys skausmas į girdėti tu pasakyti taigi."

„Tebūnie, kaip nori. Santuokos metu dažnai troškau sūnaus, kad galėčiau mokytis jogos. Bet kai tu atėjai į mano gyvenimą, buvau patenkinta; tavyje radau savo sūnų.“ Dvi skaidrios ašaros stovėjo Šri Juktešvaro akyse. „Jogananda, aš tave visada myliu.“

„Tavo atsakymas – mano bilietas į dangų.“ Jaučiau, kaip nuo širdies nukrito svoris, jis ištirpo amžiams išgirdęs jo žodžius. Dažnai stebėjausi jo tylėjimu. Supratusi, kad jis bejausmis ir egocentriškas... santūrus, tačiau kartais baimindavausi, kad man nepavyko jo iki galo patenkinti. Jo prigimtis buvo keista, niekada iki galo nepažinta; gili ir rami, išoriniam pasauliui nesuvokiama prigimtis, kurios vertybės jis jau seniai buvo peržengęs.

Po kelių dienų, kai kalbėjau didžiulei auditorijai Alberto salėje Kalkutoje, Šri Juktešvaras sutiko atsisėsti šalia manęs ant pakyls kartu su Santošo maharadža ir Kalkutos meru. Nors Mokytojas man nieko nesakė, savo kalbos metu kartkartėmis į jį žvilgtelėjau ir pamaniau, kad jo akyse pastebėjau patenkintą žiburėlį.

Tada sekė pranešimas Serampore koledžo absolventams. Žiūrėdamas į savo buvusius klases draugus, o jie – į savo „Pašėlusį vienuolį“, džiaugsmo ašaros liejosi begėdiškai. Mano sidabraliežuvis filosofijos profesorius dr. Ghoshalas priėjo manęs pasveikinti, visus mūsų praeities nesusipratimus išsklaidžius alchemiko Laikas.

Gruodžio pabaigoje Serampore'o atsiskyrėlio buveinėje buvo švenčiama Žiemos saulėgrįžos šventė. Kaip visada, Šri Juktešvaro mokiniai rinkosi iš toli ir arti. Pamaldžios *sankirtanos*, solo Kristo-dos nektaro saldžiu balsu, jaunų mokinių patiekta puota, Mokytojo giliai jaudinanti kalba po žvaigždėmis sausakimšame ašramo kieme – prisiminimai, prisiminimai! Džiaugsmingos seniai praėjusių metų šventės! Tačiau šįvakar turėjo būti kažkas naujo.

„Jogananda, prašau, kreipkis į susirinkusiuosius – anglų kalba.“ Mokytojo akys žibėjo, kai jis pateikė šį dvigubai neįprastą prašymą; ar jis galvojo apie keblią padėtį

laive, kuri buvo prieš mano pirmąją paskaitą anglų kalba? Papasakojau istoriją savo brolių mokinių auditorijai, užbaigdamas karšta pagarba mūsų guru.

„Jo visur esantis vadovavimas lydėjo mane ne tik vandenynų garlaivyje, – užbaigiau, – bet ir kasdien visus penkiolika metų, praleistų didžiulėje ir svetingoje Amerikos žemėje.“

Svečiams išvykus, Šri Juktešvaras pasikvietė mane į tą patį miegamąjį, kuriame – vienintelį kartą, po ankstyvųjų metų šventės – man buvo leista miegoti jo medinėje lovoje. Šiąnakt mano guru tyliai sėdėjo ten, prie jo kojų puslankiu išsidėstęs mokinių būrys. Jis nusišypsojo, kai greitai įėjau į kambarį.

„Jogananda, ar jau išvyksti į Kalkutą? Prašau, grįžk čia rytoj. Turiu tau ką pasakyti.“

Kitą popietę, keliais paprastais palaiminimo žodžiais, Šri Juktešvaras suteikė man dar vieną vienuolinį Paramhansos *titulą* . **42-1**

svamio titulą „ , – tarė jis, kai atsiklaupiau prieš jį. Tyliai sukikenęs pagalvojau apie kovą, kurią mano amerikiečių studentai patirtų dėl *Paramhansaji tarimo* . **42-2**

„Mano užduotis žemėje baigta; jūs turite tęsti“, – tyliai kalbėjo Mokytojas, jo akys ramios ir švelnios. Mano širdis daužėsi iš baimės.

„Prašau, atsiųskite ką nors vadovauti mūsų ašramui Puryje“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Viską palieku jūsų rankose. Jūs galėsite sėkmingai nuplukdyti savo ir organizacijos gyvenimo valtį į dieviškuosius krantus.“

Į ašaros, Aš buvo apkabinimas jo pėdos; jis rožė ir palaimintas aš žavingai.

Kitą dieną iš Rančio pasikviečiau mokinį, Svamį Sebanandą, ir pasiunčiau jį į Purį atlikti atsiskyrėlio pareigų. **42-3** Vėliau mano guru aptarė su manimi teisines jo turto sutvarkymo detales; jis norėjo išvengti galimybės, kad po jo mirties giminaičiai bylinėtusi dėl dviejų jo atsiskyrėlių namų ir kito turto, kurį jis norėjo paveldėti kaip vienintelį nuosavybės dokumentą. labdaros tikslais.

"Neseniai buvo susitarta, kad meistras apsilankys Kidderpore, **42-4**" „bet jam nepavyko nuvykti.“ Vieną popietę Amulaja Babu, brolis mokiny, man pasakė šią pastabą; pajutau šaltą nuojaautos bangą. Į mano įkyrius klausimus Šri Juktešvaras tik atsakė: „Daugiau į Kidderporą nebevažiuosiu.“ Akimirka Mokytojas drebėjo lyg išsigandęs vaikas.

(„Prisirišimas prie kūno gyvenamosios vietos, kylantis iš savo prigimties [t. y. kylantis iš neatmenamų šaknų, praeities mirties patirties]“, – rašė Patandžalis, **42-5** „nedideliu mastu jis būdingas net ir didžiiesiems šventiesiems.“ Kai kuriose savo kalbose apie mirtį mano guru buvo linkęs pridurti: „Kaip ilgai narve laikomas paukštis dvejoja palikti savo įprastus namus, kai atidaromos durys.“)

"Gurudži", Aš maldavo jį su a verksmas, "nedaryk pasakyti tai! Niekada ištarti tie žodžiai į aš!"

Šri Juktešvaro veide atsivėrė rami šypsena. Nors artėjo aštuoniasdešimt pirmasis gimtadienis, jis atrodė sveikas ir stiprus.

Diena iš dienos mėgaudamasis savo guru meilės, neišsakytos, bet stipriai jaučiamos, saulėje, iš savo sąmonės išvijau įvairias jo užuominas apie artėjančią mirtį.

„Pone, ši mėnesį Alahabade vyks *Kumbha Mela* .“ *Parodžiau Mokytojui melos datas. bengalų kalbos kalendorius.* **42-6**

"Ar tu tikrai noriu i eiti?"

Nejausdamas Šri Juktešvaro nenoro leisti man jį palikti, tęsiau: „Kartą Alahabado *kumbhoje išvydote palaimintą Babadžį vaizdą* . Galbūt ši kartą man pasiseks jį pamatyti.“

„Nemanau, kad ten jį sutiksi.“ Tada mano guru nutilo, nenorėdamas sutrukdyti mano planams.

Kai kitą dieną su nedidele grupe išvykau į Alahabadą, Mokytojas mane tyliai palaimino savo įprastu būdu. Matyt, nepastebėjau Šri Juktešvaro požiūrio užuominų, nes Viešpats norėjo apsaugoti mane nuo to, kad nebūčiau priverstas bejėgiškai stebėti savo guru mirties. Mano gyvenime visada nutikdavo taip, kad mirus tiems, kuriuos labai mylėjau, Dievas su užuojauta pasirūpindavo, kad būčiau atokiau nuo įvykio vietos. **42-7**

Mūsų grupė pasiekė *Kumbha Melą* 1936 m. sausio 23 d. Gausėjanti beveik dviejų žmonių minia Milijonas žmonių buvo išpūdingas, netgi pribloškiantis reginys. Ypatingas Indijos žmonių genialumas yra įgimta pagarba net ir pačiam paprasčiausiam valstiečiui Dvasios vertei ir vienuoliams bei sadhu, kurie atsisakė žemiškų ryšių, kad ieškotų dieviškesnės atramos. Apsimetėlių ir veidmainių iš tiesų yra, bet Indija gerbia visus dėl tų nedaugelio, kurie apšviečia visą žemę dieviškomis palaimomis. Vakariečiai, stebėję šį didžiulį reginį, turėjo unikalią galimybę pajusti žemės pulsą, dvasinį aistrą, kuriai Indija suteikia savo neblėstančią energiją prieš laiko smūgius.

The moteris jogas, Šankari Mai Jiew, tik gyvenimas mokinys iš tas puikus Trailanga Svamis.

Šalia jos sėdinti turbanu dengta figūra yra Svamis Benojananda, mūsų ranči jogos mokyklos berniukams Bihare direktorius. Nuotrauka daryta Hardvaro *Kumbha Meloje* 1938 m.; šventajai moteriai tuo metu buvo 112 metų.

Krišnananda, ties tas 1936 m. Alahabadas *Kumbha Mela* , su jo sutramdyti vegetaras liūtė.

Šri Juktešvaro Serampore atsiskyrėlio buveinės antro aukšto valgomojo kiemelis. Sėdžiu (centre) prie savo guru kojų.

Pirmąją dieną mūsų grupė praleido tiesiog spoksodama. Čia buvo nesuskaičiuojama daugybė besimaudančiųjų, besimaudančių šventojoje upėje, kad atleistų nuodėmes; ten matėme iškilmingus garbinimo ritualus; ten prie dulkių aplipusių šventųjų kojų

buvo barstomos pamaldų aukos; pasukome galvas ir pamatėme dramblių,
apsirengusių arklių ir lėtai žingsniuojančių radžputanų kupranugarių eilę arba keistą
religinių paradą...

nuogas sadhu, mojavimas skeptrai iš auksas ir sidabras, arba vėliavos ir streameriai iš šilkinis aksomas.

Atsiskyrėliai, apsijuosę tik juosmens raiščiais, ramiai sėdėjo mažomis grupelėmis, jų kūnai buvo ištepti pelenais, kurie saugo juos nuo karščio ir šalčio. Dvasinę akį ant jų kaktos ryškiai pavaizdavo viena sandalmedžio pastos dėmė. Tūkstančiai pasirodė nusiskutusių svamių, apsirengusių ochros spalvos drabužiais, nešančių bambuko lazdas ir elgetos dubenį. Jų veidai spindėjo... tas atsisakyti taika kaip jie vaikščiojo apie arba laikė filosofinis diskusijos su mokiniai.

Čia ir ten po medžiais, aplink didžiules degančių malkų krūvas, stovėjo vaizdingi sadhu, **42-8** jų plaukai buvo supinti ir surišti į kuodus ant viršugalvio. Kai kurie nešiojo kelių pėdų ilgio barzdas, susuktas ir surištas į mazgą. Jie tyliai meditavo arba ištiesė rankas laimindami pro šalį einančios elgetų minios, maharadžos ant dramblių, moterys įvairiaspalviais *sariiais* – jų apyrankės ir kojinių grandinėls žvanga, *fakyras* plonomis rankomis, groteskiškai iškeltos į viršų, *brahmachariai*, nešantys meditacijos alkūnių atramas, nuolankūs išminčiai, kurių iškilmingumas slėpė vidinę palaimą. Aukštai virš triukšmo girdėjome nepaliaujamą šventyklos varpų gaudimą.

Antrąją mūsų *melos* dieną mudu su kompanionais užėjome į įvairius ašramus ir laikinas trobeles, atlikdami *pronam maldas šventiesiems asmenims. Gavome Svamio ordino Giri atšakos* vadovo – lieso, asketiško vienuolio, kurio akys žibėjo kaip ugnis. Kitą kartą aplankėme atsiskyrėlio buveinę, kurios guru devynerius metus laikėsi tylos įžadų ir griežtos vaisinės dietos. Ant centrinės ašramo salės pakylas sėdėjo aklas sadhu Pragla Čakšu, giliai išmanantis šastras ir labai gerbiamas visų sektų.

Man trumpai hindi kalba pasakius *Vedantą*, mūsų grupė paliko ramų atsiskyrėlio buveinę pasveikinti netoliese esančio svamio Krišnanandos – gražaus vienuolio rausvais skruostais ir išpūdingais pečiais. Šalia jo gulėjo prijaukinta liūtė. Pasidavusi vienuolio dvasiniam žavesiui – esu tikra, ne jo galingam kūno sudėjimui! – džiunglių gyvūnas atsisako visos mėsos ir renkasi ryžius su pienu. Svamis išmokė gelsvai rudą žvėrį ištarti „Aum“ giliu, patraukliu urzgimu – katės bhaktos!

Kitas mūsų susitikimas, pokalbis su išsilavinusiu jaunu sadhu, gerai aprašytas spindinčiame pono Wrighto kelionių dienoraštyje.

„Fordu pervažiavome labai žemą Gangą girgždančiu pontoniniu tiltu, lyg gyvatės šliauždami per minią ir siaurais, vingiuotais takeliais, pravažiuodami vietą upės krante, kurią Joganandadžis man nurodė kaip Babadži ir Šri Juktešvardžio susitikimo vietą.“

Netrukus išlipę iš automobilio, nuėjome šiek tiek atstumo per tirštėjančius sadhu laužų dūmus ir slidžiu smėliu, kol pasiekėme mažyčių, labai kuklių molio ir šiaudų trobelių grupę. Sustojome priešais vieną iš šių nereikšmingų laikinų būstų su

nykštukiniu įėjimu be durų, kuriame slėpėsi Kara Patri, jaunas klajojantis sadhu, žinomas dėl savo išskirtinio intelekto. Ten jis sėdėjo sukryžiuavęs kojas ant šiaudų krūvos, o vienintelis jo apdangalas – ir, beje, vienintelis jo turtas – buvo ochros spalvos audinys, permestas ant pečių.

„Iš tiesų dieviškas veidas mums nusišypsojo po to, kai keturpėsčiais išliaužėme į trobelę ir *pasilenkėme* prie šios nušvitusios sielos kojų, o žibalinis žibintas prie įėjimo keistai mirgėjo,“

šokantys šešėliai ant šiaudinių sienų. Jo veidas, ypač akys ir tobuli dantys, spindėjo ir žėrėjo. Nors hindi kalba mane glumino, jo veido išraiškos buvo daug atskleidžiančios; jis buvo kupinas entuziazmo, meilės, dvasinės šlovės. Niekas negalėjo supainioti dėl jo didybės.

„Įsivaizduokite laimingą gyvenimą žmogaus, neprisirišusio prie materialaus pasaulio; be drabužių problemos; be maisto potraukio, niekada neprašančio elgetauti, niekada neliečiančio virto maisto, išskyrus kas antrą dieną, niekada...“ nešiotis elgetavimo dubenį; nesusipainioti su pinigais, niekada nenešioti pinigų, niekada nekaupiti daiktų, visada pasitikėti Dievu; nesirūpinti transportu, niekada nevažinėti transporto priemonėmis, bet visada vaikščioti šventųjų upių krantais; niekada neužsibūti vienoje vietoje ilgiau nei savaitę, kad išvengtų prisirišimo augimo.

„Tokia kukli siela! Neįprastai išsilavinusi Vedose , *turinti magistro laipsnį ir šastrų (šventraščių meistro)* titulą , suteiktą Benareso universitete. Sėdint prie jo kojų, mane apėmė didingas jausmas; visa tai atrodė kaip atsakymas į mano troškimą pamatyti tikrąją, senovės Indiją, nes jis yra tikras šios dvasinių milžinų šalies atstovas.“

Paklausiau Karos Patri apie jo klajoklišką gyvenimą. „Ar neturi atsarginių drabužių žiemai?“ „Ne, šito užtenka.“

"Ar tu nešti bet koks knygos?"

„Ne, aš mokau mintinai tuos žmones, kurie nori manęs klausytis.“ „Ką dar veiki?“

"Aš klajoti pagal tas Gangas“.

Išgirdęs šiuos tylūs žodžius, mane apėmė ilgesys jo gyvenimo paprastumo. Prisiminiau Ameriką ir visą atsakomybę, kuri gulė ant mano pečių.

„Ne, Jogananda, – akimirką liūdnei pagalvojau, – šiame gyvenime klajonės prie Gango – ne tau.“

Sadhu papasakojus man keletą savo dvasinių suvokimų, aš staiga paklausiau:

„Ar šiuos aprašymus pateikiate remdamiesi šventraščiais, ar vidinėmis patirtimis?“

"Pusė iš knyga mokymasis," jis atsakė su a tiesmukas šypsena, "ir pusė iš patirtis“.

Mes kurį laiką laimingai sėdėjome susimąstę tyloje. Kai palikome jo šventą akivaizdą, pasakiau ponui Raitui: „Jis – karalius, sėdintis ant auksinių šiaudų sosto.“

Tą vakarą vakarieniavome *užeigos* aikštelėje po žvaigždėmis, valgydami iš pagaliukais susmeigtų lapų lėkščių. Indijoje indų plovimas yra sumažintas iki minimumo!

Dar dvi dienos žavingos *kumbos* ; tada į šiaurės vakarus palei Džumnos krantus iki Agros. Dar kartą žvilgtelėjau į Tadžmahalą; atmintyje Džitendra stovėjo šalia manęs, sužavėtas marmuro sapno. Tada – į Svamio Kešabanandos Brindabano ašramą.

Mano tikslas ieškant Keshabanandos buvo susijęs su šia knyga. Niekada nepamiršau Šri Juktešvaro prašymo parašyti Lahiri Mahasajos gyvenimą. Viešėdamas Indijoje naudojausi kiekviena proga susisiekti su tiesioginiais Jogavataro mokiniais ir giminaičiais. Įrašinėdamas jų pokalbius į didelius užrašus, tikrinau faktus ir datas, rinkau nuotraukas, senus laiškus ir dokumentus. Mano Lahiri Mahasajos portfolio ėmė pildytis; su nusivylimu supratau, kad manęs laukia sunkus autorystės darbas. Meldžiausi, kad galėčiau atlikti savo, kaip milžiniško guru biografo, vaidmenį. Keletas jo mokinių baiminosi, kad rašytiniame pasakojime jų mokytojas gali būti sumenkintas arba neteisingai interpretuotas.

„Vargu ar galima šaltais žodžiais teisingai apibūdinti dieviškojo įsikūnijimo gyvenimą“, – kartą man pastebėjo Panchanonas Bhatačarja.

Kiti artimi mokiniai panašiai buvo patenkinti galėdami Jogavatarą laikyti paslėptą savo širdyse kaip nemirtingą mokytoją. Nepaisant to, prisimindamas Lahiri Mahasajos pranašystę apie jo biografiją, negailėjau pastangų, kad surinkčiau ir pagrįščiau jo išorinio gyvenimo faktus.

Svamis Kešabananda šiltai pasveikino mūsų grupę Brindabane, jo Katajani Peith ašrame – išpūdingame plytų pastate su masyviomis juodomis kolonomis, įsikūrusiame gražiam sode. Jis palydėjo mus į kartą į svetainę, papuoštą Lahiri Mahasaya paveikslo padidininimu. Svamis artėjo prie devyniasdešimties, bet jo raumeningas kūnas spinduliavo jėga ir sveikata. Ilkais plaukais ir sniego baltumo barzda, džiaugsmu žibančiomis akimis jis buvo tikras patriarchalinis įsikūnijimas. Pranešiau jam, kad noriu paminėti jo vardą savo knygoje apie Indijos meistrus.

„Prašau, papasakokite man apie savo ankstesnį gyvenimą.“ Maldaudama nusišypsojau; didieji jogai dažnai būna nekalbūs.

Kešabananda nuolankiai parodė gestą. „Išorinių akimirkų beveik nėra. Beveik visą savo gyvenimą praleidau Himalajų vienatvėje, pėsčiomis keliaudamas iš vienos ramios olos į kitą. Kurį laiką už Hardvaro ribų turėjau nedidelį ašramą, iš visų pusių apsuptą aukštų medžių giraitės. Tai buvo rami vieta, mažai lankoma keliautojų dėl visur esančių kobrų.“ Kešabananda nusijuokė. „Vėliau Gango potvynis nuplovė ir atsiskyrėlio buveinę, ir kobras. Tada mano mokiniai padėjo man pastatyti šį Brindabano ašramą.“

Vienas iš mūsų kompanijos narių paklausė svamio, kaip jis apsisaugojo nuo Himalajų tigrų. 42- 9

Kešabananda papurtė galvą. „Tokiose aukštose dvasinėse aukštumose“, – tarė jis, – „laukiniai žvėrys retai kada priekabiauja prie jogų. Kartą džiunglėse akis į akį susidūriau su tigrų. Staiga išvirduliavęs, gyvūnas sustingo lyg pavirtęs akmeniu.“ Svamis vėl nusijuokė iš prisiminimų.

"Kartais Aš kairė mano nuošalumas į apsilankymas mano guru į Benaresas. Jis naudotas į pokštas su aš virš mano

nenutrūkstamas kelionės į tas Himalajų dykuma.

„„Ant tavo kojos yra klajonių troškimo žymė“, – kartą jis man pasakė. – „Džiaugiuosi, kad šventieji Himalajai yra pakankamai platūs, kad tave sužavėtų.“

„Daug kartų, – tęsė Kešabananda, – tiek prieš, tiek po mirties Lahiri Mahasaja kūniškai pasirodė prieš mane. Jam nėra nepasiekiamų Himalajų aukštumų!“

Po dviejų valandų jis nusivedė mus į valgomojo kiemelį. Aš tyliai atsidusau iš nusivylimo. Dar viena penkiolikos patiekalų vakarienė! Mažiau nei metai indiško svetingumo, o aš jau buvau priaugęs penkiasdešimt svarų! Vis dėlto būtų buvę laikoma nemandagumo viršūne atsisakyti bet kurio patiekalo, kruopščiai paruošto nesibaigiantiems mano garbei rengiamiems banketams. Indijoje (deja, niekur kitur!) gerai pasipuošęs svamis laikomas žaviu reginiu. **42-10**

Ponas Wrightas, aš pats, Panelė Blečas -- į Egiptas

Mudu su ponu Wrightu pozuojame su garbinguoju Swami Keshabananda ir jo mokiniu didinguose atsiskyrėlio namuose Brindabane.

Po vakarienės, Kešabananda vedė aš į a nuošalus kampelis.

"Tavo atvykimas yra ne netikėta", jis pasakė. "Aš turėti a žinutė už „Tu.“ Nustebau; niekas nežinojo apie mano planą aplankyti Kešabanandą.

„Praėjusiais metais klajodamas šiauriniuose Himalajuose netoli Badrinarayano, – tęsė svamis, – pasiklydau. Prieglobstis atsirado erdviame urve, kuris buvo tuščias, nors uolėtame dugne esančioje skylėje ruseno laužo žarijos. Svarstydamas apie šios vienišos prieglobsčio vietos gyventoją, atsisėdau prie laužo, išmeigęs žvilgsnį į saulės apšviestą urvo įėjimą.“

„Kešabananda, džiaugiuosi, kad esi čia.“ Šie žodžiai nuskambėjo man už nugaros. Aš atsisukau, nustebau ir buvau apakintas pamatęs Babadži! Didysis guru materializavosi olos užkaboryje. Apsidžiaugęs vėl jį pamatęs po daugelio metų, aš puoliau ant žemės prie jo šventų kojų.

„Aš tave čia pasikviečiau“, – tęsė Babadžis. – „Štai kodėl pasiklydai ir buvai nuvestas į mano laikinąją buveinę šioje oloje. Praėjo daug laiko nuo mūsų paskutinio susitikimo; man malonu dar kartą tave pasveikinti.“

„Mirtingasis meistras palaimino mane keliais dvasinės pagalbos žodžiais, o tada

pridūrė: „Perduodu tau žinią Joganandai. Jis aplankys tave grįžęs į Indiją. Joganandą visiškai užims daugybė reikalų, susijusių su jo guru ir išlikusiais Lahiri mokiniais. Tad pasakyk jam, kad šį kartą jo nematysiu, kaip jis labai tikisi; bet pamatysiu jį kitu metu.““

Aš buvo giliai palietė į gauti iš Kešabanandos lūpos tai guodžiantis pažadas iš Babadžis. A

Tam tikras skausmas mano širdyje išnyko; nebeliūdėjau, kad, nors Šri Juktešvaras ir buvo užsiminęs, Babadžis nepasirodė *Kumbha Meloje*.

Išlaidos vienas naktis kaip svečiai iš tas ašramas, mūsų vakarėlis rinkinys iš tas sekantis popietė į Kalkutą. Perėję Džumnos upės tiltą, grožėjomės nuostabiu Brindabano panoramos vaizdu, kai saulė uždegė dangų – tikrą Vulkano spalvų krosnį, atsispindinčią apačioje ramiuose vandenyse.

Džumnos paplūdimys šventas vaiko Šri Krišnos prisiminimų. Čia jis bendravo su nekaltas saldumas jo *lilose* (žaidimuose) su *gopėmis* (tarnaitėmis), įkūnijant dievišką meilę kuris kada nors egzistuoja tarp a dieviškas įsikūnijimas ir jo bhaktų. The gyvenimas iš Viešpats Krišna daugelis Vakarų komentatorių neteisingai suprato. Šventojo Rašto alegorija glumina pažodinį protą. Juokinga vertėjo klaida iliustruoja šį teiginį. Istorija pasakoja apie įkvėptą viduramžių šventąjį, batsiuvį Ravidą, kuris paprastais savo amato žodžiais dainavo apie dvasinę šlovę, paslėptą visoje žmonijoje:

Pagal tas didžiulis saugykla iš mėlyna
Gyvenimai tas dieviškumas aprengtas į slėptis.

Išgirdus vakariečių rašytojo pateiktą Ravidio eilėraščio interpretaciją, nuslysta šypsena:

"Vėliau jis pasistatė trobelę, joje pastatė iš kailio nukaltą stabą ir atsidėjo jo garbinimui."

Ravidas buvo didžiojo Kabirolis mokinys. Vienas iš Ravidio išaukštintų čelų buvo Čitoro Rani. Ji pakvietė daugybę brahmanų į puotą savo mokytojo garbei, bet jie atsisakė valgyti su kukliu batsiuviu. Jiems oriai atsiskyrus susėdus valgyti savųjų, neužterštą valgių, štai! kiekvienas brahmanas šalia savęs rado Ravidų pavidalą. Ši masinė vizija Čitore sukėlė platų dvasinį atgimimą.

Po kelių dienų mūsų maža grupelė pasiekė Kalkutą. Nekantraudamas pamatyti Šri Juktešvarą, nusivyliau išgirdęs, kad jis paliko Seramporą ir dabar yra Puryje, maždaug už trijų šimtų mylių į pietus.

„Nedelsdami atvykite į Puri ašramą.“ Šią telegramą kovo 8 d. Atulo Čandrai išsiuntė brolis mokinys. Rojus Čaudris, vienas iš Magistro laipsnis čelos į Kalkutą. Naujienos iš tas žinutė pasiekė mano ausys; sielvartaujantis ties jo pasekmės, Aš nukrito į mano keliai ir maldavo Dievas kad mano guru gyvybės nebus išsaugotos. Kai jau ruošiausi išvykti iš tėvo namų į traukinį, viduje prabilo dieviškas balsas.

"Ar ne eiti į Puri šįvakar. Tavo malda negaliu jis suteikta."

„Viešpatie“, – sielvarto apimti tariau, – „Tu nenori su manimi dalyvauti „virvės traukimo“ Puryje, kur Tau tektų atmesti mano nepaliaujamas maldas už Mokytojo gyvybę. Ar tada jis turėtų išvykti eiti aukštesnės pareigas Tavo įsakymu?“

Pakludamas vidiniam įsakymui, tą naktį neišvykau į Puri. Kitą vakarą aš išsiruošė į traukinį; pakeliui, septintą valandą, dangų staiga uždengė juodas astralinis debesis.

42- 11 Vėliau, traukiniui riaumojant Purio link, prieš akis pasirodė Šri Juktešvaras. Jis sėdėjo labai rimtu veidu, o iš abiejų pusių švietė šviesa.

„Ar viskas baigta?“ – maldaudama

pakėliau rankas. Jis linktelėjo ir lėtai

išnyko.

Kitą rytą, kai stovėjau Puri traukinių platformoje ir vis dar džiaustiausi beviltiškai, prie manęs priėjo nepažįstamas vyras.

„Ar girdėjai, kad tavo Mokytojo nebėra?“ Jis paliko mane nepratardamas nė žodžio; taip ir nesužinojau, kas jis toks ir kaip jis žinojo, kur mane rasti.

Apstulbęs, svirduliavau į platformos sieną, suvokdamas, kad mano guru įvairiais būdais bando man pranešti niokojančią žinią. Maišto apimta, mano siela virė lyg ugnikalnis. Kai pasiekiau Puri atsiskyrėlio buveinę, buvau ant žlugimo ribos. Vidinis balsas švelniai kartojo: „Susiimk. Nusiramink.“

Įėjau į ašramo kambarį, kuriame Mokytojo kūnas, neišsivaizduojamai gyvas, sėdėjo lotoso pozoje – sveikatos ir grožio įsikūnijimas. Trumpai prieš mirtį mano guru šiek tiek karščiavo, bet prieš jo pakylėjimą į Begalybę jo kūnas visiškai pasveiko. Kad ir kiek kartų žiūrėčiau į jo brangų kūną, negalėjau suvokti, kad jo gyvybė iškeliaavo. Jo oda buvo lygi ir švelni; jo veide buvo palaiminga ramybės išraiška. Mistinio iškvietimo valandą jis sąmoningai atsisakė savo kūno.

"The Liūtas iš Bengalijos yra dingo!" Aš verkė į a apsvaigimas.

Iškilmingas apeigas atlikau kovo 10 d. Šri Juktešvaras buvo palaidotas **42-12 m.** su senoviniaisiais svamių ritualais savo Puri ašramo sode. Vėliau jo mokiniai atvyko iš toli ir arti pagerbti savo guru pavasario lygiadienio atminimo pamaldose. Pirmaujantis Kalkutos laikraštis „*Amrita Bazar Patrika*“ išplatino jo nuotrauką ir tokį pranešimą:

mirties *Bhandaros* ceremonija. Į Puri dalyvauti apeigose atvyko daug mokinių.

Vienas didžiausių *Bhagavad Gitos aiškintojų*, Svamis Maharadžas, buvo didis Benareso Jogirajaus Šri Šjamos Čaran Lahiri Mahasajos mokiny. Svamis Maharadžas buvo kelių Jogodos Sat-Sanga (Savęs realizacijos draugijos) centrų

Indijoje iškūrėjas ir didžiausias jogos judėjimo, kurį į Vakarus atnešė Svamis Jogananda, iškėpėjas.

pagrindinis mokinyš. Būtent Šri Juktešvardžio pranašiškos galios ir gilus suvokimas įkvėpė Svamį Joganandą perplaukti vandenynus ir skleisti Amerikoje Indijos meistrų žinią.

Jo *Bhagavad Gitos* ir kitų šventraščių interpretacijos liudija apie Šri Juktešvaradžio filosofijos, tiek Rytų, tiek Vakarų, įvaldymo gilumą ir išlieka akis atveriančia akis į Rytų ir Vakarų vienybę. Tikėdamas visų religinių tikėjimų vienybe, Šri Juktešvaras, bendradarbiaudamas su įvairių sektų ir tikėjimų vadovais, įkūrė *Sadhu Sabhą* (Šventųjų draugiją), siekdamas religijoje skiepyti mokslinę dvasią. Mirdamas jis nominavo Svamį Joganandą savo įpėdiniu *Sadhu Sabhos prezidentu*.

Indija šiandien iš tiesų tapo skurdesnė dėl tokio didžio žmogaus mirties. Tegul visi, kuriems pasisekė būti šalia jo, įskiepija sau tikrąją Indijos kultūros ir *sadhanos dvasią*, kuri buvo įkūnyta jame.

Grižau į Kalkutą. Dar nepasitikėdamas savimi vykti į Seramporo atsiskyrėlio buveinę su jos šventais prisiminimais, pasikviečiau Prafullą, mažąjį Šri Juktešvaro mokinį Serampore, ir pasirūpinau, kad jis įstotų į Rančio mokyklą.

„Tą rytą, kai išvykai į Alahabado *maldos namus*, – man pasakė Prafula, – šeimininkas sunkiai krito ant sofos. “

„Joganandos nebėra!“ – sušuko jis. „Joganandos nebėra!“ Jis paslaptینگai pridūrė: „Turėsiu jam pasakyti kitaip.“ Tada jis kelias valandas sėdėjo tylėdamas.“

Mano dienos buvo kupinos paskaitų, užsiėmimų, interviu ir susitikimų su senais draugais. Po tuščia šypsena ir nenutrūkstamo aktyvumo gyvenimu juodo niūrumo srovė užteršė vidinę palaimos upę, kuri tiek metų vingiavo po visų mano suvokimų smėliu.

„Kur dingo tas dieviškasis išminčius?“ – tyliai sušukau iš kankinamos dvasios gelmių. Atsakymo nesulaukiau.

„Geriausia, kad Mokytojas jau baigė savo sąjungą su Kosminiu Mylimuoju“, – patikino mane mano protas. – „Jis amžinai švyti nemirtingumo karalystėje.“

„Niekada daugiau jo nepamatysi senuosiuose Seramporo dvaruose“, – sielvartavo mano širdis. „Nebegali daugiau vestis draugų jo pasitikti ar išdidžiai sakyti: „Štai ten sėdi Indijos *Džnanavatara* !““

Ponas Wrightas pasirūpino, kad mūsų grupė birželio pradžioje išplauktų iš Bombėjaus į Vakarus. Po dviejų savaitių gegužės mėnesį trukusių atsisveikinimo banketų ir kalbų Kalkutoje, panelė Bletch, ponas Wrightas ir aš išvykome „Ford“ laivu į Bombėjų. Atvykus laivo vadovybė paprašė mūsų atšaukti kelionę, nes „Ford“

laivui nebuvo vietos, nes jo mums vėl prireiktų Europoje.

"Niekada protas," Aš sakė niūriai į Ponas Wrightas. "Aš noriu į grąžinti kartą daugiau į Puri". Aš tyliai

pridėta, "Leiskite mano ašaros kartą vėl vanduo tas kapas iš mano guru".

42-1 Tiesiogine prasme *param* , aukščiausias; *hansa* , gulbė. *Hansą* šventraščiuose vaizduoja Brahmos, Aukščiausiojo, įkūnijimas. Dvasia; kaip tas simbolis iš diskriminacija, tas balta *hansa* gulbė yra mintis iš kaip gebantis į atskiras tas tiesa *soma* nektaras iš pieno ir vandens mišinio. *Ham-sa* (tariamasis *hong-sau*) – du šventi sanskrito giesmės žodžiai, susiję su įeinančiu ir išeinančiu kvėpavimu. *Aham-Sa* pažodžiui reiškia „Aš esu Jis“.

42-2 : Jie turėti paprastai išvengta tas sunkumas pagal kreipimasis aš kaip *pone* .

42-3 : Prie tas Puri ašramas, Svamis Sebananda yra vis dar dirigavimas a mažas, klestintis joga mokykla už berniukai, ir meditacijos grupės suaugusiesiems. Ten periodiškai renkasi šventųjų ir panditų susitikimai.

42-4 : A skyrius iš Kalkuta.

42-5: *Aforizmai* : II:9.

42-6 : Religinis *melas* yra paminėtas į tas senovės *Mahabharata* . The kinų keliautojas Hieuen Tsiang turi kairė an pasakojimas apie didžiulę *Kumbha Mela*, vykusią 644 m. po Kr. Alahabade. Didžiausia *mela* rengiama kas dvyliktus metus; antroji pagal dydį (*ardha* arba pusė) *Kumbha* vyksta kas šeštus metus. Mažesnės *melos* rengiamos kas trejus metus, pritraukiant apie milijoną bhaktų. Keturi šventi *mela* miestai yra Alahabadas, Hardvaras, Nasikas ir Udžainas.

Ankstyvieji kinų keliautojai paliko mums daug įspūdingų Indijos visuomenės paveikslų. Kinų kunigas Fa-Hsienas parašė pasakojimą iš jo vienuolika metų į Indiją per tas valdyti iš Čandragupta II. (ankstyvas 4-oji amžiuje). The kinų autorius Jie nelaiko kiaulių ar paukščių; nėra pasakoja: „Visoje šalyje niekas nežudo jokių gyvų padarų ir negeria vyno.

sandoriai į galvijai, ne mėsinių parduotuvės arba spirito varyklos. Kambariai su lovos ir čiužiniai, maistas ir drabužiai, yra pateikta tiek nuolatiniais, tiek keliaujantiems kunigams, ir tai yra tas pats visur. Kunigai užsiima geranorišku darbu tarnystės ir su giedojimas liturgijos; arba jie sėdėti į meditaciją“. Fa-Hsien pasakoja mus tas indėnas žmonės buvo .laimingi ir sąžiningi; mirties bausmė nebuvo žinoma

42-7 : Aš buvo ne dabartis ties tas mirtys iš mano motina, vyresnysis brolis Ananta, vyriausias sesuo Roma, Meistras, Tėve, arba kelių artimų mokinių.

(.Tėvas praėjo įjungta ties Kalkuta į 1942 m. ties tas amžius iš aštuoniasdešimt devyni)

42-8 Šimtus tūkstančių Indijos sadhu kontroliuoja vykdomasis komitetas, kurį sudaro septyni lyderiai, atstovaujantys septyni didelis sekcijos iš Indija. The dabartis *Mahamandaleswar* arba prezidentas yra Džojendra Puri. Tai šventas žmogus yra labai santūrus, dažnai apriboja savo kalbą trimis žodžiais – Tiesa, Meilė ir Darbas. Užteks pokalbio!

42-9 Atrodo, yra daug būdų, kaip pergudrauti tigrą. Australų tyrinėtojas Francis Birtles pasakojo, kad Indijos džiunglės jam pasirodė „įvairios, gražios ir saugios“. Jo apsauginis talismanas buvousių popierių. „Kiekvieną naktį aš išskleidžiu daug...“ iš lakštai aplink mano stovykla ir buvo niekada sutrikęs,“ jis paaiškino. "The priežastis yra psichologinis. The tigras yra labai sąmoningo orumo gyvūnas. Jis slankioja aplinkui ir meta iššūkį žmogui, kol šis pasiekia lipnųusių popierių; tada jis slapčia nuslysta. Joks orus tigras nedrįstų stoti prieš žmogų, pritūpęs ant lipnausių popieriaus!

42-10 : Po Aš grąžino į Amerika Aš paėmė išjungtas šešiasdešimt penki svarų.

42-11 : Šri Juktesvaras praėjo ties tai valanda – 7:00 Ministras pirmininkas, Kovas 9, 1936 m.

42-12 Laidotuvių papročiai Indijoje reikalauja kremuoti namų savininkus; svamiai ir kitų ordinų vienuoliai nėra kremuojami. bet palaidotas. (Ten yra retkarčiais išimčių.) The kūnai iš vienuoliai yra simboliškai svarstoma į buvo kremuoti išminties ugnyje duodami vienuolinius įžadus.

SKYRIUS: 43

The Prisikėlimas Iš Šri Juktešvaras

„Viešpatie Krišna!“ Šlovingas avataro pavidalas pasirodė mirgančioje liepsnoje, kai sėdėjau savo kambaryje „Regent“ viešbutyje Bombėjuje. Žvilgtelėjęs pro ilgą atvirą trečio aukšto langą, virš aukšto pastato stogo, mano akyse staiga iškilo neapsakomas vaizdas .

Dieviška figūra pamojo man, šypsojosi ir linktelėjo galva pasisveikindama. Kai negalėjau tiksliai suprasti Viešpaties Krišnos žinutės, jis išėjo palaiminimo gestu. Nuostabiai pakylėtas jaučiau, kad pranašaujamas koks nors dvasinis įvykis.

Mano kelionė į Vakarus kol kas buvo atšaukta. Prieš išvykdamas atgal į Bengaliją, turėjau pasakyti keletą viešų pranešimų Bombėjuje.

1936 m. birželio 19 d., trečią valandą po pietų, sėdėdamas lovoje Bombėjaus viešbutyje – praėjus savaitei po Krišnos regėjimo – mane iš meditacijos pažadino palaimingoji šviesa. Prieš mano atvirą ir nustebusiomis akimis visas kambarys virto keistu pasauliu, saulės šviesa virto dieviška didybe.

Mane užliejo ekstazės bangos, kai pamačiau Šri Juktešvaro kūno ir

kraujo pavidalą! „Mano sūnau!“ – švelniai tarė Mokytojas, jo veide švietė

angeliškai kerinti šypsena.

Pirmą kartą gyvenime nepasisveikinau su juo ir tuoju pat priėjau prie jo, kad alkanai jį apkabinčiau. Akimirkų akimirka! Praėjusių mėnesių kančia buvo sunkiai įveikiama, nesvarumo būsenoje siaučiant palaimai, kuri dabar artėjo prie manęs.

„Mano šeimininke, mano širdies mylimasis, kodėl mane palikai?“ – apimtas džiaugsmo negalėjau nuraminti. „Kodėl...“ padarė tu leisti aš eiti į tas *Kumbha Mela* ? Kaip karčiai turėti Aš kaltinamas aš pats už išvykimą tu!"

“by B. K. Mitra i „Kalyana- Kalpatur-

KRIŠNA, SENOVĖS Pranašas IŠ INDIJA

Šiuolaikinio menininko dieviškojo mokytojo, kurio dvasiniai patarimai *Bhagavad Gitoje* tapo hinduistų Biblija, samprata. Hinduistų mene Krišna vaizduojamas su povo plunksna plaukuose (Viešpaties *lilos* , *žaidimo ar kūrybinio sporto simboliu*) ir laikantis *fleitą*, kurios kerinantys garsai vieną po kito pažadina *bhaktus iš majos* arba kosminės iliuzijos miego .

"Nenorėjau sutrukdyti tau džiaugsmingo laukimo pamatyti piligrimystės vietą, kur pirmiausia..." Sutikau Babajį. Palikau tave tik trumpam; argi aš vėl nesu su tavimi?

"Bet ar tai *tu* , Mokytojau, tas pats Dievo Liūtas? Ar tu dėvi tokį kūną, kokį palaidojau po žiauriais Puri smėlynais?"

„Taip, mano vaike, aš esu toks pat. Tai kūnas iš kūno ir kraujo. Nors aš jį matau kaip eterinį, tavo akimis žiūrint, jis yra fizinis. Iš kosminių atomų sukūriau visiškai naują kūną, lygiai tokį pat kaip tą kosminio sapno fizinį kūną, kurį paklojai po sapnų smėliu Puryje savo sapnų pasaulyje. Aš iš tiesų prisikėliau – ne Žemėje, o astralinėje planetoje. Jos gyventojai geriau nei žemiška žmonija gali atitikti mano aukštus standartus. Ten tu ir tavo išaukštinti mylimieji vieną dieną ateisite pas mane.“

"Nemirtingas guru, papasakoti aš daugiau!"

Meistras greitai ir linksmi sukikeno. „Prašau, brangusis“, – tarė jis, – „ar negalėtum truputį atlaisvinti rankos?“

„Tik truputį!“ Apkabinau jį lyg aštuonkojo gniaužtais. Užuoždžiau tą patį silpną,

kvapnų, natūralų kvapą, kuris anksčiau buvo būdingas jo kūnui. Jaudinantis jo prisilietimas

dieviška mėsa vis dar išlieka aplink vidines mano rankų puses ir delnuose, kai tik prisimenu tas šlovingas valandas.

"Kaip pranašai siunčiami į žemę padėti žmonėms susitvarkyti su savo fizine karma, taip ir mane nurodė..." Dievas į tarnauti įjungta an astralinis planeta kaip a gelbėtojas", Šri Juktešvaras paaiškino. "Tai yra vadinama *Hiranjalo*ka arba „Apšviesta astraline planeta“. Ten aš padėdau pažengusioms būtybėms atsikratyti astralinės karmos ir taip išsivaduoti iš astralinių atgimimų. Hiranjalokos gyventojai yra labai dvasiškai išsivystę; visi jie paskutiniame žemiškajame įsikūnijime įgijo meditacijos suteikiamą galią sąmoningai palikti savo fizinius kūnus mirties metu. Niekas negali patekti į Hiranjaloką, nebent jis Žemėje perėjo iš *sabikalpa samadhi būsenos* į aukštesnę *nirbikalpa samadhi būseną* . **43-1**

„Hiranyalokos gyventojai jau perėjo įprastas astralines sferas, kur beveik visos būtybės iš Žemės turi patekti po mirties; ten jie išdirbo daugybę savo praeities veiksmų astraliniuose pasaulyuose užuomazgų. Tik pažangios būtybės gali efektyviai atlikti tokį atperkantį darbą astraliniuose pasaulyuose. Tada, norėdamos pilniau išlaisvinti savo sielas iš karminių pėdsakų, esančių jų astraliniuose kūnuose, šios aukštesnės būtybės pagal kosminį dėsni buvo patrauktos atgimti su naujais astraliniais kūnais Hiranjalokoje, astralinėje saulėje arba danguje, kur aš prisikėliau, kad joms padėčiau. Hiranjalokoje taip pat yra labai pažangių būtybių, atvykusių iš aukštesniojo, subtilesnio, priežastinio pasaulio.“

Mano protas dabar buvo taip tobulai suderintas su mano guru, kad jis man perteikė savo vaizdinius iš dalies žodžiu, iš dalies minčių perkėlimu. Taip greitai gaudavau jo idėjų bulvarinius leidinius.

„Raštuose skaitėte, – tęsė Mokytojas, – kad Dievas žmogaus sielą paeiliui įdėjo į tris kūnus – idėjos, arba priežastinio, kūną; subtilųjį astralinį kūną, žmogaus psichinių ir emocinę prigimtį ir grubųjį fizinį kūną. Žemėje žmogus yra aprūpintas fiziniiais pojūčiais. Astralinė būtybė veikia su savo sąmone ir jausmais bei kūnu, sudarytu iš lifetronų.

43-2 Priežastinį kūną turinti būtybė lieka palaimingoje idėjų karalystėje. Mano darbas yra su tomis astralinėmis būtybėmis, kurios ruošiasi įžengti į priežastinį pasaulį.

„Nuostabūs Mokytojau, prašau, papasakok man daugiau apie astralinį kosmosą.“ Nors Šri Juktešvaro prašymu šiek tiek atpalaidavau apkabinimą, mano rankos vis dar buvo jį apglėbusios. Lobis, pranokstantis visus. lobiai, mano guru, kuris juokėsi iš mirties, kad mane pasiektų!

„Yra daug astralinių planetų, kuriose knibždėte knibžda astralinių būtybių“, – pradėjo Mokytojas. „Gyventojai naudoja astralinius plotmes arba šviesos mases, kad galėtų keliauti iš vienos planetos į kitą greičiau nei elektra ir radioaktyviosios

energijos.“

„Astralinė visata, sudaryta iš įvairių subtilių šviesos ir spalvų vibracijų, yra šimtus kartų didesnė už materialųjį kosmosą. Visa fizinė kūrinija kabo kaip mažas tvirtas krepšelis po didžiuliu šviečiančiu astralinės sferos balionu. Kaip ir daugybė fizinių saulių bei žvaigždžių klajoja erdvėje, taip yra ir nesuskaičiuojama daugybė astralinių saulės ir žvaigždžių sistemų. Jų planetos turi astralines saules ir mėnulus, gražesnius nei fiziniai. Astraliniai šviesuliai primena pašvaistę.“

borealis – saulėta astralinė pašvaistė, akinanti labiau nei švelniai šviečianti mėnulio pašvaistė. Astralinė diena ir naktis yra ilgesnės nei Žemės.

Astralinis pasaulis yra be galo gražus, švarus, tyras ir tvarkingas. Jame nėra negyvų planetų ar nederlingų žemių. Nėra sausumos dėmių – piktžolių, bakterijų, vabzdžių, gyvačių. Skirtingai nuo permainingo Žemės klimato ir metų laikų, astralinėse planetose išlieka tolygi amžino pavasario temperatūra, retkarčiais pasitaiko švytinčio balto sniego ir įvairiaspalvio lietaus. Astralinėse planetose gausu opalinių ežerų, ryškių jūrų ir vaivorykštės upių.

„Įprasta astralinė visata – ne subtilesnis Hiranjalokos astralinis dangus – yra apgyvendinta milijonai astralinių būtybių, kurios neseniai ar neseniai atvyko iš Žemės, taip pat daugybė fėjų, undinių, žuvų, gyvūnų, goblinų, nykštukų, pusdievių ir dvasių, kurios visos gyvena skirtingose astralinėse planetose pagal karmines savybes. Geroms ir blogoms dvasioms numatytos įvairios sferinės buveinės arba vibraciniai regionai. Gerosios gali laisvai keliauti, o piktosios dvasios yra apribotos ribotomis zonomis. Lygiai taip pat, kaip žmonės gyvena Žemės paviršiuje, kirminai dirvožemyje, žuvys vandenyje, o paukščiai ore, taip ir skirtingų lygių astralinės būtybės yra priskirtos tinkamoms vibracinėms erdvėms.

"Tarp puolusių tamsių angelų, išvartų iš kitų pasaulių, vyksta trintis ir karas su gyvybės troninėmis bombomis arba mentalinėmis *mantrinėmis* **43-3**" vibruojančius spindulius. Šios būtybės gyvena tamsoje paskendusiuose žemesniojo astralinio kosmoso regionuose, atliepindamos savo blogąją karmą.

„Didžiulėse sferose virš tamsaus astralinio kalėjimo viskas spindi ir gražu. Astralinis kosmosas yra natūraliau nei žemė suderintas su dieviškąja valia ir tobulumo planu. Kiekvienas astralinis objektas pasireiškia pirmiausia Dievo valia, o iš dalies – astralinių būtybių valios kvietimu. Jos turi galią modifikuoti arba sustiprinti bet ko, kas jau sukurta, malonę ir formą.“ Viešpats. Jis suteikė savo astraliniams vaikams laisvę ir privilegiją savo nuožiūra keisti ar tobulinti astralinį kosmosą. Žemėje kieta medžiaga turi būti transformuojama į skystą ar kitą formą natūraliais ar cheminiais procesais, tačiau astralinės kietosios medžiagos į astralinius skysčius, dujas ar energiją virsta vien tik ir akimirksniu gyventojų valia.

„Žemė tamsi nuo karų ir žmogžudysčių jūroje, sausumoje ir ore“, – tęsė mano guru, – „bet astralinis pasaulis karalystės žinoti a laimingas harmonija ir lygybė. Astralinis būtybės dematerializuoti arba materializuojasi savo nuožiūra. Gėlės, žuvys ar gyvūnai gali laikinai transformuotis į astralinius žmones. Visos astralinės būtybės gali laisvai įgauti bet kokią formą ir lengvai bendrauti tarpusavyje. Jų neapriboja joks fiksuotas, apibrėžtas gamtos dėsnis – pavyzdžiui, bet koks astralinis medis gali būti sėkmingai paprašytas sukurti astralinį mangą ar kitą norimą vaisių, gėlę ar bet kokią kitą objektą.

Yra tam tikrų karminių apribojimų, tačiau astraliniam pasaulyje nėra jokių

skirtumų tarp įvairių formų pageidautinumo. Viskas spindi Dievo kūrybine šviesa.

„Niekas negimsta iš moters; palikuonis astralinės būtybės materializuoja savo kosminės valios pagalbą į specialiai suformuotas, astrališkai sutankintas formas. Neseniai fiziškai išsiskyrusi būtybė į astralinę šeimą atvyksta pakviesta, traukiama panašių psichinių ir dvasinių tendencijų.“

Astralinis kūnas nėra veikiamas šalčio, karščio ar kitų natūralių sąlygų. Anatomiją sudaro astralinės smegenys, arba tūkstančio žiedlapių šviesos lotosas, ir šeši pažadinti centrai... *sušumna* arba astralinė smegenų-stuburo ašis. Širdis siurbia kosminę energiją, taip pat šviesą iš astralinių smegenų, ir pumpuoja ją į astralinius nervus ir kūno ląsteles, arba lifetronus. Astralinės būtybės gali paveikti savo kūnus lifetronine jėga arba *mantrinėmis* vibracijomis.

„Astralinis kūnas yra tiksli ankstesnės fizinės formos kopija. Astralinės būtybės išlaiko tą pačią išvaizdą, kurią turėjo jaunystėje, ankstesnėje kelionėje į žemę; kartais astralinė būtybė, kaip ir aš, pasirenka išlaikyti savo senatvės išvaizdą.“ Mokytojas, spinduliuodamas pačią jaunystės esmę, linksmi nusijuokė.

„Skirtingai nuo erdvinio, trimačio fizinio pasaulio, kurį suvokia tik penki pojūčiai, astralinės sferos yra matomos visa apimančiam šeštajam pojūčiui – intuicijai“, – tęsė Šri Juktešvaras. „Grynai intuityviu pojūčiu visos astralinės būtybės mato, girdi, uodžia, ragauja ir liečia. Jos turi tris akis, iš kurių dvi yra iš dalies užmerktos. Trečioji ir pagrindinė astralinė akis, vertikaliai esanti ant kaktos, yra...“ atvira. Astralinės būtybės turi visus išorinius jutimo organus – ausis, akis, nosį, liežuvį ir odą – tačiau jos naudoja intuiciją, kad patirtų pojūčius per bet kurią kūno dalį; jos gali matyti per ausį, nosį ar odą. Jos gali girdėti per akis ar liežuvį, gali jausti skonį per ausis ar odą ir taip toliau. **43-4**

„Žmogaus fiziniam kūnui gresia daugybė pavojų ir jis lengvai sužeidžiamas ar suluošinamas; eterinis astralinis kūnas kartais gali būti įpjautas ar sumuštas, bet vien valia jis iš karto išgydomas.“

"Gurudeva, yra visi astralinis asmenys gražu?"

„Astraliniame pasaulyje grožis yra žinomas kaip dvasinė savybė, o ne išorinis pavidalas“, – atsakė Šri Juktešvaras. „Todėl astralinės būtybės veido bruožams skiria mažai reikšmės. Tačiau jos turi privilegiją savo nuožiūra apsirengti naujais, spalvingais, astrališkai materializuotais kūnais. Kaip ir pasauliečiai apsirengia naujais drabužiais iškilmingiems renginiams, taip ir astralinės būtybės randa progų pasipuošti specialiai sukurtomis formomis.“

Džiaugsmingos astralinės šventės aukštesnėse astralinėse planetose, tokiose kaip Hiranjaloka, vyksta, kai būtybė dvasinio tobulėjimo dėka išsivaduoja iš astralinio pasaulio ir todėl yra pasirengusi įžengti į priežastinio pasaulio dangų. Tokiomis progomis Nematomasis Dangiškasis Tėvas ir su Juo susilieję šventieji materializuojausi į savo pasirinktus kūnus ir prisijungia prie astralinės šventės. Norėdamas įtikti savo mylimam bhaktui, Viešpats įgauna bet kokią norimą formą. Jei... atsidavęs žmogus, garbinamas su atsidavimu, mato Dievą kaip Dieviškąją Motiną. Jėzui Begalinio Tėvo aspektas buvo patrauklesnis už visas kitas sampratas.

Individualumas, kuriuo Kūrėjas apdovanojo kiekvieną savo kūrinį, daro viską įsivaizduojamą ir nesuvokiamą. „Reikalavimas Viešpaties universalumo!“ Mudu su guru laimingai nusijuokėme kartu.

„Kitų gyvenimų draugai lengvai atpažįsta vienas kitą astraliniam pasaulyje“, – gražiu, fleitą primenančiu balsu tęsė Šri Juktešvaras. „Džiaugdamiesi draugystės nemirtingumu, jie suvokia meilės nesunaikinamumą, kuriuo dažnai abejojama liūdnų, apgaulingų žemiškojo gyvenimo išsiskyrimų metu.“

"The intuicija iš astralinis būtybės praduria per tas šydas ir pastebi žmogus veikla įjungta žemėje, bet žmogus negali matyti astralinio pasaulio, nebent jo šeštasis pojūtis būtų bent kiek išvystytas. Tūkstančiai žemės gyventojų yra akimirksniu matę astralinę būtybę arba astralinį pasaulį.

„Pažangios būtybės Hiranjalokoje per ilgą astralinę dieną ir naktį dažniausiai būna budrios ekstazėje, padėdamos spręsti sudėtingas kosminio valdymo problemas ir išvaduoti palaidūnus sūnus, žemiškas sielas. Kai Hiranjalokos būtybės miega, jos retkarčiais patiria sapniškus astralinius regėjimus. Jų protai paprastai būna panirę į sąmoningą aukščiausios *nirbikalpos* palaimos būseną.“

„Visų astralinių pasaulių gyventojai vis dar kenčia psichines kančias. Aukštesnių būtybių, tokių kaip Hiranjaloka, jautrūs protai jaučia didelį skausmą, jei padaroma kokia nors klaida elgesyje ar tiesos suvokime. Šios pažangios būtybės stengiasi kiekvieną savo veiksma ir mintį suderinti su dvasinio dėsno tobulumu.“

„Astralinio sluoksnio gyventojų bendravimas vyksta vien tik astraline telepatija ir televizija; nėra jokios rašytinio ir žodinio žodžio painiavos ir nesusipratimo, kurį turi išverti žemės gyventojai. Kaip kino ekrane žmonės, regis, juda ir veikia per šviesos vaizdų seriją, bet iš tikrųjų nekvėpuoja, taip ir astralinės būtybės vaikšto ir veikia kaip protingai vadovaujami ir koordinuoti šviesos vaizdai, nereikalaudamos deguonies energijos. Žmogus pragyvenimui priklauso nuo kietųjų dalelių, skysčių, dujų ir energijos; astralinės būtybės save išlaiko daugiausia kosminės šviesos.“

„Mano Mokytojai, ar astralinės būtybės ką nors valgo?“ Gėriau jo nuostabius paaiškinimus, imliais visais savo gebėjimais – protu, širdimi, siela. Viršsąmoningi tiesos suvokimai yra amžinai realūs ir nekintantys, o trumpalaikiai jusliniai išgyvenimai ir įspūdžiai visada būna laikini arba santykinai teisingi ir greitai atmintyje praranda visą savo ryškumą. Mano guru žodžiai buvo taip skvarbiai įspausti į mano būties pergamentą, kad bet kuriuo metu, perkėlęs savo protą į viršsąmoningą būseną, galiu aiškiai iš naujo išgyventi dieviškąją patirtį.

"Šviesus spindulinis daržovės gausu į tas astralinis dirvožemiai," jis atsakė. "The astralinis Būtybės vartoja daržoves ir geria nektarą, tekantį iš šlovingų šviesos šaltinių ir astralinių upelių bei upelių. Kaip nematomi žmonių atvaizdai Žemėje gali būti iškasti iš eterio ir padaryti matomi televizijos aparatu, o vėliau vėl išmesti į kosmosą, taip ir Dievo sukurti, nematomi astraliniai daržovių ir augalų, plūduriuojančių eteryje, brėžiniai nusėda astralinėje planetoje. pagal tas valia iš jo gyventojų. Į tas tas pats būdas, iš tas laukinis išgalvotas iš šie būtybės, ištisi kvapnių gėlių sodai materializuojasi, vėliau sugrįžtant į eterinį nematomumą. Nors dangiškujų planetų, tokių kaip Hiranjaloka, gyventojai beveik neturi būtinybės valgyti, dar aukštesnis yra beveik visiškai išsivadavusių sielų, kurios valgo tik palaimos maną, besąlygiškas egzistavimas priežastiniame pasaulyje.

„Žemės išlaisvinta astralinė būtybė sutinka daugybę giminaičių, tėvų, motinų,

žmonų, vyrų ir draugų, įgytų per skirtingus įsikūnijimus Žemėje, 43-5“ kaip jie retkarčiais pasirodo įvairiose astralinių sferų dalyse. Todėl jis nesupranta, ką ypač mylėti; tokiu būdu jis išmoksta teikti dievišką ir vienodą meilę visiems, kaip vaikams ir

individualizuotos Dievo išraiškos. Nors mylimų žmonių išorinė išvaizda galėjo pasikeisti, daugiau ar mažiau priklausomai nuo naujų savybių išsivystymo bet kurios konkrečios sielos paskutiniame gyvenime, astralinė būtybė pasitelkia savo neklystančią intuiciją, kad atpažintų visus tuos, kurie jai kadaise buvo brangūs kituose egzistencijos lygmenyse, ir pasveikintų juos naujuose astraliniuose namuose. Kadangi kiekvienas kūrinijos atomas yra neišvengiamai apdovanotas individualumu, **43-6** Astralinis draugas bus atpažintas, nesvarbu, kokį kostiumą jis vilkės, lygiai taip pat, kaip Žemėje aktoriaus tapatybę galima nustatyti atidžiai stebint, nepaisant bet kokios maskuotės.

"Gyvenimo trukmė astraliniame pasaulyje yra daug ilgesnė nei žemėje. Įprastas pažengęs astralinis Vidutinė būtybės gyvenimo trukmė, matuojama pagal žemiškus laiko standartus, yra nuo penkių šimtų iki tūkstančio metų. Kaip kai kurie sekvojai gyvena tūkstantmečiais ilgiau nei dauguma medžių, arba kaip kai kurie jogai gyvena kelis šimtus metų, nors dauguma žmonių miršta nesulaukę šešiasdešimties, taip ir kai kurios astralinės būtybės gyvena daug ilgiau nei įprasta astralinio egzistavimo trukmė. Astralinio pasaulio lankytojai ten gyvena ilgesnį ar trumpesnį laiką, priklausomai nuo savo fizinės karmos svorio, kuris per tam tikrą laiką juos grąžina į Žemę.

Astralinė būtybė, atsisakdama savo šviečiančio kūno, neprivalo skausmingai kovoti su mirtimi. Vis dėlto daugelis šių būtybių jaučiasi šiek tiek neringos pagalvojusios apie astralinės formos atsisakymą dėl subtilesnės priežastinės formos. Astralinis pasaulis yra laisvas nuo nevalingos mirties, ligų ir senatvės. Šios trys baimės yra žemės prakeiksmas, kur žmogus leido savo sąmonei... į atpažinti pats beveik visiškai su a silpnas fizinis kūnas reikalaujantis pastovus pagalba iš oras, maisto ir miego, kad apskritai egzistuoti.

„Fizinę mirtį lydi kvėpavimo išnykimas ir kūno ląstelių irimas. Astralinė mirtis susideda iš lifetronų, tų pasireiškiančių energijos vienetų, kurie sudaro astralinių būtybių gyvenimą, išsisklaidymo. Fizinės mirties metu būtybė praranda kūno sąmonę ir suvokia savo subtilųjį kūną astraliniame pasaulyje. Patyrusi astralinę mirtį tinkamu laiku,...“ Taigi būtybė pereina iš astralinio gimimo ir mirties sąmonės į fizinio gimimo ir mirties sąmonę. Šie pasikartojantys astralinio ir fizinio apvalkalo ciklai yra neišvengiama visų neapšviestų būtybių lemtis. Rašto dangaus ir pragaro apibrėžimai kartais sujaudina giliau nei sąmonę slypintį žmogaus protą. prisiminimai iš jo ilgas serija iš patirtys į tas linksmas astralinis ir nuviliančius žemiškus pasaulius.“

„Mylimas Mokytojai, – paklausiau, – ar galėtumėte išsamiau apibūdinti skirtumą tarp atgimimo Žemėje ir astralinėje bei priežastinėje sferose?“

„Žmogus kaip individualizuota siela iš esmės yra priežastinio kūno, – paaiškino mano guru. – Tas kūnas yra matrica. iš tas trisdešimt penki *idėjos* privaloma pagal Dievas kaip tas pagrindinis arba priežastinis mintis pajėgos iš kurių vėliau Jis suformavo

subtilųjį astralinį kūną iš devyniolikos elementų ir grubųjį fizinį kūną iš šešiolikos elementų.

„Devyniolika astralinio kūno elementų yra protinis, emocinis ir gyvybės tronis. Devyniolika komponentų yra intelektas; ego; jausmas; protas (jautiminė sąmonė); penki *žinojimo instrumentai* – subtilūs regėjimo, klausos, uoslės, skonio, lytėjimo pojūčių atitikmenys; penki *veiksmo instrumentai* – protinis atitikmuo vykdomiesiems gebėjimams daugintis, šalinti,“

kalbėti, vaikščioti ir lavinti rankų įgūdžius; ir penki *gyvybinės jėgos instrumentai* – tie, kurie įgalinti atlikti kūno kristalizacijos, įsisavinimo, šalinimo, metabolizmo ir cirkuliacijos funkcijas. Šis subtilus devyniolikos elementų astralinis apvalkalas išlieka ir po fizinio kūno, sudaryto iš šešiolikos grubių metalinių ir nemetalinių elementų, mirties.

„Dievas savyje sugalvojo skirtingas idėjas ir jas projektavo į sapnus. Taip išdygo Kosminio Sapno Ledi, pasipuošusi visais savo milžiniškais, begaliniais reliatyvumo papuošalais.“

„Trisdešimt penkiose priešastinio kūno minties kategorijose Dievas išplėtojo visus devyniolikos žmogaus egzistencijos sudėtingumus“ astralinis ir šešiolika fizinis kolegos. Pagal kondensacija iš vibruojantis pajėgos, Pirmiausia subtilųjį, paskui grubųjį, Jis sukūrė žmogaus astralinį kūną ir galiausiai jo fizinę formą. Pagal reliatyvumo dėsni, pagal kurį Pirminis Paprastumas tapo gluminančia įvairove, priešastinis kosmosas ir priešastinis kūnas skiriasi nuo astralinio kosmoso ir astralinio kūno; fizinis kosmosas ir fizinis kūnas taip pat būdingai skiriasi nuo kitų kūrinijos formų.

„Kūniškas kūnas sudarytas iš fiksuotų, objektyvizuotų Kūrėjo svajonių. Žemėje visada egzistuoja dvilypumai: liga ir sveikata, skausmas ir malonumas, praradimas ir pelnas. Žmonės randa apribojimų ir pasipriešinimą trimatėje materijoje. Kai žmogaus troškimą gyventi smarkiai sukrėčia liga ar kitos priešastys, ateina mirtis; sunkus kūno sluoksnis laikinai nusimetamas. Tačiau siela lieka įkalinta astraliniame ir priešastiniame kūnuose.“ **43-7** Lipnioji jėga, kuria visi trys kūnai yra sujungti, yra troškimas. Neišpildytų troškimų galia yra visos žmogaus vergijos šaknis.

"Fiziniai troškimai kyla iš egoizmo ir juslinių malonumų. Jutiminės patirties prievarta ar pagunda yra galingesnė už troškimo jėgą, susijusią su astraliniais prisirišimais ar priešastiniais suvokimais."

Astraliniai troškimai sukasi apie malonumą vibracijos prasme. Astralinės būtybės mėgaujasi eterine sferų muzika ir yra sužavėtos visos kūrinijos vaizdu kaip neišsenkančios besikeičiančios šviesos išraiškos. Astralinės būtybės taip pat užuodžia, ragauja ir liečia šviesą. Taigi astraliniai troškimai yra susiję su astralinės būtybės galia paversti visus objektus ir patirtis šviesos formomis arba sutirštintomis mintimis ar sapnais.

"Priešastinis troškimas yra įvykdytas pagal suvokimas tik. The beveik nemokamai būtybės PSO yra įdėtas tik Priešastiniame kūne jie visą visatą mato kaip Dievo sapnų idėjų įgyvendinimus; jie gali materializuoti bet ką vien mintimis. Todėl priešastinės būtybės fizinių pojūčių ar astralinių malonumų malonumą laiko grubumu ir dusinimu sielos subtiliems pojūčiams. Priešastinės būtybės savo troškimus įgyvendina akimirksniu juos materializuodamos. **43-8** Tie, kurie jaučiasi

pridengti tik subtiliu priežastinio kūno šydu, gali įkūnyti visatas net kaip Kūrėjas. Kadangi visa kūrinija sukurta iš kosminės sapno tekstūros, siela, plonai apgaubta priežastingumo, turi didžiulę galios realizaciją.

"Siela, būdama nematoma iš prigimties, gali būti atpažinta tik pagal jos kūno ar kūnų buvimą." paprastas buvimas iš a kūnas reiškia kad jo egzistavimas yra pagamintas galima pagal neįvykdytas troškimai. **43-**

„Kol žmogaus siela yra įkalinta viename, dviejuose ar trijuose kūno induose, sandariai užsandarintuose nežinojimo ir troškimų kamščiais, ji negali susiliesti su Dvasios jūra. Kai grubusis...“ fizinę talpyklą sunaikina mirties plaktukas, kitus du apvalkalus – astralinį ir priežastinius – vis dar lieka, kad siela sąmoningai neprisijungtų prie Visapusiško Gyvenimo. Kai išminties pagalba pasiekiamas troškimų nebuvimas, jos galia suardo du likusius indus. Mažytė žmogaus siela išnyra, pagaliau laisva; ji susijungia su Beribe Amplitude.“

Aš paklausė mano dieviškas guru į pasiūrė toliau šviesa įjungta tas aukštas ir paslaptingas priežastinis pasaulis.

„Priežastinis pasaulis yra neapsakomai subtilus“, – atsakė jis. „Norint jį suprasti, reikėtų turėti tokias milžiniškas susikaupimo galias, kad galėtų užmerkti akis ir vizualizuoti astralinį ir fizinį kosmosą visoje jų platybėje – šviečiantį balioną su tvirtu krepšiu – egzistuojančius tik idėjose. Jei šia antžmogiška koncentracija pavyktų paversti arba sprendžiant tas du kosmosai su visi jų sudėtingumas į permatomas idėjas, jis norėtų tada pasiekti priežastinį pasaulį ir atsistoti ant proto ir materijos susilieimo ribos. Ten visi sukurti daiktai – kietosios medžiagos, skysčiai, dujos, elektra, energija, visos būtybės, dievai, žmonės, gyvūnai, augalai, bakterijos – suvokiami kaip sąmonės formos, lygiai taip pat, kaip žmogus gali užmerkti akis ir suvokti, kad jis egzistuoja, nors jo kūnas nematomas fizinėms akims ir yra tik kaip idėja.“

„Viską, ką žmogus gali padaryti vaizduotėje, priežastinė būtybė gali padaryti realybėje. Net ir kolosaliausias vaizduotės kupinas žmogaus intelektas geba, vien mintyse, pereiti nuo vieno mąstymo kraštutinumo prie kito, mintyse šokinėti iš vienos planetos į kitą, be galo kristi žemyn amžinybės duobėje, raketa lyg pakilti į galaktikų kupolą arba mirgėti kaip prožektorius virš Paukščių Takų ir žvaigždėtos erdvės. Tačiau būtybės priežastiniame pasaulyje turi daug didesnę laisvę ir gali be vargo akimirksniu objektyviai išreikšti savo mintis, be jokių materialių ar astraliųjų kliūčių ar karminių apribojimų.“

"Priežastinės būtybės suvokia, kad fizinis kosmosas nėra pirmiausia sudarytas iš elektronų, ir nėra" Astralinis kosmosas, iš esmės sudarytas iš lifetronų – abu iš tikrųjų yra sukurti iš mažiausių Dievo minties dalelių, sukapotų ir padalintų *majos*, reliatyvumo dėsnio, kuris įsikiša, kad, regis, atskirtų Noumenoną nuo Jo reiškinių.

„Priežastinio pasaulio sielos atpažįsta viena kitą kaip individualizuotus džiaugsmingos Dvasios taškus; jų mintys-daiktai yra vieninteliai jas supantys objektai. Priežastinės būtybės skirtumą tarp savo kūnų ir minčių mato kaip tik idėjas. Kaip žmogus, užmerkęs akis, gali vizualizuoti akinančiai baltą šviesą arba silpną mėlyną miglą, taip ir priežastinės būtybės vien mintimis gali matyti, girdėti,

jausti, ragauti ir liesti; jos kuria bet ką arba tai ištirpdo kosminio proto galia.“

"Ir mirtis, ir atgimimas priežastiniame pasaulyje yra mintyse. Priežastinį kūną turinčios būtybės puotauja tik" amžinai naujų žinių ambrozija. Jie geria iš ramybės versmių, klajoja po suvokimų bekraštę dirvą, plaukioja begalinės palaimos vandenyne. Štai! Matote jų šviesius minčių kūnus, skriejančius pro trilijonus Dvasios sukurtų planetų, šviežius visatų burbulus, išminties žvaigždes, auksinių ūkų vaiduokliškus sapnus, per visą dangaus mėlynumo Begalybės krūtinę!

„Daugybė būtybių tūkstančius metų išlieka priežastiniame kosmose. Gilesnės ekstazės dėka išlaisvinta siela tada atsitraukia nuo mažo priežastinio kūno ir apsivelka priežastinio kosmoso platybes. Visi atskiri idėjų sukuriai, partikulinės galios, meilės, valios, džiaugsmo, ramybės, intuicijos, ramybės, savikontrolės ir susikaupimo bangos ištirpsta amžinai džiaugsmingoje Palaimos jūroje. Sielai nebereikia patirti savo džiaugsmo kaip individualizuotos sąmonės bangos, bet ji susilieja su Viename Kosminiame vandenyne su visomis jo bangomis – amžinu juoku, virpuliu, tvinksniu.“

„Kai siela išslysta iš trijų kūnų kokono, ji amžiams ištrūksta iš reliatyvumo dėsnio ir tampa neapsakomu Amžinai Egzistuojančiu.“ **43-10** Štai Visagalybės drugelis, jo sparnuose išraižytos žvaigždės, mėnuliai ir saulės! Siela, išsiplėtusi į Dvasią, lieka viena bešviesės, betamsos, bemintės šviesos srityje, apsvaigusi nuo džiaugsmo ekstazės Dievo kosminės kūrybos svajonėje.“

„A“ nemokamas siela!" Aš ejakuliavo į baimę.

„Kai siela pagaliau išsilaisvina iš trijų kūniškų kliesių indų“, – tęsė Mokytojas, – „ji susilieja su Begalybe neprarasdama individualumo. Kristus šią galutinę laisvę iškovojo dar prieš gimdamas kaip Jėzus. Trijuose savo praeities etapuose, kuriuos žemiškajame gyvenime simbolizuoja trys mirties ir prisikėlimo patirties dienos, jis įgijo galią visiškai pakilti Dvasioje.“

„Neišsivystęs žmogus turi patirti nesuskaičiuojamą daugybę žemiškų, astralinių ir priežastinių įsikūnijimų, kad išsivaduotų iš savo trijų kūnų. Meistras, pasiekęs šią galutinę laisvę, gali pasirinkti grįžti į žemę kaip pranašas, kad sugrąžintų kitus žmones pas Dievą, arba, kaip aš, jis gali pasirinkti gyventi astraliniame kosmose. Ten gelbėtojas prisiima dalį gyventojų karmos naštos **43-11.**“ ir taip padeda jiems nutraukti reinkarnacijos ciklą astraliniame kosmose ir visam laikui grįžti į priežastines sferas. Arba išlaisvinta siela gali patekti į priežastinį pasaulį, kad padėtų savo būtybėms sutrumpinti savo trukmę priežastiniame kūne ir taip pasiekti Absoliučią Laisvę.“

„Prisikėlusi, noriu sužinoti daugiau apie karmą, kuri verčia sielas grįžti į tris pasaulius.“ Galėčiau amžinai klausytis savo visažinio Mokytojo, pagalvojau. Niekada per visą jo žemiškąjį gyvenimą nebuvo galėjęs įsisavinti tiek daug jo išminties. Dabar pirmą kartą aiškiai ir tiksliai išvelgiau paslaptingas gyvenimo ir mirties tarpas.

„Žmogaus fizinė karma arba troškimai turi būti visiškai išspręsti, kol jis galės nuolat gyventi astraliniuose pasauliuose“, – jaudinančiai paaiškino mano guru. „Gyvena dviejų rūšių būtybės į tas astralines sferas. Tie PSO vis dar turėti žemiškas karma į atsikratyti iš ir PSO todėl tie, kurie, norėdami sumokėti savo karmines skolas, turi iš naujo apgyvendinti grubų fizinį kūną, po fizinės mirties galėtų būti klasifikuojami

kaip laikini astralinio pasaulio lankytojai, o ne kaip nuolatiniai gyventojai.

Būtybėms su neišpirkta žemiškąja karma po astraline mirties neleidžiama patekti į aukštąją kosminių idėjų priežastinę sferą, bet jos turi keliauti tik pirmyn ir atgal iš fizinio ir astralinio pasaulių, paeiliui suvokdamos savo fizinį kūną iš šešiolikos grubių elementų ir astralinį kūną iš devyniolikos subtilių elementų. Tačiau po kiekvieno fizinio kūno praradimo neišsivysčiusi asmenybė...

Kadangi žmogus yra iš žemės, didžiąją laiko dalį jis išlieka giliame mirties miego apsvaigime ir beveik nesuvokia gražiosios astralinės sferos. Po astralinio poilsio toks žmogus grįžta į materialiąją plotmę tolesnėms pamokoms, palaipsniui per pakartotines keliones priprasdamas prie subtilios astralinės tekstūros pasauliai.

„Kita vertus, normalūs arba ilgalaikiai astralinės visatos gyventojai yra tie, kurie, amžiams išsivadavę iš visų materialių troškimų, nebereikia grįžti prie grubių Žemės vibracijų.“ Tokios būtybės turi atdirbti tik astralinę ir priežastinę karmas.

Astralinės mirties metu šios būtybės pereina į be galo subtilesnis ir subtilesnis priežastinis pasaulis. Atsisakę priežastinio kūno minties formos po tam tikro kosminio dėsno nustatyto laikotarpio, šios išsivysčiusios būtybės grįžta į Hiranjaloką arba panašią aukštą astralinę planetą ir atgimsta naujame astraliniame kūne, kad atdirbtų savo neatpirktą astralinę karmą.

„Mano sūnau, dabar tu gali geriau suprasti, kad esu prikeltas dievišku sprendimu“, – tęsė Šri Juktešvaras, – „kaip astraliniu būdu reinkarnuojamų sielų, grįžtančių iš priežastinio pasaulio, o ne tų astralinių būtybių, kurios kyla iš žemės, gelbėtojas. Tie, kurie yra iš žemės, jei vis dar turi materialios karmos pėdsakų, nepakyla į tokias aukštas astralines planetas kaip Hiranjaloka.“

„Lygiai taip pat, kaip dauguma žmonių Žemėje neišmoko meditacijos būdu – neįgijo regėjimo, kad įvertintų pranašesnis džiaugsmas ir privalumai iš astralinis gyvenimas ir taigi, po mirties, troškimas į gražinti į Dėl ribotų, netobulų žemės malonumų daugelis astralinių būtybių, normaliai irdamos savo astralinius kūnus, neišivaizduoja pažengusios dvasinio džiaugsmo būsenos priežastiniame pasaulyje ir, užsikilinusios ties mintimis apie grubesnę ir prašmatnesnę astralinę laimę, trokšta sugrįžti į astralinį rojų. Tokios būtybės turi išpirkti sunkią astralinę karmą, kol galės pasiekti po to... Astralinė mirtis – tai nuolatinis buvimas priežastiniame minčių pasaulyje, taip menkai atskirtame nuo Kūrėjo.

„Tik tada, kai būtybė nebenorės patirti akiai maloniame astraliniame kosmose ir nebebus gundomas ten grįžti, ji pasiliks priežastiniame pasaulyje. Ten užbaigusi visos priežastinės karmos ar praeities troškimų sėklų išpirkimo darbą, uždaryta siela išstums paskutinį iš trijų nežinojimo kamščių ir, išnyrusi iš paskutinio priežastinio kūno ąsočio, susimaišys su Amžinuoju.“

"Dabar daryti tu supranti?" Meistras nusišypsojo taigi žavingai!

"Taip, per tavo malonę. Aš rytas be žado su džiaugsmas ir dėkingumas".

Niekada iš dainų ar pasakojimų nebuvo gavęs tokių įkvepiančių žinių. Nors hinduistų raštuose minimas priežastinis ir astralinis pasauliai bei trys žmogaus kūnai, kokie tolimi ir beprasmingi tie puslapiai, palyginti su šiltu mano prisikėlusio Mokytojo autentiškumu! Jam iš tiesų neegzistavo nė viena „neatrasta šalis, iš kurios gimtinės negrįžtų joks keliautojas“!

„Žmogaus trijų kūnų persipynimas įvairiais būdais išreiškiamas jo trejopoje prigimtyje.“ mano puikus guru nuėjo įjungta. "Į tas budrus valstija įjungta žemė a žmogus būti yra sąmoningas daugiau ar mažiau iš trijų savo priemonių. Kai jis jusliškai įsitraukęs į skonį, kvapą, liesti, klausytis,

arba matydamas, jis veikia daugiausia per savo fizinį kūną. Vizualizuodamas arba norėdamas, jis veikia daugiausia per savo astralinį kūną. Jo priešastinė terpė pasireiškia, kai žmogus mąsto arba giliai pasinėria į savistabą ar meditaciją; kosminės genialumo mintys ateina pas žmogų, kuris įprastai kontaktuoja su savo priešastiniu kūnu. Šia prasme individą galima plačiai suskirstyti į „materialų žmogų“, „energingą žmogų“ arba „intelektualų žmogų“.

„Žmogus kasdien maždaug šešiolika valandų tapatinasi su savo fiziniu kūnu. Tada jis miega; jei sapnuoja, jis lieka savo astraliniame kūne, be jokių pastangų kurdamas bet koki objektą, kaip ir astralinės būtybės. Jei žmogaus miegas gilus ir be sapnų, kelias valandas jis gali perkelti savo sąmonę arba „aš“ jausmą į priešastinį kūną; toks miegas yra atgaivinantis. Sapnuotojas kontaktuoja su savo astraliniu, o ne priešastiniu kūnu; jo miegas nėra visiškai gaivinantis.“

Aš turėjo buvo su meile stebint Šri Juktešvaras kol jis davė jo nuostabus ekspozicija.

„Angeliškasis guru, – tariau, – tavo kūnas atrodo lygiai taip pat, kaip ir tada, kai paskutinį kartą dėl jo verkiau Puri ašrame.“

„O taip, mano naujasis kūnas yra tobula senojo kopija. Šią formą materializuoju arba dematerializuoju bet kada, daug dažniau nei tai darydavau būdamas Žemėje. Greitos dematerializacijos dėka dabar akimirksniu keliauju šviesos ekspresu iš planetos į planetą arba iš astralinio į kauzalinį ar į fizinį kosmosą.“ Mano dieviškasis guru nusišypsojo. „Nors šiomis dienomis judate taip greitai, man nebuvo sunku jus rasti Bombėjuje!“

"O Meistras, Aš buvo gedintis taigi giliai apie tavo mirtis!"

„Ak, kur aš miriau? Argi čia nėra prieštaravimo?“ Šri Juktešvaro akys žibėjo meile ir linksmumu.

„Žemėje tu tik sapnavai; toje žemėje matei mano sapnų kūną“, – tęsė jis. „Vėliau“ palaidojai tą sapno atvaizdą. Dabar mano geresnis kūniškas kūnas, kurį tu matai ir kurį dabar gana glaudžiai apkabini!, yra prikeltas kitoje, geresnėje Dievo sapno planetoje. Kada nors tą dieną Geresnis sapnų kūnas ir geresnė sapnų planeta praeis; jie taip pat nėra amžini. Visi sapnų burbulai galiausiai turi sprogti nuo paskutinio pabudimo prisilietimo. Atskirti, mano sūnau Jogananda, sapnus nuo Realybės!

Vedantos **43-12** idėja Prisikėlimas mane nustebino. Man buvo gėda, kad man buvo gaila Mokytojo, kai Puryje pamačiau jo negyvą kūną. Pagaliau supratau, kad mano guru visada buvo visiškai budrus Dieve, savo gyvenimą ir mirtį žemėje, ir dabartinį prisikėlimą suvokdamas kaip ne ką kita, kaip dieviškųjų idėjų reliatyvumus kosminiame sapne.

„Dabar aš tau, Jogananda, papasakojau savo gyvenimo, mirties ir prisikėlimo tiesas. Neliūdėk dėl manęs; verčiau visur skelbk mano prisikėlimo istoriją iš Dievo išsvajotos žmonių žemės į kitą Dievo išsvajotą planetą su astrališkai apgaubtomis sielomis! Nauja viltis bus įlieta į kančios apimtų, mirties bijančių pasaulio svajotojų širdis.“

"Taip, Meistras!" Kaip noriai norėtų Aš dalintis su kiti mano džiaugsmas ties jo prisikėlimas!

„Žemėje mano standartai buvo nepatogiai aukšti, netiko daugumos vyrų prigimčiai. Dažnai bardavau tave dažniau, nei turėčiau. Tu išlaikei mano išbandymą; tavo meilė spindėjo pro visų papeikimų debesis.“ Jis švelniai pridūrė: „Aš taip pat atėjau šiandien tau pasakyti: niekada daugiau nežiūrėsiu į tave griežtai ir smerkiančiai. Daugiau tavęs nebarsiu.“

Kaip man trūko mano didžiojo guru barimų! Kiekvienas iš jų buvo tarsi apsaugos angelas sargas.

"Brangiausias Meistras! Papeikimas aš a milijonas kartų daryti barti aš dabar!"

„Daugiau tavęs nebebarsiu.“ Jo dieviškas balsas buvo rimtas, tačiau su juoko akordu. „Tu ir aš šypsomės kartu, kol mūsų dvi formos atrodys skirtingos Dievo *majos* sapne. Galiausiai mes susiliesime į vieną Kosminiame Mylimajame; mūsų šypsenos bus Jo šypsena, mūsų vieninga džiaugsmo giesmė, vibruojanti per amžinybę, kad būtų transliuojama Dievui suderintoms sieloms!“

Šri Juktešvaras man nušvietė tam tikrus dalykus, kurių čia negaliu atskleisti. Per dvi valandas, kurias jis praleido su manimi Bombėjaus viešbučio kambaryje, jis atsakė į kiekvieną mano klausimą. Nemažai pasaulinių pranašysčių, kurias jis ištarė tą 1936 m. birželio dieną, jau išsipildė.

„Aš tave dabar palieku, mylimoji!“ Išgirdusi šiuos žodžius, pajutau, kaip Mokytojas ištirpsta mano apglėbiančiose rankose.

nirbikalpos samadhi duris ir šauksis manęs, aš ateisiu pas tave kūne ir krauju, kaip ir šiandien.“

Su šiuo dangišku pažadu Šri Juktešvaras dingo iš mano akių. Debesų balsas, primenantis muzikalų griausmą, pakartojo: „Papasakok viską! Kas per *nirbikalpos* suvokimą žino, kad tavo žemė yra Dievo sapnas, gali atvykti į subtilesnę, sapnų sukurtą planetą Hiranjaloką ir ten rasti mane prisikėlusį kūne, lygiai tokiame pačiame kaip mano žemiškasis. Jogananda, papasakok viską!“

Dingo išsiskyrimo sielvartas. Gailestis ir sielvartas dėl jo mirties, ilgai mano ramybės grobiko, dabar išnyko apimtas didelės gėdos. Palaima tarsi fontanas liejosi iš begalinių, naujai atsivėrusių sielos porų. Senovėje užsikimšusios nenaudojimo, dabar jos išsiplėtė tyrumu, plūstančios ekstazės srautu.

Pasąmonės mintys ir jausmai iš mano praeities įsikūnijimų atsikratė savo karminių dėmių, spindinčiai atnaujintą Šri Juktešvaro dieviškojo apsilankymo.

Šiame savo autobiografijos skyriuje paklausau savo guru nurodymui ir skleidžiu

gerąją naujieną, nors ji vėl suglumina nesmalsią kartą. Žmogus gerai žino, kad yra žeminimasis; neviltis retai kada jam svetima; tačiau tai yra iškrypimai, nepriklausantys nuo tikrojo žmogaus likimo. Tą dieną, kai jis panorės, jis bus pastatytas į laisvės kelią. Per ilgai jis klausėsi drėgno savo „dulkėmis apaugusių“ patarėjų pesimizmo, nekreipdamas dėmesio į nenugalimą sielą.

Aš buvo ne tas tik vienas privilegijuotas į štai tas Prisikėlęs Guru.

Viena iš Šri Juktešvaro čelų buvo pagyvenusi moteris, meiliai vadinama *Ma* (Motina), kurios namai buvo netoli Puri atsiskyrėlio buveinės. Mokytojas dažnai sustodavo pasikalbėti su ja per savo rytinį pasivaikščiojimą. 1936 m. kovo 16 d. vakare Ma atvyko į ašramą ir paprašė pamatyti savo guru.

„Juk Mokytoja mirė prieš savaitę!“ – liūdnai į ją pažvelgė Svamis Sebananda, dabar vadovaujantis Purio atsiskyrėlio buveinei.

„Tai neįmanoma!“ – ji šiek tiek nusišypsojo. „Galbūt tu tik bandai apsaugoti guru nuo įkyrių lankytojų?“

„Ne“, – Sebananda papasakojo laidojimo detales. „Eime“, – tarė jis, – „nuvesiu jus į priekinį sodą prie Šri Juktešvardžio kapo“.

Mama papurtė galvą. „Jam nėra kapo! Šįryt dešimtą valandą jis, kaip įprasta, praėjo pro mano duris! Kelias minutes su juo kalbėjausi šviesioje lauko šviesoje.“

„Ateik“ tai vakaras į tas ašramas, jis pasakė.

"Aš čia! Telaimina mane ši sena žila galva! Nemirtingas guru norėjo, kad suprasčiau, kokiame transcendentiniame kūne jis mane aplankė šįryt!"

The apstulbęs Sebananda atsiklaupė prieš ją.

"Mama," jis sakė, "ką a svoris iš sielvartas tu liftas iš mano širdis! Jis yra prisikėlė!

.....
43-1 : Į *Sabikalpa samadhi* tas bhaktas turi dvasiškai progresavo į a valstija iš į vidų dieviškas sąjunga, bet negaliu išlaikyti savo kosminis sąmonė išskyrus į tas nejudrus transo būseną. Pagal nuolatinis meditacija, jis pasiekia tas pranašesnis valstija *nirbikalpos samadhi* būsenoje , kai jis laisvai juda pasaulyje ir atlieka savo išorines pareigas neprarasdamas Dievo pažinimo.

43-2 : Šri Juktešvaras naudotas tas žodis *prana* ; Aš turėti išverstas tai kaip gyvybės tronas. The Hinduistas šventraščiai nukreipti ne tik į tas *anu* , „atomas“ ir į tas *Paramanu* "už tas atomas," smulkesnis elektroninis energijos; bet taip pat į *prana* , "kūrybingas lifetronic jėga." Atomai ir elektronai yra akla pajėgos; *prana* yra iš prigimties protingas. The pranikos gyvybės tronas į tas spermatozoidai ir kiaušialąstės, pavyzdžiui, nukreipti embriono vystymąsi pagal karminį planą.

43-3 *Mantros* būdvardis , giedami sėklų garsai, skleidžiami susikaupimo protiniu ginklu. *Puranos* (senovės *šastros*) arba traktatus) apibūdinti šie *mantriškas* karai tarp *devai* ir *asuros* (dievai ir demonai). An *asura* kartą bandė nužudyti *devą* galingu giesme. Tačiau dėl neteisingo tarimo mentalinė bomba suveikė kaip bumerangas ir nužudė demoną.

43-4 : Pavyzdžiai iš toks galios yra ne norintis net įjungta žemė, kaip į tas byla iš Helen Kelleris ir kita retas būtybės.

43-5 : Viešpats Buda buvo kartą paklausė kodėl a vyras turėtų meilė visi asmenys vienodai. "Nes," tas puikus mokytojas atsakė, "į labai daugybė ir įvairus gyvenimo trukmė iš kiekvienas vyras, kiekvienas kita būti turi ties vienas laikas arba kitas buvo brangusis į jį."

43-6 : The aštuoni elementarus savybės kuris įeiti į visi sukurtas gyvenimas, iš atomas į vyras, yra žemė, vanduo, ugnis, oras, eteris, judėjimas, protas ir individualumas. (*Bhagavad Gita* : VII:4.)

43-7 : Kūnas reiškia bet koks sielos apgaubimas, ar bruto arba subtilus. The trys kūnai yra narvai už tas Paukštis iš Rojus.

43-8 : Net kaip Babadžis padėjo Lahiri Mahasaja į atsikratyti pats iš a pasąmonė troškimas iš kai kurie praeitis gyvenimas už a rūmai kaip aprašyta [34 skyriuje](#).

43-9 : „Ir jis jiems tarė: „Kur bus lavonas, ten susirinks ir ereliai.“ – *Lk* 17, 37. tas siela yra įdėtas į tas fizinis kūnas arba į tas astralinis kūnas arba į tas priežastinis kūnas, ten tas ereliai iš Troškimai, kurie naudojami žmogaus jutimo silpnybėmis arba astraliniais ir priežastiniais prisirišimais, taip pat susikaups, kad siela būtų laikoma kaline.

43-10 : „Nugalėtoją padarysiu stulpu savo Dievo šventykloje, ir jis daugiau nebeišeis (t. y. nebeatgims“). ne daugiau).
Į jį kad įveiktas valia Aš dotacija į sėdėti su aš į mano sostas net kaip Aš taip pat įveikė, ir

.rytas rinkinys žemyn su mano Tėvas į jo sostas.“ – *Apreiškimas Jonui* 3:12, 21

43-11 Šri Juktešvaras turėjo omenyje, kad net ir savo žemiškajame įsikūnijime jis retkarčiais prisiimdavo ligos naštą į pašviesinti jo mokinių karma, taigi į tas astralinis pasaulis jo misija kaip a gelbėtojas įjungtas jį į imti įjungta tam tikras Hiranjalokos gyventojų astralinę karmą ir taip paspartinti jų evoliuciją į aukštesnįjį priežastinį pasaulį.

43-12 : Gyvenimas ir mirtis kaip reliatyvumo teorijos iš mintis tik. *Vedanta* taškai iš kad Dievas yra tas tik Realybė; visi kūrimas arba atskirai egzistavimas yra *maja* arba iliuzija. Tai filosofija iš monizmas gautas jo aukščiausias išraiška į tas *Upaniṣadų* Šankaros komentarai.

SKYRIUS: 44

Su Mahatma Gandis Prie Vardha

khaddaro (naminės medvilnės) vainikų dovana Mahadevas Desai pasveikino panelę Bletch, poną Wrightą ir mane . Mūsų maža grupelė ką tik išlipo iš arklio Vardhos stotyje ankstų rugpjūčio rytą, džiaugdamiesi, kad paliko traukinio dulkes ir karštį. Sukrovę bagažą į jaučių vežimą, kartu su ponu Desai ir jo palydovais Babasahebu Deshmukhu ir daktaru Pingale įsėdome į atvirą automobilį. Trumpa kelionė purvinais kaimo keliais atvedė mus į *Magavadi* , Indijos politinio šventojo ašramą.

Ponas Desai tuojau pat nusivedė mus į rašomąjį kambarį, kur, sukryžiuavęs kojas, sėdėjo Mahatma Gandis. Vienoje rankoje – rašiklis, kitoje – popieriaus lapelis, o veide – plati, žavinga, šilta šypsena!

"Sveiki atvykę!" jis parašytas į Hindi kalba; tai buvo a Pirmadienis, jo kas savaitę diena iš tyla.

Nors tai buvo mūsų pirmasis susitikimas, mes vienas kitam meiliai nusišypsojome. 1925 m. Mahatma Gandis pagerbė Rančio mokyklą apsilankydamas ir įrašė pagarbą jos svečių knygoje .

Mažas, 45 kilogramus sveriantis šventasis spinduliavo fizine, protine ir dvasine sveikata. Jo švelnios rudos akys spindėjo intelektu, nuoširdumu ir išvalgumu; šis valstybės veikėjas iškovojo pergalę tūkstančiuose teisinių, socialinių ir politinių kovų ir tapo nugalėtoju. Joks kitas pasaulio lyderis neužėmė tokios tvirtos nišos savo žmonių širdyse, kokią Gandis užima Indijos lyderystėje. milijonai neraštingų. Jų spontaniška duoklė jam yra garsus titulas – *Mahatma*, „didžioji siela“. **44-1** Tik jiems Gandis apsiriboja plačiai karikatūrizuota juosmens raiščiu, simboliu jo vienybės su engiamomis masėmis, kurios daugiau nieko negali sau leisti.

Mahatma Gandis

Mėgaujuosi ramiais pietumis su Indijos politiniu šventuoju jo atsiskyrėlio buveinėje Vardhoje, 1935 m. rugpjūtį.

„Ašramo gyventojai yra visiškai jūsų žinioje; prašome kreiptis į juos dėl bet kokios pagalbos.“ Su jam būdingu mandagumu Mahatma įteikė man šį skubiai parašytą raštelį, ponui Desai vedant mūsų grupę iš rašomojo kambario link svečių namų.

Mūsų gidas nuvedė mus per sodus ir žydinčius laukus prie čerpių stogu dengto pastato su grotelių langais. Ponas Desai sakė, kad priekinio kiemo šulinys, dvidešimt penkių pėdų skersmens, buvo naudojamas laistymui; netoliese stovėjo besisukantis cementinis ratas ryžiams kulti. Kiekviename iš mūsų mažų miegamųjų buvo tik neišvengiamas minimumas – iš virvių rankų darbo lova. Baltai nubaltinta virtuvė Viename kampe puikavosi čiaupas, o kitame – laužavietė maisto ruošimui. Mūsų ausis pasiekė paprasti arkadiniai garsai – varnų ir žvirblių klykimas, galvijų mūkimas ir kaltų, kuriais skaldomi akmenys, barškėjimas.

Stebėjimas Ponas Wright'o kelionės dienoraštis, Ponas Desai atidarytas a puslapis ir paraše įjungta tai a sąrašas iš *Satyagraha*

"Nesmurtinis elgesys; Tiesa; Nevogimas; Celibatas; Neturėjimas; Kūno darbas; Gomurio kontrolė; Bebaimiškumas; Lygi pagarba visoms religijoms; *Swadeshi* (namų gamybos produktų naudojimas); Laisvė nuo neliečiamybės. Šių vienuolikos įžadų reikia laikytis nuolankumo dvasioje."

(Gandis pats pasirašytas tai puslapis įjungta tas sekantis diena, davimas tas data taip pat rugpjūtis 27, 1935 m.)

Praėjus dviem valandoms po mūsų atvykimo, mane ir mano draugus pakvietė pietauti. Mahatma jau sėdėjo po ašramo verandos arkada, priešais kiemą nuo savo darbo kambario. Maždaug dvidešimt penki basi *satyagrahi* tupėjo priešais žalvarinius puodelius ir lėkštes. Bendruomenės maldos choras; tada valgis, patiekiamas iš didelių žalvarinių puodų su *čapati* (neskaldyta viso grūdo nerauginta duona), apibarstyta lydytu *sviestu* ; *talsari* (virtomis ir kubeliais pjaustytomis daržovėmis) ir citrinų uogiene.

Mahatma valgė *čapati* , virtus burokėlius, šiek tiek žalių daržovių ir apelsinų. Jo lėkštės šone gulėjo didelis gabalas labai karčių *nimbamedžio* lapų – žinomo kraują valančio preparato. Šaukštu jis atskyrė dalį lapų ir padėjo ant mano lėkštės. Užpyliau vandeniu, prisimindamas vaikystės dienas, kai mama vertė mane nuryti tą nemalonią dozę. Tačiau Gandis po truputį valgė nimbamedžio *pastą* su tokiu pasimėgavimu, tarsi tai būtų koks nors skanus saldumynas.

Šiame nereikšmingame įvykyje pastebėjau Mahatmos gebėjimą savo nuožiūra atitraukti protą nuo pojūčių. Prisiminiau garsiąją apendicito operaciją, atliktą jam prieš kelerius metus. Atsisakęs anestezijos, šventasis visos operacijos metu linksmiai šnekučiavosi su savo mokiniais, o jo užkrečiama šypsena atskleidė, kad jis nejaučia skausmo.

Popietė suteikė progą pasikalbėti su žinoma Gandžio pasekme, anglų admirolo Madeleine Slade dukra, dabar vadinama Mirabai. 44-3 Jos tvirtas, ramus veidas nušvito entuziazmu, kai ji nepriekaištinga hindi kalba pasakojo man apie savo kasdienę veiklą.

„Kaimo atkūrimo darbai teikia pasitenkinimą! Kiekvieną rytą penktą valandą mūsų grupė eina aptarnauti netoliese gyvenančių kaimo gyventojų ir mokyti juos paprastos higienos. Mes stengiamės išvalyti jų tualetus ir moliniais šiaudais dengtas trobeles. Kaimo gyventojai yra neraštingi; jų negalima mokyti kitaip, kaip tik pavyzdžiu!“ Ji linksmi nusijuokė.

Su susižavėjimu žvelgiau į šią kilmingą anglę, kurios tikras krikščioniškas nuolankumas leidžia jai atlikti šiukšlių rinkimo darbą, kurį paprastai atlieka tik „neliečiamieji“.

„Į Indiją atvykau 1925 m.“, – pasakė ji man. „Šioje žemėje jaučiuosi „grįžusi namo“. Dabar niekada nenorėčiau grįžti prie savo senojo gyvenimo ir senų pomėgių.“

Kurį laiką diskutavome apie Ameriką. „Mane visada džiugina ir stebina, – sakė ji, – kad matyčiau didelį susidomėjimą dvasinėmis temomis, kurį rodo daugybė amerikiečių, apsilankančių Indijoje.“ **44-4**

Netrukus Mirabajaus rankos buvo užimtos čarka (verpimo rateliu), kuris buvo visur visuose ašramo kambariuose ir, Mahatmos dėka, visur esantis visoje Indijos kaimo vietovėje.

Gandis turi rimtų ekonominių ir kultūrinių priežasčių skatinti kotedžų atgaivinimą pramonės šakas, tačiau jis nepataria fanatiškai atmesti visos šiuolaikinės pažangos. Mašinos, traukiniai, automobiliai, telegrafas suvaidino svarbų vaidmenį jo paties milžiniškame gyvenime! Penkiasdešimt metų valstybės tarnybos, kalėjime ir už jo ribų, kasdien grumiantis su praktinėmis detalėmis ir atšiauria politinio pasaulio realybe, tik sustiprino jo pusiausvyrą, atvirumą, sveiką protą ir humoristinę požiūrį į keistą žmogiškąjį reginį.

Mūsų trijulė mėgavosi šeštos valandos vakariene Babasaheb Deshmukh svečiuose. 19 val. malda Po valandos vėl buvome *Maganvadi* ašrame, lipome ant stogo, kur buvo susibūrusi trisdešimt *satyagrahių* į a puslankis aplink Gandis. Jis buvo pritūpimas įjungta a šiaudas kilimėlis, an senovės Priešais jį atremtas kišeninis laikrodis. Besileidžianti saulė paskutinį kartą apšvietė palmes ir banjanus; suskambo nakties dūzgimas ir svirplių čiulbėjimas. Atmosfera buvo pati ramybė; aš buvau sužavėtas.

Iškilinga giesmė, vadovaujama pono Desai, su grupės atsakymais; po to buvo skaitoma *Bhagavadgyta*. Mahatma mostelėjo man sukalbėti baigiamąją maldą. Toks dieviškas minčių ir siekių darnumas! Amžinas prisiminimas: Vardhos stogo meditacija po ankstyvomis žvaigždėmis.

Lygiai aštuntą valandą Gandis baigė tylą. Herakliškas jo gyvenimo darbas reikalauja, kad jis savo laiką paskirstytų kruopščiai.

„Sveikas atvykęs, Svamidži!“ Šį kartą Mahatmos pasisveikinimas nebuvo popieriuje. Mes ką tik nusileidome nuo stogo į jo rašomąjį kambarį, paprastai apstatytą kvadratiniais kilimėliais (be kėdžių), žemu stalu su knygomis, dokumentai, ir a nedaug paprastas rašikliai (ne fontanas rašikliai); a neaprašytas laikrodis pažymėtas į kampas. Visa persmelkianti ramybės ir atsidavimo aura. Gandis šypsojosi viena iš savo kerinčių, plačių, beveik bedantių šypsenų.

„Prieš daugelį metų“, – aiškino jis, – „pradėjau kas savaitę švęsti tylos dieną, kad gaučiau laiko susirašinėjimui. Tačiau dabar tos dvidešimt keturios valandos tapo gyvybiškai svarbiu dvasiniu poreikiu. Periodinis tylos įžadas yra ne kankinimas, o palaima.“

Aš visiškai sutikau. **44-5** Mahatma klausinėjo manęs apie Ameriką ir Europą; mes aptarėme Indiją ir pasaulio padėtį.

„Mahadevai, – tarė Gandis, kai į kambarį įėjo ponas Desai, – prašau, susitarkite rotušėje, kad Svamidžis rytoj vakare ten paskaitytų apie jogą.“

Kai linkėjau Mahatmai labos nakties, jis mandagiai padavė man buteliuką citranelės

aliejaus. „Vardhos uodai nieko nežino apie *ahimsą*, 44-6“ Svamidžis!" – juokdamasis

tarė jis.

Kitą rytą mūsų maža grupelė anksti papusryčiavo skania kvietine koše su melasa ir pienu. Vienuoliktą trisdešimt buvome pakviesti į ašramo verandą pietauti su Gandžiu ir *satyagrahi*. Šiandien meniu buvo rudieji ryžiai, naujas daržovių pasirinkimas ir kardamono sėklos.

Vidurdienį vaikštinėjau po ašramo teritoriją, užsukau į ganyklas, kuriose ganėsi kelios ramios karvės. Karvių apsauga – Gandžio aistra.

„Karvė man reiškia visą žemesnio nei žmonių pasaulį, praplečiantį žmogaus simpatijas už jo paties rūšies ribų“, – aiškino Mahatma. „Žmogus per karvę yra skatinamas suvokti savo tapatybę“ su viskuo, kas gyva. Kodėl senovės rišiai apoteozei pasirinko karvę, man akivaizdu. Karvė Indijoje buvo geriausias palyginimas; ji buvo gausos davėja. Ji ne tik davė pieno, bet ir leido plėtoti žemdirbystę. Karvė yra gailesčio poema; gailestį galima iškaityti švelniame gyvūne. Ji yra antroji motina milijonams žmonių. Karvės apsauga reiškia visos nebylios Dievo kūrinijos apsaugą. Žemesniosios kūrinijos kreipimasis yra dar galingesnis, nes ji yra bežodė.“

Ortodoksams hinduistams privalomi atlikti tris kasdienius ritualus. Vienas iš jų yra *Bhuta Yajna* – maisto aukojimas. gyvūnas karalystė. Tai ceremonija simbolizuoja vyro realizacija iš jo išipareigojimui į mažiau išsivysčiusios kūrybos formos, instinktyviai susietos su kūniškais tapatybėmis, kurios taip pat ardo žmogaus gyvenimas, bet stokoja tos išlaisvinančio proto savybės, kuri būdinga žmonijai. *Bhuta Yajna* taip sustiprina žmogaus pasirengimą padėti silpniesiems, nes jį patį guodžia nesuskaičiuojamas aukštesnių nematomų būtybių rūpestis. Žmogus taip pat yra įpareigotas atgaivinti gamtos dovanas, palaidūnus žemėje, jūroje ir danguje. Evoliucinis gamtos, gyvūnų, žmogaus ir astralinių angelų nebendravimo barjeras taip įveikiamas tylios meilės tarnystėmis.

Kitos dvi kasdienės *jadžnos* yra „*Pitri*“ ir „*Nri*“. „*Pitri*“ *jadžna* yra aukų aukojimas protėviams, kaip žmogaus skolos praeičiai pripažinimo simbolį, kurio išminties esmė apšviečia žmoniją šiandien. *Nri Jadžna* yra maisto aukojimas svetimšaliams ar vargšams, dabartinės žmogaus atsakomybės, jo pareigų amžininkams, simbolis.

Ankstyvą popietę aplankiau Gandžio ašramą mažoms mergaitėms, susitikdamas su kaimynu *Nri Yajna*. Ponas Wrightas lydėjo mane dešimt minučių kelio automobiliu. Maži jauni, gėlės formos veidai ant ilgakotų spalvingų *sarių*! Trumpo pokalbio hindi kalba pabaigoje **44-7** kurį rengiau lauke, dangų staiga prapliupo liūtis. Juokdamiesi mudu su ponu Wrightu įlipome į automobilį ir nuskubėjome atgal į *Maganvadi* tarp sidabrinių debesų. Toks tropinis intensyvumas ir pūslai!

Vėl įžengęs į svečių namus, mane vėl pribloškė visur esantis akivaizdus paprastumas ir pasiaukojimo įrodymai. Gandis davė neturėjimo įžadą dar vedybinio gyvenimo pradžioje. Atsisakęs plačios teisinės praktikos, kuri jam atnešė daugiau nei 20 000 dolerių metines pajamas, Mahatma išdalino visą savo turtą vargšams.

Šri Juktešvaras naudotas į baksnoti švelnus linksmybės ties tas dažniausiai nepakankamas koncepcijos iš atsisakymas.

„Elgeta negali atsisakyti turto“, – sakydavo Mokytojas. „Jei žmogus dejuoja: „Mano

reikalas baigėsi“ nepavyko; žmona mane paliko; aš visko atsisakysiu ir stosių į vienuolyną“, apie kokią žemišką auką jis kalba? Jis neatsižadėjo turtų ir meilės; jie atsisakė jo!

Kita vertus, tokie šventieji kaip Gandis ne tik paaukojo materialines aukas, bet ir sunkesnę savanaudiškų motyvų bei asmeninių tikslų atsisakymą, savo giliausią būti suliedami su...

tas srautas iš žmonija kaip a visa.

Nuostabioji Mahatmos žmona Kasturabai neprieštaravo, kai jis nepaskyrė nė dalies savo turto jai ir jų vaikams. Susituokę ankstyvoje jaunystėje, Gandis ir jo žmona po kelių sūnų gimimo davė celibato įžadą. **44-8** Rami herojė intensyviame pasaulyje dramą, kuri buvo jų bendras gyvenimas, Kasturabai pasekė savo vyrą į kalėjimą, pasidalijo savo trijų savaičių pasninkai ir visiškai gimęs ji dalintis iš jo begalinis pareigos. Ji turi sumokėjo Gandhi išreikškė tokią pagarbą:

Dėkoju, kad turėjau privilegiją būti tavo gyvenimo draugu ir pagalbininku. Dėkoju už tobuliausią santuoką pasaulyje, pagrįstą *brahmačarja* (savikontrolė), o ne seksu. Dėkoju, kad savo gyvenimo darbe Indijai laikėte mane lygiaverčiu. Dėkoju, kad nesate vienas iš tų vyrų, kurie savo laiką leidžia lošdami, lenktyniaudami, mėgaudamiesi moterimis, vynu ir dainuodami, pavargdami nuo savo žmonių ir vaikų, kaip mažas berniukas greitai pavargsta nuo savo vaikystės žaislų. Koks esu dėkingas, kad nebuvo vienas iš tų vyrų, kurie savo laiką skiria praturtėjimui išnaudodami kitų darbą.

Kokia esu dėkinga, kad Dievą ir šalį iškėlėte aukščiau kyšių, kad turėjote drąsos tvirtai laikytis savo įsitikinimų ir visiškai bei besąlygiškai tikėti Dievu. Kokia esu dėkinga už vyrą, kuris Dievą ir Jo šalį iškėlė aukščiau manęs. Esu dėkinga jums už jūsų toleranciją man ir mano jaunystės trūkumams, kai aš murmėjau ir maištavau prieš jūsų atliktą mūsų gyvenimo būdo pakeitimą – nuo tokio didelio iki tokio mažo.

Būdamas mažas vaikas, gyvenau tavo tėvų namuose; tavo mama buvo puiki ir gera moteris; ji mane auklėjo, mokė būti drąsia, ryžtinga žmona ir išlaikyti savo sūnaus, mano būsimo vyro, meilę ir pagarbą. Metams bėgant, tau tapus mylimiausiu Indijos lyderiu, aš... nė vienas iš tas baimės kad apgultas tas žmona PSO gegužės būti aktoriai nuošalyje kada ji vyras turi kopėme sėkmės laiptais, kaip dažnai nutinka kitose šalyse. Žinojau, kad mirtis vis tiek mus suras, vyrą ir žmoną.

Metų metus Kasturabai ėjo viešųjų lėšų, kurias dievinamas Mahatma sugeba surinkti milijonais, išdininko pareigas. Indijos namuose pasakojama daug juokingų istorijų apie efektas, kai vyrai nerimauja dėl to, ar jų žmonos nešios papuošalus Gandžio susitikime; Mahatmos stebuklinga liežuvio kalba, maldaujanti už engiamuosius, nukerpa auksines apyrankes ir deimantų vėrinius nuo turtingųjų rankų ir kaklų į kolekcijos krepšelį!

Vieną dieną valstybės išdininkas Kasturabai negalėjo atsiskaityti už keturių rupijų išmokėjimą. Gandis deramai paskelbė auditą, kuriame jis neišvengiamai atkreipė dėmesį į savo žmonos keturių rupijų neatitikimą.

Šią istoriją dažnai pasakodavau prieš savo amerikiečių studentų paskaitas. Vieną vakarą koridoriuje esanti moteris pasipiktinusi aiktelėjo.

„Mahatma ar ne Mahatma“, – sušuko ji, – „jei jis būtų mano vyras, būčiau jam davus mėlynę už tokį nereikalingą viešą įžeidimą!“

Po keleto geranoriškų pokalbių apie amerikiečių ir hinduistų žmonas, ėmiausi išsamesnio paaiškinimo.

„Ponia Gandhi Mahatmą laiko ne savo vyru, o savo guru, kuris turi teisę...”

„...nubausti ją net už nereikšmingas klaidas“, – buvau pažymėjęs. „Keletą metų po to, kai Kasturabai buvo viešai papeiktas, Gandis buvo nuteistas kalėti dėl politinio kaltinimo. Jam ramiai atsisveikinant su žmona, ji puolė jam po kojomis. „Mokytoja, – nuolankiai tarė ji, – jei kada nors jus įžeidžiau, prašau, atleisk man.“ **44-9**

Tą popietę, trečią valandą Vardhoje, pagal išankstinį susitarimą nuvykau į šventojo, kuris sugebėjo savo žmoną paversti nepalenkiama mokiniu, rašomąjį kambarį – retas stebuklas! Gandis pakėlė akis su savo nepamirštama šypsena.

„Mahatmaji“, – tariau pritūpęs šalia jo ant nepaminkštinto kilimėlio, – „prašau, pasakykite man savo *ahimsos apibrėžimą*“.

"The vengimas iš žala į bet koks gyvenimas padaras į mintis arba veika".

"Nuostabus idealas! Bet pasaulis visada klaus: ar negalima nužudyti kobros, kad apsaugotume vaiką ar save ?"

„Negalėčiau nužudyti kobros nesulaužydamas dviejų savo įžadų – bebaimiškumo ir nežudymo. Verčiau bandyčiau viduje nuraminti gyvatę meilės vibracijomis. Negaliu sumažinti savo standartų, kad jie atitiktų mano aplinkybes.“ Su nuostabiu atvirumu Gandis pridūrė: „Privalau prisipažinti, kad negalėčiau tęsti šio pokalbio, jei susidurčiau su kobra!“

Aš pastebėjo įjungta keli labai neseniai Vakarų knygos įjungta dieta kuris gulėti įjungta jo stalas.

„Taip, dieta yra svarbi *Satyagraha* judėjime – kaip ir visur kitur“, – šypelėdamas pasakė jis. „Kadangi aš pasisakau už visišką *satyagrahių susilaikymą*, visada bandau rasti geriausią dietą celibate gyvenantiems žmonėms. Prieš kontroliuojant dauginimosi instinktą, reikia užkariauti gomurį. Pusbadis ar nesubalansuota mityba nėra išeitis. Įveikęs vidinį *godumą* maistui, *satyagrahis* turi toliau laikytis racionalios vegetariškos dietos, kurioje būtų visi reikalingi vitaminai, mineralai, kalorijos ir taip toliau. Vidinė ir išorinė išmintis dėl valgymo leidžia SATYAGRAHI seksualiniam skyščiui lengvai virsti gyvybine energija visam kūnui.“

Mudu su Mahatma palyginome savo žinias apie gerus mėsos pakaitalus.

„Avokadas puikus“, – pasakiau. „Netoli mano centro Kalifornijoje yra daugybė avokadų giraičių.“

Gandžio veidas nušvito iš susidomėjimo. „Įdomu, ar jie augtų Vardhoje? Satjagrahi

įvertintų naują maistą.“

„Būtinai atsiųsiu keletą avokadų sodinukų iš Los Andželo į Wardhą.“ **44-10**
Pridūriau: „Kiaušiniai yra daug baltymų turintis maistas; ar jie draudžiami satyagrahams ?“

„Ne neapvaisintų kiaušinėlių.“ Mahatma nusijuokė prisiminęs. „Metų metus nepritariau jų vartojimui; net ir dabar asmeniškai jų nevalgau. Viena mano marti kartą mirė nuo prastos mitybos; jos gydytojas primygtinai reikalavo kiaušinėlių. Aš nesutikau ir patariau jam duoti jai šiek tiek...“ kiaušinių pakaitalas.

„Gandhiji“ tas gydytojas sakė, neapvaisintas kiaušiniai turėti ne gyvenimas sperma; ne žudymas yra dalyvauja.

"Tada mielai leidau savo marčiai valgyti kiaušinius; ji greitai pasveiko ."

Praėjusį vakarą Gandis išreiškė norą atlikti Lahiri Mahasajos *Krija jogą* . Mane sujaudino Mahatmos atvirumas ir tyrinėjimo dvasia. Savo dieviškose paieškose jis yra vaikiškas, atskleisdamas tą tyrą imlumą, kurį Jėzus gyrė vaikams: „...tokių yra dangaus karalystė“.

Atėjo mano pažadėto pamokymo valanda; į kambarį įėjo keli *satyagrahiai* – ponas Desai, dr. Pingale ir dar keli, norėję *Krijos* technikos.

Iš pradžių mažąją klasę mokiau fizinių *jogodos* pratimų. Kūnas įsivaizduojamas padalintas į dvidešimt dalių; valia paeiliui nukreipia energiją į kiekvieną dalį. Netrukus visi vibravo priešais mane lyg žmogaus variklis. Buvo lengva stebėti banguojantį poveikį dvidešimtyje Gandžio kūno dalių, kurios visą laiką buvo visiškai atviros akims! Nors jis labai liesas, jis nėra nemaloniai plonas; jo kūno oda lygi ir be raukšlių.

Vėliau Aš inicijuotas tas grupė į tas išlaisvinantis technika iš *Krija Joga* .

Mahatma pagarbiai studijavo visas pasaulio religijas. Džaino šventraščius, Biblijos Naująjį Testamentą ir Tolstojaus sociologinius raštus **(44-11)**. yra trys pagrindiniai Gandžio nesmurtinių įsitikinimų šaltiniai. Savo kredo jis suformulavo taip:

Aš tikiu Biblija, *Koranu* ir *Zend-Avesta* **44-12** būti taip pat dieviškai įkvėptas kaip *Vedos* . Aš tikiu Guru institucija, bet šiais laikais milijonai žmonių turi apsieiti be Guru, nes tai retas daiktas į rasti a derinys iš tobulas grynumas ir tobulas mokymasis. Bet vienas poreikis ne neviltis kada nors sužinoti savo religijos tiesą, nes hinduizmo, kaip ir kiekvienos kitos religijos, pagrindai didžiosios religijos yra nekintamos ir lengvai suprantamos.

Aš tikėti patinka kiekvienas Hinduistas į Dievas ir Jo vienybė, į atgimimas ir išgelbėjimas.Aš skardinė ne daugiau

Apibūdinti mano jausmus hinduizmui labiau nei savo žmonai. Ji mane jaudina taip, kaip negali jokia kita moteris pasaulyje. Ne tai, kad ji neturi trūkumų; drįstu teigti, kad jų yra daug daugiau, nei aš pats matau. Tačiau jaučiau neišardomą ryšį. Net ir taip aš jaučiuosi dėl hinduizmo su visais jo trūkumais ir trūkumais. Niekas manęs

taip nedžiugina, kaip „Gitos“ muzika *arba* Tulsidaso „*Ramajana*“. Kai įsivaizdavau, kad išleidžiu paskutinį atodūsi, „*Gita*“ buvo mano paguoda.

Hinduizmas nėra išskirtinė religija. Jame yra vietos visų pasaulio pranašų garbinimui.

44-13 Tai nėra misionieriška religija įprastą šio termino prasme. Ji neabejotinai

absorbavo daug genčių, tačiau šis įsisavinimas buvo evoliucinio, nepastebimo pobūdžio. Hinduizmas kiekvienam žmogui liepia garbinti Dievą pagal savo tikėjimą arba *dharma* , **44-14** ir todėl gyvena taikoje su visomis religijomis.

Apie Kristų Gandis rašė: „Esu tikras, kad jei Jis dabar gyventų čia tarp žmonių, Jis palaimintų daugelio žmonių, kurie galbūt net nėra girdėję Jo vardo, gyvenimus... kaip parašyta: „Ne kiekvienas, kuris man sako: Viešpatie, Viešpatie... bet tas, kuris vykdo mano Tėvo valią.“ **44-15** Savo gyvenimo pamokoje Jėzus žmonijai suteikė didingą tikslą ir vienintelį uždavinį, kurio visi turėtume siekti. Tikiu, kad Jis priklauso ne tik krikščionybei, bet ir visam pasauliui, visoms žemėms ir rasėms.“

Paskutinį vakarą Vardhoje kreipiausi į susirinkimą, kurį rotušėje sušaukė ponas Desai. Salė buvo sausakimša – apie 400 žmonių susirinko pasiklausyti paskaitos apie jogą iki palangių. Pirmiausia kalbėjau hindi kalba, o paskui angliškai. Mūsų maža grupelė grįžo į ašramą laiku, kad galėtų atsisveikinti su Gandžiu, apgaubtu ramybės ir susirašinėjimo.

Kai atsikėliau 5 val. ryto, dar tvyrojo naktis. Kaimo gyvenimas jau virė: pirmiausia prie ašramo vartų – jaučių vežimas, paskui – valstietis, ant galvos pavojingai balansuojantis didžiulis naštos krūvis. Po pusryčių mūsų trijulė susirado Gandį atsisveikinimo *pranamams* . Šventasis keliai ketvirtą valandą ryto maldai.

"Mahatmadžis, viso gero! Aš atsiklaupė į prisilietimas jo pėdos. "Indija yra saugus į tavo laikydami!"

Nuo Vardhos idilės prabėgo metai; žemė, vandenynai ir dangus aptemo nuo karo apimto pasaulio. Vienintelis tarp didžių lyderių Gandis pasiūlė praktišką nesmurtinę alternatyvą ginkluotai galiai. Siekdamas ištaisyti nuoskaudas ir panaikinti neteisybę, Mahatma pasitelkė... nesmurtinėmis priemonėmis, kurios vėl ir vėl įrodė savo veiksmingumą. Savo doktriną jis išdėsto šiais žodžiais:

Pastebėjau, kad gyvybė išlieka ir griūties akivaizdoje. Todėl turi būti aukštesnis dėsnių nei griūties dėsnių. Tik pagal šį dėsnių būtų suprantama gerai sutvarkyta visuomenė, o gyvenimas – vertas gyvenimo.

Jei tai yra gyvenimo dėsnis, turime jį įgyvendinti kasdieniame gyvenime. Visur, kur vyksta karai, kur susiduriame su priešininku, nugalėkite meile. Aš atradau, kad tikras meilės dėsnis atsakė mano gyvenime taip, kaip niekada neatsakė sunaikinimo dėsnis.

Indijoje mes akivaizdžiai pademonstravome šio įstatymo veikimą kuo platesniu mastu. Nesakau, kad nesmurtinis pasipriešinimas persmelkė 360 000 000 žmonių Indijoje, bet teigiu, kad per neįtikėtinai trumpą laiką jis persmelkė giliau nei bet kuri kita doktrina.

Norint pasiekti psichinę nesmurtinę būseną, reikia gana įtempto mokymo kurso. Tai drausmingas gyvenimas, kaip ir kareivio gyvenimas. Tobula būseną pasiekama tik tada, kai protas, kūnas ir kalba yra tinkamai suderinti. Kiekviena problema pasiteisintų, jei pasiryžtume tiesos ir nesmurtinės praktikos dėsni paversti gyvenimo dėsniu.

Lygiai taip pat, kaip mokslininkas gali daryti stebuklus pritaikydamas įvairius gamtos dėsnius, žmogus, kuris taiko meilės dėsnius su moksliniu tikslumu, gali daryti dar didesnius stebuklus. Nesmurtinis elgesys yra be galo nuostabesnis ir subtilesnis už gamtos jėgas, pavyzdžiui, elektrą. Meilės dėsnis yra daug didingesnis mokslas nei bet kuris šiuolaikinis mokslas.

Remiantis istorija, galima pagrįstai teigti, kad žmonijos problemos nebuvo išspręstos brutalia jėga. Pirmasis pasaulinis karas sukėlė pasaulį stingdančią karo karmos sniego gniūžtę, kuri išsipūtė į Antrąjį pasaulinį karą. Tik brolybės šiluma gali ištirpdyti dabartinę milžinišką karo karmos sniego gniūžtę, kuri kitaip gali išaugti į Trečiąjį pasaulinį karą. Ši nešventa trejybė amžiams panaikins Ketvirtąjį pasaulinio karo galimybę atominių bombų galutiniu panaudojimu. Džiunglių logikos, o ne žmogiško proto naudojimas sprendžiant ginčus, sugrąžins žemę į džungles. Jei brolių nėra gyvenime, tai brolių smurtinėje mirtyje.

Karas ir nusikalstamumas niekada neatsiperka. Milijardai dolerių, kurie pakilo į sprogstamosios nebūties dūmus, būtų pakakę sukurti naują pasaulį, beveik laisvą nuo ligų ir visiškai be skurdo. Ne baimės, chaoso, bado, maro, *makabrės šokio žemę*, o vieną plačią taikos, klestėjimo ir besiplečiančių žinių šalį.

Nesmurtinis Gandžio balsas kreipiasi į aukščiausią žmogaus sąžinę. Tegul tautos susijungia nebe su mirtimi, o su gyvenimu; ne su griovimu, o su statyba; ne su Naikintoju, o su Kūrėju.

„Reikėtų atleisti už bet kokią skriaudą“, – sakoma Mahabharatoje. „Sakoma, kad rūšių tęstinumas priklauso nuo žmogaus atleidimo. Atleidimas yra šventumas; atleidimas palaiko visatą. Atleidimas yra galingųjų galia; atleidimas yra auka; atleidimas yra proto ramybė. Atleidimas ir švelnumas yra susikaupusių žmonių savybės.“

Jie atstovauti amžinas dorybės“.

Nesmurtinis pasipriešinimas yra natūrali atleidimo ir meilės dėsnių pasekmė. „Jei teisingoje kovoje būtina prarasti gyvybę, – skelbia Gandis, – žmogus, kaip ir Jėzus, turėtų būti pasiruošęs pralieti savo, o ne kitų kraują. Galiausiai pasaulyje bus pralieta mažiau kraujo.“

Kada nors bus parašyti epai apie indų *satyagrahius*, kurie priešinosi neapykantai su meile, smurtui – nesmurtiniu būdu, kurie leidosi negailestingai žudomi, užuot atkeršiję. Rezultatas įjungta tam tikras istorinis progos buvo kad tas ginkluotas priešininkai metė žemyn jų ginklai ir pabėgo, sugėdintas, sukrėstas į jų gylis pagal tas regėjimas iš vyrai PSO vertinamas tas gyvenimas iš kitas virš savųjų.

„Aš palaukčiau, jei reikėtų, amžinybę“, – sako Gandis, – „užuot siekęs savo šalies laisvės kruvinomis priemonėmis.“ Mahatma niekada nepamiršta didingo

perspėjimo: „Visi, kurie griebiasi kardo, žus nuo kardo.“ 44-16 Gandis yra rašęs:

Aš save vadinu nacionalistu, bet mano nacionalizmas yra toks pat platus kaip visata. Jis apima viską tas tautos iš tas žemė. 44-17 Mano nacionalizmas apima tas gerovė iš tas visas pasaulis. Aš daryti

Nenoriu, kad mano Indija iškiltų ant kitų tautų pelenų. Nenoriu, kad Indija išnaudotų nė vieną žmogų. Noriu, kad Indija būtų stipri, kad galėtų savo jėga užkrėsti ir kitas tautas. Šiandien su viena tauta Europoje taip nėra; ji nesuteikia stiprybės kitoms.

Prezidentas Wilsonas paminėjo savo gražius keturiolika punktų, bet pasakė: „Juk jei mūsų pastangos pasiekti taiką žlugs, turėsime savo ginkluotę, į kurią galėsime atsiremti.“ Noriu pakeisti šią poziciją ir sakau: „Mūsų ginkluotė jau žlugo. Dabar ieškokime kažko naujo; išbandykime meilės ir Dievo, kuris yra tiesa, jėgą.“ Kai tai pasieksime, mums nieko daugiau nebereikės.

Mahatmai apmokius tūkstančius tikrųjų *satyagrahi* (tuos, kurie davė vienuolika griežtų įžadų, paminėtų šio skyriaus pirmoje dalyje), kurie savo ruožtu skleidė žinią; kantriai mokydami Indijos mases suprasti dvasinį ir galiausiai materialųjį nesmurtinio pasipriešinimo naudą; apginkluodamas savo žmones nesmurtiniais ginklais – nebendradarbiavimu su neteisybe, pasirengimu iškęsti pažeminimą, kalėjimą, pačią mirtį, užuot griebęsi ginklų; pelnydamas pasaulio užuojautą nesuskaičiuojamais didvyriškos kankinystės pavyzdžiais tarp *satyagrahi*, Gandis dramatiškai pavaizdavo praktinį nesmurtinio pasipriešinimo pobūdį, jo iškilmingą galią išspręsti ginčus be karo.

Gandis jau nesmurtinėmis priemonėmis iškovojo daugiau politinių nuolaidų savo šaliai nei bet kuris kitos šalies vadovas, išskyrus kulkas. Nesmurtiniai metodai visoms neteisybėms ir blogiams išnaikinti buvo stulbinamai pritaikyti ne tik... politinėje arenoje, bet ir subtilioje bei sudėtingoje Indijos socialinių reformų srityje. Gandis ir jo pasekėjai panaikino daugelį ilgalaikių nesutarimų tarp hinduistų ir musulmonų; šimtai tūkstančių musulmonų laiko Mahatmą savo lyderiu. Neliečiamieji rado jį savo bebaimiu ir triumfuojančiu čempionu. „Jei manęs laukia atgimimas“, – rašė Gandis, – „aš noras į būti gimęs a atstumtasis į tas viduryje iš atstumtieji, nes tokiu būdu Aš norėtų būti gebantis į suteikti jiems efektyvesnę paslaugą“.

Mahatma iš tiesų yra „didžioji siela“, tačiau milijonai neraštingų žmonių turėjo įžvalgumo suteikti jam šį titulą. Šis švelnus pranašas yra gerbiamas savo gimtojoje žemėje. Paprastas valstietis sugebėjo pakilti prieš didelį Gandžio iššūkį. Mahatma nuoširdžiai tiki įgimtu žmogaus kilnumu. Neišvengiamos nesėkmės niekada jo nenuvylė. „Net jei priešininkas jį apgaudinėja...“ „Jei dvidešimt kartų meluojate, – rašo jis, – *satyagrahi pasiruošęs* juo pasitikėti dvidešimt pirmą kartą, nes numanomas pasitikėjimas žmogaus prigimtimi yra pati kredo esmė.“ **44-18**

„Mahatmaji, tu esi išskirtinis žmogus. Nereikia tikėtis, kad pasaulis elgsis taip, kaip tu.“ Kartą vienas kritikas pastebėjo tokią mintį.

„Keista, kaip mes apgaudinėjame save, manydami, kad kūną galima patobulinti, bet neįmanoma pažadinti paslėptų sielos galių“, – atsakė Gandis. „Aš bandau parodyti,

kad jei ir turiu bent vieną iš šių galių, esu toks pat trapus mirtingasis kaip ir bet kuris iš mūsų ir kad niekada neturėjau nieko ypatingo, nei dabar. Esu paprastas individas, linkęs klysti kaip ir bet kuris kitas mirtingasis. Tačiau pripažįstu, kad turiu pakankamai nuolankumo, kad prisipažinėčiau savo klaidas ir grįžčiau prie savo kelio. Pripažįstu, kad tvirtai tikiu Dievu ir Jo gerumu, ir...”

nenumaldoma aistra tiesai ir meilei. Bet argi ne tai slypi kiekviename žmogui? Jei norime daryti pažangą, turime ne kartoti istoriją, o kurti naują. Turime papildyti savo protėvių paliktą palikimą. Jei galime daryti naujus atradimus ir išradimus fenomenų pasaulyje, ar turime paskelbti savo bankrotą dvasinėje srityje? Ar neįmanoma padauginti išimčių, kad jos taptų taisykle? Ar žmogus visada turi būti pirmiausia gyvulys, o žmogus tik po to, jei iš viso?“ **44-19**

Amerikiečiai gali su pasididžiavimu prisiminti sėkmingą Williamo Penno nesmurtinį eksperimentą, kai jis XVII amžiuje įkūrė savo koloniją Pensilvanijoje. Nebuvo „nei fortų, nei kareivių, nei milicijos, nei net ginklų“. Žiaurių pasienio karų ir žudynių tarp naujų gyventojų bei indėnų akivaizdoje tik Pensilvanijos kvakeriai liko netrukdomi. „Kiti buvo nužudyti; kiti buvo išžudyti; bet jie buvo saugūs. Nė viena kvakerių moteris nepatyrė užpuolimo; nė viena...“ „Nė vienas kvakerių vaikas nebuvo nužudytas, nė vienas kvakerių vyras nebuvo kankinamas.“ Kai kvakeriai galiausiai buvo priversti atsisakyti valstijos valdžios, „prasidėjo karas ir žuvo kai kurie Pensilvanijos gyventojai. Tačiau žuvo tik trys kvakeriai, trys kurie buvo taip toli nuo savo tikėjimo, kad nešiojosi gynybos ginklus.“

„Jėgos panaudojimas Pirmajame Didžiajame kare neatnešė ramybės“, – pabrėžė Franklinas D. Ruzveltas. „Pergalė ir pralaimėjimas buvo vienodai bevaisiai. Šią pamoką pasaulis turėjo išmokyti.“

„Kuo daugiau smurto ginklų, tuo daugiau kančių žmonijai“, – mokė Lao Dzė. „Smurto triumfas baigiasi gedulo švente.“

„Aš kovoju ne už ką kita, o už taiką pasaulyje“, – pareiškė Gandis. „Jei Indijos judėjimas bus sėkmingai plėtojamas nesmurtiniu *Satyagraha* pagrindu, tai suteiks naują prasmę patriotizmui ir, jei galiu taip pasakyti nuolankiai, pačiam gyvenimui.“

Prieš tai, kai Vakarai atmes Gandžio programą kaip nepraktiško svajotojo programą, pirmiausia tegul jie apmąsto Galilėjos magistro pateiktą *Satyagrahos apibrėžimą*:

„Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Akis už akį ir dantis už dantį’. Bet aš jums sakau: nesipriešinkite piktam. **44-20** bet jei kas tave muštų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą“.

Gandžio epocha, nuostabių kosminio laiko tikslumu, išsiplėtė į šimtmetį, jau nuniokotą ir nuniokotą dviejų pasaulinių karų. Ant jo gyvenimo granito sienos atsirado dieviškas raštas: įspėjimas dėl tolesnio kraujo praliejimo tarp brolių.

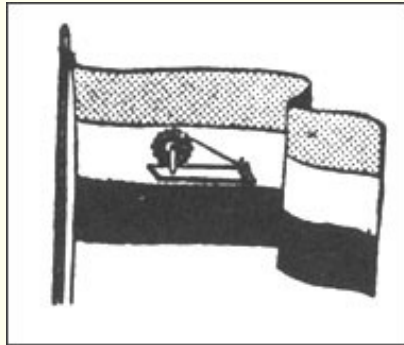
MAHĀTMA GANDHI'S RAŠYRAŠTIS Į HINDI

इस संस्था की मैं समझता हूँ उन्नति चाहिए। इस संस्था
का मेरे मन पर अच्छा पड़ा है। चारों ओर की प्रवृत्ति में मैं आता हूँ।
मोहनदासजी

Mahatma Gandis lankėsi mano vidurinėje mokykloje su jogos mokymais Rančyje. Jis maloniai įrašė aukščiau pateiktas eilutes į Rančio svečių knygą. Vertimas skamba taip: „Ši įstaiga padarė man didelį išpūdį. Puoselėju didelės viltis, kad ši mokykla paskatins ir toliau praktiškai naudoti verpimo ratelį.“

MOHANDAS GANDIS (*Pasirašyta*)

Rugsėjis 17, 1925 m.

Indijos nacionalinę vėliavą 1921 m. sukūrė Gandis. Juostelės yra šafrano, baltos ir žalios spalvos; centre esantis *čarka* (*verpimo ratelis*) yra *tamsiai mėlynos spalvos*. „*Čarka* simbolizuoja energiją“, – rašė jis, – „ir“ primena mus kad per tas praeitis eras iš klestėjimas į Indijos istorija, ranka verpimas ir kiti buitiniai amatai buvo žinomi“.

44-1 : Jo šeima vardas yra Mohandos Karamchandas Gandis. Jis niekada nurodo į pats kaip "Mahatma."

44-2 : The pažodinis vertimas iš sanskrito yra "laikantis į tiesa." *Satyagraha* yra tas garsus nesmurtinis elgesys judėjimas vedė Gandžio .

44-3 : Neteisinga ir deja! piktavališkas ataskaitos buvo neseniai išplatintas kad Panelė Slade'as turi nutrauktas visi ji kaklaraiščiai su Gandis ir atsisakė savo įžadų. Panelė Slade, dvidešimt metų mokiusia Mahatmą *Satyagraha* , išsiuntė pasirašytą pareiškimą Jungtinei Karalystei . *Paspaukite* , datuotas Gruodis 29, 1945 m. į kuris ji paaiškino kad a serija iš nepagrįstas gandai iškilo po ji turėjo Gavusi Gandžio palaiminimą, išvyko į nedidelę vietovę šiaurės rytų Indijoje, netoli Himalajų, kad ten įkurtų dabar klestinčią *Kisanas Ašramas* (centre už medicininis ir žemės ūkio pagalba į valstietis ūkininkai). Mahatma Gandis planai į Apsilankykite naujajame ašrame 1946 m.

44-4 : Panelė Slade'as priminta aš iš kitas išskirtinis Vakarų moteris, Panelė Margaret Vudrou Wilsonas, vyriausias dukra Amerikos puikus prezidentas. Aš susitiko ji į Naujas Jorkas; ji buvo intensyviai susidomėjęs į Indija. Vėliau ji nuėjo į Pondišerį, kur ji praleido paskutinius penkerius savo gyvenimo metus, laimingai siekdama drausmės kelio prie Šri Aurobindo Ghosh kojų.

.Tai šalavijas niekada kalba; jis tyliai sveikinasis jo mokiniai įjungta trys metinis progos tik

44-5 : Už metų į Amerika Aš turėjo buvo stebint laikotarpiai iš tyla, į tas siaubas iš skambinančiųjų ir sekretorės.

44-6 : Nekenksmingumas; nesmurtinis elgesys; tas pamatas uola iš Gandžio tikėjimo išpažinimas. Jis buvo gimęs į a šeima iš griežtas Džainistai kurie gerbia *ahimsą* kaip pagrindinę dorybę. Džainizmas, hinduizmo sekta, buvo įkurtas VI amžiuje prieš Kristų Mahaviros,

šiuolaikinis iš Buda. Mahavira reiškia "puiku herojus"; gegužės jis žvilgsnis žemyn tas šimtmečius įjungta jo didvyriškas
!sūnus Gandis

44-7 : Hindi yra tas kalba Franka už tas visas iš Indija. An Indo- Arijai kalba pagrįstas daugiausia įjungta sanskrito šaknys, Hindi yra pagrindinė šiaurės Indijos šnekamoji kalba. Pagrindinė vakarų hindi kalbos tarmė yra hindustani, rašoma tiek devanagari (sanskrito), tiek arabiškais rašmenimis. Jos subtarme, urdu kalba, kalba musulmonai.

44-8 : Gandis turi aprašytas jo gyvenimas su a niokojantis atvirumas į *The Istorija Iš Mano Eksperimentai Su Tiesa* (Ahmedabadas: Navajivan Spauda, 1927 m. 29, 2 t.) Tai autobiografija turi buvo apibendrintas į *Mahatma Gandis, Jo Nuosavas Istorija* , redagavo C. F. Andrewsas, su Johno Hayneso Holmeso įžanga (Niujorkas: „Macmillan Co.“, 1930).

Daugelis autobiografijos sotus su garsus vardai ir spalvinga renginiai yra beveik visiškai tylus įjungta bet koks fazė iš vidinė analizė arba vystymasis. Vienas kloja žemyn kiekvienas iš šie knygos su a tam tikras nepasitenkinimas, kaip nors sakydamas: "Čia yra žmogus, kuris pažinojo daug žymių asmenų, bet niekada nepažinojo savęs." Tokia reakcija neįmanoma Gandžio autobiografijoje; jis atskleidžia savo trūkumus ir gudrybes su beasmeniu atsidavimu tiesai, kuris .retas bet kurio amžiaus metraščiuose

44-9 Kasturabai Gandis mirė kalėjime Punoje 1944 m. vasario 22 d. Paprastai be emocijų Gandis tyliai verkė. Netrukus po ji gerbėjai turėjo pasiūlė a Memorialas Fondas į ji garbė, 125 lakai iš rupijų (beveik keturi milijonas dolerių) išpiltas į iš visi virš Indija. Gandis turi sutvarkytas kad tas fondas būti naudotas už kaimas gerovės darbas tarp moterys ir vaikai. Apie savo veiklą jis praneša savo angliškame savaitraštyje „*Harijan*“ .

44-10 : Aš išsiųstas a siunta į Vardha, netrukus po mano grąžinti į Amerika. The augalai, deja! mirė įjungta tas būdas, negalintis atlaikyti ilgo vandenyno gabenimo sunkumus.

44-11 : Toro, Ruskinas, ir Mazzini yra trys kita Vakarų rašytojai kurio sociologinis peržiūros Gandis turi atidžiai studijavo .

44-12 : The šventas šventraštis duota į Persija apie 1000 prieš Kristų pagal Zoroastra.

44-13 : The unikalus funkcija iš Hinduizmas tarp tas pasaulis religijos yra kad tai išveda ne iš a viengungis puikus įkūrėjas bet iš tas beasmenis Vedų šventraščiai. Hinduizmas taigi duoda apimtis už garbinantis įkūrimas į jo sulankstyti iš pranašai iš visų amžius ir visi žemių. The Vedų šventraščiai reguliuoti ne tik pamaldus praktikos bet visi svarbus socialinis papročiai, į pastangos suderinti kiekvieną žmogaus veiksmą su dieviškuoju įstatymu.

44-14 Išsamus sanskrito kalbos žodis, reiškiantis teisę; atitikimas įstatymui arba natūralus teisumas; pareiga, būdinga aplinkybėms. į kuris a vyras radiniai pats ties bet koks duota laikas. The šventraščiai apibrėžti *dharma* kaip "tas natūralus visuotiniai dėsniai, kurių laikymasis leidžia žmogui išsigelbėti nuo degradacijos ir kančios".

44-15 : *Matas* 7:21.

44-16 : *Matas* 26:52.

44-17 : "Leiskite ne a vyras šlovė į tai, kad jis meilė jo šalis; Leiskite jį veikiau šlovė į tai, kad jis meilė jo malonus." – *persų patarlė*.

44-18 : „Tuomet priėjo Petras ir tarė: „Viešpatie, kiek kartų galiu atleisti savo broliui, kai jis man nusideda? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus sako iki jį, Aš pasakyti ne iki tavo, Iki septyni kartus: bet, Iki septyniasdešimt kartus septyni.“ – *Matas* 18:21–22 .

44-19 Kartą ponas Rogeris W. Babsonas paklausė didžiojo elektros inžinieriaus Charleso P. Steinmetzo: „Kokia tyrimų sritis per ateinančius penkiasdešimt metų labiausiai pažengs į priekį?“ „Manau, kad didžiausias atradimas bus padarytas...“ dvasinis linijos,“ Steinmetzas atsakė. "Čia yra a jėga kuris istorija aiškiai moko turi buvo tas didžiausias galia į vyrų raida. Vis dėlto mes tik žaidėme su tuo ir niekada rimtai to netyrinėjome taip, kaip fizinio. pajėgos. Kada nors žmonės valia mokytis kad medžiaga daiktai daryti ne atnešti laimė ir yra iš mažai naudoti į gamyba kūrybingi ir galingi vyrai ir moterys. Tuomet pasaulio mokslininkai savo laboratorijas perduos Dievo, maldos ir dvasinių jėgų, kurios dar beveik nepaliestos, tyrimams. Kai ateis ši diena, pasaulis per vieną kartą pamatys daugiau pažangos nei per pastarąsias keturias.“

44-20 : Tai yra, priešintis ne blogis su blogis. (*Matas* 5:38–39)

SKYRIUS: 45

The Bengalų k. „Džiaugsmo persmelktas“ Motina

„Pone, prašau, neišeikite iš Indijos nepamatę Nirmalos Devi. Jos šventumas be galo didelis; ji plačiai žinoma kaip Ananda Moyi Ma (Džiaugsmo persmelkta Motina).“ Mano dukterėčia Amiyo Bose įdėmiai į mane pažvelgė.

„Žinoma! Labai noriu pamatyti tą šventąją.“ Pridūriau: „Skaičiau apie jos pažengusią Dievo pažinimo būseną. Prieš daugelį metų „East-West“ žurnale pasirodė trumpas straipsnis apie ją.“

„Aš ją sutikau“, – tęsė Amiyo. „Ji neseniai lankėsi mano miestelyje Džamšedpure. Mokinio malda Ananda Moyi Ma nuvyko į mirštančio vyro namus. Ji stovėjo prie jo lovos; kai jos ranka palietė jo kaktą, mirties krūptelėjimas liovėsi. Liga iš karto išnyko; vyro džiaugsmingam nustebimui, jis pasveiko.“

Po kelių dienų išgirdau, kad Palaimintoji Motina apsistojo mokinio namuose Bhowanipur rajone, Kalkutoje. Ponas Wrightas ir aš nedelsdami išvykome iš mano tėvo namų Kalkutoje. Kai „Ford“ artėjo prie Bhowanipur namo, mudu su kompanionu pastebėjome neįprastą gatvės vaizdą.

Ananda Moyi Ma stovėjo atviru automobiliu ir laimino maždaug šimto mokinių minią. Akivaizdu, kad ji jau ruošėsi išvykti. Ponas Wrightas pastatė „Ford“ automobilį kiek atokiau ir palydėjo mane pėsčiomis link tylios susirinkusiųjų minios. Šventoji žvilgtelėjo mūsų kryptimi, išlipo iš automobilio irėjo link mūsų.

„Tėve, tu atėjai!“ Su šiais karštais žodžiais ji apkabino mane per kaklą ir padėjo galvą ant peties. Ponas Wrightas, kuriam ką tik buvau pasakęs, kad nepažįstu šventojo, buvo... nepaprastai mėgavosi šiuo nepaprastu svetingumo demonstravimu. Šimto čelų akys taip pat su šiokiu tokiu nustebimu smigo į meilų stalą.

Aš iš karto pamačiau, kad šventoji yra aukštoje *samadhi būsenoje*. Visiškai nepastebėdama savo išorinio moteriško apsirengimo, ji pažinojo save kaip nekintančią sielą; iš to lygmens ji džiaugsmingai sveikino kitą Dievo bhaktą. Ji įvedė mane už rankos į savo automobilį.

„Ananda“ Moyi Mama, Aš rytas atidėliojimas tavo kelionė!" Aš protestavo.

„Tėve, aš tave pirmą kartą šiame gyvenime sutinku po tiek metų!“ – tarė ji. „Prašau, dar neišeik.“

Sėdėjome kartu automobilio galinėse sėdynėse. Palaimintoji Motina netrukus pateko į nejudančią ekstazės būseną. Jos gražios akys žvilgtelėjo į dangų ir, pusiau pramerktos, sustojo, žvelgdamos į artimą toli Eliziejaus vidinį dangų. Mokiniai švelniai giedojo: „Pergalė Dieviškajai Motinai!“

Indijoje buvau sutikęs daug Dievo suvokimo vyrų, bet niekada anksčiau nebuvau sutikęs tokios išaukštintos šventosios moters. Jos švelnų veidą žėrėjo neapsakomas džiaugsmas, kuris jai suteikė Palaimintosios Motinos vardą. Ilgos juodos garbanos laisvai krito už neuždengtos galvos. Raudonas sandalmedžio pastos taškas ant kaktos simbolizavo dvasinę akį, visada atvirą jos viduje. Mažas veidas, mažos rankytės, mažytės pėdutės – kontrastas jos dvasiniam didumui!

Aš įdėti kai kurie klausimai į a netoliese moteris čela kol Ananda Moyi Ma liko pakerėtas.

„Palaimintoji Motina plačiai keliauja po Indiją; daugelyje vietų ji turi šimtus mokinių“, – man pasakė čela. „Jos drąsios pastangos lėmė daug geidžiamų socialinių reformų.“

Nors ir brahmanas, šventasis nepripažįsta jokių kastų skirtumų. **45-1** Mūsų grupė visada keliauja su ja, rūpindamiesi jos patogumais. Turime ją motiniškai globoti; ji nekreipia dėmesio į savo kūną. Jei niekas jai neduotų maisto, ji nevalgytų ir nieko neklausinėtų. Net kai jai padedamas maistas, ji jo neliečia. Kad ji neišnyktų iš šio pasaulio, mes, mokiniai, ją maitiname savo rankomis. Dienų dienas ji dažnai būna dieviškoje transo būsenoje, vos kvėpuoja, jos akys nemirksi. Vienas iš pagrindinių jos mokinių yra jos vyras. Prieš daugelį metų, netrukus po jų vestuvių, jis davė tylėjimo įžadą.

Čela parodė į plačiapetį, dailių bruožų vyrą ilgais plaukais ir žila barzda. Jis tyliai stovėjo susirinkusiųjų viduryje, pagarbiai sunėręs rankas kaip mokinyš .

Atsigaivinusi panardinant į Begalybę, Ananda Moyi Ma dabar sutelkė savo sąmonę į materialųjį pasaulį.

„Tėve, prašau, pasakyk man, kur apsistojai.“ Jos balsas buvo

aiškus ir melodingas. „Šiuo metu Kalkutoje arba Rančyje; bet

netrukus grįšiu į Ameriką.“ „Ameriką?“

„Taip. Dvasiniai ieškotojai ten nuoširdžiai vertintų indų kilmės šventąją. Ar norėtumėte ten nuvykti?“

"Jei Tēvas skardinē imti aš, Aš valia eik."

Tai atsakymas sukēlē ji netoliese mokiniai ģ pradēti ģ signalizacija.

„Dvidešimt ar daugiau iš mūsų visada keliaujame su Palaimintąja Motina“, – tvirtai man pasakė vienas iš jų. „Mes negalėtume gyventi be jos. Kur tik ji eitų, turime eiti ir mes.“

Nenoriai atsisakiau plano, nes jis turėjo nepraktišką savaiminio padidėjimo savybę!

„Prašau, atvyk bent į Rančį su savo mokiniais“, – pasakiau atsisveikindamas su šventuoju. „Kaip pats dieviškas vaikas, tau patiks mažyliai mano mokykloje.“

"Kai tik Tėvas paima aš, Aš valia mielai eik."

Netrukus ranči *Vidjalaja* iškilmingai pasipuošė šventojo pažadėto vizito laukimui. Jaunuoliai nekantriai laukė bet kokios šventės – jokių pamokų, valandų valandas truksiančios muzikos ir puotos kulminacijos metu !

„Pergalė! Ananda Moyi Ma, ki jai!“ Šia, entuziastingų mažų gerklelių kartojama giesmė pasitiko šventojo grupę, įžengusią pro mokyklos vartus. Medetkų lietus, cimbolų skambesys, geidulingas kriauklių pūtimas ir mridangos būgno ritmas ! Palaimintoji Motina šypsodamasi klajojo po saulėtą *Vidyalaya* žemę, visada nešdamasi savyje nešiojamą rojų.

„Čia gražu“, – maloniai tarė Ananda Moyi Ma, kai nuvedžiau ją į pagrindinį pastatą. Ji atsisėdo šalia manęs, vaikiškai šypsodamasi. Ji sukėlė artimiausios iš brangiausių draugių jausmą, tačiau ją nuolat supo atokumo aura – paradoksali Visapusiškumo izoliacija.

"Prašau" papasakoti aš kažkas iš tavo gyvenimas."

„Tėvas viską apie tai žino; kam tai kartoti?“ Ji akivaizdžiai manė, kad vieno trumpo įsikūnijimo faktinė istorija yra nereikšminga.

Aš juokėsi, švelniai kartojantis mano klausimas.

„Tėve, mažai ką yra ką papasakoti.“ Ji išskleidė grakščias rankas nepagarbiai. „Mano sąmonė niekada nesiejo savęs su šiuo laikinu kūnu. Prieš man ateinant į šią žemę, Tėve, „aš buvau tokia pati“. Būdama maža mergaitė, „aš buvau tokia pati“. Aš užaugau moterimi, bet vis tiek „aš buvau tokia pati“. Kai šeima, kurioje gimiau, susitarė dėl šio kūno santuokos, „aš buvau tokia pati“. Ir kai, apsvaigęs nuo aistros, mano vyras priėjo prie manęs ir sumurmėjo mielus žodžius, lengvai liesdamas mano kūną, jis patyrė stiprų smūgį, tarsi jį būtų trenkęs žaibas, nes net tada „aš buvau tokia pati“.

"Mano vyras atsiklaupė prieš aš, sulankstytas jo rankos, ir maldavo mano atleidimas.

„Motina, – tarė jis, – kadangi išniekinau tavo kūno šventyklą, palietęs ją geismo mintimi, nežinodamas, kad joje gyvena ne mano žmona, o Dieviškoji Motina, – duodu šį iškilmingą įžadą: būsiu tavo mokinys, celibato sekėjas, visada rūpinsiusi tavimi tyliai kaip tarnas ir niekada su niekuo daugiau nekalbėsiu, kol gyvensiu. Tegul taip atperku šiandien padarytą nuodėmę.“

prieš tu, mano guru.

„Net kai tyliai priėmiau šį vyro pasiūlymą, „aš elgiausi taip pat“. Ir, tėti, priešais jus dabar: „Aš esu tas pats“. Visada po to, nors kūrybos šokis aplink mane keisis amžinybės menėje, „Aš būsiu tas pats“.“

Ananda Moyi Ma paniro į gilią meditacijos būseną. Jos pavidalas buvo statuliškas; ji pabėgo į savo amžinai šaukiančią karalystę. Tamsūs jos akių baseinėliai atrodė negyvi ir stikliniai. Ši išraiška dažnai matoma, kai šventieji atitraukia savo sąmonę nuo fizinio kūno, kuris tada... vos daugiau nei bedvasio molio gabalas. Mes valandą sėdėjome kartu ekstazinės transo būsenos. Ji grįžo į šį pasaulį su linksmu juoku.

„Prašau, Ananda Moyi Ma, – tariau, – eik su manimi į sodą. Ponas Wrightas padarys keletą nuotraukų.“

„Žinoma, Tėve. Tavo valia yra mano valia.“ Jos šlovingos akys išlaikė nekintamą dievišką spindesį, jai pozuojant daugeliui nuotraukų.

Laikas puotai! Ananda Moyi Ma pritūpė ant savo suolo su antklode, o mokinyš stovėjo prie jos alkūnės, kad ją pamaitintų. Tarsi kūdikis, šventoji klusniai nurijo maistą, kai čela jį pakėlė prie jos lūpų. Buvo akivaizdu, kad Palaimintoji Motina nematė jokio skirtumo tarp kario ir saldumynų!

Artėjant sutemoms, šventoji su savo palyda išvyko, apipilta rožių žiedlapių lietumi, pakėlus rankas laiminti mažuosius berniukus. Jų veidai spindėjo meile, kurią ji be vargo pažadino.

„Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu ir visomis savo jėgomis“, – paskelbė Kristus, – „tai pirmasis įsakymas“ **(45-2)**.

Atmesdama visus menkesnius prisirišimus, Ananda Moyi Ma siūlo savo ištikimybę Viešpačiui. Ne mokslininkų griežtais skirtumais, o tvirta tikėjimo logika, vaikiška šventoji išsprendė vienintelę žmogaus gyvenimo problemą – vienybės su Dievu sukūrimą. Žmogus pamiršo šį akivaizdų paprastumą, dabar jį temdo milijonas problemų. Atsisakydami monoteistinės meilės Dievui, tautos slepia savo neištikimybę skrupulinga pagarba išorinėms meilės šventovėms.

Šie humanitarinis gestai yra dorybingas, nes už a akimirka jie nukreipti vyro dėmesio nuo savęs, bet tai neatleidžia jo nuo vienintelės gyvenimo atsakomybės, kurią Jėzus vadina pirmuoju įsakymu. Pakylėjanti pareiga mylėti Dievą prisiimama su pirmuoju žmogaus oro įkvėpimu, kurį laisvai dovanoja jo vienintelis Geradarys.

Kitą kartą, po jos vizito Rančyje, turėjau progą pamatyti Anandą Moyi Ma. Po kelių mėnesių ji stovėjo tarp savo mokinių Serampore stoties platformoje, laukdama traukinio.

„Tėve, aš keliauju į Himalajus“, – pasakė ji man. „Dosnūs mokiniai pastatė man atsiskyrėlio buveinę Dehra Dune.“

Jai lipant į traukinį, mane nustebino tai, kad minioje, traukinyje, puotaujant ar tylint, jos akys niekada nenusileido nuo Dievo. Manyje vis dar girdžiu jos balsą, begalinio saldumo aidą:

"Štai, dabar ir visada vienas su tas Amžinas, Aš rytas kada nors tas tas pats."

.....
45-1 Radau daugiau faktų apie Anandos Moyi Ma gyvenimą, išspausdintų „East-West“ . Šventasis gimė 1893 m. Dakoje, centrinėje... Bengalijos. Neraštingi, ji turi dar apstulbęs tas intelektualai pagal ji išmintis. Jos eilės į sanskrito turėti užpildytas mokslininkai su nuostaba. Vien savo buvimu ji suteikė paguodos gedintiems žmonėms ir stebuklingai išgydė žmones .

45-2 : *Markas* 12:30.

SKYRIUS: 46

The Moteris Jogas PSO Niekada Valgo

„Pone, kur šįryt važiuojame?“ Ponas Raitas vairavo „Ford“; jis pakankamai ilgai atitraukė akis nuo kelio, kad spokсотų į mane klausiamai. Diena iš dienos jis retai žinodavo, kurią Bengalijos dalį atras toliau.

„Jei Dievas duos, – pamaldžiai atsakiau, – mes keliaujame pamatyti aštuntojo pasaulio stebuklo – moters šventosios, kurios mityba yra tik oras!“

„Stebuklą kartojimas – po Therese Neumann.“ Tačiau ponas Wrightas vis tiek entuziastingai nusijuokė; jis netgi padidino automobilio greitį. Dar vienas nepaprastas kruopštumas jo kelionių dienoraščiui! Tai ne eilinio turistų patirtis!

Rančio mokykla ką tik buvo palikta už nugaros; atsikėlėme prieš saulę. Be manęs ir sekretorės, kompanijoje buvo trys draugai bengalai. Gėrėme gaivų orą, natūralų ryto vyną. Mūsų vairuotojas atsargiai vairavo automobilį tarp ankstyvų valstiečių ir dviračių vežimų, kuriuos lėtai traukė apkabinti, kuprotais pečiais jaučiai, linkę ginčytis su keliu su signalizuojančiu įsibrovėliu.

"Pone, mes norėtum patinka į žinoti daugiau iš tas pasninkas šventasis".

"Jos vardas yra Giri Bala," Aš informuotas mano kompanionai. "Aš pirmas girdėjau apie ji metų prieš iš a

mokslingas džentelmenas Sthiti Lal Nundy. Jis dažnai ateidavo į Gurparo kelio namus mokyti mano brolio Bishnu.

„Gerai pažįstu Giri Balą, – pasakė man Sthiti Babu. – Ji naudoja tam tikrą jogos techniką, kuri leidžia jai gyventi nevalgant. Aš buvau jos artimas kaimynas Navabgandže netoli Ičapuro. **46-1**“ Aš stengiausi ją atidžiai stebėti; niekada neradau įrodymų, kad ji būtų valgiusi ar gėrusi. Galiausiai mano susidomėjimas taip išaugo, kad kreipiausi į Burdvano **46-2 maharadžą**, ir paprašė jo atlikti tyrimą. Nustebęs šia istorija, jis pakvietė ją į savo rūmus. Ji sutiko su išbandymu ir du mėnesius gyveno uždaryta nedidelėje jo namų dalyje. Vėliau ji grįžo dvidešimties dienų vizitui į rūmus; o paskui trečiam penkiolikos dienų išbandymui. Pats Maharadža man pasakė, kad šie trys griežti patikrinimai neabejotinai įtikino jį jos nevalgymo būseną.

„Ši Sthiti Babu istorija išliko mano atmintyje daugiau nei dvidešimt penkerius metus“, – užbaigiau. „Kartais Amerikoje susimąstydavau, ar laiko upė neprarys joginų **46-3**“ prieš man spėjant ją sutikti. Ji jau turbūt gana sena. Net nežinau, kur ji gyvena, ar iš viso gyvena. Bet po kelių valandų pasieksime Puruliją; ten gyvena jos brolis.“

Pagal dešimt trisdešimt mūsų mažai grupė buvo pokalbis su tas broli, Lambadaras Dei, a advokatas iš Purulia.

„Taip, mano sesuo gyvena. Kartais ji apsistoja pas mane čia, bet šiuo metu ji yra mūsų šeimos namuose Biure.“ Lambadaras Babu abejodamas žvilgtelėjo į „Ford“. „Vargu ar manau, Svamidži, kad koks nors automobilis kada nors yra įvažiavęs į vidų iki Biuro. Galbūt geriausia būtų, jei visi susitaikytumėte su senoviniu jaučių vežimo kratymu!“

Kaip vienas balsas mūsų vakarėlis pažadėjo lojalumas į tas Pasididžiavimas iš Detroitas.

„Fordas atkeliauja iš Amerikos“, – pasakiau advokatui. – „Būtų gaila atimti iš jo galimybę susipažinti su Bengalijos širdimi!“

Gegužės Ganešas **46-4** „Eime su tavimi!“ – juokdamasis tarė Lambadaras Babu. Jis mandagiai pridūrė: „Jei kada nors ten nuvyksi, esu tikras, kad Giri Bala apsidžiaugs tavo pamačiusi. Jai artėja septyniasdešimt, bet ji tebėra puikios sveikatos.“

„Prašau pasakyti, pone, ar tai absoliuti tiesa, kad ji nieko nevalgo?“ Pažvelgiau tiesiai jam į akis, į tuos išdavikiškus proto langus.

GIRI BALA

Ši didi jogė nevalgė ir negėrė nuo 1880 m. Nuotraukoje esu su ja, 1936 m., savo namuose atokiame Bengalijos kaime Biure. Jos nevalgymo būseną griežtai ištyrė Burdvano maharadža. Ji naudoja tam tikrą jogos techniką, kad įkrautų savo kūną kosmine energija iš eterio, saulės ir oro.

„Tiesa.“ Jo žvilgsnis buvo atviras ir garbingas. „Per daugiau nei penkis dešimtmečius niekada nemačiau jos valgančios. Jei pasaulis staiga baigtųsi, negalėčiau labiau nustebti nei pamatęs, kaip mano sesuo valgo!“

Mes sukikeno kartu virš tas netikimybė iš šie du kosminis renginiai.

„Giri Bala niekada nieieškojo nepasiekiamos vienatvės savo jogos praktikoms“, – tęsė Lambadaras Babu. „Visą gyvenimą ji praleido apsupta šeimos ir draugų. Jie visi dabar gerai pripratę prie jos keistos būsenos. Nėra nė vieno, kuris nebūtų apstulbęs, jei Giri Bala staiga nuspręstų ką nors suvalgyti! Sesuo, žinoma, išeina į pensiją, kaip ir dera hinduistų našlei, bet mūsų mažas ratas Purulijoje ir Biure žino, kad ji tiesiogine prasme yra „išskirtinė“ moteris.“

Brolio nuoširdumas buvo akivaizdus. Mūsų maža kompanija jam šiltai padėjo ir patraukė Biuro link. Sustojome gatvės parduotuvėje nusipirkti kario ir *lučio*, pritraukdami būrį ežių, kurie susirinko aplink stebėti, kaip ponas Wrightas valgo pirštais paprastu hinduistiniu būdu. **46-5** Didelis apetitas privertė mus ruošti popietei, kuri, kol kas nežinoma, turėjo pasirodyti gana varginanti.

Mūsų kelias dabar vedė į rytus per saulės kepinamus ryžių laukus į Bengalijos Burdvano dalį. Per kelius, apaugusius tankia augmenija; iš medžių su didžiulėmis, skėčius primenančiomis šakomis sklido *majų* ir dryžuotųjų *bulbulų giesmės*.

Kartkartėmis pasirodydavo jaučių vežimas, *riną, riną, mandžu, mandžu* cypsėti iš jo
ašis ir geležiniais apautas medinis ratai kontrastingas smarkiai

į protas su tas *švilpimas*, *švilpimas* iš automobilis padangos virš tas aristokratiškas asfaltas iš tas miestai.

„Dikai, sustok!“ – mano staigus prašymas sukėlė krūptelėjusį „Ford“ protestą. „Tas perkrautas mango medis tiesiog šaukia kvietimą!“

Penkiese lyg vaikai puolėme į mangais nuklotą žemę; medis geranoriškai numetė vaisius, kai šie sunoko.

„Daugybė mangų gimsta tam, kad gulėtų nematomi, – perfrazavau, – ir eikvotų savo saldumą ant akmenuotos žemės.“

„Nieko panašaus Amerikoje, Svamidži, ar ne?“ – nusijuokė Sailesh Mazumdar, vienas iš mano bengalų kalbos mokinių.

„Ne“, – prisipažinau, apimtas mango sulčių ir patenkintas. „Kaip man trūko šio vaisiaus Vakaruose! Hinduisto rojus be mango neįsivaizduojamas!“

Aš pasirinktas aukštyn a uola ir numuštas a išdidus grožis paslėptas įjungta tas aukščiausias galūnė.

„Dikai“, – paklausiau tarp ambrozijos kšnių, šiltų nuo tropinės saulės, – „ar visos kameros yra automobilyje?“

„Taip, pone; į tas bagažas skyrius.“

„Jei Giri Bala pasirodys esanti tikra šventoji, noriu apie ją parašyti Vakaruose. Hinduistų *jogė*, turinti tokių įkvepiančių galių, neturėtų gyventi ir mirti nežinoma – kaip dauguma šių mangų.“

Pusė an valanda vėliau Aš buvo vis dar pasivaikščiojimas į tas miškininkas taika.

„Pone“, – pastebėjo ponas Wrightas, – „turėtume pasiekti Giri Balą prieš saulėlydį, kad būtų pakankamai šviesos nuotraukoms.“ Jis pridūrė šypsodamasis: „Vakariečiai yra skeptiški žmonės; negalime tikėtis, kad jie patikės ponia be jokių nuotraukų!“

Tai bitas iš išmintis buvo neginčijamas; Aš pasuko mano atgal įjungta pagunda ir vėl įėjo tas automobilis.

„Tu teisus, Dikai“, – atsidusau, mums skubant, – „aukoju mangų rojų ant vakarietiško realizmo altoriaus. Fotografijos mums būtinos!“

Kelias darėsi vis ligotesnis: provėžų raukšlės, sukietėjusio molio pūliniai, liūdni senatvės negalavimai! Mūsų grupė retkarčiais nulipdavo nuo arklių, kad ponas Raitas galėtų lengviau manevruoti „Ford“, kurį mes keturiose stūmėme iš paskos.

„Lambadar Babu kalbėjo tiesą“, – pripažino Sailesh. „Automobilis mūsų neveža; mes vežame automobilį!“

Mūsų įlipimas, išlipimas automobilis nuobodulys buvo sužavėtas kada nors ir anonimas pagal tas išvaizda iš a kaimas

kiekvienas vienas a scena iš keistas paprastumas.

„Mūsų kelias vingiavo ir vingiavo per palmių giraites tarp senovinių, nepaliestų kaimų, besiglaudžiančių miško pavėsyje“, – savo kelionės dienoraštyje 1936 m. gegužės 5 d. užrašė ponas Wrightas. „Labai žavios šios šiaudinių molinių trobelių grupės, papuoštos vienu iš Dievo vardų...“ durys; daug mažų, nuogų vaikų, nekaltumo kupinų, žaidžiančių, stabčiojančių spoksoti ar beprotiškai bėgiojančių iš šio didelio, juodo, bejaučio vežimo, beprotiškai lekiančio per jų kaimą. Moterys tik žvilgčioja iš šešėlių, o vyrai tingiai tinginiauja po medžiais pakeleje, smalsūs savo abejingumu. Vienoje vietoje visi kaimo gyventojai linksmai maudėsi dideliame baseine (su drabužiais, persirengdami apsigaubdami sausais drabužiais, nusimesdami šlapius).

Moterys guolis vanduo į jų namai, į didžiulis žalvaris stiklainiai.

Kelias mus vedė linksma gaudyne per kalnus ir keteras; mes šokinėjome ir blaškėmės, nėrėme į mažus upelius, vingiavome aplink nebaigtą pylimą, šliaužėme per sausas, smėlėtas upių vagas ir galiausiai, apie 17 val., buvome netoli savo tikslo – Biuro. Šis mažas kaimelis Bankūros rajono gilumoje, pasislėpęs tankios augmenijos prieglobstyje, keliautojams yra neprieinamas lietinguoju sezonu, kai upės siaučia kaip sraunios srovės, o keliai lyg gyvatės spjaudosi purvo nuodais.

„Prašydami vadovo tarp grupės tikinčiųjų, grįžtančių namo iš maldos šventykloje (vienišame lauke), mus apgulė keliolika lengvai apsirengusių vaikų, kurie lipo ant automobilio šonų, nekantraudami mus palydėti į Giri Balą.“

Kelias vedė link datulių palmių giraitės, kurioje stovėjo grupė molinių trobelių, bet mums dar nespėjus jos pasiekti, „Ford“ akimirksniu pavojingai pasviro, apvirto aukštyr ir nuvirto žemyn. Siauras takelis vedė aplink medžius ir tanką, per kalnagūbrius, į duobes ir galias provėžas. Automobilis įstrigo krūmų kuokšte, tada užkliuvo už kalvos, todėl reikėjo iškelti žemės grumstus; mes važiavome toliau lėtai ir atsargiai; staiga kelią sustabdė krūmynai viduryje. vežimų tako, todėl teko nusileisti stačiu atbrailos kraštu į sausą rezervuarą, iš kurio gelbėjimui reikėjo gramdyti, rausti ir kasti. Kelias vėl ir vėl atrodė nepravažiuojamas, bet piligriminė kelionė turėjo tęstis; paslaugūs vaikinai atnešė kastuvus ir griovė kliūtis (Ganešos atspalviai!), o šimtai vaikų ir tėvų spoksojo.

"Netrukus mes jau vingiavome dviem senovės vagomis: moterys plačiai atmerktomis akimis žvelgė pro savo trobelių duris, vyrai sekė šalia ir už mūsų, vaikai bėgiojo, kad pasipildytų..." procesija. Mūsų automobilis galbūt buvo pirmasis, važiavęs šiais keliais; „jaučių vežimų sąjunga“ tikriausiai Būkite čia visagaliai! Kokią sensaciją sukūrėme – amerikiečio pilotuojama grupė, pionieriai šniokščiančiu automobiliu įvažiavo tiesiai į jų kaimelio tvirtovę, įsiverždami į senovės privatumą ir šventenybę!

Sustoję siaurame takelyje, atsidūrėme vos už šimto pėdų nuo Giri Balos protėvių namų. Po ilgo kelio vargo, kurį vainikavo grubus užbaigimas, pajutome

pasitenkinimo jaudulį. Priartėjome prie didelio, dviejų aukštų plytų ir tinkuoto pastato, išsiskiriančio iš aplinkinių molio trobelių; namas buvo remontuojamas, nes jį supo būdingas tropinis bambuko karkasas.

„Kieto laukimo ir slopinamo džiaugsmo kupini stovėjome prieš atviras duris to, kurį palaimino Viešpaties „bealkio“ prisilietimas. Nuolat žiopsojo kaimo gyventojai, jauni ir seni, nuogi ir apsirengę, moterys kiek abejingos, bet ir smalsios, vyrai ir berniukai begėdiškai sekė paskui mus, stebėdami šį precedento neturintį reginį.“

„Netrukus durų angoje pasirodė žema figūra – Giri Bala! Ji buvo apgaubta blankaus, auksinio šilko audiniu; kaip įprasta indiškai, ji kukliai ir nedrąsiai žengė į priekį, šiek tiek žvilgčiodama iš po viršutinės savo *swadeshi* audinio klostės. Jos akys žibėjo lyg rusenančios žarijos galvos apdangalo šešėlyje; mus sužavėjo labai geranoriškas ir malonus veidas,“ suvokimo ir supratimo veidas, laisvas nuo žemiško prisirišimo dėmės.

"Nuolankiai ji priartėjo ir tyliai pritarė į mūsų spragsėjimas a skaičius iš nuotraukos su mūsų „fotoaparatai“ ir „kino kameros“. **46-6** Kantriai ir droviai ji ištvėrė mūsų laikysenos koregavimo fototechnikas ir šviesa susitarimas. Galiausiai mes turėjo įrašytas už palikuonys daug nuotraukos vienintelės moters pasaulyje, kuri, kaip žinoma, daugiau nei penkiasdešimt metų gyveno be maisto ir gėrimų. (Therese Neumann, žinoma, pasninkauja nuo 1923 m.) Motiniškiausia buvo Giri Balos veido išraiška, kai ji stovėjo priešais mus, visiškai apsigaubusi laisvai krintančiu audiniu, iš jos kūno nesimatė nieko, tik veidas nuleistomis akimis, rankos ir mažytės pėdutės. Retos ramybės ir nekaltos laikysenos veidas – platus vaikiškas, drebančias lūpa, a moteriškas nosis, siauras, putojantis akys, ir a melancholiška šypsena“.

Pono Wrighto išpūdis apie Giri Balą buvo toks pat, kaip ir man; dvasingumas gaubė ją tarsi švelniai spindintis šydas. Ji *prabilo* man įprastu namų šeimininko pasisveikinimo gestu vienuoliui. Jos paprastas žavesys ir rami šypsena mus pasitiko pranokdama saldžią retoriką; pamiršta buvo mūsų sunki, dulkėta kelionė.

Mažoji šventoji atsisėdo sukryžiuoti kojas verandoje. Nors ir turėjo senatvės randus, ji nebuvo išsekusi; jos alyvuogių spalvos oda išliko švari ir sveiko atspalvio.

„Motina, – tariau bengalų kalba, – jau daugiau nei dvidešimt penkerius metus nekantriai galvoju apie šią piligriminę kelionę! Apie tavo šventą gyvenimą girdėjau iš Sthiti Lal Nundy Babu.“

Ji linktelėjo į pripažinimą. "Taip, mano geras kaimynas į Nawabganj“.

"Per tuos metus perplaukiau vandenynus, bet niekada nepamiršau savo ankstyvo plano kada nors pamatyti" tu. Ši didinga drama, kurią čia taip nepastebimai vaidini, turėtų būti iškelta prieš pasaulį, kuris seniai pamiršo vidinį dieviškąjį maistą.“

Šventoji minutėlę pakėlė akis, šypsodamasi ramiai ir

susidomėjusi. „Baba (garbingasis tėvas) geriausiai žino“, –

nuolankiai atsakė ji.

Džiaugiausi, kad ji neįsižeidė; niekada nežinai, kaip didieji jogai ar jogininkai reaguos į viešumo mintį. Jie paprastai jos vengia, norėdami tyliai tęsti gilų sielos tyrimą. Vidinis leidimas ateina jiems, kai ateina tinkamas laikas parodyti savo gyvenimą.

atvirai už tas nauda iš ieško protai.

„Mama“, – tęsiau aš, – „prašau atleisti, kad apkraunu tave daugybe klausimų. Prašau atsakyti tik į tuos, kurie tau patinka; aš suprasiu ir tavo tylėjimą“.

Ji išskėtė rankas grakščiu gestu. „Mielai atsakysiu, jei toks nereikšmingas žmogus kaip aš galiu duoti patenkinamus atsakymus.“

"O, ne, ne nereikšmingas!" Aš protestavo nuoširdžiai. "Tu yra a puikus siela“.

„Aš esu nuolankus visų tarnas“, – keistai pridūrė ji: „Man patinka gaminti

ir maitinti žmones“. Keistas laisvalaikio praleidimo būdas, pagalvojau,

nevalgančiam šventajam!

"Pasakyk aš, Motina, iš tavo nuosavas lūpų dažai tu gyventi be maistas?"

„Tai tiesa.“ Ji kelias akimirkas tylėjo; kita jos pastaba išdavė, kad jai sunkiai sekėsi mintinai skaičiuoti. „Nuo dvylikos metų ir keturių mėnesių iki dabartinio šešiasdešimt aštuonerių metų amžiaus – daugiau nei penkiasdešimt šešerių metų – aš nevalgiau ir negėriau skysčių.“

"Ar yra tu niekada gundomas į valgyti?"

„Jei jausčiau potraukį maistui, turėčiau valgyti.“ Paprastai, bet karališkai ji išsakė šią aksiomatišką tiesą, pernelyg gerai žinomą pasaulyje, kuris sukasi apie tris valgymus per dieną!

„Bet tu juk kažką valgai!“ – mano balse skambėjo

prieštaringas gaidelė. „Žinoma!“ – ji nusišypsojo, greitai

supratusi.

"Jūsų maistas kyla iš subtilesnių oro ir saulės šviesos energijų, 46-7" ir iš kosminės energijos, kuri įkrauna jūsų kūną per pailgąsias smegenų dalis.“

"Baba žino." Vėlgi ji sutiko, ji manieros raminantis ir neįsimpatiškąs.

„Mama, prašau, papasakok man apie savo ankstyvąjį gyvenimą. Jis labai įdomus visai Indijai ir net mūsų broliams bei seserims už jūrų ribų.“

Giri Bala įdėti nuošalyje ji įprastas rezervas, atpalaiduojantis į a pokalbio nuotaika.

„Tebūnie.“ Jos balsas buvo žemas ir tvirtas. „Aš gimiau šiuose miškinguose

regionuose. Mano vaikystė nebuvo ypatinga, išskyrus tai, kad mane apėmė nepasotinamas apetitas. Buvau susižadėjusi ankstyvoje vaikystėje.“

„Vaike, – dažnai mane perspėdavo mama, – stenkis suvaldyti savo godumą. Kai ateis laikas tau gyventi tarp nepažįstamų žmonių vyro šeimoje, ką jie apie tave pagalvos, jei tavo dienos bus skirtos tik valgymui?“

„Nelaimė, kurią ji numatė, įvyko. Man buvo tik dvylika, kai prisijungiau prie vyro žmonių Navabgandže. Mano uošvė rytą, vidurdienį ir vakarą mane gėdino dėl mano godumo. Tačiau jos barimai buvo užslėpta palaima; jie pažadino mano snaudžiančius dvasinius polinkius. Vieną rytą jos pajuoka buvo negailestinga.“

„„Greitai įrodysiu tau“, – tariau, įskaudintas iki ašarų, – „kad niekada daugiau neliesiu maisto, kol gyvensiu.“

„Mano anyta pašaipiai nusijuokė. „Taigi!“, – tarė ji, – „kaip galima gyventi nevalgius, jei neįmanoma gyventi nepersivalgius?“

„Ši pastaba buvo neatsakoma! Vis dėlto geležinis ryžtas sulaukė mano dvasią. Nuošalioje vietoje ieškojau savo Dangiškojo Tėvo.“

„Viešpatie, – be paliovos meldžiausi, – prašau, atsiųsk man guru, kuris išmokytu mane gyventi Tavo šviesa, o ne maistu.“

„Mane apėmė dieviška ekstazė. Palaiminančio burtažodžio vedama, iškeliauvau į Navabgandžo *kalną* prie Gango. Pakeliui sutikau savo vyro šeimos kunigą.“

„Gerbiamasis“ pone, Aš sakė pasitikėdamas savimi, maloniai papasakoti aš kaip į gyventi be valgymas.

„Jis spoksojo į mane neatsakydamas. Galiausiai prabilo paguodžiančiai: „Vaike, – tarė jis, – ateik šį vakarą į šventyklą; aš tau pravesiu ypatingą *Vedų ceremoniją*.“

„Šis miglotas atsakymas nebuvo tas, kurio ieškojau; aš tęsiau kelionę link *Ghato*. Rytinė saulė pervėrė vandenį; aš apsivaliau Gange, tarsi šventai iniciacijai. Kai palikau upės krantą, apsigaubęs šlapiu audiniu, dienos šviesoje prieš mane materializavosi mano mokytojas!“

„Mielas mažyle, – tarė jis mylinčiu, užjaučiančiu balsu, – aš esu Dievo atsiųstas guru, kad išpildytų tavo skubią maldą. Jį giliai sujaudino jos neįprastas pobūdis! Nuo šiandien tu gyvensi astralinėje šviesoje, tavo kūno atomai bus maitinami begalinės srovės.“

Giri Bala nutilo. Paėmiau pono Wrighto pieštuką ir bloknotą ir išverčiau į anglų kalbą keletą dalykų jam žiniai.

Šventoji tęsė pasakojimą, jos švelnus balsas buvo vos girdimas. „Ghatas *buvo* apleistas, bet mano guru apgaubė mus saugančios šviesos aurą, kad vėliau mūsų netrikdytų jokie pasiklydę besimaudantys asmenys. Jis mane iššventino į...“ Kria technika , kuri išlaisvina kūną nuo priklausomybės nuo mirtingųjų grubaus maisto. Technika apima tam tikros mantros **46-8** naudojimą . ir kvėpavimo pratimas,

sunkesnis nei galėtų atlikti vidutinis žmogus. Jokių vaistų ar magijos; nieko daugiau, nei kria . “

Į tas manieras iš tas Amerikietis laikraštis reporteris, PSO turėjo nesąmoningai mokė
aš jo

Laikydamosi procedūros, aš klausinėėjau Giri Balos daugeliu klausimų, kurie, mano manymu, būtų įdomūs pasauliui. Ji man po truputį pateikė tokią informaciją:

„Niekada neturėjau vaikų; prieš daugelį metų tapau našle. Miegu labai mažai, nes miegas ir budrumas man yra tas pats. Naktį medituojau, dieną atlieku namų ruošos darbus. Šiek tiek jaučiu klimato kaitą nuo metų laiko iki metų laiko. Niekada nesirgau ir nepatyrčiau jokios ligos. Jaučiu tik nedidelį skausmą, kai netyčia susižeidžiu. Neturiu jokių kūno išskyrų. Galiu kontroliuoti savo širdį ir kvėpavimą. Dažnai regėjime matau savo guru, taip pat kitas didžias sielas.“

„Mama, – paklausiau, – kodėl nepamokai kitų, kaip gyventi be maisto?“

Mano ambicingos viltys dėl milijonų pasaulio badaujančių žmonių žlugo pačioje pradžioje.

„Ne.“ Ji papurtė galvą. „Mano guru griežtai įsakė man neatskleisti paslapties. Jis nenori kištis į Dievo kūrybos dramą. Ūkininkai man nepadėkotų, jei išmokyčiau daug žmonių gyventi be maisto! Sultingi vaisiai be reikalo gulėtų ant žemės. Atrodo, kad kančia, badas ir ligos yra mūsų karmos botagai, kurie galiausiai skatina mus ieškoti tikrosios gyvenimo prasmės.“

"Motina," Aš sakė lėtai, "ką yra tas naudoti iš tavo turintis buvo pavienis iš į gyventi be valgote?"

„Kad įrodytum, jog žmogus yra Dvasia.“ Jos veidas nušvito išmintimi. „Kad parodytum, jog dieviškojo tobulėjimo dėka jis gali palaipsniui išmokti gyventi su Amžinąja Šviesa, o ne su maistu.“

Šventoji paniro į gilią meditacijos būseną. Jos žvilgsnis buvo nukreiptas į save; švelnios akių gelmės tapo bejausmės. Ji atsiduso tarsi ekstazinio, dusulio netekusio transo preliudija. Kurį laiką ji buvo pabėgusi į beprasnę karalystę, į vidinio džiaugsmo dangų.

Sutemo tropinė tamsa. Mažos žibalinės lempos šviesa chaotiškai mirgėjo virš dešimties kaimiečių, tyliai tupinčių šešėliuose, veidų. Šuoliuojantys jonvabaliai ir tolimi trobelių aliejiniai žibintai į aksominę naktį įaudė ryškius, šiurpius raštus. Tai buvo skausminga išsiskyrimo valanda; mūsų mažosios kompanijos laukė lėta, nuobodi kelionė.

Giri Bala," Aš sakė kaip tas šventasis atidarytas ji akys, "prašau duoti aš a suvenyras juostelė iš vienas iš tavo

". sariai

Netrukus ji grįžo su Benareso šilko gabalėliu, kurį ištiesė rankoje ir staiga

parpuolė ant žemės.

"Motina," Aš sakė pagarbiai, "greičiau leisti aš prisilietimas tavo nuosavas palaimintas pėdos!"

.....
46-1 : Į šiaurinis Bengalijos.

46-2 : H. H. Pone Bidžajus Čandas Mahtabas, dabar miręs. Jo šeima be abejonės turi kai kurie įrašas iš tas Maharadžos trys Giri Balos tyrimai.

46-3 : Moteris jogas.

46-4 : "Valiklis iš Kliūtys", tas dievas iš geras turtas.

46-5 : Šri Juktešvaras naudotas į sakyti: "The Viešpats turi duota mus tas vaisiai iš tas geras žemė. Mes patinka į pamatyti mūsų maistas, į kvapas „Jį paragauti – hinduistas taip pat mėgsta jį liesti!“ Taip pat netrukdo tai *išgirsti* , jei prie valgio nieko kito nedalyvauja!

46-6 : Ponas Wrightas taip pat paėmė juda nuotraukos iš Šri Juktešvaras per jo paskutinis Žiema Saulėgrįža

Festivalis į Serampore. 46-7: „Tai, ką valgome, yra radiacija; mūsų maistas yra tiek daug energijos kvantų“, –

sakė dr. George'as W. Crile'as iš Klivlando.

susibūrimas iš medicininis vyrai įjungta Gegužė 17, 1933 m. į Memfis. "Šis svarbiausias radiacija, kuris leidimai elektros srovės

nes kūno elektros grandinei, nervų sistemai, maistą suteikia saulės spinduliai. Atomai, pasak dr. Crile'o, yra saulės sistemos. Atomai yra tas transporto priemonės kad yra užpildytas su saulės spindesys kaip taigi daug susuktas spyruoklės. Šie nesuskaiciuojama atomų energijos yra gaunama su maistu. Patekę į žmogaus kūną, šie įtempti nešėjai, atomai, išsikrauna kūno protoplazmoje, tas spindesys apstatymas naujas cheminis energija, naujas elektros srovės. „Tavo“ kūnas yra pagamintas aukštyn iš toks „atomai“, – sakė dr. Crile. – „Tai jūsų raumenys, smegenys ir jutimo“ .organai, tokie kaip akys ir ausys

Kada nors mokslininkai valia atrasti kaip vyras skardinė gyventi tiesiogiai įjungta saulės energija. "Chlorofilas yra tas tik medžiaga žinomas gamtoje kad kažkaip turi tas galia į aktas kaip a saulės šviesa spąstai, Viljamas L. Laurence'as rašo į tas *Naujas Jorkas „Times“* . „Jis „pagauna“ saulės šviesos energiją ir kaupia ją augale. Be to negalėtų egzistuoti gyvybė.

Energijos, reikalingos gyvenimui, gauname iš saulės energijos, sukauptos augaliniame maiste, kurį valgome, arba“ .gyvūnų, kurie minta augalais, mėsoje

The energija mes gauti iš anglis arba aliejus yra saulės energija įstrigęs pagal tas chlorofilas į augalas gyvenimas .milijonai iš metų prieš. Mes gyvena saulės veikiami chlorofilo

Galingas vibruojantis giesmė. The pažodinis vertimas iš sanskrito *mantra* yra "instrumentas iš mintis," :46-8 reiškiantis tas idealus, negirdimas garsai kuris atstovauti vienas aspektas iš kūrimas; kada vokalizavo kaip skiemenys, a *mantra* sudaro a universali terminologija. Beribės garso galios kyla iš AUM, „Žodžio“ arba kūrybinio .Kosminio Variklio dūzgimo

SKYRIUS: 47

Aš Grąžinti į The Vakarai

„Esu vedęs daug jogos pamokų Indijoje ir Amerikoje; bet turiu prisipažinti, kad, kaip hinduistas, esu neįprastai laimingas galėdamas vesti užsiėmimus anglų kalbos studentams.“

Mano Londono klasės draugai pritariamai nusijuokė; jokie politiniai neramumai niekada netrikdė mūsų jogos ramybės.

Indija dabar buvo šventas prisiminimas. Dabar 1936-ųjų rugsėjis; aš esu Anglijoje, kad ištesėčiau prieš šešiolika mėnesių duotą pažadą vėl skaityti paskaitą Londone.

Anglija taip pat yra imli nesenstančiai jogos žiniai. Žurnalistai ir kino kronikų operatoriai būriavosi mano kambaryje Grosvenor House. Britų nacionalinė pasaulio taryba

Rugsėjo 29 d. Tikėjimų bendrija surengė susitikimą Whitefieldo kongregacinėje bažnyčioje, kuriame kreipiausi į auditoriją svarbia tema „Kaip tikėjimas bendrystėje gali išgelbėti civilizaciją“. Aštuntos valandos paskaitos Caxton salėje pritraukė tokias minias, kad du vakarus perpildyta publika laukė mano antrojo pranešimo pusę dešimtos Vindzoro rūmų auditorijoje. Jogos užsiėmimai per ateinančias savaites tapo tokie dideli, kad ponas Wrightas buvo priverstas pasirūpinti perkėlimu į kitą salę.

Anglų atkaklumas puikiai pasireiškia dvasiniuose santykiuose. Londono jogos studentai, man išvykus, ištikimai susibūrė į Savęs realizacijos draugijos centrą, kuris karo metais kas savaitę rengdavo meditacijos susitikimus.

Nepamiršamos savaitės Anglijoje; dienos ekskursijų Londone, o vėliau – nuostabioje kaimo vietovėje. Mudu su ponu Wrightu iškvietėme patikimą Fordą aplankyti didžiųjų Britanijos istorijos poetų ir didvyrių gimtinių ir kapų.

Spalio pabaigoje mūsų maža kompanija išplaukė iš Sautamptono į Ameriką laivu „*Bremen*“. Didinga Laisvės statula Niujorko uoste sukėlė džiaugsmingą emocinį gurkšnį ne tik panelės Bletch ir pono Wrighto, bet ir mano paties gerklėje.

„Ford“, šiek tiek apdaužytas nuo kovų su senais dirvožemiais, vis dar buvo galingas; dabar jis ramiai leido laiką transkontinentinėje kelionėje į Kaliforniją. 1936 m. pabaigoje, štai! Vašingtono kalnas.

Metų pabaigos šventės kasmet švenčiamos Los Andželo centre aštuonių valandų grupine meditacija gruodžio 24 d. (Dvasinės Kalėdos), o kitą dieną – banketu (Socialinės Kalėdos). Šių metų šventes dar labiau sustiprino brangūs draugai ir studentai iš tolimų miestų, atvykę pasveikinti namo grįžtančių trijų pasaulio keliautojų.

Kalėdų dienos puotoje buvo delikatesų, atvežtų už penkiolikos tūkstančių mylių šiai džiugiai progai: *grybų* iš Kašmyro, konservuotų *rasagulos* ir mango minkštimo, sausainių *su paparu* ir aliejaus. indiškos *keoros* gėlės, kuria buvo pagardinti mūsų ledai. Vakare susirinkome aplink didžiulę putojančią Kalėdų eglutę, o netoliese esančiame židinyje spragsėjo kvapnių kiparisų malkos.

Dovanų metas! Dovanos iš tolimiausių žemės kampelių – Palestinos, Egipto, Indijos, Anglijos, Prancūzijos, Italijos. Kaip kruopščiai ponas Wrightas suskaičiavo kamienus kiekvienoje užsienio sankryžoje, kad jokia vagilė negautų lobių, skirtų mylimiesiems Amerikoje! Šventojo alyvmedžio lentelės iš Šventosios Žemės, subtilūs nėriniai ir siuvinėjimai iš Belgijos ir Olandijos, persiški kilimai, smulkiai austos Kašmyro skaros, amžinai kvepiantys santalmedžio padėklai iš Maisūro, Šivos „jaučio akies“ akmenys iš Centrinių provincijų, senos Indijos monetos iš senų dinastijų, brangakmeniais inkrustuotos vazos ir puodeliai, miniatiūros, gobelenai, šventyklų smilkalai ir kvepalai, *Svadeši* medvilnės atspaudai, lakuoti darbai, Maisūro dramblio kauko raižiniai, persiškos šlepetės su smalsiomis ilgomis pirštais, keisti seni iluminuoti rankraščiai, aksomas, brokatai, Gandžio kepurės, keramika, plytelės,

žalvariniai dirbiniai, maldos kilimėliai – tikras grobis... trys žemynai!

Vienas pagal vienas Aš paskirstytas tas linksmai suvyniotas paketai iš tas milžiniškas krūva po tas medis.

„Sesuo Gyanamata!“ Padaviau ilgą dėžę šventai amerikietei, švelnaus veido ir gilaus suvokimo, kuri, man nesant, vadovavo Vašingtono kalnui. Iš popierinių servetėlių ji iškėlė auksinį Benareso šilko *sari* .

"Ačiū tu, pone; tai atneša tas grožio konkursas iš Indija prieš mano akys."

„Pone Dickinsonai!“ Kitame siuntinyje buvo dovana, kurią buvau nusipirkęs Kalkutos mugėje. „Ponui Dickinsonui tai patiks“, – pagalvojau tuo metu. Mylimas mokiny, ponas Dickinsonas, nuo pat 1925 m., kai buvo įkurtas Vašingtono kalnas, dalyvaudavo kiekvienoje Kalėdų šventėje. Šioje vienuoliktoje kasmetinėje šventėje jis stovėjo priešais mane, atrišinėdamas savo mažo kvadratinio siuntinio juosteles.

„Sidabrinė taurė!“ Kovodamas su emocijomis, jis spoksojo į dovaną – aukštą geriamąją taurę. Jis atsisėdo atokiau, matyt, apsvaigęs. Prieš vėl imdamasis Kalėdų Senelio vaidmens, aš jam meiliai nusišypsojau.

Ejakuliacijos vakaras baigėsi malda visų dovanų Davėjui; po to grupė giedojo kalėdines giesmes.

Ponas Dickinsonas ir Aš buvo plepėjimas kartu kada nors vėliau.

„Pone“, – tarė jis, – „prašau, leiskite man dabar padėkoti už sidabrinę taurę. Kalėdų naktį neradau žodžių.“

"Aš atnešė tas dovana ypač už tu."

„Keturiasdešimt trejus metus laukiau tos sidabrinės taurės! Tai ilga istorija, kurią slėpiau savyje.“ Ponas Dickinsonas droviai pažvelgė į mane. „Pradžia buvo dramatiška: aš skendau. Mano vyresnysis brolis žaismingai įstūmė mane į penkiolikos pėdų baseiną mažame Nebraskos miestelyje. Man tada buvo tik penkeri metai. Kai jau ruošiausi antrą kartą panirti po vandeniu, pasirodė akinanti įvairiaspalvė šviesa, užpildžiusi visą erdvę. Viduryje stovėjo vyro figūra ramiomis akimis ir padrąsinančia šypsena. Mano kūnas jau trečią kartą grimzdo, kai vienas iš mano brolio kompanionų taip žemai palenkė aukštą, liekną gluosnį, kad galėjau jį sugriebti savo beviltiškais pirštais. Berniukai pakėlė mane į krantą ir sėkmingai suteikė pirmąją pagalbą .“

„Po dvylikos metų, būdamas septyniolikos, su mama aplankiau Čikagą. Buvo 1893-iejį; tuo metu posėdžiavo didysis Pasaulinis religijų parlamentas. Mudu su mamaėjome pagrindine gatve, kai vėl pamačiau galingą šviesos blyksnį. Už kelių žingsnių, neskubėdamas žingsniavo...“ tas pats vyras, kurį mačiau prieš daugelį metų regėjime. Jis priėjo prie didelės auditorijos ir dingo už durų.

Ponas E. E. Dickinsonas iš Los Andželas; jis ieškojo a sidabras puodelis

Šri Juktešvaras ir aš pats į Kalkuta, 1935 m. Jis yra nešimas tas dovana skėtis-nedvelė

Grupė Rančio mokinių ir mokytojų pozuoja su garbinguoju Kasimbazaro maharadžu (centre, baltai apsirengęs). 1918 m. jis perdavė savo Kasimbazaro rūmus ir dvidešimt penkis akurus Rančyje kaip nuolatinę vietą mano jogos mokyklai berniukams.

„Mama“ Aš verkė, kad buvo tas vyras PSO pasirodė ties tas laikas Aš buvo skęstu!

„Mudu su ja nuskubėjome į pastatą; vyras sėdėjo ant paskaitų tribūnos. Netrukus sužinojome, kad tai Svamis Vivekananda iš Indijos. 47-1“ Jam pasakius jaudinantį pranešimą, nuėjau jo pasitikti. Jis man maloniai nusišypsojo, tarsi būtume seni draugai. Buvau tokia jauna, kad nežinojau, kaip išreikšti savo jausmų, bet širdyje tikėjau, kad jis pasiūlys būti mano mokytoju. Jis skaitė mano mintis.

„Ne, mano sūnau, aš nesu tavo guru.“ Vivekananda žvelgė giliai man į akis savo gražiomis, skvarbiomis akimis. „Tavo mokytojas ateis vėliau. Jis duos tau sidabrinę taurę.“ Po trumpos pauzės jis, šypsodamasis, pridūrė: „Jis išlies tau daugiau palaiminimų, nei dabar gali sutalpinti.“

„Po kelių dienų išvykau iš Čikagos“, – tęsė ponas Dickinsonas, – „ir daugiau niekada nemačiau didžiojo Vivekanandos. Tačiau kiekvienas jo ištartas žodis neišdildomai įsirėžė į mano sąmonės gelmes. Praėjo metai, o mokytojas nepasirodė. Vieną 1925-ųjų naktį karštai meldžiausi, kad Viešpats atsiųstų man mano guru. Po kelių valandų mane iš miego pažadino švelnios melodijos. Prieš mano akis pasirodė dangiškųjų būtybių orkestras, nešinas fleitomis ir kitais instrumentais. Pripildę orą šlovinga muzika, angelai lėtai išnyko.“

„Kitą vakarą pirmą kartą dalyvavau vienoje iš jūsų paskaitų čia, Los Andžele, ir tada supratau, kad mano malda buvo išklausyta.“

Mes nusišypsojo ties kiekvienas kita į tylą.

„Jau vienuolika metų esu jūsų *Krija jogos* mokinys“, – tęsė ponas Dickinsonas.

„Kartais susimąstydavau apie sidabrinę taurę; beveik įtikinau save, kad
Vivekanandos žodžiai tėra metafora. Tačiau Kalėdų naktį, kai jūs man padavėte
kvadratinę dėžutę prie eglutės,“ Aš pjūklas, už tas trečias laikas į mano gyvenimas,
tas tas pats akinantis blyksnis iš šviesa. Į kitas minutę Aš buvo

žvelgdamas į savo guru dovaną, kurią Vivekananda man numatė prieš keturiasdešimt trejus metus – sidabrinę taure!

.....
„The viršininkas mokinyš iš tas Kristaus meistras Šri Ramakrišna :47-1

SKYRIUS: 48

Prie Encinitas Į Kaliforniją

„Staigmena, pone! Jums išvykus į užsienį, pastatėme šią Encinito atsiskyrėlio sodybą; tai „sveiki sugrįžimo namo“ dovana!“ Sesuo Gyanamata šypsodamasi palydėjo mane pro vartus medžių pavėsyje esančiu takeliu .

Mačiau pastatą, kyšantį lyg didžiulis baltas vandenyno lineris, link mėlynojo sūrymo. Iš pradžių be žado, paskui su „O!“ ir „A!“, galiausiai su nepakankamu žmogaus džiaugsmo ir dėkingumo žodynu apžiūrėjau ašramą – šešiolika neįprastai didelių kambarių, kiekvienas žavingai įrengtas.

Didinga centrinė salė su didžiuliais iki lubų siekiančiais langais atsiveria į vieningą žolės, vandenyno, dangaus altorių – smaragdo, opalo ir safyro simfoniją. Ant didžiulio salės židinio kabančioje mantijoje įrėminta Lahiri Mahasajos atvaizdas, šypsantis savo laimėjimu šiam tolimajam Ramiojo vandenyno dangui.

Tiesiai po sale, įrengtos pačioje skardžio dalyje, du vieniši meditacijos urvai žvelgia į dangaus ir jūros begalybę. Verandos, saulės vonių kampeliai, hektarai sodo, eukaliptų giraitė, akmeniniais grindiniais grįsti takai, vedantys tarp rožių ir lelijų sodų į tylias pavėsines, ilgi laiptai, besibaigiantys atokiame paplūdimyje ir plačiuose vandenyse! Ar sapnas tapo dar konkretnesnis?

„Tegul čia ateina geros, didvyriškos ir dosnios šventųjų sielos“, – rašoma „Maldoje už būstą“ iš *Zend-Avestos* , pritvirtintos prie vieno atsiskyrėlio namų durų, – „ir tegul jos eina koja kojon su mumis, teikdamos savo palaimintų dovanų gydomąsias dorybes taip plačiai paplitusias kaip žemė, taip toli besidriekiančias kaip upės, taip aukštai siekiančias kaip saulė, geresnių žmonių labui, gausos ir šlovės didinimui.“

„Tegul paklusnumas šiuose namuose nugalė nepaklusnumą; tegul ramybė triumfuoja

čia prieš nesantaiką; geraširdiškumas prieš godumą, tiesos žodis prieš apgaule,
pagarba prieš panieką. Kad mūsų protai džiūgautų, o mūsų sielos pakylėtų, tegul ir
mūsų kūnai būna pašlovinti; ir o dieviškoji šviesybe, tegul mes matome Tave ir,
artėdami prie Tave, apsupame Tave ir pasiekiame Tavąjį.“

visas draugija!"

Encinitas, Kalifornija, su vaizdu į Ramųjį vandenyną. Pagrindinis pastatas ir dalis Savęs realizacijos draugijos teritorijos.

Šis Savęs realizacijos draugijos ašramas tapo įmanomas kelių Amerikos mokinių, begalę pareigų turinčių amerikiečių verslininkų, kurie kasdien randa laiko savo *Krija jogai, dosnumo dėka*. Per visą mano viešnagę Indijoje ir Europoje manęs nepasiekė nė kalbos apie atsiskyrėlio buveinės statybą. Nuostaba, džiaugsmas!

Ankstesniais savo gyvenimo Amerikoje metais šukavau Kalifornijos pakrantę ieškodamas nedidelės vietos pajūrio ašramui; kai tik rasdavau tinkamą vietą, visada iškildavo kokia nors kliūtis, kuri mane sutrukdydavo. Dabar žvelgdamas į plačius Encinitas akurus, **48-1** nuolankiai mačiau, kaip be pastangų išsipildė seniai išsakyta Šri Juktešvaro pranašystė: „atsiskyrėlio buveinė prie vandenyno“.

Po kelių mėnesių, per 1937-ųjų Velykas, aš dirigavau ant lygių Encinitas vejų pirmąją daug Saulėtekio pamaldų. Kaip ir senovės magai, keli šimtai studentų su pamaldžia baime žvelgė į kasdienį stebuklą – ankstyvąją saulės ugnies ritualą rytų danguje. Vakaruose plytėjo neišsenkantis Ramusis vandenynas, iškilingai šlovinantis; toluoje – maža balta burinė valtis ir vienišas žuvėdros skrydis. „Kristau, tu prisikėlei!“ Ne vienas su pavasario saule, bet amžinoje Dvasios aušroje!

Prabėgo daug laimingų mėnesių; tobulo grožio ramybėje atsiskyrėlio buveinėje galėjau užbaigti ilgai planuotą kūrinį „*Kosminiai giesmės*“. Pradėjau rašyti angliškų žodžius ir vakarietišką muzikinę notaciją apie keturiasdešimt dainų, kai kurios originalios, kitos – mano adaptuotos senovinių melodijų. Tarp jų buvo Šankaros giesmė „Nėra gimimo, nėra mirties“; dvi mėgstamiausios Šri Juktešvaro dainos: „Pabusk, vis dėlto pabusk, o mano šventasis!“ ir „Trošk, mano didysis priešė“; senovinis sanskrito himnas „Brahma“; senos bengalų dainos „Koks žaibo blyksnis!“ ir „Jie girdėjo tavo vardą“; Tagorės „Kas yra mano šventykloje?“; ir keletas mano kompozicijų: „Aš visada būsiu tavo“, „Žemėje už mano svajonių“,

„Išeikite iš tylaus dangaus“, „Klausyk mano sielos šauksmo“, „Tylos šventykloje“ ir „Tu esi mano gyvenimas“.

Už a pratarmė į tas dainų knyga Aš perpasakojo mano pirmas išskirtinis patirtis su tas imlumas iš

Vakariečius į keistai pamaldžią Rytų atmosferą. Proga buvo vieša paskaita; laikas – 1926 m. balandžio 18 d.; vieta – Carnegie Hall Niujorke.

„Pone Hunsickeri, – prisipažinau amerikiečių studentui, – planuoju paprašyti publikos sugiedoti senovinę hinduistų giesmę „O Dieve, gražusis!““

„Pone“, – protestavo ponas Hunsickeris, – „šios rytietiškos dainos svetimos amerikiečių supratimui. Kokia gėda, jei paskaitą sugadintų pernokusių pomidorų komentarai!“

Aš juokdamasis nesutikau. „Muzika yra universali kalba. Amerikiečiai neabejotinai pajus sielos siekį šioje didingoje giesmėje.“ **48-2**

Paskaitos metu ponas Hunsickeris sėdėjo man už nugaros ant pakyls, tikriausiai baimindamasis dėl mano saugumo. Jo abejonės buvo nepagrįstos: ne tik nebuvo nepageidaujamų daržovių, bet ir valandą dvidešimt penkias minutes be perstojo skambėjo „O Dieve, Gražuole!“ melodija. Iš trys tūkstantis gerklės. Blase' ne ilgiau, brangusis Naujas Jorkiečiai; tavo širdys džiūgavo iš džiaugsmo giesmės! Tą vakarą įvyko dieviški išgydymai tarp bhaktų, su meile giedančių palaimintąjį Viešpaties vardą.

Nuošalus literatūrinio atlikėjo gyvenimas ilgai neužtruko. Netrukus kas dvi savaites dirbau tarp Los Andželo ir Encinito. Sekmadieninės pamaldos, užsiėmimai, paskaitos klubuose ir kolegijose, pokalbiai su studentais, nenutrūkstamas susirašinėjimas, straipsniai leidiniui „*Rytai-Vakarai*“, veiklos Indijoje ir daugybėje mažų centrų Amerikos miestuose kryptys. Daug laiko taip pat buvo skirta *Krijos* ir kitų Savęs realizacijos bendrijos mokymų sudėliojimui į studijų seriją tolimiems jogos ieškotojams, kurių uolumas nepripažino jokių erdvės apribojimų.

Džiaugsmingas atsidavimas iš a Savęs realizavimas Bažnyčia iš Visi Religijos paėmė vieta į 1938 m. ties Vašingtonas, Vašingtonas. Įkurta sutvarkyto kraštovaizdžio apsuptyje, didinga bažnyčia stovi miesto dalyje, tinkamai vadinamoje „Draugystės aukštumomis“. Vašingtono lyderis yra Swami Premananda, baigęs Rančio mokyklą ir Kalkutos universitetą. 1928 m. ji pasikviečiau vadovauti Vašingtono savirealizacijos draugijos centrui.

„Premananda, – pasakiau jam apsilankymo jo naujoje šventykloje metu, – ši rytinė būstinė yra akmeninis paminklas tavo nenuilstamam atsidavimui. Čia, šalies sostinėje, tu iškėlei Lahiri Mahasaya idealų šviesą.“

Premananda lydėjo mane iš Vašingtono trumpam apsilankymui Savęs realizacijos draugijos centre Bostone. Kaip džiugu vėl pamatyti *Krija jogos* grupę, kuri buvo ištikima nuo 1920 m.! Bostono vadovas dr. MW Lewis apgyvendino mane ir mano kompanioną moderniuose, meniškai dekoruotuose apartamentuose.

„Pone“, – šypsodamasis tarė man dr. Lewisas, – „pirmaisiais savo gyvenimo metais Amerikoje jūs gyvenote šiame mieste viename kambaryje be vonios. Norėjau, kad žinotumėte, jog Bostone yra prabangių apartamentų!“

Artėjančių žudynių šešėliai ilgėjo virš pasaulio; atidi ausis jau galėjo girdėti baisius karo būgnus. Kalbėdamas su tūkstančiais žmonių Kalifornijoje ir bendraudamas su pasauliniu susirašinėjimu, pastebėjau, kad vyrai ir moterys giliai tyrinėjo savo širdis; tragiškas išorinis nesaugumo jausmas pabrėžė Amžinosios Inkaravietės poreikį.

„Mes iš tiesų išmokome meditacijos vertę“, – 1941 m. man rašė Londono savirealizacijos draugijos centro vadovas, – „ir žinome, kad niekas negali sutrikdyti mūsų vidinės ramybės. Pastarąsias kelias savaites per susitikimus girdėjome perspėjimus apie oro antskrydžius ir sprogimus...“ uždelsto veikimo bombos, bet mūsų studentai vis dar rinkti ir kruopščiai mėgautis mūsų gražus aptarnavimas.“

Dar vienas laiškas mane pasiekė iš karo nuniokotos Anglijos prieš pat Amerikai įsitraukiant į konfliktą. Jame garsus „*The Wisdom Of The East*“ serijos redaktorius dr. L. Cranmer Byng rašė:

„Kai skaičiau „*Rytų ir Vakarų*“ knygą, supratau, kokie toli vienas nuo kito esame, regis, gyvendami dviese“ skirtingi pasauliai. Grožis, tvarka, ramybė ir taika mane pasiekia iš Los Andželo, įplaukiant į uostą kaip laivas, prikrautas Šventojo Gralio palaiminimų ir paguodos, į apgultą miestą.

„Sapne matau jūsų palmių giraitę ir Encinitas šventyklą su vandenyno ruožais ir kalnų vaizdais, o svarbiausia – dvasiškai mąstančių vyrų ir moterų bendruomenę, vienybę, pasinėrusią į kūrybinį darbą ir pasipildžiusią apmąstymais. Tai mano paties vizijos pasaulis, kurio kūrime tikėjausi atlikti savo mažą dalį, ir dabar...“

„Galbūt kūne niekada nepasieksiu jūsų auksinių krantų ir nesimelsiu jūsų šventykloje. Bet tai yra kažkas daugiau – matyti ir žinoti, kad karo įkarštyje jūsų uostuose ir tarp jūsų kalvų vis dar tvyro ramybė. Sveikinimai visai Brolijai nuo paprasto kareivio, parašyti ant sargybos bokšto, laukiant aušros.“

Karo metai atnešė dvasinį pabudimą vyrams, kurių pramogos anksčiau niekada neapėmė Naujojo Testamento studijavimo. Vienas saldus distiliatas iš karčiųjų karo žolelių! Siekiant patenkinti augantį poreikį, buvo pastatyta ir pašventinta įkvepianti maža Visų religijų Savęs realizacijos bažnyčia. Į 1942 m. ties Holivudas. The svetainė veidai Alyvuogė Kalva ir tas tolimas Los Andželo planetariumas. Bažnyčia, dekoruota mėlyna, balta ir auksine spalvomis, atspindi tarp vandens hiacintų dideliame baseine. Sodai spalvingi gėlėmis, keli nustebę akmeniniai elniai, vitražinis... pergolė ir keistas norų šulinys. Kartu su centais ir kaleidoskopiniais žmogaus norais buvo įmesta daug tyrų siekių vienintelio Dvasios lobio! Visuotinis gerumas sklinda iš mažų nišų su Lahiri Mahasaya ir Sri Yukteswar, taip pat Krišnos, Budos, Konfucijaus, Šv. Pranciškaus statulomis ir gražia perlamutrine Kristaus per Paskutinę vakarienę reprodukcija.

Kita Visų religijų Savęs Išsipildymo Bažnyčia buvo įkurta 1943 m. San Diego. Rami

kalvos viršūnės šventykla stovi nuožulniame eukaliptų slėnyje, iš kurio atsiveria vaizdas į žėrinčią San Diego įlanką.

Vieną vakarą sėdėdamas šiame ramiame prieglobstyje, išliejau savo širdį dainai. Po pirštais skambėjo švelnaus tono bažnyčios vargonai, ant lūpų – senovinio bengalų kalbos ilgesingas raudojimas.

bhaktas PSO turėjo ieškojo už amžinas paguoda:

Į tai pasaulis, Motina, nė vienas skardinė meilė aš;
Šiame pasaulyje jie nepažįsta dieviškosios
meilės. Kur yra tyra mylinti meilė?
Kur yra tikroji meilė Tave? Ten
mano širdis ilgisi būti.

Mano kompanionas koplyčioje, San Diego centro vadovas dr. Loidas Kennellas, šiek tiek šyptelėjo, išgirdęs dainos žodžius.

„Pasakyk man nuoširdžiai, Paramhansaji, ar tai buvo verta?“ Jis pažvelgė į mane nuoširdžiai. Supratau jo lakonišką klausimą: „Ar buvai laimingas Amerikoje? O kaip dėl nusivylimų, širdgėlių, centrų vadovų, kurie negalėjo vadovauti, studentų, kurių nebuvo galima mokyti?“

„Palaimintas žmogus, kurį Viešpats išbando, daktare! Jis retkarčiais prisimindavo užkrauti man naštą!“ Tada pagalvojau apie visus ištikimuosius, apie meilę, atsidavimą ir supratimą, glūdintį Amerikos širdyje. Lėtai pabrėždamas tęsiau: „Bet mano atsakymas yra: Taip, tūkstantį kartų taip! Tai buvo verta; tai buvo nuolatinis įkvėpimas, labiau nei kada nors svajojau, matyti Vakarus ir Rytus suartėjusius vieninteliu ilgalaikiu ryšiu – dvasiniu!“

Tyliai pridūriau maldą: „Tegul Babadžis ir Šri Juktešvardžis jaučia, kad atlikau savo dalį, nenuvildamas didelės vilties, su kuria jie mane siuntė.“

Aš pasuko vėl į tas organas; tai laikas mano daina buvo atspalvio su a kovos drąsa:

Laiko šlifavimo ratas sugadino daug
mėnulio ir žvaigždžių gyvenimų Ir
daug ryškiai besišypsančių rytų -
Bet mano siela vis dar žygiuoja
pirmyn!

Tamsa, mirtis ir nesėkmės varžėsi;
Užtverti man kelią jie įnirtingai
bandė;
Mano kova su pavydžia Gamtos stiprybe
– Bet mano siela vis dar žygiuoja

pirmyn!

1945-ųjų Naujųjų metų savaitę dirbau savo Encinitas studijoje ir peržiūrėjau šios knygos rankraštį.

„Paramhansaji, prašau, išeik į lauką.“ Dr. Lewis, atvykęs iš Bostono, maldaujančiai man nusišypsojo pro langą. Netrukus mes jau vaikštinėjome saulėkaitoje. Mano kompanionas parodė į naujus bokštus, statomus palei Bendruomenės sklypo pakraštį, besiribojantį su pakrantės greitkelio.

„Pone, nuo paskutinio apsilankymo matau daug patobulinimų.“ Dr. Lewis du kartus per metus atvyksta iš Bostono į Encinitasą.

„Taip, daktare, projektas, apie kurį jau seniai galvojau, pradeda įgauti aiškią formą. Šioje gražioje aplinkoje įkūriau miniatiūrinę pasaulio koloniją. Brolystė yra idealas, geriau suprantamas pavyzdžiu nei priesakais! Maža darni grupė čia gali įkvėpti kitas idealias bendruomenes visoje žemėje.“

„A“ puikus idėja, pone! The kolonija valia tikrai būti a sėkmė jei visi nuoširdžiai daro jo dalis!"

„„Pasaulis“ – plati sąvoka, bet žmogus turi plėsti savo ištikimybę jam, žvelgdamas į save kaip į pasaulio pilietį“, – tęsiau. „Žmogus, kuris iš tiesų jaučia: „Pasaulis yra mano tėvynė; tai mano Amerika, mano Indija, mano Filipinai, mano Anglija, mano Afrika“, niekada nepritrūks galimybių naudingam ir laimingam gyvenimui. Jo natūralus vietinis pasididžiavimas pažins beribį plėtimąsi; jis bus susijęs su kūrybinėmis universaliomis srovėmis.“

Mudu su daktaru Luisu sustojome virš lotoso tvenkinio netoli atsiskyrėlio buveinės. Apačioje plytėjo beribis Ramusis vandenynas.

„Tie patys vandenys vienodai trykšta vakarų ir rytų pakrantėse, Kalifornijoje ir Kinijoje.“ Mano kompanionas įmetė mažą akmenėlį į pirmąją iš septyniasdešimties milijonų kvadratinų mylių vandenyno. „Encinitas yra simbolinė vieta pasaulinei kolonijai.“

„Tai tiesa, daktare. Mes čia rengsime daug religinių konferencijų ir kongresų, kviesdami delegatus iš visų šalių. Mūsų salėse kabės tautų vėliavos. Teritorijoje bus pastatytos mažytės šventyklos, skirtos pagrindinėms pasaulio religijoms.“

„Kuo greičiau, – tęsiau, – planuoju čia atidaryti jogos institutą. Palaimintas *Krija jogos vaidmuo* Vakaruose vos tik prasidėjo. Tegul visi žmonės sužino, kad egzistuoja neabejotina, mokslinė savęs pažinimo technika, padedanti įveikti visas žmonių kančias!“

Pranešėjai 1945 m. San Franciske vykusiame tarprasiniame susitikime, vykstant Taikos konferencijai. (Iš kairės į dešinę) dr. Maneckas Anklesaria, Johnas Cohee, aš pats, Hugh E. MacBethas, Vince'as M.

Visų religijų savirealizacijos bažnyčia Vašingtone, kurios vadovas Swami Premananda čia nufotografuotas kartu su manimi

Mano garbingas tėvas, sėdintis į tas ramus lotosas laikysena, Kalkuta, 1936 m.

Vėlyvą naktį mano brangus draugas – pirmasis *Krija jogas* Amerikoje – aptarė su manimi dvasiniu pagrindu pagrįstų pasaulinių kolonijų poreikį. Antropomorfinei abstrakcijai, vadinamai „visuomene“, priskiriamos problemos realistiškiau galėtų būti priskirtos kiekvienam žmogui. Utopija turi išdygti asmeninėje širdyje, kad galėtų sužydėti pilietine dorybe. Žmogus yra siela, o ne institucija; tik jo vidinės reformos gali suteikti išorinėms pastovumo. Akcentuodama dvasines vertybes, savęs pažinimą, kolonija, įkūnijanti pasaulinę brolybę, įgyja galią siųsti įkvepiančias vibracijas toli už savo vietos ribų.

1945 m. rugpjūčio 15 d., Antrojo pasaulinio karo pabaiga! Pasaulio pabaiga; mįslingo atominio amžiaus aušra! Atsiskyrėlio gyventojai susirinko pagrindinėje salėje padėkos maldai. „Dangiškasis Tėve, tegul tai niekada nepasikartos! Tavo vaikai nuo šiol keliauja kaip broliai!“

Karo metų įtampa dingo; mūsų dvasios tryško taikos saulėje. Laimingai žvelgiau į kiekvieną savo bendražygį amerikietį.

"Viešpatie," Aš mintis dėkingai, "Tu skubėti duota tai vienuolis a didelis šeima!"

.....

A mažas miestas įjungta Pakrantė greitkelis 101, Encinitas yra 100 mylios pietuose iš Los Andželas, ir 25 mylios :48-1

:šiaurė iš San Diegas. 48-2: Verčiu Guru Nanako dainos žodžius

O Dievas gražu! O Dievas gražu!

,Miške tu žalias

Kalne, Tu esi aukštai, tas upė,

Tu menas neramus, vandenynė tu

!esi kapas

Į tas paslaugus, Tu menas paslauga,

,mylinčiam, Tu esi meilė

,Į tas liūdnas, Tu menas užuojauta

!Į tas jogas, Tu menas palaima
O Dievas gražu! O Dievas gražu!
!Prie Tavo kojų, oi, lenkiuosi

:Priedas: autorius

Kibernetinės erdvės ašramas Krija jogai, Dievo jogai, dieviškai meilei ir Dievo suvokimui

Ši „Jogos autobiografija“ buvo sukurta iš Originalūs tekstai 1946 m. – pirmasis leidimas.

Pirmojo leidimo (1946 m.) autorių teisės JAV nebegalioja, o ši įkvepianti knyga dabar yra viešai prieinama ir laisvai prieinama visam pasauliui

Sukurta el. knygos versija PDF formatu naudojant „Acrobat 7.0 Professional“ ir jums pateikiama Kibernetinės erdvės ašramo - Išsamus meilės mokymas įskaitant tas detalias inicijavimas į tas šventas Krija jogos mokslas nemokamai prieinamas internete adresu [www. kriyayoga.com](http://www.kriyayoga.com) . Kibernetinės erdvės ašramas buvo įkurtas 1997 m., siekiant vienintelio tikslo – visam pasauliui atnešti originalius meilės mokymus, įskaitant išsamią ir išsamią šventojo Krija jogos mokslo .iniciaciją

Tegul mano tėvo meilė ir palaima pakylėja jus ir apvalo jūsų protą, mintis ir širdį, kad palengvintų jūsų kelią į meilę. namai. Meilė yra tas raktas į Dievas - Meilė yra Viską, ką Dievas tau siūlo – norint gauti meilę, reikia duoti meilę – nieko, tik meilę

Kai kurių pagrindinių kibernetinės erdvės ašramo skyrių apžvalga

1. Į pradėkite praktikuoti Krija jogą – įsitikinkite, kad tikrai perskaitėte šimtus puslapių, paskelbtų „ Cyberspace“ leidinyje . Ašramas įskaitant visus skyrius:
2. Ijungta tavo sparnai iš meilė - įjungta tavo būdas į Dievas

-
3. [Dvasinis Mikroraidės](#)
 4. [Dvasinis Naujienlaiškiai](#)
 5. [DUK](#)
 6. [Su Meilė iš Dievas į tu](#)
 7. Kada skaitydami visus am failus ir kibernetinės erdvės ašramo skyrius – tinkamu laiku rasite tikrasis dikša puslapis su visi būtinas detalės apie tas technikos iš th šventas mokslas iš Krija joga. Būkite pasiruošę viską perskaityti, viską studijuoti, kol viską suprasite, ir galiausiai praktikuoti meilės mokymus visose savo kasdienio gyvenimo srityse, kad pasiektumėte sėkmės Krija jogos praktikoje. Krija joga yra transporto priemonė namo pas Dievą – meilė yra kuras jūsų meilės namo kelyje.

Su meile ir

palaima, Hansai

[Dievas yra meilė](#) | [Meilė](#) | [Meilės mokymai](#) |
[Dievo meilės sūnus](#) | [Meilės pamokos](#) |
[Išmokite pasakyti „Aš “ myliu tave”](#) | [Išmok](#)
[priimti meilę](#) | [Meilės testai ir d Meilės](#)
[atsiliepimai](#) | [Dvasinis forumas – sprendimai](#)
[Meilė](#) | [Meilės atvirukai, skirti pasakyti „Aš](#)
[“tave myliu](#)

Išminties lobynas

Paramhansa Jogananda

Dvasiniai straipsniai

Žvilgsniai iš išmintingo žmogaus gyvenimo
Shri Daya Mata, buvusi Savęs pažinimo draugijos
prezidentė
Kuris užrašė mokytojo Paramhansos Joganandos
mokymus ir išsaugojo juos iš kartos į kartą

Kai pirmą kartą pamačiau Paramhansą Joganandą, jis
1931 m. Solt Leik Sityje sakė kalbą didelei, nustebusiai
.auditorijai
Stovėdamas sausakimšos salės gale, nieko aplinkui
nepastebėjau, išskyrus kalbėtoją ir jo žodžius
Visa mano esybė buvo panirusi į dieviškąją išmintį ir
meilę, kuri tekėjo į mano sielą, užpildė mano širdį ir protą.
Galėjau galvoti tik tiek: „Šis žmogus myli Dievą taip, kaip aš
visada troškau Jį mylėti. Jis pažįsta Dievą, ir aš juo seksiu.“ Ir
.būtent tai aš darau nuo tos akimirkos
Kai per tuos pirmuosius metus, praleistus su garbingu
mokytoju Paramhansa, jaučiau šlovingą jo žodžių dvasinę
galią, manyje kilo stiprus noras užrašyti ir išsaugoti jo
.išmintingus posakius visam pasauliui ir visoms kartoms
Laimei, per daugelį mano bendradarbiavimo su
Mokytoju Paramahansa metų įrašinėčiau jo paskaitas ir
asmeninius patarimus – didžiulį ir gausų stulbinančios
.išminties ir unikalios dieviškosios meilės lobyną
Angeliškojo mokytojo įkvėpimas liejosi gausiai,
atsispindėdamas jo nenutrūkstamoje kalboje; jis dažnai
kalbėdavo kelias minutes be pertraukos, o kartais ir visą
.valandą
Klausytojams apstulbus ir susižavėjus, mano rašiklis
judėjo neįtikėtinu greičiu! Perrašinėdamas jo žodžius
stenografu, jaučiau, lyg mane būtų apėmęs unikalus
palaiminimas, akimirksniu paverčiantis mokytojo balsą
.stenografiniais simboliais puslapiuose
Perrašyti tai įprastu raštu buvo – ir tebėra – šventa
pareiga ir palaimintas veiksmas iki šiol. Net ir po viso šio
laiko – kai kurie mano pastebėjimai siekia daugiau nei
keturiasdešimt metų – kai pradedu tai perrašyti, atrandu tai
stebuklingai šviežią savo atmintyje, tarsi būtų parašyta
vakar, iki tokio lygio, kad kiekvienoje frazėje girdžiu išskirtinį
angeliško Mokytojo balso toną giliausiose savo sielos
.kertelėse

Mokytojas retai kada ruošdavosi savo paskaitoms. Jei jis apskritai ruošdavosi, tai galbūt būdavo tik greitas ir glaustas kelių faktų užsirašymas. Pakeliui į šventyklą jis paklausdavo :vieno iš mūsų – automobilyje – sakydamas
Kokia mano šiandienos paskaitos tema?“ Jis „
sutelkdavo mintis į temą ir tada improvizuodavo, semdamasis iš vidinio dieviškojo įkvėpimo šaltinio,
.pasakodavo paskaitą

Mokytojo paskaitų temos buvo iš anksto paskelbtos šventyklose, tačiau kartais, pradėjęs kalbėti, jo mintys .dirbdavo visiškai kitoje srityje

Nepriklausomai nuo dienos temos, mokytojas kalbėjo tiesas, kurios tuo metu rūpėjo jo sąmonei, nenutrūkstamu srautu siūsdamas neįkainojamas žinias, pagrįstas jo dvasine patirtimi ir intuityviu, užtikrintu supratimu. Beveik visada pamokslo pabaigoje keli žmonės prieidavo prie jų, norėdami išreikšti dėkingumą už suteiktą nušvietimą juos neramino klausimu arba galbūt už jiems ypač įdomios filosofinės idėjos .paaiškinimą

Kartais, skaitydamas paskaitą, mokytojo sąmonė pakildavo taip aukštai, kad jis akimirksniu pamiršdavo auditoriją ir tiesiogiai bendraudavo su Dievu. Visa jo būtis .būdavo kupina džiaugsmo ir dieviškos meilės

Šiose aukštesnės sąmonės būsenose jo sąmonė buvo tobuloje harmonijoje su dieviškąja sąmone, todėl jis suvokė .savyje slypinčią tiesą ir aprašė tai, ką patyrė ir matė Kitus Paramhansos Joganandos spindinti išvaizda galėjo įbauginti, tačiau jo šiluma, nepretenzingumas ir tylus nuolankumas iš karto įkvėpė ramybę ir tylą visiems susirinkusiems. Kiekvienas jautėsi taip, lyg meistro žodžiai .būtų skirti jam asmeniškai

Humoras ir nerūpestinga nuotaika buvo žavūs mokytojo asmenybės bruožai. Kruopščiai parinkta fraze, prasmingu gestu ar žavinga veido išraiška jis galėjo išprovokuoti draugišką atsaką ir nuoširdų juoką tinkamiausiu metu,

norėdamas išsiaiškinti konkretų klausimą arba nuraminti klausytojus po ilgo ir intensyvaus protinio susikaupimo ties .konkrečia tema ar giliu ir subtiliu klausimu

Žmogus negali knygoje įrašyti unikalių savybių Bendras

Paramhansa Joganandos charakteris yra spinduliuojantis, gyvybingas ir kupinas meilės. Tačiau, pateikdamas šį trumpą vertimą, kukliai tikiuosi suteikti asmeninę įžvalgą, kuri .padidins skaitytojo mėgavimąsi jo mokymais ir jų vertinimą

Matydamas savo angelišką mokytoją tobuloje harmonijoje ir šventoje darnoje su Dieviškuoju Buvimu, girdėdamas gausias tiesas ir nuoširdų jo turtingos bei derlingos dvasios išsiliejimą; užrašydamas jo didžius mokymus visoms kartoms; ir dabar pateikdamas juos skaitytojų rankose, negaliu nesišaukti: O, mano didysis !džiaugsmas

Prašau Visagalio Dievo, kad kilnūs mokytojo žodžiai atvertų tvirto tikėjimo Dievu ir dieviškos meilės Jam duris tų, .kurie to trokšta, širdyse

Reinkarnacijos teorija gali būti moksliškai įrodyta

Jei žmogus tiki teisingu Dievu visatoje, reinkarnacijos idėja tampa lengviau priimama, nes šios dvi sąvokos yra viena nuo kitos priklausomos. Bet kaip skeptikai ir ateistai?

Ar reinkarnacijos realybė gali būti moksliškai įrodyta jiems priimtiniu būdu? Ir ar reinkarnacijos teorija gali būti griežtai moksliškai analizuojama ne tik siekiant suteikti vilties, bet ir ?įrodyti jos teisingumą

Materialistai mokslininkai teigia, kad jie dar nerado jokių realių Dievo egzistavimo įrodymų ir todėl negali pateikti jokių

įrodymų apie Jo teisingo įstatymo, suteikiančio lygias
galimybes visiems žmonėms evoliucionuoti ir tobulėti
.grįžtant į įsikūnijimą, egzistavimą
Nekaltų vaikų kančios, neteisybė ir gyvenimo neteisybė
tokiems mokslininkams atrodo migloti ir nepaaiškinami
.dalykai, rodantys teisingo kūrėjo nebuvimą
Kita vertus, dauguma tikinčiųjų teisingu ir nešališku
Dievu savo įsitikinimą grindžia vien tikėjimu, neturėdami
jokių įrodymų, kuriuos galėtų pateikti netikintiesiems. Jie
dažnai dvejoja tikrinti savo tikėjimą arba logiškai jį
kvestionuoti, bijodami jį prarasti arba sukelti socialinius
neramumus. Kitaip tariant, jie nežino jokio mokslinio ar
.dvasinio dėsnio, kuris galėtų patvirtinti jų tikėjimą
Bet kodėl dvasinis dėsnis nėra tiriamas taip pat griežtai,
kaip ir eksperimentiniai metodai, kuriuos mokslininkai
naudoja gamtos reiškiniams atskleisti? Šį klausimą prieš
šimtmečius iškėlė Indijos dvasiniai mokslininkai, kurie
savanoriškai į jį atsakė. Jų eksperimentai pateikė mokslinius
metodus, kuriuos kiekvienas gali naudoti dvasiniam dėsniui
atskleisti ir tokiu būdu suprasti reinkarnaciją bei visas
.galutines kosmines tiesas
Kol egzistuoja įrodymo priemonės, niekas neturi teisės
teigti, kad grįžimas į įsikūnijimą ir kiti dvasiniai dėsniai yra
neteisingi, nebent jis pats išbandė metodus ir savo akimis
.pamatė faktus
Skeptiškas gamtininkas turi teisę reikšti savo nuomonę,
.tačiau ji lieka tik nuomone, o ne faktu
Gamtos moksluose, norint įrodyti bet kokią tiriamą
teoriją, reikia laikytis specialių procedūrų. Mikrobai yra
nematomi plika akimi, todėl jiems stebėti būtinas
mikroskopas. Jei kas nors atsisako žiūrėti pro mikroskopą,
negalima teigti, kad jis ištyrė ir patvirtino mikrobų
egzistavimo teoriją. Todėl jų nuomonė neturi jokios reikšmės,
nes jie nesilaikė rekomenduojamų teorijos pagrįstumo
.įrodymo taisyklių

Tas pats pasakytina ir apie dvasingumą. Buvo sukurti metodai, nustatytos taisyklės, o rezultatai pateikti kiekvienam, norinčiam eksperimentuoti. Tačiau Vakarų pasaulyje mokslinio metodo, skirto dvasiniams dėsniams tirti, trūkumas labai sumažino religijos, kaip gyvybiškai svarbios jėgos žmogaus gyvenime, vertę. Dvasinės doktrinos priimamos arba atmetamos atsižvelgiant į individualų įsitikinimą, o ne laikomos galutiniu nuodugnių studijų ir .sisteminio dvasinio tyrimo rezultatu

Kaip senovės Indijos išminčiai atrado šiuos nekintamus kosminius dėsnius? Atlikdami eksperimentus su žmogaus gyvenimu ir mintimis savo atsiskyrėlių laboratorijose.

Norėdami suprasti gamtos dėsnių prigimtį, turime eksperimentuoti su natūraliomis medžiagomis. Panašiai, norint atrasti tiesą apie reinkarnaciją, arba tos pačios sielos perkėlimą per daugelį kūnų, būtina atlikti eksperimentus su .žmogaus sąmone

Šie senovės mokslininkai nustatė, kad žmogaus „aš“ išlieka nepakitęs visą gyvenimą, nepaisant įvairių patirčių ir minčių svyravimų budrumo, sapnavimo ir nesapnavimo metu. Jie atrado, kad jutiminiai įspūdžiai, aplinka, mintys ir fizinės būsenos keičiasi, tačiau savęs, arba ego, suvokimas .išlieka absoliučiai nepakitęs nuo gimimo iki mirties

Indijos mokslininkai eksperimentiškai patvirtino, kad atidžiai sutelkdamas dėmesį į save, nuolat jį sąmoningai ir nepriklausomai stebėdamas, nepriklausomai nuo kintančių budrumo, sapnų ir nesapnuojančio miego būsenų, žmogus .gali suvokti pastovią ir amžiną savojo „aš“ prigimtį

Žmogus dažnai suvokia vieną iš šių būsenų. Jie sąmoningai suvokia save būdami pabudę, o kartais gali suvokti ir savo sapnavimo būseną. Neretai sapnuojant .jaučiamas sapnas

Taikant tam tikrus metodus ir praktikas, žmogus gali sąmoningai suvokti kiekvieną iš aukščiau paminėtų būsenų.

Jie netgi gali pasiekti ketvirtąją būseną – palaimintąją
.aukštesnės sąmonės būseną

Miego metu nevalingas atsipalaidavimas įvyksta, kai
išsisklaido nervų ir pojūčių aktyvumas. Praktikuojant šį
atsipalaidavimą galima pasiekti budrumo metu ir
sąmoningomis pastangomis. Gilaus miego ar mirties metu
visiškas atsipalaidavimas įvyksta, kai gyvybinė energija
pasitraukia iš širdies ir nugaros smegenų. Gilios meditacijos
metu šį visišką atsipalaidavimą galima sąmoningai sukelti
budrumo metu. Kitaip tariant, kiekvieną nevalingą kūno
funkciją galima sąmoningai ir tiksliai kontroliuoti atliekant
.specialius pratimus

Senovės Indijos išminčiai padarė išvadą, kad mirtis yra
gyvybinės jėgos atėmimas iš žmogaus kūno lempos,
įskaitant jos nervus, pojūčius ir nesuskaičiuojamą daugybę
gyvybinės energijos kanalų. Kaip elektra nemiršta, kai ji
atimama iš sugedusios lemputės, taip ir gyvybinė jėga
nežūsta, kai ji atimama iš nevalingų nervų. Energijos
sunaikinti neįmanoma. Ji atimama iš kūno mirties metu ir
.grįžta į kosminę energiją

Miego metu jutiminis protas nustoja funkcionuoti, nes
laikinais nutrūksta elektros srovės nervuose. Mirties metu
žmogaus sąmonė visiškai nustoja reikštis per kūną, kuris
tada primena paralyžiuotą ranką; jos savininkas suvokia jos
buvimą, bet negali jos kontroliuoti ar imtis veiksmų.
Medicininiuose įrašuose aprašomas atvejis, kai dvasininkas
pateko į komą ir girdėjo aplinkinius raudančius dėl jo
tariamų mirties, tačiau jis negalėjo išreikšti savo jausmų per
savo kūno funkcijas. Jo fiziniai mechanizmai staiga sustojo ir
atsisakė reaguoti į jo protinius įsakymus. Praleidęs dvidešimt
keturias valandas tokioje būsenoje, ir kaip tik tuo metu, kai jį
ruošėsi išvežti laidoti, jis įdėjo milžiniškas pastangas ir
sugebėjo pajudėti. Šis incidentas iliustruoja savęs jausmo
.išlikimą net ir tada, kai kūnas atrodo negyvas

Išminčiai sako, kad reikia sąmoningai atskirti aktyvumą ir sąmonę nuo kūno, sąmoningai stebėti miego būseną ir praktikuoti valingą sąmoningos veiklos atitraukimą nuo širdies ir stuburo centrų. Taip darydamas, žmogus išmoksta sąmoningai priimti tai, ką mirtis jam primes nesąmoningai ir .ne savo valia

Gyvybinė energija į kūną patenka per pailgąsias smegenų dalis ir yra kaupiama smegenų rezervuare. Tada ji nusileidžia į penkis kitus gyvybės ir sąmonės centrus stuburo stulpelyje, kur pasiskirsto jutimo organams ir likusiai kūno .daliai

Mirties metu gyvybinė energija visiškai ir galutinai atitraukiama į stuburą ir palieka kūną per pailgąsias smegenis. Patyręs jogas, valios ir sąmoningumo dėka, gali atitraukti šią gyvybinę energiją iš kūno ir pojūčių į stuburą ir nusiųsti ją į aukščiausius sakralinio suvokimo centrus, kur jie patiria „mirties“ džiaugsmą – tai yra, išsivaduoja iš juslinių .iluzijų, kylančių dėl prisirišimo prie ribotos fizinės sąmonės

Prancūzų ir kitų Europos gydytojų įrašuose yra dokumentuotas atvejis, susijęs su vyru, vardu Sadhu Haridas, Indijos imperatoriaus Rajneet Singh dvare. Šis atvejis rodo, kad Sadhu Haridas sugebėjo atskirti savo gyvybinę veiklą ir sąmonę nuo savo kūno, o po kelių mėnesių jas vėl sujungti. Jo kūnas buvo palaidotas po žeme, o teritorija kelis mėnesius buvo griežtai stebima visą parą. Pasibaigus šiam laikotarpiui, jo kūnas buvo ekshumuotas ir apžiūrėtas Europos gydytojų, kurie paskelbė jį mirusiu.

Tačiau praėjus kelioms minutėms po šio pareiškimo, jis atmerkė akis ir atgavo visų savo kūno funkcijų kontrolę, gyvendamas dar daugelį metų. Praktikos metu jis išmoko kontroliuoti visas nevalingas savo kūno ir proto funkcijas. Jis buvo dvasinis mokslininkas, atlikęs išminčių rekomenduojamus dvasinius eksperimentus, kad suprastų tikrąją kosminio dėsnio prigimtį. Dėl to jis sugebėjo įrodyti

žmogaus egzistencijos tęstinumą po mirties ir nemirtingos
.sielos esmės nemirtingumą

Tie, kurie nori sau įrodyti mokslinę reinkarnacijos tiesą,

pirmiausia turi įrodyti sąmonės tęstinumą po mirties
sąmoningai atskirdami kūną nuo sielos. Tai galima padaryti
laikantis taisyklių, kurias prieš šimtmečius nustatė Indijos
dvasiniai mokslininkai. Kai žmogus išmoksta būti budrus
miegodamas, savo nuožiūra sapnuoti ir sąmoningai atskirti
penkis pojūčius – ne pasyviai, kaip tai daroma miego metu –
ir kai išmoksta kontroliuoti širdies veiklą, tada jis gali patirti
sąmoningą mirtį arba kūno nesąmonės būseną (ne sąmonės
.netekimo būseną)

Mūsų išminčiai sako, kad žmogus sąmoningai suvokia

save visuose vaikystės, jaunystės ir senatvės etapuose.

Įkūnyta siela nuolat suvokia visas vienas po kito einančias
žmogaus patiriamas būsenas, įskaitant kito kūno gavimą po
mirties ir judėjimą tarp fizinio ir eterinio pasaulių. Šios tiesos
.neginčija tie, kurie gerai išmano dvasinį mokslą

Praktikuodami metodus, vedančius į keturias aukščiau

paminėtas būsenas, galime sekti savastį jo egzistencijos
būsenose. Galime sąmoningai sekti jį mirties metu, jo
klajonių kosminėje erdvėje ir sugrįžimo į gyvenimą naujame
.kūne metu

Tie, kurie nėra mokomi šių dalykų, negali išlaikyti

sąmonės didesniojo miego – mirties – metu. Todėl jie negali
prisiminti jokios ankstesnės būsenos, kurią patyrė, net
„gilaus miego“ periodų per vieną gyvenimą

Priimdami senovės Indijos mokslininkų, kurie išbandė ir

įrodė šiuos dėsnius ir apdovanojo pasaulį brangiomis,
patikrinamomis žiniomis, metodus, galime sužinoti mokslinę
.tiesą apie reinkarnaciją ir visas kitas amžinas tiesas

.Sielos šypsena

Tikra šypsena yra dvasinės laimės šypsena, gimusi iš kontempliacijos, apmąstymo apie Dievą ir Jo buvimo jausmo. Mano šypsena kyla iš gilaus džiaugsmo manyje – džiaugsmo, prieinamo visiems. Ji tarsi kvapas, sklindantis iš žydinčios rožės širdies. Šis didis džiaugsmas kviečia kitus pasinerti į .šventus palaimos vandenis

Yra keturios būsenos, kurias paprastai pažįsta vidutinis žmogus: laimė, kai troškimas išsipildo, nelaimė, kai jo negaunama, nuobodulys, kai nėra nei laimės, nei depresijos, ir ramybė, kai įveikiamos šios emocijos arba psichologinės .malonumo, skausmo ir nuobodulio būsenos

Ramybė yra labai pageidautina būseną, atsirandanti dėl liūdesio ir malonumo nebuvimo, ir nuobodulio trūkumo. Šios būsenos nuolat raibuliuoja sielos paviršiumi. Įveikus audringas skausmo ir malonumo bangas, įskaitant pakartotinius pasinėrimus į nuovargio gelmes, džiaugiamasi plūduriuojant ramioje ramybės jūroje. Tačiau už ramybę didesnė yra dvasinė ekstazė – sielos palaima – didžiausia laimė. Tai amžinas džiaugsmas, kuris niekada neišnyksta, bet lieka sieloje amžinai. Šį aukščiausią džiaugsmą galima .pasiekti tik suvokiant dieviškąjį buvimą

Jei pastatysite dubenį su vandeniu po mėnulio šviesa ir jį pamaišysite, sukursite iškreiptą mėnulio vaizdą. Kai vanduo dubenyje nusėda, atspindys tampa skaidrus. Akimirka, kai vanduo dubenyje nejuda ir aiškiai atspindi mėnulio veidą, galima palyginti su kontempliatyvos ramybės ir gilios tylos būseną. Kontempliatyvioje ramybėje visos pojūčių ir minčių bangos nustoja tekėti iš proto. Ir šioje gilesnėje ramybės būsenoje kontempliatyvus žmogus, toje ramybėje, mato .dieviškojo buvimo pilnatį, atspindinčią sielos ežere

Ramybė yra pasyvi būseną, kai nėra malonumo, skausmo ir abejingumo bangų. Taigi, medituotojas po trumpo laiko vėl patiria emocijų bangas. Tačiau kuo gilesnė

tampa meditacinė ramybė, tuo labiau ji virsta dvasine ramybe ir, atitinkamai, teigiama palaima, kad medituotojas patirtų nuolat atsinaujinantį ir visiškai patenkintą džiaugsmą.

Miegant pasyviai nutildomos mintys ir jausmai. Tačiau sąmoningai nutildžius mintis ir jausmus meditacijos būdu, pirmiausia patiriama ramybės būseną, o veido raumenys natūraliai suformuoja šypsena, atspindinčią vidinę ramybę.

Tačiau norint suvokti savo sielos tyrumą – tyrumą, nesuterštą jutiminiais dirgikliais ar automatinėmis reakcijomis į su pojūčiais susijusias mintis, reikia žvelgti toliau nei ši ramybės būseną. Tuomet patiriama būseną yra amžinos, nuolat atsinaujinančios palaimos būseną.

Pranašai ir šventieji nuolat jaučia šį džiaugsmą savo širdyse. Jausdami palaimingą saugumą ir ramybę, jie yra nepajudinami ir nenugalimi pykčio audrų, o rūpesčiai ir baimės jų neliečia. Naudodami proto ar įžvalgos skalpelį, jie gali analizuoti savo ar kitų mintis ant operacinio stalo, išlaikydami ramybę ir ramybę. Šioje palaimingoje būsenoje visas liūdesys išnyksta, o laimingo ieškotojo būtyje išaušta dvasinis įžvalgumas, sustiprinantis jo ryšį su dieviškumu.

Dauguma šypsenų kyla iš gerų jausmų, kylančių iš gerumo veiksmų, draugiškumo, meilės, švelnumo ar užuojautos jausmų. Tačiau nuostabiausias būdas šypsotis yra tada, kai širdis pilna Dievo meilės. Tada žmogus galės mylėti visus ir galės nuolat šypsotis. Visos kitos šypsenos yra trumpalaikės, nes emocijos, kad ir kokios geros būtų, mirga, išblėsta ir tada užgęsta. Vienintelis dalykas, kuris išlieka, yra Dievo džiaugsmas. Kai jaučiate tą džiaugsmą, galite šypsotis visą laiką; kitaip negalėsite jausti meilės tam, kuris į jūsų gerumą atsako grubiai.

Pažįstu vyrą, kuris labai sielvartavo mirus žmonai.

Atidžiai išnagrinėjau jo paviršutiniškas, apsimestinas emocijas ir pasakiau jam: „Vesi per mėnesį.“ Jis supyko ir

atsisakė mane matyti, bet susituokė per mėnesį nuo žmonos mirties. Jis manė, kad jo meilė pirmajai žmonai buvo didžiulė,
!bet jis labai greitai ją pamiršo

Niekada nepamiršiu didžios pamokos, kurią išmokau iš
savo mokytojo Šri Juktsvardžio, kai jis papasakojo man šią
:trumpą istoriją

Kai buvau mažas berniukas, mane apėmė mintis turėti,,
mažą, bjaurios išvaizdos šunį, priklausantį kaimynams, ir
kelias savaites kėliau namuose triukšmą, kad tik jį gaučiau.
Atkakliai atsisakiau visų pasiūlymų dėl gražesnių augintinių.
“.Norėjau tik to šuns ir jokio kito

Tas pats prisirišimas apima ir žmones, vadinamus
susižavėjimu. Įsimylėjęliai taip magnetiškai traukiami prie
konkretaus veido, kad negali rasti paguodos kitur. Tačiau
grožis, kurio turėtume ieškoti kituose, yra kilnių darbų,
dorybingo charakterio ir dvasinių polinkių grožis, o ne fizinis
.grožis

Kai tavo siela prisipildo džiaugsmo, tu tampi patraukli.
Aš nemėgstu nieko, tik nuoširdžią, nekaltą šypseną, nes be
jos žmonės nesiskiria nuo lėlių. Šiandien jie sako, kad mylės
tave amžinai, o rytoj bus palaidoti. Tad kur jų didžioji meilė?
Ir kur tas absoliutus tikrumas: „Tu esi mano gyvenimas, ir aš
“?tave mylėsiu amžinai

Bet jei leisite Dievui jums pasakyti, net jei ir kartą: „Aš
tave myliu“, ta meilė tikrai bus amžina. Kam gaišti laiką
ieškant žmogiškos meilės trupinių, saujos pinigų ar šio bei to,
kai Dieve galite rasti viską: visą meilę pasaulyje, visą
egzistuojančią galią? Dievo neturėtume ieškoti iš godumo, o
iš meilės troškimo. Tada rasime didžiausią lobį. Ir kai
mylėsime Dievą gilia, nuoširdžia meile, Jis mums atsakys, ir
.mes pajusime Jo meilę, plakančią mūsų širdyse

Ieškotojas turėtų dažnai medituoti, nes gyvenimą pasaldina Dievo apmąstymas. Meditacija yra daug daugiau nei nesuskaičiuojamos valandos ieškant pinigų, žmogiškos meilės ar bet ko kito, kas gali ateiti į galvą. Kuo daugiau žmogus medituoja ir kuo labiau jo protas išlieka tvirtai įsitvirtinęs dvasinėje būsenoje dirbant, tuo geriau jis geba šypsotis. Esu toje srityje dabar ir visada – palaimintoje Dievo sąmonėje. Niekas manęs neveikia. Nesvarbu, ar esu vienas, ar su kitais, Dievo džiaugsmas visada pulsuoja manyje. Man pavyko išlaikyti savo šypseną. Bet laimėti tą šypseną buvo sunkus darbas! Tos pačios šypsenos yra ir jumoje – tas pats sielos džiaugsmas ir palaima gyvena jumoje. Jums nereikia jų įgyti, tik tam, kad jas susigražintumėte. Jūs jas laikinai praradote dėl savęs tenkinimo pojūčiais, ir jūs galite jas .susigražinti

Kiekvienas, manantis, kad fiziniai dalykai, kuriais galima mėgautis regėjimu, klausa, skoniu, uosle ir lytėjimu, teikia gryną džiaugsmą, labai klysta. Jutimai nesuteikia laimės, o veikia ją atima. Jei savo laimei keliate sąlygas, pavyzdžiui, sakote: „Negaliu būti laimingas, jei nematysiu to veido“, niekada nepatirsite gryno, nesuteršto džiaugsmo, nes jusliniai malonumai yra trumpalaikiai. Dienos ir metai atsiliepia fiziniam grožiui. Viskas materialame pasaulyje paklūsta kaitos dėsniui. Taigi, net jei žmogus galėtų matyti kiekvieną gražų veidą pasaulyje, girdėti kiekvieną garsą ir paliesti viską, ko trokšta, jis vis tiek nerastų tikros laimės. Vis dėlto jie gali apgaudinėti save manydami, kad yra laimingi. Kartais, įdėję didžiulių pastangų, kad ką nors gautų, jie supranta, kad pačiame daikte nėra laimės. Vis dėlto jie patiria tam tikrą pasitenkinimą iš įdėtų pastangų ir todėl mano, kad yra laimingi. Tačiau tokio pobūdžio .pasitenkinimas yra laikinas ir trumpalaikis

Todėl beprasmiška ieškoti laimės pojūčiuose. Dvasinį džiaugsmą reikia rasti ir išreikšti žodžiais bei veido

išraiškomis. Kai žmogus tai daro, net maža šypsena apgaubs visus aplinkinius savo palaimintu magnetizmu, ir kiti jausis .laimingi

Tačiau tik Dievas gali pakeisti širdis. Neturėtume sau priskirti gebėjimo daryti gera. Vienintelis tikrasis gėrio darytojas egzistuojant yra Dievas. Šis pasaulis yra Jo. Jei jausite Jo buvimą ir suvoksite, kad Jis kontroliuoja viską, ir jei Jam patikėsite viską – ir gerus, ir net blogus darbus – nustebsite pamatę, kad visi jūsų veiksmai bus paversti .gerais darbais

Kai Dievo suvokimas bus su jumis, negalėsite daryti nieko, kas Jam nepatiktų. Turime Jam pašvęsti savo gyvenimus ir pripažinti, kad būtent Dievas įkvepia kilnias mintis ir motyvuoja mus atlikti gerus darbus. Turime pašalinti tą „ego“, kuris yra didžiausia kliūtis šiam išlaisvinančiam pažinimui. Žmogus negalėtų pakelti rankos, jei Dievas užgesintų mažytę gyvybės kibirkštėlę jo pailgosiose smegenyse! [Pagrindinis taškas, per kurį gyvybinė jėga patenka į kūną]

Kartą sėdėjau lauke, ir buvo labai šalta. Nukreipiau savo dėmesį į vidų ir akimirksniu visiškai nebejaučiau šalčio. Mane užplūdo didžiulis džiaugsmas ir kartkartėmis matydavau, kaip mano kūnas ir viskas aplink mane ištirpsta vienoje šviesoje. Galėjau matyti aplink save esančias formas, jei sutelkčiau į jas dėmesį, o pasaulis išnyktų, jei sutelkčiau dėmesį į šviesą. Nieko negalima pamatyti be sąmoningumo. Jei visiškai kontroliuojate savo protą ir žvelgiate į save, pamatysite tą didžią dieviškąją šviesą net ir atmerktomis .akimis

Kai nukreipiate žvilgsnį į išorę per akis, jūsų sąmonė suvokia išorinį pasaulį. Viskas, kas egzistuoja, yra judantis vaizdas Dievo kosminiame filme. Tą dieną galėjau matyti pojūčius ir mintis, kurie mano sąmonei buvo sapnai,

sklindantys iš Dievo. Taip pat galėjau jausti gryną džiaugsmą be jokių pojūčių, kai nukreipiau savo sąmonę į vidų. Nors sėdėjau tame žvarbiame šaltyje, vilkėdamas tik lengvus drabužius, jaučiau, kaip šaltis ir vaizdai dingsta, ir mane apima tik džiaugsmas. Vėliau, patirdamas tą didelį džiaugsmą, patyriau kai kuriuos pojūčius

Turime lavinti save jausti Dievą. Neturėtume tenkintis trumpos maldos sukalbėjimu ar paprastos šviesos stebėjimu. Kiekvienas, kuris gali protingai kontroliuoti savo seksualinius potraukius, tam tikru mastu valdyti savo pojūčius ir siekti Dievo visomis išgalėmis, neabejotinai patirs dievišką susitikimą, jei tik to trokš. Net jei žmogus yra didelis moralės šalininkas ir turi dvasinių polinkių bei nuostatų, to nepakanka be tikro dieviško suvokimo

Žmogus neturėtų savęs apgaudinėti. Jei trokšta dvasinės patirties, jis turėtų tinkamai medituoti ir sakyti Dievui: „Viešpatie, aš žinau savo silpnybes, bet jos nebus kliūtis tarp manęs ir Tavęs. Aš trokštu tik pasilikti su Tavimi, nes Tu esi“.tas, kuris mane sukūrė, ir mano pirmoji pareiga yra Tau

Išmintingi pataria ieškotojui nelaikyti savęs nusidėjėliu, nevadinti savęs teisiu ir tapti arogantišku, bet suvokti, kad Dievas yra su juo ir veikia per jį. Tada jis išvys naują pasaulį. Be dieviškojo sąmonės šis pasaulis atrodo pilnas konfliktų, smurto ir karčių bei baisių nusivylimų. Nėra kitos prieglobsčio, išskyrus tą aukščiausią dieviškąją sąmoningumą

Per vieną sekundę Dievas gali sukurti tikslą bet kurio, palikusio šį pasaulį mirtį, kopiją. Turime pripažinti šią tiesą. Dievas nori, kad suprastume, jog šis kūrinys tėra spektaklis. Jei pernelyg rimtai žiūrėsime į reginį, kentėsime ir prarasime jo džiaugsmą, negalėsime pakelti gyvenimo su jo ligomis, skausmais, sielvartu ir našta

Kai kas nors man sukelia fizinį skausmą, sutelkiu savo mintis į dvasinį tašką tarp antakių ir nejaučiu jokio skausmo.

Bet kai sutelkiu dėmesį į skausmo šaltinį, suvokiu jį kaip iliuziją. Jei galite išlaikyti dvasinį sąmoningumą, nekentėsite, kai prieš jūsų sielą praeis iliuziniai liūdesio šešėliai. Nuolat melskitės Dievui, kad Jis galėtų apreikšti save kaip unikalią ir .džiaugsmingą realybę jumyse

Žmonės švaisto tiek daug laiko, o mirtis juos vieną po kito išplėšia. Gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą, ir negalima .palikti šio kūno nepasiekus šio tikslo

Dievas nori, kad pakeltume savo sąmoningumą ir pakiltume virš šio pasaulio dvilypumo, bet Jis neleis žmogui visam laikui palikti šio iliuzijų prieglobsčio, nebent jis .išsigydytų nuo geismų ligos

Viską, ką darome, turime daryti dėl Dievo. Darbas Dievui yra toks pat svarbus kaip meditacija dvasinei pažangai .pasiekti

Naktį, kai mokinsys medituoja apie Dievą, jo dvasia pakylėta ir jis jaučiasi paniręs į Jo palaimą. Kai jis atlieka savo darbą dieną, jis atsineša su savimi tos būsenos prisiminimą ir išsaugo jos džiaugsmą, taip likdamas bendrystėje su Dievu, ir jis visada galės šypsotis ir sakyti: „Truputis liūdesio, truputis malonumo ar truputis ramybės negali sukelti jokio nerimo ar jaudulio nuolat “.atsinaujinančioje mano sielos palaimoje

Turime šaipytis iš apgaulingų gyvenimo iliuzijų ir vertinti jį kaip nuolat kintančių, trumpalaikių kosminių vaizdinių seriją. Tik tada ištrūksime iš kosminės iliuzijos kerų. Turime gyventi Dievo malonėje. Kai galėsime tvirtai ir ryžtingai išlikti gyvenimo įvairiapusių įvykių akivaizdoje, suprasime, kad Dievas yra vienintelė tikroji realybė visatoje. Dievas nenori mums pakenkti, nes sukūrė mus pagal savo paveikslą.

Turime nustoti galvoti apie save kaip apie silpnus žmones ir pripažinti didžiulį kosminį potencialą mumyse, laukiantį, kol .bus išlaisvintas

Kai žmogus serga vėžiu ar kita liga, tai nėra nereikšmingas dalykas. Tačiau pranašai ir šventieji daug ištverė, gydė ligonius, o kai kurie netgi prikėlė mirusiuosius, ir jų dieviškas džiaugsmas išliko su jais visą gyvenimą. Panašiai ir mes turime grįžti pas Dievą savo širdimis, protais ir ketinimais. Tačiau negalėsime Jo pasiekti, nebent .patvirtinsime, kad Jo trokštame labiau už viską

Žmogus neturėtų abejoti Dievu, nes jei tai darys, jis tik sulauks abejonių. Jis negalės pažinti Jo dėsnių, kol nesusijungs su Juo. Tad kam gaišti laiką bandant suprasti ?Šiuos dėsnius iš grynai racionalios perspektyvos

Jei skaitytumėte romaną, kuriame su herojumi skriaudžiamasi, o piktadarys, regis, triumfuoja, ir kuriame kiekvienas skyrius prieštarauja ankstesniam , jaustumėtės nusivylę ir apmaudę autorių. Tačiau perskaite paskutinį skyrių, pajustumėte palengvėjimą ir dėl savo sudėtingumo ir painio siužeto laikytumėte jį nuostabiu romanu. Panašiai Dievas yra didžiausio egzistuojančio romano autorius, o kūrinijos prieštaravimai ir sudėtingumas glumintų net didžiausią žmogaus protą. Tačiau kai Jį rasime paskutiniame skyriuje, Jis atskleis visų žmogaus gyvenimo paslapčių sprendimus, ir mes neabejosime Jo teisingumu ir išmintimi, !kai gausime atsakymą tiesiai iš Jo. Kaip tai nuostabu

Dieviškasis buvimas išsklaido abejones, liūdesį ir baimes. Tie, kurių širdyse gyvena Dievas, yra nugalimi baimės, bėga nuo jos ir išsivaduoja iš kosminių iliuzijų. Tada jie nusišypsos ir pasakys: „Pagaliau žinau gyvenimo paslaptį ir egzistencijos paslaptis“. Tačiau mes neturime pirmiausia ieškoti žinių. Pirmiausia turime mylėti Dievą, o tada Jis mums atskleis viską, ką norime žinoti. Kai tai atsitiks, mano drauge,

tu nusišypsosi ilgai. Tavo mintys, žodžiai, raštai ir viskas, ką darai, bus persmelkti tos šypsenos spindinčio džiaugsmo. Kad ir kur bemąstytum, paliksi šypsenų kvapą, ir visi, kurie .apsilankys toje vietoje, šypsis kartu su Dievu

Visada gali šypsotis, kai gyveni Jo neapsakomoje palaimoje, nes tai per daug šventa, kad apie ją būtų .kalbama

Ramybė tau

Egoizmas ir altruizmas

Tai, ką individas projektuoja ar siunčia kitiems – žodžiais, darbais ir mintimis – pritrauks juos pačius tuo pačiu būdu ir tokiu pat laipsniu. Jų tikroji prigimtis atsiskleis per jų veido išraiškas ir veiksmus. Kiti pajus jų psichologines vibracijas ar bangas, o jų reakcijos į jas bus proporcingos tų .vibracijų pobūdžiui – neigiamoms ar teigiamoms

Kas pasirinks pikto savanaudiškumo kelią, kiti bandys iš jo atimti viską, ką jis turi, bet jei jis elgsis kitaip, kiti parodys .jam dosnumą ir užuojautą

Mes negalime turėti visko. Tai, ką turime, yra Dievo dovana, skirta mums laikinai naudoti, kol gyvename šioje žemėje. Anksčiau ar vėliau turėsime išsiskirti su savo turtu – dėl nelaimingų atsitikimų, vagysčių, nusidėvėjimo ar mirties. Todėl, kai bandome prie ko nors prikibti ar jį išlaikyti vien dėl .nuosavybės, apgaudinėjame save

Net ir šie kūnai, kuriuose gyvenome tiek metų, vieną dieną bus palikti. Todėl klaidinga versti save tikėti, kad turime dalykus, kurių iš tikrųjų negalima turėti. Kai mums

kažkas duodama, turime suprasti, kad tai mūsų tik ribotą
.laiką, ir turime būti pasiruošę tuo dalytis su kitais

Kai žmogus trokšta daugiau, nei jam reikia, jo laukia
.didelės problemos

Nuolankus žmogus, mylintis Dievą, yra didesnis už
visus

Dievas nėra nuo mūsų paslėptas. Jis kalba su
.mumis per gėles, per mūsų mintis ir per visą kūriniją
Vienintelis egzistencijos tikslas yra paskatinti žmogų
.išspręsti savo paslaptį ir suvokti, kad už jo stovi Dievas
Tie, kurie jaučia harmoniją ir darną savyje, suvokia
.harmoniją ir darną gamtoje

Be jokios abejonės, privalome turėti pagrindinius
poreikius, tokius kaip maistas, drabužiai ir tam tikras
finansinis saugumas, tačiau ieškodami šių dalykų turime
atsikratyti nereikalingų poreikių, t. y. akivaizdžių troškimų ir
.deginančio potraukio turėti daugiau nei būtina

Turime nepamiršti, kad siekdami patenkinti savo
poreikius, taip pat turėtume padėti kitiems patenkinti jų
poreikius ir pasidalyti tuo, ką uždirbame, su mažiau
.pasiturinčiais

Prisiminkime, kad esame neatsiejama pasaulinės šeimos
dalis ir negalime gyventi be jos. Koks būtų gyvenimas be
dailidės, išradėjo ar ūkininko? Dievas nori, kad per paslaugų
ir patirties mainus galvotume apie kitus, nes gyventi tik sau
.yra didelė klaida

Galvodami apie savo laimę, turime galvoti ir apie kitų
laimę. Nebūtina visko atsisakyti dėl pasaulinės šeimos, nes
tai neįmanoma. Turime įsijausti į kitus ir atsižvelgti į jų
poreikius taip, kaip mūsų Dievas nori, kad duotume vieni
kitiems tiek, kiek gauname vieni iš kitų. Kiti yra mūsų

didesnis „aš“. Tačiau vidutinis žmogus pirmiausia galvoja tik
.apie save

Nėra abejonės, kad išlikimo instinktas yra stiprus, tačiau
pasaulis sustiprina šį jausmą mumyse ir siūlo būtinybę
laikytis visko, kas mūsų. Tačiau turime prisiminti, kad visi
Dievo tarnai yra Jo šeima ir kad mes visi esame broliai ir
.seserys šioje žemėje

Dievas apdovanojo žmoniją protu ir suvokimu,
įgalindamas mus patirti alkį ir šaltį. Turime pripažinti, kad
aplinkiniai taip pat patiria alkį ir šaltį. Ieškodami savo
paguodos, turėtume stengtis padėti ir kitiems ją rasti.
Kadangi nemėgstame skausmo ir kančios, turėtume ištiesti
pagalbos ranką aplinkiniams, kuriems reikia pagalbos, kad
palengvintume jų kančias ir išsklaidytume jų nelaimę. Jie
kenčia kaip ir mes, o kai kurie gali kentėti dar labiau nei
.mes

Jei žmogaus užuojauta apsiriboja šeima ir draugais, ir
niekuo kitu, jis save apriboja, ir laimė dingsta iš jo gyvenimo,
.ją pakeičia netikėtos problemos

Turėtume būti pasiruošę padėti kitiems kiek įmanoma
geriau ir džiaugtis teikdami pagalbą tiems, kuriuos
sutinkame. Neturėtume to laikyti auka, nes kitaip pagalba
taptų našta. Verčiau turėtume jausti vidinį džiaugsmą, nes
davimas yra palaimintas, ir yra malonumas, kurį patiria tie,
kurie stengiasi padėti kitiems tiek materialiai, tiek emociškai,
.ir kurie gydo savo sudaužytas širdis

Jei pasaulis atsisakytų savo pikto savanaudiškumo, mes
pamatytume rojų šioje žemėje

Karo užuomazgos slypi piktavališko savanaudiškumo
širdyje. Ankstyvieji žmonės pirmiausia naudojo akmenines
lazdas, kurios vėliau išsivystė į lankus ir strėles, kad

apsaugotų savo savanaudiškumą nuo kitų savanaudiškumo. Vėliau buvo išrasti šautuvai ir pistoletai, po to kulkosvaidžiai, o dar vėliau – bombos ir nuodingos dujos – visa tai tam, kad .apsaugotų vienos žmonių grupės savanaudiškumą nuo kitos

Dėl šio pasibjaurėtinio savanaudiškumo kyla karai, sutrinka ekonominė pusiausvyra, prasideda recesija, o vėliau .– depresija

Žmonijos destruktivus potencialas išaugo ir išsivystė labiau nei konstruktyvus. Šis piktybinis furunkulatas – piktavališko savanaudiškumo furunkulatas – galiausiai sprogs. Deja, daug gyvenimų žus, kol žmonija pabus ir supras, kad nacionalistinis savanaudiškumas yra ne mažiau žalingas nei asmeninis savanaudiškumas. Tauta iš esmės sudaryta iš mažų grupių, o tas grupes sudaro individai; reikia .pradėti nuo savęs

Sienos tarp šalių nėra fiksuotos, o pasaulio vyriausybės .nuolat keičiasi

Egoizmas, siekiantis laimės neatsižvelgdamas į kitų teises ir laimę, arba kuris savo tikslais trypia kitų teises ir interesus, gimdo skurdą, kančią ir nelaimę. Praturtėjimas kitų sąskaita yra didelė klaida. Didieji žmonės propaguoja .altruizmą, pagrįstą nuoširdžiu dvasiniu noru dalytis ir duoti

Komunizmas, kuris išoriškai žada masėms gausą ir klestėjimą, nepasieks sėkmės ir vieną dieną žlugs, nes yra pagrįstas prievarta ir asmeninių laisvių slopinimu (Pastaba: šią paskaitą 1937 m. skaitė meistras Paramhansa ir ši išvada .iš tiesų išsipildė!)

Jei žmogus sutelkia dėmesį tik į savo rankas ir kojas ir nepaiso galvos, smegenys neveiks taip, kad galėtų valdyti motorinius įgūdžius. Visos kūno funkcijos turi būti koordinuotos. Panašiai ir protai (sprendimus priimančios

asmenys) tautose bei visuomenėse turi dirbti koordinuotai su rankomis ir kojomis (darbo jėga), nes jei interesai susiduria, tvarka sugrius, įsivys chaosas ir atsiras kančių

Pasaulyje yra du mokytojai. Tas, kuris pasirenka Dievą kaip savo vadovą ir mentorių, neturi ko bijoti. Tas, kuris pasirenka Šėtoną kaip savo vadovą ir mentorių, labai kentės

Daugumai žmonių šiame gyvenime raktinis žodis yra „aš“. Tie, kurie turi dvasinį nusiteikimą ir polinkį, galvoja apie kitus tiek pat, kiek apie save. Tie, kurie galvoja tik apie save, užsitraukia aplinkinių priešiškumą ir pasipiktinimą. Tačiau tie, kurie atsižvelgia į kitų jausmus ir interesus, pastebi, kad kiti galvoja apie juos ir atsižvelgia į jų jausmus

Jei mieste yra šimtas žmonių ir kiekvienas iš jų bando atimti iš kitų ką nors, tai kiekvienas turi devyniasdešimt devynis priešus. Bet jei kiekvienas bando padėti kitiems, tai kiekvienas turi devyniasdešimt devynis draugus

Taip gyvenau ir nieko nepraradau duodamas kitiems.

Tiesą sakant, viskas, ką daviau, man grįžo padauginta iš Dievo malonės. Dabar nieko netrokštu, nes tai, ką turiu giliai savyje, yra didingiau ir brangiau už viską, ką galėtų pasiūlyti pasaulis. Žmogus iš tikrųjų siekia laimės, o kai laimė pasiekama, aplinkybės, kurios ją veda, išnyksta

Neturiu banko sąskaitos, nes mano vienintelė garantija šiame pasaulyje yra geri jausmai, kuriuos žmonės jaučia man. Netikiu jokiais kitomis žemiškomis garantijomis. Tikrasis turtas slypi gyvenime savo brolių ir draugų širdyse

Kai esame altruistai, tampame laimingi. Ir jei laikysimės šio požiūrio, aplinkiniai bus paveikti mūsų elgesio ir bandys mus mėgdžioti. Turime atsikratyti savanaudiškumo, kuris yra visų individualių ir nacionalinių blogybių šaknis

Altruizmas plečia sąmoningumą

Kai siunčiate gerus ketinimus kitiems, jūsų sąmonė išsiplečia. Kai galvojate apie savo artimą, kartu su ta mintimi aktyvuojama dalis jūsų būties. Tačiau vien mąstymo nepakanka; turime būti pasiruošę savo mintis paversti .veiksmiais

Santuoka siūlo altruizmo pamoką. Du žmonės stengiasi gyventi kartu. Tada gimsta vaikai, ir tėvai dalijasi su jais tuo, ką turi. Tačiau galvoti tik apie artimiausią šeimą (t. y. tik apie mus) yra savanaudiškumo forma. Ateis laikas, kai mylimi žmonės mus paliks, ir toks yra gyvenimo būdas. Tai primena mums, kad galutinis žmonijos tikslas – plėsti savo sąmonės ribas dirbant kitiems ir dalijantis su jais gyvenimo .palaiminimais

Altruizmas atneša savo savininkui daug palaiminimų ir didelės laimės, nes per altruizmą žmogus išsaugo savo laimę. Mano tikslas – padaryti kitus laimingus, nes mano .laimė kyla iš jų laimės

Negalime iš tikrųjų mėgautis pasiekimų skoniu, jei nesidalijame savo laime su kitais. Kalbu ne tik apie šeimos narius, bet ir apie visus žmones. Turime galvoti apie kitus ir padėti jiems kiek įmanoma geriau. Tai nereiškia savęs skurdinimo, o veikiau reiškia nuoširdų, draugišką rūpestį ir norą dalintis. Teisingumo principus pirmiausia turime taikyti sau. Negalime mokytis kitų altruizmo, jei patys nesame altruistai. Pradėdami nuo savęs, tampame gerais pavyzdžiais .kitiems

Savo gyvenimą paskyriau tarnauti kitiems ir padėti jiems. Daug keliavau ir skaičiau paskaitas didelėms

auditorijoms. Tačiau žinau, kad geriausiai kitiems tarnauju
.per savo raštus ir mokymus

Minios ateina klausytis paskaitų, nebūtinai iš tikros
meilės. Žmonės ateina įkvėpimo ir dvasinės paguodos. Bet
aš noriu sielų, kurios ieško tiesos, kurios myli Dievą. Štai
kodėl aš sutelkiau ir toliau sutelkiu dėmesį į būtinybę
.medituoti apie Dievą

Visi rimti ir atkaklūs dvasinių siekių ieškotojai bus
.vainikuoti sėkme, jei ir toliau sieks troškimo ir stropumo

Turime mylėti Dievą visa širdimi, protu, siela ir jėgomis,
o savo artimą – kaip save patį

Ką reiškia mylėti Dievą visa širdimi, protu, siela ir
jėgomis? Širdis reiškia jausmą, protas – susikaupimą, siela –
gilią dvasinę harmoniją meditacijoje, o stiprybė – visos
energijos nukreipimą į Dievą. Tai reiškia mylėti Dievą visais
savo jausmais, visa savo koncentracija meditacijoje ir
nukreipiant gyvenimo energiją ar galią iš materialaus į
.dvasinį, nukreipiant dėmesį nuo kūno į Dievą

Neįmanoma mylėti Dievo be kontempliacijos, nes tik per
kontempliaciją galime suvokti savo dvasinę prigimtį kaip
sielą, amžinai ir amžinai susijusią su Dievu, kuris ją sukūrė
.pagal savo paveikslą

Turime savyje pastatyti sostą didingai Dievo meilei.
Nėra nieko svarbiau gyvenime. Nėra aukštesnio siekio, nei
mylėti Jį, kalbėti apie Jį ir šviesti kitus, kad jie Jį pažintų.
.Nieko daugiau iš žmonių nenoriu

Malonu dalintis savo dvasine patirtimi su tais, kurie
nuoširdžiai jos ieško. Niekas man nesuteikia didesnio
džiaugsmo, nei kalbėti su jais apie Dievą ir padėti jiems
.patirti Jo buvimą

Nuostabu mylėti Dievą ir Jo tarnus. Kai Jį surandame,
jaučiame Jo meilę kiekviename. Visatoje nėra didesnės galios
.už meilės galią

Matau Aukščiausiąjį Viešpatį, sėdintį danguose ir
vandenynuose, o savo sąmonės soste matau Jį esantį
manyje ir visų sielose, ir apkabinu Jį visomis Jo begalinėmis
.formomis ir apraiškomis kūrinijoje

Žmonės nuolat ieško to „kito dalyko“, kuris, jų manymu,
atneš jiems visišką ir ilgalaikę laimę. Toms sieloms, kurios
ieškojo Dievo ir Jį rado, paieškos baigėsi, nes Dievas yra tas
..„kitas dalykas

Telaimina jus Dievas ir tebūnie jums ramybė

Dvasios ir vaiduokliai

Jo realybė ir esmė

**Yra visokių istorijų ir pasakojimų apie dvasias,
vaiduoklius, lobių ieškotojus, raganas, lavonus
ėdančius vaiduoklius ir vampyrus. Ir žmonių,
teigiančių, kad susidūrė su šiomis būtybėmis, skaičius
nėra mažas.**

**Iš daugelio atvejų, su kuriais susidūriau, dauguma
buvo susiję su asmenimis, kenčiančiais nuo sunkių
psichinių haliucinacijų. Viena tokia moteris buvo
skaičiusi knygą apie kraujo ištroškusias, pragariškas
būtybes, ir jos haliucinacijos buvo tokios ryškios, kad
jai kiekvieną naktį atrodė, jog baubas siurbia jos
kraują. Ji pasveikdavo kiekvieną kartą mane
aplankiusi, bet naktinio baubo idėja išliko įsišaknijusi
jos galvoje, nes liga atsinaujindavo. Ji mirė per anksti,
apimta savo pačios klijedesių.**

**Tikėjimas raganavimu buvo plačiai paplitęs XVI
amžiuje, ir šimtai žmonių, įtariamų raganavimu, buvo
melagingai apkaltinti sąjungininkais su velniu ir mirė.**

Žana d'Ark buvo pririšta prie kuolo ir sudeginta ant laužo, nes buvo laikoma ragana.

Už šios visatos yra paslėptas kitas pasaulis - eterinė karalystė. Jo gyventojai išikūnija planetinėse šviesos formose. Šios būtybės arba „vaiduokliai“ yra nematomi mūsų akims ir paprastai lieka įkalinti savo pasaulyje, kaip ir mes esame įkalinti savo fiziniame pasaulyje. Jei piktavaliams planetinės karalystės gyventojams būtų lengva prasiskverbti į mūsų žemiškąją plokštumą ir mums pakenkti, gyventume amžinoje baimėje ir terorizme.

Mūsų žemėje ir taip pakankamai siaubų ir siaubų. Tikrai Dievas nenori prie mūsų kančių pridėti vaiduoklių ir demonų kišimosi!

Tačiau yra keletas planetinių būtybių, vadinamų klajojančiomis dvasiomis. Šios dvasios yra stipriai prisirišusios prie Žemės ir nori patekti į žmogaus kūną, kad galėtų jį naudoti kaip savo juslinių malonumų priemonę. Šios būtybės paprastai yra nematomos ir neturi galios paveikti paprastų žmonių. Kartais piktavališkoms dvasioms pavyksta patekti į žmogaus kūną ir protą bei jį užvaldyti. Tai nutinka tik tada, kai tas žmogus yra protiškai nesubalansuotas, kai jo protas susilpnėjo dėl neveiklumo ar nemąstymo, pavyzdžiui, kai žmogus palieka savo automobilį atrakinant su rakteliais viduje. Tokiu atveju valkata gali įlipti į automobilį ir nuvažiuoti.

Klajojančios dvasios yra tos sielos, kurios per mirtį prarado savo kūnus, bet lieka prie jų giliai prisirišusios. Todėl jos visais įmanomais būdais stengiasi panaudoti bet kurio žmogaus kūną savo tikslams pasiekti. Laimei, klajojančios dvasios negali atlaikyti intensyvių dvasinės minties ir sąmonės vibracijų. Tie nuoširdūs Dievo ieškotojai, kurie Jį apmąsto ir medituoja, neturi ko bijoti šių pasiklydusių

ir suklaidintų būtybių. Nes Dievas yra Aukščiausiasioji Dvasia, ir jokia dvasia, kad ir kokia bloga būtų, negali pakenkti tiems, kurie myli Dievą ir nuolat Jį prisimena.

Norėdami suprasti planetinių būtybių prigimtį, pirmiausia turime suprasti save. Kai Dievas mus sukūrė, Jis pirmiausia sukūrė mus kaip sąmonę. Iš savo visa apimančio proto Jis mus suformavo, ir iš šios perspektyvos mes pirmiausia esame psichinės būtybės. Argi ne tiesa, kad kuriant ką nors naujo, pirmas žingsnis yra įsivaizduoti to modelį savo mintyse? Tada surenkate reikalingas medžiagas ir galiausiai įgyvendinate tą idėją. Tai taip pat taikoma mūsų ir visos kūrinijos sudėčiai. Mes turime tris prigimtis: psichinę prigimtį (idėją), eterinę prigimtį (kūrinio medžiagą) ir fizinę prigimtį (tankų produktą).

Fizinis kūnas sudarytas iš 16 elementų. Tačiau kaip šios cheminės medžiagos iš materialių elementų buvo sujungtos, kad kūnas taptų proto įrankiu, yra išties stulbinantis!

Kai kurie žmonės nori kasmet nusipirkti naują automobilį, tačiau jie priversti išlaikyti savo seną fizinį modelį šešiasdešimt, septyniasdešimt ar net daugiau metų! Net ir tada, kai kūnas susidėvi, noras jį išlaikyti išlieka stiprus, kol Dievas pasako: „Užtenka! Išlaisvink mane iš šio kūno!“ Tada žmogus iššoka iš savo yrančio kūno ir atsiduria eteriniame kūne, sudarytame iš šviesos ir gyvybingumo. Jie džiaugiasi sužinoję, kad per savo naują kūną gali girdėti, matyti ir liesti, ir kad jiems nereikia kaulų, kuriuos galėtų sulaužyti, ar kūno, kurį galėtų pažeisti.

Kai žmogus miršta, jo fizinis kūnas suyra, bet planetinis kūnas išlieka visas savo pirminėje būsenoje.

Kur tos sielos, kurios paliko Žemę? Jos klajoja eteriu. Galėtumėte sakyti: „Tai neįmanoma“, bet palyginkime:

Jei primityvios genties nariui pasakyčiau, kad muzika egzistuoja eteryje ir ją galima pagauti bei išgirsti, jie iš manęs juoktųsi arba galbūt net panikuotų. Bet jei atsineščiau radiją ir nustatyčiau jį į stotį, transliuojančią muziką ir dainas, jie negalėtų paneigti mano teiginio. Panašiai galiu kitiems įrodyti, kad nežemiškos būtybės keliauja eteriu, ir jie bus bejėgiai to paneigti. Nežemiškas pasaulis yra čia, anapus tankių fizinės visatos vibracijų.

Jei žmonės galėtų matyti daugybę planetinių būtybių eteryje aplink save, daugelį apimtų baimė, o kai kurie bandytų ieškoti savo išėjusių artimųjų.

Jei giliai sutelksite dėmesį į dvasinę akį, vidine vizija galėsite suvokti spindintį pasaulį, kuriame gyvena visos sielos, perėjusios į eterinę karalystę. Žmonėse širdis veikia kaip imtuvas, o dvasinė akis perduoda šviesą. Net jei negalite matyti savo išėjusių artimųjų, jei ramiai sutelksite savo jausmus į širdį, pajusite brangių žmonių, gyvenančių šviečiančiuose kūnuose, buvimą, mėgaudamiesi laisve nuo fizinio kūno pančių.

Matau daug planetinių būtybių, kurios paliko Žemės plokštumą, bet jos negali manęs matyti. Nesu joms matomas, bet galiu jas pamatyti, jei noriu.

Todėl mirties metu palikdami kūną nesame visiškai laisvi. Mūsų sielos lieka įaustos į dvi subtilias formas: planetinį (energijos kūną) ir priežastinį (minčių kūną).

Kai žmogus įgauna fizinį pavidalą, jis tampa matoma būtybe šiame pasaulyje. Po fizinio kūno mirties jis lieka planetiniame pasaulyje kaip „vaiduoklis“, tai yra nematoma būtybė, turinti

protinius gebėjimus ir tą patį mąstyseną bei savybes, kurios jį išskyrė žemiškojo gyvenimo metu.

Planetinio pasaulio gyventojai, žinoma, gali matyti vienas kitą savo šviečiančiuose kūnuose, tačiau planetinės būtybės mums Žemėje paprastai yra nematomos, nebent žinome, kaip prasiskverbti į planetinį pasaulį dvasine akimi. Kai sielos nusimeta savo eterinius kūnus ir patenka į priežastinio pasaulio psichinę būseną, jos visiškai neišnyksta, o tampa visiškai nematomos, lygiai kaip ir mintys yra nematomos.

Kai sielos išsivaduoja iš kūniškų troškimų, joms nebereikia iš naujo įsikūnyti Žemėje. Šios sielos tada juda tarp planetinės karalystės ir priežastinio rojaus, toliau įsikūnydamos planetiniame lygmenyje, kol pasiekiamas ir dvasinis išsivadavimas iš tos būsenos. Kai visi priežastiniai troškimai išnaudojami, individas tampa išties laisvas arba laisva siela.

Jei išėjusi siela vis dar turi neišpildytų troškimų iš savo žemiškojo gyvenimo, ji ir toliau jaus tuos troškimus planetiniame pasaulyje ir trokš išreikšti save fiziniame kūne. Taigi, ta siela su savo planetiniu kūnu yra grąžinama į ląstelę (spermatozoidus), suformuotą iš spermos ir kiaušinėlio, ir reinkarnuojasi kaip naujagimis.

Neišmintinga žmogui visam laikui priskirti sau kokį nors fizinį trūkumą. Tarkime, kažkas šiame gyvenime netenka rankos, ir šio netekties mintis įsitvirtina jų sąmonėje, įtikindama juos, kad jie niekada nebegalės jos naudoti. Kai jie reinkarnuosis, jie atsineš tą trūkstamos rankos jausmą. Jei ši neigiama mintis bus pakankamai stipri, ji gali trukdyti sąmoningos gyvybinės veiklos, kuri sukuria naujo kūno rankas, kūrybiniam darbui. Todėl žmogus niekada neturėtų savęs apibrėžti pagal fizinio kūno

netobulumus ir trūkumus. Tokie apribojimai netaikomi sielai, kuri yra tyras ir tobulas Dievo paveikslas.

Taigi, matai, kad prieš įgydamas fizinį pavidalą, buvai dvasia, o po mirties vėl tapsi dvasia. Mes esame dvasios net ir miegodami, nes miego metu visiškai nesuvokiame savęs kaip fizinių kūnų. Taigi, kadangi miegodami esi dvasia, o po mirties būsi dvasia, kodėl dvasios turėtų bijoti? Tuo visada buvai - dvasia - ir visada būsi - ir tuo būsi visą amžinybę.

Vienintelis skirtumas yra tas, kad mirties metu įžengę į planetos karalystę, negalite savo nuožiūra susikurti fizinio kūno, panašaus į tą, kurį turite dabar. Tik Didieji Meistrai, susivieniję su Aukščiausiuoju Kūrėju, gali tai padaryti. Dvasiškai pažengusios sielos gali sustiprinti subtilias planetinio kūno vibracijas į apčiuopiamą kūną.

Mes bijome mirties dėl skausmo ir sunaikinimo idėjos. Tai klaidinga nuomonė. Jėzus Kristus po mirties apsireiškė savo mokiniams kūnu. Lahiri Mahasaya sugrįžo kūnu ir krauju kitą dieną po mirties. Mes parodėme, kad jie nepražuvo.

(Ir Pasiuntinys, ramybė jam, tarė: „Tiesiausi iš jūsų sapnuose yra teisingiausi iš jūsų kalboje“ Ir „Kas mane mato sapne, tas yra lyg matytų mane realybėje“)

Nors dvasinių polių atvejai reti, nereikėtų sakyti, kad jų liudijimai yra neteisingi.

Aš asmeniškai mačiau savo mokytoją Šri Juktsuvarą, kuris buvo prikeltas maždaug po trijų mėnesių nuo mirties (žr. „Dvasiniai pasauliai: jų realybė ir prigimtis“ šioje svetainėje).

Šventosiose išminties knygosose teigiama, kad žmogaus siela iš esmės yra dieviškosios dvasios atspindys. Ji niekada nepatiria mirties agonijos ar gimimo skausmo, o jos egzistavimas yra amžinas tol,

kol tęsiasi pats egzistavimas. Ši siela yra amžinai gyva ir nekintanti, nepaliesta irimo ir nepaveikta sunaikinimo.

Daug kartų vienas sergantis mokinys, gyvenantis toli, savo atsidavimo ir meilės stiprybe pritraukė mano planetarinį kūną prie savęs. Vienas toks atvejis nutiko čia su mokine, vardu Seva Devi. Ji buvo nepaprastai atsidavusi mokinė. Kartą ji sunkiai susirgo, bet slėpė tai nuo visų. Kai aplankiau ją ligoninėje, ji man pasakė: „Prašau, paprašyk Dievo, kad manęs daugiau nelaikytų šiame kūne.“

Vėliau grįžau į Encinito atsiskyrėlio buveinę Ramiojo vandenyno pakrantėje ir vieną rytą staiga pajutau skaidrią Sevos Devi planetinę vibraciją. Savo atsidavimu ir dvasine meile ji pritraukė mano eterinį kūną prie savęs. Akimirksniu mano fizinis kūnas sustingo, tarsi iš jo būtų pasitraukusi gyvybė. Vėliau man papasakojo, kad Seva Devi staiga sušuko: „Svamadžis čia!“, prieš pat palikdama mano kūną, nes ji sąmoningai suvokė, kad esu perkeliamas į kitą pasaulį.

Vėliau pamačiau ją, jos kūnas spindėjo, sėdinčią vienoje iš mano pamokų, tokią, kokia ji atrodė gyvendama. Jei kas nors būtų mane tada palietęs, jie taip pat būtų galėję ją matyti, nors tie, kurie yra toje dvasinio sąmoningumo būsenoje, neleidžia kitiems jų liesti.

Daug kartų peržengėme mirties slenkstį ir grįžome į gyvenimą, tad kodėl bijoti mirties? Ji ateina, kad mus išlaisvintų. Žinoma, neturėtume trokšti mirties, bet turėtume joje rasti paguodą - kai ji ateina pati savaime - kad išgelbėtų mus nuo įvairių bėdų.

Žmonės taip pat bijo mirties dėl ilgo buvimo šiame fiziniame kalėjime, iki tokio lygio, kad bijo ją palikti. Bet kvaila žmogui bijoti.

Kadangi Dievo valia yra, kad šį senovinį fizinį modelį turėtume iki mirties, privalome jį saugoti ir tinkamai prižiūrėti.

Indijoje yra istorija apie mirštantį jaunuolį, kuris, išgirdęs aplink save liūdesio ir atsisveikinimo kančios verksmą, sušuko:

Neįžeidinėk mano sielos savo užuojautos šūksniais

Kai įžengi į amžinąsias šviesos ir meilės karalystes

Aš turėčiau tavęs gailėtis ir užjausti tavo situaciją.

O man

Po šiandien ligų daugiau nebus

Net ne lūžęs kaulas

Jokio liūdesio, jokio nepakeliamo skausmo

Nes svajoju apie džiaugsmą ir plaukiu džiaugsmo jūroje

Ir aš kvėpuoju džiaugsmu

Prailgintas darbo laikas!

Žmogus nežino, kas jam nutiks šiame pasaulyje. Jis gyvena tarp baimių ir psichologinio nerimo. Tie, kurie iškeliavo anapilin, jo gailisi ir laimina iš savo pasaulio. Tai pasakiau motinai, kuri neteko sūnaus, ir vos tik baigiau aiškinti, ji tuoj pat nusišluostė ašaras ir tarė: „Niekada nejaučiau tokios ramybės. Esu laiminga žinodama, kad mano sūnus laisvas. Maniau, kad jam nutiko kažkas baisaus.“

Daugelis dvasiškai pažengusių žmonių gali matyti savo eterinius kūnus

Kai mirties metu eterinis kūnas pakyla arba palieka fizinį kūną, išeinantis asmuo mato savo kūną kaip mirusį. Tas pats išgyvenimas nutinka, kai pažangūs jogai peržengia fizinio kūno ribas valios pastangomis, suteikdami jiems galimybę palikti ir

grįžti į savo kūną kada panorėję. Tačiau daugelis žmonių, manančių, kad gali tai padaryti, klysta. Vien mintis apie kažko patyrimą dar nereikia, kad tai įvyks. Svarbu žinoti metodą.

Kartą pas mane atėjo vyras iš Niujorko ir tvirtino, kad gali keliauti eteriškai (iš savo fizinio kūno). Aš jam pasakiau: „Nemanau; tu įsivaizduoji, kad turi tokį gebėjimą“. Bet jis primygtinai reikalavo mane išbandyti. Aš sutikau ir pasakiau: „Gera, tada keliaukite eteriškai ir nusileiskite žemyn, ir papasakokite, kas vyksta restorane.“

Jis akimirką tylėjo, tada tarė: „Dešiniajame kampe stovi fortepijonas.“

Buvau tikra, kad jis tai įsivaizduoja, nes jo kvėpavimas ir pulsas buvo normalūs.

Taigi aš pasakiau: „Priešingai, manau, kad ten rasite dvi moteris, sėdinčias prie stalo.“ Jis iš manęs šaipėsi. Tada kartu nuėjome į restoraną, o kampe nebuvo fortepijono, tik dvi moterys, sėdinčios prie stalo. Galiausiai mūsų draugas suprato, kad jį apgavo jo paties fantazijos.

Savo ezoterinėse planetų vizijose dažnai matau siaubingus įvykius, bet man jie atrodo kaip filmas. Pasaulis buvo skirtas mus pramogauti, o ne kankinti ar gąsdinti. Ir Visagalis Dievas savo kūrinijos dramą padarė neįtikėtinai sudėtingą, kupiną gėrio ir blogio prieštaravimų.

Turime išmokti suprasti savo paslėptą dvasinę prigimtį. Tačiau tai neįmanoma tol, kol nuolat apsiribojame fiziniu kūnu. Nuolatinis susirūpinimas materialiais dalykais daro mus materialistais ir slopina mūsų dvasinius siekius. Turime Dievą laikyti svarbiausiu dalyku savo gyvenime. Jei Jį nustumime į antraeilę vietą, Jis neateis pas mus ir mes Jo nepažinsime. Pasaulio pagundų yra daug ir jos visada

yra. Tie, kurie trokšta dvasingumo, turi suaktyvinti savo valią ir prasibrauti per tankų pagundų mišką, kad pasiektų saugią ir ramią karalystę.

Eterinį planetinį pakilimą sąmoningai patirti galima tik tada, kai žmogus pasiekia gilią dvasinės ekstazės būseną, išplėsdamas savo sąmonę iki aukštesnio sąmoningumo lygio. Dvasine akimi jie gali suvokti bet kurį erdvės tašką, tiek šiame pasaulyje, tiek eterinėje karalystėje. Jie taip pat gali peržengti laiko ir erdvės ribas. Kai kurie dvasiškai pažangūs asmenys geba sutalpinti savo eterinius ir net fizinius kūnus į bet kurią vietą. Ši būseną vadinama bilokacija arba dvigubu buvimu, kai galima būti dviejose ar daugiau vietų vienu metu. Šioje būsenoje fizinis kūnas yra sustabdytos animacijos būsenoje, panašioje į transą. Kai meistras pasiekia aukščiausią dvasinės ekstazės stadiją (dieviškojo pažinimo stadiją), jis gali normaliai atlikti visas savo funkcijas, likdamas paniręs į šventą ekstazės būseną.

Kas ieško prieglobsčio Dieve, tas negali būti įskaudintas ir jam nėra ko bijoti, kol tiki Dievu ir tvirtai laikosi Jo vadovavimo. Tačiau kai žmogus leidžia neigiamoms mintims įsiskverbti į jo protą ir tiki, kad kažkas bando jam pakenkti, jis suteikia tam žmogui galią tai padaryti.

Įsivaizduokite, kad kažkas jums siunčia klaidingą mintį, ir jūs ją priimate. Jums neabejotinai tai pakenks. Tačiau jūs turite galią atmesti blogas mintis. Nebijokite tų, kurie turi piktavališkų ketinimų, nes niekas negali jūsų paveikti, nebent esate psichologiškai silpni. Baimė ir uždaras protas leidžia blogiui patekti į vidų. Bet kai sau patvirtinate: „Dievas yra su manimi ir mane saugo“, iš kitų minčių jums ateis tik gėris. Net jei kas nors jums siunčia blogas mintis, jos jūsų nepasieks; veikiau jos atsigręš

ant siuntėjo, pakenkdamos jam taip, kaip jis žino ar nežino. Apsupkite save Dievu ir ieškokite prieglobsčio Jo palaimintame varde, stipriausioje jėgoje visatoje. Tai neįveikiama siena, į kurią sudaužomos visos blogio, melo ir veidmainystės strėlės, ir nuo kurios visos neigiamos mintys nukreipiamos ir atstumiamos atgal į jų šaltinį ir kūrėją!

Nekreipkite dėmesio į klajojančių vaiduoklių ir pasiklydusių dvasių jėgas ar į juodosios magijos praktikuotojus. Gyvenimo arenose veikia daug didžių ir nuolatinių kosminių jėgų. Tarp gėrio ir blogio vyksta kosminis karas. Tačiau nuoširdūs tikintieji, kurie elgiasi pagal savo tikėjimą ir gerus ketinimus, neturi baimės, nes galiausiai gėris nugalės.

Šį pasaulį valdo nematomos būtybės ir jėgos: Dievas, Jo pranašai ir Jo šventieji vienoje pusėje, o Šėtonas, jo pakalikai ir jo pikti sąjungininkai – kitoje. Tarp Dievo ir Jo angelų bei Šėtono ir jo sąjungininkų vyksta didelė kova. Problemos negalima atmesti kaip vien iliuzijos. Jei Šėtono nebūtų, mes neieškotume Dievo pagalbos prieš jį. Blogis egzistuoja ir su juo reikia kovoti visomis priemonėmis ir metodais.

Kai Dievas sukūrė žmoniją, Jis taip pat sukūrė Šėtoną. Šėtonas, turėdamas savo apgaulingą galią, egzistuoja tam, kad išbandytų žmones. Jei ugnis neištirpdo geležies, plieno negalima kalti ar kalti. Taigi, kai užklumpa liga ar skausmas, atminkite, kad tai išbandymas, kurį reikia išlaikyti. Nesiskundykite ir nesijaudinkite dėl tokių išbandymų. Daugybė didžių sielų žuvo nuo baisių ligų ir patyrė didžiules kančias. Kai kurios patyrė rimtų negalių, tačiau išlaikė savo tikėjimą ir laimingai pasiekė aukščiausią šlovę.

Mūsų planeta Žemė yra viena tankiausiai apgyvendintų vietų. Yra neišmatuojamai geresnių pasaulių nei ši Žemė, kupina visokių rūpesčių ir

sunkumą. Tačiau Dievas savo gailestingumu mūsų nepamiršta; Jis stengiasi įvairiais būdais padėti mums įveikti kančias ir kliūtis, stovinčias mūsų kelyje.

Dievas, Jo angelai ir milijonai gerų dvasių stengiasi Žemėje įtvirtinti šventą harmonijos tvarką. Kiekviena gera savybė ir naudingas bruožas kyla iš geros dvasios, nes geros dvasios nuolat sėja dorybingų minčių ir ketinimų sėklas mūsų proto dirvoje. Tačiau tuo pačiu metu tamsos karalius - Šėtonas - padedamas savo piktuųjų dvasių pasekėjų, pasaulyje kuria chaosą ir neramumus. Kas gi, jei ne Šėtonas, sukūrė ligų užkratus? Jis sukėlė daugybę maro formų, paskui tuberkuliozę ir kitą mirtiną ligą - vėžį ir kitas - visus demoniškus metodus žmonijai kankinti. Tačiau Dievas įkvepia daugelį tyrėjų sugalvoti naujų ir naudingų būdų ligoms išnaikinti.

Seksualinis malonumas yra apgaulingas dieviškosios palaimos atitikmuo. Kai seksas yra atskirtas nuo ištikimos meilės ir naudojamas gyvuliškiems instinktams tenkinti, jis tampa įrankiu Šėtono rankose, kad žmogaus sąmonė būtų įkalinta pojūčiams, nepajėgi patirti dieviškosios sąmonės.

Yra netikra trejybė, sukurta velnio kaip dvasinės ekstazės pakaitalas. Ta trejybė yra nežabotas geismas, alkoholio troškimas ir godumas pinigams.

Kai Adomas ir Ieva patyrė seksualinį pojūtį, jie iškrito iš Rojaus, prarasdami dieviškąją sąmonę, kuri leido jiems patirti vienybę su Dievu dvasinėje ekstazėje. Todėl jie buvo išvaryti iš Edeno sodo. Nuo tada žmonija buvo priversta daugintis lytiškai, kaip ir visi kiti tvariniai. Moteris gimdo skausmingai ir sunkiai. Vėliau vyras ir žmona turi susitaikyti su tuo, ką turi. Jei jie turi savanaudišką ir ydingą vaiką, jie privalo jį auginti. Iš pradžių jie turėjo galią sukurti viską, ko norėjo, proto galia, kaip ir Dievas.

**Palaimintos tos ankstyvosios nekaltumo dienos.
Tikrai, tai buvo laimingos ir šlovingos dienos.**

**Ir po viso to galiausiai pats Šėtonas taps įrankiu
Dievo rankose. Šėtonas nesilaiko savo pažadų
žmonijai, todėl nusivylę ir nusivylę kreipiasi į
ištikimąjį Viešpatį pagalbos ir savo vilčių išsipildymo.**

**Bet mums nereikia laukti nusivylimo, kad
paskatintų mus atsigręžti į Dievą. Neturėtume visų
kiaušinių sudėti į vieną krepšį.**

**Negalime apriboti savo laimės vilčių trapiu kūno
krepšeliu ir trumpalaikiais pasaulio malonumais.**

**Įsiklausykime, mano draugai, į Dievo balsą,
kalbantį mums per geras mintis. Dievas, Jo pranašai ir
Jo angelų dvasios kuria šias kilnias mintis. Šėtonas ir
jo pakalikai kuria mintis ir pagundas pagal savo
paveikslą.**

**Kai tik į galvą šauna pikta mintis, išvaryk ją be
jokio gailesčio, ir velnias nebegalės daryti tau įtakos
ir pakenkti. Atminkite, kad tą akimirką, kai
pagalvojate neteisingai, žengiate žingsnį arčiau
velnio.**

**Žmogus yra nuolatiniam judėjime, nuolat
judėdamas tarp gėrio ir blogio**

**Norint išvengti šios šaudyklinės diplomatijos,
reikia eiti ten, kur velnio ir jo pakalikų ranka negali
pasiekti Dievo širdies, ir tebūnie jums ramybė.**

Psichologinė pusiausvyra pokyčių metu

Vakariečiai pabrėžia fizinį komfortą. Kai oras itin karštas,

**jie kenčia dėl vėsavimo trūkumo, o kai itin šalta, jaučia
diskomfortą dėl dirbtinio šildymo nebuvimo. Tačiau Indijos
mokytojai skleidžia kitokią filosofiją. Jie sako, kad jautrumas
karščiui ir šalčiui, malonumui ir skausmui kyla dėl iliuzinių
apgaulingų pojūčių siūlymų ir dėl žmogaus įsitraukimo į jų
begalinius reikalavimus bei reagavimo į juos. Tačiau**

išmintingas žmogus yra tas, kuris ištrūksta iš pojūčių
.gniaužtų ir peržengia visas dvilypumo ribas

Didieji mąstytojai nesiūlo drausminti savęs iki tokio

lygio, kad pakenktų savo kūnui. Jie pataria protiškai
atsikratyti karščio ar šalčio pojūčio, kai karštis ar šaltis
tampa nepakeliamas, ir tuo pačiu metu ieškoti racionalaus
.šios būklės sprendimo

Gita sako: „Tie, kuriuos sieja jusliniai malonumai, negali
pasiekti meditacijai reikalingos psichinės pusiausvyros ir
negali susijungti su Dievu per Samadhi dvasinės palaimos
“. ekstazę

Kai žmogus sugeba mintyse atsiriboti nuo jutiminių
sutrikimų, jis pasiekia vidinę ramybę. Neveikdamas
ateinančių ir išeinančių pojūčių, jis atskleidžia esminę,
nekintamą sielos ramybę. Tame tvirtame, nepajudinamame
sąmoningume jis susilieja su absoliutu, begaliniu ir
.nekintamu

Pasyvus atsakas į visus kūno pojūčius sutrikdo ir protą,
ir sielą. Kai siela sutrikdoma, žmogus praranda savo tikrąją
prigimtį – ramybę. Dievas yra karščiausiose ir šalčiausiose
Žemės vietose. Jis yra Arktyje ir Tuščiajame Ketvirtyje,
nepaveiktas ekstremalių Savo žemiškosios kūrinijos sąlygų ir
temperatūrų. Žmonės, sukurti pagal Jo paveikslą, turėtų
stengtis sekti Jo elgesiu. Dievas mus patalpino šiame kūne,
veikiamus karščio ir šalčio, malonumo ir skausmo, tačiau Jis
nori, kad mes į šiuos dvilypumus žiūrėtume subalansuotai. Jis
nori, kad pakiltume virš visų dvilypumo formų. Turime ugdyti
jėgą ir ištvermę be neapdairumo ar įžvalgumo stokos. Kai
negalime išvengti didelio karščio ar šalčio, turime nuo jų
atsieti savo protą. Kuo daugiau pastangų dedame, kad tai
padarytume, tuo labiau protas išsilaisvina, kad
nepageidaujami pojūčiai negalėtų neigiamai paveikti mūsų
.sąmonės ar jausmų

Odos paviršius nesuvokia lytėjimo; šiuos pojūčius
apdoroja smegenys. Žmogus gali jausti skonį, liesti, uostyti,

girdėti ar matyti tik per protą. Atrodo, kad skonį jaučiame liežuvio paviršiuje, bet iš tikrųjų tą skonį registruoja smegenys. Panašiai, kai kūno dalis yra sužeista, skausmas pirmiausia jaučiamas galvoje, o ne pažeistame organe. Skausmui pajusti turime du mechanizmus: nervą ir smegenų kamieną. Pojūtis atsiranda, kai smegenys leidžia bendrauti tarp nervo ir smegenų kamieno. Jei smegenys neatpažįsta skausmo, skausmo nėra. Tai nepaprastas didžiųjų Indijos meistrų atradimas. Kai žmogus yra veikiamas chloroformo ar anestetiko, jis nejaučia skausmo, nes pojūčiai nepasiekia smegenų. Nervų galūnėse yra mažyčiai plaukeliai, per kuriuos skausmo signalai perduodami į smegenis. .Anestetikas neleidžia šiems skausmo signalams perduoti Smegenys yra proto jutimo organas, ir visi kūno pojūčiai į jas perduodami per nervus ir pačias smegenis. Kadangi protas yra susijęs su smegenimis, jis šiuos pojūčius priima ir interpretuoja. Protą, sustiprintą teigiamo mąstymo, mažiau veikia malonumo ir skausmo pojūčiai. Jis suvokia šiuos .pojūčius, bet nėra jų saistomas Žmonėms buvo suteiktas pojūtis, skirtas apsaugoti savo kūną. Be jo žmogus galėjo patirti rimtą įpjovimą ar nudegimą to nesuvokdamas. Gyvūnai neišvystė šio gebėjimo, todėl jų skausmo pojūtis yra silpnesnis; kitaip žiaurumas, patiriamas jiems taikant tam tikrus žudymo ir skerdimo metodus, būtų nepakeliamas. Pavyzdžiui, krabai metami į verdantį vandenį !dar gyvi

Kadangi ir skausmas, ir malonumas yra proto kūriniai, fizinį skausmą galima palengvinti praktikuojant proto kontrolę. Tuomet pojūtį galima patirti kaip nenormalios būklės rodiklį nejaučiant skausmo. Bhagavad Gita tai nagrinėja išsamiau. Padidėjęs jautrumas malonumui ar skausmui sustiprina jų poveikį, o sumažėjęs jautrumas sumažina skausmo poveikį ir sumažina juslinių malonumų vergiją. Treniravau savo kūną ir protą, kad jie taptų mažiau jautrūs dirgikliams, ir išsivadavau iš jutiminių trukdžių. Šis

mokymas yra kelias į išsivadavimą iš pojūčių gniaužtų ir jų
.begalinių reikalavimų

Vienas gydytojas turėjo tokią psichinę tvirtybę, kad
sugebėjo atlikti sau pavojingą operaciją! Žinoma, tai
neįmanoma protui, pavergtam fizinių prisirišimų. Tačiau
treniruojantis protas gali tapti neįtikėtinai stiprus. Kuo
daugiau žmogus treniruoja ir lavina savo protą, tuo labiau
gali jį kontroliuoti. Išlepinta vaikas labai sielojasi net dėl
menkiausios žalos, o vaikas, išlavintas atsparumo ir
ištvermės, retai krūpteli ar atsitraukia nuo skausmo net ir po
.rimtų sužalojimų

Šiuo atžvilgiu didžiųjų Indijos meistrų propaguojamas
mokymo metodas visiškai skiriasi nuo Vakarų Indijos
dvasinių mokytojų mokomo metodo. Savo mokinius jie moko
visiškai išsivaduoti iš kūno ir jo pojūčių vergijos. Vakaruose
sukurta komforto sistema skatina kūno lepinimą, todėl
pastangos, dedamos lavinant protinius gebėjimus, yra
minimalios ir nereikšmingos. Indijoje (savo gidų
rekolekcijose) mokomės, kaip numalšinti pojūčių galią dar
užuomazgoje, kad netaptume jų pavergtais. Mano mokykloje
Rančyje, Bihare, kartais mažus vaikus migdydavome ant
mažų kilimėlių ant kietos žemės, ir jie užaugdavo sveiki ir
.stiprūs tiek fiziškai, tiek protišcai

Vakariečiai yra įpratę prie daugelio išorinių
atsipalaidavimo ir ramaus miego būdų. Indijoje mes
sėdėdavome ant karšto smėlio meditacijai. Palaipsniui
galėjome visą dieną sėdėti karštyje ir šaltyje. Dėl šių
mokymų įgijau tokį protinį pajėgumą, kad niekas negalėjo
sutrikdyti ar paveikti mano sąmonės. Kai atjungiu savo protą
.nuo pojūčių, manęs visiškai niekas netrikdo

Prieš daugelį metų oras buvo nepakeliamai karštas, ir
visi sunkiai kvėpavo. Per mintis jų diskomfortas buvo
perduotas man, neleisdamas susikaupti ir rašyti straipsnių.

Tada aš save bariau, sakydamas: „Kodėl visa tai?“ ir
.meldžiausi Dievui

Viešpatie, ta pati elektra sukuria šilumą orkaitėje ir ledą"

"!šaldytuve, todėl oras švelnus

Atmosfera man iškart tapo maloni, tarsi sniego sluoksnis

būtų apgaubęs mano kūną, ir aš pradėjau jausti didelį

.įkvėpimą bei rašyti be jokių sunkumų

Kartą, prieš daugelį metų, keliavau po valstiją atviru

automobiliu su grupe jaunų savęs pažinimo studentų, iš kurių viena buvo mano sekretorė. Mudu su juo užmigome

automobilyje, dalindamiesi maža antklode. Naktis buvo

stingdančiai šalta. Kai kietai miegojau, jis nutraukė nuo

manęs antklodę, o kai buvau pusiau pabudusi, aš

nesąmoningai nutraukiau ją nuo jo! Tai tęsėsi kurį laiką.

Tada mano protas tarė: „Kodėl tu taip elgiesi? Viskas gerai.

“!Tau šilta

Tada nusimečiau antklodę, atsisėdau ir pradėjau

medituoti, kol mano kūnas pasijuto šiltas kaip duonos kepalas. Kai po dviejų valandų mokiniai pabudo drebedami iš

šalčio, jie rado mane nejudantį. Buvau paskendęs šventoje

ekstazėje ir, manydami, kad miriau, bandė mane pažadinti iš

dvasinės ekstazės savo šūksniais. Bet aš nusišypsojau ir

tariau: „Kodėl visas šis triukšmas, jaunuoliai? Tęskime savo

kelį.“ Jie protestavo: „Jūs sėdėjote stingdančiame šaltyje be

palto ar antklodės!“ Vis dėlto aš neperšalau. Buvau

!vienintelis, kuriam buvo šilta

Reikia lavinti protą būti pozityvesniam. Jei pasiryžtate

neperšalti, tikimybė susirgti sumažės. Protą taip pat reikėtų

lavinti įveikti skausmą. Psichinis jautrumas padidina

skausmą, o skausmo padidinimas reiškia pamiršti Dievo

.paveikslą savyje – tą šventą ir nenugalimą paveikslą

Senovės Indijos išminčiai teigė, kad visi įpročiai pradeda

formuotis žmogui nuo trejų metų. Labai sunku pakeisti

šiuos įpročius, kai jie įsišaknija ir giliai įsišaknija sąmonėje.

Jei jūsų šeima ir aplinka įskiepijo į jūsų protą tai, kas jums patinka ir kas nepatinka, šie įspūdžiai gali išlikti su jumis visą

gyvenimą. Pirmas dalykas, kurio išmokau iš savo išmintingo

mentoriaus Šri Juktisvaro, buvo įveikti su pojūčiais susijusius psichologinius impulsus. Kai pirmą kartą nuėjau pas jį mokytis, peršaldavau, jei šaltu oru nenaudodavau šiltos antklodės. Tačiau mano mokytojas išmokė mane, kaip panaudoti savo proto galią, kad įveiktum šį polinkį. Dėl to išsivadavau iš peršalimo, kuris mane kamavo nuo vaikystės,
!kol gavau meistro mokymus

Kai kurie žmonės sako, kad turėtume pasikliauti vien protu. Kiti mano, kad turėtume tenkinti savo pojūčius. Abi .pozicijos yra kraštutinės

Pagal vieną teoriją, patartina reguliariai tikrintis sveikatą, kad būtų užtikrinta kūno sveikata ir gera savijauta, lygiai taip pat, kaip kartkartėmis apžiūrint automobilį. Tai logiška, tačiau žmonės nėra mašinos. Jei jūsų psichinė sveikata priklauso nuo jūsų fizinės būklės, anksčiau ar vėliau protas taps pavergtas kūno reikalavimų, todėl visų rūšių ir kiekių vaistai bei kitas fizinis gydymas taps neveiksmingi. Tai paaiškina, kodėl sergame nepagydomomis ligomis. Fizinis silpnumas įsišaknijo, nes protas atsisakė būti kūno .šeimininku

Pradžioje geriausia laikytis saiko. Jei patyrėte nedidelį sužalojimą, patepkite šiek tiek jodo, bet nepasikliaukite vien vaistais. Imkitės pagrįstų ir tinkamų atsargumo priemonių, kol palaipsniui galėsite vis labiau pasikliauti protu. Didieji mokytojai patys naudojo vaistus, kurie iš pradžių buvo pagaminti iš Dievo sukurtų žolelių ir cheminių medžiagų. Vaistai ir narkotikai dvasiniam mokytojui nėra būtini, tačiau norėdami parodyti, kad Dievo galia veikia nesuskaičiuojamai daug kartų, jie kartais gali pasirinkti naudoti tam tikrus vaistinius preparatus. Bet koku atveju pergalė slypi proto galioje. Kai tvirtai įsitikinate, kad galite apsieiti be jokių vaistų be jokio neigiamo poveikio, jūs triumfujete ir įgyjate .kūno valdžią

Kartą mokytojas susilaužė ranką ir leido ją gydyti bei perrišti. Kai netrukus po nelaimingo atsitikimo jo aplankyti

atėjo turtingas vyras, sunerimę mokiniai manė, kad lankytojas nusivils pamatęs mokytojo ranką įtvare (kabanti ant kaklo). Mokytojas lankytojui tarė: „Kaip matote, mano ranka lūžusi ir man skauda.“ Mokiniai įsivaizduoja, kad pamatę mano lūžusią ranką, pagalvos, kad Dievas mane „paliko ir manimi nebesirūpina. Nekreipkite į juos dėmesio

Kitą kartą tas pats mokytojas, apimtas nepaprasto susižavėjimo, giedojo Dievui, kai užkrito ant netoliese įkaitusių žarijų krūvos. Tačiau jis toliau giedojo. Kai mokiniai jį pakėlė, jie pamatė, kad kelios žarijos prilipo prie jo nugaros ir degino kūną. Jie buvo pasibaisėję dėl šiurpaus vaizdo, bet mokytojas nusišypsojo ir ramiai tarė: „Na, tiesiog nuimkite žarijas, užuot taip susirūpinę!“ Jis nesiskundė jokių skausmu.

Tai yra psichinė transcendencija, kurią demonstruoja mokytojai. Šį kartą mokytojas įrodė, kad jis iš tiesų yra aukščiau skausmo. Pirmą kartą jis parodė, kad jį paveikė skausmas, bet jis jį ištvėrė kantriai ir nuolankiai

Reikia laikytis tvirtos pozicijos kūno ir jo reikalavimų atžvilgiu. Šventraščiuose teigiama, kad karščio ir šalčio, malonumo ir skausmo sąvokos kyla iš pojūčių sąlyčio su tų jausmų ar pojūčių šaltiniais. Tačiau šie jausmai ir pojūčiai turi pradžią ir pabaigą. Jie yra trumpalaikiai ir laikini, todėl juos reikia kentėti kantriai ir susikaupus. Kodėl verta būti paveiktam nedidelio šalčio ar skausmo? Didesnė psichologinė drąsa turi būti ugdoma lavinant protą ištvėrti, kol jis pagaliau galės pakilti virš visų kitų skausmo ir kančios formų

Kūnas tėra narvelis, apdengtas kūnu, kuriame gyvybės paukštis gyvena ribotą laiką. Pats gyvybė yra visiškai laisva nuo kūno, bet gyvybė yra susieta ir prižiūta prie ribotų, ribojančių kūno būsenų, ir dėl šios priežasties kenčia

Budrumo metu jaučiate fizinius pojūčius, tačiau miego metu, kai jūsų protas yra laisvas nuo kūno, jūs šių pojūčių nesuvokiate, o patiriate gilią ramybę

Kadangi žmogus sukurtas pagal Dievo paveikslą, jis gali gyventi kūne, visiškai atsiribojęs nuo kūno pojūčių. Tačiau vietoj to jis prisiima kūno būsenas ir jas padaro dar .realesnes

Norint atsikratyti pojūčių, reikia mintyse atsiriboti nuo kūno. Štai kodėl šventieji pataria psichologiškai peržengti ir malonumą, ir skausmą, ir tai galima pasiekti tik praktikuojant. Aš pati įrodžiau šią tiesą ir žinau, kad per didelis jautrumas daro daug žalos. Nuolankus paklusnumas pojūčių reikalavimams yra visų skausmų ir kančių priežastis.

Dievas mums nepasakė kančių. Jis sukūrė juslinius suvokimus, kad mus vestų ir linksmintų, ir Jis ketino ir tebekenčia, kad išmintingai naudotume fizinį kūną, o ne taip prie jo prisirištume, kad taptume nelaimingi ir apgailėtini. Jei žmogus labai myli augintinį, jis reaguos į to gyvūno pojūčius, net jei nėra fiziškai su juo susijęs nervų sistema. Panašiai ir mūsų fiziniai skausmai kyla dėl per didelio psichologinio .prisirišimo prie kūno

Protas turi įgyti didesnę kūno valdžią. Nuostabu gyventi proto galia, nes protas gali padaryti viską, ko iš jo prašoma.

Ir kaip galima vis labiau pasikliauti protu? Palaipsniui pripratintam prie karščio ir šalčio, miegoti ant kieto čiužinio ir .mažinant priklausomybę nuo įprastų patogumų

Kol kalbėjau, visiškai nepastebėjau šiandienos aukštos temperatūros, bet vien užsiminus apie karštį, pradėjau tai .jausti

Kartą skaičiau paskaitą itin karštu oru. Be to, mano kūne pakilo karštis, kaip ir kaskart, kai skaitau paskaitas dvasinėmis temomis. Mano protas sakė: „Negalite baigti “.paskaitos nenusivalę prakaituoto veido

Kišenėje ieškojau nosinės, bet neradau. Tada pažvelgiau į dvasinę akį ir sušnibždėjau savo mintims: „Visiškai nėra karščio.“ Tvankus karštis tuoj pat išnyko ir aš ramiai bei .maloniai tęsiau paskaitą, gaiviai vėsindamasis

Praktikuokite šiuos dalykus patys ir pažiūrėkite, ar tai, ką sakau, yra tiesa. Skausmą galite sustiprinti jautrumu ir sumažinti protiniu laisvumu. Kai miršta mylimas žmogus, užuot pernelyg sielvartavę, turėtume pripažinti, kad jis perėjo į aukštesnę sferą pagal Dievo valią ir kad Dievas žino, kas jam geriausia. Turėtume dėkoti Dievui už jo išlaisvinimą ir siųsti jam mylinčias mintis bei gerus linkėjimus, prašydami Dievo juos priimti ir suteikti jiems savo gailestingumą ir palankumą amžinojoje buveinėje, kur jis nebijos ir nesiliūdės Natūralu liūdėti dėl artimųjų netekties; kitaip nebūtume žmonės. Tačiau liūdesys neigiamai veikia juos, laikydamas juos arčiau žemiškosios sferos nei dangiškosios. Pernelyg didelė melancholija neleidžia mirusiai sielai žengti didesnės ramybės ir laisvės link

Dauguma šiandieninių Žemės gyventojų čia nebuvo prieš šimtą metų. Kiti buvo čia prieš mus. Ir mūsų čia taip pat nebus po kelerių metų. Mūsų laikas baigsis, ir ateities kartos mūsų neprisimins. Žmonės tada jaus, kaip ir mes jaučiame dabar, kad šis pasaulis yra jų pasaulis, bet jis bus iš jų atimtas, ir jie iš jo, vienas po kito. Mirtis turi būti žmogaus būtinybė; kitaip Gailestingasis Dievas nebūtų leidęs, kad tai nutiktų niekam. Todėl turime stiprinti savo tikėjimą Dievu ir nebijoti mirties

Tie, kurie bijo mirties, negali atpažinti savo tikrosios prigimties. Šekspyras yra pasakęs: „Bailieji prieš mirtį miršta.“ daug kartų; drąsuoliai mirties nepatiria tik vieną kartą. Bailys dienas leidžia psichologinio sielvarto ir lėtos mirties būsenoje. Drąsus žmogus patiria tik galutinę mirtį – greitą ir neskausmingą. Jei žmogus miršta natūralia mirtimi arba yra dvasiškai pažengęs, jo dvasinė sąmonė iškart pabunda po kūno mirties ir jis atsiduria kitame egzistencijos lygmenyje – lygmenyje su visais pojūčiais, bet be kūno. Suvokimas remiasi prote. Mirties metu žmogus atsisako savo tankaus fizinio kūno, kuris yra žemesnio lygio proto atvaizdas ir visų sielos bėdų priežastis

Yra dviejų rūšių žmonės: tie, kurie nuolat skundžiasi ir dejuoja dėl pasaulio bėdų, ir tie, kurie gyvenimo sunkumus įveikia šypsenomis, išlaikydami pozityvumą nepaisant nepalankių aplinkybių. Nereikia į viską žiūrėti pernelyg rimtai. Jei visi žmonės būtų pozityvesni ir harmoningesni, .pasaulis būtų daug geresnė vieta nei dabar

Civilizacijos džunglėse, šiuolaikinio gyvenimo sunkumų ir sudėtingumo apsuptyje, slypi tikrasis išbandymas. Viskas, ką žmogus daro, jam atsilygina – gėris už gėrį ir blogis už blogį. Tie, kurie nekenčia kitų, bus nekenčiami mainais. Tie, kurie prisipildo neigiamų minčių ir prieštarų emocijų, griauja savo charakterį ir užgesina savo laimę. Jei jaučiatės pikti, pasivaikščiokite ir suskaičiuokite nuo vieno iki penkiolikos arba nukreipkite savo dėmesį į ką nors malonaus ir džiaugsmingo. Kai kiti su jumis blogai elgiasi, neprotinga stengtis elgtis su jais taip pat. Kai pykstate, jūsų protas užverda, kenčia širdies vožtuvai, o jūsų kūnas išsenka ir praranda gyvybingumą. Siųskite ramybės ir gėrio bangas, kurios geriausiai išreiškia tikrąją jūsų sielos prigimtį, dieviškąjį poveiklį jumoje. Tada niekas negalės jūsų .sukrėsti ar sutrikdyti jūsų ramybės

Trumpai tariant, viskas prasideda prote. Nuodėmė yra proto kūrinys. Maži vaikai vaikšto nuogi be jokio nuodėmės jausmo. Viskas yra tyra tam, kuris turi tyrą ir aiškų protą, ...bet

Geidulingai laisvamanei viskas atrodo bloga ir pikta
Jei žmogaus veiksmai blogi, jo įtarimai bus blogi, ir jis)

(tikės tuo, ką yra įpratęs įsivaizduoti

Nedrausmingas protas sukuria chaosą mūsų gyvenime.

Tie, kurių protus pavergia pojūčiai, yra nesantaikos ir karo .kurstytojai, neteisybės ir tamsos ramsčiai

Dievas įdėjo mūsų sielas į šiuos kūnus, apdovanotus pojūčiais, kad galėtume gyventi šiame pasaulyje ir mokytis iš savo bei kitų patirties, neleisdami savo laimei diktuoti nuolat kintančių įvykių ir aplinkybių aplink mus. Dievas nori, kad

mes kontroliuotume savo troškimus, o ne leistume jiems valdyti mus, ir kad turėtume psichinę pusiausvyrą ne tik tada, kai viskas šviesu ir linksma, bet ir sunkumų bei vargų metu. Savęs pažinimas suteikia mums šį meistriškumą Gyvenimo ir mirties šokis niekada nesustoja, bet žmogus turi psichologinį gebėjimą pakilti virš visų juslinių patirčių ir nebūti paveiktam gyvenimo prieštaravimų Žmonės gali įveikti gyvenimo apribojimus, jei į daiktus ir įvykius žvelgia subalansuotai. Taip darydami jie atskleidžia savo nepalaužiamą dvasinę prigimtį Pasiekusieji šį drausmės lygį gyvena kaip karaliai tarp žmonijos ir vienijasi su begaliniu absoliutu, kuris nepavaldus pokyčiams ar pakeitimams Dvasiniai jogos mokymai kruopščiai ir tiksliai nagrinėja gyvenimo detales, nurodydami, kaip elgtis visomis aplinkybėmis. Žmonės sukurti pagal Dievo paveikslą, tačiau prarado ryšį su tuo palaimintu paveikslu ir turi jį iš naujo atrasti savyje Grynas auksas, palaidotas po žemės krūvomis, išlieka grynu auksu, išlaikantis visas savo savybes, nepaisant jo slėpimo. Norint jį atidengti, reikia giliai įsikasti į dirvą ir ieškoti, kol jis randamas. Panašiai daugybė molio pavidalo įpročių ir žemiškų pojūčių sluoksnių dengia kilnią, auksinę sielą. Šis „molis“ yra žmogaus psichologinių problemų, tokių kaip nervingumas, baimė, neapykanta, pavydas, nepilnavertiškumo kompleksai ir klaidingi suvokimai, šaknis ir visų kitų smerktinų savybių pagrindas. Norint atsikratyti šio žeminančio molio, reikia ugdyti stiprią ir atsparią proto būseną kūno ir pojūčių atžvilgiu. Prisirišimas prie kūno sukelia įvairias baimes. Savo mintyse įsivaizdavau visokias skausmo formas ir jas visas nugalėjau Norint suvokti, kad esame sukurti pagal Dievo tyrą paveikslą, reikia pakilti virš baimės ir pykčio bei įveikti pernelyg didelį jautrumą. Kai kuriems žmonėms sunku įtikti, nes juos varo ir slegia paviršutiniški įpročiai ir nereikšmingos

gyvenimo smulkmenos. Tačiau stipraus intelekto žmogus
gali pasakyti: „Šiandien galiu miegoti minkštoje lovoje, o
rytoj ant grindų; man viskas tas pats“ ir taip toliau. Šis
psichologinis neutralumas lavina protą, padarydamas jį
.paklusnų jūsų įsakymams ir gebantį vykdyti jūsų prašymus
Protas, draugai, labai apgaulingas, bet tobulėdamas jis
išmoksta manierų ir gero elgesio. Kai sakai: „Aš negaliu be
“!tokio maisto“, protas atsako: „Be tokio maisto neįmanoma
Bet tavo dvasia peržengia protą. Jei sakytum: „Neleisiu,
kad joks žmogus ar kas nors mane pavergtų“, protas
atsakytų, jei teiginys būtų tvirtas, o mintis – stipri. Tu esi ir
proto, ir kūno šeimininkas; nebūk jų vergas ir nešoka pagal
.jų melodiją
Išsivadavimas iš emocijų pančių yra vienintelis kelias į
ramybę ir laimę. Kad ir kokios būtų aplinkybės, stenkitės
pakilti virš visų skausmingų jausmų ir padaryti save
!laimingą, nes galite
:Rytų išminties tekstai sako
Visiškos vidinės ramybės būseną, pasiekiamą per jogos"
"meditaciją
Per kurį siela džiaugiasi matydama Aukščiausiąjį Aš,
šviečiantį kaip saulė vidurdienį
Kur sielos įžvalga suvokia ir patiria didžiausią džiaugsmą
Jogas džiaugiasi žinodamas paslėptą paslaptį
Kas pasiekia tą palaimintą būseną, tas sveikina save
radęs lobių lobį
Jis lieka saugus nuo laiko klatingumo ir gyvenimo
netikėtumų, užtikrintas savyje
Ta būseną, žinoma kaip joga, yra išsivadavimo iš
.liūdesio ir skausmo būseną
Palaiminti tie, kurie stengiasi to pasiekti drąsia širdimi ir
nepajudinamu ryžtu
Ir sveikinu tą, kuris jį suras ir mėgausis jo palaima,
.pranokstančia bet kokią vaizduotę
Tai nepaklūsta aprašymui

Ramybė tau **Pykčio kontrolė**

Kai kurie gali manyti, kad ši tema skirta tik tiems, kurie lengvai supyksta ar susierzina, tačiau ši emocija yra daug gilesnė, nei atrodo iš pirmo žvilgsnio. Žmogui gali pavykti kontroliuoti išorinę pykčio išvaizdą ar smurtinę jo išraišką, tačiau vis tiek jame gali būti paslėptas įniršis ir slopinamas apmaudas. Šis pyktis pasireiškia įvairiais būdais: greitu pykčiu, irzlumu, greitu pykčiu, nekantrumu, neramumu, .nepasitenkinimu, pavydu, niūrumu ir nelaimingumu

Iš tiesų, kiekvienas žmogus tam tikru mastu kenčia nuo pykčio problemos, nebent jis būtų pasiekęs pažangų sąmoningumo lygį, dvasinės ekstazės būseną ar ramybės .būseną

Pyktis – kad ir kokia forma jis pasireikštų – kyla iš nesugebėjimo išpildyti troškimo. Nesant vidinio džiaugsmo, kylančio iš sielos ryšio su dieviškuoju šaltiniu, žmogus bando išpildyti savo troškimus per juslinius malonumus, kurie iš esmės yra nemalonūs dėl savo laikinumo ir dažnai nesveikų .pasekmių

Tie troškimai dažnai sukelia nusivylimą, o vėliau pyktį, o .tai veda prie dvasinės sąmonės sunaikinimo

Veiksmingiausias būdas įveikti pyktį – spręsti jo pagrindinę priežastį: troškimus. Kuo daugiau troškimų, tuo daugiau nusivylimų. Neįmanoma išpildyti visų troškimų, nes potraukiai yra nepasotinami ir beribiai. Kuo labiau stengiamės išpildyti troškimą, tuo labiau prie jo prisirišame, ir kuo stipresnis mūsų prisirišimas, tuo didesnis mūsų skausmas, kai mums neleidžiama gauti to, kas patenkintų .mūsų troškimus ir išpildytų mūsų troškimus

Pavyzdžiui, gamta apdovanojo mus alkio jausmu, kad žinotume, kada kūnui reikia maisto. Tačiau prisirišimas sustiprina šį pojūtį ir paverčia jį psichologiniu skausmu. Jei žmogus, mėgstantis maistą, yra priverstas tris dienas susilaikyti nuo valgymo – dėl sveikatos ar dvasinių priežasčių .- tokį pasninką greičiausiai lydės tam tikras pykčio laipsnis

Kita vertus, kai kurie žmonės gali kelias dienas susilaikyti nuo maisto, nesijaudindami dėl maisto trūkumo, nes jie yra įpratę ir sėkmingai atsiriboję nuo kūno troškimų

Kai suprantame, kad troškimai yra pagrindinė pykčio priežastis, norime žinoti veiksmingus būdus, kaip konstruktyviai su tais troškimais susidoroti. Tam yra keli būdai

Pirma: troškimų išsipildymas

Paprastiems, nekenksmingiems troškimams logiška būtų juos įgyvendinti. Tačiau problema iškyla, kai dėl tų troškimų išsipildymo atsiranda naujų troškimų

Ramybė tau

Kruopštus planavimas geresniam rytojui

Jei be tikslo klajojate per gyvenimą laukdami galimybių pasiekti sėkmės, tos galimybės greičiausiai nepasibels ir sėkmės nerasite. Bet jei esate tas, kuris kuria savo ateitį ir savo rankomis piešia savo rytojaus žemėlapij, džiaukitės pasiekę savo tikslą, nes esate labai arti savo trokštamo tikslo

Norėdami sukurti sėkmingą žemėlapij, pirmiausia turite apibrėžti savo tikslą. Ką jums reiškia sėkmė? Ko norite iš sėkmės? Jei jūsų atsakymas yra šlovė, turtas arba

savanaudiškų materialinių troškimų išsipildymas, tuomet
.jūsų laukia siaubinga frustracija ir visiška nesėkmė

Nesėkmingiausi žmonės yra tie, kurių vardus visi mini,
tie, kurie gali pirkti, ką tik nori, ir turėti – pagal materialinius
standartus – viską, ko trokšta jų siela, bet vis tiek neturi
?laimės! Tad kodėl toliau eiti tuo pačiu aklaviete

Šlovė ir sėkmė gali būti tikros sėkmės vaisiai, tačiau jos
nėra sėkmės esmė ir nėra svarbiausios savybės. Tiesą
.sakant, jos visai nebūtinės sėkmei pasiekti

Taigi, koks yra gyvenimo tikslas? Ko reikėtų siekti
gyvenime? Yra vienas tikslas, kurio verta siekti ir siekti:
laimė. Tai verčia kiekvieną akimirką ištraukti paslėptus
gyvenimo lobius tiems, kurie moka ieškoti ir žino, kur tie
.lobiai slypi

Ir žinok, o laimės ieškotojau, kad jei apribosi savo
dėmesį savo dienai

Ir jei praturtinsite savo dieną maloniais žodžiais,
naudingais veiksmais ir geromis mintimis

Tavo diena bus tavo ištikimas draugas ir auksinė
galimybė

Jūsų pasas ir viza bus jūsų įėjimas į perspektyvią ir
šviesią ateitį, kupiną sėkmės

Todėl kitas žingsnis planuojant savo ateitį yra atidžiai
stebėti kiekvienos savo gyvenimo dienos turinį ir išsaugoti
tai, kas yra naudinga ir teigiama. Jei to nepadarote, turite
.stabtelėti ir įvertinti savo ateitį

Norint pasiekti sėkmės, reikia atsižvelgti į šiuos
gyvybiškai svarbius elementus, be kurių sėkmės neįmanoma
:pasiekti

Ryte pabudę, nešokite iš karto iš lovos ir nepradėkite
dienos veiklų

Kelis kartus įtempkite ir atpalaiduokite visą kūną, kad
palaipsniui atgautumėte energiją. Prieš pradėdami savo
dienos rutiną, skirkite šiek tiek laiko sau patvirtinti, kad tai
bus geriausia jūsų gyvenimo diena. Įtikinkite save, kad
nesvarbu, kas nutiktų, jūsų diena bus tokia. Pradėjimas nuo
maldos ir meditacijos sustiprins jūsų įsitikinimą ir suteiks
jums reikiamų jėgų

Supaprastinkite savo gyvenimą. Nepasikliaukite žmonių
išradimais, kad juo mėgautumėtės. Jei apsiribosite
trumpalaikiais malonumais, tapsite irzlūs, sumišę ir paniurę.
Nereikia nuolat prisirišti prie televizijos, vėlyvų vakarinių
susibūrimų ir banketų, kurie tapo įsišaknijusiais socialiniais
papročiais

Kažkas kartą pasakė – ir kokie teisingi jo žodžiai – kad
ne darbas mus žudo, o tai, kaip leidžiame laisvalaikį!
Gyvensite ilgiau – jei Dievas duos – ir labiau džiaugsitės
gyvenimu, jei supaprastinsite savo gyvenimą ir
neapkaustysite savęs visuomenės grandinėmis. Ieškokite
džiaugsmo smulkmenose

Stenkitės kuo geriau atlikti užduotį

Jei esate nepatenkinti dabartiniu darbu, nerimas ir
chaotiškas darbas nieko nepakeis. Stenkitės į situaciją žiūrėti
pozityviai, kad ir kokia ji būtų, ir nutiks vienas iš dviejų
dalykų: arba suprasite, kad praleidote vertingą galimybę,
arba staiga atsivers naujos durys, leisdamos jums įžengti ir
rasti darbą, kuris geriau atitinka jūsų poreikius ir siekia jūsų
tikslų

Gyvenimas yra nenutrūkstamas davimo ir gavimo
procesas

Būkite subalansuoti, kad neimtumėte daugiau nei duotumėte, ir neapsiribotumėte davimu nepasiimdami

Praplėskite savo požiūrį

Domėkitės kitų gyvenimais ir veikla. Žvelkite plačiau nei jūs – į savo šeimą, plačiau nei jūsų šeima – į draugus, ir plačiau nei jūsų draugai – į visus žmones. Mokslas patvirtina, kad esate visumos dalis, todėl nepamirškite savo didesniojo .“ „aš

Subalansuokite savo gyvenimą

Kiekviena diena turėtų apimti darbą, poilsį, laisvalaikį, mokymąsi ir apmąstymus. Esate būtybė, turinti kūną, protą ir dvasią. Puoselėkite šiuos gyvybiškai svarbius elementus subalansuotai ir harmoningai, kad pasiektumėte sveikatos, .gyvybingumo ir žinių

Greitai nusišypsokite

Lėtai raukytis

Vedamas noro padėti

Pasiruošę laukti ir keistis, budrūs ir pastebėti galimybes

Dienos pabaigoje patikrinkite sąskaitą

Pasveikinkite save su padaryta pažanga. Per naktį nepasikeisite, todėl nebijokite ryžtingiau ir aiškiau pažvelgti į .klaidas

Prieš eidami miegoti, patikėkite savo reikalus Dievui, žinodami, kad Jis nepaliks jūsų vienus, bet suteiks jums galimybių ir atvers duris, jei tik pasistengsite ir ieškosite Jo .pagalbos bei vadovavimo

Kai jus apima mieguistumas ir prieš užmigdami
įsitikinkite, kad rytoj bus geresnis nei šiandien, su Dievo
.pagalba

Jei esate kruopštus planuotojas ir įgudęs statybininkas

Jei laikysitės savo žemėlapiu detalių

!Neįmanoma suklysti

Kai bandote išbandyti savo dvasinius įsitikinimus,
atsiveria naujas pasaulis. Savęs tyrinėjimas yra būtinas
norint pažinti save ir Dievą. Galite jaustis labai religingi ir
jūsų protas gali būti tuo patenkintas. Tačiau jei jūsų esybė
neįsitikinę, kad jūsų maldos sulaukia tiesioginio atsakymo,
joks religinis formalumas negali jūsų išvaduoti. Nors gauti
Dievo atsakymą gali būti sunku, tai įmanoma. Norėdami
užsitikrinti tikrą prieigą prie dangaus, turite patirti savo
.maldų galią, kad galėtumėte jas iš tikrųjų aktyvuoti

Vaikystėje nusprendžiau, kad mano maldos bus
išklausytos kaskart, kai kreipsiuosi į Dievą maldaudamas.
Tas nepajudinamas ryžtas yra kelias. Kiekvienas išbandymas
susilpnins jūsų ryžtą ir paralyžiuos jūsų valią, bet Dievo galia
atsakyti yra beribė. Atkaklumas ir nuolatinis valios
.naudojimas sukels Dievo atsaką

Labai svarbu išmokti teisingai sutelkti mintis. Taip pat
svarbu turėti pakankamai laiko vienatvei ir asmeninems
apmąstymams. Nuolatinė sąveika su kitais trukdo dvasiniam
augimui. Dauguma žmonių yra kaip kempinės; jie sugeria
viską iš jūsų, ir jūs retai ką nors gaunate mainais. Žinoma,
naudinga būti su tais, kurie yra dvasiškai nuoširdūs ir stiprūs.
Jei kiekvienas žmogus žino apie kito stiprybę, nuoširdumą ir
.valią, jie gali dalytis kilniomis dvasinėmis savybėmis

Laiko nereikėtų švaistyti nereikšmingiems dalykams.

Daugelis žmonių užsiima beprasmyiais užsiėmimais, ir jei

paklausite jų, ką jie veikė, jie atsakys: „Visą laiką buvau užsiėmęs!“ Tačiau jie vos ką nors prisimena apie tą „darbą“!

Be to, per didelis laisvalaikis ir pramogos silpnina psichologinę savijautą. Jei žiūrėsite filmus kiekvieną dieną, jie praras savo patrauklumą ir jums pasidarys nuobodu. Filmai yra tie patys, tik su kitais personažais: įsimylėjėliais, nuotykių ieškotojais, herojais, piktadariais ir taip toliau. Mums gali patikti žiūrėti filmo istoriją, bet gyvenimas retai .kada toks būna

Gyvenimas yra neįtikėtinai apgaulingas, ir mes turime jį žiūrėti atitinkamai. Jei pirmiausia neįveiksime jo apgaulės ir iliuzijų, negalėsime niekam padėti. Susikaupusio proto vienvėžyje slypi visų didžiųjų pasiekimų fabrikas. Prisiminkite tai. Ir šioje nuostabioje fabrike nuolat audkite savo valios .modelius, kad įveiktumėte kiekvieną kliūtį

Nuolat lavinkite ir stiprinkite savo valią. Šioje gamykloje turite daug galimybių dirbti dieną ir naktį, jei tik nešvaistote .savo laiko ir energijos

Naktį aš atsiribojau nuo žemiškų reikalavimų, kad pabūčiau vienas su savimi, toli nuo pasaulio, vienumoje su savo valia savo dvasinėje rekolekciјose, kur nukreipiu savo mintis norima linkme ir priimu sprendimus savyje. Kai raginu savo valią užsiimti protinga ir naudinga veikla, tai man sukuria sėkmę. Tokiu būdu aš daug kartų efektyviai naudoju savo valią. Tačiau to nepasiekama, nebent valios .naudojimas būtų nuolatinis

Koks nuostabus jausmas bus galėti pasakyti ir patvirtinti: „Mano valia, persmelkta visuotinės valios, įvykdys tai, ko trokštu!“ Jei pasiduosite savimei ir viską patikėsite dieviškajai valiai, nepasinaudodami savo valia, kurią jums davė Dievas, nepasieksite norimo rezultato. Dieviškoji jėga trokšta jums padėti pati. Nereikia maldauti ar elgetauti; veikiau turite naudoti savo valią prašyti ir reikalauti – kaip

teisėtas paveldėtojas – ir elgtis atitinkamai. Turite iš savo proto išvaryti mintį, kad Dievas savo galybe ir transcendentine galia yra toli ir paslėptas danguje, ir kad jūs esate vieni tarp šios žemės rūpesčių ir sunkumų. Atminkite, kad dieviškoji valia slypi už jūsų žmogiškosios valios, bet ta didžiulė galia, kaip beribis vandenynas, jūsų nepasieks, nebent jūsų protas bus atviras, o jūsų širdis – imli

Ramybė tau

Įveikti obsesines mintis

Velnius, arba kosminė apgaulė, nuolat mus įvilioja į savo spąstus, išnaudodamas mūsų nežinojimą ir naivumą, taip trukdydamas Dievo tikslams. Dievas, turėdamas absoliučią kosminę galią, galėtų lengvai nugalėti velnią, tačiau Jis nori, kad žmonija naudotų savo intelektą, valią ir sąžinę, kad ištrūktų iš blogio nagų. Kuo labiau renkamės dvasinę laimę, o ne trumpalaikius juslinius malonumus, tuo labiau priešinga jėga netenka savo tamsiosios galios. Todėl mūsų pareiga yra bendradarbiauti su Dievu, kad įveiktume Šėtoną ir jo spąstus.

Kai žmogus tingi, aplaidus ar atidėlioja, jis padeda Šėtonui jį pritraukti. Jėzus paprašė savo mokinių melstis: „Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto“. Šventajame Korane skaitome: „Sakykite: „leškau prieglobsčio žmonijos Viešpatyje nuo šnabždančiojo, kuris atsitraukia, pikto“. Šis šnabždantis nėra mūsų pačių kūrinys; jis priklauso materialiam pasauliui, ir visi žmonės yra jam pavaldūs. Tačiau tam, kad Dievas leistų mums išsivaduoti, Jis davė mums protą, sąžinę ir valią.

Mūsų polinkis į nuodėmingą veiklą reiškia pasinerti į nelaimę, sumaištį ir nepavydėtinas bėdas. Kai dėl savo klaidingų minčių pargriūvame ar paslystame, turėtume melstis: „Viešpatie, nepalik mūsų čia, bet pakelk mus išminties ir valios galia. Ir išlaisvinęs mus iš blogio gniaužtų, jei nori mus išbandyti, pirmiausia apreikšk save mums, kad suprastume, jog esi patrauklesnis už bet kokią pagundą ir malonesnis sielai bei pojūčiams už bet kokią vilionę ar maniją.“

Kol žmogus nenori sau leisti tam tikrų malonumų, kurie kenkia jo gerovei, jis yra Šėtono įtakoje ir anksčiau ar vėliau patirs skaudžių pasekmių, pasidavęs žalingoms juslinėms pagundoms. Tačiau jei jie įsitikinę, kad pagunda ar gundymas yra pavojingi ir destruktivūs, nes žada didelę laimę, bet galiausiai siūlo tik gailestį, gailestį ir kankinančią sąžinę, jie gali įveikti Šėtoną.

Be jokios abejonės, pagunda turi savo žavesį. Mūsų pojūčiai yra visiškai nukreipti į išorinį pasaulį. Gyvybinės energijos srovė teka iš smegenų per nervus į akis, ausis, nosį, liežuvį ir odą. Pojūčiai, kuriuos patiriame per šiuos organus, yra šios išstūmimo srovės rezultatas, todėl mums patinka šis pojūtis. Taip veikia pojūčiai. Tačiau per didelis jų mėgavimasis turi savų spąstų ir pavojų. Jei žmogus nėra tvirtai pagrįstas supratimu ir žiniomis, ši išstūmimo energija (tekanti jutimo organų link) paverčia jį pojūčių vergu.

Penki pojūčiai yra tarsi penkių spindulių prožektorius. Per šią šviesą mes suvokiame ir patiriame materialųjį pasaulį. Mes priprantame mėgautis tuo, kas malonu akiai, ausiai, uoslei, skoniui

ir lytėjimui. Noras ką nors patirti dažniausiai tampa išsisknijusiu įpročiu. Problema ta, kad dauguma žmonių niekada nėra patyrę dieviškosios dvasios, paslėptos už materijos, todėl jiems trūksta standarto, kaip palyginti malonius ir jaudinančius jutiminius suvokimus su neapsakoma paslėptos dvasios palaima. Tokio palyginimo neįmanoma atlikti, nebent protiškai peržengtume jutiminių dirgiklių ribas iki tokio lygio, kad jie negalėtų jų suvilioti ar paveikti. Vienintelis būdas išvengti šių spąstų - suvokti, intelektualiai arba per asmeninę patirtį, kad aukštesni džiaugsmas ir malonumai iš tiesų egzistuoja.

Įsakymai ir rekomendacijos susilaikyti nuo žalingų nusikaltimų paprastai yra beprasmiški, nes vos tik paprašai ko nors nedaryti, tas žmogus tuoj pat nori tai padaryti.

Uždraustas vaisius iš pradžių yra gardus ir saldus, bet galiausiai jo skonis kartus kaip tulžis. Vis dėlto, nepaisant viso skausmo, kurį žmonės patiria, jie nei mokosi, nei atgailauja, o toliau daro tą patį, kad ir kokia didelė būtų fizinė ir moralinė žala.

Kai pirmenybė jusliniams potyriams įsitvirtina, įprotis užvaldo smegenis ir virsta tironišku despotu, įsakančiu jo savininkui išlaisvinti aistras ir tenkinti niekada nepatenkinamus ar neužgęstamus troškimus, net jei tai prieštarauja žmogaus interesams ir prieštarauja jo principams.

Žmogus gali nenorėti kartoti veiksmo, tačiau jaustis priverstas jį atlikti. Stenkitės neleisti sau pasiekti taško, kuriame jus užvaldo žalingi, destruktivūs įpročiai ir korumpuotų fantazijų bei piktybių obsesijų auka. Jūs turite būti savo ir savo likimo šeimininkas. Neleiskite niekam ar kam nors jūsų

kontroliuoti. Kai noras patirti tam tikrą pojūtį tampa įprastu įpročiu, tą praktiką reikėtų nutraukti.

Labai mėgau gėrimą, panašų į limonadą. Kai kurie studentai man visur, kur eidavau, nešiodavo šį gaivinantį gėrimą, todėl visada turėdavau jį po ranka. Tačiau vieną dieną supratau, kad mano gėrimo atsargos baigėsi ir aš jo pasigedau, bet tariau: „O, gaivinančiajame gėrime, jūs peržengėte savo ribas, pone, ir laikas mums išsiskirti, sudie!“

Kitą dieną sąmoningai paragavau to gėrimo ir pajutau siaubingą skonį. Taip atsitiko todėl, kad praėjusios dienos mintys buvo tokios stiprios, jog noras iš karto išnyko.

Nieko neprarandu, kas iš manęs atimama, ir nieko savo noru neatsisakau. Joks fizinis komfortas negali manęs supančioti. Turime mokėti įveikti visus gyvenimo išgyvenimus be prisirišimo ar priklausomybės. Iš tiesų, save kontroliuojantis individas juda per materialų pasaulį su disciplinuotais pojūčiais, laisvas nuo visų aistrų formų, ir pasiekia vidinę ramybę.

Gerei turėti lėšų ir patogumų, bet kuo labiau žmogus jaučia poreikį įsigyti nereikalingų prabangos daiktų, tuo labiau jis įkalina save vergijos būsenoje. Kai jų valia ir išvalgumas tampa juslinių prisirišimų nelaisvėje, jie praranda dvasinį sąmoningumą ir tampa nepajėgūs susisiekti su aukštesniais sąmonės lygmenimis. Pranašai ir teisieji šventieji gyveno paprastą gyvenimą, tačiau buvo laimingi ir patenkinti savo gyvenimo būdu. Jie gyveno laimingai ir tokie išlieka su Dievu danguje. O tie, kurie gyvena po nežinojimo jungu, veikiami troškimų spaudimo, liks

toje būsenoje gyvenimas po gyvenimo, kol neatsispirs žemiškoms pagundoms ir blaškymuisi.

(Kad niekas negalėtų pakenkti mūsų tikrajai laimei. Žalingi pykčio, persivalgymo, godumo, godumo, pavydo, per didelio seksualinio susijaudinimo, alkoholio ir narkotikų jausmai kenkia žmogaus sveikatai ir protui, nes neleidžia patirti dvasinio džiaugsmo. Jei norite būti laimingi, pojūčiais negalima piktnaudžiauti pernelyg mėgaujantis. Nesveiki jutiminiai išgyvenimai.)

Apsaugokite save išminties tvirtovėje, nes tai didžiausia prieglauda. Tikras supratimas padarys jus neįveikiamus, kad niekas negalėtų jums pakenkti. Tačiau jei nepasieksime išminties, pirmoji pareiga - sustabdyti veiksmą ar įtikinamą potraukį, kai kyla įkyrios mintys. Tik tada galėsime išmintingai ir apgalvotai mąstyti apie šį klausimą. Jei bandysime pirmiausia mąstyti, būsime priversti ir savo valia bus pajungta savo valiai daryti tai, ko nenorime, nes įkyrios mintys užvaldys protą ir apakins išvalgą.

Tokiose situacijose reikia pasakyti: „Verčiau mirti, nei negarbingai“, ir nedvejojant palikti situaciją ar vietą. Tai patikimiausias ir veiksmingiausias būdas išvengti niekšiškojo Šėtono spąstų. Kuo labiau žmogus ugdo šią nereagavimo stiprybę šėtoniškų pagundų puolimo metu, tuo didesnė bus jo laimė, nes tikrasis džiaugsmas slypi gebėjime daryti tai, ką mums liepia sąžinė ir draudžia artintis prie to ar daryti.

Neleisk savo aplinkai ar jusliniams troškimams palaužti tavo valios ar tavęs valdyti, mano drauge. Žinok, kad dorybė ir dvasinis gyvenimas yra be galo didingesni už geismo pasidavimą. Pagundos

grandinės suriša žmones rankomis ir kojomis; neleisk joms surišti tavęs. Jei melstumeisi Dievo, kad leistų tau paragauti Jo meilės, net jei tik kartą, ir patirtum tą aukščiausią dieviškąją meilę, vėliau nieko daugiau netrokštum, ir niekingi troškimai neužvaldytų tavo proto ir širdies.

Kai esi įsitikinęs, kad Dievas yra didžiausias traukos objektas visatoje ir kad Jis yra didžiausias lobis, niekas kitas negalės tavęs sugundyti ar įveikti tavo išvalgumo.

Pažinti Dievą yra aukščiausias siekis ir brangiausias prašymas, nes tai amžina laimė, kuri neturi pabaigos! Turime norėti Dievo, nes Jis yra gydantis balzamas ir veiksmingas vaistas nuo visų mūsų skausmų ir negalavimų, ir Jis yra tikrasis atsakas į visus mūsų poreikius.

Viską, ko trokšta, dega ir dėl ko verkia mūsų širdys - meilę, prestižą, išmintį, turtus ir visa kita - randame per tobulą dvasinę harmoniją su palaimos ir turtų jūra.

Mirtis reikš žmogaus statuso ir šlovės suvokimo pabaigą, net jei jis yra pats garsiausias ir įtakingiausias asmuo šiame pasaulyje, ir jis nebežinos, kad jį garbina žmonės. Tačiau pranašai ir didžios asmenybės, net ir palikę šį pasaulį, giliai suvokia meilę, kurią jiems jaučia jų pasekėjai, nes jų sąmonė yra susivienijusi su Dievo, Visažinio, kuris gyvena kiekviename egzistencijos atome, tiek matomame, tiek nematomame, sąmone.

Tad kam vargti ir siekti kažko, ką prarasi vos palikęs šį pasaulį?

Pinigai, šlovė, prestižas, statusas, troškimų patenkinimas ir materialinė gerovė - visa tai laikini ir riboti dalykai, kurie nepakeičia tikrojo šventos harmonijos su Dievo dvasia ir šviesa džiaugsmo.

Pagunda galinga tik todėl, kad žmonės nesugeba jos palyginti su tuo, kas yra geriau

Kai pučia pagundos vėjai, jūsų supratimas laikinai tampa troškimų ir įpročių nelaisve. Tačiau aukščiausias kelias į laisvę yra pasinerti į neišsenkantį ir nesibaigiantį Dievo džiaugsmą, ir taip lengvai išsivaduosite iš nematomo pagundos magnetinio gniaužto su jos skaudžiomis pasekmėmis, suvokdami, kad dvasiniai malonumai yra didingesni už žemiškus malonumus ir labiau atitinka sielos prigimtį.

Jei šiame gyvenime rasite tikrąjį džiaugsmą, jį turėsite dabar ir pomirtiniame gyvenime. Pasirinkimas yra jūsų, ieškotojau: amžina Dievo palaima, kurią galite pasiekti dabar, atsisakydami kai kurių žemiškų malonumų, ar trumpalaikę žemiška laimė? Kai jūsų protas atsivers aukštesnėms tiesoms, o jūsų širdis atsivers šviesos spindesiui, jūs suprasite skirtumą tarp šių dviejų dalykų ir pasirinksite, kas geriausia.

Kiekviena jūsų pastanga pasiekti aukštumas ir dvasinės viršūnės bus pastebėta Dievo ir apdovanos jus geriausiu atlygiu.

Negalvok, mano drauge, kad esi nusidėjėlis. Tu esi tyras Dievo paveikslas. Net jei esi didžiausias nusidėjėlis, tai nesvarbu, jei tik atgailauji, pakeisdamas savo klaidingą kelią ir niekada į jį

nebegriždamas. Jei pasiryžai eiti dorybės keliais, tu nesi tarp nusidėjėlių.

Net nusidėjėlis, kuris palieka savo kreivus kelius ir garbina vien Dievą su tikru atsidavimu, gali būti priskirtas prie teisiųjų. Dvasinio ryžto dėka jis taps dorybingas, augs išmintimi ir žiniomis, pasieks amžiną šventą ramybę ir džiaugsis Dievo apsauga, saugumu ir apsauga.

Atverskite naują puslapį ir priminkite sau, kad visada buvote geri ir kad tik sapnavote, jog klydote. Dievo širdis yra beribė, ir Jo durys visada atviros ištikimiesiems, kurie trokšta pakeisti savo gyvenimą į gerąją pusę. Blogis yra baisus košmaras arba gąsdinantis sapnas, neturintis jokio ryšio su tyra sielos prigimtimi.

Pagunda yra tarsi saldūs nuodai ar užnuodytas medus, skanus, bet teka kraulyje ir naikina kūno organus, todėl geriau nuo jos laikytis atokiau.

Laimė, kurios žmonės ieško šiame pasaulyje, yra iliuzinė ir trumpalaikė. Dieviškasis džiaugsmas yra amžinas ir nesibaigiantis. Troškite to, kas išlieka, ir ryžtingai atmeskite trumpalaikius šio pasaulio malonumus ir malonumus, kurie nėra pastovūs. Privalote turėti šią perspektyvą. Neleiskite pasauliui jūsų suklaidinti ar vairuoti savo lazda ir niekada nepamirškite, kad Dievas yra vienintelė tiesa. Tikrąją laimę galima rasti tik jaučiant dieviškąjį buvimą ir patiriant Jo pranokstantį džiaugsmą.

Žmogus skendi nežinojimo sapnuose, įsivaizduodamas, kad kenčia ligų, sielvarto ir skurdo kančias. Kartą, kai vienas iš didžiųjų Dievo vyrų meldėsi, jis staiga sušuko: „Maniau, kad aš vienas

gyvenu šioje fizinėje struktūroje, bet dabar matau jame pasireiškiančią amžinąją Būtybę. Šis mažas ego, kuris tėra kūno ir kaulų ryšulėlis, nesu aš. Begalinis Absoliutas yra tai, kas gyvena mano kūne. Tai yra mano visa esybė, ir jam aš atiduodu savo aukščiausią ištikimybę.“

Šios žinios vieną dieną ateis pas kiekvieną nuoširdų ieškotoją ir jie nebelaikys savęs mirtingomis būtybėmis, vyrais ar moterimis. Jie žinos, kad yra sielos, sukurtos pagal dievybės paveikslą. Dievo karalystė gyvena žmonijoje, o aukščiausioji dvasia gyvena jų būtyje.

Siela yra susieta su kūnu troškimų, pagundų, bėdų, rūpesčių ir baimių grandine, ir ji stengiasi išsivaduoti. Jei ji ir toliau temps tą grandinę, kuri ją riša su kūno sąmone, vieną dieną dieviškoji ranka įsikiš ir nutrauks tą grandinę, o siela taps laisva.

Tie, kurie trokšta dvasinės ramybės, turi apsisaugoti nuo pagundų ir liūdesio suprasdami ir giliai apmąstydami Dievą. Tie, kurie nekreipia dėmesio į Dievą, kurie nepripažįsta Jo kaip visatos ir visko, kas joje yra, Kūrėjo, nepatiria Jo buvimo ir nemato Jo šviesos.

Meditacija - tai nuolatinis priminimas sau, kad esame ne ribotas fizinis kūnas, o absoliuti, laisva dieviškoji dvasia. Meditacija - tai sąmoningas tikrojo savojo „aš“ prisiminimas ir netikrojo tapatumo užmiršimas. Jei girtas princas nueitų į vargingą rajoną ir dėl laikino atminties bei tikrojo savo tapatybės praradimo pradėtų raudoti ir dejuoti dėl savo būklės, sakydamas: „O, koks aš vargšas ir kaip man reikia pagalbos!“, jo kompanionai iš jo juoktųsi ir sakytų:

„Atsikratyk blaivybės ir prisimink, kad esi princas, Jūsų Didenybė!“.

Panašiai ir žmogus yra iliuzijos ir klydimo būsenoje. Jis laiko save bejėgiu mirtinguoju, besigrumiančiu ir plušančiu, blaškomu nerimo bangų į visas puses. Atėjo laikas jam pabusti ir absoliučiai užtikrintai patvirtinti sau, kad jis yra dvasia, nepavaldi šio pasaulio pokyčiams ir įtakoms, kad ir kokios nuožmios ir bauginančios jos atrodytų. Jis turi suvokti, kad yra gyva palaimintos dieviškosios dvasios kibirkštis ir kad jo esmė yra tyra ir perpildyta laimės. Jei jis kartos šias mintis vėl ir vėl, dieną ir naktį, jis pagaliau supras savo tikrąją prigimtį: nemirtinga dvasia.

Gundymas, godumas, prisirišimas prie žmonių ir daiktų, pavergimas juslėms, dvasinės prigimties nežinojimas, tinginiavimas ir monotoniškas, mechaniškas gyvenimas - visa tai yra vieni didžiausių laimės priešų.

Atlikite savo pareigas tvirtai įsišakniję šventoje sąmonėje, kuri žydi ir auga kontempliacijos laukuose, ir tada būsite tikrai laimingi, o ne iliuzijose, ir mėgausitės oriu gyvenimu.

Kai pradėjau medituoti, man niekada neatėjo į galvą, kad patirsiu tokį didelį džiaugsmą. Tačiau dienoms bėgant, mano ramybė augo, o laimė didėjo, kai vis labiau pasinėriau į meditacijos jūras.

Jei žmogus pavargsta nuo savo gyvenimo būdo, bet toliau jį pildo vis daugiau daiktų ir trokšta naujų juslinių patirčių, jis eina klaidingu ir kreivu keliu ir turi pakeisti kryptį. Patikiausias būdas išvengti įkyrių minčių įtakos yra gyventi paprastą, natūralų

**gyvenimą - be apribojimų ir komplikacijų -
harmonijoje su Dievu.**

Kodėl žmonės gyvena nenatūralų gyvenimą?

**Kodėl jis taip desperatiškai ir su širdimi ieško
laimės, kurios pasaulis jau ir taip nepajėgus suteikti?**

**Gyvenimas, mano draugai, yra nepaprastai
brangus**

**Kiekvieną dieną meldžiuosi Dievui: „Jei nori atimti
viską, ką turiu, tebūnie tai Tavo valia, ir aš
neprieštarausiu Tavo sprendimui ir išminčiai, nes
žinau, kad Tu nori man paties geriausio. Stengsiuosi
įtikti kitiems, bet Tavo malonumas, Viešpatie, yra
svarbiausias ir tai yra mano galutinis tikslas šiame
gyvenime.“**

**Kai taip meldžiatės, galite patirti daug išbandymų
ir troškimų, bet jei ir toliau priešinsitės niekšiškom
aistroms ir neteisingiems troškimams, Dievas priartės
prie jūsų ir suteiks jums savo palaiminimus.
Pamatysite, kad Jo buvimas yra tarsi srauni srovė,
kuri nušluoja visą negatyvumą iš jūsų gyvenimo ir
visiškai apvalo jūsų sielą.**

**Tas, kuris susilaiko nuo žemų troškimų, pastebi,
kad jusliniai potraukiai trumpam sumažėja, palikdami
tik ilgesį ir troškimą. Bet tas, kuris mato Dievo šviesą
ir patiria Jo buvimą, išsivaduoja iš kiekvieno troškimo,
prieštaraujančio sielos prigimčiai.**

Išsklaidykime tamsą Dievo šviesa

Nugalėkime blogas idėjas geromis

**Įveikime pagundą atrasti aukščiausią dieviškąją
potraukį per meditaciją**

Tai geriausias ir veiksmingiausias ginklas prieš obsesinį-kompulsinį sutrikimą

Kai tik pajusite, kad jūsų valia tampa blogio viešpatavimo ir nešvarios įtakos auka, viltuokitės Dievu ir prašykite Jo pagalbos, kol pajusite Jo palaimintą buvimą, kuris išvaro visas blogas mintis ir pripildo sielą džiaugsmo, išminties, ramybės ir tikrumo.

Ramybė tau

Planetų įtakos įveikimas

Vieną dieną mokytojas man pasakė:

„Kodėl, Mukunda (Paramhansa), ar tu negauni planetinės apyrankės?“

Aš paklausiau: „Ar man to reikia, mokytojau? Aš netikiu astrologija.“

Jis atsakė: „Problema ne tikėjimo, o teisinga mokslinė pozicija, kurios žmogus turėtų laikytis, yra tai, ar tas klausimas yra teisingas. Gravitacijos dėsnis veikė taip pat efektyviai ir prieš Niutoną, ir po jo. Jei visatos dėsnių veikimas priklausytų nuo žmogaus pritarimo, išsivyratų chaosas ir netvarka.“

„Šarlatanai senovės astrologijos mokslą privedė prie dabartinės gėdingos būsenos. Astrologija yra platus ir turtingas mokslas tiek matematiniu, tiek filosofiniu požiūriu, kurį gali tinkamai suprasti tik tie, kurie yra giliai susipažinę su žiniomis ir tvirtai įsitvirtinę moksle. Jei neišmanėliai klysta skaitydami ir interpretuodami dangų ir mato (rašinėlius) vietoj suprantamų žodžių, to ir reikia tikėtis šiame

netobulame ir ydingame pasaulyje, ir nereikėtų švaistyti išminties tiems, kurie laiko save „išmintingais“.

Mano mokytojas tęsė sakydamas: „Visos visatos dalys yra glaudžiai susijusios ir sąveikauja viena su kita. Reguliarus ir subalansuotas visatos ritmas pagrįstas mainais arba davimu ir ėmimu. Žmogus, savo žmogiškuoju pavidalu, turi priešintis dviem jėgų grupėms: pirmoji yra vidinė sumaištis, kylanti dėl žemės, vandens, ugnies, oro ir eterio elementų maišymosi, o antroji - išorinės natūralaus irimo jėgos. Kol žmogus konfliktuoja su savo mirtinguoju egzistavimu, jį veikia tūkstančiai transformacijų, vykstančių žemėje ir danguje.“

Astrologija yra mokslas apie žmogaus reakciją į planetų įtaką. Žvaigždės neturi sąmoningo geranoriškumo ar piktavališkumo, o skleidžia teigiamą ir neigiamą spinduliuotę. Ši spinduliuotė pati savaime nei naudinga, nei nekenkia žmonijai, tačiau ji suteikia teisėtą priemonę išoriniam procesui, subalansuojančiam priežastis ir pasekmes, kurias žmonės sukūrė praeityje.

„Vaikas gimsta konkrečią dieną ir valandą, kai dangaus spinduliai matematiškai dera su jo karma arba asmenine praeitimi. Jo zodiako diagrama yra tikslus paveikslas, numatantis jo nekintamą praeitį ir galimus ateities rezultatus. Tačiau šią gimimo diagramą gali skaityti ar interpretuoti tik tie, kurie turi vis geresnę išvalgą, o tokių pasitaiko retai.“

„Žinutė, kuri gimimo metu aiškiai transliuojama horizonte, nėra skirta pripažinti likimą - praeities gerų ar blogų darbų rezultata - o veikiau raginti ir pažadinti žmogaus valią ištrūkti iš kosminių pančių.

Viskas, ką žmogus surišo, gali būti atrišta, ir tik jis vienas yra atsakingas už tų aplinkybių, kurios dabar kontroliuoja jo gyvenimą, kad ir kokios jos būtų, sukūrimą. Kadangi jis sukūrė tas priežastis ir aplinkybes, jis turi galimybę įveikti visus apribojimus savo dvasinių išteklių, kurie nėra veikiami planetinio spaudimo, dėka.“

„Prietaringoji astrologijos baimė paverčia žmogų automatu, kuris nuolankiai ir nuolankiai pasikliauja automatinio vadovavimu. Išmintingas žmogus užkariauja planetas, tai yra, jis pabėga nuo savo praeities, perkeldamas savo ištikimybę iš kūrinijos Kūrėjui. Kuo labiau jis suvokia savo vienovę su dieviškąja dvasia, tuo mažiau jis yra vergas materijai. Žmogaus dvasia yra laisva amžinai, ji nemiršta, nes negimė, ir jos likimas negali būti susietas su planetomis ir žvaigždėmis ar paveiktas jų įtakos.“

„Žmogus yra siela su kūnu. Kai jis iš tikrųjų supranta savo esmę, jis palieka visus prievartos ir slegiančio elgesio modelius bei šablonus. Tačiau jei jis liks sumišęs ir jam trūks dvasinės atminties, jis bus pavaldus paslėptiems aplinkos ir gamtos dėsnių apribojimams.“

„Dievas yra harmonija ir santarvė, ir garbintojas, kuris yra su Juo darnoje, nesiels neteisingai, bet visa jo veikla atitiks dangaus dėsnius teisingai ir natūraliai, o po gilios maldos ir meditacijos jis pajus ryšį su dieviškąja dvasia. Nėra didesnės galios už tą vidinę apsaugą.“

Bandžiau suprasti garbingojo Seri Yuktsuaro paaiškinimus ir po ilgos tylos tariau: „Tai kodėl jūs norite, mano gerbiamasis pone, kad nešiočiau šią apyrankę?“

Mokytojas atsakė: „Tik pasiekęs savo tikslą, keliautojas gali atsisakyti nurodymų ir žemėlapių. Tačiau kelionės metu jis stengiasi pasinaudoti kiekvienu tinkamu trumpesniu keliu. Senovės išminčiai sugalvojo daug būdų ir priemonių, kaip sutrumpinti žmogaus susvetimėjimo trukmę iliuzijų ir apgaulės pasaulyje. Karmos dėsnyje yra keletas automatinių bruožų, kuriuos galima sumaniai suderinti išminties pirštais.“

„Visos žmonių nelaimės kyla dėl visuotinio įstatymo pažeidimo. Šventasis Raštas pataria žmogui laikytis gamtos dėsnių, kartu išlaikant visišką pasitikėjimą Dievo visagalybe. Jo pareiga yra pasakyti: „Viešpatie, aš pasitikiu Tavimi ir žinau, kad Tu gali man padėti, tačiau aš taip pat padarysiu viską, ką galiu, kad atitaisyčiau savo klaidų pasekmes.“ Įvairiomis priemonėmis – malda, valios pastangomis, jogos meditacija, konsultacijomis su išminčiais ir šventaisiais bei astrologinių apyrankių naudojimu – praeities žalingą įtaką galima sušvelninti arba visiškai neutralizuoti.“

„Kaip namas aprūpintas variniu strypu žaibo smūgiams sugerti, taip ir žmogaus kūnas gali gauti naudos iš įvairių apsaugos priemonių. Skaidri elektrinė ir magnetinė spinduliuotė nuolat juda po visatą ir veikia žmogaus kūną, gerąją ar blogąją pusę. Nuo senų laikų mūsų išminčiai svarstė, kaip neutralizuoti neigiamą subtilių kosminių įtakų poveikį. Jie atrado, kad gryni metalai skleidžia planetinius spindulius, kurie neutralizuoja neigiamą planetų trauką. Taip pat įrodyta, kad kai kurie augalų junginiai yra naudingi. Veiksmingiausi elementai yra gryni, nepriekaištingi brangakmeniai, sveriantys ne mažiau kaip du karatus. Praktinis astrologijos

apsauginis panaudojimas retai sulaukė tyrėjų už Indijos ribų dėmesio. Vienas paprastas, neabejotinas faktas yra tas, kad tinkami brangakmeniai, metalai ar augaliniai preparatai yra beverčiai, nebent jie yra tinkamo svorio, su sąlyga, kad šios gydomosios medžiagos yra naudojamos glaudžiai liečiantis su oda.“

Aš pasakiau: „Pone, aš tikrai paklausysiu jūsų patarimo ir įsigysiu apyranę, bet vien mintis apie dangaus kūnų įveikimą mane stebina!“

Tada Šri Juktisvaras pridėjo tikslius nurodymus, sakydamas:

„Apskritai rekomenduočiau apyranę iš aukso, sidabro ir vario, bet jūsų konkrečiu atveju norėčiau, kad gautumėte apyranę iš sidabro ir švino.“

Aš paklausiau: „Pone, ko tiksliai jūs siekiate?“

Mokytojas atsakė: „Planetos ruošiasi užimti prieš tave nedraugišką poziciją, Mukanda. Bet nebijok, nes dieviškoji apvaizda tave apsaugos. Per mėnesį nuo šiol susirgsi sunkiomis kepenų ligomis. Ši liga turėtų trukti šešis mėnesius, bet naudodamas planetinę apyranę, šį laikotarpį sutrumpinsi iki dvidešimt keturių dienų.“

Kitą dieną susiradau juvelyrą ir greitai gavau apyranę, kurią užsidėjau. Mano sveikata buvo tokia gera, kad pamiršau savo mokytojo, kuris paliko Serampūrą ir išvyko aplankyti Varanasio, pranašystę. Praėjus trisdešimčiai dienų po mūsų pokalbio, pajutau staigų kepenų skausmą. Kitos savaitės buvo tikras nepakeliamo skausmo košmaras. Nenorėdamas varginti savo mokytojo, maniau, kad galėsiu ištvirti

savo išbandymą vienas, kantriai ir drąsiai. Tačiau po dvidešimt trijų kančių dienų mano ryžtas susilpnėjo ir aš traukiniu keliavau į Varanasį, kur Šri Juktisvaras mane pasitiko su nepaprasta šiluma. Tačiau jis nesuteikė man galimybės jam asmeniškai papasakoti apie savo blogėjančią būklę. Tą dieną jį aplankė daug bhaktų, kad gautų jo palaiminimą. Susirgęs pasitraukiau į kampą. Svečiai išėjo tik po vakarienės, kai mano mokytojas pakvietė mane į savo namo aštuonkampę verandą. Jis kreipėsi į mane, žvelgdamas į tolį ir vaikščiodamas pirmyn ir atgal, kartais užstodamas mėnulio šviesą:

„Manau, atėjote dėl savo kepenų sutrikimo. Jau dvidešimt keturias dienas jaučiate skausmą, ar ne?“

Aš atsakiau: „Taip, pone“

Jis pasakė: „Prašau, atlikite pilvo preso pratimą, kurio jus išmokiau“.

Aš atsakiau: „Jei žinotumėte, pone, kaip aš kenčiau, nebūtumėte prašę manęs mankštintis.“ Vis dėlto, pakludamas jo nurodymui, šiek tiek pabandžiau. Mokytojas pažvelgė į mane klausiamai.

„Tu sakai, kad jauti skausmą, o aš sakau, kad skausmo nėra. Kaip gali egzistuoti toks prieštaravimas?“

Man svaigo galva, tada mane apėmė palaimos jausmas ir nebejaučiau nuolatinės kančios, kuri tiek ilgų savaičių atėmė iš manęs miego palaiminimą. Vos ištarus žodžius „Šri Juksuras“, skausmas visiškai išnyko, tarsi jo niekada nebūtų buvę.

Pradėjau dėkingai lenktis jam po kojomis, bet jis mane sustabdė ir tarė:

„Pamiršk apie tai. Kelkis ir mėgaukis mėnulio grožiu virš Gango.“ Mokytojo akys žibėjo džiaugsmu, kai tyliai stovėjau šalia jo. Iš jo elgesio supratau, kad jis nori, jog jausčiau, jog mane išgydė Dievas, o ne jis.

Ir iki šiol nešioju tą pačią sunkią sidabrinę apyrankę kaip tos dienos atminimą, brangų prisiminimą apie tai, kai supratau, kad iš tiesų gyvenu su išties nepaprastu ir išskirtiniu žmogumi. Vėliau vesdavausi savo draugus pas Šri Juktisvarą gydytis, ir jis visada rekomenduodavo naudoti brangakmenius ar apyrankes, girdamas jų naudojimą kaip planetinės išminties praktiką.

Nuo vaikystės jaučiau nepasitenkinimą astrologija dėl dviejų priežasčių: pirma, mačiau daugelį astrologija apsėstų žmonių, linkusių susitaikymo ir nuolankumo, ir antra, šeimos astrologo pranašystę: „Tris kartus išteksi ir du kartus liksi našlė“. Ilgai apie tai galvodavau ir jausdavausi kaip aukos avinėlis ant trigubos santuokos altoriaus. Vieną dieną mano vyresnysis brolis Ananta man pasakė:

„Jums geriausia susitaikyti su savo likimu, nes jūsų horoskopas jau parodė, kad ankstyvaisiais metais pabėgsite iš namų į Himalajus ir būsite priversti grįžti. Panašiai ir pranašystės apie jūsų santuokas išsipildys.“

Vieną naktį, nujausdama pranašystės visišką melą, ji padegė bokšto žemėlapi ir sudėjo jo pelenus į voką, ant kurio užrašė: „Praeities karmos sėklos negali sudygti, jei jas sudegins šventos išminties ugnis“. Tada ji padėjo voką gerai matomoje vietoje. Ananta perskaitė šį akivaizdų iššūkį ir pašaipiai nusijuokė, sakydama:

"Tu negali taip lengvai sunaikinti tiesos, kaip sudeginai šį popieriaus lapą."

Iš tiesų, tris kartus, kol aš sulaukiau pilnametystės, mano šeima bandė suorganizuoti mano sužadėtuves, ir aš kaskart atsisakydavau, žinodamas, kad mano meilė Dievui buvo stipresnė už bet kokius pasaulietiškus svarstymus, likusius iš praeities. Visada apmąstydavau savo mokytojo išmintingus žodžius:

„Kuo labiau žmogus gilinasi į savęs pažinimą, tuo didesnė jo įtaka visai visatai per jo skaidrias dvasines vibracijas ir tuo pačiu metu tuo mažiau jį veikia išoriniai įvykiai.“

Kartais prašydavau astrologų numatyti blogiausius mano laikus pagal planetų išsidėstymą, tačiau vis tiek sugebėdavau pasiekti viską, ką užsibrėždavau tais laikais. Tiesa, kad mano sėkmė tais atvejais buvo kupina nepaprastų sunkumų, bet mano pasitikėjimas buvo tvirtai pagrįstas. Tikėjimas dieviškąja apvaizda ir tinkamas valios – Dievo dovanos žmonijai – panaudojimas yra didžiulė jėga, daug galingesnė už eterines bangas, sklindančias iš planetų ir žvaigždžių.

Supratau, kad tai, ką žvaigždės rodo gimimo metu, nereiškia, kad žmogus yra savo praeities marionetė. Planetų įtaka veikia yra augimo katalizatoriai. Dangaus kūnai veikia taip, kad pažadintų žmogaus valią išsivaduoti iš visų suvaržymų. Dievas sukūrė kiekvieną žmogų su unikalios ir apdovanotos sielos, todėl kiekvienas individas atlieka esminį vaidmenį visoje kūrinijoje – tiek palaikymo, tiek priklausomybės. Žmogaus

išganymas priklauso ne nuo išorinių pergalių, o nuo vidinių dvasinių triumfų.

Šaltinis: Jogo memuarai - autobiografija (Indijos filosofija joga gyvenime), autorius Paramhansa Yogananda

dvasinė pažanga

Iš meistro Paramhansos Joganandos mokymų

Žvelgiant į šiandieninį pasaulį su visomis jo problemomis, sudėtingumu, sumaištimi, neramumais, nežinojimu ir konfliktais, sunku patikėti, kad žmonija įžengė į naują vystymosi ir pažangos etapą. Vis dėlto žmonija paliko atšiaurius, materialistinius amžius ir sparčiais, plačiais žingsniais žengė link šio naujo savo evoliucijos etapo slenksčio.

Artėjant prie atominio amžiaus, daugelis gamtos jėgų, kurios buvo nežinomos tamsiaisiais amžiais, dabar yra atrandamos ir panaudojamos, padedant spartinti pasaulinės komunikacijos ir pažangos tempą medicinoje, žemės ūkyje, transporte ir kitose srityse.

Iš tiesų, šiuolaikinės technologinės priemonės radikaliai pakeitė kasdienio gyvenimo struktūrą, kokią mes ją žinojome ir žinome.

Tačiau tamsieji amžiai, kuriuos išgyveno žmonija, vis dar daro stiprią ir visa apimančią įtaką žmonėms. Štai kodėl žmonės naudoja pažangius mokslinius metodus ne tik geriems tikslams, bet ir tam, kad maitintų bei sustiprintų tokius materialistinius instinktus kaip savanaudiškumas, destrukcijos troškimas ir godumas. Taigi, tamsųjų amžių poveikis išliks dar daugelį metų.

Šis kylantis amžius suteikė daug patogumų dėl pažangių technologinių metodų ir įrankių, taip pat suteikė žmonėms laisvo laiko, kuris anksčiau nebuvo prieinamas. Tamsiaisiais amžiais žmonės kiekvieną budrumo akimirką ir visą savo energiją skirdavo savo pagrindiniams poreikiams patenkinti ir išlikti gyviems. Tik labai maža gyventojų dalis turėjo pakankamai laiko skirti aukštesniems tikslams.

Dabar - bent jau išsivysčiusiose šalyse - visi priklauso tai kategorijai. Bet ką žmonės veikia laisvalaikiu ir poilsiu?

Kadangi jie nežino gyvenimo tikslo, jie švaisto savo laiką ir energiją nesibaigiančioms pramogoms. Vidutinis Vakarų gyventojas beveik penkiasdešimt valandų per savaitę praleidžia žiūrėdamas televizorių. Įsivaizduokite, kiek laimingesni būtų žmonės ir kiek geresnis būtų pasaulis, jei tos ilgos valandos būtų skiriamos vaisingai dvasinei veiklai!

Medituojantys savo laiką naudoja išmintingai ir efektyviai. Deja, dauguma žmonių nuklydo nuo Dievo ir Jo įstatymų.

Štai kodėl pasaulis yra tokioje apgailėtinoje būsenoje. Norėtume gyventi saugiai, klestinčiame ir taikiame pasaulyje. Tačiau net ir gyvenimas neramioje situacijoje turi savo pamokų tiems, kurie apie tai galvoja. Sunkios ir karčios aplinkybės primena, kad šis pasaulis nėra mūsų nuolatiniai namai. Tikrojo saugumo ir apsaugos nėra išoriniame pasaulyje, todėl turime ieškoti Dievo ir prašyti Jo apsaugos.

Taikos ir klestėjimo laikais, kai nėra nedarbo ar aplinkosaugos problemų, žmonės gyvena „tylioje,

susitaikiusioje frustracijoje“, kaip sakė filosofas Thoreau. Kodėl? Nes nepaisant šio klestėjimo, žmonės jaučia dvasinį alkį ir įgimtą ilgesį kažko kito, ko jų gyvenime trūksta.

Tas daiktas yra Dievas

Turime prisiminti, kad nepaisant išorinių aplinkybių, dvasinė pažanga priklauso nuo individualių pastangų. Net ir tamsiausiais amžiais bei blogiausiomis sąlygomis kai kuriems vyrams ir moterims vis tiek pavykdavo pasiekti dieviškąjį žinojimą. Todėl neturime leisti, kad pasaulio sąlygos mus dvasiškai paveiktų. Niekada neturime pamiršti dvasinio siekio svarbos.

Kadangi gyvename šiomis sunkiomis aplinkybėmis, taip pat galvojame apie ateitį ir nemalonius netikėtumus, kuriuos ji gali pateikti. Tai natūralu, tačiau jei per daug užsicikliname ties šiais dalykais ir leidžiame spėlionėms bei baimei užvaldyti mūsų mintis, išstumiamo Dievą iš savo gyvenimo ir praleidžiame brangią progą susisiekti su Juo ir mėgautis Jo apsauga.

Žmonės nori tiksliai žinoti, kas nutiks ateityje. Kodėl? Kad padidintų savo nerimą?

Jei iš tiesų suprastume didžiulę naštą, kurią užkrauname savo protui, kai pasiduodame baimėms ir nerimui, stebėtumėmės savo iki šiol sukauptu atsparumu. Rūpestis ir nerimas silpnina protą, leisdami baimei prasiskverbti į sielą, ir dėl to prarandame psichologinę ir dvasinę pusiausvyrą. Mūsų problema slypi bandyme gyventi ateitimi ir praeitimi vienu metu, užuot gyvenus dabartimi. Ši našta yra per sunki protui.

Turime analizuoti savo mintis. Dažniausiai bėgame arba į ateitį, arba į praeitį. Tai visiškai nesąmonė. Turime gyventi dabartimi ir ją užpildyti mintimis apie Dievą.

Nėra vietos žemėje, kuri būtų tikrai saugi ar apsaugota nuo įvykių ir pavojų. Tikroji apsauga slypi sąžiningame ir dorame gyvenime, sąžiningame ir nuoširdžiam bendravime su kitais, maldoje, meditacijoje ir harmonijoje su Dievu.

Dėl šios priežasties turime daryti viską, ką galime, kad būtume darnoje su Dievu. Ši harmonija yra vaistas nuo kiekvieno negalavimo ir išgijimas nuo gyvenimo smūgių bei laiko sumušimų.

Neturime bijoti baisių gyvenimo įvykių ir košmarų. Neturime bijoti ligų, skurdo ar nelaimingų atsitikimų. Kai atsiduriame išbandymų ir sunkumų įkarštyje, pripažinkime iliuzinį šių patirčių pobūdį ir supraskime, kad nepalankias aplinkybes galime įveikti pozityviai mąstydami, sveiku protu ir dvasiškai darniai su Dievu, visos pagalbos ir apsaugos šaltiniu.

Nėra jokios apsaugos ar saugumo už Dievo ribų. Turime visiškai kreiptis į Jį, jei trokštame saugumo ir ramybės.

Sunku pasiekti visišką pasitenkinimą šiame pasaulyje, kuris nėra mūsų tikrieji namai. Mūsų egzistavimas šioje žemėje yra laikinas. Esame čia, mokykloje, kad išmoktume gyvenimo pamokas. Kai pamirštame šią tiesą, prasideda mūsų bėdos, ir problemos supa mus iš visų pusių.

Niekas neverta gyvenimo, išskyrus Dievą. Visa kita praeis ir paliks mus ramybėje. Turime ieškoti

amžinos ir ilgalaikės. Žmogiškoji meilė yra trumpalaikė ir pamažu blėsta. Už žmogiškosios meilės slypi dieviškoji meilė, ir tai yra didžiausia meilė, patenkinanti širdies troškimus ir numalšinanti sielos troškulį. Mėgaukimės viskuo, ką Dievas mums suteikia, negeisdami nieko kito. Atėjome į šią žemę, kad išmoktume pažinti Dievą. Nėra jokio kito mūsų egzistavimo čia tikslo.

Nuoširdūs ieškotojai atras Dievą, ir jų gyvenimai bus kupini ramybės, ramybės, malonės ir džiaugsmo. Troškimas Jį pažinti turi būti stiprus ir atkaklus, o rezultatai bus garantuoti (kas belsis, tas išgirs). Tie, kurie pažįsta Dievą, patiria nuolatinį džiaugsmą ir laimę.

Dievo paieškos nėra nesuderinamos su žmogiška draugyste, santuoka ar materialinės sėkmės siekimu. Šie dalykai taip pat yra neatsiejama gyvenimo pamokų dalis. Svarbu atskirti realybę nuo iliuzijos ir pripažinti, kad materialūs tikslai ir pasiekimai negali suteikti mums laimės, kurios trokštame ir stengiamės pasiekti visomis savo mintimis ir veiksmais.

Ši filosofija nepadaro gyvenimo niūraus ar neigiamo

Ramybė tau

Tiesa ir realybė gilumoje

Tiesa - tai žodis, gaubiamas dviprasmybių ir užgožtas daugybės neapibrėžtumų. Tai sąvoka, kurią sunku paaiškinti ir patikslinti. Kiekvienas žmogus turi įsitikinimų ir tikėjimų, prisiekdamas savo tikėjimu, kad tai absoliuti tiesa. Bet kaip galima galutinai

nustatyti, kas yra tiesa ir tikra šioje didžiulėje idėjų gamoje?

Tiesa yra ir reliatyvi, ir absoliuti. Ji pereina daug santykinių vystymosi ir tobulinimo etapų, kol pasiekia absoliučią būseną. Pavyzdžiui, du žmonės aptaria verslo projektą. Vienas siūlo idėją, kuri garantuoja sėkmę, o kitas pateikia kontrargumentą, kuris pasiekia tą patį tikslą, bet turi papildomos naudos. Tada kažkas kitas sugalvoja geresnę idėją ir taip toliau. Visi pasiūlyti metodai buvo neabejotinai „teisingi“, bet tik santykinė prasme.

Tiesa yra tai, kas atneša ilgalaikę laimę

Absoliučia prasme viskas, kas prieštarauja tikrajai laimei, yra netiesa, o tai, kas atneša ilgalaikę laimę, yra tiesa. Tikroji laimė yra ne trumpalaikis jaudulys, lydintis materialinę sėkmę ar trumpalaikį malonumą, o džiaugsmas, kylantis iš sielos harmonijos su savo šaltiniu: Dievu. Pagal šį standartą galite vertinti bet kokį savo veiksmą pagal jo rezultatą ir tai, ar jis atneš jums ilgalaikę laimę, ar ne (nes iš tiesų veiksmai vertinami pagal jų pabaigą!).

Galutinė Tiesa yra Dievas, o Dievas yra galutinė Tiesa. Visa visata yra pagrįsta šia tiesa per amžinus Dievo dėsnius. Šie dėsniai yra fundamentalios, nesenstančios tiesos, absoliučiai nekeičiamos ir nepavaldios jokiame žmogaus manipuliavime ar iškreipime. Pavyzdžiui, absoliuti teisė yra susilaikyti nuo žudymo ar kenkimo, bet mažesnė iš dviejų blogybių yra panaudoti jėgą, kad apsaugotų nekaltus nuo piktadarių arba apsaugotų labiau pažengusias būtybes nuo mažiau pažengusių. Tačiau bet koks naikinimas vien dėl noro žudyti yra neteisingas.

Visuotinis dėsniš diktuoja harmoniją ir artumą per meilę, o tai reiškia meilę ir toleranciją. Jei norime rasti tiesą, būtina, kad mūsų mintys ir veiksmai būtų materialiai, moraliai ir dvasiškai pagrįsti, pagal amžinuosius dieviškosios tiesos dėsnius.

Tiesa yra galutinė esmė. Bet kur slypi ta esmė ir kaip ją galima rasti?

Yra trys būdai pasiekti tiesą: per juslinį suvokimą, per loginį samprotavimą ir per intuiciją arba sielos išvalgą.

Jei jūsų juslinis suvokimas yra klaidingas, jūsų loginė dedukcija taip pat bus klaidinga. Galite žiūrėti į horizontą ir pamatyti tai, kas atrodo kaip ugnis, nes matote dūmus; bet artėjant prie tos vietos, pamatysite, kad tai, kas atrodė kaip dūmai, buvo tik dulkių debesys. Norėdami sužinoti bet ko tiesą, pasikliaujate savo regėjimu ir klausu, taip pat uosle, skoniu ir lytėjimu, be to, proto galia. Tačiau šie elementai kartu negali būti galutinis tiesos įrodymas, nes jei pojūčiai meluoja, meluos ir protas. Protas susidaro savo išpūdžius ir prieina prie išvadų bei įsitikinimų, remdamasis pranešimais, kuriuos gauna iš pojūčių, tačiau pojūčiai yra labai riboti pagal savo prigimtį. Štai kodėl pranašai kreipėsi į žmones pagal jų supratimo ir intelekto lygį, nes jie - žmonės - mato, bet nesuvokia, girdi, bet nesupranta ir nesupranta (jie yra kurtieji, nebyliai ir akli, todėl jie nemąsto)!

Žmogaus ausis gali suvokti tik tam tikrą vibracijų diapazoną; ji negali aptikti garsiausių ar silpniausių garsų. Jei jūsų klausu būtų pakankamai sustiprinta, galėtumėte išgirsti nuostabų, didingą garsą, kurį skleidžia visata, jai sklindant per begalinę erdvę. Viskas, kas egzistuoja, juda, ir šį judėjimą lydi garsas.

Niekas neegzistuoja be judėjimo, išskyrus transcendentinės kosminės dvasios sritį, kur nėra nei judėjimo, nei vibracijos. Jei žmogaus dvasios gebėjimai būtų pakankamai išvystyti, eterine ausimi būtų galima girdėti subtilius garsus - garsus, kurie yra skaidrios jėgos, suteikiančios kūnui sustiprintą klausos pojūtį.

Panašiai, jei jūsų akių galia būtų sustiprinta, jūs suvoktumėte visų spalvų ir rūšių šviesas. Jūsų fizinės akys rodo tik labai ribotą šviesos diapazoną, o jūsų dvasinė (eterinė) akis mato tikrąją daiktų prigimtį kaip vaizdus, sudarytus iš Dievo kūrybinės šviesos. Visas jūsų kūnas, kurį matote kaip tankią mėsos masę, yra tik elektromagnetinės bangos. Dr. Cryle įrodė, kad negyvo veršio, taip pat ir negyvo žmogaus smegenys, skleidžia didžiulį kiekį elektrinės spinduliuotės. Užmerkus akis, paprastai matote tik tamsą. Tačiau dvasiškai tobulėjant, galėsite matyti nuostabias šviesas, ir šviesa šviečia tamsoje, o tamsa jos (dangaus ir žemės šviesos) nesuvokė.

Tai yra esminės tiesos, kurių žmonės nesuvokia, nes jų pojūčiai yra suderinti tik su ribotu intensyvių vibracijų diapazonu.

Intuicija ar apreiškimas: visa apimančios žinojimo dvasios galia

Kaip tada galime pažinti tiesą, slypinčią už pojūčių ir jų suvokimo? Tai neįmanoma analizės ar racionalaus paaiškinimo būdu, nes protas yra susietas su pojūčiais ir gali išgauti tik tai, ką jie teikia. Jis neturi gebėjimo suvokti begalinių jį supančių jėgų. Tik ugdydamas sielos intuiciją arba tam tikrą intuiciją, galia pažinti tiesą. Įžvalga yra tiesioginis suvokimas,

o ne per pojūčius - grynas, teisingas ir visada tikslus sielos jausmas.

Šios intuicijos prigimtį galite suprasti iš tų pojūčių, kuriuos patiriate, bet negalite paaiškinti, kartais tai vadinama „žmogaus širdis yra jo vadovas“. Jūs jaučiate, kad kažkas tuoj įvyks, be jokių juslinių įrodymų. Tai tiesa, kuri pasireiškia be jokio loginio ryšio su įvykiais. Galbūt ramiai sėdite ir galvojate apie žmogų, kurio seniai nematėte ir su kuriuo nebendravote, o tada staiga jį sutinkate arba išgirstate iš jo. Kaip tai atsitiko? Tai nutinka per trumpalaikius intuicijos blyksnius. Kiekvienas yra patyręs tokių blyksnių.

Klaidingi sprendimai kyla dėl intuicijos stokos. Dauguma žmonių giliai širdyje jaučia, kad gali nuveikti didelius dalykus ir pasiekti didelių dalykų gyvenime, tačiau kadangi jiems trūksta intuicijos, šis latentinis potencialas lieka snaudžiantis. Norint pasiekti sėkmės ir išvengti klaidų sukkelto nelaimingumo, reikia stengtis suprasti esminę tiesą visame kame. Tai įmanoma tik ugdant intuiciją. Tokia yra praktinė realybė. Todėl patariu visiems ieškoti tiesos visame kame - santykiuose su kitais, darbe, santuokoje - trumpai tariant, kiekviename gyvenimo aspekte. Intuicija yra būtina; ji yra nepakeičiama ir be jos negalima apsieiti.

Intuicijos stoka lemia prastus sprendimus ir neapgalvotus veiksmus, ypač renkantis nepatikimus verslo partnerius arba įsivieliant į klaidingus asmeninius santykius. Kadangi protą riboja ir varžo juslių teikiama informacija, jei juslės apgaunamos, žmogus gali suvokti ką nors kaip išskirtinai nuostabų, nežinant tikrosios jo prigimties.

Arba galite manyti, kad radote savo gyvenimo partnerį (sielos draugą) ir susituokėte su juo, tačiau jūsų santykiai baigiasi skyrybomis arba pragaru nesantaikos dėl nesuderinamumo ir harmonijos stokos. Tačiau vidinė intuicija tokių klaidų nedaro. Ji nemato magnetizmo, sklindančio iš akių ar žavingo, spindinčio veido; ji tiksliai jaučia ir suvokia, kas slypi to žmogaus širdyje, ir žino, koks jis yra iš tikrųjų.

Dėl intuicijos, kurią išsiugdžiau padedamas savo didžiojo mokytojo Šri Juktisvaro, niekada neklydau dėl žmogaus prigimties. Mano vidinis pojūtis visada man labai padėjo šiuo klausimu. Tačiau nesistengiu matyti neigiamos žmonių pusės. Norėdamas padėti kitiems, dovanuju jiems besąlygišką meilę, net kai žinau, kad jie gali pasinaudoti mano pasitikėjimu asmeninei naudai.

Daugelis žmonių, kuriems trūksta intuicijos, investuoja pinigus į nesėkmingas finansines įmones ir dėl to praranda viską. Man pavyko priimti kiekvieną sprendimą, kurį priėmiau dėl savo neklystančios intuicijos.

Augant ir tobulėjant, intuicija išryškėja kaip aiškus jausmas arba tylus balsas. Kadangi moterys labiau nei vyrai suvokia jausmus, jos paprastai turi geresnę intuiciją, išskyrus atvejus, kai jas užvaldo emocijos. Vyrai paprastai vadovaujasi protu, o moterys – jausmais. Jei vyras yra sveiko proto ir jautrios prigimties, ši proto ir jausmų pusiausvyrą neabejotinai padės jam lavinti intuiciją.

Gyvenimo tikslo pažinimas per intuiciją

Jei pasinaudosite savo intuicija, žinosite savo egzistencijos šioje žemėje tikslą, o kai suprasite tą tikslą, rasite laimę. Ši žemė yra scena, o Dievas yra režisierius. Jei visi atkakliai vaidins karalių ar karalienę, pjesė nebus sėkminga. Tarnas, didvyris ir karalius turi atlikti savo vaidmenis, kad pjesė būtų sėkminga. Būtent piktadariai sugadina gerą dieviškosios pjesės siužetą. Tie, kurie pasirenka šiuos vaidmenis, brangiai sumokės už nepaklusnumą dieviškajam vadovavimui.

Nepriklausomai nuo žmogaus pasiektos pasaulietinės padėties ar sukaupto turto, jis negali būti laikomas sėkmingu, jei savo tikslams ir laimėms pasiekti naudoja neetiškas priemones. Tikroji laimė įmanoma tik tada, kai žmogus teisingai atlieka savo vaidmenį, o ne kitaip. Tas, kuris vaidina milijonieriaus vaidmenį, ir tas, kuris vaidina smulkaus prekybininko vaidmenį, yra lygūs Dievo akyse, nes Paskutiniąją dieną Dievas atims iš kiekvieno jų turtą ir titulus. Tai, ką sukaupsite savo sieloje, lydės jus po to, kai paliksite šį pasaulį.

Didieji ir išsilavinę pranašai ir išminčiai žino tiesą savo intuityvių galių dėka. Jie suvokia daiktus ne tik akimis ir protu, bet ir per aiškią bei labai išvystytą intuiciją, kurios dėka jie žino viską.

Dievo akyse svarbus ne vaidmuo, kurį atliekame, o kaip jį atliekame. Nesielvartauk ir nenusimink, jei tavo vaidmuo sunkus. Teisingas vaidmens atlikimas garantuos tavo sėkmę Dievo akyse; kitaip nebūsi tikrai laisvas.

Meditacija ugdo intuiciją

Vienintelis būdas pažinti tiesą ir gyventi pagal jos principus yra ugdyti dvasinę išvalgą arba intuiciją. Tuomet suprasite, kad gyvenimas turi prasmę ir kad jūsų vidinis balsas ves jus ir nukreips jūsų žingsnius, kad ir koks būtų jūsų vaidmuo gyvenime.

Tą balsą seniai užgožė ir palaidojo nesveikos mintys. Patikimiausias būdas atkurti tą tikrą tikrumo jausmą yra meditacija pabudus ryte ir prieš miegą vakare.

Lygiai taip pat, kaip žmogus laikosi profesinių ir socialinių susitikimų, taip ir turėtų laikytis susitikimų su Dievu. Galime manyti, kad dėl įtempto gyvenimo nepaliekame laiko dvasiniams reikalams, tačiau niekas netrukdo Dievui galvoti apie mus ir pasirūpinti mūsų poreikiais. Turime melstis, giliai medituoti ir laukti Jo atsakymo. Jei kreipsimės į Jį su meile ir susikaupimu, Jis atsakys į mūsų maldas. Tada Jo buvimą pajusime kaip džiaugsmą ir ramybę savo širdyse. Kai ateis tas džiaugsmas ir ramybė, užsimegs gyvas ir veiksmingas ryšys su Aukščiausiąja Jėga. Turime stengtis pasinaudoti šia proga, nes be pastangų neįmanoma pasiekti jokios sėkmės.

Jei visą gyvenimą vaikysitės vieno išpūdžio po kito, niekada nesuprasite tikrosios laimės. Gyvenkite paprastai ir priimkite gyvenimą lengviau. Laimė slypi tame, kad skiriate pakankamai laiko giliems apmąstymams ir didelių dalykų apmąstymui.

Retkarčiais pabūkite vieni ir kurį laiką pabandykite tylėti; patys pamatysite skirtumą. Jei radijas ar televizorius įjungtas visą laiką arba jei nuolatinis dirginimas ir pramogos užvaldo jūsų pojūčius, tai pakenks jūsų nervams ir taps irzlūs.

**Nesijaudinkite per daug ties kitų taisymu.
Pirmiausia susitvarkykite save - tegul Dievas jus
pataiso! Didžiausia meistriškumo ir sėkmės arena yra
namuose. Angelas savo namuose yra angelas visur.
Žmogaus švelnus balsas ir taikus elgesys reikalingi
labiau nei bet kur kitur.**

Jėga, kuri niekada nenuvilia

**Kai užmezgame ryšį su Dievu, intuityvus
supratimas įkvėps ir ves mus visame kame, ką
darome. Turime sąmoningai turėti šią palaimintą
galią. Ji yra mumyse; mums tereikia ją atskleisti.
Mane domina ne tie, kurie tiesiog smalsauja, o tie,
kurie nuoširdžiai ieško tiesos. Esu nuolatinėje
bendrystėje su Dievu ir ieškau tik tų, kurie nuoširdžiai
trokšta Jį pažinti.**

**Pastebėsite, kad ši jėga veikia visame kame, kad
pagerintų jūsų aplinkybes ir palengvintų jums
reikalus. Kai susijungsite su šia jėga, jūsų gerovė
pulsuos kosmine energija, o jūsų protas taps
rafinuotesnis, sutelktesnis, aštresnis ir skvarbesnis.
Suprasite, kad jūsų siela yra Dievo gyvosios tiesos ir
neišsenkančios išminties indas.**

**Dievas yra sveikatos, klestėjimo, išminties ir
amžino džiaugsmo šaltinis. Kai mes susisiekiame su
Juo, mūsų gyvenimas tampa visavertis ir pilnavertis.
Gyvenimas be Jo yra nepilnas. Turime apmąstyti šią
aukščiausią galią, kuri suteikia mums gyvybės,
stiprybės ir išminties. Turime melstis, kad tiesa
tekėtų į mūsų protus, stiprybė - į mūsų kūnus, o
nesibaigiantis džiaugsmas - į mūsų sielas.**

Už užmerktų akių tamsos slypi nuostabios visatos jėgos, visos geros sielos ir kilnios dvasios, ir begalinė dvasinių sferų platybė. Jei apmąstysite, suvoksite absoliučią tiesą ir pamatysite jos nuostabų darbą jūsų gyvenime ir visame, kas nuostabu ir šlovinga kūrinijoje.

Tegul Dievas suteikia jums sėkmės ir ramybės

**Pasninkas yra sveikata ir gerovė
„Turėtumėte pasninkauti, nes nėra nieko panašaus“ (Hadisas)**

[Ši tema neprieštarauja pasninkui, kaip minėta Šventajame Korane, ir neragina nieko atsisakyti tradicinio pasninko metodo, kurį mes gerbiame, ir gerbiame tuos, kurie pasninkauja, meldamiesi Dievo, kad visada juos palaimintų ir priimtų jų pasninką. Čia turima omenyje gydomasis pasninkas siekiant konkrečių fizinių ir dvasinių rezultatų, todėl šis paaiškinimas buvo būtinas.]

Fiziniai pasninko rezultatai ir dvasiniai išgyvenimai yra išties nuostabūs. Siela išsivaduoja iš kūno reikalavimų, kai atsikrato sunkių, grubių įpročių. Jau baigiau trisdešimtąją pasninko dieną ir jaučiuosi taip natūraliai, lyg visai nebūčiau ragavęs maisto.

Kiekvienas, kas gali, turėtų stengtis pasninkauti tris dienas ar ilgiau, jei įmanoma, ir pamažu supras, kad gyventi be maisto yra įmanoma.

Sveikiems asmenims neturėtų būti sunku pasninkauti tris dienas. Ilgalaikis pasninkavimas turėtų būti atliekamas prižiūrint specialistui. Kiekvienas, sergantis lėtinėmis ligomis ar turintis fizinių negalių, turėtų pasninkauti tik pasikonsultavęs su gydytoju, turinčiu patirties pasninko ir mitybos srityse.

Fiziniai skausmai rodo organizmo sistemų sutrikimus ir remonto bei priežiūros poreikį. Žmonės palaiko savo automobilius švarius ir gerai prižiūrimus! Žmogaus kūnas yra daug sudėtingesnis ir painesnis nei bet kuris automobilis, ir Dievas nori, kad mes jį palaikytume švarų ir tinkamai veikų, vis labiau pasikliaudami Jo galia. Geros sveikatos paslaptis slypi ne tik cheminiuose elementuose, bet ir pasikliovime Dievo galia, arba gyvybine jėga kūne.

Ši gyvybinė jėga mūsų kūnuose yra tikrasis gyvybės šaltinis. Tai nuolatinė jėga, kuri, Dievo įsakymu, kuria ir palaiko mūsų organus. Šią gyvybinę jėgą stiprina proto galia ir maitina maistas. Tačiau jei ji netinkamai naudojama, ji nustoja funkcionuoti ir galiausiai atsisako dirbti. Pavyzdžiui, jos galia gali susilpnėti akyse, dėl to gali būti neryškus matymas. Joks maistas negali suteikti jėgų, jokia oro kaita negali atnaujinti ląstelių ir jų atgaivinti, ir niekas negali atkurti energijos kūnui, kai jo vidinė gyvybinė jėga pradeda mažėti.

Pasninkas suteikia poilsį išsekusiems organams, taip pat ir pačiai organizmo sistemoms bei gyvybinei energijai, išlaisvindamas ją nuo pervargimo. Kai nustojate teigti gyvybinei energijai, kad ji egzistuoti turi priklausyti nuo išorinių maisto, vandens, deguonies ir saulės šviesos šaltinių, ji tampa išlaisvinta ir savarankiška.

Persivalgymas 365 dienas per metus sukelia įvairias ligas. Nuolatinis valgymas, nesvarbu, ar kūnui to reikia, ar ne, yra tikras prakeiksmas. Kuo labiau žmogus susitelkia į savo skonio pojūtį ir bando jį patenkinti, tuo daugiau ligų jis patiria. Gerai mėgautis maistu, bet vergavimas jam turi skausmingų komplikacijų ir skaudžių pasekmių. Taigi, žmogus kenkia sau per savo prisirišimą prie kūno ir jo

reikalavimų. Laikas žmonėms suprasti, kad būtent gyvybinė jėga palaiko kūną ir išlaiko jį gyvybingą bei energingą.

Privalome - be obsesijos - didžiausią dėmesį skirti protui, kad sustiprintume jo galias ir padarytume jį savarankiškesnį. Jei žmogus atkakliai siekia pavergti savo protą kūnui, protas atkeršys atsisakydamas savo galios, versdamas individą pasikliauti kažkuo kitu ar kažkuo kitu pagalbos. Joks gydytojas ar vaistai negali padėti pacientui, kurio protas taip nusilpo, kad liga pablogėja. Trys ketvirtadaliai išgijimo slypi prote.

Indijoje mokomės užkariauti kūną valios jėga, todėl žmogus gali labai pasikliauti protu. Tie, kurie nuolat griebiasi fizinių priemonių sveikatai ir gydymui, prie jų pripranta ir todėl tampa amžinai nuo jų priklausomi. Tačiau protinė galia yra aukščiausia. Reikia palaipsniui išmokti maksimaliai išnaudoti protą ir jo galimybes; tada suprasi, kad protas yra aukščiausias įrankis, ir protas padarys viską, ko iš jo bus paprašyta. Aš tai mačiau ir patyriau savo gyvenime.

Vieną dieną skaičiau paskaitą, ir buvo labai karšta. Mano veidas buvo aplipęs prakaitu, ir aš negalėjau rasti nosinės. Akimirką pasimečiau, bet sutelkiau visą dėmesį į savo valios centrą (sritį tarp antakių) ir tyliai meldžiausi: „Viešpatie, Tavo malone mano kūnas vėsus!“ Prakaitas akimirksniu išnyko, ir mano kūnas tapo toks vėsus, koks ir turėtų būti! Todėl pasikliauti protu yra nepaprastai naudinga! Tačiau nereikėtų pulti į kraštutinumus ir visiškai neigti kūno, nes jei tai padarysime, negalėsime mąstyti, valgyti ar judėti.

Kai kurie žmonės siekia įrodyti proto kontrolę kūnui, pirmiausia norėdami pademonstruoti sveikatą. Tačiau sveikata nėra galutinis gyvenimo tikslas.

Tikrasis tikslas yra pasiekti Dievą. Kurį laiką žmogus gali jaustis sveikas, bet ateis laikas, kai niekas nepadės. Tada kas padės? Dievas. Pasninkas yra vienas geriausių būdų artėti prie Dievo. Jis išlaisvina gyvybinę jėgą iš maisto vergijos, patvirtindamas, kad Dievas palaiko mūsų kūnus ir laiko juos gyvus.

Tačiau įpročiai tokie galingi, kad vien mintis apie maistą sukelia norą tuoj pat valgyti. Kartą, kai buvau mažas berniukas Indijoje, peršalau. Norėjau tamarindo, kuris laikomas labai kenksmingu peršalimo atveju. Mano sesuo atkakliai atsisakė, bet dėl mano atkaklumo ji atnešė man šiek tiek vaisių. Aš sukramčiau gabalėlį ir išspjoviau jį nenurijęs, nes troškimas skonio buvo patenkintas. Žmonės dažnai valdo persivalgymas. Deja, Dievas nesukūrė kūno taip, kad galėtume mėgautis skonio pojūčiu ir pasiduoti žalingam persivalgymui ar vartoti nesveiką maistą nepakenkdami virškinimo sistemai ir kitiems organams.

Tačiau iš tiesų vienintelis kelias į sveikatą ir laimę - išmintingiausias kelias - yra savikontrolė. Vienas didžiausių pasiekimų, kurį gali pasiekti žmogus, yra būti savo šeimininku, o ne paklusti savo pojūčių tironijai. Jei prietaisą veikiate per dideliu elektros krūviu, kuris negali atlaikyti tokios perkrovos, jis perdegės. Panašiai ir kiekvieną kartą, kai perkraunate virškinimo sistemą maistu, išsenka už virškinimą atsakinga gyvybinė jėga. Kai nustojate persivalgyti ir badaujate, ši gyvybinė jėga ilsisi ir pasikrauna kosmine energija.

Jei jūsų automobilis sugenda, siunčiate jį į remonto dirbtuves. Atlikus reikiamas procedūras, jis kurį laiką veikia geriau, kol sugenda kažkas kitas, ir jūs jį grąžinate tolesnei priežiūrai ir remontui. Tas pats pasakytina ir apie kūną. Fizinis badavimo

poveikis yra stulbinantis. Trijų dienų badavimas su apelsinų sultimis laikinai atkurs kūną. Tačiau ilgesnis badavimas jį visiškai atkurs, ir jūs jausitės stiprūs kaip plienas. Jei norite ilgalaikės sveikatos, visada turėtumėte stebėti suvartojamo maisto kokybę ir kiekį.

Turėtumėte žinoti, ką daryti pasninko metu. Tiems, kurie nori pasninkauti ilgiau nei tris dienas, būtina medicininė priežiūra. Nepatariu niekam per ilgai pasninkauti pirmą kartą, nes jie jausis silpni ir išsekę. Vieną dieną per savaitę geriant vaisių sultis arba tris dienas iš eilės per mėnesį geriant apelsinų sultis - tai geri būdai priprasti prie pasninko. Pasninkaujantis asmuo turėtų būti psichologiškai pasiruošęs bendrauti su užjaučiančiais asmenimis, kurie juos patikins, kad jie susirgs arba mirs (neduok Dieve), jei nevalgys. Tiesa, kad ilgo pasninko metu galite jaustis silpni, tačiau tai nutinka tik pirmąsias kelias dienas, nes jūsų gyvybinė jėga priprato prie maisto. Tačiau palaipsniui, dienoms bėgant, prarandate bet koki silpnumo jausmą. Jūsų gyvybinė jėga ir dvasia atsiskiria nuo maisto ir pastebite, kad kūną iš tikrųjų palaiko gyvybinė jėga.

Žinau paslaptį, kaip žmogus gali pasninkauti neprarasdamas svorio. Kai gyvybinė jėga sąmoningai kontroliuojama, ją galima panaudoti kūno svoriui mažinti arba palaikyti. Taikant šį metodą, natūrali kūno temperatūra nekrenta, nesvarbu, kiek ilgai trunka pasninkas. Pritraukiant kosminę energiją per konkretų kūno kanalą, gyvybinė jėga papildoma ta energija, o ne pasikliaujant išoriniais šaltiniais.

Gyvenimas yra amžinas ir nepriklauso nuo kvėpavimo, maisto, vandens ar saulės šviesos. Atminkite, kad esate nemirtinga siela, kuri gyvena pirmiausia Dievo galia ir nieko kito.

Sąmonė išlieka gyva po fizinės mirties, tačiau paprastas žmogus praranda tą tęstinumo jausmą ir tiki, kad yra miręs. Kiekvienas iš mūsų kada nors patirs fizinę mirtį, todėl nereikia jos bijoti. Miegant nebijote prarasti kūno pojūčių; veikiau miegą priimate kaip išsivadavimo būseną, kurios nekantriai laukiate. Panašiai mirtis yra poilsio būseną - pasitraukimas iš gyvenimo. Nėra ko bijoti. Kai ateina mirtis, juokkitės iš jos. Mirtis yra tik išbandymas, kurio tikslas - išmokyti gilią pamoką. Jūs esate siela, ir siela nemiršta. Nereikia laukti, kol mirtis jus to išmokys, kai galite tai žinoti dabar. Pirmoji pamoka, kurią turite išmokti, yra ta, kad gyvenimas nepriklauso nuo maisto. Pasninkaudami galite tai patvirtinti patys.

Kiekvienas turėtų lavinti savo protinius gebėjimus, kad galėtų geriau atlikti savo pareigas bet kokiomis aplinkybėmis. Reikėtų laikytis tvarkos ir drausmės; tačiau reikėtų būti ne griežtam, o lanksčiam ir logiškam sprendžiant gyvenimo ir jo iššūkių problemas.

Visi pagrindiniai vaiko įpročiai susiformuoja nuo trejų iki septynerių metų amžiaus. Palaikanti aplinka padeda nukreipti jo vystymąsi. Tačiau keičiantis ryškioms tendencijoms reikia specialaus vadovavimo.

Savo privačioje mokykloje berniukams teikiau griežtus mokymus, kaip elgtis su kūnu. Jie pasninkavo ir miegodavo ant grindų antklodės be pagalvių. Kartais jie medituodavo valandų valandas. Padėti vaikams išsivaduoti iš kūno pančių yra nepaprastai svarbu ir tai yra palaima visam gyvenimui. Kartą vienas iš mano mokinių dvylika valandų meditavo nemirksėdamas. Tokia pusiausvyra teikia didžiulį džiaugsmą. Idealus mokymas slypi subalansuotoje, mokslinėje kūno, proto ir sielos disciplinoje. Tai yra pasninko esmė ir reikšmė.

Už pasninko slypi metafizinis, transcendentinis žinojimas. Iš tiesų, žmogus negyvena vien duona. Du dalykai mus jungia su žeme: kvėpavimas ir maistas. Miego metu žmogus nejaučia kvėpavimo ar maisto poreikio, nes siela yra atsieta nuo kūno sąmonės. Pasninkas lygiai taip pat pakylėja protą. Pasninko metu protas pasikliauja savo paties įgimtomis jėgomis. Kai šios galios pasireiškia, gyvybinę jėgą kūne sustiprina amžina energija, kuri nuolat teka iš kosminio eterio į kūną per smegenis ir stuburą.

Kai gyvybinė jėga atsiskiria nuo išorinių materialių šaltinių, kurie palaiko kūną, ji jaučia vidinę paramą, o protas suvokia, kad kietos medžiagos, kuriomis rėmėsi kūnas, tėra grubios ir koncentruotos energijos apraiškos. Tuomet protas gali tiesiogiai sąveikauti su gyvybine jėga, nurodydamas jai sukelti norimus pokyčius kūne.

Protas turi galią padaryti bet ką. Štai kodėl Jėzus Kristus galėjo paversti akmenis duona, lygiai kaip vanduo tekėjo tarp pranašo pirštų, ramybė jam, kai jis įkišo ranką į indą su trupučiu vandens ir tarė: „Ateikite į palaimintą apsivalymą ir Dievo palaiminimą.“

Todėl visiškas pasiklivimas maistu yra neteisybė žmogaus protui ir gyvybinei jėgai. Ilgai pasninkavęs žmogus supranta, kad viskas yra intelektas.

Kiekviena jėga, kūnas ar objektas šioje visatoje yra dieviškojo proto produktas, lygiai taip pat, kaip visi sapne matomi dalykai yra sukurti sąmonės.

Protas valdo kūną. Pasninko metu, jei manote, kad dėl to jūsų kūnas susilpnės, jis iš tiesų susilpnės. O jei manote, kad pasninkas sumažins jūsų jėgas, dėl tos minties jausitės silpni.

Bet jei įtikinsite save, kad jūsų kūnas stiprus, nejausite nuovargio; vietoj to pajusite puikią,

gaivinančią energiją. Dauguma žmonių to nežino, nes niekada to nepatyrė.

Protas neatskleis savo stebuklų, nebent aktyvuosite jo galias. Ir jis neveiks tol, kol per daug pasikliausite materialiais dalykais. Todėl jo stebuklai lieka paslėpti nuo įprasto suvokimo.

Bet kai išmoksite - per pasninką - pasikliauti protu, pamatysite, kad jis veikia visame kame - ar tai būtų ligų įveikimas, klestėjimo ir gausos siekimas, ar galutinio gyvenimo tikslo įgyvendinimas: Dievo atradimas.

Kas gali kontroliuoti savo protą, tas taip pat galės kontroliuoti savo kūną ir jo poreikius, pasieks dvasinę ramybę ir išsivadavimą iš žemiškų pančių, kurios sielą ir kūną saisto.

Kita vertus, tikėjimas materijos nebuvimu ir dvasios universalumu neturėtų būti grindžiamas miglotomis ar logiškai nepaaiškinamomis teorijomis, o veikiau turėtų būti pagrįstas praktiniais pagrindais ir giliu savimone.

Žmonės dažniausiai save tapatina su kūnu, kurį maitina maistas, tačiau nesuvokia, kad pagrindinis kūno šaltinis yra gyvybinė jėga. Nei maistas, nei jokios kitos išorinės priemonės negali atgaivinti kūno, iš kurio buvo atitraukta kosminė srovė.

Ryšys tarp fizinio žmogaus kūno ir proto yra energija arba gyvybinė jėga. Senovės Indijos išminčiai atrado šią energiją (praną) ir sukūrė mokslą, vadinamą pranajama , o tai reiškia sąmoningą gyvybinės jėgos valdymą kūne.

Jėzus Kristus keturiasdešimt dienų pasninkavo dykumoje. Pranašas (ramybė jam) pasninkavo sakydamas: „Pasninkaukite ir būsite sveiki“.

Tie, kurie niekada nepasninkauja, negali iš patirties žinoti, kad gyvenimas įmanomas be maisto

Pradinėse savaitės trukmės pasninko stadijose jaučiamas alkis. Tačiau dienoms bėgant alkio jausmas silpnėja, o pasninkaujantis žmogus patiria lengvumą, energiją, gyvybingumą ir išsivadavimą iš kūno suvaržymų. Kodėl? Nes fizinio maisto atėmimas verčia kūną pasikliauti nematerialiu maistu: srove, energija, veikla ar gyvybine jėga.

Žmogaus valia yra didžiausias energijos generatorius. Valios ir spontaniško troškimo dėka žmogus gali greitai gauti dvasinės galios iš begalinio rezervuaro.

Žmogus, nenorintis atlikti savo kasdienių užduočių, jaučia energijos ir gyvybingumo trūkumą. Kita vertus, žmogus, kuris dirba kruopščiai, entuziastingai ir su nuoširdžiu noru dirbti, yra persmelktas kosminės srovės, o jo kūnas ir dvasia pasipildo gyvybingumo elementais.

Kas žino ir praktikuoja metafizinius gyvenimo su valia būdus ir moka sąmoningai semtis gyvybinės jėgos iš neišsenkančio kosminio šaltinio, tas išsivaduoja iš daugelio fizinių suvaržymų.

Indijos išminčiai ir jogai teigia, kad materija yra koncentruota psichinė esmė. Kai kurie iš jų įrodė šį faktą, pademonstruodami gebėjimą materializuoti ir valios galia manipuluoti savo kūnu ir kitais daiktais.

Šiuolaikinis mokslas įrodė, kad materiją sudaro vibracinės jėgos. Cheminiai elementai, sudarantys visas visatos formas ir pavidžius - nuo uolienu ir planetų iki žmonių - tėra skirtingos elektronų vibracijų formos ir variacijos. Pavyzdžiui, ledas pasižymi šaltumu, svoriu ir forma. Jį galima matyti ir liesti. Jei ištirpdome ledą, jis virsta vandeniu. Jei verdame vandenį, jis virsta garais ir tampa nematomas. Todėl, žvelgiant iš mokslinės perspektyvos, ledas ar sniegas iš tikrųjų neegzistuoja,

net jei jį galime suvokti savo pojūčiais. Jo esmė - nematomi elektronai arba energijos formos.

Kitaip tariant, negalima teigti, kad tai, kas gali būti ištirpdyta arba ištirpdyta nematomoje būsenoje, turi realų egzistavimą. Šiuo požiūriu materija gali būti laikoma neegzistuojančia, tačiau jos egzistavimas yra reliatyvus.

Materija egzistuoja mūsų proto atžvilgiu, tačiau iš esmės tai nematoma jėga, kuri nei išnyksta, nei keičiasi, išskyrus išvaizdą ir fizinę formą.

Panašiai ir žmogaus protas bei materija yra dieviškosios sąmonės apraiškos, egzistuojančios tik formoje. Tiesa ta, kad iš tikrųjų egzistuoja tik universalus protas.

Kaip vaikas gimsta iš tėvų, taip ir materijos egzistavimas priklauso nuo proto. Materija yra dieviškojo proto produktas ir atrodo suvokiama žmogaus protui. Pati savaime materija neturi realybės, nes jai trūksta vidinės egzistencijos.

Elektroninės materijos jėgos, nors ir beprotiškos, savyje talpina sąmoningos kosminės gyvybinės jėgos vibracijas, kurios savo ruožtu sklinda iš dieviškojo šaltinio.

Dievas tarė: „Dangaus ir žemės šviesa“, tad tebūnie šviesa. Ir šviesa atsirado. Tai reiškia, kad dieviškojo proto ir dieviškosios valios centras tapo šviesa arba vibruojančia energija.

Kosminė gyvenimo srovė ir elektronai, kurie vėliau vibravo su didesne jėga, tapo įvairiomis, skaidriomis gamtos jėgomis. Šios jėgos pasireiškė kaip pagrindiniai materialūs elementai, iš kurių sudaryta fizinė visata.

Materija yra reali ir suvokiama žmogaus sąmonei. Tačiau patirties, logikos ir kai kurių laboratorinių eksperimentų dėka žmonija atrado, kad už visų

iliuzinių regimojo pasaulio vaizdinių ir formų turi slypėti nuolatinė ir nekintanti kūrybinė jėga.

Šią tiesą galima suvokti suprantant vandenyno prigimtį, kuri egzistuoja net ir tada, kai jo bangos yra laikinos vienos, didžios esmės - paties vandenyno - apraiškos. Bangos negali egzistuoti be vandenyno, bet vandenynas egzistuoja su bangomis ir be jų.

Šias sąvokas galima suvokti intelektualiai, tačiau jų neįmanoma iš tikrųjų suprasti, nebent išmokstama materiją paversti gyvybine jėga, o gyvybinę jėgą - kosmine sąmone, kaip tai darė ir tebedaro pranašai, kai kurios didžios asmenybės ir save pažįstantys žmonės. Šiems apsišvietusiems asmenims materija pati savaime neegzistuoja, nes jie tvirtai žino, kad po kūrinijos bangomis slypi nekintantis ir nekintamas dvasios vandenynas.

Vedantos ir jogos filosofijose visata yra sapnas amžinoje, budrioje Dievo sąmonėje (kurio neapima nei miegas, nei miegas). Materija ir protas, visata su savo žvaigždėmis ir planetomis, tankios paviršiaus bangos ir subtilios, skaidrios materialios kūrinijos srovės, žmogaus jausmų, valios ir sąmonės gebėjimai, gyvenimo ir mirties, nakties ir dienos, sveikatos ir ligos, sėkmės ir nesėkmės būsenos - visa tai yra realybė pagal reliatyvumo dėsnį, kuris valdo šį kosminį sapną.

Viskas, kas suvokiama per reliatyvumo prizmę, yra tikra tik žmogaus svajotojui, kuris atlieka savo mažą vaidmenį didžiajame kosminiame sapne. Kad ištrūktų iš kosminės iliuzijos arba reliatyvumo dėsnio, žmonija turi pabusti iš šio sapno ir patirti amžiną Dievo sąmonę.

Negalime pakeisti šio sapno vaizduote ar neigimu, priimdami gyvenimą atmesdami mirtį ar pripažindami sveikatą ignoruodami ligą. Kiekviena būsena yra

neatsiejama savo priešingybės dalis, kaip monetas ar audinio gabalo kita pusė. Dvilypumai nėra atskiri, o tarpusavyje susiję. Tiesos ieškotojas nebando jų atskirti savo mintyse, o peržengia jas per žinias ir išmintį.

Kiekvienas, kuris nori priimti tik teigiamus, laimingus ir naudingus aspektus kaip dualistinio pobūdžio faktus, yra žmogus, pasinėręs į svajonių pasaulio iliuzijas.

Lygiai taip pat, kaip žmogus kurį laiką sapnuoja sapnus, kurie atrodo realūs, bet praranda savo galią, kai pereina į budrumo būseną, taip ir žmogus gali pabusti iš materijos sapno, kuris atrodo realus, ir gyventi realiame ir nekintančiame dvasios pasaulyje.

Tik tobulas individas, išmokęs meditacijos ir kontempliacijos būdu išplėsti ir transformuoti savo sąmonę į begalinį Absoliutą, gali suvokti kūriniją kaip dievišką sapną. Tik jis gali užtikrintai pareikšti, kad materija neegzistuoja. Nuolatinės savikontrolės, vidinės stiprybės ugdymo ir mokslinės jogos meditacijos praktikos ar bet kokio kito dvasinio suvokimo kelio - ar tai būtų tikėjimas, meilė, tarnystė, savęs išsižadėjimas ar nuoširdus garbinimas - dėka Dievo ieškotojas gali ištirpdyti dvilypumą ir suvokti amžinąją vienybę, slypinčią už visų daugialypiškumo ir įvairovės apraiškų.

Kas išsivaduoja iš kosminės iliuzijos, tas žino, kad Visagalis Dievas yra viskas visame kame, ir taip paliečia savo dieviškąją sąmonę bei suvokia tiesos esmę.

Ramybė tau

Turtingas yra tas, kurį Dievas padarė turtingu

Pasakojo mokytojas Paramhansa Yogananda

Imperatorius Akbaras (1556-1609 m.) buvo vienas iš Indijos Mogolų imperatorių ir vienas didžiausių Azijos žemyno valdovų per visą istoriją. Jis pelnė „Žmonijos globėjo“ titulą dėl savo teisingumo ir sąžiningumo savo žmonėms bei nuoširdaus rūpesčio jų gerove. Jis taip pat uoliai dirbo, kad atgautų prarastas Indijos teritorijas ir suvienytų jas į stiprią, centralizuotą valstybę.

Akbaras buvo didelis tolerancijos tarp skirtingų religijų Indijoje šalininkas. Jo valdymo metu hinduizmas ir islamas klestėjo visiškoje harmonijoje. Musulmonų imperatorius (Akbaras) kartais vilkėdavo islamiškus drabužius ir eidavo melstis į mečetę, o kartais vilkėdavo indiškus drabužius ir eidavo į hinduistų šventyklą medituoti ir garbinti.

Šis didžiadvasis ir dosnus imperatorius nė vienai dienai nesustojo dalinti dovanų ir aukų vargstantiems ir socialinėms institucijoms visoje šalyje.

Jis turėjo įprotį važinėti prabangia karališka karieta, traukiama aštuonių puikių arklių. Sargybiniai ir šaukliai skelbdavo apie jo didingos procesijos atvykimą su būgnais, cimbolais ir trimitais visame mieste.

Nepaisant viso šio spindesio ir šlovės, pats didvyris griežtai įsakė bet kada ir bet kur sustabdyti procesiją, jei kuris nors iš pavaldinių norėtų jam ko nors paprašyti ar pagalbos.

Vieną dieną, didingai karališkajai procesijai einant plačia alėja, abiejose pusėse apsodinta medžiais, imperatorius pastebėjo du aklus vyrus, sėdinčius už kelių metrų vienas nuo kito ir šaukiančius pagalbos bei išmaldos.

Vyresnysis įsakė vežimui sustoti priešais pirmąjį neregį, kuris šaukė:

"Turtingi yra tie, kuriuos imperatorius padaro turtingais"

Atidžiai išklausęs tą frazę, jis paprašė vairuotojo priartėti prie kito neregio, kuris šaukė:

„Tikrai turtingas žmogus yra tas, kurį Dievas padarė turtingu“

Visą mėnesį imperatorius, eidamas pro du aklus vyrus, kurie prašė jo ir Dievo turtų, girdėdavo tas pačias dvi frazes. Galiausiai jį apėmė užuojauta, ir jis panorą padėti pirmajam vyrui, kurio šūkis buvo: „Turtingiausias yra tas, kurį imperatorius padaro turtingu“.

Vieną dieną Akbaras paprašė rūmų kepėjo iškepti jam didelę kepalą (storo kamajo tipo) su vidumi, pripildytu gryno aukso. Akbaras atidavė šią kepalą pirmajam nereginičiam vyrui ir visiškai ignoravo antrąjį, kuris turtų tikėjosi iš Dievo, o ne iš imperatoriaus.

Netrukus po to Akbaras išvyko medžioti ir grįžęs praėjo ta pačia gatve ir pamatė akląjį, kuris jam buvo davęs aukso kepalą, vis dar stovintį vietoje ir šaukiantį kaip ir anksčiau: „Turtuolis yra tas, kurį imperatorius padarė turtingu“.

Jis paprašė, kad karališkoji karieta būtų sustabdyta priešais neregį, ir paklausė: „Ką tu padarei su duonos kepalu, kurį tau daviau?“

Vyras atsakė:

„Jūsų Didenybe, kepalas duonos, kurį taip maloniai man davėte, buvo per didelis ir gerai neiškepė, nes buvo per sunkus, todėl pardaviau jį už dešimt filų kitam neregiiui ir buvau dėkingas gavęs tuos filus, kurie iš pradžių buvo iš jūsų dosnumo.“

Akbaras ieškojo kito aklo vyro, bet jo nerado. Paklausinėjęs apie jį, sužinojo, kad jis duonos kepalą atidavė savo žmonai, ir vos tik ji jį perpjovė, rado auksą. Už jį jie nusipirko kuklų namą ir jį padėtis pagerėjo, kai Dievas išpildė jų norą ir praturtino juos savo gausia malone.

Tai išgirdęs, imperatorius suprato gilią įvykio reikšmę. Su neprilygstamu nuolankumu jis apsimetė susijaudinęs ir pykęs ir ėmė barti pirmąjį neregį, sakydamas:

„Ką padarei, kvaily? Davei mano duonos kepalą, prikimštą aukso, savo draugui, kuris turtą ieškojo tik Dievu, o ne manimi. Nuo šiol privalai priimti jo šūkį ir skelbti, kaip jis sakydavo: „Turtuolis yra tas, kurį praturtino Dievas.“

Arba kažkas panašaus:

Kas turi Davėją, tas duoda

Jis vienas vadinamas turtingu

Ramybė tau

Magnetinis arba intelektualus maistas

Kai žmonės kalba apie maistą ar mitybą, jie dažniausiai turi omenyje fizinį maistą, naudojamą organizmui palaikyti. Tačiau yra ir kitų rūšių maisto,

kuris yra ne mažiau svarbus nei fizinis maistas ir dažnai netgi svarbesnis.

Tarp tų intelektualinių ar dvasinių maisto produktų:

Protinė veikla arba proto sutelkimas, išmintis ir dvasinis išvalgumas

Fizinis maistas palaiko kūno ląsteles, intelektualinis maistas įkrauna protą sveikomis idėjomis, o išminties maistas gaivina sielą ir lavina jos gebėjimus.

Intelektualinį maitinimą paprastai sudaro idėjos, kurias žmogus galvoja, ir tos, kurias jis gauna iš kitų per kontaktą ir sąveiką su jais.

Ramaus ir kilnaus temperamento žmonės padeda mūsų mintims tapti patraukliomis ir sveikomis. Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis - draugais ar giminaičiais, - todėl kyla nerimastingos mintys ir pablogėja nuotaika.

Kūnas energiją ir aktyvumą gauna iš fizinio maisto, o magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija.

Kai sugebi nežinojimą paversti išmintimi

Nuo silpnumo ir trapumo iki sveikatos ir gyvybingumo

**Užtikrintai ir drąsiai eikite gyvenimo keliais - net
jei ir vieni**

Ir vidinis džiaugsmas turėti gyvą ir budrią sąžinę

**Ir nepajudinamas tikėjimas Dievo teisingumu ir
tiesos triumfu prieš melą, o realybės - prieš iliuziją**

**Ir kai kiekvieną dieną stengiesi paleisti savo
mintis į aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis**

Ji turi mylinčią ir dėkingą širdį

Ir geri ketinimai kitų atžvilgiu

Tavo intelektualinis maitinimasis yra magnetinis

**Ir tada jis pritrauks prie jūsų viską, kas gražu ir
naudinga**

Iš daiktų, žmonių ir aplinkybių

**Jai labai reikia tęsti kelionę link saugumo ir
apsaugos krantų.**

Ir paskutinis, bet ne mažiau svarbus dalykas

**Kai dedate pastangas, kad gautumėte tai, ko jums
reikia, ir esate patenkinti tuo, ką Dievas jums
palengvina**

**Būkite turtingesni dvasia ir labiau patenkinti nei
tie, kurie yra apsėsti žemiškų turtų ir geidžia
trumpalaikių malonumų.**

Ramybė tau

Dievas nepalieka tų, kurie Jį myli

**Iš knygos „Jogio memuarai: autobiografija“
(Indijos filosofija jogo gyvenime)**

„Jei mūsų tėvas būtų tave atmetęs iš paveldėjimo, Mukunda ⁽¹⁾, tu tikrai to būtum nusipelnęs, nes kvailai ir kvailai švaistai savo gyvenimą!“

Taip mano ausis pasiekė vyresniojo brolio pamokslas. Ką tik buvau grįžęs su Džitendra iš traukinio, aplipęs dulkių sluoksniu, kai pasiekėme Anantos namus, kuris pagaliau persikėlė į senamiestį Agrą. Mano vyresnysis brolis dirbo buhalteriu vyriausybės viešųjų darbų departamente, todėl pasakiau jam: „Žinai, broli Ananta, kad prašau Dievo savo palikimo.“

Jis atsakė: „Pirmiausia pinigai, o Dievas - vėliau! Kas žino? Galbūt gyvenimas bus ilgas!“

Aš pasakiau: „Dievas yra pirmas, o pinigai yra Jo tarnas! O kas gali nuspėti? Gyvenimas gali būti trumpas!“

Mano atsakymas atėjo spontaniškai, man net nenujaučiant, kad kas nors tuoj nutiks (Deja! Ananta paliko šį pasaulį jaunas)

Mano brolio akys sužibo iš pasitenkinimo, jis vis dar tikėjosi, kad grįšiu į šeimos lizdą, ir tarė:

"Manau, tai išmintis iš atsiskyrėlio buveinės. Bet man atrodo, kad jūs išvykote iš Benareso!"

Taigi aš jam pasakiau: „Mano viešnagė Benarese nebuvo bevaisė, nes ten radau viską, ko troško mano širdis! Ir gali būti tikras, kad radau ne tą (mokslininką), kurį sutikai savo kompanijoje, nei jo sūnų.“

Ananta nusijuokė su manimi prisiminęs, kas įvyko, ir prisipažino, kad aiškiaregis mokslininkas Benaresas, kurį jis pasirinko mano vadovu, iš tiesų neturėjo įžvalgumo ir nuovokos. Jis manęs paklausė:

"Taigi, koks tavo planas, mano pasiklydęs, klajojantis broli?"

Aš atsakiau, paaiškindamas: „Džitendra paprašė manęs palydėti jį į Agrą, kad pasigrožėtų Tadžmahalo stebuklais, o po to vyksime pas mano neseniai sutiktą gidą, kuris turi atsiskyrėlio buveinę Varanasyje.“

Ananta su mumis elgėsi labai gerai, o vakare vis žvilgčiojo į mane įdėmiu žvilgsniu, tad pasakiau sau:

"Žinau, kas slypi už to žvilgsnio! Jis kažką gamina!"

Ir iš tiesų, tai, ką ir buvau numatęs, įvyko per pusryčius. Ananta atrodė nekaltas, rinkdamas vakarykščio pokalbio gijas ir sakydamas: „Taigi, štai kodėl manai, kad tau nereikia mūsų tėvo pinigų!"

Aš pasakiau: „Aš labiau pasikliauju vien Dievu“

Jis atsakė: „Žodžiai pigūs, Mukanda! Likimas tave saugojo iki šios akimirkos. Bet kokia gėdinga būtų tavo padėtis, jei tektų pasikliauti ta nematoma ranka, kuri aprūpintų tave maistu ir pastoge! Tu tikrai griebtumeisi elgetos gatvėse!"

Aš pasakiau: „Dieve, apsaugok! Vietoj Dievo nepasitikėsiu praeiviais, o ne Dievu, kuris atveria pragyvenimo duris tiems, kurie Jį garbina ir Juo pasitiki, ir suteikia jiems nesuskaičiuojamą daugybę pragyvenimo šaltinių, išskyrus elgetavimą ir prašymą!"

Jis pasakė: „Visa tai tėra retorinė raiška ir pompastiška kalba! Tarkime, paprašyčiau jūsų išbandyti savo filosofiją, kuria giriatės ir giriatės, realioje patirtyje šiame materialame pasaulyje, ar sutiktumėte?“

Aš pasakiau: „Taip, sutinku! Ar galima Dievą apriboti tik teoriniu lygmeniu?“

Jis pasakė: „Pamatysime. Šiandien turėsite galimybę arba išplėsti mano požiūrį, arba pripažinti jo pagrįstumą.“

Ananta akimirką dramatiškai patylėjo, tada lėtai ir ramiai kalbėjo toliau:

„Siūlau šįryt išsiųsti mane su savo draugu Džitendra į netoliese esantį Brindbano miestelį su sąlyga, kad neimsite nė vienos rupijos, neprašinėsite maisto ar pinigų, niekam nepasakosite apie savo keblią padėtį ir neliksate be maisto bei neįstrigsite Brindbane. Jei grįšite į mano namus iki vidurnakčio nepažeisdami nė vienos šio išbandymo sąlygos, būsiu labiausiai nustebęs žmogus Agroje!“

Aš pasakiau: „Ir aš priimu iššūkį“

Nebuvo jokių dvejonų nei mano žodžiuose, nei širdyje. Prieš akis sužibo džiaugsmingi dieviškojo įsikišimo prisiminimai: mano išgijimas nuo mirtinos choleros, maldaujant Dievui prieš Lahiri Mahasya statulą; dviejų aitvarų, skraidančių virš Lahoro namo stogo, dovana; amuletas, atkeliavęs pačiu laiku, apėmus Bareilly nevilčiai ir nusivylimui; lemiama žinia iš anoniminio Banaraso atsiskyrėlio už Pandito kiemo ribų; Šventosios Motinos regėjimas ir jos didingų meilės žodžių išgirdimas bei jos tiesioginis atsakas į

mano norus per Guru Mahasya; patarimai, kurie atėjo paskutinę akimirką ir padėjo man gauti vidurinės mokyklos diplomą; ir tada mano kaimynystės mokytojas, paskutinis palaiminimas, kuris mane aplankė viso gyvenimo svajonių rūke. Niekada neleisiu, kad mano „filosofija“ būtų nepakankama kovai šiame atšiauriame pasaulyje, pasaulyje, kuris tiki tik apčiuopiamais įrodymais ir įrodymais.

Mano brolis atsakė: „Priimti iššūkį yra garbė tau, ir aš tuoj pat tave palydėsiu iki traukinio.“

Tada Ananta atsisuko į Džitendrą, kuris buvo apstulbęs, ir kreipėsi į jį sakydamas: „Jūs turite jį lydėti kaip liudytojas ir, labai tikėtina, kaip auka!“

Per pusvalandį mudu su Džitendra jau turėjome bilietus į vieną pusę šiai netikėtai kelionei, po to, kai Ananta mus kruopščiai apžiūrėjo stoties kampe ir pats įsitikino, kad neturime pinigų, o audinio gabalai, kuriais apsivyniojome aplink juosmenius, jų neslepia labiau nei būtina.

„Ananta, duok man rupiją ar dvi atsargai, kad galėčiau tau atsiųsti telegramą, jei kas nors nutiktų nesėkmingai“, - protestavo mano draugas, didėjęs pinigų ir tikėjimo konfliktui.

Aš jam priekaištingai sušukau: „Džitendra, aš netęsiu šio testo, jei su savimi nešiosiesi pinigus kaip galutinę garantiją“.

Džitendra atsakė: „Monetų žvangėjimas ramina“. Tačiau jis neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik tylėti, kai ji griežtai jį papeikė.

Mano vyresnysis brolis pasakė: „Mukanda, aš nesu beširdis“

Anantos balse suskambo nuolankumo gaidelė, galbūt sąžinę graužė už tai, kad išsiuntė du beturčius berniukus į svetimą miestą, o gal dėl netikėjimo Dievo galia, tada jis pridūrė:

"Jei koku nors būdu ar malonės dėka man pavyks sėkmingai įveikti Brandybano išbandymą, paprašysiu jūsų pašventinti mane savo mokiniu."

Šis pažadas buvo neįprastas ir neatitiko nusistovėjusių papročių bei tradicijų. Indijos šeimose vyriausias brolis retai kada lenkiasi jaunesniems už jį; jis nusileidžia tik tėvui pagal pagarbą ir paklusnumą iš jaunesnių už jį. Tačiau nebuvo laiko komentuoti to, ką jis pasakė, nes traukinys jau buvo pradėjęs judėti.

Džitendra liūdnai tylėjo, traukiniui lėkiant, tada galiausiai pasislinko sėdynėje ir stipriai įgnybęs mane į skaudamą vietą tarė:

"Nematau jokių požymių, kad Dievas mums parūpins kitą valgį!"

Taigi aš pasakiau: „Nusiramink, abejotojau, nes Dievas veikia slaptoje“.

Jis atsakė: „Ar galite jį paskubinti? Aš alkanas vien galvodamas apie tai, kas mūsų laukia. Iš Varanasio išvykau pasigrožėti Tadžmahalu, o ne įžengti į savo kapą!“

Taigi aš tariau: „Nesidžiauk ir džiūgauk, Džitendra! Argi mes ne pakeliui pirmą kartą pažvelgti į šventuosius Brindibano stebuklus?“ Vien mintis, kad galėsiu žengti į žemę, palaimintą Viešpaties Krišnos kojų, mane apima ilgesys.“

Tuo metu atsidarė mūsų kupė durys ir įėjo du vyrai. Kita stotelė buvo paskutinė.

Nepažįstamasis, sėdėjęs priešais mane, kreipėsi į mane su pastebimu susidomėjimu ir paklausė: „Ei, vaikinai, ar turite draugų Brandenburge?“

Šaltai nusukau nuo jo žvilgsnį ir tariau: „Tai ne tavo reikalas“.

Jis pasakė: „Galbūt pabėgote nuo savo šeimų, paveikti Širdies vagies? Aš taip pat esu dvasinių troškimų žmogus ir pasirūpinsiu, kad gautumėte maisto ir pastogę nuo šio didelio karščio.“

Aš atsakiau: „Ne, pone, palikite mus ramybėje. Esate dosnus, bet klystate manydamas, kad esame bėgliai.“

Mūsų pokalbis ten ir nutrūko. Kai tik traukinys sustojo ir mes su Jitendra išlipome platformoje, mūsų du atsitiktiniai draugai apkabino mus ir iškvietė taksi.

Nulipome priešais didingą koplyčią, stovėjusią puikioje vietoje tarp visžalių medžių. Buvo aišku, kad ten geradariai buvo gerai žinomi, nes prie mūsų priėjo besišypsantis berniukas ir be jokių komentarų nuvedė į priimamąjį, kur mus pasveikino ori, spindinti senutė.

Vienas iš vyrų kreipėsi į šeimininkę sakydamas: „Motina Gauri, du princai negalės dalyvauti. Paskutinę minutę jų programa pasikeitė, ir jie siunčia jums nuoširdžią padėką ir giliausią atsiprašymą. Tačiau atsivežėme dar du svečius, kuriuos, kai susitikome traukinyje, pajutau esant Viešpaties Krišnos mokiniams.“

**Du draugai patraukė link durų ir tarė:
„Atsisveikiname su jumis, mūsų du mažieji draugai.
Jei Dievas duos, vėl susitiksime.“**

Motina Jouri maloniai ir švelniai nusišypsojo netikėtiems svečiams ir tarė: „Sveiki atvykę! Jūs negalėjote atvykti geresnės dienos. Tikėjausi, kad į šią atsiskyrėlio trobelę atvyks du princai. Labai džiaugiuosi, kad atėjote. Kitaip būčiau ištirpusi iš gėdos, jei niekas nebūtų paragavęs ir nepasimėgavęs tokiu rūpestingumu paruoštu maistu!“

Šie malonūs žodžiai netikėtai paveikė Džitendrą, kuris pravirko. Brindbane įvyksianti nelaimė, kurios jis bijojo, virto karaliams ir princams tinkama puota. Šis staigus įvykių posūkis jam buvo nepakeliamas. Šeimininkė smalsiai, bet be komentarų, pažvelgė į jį, galbūt pastebėdama paauglio emocinius protrūkius.

Mus pakvietė pietauti, ir mama Jouri nusivedė mus į valgomąjį, kuriame tvyrojo apetitiški aromatai, o tada dingo gretimoje virtuvėje.

Ir aš laukiau šios akimirkos, todėl pasirinkau tinkamą vietą ant Džitendros kūno ir suspaudžiau jį panašiai, kaip jis mane suspaudė traukinyje, sakydamas:

"Dievas veikia greitai, mažatikiai!"

Šeimininkė grįžo nešina vėduokle, kuria be perstojo vėdėjo mus tradiciniu rytietišku stiliumi, mums sėdint ant siuvinėtų antklodžių. Vienuoliai atnešė beveik trisdešimt skirtingų rūšių maisto. Tai nebuvo eiliniai pietūs, o prabangi puota! Nuo atvykimo į šią planetą niekada nebuvo ragavę tokių delikatesų.

Jis kreipėsi į mūsų šeimininkę sakydamas: „Tai tikrai patiekalai, tinkami princams, garbingoji motina! Nežinau, kokių skubų reikalą jūsų karališkieji svečiai laikė svarbesniu už dalyvavimą šioje puota! Jūs padovanojote mums viso gyvenimo prisiminimą, kurio niekada nepamiršime!“

Kadangi dėl Anantos būklės negalėjome atskleisti daugiau, negalėjome garbingai panelei paaiškinti, kad mūsų dėkingumas turi dvejopą prasmę, tačiau mūsų atsidavimas buvo aiškus. Išvykome su jos palaiminimu ir šiltu kvietimu vėl apsilankyti atsiskyrėlio buveinėje.

Lauke tvyrojo nepakeliamas karštis, todėl mudu su draugu ieškojome prieglobsčio kadambos medžio pavėsyje prie vienuolyno vartų. Po to sekė skaudūs žodžiai, kai Džitendra antrą kartą išreiškė savo nerimą ir įtarimą sakydamas:

„Į kokią keblią padėtį mane įstūmei! Mūsų pietūs buvo sėkmės reikalas! O kaip dabar galėsime mėgautis šio miesto grožiu neturėdami nė vienos monetos rankose? Ir tada, ar galite man pasakyti, kaip galėsime grįžti į Anantos namus?“

Taigi aš pasakiau: „Dabar, kai tavo skrandis pilnas, kaip greitai tu pamiršti Dievą!“

Mano žodžiai nebuvo šiurkštūs, o veikiau priekaištauojantys. Kokia trumpa žmogaus atmintis, kai kalbama apie dangaus palaiminimus! Nėra nė vieno žmogaus šiame pasaulyje, kuris nebūtų gavęs atsakymo į savo prašymus.

Džitendra atsakė: „Niekada nepamiršiu savo kvailumo rizikuoti su tokiu neapgalvotu žmogumi kaip tu!“

Aš tariau: „Užteks, Džitendra, nes Dievas, kuris mus maitino, yra tas pats Dievas, kuris rūpinasi mumis Brindbane ir parves mus atgal į Agrą!“

Vos man baigus kalbėti, prie mūsų greitai priėjo jaunas vyras, kurio veidas spinduliavo ramybę ir paguodą. Atsisojęs po mūsų medžiu, jis nusilenkė man ir tarė:

„Mano brangus drauge, tu ir tavo draugas čia tikriausiai esate nepažįstami, tad leiskite man būti jūsų šeimininku ir vadovu.“

Nors indo vyro veidas retai kada išblyškavo, Džitendros veidas iškart pagelto nuo ligos. Mandagiai atsisakiau pasiūlymo. Tačiau jaunuolis labai susijaudino, kitaip tariant, tai būtų juokinga. Jis atsakė:

"Tu tikrai manęs neatsikratysi!"

Aš paklausiau: „Kodėl gi ne?“

Jis užtikrintai pažvelgė į mane ir tarė: „Kadangi tu esi mano mokytojas. Vidurdienį medituodamas regėjime pamačiau palaimintąjį Viešpatį Krišną, ir jis parodė man dvi figūras po šiuo pačiu medžiu. Viena iš jų buvo tavo veidas, mano mokytojau, kurį dažnai mačiau savo meditacijose! Kaip būčiau laimingas, jei priimtum mano nuolankias paslaugas!“

Taigi aš tariau: „Aš taip pat laimingas, kad mane radai! Nei Dievas mūsų neapleido, nei žmogus mūsų neapleido!“

Nors stovėjau nejudėdamas, šypsodamasis priešais mane esančiam nekantraujančiam veidui,

pagarbos jausmas privertė mane dvasiškai nusilenkti prie dieviškų kojų

Berniukas tarė: „Mano draugai, kaip aš trokštu, kad pagerbtumėte mano namus apsilankymu!“

Pasakiau: „Esate dosnus jaunuolis, bet mes negalime to padaryti, nes esame mano brolio svečiai Agroje.“

Jis tarė: „Tai leiskite man bent jau palydėti jus abu į Brindibaną kaip šio susitikimo atminimą.“

Mielai priėmiau kvietimą. Jaunuolis, vardu Pratapas Čaterdžis, paprašė arklių traukiamos karietos, ir mes patraukėme Madhana Mohana šventyklos ir kitų Krišnos šventyklų link. Mums vis dar meldžiantis šventykloje, užėjo tamsa. Vėliau Pratapas tarė:

"Ar galiu paprašyti leidimo suvalgyti saldumynų?"

Jis užėjo į parduotuvę netoli traukinių stoties, o mes vaikštinėjome plačia gatve, kuri dabar buvo pilna žmonių ir gana atvėsusi. Mūsų draugas trumpam dingo ir grįžo nešinas dideliu kiekiu saldumynų. Jis maldaujamai šypsojosi, laikydamas krūvą banknotų ir du bilietus, kuriuos nusipirko mūsų kelionei į Agrą, sakydamas: „Maldauju, suteik man šią dvasinę garbę“.

Mano sutikimas buvo tik pagarba tai nematomai rankai. Argi jos dosnumas - iš kurio Ananta tyčiojosi - nebuvo kur kas daugiau nei būtinas?

Ieškojome nuošalaus kampelio netoli stoties ir aš pasakiau:

„Pratapai, aš tave išmokysiu Krijos: Lahiri Mahasyos, didžiausio šiuolaikinės eros jogos, metodo. Ir šis jo metodas bus tavo dvasinis vadovas.“

Iniciacija įvyko per pusvalandį, ir aš kreipiausi į naująjį mokinį sakydamas: „Krija bus brangakmenis, kuris išpildys jūsų troškimus. Šis menas, kurį laikote paprastu, slypi greito dvasinio progreso metode. Šventieji Indijos raštai sako, kad įsikūnijusiam žmogui reikia milijono metų, kad išsivaduotų iš kosminės apgaulės, tačiau šį ilgą natūralų laikotarpį galima gerokai sutrumpinti Krija jogos pagalba. Kaip Jagades Chandra Bose įrodė, kad augalo augimą galima paspartinti labiau nei įprastai, taip ir žmogaus dvasinį augimą galima paspartinti ezoterinėmis žiniomis. Būkite nuoširdūs savo praktikoje ir jūs priartėsite prie Dievo, Mokytojų Mokytojo ir Vedlių Vadovo.“

Pratapas susimąstęs tarė: „Jaučiu didžiulį džiaugsmą radęs šį palaimintą jogos raktą, kurio ilgai ieškojau. Jo dvasinė įtaka išlaisvins mane iš juslių suvaržymų ir pastums mane į aukštesnes sferas. Šiandien pamatyti Viešpatį Krišną yra didelė palaima mano gyvenime.“

Akimirką tylėdami pasėdėjome, supratę vienas kitą, o tada neskubėdami nuėjome stoties link. Lipant į traukinį mane apėmė džiaugsmas, o Džitendra verkė. Mano atsisveikinimas su Pratapu buvo jaudinantis, pertraukiamas abiejų mano draugų atodūsių ir raudojimo. Džitendrą vėl apėmė sielvartas, šį kartą ne dėl savęs, o prieš save, ir jis pradėjo sakyti:

„O, koks silpnas buvo mano tikėjimas Dievu! Mano širdis buvo užkietėjusi, bet dabar niekada neabejosiu Dievo rūpesčiu.“

Vos išmušus vidurnakčiui, du nuotykių ieškotojai, kurie buvo pasiūsti be nė cento, įėjo į Anantos namus. Jo veidas iš tiesų buvo toks, kaip žadėta - kupinas nuostabos. Ant stalo tyliai krito rupijos. Jis juokaudamas tarė: „Sakyk tiesą, Džitendra! Argi šis jaunuolis nesigriebė apiplėšimo?“

Tačiau vos išgirdęs istorijos detales, mano brolis surimtėjo, o paskui apėmė depresija ir prabilo su dvasiniu užsidegimu, kokio dar nebuvau matęs:

„Paklausos ir pasiūlos dėsnis pasiekia daug skaidresnius horizontus, nei maniau. Ir pirmą kartą suprantu, kodėl tau nerūpi pinigai ir jų vulgarus kaupimas šiame pasaulyje.“

Nors ir buvo vėlu, mano brolis primygtinai reikalavo skirti jį Krija jogai. Taigi, meistras Mukanda turėjo prisiimti atsakomybę už du „mokinius“, kurių jis neprašė nė vieną dieną.

Kitą rytą pusryčiavome ramybės ir harmonijos atmosferoje, kurios trūko praėjusią dieną. Nusišypsojau Džitendrai ir pasakiau:

„Jums neliks atimta galimybė pamatyti Tadžmahalą. Apžiūrėkime jį prieš kelionę į Serampurą.“

Atsisveikiname su Ananta ir nukreipiame žvilgsnį į didingiausią ir garbingiausią Agros paminklą - Tadžmahalą, kurio baltas marmuras saulės šviesoje žėri tarsi tobulos harmonijos sapnas. Apsuptas tamsių kiparisų, žaliuojančių pievų ir ramaus ežero, jo vidų puošė įmantrūs raižiniai, inkrustuoti pusbrangiais akmenimis. Elegantiškos girliandos ir motyvai susipynė ir raižė rudą ir violetinį marmurą, o iš kupolo

sklindanti šviesa apšvietė imperatoriaus Šaho Džahano ir jo karalystės karalienės bei meilės objekto Mumtazi Mahalo kapus.

Jausdamas, kad jau pakankamai pamačiau ir nekantraudamas pamatyti savo mokytoją, nedelsdamas su Džitendra išvykau į pietus, Bengalijos link. Mano palydovas tarė: „Mukanda, jau kelis mėnesius nemačiau savo šeimos, pakeičiau planus ir galbūt vėliau aplankysiu tavo mokytoją Serampūre.“

Mano palydovas, kurį būtų galima maloniai apibūdinti kaip temperamentingą, paliko mane Kalkutoje, o aš vietiniu traukiniu atvykau į Cebrampurą, dvylika mylių į šiaurę.

Mane apėmė nuostabos banga, kai supratau, kad praėjo dvidešimt aštuonios dienos nuo tada, kai Varanasyje sutikau savo mokytoją, o jis man pasakė: „Grįši po keturių savačių!“ Ir štai aš stovėjau su daužančia širdimi jo atsiskyrėlio namelio kieme ant ramios Rai Ghat upės, pirmą kartą išengdamas į atsiskyrėlio nameliu, kuriame man buvo lemta praleisti didžiąją dalį kitų dešimties metų su didžiuoju Indijos išminčiumi, mano mokytoju Svamiu Šri Juktešvaru!

Mokytojai Paramhansa ir Tagore

Iš knygos (Indijos filosofija jogo gyvenime)

Išminčius Paramhansai Joganandai

„Rabindranath Tagore išmokė mus dainuoti natūraliai ir spontaniškai kaip saviraiškos priemonę, lygiai kaip giesmininkus.“

Šį paaiškinimą man pateikė Bhola Nat, protingas keturiolikmetis berniukas iš Ranchi mokyklos, kai vieną rytą pagyriau jo melodingą dainavimą. Su proga ar be jos, berniukas tekėdavo melodijomis kaip darni

srovė. Anksčiau jis mokėsi garsiojoje Tagore Santinakitano mokykloje, reiškiančioje „taikos uostas“, Bulpure.

Pasakiau savo draugui: „Rabindranato himnai skamba mano lūpose nuo ankstyvos jaunystės. Visi bengalai, net ir neraštingi kaimo gyventojai, labai mėgaujasi jo didinga poezija.“

Ir ji kartu su Bhola padeklamavo keletą Tagore eilių, kuris muzikai pritaikė tūkstančius indiškų eilėraščių, kai kurias iš jų - savo paties kompozicijas, o kai kurias - senovines.

Kai baigėme dainuoti, juokdamasis pasakiau: „Su Rabindranatu susipažinau iškart po to, kai jis gavo Nobelio literatūros premiją. Pajutau stiprų norą jį aplankyti, nes žavėjausi jo nediplomatiška drąsa bendraujant su kritikais.“

Bhola nekantriai teiravosi apie istoriją, todėl pasakiau: „Kalbininkai griežtai kritikavo Tagore, nes jis į bengalų poeziją įvedė naują stilių, maišydamas šnekamąją ir klasikinę raišką, neatsižvelgdamas į kalbininkų branginamas kalbines ribas. Jo eilėraščiuose pateikiamos gilios filosofinės tiesos, pateiktos patrauklia, emocinga išraiška, nesilaikant nusistovėjusių literatūrinių formų.“

„Vienas įtakingas kritikas kartą su panieka ir panieka apibūdino Rabindranatą kaip „poetą balandžius, kurie už grašius pardavė savo gūkavimą spaustuvininkams“. Tačiau Tagorės kerštas buvo neišvengiamas! Visas Vakarų literatūros pasaulis pagerbė jį, kai jo knyga („Gitanjali: Dainų aukos“) buvo išversta į anglų kalbą. Didelė mokslininkų grupė, įskaitant buvusius jo kritikus, traukiniu keliavo į Santiniketianą pasveikinti.“

Rabindranatas priėmė savo svečius po tyčia ilgo delsimo, tada tyliai ir abejingai išklausė jų

meilikaujančius pagyrimus. Galiausiai jis nukreipė į juos kritikos ginklus, sakydamas:

„Ponai, kvapnios pagarbos ir garbės rožės, kurias jūs man čia siūlote, susimaišė su jūsų ankstesnės paniekos dvokais. Ar yra koks nors ryšys tarp mano gautos Nobelio premijos ir šio staigaus jūsų įvertinimo? Aš vis dar esu tas pats poetas, kuris jus išeidė, kai paaukojau savo kuklias gėles Bengalijos šventovėje.“

„Laikraščiai paskelbė Tagore drąsaus papeikimo santrauką, ir aš žavėjausi žmogaus, kurio neapgavo meilikavimas ir veidmainystė, atvirumu.“

„Mane su Rabindranatu Kalkutoje supažindino jo sekretorius ponas C. F. Andrusas ⁽¹⁾, kuris vilkėjo paprastais bengalų drabužiais ir meiliai vadino Tagorę savo angeliškuoju mokytoju (Gurudeva)“

„Rabindranathas mane šiltai priėmė, apsuptas charizmos, turtingos kultūros ir nuoširdaus mandagumo auros.“ Tagore atsakė į mano klausimą apie savo literatūros šaltinius sakydamas, kad pagrindiniai jo įkvėpimo šaltiniai buvo mūsų religiniai epai ir poeto Vidyapati, gyvenusio XIV amžiuje, kūriniai.

Įkvėptas šių prisiminimų, pradėjau dainuoti seną bengalų dainą, kurią Tagore buvo pritaikęs naujai, pradedant žodžiais „Uždek savo meilės lempą“. Bhola prisijungė prie džiaugsmingo dainavimo, mums vaikštinėjant po mokyklos kiemą.

Maždaug po dvejų metų nuo Ranchi mokyklos įkūrimo gavau Rabindranath kvietimą aplankyti jį Santiniketane ir aptarti mūsų švietimo idealus. Mielai priėmiau ir nuėjau su juo susitikti. Kai atvykau, jis sėdėjo prie savo stalo ir man pasirodė kaip tikro vyriškumo išikūnijimas, kokį tik galėtų išivaizduoti bet kuris menininkas. Jo gražus, subtilių formų veidas

spinduliavo kilnumu ir orumu, įrėmintas ilgų plaukų, vešlios barzdos ir didelių, malonių akių, visa tai papuoštų angeliška šypsena. Jo melodingas balsas, tarsi fleitos garsai, užbūrė širdį. Jis buvo aukštas, stiprus ir ramus, įkūnydamas moters švelnumą ir laimingo vaiko nekaltumą. Abejoju, ar kuris nors kitas įkvėpto poeto idealas galėtų rasti autentiškesnę išraišką nei šis švelnus, sielingas skaitovas.

Kartu su Tagore nedelsdamas ėmiausi lyginamojo ir nuodugnaus mūsų dviejų švietimo įstaigų, kurios abi buvo pagrįstos netradiciniais principais, tyrimo. Radome daug panašumų tarp jų, pavyzdžiui, mokymąsi po atviru dangumi, paprastumą ir jaunų vaikų kūrybiškumo skatinimą. Tačiau Rabindranathas teikė didelę reikšmę literatūros ir poezijos studijoms bei saviraiškai per muziką ir dainas – tai jau buvau pastebėjęs Bholoje. Santiniketan berniukai praktikavo tylos periodus, tačiau negavo specializuotų jogos mokymų.

Poetas atidžiai klausėsi jogodos pratimų, kurie įkvepia kūno ląsteles aktyvumu ir gyvybingumu, paaiškinimo ir jogos susikaupimo metodo, kurio mokoma visiems ranči mokiniams.

Tagore papasakojo man apie savo ankstyvuosius mokymosi sunkumus ir juokdamasis tarė: „Aš pabėgau iš mokyklos po penkerių metų“. Iškart pamačiau, kaip jo subtilus poetinis jautrumas kirtosi su siaubinga mokyklos drausmine atmosfera.

Poetas iškalbingai mostelėjo į vešliame sode besimokančią studentų grupę, sakydamas:

„Dėl šios priežasties įkūriau Santinikijos institutą medžių pavėsyje ir dangaus spindesyje. Vaikas jaučiasi esąs natūralioje aplinkoje tarp gėlių ir čiulbančių paukščių, kad galėtų išreikšti savo talentų vidinius turtus. Tikrųjų žinių negalima semtis ar

prikimšti iš išorinių šaltinių, o žinios turėtų padėti atskleisti begalinės išminties lobius, paslėptus žmogaus sielos gelmėse“ (2).

Aš su juo sutikau ir pridūriau: „Vaikų idealistinės tendencijos ir meilė didvyriams bei didvyriškumui miršta iš bado įprastose mokyklose, nes jie apsiriboja maistu, sudarytu iš statistikos, įvykių ir istorinių laikotarpių.“

Poetas su meile kalbėjo apie savo tėvą Devendranathą, kuris įkvėpė jį leistis į Santiniketaną. Jis sakė: „Tėvas man padovanojo šį derlingą sklypą, kuriame pastatė šventyklą ir svečių namus. Mano švietimo patirtis prasidėjo čia 1901 m., turint tik dešimt vaikų. Aštuonis tūkstančius svarų sterlingų, kuriuos gavau kartu su Nobelio premija, išleidau mokyklos išlaikymui.“

Vyresnysis Tagore (Devendranath), plačiai žinomas kaip Maharishi (Didysis Išminčius), buvo išties nepaprastas žmogus, kaip rodo jo gyvenimo istorija. Dvejus jaunystės metus jis praleido medituodamas Himalajų vienuolynuose. Panašiai ir jo tėvas Dwarkanathas visoje Bengalijoje buvo žinomas dėl savo dosnios viešosios filantropijos. Iš šios derlingos žemės kilo šviesulių šeima. Rabindranathas nebuvo vienintelis savo kūrybinėje raiškoje; jo giminaičiai dalijosi jo talentu. Jo pusbroliai Gogonendra ir Upanendra laikomi vienais iškiliausių menininkų Indijoje (3). Rabindranatho brolis Dwijendra taip pat buvo gilus filosofas, kurį mylėjo net miško paukščiai ir gyvūnai.

Rabindranathas pakvietė mane pernaktuoti jo svečių namuose. Koks nuostabus vaizdas tą vakarą, kai poetas sėdėjo su grupe studentų kieme! Laikas tarsi sustojo, o vaizdas man pasirodė kaip senovės atsiskyrėlio buveinė, kurioje poetas Tagore, apsuptas

savo mokinių, apgaubtas džiaugsmo ir šventos meilės atmosferos, audžia ir tobulina kiekvieną meilės ryšį harmonijos ir santarvės siūlais. Kokia reta autentiškos dvasinės poezijos gėlė pražydo Dievo sode, traukdama kitus savo natūraliu grožiu ir kvapu!

Melodingu balsu Rabindranatas perskaitė mums keletą savo naujai sukurtų, mielų eilėraščių. Dauguma jo himnų ir pasakojimų, sukurtų tam, kad suteiktų džiaugsmo ir malonumo jo mokiniams, yra rasti Santiniketane. Man jo poezijos grožis slypi tame, kad beveik kiekvienoje eilutėje minimas Dievas, net jei šventasis vardas nėra tiesiogiai paminėtas.

Pavyzdžiui, jis sako:

"Kai mane apsvaigina dainavimas, pamirštu save ir vadinu tave savo draugu, o tu, kuris esi mano mokytojas!"

Kitą dieną po pietų nenoriai atsisveikinau su poetu. Džiaugiuosi, kad jo maža mokykla išaugo ir išsivystė į dabartinį Vizva Bharati tarptautinį universitetą ⁽⁴⁾, kuriame studentai iš visų šalių randa idealią aplinką.

Kur protas išlaisvinamas nuo baimių ir galva pakelta aukštai

Kur žinios laisvos ir nevaržomos,
Pasaulio nesuskaldė siauros lokalios sienos
į fragmentiškas dalis

Ir kur žodžiai trykšta iš tiesos gelmių,
Ir atkaklios pastangos plečia jų siekį
tobulumo

Kur tyras proto šaltinis nepasiklydo
apleistose smėlėtose mirusių papročių
dykumose,

Ir jam judant į priekį vis besiplečiančiomis
mintimis ir veiksmais,

Kad mano šalis galėtų pabusti tos laisvės danguje, o mano tėve ⁽⁵⁾

Raktas į sėkmės paslaptis

Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam, moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir visapusišką sėkmės apibrėžimą.

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę, priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų pakenkti kitiems.

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais.

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas tuo metu kalbėtis su savo šeimos nariais. Nors šis asmuo dėl to gali pasiekti tam tikrą vidinę ramybę, jo elgesys yra savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jie negali būti laikomi tikrai sėkmingais, nebent jų artimieji taip pat gautų naudos iš jų pasiekimų.

Panašiai ir materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė džiaugtis gerove savarankiškai, bet ir mūsų

moralinė pareiga kitiems, padedant jiems pagerinti savo materialines ir gyvenimo sąlygas.

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais. Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios sielos rankose.

Pavyzdžiui, Henris Fordas uždirbo turtus, tačiau netikėjo labdara, kurią laikė dykinėjimo ir tinginystės skatinimu. Vietoj to, jis daugeliui suteikė darbo ir pragyvenimo šaltinių. Jei Henris Fordas uždirbdavo pinigų ir kartu teikdavo gerovę kitiems, vadinasi, jis buvo sėkmingas teisingu būdu.

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, nebent jie pasidalina savo sėkme - dvasine patirtimi ir aukštesnėmis žiniomis - su kitais, padėdami jiems pasiekti šventą supratimą. Dėl šios priežasties tie, kurie pasiekė tokius etapus ir tokias būsenas, trokšta perduoti supratimą tiems, kuriems jo reikia.

Jei norite pasiekti tikros sėkmės, garantuosite ne tik savo asmeninę laimę, bet ir kitų laimę.

Rytų ir Vakarų sėkmės standartų skirtumai

Rytuose ir Vakaruose sėkmės standartai skiriasi. Deja, Rytai vis dažniau mėgdžioja blogiausius Vakarų filmų aspektus. Nors kai kurie filmai siūlo paguodą, realus gyvenimas atskleidžia, kad sėkmė toli gražu nėra lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas, ir mes turime kovoti, kad

užsidirbtume pragyvenimui. Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną sveiką ir be ligų! Net jei jums pasiseks, ta sėkmė bus trumpalaikė. Kūnas galiausiai bus palaidotas. Norint pasiekti norimą sėkmę, būtina kovoti su daugybe jėgų, tiek vidinių, tiek išorinių. Šios jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius prasmingus pasiekimus.

Vakarai susitelkia į dalinę arba laikiną sėkmę, susijusią su dabartiniu gyvenimu. Rytai, kita vertus, orientuojasi į visišką, ilgalaikę ir nuolatinę sėkmę.

Tuos, kurie pasiekė amžinos sėkmės viršūnę, mes vadiname (laimėtojai abiejuose pasauliuose - sėkmingaisiais Teisėjo akyse)

Šie žmonės yra laimingi kūnu, protu ir dvasia. Jie gali turėti kai ką, bet jie slepia didelius turtus: vidinės ramybės ir dvasinio sielos bei dieviškosios dvasios santykio bei kūno ir kosminio gyvenimo santykio supratimo turtus.

Rytuose tokio pobūdžio sėkmės idėja įskiepijama vaikui. Vakaruose vaikui duodama taupyklė ir mokoma siekti pinigų, kad išsipildytų jo troškimai.

Gera sunkiai dirbti, kad pasiektum pakankamos materialinės sėkmės, bet vaikus taip pat reikėtų mokyti ilgalaikės sėkmės vertės. Sielos turtas amžinai išlieka amžinybės banke, ir laimę iš to banko galite bet kada atsiimti.

Bet net ir dvasinė sėkmė gali būti vienpusė ir neproporcinga, jei turite materialinių pareigų, kurių negalite įvykdyti.

Tik didžiausi jogai, išsivadavę iš gamtos dėsnių, gali visiškai nekreipti dėmesio į materialius reikalus.

Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais.

Pavyzdžiui, jei menininkas susitelkia tik į meną ir visa kita apleidžia, tai sukels disbalansą, kuris pasireiškia nerimu ir nelaimingumu. Tačiau dėmesys menui kartu su dvasingumu, darbu, mokslu ir tarnyste lems nuostabią pusiausvyrą, visišką sėkmę ir tikrą laimę.

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo išsimokėtinai sistemų - negalavimų, kurie trikdo miegą ir kenkia ramybei.

Gyvenimas yra daugiau nei vien išlikimas

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume, miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų žmonių suvokė kosminio plano prasmę, bet dauguma žmonių yra akli ir nežino šio tikslo. Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai

gyvenimo patirtį laikote savo mokytojais ir iš jos mokatės tikrosios šio pasaulio prigimties ir jums paskirto vaidmens kosminėje dramoje, ši patirtis tampa vertingais apšvietimais kelyje į ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę.

Dievas sukūrė nepaprastai galingą kosminę iliuziją

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje. Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate, vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtą ir - neduok Dieve - prarasti sveikatą. Arba galite turėti gerą sveikatą ir prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtą, ir sveikatos, bet patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet sulaukdami neapykantos ir apmaudo. Be Dievo niekas šiame gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti.

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir žemišku gyvenimu.

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad jie visi yra teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Kai kurie iš šių papročių ir tradicijų gali būti absurdiški, beprasmingi ir beprasmingi.

Yra būdas įvertinti ir teisti tuos papročius ir tradicijas

Iš pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime, kad tas pagrindimas vis dar teisingas, vadinasi, tradicija turi prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai sekti tradicijomis. Turime žinoti tiesą ir jos laikytis, išvelgti, kas gali atnešti mums laimę, ir tada tai pritaikyti.

Gyvenimas turėtų būti supaprastintas. Jei objektyviai išanalizuotumėte individualias žmogaus elgesio savybes, pamatytumėte, kad kai kurie mūsų papročiai ir tradicijos yra juokingi.

Vakaruose žmonės laikosi daugybės taisyklių. Yra specialūs drabužiai vakarėliams, vakarėliams, vizitams ir išvykoms. Kartą net mačiau reklamą apie specialias striukes rūkantiems!

Organizuotumas yra puikus dalykas, tačiau per didelis organizacijos ir metodologijos laikymasis dažnai veda prie kančių.

Rytuose namai ir drabužiai paprasti. Vakaruose gyvenimas toks sudėtingas, kad laimė mums nepasiekiamo dėl per didelio susitelkimo į tai, kaip atlikti veiksmus tam tikru būdu.

Kam komplikuoti gyvenimą, pabrėžiant, kaip tam tikru būdu sutvarkyti namus ir stalą?

Rytuose, kai kviečiame žmones apsilankyti, visi jaučia džiaugsmą ir nekantriai laukia tų vizitų.

Vakaruose svečiai yra kviečiami, o po to kelias valandas įnirtingai ruošiamasi, kad viskas būtų tobula. Atvykus svečiams, šeimininkas nekantriai laukia jų išvykimo!

Gyvenimas, apranga ir maistas turėtų būti paprastesni. Valgymas restoranuose gali būti ekonomiškai nepraktiškas, bet retkarčiais tai daryti yra normalu. Netinka ilgas valandas praleisti virtuvėje, nepaliekant laiko mėgautis kitais, svarbesniais dalykais.

Kelionių ir paskaitų metu supaprastinau savo mitybą, tiesiog laikiau kambaryje šiek tiek pieno, salotų ir sūrio, ir man tai buvo patogiu.

Rojus yra mummyse, o ne daiktuose

Asketiško mokymosi Indijoje metu išmokome kontroliuoti savo troškimus ir pakilti aukščiau to, kas mums patinka, nepatinka ir ko pageidaujame. Buvome dėkingi už viską, ką gavome. Tačiau Vakaruose dauguma žmonių yra nelaimingi net ir turėdami tiek daug, tarsi jie to visai neturėtų. Troškimai nežino ribų. Ryte, nusiskutęs ir apsirengęs, vyras pirmiausia nori pusryčių. Vos atsisėdęs prie stalo, jis nori, kad žmona būtų paruošusi ką nors kita. Ji savo ruožtu nori turėti geresnių lėkščių, šaukštų, peilių ir šakučių.

Dienos bėga, o troškimai tęsiasi, kol niekas nebegali jų patenkinti. Galiausiai pora nebeįtikina vienas kitam ir neranda džiaugsmo net savo vaikuose, prarasdama santuokinę laimę. Jaučiant nusivylimą, jie atsigręžia prieš artimiausius žmones. Žmona besąlygiškai kreipiasi į savo vyrą, o jis šaukia ant vaikų, o vaikai maištauja prieš savo tėvus ir daro kvailystes su draugais (ir taip ciklas tęsiasi).

Nevaldyti turto nėra blogai; blogai yra leisti savo turtui valdyti mus. Turime išsivaduoti iš prisirišimo prie žmonių ir daiktų, nes prisirišimas atneša nelaimę.

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga. Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir džiaugsmai tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi iš manęs ramybę ir laimę.

Didžiausias laimės priešas - skolintis pinigų prabangos prekėms pirkti. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi, nebent įsigytų ką nors konkretaus. Tačiau net ir įsigiję tą daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino džiaugsmo. Tad kokia prasmė vyti žemiškos laimės miražą, kuris žada tik sulaužyti savo pažadą?

Žmonės turėtų gyventi paprastai, nereikalaudami daugybės daiktų, kuriems nuolat reikia dėmesio.

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą, pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtina!

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks.

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes

aš daug kartų patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo gyvenime.

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė neapsakomą ir gilią laimę.

Jei ne dvasinis supratimas ir patirtys, kurias gavau, būčiau pats nelaimingiausias žmogus žemėje. Esu sukaupęs daug turtų, bet neleidau jiems manęs pavergti, neleidau jiems manęs paliesti ar pakeisti. Viską, ką uždirbu, atiduodu Dievui ir tiems, kuriems reikia pagalbos. Mano vidinė laimė yra didžiausias mano turtas - lobis, apie kurį net karaliai galėtų tik pasvajoti.

Sėkmė priklauso nuo vidinių pasiekimų

Kai matote daugybę žmonių, kuriems trūksta laimės ar sėkmės, nemanykite, kad tai jų likimas. Galite save suformuoti kuo tik norite. Jūsų vidinė sėkmė yra tai, kas jus iš tikrųjų daro sėkmingus. Jei jums kažko trūksta savyje, nebūsite laimingi. Bet jei jums kažko trūksta išorėje, bet vis tiek esate laimingi savyje, neabejotinai esate sėkmingi. Todėl neįmanoma vertinti žmonių vien pagal jų išorines aplinkybes. Tarp didžiulės minios gali būti asmenų, kurie pasiekė dvasinį pakilimą ir mėgaujasi gilia vidine ramybe bei dvasine laime.

Dėl šios priežasties moralinė ir intelektualinė sėkmė - išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų troškimų diktato - atneša daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė. Intelektualinėje sėkmėje slypi psichologinė gerovė, kurios išorinės aplinkybės negali atimti. Galite visą savo laiką skirti turtų kaupimui,

tačiau tie turtai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio siekiate. Priešingai, jie atneš jums daugiau nelaimingumo, nes tikroji laimė ir ramybė slypi prote, o ne materialiuose turtuose.

Jei neskirsite laiko savo proto lavinimui, jokie materialiniai turtai jūsų nepatenkins. Šis lavinimas nėra kankinimas, o veikiau sąmonės lavinimas puoselėti mintis ir veiksmus, vedančius į laimę.

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave nuliūdinti. Kai buvau berniukas, prarasdavau savitvardą, kai kas nors paskleisdavo apie mane melagingus gandus. Vėliau supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių pritirimą ar pagyrimus.

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote, kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus.

Jei žmogus neuždirba pinigų, tai yra todėl, kad jis nesusitelkia į pinigų uždirbimą. Panašiai, jei jie yra nelaimingi, tai yra todėl, kad jie nesusitelkia į laimės siekimą.

Mulas, nešantis aukso krovinį ant nugaros, nežino savo nešamo turto vertės. Panašiai ir žmogus yra taip užsiėmęs gyvenimo naštos nešiojimu ant pečių, tikėdamasis kelio gale rasti laimę, kad pamiršta, jog savyje nešiojasi aukščiausią ir ilgalaikį dvasinį džiaugsmą.

(Kaip kupranugariai dykumoje, mirštantys iš troškulio, kai vanduo nešamas ant nugarų)

Kadangi jis ieško laimės „daiktuose“, jis nežino, kad savyje slypi didžiulė laimė.

Pareigos atidavimas - tai pridera

Joga nepataria apleisti ar vengti gyvenimo pareigų. Ji ragina jus pripildyti savo protą Dievu, kai atliekate savo vaidmenį gyvenimo dramoje. Jei trokštate nuošalaus gyvenimo miškuose ar kalnuose, tikėdami, kad rasite Dievą palikdami savo pareigas, pirmiausia turite būti pasiruošę ir sugebėti ramiai sėdėti meditacijoje visą dieną kelias dienas iš eilės. Tokios pastangos tikrai yra pagirtinos tiems, kurie tai sugeba. Tačiau daug didingiau yra būti pasaulyje, bet ne jame; vykdyti savo tikrąsias pareigas kitų labui, tuo pačiu galvojant apie Dievą.

Reikia skirti svarbiausias ir mažesnes pareigas, teikiant pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to, jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Šventajame Rašte sakoma, kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai nėra tikra pareiga. Pavyzdžiui, jei siekiate finansinės sėkmės savo sveikatos sąskaita, apleidžiate savo fizinę gerovę. Panašiai, jei taip apsėstas religijos, kad apleidžiate savo finansines pareigas, nesate subalansuoti, nes leidote vienai pareigai prieštarauti jūsų pareigoms kūnui ir šeimai. O jei apleidžiate savo pareigą Dievui, nes visas jūsų dėmesys sutelktas į jūsų šeimą, tai nėra tikra pareiga.

Daugelis klausia: „Ar pirmiausia turėtume pasiekti materialinę sėkmę, kad įvykdytume savo žemiškus įsipareigojimus, o tada ieškoti Dievo?“ arba

„Ar pirmiausia turėtume rasti Dievą, o tada siekti sėkmės?“

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar baigti savo dienos negalvodami apie Jį ir giliai apie Jį neapmąstę. Turime prisiminti, kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo, mes nieko negalėtume pasiekti. Todėl mūsų didžiausia pareiga yra Jam. Jei įvykdysime visas kitas pareigas, neįvykdydami savo pareigos Jam, Jam tai nepatiks. Geriausia savo veiksmus atlikti taip, kad jie patiktų Dievui.

Nuostabu galvoti apie Dievo paieškų derinimą su materialine sėkme. Tačiau jei žmogus giliai ir reguliariai nemedituoja, kad pirmiausia tvirtai įsitvirtintų Dievo suvokimas, pasaulis užvaldys jo sąmonę ir jis neberas laiko dvasiniams dalykams. Ir jei neturime tvirto jausmo, kad Dievas yra su mumis, mūsų žemiškos pareigos dažnai tampa psichologinių kančių šaltiniu. Tačiau kai jauti, kad Dievas yra su jumis visą laiką, ir galvoji apie Jį atlikdamas savo pareigas, būsi vienas laimingiausių žmonių.

Palaiminti tie, kurie myli Dievą, nes jie yra amžiname pasitenkinime ir amžinoje palaimoje

Jei nebūčiau gavęs savo mentoriaus Swami Sri Yukteswaro mokymų, kurie suteikė man dieviškąją sąmonę, jau seniai būčiau praradęs ryžtą ir nebūčiau galėjęs padėti žmonėms bei statyti šventyklų, kad galėčiau ieškoti Dievo ir medituoti apie jį. Nepaisant viso to, kai kurie bandė man trukdyti, užuot su manimi bendradarbiavę.

Kas elgiasi su žmonėmis taip, lyg jie būtų jų šeimininkai, kuriems jie privalo paklusti, tas atsigręs

prieš jį ir bandys jo atsikratyti visomis priemonėmis ir metodais.

Bet jei bandysi vesti ir patarti kitiems su tikra meile, jie vainikuos tave savo širdžių karaliumi. Ir kai mylėsi visus vienodai, galėsi atpažinti tuos, kurie atsiliepia į tą meilę.

Dieviškoji meilė yra nepralenkiamą

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis niekada jų neapleidžia nė akimirkai.

Aš matau savo mylimą Dievą visame kame, kas mane supa

Mačiau jį žiūrintį į mane iš gėlių ir žiūrintį žemyn pro mėnulio langą

Matau tai gamtos veide ir kilnių sielų bei gerų širdies žmonių veiduose

Negalime apleisti Didžiausio Mylimojo, viso gėrio, meilės ir malonės šaltinio. Taip pat neturėtume leisti, kad mūsų širdys būtų užpildytos šio pasaulio iliuzijomis ir smulkmenomis, o verčiau dieviška meile, kuri atgaivina širdį, įkvepia protą ir atnaujina sielos jėgas. Ta meilė yra nepralenkiamą. Kai dieviška meilė užvaldo ieškotojo būtį, jo kūno ląstelės džiaugiasi, ir jis prisipildo didžiausio džiaugsmo. Ir apie šią patirtį vienas iš Dievo mylėtojų dainavo:

Kai Visatos Viešpats įžengė į dvasinę šventyklą

Džiaugsmas užvaldė mano širdį, ir aš pamiršau jos plakimą

Lygiai taip pat, kaip visos mano kūno ląstelės pamiršo joms priskirtas užduotis

Ji nustebo, išgirdusi amžinojo gyvenimo balsą

Didžiausio mylimojo balsas, Dievo, gyvybės šaltinio, balsas

Mano širdis, smegenys ir kiekvienas mano būties atomas buvo įelektrinti

Nes ją palietė švenčiausioji dieviškoji artybė

Tai trumpas žvilgsnis į dieviškąją meilę ir jos poveikį tų, kurie myli Dievą, gyvenimui.

Neapykantos ir karo sukeliami ir paliekami skausmai žmonių širdyse įrodo, kad dvasingumas, užuojauta, gerumas ir meilė yra aukščiausios jėgos. Neapykanta yra griauianti, o meilė - didžiausia konstruktyvi jėga visatoje.

Todėl, mano brangūs draugai, turime pripažinti neapykantos beprasmybę ir karo kvailystę, visa savo esybe atsigręžti į Dievą ir mylėti Jį visa širdimi, nes Jo meilė suteikia sėkmę, kupiną visiško pasitenkinimo ir pasitenkinimo: sėkmę, kurios kitaip neįmanoma pasiekti.

Tik meilė sukurs geresnį pasaulį, atneš gėrį jo gyventojams ir suteiks jiems orų gyvenimą. Jei tautos tik nustotų primesti save viena kitai klaidingomis priemonėmis ir vietoj to priimtų meilę bei abipusę paramą, mes taptume pasaulinės sėkmės liudininkais, kurios vaisiais džiaugtųsi visi žemės žmonės.

Pagalvokite apie milijonus, išleidžiamų karuose vienam žmogui nužudyti kitą! Kokia žmonijos gėda! Ir koks kitas galėtų būti galutinis rezultatas, jei ne skausmas, kančia, sunaikinimas ir niokojimas?

Vienintelis būdas nutraukti šią žmonių kančią yra meilė

Kol viena tauta kuria ir tobulina masinio naikinimo ginklus, kitos tautos bandys kurti dar sudėtingesnius ir mirtinesnius metodus bei ginklus, kad apsisaugotų, ir žmonės gyvens nuolatinėje baimėje. Kodėl visos tautos neugdo meilės ir supratimo, o ne kursto neapykantą ir karą? Tikrasis sprendimas slypi visuotinėje meilės ir supratimo religijoje. Meilė daro žmoniją pergalingą.

Už kiekvienos galios slypi galia

Visų pirma, pasiekti sėkmės su Visatos Viešpačiu. Žmonės taip išitraukę į savo darbą, kad mano neturintys laiko galvoti apie Dievą. Bet kas nutiktų žmogui, jei Dievas atimtų savo galią iš jo kūno ir proto? Širdis nustotų plakti, o smegenys prarastų gebėjimą mąstyti.

Dievas yra dieviškoji meilė, slypinti už kiekvienos žmogiškos meilės, universalus protas, slypintis už kiekvieno proto, aukščiausia valia, slypinti už kiekvienos valios, didžiausia sėkmė, slypinti už kiekvienos žemiškos sėkmės, ir aukščiausia jėga, slypinti už visų galių.

Tai kraujas kiekvienoje venoje ir kvėpavimas už žodžių

Jei jis atimtų iš manęs savo galią, aš tuojau pat nustočiau kalbėti ir mano balsas būtų nutildytas amžiams.

Jei Jo galia neveiktų mūsų širdyse ir protuose, būtume negyvi lavonai

Saugokime - tegul Dievas saugo jus - tai, kas gražu... ir prisiminkime, kad mūsų pirmoji pareiga gyvenime yra Dievui

Kai atliekame tą šventą pareigą, mes susijungiame su savo šaltiniu ir mūsų širdys prisipildo džiaugsmo; tai yra didžiausia sėkmė ir galutinis triumfas. Ramybė jums.

Asketiško karaliaus pasaka

Seniai Indijoje gyveno didis išminčius, vardu Vjasa, Bhagavad Gitos, didžiausio iš hinduistų dvasinių tekstų, autorius. Savo didžiulėmis dvasinėmis galiomis jis sugebėjo į savo žmonos iščias iššaukti didingą dvasią. Vaisiui augant jos viduje, tėvas per žmonos pasąmonę perteikė negimusiam vaikui žinių paslaptis ir išminties esmę.

Gimdamas vaikas buvo pavadintas Sukdeva. Išmintingo tėvo auklėjimo ir rūpesčio dėka jis, visais atžvilgiais, pasirodė esąs nepaprastas vaikas. Iki septynerių metų jis buvo išmokęs visas filosofijos ir išminties knygas ir buvo pasirengęs atsisakyti pasaulio, ieškodamas išmanančio mokytojo, kuris įgytų daugiau žinių.

Indijoje tiesos trokštantis ieškotojas ieško dvasinių mokytojų, kol suranda tokį, kuris giliai širdyje suvokia, kad yra Dievo atsiųstas vadovas,

padedantis išgelbėti jį iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą.

Kai dvasinių žinių troškimas yra ankstyvoje stadijoje, ieškotojas gauna sporadiškų dvasinių pamokymų iš įvairių šaltinių. Tačiau kai Dievo ilgesys sustiprėja, Dievas jam siunčia dvasinį mokytoją, tvirtai įsitvirtinusį dieviškuose moksluose, kuris tarnauja kaip šventa priemonė, vedanti siekiantį ieškotoją atgal į dvasinius namus - į Dievo karalystę žmogaus viduje.

Kai Sukdeva nusprendė ieškoti dvasinio vadovo, tėvas patarė jam kreiptis į provincijos gubernatorių karalių Džanaką. Vos įžengęs pro rūmų vartus, jis pamatė karalių sėdintį auksiniame soste, nusagstytame rubinais ir deimantais, apsuptą būrio moterų, veduojančių jį palmių lapų veduoklėmis (kaip buvo įprasta senovės Indijoje tvankią vasarą).

Karalius Gnaka (mondžis) tuo metu sėdėjo savo soste ir rūkė rytietišką kaljaną, o vaikas Sukdeva buvo sukrėstas šio vaizdo ir tarė sau: „Gėda mano tėvui, kad mane iki širdies gelmių pasiuntė pas šį pasaulietišką karalių! Kaip žmogus su tokiais materialistiniais polinkiais ir charakteriu gali būti mano mokytoju?!“

Tačiau karalius Gnaka buvo ir karalius, ir šventasis. Jis gyveno pasaulyje, bet nebuvo iš šio pasaulio. Būdamas taip pažengęs dvasingumo srityje, jis telepatijos būdu suvokė, kas dedasi Sukdevos galvoje, kuris paliko savo dvarą ir grįžo iš ten, iš kur atėjo.

Karalius-šventasis pasiuntė pasiuntinį paskui berniuką, prašydamas sugrįžti. Jam grįžus, mokytojas

ir mokinys susitiko akis į akį, po ko karalius atleido savo padėjėjus ir nedelsdamas pradėjo įdomų ir gilų pokalbį apie Dievą ir Jo stebuklus.

Praėjo keturios valandos, ir Sukdeva ėmė nerimauti ir jautėsi alkanas, bet nenorėjo trikdyti karaliaus Gnakos, kuris buvo paniręs į Dievo jūras ir apsvaigęs nuo jo meilės.

Vos praėjo valanda, kai atvyko du pasiuntiniai ir šaukė: „Jūsų Didenybe, visas miestas dega, ir liepsnojančios liepsnos artėja prie rūmų! Gal būtumėte toks malonus ir prižiūrėtumėte gaisrų gesinimo darbus?“

Karalius atsakė: „Aš kalbuosi su savo draugu Sukdeva apie gailestingą Dievą, kuris saugo visus, kurie ieško prieglobsčio Jame ir pasitiki Jo pagalba. Aš neturiu laiko niekam kitam. Palik mane ramybėje ir eik padėti kitiems užgesinti gaisrą.“

Po dar valandos tie patys du pasiuntiniai grįžo pas karalių Džanaką ir sušuko: „O Amžiaus Karaliau, prašome tavęs nedelsiant išeiti. Rūmus supa ugnis, ir liepsnos sparčiai artėja prie tavo menės.“

Karalius atsakė: „Jokių problemų! Netrukdyk man, aš vis dar geriu dieviškąją vyną su savo brangiu draugu. Eik ir daryk, ką gali.“

Sukdevą nustebino karaliaus reakcija, tačiau jis stengėsi išlikti ramus, nekreipdamas dėmesio į aplink jį kilusį triukšmą. Netrukus prie karaliaus priėjo du vyrai, apdege liepsnų, ir iš visų jėgų sušuko: „O galingasis karaliau, žiūrėk! Liepsnojančios liepsnos artėja prie tavo sosto! Bėk, tavo Didenybe, kol ugnis tavęs neprarijo!“

Karalius atsakė: „Eik, dėl tavo paties saugumo aš jaučiuosi saugus ir patikimas Dievo, Visagalio, glėbyje ir nebijau ugnies bei jos griauinančių liepsnų.“

Du vyrai išsigelbėjo, o ugnis artėjo prie šalia esančios Sukdevos knygų krūvos, tačiau karalius išliko ramus ir nesirūpino niekuo, kas vyko.

Tai išgirdęs, Sukdeva puolė į paniką ir prarado savitvardą. Jis pakilo nuo savo vietos ir pradėjo rankomis daužyti liepsnas, bandydamas apsaugoti savo brangias knygas. Tada karalius Gnaka nusišypsojo, ir vienu mostu liepsnos išnyko, tarsi jų niekada nebūtų buvę. Sukdeva buvo apstulbęs tuo, ką pamatė, ir, apimtas nuostabos ir sumišimo, vėl susmuko į savo vietą.

Galiausiai karalius ramiai tarė: „O berniuk Sukdeva, kai mane pamatei, manei, kad esu karalius, pasinėręs į žemiškus dalykus, bet pažiūrėk į save! Tu apleidai Visagalį ir Saugantįjį Dievą, kad apsaugotum savo knygas, o aš nekreipiau dėmesio į savo degantį karalystę ir rūmus. Dievas padarė šį stebuklą, kad parodytų tau, jog nepaisant tavo asketizmo pasaulyje, tu labiau prisirišęs prie savo knygų nei prie Dievo ir labiau prisirišęs prie mano karalystės, nors aš gyvenu pasaulyje, o ne vienumoje ir atsiskyrėlyje.“

Sukdeva sugėdino save ir tuo pačiu suprato, kad šis šventasis karalius - ir niekas kitas - buvo jo dvasinis vadovas.

Tada karalius Ganakka paprašė Sukdevos atlikti griežtą išbandymą, kad išmokytų jį gyvenimo pasaulyje meno, nepakliūjant į jo spąstus ir neįklimpstant į jo suvaržymus. Vieną dieną karalius davė Sukdevai du dubenis, pripildytus iki kraštų

aliejaus, ir tarė jam: „Paimkite po dubenį į kiekvieną ranką ir įeikite į visus rūmų kambarius su prabangiais baldais. Grįžkite pas mane, kai pamatysite visą jų turinį. Tačiau atminkite, kad nepriimsiu jūsų kaip savo mokinio, jei leisite bent vienam lašui aliejaus nukristi ant kilimų.“

Karalius paprašė dviejų savo sargybinių lydėti Sukdevą

Tas išbandymas iš tiesų buvo sunkus, bet po dviejų valandų Sukhdeva iškovojo pergalę. Jis neleido nė lašui aliejaus išsilieti iš dviejų perpildytų dubenėlių, gulinčių jo ištiestose rankose.

Karalius jam tarė: „Sokdeeva, papasakok man apie kiekvieną rūmų kambarį.“

„Karališkoji Mokytojai, - atsakė Sukdeva, - mano mintys buvo visiškai pasinėrusios į tai, kaip apsaugoti kilimus nuo aliejaus išsiliejimo, todėl rūmuose nieko daugiau nepastebėjau.“

Karalius atsakė: „Tu mane nuvylei, Sukdeva! Neišlaikė mano egzamino. Prašiau tavęs apžiūrėti viską rūmų kambariuose ir tuo pačiu metu neleisti nė lašui aliejaus išsilieti iš dviejų dubenėlių. Grįžk ir pabandyk dar kartą, o kai baigsi, ateik pas mane ir papasakok, ką matei.“

Po dešimties valandų Sukhdeva grįžo ramiai. Jis nebuvo išsiliejęs aliejaus, neprakaitavo ir nebuvo taip susijaudinęs kaip anksčiau. Jis taip pat sugebėjo atsakyti į karaliaus klausimus apie rūmų turinį ir nepaprastai tiksliai aprašyti jų kambarių detales.

Karalius Gnaka buvo patenkintas Sukdevos sėkme egzamine ir švelniu balsu tarė:

"Mano sūnau, ne pats turtas, o prisirišimas prie daiktų yra kančios šaltinis."

O Sukhdeva, šiame pasaulyje mes nieko neturime; daiktai mums duoti tam, kad galėtume juos naudoti laikinai viešėdami šioje žemėje. Kai kurie turi kuo naudotis daugiau nei kiti, bet atminkite, kad ir turtingieji, ir vargšai viską paliks, kai ateis laikas išvykti. Žmogus neturėtų gyventi nesubalansuoto gyvenimo, galvodamas tik apie Dievą ir apleisdamas savo žemiškas pareigas, pavyzdžiui, sutelkdamas mintis į aliejų, nematydamas rūmų turinio. Tačiau antrojo apsilankymo metu jūs daugiausia dėmesio skyrėte aliejui, tačiau tuo pačiu metu matėte viską rūmuose ir įsisavinote smulkiausias detales. Taip pat ir jūs turite išlaikyti savo mintis sutelktas į Dievą, neleisdami išminties aliejui išsilieti iš savo intelekto indo, ir tuo pačiu metu būti aktyvus darydamas tai, kas teisinga, ir darydamas gera, kad padėtumėte sau ir tiems, kuriuos Dievas patikėjo jūsų globai.

Ramybė tau

Ar mirtis yra pradžia, ar pabaiga?

Metų metus ir mėnesių eigoje atlikau kruopščius ir nuolatinis tyrimus, kol sužinojau gyvenimo ir mirties paslaptį ir tai, ar sielos grįžta į įsikūnijimą palikusios savo nusidėvėjusius kūnus.

Daugumai žmonių tai atrodo tik idėja arba tiesiog įsitikinimas dėl įrodymų stokos. Tačiau aš nekalbu vien tik įsitikinęs; radau įrodymų apie gyvenimą po mirties ir reinkarnaciją. Todėl galiu patvirtinti šį faktą iš savo asmeninės patirties.

Nors žmonės mirtį suvokia su siaubu ir liūdesiu, tie, kurie anksčiau už mus pasiekė tas laimingas sferas, mirtį laiko nuostabia džiaugsmo, ramybės ir laisvės patirtimi.

Koks nuostabus bus gyvenimas po mirties! Nereikės nešioti šio sunkaus kaulų ryšulio su visais su juo susijusiais skausmais ir vargais. Sielos eteriniame pasaulyje išlaiko sąmonę ir džiaugiasi laisve nuo visų fizinių, materialių suvaržymų.

Mirties metu žmogus pamiršta fizinio kūno apribojimus ir suvokia, koks iš tiesų jis laisvas. Kelias sekundes apima baimės jausmas: baimė nežinomybės, baimė kažko nepažįstamo žmogaus sąmonei. Tačiau tada siela patiria gilų žinojimą ir neapsakomą džiaugsmą išsivadavusi iš visų suvaržymų, ypač jausmo, kad egzistuoja už fizinio narvo ribų.

Nėra ko bijoti, nes kol žmogus nemirė, tol jis gyvas, o kai miršta, tai yra pabaiga ir nebeliks ko bijoti.

Mirtis yra įprasta patirtis: pokytis, kurį išgyvena kiekvienas žmogus. Guodėkim save tuo, kad mirtis ištinka kiekvieną ir kad tai yra poilsio laikotarpis nuo gyvenimo naštos ir rūpesčių.

Mirtis yra maloni patirtis, bet nereikėtų jos trokšti kaip pabėgimo nuo gyvenimo atšiaurių pamokų. Pabėgimas yra klaida. Kad ir kokios būtų aplinkybės šioje žemėje, reikia joms pasitikti drąsiai ir narsiai. Kai pavyksta įveikti gyvenimo iššūkius, mirtis tampa pelnytu atlygiu.

Mirtis nėra pabaiga, o laikinas išsivadavimas, kurį dieviškasis teisingumo dėsnis (karma) suteikia sieloms, kai jos gerai atlieka savo funkcijas arba kai skausmas išsekina jų jėgas taip, kad jos nebegali gyventi ir tęsti savo kelio.

Kenčiantiems (ir mąstantiems) mirtis yra išsivadavimas iš skausmingų kūno kančių į ramybės, budrumo ir taikos būseną. Senjorams tai yra pelnyta pensija, uždirbta per daugelį metų nuolatinio darbo ir kovos. Visiems tai yra laukiamas poilsis. Tačiau šio poilsio metu bunda snaudžiantys troškimai, kurie nebuvo įgyvendinti žemiškojo gyvenimo metu, ir siela jaučia poreikį juos išpildyti. Kai šie troškimai tampa pakankamai stiprūs, siela grįžta į žemę ir atgimsta.

Mūsų tikrasis „aš“, arba siela, savo esme yra nemirtinga. Mes galime kurį laiką miegoti dėl to pokyčio, vadinamo mirtimi, bet mūsų esminė tapatybė niekada negali išnykti. Mes egzistuojame, ir mūsų egzistavimas yra amžinas. Banga pasiekia krantą ir grįžta į jūrą neprarasdama savo esmės; veikiau ji susilieja su vandenynu arba vėl grįžta kaip kita banga.

Kūnas iškilo iš kosminio vandenyno ir pražus, bet sielos esmė, gyvenanti kūne, niekada nenustos egzistuoti amžinai, nes tos dieviškosios esmės sunaikinimas neįmanomas.

Kodėl verkiame, kai miršta mūsų artimieji? Nes liūdime dėl savo netekties. Jei mūsų artimieji paliko mus mokytis geresnėse nei gyvenimo mokyklose, turėtume už juos džiaugtis, o ne liūdėti. Sielvartas dėl išėjusių sielų laiko jas pririštas prie žemės mūsų liūdesio virvėmis, trukdydamas joms siekti aukštesnių Dievo beribių horizontų lygmenų.

Mirtis ateina tiems, kurie sunkiai ir stropiai dirba gyvenime, kaip paaukštinimas į aukštesnį statusą ir rangą. O tiems, kurie patiria nesėkmę, ji taip pat suteikia naują galimybę naujoje aplinkoje bandyti dar kartą ir pasiekti sėkmės.

Neapšviestieji mirtį mato kaip storą sieną, kuri amžinai slepia už savęs jų draugus ir artimuosius. Tačiau tie, kurie yra laisvi nuo prisirišimų ir savanaudiškų troškimų, kurie myli kitus kaip žmogiškąją Dievo išraišką, supranta, kad mirties metu jų artimieji grįžta pas Dievą, kad įkvėptų laisvės ir tyros laimės vėjelio Jo didžiulėje erdvėje.

Turėtume siųsti meilės mintis tiems, kurie iškeliavo anapilin, ir prašyti Dievo suteikti jiems ramybę ir paguodą naujajame pasaulyje. Tai galima padaryti sutelkiant dėmesį į tašką tarp antakių ir siunčiant dvasinę žinutę savo artimiesiems pomirtiniame gyvenime. Taip pat turėtume siųsti jiems padrąsinimo ir meilės mintis. Jei mūsų žinutės bus nuolatinės, jie tikrai jas pajus ir atkartos mūsų jausmus. Nes jie, savo ruožtu, galvoja apie mus ir mūsų ilgisi, lygiai taip pat, kaip jie džiaugiasi, kai juos prisimename ir siunčiame jiems meilės ir ilgesio žinutes.

Ir ateis diena, kai Dievas vėl suvienys tuos, kurie myli vienas kitą, ir tada mes žinosime, kad šis žmogaus gyvenimas nėra vienintelis egzistavimas, o tik grandis amžinų ir nenutrūkstamų santykių su mūsų draugais ir artimaisiais šiame ir kitame gyvenime grandinėje.

Ramybė tau

teisingas rezultatas

Protas kuria ir diegia naujoves, todėl jį reikia tinkamai valdyti, kad jis nekurtų...

Tik geros idėjos ir dalykai. Jei laikysies idėjos su valia ir ryžtu, ji išsipildys.

Tai įgaus matomą ir apčiuopiamą formą, kai žmogus galės panaudoti savo valią tikslams

Visada būdamas naudingas ir konstruktyvus, jis tampa savo likimo šeimininku.

Yra trys svarbūs būdai, kaip įkrauti savo valią ir padaryti ją stiprią bei efektyvią:

Pasirinkti paprastą darbą ar profesiją, kurios anksčiau buvo neįmanoma praktikuoti ir įvaldyti, ir ryžtas

Sėkmė tame darbe ar profesijoje

Pirmiausia įsitikinkite, kad tai, kas buvo pasirinkta, yra pasiekiamo, o tada nepasiduokite susidūre su nesėkme.

Ir nesėkmė

Sutelkti pastangas į vieną tikslą ir panaudoti visas turimas jėgas bei galimybes jam pasiekti

Toks yra tikslas

Labai svarbu visada giliai savo tyliajame „aš“ įsitikinti, kad tai, ko trokštame ir ko siekiame,

Jo prašymas atitinka jo interesus ir dieviškąją valią. Tada jis gali panaudoti visą savo galią.

Jo valia pasiekti savo tikslą, kartu sutelkiant mintis į Dievą, visos galios šaltinį

Ir pasiekimai

Baimė silpnina gyvenimo energiją

Žmogaus protas yra didžiulis energijos arba gyvybinės veiklos sandėlis. Ši veikla yra

Nuolatinis jo naudojimas raumenų judėjimuose ir širdies, plaučių bei diafragmos veikloje

Ląstelių metabolizmas ir kraujo cheminės reakcijos, ir jutimo organų funkcionavimas

(Nervai) Be to, didelis gyvybinės energijos kiekis sunaudojamas

Mintis, emocijos ir valia

Baimė silpnina gyvybinę veiklą. Ji yra vienas didžiausių aktyvios valios priešų. Baimė yra pagrįsta...

Suspaudžiant ir trukdant gyvybinei veiklai, kuri paprastai reguliariai teka nervų link, atrodo, tarsi

Jis paralyžiuotas, todėl kūnas tampa vangus, o jo gyvybingumas pastebimai ir žymiai sumažėja.

Baimė nepadedą atsikratyti baimės priežasties. Ji silpnina valią ir pernelyg stimuliuoja smegenis.

Kad kūno organams būtų siunčiamas trukdantis signalas, baimė suima širdį ir trukdo procesui.

Virškinimas sukelia daug fizinių sutrikimų, kai sąmonė išlieka sutelkta į Dievą

Mes nieko nebijosime ir su drąsa bei tikėjimu įveiksime visas kliūtis ir barjerus

**Noras yra energijos stokojantis troškimas.
Ketinimas yra pasiryžimas ką nors padaryti: išpildyti norą ar...**

Kita vertus, troškimą galima išreikšti sakant: „Aš nenuilstamai dirbu, kol pasieksiu tai, ko noriu“.

„Aš to noriu“. Kai žmogus lavina savo valią, jis gali išlaisvinti gyvybinės veiklos jėgas.

Ir vadovauti jai, o ne tik kažko norėti, nedarant to, kas būtina

Norint gauti tą daiktą

Naujos pastangos po nesėkmės duoda realų augimą

Net nesėkmė turėtų būti valios stiprinimo ir fizinio bei dvasinio augimo katalizatorius.

Bet kokiam projektui naudinga išanalizuoti visus svarbius veiksnius, situacijas ir aplinkybes, kad juos pašalintumėte.

Visiškai panaikinama galimybė kartoti tas pačias klaidas ateityje. Tinkamiausias būdas yra išjungti gedimą.

Ir pats derlingiausias metas sėti sėkmės sėklas

Smūgiai ir smūgiai dėl aplinkybių gali sukelti mėlynės ir sumušimus, tačiau reikia išlikti ramiam.

Tiesiai ir aukštai pakelta galva, negalime nustoti bandyti, o verčiau bandyti dar kartą.

Be to, nesvarbu, kiek kartų mums nepasiseka, turime stengtis, kai manome, kad

Nebeturime jėgų ilgiau kovoti, kol giliai širdyje nepajuntame, kad padarėme viską, ką galėjome.

Mes padarėme viską, ką galėjome, ir darysime viską, kol mūsų pastangas vainikuos sėkmė

Turime atkakliai kovoti gyvenimo kovoje iki galo, pasitelkdami savo galingą valią

Įveikdami visus gyvenimo sunkumus

Naujos pastangos po nesėkmės veda prie realaus augimo, tačiau šias pastangas reikia koordinuoti ir skatinti.

Atidžiai stebėdami ir efektyviai dinamiškai

Net jei iki šiol patyrėte nesėkmę, neprotinga nustoti kovoti ir laikyti nesėkmę likimu.

Ir likimo valia žmogui geriau mirti kovoje, nei nustoti kovoti, kol dar laiko.

Jis gali pasiekti daugiau, nes jo pastangos tęsis naujame gyvenime net ir po mirties

Sėkmė ir nesėkmė yra teisingas to, ką žmogus padarė praeityje, rezultatas, be to, ką jis...

Jis tai daro dabar. Todėl sėkmės idėjas reikia pažadinti ir pasikrauti iš praeities įsikūnijimų.

Su aktyvumu ir gyvybingumu, gebančiu kontroliuoti mintis apie nesėkmę dabartiniame gyvenime

Sėkmingo žmogaus patiriami sunkumai ir rūpesčiai gali būti didesni nei kitų.

Nesėkmingas žmogus su tuo susidūrė, bet pirmasis išmoko visiškai atmesti nesėkmės idėją.

Ir visą laiką detaliai

Protas turi būti perkeltas nuo nusivylimo ir nevilties į pergalę ir triumfą, nuo nerimo į ramybę.

Nuo intelektualinės sumaišties ir psichologinio nerimo iki protinio susikaupimo, nuo sumišimo ir neramumų

Į ramybę ir iš ramybės į šventą dvasinę palaimą

Kai įgysite šį savęs pažinimą, jūsų gyvenimo tikslas bus vainikuotinas sėkme ir pasiektas.

Šlovingas

Psichoanalizės būtinybė

Tiems, kurie nori sėkmės, siūlome šį patarimą:

Dar viena sėkmės paslaptis - psichoanalizė. Introspekcija yra veidrodis, per kurį galima pamatyti...

Paslėptos jūsų proto gelmės, kurios kitaip liktų nuo jūsų paslėptos, atsiskleidžia. Pabandykite nustatyti nesėkmės vietas.

Atskirti gerus ir blogus polinkius bei tendencijas. Pasitelkti savianalizę, kad suprastum, kokioje padėtyje esi dabar.

Ko norite pasiekti ir kokios kliūtys tam trukdo? Apibrėžkite savo faktinio darbo pobūdį.

Žinokite savo gyvenimo tikslą. Siekite turėti visas autentiškos asmenybės savybes.

Ir kilnioji, nepavaldi aistrų ir troškimų, išlaikanti savo protą harmonijoje ir sutarimą su Dievu,

Greitai, saugiai ir užtikrintai judėsite norimo tikslo link

Galutinis tikslas - rasti kelią pas Dievą, tačiau yra ir pareigų bei atsakomybės.

Šiuos dalykus reikia pasiekti ir įgyvendinti šiame pasaulyje. Valia kartu su iniciatyva mums padės.

Apibrėžti tuos įsipareigojimus ir juos įvykdyti iki galo

Kūrybinės iniciatyvos galia

Kas yra iniciatyva? Tai kūrybinis gebėjimas žmoguje: kūrėjo kibirkštis.

Begalybė suteikia galimybę sukurti kažką, ko niekas kitas niekada anksčiau nesukūrė, lygiai taip pat, kaip ji suteikia

Motyvacija daryti dalykus nauju ir kūrybišku būdu. Dvasingo žmogaus pasiekimai.

Iniciatyva galėtų būti tokia pat geniali ir stulbinanti kaip krintanti žvaigždė. Ir atrodo, kad ji kažką kuria.

Iš nieko įrodoma, kad tai, kas atrodo neįmanoma, iš tikrųjų įmanoma, naudojant

Žmogus yra didžiausia dvasios kūrybinė jėga

Iniciatyvumo ir inovacijų dvasia leidžia žmogui atsistoti ant savo kojų, laisvam ir nepriklausomam;

Vienas iš sėkmės bruožų

Dievo paveikslas yra kiekviename žmoguje

Daugelis žmonių pateisina savo trūkumus, tuo pačiu negailestingai smerkdami kitus. Turime tai pakeisti.

Pozicija yra ignoruoti kitų klaidas (kurios nekenkia žmonėms) ir pamiršti savo trūkumus.

Mikroskopas

Kartais reikia analizuoti kitus, bet tokiu atveju reikia laikyti savo mintis sau.

Be šališkumo ir diskriminacijos. Teisinga ir nešališka mintis - tarsi veidrodis.

Skaidrus, nepajudinamas veidrodis, nesudrebintas skuboto pasmerkimo, ir visa, kas tame veidrodyje matosi

Jis atrodys toks, koks yra iš tikrųjų, be pagražinimų ar iškraipymų

Pamatykime Dievo paveikslą kiekviename žmoguje, nepaisant rasės ar tikėjimo. Mes paragausime meilės saldumo.

Šventa yra tada, kai jaučiame vienybę su žmonija, o ne anksčiau abipusėje tarnystėje

Pamirštame mažąjį „aš“ (ego) ir paliečiame vieną didįjį „aš“, kuris neturi jokių ribų ar apribojimų.

Jai: dieviškoji dvasia, kuri vienija ir suburia visus žmones

Intelektualiniai įpročiai valdo žmogaus gyvenimą

Žmogaus įpročiai gali paspartinti arba atidėti sėkmę. Tai ne trumpalaikis įkvėpimas ar...

Šviesios idėjos, netgi kasdieniai mąstymo įpročiai, lemia mūsų gyvenimo eigą.

Psichiniai įpročiai yra tarsi protinis magnetas, kuris pritraukia prie mūsų tam tikrus dalykus ir žmones.

Ir aplinkybės. Geri mąstymo įpročiai leidžia mums pritraukti palankias ir naudingas galimybes, bet

Blogi intelektualiniai įpročiai mus suartina su žmonėmis, turinčiais pasaulietišką temperamentą ir polinkius, ir su aplinkybėmis, kurios mums nėra...

Rekomenduojama

Blogus įpročius ir jų galią galima neutralizuoti vengiant bet ko, kas galėtų juos sukelti

Arba atgaivinkite jį, nuolat į jį nesigilindami. Po to mintis reikėtų nukreipti į įprotį.

Gerumas ir nuolatinis jo ugdymas, kol jis taps neatsiejama mūsų gyvenimo dalimi, yra tai, ką galime padaryti

Pasitikėk juo ir pasikliauk juo

Mumyse yra dvi priešingos jėgos, kurios nenumaldomai kovoja: jėga, kuri verčia mus daryti tai, ko neturėtume

Mes tai darome, o kiti mums siūlo, ką turėtume daryti, dalykus, kurie atrodo labiau tinkami

Sunkumas Pirmasis balsas yra blogio balsas, o antrasis – gėrio arba Dievo balsas.

Per sunkias kasdienes pamokas aiškiai matome, kad blogi įpročiai maitina medį

Begaliniai materialūs troškimai, o geri įpročiai maitina norų medį

Ir kilnūs dvasiniai siekiai. Pastangos turi būti vis labiau sutelktos į tinkamą vystymąsi.

Palaimintajam dvasiniam medžiui, kad vieną dieną galėtume skinti brandaus savęs pažinimo vaisius

Apetitas

Jei žmogus gali atsikratyti visų žalingų įpročių ir padaryti viską,

Gėris ir kilnumas yra meilė, pasireiškianti kilnumu ir gerumu, o ne todėl, kad blogis atneša liūdesį ir apgailestavimą.

Jis augs dvasia ir žengs keliu,

Žmogus bus laisvas, kai noriai ir savo pasirinkimu atsisakys savo blogų įpročių. Jis bus laisvas tik tada, kai...

Jis tampa šeimininku, gebančiu duoti nurodymus savo jausmams, mintims ir valiai daryti tai, kas būtina

Jis tai padarė, net jei tai prieštaravo jo norams, turėdamas savitvardos ir savęs valdymo galią.

Amžinos laisvės sėklos slypi viduje

Iki šiol paminėjau keletą svarbių sėkmės savybių: pozityvų mąstymą, iniciatyvumą,

Psichoanalizė, iniciatyvumas ir savikontrolė. Daugybė knygų pabrėžia vieną ar daugiau šių aspektų.

Daugiau nei šios savybės, tačiau nepripažįsta dieviškosios galios, slypinčios už veiksmų

Štai sėkmė. Derėjimas su dieviškąja valia yra svarbiausias sėkmės elementas.

Dieviškoji valia yra jėga, kuri judina žemę ir viską, kas joje, bei visatą ir viską, kas joje. Tai yra Dievo valia.

Tai Dievas varo žvaigždes erdvėje, ir tai Jo valia nukreipia planetas jų keliais

Ir gimimo, augimo ir irimo ciklai valdo visas gyvybės formas. Garbė Dievui ir šlovė Jo valiai. Išmintingi ir viską žinantys

Tegul jums būna ramybė, gailestingumas ir Dievo palaiminimas

dvasinė ekstazė

Tikrasis dvasinės ekstazės patyrimas

Dievas apdovanojo mus dvasinio įkvėpimo galia:

gebėjimu patirti Jo buvimo mumyse džiaugsmą. Tačiau piktosios egzistencijos jėgos sugalvojo įvairias netikro ir apgaulingo mėgdžiojimo formas. Laikina alkoholio ir

narkotikų euforija yra tikrosios dvasinės patirties klastotė.

Alkoholio ir narkotikų vartojimas dažnai veda prie seksualinių praktikų, kurios trukdo pasiekti dvasinį įkvėpimą,

.apribodamos protą intensyviu fiziniu sąmoningumu

Daugelis žmonių geria alkoholį, norėdami išsklaidyti rūpesčius ir ištrinti skausmingus, trikdančius prisiminimus.

Tačiau toks užmaršumas atima iš žmogaus įgimtą dvasinę

išmintį – taip, jis atima pačią jėgą, kuri padeda įveikti

.problemas ir rasti ilgalaikę laimę

Dievas yra džiaugsmo ir laimės šaltinis, ir Jis nori, kad ieškotume Jo nuolat atsinaujinančios palaimos ir rastume ją .savyje

Egzistuoja apgaulinga, šėtoniška kosminė jėga –

Šėtonas, Iblis, Antikristas arba Antikristas – kuri negailestingai bando paveikti visas gražias ir didingas šios .visatos apraiškas bei sąvokas

Visoje kūrinijoje matome dvigubas gėrio ir blogio jėgas, kurios viena kitai prieštarauja ir prieštarauja: Dievas sukūrė meilę, o demoniška jėga sukūrė neapykantą; Dievas sukūrė gerumą ir dosnumą, o demoniška jėga sukūrė savanaudiškumą ir meilę sau; Dievas sukūrė ramybę ir .harmoniją, o demoniška jėga sukūrė nesantaiką ir konfliktą

Žinodamas tai, ieškotojas turi suprasti, kad alkoholis ir

narkotikai yra labai žalingi jo laimei, nes jie užgožia tikrąjį dvasinį džiaugsmą ir pažeidžia smegenų ląsteles, neigiamai paveikdami jo intelektą ir išvalgumą. Net ir vienkartinė alkoholio ar narkotikų dozė gali sukelti priklausomybę, ypač jei yra polinkis į šias kenksmingas medžiagas iš praeities .gyvenimų. Blogų dalykų reikia vengti, nes jie yra blogi

Kai patirsite tikrą dvasinę ekstazę, suprasite, kad jokia kita patirtis negali su ja lygintis. Tėvai visada turėtų stengtis įdiegti savo vaikams dvasinį sąmoningumą, mokydami juos meditacijos ir sąmoningo išvalgumo, kad jie nepasiduotų .pagundai žaisti su apgaulingų ir netikrų malonumų ugnimi Tikroji palaima yra begalinė, tačiau malonumai, kuriuos suteikia alkoholis ir narkotikai, yra trumpalaikiai ir palieka tik .apgailestavimą bei destruktyvius jausmus

Kiekvieną naktį, ramiai ir atsipalaidavus miegodami, patiriame ramybės ir džiaugsmo skonį. Kai užmiegame giliai, Dievas leidžia mums gyventi didingoje, ramioje sąmonės būsenoje, kurioje pamirštame visus šio pasaulio rūpesčius ir nerimą. Meditacijos metu galime patirti šią palaimintą proto būseną net ir būdraujant ir paragauti ramybės kitame .lygmenyje

Kai apima dieviškas džiaugsmas, mano kvėpavimas
nurimsta, o dvasia pakyla, patirdama tūkstančio miego
palaimą vienu metu, tačiau neprarandu savo įprastų pojūčių.

Ši kosminė patirtis skirta tiems, kurie giliai siekia pasiekti
.aukščiausią sąmonės būseną

Kai tavo būtį užpildo didžiulė Dievo ekstazė, kūnas
visiškai sustingsta, kvėpavimas nustoja tekėti, mintys
nurimsta ir netgi pamažu išnyksta. Meditatorius jaučia savo
sielos realybę ir artumą Kūrėjui, todėl geria iš dieviškos
palaimos ir ragauja džiaugsmo ekstazės, kurios negali
.suteikti tūkstantis vyno dozių

Vidutinis žmogus jaučiasi mieguistas ties budrumo ir
miego riba, patirdamas trumpą gerovės jausmą, tačiau šis
jausmas greitai išnyksta, kai žmogus panirsta į gilų miegą.

Miegas nėra visiškai sąmonės praradimas, nes būdamas
.budrus žmogus žino, ar miegas buvo ramus, ar ne
Yra daug miego būsenų – vienos lengvos, kitos gilios.

Tačiau dvasinės patirtys, kurias žmogus patiria su Dievu
sąmoningoje būsenoje, yra labiau džiuginančios ir
gaivinančios nei didžiausia miego ar snaudulio palaima
(mieguistumas ar miegas, kuris yra prieš užmigimą)

Už miego paslapčių ir paslapčių slypi šie šventi
džiaugsmai

Galiu būti bet kokioje norimoje būsenoje. Dažnai būnu
.tarp miego pasaulio ir pasaulio sąmonės: didingoje būsenoje

Žmogaus protas turi beribę, neribotą veikimo sritį,
tačiau dažnai to nesuvokiama. Galiu patirti dvi būsenas
vienu metu: gilų miegą ir visišką budrumą. Arba galiu
miegoti, sapnuoti ir girdėti viską, kas vyksta aplink mane,
.tuo pačiu metu

Kartais miegu kaip paprastas žmogus. Taip pat galiu
miegoti ir stebėti save visiškai sąmoningą. Aukštesnėje
būsenoje jūsų kūnas ir protas miega, tačiau jūs puikiai
suvokiate viską, kas vyksta. Tai įmanoma tik ugdant
gebėjimą sąmoningai ir apgalvotai patekti į aukštesnę

sąmonės būseną ir sąmoningai bei apgalvotai grįžti į
.normalią budrumo būseną

Visiškai nereikia bijoti palikti kūno be galimybės sugrįžti
meditacijos, vidinės ramybės ar vaizduotės pagalba. Ši kai
kurių propaguojama idėja yra nepagrįsta. Prisirišimas prie
kūno yra toks stiprus, kad nuo jo pabėgti nėra lengva. Net jei
sąmoningumas išblėsta, neįmanoma visiškai palikti kūno, kol
.pasąmonė išlieka su juo susijusi

Jei ką nors pernelyg intensyviai vizualizuosite, tas
dalykas taps haliucinacija, neturinčia jokios subjektyvios
realybės. Reikia suprasti skirtumą tarp vaizduotės ir savęs
pažinimo. Esminis dieviškojo savęs pažinimo – Dievo
sąmoningumo jumoje – įrodymas yra būti tikrai ir
.besąlygiškai laimingam

Jei meditacijos metu patiriate didėjančią ir nuolatinę
džiaugsmą, žinokite, kad patiriate Dievo buvimą savo sieloje.
Tačiau jei šventos laimės tėkmėje yra pauzė ar pertrauka, tai
rodo, kad jūsų sąmonėje yra svetimas elementas, kurį reikia
.pašalinti, kad atkurtumėte vidinį džiaugsmą

Dvasinis mokytojas, kuris iš tiesų pažįsta Dievą, turi
vieną troškimą: teikti dvasinį vadovavimą tiems, kurie jo
ieško, skatindamas juos galvoti apie Dievą ir artėti prie Jo
širdimi, siela, protu ir darbais. Visi, kurie rezonuoja su juo,
gauna Dievo palaiminimą per jį, nes jis tėra nuolankus
.instrumentas Visagallo Dievo rankose

Neįmanoma būti su Dievu vien manant, kad pasiektas
dvasinis nušvitimas. Savęs tobulinimas ir moralinis
išgryninimas yra būtinos prielaidos norint pasiekti
aukštesnius lygmenis. Yra didžiulis skirtumas tarp Dievo
pažinimo galimu būdu ir Jo pažinimo tikruoju būdu. Tik per
nuolankumą, išmintį, nuoširdumą, dorybingą charakterį ir
nuoširdų ilgesį galima iš tikrųjų pažinti Dievą. Būtent
.nuolankieji pažįsta Dievą ir juos Dievas pripažįsta
Tie, kurie giliai pasineria į kosminę sąmonę, natūraliai
išsiugdo nepaprastus dvasinius gebėjimus ir geba

kontroliuoti gamtos jėgas. Tačiau niekas, pasiekęs tikrąją dieviškąją sąmonę, nenaudoja savo galių pasigyrimui ir .puikavimuisi be išminties ar apdairumo

Išmintingi žmonės supranta, kad Dievas yra vienintelis egzistuojantis agentas, ir nuolankiai priskiria Jam .nepaprastas dovanas, kurias Jis jiems suteikė

Argi visa, kas egzistuoja, nėra stebuklas? Ir argi žmogus ?vien dėl savo egzistavimo taip pat nėra stebuklas

Jei žmonės nėra patenkinti visais Dievo sukurtais ?stebuklais, kodėl šventieji turėtų daryti daugiau stebuklų

Teisieji Dievo šventieji nieko nedaro, nebent Dievas jų paprašytų, o kartais ir dėl neaiškių ir sunkiai suprantamų .priežasčių

Pateiksiu pavyzdį, kuo aukštesnė sąmonė skiriasi nuo .pasąmonės

Aukštesnė sąmonė yra tokia būseną, kai galite – būdami pabudę, miegodami ir būdami visiškai sąmoningi – sukelti bet kokius pojūčius kūne savo valia ir be jokio išorinio .dirgiklio

Nesąmoningos vaizduotės srityje (sapnų pasaulyje) galite išgerti puodelį karšto pieno, bet ši patirtis jums primesta. Aukštesnėje sąmonėje galite patirti tą patį arba .bet ką kita sąmoninga valia

Kol žmogus to negali padaryti, nereikėtų apgaudinėti savęs manydamas, kad pasiekė aukštesnės sąmonės aukštumas. Kelias gali atrodyti ilgas, bet tūkstančio mylių kelionė prasideda nuo vieno žingsnio. Ir kol žmogus išlieka optimistas, jokios kliūtys negali sutrukdyti pasiekti trokštamo .tikslų

Milijonus žmonių žavi pasąmonės stebuklai, kurie atsiskleidžia miego metu. Tačiau aukštesnėje būsenoje galite pamatyti ar žinoti, ko trokštate, ne per vaizduotę, o per realybę. Aš galiu atsisėsti šioje kėdėje ir perkelti savo mintis .į bet kurią vietą bei tiksliai pamatyti, kas ten vyksta

Kartais mokiniai gyvena sąmonėje, o kartais pakyla į
aukštesnę sąmonę. Yra tik keli išrinktieji, kurie sugeba
peržengti aukštesnę sąmonę ir pasiekti kosminę sąmonę:
dieviškosios dvasios sritį, kuri neturi nei kilmės, nei
.priežasties

Grynos dvasinės sąmonės būsenoje ieškotojui nereikia
jokios išankstinės vaizduotės, kad patirtų dalykus. Kai jie
susijungia su kosmine sąmone, jų sąmonė plečiasi ir susilieja
su kiekvienu egzistencijos atomu, sąmoningai suvokdami
visą visatą ir visas būtybes. Ši patirtis yra begalinis sąmonės
pratęsimas. Tie, kurie patiria šią sąmonę, jaučiasi esantys
žolės pluoštuose ir kalnų viršūnėse, taip pat kiekvienoje savo
.kūno ląstelėje ir kiekviename atome erdvėje

Bet kosminė sąmonė yra ir už to ribų

Kai žmogus gali jausti savo buvimą visame kame
Džiaugsmas taip pat žino, kas slypi anapus egzistencijos
Jis susijungia su visa apimančia dieviškąja sąmone.

.Ramybė jums

Išvalga

**Išvalga yra priemonė, kuria galime suvokti formų
pasaulį, kurio nesuvokia penki pojūčiai ar intelektas.
Tiesa, kad formų pasaulis atsiranda jusliniame
pasaulyje ir per jį, ir tiesa, kad pastarojo pažinimas
reiškia pirmojo pažinimą, tačiau yra skirtumas, kaip
šie du dalykai yra pažinami.**

**Ar galime iš tiesų pažinti juslinį pasaulį visais jo
aspektais vien jutiminiu suvokimu ar mintimis? Tikrai
ne. Gamtoje ir mūsų pačių kūnuose yra begalė tiesų,
reiškinių, dėsnių ir ryšių, kurie žmonijai lieka
užantspauduotomis knygomis ir paslėptomis
paslaptimis. Tad kaip mes galime suvokti dvasines**

sferas, slypinčias anapus visų minčių ir juslinio suvokimo?

Ižvalga kyla ir veikia sieloje, o mintis kyla iš išorės. Ižvalga leidžia mums stoti akis į akį su tiesa, o mintis suteikia mums netiesioginį jos vaizdą.

Ižvalga tiesą mato kaip visumą dėl keisto ir nuostabaus ryšio (tarp jos ir tiesos), o protas stengiasi tiesą suskaidyti ir suskaidyti.

Kiekvienas žmogus turi ižvalgos galią, lygiai taip pat, kaip ir intelektą. Ir kaip mintis gali būti lavinama ir tobulinama, taip ir ižvalga gali būti ugdoma bei plėtojama. Ižvalgoje mes esame visiškoje harmonijoje su tiesa. Palaimos pasaulis, turintis vienybę skaičiuje) ir vidiniai dėsniai, valdantys dvasinį pasaulį, ir mes taip pat esame darnoje su Dievu

Kaip mes nustatome savo egzistavimą? Ar per juslinį suvokimą? Ar mūsų pojūčiai informuoja mus apie mūsų egzistavimą ir atskleidžia mūsų būties suvokimo šaltinį? Žinoma, ne. Egzistencijos jausmas nepriklauso nuo pojūčių, kurie negali sąmoningai suvokti nieko, prieš tai nesuprasdami, kad esame paties jutimo proceso dalis.

Ar juslinis suvokimas ir mąstymo procesas mums sako, kad mes egzistuojame? Tikrai ne, nes proto duomenys susideda iš juslinių išpūdžių, ir jie - kaip paaiškėjo - negali mums įrodyti, kad mes egzistuojame.

Mąstymo veiksmas negali suteikti mums egzistavimo suvokimo, nes egzistavimas yra neatsiejama paties mąstymo proceso dalis. Kai lyginame save su išoriniu pasauliu ir bandome samprotauti ar daryti išvadą, kad egzistuojame, egzistavimo suvokimas slypi pačiame mąstymo ir samprotavimo akte. Atsižvelgiant į mąstymo ribotumą ir pojūčių nepakankamumą, kaip galime žinoti, kad

egzistuojame? Atsakymas slypi vien sielos išvalgoje. Šios žinios yra intuicijos apraiška. Jos peržengia protą ir pojūčius, kurie be išvalgos neegzistuoja.

Išvalgą sunku apibrėžti, nes ji yra taip arti mūsų visų. Kiekvienas iš mūsų ją jaučia. Argi nežinome, kas yra egzistencinė sąmonė? Ji tokia pažįstama, kad neįmanoma apibrėžti. Jei paklaustumėte ko nors, kaip jis žino, kad egzistuoja, jis negalėtų atsakyti. Jis žino, bet negali to apibrėžti. Jis gali bandyti tai paaiškinti ir išreikšti, bet jo žodžiai negali perteikti to, ką jis jaučia savyje. Išvalga turi šią savybę visomis savo formomis ir apraiškomis.

Ketvirtasis metodas, paaiškintas kitur, yra pagrįstas išvalga. Kuo daugiau į tai atkreipiame dėmesį, tuo geriau pažinsime Dievą.

Per išvalgą žmogus pažįsta Dievą ir užmezga ryšį tarp juslinio ir idealaus pasaulių. Pastarasis suvokiamas jusliniame pasaulyje ir per jį. Tuomet pojūčių įtaka išblėsta, trikdančios mintys išnyksta, ir mes pažįstame Dievą - palaimos šaltinį - ir mumyse išaušta Vienybės ir Visko Viename suvokimas. Šią išvalgą turėjo pasaulio pranašai, didžios asmenybės ir išminčiai.

Trečiasis metodas, arba anksčiau aprašytas kontempliatyvusis metodas, taip pat nukelia mus į išvalgos pasaulį, kai jį praktikuojame stropiai ir aktyviai, tačiau tai yra netiesioginis metodas ir reikalauja daugiau laiko, kad mumyse būtų sukurta tai, kas vyksta per tiesioginę išvalgą ar žinias.

Todėl per išvalgą galime pažinti Dievą visose Jo apraiškose. Mūsų pojūčiai negali Jo mums apreikšti, nes jie suvokia tik Jo išorinę išvaizdą. Joks intelektas ar samprotavimas negali iš tikrųjų pažinti Dievo, nes intelektas negali peržengti pojūčių informacijos ir

duomenų. Jis gali tik organizuoti ir interpretuoti jutiminius išpūdžius.

Kai pojūčiai nesugeba mūsų priartinti prie Dievo, intelektas taip pat žlunga, nes jais pasikliauja. Todėl turime kreiptis į vidinį regėjimą, kad apreikštume Dievą Jo palaimintoje formoje ir kitose Jo apraiškose.

Tačiau šiam intuityviam suvokimui yra keletas kliūčių, tokių kaip liga, protinis silpnumas, abejonės, tinginystė, materialinės ambicijos, nukrypstančios mintys ir nestabilumas. Šios kliūtys yra paveldimos arba įgyjamos bendraujant su kitais. Mūsų paveldėtus polinkius į žalingus ir nesveikus dalykus galima įveikti stipriomis protinėmis pastangomis, lygiai taip pat, kaip nesėkmes ir nusivylimą galime įveikti valios pastangomis. Tinkamai stengdamiesi ir būdami gerų žmonių - atsidavusių Dievui - draugijoje, galime išrauti blogus įpročius iš sielos sodo ir jų vietoje pasodinti gerus.

Jei nebūsime kartu su tais, kurie savo gyvenime matė, palietė ir suprato tiesą, galime nežinoti, kas ta tiesa yra

Tyrinėjimo dvasia būdinga kiekvienam, ir kiekvienas žmogus šiame pasaulyje ieško tiesos, kuri yra jo amžinasis palikimas, ir jis nuolat jos ieško, išmintingai ar kvailai, kol ją suranda ir visiškai atgauna.

Dar nevėlu. Tie, kurie stengiasi, pasieks sėkmės, o tie, kurie atkakliai siekia tikslo, pasieks savo tikslą!

Nematomas žmogus

Meistras Paramhansa Jogananda

Pati idėja, kad žmonės yra plika akimi nematomos būtybės, atrodo nenatūrali ir nelogiška. Mes esame matomi sau kiekvieną dieną kaip fizinės būtybės. Tačiau yra daug būdų, kaip mes atskleidžiame savo paslėptą, esminę prigimtį.

Pavyzdžiui, jei užmerkiate akis, jūsų kūnas jums tampa nematomas. Tad kaip žinote, kad egzistuojate? Jaučiate savo kūno svorį, galite girdėti, užuosti, paragauti ir liesti, bet iš tikrųjų esate savimi tik mintyse ir jausmuose. Esate paslėptas branduolys, aplink kurį sukasi daugybė minčių. Dabar atmerkite akis. Klausimas: ar esate forma, kurią matote, ar vidinė būtybė, kurią jautėte vos prieš akimirką užmerktomis akimis?

Matomoji žmogaus būtybė nėra labai svarbi. Paslėptoji „aš“, arba siela, yra tai, kas iš tikrųjų svarbu. Miegodami nesuvokiate matomosios žmogaus būtybės, bet suvokiate save, nes pabudę žinote, ar jūsų miegas buvo ramus ir ramus, ar ne. Todėl jūsų paslėptoji „aš“ yra reali. Be šio nematomosios „aš“, jūsų matomas atvaizdas neturėtų jokios prasmės.

Be paslėpto „aš“ kūnas būtų bevertis, kaip negyvas lavonas ar sustingęs karkasas.

Paslėptas vidinis „aš“ yra tikrasis. Vis dėlto, kaip bebūtų keista, žmonės nebando analizuoti šio paslėpto „aš“ prigimties! Jų dėmesys visas sutelktas į fizinę formą, kurią jie gali lengvai paliesti ir pamatyti. Todėl jie dienas ir naktis praleidžia rūpindamiesi savo fiziniu kūnu ir jo poreikiais, niekada nesustodami pagalvoti, kad nematomas vidinis „aš“ yra tikroji realybė.

Fiziniame kūne yra šviesos kūnas, panašus į tą patį. Nors žmogaus akiai nematomas, jis yra planetinis arba eterinis sielos apvalkalas.

Žmonės, kuriems buvo amputuotas pirštas, jaučiasi taip, lyg jis vis dar būtų ten. Kiekvienas, netekęs galūnės, žino šį pojūtį. Kiekvienam kūno organui yra paslėptas, eterinis atitikmuo arba atitikmuo. Už fizinės širdies slypi paslėpta širdis, be kurios negalėtų plakti matoma širdis. Žmonės turi

nematomus regos, klausos, smegenų, kaulų ir nervų organus. Šie organai, kurie yra šviesos ir aktyvumo audiniai, sudaro nematomą planetinį žmogaus kūną. Planetinis arba eterinis kūnas yra lygiai toks pat kaip matomas fizinis kūnas. Skirtumas tas, kad jo šviečianti, gyvybinė forma yra itin subtili.

Kai kūnas yra sutrikęs, nereikėtų įtikinėti savęs, kad praradote regėjimą ar ranką. Nematomos akys ir rankos vis dar yra. Nors fizinė ranka gali būti paralyžiuota, nematoma ranka nėra neįgali. Niekada netikėkite, kad nematomus organus kaip nors paveikia fizinių organų liga, nes neigiamos mintys neleis sąmoningai gyvybinei energijai tekėti į fizinio kūno organus.

Elektros srovė teka laidu. Kas svarbiau: laidas ar elektra? Laidas egzistuoja tik tam, kad juo galėtų praeiti elektra. Elektros egzistavimas nepriklauso nuo laido. Panašiai kūnas egzistuoja tam, kad jį naudotų nematoma būtybė - siela, o ne atvirkščiai.

Deja, šis paslėptas „aš“ yra susietas su kūnu! Priešingu atveju galėtume vaikščioti vandeniui, skristi kosmose ir grįžti į kūną.

Užmaskuoto „aš“ eterinis kūnas pasižymi daug stipresniais jutiminiais suvokimais nei jo fizinis atitikmuo. Žmonės sukūrė mašinas, kurios kai kuriais atvejais yra daug pranašesnės už fizinį kūną, kurį riboja daugybė apribojimų. Tačiau tobulėjant jūsų eterinio kūno suvokimui, pastebėsite, kad jis gali girdėti tai, ko negirdi ausis, ir matyti tai, ko nemato akis. Jis taip pat gali užuosti, paragauti ir paliesti dalykus, kurie yra daug už fizinių pojūčių ribų.

Žmonės visada domisi fizinio kūno lempa, net neįsivaizduodami ieškoti tos slaptos elektros, kuri tą lempą uždega.

Matomą žmogų sudaro šešiolika elementų: cheminės medžiagos, kurias galima išigyti rinkoje! Fizinis kūnas yra mažai vertingas, atsižvelgiant į jo sudedamąsias dalis. Pats laikas žmonijai geriau suprasti nematomą žmogų. Šis paslėptas žmogus yra tas, kuris turi gebėjimų, minčių ir kompanionų, tas, kuris myli ir mąsto, ir be jo fizinis kūnas neturi nieko, išskyrus cheminius elementus, iš kurių jis sudarytas.

Proto žvilgsnį reikia nukreipti į vidų, tolyn nuo nelaisvėje esančio, matomo žmogaus.

Fizinis kūnas kenčia nuo nugaros skausmo ir mėšlungio, be to, su amžiumi silpsta ir nyksta. Jis nuolat raudoja, dejuoja ir trokšta to ar ano.

Matomas žmogus negali atlaikyti stipraus, kaulus traiškončio kritimo ir kartais susitraukia nuo mažo smeigtuko dūrio.

Nematomas žmogus yra nesužeistas. Jis yra laisvas ir nevaržomas. Jis gali išsklaidyti visus fizinio kūno rūpesčius ir erzinimus.

Mumyse paslėptas žmogus yra mūsų tikrasis „aš“

Ta būtybė, slypinti už kūno atomų, yra siela, kuri nesikeičia, nekinta ir niekada nėra veikiamas svyravimų ar sunaikinimo.

Žmogus gali manyti, kad jis yra kūnas, bet taip nėra. Ledo gabalas gali ištirpti ir išnykti iš akių dėl garavimo. Šį procesą galima pakeisti kondensuojant garus į skystį, o po to užšaldant skystį atgal į kietą medžiagą.

Gyvenimas vien tik fizinio kūno suvokimu yra dvasiškai žalingas, nes kūnas yra jautrus ligos, traumų, alkio ir mirties skausmams. Neturime savęs įtikinti, kad esame tik šis matomas kūnas, linkęs irti ir griūti.

Mumyse slypinčio paslėpto žmogiškumo negalima nužudyti ar sužaloti. Ar neturėtume labiau stengtis suprasti savo nežinomą, amžiną prigimtį?

Didindami savo žinias apie šį paslėptą „aš“, galėsime valdyti matomą žmogų, kaip tai daro didieji meistrai. Tie, kurie jaučia savo šventas galias ir jaučia paslėpto, vidinio „aš“ buvimą, gali atsiriboti nuo fizinės kančios, net kai matomas žmogus patiria kančią ir pavojų.

Koks kelias veda į tokį suverenitetą?

Daugiau laiko reikėtų praleisti kontempliacijos ir ramybės būsenoje. Iš pradžių tai gali atrodyti nepageidautina, nes gyvenimas sąmoningai suvokiant kūną ir pernelyg tapatinantis su jo pojūčiais apsunkina galvojimą apie ką nors kita, išskyrus savo begalines bėdas, troškimus ir poreikius. Tačiau žmogaus sąmonėje atsivers naujas matmuo, kai jis patvirtins savo dvasinę tapatybę ir įtikins save, kad iš tiesų yra sukurtas pagal tyrą Dievo paveikslą, kad jo gyvenimas jokių būdu negali būti sunaikintas ir kad jis yra paslėpta, amžina būtybė.

Kad nematomas žmogus yra sukurtas pagal Dievo paveikslą, laisvas kaip dieviškoji dvasia. Matomajame žmoguje slypi visi pasaulio apribojimai ir bėdos. Kai tik suvokiame savo kūnus, esame suvaržyti jų apribojimų. Štai kodėl didieji moko mus užmerkti akis ir priminti sau - per meditaciją apie paslėptąjį „aš“, - kad nesame suvaržyti ribotų fizinių kūno galimybių.

Dažnai su dideliu tikėjimu ir įsitikinimu tvirtindavau: „Nesu saistomas savo fizinio kūno. Kad ir kur norėčiau eiti, aš ten tuoj pat esu.“

Galėtumėte sakyti: „Tai tik idėja“. Gerai. Bet kas yra idėja? Viskas, ką matote aplink save, yra konkreti idėja. Jūs negalite nieko įsivaizduoti be minties. Pati mintis yra nematoma, tačiau ji viską, ką matome,

paverčia realybe. Taigi, jei galite kontroliuoti savo mintis, galite viską padaryti matomą ir viską matyti savo protinio susikaupimo galia.

Kai intensyviai ir giliai sutelkiate savo mintis, galite savo proto akimis matyti tai, apie ką galvojate, lygiai taip pat, lyg matytumėte tai savo fizinėmis akimis. Nematomos mintys gali būti transformuojamos į matomą patirtį.

Jei užmerkiate akis, negalite matyti savo kūno, tačiau jis jums išlieka realus. Tad kodėl manote, kad paslėptasis „aš“ yra nerealus vien todėl, kad jo negalite matyti?

Meditacijos metu žvelgiate į tamsą už užmerktų akių ir sutelkiate mintis į savyje paslėptą „aš“ arba sielą.

Praktikuodami savikontrolę ir nukreipdami savo mintis į vidų pagal mokslines meditacijos technikas, kurias pateikia jūsų dvasinis vadovas, jūs palaipsniui dvasiškai augsite. Jūsų meditacijos taps gilesnės, o jūsų nematomas „aš“ - dvasinis Dievo paveikslas jumoje - taps jums realus. Šiame palaimingame savęs pažinimo pabudime ribota fizinė sąmonė, kuri kadaise buvo tokia reali, tampa nerealė, ir jūs sužinote, kad atradote savo tikrąjį, nenugalimą „aš“ ir suvokėte jo vienovę su Dievu.

Taip pat suprasite, kaip nematomas žmogus yra susietas su fiziniu kūnu per prisirišimus - protinius ir emocinius saitus bei troškimus konkrečioms dalykams žemiškame lygmenyje.

Bet kai gilios meditacijos dėka galėsite išnarplioti ar nutraukti tas grandines, išsilaisvinsite ir žinosite, kad esate Dievo paveikslas. Ieškokite nematomo žmogaus, įkalinto fizinių ir materialių pojūčių miške.

Jei bent kartą pažintumėte tą nematomą žmogų, suprastumėte, kad fizinis kūnas yra jo išorinis

apvalkalas ir kad jis turi šviečiantį kūną, taip pat ir vidinį intelektualinį kūną, ir taip pat suprastumėte, kokia keista būtybė esate!

**Sutelkite savo mintis į tą nematomą „aš“.
Matomą žmogų - tai iliuzija ir apgaulė. Vidinis arba nematomas „aš“ yra tikrasis. Kai tai suvoksite, žinosite, kad nesate kūnas ir kraujas, o paslėptas „aš“, nepasiekiamas irimo ir sunaikinimo.**

Tu esi siela, ir siela nemiršta! Nemanyk, kad kapas yra tavo pabaiga. Kai fizinis kūnas miršta, siela pereina į kitą egzistencijos lygmenį. Niekas iš tikrųjų nesunaikinama. Pirminė kūno forma visada yra eteryje.

Žmonės jaučia, kad jų išėję artimieji iškeliavo amžiams, nes jiems trūksta protinio susikaupimo, kad pamatyti juos permatomomis formomis eterinėje karalystėje, kurioje jie gyvena. Visada apmąstykite šias tiesas ir kartokite sau - jei jus domina šie klausimai: „Aš esu Dievo šviesusis sumanymas. Aš esu amžinas ir visada klajoju Dievo karalystėje.“

Tu esi ta paslėpta būtybė, kurios negali paliesti mirtis ir paveikti nelaimė, ir toks liksi visą amžinybę. Tad kodėl dabar nesuvoki savo nemirtingumo?

Mūsų fizinės akys apgauna mus, priversdamos manyti, kad šis dualus pasaulis yra tikras. Atverkite savo dvasinę akį ir pamatykite savo nematomą formą. Kai jūsų dvasinė akis atsivers vidinės tylos ramybėje, paslėptas taps matomas.

Kai mąstai, svajoji ir esi giliai susikaupęs, esi tas žmogus, kuris lieka paslėptas nuo akių. Tas žmogus yra tikrasis, o matomas žmogus tėra jo šešėlis.

**Pamirškite šešėlį ir prisiminkite tikrąjį dalyką
Būk viena su nematomu žmogumi
Grynas visos kūrinijos Viešpaties paveikslas!
Ramybė tau**

Kosminės sąmonės pristatymas

Kosminės sąmonės neįmanoma pasiekti tol, kol jaučiamas bent menkiausias intelektualinis drebulys ar nedidelė psichinio nerimo banga. Mokslinės meditacijos technikos labai pagerina psichinio susikaupimo kokybę ir gebėjimą kontroliuoti savo mintis, taip išgelbėdamos daugelį metų bevaisių klajonių pasąmonės srityje. Neneigiame pasąmonės naudingumo kaip atminties saugyklos ir miego bei sapnų srities. Tačiau ši sritis gali būti kliūtis meditacijai ir ji turi savotišką žavesį tiems, kurie linę į fantazijas ir polinkį susisiekti su dvasiniu pasauliu, patekdami į vaizduotės haliucinacijų sritį, kurios neturi jokios realybės ar dvasinės vertės ir mažai kuo skiriasi nuo įprastų naktinių sapnų. Mokslinės meditacijos metodai, be asmeninių pastangų, pakelia protą į didingą savęs pažinimo ir harmonijos su Dievu būseną.

Reikėtų vengti tos srities, kurioje knibžda iliuzinių, įsivaizduojamų patirčių, kurias kai kurie painioja su dvasinėmis, bet kurios visai nėra dvasinės. Tikrosios dvasinės patirties ir tikrojo tiesos suvokimo neįmanoma pasiekti nesutelkus proto į Dievą. Kontempliatyvi koncentracija yra visiško proto įsisavinimo ir visiškos sąmonės ramybės būseną. Egzistencijos prigimtis yra judėjimas, o dvasios prigimtis - ramybė arba nejudrumas. Todėl koncentracija yra būtina šventai harmonijai. Savęs pažinimo pamokose mokomi koncentracijos ir meditacijos metodai bei menai veda prie visiško žmogaus sąmonės suderinimo su dieviškąja sąmone.

Pasaulio būdas - daug pamokslauti ir mažai pritaikyti praktikoje. Galite šimtą kartų išgirsti paskaitą apie medų, bet nesuprasite jo skonio, kol jo neparagausite. Panašiai ir tikroji bet kokio mokymo vertė gali būti įvertinta tik per praktiką. Turime taikyti ir gyventi pagal pranašų ir didžių asmenybių mokymus. Tada jų tiesos taps mūsų tiesomis ir suprasime, kad tiesą galima įrodyti ir pademonstruoti, ir kad ji yra universali. Kai einame tiesos šviesoje, kad ir kokie būtų mūsų įsitikinimai ar kelias, Dievas priims mūsų darbą ir įtrauks mus tarp savo išrinktųjų.

Tiesos keliu reikia eiti nuoširdžiai ir tvirtai. Prisimink, brangus ieškotojau, kad iš milijonų žmonių tik nedaugelis iš tikrųjų ieško Dievo. Ir net tarp tų ieškotojų tik nedidelė dalis ištveria iki galo. Bet tas, kuris atkakliai eina keliu, pažins Dievą. Kol jų širdis su Dievu, jie pasieks savo norimą tikslą, nesvarbu, kiek kartų jie suklups ir pargrius. Kol jų ketinimai tyri ir motyvai švarūs, jiems nėra ko bijoti ir jie neliūdės.

Taigi, turime daryti viską, kad Dievo kontempliacija taptų gyva patirtimi mūsų gyvenime. Nuoširdus tikėjimas yra esminis ir nepakeičiamas reikalavimas, nes vien apsimetinėjimas tik didina žmogaus aroganciją ir atitolina nuo tikrojo tikslo.

Tikiuosi, kad Visagalis Dievas užims pirmąją vietą jūsų gyvenime ir kad jūs niekada Jo nepamiršite, nė akimirksniui. Tegul nepasitenkina trumpalaikiais šio pasaulio malonumais, bet verčiau tegul Dievas būna jūsų palaimintasis tikslas ir galutinis gyvenimo tikslas. Už riboto kūno slypi begalinis Absoliutas. Nekalbu apie dvasinius dalykus, nebent jaučiu Dievą su savimi ir kad esu tobuloje harmonijoje su Juo. Ir kai

kalbu iš šio sąmoningumo, žinau, kad mano žodžiai persmelkti tiesos dvasios ir kad visi nuoširdūs ieškotojai pajus mano žodžių tiesą.

Yra tokių, kurie painioja faktus su iliuzijomis, tvirtindami, kad faktai yra mitai ir iliuzijos, o iliuzijos - faktai ir šviesos, šviečiančios tamsoje.

Gebėjimas susikaupti yra būtinas dvasiniame kelyje siekiant pažangos ir dvasinio augimo. Be protinio susikaupimo niekada nepavyks rasti Dievo. Turime išmokti uždaryti sąmonės langus, kad neleistume patekti kitiems žemiškiems balsams ir blaškymuisi.

Kai sąmonė sukalibruojama ir dvasiškai suderinta, pasiekiamas patirtinis ryšys, ir ieškotojas jaučia dieviškąjį buvimą. Dievas visada ir amžinai yra su žmonija ir visur. Tačiau nesugebėjimas suvokti Jo buvimo kyla dėl to, kad protas yra užsiėmęs daugybe grynai žemiškų reikalų. Sutelktas dėmesys arba meditacija į Dievą yra įrankis, leidžiantis mums pajusti Jo artumą. Šiuo tikslu sufijai nuolat įsitraukia į atmintį, kartodami Dievo vardą (pvz., „Nėra kito dievo, tik Dievas“ arba „O Gyvasis, o Savarankiškai Esantis“), kol visa jų būtis įsisavina prasmę. Tada jų sąmonė lengvai pereina į dvasinį matmenį ir jie patiria dvasinės ekstazės būsenas, panašias į tas, kurias patiria jogai gilios meditacijos metu. Dvasinė patirtis yra viena, nepaisant skirtingų jos pasiekimo būdų.

Dievas nėra toli nuo žmonijos. Būtent žmonija sąmoningai atsiriboja nuo Dievo savo mintimis ir veiksmais. Kai meditacijoje suvokiate tikrą dvasinę šviesą, pabandykite ją suvokti ir pajusti, kad esate joje: viena su ja. Dievas yra tos šviesos širdyje -

šviesa po šviesos. Ir kuo arčiau esate tos palaimintos šviesos, tuo arčiau esate ir Dievo.

Skiriamasis dieviškosios šviesos ženklas yra tas, kad jos regėjimą visada lydi tiesioginis ir intensyvus palaimos ar džiaugsmo jausmas, persmelkiantis kiekvieną atomą kiekvienoje kūno ląstelėje, kiekviename audinyje. Šis palaimos jausmas nėra iliuzinis; kai kuriems sunku pakelti dvasinės ekstazės intensyvumą, nes protas ir kūnas prie jos nėra pripratę. Ši ekstazė yra galutinis tikslas, ir palaiminti tie, kurie ragauja jos nektaro, nes jie gėrė iš gyvojo gyvenimo vandens šaltinio.

Kuo daugiau ramybės jaučiama susikaupus, tuo gilesnė ir sėkmingesnė būtų meditacija apie Dievą. Jei laikas, praleistas skaitant dvasines knygas, būtų skirtas meditacijai, pažanga, tiek protiškai, tiek dvasiškai, būtų daug didesnė. Rimti ieškotojai sumažina miego kiekį ir skiria daugiau valandų meditacijai, nes poilsis, kurį jie patiria meditacijos metu, yra šimtą kartų labiau gaivinantis ir žvalinantis nei miegas.

Kol žmogus negali nutildyti balsų savo sąmonėje, jis negali pasiekti Dievo. Štai kodėl pranašai ir šventieji ieškojo prieglobsčio olose, kalnuose ir miškuose. Yra neatidėliotinas poreikis nuolat pasinerti į vidinę ramybę per susikaupimo ir meditacijos praktiką, ir tada bus rasta didelė ramybė ir gili laimė. Kaip sakoma išminties tekstuose:

Tas, kuris yra laisvas nuo atsinaujinusių troškimų ir ilgesio turtams, kuris kontroliuoja savo širdį ir protą (savo emocijas ir mintis) ir ieško ramios vietos, visada turi stengtis susijungti su visatos dvasia.

Taip pat maldos vietose reikia daugiau praktikuoti kontempliatyvią tylą. Turėtume mažiau kalbėti ir daugiau medituoti. Dvasinių mokymų Indijoje metu mano mokytojas Šri Juktisvaras retkarčiais mums skaitydavo tik vieną paskaitą. Dažniausiai sėdėdavome aplink jį tyloje ir gilioje susikaupime.

Tikras dvasinis vadovas turi daugiau nei vien rašytines žinias. Iš jo galime mokytis išminties ir monoteistinių žinių, nes jis žino ir žino, kad žino, nes žino tiesą savyje ir ne tik skaitė knygas.

Erdvė yra padalinta į dvi dalis arba aspektus. Kūrinija yra vienas erdvės aspektas, o kitame aspekte yra tik Dievas, kur kūrinija visai neegzistuoja. Tai tamsos, kuri nėra tamsi, ir šviesos, kuri nėra šviesa, karalystė. Kur nepateka saulė, nešviečia mėnulis ir nesiliepsnoja ugnis, ten yra amžina, amžina Dievo buveinė.

Šis dvilypumas taikomas ir žmogaus sąmonei. Žmogus turi du aspektus: vieną matomą ir kitą nematomą. Atmerktomis akimis suvokiate akivaizdžią egzistenciją ir matote save joje. Užmerktomis akimis nematote nieko, tik tamsią tuštumą. Vis dėlto jūsų sąmonė išlieka labai suvokiama ir aktyvi. Jei giliai apmąstydami galite prasiskverbti pro tamsą už užmerktų akių, suvoksite šviesą, iš kurios sklido visa kūrinija. Dvasinės ekstazės būsenoje sąmonė peržengia akivaizdžią šviesą ir patenka į visuotinės sąmonės sritį, kuri egzistuoja už visų kūrinijos formų ir pavidalų. Ši sąmonė pranoksta visą juslinį suvokimą. Kalbant apie jos esmę, palaimą ir su ja susijusias būsenas, sunku jas tiksliai apibūdinti, nes jos priklauso dvasinei dimensijai, kurią žmonės retai

lanko, nepaisant jos tiesos egzistavimo ir jos būties tiesos.

Dievas suteikė mums galimybę savo sąmonėje patirti patį visatą valdančių dėsnių veikimo būdą. Ši beformė sąmonės būseną, suvokiama net užmerktomis akimis, gali būti lyginama su begaline karalyste (tamsa be tamsos) ir (šviesa be apšvietimo), kur Dievas egzistuoja atskirai nuo bet kokių formų, atributų ir dvilypumų, apibūdinančių Jo materialią kūriniją. Šioje beribėje amžinybės platybėje už kūrinijos ribų vienintelis Dievas egzistuoja absoliučios palaimos sąmonėje, amžinai esantis, sąmoningas ir atsinaujinęs. Ši sąmonė neįmanoma apibūdinti ir palyginti, nes ji yra visiškai unikali. Šioje amžinybės karalystėje, kur Absoliutas ir Begalybė viešpatauja, nėra jokių pasaulių ar būtybių. Tačiau kitoje erdvės pusėje Dievas jaučia viską - visą kūriniją - savyje.

Nematomoje karalystėje slypi visatų fabrikas. Vienas astronomas pastebėjo, kad erdvė yra ištisai stulbinanti; viskas iš jos kyla ir joje ištirpsta. Taigi, kur dingsta atomai, jų sudedamosios dalys ir ištisi pasauliai?

Kai tik materija atrodo viliojanti ir gundanti, užmerkite akis. Pažvelkite į save ir apmąstykite gyvenimo šaltinį. Galbūt nieko nematote ir nieko nejaučiate, bet visi matomi dalykai sklinda iš to nematomo šaltinio. (Ir šviesa šviečia tamsoje) (Dangaus ir žemės šviesos). Jei ir toliau žvelgsite į tamsą su tylią, gilia koncentracija, rasite tą didžią šviesą. Nes už tamsos slypi dvasinis sąmonės suvokimas, o už tamsos - kitos karalystės. (Mano tėvo namuose yra daug buveinių) (Ir pomirtinio gyvenimo namai yra geresni, ir kokie puikūs namai teisiešiams!)

Visuotinis Protas egzistuoja tiesiai už erdvės ribų. Už žmogaus sąmonės slypi Dievo sąmonė. Gana šito nežinojimo apie Jo buvimą. Turime žadinti ir maišyti tamsą per kontempliaciją ir nesustoti, kol Jo nerasime. Ten, begaliniame Absoliute, yra nesuskaičiuojama daugybė suvokimų, nesuskaičiuojamos vidinės vizijos ir visų gyvenimo problemų sprendimai.

Tiesos, kurias supratau per savistabą, atskleidžia fiziologinius dėsnius, kurie moksliskai atrandami kitais būdais. Užmerkusi akis matau skaidrias gyvenimo sroves, tekančias per mano kūną. Nemanykite, kad esate vieniši patiriamoje ramybėje. Dievas yra su jumis, ir nėra jokios priežasties manyti, kad Jo nėra. Oras pilnas muzikos, kurią girdi imtuvai. Taip yra ir su Dievu. Jis yra su mumis kiekvieną mūsų egzistencijos akimirką. Tačiau norėdami suvokti Jo buvimą, turime praktikuoti gilią meditaciją. Neturėtume užmerkti akių vokų miegodami, kol negausime net menkiausio ženklo, kad Dievas yra su mumis; tik tada galime ramiai ir ramiai miegoti. Ir jūs, kurie ilgitės ir trokštate, įdėmiai žiūrėkite į tamsą, kol atrasite jos nuostabias paslaptis.

Kartą, apie ketvirtą valandą po pietų, sėdėjau savo bibliotekoje, kai staiga man pritrūko oro, o galūnės sustingo. Pastebėjau, kad esu mirties proceso liudininkas. Kvėpavimas ir judesys paliko mano kūną, tačiau aš išlikau sąmoningas. Tai buvo nuostabi patirtis. Savo kūną ir visą gamtą mačiau kaip judančius kosminius vaizdus, sudarytus iš dieviškos šviesos. Ir džiaugsmingai sušukau: „Nėra mirties, mano Dieve! Visas šis pasaulis tėra judančių vaizdų galerija!“

Valdovas, sėdintis savo kėdėje ar soste, gali sakyti: „Aš esu paklusnus šeimininkas, tegul man nusilenkia galvos“. Bet tegul mirtis smogia tam paklusniam šeimininkui vieną iš savo mirtinų smūgių ir jis taps praeitimi.

Mano draugai, tikrasis karalius yra tas, kuris myli Dievą, jaučia Jo buvimą visoje kūrinijoje ir rūpinasi kitais taip, kaip rūpinasi savimi. Net mirtis nesukels jam panikos ar baimės, nes jis ją mato kaip kelią į Dievo karalystę (kur jie gyvens amžinai).

Yra trys būdai, kaip išplėsti žmogaus sąmonę iki kosminės sąmonės. Pirmasis yra socialinis kelias, kai iš savo sielų išvejame savanaudiškumą ir esame visiškai pasiruošę padėti žmonėms ir tarnauti tiems, kuriems jos reikia. Turime būti ištikimi ir ištikimi savo draugams bei jausti meilę visiems. Dievas mums davė šeimas, kad galėtume išplėsti savo sąmonės ribas, rodydami nuoširdų rūpestį kitais ir dirbdami dėl jų. Šeimos gyvenime išmokstame meilės ir aukojimosi savo artimiesiems, ir taip pasiekiamo tam tikrą savo sąmonės išplėtimą. Tačiau to nepakanka. Meilė, kuri apsiriboja siauru ratu, tampa ribota ir negalinti plėstis. Kai ji tampa beasmenė, jos ratas auga ir jos aprėptis plečiasi. Tokią meilę reikia puoselėti, ir turime stengtis visiems suteikti tokią pačią meilę, kokią jaučiame savo šeimai ir artimiesiems, dirbdami dėl kitų taip, kaip dirbame dėl savęs (Dievas myli tuos, kurie daro gera). Tai yra socialinis būdas pasiekti kosminę sąmonę – tarnystės ir meilės kelias.

Dievas mus myli vienodai kaip vieną didelę kosminę šeimą ir tikisi, kad mylėsime vienas kitą. Jei mylime, jaučiame laimę; jei nemylime, baudžiame save skausmu ir kančia.

Pasaulio mąstymas turi keistis. Mes visi esame tokie, nes mūsų tikroji prigimtis iš esmės yra visa apimanti.

Man patinka duoti kitiems ir didžiausią laimę patiriu matydamas jų laimę. Kai mylime kitus ir užjaučiame juos, pastebime, kad visa egzistencija reaguoja į mus. Pranašai ir didžios asmenybės parodė mums kelią į kosminį sąmoningumą. Štai kaip turėtume noriai mylėti, tarnauti ir užjausti.

Žmogus, turintis universalų sąmoningumą, yra laimingas. Jis neapriboja savo meilės tik keliems išrinktiesiems, neįtraukdamas visų kitų į savo meilės ir užuojautos ratą. Taip turėtume vertinti visą pasaulį kaip savo šeimą. Šis sąmoningumas visada su manimi ir jaučiu, kad visi priklauso man. Žmogus, turintis universalų sąmoningumą, myli visus žmones taip, kaip myli savo brolius, seseris, tėvus ir draugus.

Antrasis kelias į kosminę sąmonę yra per savikontrolę. Negalima tapti pertekliaus auka. Mėgautis dalykais yra gerai, bet širdis ir siela neturėtų prie jų prisirišti. Tie, kurie nori praplėsti savo sąmonės ribas, turi būti laisvi mintimis ir veiksmais, malonūs, švelnūs ir savikontrolės turintys, kontroliuojantys savo troškimus, vengiantys vergijos žalingiems įpročiams ir veikiantys pagal savo tvirtus įsitikinimus, kurie yra moraliai ir etiškai pagrįsti. Norint pasiekti kosminę sąmonę, būtina ugdyti savikontrolę ir peržengti karščio ir šalčio, džiaugsmo ir depresijos, sveikatos ir ligos dvilypumus.

Turime viską ištverti be jaudulio ar psichologinių trikdžių. Tas, kuris neprisiriša prie šio pasaulio virvių, neleidžia nežabotoms emocijoms jo mėtyti ar trikdyti jo dvasinės ramybės, turi tikrą supratimą ir gilią

išmintį. Trečiasis metodas yra metafizinis. Ieškotojas turi išsivaduoti iš kūno suvaržymų per tinkamą kontempliaciją, kad galėtų pažvelgti į aukštesnius sąmonės horizontus ir paliesti jų matmenis. Tai pasiekama tik nuraminus minčių sūkurių, kuris trankosi sielos ežere, sukurdamas jame bangas ir sumaištį. Kai nesuderinamos mintys nurimsta, vandens paviršius nurimsta, o dangus ir visa, kas jame yra, atrodo atspindėti aiškiai ir tyrai.

Jei įdėsite sandarų vandens butelį į vandens rezervuarą, butelio turinys liks atskirtas nuo aplinkinio vandens. Tačiau jei nuimsite sandariklį, vanduo butelyje susimaišys su rezervuare esančiu vandeniu. Panašiai ir paprasti žmonės atitolina Dievą nuo savo gyvenimo, nes jų sąmonės indą užblokuoja nežinojimas. Tačiau kai sandariklis nuimamas tinkamos meditacijos metu, ieškotojas patiria Dievo ramybę tiek kūne, tiek už jo ribų. Didėjant meditacijai, ramybė auga, o dvasinis džiaugsmas atsinaujina.

Dievas supa žmoniją iš visų pusių, bet žmonės Jo nesuvokia. Jie negali jausti Jo tikrojo buvimo savyje ir aplink save, nebent jie pašalintų nežinojimo kamštį ar šydą ir panardintų savo sąmonę į Jo šventą sąmoningumą.

Jei žmogus skęs materialių troškimų jūroje, jis nuskęs, bet jei jis nuskęs Dievo vandenyne, jis gyvens amžinai.

Ir kai rasite Dievą, mano draugai, pajusite tikrą ir ilgalaikį pasitenkinimą

Žmonių draugystės gali nutrūkti ir nutrūkti, bet Dievas tavęs neapleis

Net jei visi tave paliktų ir paliktų, kol Dievas bus su tavimi, viskas bus tavo

Tegul jums būna ramybė, gailestingumas ir Dievo palaiminimas

Joga ir aukštesni suvokimai

Joga yra mokslinių metodų rinkinys, skirtas žmogaus sielai vėl suvienyti su Dieviškumu. Mes kilome iš Dievo ir turime sugrįžti pas Jį. Mes, regis, atsiskyrėme nuo Jo ir turime sąmoningai atkurti savo vienybę su Juo. Joga moko mus, kaip peržengti atskirties iliuziją ir suvokti savo vienovę su Dievu. Anglų poetas Miltonas rašė apie žmogaus sielą ir kaip ji gali atgauti savo palaimą. Tai yra galutinis jogos tikslas: susigrąžinti prarastą dvasinės sąmonės rojų, per kurį žmonija žino, kad ji buvo ir visada išlieka viena su Dieviškąja Dvasia.

Tikrieji religijos pagrindai turėtų būti mokslas, kurį galėtų taikyti visi ieškotojai, norėdami pasiekti vienintelį Dievą. Joga yra tas mokslas.

Labai reikia moksliškesnio požiūrio į religiją. Įvairios griežtos doktrinos žmones suskaldė, nors namai, susiskaldę patys su savimi, negali išsilaikyti. Taigi, skirtingų sektų ir religijų vienybė gali būti pasiekta tik tada, kai tų religijų pasekėjai ir praktikuotojai pasiekia tikrą vidinį Dievo supratimą. Tik tada tarp žmonijos vyraus tikra brolybė, vadovaujant Dievo tėvystei.

Visos didžiosios pasaulio religijos kalba apie būtinybę rasti Dievą ir žmonijos brolystę, o jų mokymuose yra moraliniai pagrindai ir etiniai principai. Kas tada sukuria šių religijų skirtumus ir susiskaldymą? Tai aklas fanatizmas žmonių protuose. Mes negalime pasiekti Dievo, sutelkdami dėmesį į doktrinos griežtumą, o veikiau per tikrą dieviškosios dvasios pažinimą. Kai žmonės suvoks visuotines tiesas,

kurios sudaro esminius įvairių religijų pagrindus, visi su religiniu fanatizmu susiję sunkumai išnyks. Visi žmonės yra mano šeima ir mano artimieji, todėl aš garbinu Dievą visose .šventyklose, pastatytose Jo garbei

Turime pradėti kurti pasaulinę vienybę, paremtą Visų Religijų Šventyklos (Visų Religijų Šventyklos) koncepcija, gerbdami visas religijas, kurios ragina garbinti Dievą ir veda savo pasekėjus pas Jį. Tokios šventyklos, skirtos vieninteliam Dievui, kurį garbina visos religijos, turi būti statomos visur, ir aš spėju, kad tai įvyks ateityje. Rytų ir Vakarų žmonės privalo visiems laikams išardyti ir sunaikinti siauras, dirbtines kliūtis Dievo namuose. Žmonėms per jogą siekiant savęs .pažinimo, jie supras, kad visi yra mylimi ir išrinkti Dievo

Ši dvasinė sąjunga akivaizdi didžiuose, kurie pažįsta save. Aklieji negali vesti aklyjų. Tik dvasinis mokytojas, kuris tikrai pažįsta Dievą, gali nuoširdžiai perduoti dieviškas žinias kitiems. Norint atgauti savo dieviškumą, reikia turėti tokį apšviestą mokytoją. Kas seka tikru mokytoju ar dvasiniu vadovu, tampa panašus į juos, nes toks apšviestasis stengiasi pakelti mokinį iki jo paties savęs pažinimo lygio. Kai radau savo gerbiamą mokytoją, nusprendžiau visais atžvilgiais jį sekti: pastatyti Dievą vieną ant savo širdies .sosto ir dalytis Jo palaiminimais su kitais

Išminčiai sako, kad norint įgyti giliausias žinias, žmogus turi sutelkti savo žvilgsnį ir dėmesį į visa žinančią dvasinę .akį

Gilios koncentracijos metu net ir ne jogas suraukia antakius. Šis taškas yra dėmesio centras ir apskritos akies vieta, kuri taip pat yra langas į dvasinę įžvalgą. Tai tikrasis „krištolinis rutulys“, į kurį jogas žvelgia, kad suprastų visatos paslaptis. Tie, kurie pasiekia pakankamai gilią savo koncentraciją, galės prasiskverbti pro šią „trečiąją“ akį ir suvokti Dievą. Todėl tiesos ieškotojai turi ugdyti gebėjimą

išlaisvinti savo sąmonę ir suvokimą per šią trečiąją akį. Jogo
praktika padeda mokiniui atverti vienintelę intuityvaus
.sąmoningumo akį

Įžvalga, arba tiesioginės žinios, nesiremia jokia jusline
informacija. Todėl ji dažnai vadinama intuityviu gebėjimu
(šeštuoju pojūčiu). Kiekvienas turi šį šeštąjį pojūtį, tačiau
dauguma žmonių nesistengia jo lavinti. Tačiau beveik
kiekvienas yra patyręs intuityvią patirtį. Galbūt jie jaučia,
kad kažkas tuoj įvyks, ir tada tai įvyksta, nepaisant jokių
.juslinių įrodymų

Labai svarbu ugdyti tiesioginę, vidinę įžvalgą arba savęs
pažinimą, nes tas, kuris iš tikrųjų pažįsta Dievą, yra savimi
pasitikintis. Jie žino ir žino, kad žino. Turime būti tokie pat
tikri dėl Dievo buvimo, kaip ir dėl figų ar vynuogių skonio. Aš
ėmiausi užduoties supažindinti kitus su Dievu tik po to, kai
mano mokytojas parodė man kelią į tobulą harmoniją su Juo,
ir po to, kai patyriau Jo buvimą ir suvokiau Jo egzistavimą
.manyje

Vakarai visada buvo užsiėmę didingų bažnyčių ir
katedrų statyba garbinimui, tačiau šie masyvūs ir didingi
statiniai retai padeda ieškantiems Dievo Jį surasti. Rytuose
dėmesys sutelkiamas į dieviškųjų žinių turinčių žmonių
ugdymą. Tačiau šie nušvitę asmenys ne visada prieinami
dvasiniams ieškotojams, nes jie dažnai lieka atokiose ir
nuošaliose rekolekcijose. Todėl dvasiniai centrai yra būtini,
kur žmonės gali patirti dieviškąjį buvimą, o nušvitę mokytojai
gali jiems padėti. Kaip galima įgyti dieviškųjų žinių iš
mokytojo, kuris nepažįsta Dievo? Mano mokytojas įtikino
mane, kad būtina pažinti Dievą prieš bandant kalbėti apie Jį
kitiems, ir mano širdis perpildyta dėkingumo už jo
!vadovavimą. Tikrai, jis buvo viena su Dievu

Dievas pirmiausia turi būti suvokiamas fiziniame kūne, ir
kiekvienas ieškotojas turėtų kasdien tobulinti savo mintis,

ant savo sielos altoriaus dėdamas nekaltas, kvapnias tyros,
šventos meilės gėles. Kas atranda Dievą savyje, tas suvoks
Jo buvimą kiekvienoje šventykloje, bažnyčioje, mečetėje,
.šventovėje ir susibūrime, į kurį įeina
Joga teorinę teologiją paverčia praktine patirtimi
Mylėti Dievą visa širdimi reiškia atitraukti protą nuo
pojūčių ir paaukoti jį Dievui. Meditacijos metu visas savo
būties dėmesys turi būti skirtas Dievui. Kiekvienas Dievo
ieškotojas turi išmokti sutelkti savo protą. Malda, ištarta, kai
protas tuo pačiu metu užimtas kitais dalykais, yra nenuoširdi
ir nepriimtina Dievui. Jogos mokytojai sako, kad norint rasti
Dievą, pirmiausia reikia Jo ieškoti visu protu ir visiškai
.sutelkus mintis

Kai kurie sako, kad indai labiau nei kiti tinka praktikuoti
jogą ir kad joga tinka ne visiems. Tai netiesa. Daugelis
žmonių šiandien gali praktikuoti jogą daugiau nei indai, nes
mokslo pažanga suteikė žmonijai daug laisvalaikio. Rytai turi
labiau išnaudoti pažangias Vakarų technologijas, kad
gyvenimas būtų lengvesnis ir prasmingesnis, o Vakarai
turėtų mokytis iš Rytų praktinių, metafizinių jogos metodų,
kad kiekvienas galėtų rasti kelią pas Dievą. Joga nėra
religinė sekta, o universalus, praktiškas ir pritaikomas
.mokslas, per kurį galime rasti Dievą

Joga skirta visiems: tiek vakariečiams, tiek rytiečiams.
Negalima sakyti, kad telefonas nėra skirtas Rytams vien dėl
to, kad jis buvo išrastas Vakaruose. Panašiai ir Rytuose
išvystytos jogos praktikos nėra išskirtinės Rytams, bet yra
.naudingos visai žmonijai

Nesvarbu, ar žmogus gimsta Indijoje, ar bet kur kitur
pasaulyje, jis vieną dieną mirs. Tačiau žmogus gali pasinerti į
Dievą kiekvieną dieną, net jei ir tik kelioms akimirkoms. Joga
.suteikia tam metodą ir gebėjimą

Žmonės gyvena kūne kaip kaliniai nelaisvėje, o kai jų laikas baigiasi, jie kenčia išvargimo gėdą. Meilė kūnui yra ne kas kita, kaip meilė įkalinimui. Kadangi įpratome gyventi fiziniame narve, pamiršome tikrosios laisvės prasmę. Nėra jokio pasiteisinimo nesiekti laisvės. Savęs atradimas ir savo amžinosios prigimties supratimas yra gyvybiškai svarbus kiekvienam žmogui. Joga apšviečia kelią

Siela turėtų vėl pakilti pas Dievą

Prieš visatos atsiradimą egzistavo visuotinė sąmonė.

Kas yra visuotinė arba kosminė sąmonė? Tai Absoliuti Dvasia, arba begalinis ir beribis Dievas, amžinai esantis, sąmoningas ir nuolat atsinaujinantis palaimas, paslėptas už visų kosminių formų, pavidalų ir reiškinių. Kai atsirado kūrinija, kosminė sąmonė materialioje visatoje pasireiškė kaip dvasinė sąmonė, grynas Dievo proto ir sąmonės atspindys, esantis ir paslėptas visoje kūrinijoje. Kai dvasinė sąmonė nusileido į žmogaus fizinį kūną, ji tapo siela arba didinga sąmone: dieviška palaima, amžinai esanti, sąmoninga ir nuolat atsinaujinanti, egzistuojanti individualiai fiziniame struktūroje. Kai žmogaus siela susijungia su kūnu, ji pasireiškia kaip savimonė arba ego. Joga moko, kad siela turi pakilti sąmonės kopėčiomis, kad pasiektų dieviškąją dvasią

Laimės paslaptis: jausti dieviškąjį buvimą

Visiškai normalu mėgautis gyvenimu; tikroji laimė slypi tame, kad nebūti prie nieko prisirišusiam. Mėgaukitės gėlės kvapu, bet stenkitės jame įžvelgti Dievą. Aš išlaikau savo pojūčius sąmoningus, kad juos naudodamas visada galėčiau galvoti apie Dievą ir jausti Jo buvimą savo širdyje. „Mano akys buvo sukurtos matyti Tavo grožį visur, Viešpatie. Mano ausys buvo suformuotos girdėti Tavo visa apimantį balsą.“

Tai yra joga: sąjunga su Dievu. Nereikia eiti į mišką, kad Jį rastum. Pasaulietiški įpročiai mus suriš, kad ir kur būtume, kol neišsivaduosime iš jų. Jogas žino, kaip rasti Dievą savo širdies oloje. Kad ir kur jis eitų, jis su savimi nešasi palaimintą dieviškojo buvimo suvokimą

Žmonija ne tik nusileido iki juslinės sąmonės lygmens, bet ir tapo pavergta nukrypusių juslinės sąmonės būsenų, tokių kaip persivalgymas, pyktis ir pavydas. Žmonija turi atsikratyti šių priemaišų ir nukrypimų, kad rastų Dievą. Tiek rytiečiai, tiek vakariečiai turi išsivaduoti iš šios juslinės vergijos. Paprastas žmogus gali supykti, nes jam nebuvo patiekta kavos, įsitikinęs, kad šis nepriteklius sukels jam .galvos skausmą! Tobulas jogas yra išsivadavęs žmogus

Kiekvienas turi potencialą būti jogu, kad ir kur jis būtų dabar. Tačiau esame linkę manyti, kad viskas, kas yra už mūsų įprasto gyvenimo ir įpročių ribų, yra keista ir sunkiai .pasiekama

Jogos praktika suteikia laisvę. Kai kurie jogai peržengia atsiribojimo ir asketizmo ribas. Jie sako, kad reikia miegoti ant vinių lovos netrukdomam, ir rekomenduoja kitas fizinės drausmės formas, kurios neturi jokio pagrindo islamo mokymuose. Tiesa, kad žmogus, galintis sėdėti ant vinių lovos ir vis tiek galvoti apie Dievą, demonstruoja didžiulę psichinę jėgą. Tačiau tokie nepaprasti žygdarbiai nereikalingi; galima tiesiog sėdėti kėdėje ar patogioje lovoje .ir medituoti apie Dievą

Jogos meistras Patandžalis sako, kad meditacijai, tai yra, jogiškam susitelkimui į Dievą, tinka bet kokia fizinė poza, leidžianti išlaikyti stuburą vertikaliai. Norint atlikti pratimus, reikalaujančius nepaprastos fizinės ištvermės ir lankstumo, tokius kaip Hatha joga, nebūtina atlikti staigių posūkių. Dievas yra galutinis tikslas, o Jo buvimo jausmas yra tai, ko turėtume siekti ir dirbti, kad jį pasiektume. Bhagavad Gita sako: „Tas, kuris yra visiškai pasinėręs į Dievą ir Jame .“pasinėręs, yra labiausiai subalansuotas iš visų

Indijos jogai įrodė savo visišką atsparumą dideliam šalčiui ir karščiui, uodų ir kitų erzinančių vabzdžių įkandimams. Šios savybės nėra būtinos norint tapti jogu, o

veikiau natūralios patyrusio praktiko savybės. Jei reikia, stenkitės pašalinti arba toleruoti nemalonus elementus, nepatirdami psichologinio streso. Jei žmogus gali būti švarus, nereikia būti purvinam. Žmogus gali būti taip pat prisirišęs prie gyvenimo mažoje trobelėje, kaip ir prie gyvenimo didinguose rūmuose. Didžiausias dvasinės sėkmės veiksnys yra kruopštumas ir atkaklumas. Iš tiesų, derlius didelis, bet mažai kas nori jį nuimti! Pasaulietiški ieško Dievo dovanų ir .malonių, o išmintingi ieško paties Davėjo

Kas nori tapti jogu, tas turi medituoti. Ryte pabudęs jogas pirmiausia negalvoja apie maistą, kuris pamaitintų jo kūną, o siūlo savo sielai dieviškosios bendrystės nektarą. Kupinas gilios meditacijos įkvėpimo, jis gali atlikti visas savo kasdienes pareigas su džiaugsmu ir laukimu. Dievas sukūrė šią žemę tokią, kokia ji yra tyčia. Jo planas yra skirtas žmonijai siekti pasaulio gerinimo. Vakariečiai linkę nuolat siekti naujų ir geresnių materialinių patogumų, o rytiečiai – tenkintis tuo, ką turi. Impulsyvioje vakarietiškoje dvasioje ir apgalvotoje rytietiškoje dvasioje yra kažkas geidžiamo, ir .mes turime rasti aukso vidurį tarp jų

Meditacija sukuria jogą

Norint atrasti Dievą, reikėtų medituoti kiekvieną rytą ir vakarą, o kai tik įmanoma, ir dienos metu. Be to, svarbu, kad pradedantysis medituotojas kiekvieną darbo dieną skirtų kelias valandas meditacijai. Tai nėra neprotinga. Kai kurie žmonės savo pomėgiais užsiima valandų valandas kiekvieną dieną nepavargdami ir nenuobodžiaudami. Tie, kurie nori tapti dvasiškai labiau pažengę, turėtų skirti daugiau laiko Dievui. Turime leisti Dievui jausti, kad mylime Jį labiau už viską. Kai žmogus įgyja meditacijos įgūdžių ir gali pasinerti į aukštesnę sąmonę, jam reikės ne daugiau kaip penkių valandų miego per dieną. Keletą nakties, ankstyvo ryto ir švenčių valandų galima skirti savistabai ir Dievo

kontempliacijai. Tokiu būdu kiekvienas, net ir labiausiai įsitraukęs bei užimtas žmogus, gali tapti jogu – jei to nori – .nereikėdamas dėvėti turbano ar auginti ilgų plaukų

Garbinimo vietos yra lastelės, o medus – tai tikras žinojimas, kad žmogus yra dvasia ir yra viena su Dievu. Tiesa, kad Dievas yra visose garbinimo vietose, bet vien apsilankymo tose šventose vietose nepakanka, kad Dievas apsireikštų. Dažnas lankymasis garbinimo vietose yra geras dalykas, bet kasdienė meditacija yra geresnė, ir abu dalykai turėtų būti atliekami kartu, nesėjimas į garbinimo vietas neišvengiamai atneša įkvėpimo, o kasdienė meditacija veda prie didesnės dvasinės pažangos. Kai ieškotojo širdis dega užsidegimu ir kai jis taria maldą po maldos, Dievas atsako į .jo kvietimą

Šis nepajudinamas atsidavimas yra būtinas norint Jį atrasti. Norint būti jogu ir tuo pačiu metu neatsilikti nuo laikmečio dvasios bei reikalavimų, reikia medituoti namuose, drausminti save ir atlikti visas pareigas iš meilės Dievui ir tarnystės Jam. Mano didžiausias troškimas – statyti Dievo šventyklas žmonių sielose ir liudyti Dievo spindinčią šypseną jų veiduose. Didžiausias gyvenimo pasiekimas žmogui yra pašvęsti Dievui šventyklą savo sieloje. Tai galima lengvai pasiekti, ir būtent šiam tikslui į pasaulį atėjo savęs pažinimas. Kas savo sieloje įšventina Dievą, tas yra jogas ir gali kartu su manimi pasakyti, kad joga skirta Rytams, Šiaurei, Pietums ir Vakarams. Ji skirta visiems žmonėms be išimties. Teologiniai keliai yra antraeiliai maršrutai, o jogos kelias yra greitkelis, vedantis į dieviškosios palaimos rūmus, .iš kurių, kartą pasiekus, niekada nebeišvykstama

Ramybė tau

dvasinės sėklos

Viešpatie, išmokyk mane būti drąsiu ir narsčiu, ryžtingu ir atkakliu, kartu imdamasis atsargumo priemonių ir būdamas atsargus.

Dievas yra mano širdyje ir aplink mane, saugo ir stebi mane. Todėl išsklaidysiu baimės tamsą, kuri slepia nuo manęs Jo vedantį šviesą ir verčia mane suklipti klaidų tamsoje.

Mes tampame panašūs į tuos, su kuriais sėdime ir bendraujame, ne tik per pokalbius ir sąveiką, bet ir per nematomas magnetines vibracijas, kurias jie skleidžia. Kai patenkame į jų magnetinį lauką, mus nesąmoningai veikia jų magnetizmas. Todėl tiems, kurie trokšta dvasinio augimo, labai svarbu bendrauti su tais, kurie turi dvasinių polinkių, kad jie būtų padrąsinti, išlaikytų entuziazmą ir puoselėtų savo ilgesį Dievui.

Apšviestieji renka tiesos rožes ir stengiasi apšviesti bei papuošti sielas kilniomis savybėmis, kad jos patektų į išminties rojų.

Tavo meilės, Viešpatie, užtenka viskam

Nors kosminė meilė žvelgia pro mažus daugialypės žmogiškos meilės langelius, tą akimirką, kai manote ją matę, ji juda toliau ir juda toliau, kol sugebate pamatyti visą jos būtį per savo kosminės sąmonės langą.

Geriau mums susėsti kartu ir aptarti savo nuomones atvirai ir abipusiai pagarbiai, nepamirštant, kad išmintingi žmonės nesiginčija, o diskutuoja ramiai ir racionaliai.

Žmogus turėtų išmokyti save ir savo šeimos narius susilaikyti nuo apkalbų apie kitus ar blogų kalbų apie juos, o verčiau sutelkti dėmesį į savęs tobulinimą ir savo klaidų taisymą. Neturėtume nekęsti kitų vien dėl to, kad jie skiriasi nuo mūsų, arba dėl to, kad jų nuomonės skiriasi nuo mūsų, taip pat neturėtume reikalauti, kad mūsų pačių įsitikinimai būtų vieninteliai teisingi.

O meilės versme, leisk mums pajusti, kad mūsų širdys pripildytos ir mūsų troškulį numalšina amžinai tekanti Tavo meilės gausa.

Žmogus turėtų išmokti daugiau klausytis nei kalbėti, ramiai sėdėti ir mėgautis kitų draugija.

Kai saulės šviesa per didinamąjį lęšį sufokusuojama į mažą tašką, ji išskiria šilumą, kuri gali uždegti medieną, audinį, popierių ir kitas medžiagas.

Panašiai, kai protas yra tiksliai sutelktas, jo sutelkta energija gali sudeginti kiekvienos nesėkmės blogį ir abejonių šaknis ir priversti išminties šviesą spindėti spindinčiai ir spindinčiai.

Kai protas susijungia su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visos palaimintos galios kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir įgyja visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti naujų priežasčių ir galimybių sėkmei bet kurioje srityje.

Kai mane apgaubs skausmo ir sumaišties kiautai, leisk man, Viešpatie, jaustis saugiai ir užtikrintai Tavo apsauginio buvimo tvirtovėje.

Meilė yra širdies himnas, kurį siela gieda Dievui

Mano chronišką troškulį gali numalšinti tik Tavo palaimintas prisilietimas prie mano sielos, degančios Tavęs ilgesiu. Nevilties audra nurimo, beviltiškumo vėjai nurimo, o Tavo ramybės lašai sudrėkino kiekvieną mano būties skaidulą, pripildydami mano širdį pasitenkinimo, ir dabar aš giedu ir giedu Tavo palaimintąjį vardą.

Dieve, padaryk mane rojaus paukščiu, kuris džiaugiasi tik gerdamas iš Tavo gydomųjų versmių, trykstančių iš Tavo švenčiausiojo buvimo dangų visur.

Tiesa pirmiausia ateina į mūsų sąmonę kaip ploni, skaidrūs rasos lašai [ant rožių žiedlapių]

Kad ir koks mažas ir kuklus būtų jūsų vaidmuo gyvenimo spektaklyje, jo svarba, kalbant apie indėlį į spektaklio sėkmę, prilygsta didžiausių vaidmenų svarbai.

Leisk man, o Dieve, į dorybės dėsnius žvelgti ne su baime ir nerimu, o su paguoda ir meile. Ir leisk man prisiminti, kad dorybė, kurios principų iš pradžių gali būti sunku laikytis, galiausiai uždeda ant mano galvos laimės ir pasitenkinimo karūną, kai jos dėsnių laikomasi.

Ir padėk man, Viešpatie, nepamiršti, kad blogis, kuris pradžioje žada malonumus ir džiaugsmus, vėliau atneša daug sielvarto ir nelaimės.

Žmogiškoji meilė turi būti plečiama ir tęsiama dieviškosios meilės link

Dieviškoji meilė žmonių sielose bando pasireikšti įvairiais santuokinės, tėvų ir draugų meilės kanalais bei išraiškos būdais.

Įvairūs ir įvairūs santykiai šeimose ir visuomenėje yra būtini motyvai apvalyti žmogiškąją meilę nuo priemaišų ir paversti ją gryna dvasine meile.

Patvirtinimai:

Su kiekviena dienos aušra apipilsiu visus sutiktus
džiaugsmo bangomis

Būsiu mintimis saulės spindulėlis kiekvienam, kas sutiks
mano kelią

Uždegsiu šypsenų žvakes liūdnu ir nelaimingų širdyse

Mums nebuvo lemta gyventi nevaisingų troškimų
dykynėje ir blėstančių vilčių kančioje. Padėk mums,
Viešpatie, sutraukti mus varžančias grandines ir su
nepajudinamu ryžtu nutiesti kelią per apribojimų dykumą į
laimingą naująją žemę.

Viešpatie, leisk man pajusti Tavo artumą ir pajusti Tavo
buvimą savo jausmų gelmėse, leisk man suvokti, kad Tavo
šviesi išmintis palaiko mano supratimą ir kad mano
gyvenimas yra Tavo unikalaus ir nepakartojamo gyvenimo
apraiška.

Žiaurumas yra dvasinė liga, ir kiekvienas, kuris
pasiduoda žiauriems veiksams ar jausmams, užsitraukia
sau nelaimę ir kenkia savo nervų sistemai.

Širdis yra jausmų centras, ir nereikėtų kištis į kito
žmogaus širdį.

Dievas yra mano tikrasis turtas ir aš esu turtingas per Jį

Harmoninga gamta žodžiais tariant:

Savidisciplina

Mylėti kitus

Gerumas gyvūnams

Meilė geroms savybėms

Meilė taikai ir ramybei

Didžiųjų meilė.

Rodydami užuojautą vargšams ir stokojantiems bei
jiems padėdami

Automatinis sąžiningumas, nepaisant pasekmių

Pareigos atlikimas iš meilės pareigai ir pagarbos jai

Meilė teisumui ir reformai

Mėgautis literatūriniu skoniu ir daryti tai, ką reikia

Savigarba

Kuklumas

Raka

Lojalumas

Riteriškumas

kantrybė

Tolerancija

Jis seka didžių sielų ir apsišvietusių protų pėdsakais

Sąžiningumas

Fitnesas

gerumas

Paprastumas ir aiškumas

Balansas

Dvasiniai jausmai

Pasitenkinimas

Meilė fiziniam ir intelektualiniam tyrumui

Nuolankumas ir arogancijos vengimas

Meilė gerumui

Sąžiningumas

Prisimenant gerumą, parodytą tiems, kurie jo nusipelnė

Pagarba šventiems dalykams

Iš knygelės: Psichologinė diagrama

Dvasinius pojūčius galima patirti lavinant protą
mėgautis gražių minčių dorybėmis, slypinčiomis paslėptame
žmogaus viduje.

Viešpatie, meilė, tekanti iš žmonių širdžių, sugundė
mane ieškoti tyros meilės šaltinio Tavyje.

Sielos tyloje nuolankiai lenkiuosi prieš Tavo visa apimantį buvimą, žinodamas, kad Tu visada vedi mane savęs pažinimo keliais.

Ieškosiu Tavęs, mano Dieve, kol rasiu Tave, o kai rasiu, su dėkingumu priimsiu visus palaiminimus ir gerus dalykus, kuriuos man suteiki.

Savo minčių vienumoje, Viešpatie, ilgiuosi išgirsti Tavo balsą. Išvaryk iš manęs šiurkščių balsų košmarus, kurie vis dar slypi mano atminties klostėse. Noriu amžinai klausytis Tavo ramaus ir melodingo balso savo sielos ramybėje.

Viešpatie, leisk Tavo gailestingumo lietui kristi ant mūsų sielų ir nuplauti prie jų prilipusį nežinojimo purvą, kad jos atgautų savo tyrumą ir skaidrumą bei spindėtų Tavo dieviška šviesa.

Ar kalnų urvuose, ar judrių gatvių viduryje, ar šiuolaikinio gyvenimo džunglėse, kad ir kur eitume ir kur pasisuktume, į rytus ir vakarus, į šiaurę ir pietus, ir visur, Viešpatie, leisk mums pajusti Tavo artumą, kad mūsų širdis nuramintų Tavo apsauginis buvimas.

Būkime kaip gėlės ir rožės, ir barstykite švelnumo bei gerumo žiedlapius, kai esame nesuprasti, nes susivaldydami ir tinkamai elgdamiesi suprasime, kad esame neatsiejama didesnio gėrio dalis.

Sotinkite save taikos vandenimis, trykštančiais iš palankių aplinkybių versmių ir savo ryžto pozityviai žvelgti į pasaulį bei laikytis konstruktyvaus požiūrio.

Neieškokite laimės vien elegantiškuose drabužiuose, skaniame maiste, prabangiuose balduose, prabangoje ir pasilepinime, nes visa tai paslėps jūsų laimę už išorinės išvaizdos. Verčiau leiskite savo vaizduotei pakilti virš neribotų idėjų karalystės.

Iš tiesų, kiekvienas žmogus tam tikru mastu kenčia nuo pykčio problemos, nebent jis būtų pasiekęs pažangų sąmoningumo lygį, dvasinės ekstazės būseną ar ramybės būseną.

Pyktis – kad ir kokia forma jis pasireikštų – kyla iš nesugebėjimo išpildyti troškimo. Nesant vidinio džiaugsmo, kylančio iš sielos ryšio su dieviškuoju šaltiniu, žmogus bando išpildyti savo troškimus per juslinius malonumus, kurie iš esmės yra nemalonūs dėl savo laikinumo ir dažnai nesveikų pasekmių.

Tie troškimai dažnai sukelia nusivylimą, o vėliau pyktį, o tai veda prie dvasinės sąmonės sunaikinimo.

Veiksmingiausias būdas įveikti pyktį yra spręsti jo pagrindinę priežastį: troškimus. Kuo daugiau troškimų, tuo daugiau nusivylimų.

Neįmanoma patenkinti visų troškimų, nes potraukiai yra nepasotinami ir beribiai. Kuo labiau stengiamės išpildyti troškimą, tuo labiau prie jo prisirišame, ir kuo stipresnis mūsų prisirišimas, tuo didesnis mūsų skausmas, kai netenkame visko, kas patenkintų mūsų potraukį ir išpildytų mūsų norus.

Sėkmė, patogus gyvenimas, nepagydomų ligų gydymas ir įpročių kontrolė – visa tai galima pasiekti ir įgyvendinti.

Jei išnaudojote visus metodus ir materialines pastangas ir radote juos beverčiais, atverkite vidines duris ir dvasinė jėga įtekės į vidų ir išvays visas silpnybes, nesėkmes ir nusivylimus.

Jei ieškosite Dievo pagalbos meditacijoje ir giliame, tyliame susikaupime, atrasite neišsenkamą dvasinės stiprybės rezervuarą.

Dievas yra nešališkas ir atsiliepia į visus, kurie nuoširdžiai ieško Jo pagalbos

Kai radau Dievą savyje, radau Jį visur

Nuo vaikystės jaučiau nepaprastą Jo ilgesį ir kartą, kai buvau mažas berniukas, parašiau Jam laišką. Taip, parašiau laišką Dievui ir pavadinau jį taip:

„Dievui danguje“ ir įmečiau jį į pašto dėžutę

Kai kam nors rašome, tikimės atsakymo. Kai negavau atsakymo, liejau gausias ašaras, bet atsakymas pagaliau atėjo pas mane, ne žodžiais, atspausdintais ant popieriaus, o nuostabia šviesia vizija.

Kiekvienas gali gauti Dievo atsakymą, jei pastangos yra rimtos ir nuolatinės.

Jei savo klausimus nukreipsite į Dievą, apgausite juos giliais jausmais ir išsiųsite apmąstymų paštu, tuomet sąžiningai ir užtikrintai gausite atsakymą.

Ramybė sklinda iš sielos vidaus; tai palaiminta vidinė aplinka, kurioje žydi ir klesti laimė.

Žmonės lengvai priima daugybę iliuzinių apribojimų sąvokų be rimtų klausimų, leisdami šioms sąvokoms kontroliuoti jų gyvenimą ir likimą. Mąstytojai nelengvai susitaiko su status quo; jie stengiasi jį pakeisti, ir būtent tai leidžia pasiekti pažangą.

Mąstytojai apmąsto savo aplinką ir stebisi tuo, ką mato. Jie atidžiai apžiūri ir klausia savęs, kodėl viskas vyksta arba nevyksta tam tikru būdu.

Be valgymo, miego ir darbo, žmogus turi gauti iš šio gyvenimo kažką vertingo

Egoizmas turi būti išnaikintas, ir tai galima pasiekti ugdant altruizmą. Privalome rūpintis kitais, ir geriausias būdas to išmokyti – geras pavyzdys.

Sunku džiaugtis klestėjimu ir patogiu gyvenimu savanaudiškumo ir godumo amžiuje. Kai galėsime pasakyti:

„Dievo palaiminimas skirtas man ir tau“, šis pasaulis bus geresnė vieta.

Kai einame miesto gatvėmis, mus supa sienos, bet kai įlipame į lėktuvą, visos kliūtys išnyksta ir matome nedalomą erdvę. Panašiai, kai einame per izoliacijos ir siauro mąstymo miestą, jaučiamės suvaržyti griežtų ir ribotų dogmatinių idėjų. Bet kai įlipame į atvirumo ir plačių horizontų lėktuvą, matome beribę žmonių brolybės ir meilės erdvę.

Žmogus, slystantis stačiais blogio takais, nejaučia pasipriešinimo, tačiau vos tik jis bando pasipriešinti žalingiems įpročiams ir blogoms tendencijoms, priimdamas dvasinius savikontrolės dėsnius, jis supranta, kad daugybė pagundų pabudo, kad kovotų su jo pastangomis ir sužlugdytų jo kilnius siekius.

Kartais mintys yra veiksmingesnės už žodžius. Žmogaus protas yra galingiausias siųstuvas ir imtuvas. Jei nuolat transliuosite teigiamas, meilės persmelktas mintis, tos mintys turės teigiamą poveikį kitiems. Panašiai, jei projektuosite pavydo ar neapykantos kupinas mintis, kiti jas priims ir atsakys panašiomis.

Prašau Dievo paremti jūsų pastangas savo stiprybe ir palaiminimais. Jei malda nuoširdi, o ketinimai tyri, trokšamas pokytis įvyks su Dievo pagalba.

Praėjusių metų aidai su jū liūdesiu ir juoku išblėso, o dabar Naujųjų metų himno aidas gieda padrąsinančiai, skelbdamas viltį ir **šnabždėdamas** :

„Tobulai pertvarkykite savo gyvenimą. Atsisakykite senų baimių piktžolių. Iš praeities apleisto sodo rinkite ir išsaugokite tik džiaugsmo, pasiekimų, vilčių, gerų minčių ir darbų bei kilnių, aukštų troškimų sėklas.“

Kiekvienos naujos dienos rasotoje dirvoje pasodinkite tas galingas sėklas, laistykite jas ir rūpinkitės jomis, kol jos užaugs ir pripildys jūsų gyvenimą retais žydėjimo privalumais.

Naujieji metai šnabžda:

„Pažadinkite dvasią, įpročių įkaitą, ir paraginkite ją imtis naujų, naudingų pastangų. Niekada nenustokite bandyti ir niekada nesustokite, kol nepasieksite amžinos laisvės ir neįveiksite karmos (nuolat persekiojančių ir persekiojančių praeities veiksmų pasekmių).“

Atsigaivinę mintys ir apsvaigę nuo vis atsinaujinančio džiaugsmo, džiaukimės kartu ir ženkite susikibę rankomis į dangiškuosius namus, iš kurių niekada nebeišeisime.

Pyktis ir dramblio atmintis

Tie, kurie trokšta vidinės ramybės, turi suprasti, kaip kyla pyktis ir kaip jis dažnai sukelia skaudžių pasekmių.

Dėl pykčio sukulto vidinės pusiausvyros praradimo daugelis žmonių prieš savo valią virto nusikaltėliais ir kraujo ištroškusiais žudikais.

Troškimų slopinimas apakina protą. Kai žmogaus protą užvaldo troškimų rūkas, jis praranda sąmonę ir elgiasi nederamu būdu kilniam žmogui.

Proto praradimas sutrikdo įgimtą išvalgumą, kuris yra visų protingų veiksmų ir gerų ketinimų varomoji jėga.

Kai žmogaus psichinės transporto priemonės varas sugenda, jis neišvengiamai patirs avariją ir gali atsidurti skausmo bei kančios griovyje.

Pavyzdžiui: vyras laimingai vairuoja, ir pakeliui į parką žmona paprašo jo pakeisti kryptį ir važiuoti ne į parką, o į jos tėvų namus, ir čia jo džiaugsmas virsta pykčiu.

Pasirinkau šį pavyzdį, nes tai dažnas reiškinys. Įprastais atvejais vyras arba atmeta žmonos prašymą, arba sutinka su apmaudu ir nepasitenkinimu, ir tai dažniausiai ir nutinka.

Abiem atvejais apima pyktis, atmosfera tampa įtempta, o ramybė sutrikdoma.

Kai kuriais atvejais pyktis gali virsti tragedija tiems, kurie yra ūmaus būdo. Pyktis gali paveikti atmintį, vairuotojas gali pamiršti vairuoti atsargiai ir dėmesingai, arba nepaisyti šviesoforo signalų, dėl ko įvyksta susidūrimas arba, neduok Dieve, žūsta.

Apibendrinant, pyktis užblokuoja valios vairą gyvenimo vežime ir neleidžia jai pasiekti materialinių ir dvasinių tikslų.

Dramblio atmintis:

Gebėjimas, vadinamas „atmintimi“, yra Dievo dovana žmonijai ir koks tai didelis palaiminimas! Atmintis duota ir gyvūnams; be jos jie negalėtų atpažinti savo jaunikių. Kai kurie gyvūnai turi puikią atmintį, kaip iliustruoja ši istorija apie dramblių.

Kai didžiulis dramblys, kaip daugelis dresuotų dramblių daro Rytuose, gabeno medieną, prie jo priėjo berniukas, įsmeigė adatą į straublių ir pabėgo.

Praėjo metai po to įvykio, ir tas pats dramblys kelyje sutiko tą patį berniuką. Tai buvo gana tinkamas momentas drambliui atkeršyti. Taigi, jis apvyniojo berniuką straubliu ir smarkiai sviedė jį į kitą kelio pusę. Taigi, gyvūnai turi prisiminimus.

Kai širdį užpildo Dievo meilė, o akis apšviečia Jo šviesa, žmogaus magnetizmas tampa dvasinio pobūdžio. Yra didžiulis skirtumas tarp dvasinio magnetizmo su jo didinga įtaka ir gyvuliško magnetizmo, kurį skatina aistros ir instinktai. Dvasinis magnetizmas grindžiamas altruizmu ir kitų nauda, o gyvulišką magnetizmą skatina savanaudiškumas ir kitų išnaudojimas.

Žmogus gali sau duoti teigiamas sugestijas, kurios teigiamai veikia sąmonę, o tai savo ruožtu veikia sąmoningą protą. Neigiamos sugestijos, tiek pačios žmogaus

sugeneruotos, tiek iš kito žmogaus, yra kenksmingos smegenims ir jų reikėtų vengti.

Žmogus duoda mums patarimų, o paskui palieka mus skinti savo veiksmų vaisius [kurie gali būti jo neteisingų patarimų rezultatas].

Dievo kelias visada veda į laimę ir gėrį

Gilios kontempliacijos skaidrumu aš atsiduosiu dieviškai šviesai, kuri nuolat teka į mano gelmes, ir pakelsiu savo meilę bei ilgesį į Visagalį.

Jaučiu Tavo buvimą, Viešpatie, giliausiose savo būties kertelėse ir matau Tave žydintį mano meilės sode. Apgaubk mane Savo meile ir leisk man mėgautis Tavo palaimintu kvapu.

Viešpatie, suteik man ramybę, kad mano siela rastų poilsį ir pamatytų vilties spindulius už abejingumo debesų. Tegul tikrumo šviesa šviečia mano širdyje, kad galėčiau jausti ramybę ir dvasinę paguodą.

Viešpatie, tegul Tavo šlovė šviečia, ir tegul neišnyksta nežinojimas nuo žemės krantų amžiams, kaip ir nesantaika bei pavydas. Išsklaidyk nežinojimo tamsą savo išminties šviesa. Silpnumą paversk stiprybe, o trapumą – ryžtu. Savo gydančia šviesa pakrikštyk protą ir dvasią.

Kaip saulės šviesa duota kiekvienam, tačiau yra tokių, kurie renkasi gyventi tamsoje, taip ir dieviškosios išminties šviesa užlieja visur, tačiau yra tokių, kurie į pasaulį žvelgia pro savo niūrių minčių langus, aptemdytus nežinojimo.

Viešpatie, išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių, nuo baimių ir rūpesčių, ir leisk Tavo išminties srautui nušluoti visas nuolaužas ir šiukšles iš mūsų gyvenimo.

Kas žino, kaip būti laimingam dabartyje, tas rado kelią
pas Dievą

Esu savo gerų minčių, geros valios ir vaisingų, naudingų
veiklų laivo kapitonas. Vairuosiu savo gyvenimo laivą, visada
nukreipdamas žvilgsnį į spindinčią ramybės planetą savo
gilaus Dievo apmąstymo danguje.

Jei nepasirinksime būti laimingi, niekas negalės mūsų
padaryti laimingais ir neturėtume nieko dėl to kaltinti. O jei
pasirinksime būti laimingi, niekas negalės iš mūsų atimti tos
laimės.

Pandemijos, nelaimės ir smurtiniai gamtos pokyčiai,
atnešantys niokojimą, sunaikinimą ir didelę žalą, nėra
„dieviški nutarimai“. Šios nelaimės kyla dėl žmonių minčių ir
veiksmų. Visur, kur pasaulio subtilią gėrio ir blogio
pusiausvyrą sutrikdo kenksmingų bangų ir vibracijų, kurias
sukelia žmonių blogi ketinimai ir neteisėti veiksmai, kyla
chaosas ir platus sunaikinimas. Pasaulis ir toliau kentės nuo
karų, nelaimių ir tragedijų, kol žmonija neištaisys savo
ydingo mąstymo ir elgesio. Karai nekyla dėl dieviško
nutarimo, o dėl plačiai paplitusio materialaus
savanaudiškumo. Jei žmonės atsikratytų individualaus,
pramoninio, politinio, dvasinio ir nacionalinio
savanaudiškumo, karai nustotų egzistuoti.

Kai materialioji dvasia užima žmogaus sąmonę ir valdo
mintį, ji skleidžia skaidrią neigiamą spinduliuotę. Šių
neigiamų vibracijų kaupiamoji jėga smarkiai pažeidžia
gamtos elektrinę pusiausvyrą, sukeldama žemės drebėjimus,
potvynius ir kitas nelaimes.

Dievas už tai neatsako. Prieš kontroliuojant gamtą,
pirmiausia reikia kontroliuoti žmonių idėjas.

Stengsiuosi daryti tik kilnius ir padorius darbus iš meilės
Dievui ir Jam įtikti

Protą reikia arti teisingo suvokimo plūgu, nes jo dirva
sausą ir kieta. Dirvą reikia sudrėkinti pasirengimu ir
priėmimu, o tikėjimo sėklas reikia pasėti vagoje, o tada
palaistyti valia, kuri dera su dieviškąja valia.

Natūraliai ramus žmogus išlaiko savitvardą ir išlieka
ramus bet kokiomis aplinkybėmis. Jis taip pat neleidžia
emocijoms ir aistroms savęs kontroliuoti ir vesti prie blogų
sprendimų.

Tu esi žvaigždžių švytėjimas, atomų energija, širdžių
gerumas, tiesos grožis ir sąžiningumo didybė.

Palaimink mus, Viešpatie, kad galėtume apreikšti Tavo
malonę savo sveikatai, intelektualiniams siekiams ir
dvasiniam gyvenimui. Padėk mums prisipildyti Tavo
aukščiausios galios, begalinės išminties ir beribio
autentiškumo ir leisk mums atpažinti, kad Tu esi sveikatos
šaltinis, gyvenimo vandenynas ir viso supratimo bei žinojimo
šaltinis.

O Dieviškoji Meile, tu esi slaptas aidas, sklindantis iš
širdžių urvų, ir tylaus jausmo balsas.

Tu esi nematomas sielų magas, žėrintis, sklindantis iš
draugystės gelmių.

Tu esi palaimintas angelas, kuris šnabžda švelniausius
žodžius sieloms

Tu esi tyli įsimylėjėlių kalba ir nematomas rašalas,
kuriuo jie rašo žinutes savo širdies puslapiuose.

Tu esi visų kilnių emocijų šaltinis, o tavo širdis pulsuoja
iš kosminės širdies.

Meilė yra tylus dviejų širdžių pokalbis ir aukščiausias raginimas visoms gyvoms ir negyvoms būtybėms sugrįžti į visuotinės vienybės namus.

Meilė yra gyvenimo pulsas

Jis auga dvasinio žydėjimo sode ir snaudžia už išorinių prisirišimų tamsos.

Tai seniausias ir saldžiausias nektaras, saugomas širdelių buteliuose.

Meilė yra šviesa, kuri sugriauna tamsos sienas tarp asmenų, šeimų ir tautų

Meilė yra draugystės gėlė, klestinti ir auganti jaunų ir senų laukuose.

Meilė yra vartai į dangų ir gerų sielų giesmė

Tie, kurie nori atnaujinti savo gyvenimą, pirmiausia turėtų nustatyti teigiamus dalykus, kuriuos nori įdiegti į savo gyvenimą, o tada susikurti programą, kurios laikytųsi kasdien, ir jie jaus daug laimės, laikydamiesi savo sprendimų.

Nesugebėjimas laikytis savęs tobulinimo grafiko silpnina valią ir trukdo progresui

Tie, kurie prisitaiko prie natūralios gyvenimo tvarkos, pasieks vaisingų laimėjimų. Jokie įstatymai netrukdo žmogui keistis į gerąją pusę ir įgyvendinti savo kilnius siekius. Jokios kliūtys negali sustabdyti žmogaus nuo savo kilnių tikslų siekimo, nebent jis pats netiesiogiai pripažintų tas kliūtis ir įtikintų save, kad negali jų įveikti.

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu suteikti didžiausią paslaugą

Tikroji meilė – širdies ir sielos meilė – yra dieviškosios meilės apraiška. Dieviškoji meilė siekia apsireikšti per žmonių širdis ir sielas. Dievas moko žmoniją dieviškosios meilės per tobulą žmogiškosios meilės priemonę.

Kai sutinki žmogų ir jis tau sako: „Kaip laikaisi? Labai džiaugiuosi tave matydamas“, nors giliai širdyje jis jaučiasi visiškai nejaukiai šalia tavęs, tu iš karto pajunti jo vidinius jausmus ir nenori su juo kalbėtis ar būti su juo. Aš renkuosi sąžiningumą, o ne apsimetinėjimą ir veidmainystę.

Žmogaus žodis yra viskas, todėl jis turi būti natūralus ir sąžiningas, gerbti savo žodį ir tesėti savo pažadus bei įsipareigojimus kitiems.

Dievas yra psichinės stiprybės, išminties ir gausos šaltinis. Paprašykite Jo vesti jus teisingu keliu, kad pasiektumėte siekiamą sėkmę. Pirmiausia įsitikinkite, kad jūsų ketinimas yra geras, ir tada gausite stiprybės pasiekti savo tikslą.

Meilė yra dvasinis ginklas, kuris užbaigia visus karus

Nuoširdumas yra daug stipresnis už melą ir šmeižtą. Jei galite apsiginti nuoširdumo tvirtovėje, tuomet būsite garbingas šeimininkas savo karalystėje.

Tiesa nugalės, net jei kiti jus įskaudino

Suteik išminties tiems, kurie jos ieško, jei tik jie trokšta nušvitimo, ir stenkis kuo geriau pakilti savęs pažinimo laiptais.

Dievui paskyriau ir pašventinau savo balsą, rankas, kojas, širdį, kūną, jausmus, valią ir viską

Skausmas neapsiriboja kūnu; yra ir intelektualinis bei dvasinis skausmas

Neįmanoma galvoti apie Dievą, kai protas kupinas pavydo, baimės ir įtarimų blogiu arba kai žmogus kariauja su savimi.

Mus kankina liūdesys ir depresija, kiti nesveiki temperamentai ir psichologinės būsenos, taip pat nerimas,

kurio dauguma yra nepagrįstos baimės. Dvasiniame lygmenyje kenčiame nuo nežinojimo apie nemirtingą mūsų sielų prigimtį.

Tie, kurie yra darnoje su Dievu, mato kvapą gniaužiantį grožį ir ragauja aukščiausią saldumą, kurio negalima patirti jokių kitu būdu.

Kai mano siela šaukėsi Tavęs, prasiveržė Tavo tylos debesys, o Dieve, ir Tavo gailestingumo lietus pasipylė upeliais, kol tapo perpildyta Tavo malonės tvanu. Tavo palaiminta upė užliejo mano būties krantus, ir mano siela pasinėrė į amžinybės vandenį, o mano mažo gyvenimo burbulas ištirpo Tavo visa apimančio egzistavimo vandenyne.

- Mano mentorius išmokė mane, kaip panaudoti išminties kaltą, kad tapčiau šventykla, verta dieviškojo buvimo

Jei norite pasiekti kilnų tikslą, pradėkite nuo mentalinio modelio sukūrimo. Dabar galite tvirtai nustatyti bet kokią kryptį savo sąmonėje, jei savo mintyse pasodinsite stiprią idėją; tada visa jūsų būtis atitiks tą idėją, o jūsų veiksmai bus su ja suderinti.

- Meilė ir tolerancija yra būtinos harmonijai ir santarvei. Meilė vienija ir maitina visa, kas naudinga ir gali augti, o neapykanta skaldo ir naikina visa, ką galima pataisyti.

Baimė yra didžiausias sėkmės priešas, nes ji atima norą bandyti, be kurio žmogus negali pasiekti sėkmės.

Intelektualinė letargija, pastangų stoka ir atkaklumo stoka – visa tai kliūtys sėkmės kelyje. Tikslas neturėtų būti pati sėkmė, o teisingas gyvenimas, vedantis į sėkmę. Per didelis noras siekti sėkmės gali būti kliūtis. Kūrybinės pastangos, paremtos valia ir tvirtas noras pasiekti tikslą, yra būtinos sėkmei pasiekti.

Kiekviena mūsų mintis sukuria specifinę vibraciją. Kai galvojate apie Dievą visa savo esybe, protu ir rankomis bei rankomis – ir nuolat šnabždate savyje „O Viešpatie“, sukuriate galingą vibraciją, kuri atneša dieviškąjį buvimą į jūsų gyvenimą.

Kai suvokiame, kad Dievas yra mūsų amžinas mylimasis ir nuolatinis draugas, ir kad Jo meilė mums yra didesnė už bet kokią kitą meilę, jaučiame Jo artumą ir paliečiame Jo buvimą, todėl mūsų širdys nurimsta ir jaučiame aukščiausią dvasinę ramybę.

Kai medituojate apie Dievą ir jaučiate vis stiprėjantį džiaugsmo virpulį savo širdyje ir visame kūne, ir to džiaugsmo pliūpsniai jus aplanko kartas nuo karto, žinokite, kad Dievas atsakė į jūsų širdies troškimus ir kad palaimos jausmai, kuriuos patiriate, yra to atsakymo įrodymas.

Kai protas pasiekia aukštesnės sąmonės būseną ir paliečia begalinę visatos esybę, jis žino, kad yra susijungęs su Dievu ir kad ši patirtis yra maloni, tačiau žodžiais neįmanoma išreikšti šio ryšio būsenos, kuri neapsakoma.

Savo magnetizmo nenaudojau ieškodamas materialių dalykų, o pritraukdamas dieviškąjį buvimą, kuris yra amžinas ir nemirtingas.

Suteik man, Viešpatie, giliausius mano širdies troškimus ir leisk man išgirsti Tavo palaimintąjį balsą savo sielos gelmėse. Niekada Tavęs nepamiršiu, mano mylimas Dieve, ir nevaikščiosiu gyvenimo keliais be Tavęs. Būk mano amžinas svečias ir gyvenk savo ramybės ir dvasinio džiaugsmo šventovėje. Leisk mano širdžiai plakti Tavo meile, tegul mano mintys veikia darniai, kad galėčiau dovanoti Tavo ramybę ir meilę kitiems. Tegul Tavo meilės kvapas sklinda iš mano širdies rožės, traukdamas ramybės ieškančias sielas ir atveddamas jas pas Tave.

Ant mėlynos užuolaidos nutapyti kalnų peizažai,
stulbinanti žmogaus kūno mechanika, išskirtinai suformuotos
gėlės, gerų sielų kilnumas, kilnių minčių didingumas ir meilės
gelmė – visa tai primena mums apie nuostabų ir nepaprastai
gražų Kūrėją.

Darysiu viską, ką galiu, kad pirmiausia save ir kitus
praturtinčiau Dievu. Statysiu išminties namus tarp visžalių
ramybės sodų, nusėtų išskirtinių dvasinių dorybių žiedais.

Nesvarbu, ar esu maža banga, ar didelė, svarbu, kad
mane palaikytų didžioji gyvenimo jūra.

Giliai pasinersiu į mintis, kol atrasiu paslapčių paslaptį, ir
sutelksiu įžvalgos šviesą – tarsiu fakelą – kad man pasirodytų
švenčiausias veidas.

Tegul tavo šviesa šviečia manyje, aplink mane ir visur

Meilė yra paslėpta ugnis, kuri, dievišku įsakymu, ištirpdo
visatos šiurkštumą ir paverčia ją nematoma amžinos meilės
substancija.

Kaip saulė siunčia šviesą ir šilumą, taip ir aš skleisiu
vilties spindulius vargšų ir atstumtųjų sielose, įkvėpsiu naujo
entuziazmo tų, kurie mano esantys beviltiški, širdyse.

Viešpatie, neleisk man deginti savęs ir kitų pavydo
ugnimi, bet leisk man su įsitikiniu ir pasitenkinimu priimti
gerumą ir meilę, kurios nusipelniau iš savo artimųjų.

Esu saugus ir patikimas už savo švarios sąžinės sienų.
Sudeginau tamsią praeitį ir rūpinuosi tik šiandiena. Ir
nebijosiu nieko, tik savęs, kai bandysiu apgauti savo sąžinę.

Šiandien uždegsiu nerimo ir baimės šaknis ir įžiebsiu laimės ugnį, kad apšviesčiau manyje slypinčią sielos šventyklą.

Niekas negali manęs supykdyti vulgaria kalba ar neapgaltotu elgesiu, ir niekas negali manęs paveikti meiliavimu, pagyrimu ir komplimentais, kad priverstų mane manyti, jog esu didesnis ir svarbesnis už save.

Viešpatie, padaryk mano širdį pakankamai erdvią, kad joje tilptų Tavo palaimintas buvimas, ir tegul ji plaka Tavo meile amžinai.

Jei teisingai naudosite savo valią, ji sukurs jums naują karmą, tačiau dauguma žmonių nenori keistis ir nenori stengtis, todėl susidūrę su sunkumais palūžta ir nesugeba susidoroti su iššūkiais.

Viešpatie, padėk man atskirti ilgalaikę sielos laimę nuo trumpalaikių juslinių malonumų. Neleisk man paskęsti trumpalaikių pojūčių malonumuose ir padėk man lavinti savo pojūčius, kad jie mane visada džiugintų.

Atskyriau savo proto spindulius nuo siauros, ribotos juslių srities ir paleidau juos į dvasios horizontus, todėl mano suvokimas augo, o sąmonė plito visomis kryptimis.

Nereikėtų jaustis bejėgiu ar įkalintu, jei turime nepageidaujamų įpročių, kurių norime atsikratyti. Dabar yra galimybė įveikti šiuos įpročius, ugdant praeities ryžtą ir reguliariai praktikuojant tinkamą meditaciją.

O sielų ir širdžių Valdove, laimės spinduliai, sklindantys mano vidinės ramybės danguje, skelbia Tavo palaimingo pasirodymo artėjimą.

Viešpatie, aš šypsausi pasitikinčio savimi ir ramaus žmogaus šypsena, nes nesvarbu, ar plūduriuoju šio gyvenimo paviršiuje, ar skęstu mirties bangose, aš pasilieku Tavo amžinojo gyvenimo širdyje, kuris teikia saugumą ir apsaugą, o Tavo stipri, palaiminta ranka mane palaiko.

Liga, senatvė ir mirtis yra sunkumai ir kliūtys, su kuriomis susiduria kūnas. Tačiau psichologinės ligos užplūsta protą per liūdesį, baimę, pyktį, slopinamus troškimus, apmaudą, neapykantą, emocines obsesijas, karštligišką nervinį sujaudinimą ir savotišką psichologinį vėžį, paralyžiuojantį protinius gebėjimus. Tačiau pavojingiausia liga yra sielos liga, pasireiškianti nežinojimu, iš kurios kyla ir plinta visos kitos ligos.

Neturėtume leisti išdžiūti didingo idealizmo šaltiniui, kuris maitina mūsų meilės jausmus ir rafinuotas emocijas.

Viskas, kas išoriškai patrauklu, kyla iš vidinio „aš“, ir niekas taip nesutepa tyro sielos veidrodžio, kaip psichologiniai iškraipymai, tokie kaip pyktis, piktavališkumas, pavydas ir neapykanta. Kas bando išsivaduoti iš šių junginių, svetimų dvasios prigimčiai, tas leis vidinio grožio šviesai sklirti iš vidaus.

Sąmonė turi būti pakelta iš ribotos fizinės sferos į neribotus ramybės horizontus sieloje.

O tyrumo ir nekaltumo dvasia, išlaisvink mane nuo nepasotinamų juslinių troškimų, kad visos godžios aistros išminties liepsnoje pavirstų pelenais ir kad galėčiau atkakliai ir ryžtingai tramdyti kiekvieną pojūčių impulsą, kad galėčiau paklusti Tavo valiai, harmoningai grodamas savo paprastą

melodiją, atlikdamas savo mažas pareigas ir giedodamas savo nuolankią dainą.

Viešpatie, padėk man naudoti savo pojūčius tik sveiku protu ir racionalumu, ir juos lavinti, kad jie prisidėtų prie mano tikrosios laimės.

Išminties plienas, kurį semiamės iš patirties liepsnų, yra nuostabus dalykas. Gyvenimas mus apvalo, paversdamas mūsų pagrindinius metalus brangiais elementais, kad galėtume gyventi šiame gyvenime kaip sielos, tyros kaip brangakmeniai, kietos kaip plienas, ir tuo pačiu metu lankščios bei lankstios, nesulūžtančios nuo sunkumų ir sunkių išbandymų.

Yra paslėpta jėga, sieianti įgyvendinti moralinį ir dvasinį planą, kaip sukurti tvarką ir harmoniją tarp to, kas atrodo esanti disonansas ir chaosas kūrinijoje.

O mano dieviškoji mylimoji, tu esi amžinas, nuolat atsinaujinantis džiaugsmas, tu esi sielos palaima ir tu esi laimė, kurios aš ilgiuosi.

Malda Dievui turėtų būti teikiama su karštu ilgesiu ir absoliučiu pasitikėjimu, ir į ją bus atsakyta tyliai ir ramiai – paslėptu atsaku, kuris atneš paguodą ir greitai pakeis žmogaus gyvenimą.

Pirma, turime patirti bendrystės su Dievu džiaugsmą, kad galėtume jį palyginti su mažesniais žemiškais malonumais. Tada troškimai bus aukštesnio pobūdžio. Troškimas yra begalinis; vos tik vienas troškimas išsipildo, jo vietą užima kitas ir taip toliau. Bet kai randi Dievą, visi tavo troškimai išsipildo.

Dosnūs ir geros širdies žmonės, kurie priima Tavo dosnias dovanas ir dalijasi jomis su kitais, praplečia savo supratimą ir artėja prie Tavo palaimingo buvimo. Kasdien gaudami nesuskaičiuojamas dovanas ir palaiminimus iš Tave, atsigręžkime į Tave su šlove ir dėkingumu, o visų dovanų ir palaiminimų Davėjau.

Kol Tu esi su manimi, Viešpatie, manęs nenutiks joks blogis, nes Tu nosisuksi nuo manęs ir apsaugosi mane nuo blogio.

Mano maldų karavanas juda link tavęs, jį čia ir ten stabdo nevilties smėlio audros, bet kai iš tolo matau tavo tylaus padaršinimo oazę, atsigaitinu ir atgaunu jėgas, todėl dvigubai stengiuosi tave pasiekti, trokšdamas panardinti ištroškusias lūpas į tavo džiaugsmo šaltinį ir gerti, kol numalšinsiu.

Viešpatie, leisk man matyti tik gerį ir tyrumą ir kalbėti tik įkvėptus žodžius. Leisk man įkvėpti Tavo meilės kvapo, jos dangiško aromato, valgyti paprastą ir sveiką maistą ir įkvėpti malonių kvapų, kurie man primena Tave. Leisk man pajusti Tavo palaimingą prisilietimą.

Dvasinio pabudimo sode surinkau savo atgailos lašus, ir tose ašarose, kurios tau brangios, mano širdis buvo visiškai apvalyta.

Mano akis, o Dieve, žavi nuolat besikeičiantys gyvenimo vaizdai ir ryškūs gamtos peizažai su jų įvairiomis ir spalvingomis gėlėmis bei debesimis, tyliai slenkančiais horizontu. Atverk mano sielos akis, kad galėčiau matyti Tavo nepaprastą grožį visame, kas gera ir gražu, ir leisk man nematyti nieko kito, tik Tave.

Leisk man nuausti minkštą savęs pažinimo kilimą, kuriuo visi tavo mylimieji galėtų žengti amžinojo pabudimo keliu.

Dievas mus prisimena net tada, kai mes Jo neprisimename. Jei Jis bent akimirškai pamirštų kūriniją, viskas išnyktų. Kas gi, jei ne Dievas, palaiko šią Žemę, sklandančią kosmose? Kas gi kitas priverčia medžius augti ir žydėti gėles? Iš tiesų, tai Dievas palaiko mūsų širdis. Jis virškina mūsų maistą ir kasdien atnaujina mūsų kūno ląsteles. Vis dėlto, kiek mažai Jį prisimena ir reiškia Jam dėkingumą, kurio Jis nusipelno!

Viešpatie, leisk mums su meile pažvelgti į dorybę ir suvokti, kad paklusnumas Tavo kūrinijos dėsniams vainikuos mus Tavo gailestingumo vainiku.

Atpažinkime, Viešpatie, kad Tu esi sveikatos šaltinis, gyvenimo vandenynas ir viso supratimo bei žinojimo šaltinis. Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių, nuo baimių ir rūpesčių, ir leisk Tavo išminties srautui nušluoti visą griuvėsį ir tuštumą iš mūsų gyvenimo.

Medituodamas dažnai klausydavausi švelniausių tau artimų žmonių dainų, nuostabių ir didingų dvasinių simfonijų, užbaigtų mergelės chorinio giedojimo kūrinijų, išreiškiančių mano širdies jausmus, ir jaudinančių giesmių, perteikiančių mano seną ilgesį tau ir augantį troškimą susitikti su tavimi.

Mėgaukitės kvapą gniaužiančiais idėjų vaizdais nematomame ir paslėptame grožio pasaulyje savo sielose.

Tarp Aleksandro ir jogo

Nepajudinama valia: Arkties atradimo istorija

Kas buvo pirmasis žmogus, kurio akys prisipildė ašarų (o galbūt ir džiaugsmo bei šalčio), pirmą kartą istorijoje išvydus Arktį?

Kaip ir kada tai įvyko? Štai ką pabandysime išsiaiškinti šiose eilutėse.

Šimtmečius žmonės bandė pasiekti tą šaltą pasaulio regioną, ir istorija niekada nežinojo drąsesnio nuotykių nei šie bandymai, kurie dažnai kainavo jų gyvybes. Jų žygių į šiaurę detalės byloja apie didvyriškus žygdarbius ir tragedijas.

Prieš šimtus, o gal ir tūkstančius metų Viduržemio jūros regionų gyventojai tikėjo, kad pasaulis yra tarsi lygus diskas, apsuptas didelės upės, kurią jie vadino Okeanu.

Jie mažai žinojo apie tolimus regionus, bet mėgo svajoti ir galvoti apie tas tolimas vietas, pavyzdžiui, esančias už Alpių ir Balkanų.

Iš šių regionų buvo išgaunamas alavas bronzai gaminti, o gintaras - papuošalams ir ornamentams. Tačiau patikimos informacijos apie šiaurę trūko, todėl poetai ėmėsi kurti įtraukiančius pasakojimus apie tai, kas slypi už kalnų.

Mūsų legendinis ir nemirtingas poetas Homeras pasakoja apie kimerus miglotoje šiaurėje ir apie ten gyvenančius milžinus, kur dienos tokios trumpos, kad vakare grįžtantis piemuo sutikdavo kitą piemenį, ryte einantį ganytis. Kituose pasakojimuose teigiama, kad žmonės kažką žinojo apie Šiaurės ašigalį, tačiau dauguma jų idėjų apie jį buvo netikslios, dažnai net klaidingos.

Laikui bėgant, žmonės bandė pasiekti ašigalius. 500 m. pr. Kr. vyras, vardu Hamilcijus iš Kartaginos, leidosi į ilgą kelionę į šiaurę, pasiekė Airiją ir užrašė savo kelionę. Tai buvo pirmasis patikimas pasakojimas. Vėliau sekė bandymai, kai skandinavai plaukė per ledines jūras ir atrado Islandiją. Iš ten jie tęsė daugiau žemės ir lobių paieškas.

Dešimtys bandė ir nesėkmingai. Mes ignoruosime jų bandymų detales ir pereisime prie pirmojo Šiaurės ašigalio atradėjo.

Robertas Edwinas Peary gimė Pensilvanijoje 1856 m. Jis studijavo inžineriją, o vėliau įstojo į JAV karinį jūrų laivyną. Jis jautė stiprų norą tyrinėti poliarinius regionus. Jis žinojo apie visus pavojus ir nesėkmes, su kuriomis susidūrė tyrinėtojai prieš jį, tačiau buvo pasiryžęs tęsti kelionę ir giliai širdyje žinojo, kad neatsisakys savo sprendimo.

Mūsų tyrinėtojas Peary bandė išsiaiškinti viską, ką galėjo, apie Arktį, jos sąlygas ir aplinkines detales.

1886 m. jis nuvyko į šiaurinę Grenlandiją, o po penkerių metų surengė antrą ekspediciją, kurios metu tyrinėjo žmones, kirto ledynus ir įrodė, kad Grenlandija turi šiaurinę pakrantę, taip patvirtindama savo, kaip didžiausios pasaulio salos, statusą. Po dvejų metų jis grįžo į Grenlandiją. 1898 m. jis pradėjo ketverių metų ekspediciją.

Dabar Peris jautėsi pasiruošęs leistis į nežinomybę. Jis leidosi į pavojingą kelionę 1902 m., tačiau dėl nenumatytų aplinkybių buvo priverstas grįžti. 1905 m. jis bandė dar kartą, šį kartą pasiekdamas šiauriausią platumą. Galiausiai, 1908 m., jis išplaukė garlaiviu „Roosevelt“, o jo aštuntoji

kelionė pagaliau buvo sėkminga. Jis ir jo kompanionai išlipo, pasiėmė šunų kinkinius ir išplaukė į ašigalį. Įvairiose vietose kai kurie jo kompanionai atsilikdavo, kad įrengtų stovyklas ir apsirūpintų atsargomis jo grįžimo kelionei, taip pat ir savo pagalbai.

Jis tęsė kelionę lydimas juodaodžio tarno ir keturių eskimų, turėdamas pakankamai atsargų keturiasdešimčiai dienų

Perry atsisveikino su tais, kuriuos paliko paskutinėje stotyje, ir nuėjo link ašigalio, jį pasiekdamas 1909 m. balandžio 6 d. ir pagaliau atsistodamas ant pasaulio viršūnės.

Prieš Peary pasiekiant Šiaurės ašigalį, amerikiečių astronautas Frederikas Kukas iš Šetlando salų išsiuntė telegramą, kurioje teigė, kad metais anksčiau pasiekė Šiaurės ašigalį. Tačiau mokslininkai, ištyrę Kuko teiginius, nustatė, kad jie melagingi ir kad jis nepasiekė Šiaurės ašigalio. Nepaisant to, jie pripažino kai kuriuos jo atradimus šioje srityje.

Perry turėjo nepaprastą valią, todėl galėjo nuolat vaikščioti, nepaisant nepakeliamo pėdų skausmo - 1898 m. dėl nušalimo netektų pirštų, dėl ko teko amputuoti. Vis dėlto ši negalia nesutrukdė jam nueiti (kartu su ištikimu ir vertingu draugu, juodaodžiu Matthew Hensonu) 1400 kilometrų (pėsčiomis per ledą itin sunkiomis sąlygomis!) aplink šiaurinę Grenlandijos viršūnę ir sukurti išsamų regiono žemėlapi. Koks didvyriškumo žygdarbis!

Perry vis dar laikomas vienu drąsiausių ir ryžtingiausių vyrų, siekiančių tikslų.

Šiame kontekste imamas Ali (tebūnie juo Dievas patenkintas) sako:

„Todėl turite būti stropūs ir darbštūs, pasiruošę ir pasiruošę, ir gausinti savo atsargas“

Ramybė tau

Tarp Aleksandro ir jogo

Graikų istorikai ir kiti, lydėję Aleksandrą ar jį sekę jo kampanijoje į Indiją, kruopščiai užrašė išpūdingų istorijų. Dr. McCrendle išvertė šiuos pasakojimus, kad nušviestų senovės Indiją. Vienas ryškiausių Aleksandro nesėkmingo užkariavimo aspektų buvo jo didelis susidomėjimas Indijos filosofija ir jogų bei pamaldžių vyrų bendruomene, su kuria jis retkarčiais susidurdavo ir su kuria nuoširdžiai norėjo bendrauti. Pasiekęs Taksilą šiaurės Indijoje, graikų karys pasiuntė Onaskritą, Diogeno graikų mokyklos mokinį, kad šis atvestų jam indų atsiskyrėlio mokytoją Dandamą, kuris tuo metu gyveno Taksiloje.

Radęs slėptuvę miško širdyje, Oniskercijus tarė Dundamui:

„Sveikinimai ir ramybė, brahmanų mokytojau! Aleksandras, didžiojo dievo Dzeuso sūnus ir visos kūrinijos valdovas, prašo tavęs nueiti pas jį. Jei nuvyksi, jis tau dosniai atlygins, bet jei atsisakysi, nukirs tau galvą.“

Jogis ramiai priėmė šį privalomą kvietimą, vos pakeldamas galvą nuo savo iš lapų suklotos lovos, ir atsakė:

„Ir aš taip pat esu dievo Dzeuso sūnus, jei Aleksandras toks yra, tai nieko iš to, ką turi

Aleksandras, neprašau, nes esu patenkintas tuo, ką turiu, o matau jį be tikslo klajojantį su savo vyrais vandeniui ir sausuma, ir jo klajonėms nėra galo.“

„Eik ir pasakyk Aleksandruui, kad vienintelis Dievas yra šeimininkas, nusipelnęs viso garbinimo ir pagarbos. Jis yra aukščiausiasis karalius, kuris niekada neįsako siaubingo blogio, nes jis yra šviesos, taikos, gyvybės ir vandens kūrėjas, žmogaus kūno ir sielų kūrėjas. Pas jį visi žmonės sugrįžta, kai mirtis juos išlaisvina, kad jie nebebūtų paveikti ligų blogio.“

Išminčius tęsė savo kalbą su tyliu sarkazmu:

„Aleksandras nėra dievas, nes jis tikrai paragaus mirties. Ir kaip toks kaip jis gali būti egzistencijos valdovu, jei jis dar neįžengė į vidinės visatos sostą, gyvas neįžengė į bedugnę, nežino saulės kelio per plačius žemės regionus, be to, kaimyninės tautos apie jį negirdėjo?!“

Po šio papeikimo, kuris laikomas griežčiausiu išpuoliu prieš (Pasaulio Viešpaties) ausis, šventasis sarkastiškai pridūrė: „Jei Aleksandro dabartinės kolonijos nepakanka jo godumui patenkinti, tegul jis perplaukia Gangą ir ras didžiulę šalį, kurioje tilps visi jo vyrai“.

„Tai, ką Aleksandras man siūlo, ir dovanos, kurias jis žada, man yra bevertės. Dalykai, kuriuos aš tikrai vertinu ir laikau naudingais ar vertingais, yra šie medžiai, iš kurių statausi savo būstą, šie žydintys augalai, kurie teikia man kasdienį maistą, ir vanduo, kuris malšina mano troškulį. Visas kitas turtas, surinktas labai kruopščiai, yra našta jų savininkams, palikdamas jiems tik liūdesį ir apgailestavimą, neapšviestų žmonių likimą. O aš ramiai guliu tarp

miško lapų ir žolių, ir kadangi neturiu nieko, kas mane užmigdytų, ramiai miegu, mėgaudamasis saldžiu ir ramiu miegu. Jei turėčiau ką nors, ką reikėtų saugoti ir budėti, tai sutrikdytų mano poilsį ir atimtų iš manęs miego malonumą. Žemė mane aprūpina viskuo, ko man reikia, lygiai kaip motina aprūpina savo kūdikį pienu. Aš klajoju, kur tik noriu, ir neturiu jokių rūpesčių, kurie mane trikdytų ar gadintų mano gyvenimą.“

Net jei Aleksandras nukirstų man galvą, jis negalėtų sunaikinti mano dvasios. Mano galva, kuri po mirties nutilis, ir mano kūnas, kuris taps tarsi suplyšęs drabužis, liks žemėje, iš kurios jie buvo padaryti.

O aš, kaip dvasia, pakilsiu pas Dievą, kuris aprengė mus kūnais ir patalpino mus šioje žemėje, kad mes, būdami čia, galėtume Jam įrodyti, ar paklusime Jo valiai ir gyvensime Jam paklusdami. Ir kai stosime prieš Jį, Jis pareikalaus mūsų darbų ataskaitos. Jis yra teisingas Teisėjas, smerkiantis visą blogį, nuodėmę ir prasižengimus, kur engėjų šauksmai tampa bausme engėjui.

Tegul Aleksandras panaudoja šią grėsmę gąsdinti tuos, kurie trokšta turtų ar bijo mirties. Aleksandro ginklas silpnas prieš jogus.

„Mes nemylime pinigų ir nebijome mirties. Eik ir pasakyk jam, kad Dundamui nieko nereikia, ką turi, ir todėl jis atsisako ateiti pas tave. Bet jei tau reikia Dundamo, tai pats ateik pas jį.“ Aleksandras su dideliu dėmesiu išklausė jogo atsakymą Onesikrito kalba ir pajuto vis didėjantį norą pamatyti Dundamą, kuris - nepaisant savo nuogumo ir senatvės - rado

jame miestų užkariautoją ir šalių pavergėją, didesnę už savo lygų.

Dienoraštis : autobiografija

Parašė Paramhansa Yogananda

Keletas dvasinių išvalgų

**Išmintingam mokytojui Paramhansai Joganandai
Dievas suteikė mums pasirinkimo laisvę ir įdiegė
mumyse sąžinę, kad atskirtume gėrį nuo blogio, kas
naudinga nuo to, kas žalinga**

**Kai jaučiame dvasinę galią, veikiančią savyje,
jaučiame, kad judame į priekį ir darome pažangą,
todėl mūsų pasitikėjimas Dievu ir savimi didėja, o
sunkumų pagreitis mažėja, kad galėtume su jais
konstruktyviai susidoroti su pasitikėjimu, komfortu ir
pusiausvyra.**

**Mūsų tikroji prigimtis yra dvasia, kurios esmė yra
ramybė, ramybė, taika ir ramybė. Šie palaiminti
elementai yra mumyse ir yra neatsiejama mūsų
dvasinės būties dalis.**

**Žmonės dažnai kalba apie patiriamą spaudimą ir
psichologinį stresą dėl daugybės reikalavimų, tačiau
negalime leisti sau tapti jokių sunkumų aukomis ir
visada turėtume prisiminti, kad Dievas davė mums
pakankamai jėgų įveikti visus iššūkius, su kuriais
susiduriame.**

**Eidami gyvenimo keliais, išsaugokite Dievą savo širdyse
Laikykite kojas ant žemės, o galvą virš nežinojimo
debesų amžinos išminties saulės horizonte.**

**Kai prarandame gebėjimą džiaugtis gyvenimu ir
dalyvauti sveikoje laisvalaikio veikloje, tampame
rimtesni ir nervingesni nei turėtume būti. Net jei
atmosfera atrodo niūri ir niūri, turime išlaikyti**

tikėjimą, kad saulė vėl patekės ir kad tie, kurie yra teisingame kelyje, atvyks, kad ir koks ilgas atrodytų atstumas ar koks tolimas būtų tikslas.

Nuolankume slypi tikroji dvasinė stiprybė, atsidavimo didybė, meilės gilumas ir pasitenkinimo bei paklusnumo didybė.

Stiprios valios žmogus yra darnoje su Dievu ir nelaukia, kol planetos ir žvaigždės jam nusišypsos. Verčiau jis tęsia savo kelionę kaip skvarbus meteoras, nepaveiktas išskyrus Dievo, kuris yra saulių saulė ir įstatymo bei sielų Viešpats, kelrodę žvaigždę.

Nereikėtų gilintis į pralaimėjimus ir nesėkmes, o bandyti vėl ir vėl, nesvarbu, kiek nepavykusių bandymų būtų ir kokie kartūs jie būtų.

Kokia tu aukšta, o drauge, ir kokia derlinga bei šventa tavo žemė! Meilė - tavo maistas, o ištikimybė - tavo gėrimas.

Į šį pasaulį atėjome tam, kad tobulėtume ir tyrinėtume savo dvasinį potencialą, o ne tam, kad pasinertume į tamsias iliuzijų jūras, kuriose slypi nesuskaičiuojama daugybė pavojų.

Saldžiausias gyvenimo malonumas yra jausmas, kad esame saugūs ir užtikrinti Dievo akivaizdoje.

Nesėkmių metas yra geriausias ir tinkamiausias metas sėti sėkmės sėklas. Nesėkmes reikia išnaikinti iš šaknų, o gyvenimo laukus reikia dirbti kruopščiai ir ryžtingai, sėti gerumo sėklomis, kad, jei Dievas duos, būtų gausus derlius.

Nedaugelis žmonių analizuoja savo situacijas ir nusprendžia, ar jie juda į priekį, ar atgal. Kadangi esame žmonės, apdovanoti suvokimu, išmintimi ir supratimu, mūsų didžiausia pareiga yra teisingai panaudoti savo išmintį ir suvokimą.

Joks tikrai dvasingas žmogus negali apsieiti be materialinės sėkmės. Ir niekieno materialiniai

rūpesčiai nėra tokie sunkūs, kad neleistų jam galvoti apie Dievą ir skirti reikiamo laiko apmąstymams, tarnystei ir dvasinėms pareigoms.

Žmogus turi gyventi su visomis savo mintimis, jausmais ir išvalgomis, būti budrus ir dėmesingas viskam, kas vyksta aplinkui, kaip ir įgudęs fotografas, laukiantis tinkamiausių progų užfiksuoti nuostabiausius vaizdus, pačius žaviausius peizažus.

Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi visą reikiamą jėgą. Pats protas yra aukščiausia jėga ir turi būti išlaisvintas nuo pasenusių, ribojančių įpročių ir sąvokų.

Prisiminkime, kad tol, kol dominuoja „aš“ jausmas, yra tendencija atsiriboti nuo Dievo, manant, kad turime pakankamai jėgų ir išminties, kad atsistotume ant savo kojų be paramos ir patys išspręstume savo problemas.

Mes bijome, kad jei pasiduosime Dievo valiai, nerasime laimės tame, ką Dievas mums siunčia, ir tai yra silpno tikėjimo ženklas. Bet anksčiau ar vėliau būsime priversti atsigręžti į Dievą. Ir kiekvienas žmogus atras šią tiesą savo gyvenime, jei dar to neatrado.

Turime kreiptis į Dievą su visišku pasitikėjimu ir kalbėtis su Juo atvirai bei asmeniškai paprasčiausia kalba - širdies kalba - ir prašyti Jo padėti mums Jo ieškoti ir pasikliauti Juo, kad Jis nuramintų mūsų širdis ir išlaisvintų mus nuo kančios, susierzinimo ir nuo visko, kas gali stoti mums kelyje ir bandyti atitraukti mus nuo mūsų dvasinio tikslo.

Neleisk sau tapti pasaulio ir jo spąstų auka. Privalai perimti savo gyvenimo kontrolę, pažadinti savo vidinę jėgą ir nukreipti savo gyvenimo laivą į saugų uostą.

Kai protai nusikratys nežinojimo dulkes ir sulaužys pančius, kurie varžo jų galias, jie taps pajėgesni kūrybiškesniems ir pozityviau sąveikauja su gyvenimu.

Jei žmogus nekovoja su stipresniu už save, jis netaps stiprus. Panašiai, kai drąsiai ir dvasiškai stipriai susiduriate su sunkumais, tampate stipresni ir atsparesni.

Nemanykite, kad esate silpni ir nepajėgūs susidoroti su gyvenimo aplinkybėmis, kad ir kokios sunkios ar atšiaurios jos būtų. Dievas apdovanojo jus stiprybe įveikti kiekvieną kasdienį iššūkį. Atminkite, kad kad ir kokie dideli būtų jūsų sunkumai, jūs turite pakankamai jėgų su jais susidoroti. Dievas yra su jumis ir jus palaikys tol, kol tikėsite Juo ir atkakliai kovosite su drąsuoliais.

Atėjo laikas žmonijai apibrėžti savo poziciją ir nuspręsti, kuriuo keliu ji turi eiti: arba chaoso ir sunaikinimo link, arba link aukštesnių visuotinių idealų, kuriuos propaguoja Abraomo religijos, siekdamos apsaugoti sielas ir pasaulį nuo kančių ir nelaimių. Jei žmonija atliks savo vaidmenį taip, kaip turėtų, ir vadovausis gėrio, meilės ir dorybingos moralės principais, tada niūrumas tikrai išsisklaidys ir tamsa išsisklaidys.

Jumyse slypi didingos galios ir brangūs talentai, tačiau jų nenaudojate. Keliaukite į rafinuoto gyvenimo horizontus, kuriuose pilna pasiekimų, džiaugsmo ir ramybės.

Kai kas nors man sako, kad negali atlikti to ar ano darbo, aš juo netikiu, nes jis gali padaryti viską, ką ketina, jei tik tam pasiruoš.

Mačiau, kaip tu ari mano sielos dirvą išbandymų ir vargų plūgu, sėdamas savo išminties sėklas jos vagose. Aš ir toliau laisčiau tas sėklas, ir kai tavo

gailestingumo saulė jas apšvietė, jos augo ir klestėjo, nešdamos palaimingą pasitenkinimo ir pasitenkinimo derlių.

Šilkaverpis kokono viduje pynė siūlus. Prieš išlįsdamas iš kokono kaip drugelis, jis dažnai atsiduria negyvas savo sukurtame šilkiname kalėjime. Tai taikoma ir žmonėms. Prieš išaugdami išvalgos sparnams, jie audžia aplink save baimės, nerimo ir nežinojimo siūlus, kol užklumpa liga ir ateina išvykimo valanda, ir taip ateina pabaiga.

Dažnai atsiduriame savo pačių sukurtame kalėjime. Kas sukelia visas šias kančias? Mūsų pačių mintys ir ydingas gyvenimo būdas, nes veikiame prieš mąstydami. Turime išsivaduoti iš pykčio ir savanaudiškumo minčių, iš nedrausmingo gyvenimo, nesuderinamo su mūsų aukštesniais siekiais. Visi, turintys dvasinių ambicijų, privalo visada palaikyti energijos srautą ir stiprią dvasią per pozityvų mąstymą, optimizmą ir produktyvų darbą.

Nebijoti reiškia tikėti Dievu ir Jo apsauga, tikėti Jo teisingumu, išmintimi, gailestingumu, meile ir visagalybe.

Nėra jokios apsaugos ar saugumo už Dievo ribų. Turime visiškai kreiptis į Jį, jei trokštame saugumo ir ramybės.

Tie, kurie galvoja tik apie savo saugumą ir komfortą, pamiršdami ar ignoruodami kitų poreikius, iš tikrųjų siekia skurdo, kuris vieną dieną bus jų likimas.

Tie, kurie kabinasi į savo turtus, užuot juos panaudoję geriems darbams, pomirtiniame gyvenime sau gerovės neužtarnauja; jie gimsta vargšai, vedami turtingųjų troškimų ir troškimų. Tačiau tie, kurie dalijasi savo gausa su kitais, pritraukia gerovę ir gausą, kad ir kur eitų.

Kai noriai duosi tiems, kurie to nusipelno, suprasi, kad Dievas visada yra su tavimi ir niekada tavęs nepaliks, ir su Jo pagalba bei rūpesčiu tau nieko nereikės. Tad pasitikėk Dievu, ir Jo pagalba ateis pas tave, o Jo rūpestis tave apgaubs.

O mylimas, dieviškai paslėptas, tu esi meilės šaltinis, trykštantis iš draugystės širdies, ir tu esi šilti spinduliai, atveriantys jausmų pumpurus į šviežias ištikimybės rožes ir švelnias poetines mintis.

Mes visi esame žmonės, siųstuvai ir imtuvai: kitų mintis priimate per savo širdį, kuri yra jausmų centras, o savas mintis perduodate per dvasinę akį (kaktoje tarp antakių), kuri yra dėmesio ir valios centras. Jūsų antena yra smegenyse, aukštesnio, intuityvaus sąmoningumo ir suvokimo centre.

Tarkime, kad esate toli nuo namų ir norite sužinoti, kas ten vyksta. Jei jūsų pojūčiai labai ramūs, o protas tylus, galėsite intuityviai pajusti savo šeimos jausmus ir mintis namuose.

Kai gebate puikiai susikaupti, jūsų mintys gali prasiskverbti bet kur, o pojūčiai pasikrauna gyvybine energija.

Viskas visatoje sudaryta iš energijos arba vibracijos. Kalbos vibracija yra intensyvesnė manifestacija arba išraiška nei minties vibracija. Visų žmonių mintys raibuliuoja eteryje. Kadangi mintys turi aukštą vibracinį rangą, jos dar nėra atskleistos. Laimei, mes nežinome visų žmonių minčių!

Paspaudus arba sukant radijo mygtukus (ir šiomis dienomis kitais būdais), galite išgirsti skirtingas melodijas ir garsus. Jei ne eterio sluoksniuose, kuriais radijo bangos sklinda į imtuvą, slypintis įgimtas sąmoningumas, visus transliacijos garsus girdėtumėte vienu metu.

Dievas sukūrė eterį ir įkvėpė žmogaus protą sugalvoti būdus vibracijoms perduoti ir priimti per šią terpę. Radijo bangos sklinda per eterį, o perduodamos ir priimamos – per elektrą. Šios vibruojančios radijo bangos yra idėjos, perduodamos per erdvę į bet kokią rezonansinį imtuvą.

Kai esate arti mylimo žmogaus, jaučiate jo mintis, bet galite nesugebėti pajusti toli esančio žmogaus minčių, nebent turite labai išvystytą jutiminį suvokimą. Tie, kurie reguliariai praktikuoja susikaupimo ir meditacijos technikas, patiria gilų ramumą, o jų mintys dėl šios praktikos tampa rafinuotesnės, todėl jie gali pajusti kitų mintis ir ketinimus net per atstumą!

Svečias paklausė: „Argi šventųjų išmintis nėra ypatingos Dievo malonės rezultatas?“

Mokytojas #Paramhansa atsakė:

„Ne. Tai, kad kai kurie žmonės turi mažiau šventų žinių nei kiti, nereiškia, kad Dievas riboja ar varžo savo malonės tekėjimą žmonijai.“ Greičiau taip yra todėl, kad dauguma žmonių trukdo Jo amžinai spindinčios šviesos tekėjimui ir neleidžia jai šviesti jų sielose.

Vienas iš mokinių tarė: „Einu į kalnus pabūti vienas su Dievu“.

Mokytojas Paramahansa atsakė:

„Jei taip darysite, dvasiškai nepažengsite į priekį. Jūsų protas šiuo metu negali giliai susitelkti į dvasią. Jūsų mintys dažniausiai suksis apie žmonių prisiminimus ir žemiškus malonumus, net jei užsidarysite įtvirtintoje oloje. Sąžiningas ir ištikimas savo gyvenimo pareigų atlikimas su kasdiene meditacija yra geriausias būdas.“

Dvasiniai blyksniai

Ar šio pasaulio gyventojų veiksmai slypi bendrame ir visuotiniame tikslė?

Ar yra bendras poreikis, verčiantis mus visus imtis veiksmų?

Paprasta žmogaus motyvų ir tikslų analizė rodo, kad yra tūkstantis ir vienas tikslas - vieni tiesioginiai, kiti netiesioginiai, tačiau galutinis tikslas išlieka absoliučios palaimos ar laimės pasiekimas.

Pagrindinis žmonių tikslas - išvengti skausmo ir noro bei pasiekti ilgalaikę laimę. Ar galime visam laikui pašalinti skausmą ir norus bei pasiekti ilgalaikę laimę, yra kitas klausimas. Tačiau realybė rodo, kad mes nuoširdžiai ir atkakliai stengiamės išvengti kančios ir skausmo bei pasiekti malonumą ar laimę.

Kodėl žmogus dirba kaip pradedantysis amatininkas?

Nes jis nori tapti vienos iš darbo sričių ekspertu

Kodėl jis turi dirbti tą darbą?

Nes tai leidžia jam užsidirbti pinigų?

O kodėl jis turėtų užsidirbti pinigų?

Nes jis galės patenkinti savo asmeninius ir šeimos poreikius užsidirbdamas.

Ir kodėl tie poreikiai turėtų būti tenkinami?

Nes toks tyrimas padeda pašalinti skausmą ir pasiekti laimę

Todėl matome, kad poreikio patenkinimas, skausmo, fizinio ar psichologinio, kad ir koks lengvas ar stiprus jis būtų, atsikratymas ir laimės siekimas yra mūsų galutinis tikslas.

Nereikia toliau klausti apie laimės pasiekimo priežastį, nes į tai nėra atsakymo, o tai yra mūsų galutinis tikslas.

Taigi, kad ir koks būtų mūsų darbo pobūdis ar ambicijos - verslo kūrimas, pinigų uždirbimas, draugystės puoselėjimas, knygų rašymas, žinių

įgijimas, karalysčių valdymas, milijonų aukojimas, šalių atradimas, šlovės siekimas, pagalba vargstantiems ar noras mylėti žmonijos gėrį, - jei išnagrinėsime savo tikrąjį tikslą ir jį nepamiršime, Dievo paieškos taps logiška ir realia realybe, nes Dievas yra ta palaima, kurios siekiame ir kurios trokšta mūsų sielos.

*** * ***

Jei kas nors užsidengtų veidą kauke, vis tiek būtų galima žinoti, kad ten yra žmogus. Panašiai gamta yra tarsi didelis šydas, kupinas dieviškos būties. Dievas yra už gamtos šydu ir kaukių, tačiau žmonija meta trumpalaikį, paviršutinišką žvilgsnį ir nepastebi už gamtos uždangų paslėptos būtybės buvimo.

Be dieviškos pagalbos žmogus pasmerktas žlugti, nes stiprybė ir išmintis laimėti gyvenimo kovą kyla iš begalinio šaltinio.

Kai sėdžiu tyloje, ramiai, dėmesingai medituodamas, jaučiu džiaugsmo virpulį savo viduje ir girdžiu Dievą šnabždant: „Aš čia“.

Dievo mums duotas protas yra vartai į dangų: išoriniai jo karalystės vartai, bet žmonės juo nesinaudoja taip, kaip turėtų

Mums nereikia laukti, kol paliksime Žemę, kad savo protu ieškotume Dievo; laikas yra dabar, o vieta yra čia. Tie, kurie nenaudos savo proto gyvenimo paslapčių ir egzistencijos mįslių paieškai šioje Žemėje, jų niekur kitur neras.

*** * ***

Kiekvienas žmogus yra begalinės Dievo galios išraiška ir privalo parodyti tam tikrą tos galios aspektą visame kame, ką daro

Tie, kurie siekia sąmoningai bendrauti su Dievu, kuris yra Pirmoji egzistencijos Priežastis arba Pirmasis Judiklis, yra arčiausiai gyvenimo paslapties įminimo.

Kai norite ką nors sukurti, nepasikliaukite vien išoriniais šaltiniais, o pirmiausia pasinerkite į save ir ieškokite begalinio šaltinio. Visi praktiniai sėkmės metodai, visi žmonijai naudingi išradimai, rafinuotos muzikinės vibracijos ir šventi tekstai yra įrašyti Dievo archyvuose.

Tie, kurie ignoruoja Dievą, nukerta savo pačių gelbėjimosi ratą

Žmogaus valia yra didžiulis energijos generatorius, ir pasitelkdamas valios jėgą bei norą pasiekti tikrus energijos šaltinius, žmogus gali greitai susisiekti su begaliniu vidinių jėgų platintoju.

Tie, kurie nenori atlikti savo kasdienio darbo, jaučia energijos trūkumą, o darbštus darbuotojas, dirbantis su entuziazmu ir uolumu, įkrauna savo kūną ir protą kosmine srove.

*** * ***

Žmogaus pareiga - siekti kilnių tikslų. Rūpintis nereikšmingais ir nenaudingais dalykais - beprasmis psichinės energijos švaistymas.

Piktžolės turi būti išrautos iš proto sodo ir papuoštos dieviškosios meilės gėlėmis, kad jis galėtų pritraukti gražųjį Dievą, kuris myli grožį.

sodas klestėtų išminties dirvoje, turite supaprastinti gyvenimą ir pašalinti komplikacijas. Viską atlikdami susikaupusiu ir nesiblaškančiu protu, galite analizuoti savo veiklą, atsirinkdami tai, kas svarbu ir esminė, ir atsisakydami to, kas paviršutiniška ir nereikalinga. Kai užduotis bus atlikta, galėsite nuo jos atitraukti savo mintis ir panaudoti jas kitiems kūrybiniams siekiams siekti.

*** * ***

Žmonės dažnai galvoja apie ką nors kita, kai ką nors daro, ir nežino, kaip tinkamai sutelkti dėmesį į tai, ką daro.

Turime išmokti galvoti apie vieną dalyką vienu metu, pasitelkdami visus savo protinius gebėjimus. Visas mūsų dėmesys turi būti sutelktas tik į tą vieną dalyką.

Žmogus neturėtų būti apatiškas, stokoti entuziazmo ir jausmų. Tingus ir nerūpestingas dalykų atlikimas veda prie gyvybingumo praradimo, o tai lemia nesėkmę ir nelaimę. Žmogus neturėtų būti tik save gyvinanti psichologinė mašina. Kaip gyvūnas, kuris vadovaujasi instinktais

Žmogui daroma didelė klaida nepažadinti savęs ir neaktyvuoti savo protinių gebėjimų. Dievas mums suteikė šiuos gebėjimus ir nori, kad juos išmintingai naudotume ir būtume visiškai sąmoningi viską, ką darome.

Taip pat turime gerai pagalvoti prieš imdamiesi bet kokių veiksmų ir naudoti savo protą taip, kad jis padėtų mums augti ir suvokti savo esminę vienybę su Visagaliu Kūrėju. Viskas, ką darome, turėtų būti pagrįsta sveiku protu ir išmintingu planavimu.

*** * ***

Yra metafora arklių traukiamam vežimui, kurią vairuoja vadžias laikantis vairuotojas. Ši metafora vaizduoja sielą, važiuojančią fiziniame vežime, kuri traukia jusliniai arkliai. Mintis laiko vadžias, o sąmoninga valia veda. Vežimo savininkas yra nepaprastai svarbus, po jo seka vairuotojas ir vadelės, reikalingos arkliams valdyti, tada patys arkliai ir galiausiai vežimas. Panašiai svarbiausia yra siela, po jos seka sąmoninga valia, tada mintis, kuri valdo vadžias, tada arkliai ir galiausiai kūnas.

Pasaulietiškas protas, kuris gyvenime vadovauja silpnam kūnui, leidžia savo nepaklusniems impulsams siautėti, užuot stiprinęs fizinę struktūrą ir lavinęs pojūčius, pasitelkdamas savikontrolę ir nukreipdamas

juos įgimtu išvalgumu į dvasinį tikslą, kuriam visa tai egzistuoja.

Eidamas šiurkščiais ir dygliuotais pojūčių takais, jis sudaužo savo gyvenimo vežimą ir pasiklysta.

Savęs pažinimo siekiantis ieškotojas puikiai supranta, kad svarbiausias gyvenimo tikslas yra nuoširdus dvasinės laimės, slypinčios giliai sieloje, ieškojimas, ir tuo pačiu metu mokosi lavinti savo latentines protines ar psichologines galias bei lavins savo pojūčius, kad galėtų toliau eiti pažangos keliais link norimo tikslo, stengdamasis išvengti fizinio ir psichologinio skausmo spąstų.

Kitaip tariant, mokinyš supranta teisingą būdą, kuriuo jis gali pasiekti dvasinį augimą visais aspektais ir visais lygmenimis.

Klaidinantis pasaulietis rūpinasi tik savo fiziniais troškimais ir užgaidomis, nepaisydamas savo pareigos lavinti savo protinius ir dvasinius gebėjimus.

*** * ***

Nervų sutrikimai yra gydomi. Kenčiantys nuo šių sutrikimų turi išanalizuoti savo būklę ir atsikratyti destruktivių emocijų bei neigiamų minčių, kurios juos pamažu naikina.

Objektyvi asmeninių problemų analizė ir ramybės išlaikymas visose situacijose ir aplinkybėse yra pagrindiniai lėtinių nervinių ligų gydymo veiksniai. Nervingumo kamuojami asmenys turi suprasti savo būklę ir suvokti, kad užsiklinimas ties neigiamomis mintimis yra pagrindinė jų disbalanso ir nesugebėjimo susidoroti su gyvenimu priežastis.

Ramus, atsipalaidavęs kūnas ramina nervus ir suteikia psichologinę ramybę

Pastaba: Tai nereikia, kad neturėtumėte konsultuotis su šios srities specialistais, todėl pateikiame šį paaiškinimą.

*** * ***

Įvairiais laikais ir vietose žmogus, protu mąstydamas, įgijo daug idėjų apie gyvenimą ir sielą.

Pavyzdžiui, kai primityvios genties nariui pradeda skaudėti galvą, jo šeima mano, kad siela ištrūko iš kūno, todėl jie kreipiasi į burtininką gydytoją, kad grąžintų jam sielą. Gydytojas eina į mišką ieškoti sielos, kurią randa, parsineša su savimi dėžutėje ir įdeda atgal į paciento galvą, ir pagal vyraujančią įsitikinimą galvos skausmas išnyksta.

Kitoje kultūroje sergančio žmogaus „čiaudėjimas“ atliekamas į jo kūną įstatant kabliukus (lenktus geležinius įrankius aštriais smaigaliais), kad čiaudint jo siela neištrūktų, o būtų užkabinta už kablių!

Lygiai taip pat, kaip kai kurie žmonės dėl ydingo mąstymo priėjo prie neteisingų išvadų apie žmogaus psichiką, kiti – per realų suvokimą – pasiekė kitokią, turtingesnę ir tvirtesnę supratimą.

Žinome, kad siela nėra tas pats, kas kvėpavimas, nes yra žmonių, kurie ilgą laiką išbuvo komoje be kvėpavimo, o tai įrodo, kad sielos negalima apriboti kvėpavimu. Siela yra aukštesnė už kvėpavimą ir aukštesnė už bet kurią kitą kūno būseną.

Nesvarbu, ar žmogus tiki esąs dvasia, ar ne, visuotinis dėsnis vis tiek reikalauja, kad jis atskleistų savo dvasinę prigimtį.

Nepriklausomai nuo žmogaus darbo ar gyvenimo aplinkybių, jo sąmoningumas vystosi ir plečiasi, kai jis kūrybiškai ir produktyviai naudoja savo intelektą. Kiekvienas konstruktyvus veiksmas prisideda prie žmogaus vystymosi ir praplečia jo supratimą.

*** * ***

Man patinka skaityti, bet vos perskaitau du puslapius, kai mane ragina kažkas kita, todėl skaitymą pakeičiau meditacija.

Kai pasineriu į savo sielos gelmes, nušvinta spindinčios šviesos ir išaušta didžiausias džiaugsmas, džiaugsmas, kuris mane lydi visą dieną. Tai yra tai, ką patyriau savo gyvenime ir ką patiria visi, kurie bendrauja su palaimintuoju Viešpačiu sielos šnabždesyje ir širdies ilgesyje.

Laikas per brangus švaistyti. Dievas nori, kad būtume pusiausvyroje. Kiekvienas, kuris leis savo gyvenimui tapti nesubalansuotu, bus nubaustas visuotinio įstatymo.

Jei gyvensite paprastai, kasdien mankštinsitės, skaitysite vertingas ir naudingas knygas ir ugdysite įprotį kasdien kontempliuoti Dievą, jūsų pojūčiai pulsuos iš laimės, gyvybinės srovės tekės jūsų kraujyje, o jūsų kūno ląstelės prisipildys lengvumo ir energijos, kurios dar niekada nepatyrėte. Visas trokštamasis žinias gausite iš jumyse slypinčios dvasios.

Toks visada buvo mano gyvenimas. Nesu perskaitęs dvidešimties knygų per dvidešimt metų. Tuo nesididžiuoju, ir jei ne dieviškojo dvasinio sąmoningumo įgijimas meditacijos būdu, būčiau visiškai neišmanėlis.

Kai žiūriu į knygą, pamatau, kad joje esančius faktus man jau apreiškė Dievas

Visos didingos idėjos ir tiesos kyla iš Visažinio Dievo, ir jei Jį apmąstysite, tiesiogiai gausite Jo išmintį.

Todėl skaityti geras knygas yra geriau nei gaišti laiką beprasmiškai veiklai, o geriau nei skaityti yra apmąstyti ir suvokti absoliučią tiesą, kuri yra Dievas.

*** * ***

Daugybė žmonių nuolat skaito, bet negali pasiūlyti nieko vertingo. Geriausias būdas skaityti knygą - apmąstyti jos turinį ir pažiūrėti, kaip jis galėtų būti pritaikytas jūsų gyvenime.

Taip pat svarbu lavinti išvalgumą, kad akiai nepriimtumėte visko, ką skaitote. Tai, ką skaitote, turėtų patenkinti jūsų protą ir logiką. Kad knygos būtų tikrai vertos skaitymo, jos turėtų skatinti jūsų mąstymą, o tada pajusite, kaip jūsų protas vystosi ir plečiasi.

Tie, kurie neskaito ir neapmąsto, o gyvena paviršutinišką gyvenimą be tikslo ar prasmės, neišvysto jokio gilaus supratimo ar neįgyja tam tikrų žinių.

Harmonija leidžia mums būti suderinamiems ir darniai su dieviškąja jėga, kuri įkvepia mūsų mąstymą ir apšviečia mūsų protus aukštesnių įkvėpimų šviesomis.

**Meditacija - tai būdas pasiekti aukštesniąją „aš“
Žmonės klysta, jei neskaito, bet apmąstymas yra dar geriau nei skaitymas {Žmonės, kurie apmąsto}**

*** * ***

Pusiausvyra yra būtina kiekviename gyvenimo aspekte. Patartina turėti lengvai prieinamą naudingą skaitinę medžiagą ir ją vartoti laisvalaikiu.

Svarbiausios iš šių knygų yra dvasinės knygos, po jų seka moksliniai darbai, šiek tiek istorijos, filosofijos, rimtosios literatūros, didžiųjų asmenybių biografijos, kelionių aprašymai ir visa kita, kas gali praplėsti akiratį ir suteikti gilų įkvėpimą.

Knygos gali būti ištikimi draugai, ir jei jūsų pasirinkimas bus aukštos kokybės, gausite iš jų daugiau naudos.

Iš pradžių gali atrodyti sunku suvokti dvasinių mokymų esmę ir didžiųjų mąstytojų idėjas, bet po kurio

laiko pastebėsite, kad apmąstote jų raštus ir išitraukiate į jų mintis. Pajusite, kad įgijote kažką vertingo, nes visi šie išmintingi žmonės sėmėsi išminties ir žinių iš begalinio Dievo išminties lobyno - idėjų, kurios jums galbūt niekada nebūtų kilusios per visą gyvenimą.

*** * ***

Gėlės ir rožės yra gražios ir gyvybingos, tačiau už jų slypi neišmatuojamai didesnio grožio ir didybės sodas. Nors šis sodas yra visiškai skaidrus ir iš pradžių sunkiai suvokiamas, jei per dvasinės akies vartus galėsite prasiskverbti į dvasinį matmenį, galėsite tyrinėti tą eterinę karalystę ir mėgautis jos stebuklais.

Aš gyvenu toje švelnioje karalystėje, kur išskirtinės savybės ir švelnios, subtilios mintys yra saldesnės ir kvapnesnės už bet kokią žemišką gėlę ar rožę. Ten mano proto bitė nuolat gurkšnoja dieviškojo buvimo nektarą.

Kai nukreipiame savo dėmesį į save ir vis labiau gyvename tame paslėptame mumyse pasaulyje, pastebime, kad mūsų dvasinės savybės įgauna ypatingas formas, kurios veikia kaip langai, pro kuriuos suvokiame Dievo saldumą, pranokstantį aprašymą ir vaizduotę.

*** * ***

Kiekvienas, kas girdi ar skaito šiuos žodžius, žino, kad sakau tiesą

Jei parodyčiau visas Dievo man suteiktas galias, žmonės plūstų pas mane ne iš meilės Dievui, o dėl stebuklų. Bet aš nenoriu tokio paviršutiniško mokinytės. Jus turėtų traukti ne galia, o Dievo meilė, ir tai yra mano gyvenimo tikslas.

Jei nebūčiau pažinęs Dievo, nebūčiau taip kalbėjęs. Ir kiekvienas gali Jį pažinti, jei nori.

Nesistengiu užkariauti žmonių apeliuodamas į jų emocijas, o kalbuosi į jų protą, vadovaujuosi jų logika ir išvalgomis. Aklas tikėjimas yra nenaudingas. Žmogus turi aktyvuoti Dievo jam duotus supratimo gebėjimus ir nepriimti dalykų už gryną pinigą, o suprasti savo dvasinių orientacijų ir praktikų priežastis, pasekmes ir logiką.

Jei turėčiau tūkstantį burnų, kalbėčiau su jomis visomis apie Dievą ir apie tai, kaip svarbu atsigręžti į Jį ir Jį pažinti.

*** * ***

Dievas neprašo žmogaus būti niūriam, paniurusiam, apleistam ar susiraukusiam. Tai nėra teisingas Dievo supratimas ir nėra tinkamas būdas pelnyti Jo palankumą. Kuo daugiau ramybės patiriama, tuo labiau jaučiamas dieviškasis buvimas. Kuo didesnė laimė, tuo labiau žmogus susitaiko su Dievu. Tie, kurie pažįsta Dievą, yra laimingi, nes Dievas yra didžiausio džiaugsmo šaltinis.

Žmonės bando rasti laimę alkoholyje, sekse ir piniguose, tačiau istorijos puslapiai pilni istorijų apie jų sudužusias viltis ir neišsipildžiusias svajones. Laikas, praleistas meditacijoje, padarė mano gyvenimą neįtikėtinai vaisingą.

Dieviškasis vadovavimas ir išmintis slypi dvasinėje ekstazėje

Kai žmogus yra darnoje su Dievu, net jei jis netyčia padaro klaidą, jis žinos, kaip ją ištaisyti, o jei jis išsako neteisingą nuomonę, Dievas ją ištaisys ir pataisys iš meilės savo mokiniui.

*** * ***

Būtina rasti pusiausvyrą tarp dvasinių žinių ir gamtos mokslų. Be šios pusiausvyros individai ir tautos suklups tarp kančių ir sunaikinimo. Jei šiuolaikinio pasaulio lyderiai būtų dvasiškai apšviesti

ir dirbtų kartu, jie galėtų per kelerius metus išnaikinti karą ir skurdą žemėje.

Dvasinis sąmoningumas reiškia žmogaus suvokimą apie dieviškąją galią savyje ir visose kitose gyvose būtybėse.

Tik šis suvokimas gali išgelbėti pasaulį, o be jo nematau jokios vilties taikai. Tegul žmonija pradeda nuo savęs, nes laikas per brangus, kad būtų švaistomas.

Pareiga reikalauja, kad atliktume savo vaidmenį atnešant Dievo karalystę į Žemę

Daugelis dvejoja ieškoti Dievo, bijodami, kad gyvenimas taps niūrus ir nuobodus, be grožio ir džiaugsmo. Tačiau yra priešingai! Tyra laimė, kurią tie, kurie tikrai pažįsta Dievą, randa tobuloje harmonijoje su Juo, yra neapsakoma žodžiais.

Dieną naktį esu dvasinio džiaugsmo būsenoje. Tas džiaugsmas yra Dievas, ir Jį pažinti reiškia užmaskuoti visus liūdesius ir palaidoti juos be gailesčio.

*** * ***

Laikino buvimo čia metu žmogus teikia didelę reikšmę šiam reginiui. Tačiau jis neturi per daug išitraukti į jį ir jo nesibaigiančius įvykius, nes kitaip jis atitols nuo Dievo, kuris nuolat visais įmanomais būdais ir priemonėmis stengiasi mus patraukti prie savęs dėl savo didelio rūpesčio mumis ir didžiulės meilės mums.

Tai mums atveria visus stebuklus, kuriuos trokštame matyti: augančių augalų stebuklus ir be galo tikslią gamtos tvarką.

Jis slypi už gėlių ir rožių, ir kas jo nuoširdžiai ieško, tas neišvengiamai jį ras.

Gamtos mokslininkai savo atradimus padarė ne aklai melsdamiesi, o vadovaudamiesi empirinio mokslo dėsniais. Panašiai ir kiekvienas, kuris

nuoširdžiai ir rimtai taiko dvasinio mokslo dėsnius, automatiškai ras Dievą šalia savęs.

Atėjo laikas žmogui atverti savo dvasines akis ir suvokti, kad norint rasti Dievą, reikia karšto ir atkaklaus troškimo bei kruopštaus Dievo įstatymų laikymosi.

*** * ***

Dievas tyliai beldžiasi į mūsų širdžių duris, kviesdamas mus pas Jį, bet dauguma žmonių nenori sugrįžti. Vis dėlto, kai pasaulis aptemsta prieš jų akis ir jie įsivelia į problemas ar tampa ligų aukomis, jie skuba Jam melstis ir ieškoti Jo pagalbos.

Tie, kurie stiprina savo harmonijos ir santarvės ryšius su Dievu laimės ir klestėjimo metu, ras Dievą šalia, kai Jo prireiks. Tačiau tie, kurie delsia puoselėti šiuos santykius, pasmerkia save vieniems susidurti su sunkumais ir kovoti su išbandymais, kol galės - išmintingai ir visiškai paklusniai - atsigręžti į savo amžinąjį draugą ir pasibelsti į Jo maloningas duris.

Iš didžiulės žmonijos minios labai mažai kas iš tiesų ieško Dievo. Kur tie, kurie prieš du šimtus metų manė, kad ši žemė priklauso jiems? Jie visi iškeliavo, ir galbūt tik keli iš tų, kurie atsigręžė į Dievą ir pažino save, kada nors iš tikrųjų suprato gyvenimo realybę! Vis dėlto kiekviena paskesnė karta laiko šį gyvenimą tikru!

*** * ***

Prieš tai, kai buvo su mumis koks nors kitas žmogus, kas buvo su mumis? Dievas. O kai paliksime šią žemę, kas bus su mumis? Dievas ir niekas kitas. Bet tada bus sunku Jį atpažinti, nebent stengsimės Jį atpažinti dabar. Jei nuoširdžiai ir giliai ieškosite Dievo, Jį rasite, ir jūsų įsitikinimas, kad Jis visada su jumis, sustiprės. Nerimas ir iliuzijos jus paliks, ir jūs niekada daugiau nebūsime apgauti.

Viskas, kas egzistuoja, yra pagunda atitraukti žmoniją nuo Dievo, bet Dievas yra daug žavesnis už bet kokią žemišką pagundą. Jei bent akies krašteliu pamatytumėte Jį, suprastumėte šią tiesą ir galėtumėte Jį rasti per maldą, dvasinį apmąstymą ir tvirtą ryžtą.

*** * ***

Šventykla, kurią Dievas labiausiai myli, yra ramybės ir vidinės taikos šventykla Jo pasekėjams, kur jie įeina medituoti ir kalbėtis, palikdami pasaulį ir jo begalinius rūpesčius.

Neturime apakinti šios nuolat kintančios žmonijos procesijos. Laiko karavanui tęsiant savo kelionę, pagaliau suprasite, kad esate neatsiejama didesnės visumos dalis. Kai žmogus savyje įkurs grožio ir dvasinės ramybės šventyklą, jis galės pajusti Dievo buvimą ir Jo artumą. Priešingu atveju pasaulio iliuzijos bus daugybės, jos visada bus, o jo rūpesčiai užpildys mūsų širdis.

Kiekvienas iš mūsų anksčiau ar vėliau bus paimtas iš šios žemės, todėl dabar turime suprasti gyvenimo prasmę. Pagrindinis žmogaus patirties šiame pasaulyje tikslas yra skatinti mus ieškoti gyvenimo prasmės. Pažinti Dievą tebūna jūsų tikslas ir žinokite, kad rimtas ir nuoširdus gyvenimo paslapties ieškojimas apsaugos jus nuo daugelio sunkumų ir įvairių baimių.

Mirties, nesėkmės, bėdų ar liūdesio baimė žmoguje sukelia didelę paniką. Kai žmogus negali padėti sau, o jo šeima ir draugai negali pasiūlyti jokios pagalbos, jį apima neviltis, o pasaulis jam atrodo tamsus. Tačiau nėra reikalo pasiekti tokios būsenos. Jei jie visą gyvenimą galvoja apie Dievą ir palaiko su Juo ryšį, jie ras Jį arti sunkumų ir sunkių dienų metu.

*** * ***

Jei dauguma žmonių mano, kad kažkas nepatrauklus, jie turėtų save ištirti. Gali būti tam tikrų asmenybės bruožų, kurie juos atstumia. Galbūt jie per daug kalba, linkę kištis į kitų žmonių reikalus arba linkę sakyti kitiems, kas jiems negerai ir kaip jie turėtų gyventi, nepriimdami jokių savęs tobulinimo pasiūlymų. Tai tik keli psichologinių savybių, kurios gali padaryti mus nepatrauklius kitiems, pavyzdžiai.

Tikėti Dievu ir tikėti Dievu yra du skirtingi dalykai. Tikėjimas yra bevertis, nebent jo patiriame ir juo gyvename. Tikėjimas, kuris virsta patirtimi, tampa tikėjimu, o nepajudinamo tikėjimo negalima paneigti ar užginčyti, nes tai yra intuityvus ir nepajudinamas tiesos įsitikinimas. Tai didžiulė galia, kurios rezultatai yra tiesioginiai ir stubbinantys. Tikėjimas veikia absoliučiai tiksliai ir nepalieka vietos klaidoms.

*** * ***

Žmogaus akyse slypi visa jo gyvenimo istorija, ir jos neįmanoma paslėpti nuo tų, kurie moka ją skaityti. Yra dvasinės akys ir pasaulietiškos akys - klastingos, gudrios akys ir geidulingos akys. Viskas, ką žmogus daro, užfiksuota jo akyse, ir jei analizuočiau, ką juse matau, žmonės būtų nustebinti mano išvalga.

Turime vengti veiksmų, kurie teršia protą ir gadina sielą. Neteisingi veiksmai sukuria neigiamas arba piktavališkas psichines vibracijas, kurios atsispindi žmogaus išvaizdoje ir charakteryje. Verčiau turėtume užsiimti veiksmais ir mąstyti mintimis, kurios puoselėja teigiamas savybes, kurių trokštame. Tie, kurie apmąsto šias tiesas, pastebės, kad jų gyvenimas tampa nuostabiai gražus.

*** * ***

Tikri draugai retai kada mus supranta neteisingai. Su draugu galima atvirai kalbėtis ir nebūti

nesuprastam, bet draugystė negali augti ir klestėti tol, kol vienas iš kito bent užsimena ar reikalauja.

Draugystė gali būti kuriama tik ant nepriklausomybės ir dvasinės lygybės pamatų. Todėl draugų bendravimas turėtų būti grindžiamas šiuo principu ir atsižvelgiant į šią tiesą. Jei su kuo nors elgsitės netinkamai, niekada nepatirsite jo draugystės saldumo.

Daug kas eina gyvenimo keliais be draugų... Neįsivaizduoju, kaip jiems pavyksta tęsti!

Tikri draugai retai kada mus neteisingai supranta, o jei ir supranta, tai tik trumpam. Jei kas nors išduoda jūsų pasitikėjimą ir lojalumą, toliau skirkite jam savo meilę ir supratimą, tarsi nieko nebūtų nutikę, lygiai taip pat, kaip norėtumėte gauti pasitikėjimą ir lojalumą mainais.

Bet jei tas žmogus ir toliau elgsis su panieka ir neapykanta jūsų atžvilgiu ir nuolat jam ištiesia draugišką ranką, tuomet geriau kuriam laikui atitraukti ranką.

*** * ***

Kiekvienas iš mūsų anksčiau ar vėliau bus paimtas iš šios žemės, todėl gyvenimo prasmę turime suvokti dabar.

Galutinis žmogiškosios patirties tikslas čia yra skatinti ir padrąsinti gyvenimo prasmės ir tikslo paieškas. Šiai žmogiškajai kelionei nereikėtų teikti per didelės reikšmės. Laiko karavanui tęsiant savo kelionę, galiausiai suprasime, kad esame didesnės egzistencijos dalis, todėl Dievo pažinimas turi būti mūsų pagrindinis tikslas.

Mirties, nesėkmės, bėdų ar skausmingų liūdesių baimė žmoguje sukelia didelę paniką.

Kai žmogus negali pats sau padėti ir kai jo šeima negali pasiūlyti pagalbos, jo psichologinė būseną yra

nepavydėtina. Tačiau Dievas neapleis tų, kurie Juo tiki ir pasitiki Jo gebėjimu jiems padėti.

Prieš tai, kai buvo su mumis žmogus, Dievas buvo su mumis. Ir kai paliksime šią žemę, Dievas bus su mumis.

Bet mes negalime pažinti Dievo, jei dabar nesistengsime nuoširdžiai su Juo bendrauti ir prie Jo artėti.

*** * ***

Ankstyvaisiais metais kentėjau nuo itin didelio jautrumo, todėl labiausiai kentėjau aš.

Tai buvo savęs kankinimo procesas. Kadangi buvau toks jautrus, man atrodė, kad kitiems patinka mane nuliūdinti ir atimti iš manęs ramybę.

Neleisk niekam atimti tavo ramybės

Mano susierzinimas kilo ne tik dėl kitų sarkazmo ir pašaipų; jis taip pat kilo dėl mano jautrumo jų komentarams. Pastebėjau, kad kuo daugiau ginčijausi su savo kritikais, tuo labiau jiems tai patiko.

Galiausiai nusprendžiau, kad niekas negali sugriauti mano vidinės ramybės, ir pasakiau sau: „Tegul jie kritikuoja, kiek nori, bet aš daugiau nebekreipsiu dėmesio į jų kritiką“.

Ir būtent taip ir atsitiko. Aš visiškai ignoravau jų neteisingus ir įžeidžiančius komentarus, tarsi jų nebūtų. Pamažu jie prarado norą iš manęs tyčiotis ir tapo mano draugais; kai kurie netgi pasekė mano pėdomis.

Beprasmiška bandyti prašyti gerumo ir pagarbos iš kitų; verčiau patys turime būti to verti.

Jei esame nuoširdūs su kitais, rodome jiems pagarbą ir atsakome jų gerumu bei meile, jie visada su mumis elgsis pagarbiai.

Neturėtume paralyžiuoti kitų geros valios mūsų atžvilgiu savo ypatingu jautrumu, kai jie mus

konstruktyviai kritikuoja, bet turėtume bendradarbiauti su visais, kurie bando mums padėti.

*** * ***

Šis pasaulis visada patirs problemų ir neramumų. Užuoť pasidavęs baimei ir nerimui, žmogus turėtų atsigrežti į Dievą ir rasti ramybę, saugumą ir apsaugą ne tik sau, bet ir savo artimiesiems, kuriuos Dievas patikėjo jo globai.

Neturėtume būti pernelyg prisirišę prie šio trumpalaikio gyvenimo svajonių, o verčiau būti artimoje darnoje su Dievu

Už Dievo ribų niekur nėra saugumo. Turime pripažinti savo ryšį su Dievu, kad galėtume kartą ir visiems laikams atsikratyti iliuzijų.

Medituodami apie Dievą, jaučiame Jo džiaugsmingą buvimą ir atsikratome gyvenimo košmarų

*** * ***

Pratimas, skirtas atpalaiduoti kūną ir nuraminti protą:

Vidutiniškai įtempkite kūno raumenis, naudodami valios jėgą. Valios jėga (raumenų įtempimo proceso metu) nukreipkite gyvybinę jėgą, kad ji užtvindytų kūną ar bet kurią kūno dalį aktyvumu.

Jaučiu, kaip energija vibruoja, pulsuoja, įkrauna kūną ir atgaivina jį gyvybingumu.

Atsipalaiduokite ir pajuskite gyvybės bei energijos antplūdį, tekantį per jūsų kūno ląsteles ir audinius.

Jaučiu, kad tu nesi kūnas, o gyvybė, kuri palaiko kūną.

Pajuskite ramybę, laisvę ir didesnę susikaupimą, kurį suteikia šio pratimo atlikimas.

*** * ***

Jei vadovaujatės dieviškuoju sąmoningumu, net jei ateitis atrodo niūri, viskas vis tiek pagerės ir jūs nepasiklysite, jei tik vaikščiosite Dievo šviesoje ir vadovausitės Jo vadovavimu.

Turime atsikratyti minties, kad Dievas su visomis savo nuostabiomis galiomis yra toli danguje, o mes esame silpni ir palaidoti po krūvomis sunkumų ir problemų šioje žemėje.

Prisiminkime, kad nesame vieni, kad už mūsų žmogiškos valios slypi didžioji dieviškoji valia ir kad kiekvienas, kuris nuoširdžiai ir ištikimai ieško pagalbos, ją tikrai gaus.

*** * ***

Viskas visatoje yra tarpusavyje susiję ir glaudžiai susiję su kitais

Tinkamai naudodamiesi Dievo mums dovanotu žmogaus intelektu, suvokiame, kad visas gyvenimas yra susijęs su Aukščiausiuoju Protu.

Kartais galime manyti, kad esame likimo žaisliukas, bet kai išlaisviname savo sąmonę už ribotų, iliuzinių formų ribų ir išbandome savo sąmoningumo bei supratimo mastą, suvokiame, kad mumyse slypi dieviškosios galios kibirkštis, kuri kuria ir palaiko visą gyvybę, ir kad ji laukia, kol bus pažadinta.

*** * ***

Nepilnavertiškumo kompleksas kyla iš paslėpto tikro ar suvokiamo silpnumo suvokimo.

Bandydami kompensuoti tą silpnybę, kai kurie žmonės gali prisidengti netikro pasididžiavimo skydu ir pasipūtę iš tuštybės

Tie, kurie nežino tikrosios tos nenormalios psichologinės būsenos priežasties, gali sakyti, kad žmogus turi pranašumo kompleksą.

Abu šie kompleksai rodo vidinę disharmoniją ir yra žalingi savęs tobulėjimui. Jie gimsta iš vaizduotės ir realybės nepaisymo ir neturi jokio ryšio su galingos sielos prigimtimi.

Pasitikėjimas savimi turi būti grindžiamas tikrais pasiekimais ir suvokimu, kad apšviestoms sieloms nieko netrūksta, nes jos turtingos Dieve.

*** * ***

Nervų sistema atlieka dvi funkcijas:

Nervų sistema leidžia mums bendrauti su pasauliu. Senovės jogai atrado, kad nervų sistema taip pat padeda žmonėms susisiekti su Dievu.

Žmogaus kūne esanti gyvybinė jėga paprastai teka į išorę - iš smegenų ir nugaros smegenų per nervus į pojūčius ir jų išorinę jutiminę patirtį.

Kai ta gyvybinė jėga yra kontroliuojama - meditacijos pagalba - ji nukreipia savo tėkmę į vidų, o ne į išorę, ir traukia sąmonę į skaidrias ašis arba centrus, kuriuose glūdi dvasinis suvokimas ir Dievo pažinimas.

Nervingumas - tai per didelis nervų dirginimas - varžo kūno sąmonę, o ramybė pritraukia dieviškąją sąmonę.

Kai medituojate, išjungiate išorinę nervinę energiją ir nusiraminate, gyvybinė jėga pasitraukia iš pojūčių į dvasinės sąmonės centrus, ir tada užmezgamas ryšys tarp jūsų nervų sistemos ir aukštesnės sąmonės, todėl jaučiate dieviškąjį buvimą ir atsiduriate šviesos šalyje, esančioje už miego ir sąmonės ribų.

*** * ***

Daugelis domisi jaunystės gaivumu, nes vienaip ar kitaip visi ieško „amžinos jaunystės šaltinio“, bet kas yra jaunystė?

Ne visi jauni žmonės būtinai yra jauni, nes kai kurie iš jų iš tiesų yra gana seni ir atrodo daug silpnesni nei yra iš tikrųjų. Kita vertus, yra pagyvenusių žmonių, kurie išlaiko jaunatviškumą nepaisant garbaus amžiaus. Jie išlaiko aštrų protą, jų gyvybingumas teka iš energingos dvasios į kūnus ir veidus, o jų kraujas pulsuoja egzistencijos džiaugsmu.

Priešingai, yra negatyvių, nuotaikų apimtų, prislėgtų, kritiškų ir nusivylimą keliančių žmonių, tarsi jie būtų iškeliaavę anapilin - linkiu jums ilgą gyvenimo metų.

Nėra jokio pasiteisinimo klaidingoms psichologinėms būsenoms. Mes visada turėtume būti pozityvūs, optimistiški, kupini gyvenimo ir energijos, vertinti Dievo palaiminimus ir būti pasinėrę į dvasinės jaunystės antplūdį, sklindantį iš mūsų būties gelmių.

*** * ***

Mano broliai ir seserys šiame pasaulyje, prašau prisiminti, kad Dievas yra vienas ir kad mes visi esame vienos universalios šeimos nariai. Todėl turime rasti konstruktyvių būdų padėti vieni kitiems - materialiai, moraliai, finansiškai ir dvasiškai - kad taptume pavyzdiniais šios žemės piliečiais.

Jei kiekvienas 1000 žmonių visuomenės narys griebtųsi sukčiavimo, apgaulės ir kovos, kad praturtėtų kitų sąskaita, kiekvienas turėtų 999 priešus. Tačiau jei kiekvienas asmuo bandytų bendradarbiauti ir dirbti su kitais, o ne prieš juos, kiekvienas turėtų 999 draugus.

Panašiai, jei visos šalys padėtų viena kitai iš meilės, žemėje būtų taika ir atsirastų daug galimybių patenkinti visų poreikius ir pagerinti jų gerovę.

*** * ***

Pasiekusieji dvasinį nušvitimą įkūnija idealias vyriškumo ir moteriškumo savybes. Kai žmogus

pasiekia tobulą intelekto ir emocijų pusiausvyrą, jis išmoksta vieną svarbiausių pamokų, dėl kurių atėjo į šią žemę. Reikia suvokti, kad jo prigimtis yra dvasinė, o ne fizinė.

Kai vyras ir moteris vienas kitą laiko tik priemone savo troškimams patenkinti, jie rizikuoja sugriauti harmoniją ir prarasti tikrąją laimę. Vyras turi priversti moterį jaustis, kad ji yra su juo ne tik tam, kad patenkintų jo jausmus potraukius, bet ir kaip partnerė ir kompanionė, kurią jis vertina, gerbia ir laiko gražiausių ir giliausių gyvenimo prasmių išraiška. Moteris taip pat turėtų žiūrėti į vyrą taip pat.

Kai vyras ir žmona myli vienas kitą tyra ir nuoširdžia meile, jie patiria visišką suderinamumą fiziniame, protiniame ir dvasiniame lygmenyje.

Kai jie išreiškia savo meilę rafinuotai, rezultatas - sėkminga sąjunga ir atnaujinta laimė.

*** * ***

Kai žmogus gyvenime jaučiasi nelaimingas, jis giliai širdyje tai puikiai suvokia. Yra tik vienas tiesus kelias į laimę - ryšys su Dievu.

Dievas niekada neapleis tų, kurie Juo pasitiki, ir niekada nenuvils tų, kurie Jį myli

Dvasinės išvalgos turintys žmonės gali nubrėžti kelią ir atkreipti dėmesį į kliūtis bei spąstus, tačiau rimti ieškotojai turi įdėti pastangų ir patys įveikti atstumą. Dvasinė harmonija su tais, kurie turi tikrą ryšį su Dievu, teikia dvasinę naudą tiems, kurie nori eiti šiuo keliu ir pasiekti norimą tikslą.

*** * ***

Ramybė

Kai degantys rūpesčiai praranda savo šilumą

Atsiranda ramybė, atnešanti ramybę ir tylą

Tai gyvenimo valties baltas stiebas

Jį alsuoja ilgalaikės laimės vėjelis, be jaudulio

Taigi ji švelniai stumia valtį per Al-Rida ežero paviršių

Ramybė - tai švelnus pasitenkinimo tekėjimas į ramybės jūrą, nepalietas nerimo bangų. Tai sielos skėtis, dengiantis žmogaus protą ir širdį, kad apsaugotų jo gyvenimo džiaugsmus, tiek mažus, tiek didelius, nuo baimės ir nerimo lietaus.

Tai dangiškas garsas, sklindantis iš gyvenimo lyros. Tai šventa druska ant gyvenimo stalo, purslai, krentantys iš pasiekimų krioklių, ir nuostabi, rami nuotaika, kuria sielos karalystė valdoma harmonijoje ir darnoje.

Ramybė būdinga ne tik nuošalioms poilsio vietoms

Nuo triukšmo ir šurmulio taip pat nėra kur pabėgti

**Greičiau jis ateina ten, kur širdys jį priima
Ir ji lieka ten, kur sielos randa paguodą joje
Nepriklausomai nuo laiko ir vietos**

Tai subtili, trapi gėlė

Jis negali pakęsti šiurkščių prisilietimų

Priešingai, jis gyvena, žydi ir klesti

Jei laistoma šviežiu, tyru vandeniu

Ramybė yra tylus jausmų ežeras

Laisvas nuo liūdesio raukšlių

Ta, kuri lieja baimės ašaras

Dėl menkausio nerimo ir kančios užuominos

Kai ramios sielos puslapis uždengtas

Gryno, ryškiai balto sniego sluoksnis:

Ramybės ir ramybės sniegas

Baimės audros ir nerimo uraganai nenugalės

Trikdanti ramybę ir tylą

Po šiuo kietu, blizgančiu sluoksniu

Už šį palaimintą, spindintį švytėjimą

*** * ***

Draugystė yra gryniausia dieviškosios meilės forma

**Nes tai gimsta iš laisvo širdies pasirinkimo
Tai nėra mums primesta šeimos instinkto
Tobuli draugai niekada neišsiskiria
Niekas negali nutraukti jų broliškos meilės ryšių
Draugystės lobis yra pats brangiausias turtas
Nes tikra draugystė yra susipynusi su siela
Už šio pasaulio ribų
Visi draugai, su kuriais mus sieja meilės ryšiai
Mes vėl susitikime su jais dangiškuose namuose
Nes tikra meilė niekada nemiršta**

*** * ***

Daugelis ateina į dvasinį kelią, bet tie, kurie atkakliai siekia tikslo, patirs dvasinę palaimą ir tikrą ramybę.

Nuoširdūs mokiniai, kurie supranta, kad tamsūs, purvini pasaulio takai veda į nusivylimą ir nusivylimą, atsigrežia į Dievą ir nuoširdžiai Jo ieško, neabejodami Jo gebėjimu juos išgelbėti ir paguosti.

Nesvarbu, ar ieškotojas gauna apčiuopiamą Dievo atsakymą, ar ne, jis nepraranda pasitikėjimo Juo, bet toliau meldžiasi Jam savo sielos gelmėse, tikras, kad Jis girdi prašymą ir kad tinkamu laiku atsakys į širdies šauksmą.

*** * ***

Mokslas įrodė, kad kiekviena materijos dalelė yra nesunaikinama, ir kiekviena energijos banga yra nesunaikinama.

Tai taip pat taikoma pačiam žmogui arba jo nemirtingajai dvasinei esmei

Materija kinta, o žmogaus siela patiria kintančią patirtį

Galutinis pokytis vadinamas mirtimi, tačiau mirtis ar formos pasikeitimas nepakeičia ir nesunaikina dvasinės esmės.

*** * ***

Visatos Viešpatie ir širdžių Mylimasis, tegul mus lydi Tavo rūpestis. Leisk mums pripažinti, kad Tu esi vienintelis Dieviškasis Karalius, sėdintis mūsų siekių soste.

Už gyvenimo ir mirties vartų, Tu, Viešpatie, esi vienintelis ir aukščiausias tikslas

Tu esi tikras gyvenimas, ir be tavęs niekas neegzistuoja.

Palaiminti esame, kad galėtume matyti gėrį, girdėti gėrį ir mąstyti įkvepiančias bei naudingas mintis

Nuolankieji yra pasaulio didieji

Ieškotojas pats turi ieškoti Dievo, nes niekas negali jam suteikti šių žinių; jis turi stengtis, kad gautų galutinį atlygį.

Kai ieškotojas tvirtai nusprendžia surasti Dievą ir tą ryžtą derina su rimta apmąstymu, jis Jį atras

Kai prisiliečiate prie dieviškojo buvimo, peržengiate priežasties ir pasekmės dėsnį.

Laimė, kurią žmogus įsivaizduoja ir siekia, randama Dieve, ir tie, kurie su Juo bendrauja, yra išties laimingi.

Palaimink mus, Viešpatie, kad galėtume Tau skirti pirmąją vietą savo gyvenime ir kad neleistume pasaulio pagundoms konkuruoti su Tavo meile mūsų širdyse.

Atverkime savo širdis dieviškai meilei, kad ji galėtų įžengti į mūsų gyvenimus, pripildyti juos šviesos ir papuošti laimės rožėmis

Kiekvienas mūsų geras darbas yra amžinai pelninga investicija

**Už ribotos žmogaus sąmonės slypi begalinė Dievo
galia**

Paprastas gyvenimas suteikia laisvę

**Kai mintys nurimsta, tampa įmanoma klausytis
dieviškosios programos per ilgesio radiją. O kai
esame nuoširdūs, pritraukiame nuoširdžius žmones, o
per juos patiriame Dievo gerumą ir meilę.**

*** * ***

**Nesvarbu, koks tavo amžius, jei sakai „aš galiu“,
esi jaunas**

**Dievo mums duotas protas yra galingas įrankis, ir
Jis nori, kad jį naudotume geriems darbams**

**Kuo daugiau apmąstau Dievą savyje, tuo aiškiau
man atrodo Jo buvimas mane supančiame pasaulyje.**

*** * ***

**Palaimink mus, Viešpatie, ir leisk mums Tave
mylėti didele meile**

**Kad galėtume džiaugtis Tavo buvimu ir būti Tavo
sužavėti,**

Kiekvieną mūsų gyvenimo dieną

**Kad pasaulis ir jo pagundos negalėtų užvaldyti
mūsų širdžių**

**Arba atitrauk mus ir neleisk mums galvoti apie
tave**

**Palaimink mus, kad galėtume gyventi kiekvieną
dieną Tavo šviesoje ir ramybėje**

Laukiame Jūsų ir labai laukiame Jūsų kontakto

**Užuot troškę žemiškų dalykų, kurie neturi
pastovumo**

Nukreipk mūsų gyvenimo kelią į Tave

Taigi, kai bandoma blogų įpročių

**Kad mus užvaldytų ir mūsų sąmonę pririštų prie
šio pasaulio apribojimų**

Mūsų idėjos lekia jums dideliu greičiu

Viešpatie, pasaulis mumyse kelia nerimą

**Kol medituojate
Tai suteikia mūsų sieloms saugumo ir ramybės
Tu esi mūsų gyvenimas
Ir tu esi mūsų mylimas
Ir mūsų buvimo saldumas
Su giliausia pagarba lenkiamės Tau
O mūsų širdžių Viešpatie
Prašome Tavęs pripildyti mūsų gyvenimus savo
meile**

**Ir parodyti save mums
Ir visiems jūsų sekėjams ir mylėtojams
Buda ir jo mylimoji: Meistras #Paramhansa
Daugiau dėstytojo paskaitų**

Paramhansa Jogananda

Šioje nuorodoje:

www.swaidayogacom

Indijoje Buda laikomas dieviškuoju įsikūnijimu. Jis gyveno maždaug penkis šimtus metų prieš Jėzų Kristų ir buvo Indijos karaliaus sūnus.

Gautamos tėvas (vėliau išgarsėjęs Buda, reiškiančiu „nušvitęs“) nuo pat gimimo apgaubė savo princišką sūnų visokiausia prabanga ir grožiu, apipildamas jį beribiu malonumu. Buvo sakoma, kad Gautamos vestuvės buvo tokios didingos ir ekstravagantiškos, kokių senovės karalystės dar nebuvo mačiusios.

Taip Gautama užaugo ir sulaukė pilnametystės, tikėdamas, kad jį supantis pasaulis yra nesibaigiančių džiaugsmingų progų ir begalinių laimingų įvykių vieta.

Tačiau princas Gautama nekantravo atrasti pasaulį už rūmų vartų ir vešlių sodų. Vieną dieną jis

persirengęs išėjo su savo vežimo vairuotoju pats pamatyti pasaulio.

Gražus jaunuolis buvo sukrėstas ir giliai sujaudintas, kai pirmą kartą gyvenime pamatė seną, silpną senuką ir kitą žmogų, iškvepiantį paskutinį kvapą, taip pat pamatė negyvą lavoną.

Jis pažvelgė į savo sveiką, gyvybingą kūną ir paklausė piloto, ar ir jo kūnas vieną dieną pasens, suirs ir praras gyvybės kibirkštį. Pilotas nenoriai atsakė:

„O Kunigaikšti, visi žmonių kūnai yra jautrūs ligoms, silpnumui ir senėjimui, todėl jų likimas - mirtis.“

Tai išgirdęs, jaunasis princas ėmė rimtai svarstyti apie žemiškojo gyvenimo iliuzijas. Vieną naktį, kol miegojo jo žmona ir vienturtis sūnus, Gautama metė į juos paskutinį žvilgsnį ir ašarotomis akimis paliko rūmus ieškodamas tiesos, kuri amžiams išlaisvintų žmoniją iš sielvarto ir skausmo bei suteiktų jiems tikrą gyvenimo ir mirties paslapties supratimą.

Princas praktikavo įvairias asketizmo ir savęs atsižadėjimo formas. Sakoma, kad jis septynerius metus praleido pasninkaudamas ir atlikdamas kitas dvasines praktikas. Galiausiai, medituodamas po banjano (figmedžio) medžiu Bodh Gaya regione Indijoje, jis pasiekė visišką nušvitimą.

Tada jis vėl pradėjo normaliai maitintis, kad pamaitintų savo kūną, ir visoje Indijoje skleidė užuojautos ir vienodos meilės visoms gyvoms būtybėms - žmonėms, paukščiams ir gyvūnams - principus. Jis taip pat patarė neprisirišti prie žemiškų

dalykų, tikintis pasiekti nirvaną, arba atsiribojimo būseną, kuri išlaisvina sielą nuo reinkarnacijos.

Vėliau jo pasekėjai skleidė jo mokymus visoje Indijoje, Japonijoje, Kinijoje ir kitose pasaulio dalyse.

Nirvanos būseną, arba dualizmo nebuvimas, dažnai klaidingai suprantama kaip savęs sunaikinimas. Tačiau Buda turėjo omenyje ribotos asmenybės arba netikrojo „aš“ sunaikinimą. Ši siaura asmenybė turi būti sunaikinta, kad nemirtinga siela galėtų išsivaduoti iš grįžimo į žmogaus kūną ciklo.

Budistinė sunaikinimo doktrina, kuri laikė jį gyvenimo tikslu, vėliau Indijoje buvo pakeista Šankaros, Indijos svamių ordino įkūrėjo, svamių doktrina, kuri mokė, kad gyvenimo tikslas yra pasiekti palaimingą sąmoningą sąjungą su visatos dvasia, nesunaikinant savimonės.

Mokytojas Buda ir jo mokiniai laikėsi celibato. Keliaudami po Indiją, Budai nutiko keistas incidentas, kuris suglumino jo mokinius ir privertė kai kuriuos iš jų suabejoti savo mokytojo elgesiu.

Didysis Buda ilsėjosi su jais medžio pavėsyje, prie jų priėjo moteris ir ją nenugalimai patraukė Budos kūnas ir veidas, spinduliuojantis nepaprastu spindesiu. Ji akimirksniu jį išimylėjo. Apimta aistros, ji puolė prie jo išskėstomis rankomis, kad apkabintų ir pabučiuotų, šaukdama: „O džiaugsme ir gyvenimo šviesoje, mano širdis plaka iš meilės tau!“

Mokiniai nustebo, kai išgirdo savo mokytoją atsakant gundytojai: „Mano brangioji, aš irgi tave myliu, bet neliesk manęs dabar, nes dar neatėjo laikas“.

Ji atsakė: „Tu sakai „mano meile“, bet draudi man tavęs liesti!“

Didysis Buda atsakė: „Būk rami, mano meile, kad vėliau tave paliesiu, bet ne dabar, ir įrodysiu, kaip stipriai tave myliu.“

Matydamas, kad jo žodžiai jos neįtikino, jis pridūrė: „Pasitikėk mano žodžiais, mano mylimoji, ir niekada jais neabejok. Vėliau, kai tavo mylimieji, kurie dabar tave myli, tave paliks, aš ateisiu pas tave.“

Jo mokiniai buvo sutrikę išgirdę šias romantiškas mokytojo istorijas, o kai kurie iš jų manė, kad jų mokytojas iš tiesų pateko į gundytojos spąstus.

Praėjus keleriems metams po to įvykio, Budai medituojant su savo mokiniiais, jis staiga sušuko: „Aš turiu eiti, nes mane šaukia mano viliojanti mylimoji. Jai manęs reikia dabar, ir aš turiu ištesėti jai duotą pažadą.“

Vos ištaręs šiuos žodžius, jis atsikėlė ir nubėgo, o mokiniai puolė jį, desperatiškai bandydami išgelbėti jį nuo gundytojos pagundos.

Galiausiai didysis mokytojas ir jo mokiniai atvyko prie to paties medžio, kuriame prieš daugelį metų jis buvo sutikęs gundytoją. Ką jie pamatė po tuo medžiu?

Jie pamatė tą pačią moterį gulinčią ant žemės, jos gražų kūną išraižė raupai ir buvo pilnas dvokiančių, pūliuojančių pūlinių.

Mokiniai sudrebėjo ir tuoj pat pasitraukė nuo jos, bet Buda, kupinas švelnios širdies ir gilios meilės,

atsisėdo šalia, pakėlė jos irstantį kūną, užsidėjo jį ant kelių ir sušnibždėjo jai į ausį:

„Mano meile, atėjau įrodyti, kaip stipriai tave myliu, ir kad ištesėčiau savo pažadą tave paliesti. Ilgai laukiau, kad įrodyčiau tau savo nuoširdžią meilę. Myliu tave, kai visi kiti nustoja tave mylėti. Ir liečiu tave, kai tavo draugai - šlovės dienomis - nenori tavęs liesti.“

Ištaręs šiuos žodžius, jis tuoju pat išgydė ją iš apgailėtinos būklės ir paprašė prisijungti prie jo mokinių šeimos, o ji atsakė į prašymą su nepajudinamu ryžtu ir neapsakomu džiaugsmu!

Ramybė tau

Patvirtinimai Bendram gydymui

Kiekvieno jausmo, kiekvienos minties ir valios soste,

Viešpatie, Tu sėdi ir stebi mano būtį

Tu esi mintis, valia ir jausmas

Tu vedi, Tu nukreipi kiekvieną mintį, valią ir jausmą

Kad galėtumėte elgtis pagal savo nurodymus

Ir sekite tavo nurodymus

Ir tapk savo pavyzdžiu

**Sąmonės šventykloje yra šviesa
Tavo šviesa yra didis gydytojas
Ką mano akys matė anksčiau, matau dabar
Mano šventykla dabar apšviesta, joje nėra
tamsos!**

**Užmigau ir susapnavau šventyklos sunaikinimą
Su baimės ir nežinojimo kirviais ir nerimo ugnimi
Tu mane pažadinai tik tam, kad pamatyčiau
statinį nepažeistą, o ne griuvėsiuose!**

**Noriu tave garbinti, noriu tave pamatyti
Mano būtyje, žvaigždėse
Kūno ląstelėse jie veikia reguliariai
Jis ištaiso ir pašalina visus kūno defektus.
O, kaip aš trokštu tave garbinti
Matau tave savo kūne, aplink save ir visame
pasaulyje.**

**Tu esi visagalis
Mano meilė Tau, Viešpatie, beribė!
Tavo valia, Viešpatie, veikia per mane
Mano valia yra tavo šviesos kibirkštis
Manyje šviečia šviesa, o tamsa traukiasi atgal
ketinsiu ir norėsiu
Dirbsiu ir statysiu
Neleisk, kad mano ego mane vestų**

Greičiau jūs esate tas, kuris vadovauja

Ir tu esi tas, kurio klausausi

Aš tai pasieksiu valios pastangomis

Nenuilstamai aktyvus

Tad sustiprink mano ryžtą, Viešpatie

Tavo didele valia

Leisk mums, Viešpatie, tapti

Kaip nekalti maži vaikai

Kaip tie, kurie džiaugiasi dangaus karalyste

Tavo meilė mumyse yra tobulybė

Ir kadangi tu esi tobulumas

**Štai kaip mes esame sveiki - tiek fiziškai, tiek
protiškai**

**Tu esi visur esantis ir tobulumas slypi tavo
akivaizdoje**

Tavo šviesa šviečia kūne

Jo ląstelės sveikos, gaudamos tavo šviesą

Leisk man suprasti, kad tu gyveni mano mintyse

Su savo siela ir būtimi

Su kiekvienu mano kūno atomu

Leisk man suvokti!

**O mano gyvenimo gyvenimas, tu esi tobulas, tu
esi visa apimantis**

Tu esi mano širdyje ir tu esi mano mintyse

Su savo akimis, veidu ir kūnu

**Tu esi tas, kuris judina mano kojas, kad galėčiau
vaikščioti**

Jie abu yra garsūs

**Tavo stiprybė yra tavo atrama; tavo veikla yra
tavo stiprybė**

Nekrisiu, nes mane palaikai

Aš nekrentu, nes

Aš tikiu tavo stiprybe!

Tu esi mano gerklėje

Tu esi mano iščiose ir mano membranose

Kiekvienas organas šviečia šviesa

Mano stubure tu mirgai, tu spindi

Jis stipriai įkrautas, visiškai sveikas

Tu teki per mano nervus, tyra energija

Ji visiškai sveika

Mano venomis, mano arterijomis tai teka

Tu esi ugnis, kuri praryja visas priemaišas

Jis valo kūną nuo visų ligų

**Kaip tu esi mano mylimasis, taip ir aš esu tavo
mylimasis,**

Jaučiu tavo buvimą savo mintyse

Pulsuoja gyvenimo srove

Tegul mano vaizduotė pakyla už visų ribų

**Tegul skraido kiekvienne regione be kliūčių ar
apribojimų**

Jei galvočiau apie ligas, pats galėčiau susirgti

Kai galvoju apie sveikatą, jaučiuosi išgydytas

**Kiekvieną akimirką, kiekvieną valandą, kiekvieną
dieną**

Jaučiuosi stiprus, jaučiuosi sveikas

Jaučiuosi laimingas, energingas ir džiaugsmingas

Sapnavau, kad sergu

Pabudau ir nusijuokiau, kai radau

Mano ašaros kaupiasi mano vokuose

Tai džiaugsmo ašaros, o ne liūdesio ašaros

Esu labai sveikas ir stiprus

Nepaisant ligų sapnų

O Dieve, leisk man patirti tavo džiaugsmą

Ir aš myliu tave ir tavo buvimą

Ar esu paklusnus, ar užsispyręs

Aš liksiu tavo mylimas, mano Viešpatie, amžinai

Leisk man visada jaustis sveikam

Ir aš laimingas savo gyvenime

Leisk man užpildyti tavo laimę

Leisk man suprasti, o Visažini,

Dėl Tavo išmintingos valios!

Savęs analizė: raktas į laimingą gyvenimą

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Palikime ego ribas ir klajokime po beribes, beribes dvasinio progreso pievas. Kaip laiko karavanas, amžinai keliaujantis gyvenimo takais, taip ir sielos karavanas turi keliauti galutinio išsiplėtimo keliais link dieviškosios dvasios slenksčio.

Iniciatyva atlikti svarbiausias gyvenimo pareigas dažnai lieka palaidota po žmogaus įpročių griuvėsiais ir nuolaužomis. Reikia išsivaduoti iš dusinančios šių įpročių įtakos ir pradėti sėti trokštamos sėkmės sėklas savo gyvenimo dirvoje. Gyvenimas įgyja vertę ir prasmę, kai atliekame svarbiausią ir pagrindinę užduotį: atrandame tikrąją savo egzistencijos prasmę ir vertę.

Žmonės turi suprasti, kad šie dinamiški kosminiai gyvenimo vaizdai nėra pateikiami be priežasties. Kiekvieną dieną matome naujus vaizdus ir kiekviena diena atneša naujų pamokų, kurias turime išmokti, sutelkdami dėmesį į galutinį žmogaus egzistencijos tikslą: atpažinti Aukščiausiąją Būtybę, paslėptą už gyvenimo šydo.

Milijonai žmonių niekada neužsiima savianalize. Psichologiškai juos galima palyginti su automatizuotais aplinkos produktais. Jie visą gyvenimą praleidžia užsiėmę pusryčiais, pietumis, vakariene, darbu, miegu ir vaikščiodami po pasaulį ieškodami pramogų bei pasilinksminimų. Jie nežino, ko ieško, kodėl to ieško ar kodėl nerado visiškos laimės ir ilgalaikio pasitenkinimo. Be savianalizės žmonės lieka automatais, valdomais aplinkos sąlygų.

Tinkama savianalizė yra veiksmingiausias būdas tobulėti ir lavinti savo potencialą.

Savęs analizė turi būti atliekama sąžiningai ir dorai. Geriausias būdas tai padaryti - kasdien užsirašyti savo mintis ir siekius, taip leidžiant jam susidurti su savo tikruoju „aš“ be pagražinimų ar apsimetinėjimų. Dauguma žmonių nesikeičia į gerąją pusę, nes nemato savo trūkumų.

Kiekvienas žmogus yra savo aplinkos ir paveldimumo produktas. Asmuo, gimęs tam tikroje šalyje, pasižymės tai šaliai būdingomis savybėmis. Gimęs Kinijoje ar Vakarų šalyje, greičiausiai pasižymės su tomis šalimis susijusiais bruožais ir savybėmis. Aplinka, kurioje gyvena individas, yra paveldimų veiksmų rezultatas: ankstesniuose gyvenimuose įgyti privalumai ir troškimai. Iš praeities įsikūnijimų įgytos savybės lemia individo gimimą šeimoje ar aplinkoje, kurioje jis atsiduria.

Skaitydami apie garsias šeimas, dažnai pastebime, kad didžiųjų žmonių vaikai nebūtinai yra tokio paties intelektualinio lygio kaip jų tėvai. Šis biologinis ir genetinis žmonių trūkumas kelia įtarimų ir klausimų: kodėl žmonių gyvenime nerandame tokių pačių rezultatų, kokius stebime augalų ir gyvūnų karalystėse, kur geros veislės paprastai išaugina geras veisles? Ieškodami atsakymo, turime pasinerti į žmogaus gyvenimo vidinį veikimą.

Neretai šeimoje, kurios specializacija - literatūra ir mokslas, vaikas visiškai nesidomi literatūra. Tiesa, kad jis gimė ir augo literatūrinėje aplinkoje tarp literatūros mylėtojų, tačiau jis neturi tokių pačių polinkių. Kodėl ir kaip atsiranda tokie paradoksai? Aplinka ir paveldimumas nepaaiškina šio reiškinių.

Tačiau už visų šių veiksmų slypi reinkarnacijos tiesa. Mes gimstame tam tikroje šeimoje dėl tam tikrų savybių panašumo. Tačiau kiekvienas šeimos narys yra savarankiškas individas, turintis bruožų, atsineštų iš ankstesnių gyvenimų. Dėl šios priežasties, nepaisant kai kurių biologinių ir genetinių šeimos narių panašumų, kiekvienas žmogus skiriasi nuo kitų charakteriu ir asmenybe.

Žmogus pasirenka gimti tam tikroje šeimoje ir tam tikroje socialinėje ar nacionalinėje aplinkoje dėl konkrečių priežasčių, kurias lemia jo praeities veiksmai. Šiuo požiūriu žmogus yra savo likimo architektas ir planuotojas. Tam tikru mastu galima nuspėti, kuo jis taps ateityje, analizuojant jo norus ir svarbiausius įpročius šiame gyvenime.

Štai kur slypi savianalizės svarba dvasiniam augimui. Kai kurie žmonės yra priklausomi nuo tragiškų romanų skaitymo, laikydami juos mėgstamiausiu žanru ir manydami, kad jais mėgausis visą likusį gyvenimą. Tačiau jei jie analizuotų save, pastebėtų, kad dėl nuolatinio tokio tipo literatūros skaitymo dažnai tampa prislėgti ir irzlūs. Dėl šios depresijos jie gali norėti atsikratyti šio įpročio ir vietoj to išsiugdyti įprotį skaityti dvasines knygas, kurios įkvepia jų mintis ir maitina jausmus pagrįstomis ir didingomis idėjomis. Jei jie tai pakeis, jie pastebės, kad jų gyvenimas dėl sąmoningo išvalgumo ir tvirto ryžto pasuko nuostabia nauja vaga.

Tiesa, kad galime labai greitai pasikeisti, jei tik norime, tačiau norint pakeisti metų metus susiformavusius modelius ir įpročius, reikia didelių pastangų ir stiprios valios.

Norint išnaikinti giliai įsišaknijusį įprotį, reikia mobilizuoti visas ryžto jėgas priešinga kryptimi, kol blogas įprotis bus neutralizuotas, o jo galia panaikinta. Daugumai žmonių tam trūksta reikiamos kantrybės ir atkaklumo. Tačiau reikia suprasti, kad tai, ką sukūrėme ar padarėme, galima ištrinti arba anuliuoti.

Analizuodami save, turėkite stiprų norą pašalinti savo silpnybes ir tapti tuo žmogumi, kuriuo esate skirti būti. Nenusiminkite ir nenusiminkite, kai atrandate trūkumą, kuriuos išryškina sąžininga savianalizė; verčiau laikykite tai galimybe nustatyti, į ką jūsų asmenybėje reikia atkreipti dėmesį.

Atsirado teorija, teigianti, kad mintis yra endokrininių liaukų produktas. Ši koncepcija nepagrįsta. Kūnas ir kaulai negali sukelti minčių. Protas yra visų dalykų, tiek bendrų, tiek specifinių, pagrindinis architektas. Kaip vanduo atvėsdamas tampa ledu, taip ir mintis įgauna fizinės formas kondensuodamasi. Viskas visatoje yra mąstoma fizinėmis formomis. Net endokrininis organas yra miniatiūrinio minties modelio fizinė išraiška.

Žmogaus fizinė ir psichologinė būseną yra glaudžiai susijusios. Pavyzdžiui, pastebėta, kad sergantys kepenų ligomis asmenys dažnai tampa irzlūs ir blogos nuotaikos. Kai žmogus kenčia nuo per didelės tulžies sekrecijos arba kepenų funkcijos sutrikimo, jis gali nenorėti šypsotis ar būti linksmas su visais sutiktais žmonėmis. Vietoj to, jis gali jaustis piktas ir irzlus. Mintys ir emocijos priklauso nuo fizinės būklės.

Kai pažeidžiami organai, tai neigiamai veikia protines jėgas, o tai savo ruožtu silpnina. Tie, kurie

valgo daug mėsos, dažnai yra linkę į pyktį ir irzlumą. Jei žmogus savaite gertų tik vynuogių sultis, jis jaustųsi žvalus ir darniai su visais.

Persivalgant ir vartojant netinkamą maistą, organizme susidaro ir išlieka daug toksinų, kurie neabejotinai neigiamai veikia protą, todėl jis tampa vangus, letargiškas ir lengvai sudirgsta. Protarpinis badavimas su vynuogių ar apelsinų sultimis padeda išvalyti organizmą, o tai savo ruožtu padeda atgaivinti smegenis ir suteikti joms energijos. Be to, įrodyta, kad gydomas badavimas vieną dieną per savaitę, o kartais ir tris dienas iš eilės (geriant vandenį ir sultis badavimo metu), padeda išvalyti organizmą nuo sukauptų toksinų ir atliekų. Pasiūlymas ilgiau nei tris dienas iš eilės turėtų būti atliekamas prižiūrint gydytojui arba badavimo specialistui.

Kartą sutikau septyniasdešimtmetį vyrą, kuris vilkėjo lengvus drabužius, be palto ir be kojinių, nors buvo labai šalta. Jis patikino mane, kad jam visai nešalta! Jis buvo pripratęs savo kūną prie šalto oro. Protas veikia kūną labiau nei kūnas protą, nors kūno cheminiai elementai nuolat veikia protą.

(Pastaba: Rimti maisto ir mitybos poveikio psichinei sveikatai tyrimai buvo atliekami jau daugelį metų prieš tai, kai Paramhansa padarė šį pastebėjimą. Žmonės, kurie augo skurde ir negavo tinkamos mitybos, neabejotinai pasižymėjo sutrikusia protine raida ir lėtesnėmis reakcijomis. Be to, mokslas parodė, kad kai kurios beprotybės formos [kurios vis dar laikomos nepagydomomis] žymiai pagerėjo vartojant tik vitaminus. Be to, kai kurių tipų

depresijos, nerimo ir kitų emocijų priežastis galima sieti su cheminių elementų disbalansu organizme.)

Nors protas daro didelę įtaką kūnui, neprotinga jo ignoruoti. Reikėtų teikti pirmenybę sveikam maistui, o ne nesveikam. Jei aplinkybės verčia gyventi su žmonėmis, kurie verčia jus irzlėti, patartina kartkartėmis pakeisti aplinką. Tačiau dar geriau už visa tai yra pakeisti savo psichologinę būseną, kad jūsų nejaudintų kitų veiksmai. Pakeiskite save ir galėsite gyventi ramiai ir laimingai bet kur.

Visas pasaulis yra tarsi psichiatrinis prieglobstis. Vieni žmonės kenčia nuo pavydo ir pavydo, kiti - nuo pykčio, neapykantos ir geismo. Jie yra savo įpročių ir emocijų aukos. Tačiau jūs galite susikurti ramybę savo aplinkoje. Analizuokite save. Emocijos turi aiškių pasekmių protui ir kūnui. Pavydas ir baimė išblyškina veidą, o meilė - jį spindintį. Kai galite būti ramūs, visada būsite laimingi.

Kad ir kokią „aš“ formą žmogus besistengtų ugdyti, jis turi stengtis išanalizuoti savo tikrąją prigimtį ir ugdyti geriausias jos savybes. Žmogus gali turėti moralinę, etinę, patriotinę, meninę ar verslumo tapatybę ir taip toliau. Jei jo tikslas yra atitikti aukščiausius moralinius idealus, jis turi gyventi sąžiningai ir turėti gerą valią bei geranoriškus ketinimus visų atžvilgiu. Tai yra dorybingo elgesio esmė. Būtent pasididžiavimas skatina tuos, kurie save pateisina, kritikuoti ir smerkti aplinkinius silpnuosius. Tačiau kilnaus charakterio ir supratingos sielos žmonės užjaučia kitus ir nesmerkia jų už klaidas, kylančias iš nežinojimo ir klaidingo vertinimo.

Tie, kurie turi materialistinių polinkių, dažnai be reikalo kenčia. Tokie žmonės turi išmokti

savikontrolės, antraip jie yra tarsi judantys fizinio pasaulio fragmentai, įpareigoti surūkyti tam tikrą skaičių cigarečių per dieną ir valgyti specifinį maistą. Jiems skauda galvą, jei praleidžia kavą ar pietus, ir jie gali miegoti tik ant čiužinio, turinčio specifines savybes. Nors patogumai yra gerai, nereikėtų leisti jiems pavergti savęs. Balansas yra būtinas, ir jei žmogus nesubalansuos savo psichinės, fizinės ir dvasinės prigimties, jis nepažins laimės. Neišmintinga leisti materialinei prigimčiai valdyti savo išmintį ir išvalgumą. Paskutinis žodis ir galutinis sprendimas visada turėtų priklausyti sąžinei ir išvalgai.

Paprastas gyvenimas ir kilnios mintys turėtų būti žmonijos tikslai. Turime nešiotis visus laimės elementus savyje. Tai įmanoma meditacijos ir sąmonės suderinimo su nuolat atsinaujinančiu dvasiniu džiaugsmu dėka. Dievas yra visuotinė palaima, ir darnoje su Juo jaučiame Jo džiaugsmą ir ragaujame Jo saldumą. Niekada negalime savo laimės priskirti jokiai išorinei įtakai. Kad ir kokioje aplinkoje gyvename ar dirbame, turime saugoti savo vidinę ramybę nuo jos įtakos. Analizuokite save ir tapkite tuo, kuo turėtumėte būti ir kuo norite būti. Žmonės retai išmoksta tikros savikontrolės; vietoj to jie daro tai, kas kenkia jų pačių gerovei, ir vis dėlto tiki, kad yra laimingi! Tačiau jų laimė yra iliuzinė. Tikrasis laimės ir sėkmės raktas slypi tame, kad darytumėte tai, ko norite, nes tai jūsų pareiga, ir susilaikytumėte nuo žalingų dalykų, nes jų vengti geriau.

Neturėtumėte nuolat galvoti apie daugybę rūpesčių ir interesų. Įvertinkite juos, kad nustatytumėte, ar jie tikrai svarbūs. Laikas yra brangus ir neturėtų būti švaistomas. Vienos naudingos knygos skaitymas gali pagerinti jūsų

savijautą daug labiau nei filmų žiūrėjimas. Dažnai sakau: „Jei skaitote vieną valandą, rašykite dvi. Jei rašote dvi valandas, pagalvokite tris. Jei galvojate tris valandas, medituokite visą laiką.“

Kad ir kur eičiau, visada išlaikau dvasinę ramybę ir tylą. Kompass rodyklė visada rodo į šiaurę. Taip pat ir protas visada turėtų būti nukreiptas į dvasinio džiaugsmo ašigalį; tada niekas negalės sutrikdyti jūsų ramybės ar sutrikdyti jūsų pusiausvyros.

Žmogus turėtų stengtis kiekvieną dieną būti geresnis nei praėjusią, antraip gali blogėti sveikata, vidinė ramybė ir laimė. Kodėl? Nes jis nededa pakankamai pastangų kontroliuoti savo mintis ir veiksmus. Žmonės susikuria savo įpročius ir gali juos pakeisti. Jei pastebite, kad esate linkę mąstyti neigiamai, apsupkite save gerais žmonėmis, skaitykite geras knygas ir medituokite. Jei reikia, draugų keitimas gali turėti teigiamos įtakos jūsų gyvenimui.

Kai pasiryžtate pasikeisti į gerąją pusę, atminkite, kad gera kompanija ir teigiama įtaka yra labai svarbios ir nepakeičiamos norint pasiekti savo tikslus. Aplinkos įtaka - gera ar bloga - yra stipresnė už valią, todėl bendraudami su kitais turėkite tai omenyje.

Savianalizė taip pat būtina savęs tobulinimui. Jei galite drąsiai ir be baimės analizuoti save, galėsite atlaikyti kitų analizę ir jų kritika jūsų nepaveiks.

Tie, kurie gilinasi į kitų trūkumus, yra plėšrūnai. Pasaulis pilnas blogio, todėl nereikėtų nei kalbėti blogai, nei galvoti blogai, nei daryti blogo. Verčiau reikėtų būti kaip rožė, skleisdama gerumo, tyrų ketinimų ir broliškos meilės kvapą. Leiskite žmonėms

pajusti, kad esate tikras draugas - statytojas, o ne griovėjas. Jei norite būti geresni, nei esate, analizuokite save ir ugdykite savyje kilnias savybes. Gera siela apie savo savininką kalba iškalbingiau nei žodžiais, nes ji skleidžia unikalią vibraciją, kurią kiti jaučia ir supranta be klaidų. Pagalvokite apie šviesą, ir tamsa išnyks. Studijuokite, apmąstykite ir darykite viską, ką galite, kad padėtumėte kitiems ir nuimtumėte nuo jų pečių nerimo, skausmo, baimės ir neteisybės našta.

Daugelis žmonių be tikslo klaidžioja per gyvenimą, neturėdami aiškaus tikslo. Apibrėžkite savo tikslą ir siekite jo pasiekti. Skirkite laiko savistabai ir asmeninei maldai. Yra daug įkvepiančių dalykų, kurie laukia, kol bus atrasti, tačiau mes dažnai švaistome savo laiką ir energiją nereikšmingiems dalykams. Laimės neateisime, nebent sutelksime dėmesį į didžiųjų asmenybių išmintį ir vadovausimės jų šviesa. Jų idėjas galima rasti kitose dvasinėse knygose ir raštuose, kurie mums padeda ir veda.

Mėgautis gyvenimo malonumais yra gerai, bet niekas nepakeičia vidinio gyvenimo ir savistabos, nes laimė priklauso nuo apmąstymų ir nuo didžiųjų protų pažinimo per jų idėjas, saugomas knygose, lygiai taip pat, kaip ir nuo to, kad apsuptumėte save gerais ir kilniais žmonėmis.

Vienatvė maloni tiems, kurie mėgsta kontempliaciją, bet tai nereiškia, kad reikia atsiriboti nuo žmonių ar izoliuotis. Kai norite bendrauti, darykite tai nuoširdžiai, su visa meile ir draugyste, kad jūsų draugai jaustųsi patogiai jūsų akivaizdoje ir

visada lauktų jūsų susitikimo bei malonios jūsų kompanijos.

Ramybė tau

Efektyvi rizika

Paramhansa Jogananda

Įėjau į atsiskyrėlio buveinę ir išdidžiai įteikiau savo mokytojai Sirri Yuktsuwar krepšį daržovių, sakydamas:

„Tai dovana jums, pone! Šiuos šešis didelius žiedinius kopūstus pasodinau savo rankomis ir rūpinausi jais per visą jų augimo etapą su motinos švelnumu savo kūdikiui.“

Šri Juktisvaras atsakė su dėkinga šypsena: „Ačiū. Prašau, laikykite jį savo kambaryje; man jo reikės rytoj ypatingai vakarienei.“

Ką tik atvykau į Puri miestą praleisti vasaros atostogų savo mokytojo pakrantės atsiskyrėlio namelyje. Šis dviejų aukštų, linksmas rekolekčių namas atsiveria į Bengalijos įlanką ir jį pastatė mokytojas, padedamas savo mokinių.

Kitą rytą anksti pabudau, atsigaivinęs sūraus jūros vėjelio ir ramaus atsiskyrėlio namelio žavesio. Išgirdau mokytoją mane šaukiantį melodingu balsu, tad žvilgtelėjau į meilės ir švelnumo kupinus žiedinius kopūstus ir atsargiai juos sudėliočiau po lova.

Mokytojas pasakė: „Eikime į paplūdimį.“ Jis ėjo priekyje, o aš su grupe jaunų mokinių sekiau paskui jį. Mokytojas priekaištingai į mus pažvelgė ir tarė:

"Prašau eiti dviem eilėmis, sinchroniškai žingsniuodami."

Tada jis mus, paklusnius jam, apžiūrėjo ir pradėjo kažką panašaus į:

O berniukai, būkite stiprūs ir žygiuokite tvarkingomis rikiuotėmis!

Mane sužavėjo tai, kaip sklandžiai mokytojas sugebėjo neatsilikti nuo grakščių savo jaunųjų mokinių žingsnių.

Mokytojas pažvelgė man į akis ir tarė: „Stok! Ar uždarei galines atsiskyrėlio namelio duris?“

Aš atsakiau: „Manau, kad taip, pone“.

Seri Yuktsuwar kelias minutes tylėjo, jo lūpose žaidė vos slopstanti šypsena, o tada galiausiai tarė:

"Ne, aš nepastebėjau, kad šventa meditacija neturėtų būti naudojama kaip pasiteisinimas apleisti fizinį maistą."

Pamaniau, kad jis juokauja, bet pridūrė: „Tavo šeši kalafiorai greitai taps penkiais“.

Grižome, kaip nurodė mokytojas, ir kai priartėjome prie ritualinės vietos, jis tarė:

„Palauk minutėlę. Žiūrėk, Mukunda (Paramhansa), kairėje pusėje, kiemo pusėje, kelio link. Netrukus kažkas ten ateis ir bus tavo bausmės priežastis.“

Slėpiau savo susierzinimą dėl šių neaiškių pastabų. Staiga pamačiau kelyje keistai šokantį ir beprasmiškai gestikuluojantį rankomis kaimietį. Vos neapsvaigau iš smalsumo ir įdėmiai įsižiūrėjau į

visiškai absurdišką vaizdą. Kai tik vyras ruošėsi dingti iš mūsų akių, Šri Juktsvaras tarė: „Dabar jis grįš“.

Kaimo gyventojas tuoj pat pakeitė kryptį ir pasuko link atsiskyrėlio namų galo. Perėjęs smėlėtą taką, jis įėjo į pastatą pro galines duris, kurių nebuvau užrakinęs, kaip buvo nurodęs mano mokytojas. Netrukus jis pasirodė nešinas vienu iš mano branginamų žiedinių kopūstų, jo pasididžiavimas buvo akivaizdus, kai jis žengė oriai ir pagarbiai.

Ši komiška scena, kurioje aš pasirodžiau kaip auka, nesutrukdė man vytis vagies, kurį persekiojau įnirtingu greičiu. Vos įveikusi pusę kelio, Šri Juktisvaras, drebdamas iš juoko nuo galvos iki kojų, pašaukė mane ir paprašė grįžti. Tarp linksmybių protrūkių jis paaiškino:

"Tas vargšas bičiulis labai troško žiedinių kopūstų, tad pamaniau, kad jam nepakenks nupirkti vieną iš tavo žiedinių kopūstų, kurių tinkamai neprižiūrėjai!"

Nubėgau į savo kambarį ir sužinojau, kad vagis buvo daržovių mėgėjas, nes jis nelietė mano auksinių žiedų, laikrodžio ar pinigų, kurie visi buvo išmėtyti ant antklodės. Vietoj to, jis buvo įslinkęs po lova prie paslėpto žiedinių kopūstų krepšelio, išpildydamas savo širdies troškimą.

Tą vakarą paprašiau Šri Juktvaro paaiškinti man tą įvykį, kuriame buvo ir šiokių tokių gluminančių bruožų. Mokytojas lėtai papurtė galvą ir tarė:

"Suprasite, kad vieną dieną mokslas netrukus atras daugybę nežinomų dėsnių."

Po kelerių metų, kai radijo stebuklai staiga nušvito apstulbusiam pasauliui, mokytojo pranašystė buvo prisiminta. Senosios erdvės ir laiko idėjos išnyko amžiams, nes dabar nėra nė vieno namo, kad ir koks mažas jis būtų, kurio nepasiektų daugybė pasaulinių radijo (ir palydovinių) kanalų. Net ir bukiausi protai atsivėrė ir išsiplėtė prieš nepaneigiamą vieno iš žmonių apibrėžiančių bruožų - egzistencijos visumos - įrodymą.

Komišką kalafioro istoriją galima suprasti palyginus ją su radiju. Mano mokytojas buvo visiškai siųstuvas ir imtuvas. Mintys tėra subtilios, eterinės vibracijos. Kaip jautrus radijas paima konkrečią programą iš tūkstančių visur transliuojamų programų, taip ir Šri Juktisvaras buvo imlus vienai minčiai - kalafioru apsėsto kvailio minčiai - iš nesuskaičiuojamų žmonių minčių, transliuojamų šiame pasaulyje. Mums einant link paplūdimio, mokytojas pajuto paprasto kaimiečio troškimą ir nedelsdamas ėmėsi veiksmų, kad jį išpildytų. Mano mokytojo šventa akis pastebėjo šokantį vyrą anksčiau nei mokiniai. Tai, kad pamiršau užrakinti atsiskyrėlio namelio duris, suteikė mokytojui patogų pasiteisinimą atimti iš manęs vieną iš mano mylimų augalų. Taigi, Šri Juktisvaras, atlikęs imtuvo vaidmenį, taip pat atliko ir siųstuvo vaidmenį. Atlikdamas šį vaidmenį, mokytojas galėjo nukreipti kaimietį atgal ir nueiti į konkretų kambarį, kad gautų vieną kalafiorą.

Įžvalga yra sielos vadovas ir iš tiesų pasireiškia žmoguje ramybės akimirkomis. Beveik kiekvienas žmogus yra patyręs nepaaiškinamą vidinę intuiciją arba sugebėjo veiksmingai perteikti savo mintis kitam žmogui.

Žmogaus protas, laisvas nuo nerimo trukdžių, gali atlikti visas sudėtingas radijo funkcijas: perduoti ir priimti mintis bei filtruoti nepageidaujamas. Kaip radijo stoties perdavimo galia priklauso nuo jos sunaudojamos elektros energijos kiekio, taip ir žmogaus proto, kaip radijo, efektyvumas priklauso nuo kiekvieno individo valios.

Visos mintys amžinai lieka visatoje. Gilios koncentracijos dėka nušvitęs mokytojas gali užfiksuoti ir perskaityti bet kurio žmogaus, gyvo ar mirusio, mintis. Mintys yra universalios, o ne individualios kilmės. Tiesos negali būti sukurtos, bet atrandamos. Klaidingos mintys - mažos ar didelės - kyla iš nepakankamo gebėjimo išvalgiai mąstyti. Jogos tikslas - nuraminti protą, kad jis galėtų išgirsti neklystantį vidinio balso vedimą be iškraipymų ar painiavos.

Radijas ir televizija vienu metu atnešė tolimų žmonių balsus ir vaizdus į milijonų žmonių namus. Tai buvo pirmasis mokslinis požymis, kad žmonija yra universali dvasia. Nors aklas subjektyvumas visomis priemonėmis bando dominuoti ir užgrobti žmonijos esmę, tai nėra kūnas, įkalintas konkrečiame erdvės taške, o veikiau universalios egzistencijos dvasia.

Šiuo atžvilgiu Nobelio fiziologijos premijos laureatas Charlesas Robertas Richetas rašė:

„Išties keista ir nuostabu, kad neįtikėtini gamtos reiškiniai vis dar pasitaiko. Kai jie įsitvirtins, jie mūsų nenustebins labiau, nei mokslas stebino praėjusiame amžiuje. Manoma, kad reiškiniai, kuriuos dabar lengvai priimame, nustoja mus stebinti, nes tapo suprantami. Tačiau taip nėra. Jei jie mūsų nebestebina, tai ne todėl, kad juos suprantame, o

todėl, kad jie tapo pažįstami. Jei mus stebina viskas, kas nesuprantama, tai turėtume stebėtis viskuo: į orą mestu akmeniu, gile, išaugančia į didelį ąžuolą, gyvsidabriu, kuris kaitinamas plinta, ir geležimi, kurią traukia magnetas.“

„Šiandieninis mokslas nebėra sudėtingas. Nuostabūs ir netikėti faktai, kuriuos išves mūsų palikuonys, dabar yra arti mūsų ir spokso į mus, taip sakant, nors mes jų nematome. Tačiau nepakanka pasakyti, kad jų nematome: mes nenorime jų matyti, nes vos tik pasirodo netikėtas ir nepažįstamas faktas, bandome jį ištraukti į bendruosius priimtų žinių rėmus ir pykstame, jei kas nors po to išdrįsta eksperimentuoti!“

Šaltinis: Jogo dienoraštis: autobiografija

Mačiau tave besislepiantį

Žiūrėjau į gėlę ir meldžiausi, ir tuoj pat pamačiau Tave, o Dieviškoji Dvasia, pasislėpusią joje. Ji skleidė Tavo buvimo kvapą, jos žiedlapiai buvo nuspalvinti Tavo rožiniu nekaltumu, o jos širdis spindėjo Tavo išminties auksu.

Ir mačiau Tavo visa apimančią galią, palaikančią jo ploną stiebą ir vešlius žalius lapus. O gyvenimo ir amžinybės paslaptis mačiau snaudžiančias žiedadulkių dulkėse, ir Tavo begalinis prisilietimas įkvėpė bitę ir uždegė jos krūtinę, kad ji pradėtų gurkšnoti Tavo saldumą.

Suteik man žinių apie Tavo kūrinijos stebuklus ir atskleisk man Tavo begalines paslaptis, paslėptas net mažiausiose piktžolėse, augančiose pakelėje.

Šnabždesiai iš amžinybės

Savo prigimties sutramdymas arba žalingų bruožų įveikimas

Apibrėžti temperamentą nėra lengva, bet mes žinome, kas tai yra. Kai esi susijaudinimo ir pykčio būsenoje, tavo elgesys nėra normalus ir tu nesi toks žmogus, koks turėtum būti. Dėl to jautiesi prislėgtas ir uždaras. Ir kas gali būti kvailiau, nei žmogui savo veiksmais ir reakcijomis sukelti sau nelaimę?

Niekam nepatinka kančia. Ar neturėtų žmogus kitą kartą, kai bus niūrios nuotaikos, savęs išanalizuoti? Jei taip padarys, supras, kad sąmoningai save liūdina. Kai žmogus yra tokioje niūrioje būsenoje, aplinkiniai jaučia jo kančią ir vengia jo draugijos.

Kad ir kur žmogus eitų, jis kalba daug be žodžių, nes bendra nuotaika atsispindi jo akyse, ir kiekvienas, kas į jį žiūri, jaučia iš jo sklindantį negatyvumą. Matydami tamsias, piktas emocijas, atsispindinčias jo akyse, kiti jaučiasi atstumti, verčiau atokiau nuo tų nerimą keliančių vibracijų. Pyktį pirmiausia reikia išvartyti iš proto veidrodžio, kad būtų galima ištrinti jo atspindį akyse.

Šiame pasaulyje žmogus gyvena stikliniame name, atviras kitiems, negalėdamas apsimesti ar apsimetinėti. Todėl jis privalo gyventi natūralų gyvenimą. Kodėl gi nepasielgus taip, kad pelnytų jam pagarbą ir susižavėjimą? Kodėl gi nepamačius kilnumo jo akyse ir džiaugsmo jo veide? Visos gerosios žmogaus savybės ir dorybės slypi viduje, po niūrumo ir kančios sluoksniu.

Ne tik kiti pastebi jo elgesį, bet ir jis pats stebi kitų. Kadangi nuolat stebėdamas aplinkinius, jis linkęs lyginti save su kitais, jis tampa psichologinio nelaimingumo auka. Arba jį gali apimti sielvartas ir neramumai dėl nuolatinių sunkumų, su kuriais jis

susiduria šiame pasaulyje. Temperamentas dažnai yra aplinkos poveikio rezultatas. Kiekvieną iš mūsų supantis pasaulis veikia skirtingai. Tačiau neturėtume leisti sau pasiduoti depresijai dėl išorinių aplinkybių. Ir kodėl turėtume nešti nerimą keliančios aplinkos įtakos naštą?

Kai kurie žmonės griebiasi demonstruoti neigiamas emocijas, kad išvengtų problemos ar situacijos. Tačiau toks neigiamas elgesys nėra nei pabėgimas, nei emocinis saugumo tinklas. Natūralu, kad retkarčiais laikinai pasiduodate liūdesiui ir melancholijai, tačiau nereikėtų leisti šiems jausmams jūsų kontroliuoti.

Kiekvienas asmenybės bruožas turi konkrečią priežastį. Norint pašalinti bruožą, reikia spręsti jo priežastį. Svarbu kasdien stabtelėti ir apmąstyti, išnagrinėti savo mintis ir motyvaciją, kad suprastumėte savo asmenybę ir išmoktumėte teisingo būdo su ja elgtis ir ją ištaisyti, jei ji kenkia. Galite atsidurti apatijos būsenoje, nenorėdami atsižvelgti į jokių kitų pasiūlymus. Šioje situacijoje labai svarbu sąmoningai stengtis puoselėti teigiamas ir įdomias patirtis. Saugokitės apatijos, kuri trukdo progresui ir paralyžiuoja valią.

Arba žmogus gali būti nusivylęs ir prislėgtas ligos, manydamas, kad negali atgauti sveikatos. Tokiu atveju sveikos gyvensenos principai turėtų būti taikomi siekiant sukurti sveiką ir produktyvų gyvenimą, pagrįstą moraliniais ir etiniais pagrindais. Be to, reikėtų kreiptis į Visagalią Dievą maldoje, kad ugdytume didesnę tikėjimą Jo gydomąja galia.

Jei žmogus įtikino save, kad yra nevykėlis ir nieko negali pasiekti, tuomet problemą reikėtų išanalizuoti ir išsiaiškinti, ar jis dėjo visas reikiamas pastangas.

Dievas valdo visą visatą iki smulkiausių detalių, o žmonija sukurta pagal Jo paveikslą. Todėl negalime teisintis ar teisintis dėl nesėkmių. Nebijokite darbo, kad ir koks sunkus jis būtų, nes darbas „stiprina“ kūną ir niekam nekenkia. Tačiau reikia išmokti dirbti ir ramiai mąstyti. Kai esate energingi ir ramūs, galite pasiekti tai, ko norite, nes jūsų mintys yra skaidrios.

Be to, kad neįdeda reikiamų pastangų, kad pasiektų sėkmės, dauguma žmonių taip pat yra protiškai neaktyvūs. Jie daug laiko praleidžia negalvodami. Kai kurie tai laiko poilsiu ir atsipalaidavimu. Tačiau tikro atsipalaidavimo metu protas yra ir aktyvus, ir ramus. Tomis ramiomis akimirkomis galima galvoti apie Dievą, gražų vaizdą ar malonią patirtį. Teigiamas, ramus protinis darbas gaivina ir suteikia energijos. Vis dėlto daugelis žmonių painioja kūrybines pastangas su stresu ir dirba įsitempę, nervingi.

Kūrybinis mąstymas yra geriausias priešnuodis nesveikam temperamentui. Šis temperamentas užvaldo sąmonę, kai žmogus yra neigiamos arba susijaudinusios būsenos. Kai protas neturi teigiamų minčių, jo savininkas tampa prislėgtas ir apimtas rūpesčių. Kartu su depresija ir nerimu ateina ir velnias, kuris apsigyvena to žmogaus mintyse ir visiškai jį kontroliuoja!

Todėl, mano drauge, dirbk ties kūrybinių idėjų vystymu. Kai neužsiimi fiziniu darbu, nuveik ką nors kūrybingo savo mintyse. Užimk tai, kad neliktų laiko stresui ir nerimui.

Kūrybinis mąstymas yra stulbinantis ir nuostabus, tarsi gyvenimas kitame pasaulyje. Kiekvienas turėtų ugdyti šį gebėjimą. Retai kada per savo paskaitas - ir ši yra viena iš jų - apgalvoju bent vieną žodį prieš jas pradėdamas. Tačiau vos tik pasineriu į temą, mano

siela pradeda man kalbėti apie nuostabius dalykus. Kai mąstai kūrybiškai, nejauti kūno ar neramių emocijų, nes tomis akimirkomis esi harmonijoje su dieviškąja dvasia.

Mūsų intelektą formuoja dieviškojo, kūrybinio intelekto, per kurį viskas įmanoma, paveikslas. Jei negyvename su šiuo sąmoningumu, tampame sudėtingų bruožų ryšuliu. Pozityvaus, kūrybiško mąstymo dėka įveikiame šiuos bruožus. Be to, kūrybiško mąstymo dėka randame atsakymus ir sprendimus į visus savo ir kitų klausimus bei problemas.

Bloga nuotaika yra kaip vėžys, graužiantis vidinę ramybę. Būtent todėl žmonės, turintys šiurkštų būdą, negali išvengti savo sunkumų ir bėdų.

Kad ir kokios sunkios būtų žmogaus aplinkybės, jis neturėtų pasiduoti nevilčiai. Jis gali triumfuoti savo mintyse. Kai žmogus, turintis nepastovų būdą, pralaimi, jis nuleidžia rankas ir pripažįsta pralaimėjimą. Tačiau tas, kuris išlaiko savo protą nepalaužiamą, yra tikrasis gyvenimo mūsų nugalėtojas, net jei pasaulis aplink jį siautėja kaip ugnikalnis.

Ar žmogus nori būti įkalintas, ar laisvas? Kai žmogus pernelyg save apriboja savo temperamentu, jis tampa nepajėgus toliau spręsti gyvenimo iššūkių. Kai tik neigiamos nuotaikos užtemdo jo protą, jo valia susilpnėja, o ryžtas susvyruoja. Temperamentingos tendencijos apgaubia smegenis sumaišties ir sumišimo rūku, pakenkdamos sveikam nuovokumui ir paversdamos visas pastangas bergždžiomis.

Galima įveikti savo pyktį, kad ir koks šiurkštus ir nemalonus jis atrodytų. Pirmiausia, jie turi pasiryžti nebebūti paniurę ir irzlūs. Jei nuotaikų kaita vis dėlto įvyksta nepaisant jų ryžto, jie turėtų ją išanalizuoti,

kad suprastų, kaip ji atsirado, ir imtis kokių nors konstruktyvių veiksmų.

Be to, nieko negalima daryti nerūpestingai, o su kruopščiu ir giliu protiniu susikaupimu. Turime užsiimti kūrybine veikla, nes Dievas apdovanojo mus beribiu potencialu. Koks pateisinimas pasiduoti psichologinei nesėkmei, pasiduodant sekinančioms ir nesveikoms mintims? Reikia išsivaduoti iš destruktyvių psichologinių būsenų, kurios stabdo tikrosios pažangos ratus. Jei ratai neatlaisvinti nuo stabdžių, judėjimas ir progresas neįmanomi. Kiekvieną rytą priminkite sau, kad Dievas yra su jumis ir kad ir kokie būtų jūsų sunkumai, jūs turite galią juos įveikti. Esate teisėtas Aukščiausiosios Dvasios galių paveldėtojas, todėl esate stipresnis už aplinkybes ir didesnis už įvykius.

Šviesus, protingas berniukas nemėgsta spręsti lengvų problemų; jis mėgaujasi sunkiomis. Tačiau daugelį žmonių gąsdina gyvenimo iššūkiai. Aš niekada jų nebijoju, nes visada meldžiausi: „Mano Dieve, sustiprink savo stiprybę manyje, išlaikyk mane pozityvų mąstymą, kad su tavo pagalba visada galėčiau įveikti savo sunkumus.“

Konstruktyviai mąstykite apie problemą, kol nebegalėsite daugiau galvoti. Kai sprendžiu problemą, dedu visas įmanomas pastangas, kad ją išspręščiau, kol galiu nuoširdžiai ir sąžiningai pasakyti: „Padariau viską, ką galėjau, ir tai yra viskas, ką galiu padaryti“. Tada pamirštu apie problemą.

Žmogus, kuris ilgai užsiciklina ties problemomis, tampa irzlus ir lengvai suirzta. Venkite to. Kai iškyla problema, užuot sutelkę dėmesį į ją, pagalvokite apie visus įmanomus jos sprendimo būdus. Jei pastebite, kad negalite aiškiai mąstyti, palyginkite savo

rūpesčius su panašiomis problemomis, su kuriomis susiduria kiti, ir mokykitės iš jų patirties, kad nustatytumėte keliuos į nesėkmę ir sėkmę. Pasirinkite žingsnius, kurie atrodo logiškiausi ir realiausi, ir įsipareigokite juos įgyvendinti. Visa visatos biblioteka saugoma jūmyse. Viskas, ką norite žinoti, jau yra ten. Norėdami tai atskleisti, jums tereikia mąstyti kūrybiškai ir novatoriškai.

Griežtas būdas atbukina supratimą ir užkietina jausmus, todėl žmogui neįmanoma sutarti su kitais. Namų gyvenimas turėtų būti šventovė, tačiau grubus būdas jį paverčia tragišku pragaru. Vyras grįžta namo ir randa žmoną prislėgtos nuotaikos, todėl neįmanoma su ja bendrauti. Arba jis gali grįžti prastos nuotaikos, todėl neįmanoma su juo diskutuoti. Dėl grubaus būdo žmonės ištinka daug bėdų. Kai šeimos narys kunka iš pykčio ar yra abejingas, jo būdas iš karto paveikia jus. Arba galbūt aplankote džiaugsmingą žmogų, bet pastebite, kad jis linkęs ginčytis ir skaudinti, todėl jūsų laimė akimirksniu paverčiama ašaromis ir norite atkeršyti tuo pačiu. Neleiskite, kad kitų žmonių būdas jus įskaudintų.

Keršyti lengva, bet meilės siūlymas yra geriausias būdas nuraminti kitų pyktį ir išvengti žalos. Ta meilė turi būti tyra, nes kai ji kyla iš širdies, ji turi magišką poveikį.

Negalime gilintis į pasekmes, net jei į mūsų meilę reaguojama abejingai. Meilė yra stipresnė už neapykantą, o jos poveikis yra galingas ir stulbinantis.

Ar žinote, kad jūsų sieloje slypi nuostabus sodas? Nuostabus minčių sodas, kvepiantis meile, gerumu, supratimu ir ramybe - sodas, kurio grožis ir žavesys pranoksta visas žemiškas gėles ir kvapnias žoleles. Jūs sukuriate kvapnią gėlę, kai kas nors jus

neteisingai supranta pykčio priepuolio metu, ir nuolat siūlote meilę. Argi tos meilės ir supratimo kvapas nėra patvaresnis ir tyresnis už bet kurią natūralią rožę? Todėl visada atminkite, kad jūsų protas yra sodas, ir palaikykite jį gražų ir kvepiantį tyromis, šventomis mintimis. Neleiskite jam tapti purvinu pelke, knibždančiu neapykantos bjauriais bruožais. Jei auginsite ramybės ir meilės gėles, persmelktas dangiško kvapo, dvasinio sąmoningumo bitė bus pritraukta į jūsų sodą. Kaip bitė ieško tik gėlių, kurios skleidžia saldžiausią medų, taip ir Dievas jus aplankys, kai jūsų gyvenimas bus kupinas saldžių, rožinių minčių. Pasiryžkite neleisti kenksmingoms, pūvančioms blogio ir pykčio piktžolėms augti jūsų gerų dvasinių savybių sode. Kuo labiau puoselėsite šventas savybes, kurios yra tarsi žydinčios gėlės, tuo labiau Dievas atskleis savo šventą buvimą jumyse.

Rytų išminties tekstai teigia, kad žmogus, kuris yra ramus ir susikaupęs tiek draugo, tiek priešo akivaizdoje, kurio neveikia šilumos ir šalčio, malonumo ir skausmo dvilypumas, yra labai brangus Dievui. Nuolat siūlydami meilę tiems, kurie yra atšiaurios ir žiaurios prigimties, ramybę tiems, kuriuos kankina baimės ir slegia rūpesčiai, švelnumą tiems, kurie turi kartėlį, džiaugsmą tiems, kuriuos slegia kančia ir apgailėtina, ir rodydami pavyzdį tiems, kurie nuklysta klaidų ir nuodėmės keliais, jūs įveikiate neigiamas savybes, sutelkdami savo mintis į naudingus ir kūrybingus siekius.

Dažnai sakau: „Jei skaitai valandą, rašyk dvi valandas; jei rašai dvi valandas, mąstyk tris valandas; jei mąstai tris valandas, visą laiką medituok.“

Dievas yra visos laimės šaltinis, ir Jį įmanoma pasiekti kasdieniame gyvenime. Tačiau žmogus dažnai užsiima dalykais, kurie veda į nelaimę.

Meditacija yra geriausias būdas atsikratyti blogų įpročių ir gyventi nuostabiame pasaulyje - pasaulyje, tokiam, kokį suvokė didysis išminčius, kai pasakė: „Viešpatie, aš giedojau Tavo palaimintąjį vardą ir pasiklydau Tavyje.“ Kai grįžau į šį suvokimą, supratau, kad palikau savo senąjį kūną ir atsidūriau naujame kūne, kurį man davei!

Indijoje yra panaši istorija apie kitą šventąjį. Ką tik mirė jaunas vyras, kurio kūnas buvo nešamas ant laužo. Gedėtojams jau ruošiantis uždegti ugnį, staiga pasirodė senas vyras, bėgdamas šaukdamas: „Sustok! Neuždekite ugnies! Aš panaudosiu tą kūną!“ Vos tik jis ištarė šiuos žodžius, seno vyro kūnas krito ant žemės negyvas, o jaunuolis pakilo nuo užkurto laužo ir nuskubėjo miško link. Senas vyras buvo didis šventasis ir nenorėjo nutraukti savo garbinimo, grįždamas į gyvenimą negyvame naujagimio kūne, todėl nusprendė panaudoti jauno vyro kūną savo dvasinėms praktikoms tęsti.

Yra daug nuostabių dalykų apie gyvenimą ir mirtį, kurie laukia, kol bus atrasti. Meditacija yra būdas, kuriuo turime gyventi harmonijoje su savo dieviškąja prigimtimi ir sutardami su Dievu. Mirtis gąsdina žmoniją, nes ji neleido Dievui patekti į mūsų gyvenimus.

Visi skausmingi dalykai mus pripildo siaubo ir baimės, nes mylime pasaulį nesuprasdami jo prasmės ir tikslo. Bet kai visame kame matome Dievą, baimė išnyksta. Mes visada „gimstame“ ir gyvenime, ir mirtyje. Tiesą sakant, mirtis yra klaidingas pavadinimas, nes mirties iš viso nėra. Kai gyvenimas pavargsta, nusimetame storą kūno apsiaustą ir grįžtame į švelnų, eterinį pasaulį.

Mirtis reiškia pabaigą. Vežimas su sulūžusiomis dalimis yra negyvas, nes jis pasiekė savo pabaigą.

Tačiau nemirtinga siela negali žūti. Kiekvieną naktį, kol miegame, siela gyvena eteriniame kūne, nežinodama apie fizinį kūną. Jei fizinės sąmonės praradimas reikštų mirtį, siela mirtų mums miegant. Tačiau mes nemirštame miegodami ir visiškai neprarandame sąmonės, nes pabudę prisimename, ar mūsų miegas buvo ramus, ar nepatogus. Panašiai ir mes nemirštame po mirties.

Tie, kurie leidžia savo protams sustingti, yra iš tiesų mirę. Norint išspręsti gyvenimo paslaptį, reikia kasdien atgimti. Tai reiškia kasdien stengtis vienaip ar kitaip tobulėti. Svarbiausia, turime melstis Dievui, kad suteiktų mums išminties, nes su išmintimi ateina viskas.

Norint tobulėti ir būti naudingam kitiems, reikia ugdyti supratimą, kūrybišką mąstymą ir konstruktyvius, naudingus veiksmus. Kiekvienas, siekiantis patekti į Dievo Karalystę, kasdien turi padėti kitiems kuo geriau. Eidamas šiuo keliu, patirsi gyvybingą džiaugsmą, kuris išsklaido nepageidaujamas savybes. Šis džiaugsmas taip pat yra neklystantis psichinės, fizinės ir dvasinės pažangos rodiklis. Be jokios abejonės, bus pasiekti aukštesni lygiai, nes tai yra kelias, vedantis į Dievo Karalystę.

Reikia dėti visas pastangas, kad įveiktume temperamentą, nes vos tik pasijuntame prislėgti ir irzlūs, pasėjame klaidų sėklas savo dirvoje.

Pasinaudojimas žalingais įpročiais yra laipsniška mirtis, tačiau pastangos kiekvieną dieną jaustis linksmam ir optimistiškam, nepaisant visų nerimą keliančių ir sielvartą keliančių išbandymų, reiškia šlovingą atgimimą. Jei šis žmogaus atgimimas nevirs didingu dvasiniu atgimimu, žmogui neįmanoma atsinaujinti; jis liks sustingęs.

Temperamentas yra užkrečiamas. Nerimo ir depresijos metu jis gali neigiamai paveikti didelę gyventojų dalį. Nereikėtų pernelyg rimtai vertinti nelaimingų gyvenimo įvykių. Geriau šiek tiek juoktis, nei liūdėti ir apgailestauti dėl kiekvienos nelaimės, kuri gali pasitaikyti jūsų kelyje.

Nuostabu būti optimistu ir visada stengtis šypsotis

Kai žmogus parodo drąsą, džiaugsmą ar bet kurią teigiamą savybę, jis atgimsta, o tai reiškia, kad jo sąmonė atnaujinama parodant tikrąją dvasinę prigimtį.

**Ir tai yra naujas dvasinis gimimas, kuris suteikia mums teisę pamatyti ir įžengti į Dangaus Karalystę
Ramybė tau**

Draugystė: pamatai ir ištvermė
Draugystė yra aukščiausia žmogiška Dievo noro parodyti savo meilę žmonijai išraiška
Dievas per tėvą ir motiną naujagimiui suteikia užuojautą ir švelnumą. Jų jausmai kūdikiui yra įgimti ir instinktyvūs, nes Dievas paskyrė, kad mūsų tėvai negali mūsų nemylėti.
Draugystė pas mus ateina kaip tyra besąlyginės Dievo .meilės mums išraiška

Du nepažįstami žmonės susitinka ir, iš karto pajutę nuoširdų troškimą, nori vienas kitam padėti. Ar kada nors analizavote šį reiškinį? Šis spontaniškas, abipusis draugystės troškimas kyla tiesiai iš šventojo traukos dėsnio. Abipusės ir sustiprintos draugystės aktai tarp dviejų sielų iš praeities gyvenimų pamažu sukuria dvasinį ryšį, kuris nenugalimai jas .suartina šiame gyvenime – kad ir kur jos būtų
Jei šio impulso nesuterš savanaudiškumas ir potraukis priešingai lyčiai, jis yra tyras ir nesuterštas. Deja, jį dažnai .gadina netyri sumetimai

Draugystė žydi ir klesti kaip rasota gėlė mūsų emocinių
jausmų medyje, tačiau ją teršia sugedę ir neapykantos kupini
.troškimai bei savanaudiškas, monopolistinis elgesys
Jei medžio šaknims tręšite kitokias trąšas, vaisiai bus
menki ir apleisti. Panašiai, kai kas nors maitina draugystės
medį savanaudiškais jausmais, jų nevertingi motyvai
iškreipia ir sugadina tos draugystės vaisius. Domėjimasis kuo
nors vien dėl to, kad jis turtingas ar įtakingas ir gali mums ką
nors padaryti, negali būti vadinamas draugyste. Taip pat ir
potraukis kam nors dėl jo gražaus veido nėra draugystė. Kai
tas veidas praranda savo jaunatvišką, kerintį žavesį,
„draugystė“ išgaruos ir taps praeities dalyku
Tiesa, kad draugystę sunku rasti visur. Kai kuriuos
žmones matai kiekvieną dieną ir niekada jų iki galo nepažįsti.
Kitus jautiesi pažįstantis labai artimai, nors niekada jų ir
nebuvai sutikęs. Reikia mokytis ir ugdyti tikslią vidinę
.intuiciją

Kad ir kur būtumėte, būkite atidūs ir, jei jaučiate tikrą
emocinį potraukį kam nors, turėtumėte sustiprinti draugystę
su tuo asmeniu, nes jis buvo jūsų draugas iš ankstesnio
.gyvenimo

Yra daug draugų, kuriuos pažinojome iš praeities
gyvenimų, bet tos draugystės nesubrendo ir nepasiekė viso
savo potencialo. Geriau kurti ant esamų pamatų, nei
kapstyti trumpalaikių pažinčių smėlyje. Lengva manyti, kad
turi daug draugų, kol jie nesukelia jums skausmo ar žalos,
.palikdami jus karčią nusivylimą

Bendraukite su žmonėmis, pasižyminčiais intelektu,)

(ir rinkitės draugą iš tų, kurie turi gerą moralę

Daugelis žmonių daro klaidą rinkdamiesi draugus, nes
juos apgauna paviršutiniška išvaizda. Vienintelis būdas
atskirti tikrus draugus – apmąstyti ir paprašyti Dievo jus su
jais sujungti. Turite stengtis rasti bendražygius tyru ir šventu
būdu. Tai reiškia apvalyti savo sąmonę nuo visų minčių apie
fizinį grožį ar bet kokią kitą išvaizdą, kurią laikote esminiais

veiksniais, lemiančiais jūsų jausmus kitiems. Jei tai padarysite, vieną dieną, Dievo malonės dėka, galėsite rasti nuoširdžių draugų aplink save, kad ir kur būtumėte, ir Dievas taip pat vėl sujungs jus, net jei tik dvasiškai, su toli esančiais draugais, nes tyri jausmai nepavaldūs materijos dėsniams ir nėra saistomi laiko ir erdvės. Pajusite Dievo meilę per tas nuolankias žmogiškas priemones, kurios Jam nesipriešina, bet leidžia Jo meilei tekėti per jas tyrai ir skaidriai. Iš tyraširdžių ateina jums šventos draugystės palaiminimai ir .apšviečia jus savo šviesa

Neįmanoma pritraukti tikrų draugų, nebent charakteris būtų apvalytas nuo savanaudiškumo ir nepageidaujamų bruožų. Didžiausias draugystės ir draugystės menas – elgtis kilniai ir pagarbiai. Tai reiškia būti dvasingam, tyriems motyvais ir ketinimais, nesavanaudiškam, laisvam nuo iliuzijų ir kliesių ir pradėti statyti didįjį draugystės pastatą .ant seniai paklotų pamatų

Tavo gyvenimu, niekas visame gyvenime nėra

Mano akis džiugina draugas, kuris pritaria

Ir kiekvienas draugas, kurio meilė nėra skirta Dievui

Nesu tikras dėl jo simpatijos

Draugystė ir meilė turėtų būti visuose žmonių santykiuose: tarp tėvų ir vaikų, tarp vyrų ir žmonių, tarp vyrų ir vyrų, tarp moterų ir moterų bei tarp vyrų ir moterų kaip brolių ir seserų. Tai tyra ir be jokių suvaržymų bei sąlygų. Kai jaučiate norą būti su kitais, tai, ką jaučiate, yra Dievo .buvimas

Draugystė yra dieviška motyvacija. Dievas rūpinasi savo žmonių vaikais ne tik per tėvus ir kelis giminaičius; Jis taip pat duoda draugų, kad suteiktų mums galimybių išreikšti .tyrą ir nuoširdžią meilę iš savo širdies gelmių Kuo mažiau žmogiškų trūkumų ir kuo daugiau dorybingų savybių žmogus turi, tuo daugiau draugų jis turės. Pranašai ir didžios asmenybės buvo visų draugai, ir norėdami būti

panašūs į juos, turime apvalyti savo meilę nuo
.savanaudiškumo dėmės

Kai galime įtikinti kitus savo meile
Ir kai per laiko ir kitų išbandymų išbandymus tapsime
tikri

Kažkas mus tikrai myli iš visos širdies
Ir mes jaučiame tą patį tam žmogui
Ne dėl asmeninės naudos, o tiesiog tam, kad pajusčiau
draugystės pulsą

Mes matome Dievo atspindį ir jaučiame Dievo buvimą
Ir mes girdime Dievo balsą toje palaimintoje draugystėje
Negalime leisti, kad mūsų meilė apsiribotų vienu
asmeniu, bet turėtume stiprinti šio švento meilės pamatus
.kituose, turinčiuose kilnius idealus

Jei bandysite – tegul jus Dievas saugo – užmegzti
draugystę su piktavališku žmogumi, nusivilsite. Pirmiausia
susidraugaukite su gerais žmonėmis, o tada toliau skleiskite
draugiškumo jausmus kitiems, kol pajusite meilę visiems ir
„galėsite pasakyti: „Aš esu visų draugas
Didieji pranašai jautė meilę kitiems, todėl gražiai atleido
ir ragino žmones atleisti įžeidimus bei susilaikyti nuo keršto
.tuo pačiu

Tikra draugystė yra šventa meilė, nes ji yra sąžininga,
tyra, tikra ir ilgalaikė

Vienas dvasinis filosofas gražiai apibūdino draugystę,
:kai pasakė

Pati didingiausia sandora, kurią galime sudaryti su savo „
draugais, yra pasakyti: Tegul tiesa būna tarp mūsų amžinai.“

Kaip gražu pasakyti apie tą ir tą: „Man nereikia su juo
susitikti, kalbėtis ar rašyti, kad įrodyčiau savo draugystę, ir
mums nereikia siųsti dovanų, kad patvirtintume savo
draugystę ir prisimintume vienas kitą, nes aš juo pasitikiu ir
pasikliauju juo taip, kaip pasikliauju savimi, kad ir kur jis būtų
“.ir kad ir koks jis būtų

Galime laisvai ir atvirai kalbėtis su savo draugais, jie
mūsų nesupras klaidingai, bet draugystė negali augti ir
klestėti tol, kol vienas iš kito duoda kokių nors užuominų,
.teiginių ar reikalavimų

Draugystė gali būti kuriama tik ant laisvės ir dvasinės

lygybės pamatų. Todėl turime elgtis su visais pagal tą
palaimintą šviesą, pripažindami, kad kiekvienas žmogus yra
sukurtas pagal Dievo paveikslą. Jei su kuo nors elgsiesi
.blogai, niekada nepatirsi jo draugystės saldumo
Daug kas eina gyvenimo keliais be draugų...

.Neįsivaizduoju, kaip jie gali tęsti savo kelionę

Tikri draugai retai kada mus neteisingai supranta, o jei ir

supranta, tai tik trumpam. Jei kas nors išduoda jūsų
pasitikėjimą ir ištikimybę, toliau skirkite jam savo meilę ir
supratimą, tarsi nieko nebūtų nutikę, lygiai taip pat, kaip
.tikėtės sulaukti supratimo ir meilės iš kitų

Bet jei tas asmuo ir toliau elgiasi taip, kad rodo panieką

ir neapykantą jums, ir toliau pliaukšteli jam ištiesta
draugystės ranka, tuomet geriau atitraukti ranką, kol jis
.pataisys savo elgesį ir taps vertas draugystės garbės

Draugystė turėtų prasidėti namuose. Jei šeimoje rasite
žmogų, kuris jums ypač tinka, pirmiausia stenkitės puoselėti
tą ryšį. Tada, jei jaučiate potraukį pažįstamam, kuris laikosi
.panašių vertybių, stenkitės sustiprinti tą draugystę

Visi savanaudiški troškimai ir geidulingi jausmai tarp

draugų turi būti pašalinti. Draugiški santykiai su gerais
žmonėmis turėtų būti stiprinami. Kuo daugiau apmąstysite,
tuo labiau atpažinsite draugus iš praeities. Apmąstymai
pažadina snaudžiančius prisiminimus apie draugus, kuriuos
.pažinojote ir mylėjote tolimoje praeityje

Yra daug žmonių, kuriuos pirmą kartą pamačiau

dvasinėje vizijoje, o vėliau sutikau

Draugystė – didi kosminė jėga. Kai trokštate draugystės,

net jei šalia yra nepažįstamasis, dvasiškai darniai sutariantis

su jumis, net ir Pietų ašigalyje, draugystės magnetizmas
.kažkaip jus suartins
Vien savanaudiškumas gali sunaikinti mumyse slypintį
.vienybės magnetą

Tas, kuris galvoja tik apie save, kenkia draugystės
.pamatams ir gadina jos šventas vertybes
Šie žmonės nesugeba pritraukti draugų, nes nesugeba
praplėsti savo akiračio ir priimti gyvenimo palaiminimų.
Dievas palaimino tavo šeimą, mano drauge, kad pirmiausia
išmoktum mylėti kitus, o paskui tą pačią meilę dovanotum
.visiems

Mūsų mylimieji yra paimami iš mūsų per mirtį ir kitas
aplinkybes, kad išmoktume mylėti ne tik žmones
žmogiškuosiuose santykiuose, bet ir pačią meilę – meilę, kuri
yra Dievas, esantis už visų žmogiškų kaukių. Ir su dieviška
meile galėsime mylėti kiekvieną kaip skirtingas Visatos
.Viešpaties apraiškas

Draugystė reiškia meilę investuoti be savanaudiškumo.

Santuokoje yra seksualinių įsipareigojimų, o šeimos
gyvenime – paveldėtų instinktų. Tačiau draugystėje nėra
jokių įsipareigojimų ar prievartos, nėra vietos jokiai prievartai
ar spaudimui. Tai spontaniškas prisirišimas, kylantis iš širdies
ir nesaistomas jokiais sąlygomis, išskyrus ištikimybės
sąlygą, be kurios jokia draugystė negali išlikti. Ši sąlyga yra
!abiejų draugų atsakomybė, nes tango šokti reikia dviejų
Dovanokime savo meilę visiems. Melskimės, kad
galėtume susitikti su praeities draugais ir sustiprinti su jais
draugystę, kad pagaliau suprastume ir būtume verti Dievo
.draugystės

Jei nemylėsime Dievo vaikų meile ir harmonija,
.negalėsime jausti žmonijos Viešpaties meilės
Nepažįstu nepažįstamo žmogaus. Ir kokia didelė laimė ir
!džiaugsmas
Net tas, kuris save laiko mano priešu, negali priversti
.manęs jaustis taip, lyg jo nekenčiu

Kai ateina tas pabudimas, jauti visų meilę
Meilė, kurią jauti Dievo kūriniams, niekada nemiršta
amžinai, bet auga ir stiprėja, kol draugų meilėje pajunti
.dieviškąją meilę, sklindančią iš Dievo širdies danguje

Ramybė jums, mūsų brangūs draugai
Atminties vystymas

**Žmonės yra unikalios būtybės dėl atminties
gebėjimo, kuris juos skiria nuo visų kitų būtybių.
Kiekviena siela trokšta spontaniškai ieškoti savo
dieviškosios kilmės per nesąmoningą savo šventojo
šaltinio prisiminimą. Tai paaiškina laipsnišką visko
visatoje evoliuciją. Pagal dieviškąjį planą, kiekviena
siela, įgydama žmogaus kūną - įskaitant išsivysčiusias
smegenis ir nervų sistemą - galiausiai įgyja
priemonės sąmoningai prisiminti savo esminę vienybę
su dieviškumu.**

**Atmintis - tai gebėjimas, kuriuo mes mintyse
prisimename savo patirtį; be jos pamirštume savo
gyvenimo supratimą ir turėtume kiekvieną dieną
pradėti iš naujo, kaip ir maži vaikai. Žmogus, praradęs
protą ir dėl to praradęs atmintį, elgiasi kaip vaikas.**

**Nėra jokios vertės ar svarbos laikyti egzaminus,
jei negalime jų prisiminti ir iš naujo išgyventi. Mes
mokomės nagrinėdami savo mintis, jausmus ir
motyvaciją bei analizuodami savo praeities veiksmus.
Žmogaus vertė ir svarba slypi tvirtoje atmintyje.**

**Pavyzdžiui, „Sami“ kiekvieną rytą pabudęs
prisimena, kad jis yra Sami, ir prisimindamas susieja
savo gyvenimo patirtį su vardu Sami.**

**Kai norime prisiminti praeities patirtį arba kai
mums jos vėl reikia, galime ją atgaminti per savo
pasąmonę. Prisimindami, ką darėme ar kas mums
nutiko anksčiau, galime atlikti bet kokią užduotį,**

kuriai reikalingas įgūdis, kurio išmokome ar praktikavome anksčiau. Taip pat galime atskirti, ką turėtume daryti, o ko turėtume vengti, priklausomai nuo situacijos.

Pasąmonė yra nuolat budri, fiksuoja visus žmogaus dienos išgyvenimus ir tęsia savo darbą net miego metu, stebėdama kūną kaip naktinis sargas. Pabudęs žmogus visada žino, ar jo miegas buvo ramus ir ramus, ar ne. Pasąmonės atminties galia yra vienas iš nuolat budrios ir palaimintos dieviškosios sąmonės gebėjimų.

To sąmoningumo sėkla pasėta kiekvienoje sieloje, nes siela iš prigimties supranta, kad amžinai gyvena Dieve. Atmintis yra amžinybės sėkla; jei ją puoselėjame ir ugdome, galime prisiminti visus šio gyvenimo įvykius ir praėjusius gyvenimus.

Kaip žmonės, mes galime prisiminti visus išbandymus, su kuriais susidūrėme šiame gyvenime. Tad kodėl negalime prisiminti visų dvasinių išbandymų, su kuriais susidūrė mūsų sielos?

Atmintis turi dvi prigimtis: žmogaus atmintį, kuri prisimena visą šio gyvenimo patirtį, ir šventąją atmintį, kuri prisimena sielos patirtį per visus jos įsikūnijimus. Dauguma žmonių yra susipažinę tik su žmogaus atmintimi.

Bet kodėl mūsų šventa atmintis snaudžia ir sustingusi, giliai snaudžia?

Kai kurie žmonės gali prisiminti labai įvairią patirtį: žmogiškąją ir dvasinę. Kiti negali aiškiai prisiminti net naujausių išgyvenimų.

Atmintis turi lygius ir laipsnius, priklausomai nuo proto suvokimo gebėjimo. Išsilavinimas, protinis susikaupimas, apmąstymai ir visa įsimintina patirtis yra būtini norint lavinti gerą atmintį. Neišvysčius atminties, žmogus negali įgyti išsamaus ir išsamaus

supratimo. Jei kas nors laiko testą ir jį pamiršta, praranda to testo vertę ir svarbą.

Pagerindami savo atminties kokybę, galime ją sustiprinti iki tokio lygio, kad galėtume prisiminti viską, įskaitant savo dangiškąją kilmę. O pažadinę savo šventąją atmintį - kad galėtume prisiminti visą savo praeities įsikūnijimų patirtį, taip pat ir savo nemirtingą dvasinę prigimtį - pasiekiame nemirtingumą.

Taisyklinga laikysena ir tinkami fiziniai pratimai yra naudingi atminties stiprinimui. Šiais laikais, kai rankinį darbą įvairiuose darbuose ir gyvenimo aspektuose pakeitė mašinos, žmonės tapo sėslūs ir jiems labai reikia reguliaraus mankštinimosi. Todėl buvo sukurtos automatizuotos mankštos priemonės, skirtos naudoti namuose ir pastatuose.

Sportuojant labai svarbu sutelkti dėmesį į gyvybinę energiją, kad gautumėte didžiausią naudą. Nepakanka tiesiog ištempti ir įtempti raumenis; turite pažadinti ir nukreipti gyvybinę jėgą, kuri suteikia jūsų kūnui stiprybės ir gyvybingumo.

Yra tam tikrų maisto produktų, kurie naudingi smegenims, kiti - raumenims ir nervams, o dar kiti - fiziniam vystymuisi ir įvairių organų bei kūno dalių palaikymui. Norint pagerinti atmintį, reikėtų vartoti maisto produktus, kurie stiprina smegenų veiklą. Pavyzdžiui, prieš miegą valgant maltus graikinius riešutus ir migdolus, sumaišytus su keliais lašais laimo arba apelsinų sulčių, galima pagerinti atmintį.

Jogai taip pat teigia, kad pienas ir sūris yra smegenų veiklą gerinantys maisto produktai. Jie siūlo nuovargio ir nerimo metu išgerti vienos ar dviejų laimų sulčių mišinį stiklinėje vandens, nusiplauti galvą šaltu vandeniu ir užpilti juo smilkinius, tarp

antakių, šnerves ir ausis. Dėl to atsipalaiduoja nervai, nurimsta protas ir pabunda gera atmintis.

Reikėtų vengti per didelio riebaus maisto vartojimo, nes tai gali sukelti riebalų sandėliavimą susidarymą ir sulipimą smegenų paviršiaus kraujagyslėse.

Indijos spiritistai teigia, kad kiauliena ir jautiena kenkia žmonių sveikatai. Šiose dviejose mėsos rūšyse yra daug šlapimo rūgšties. Be to, sakoma, kad ir kiauliena, ir jautiena turi silpną atmintį. Jų mėsos vartojimas, jų teigimu, gali pagerinti fizinius ir protinius gebėjimus.

Atmintį galima pagerinti praktikuojantis. Neteisinga sakyti, kad žmogus, kuris yra fiziškai silpnas nuo gimimo, niekada negali tapti stiprus. Visada yra galimybių ir potencialo pasiekti puikių dalykų visose gyvenimo srityse.

Turime žinoti, kaip ieškoti teisingo kelio ir teisingo būdo

Kai kurie gydytojai teigia, kad žmogus, turintis paveldimą psichinę negalią, toks išliks visą gyvenimą. Tačiau įrodyta, kad daugelį psichinių sutrikimų galima įveikti atliekant psichinės koncentracijos pratimus. Vakaruose šios srities tyrimų atlikta nedaug, todėl daugelis psichologų nėra gerai susipažinę su gilaus susikaupimo metodais, kurių prieš šimtmečius mokė didieji Indijos jogai.

Dauguma žmonių nežino teisingų susikaupimo lavinimo metodų. Protiniai gebėjimai jau yra, bet yra nepakankamai išvystyti. Nesugebėjimas lavinti protinių gebėjimų ir imlumo sukelia rimtų problemų. Kaip ir kūnui, smegenims reikia tinkamo mankštos, kad būtų sveika, aktyvi ir gyvybinga.

Todėl norint išsiugdyti gerą atmintį, reikia mankštintis, valgyti sveiką maistą ir pozityvų mąstymą.

Pabandykite prisiminti konkrečius dalykus ir užsiimkite mintyse vizualizacija. Pažvelkite į ką nors, sceną ar gražų vaizdą, tada pabandykite atkurti tą vaizdą savo mintyse. Bandymas prisiminti dainų ir giesmių melodijas ir jų giedojimas mintyse taip pat padeda lavinti atmintį.

Viskas, kas daroma su giliu ir dėmesingu sąmoningumu, pagerina atmintį

Poezija ir muzika pasižymi unikalia emocine kokybe. Mes visi lengvai prisimename giliausius savo gyvenimo liūdesius ir didžiausius džiaugsmus. Kodėl? Nes jausmas, slypėjęs už tų išgyvenimų, buvo stiprus. Bet koks intensyvus jausmas stiprina atmintį. Be to, eilėraščių rašymas ir protiniai pratimai, tokie kaip sudėtis ir atimtis, taip pat yra puikūs atminties ir dėmesio sutelkimo lavinimo metodai.

Norint pagerinti atmintį, viskas turi būti atliekama su giliu protiniu susikaupimu. Dauguma žmonių atlieka savo užduotis klaidžiojančiomis mintimis, todėl tarp jų veiksmų ir minčių susidaro didžiulis atotrūkis. Štai kodėl jie nieko gerai neprisimena. Jei žmogus nori ką nors prisiminti, jis turi tai daryti visiškai sąmoningai ir sąmoningai.

Tiems, kurie myli Dievą, galvojimas apie savo pareigas jas atliekant netrukdo jiems tuo pačiu metu galvoti apie Dievą. Tačiau meditacijos metu reikėtų galvoti tik apie Dievą. Reikėtų atkreipti dėmesį, kad meditacijos metu stiprėja atmintis ir plečiasi jos supratimo gebėjimas.

Kas yra meditacija? Tai sąjunga su visatos dvasia, peržengianti visus žmogiškuosius apribojimus ir stengiantis prisiminti, kad žmogus yra dvasia, o ne

kūnas. Kai medituotojas pradeda sąmoningas protines pastangas susijungti su nemirtinga siela, o ne su kūnu, kuriame gyvena tik vieną gyvenimą, jis prisimins daugelį savo praeities gyvenimo patirčių ir galiausiai prisimins, kad jis kilo iš Dievo širdies.

Dieve slypi viso žmogaus gyvenimo ir kiekvieno individo gyvenimo atmintis. Kai žmogus yra harmonijoje su savo dvasiniu „aš“, jo sąmonėje vėl iškils praeities epochos ir pamirštos nemirtingojo dieviškojo „aš“ galios. Meditacija reiškia prisiminti, kad žmogus nėra mirtingas kūnas, o nemirtinga siela: viena su Dievu.

Dieną esame linkę manyti, kad esame riboti žmonės, bet naktį, gilaus, besapninio miego metu, pamirštame savo žmogiškąją būseną.

Meditacijos dėka savo pastangomis galime pabėgti, net jei ir laikinai, nuo žemiškų prisirišimų. Galime atsisakyti fizinio sąmoningumo ir prisiminti, kad esame dieviškos dvasios. Tie, kurie atkakliai laikosi šios praktikos, tampa savo pačių šeimininkais ir tikraisiais vadovais.

Dievas davė mums atmintį, kad galėtume kurti ir prisiminti visa, kas gera ir kilnu. Piktnaudžiavimas atmintimi daro didžiulę žalą žmonijai.

Žmogus, kuris dėl praeities skausmo jaučia apmaudą ir neapykantą kitam žmogui, netinkamai naudojami jo atmintimi. Tačiau nėra nieko blogo prisiminti nemalonus patirtis, kad iš jų pasimokytume. Tokiu būdu žmogus analizuoja savo praeities veiksmus ir vengia kartoti tas pačias klaidas, kurios lėmė karčias ir skausmingas pasekmes.

Nereikėtų grįžti prie klaidingų minčių, nes jos ilgiau užsibus atmintyje. Dievas mums davė atmintį, kad galėtume išlaikyti gyvenimo pamokas ir teigiamą

patirtį. Praeities klaidingas mintis reikėtų išsklaidyti vengiant jų prisiminimo. Jei jos veržiasi į protą, turime atsisakyti jas priimti ar svetingai priimti.

Mes pakartojame: užsiciklinimas ties bloga patirtimi ir jos kartojimas yra Dievo mums duotos atminties netinkamas naudojimas. Verčiau reikėtų pasiryžti savo atmintį naudoti tik teigiamoms mintims ir kilnioms patirtims, o iš proto išvartyti visus nemalonus ir neapykantos kupinus prisiminimus.

Turime matyti, girdėti, ragauti, liesti, jausti ir trokšti visko, kas gera, sveika, patikima ir naudinga. Ir turime išsaugoti laimingas patirtis bei išbandymus savo atminties saugykloje.

Žmogus, kuris jaučia geras emocijas, mąsto kilniomis mintimis ir mato gamtoje tik gėrį, ir žmonės prisimins tik gerus dalykus.

Mums buvo duota atmintis kaip šventa dovana, kad galėtume praktikuotis prisiminti gerus dalykus, kol galiausiai sugebėsime prisiminti didžiausią gėrį: Dievą

Stebėdami gėrį ir teisingumą visame kame, vieną dieną suprasime, kad paslėpta dieviškoji galia sudaužys ir išsklaidys visas mažas minčių, pojūčių ir jausmų angas, pro kurias tik žvilgtelėjome į dieviškojo grožio ir harmonijos blyksnius kūrinijoje, o pro dvasinės sąmonės langą pamatysime visišką gėrį ir absoliutų tobulumą.

Prašome Dievo padėti mums pažadinti ir atgaivinti amžinąją šventos atminties liepsną, kol ji išsklaidys užmaršties ir aplaidumo tamsą, kad galėtume prisiminti, jog buvome ir tebeesame viena su Dievo dvasia ir Jo visuotine meile.

**Jei ryte prisimeni Dievą
Vidurdienį ir vakare**

**Jausitės energingi ir linksmi
Skristi kaip erelis danguje
Jūs leisite laiką patogiai
Ir tai sklinda kaip kvapas ore
Pasitikėjimas Kūrėju - aštriausias
ginklas**

**Apsiginkluokite tikrumu ir viltimi
Jei ieškote Dievo, teisumo šaltinio,
Ji tampa turtinga, ne, ji tampa
turtingiausia iš turtingųjų
Įrodytas faktas**

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

**Neatmeskite mano žodžių skeptiškai, prieš tai
patys neišbandę metodo. Galbūt esate pavargę
girdėti daugybę teorijų, kurios neturi jokios įtakos
jūsų gyvenimui. Tai, ką sakau, nėra teorija, o įrodytas
faktas, ir aš pabandysiu jums parodyti, ką iš tikrųjų
galima patikrinti.**

**Man pasisekė sužinoti šią mokslinę tiesą iš vieno
didžiojo Indijos išminčių prieš daugelį metų. Galbūt
stebitės, kodėl jus drąsinu ir atkreipiu jūsų dėmesį į
šiuos faktus. Ar turiu kokių nors savanaudiškų
motyvų? Mano atsakymas - visiškai ne. Aš tiesiog
noriu jums pateikti šias tiesas, tikėdamasis mainais
gauti tyro džiaugsmo už tai, kad padėjau jums rasti
laimę jas praktikuojant ir patiriant jų palaimą.**

**Dabar, kad bent jau bendrai suprasčiau procesą,
turiu remtis kai kuriais fiziologijos aspektais. Kalbėsiu
apie pagrindinių centrų arba ašių veikimą ir elektros
srovę, tekančią iš smegenų - per šiuos centrus - į**

išorinius ir vidinius jutimo organus, palaikydama juos gyvus ir gyvybingus.

Yra šeši pagrindiniai centrai, per kuriuos gyvybinė srovė arba gyvybinė elektra perduodama visai nervų sistemai. Šie centrai yra:

- 1 Medulla centras**
- 2 Gimdos kaklelio centras**
- 3 Dorsalinis centras**
- 4 Juosmens centras**
- 5 Sakralinis centras**
- 6 Uodegikaulio centras**

Smegenys yra aukščiausias elektros skirstytuvas (aukštesnysis centras), ir visi centrai yra sujungti vienas su kitu ir veikia veikiami aukščiausiojo centro (smegenų ląstelių). Smegenų ląstelės siunčia gyvybinę srovę (arba elektrą) per šiuos centrus arba slankstelių aksonus, kurie savo ruožtu iškrauna savo elektros krūvį į aferentinius ir perduodančius nervus, kurie perima jutiminių impulsų, lytėjimo, regos ir kt. pojūčių funkcijas.

Ši smegenų skleidžiama elektros srovė yra fizinio kūno (įskaitant jo vidaus ir išorės organus) gyvybės šaltinis. Per šią elektrinę terpę jutiminė informacija perduodama į smegenis, sukeldama minčių apdorojimą.

Jei siela nori sustabdyti nerimą keliančių kūno pojūčių pranešimų srautą (kurie padeda atsirasti tarpusavyje susijusioms minčių kilpoms), ji turi kontroliuoti elektros srovę ir pakeisti jos tekėjimą iš

visos nervų sistemos į septynis pagrindinius centrus (įskaitant smegenis), kad tokiu būdu galėtų visiškai pailsėti išoriniai ir vidiniai organai.

Miego metu elektriniai ryšiai tarp smegenų ir jutimo organų yra iš dalies nutrūkę, todėl įprasti pojūčiai, tokie kaip klausa ir lytėjimas, nepasiekia smegenų. Kadangi šis nutrūkimas yra nepilnas, bet koks pakankamai stiprus išorinis dirgiklis gali atkurti šį elektrinį ryšį, leisdamas dirgikliui pasiekti smegenis ir pažadinti žmogų. Tačiau miego metu į vidaus organus - širdį, plaučius ir kitus - teka nuolatinė elektros srovė, palaikydama jų gyvybę ir veikimą.

Kadangi miego metu kūno elektrinis aktyvumas nėra visiškai kontroliuojamas, fiziniai pojūčiai, tokie kaip diskomfortas, liga ir stiprūs išoriniai dirgikliai, gali sutrikdyti miegantįjį. Tačiau, naudodami moksliškai pagrįstą metodą, galime vienu metu ir visiškai kontroliuoti tiek vidines, tiek išorines kūno funkcijas - tai yra praktikos viršūnė. Tačiau norint pasiekti visišką kontrolę, gali prireikti daugelio metų atsidavusios praktikos.

Kaip po miego, kuris yra kūno poilsis, atsigaivina išoriniai organai, taip ir vidaus organai, taikant šį mokslinį metodą, labai atsigaivina, padidėja jų jėga, o tai padeda prailginti gyvenimą.

Lygiai taip pat, kaip nebijome miego, kad mūsų pojūčiai liktų snaudžiantys ir negalėtų funkcionuoti, taip ir neturėtume dvejoti praktikuoti sąmoningą mirtį, tai yra suteikti poilsį savo vidaus organams. Tada mirtis bus mūsų kontroliuojama, kad, kai pamatysime, jog šie fiziniai namai apgriuvę ir netinkami gyventi, galėtume juos palikti noriai ir

visiškai sąmoningai. „Paskutinis priešas bus nugalėtas - mirtis.“

Šį metodą galime iliustruoti šiuo pavyzdžiu:

Jei pagrindinė miesto telefono stotis sujungta su skirtingomis miesto dalimis, skambinantieji tose dalyse gali nuolat prisijungti prie centrinės stoties per laidais tekančią elektros srovę, nepriklausomai nuo stoties valdymo ar kontrolės. Tačiau jei pagrindinė telefono stotis nori atjungti įvairias stotis, ji gali išjungti pagrindinį elektros jungiklį, taip sustabdydama elektros energijos tiekimą į skirtingas miesto dalis.

Panašiai mokslinis metodas suteikia mums reikiamą procesą, kaip gyvybinę srovę, paskirstytą po visą kūną, nukreipti į mūsų centrinius regionus, būtent stuburą ir smegenis. Šis metodas veikia magnetizuodamas stuburą ir smegenis, kuriuose yra septyni pagrindiniai energijos centrai. Dėl to gyvybinė jėga, paskirstyta po visą kūną, yra pritraukiama ir perduodama per stuburą į smegenis. Pasiekusi smegenis, mes ją jaučiame ir patiriame kaip šviesą. Šioje būsenoje dvasinis „aš“ gali išsivaduoti iš fizinių ir protinių trukdžių.

Dvasinį „aš“ trikdo įeinantys telefono skambučiai - prieš jo valią - iš dviejų „žmonių“ klasių: aukštosios klasės (minčių) ir žemosios klasės (fizinių pojūčių). Norėdamas nutraukti ryšius su šiomis dviem klasėmis, jis turi prijungti elektrą, tekančią telefono laidais, prie centrinės baterijos, išjungdamas elektros jungiklį (t. y. praktikuodamas meditaciją), kad galėtų mėgautis ramybe ir laisve.

Dėmesys yra pagrindinis energijos skleidėjas ir paskirstytojas, atsakingas už gyvybinės elektros srovės perdavimą iš smegenų į jutimo ir motorinius nervus. Pavyzdžiui, kai atbaidome erzinančią musę, dėmesio galią panaudojame elektros srovei į motorinius nervus siųsti, todėl atliekame norimą rankos judesį. Tai miniu norėdamas susidaryti vaizdą apie dėmesio galią, kuria kūne esanti elektros srovė gali būti valdoma ir nukreipiama į minėtus centrus.

Čia norėčiau apibūdinti būsenas, kurios atsiranda po visiško bioelektrinės srovės valdymo. Iš pradžių žmogus patiria labai patrauklų pojūtį dėl stuburo magnetizmo. Tačiau nuolatinė ir ilgalaikė praktika sukels sąmoningos palaimos būseną, kuri panaikins kūno sąmonės susijaudinimą.

Šią palaimos būseną apibūdinome kaip savo galutinį tikslą ir visuotinę būtinybę, nes joje patiriame tikrąjį Dievo suvokimą arba palaimą ir jaučiame savo sąmonės išsiplėtimą. Kuo daugiau patiriame šią būseną, tuo labiau mažėja ir išnyksta mūsų individualumas (mūsų mažasis „aš“ arba ego), tuo greičiau artėjame prie kosminės sąmonės ir tampame artimai bei tiesiogiai susiję su Dievu.

Iš tiesų religija yra ne kas kita, kaip mūsų individualaus „aš“ sunaikinimas kosminėje sąmonėje. Todėl šioje palaimos būsenoje mes kylame tikėjimo kopėčiomis, palikdami tvankią pojūčių atmosferą ir minčių sumaištį, ir įžengdami į dieviškosios palaimos sferas.

Šiuo metodu mes suvokiame kosmines tiesas, ir kai ši palaiminta būseną tampa tikra - nuolatinės praktikos dėka - mes nuolat atsiduriame palaimintojo Viešpaties mumyse akivaizdoje ir savo pareigas

atliekame geriau, nežiūrėdami į darbo vaisius, todėl labiau rūpinamės pareigomis nei savimi (ego) ir malonumo bei skausmo pojūčiais, kuriuos tas ego sukuria.

Visų religijų - krikščionybės, islamo ir hinduizmo - mokymuose slypi esminė tiesa: jei žmogus neatpažįsta savo esmės kaip dvasios - palaimos šaltinio, - jis liks supančiotas riboto mąstymo ir paklusnus nepalenkiamiems ir neatleidžiantiems gamtos dėsniams. Savo tikrosios prigimties pažinimas atneša amžiną laisvę. Mes negalime pažinti Dievo, išskyrus pažindami save, nes mūsų prigimties esmė yra panaši į Jo. Žmonės buvo sukurti pagal Dievo paveikslą. Kruopščiai ir nuoširdžiai praktikuodami tikrąją mokslinę meditaciją, jūs pažinsite save - tai yra, suprasite, kad esate palaiminta dvasia - ir pažinsite Dievą.

Dvasinės meditacijos metodai apima visas būtinas priemones Dievui pažinti. Jie nesigilina į religijų ir įsitikinimų skirtumus, nes kai kurie iš šių skirtumų sukelia painiavą žmonių mąstyme.

Mokslinės meditacijos pranašumas prieš kitus metodus slypi jos glaudžiame ryšyje ir tiesioginiame veikime su tuo, kas mus saisto prie mūsų riboto „aš“: gyvybine energija. Užuoat nukreipusi šią energiją, tai yra, nukreipusi ją į vidų ir integravusi į besiplečiančias ir besiplečiančias dvasios galias, ji teka į išorę, nuolat palaikydama kūną ir protą judesyje, sukeldama dvasinio „aš“ sutrikimus fizinių pojūčių ir trumpalaikių minčių pavidalu.

Kadangi gyvybinė energija teka į išorę, pojūčiai ir mintys iškreipia tyros, ramios sielos vaizdą. Šis metodas moko mus nukreipti gyvybinę energiją į vidų.

Todėl tai tiesioginis ir neatidėliotinas metodas, vedantis mus tiesiai į sielos sąmonę: į palaimintą Dievo sąmonę, nereikalaujant jokios kitos terpės.

Šis metodas skirtas koreguoti ir nukreipti gyvybinės energijos srautą, koreguojant ir reguliuojant vieną iš žinomų apraiškų, tiesiogiai susijusių su pačia gyvybine energija.

Verta paminėti, kad visi pasaulio religiniai keliai rekomenduoja naudoti tiesioginį ar netiesioginį metodą, užuominą ar aiškų, gyvybinės energijos srautui kontroliuoti ir jos kryptiai pakeisti, kad peržengtume kūno ir proto ribas ir pažintume sielą, pažindami jos prigimties esmę ir jos esmės prigimtį.

Gyvybės buvimas žmoguje yra išlikimas, o jos nebuvimas - sunaikinimas. Todėl metodas, kuris padeda tiesiogiai kontroliuoti gyvenimą, yra geriausias.

Skirtingų kartų ir šalių išminčiai rekomendavo metodus, kurie tiko žmonių, tarp kurių jie gyveno, protui ir aplinkybėms. Vieni pabrėžė maldą, kiti - jausmus, tretieji - veiksmus, kiti - meilę, o dar kiti - protą ar mąstymą ir apmąstymus. Tačiau jų motyvai buvo tie patys.

Jie visi patvirtino fizinės sąmonės peržengimo būtinybę, pakeičiant gyvybinės energijos tėkmę taip, kad ji tekėtų į vidų. Jie taip pat teigė savęs pažinimo ir jo išnirimo iš už uždangų būtinybę, lygiai taip pat, kaip saulės atvaizdas aiškiai ir ryškiai matomas ramiame, ramiame vandenyje. Jie visi pabrėžė meditacinio metodo pagrįstumą ir veiksmingumą, nereikalaujant jokio kito tarpininko.

Taip pat reikėtų pažymėti, kad šio metodo praktikavimas netrukdo lavinti psichinių ar fizinių stiprybių, kaip ir netrukdo naudingai socialinei veiklai, kurią lemia subtiliausi ir rafinuotiausi jausmai bei kilniausi motyvai, skirti tarnauti žmonijai.

Iš tiesų, mes propaguojame ir rekomenduojame holistinį individo vystymąsi, nes šis vystymasis neišvengiamai palengvina šio kelio praktikavimą, o ne jam trukdo. Vienintelis reikalavimas - suprasti ir stropiai praktikuoti kelią, o tada visi veiksmai ir siekiai bus ieškotojo interesais.

Esminis šio metodo aspektas yra teisingas gyvybinės energijos, kuri palaiko žmogaus kūną ir išlaiko jį gyvybingą bei energingą, supratimas.

Trumpi išgijimo patvirtinimai

Viešpatie, Tavo palaimintoji šviesa šviečia iš visų religijų pranašų, šventųjų ir išminčių, taip pat ir iš manęs. Ši šventoji šviesa yra kiekvienoje mano kūno ląstelėje ir audinyje, ir Tavo malonės dėka esu sveikas ir stiprus.

O sąmoningas kosminis aktyvumas

Tu gyvas manyje!

Dievo galia kietą, skystą ir dujinį maistą paverčia gyvąja energija

Kad palaikyčiau savo kūną

Viešpatie, mano kūno ląstelės sudarytos iš šviesos

Tai yra tavo esmė, nes tu esi tobulumo dvasia

Tada ji saugi, nes tu esi gydymo šaltinis

**Jo esmė yra dvasia, o tu esi dvasia plačioje
visatoje**

Ir tai amžina, nes tu esi egzistencijos šaltinis

Nes tu esi amžinybės prasmė

Jaučiuosi atsinaujinęs, stiprus ir energingas

Jūsų veikla perpildyta gyvenimo

Ir mano kūnas teka per jį

Gydomoji dvasios galia

Aš buvau sukurtas kaip šviesa

Iš grynios Dievo esmės

Aš visada jaučiuosi sveikas

Nes tai yra manyje

Jo stiprybė ten yra

Kiekvienoje kūno dalyje

Skrandis stiprus, nes jame glūdi Jo šviesa

Visų negalavimų gydytojas!

**Aš tikrai žinau, kad visas ligas, įvairiomis jų
formomis, sukelia**

**Dėl sveikatos taisyklių nepaisymo ligą pašalinsiu
sveiku maistu.**

**Tinkamas fizinis krūvis, sveikas mąstymas ir geri
ketinimai**

**Viešpatie, Tavo šviesa yra kiekviename mano
kūno atome**

**Kiekvienoje mano ląstelėje
Kiekvienoje kraujo ląstelėje,
Ir kiekvienas mano kūno nervas
Mano smegenyse ir audiniuose
Todėl esu geros sveikatos ir savijautos
Nes tu gyveni manyje ir esi gydanti jėga
Dievo šviesa ir gerovė persmelkia tamsius mano
fizinių negalavimų kampus
Jo gydomoji šviesa šviečia kiekvienoje mano kūno
ląstelėje
Taigi jis yra garsas, nes jame yra Jo šviesa
Taip pat ir Jo tobulumas
Ypatingas dėmesys minties galiai
Manau ir žinau, kad mano veikla prasideda
Iš smegenų į kūną
Šviesos pliūpsnis veržiasi pirmyn
Iš mano audinių šaknų
Ir tai teka iš mano smegenų
Į ląsteles ir nervus
Ir pastraipose jis pradeda
Gydomosios galios srautas
Iš stuburo
Kaip putos arba purškikliai**

Maitinti kūno ląsteles

Gryna gerovė!

Viešpatie, aš garbinu Tave

Visame gerame

Ir aš matau tavo teisumą

Kiekvienoje šviesioje idėjoje

**Jūsų absoliuti galia - vaistas nuo kiekvieno
negalavimo**

Tai yra manyje, todėl nejaučiu nuovargio

Tegul šviečia tavo gydomoji šviesa

Iš gilaus nežinojimo tamsos

Kur šviesa, ten tobulumas ir tyrumas

Jausme, valioje ir mintyse

**Tada nukreipk mano jausmus kartu su mano valia
ir mintimis**

**Kad galėčiau išmintingai ir sveiku protu
vadovautis**

Kiekvieną dieną ieškosiu sielos džiaugsmo savyje

Ne per malonumus

Dievas stebi mano mintis ir veda jas

Saugumo pasaulis ir taikos perspektyvos

Išvalysiu savo protą nuo visų baimių

Žinojimas, kad Dievas mane palaiko ir veda

Jis palengvina mano kelią

Ir Jis man viską palengvina

Kiekvienoje situacijoje ir srityje

Mano absoliutus pasitikėjimas Dievu yra vaistas

Ir aš iš to gaunu naudos ir išgijimo

Ramybė tau

Išmintis ir dvasinės įžvalgos
Reikia būti savo paties šeimininku ir elgtis atitinkamai,
vadovaujantis ne rutina ir užgaidomis, o laisva valia ir
.išmintimi

Žmogaus teisė ir gebėjimas yra susikurti savo rojų ir juo
mėgautis, nes jis turi visas priemones tam pasiekti, nes
Dievas suteikė jam gebėjimą nukreipti savo mintis į Jį ir Jį
.pažinti

Didžiausias dalykas gyvenime yra gyventi savo aiškios ir
.ramios sąžinės tvirtovėje

Sutelkdami mintis į Dievą ir meldamiesi iš širdies,
galime patirti Jo palaimintą buvimą
* * *

:pabrėžimas

Dievo šviesa pripildo mane ir šviečia per mane,
išnaikindama visas ligas ir suteikdama man sveikatą bei

gerovę. Jo dieviškoji šviesa šviečia kiekvienoje mano kūno
.ląstelėje, todėl mano kūnas yra sveikas ir aš jaučiuosi gerai

* * *

Tą dieną, kai prisiminsite savo dangiškąją kilmę, jūsų
.sąmonė atgims didžiuosiuose dieviškuose Dvasios namuose

Atrodo, kad žmogaus protas ir valia yra palaidoti po
nežinojimo žeme. Jei išminties auksas nebus išgautas [iš
sielos kasyklos], ištirpdytas ir suformuotas į aštrius
psichologinius įrankius, neįmanoma iškirsti ir išnaikinti blogio
.augalo, augančio žmogaus sąmonės sode

Didingi ir nuostabūs kalnai, nuostabi žmogaus kūno
mechanika, šviežios ir ryškios rožės bei gėlės, žalios žolės
.kilimas, kilnių sielų didybė ir rafinuotų minčių didybė
Ir meilės gelmė, visa tai primena mums Dievą, kuris yra
viso kilnumo, didybės ir grožio šaltinis

* * *

Sutelkti mintį yra raktas į žmoguje slypinčios galios
pažadinimą ir aktyvavimą. Susikaupimas reiškia minties
sutelkimą į vieną tašką. Pagrindinė daugelio nesėkmių
priežastis yra susikaupimo stoka. Dėmesį galima palyginti su
žibintuvėliu; kai jo spindulys pasklinda plačiame plote, jo
intensyvumas silpnėja. Tačiau tas spindulys tampa stiprus ir
aiškus, kai sutelkiamas į konkretų tašką. Žmonės, turintys
išskirtinį protą, yra labai susikaupę, geba visą savo psichinę
.energiją sutelkti į vieną dalyką vienu metu

* * *

Tikroji meilė – širdies ir sielos meilė – yra dieviškoji
meilė. Ši dieviškoji meilė siekia pasireikšti per žmonių širdis
.ir sielas

Vandenyno paviršiuje taip toli siaučia bangos, kad
niekada neatsitrenkia į krantą. Tylos šventovėje slypi mintys,
.per gilios, kad širdis jas išstartų

Supratimas yra pusiausvyra tarp ramaus proto ir švarios
sąžinės

Tinkamo darbo menas slypi gebėjime dirbti lėtai arba
.greitai neprarandant vidinės ramybės

Negalime išmokti to, ko nežinome, nebent turėtume su
kuo palyginti. Taigi Dievas moko žmoniją dieviškosios meilės
.per tobulą žmogiškosios meilės priemonę

Visada nukreipkite savo dėmesio kompasą į
dvasinio džiaugsmo magnetinę šiaurę, ir tada niekas negalės
.sutrikdyti jūsų pusiausvyros

Sustiprinkite savo tikėjimą Dievu ir pasitikėkite, kad Tas,
kuris jus sukūrė, jums pasirūpins ir apsaugos jus

Tas, kuris vaikšto dorai, myli Dievą ir yra Jo mylimas,
nesvarbu, ar jis dirba natūraliose džiunglėse, ar šiuolaikinės
civilizacijos džiunglėse, nes problemos, sunkumai,
išbandymai ir vargai egzistuoja abiejuose. Pirmajame slypi
žiaurūs žvėrys, o antrajame – ne mažiau nuožmios baimės,
pasireiškiančios smurtine kova su nežabotais troškimais ir
siautėjančiomis aistromis. Tik tada, kai žmogus savo aistras
.pajungia savo valiai, jis pajunta tikrąją laimę

Kartais galite jausti, kad draugas atvyksta aplankyti,
nors apie jo vizitą jokių požymių nėra. Jis jums nepasakė, kad
atvyks, tačiau turite stiprų jausmą, kad jį pamatysite, o tada,
vakare, jis pasibeldžia į jūsų duris! Arba kartais visą dieną
jaučiate, kad tuoj nutiks kažkas gero ar blogo, ir kai taip
nutinka, nustebote sužinoję, kad jūsų intuicija buvo teisinga.
Tai yra keli intuicijos (vidinio pojūčio) pavyzdžiai ir kaip ji
.veikia nepriklausomai nuo įrodymų ir užuominų

Dievas davė mums sielą, protą ir kūną, ir mes turime
puoselėti šias dovanas harmoningai ir subalansuotai.
Negalime leisti sau tapti savo aplinkos vergais ar įpročių
kaliniais. Dvasiškai išsivystę tėvai gali padėti pasauliui
augindami vaikus su dvasingomis nuostatomis ir gyvendami
saikingu gyvenimo būdu, kuriam būdingas apmąstymas ir
.savikontrolė

Kiekviena kilni mintis, kylanti jumyse, artina jus prie
Dievo. Šios mintys yra tarsi upė, tekanti į dieviškosios
.dvasios jūrą

Kiekviena diena turėtų būti padėkos ir dėkingumo diena
už gyvenimo palaiminimus iš saulės, vandens, gerų daržovių
.ir vaisių – netiesioginių Didžiausio Davėjo dovanų

Gryna meilė, dieviška meilė, pašalina barjerus tarp
žmogaus ir jo Kūrėjo

Draugystės gadinamos, o meilė tarp žmonių blėsta dėl
nuodingų savininkiškumo, savanaudiškumo, mechaninių
šeimos santykių, seksualinės obsesijos, materialinių
prisirišimų, emocinių protrūkių ir utilitarinių mainų elementų,

nes trumpalaikius ryšius seka staigi neapykanta, vedanti prie
žmogiškos meilės mirties. Tačiau kiekvieno žmogaus širdyje
slypi amžina, dieviška meilė, kuri kurį laiką gali snūsti, bet
.niekada iš tikrųjų nemiršta

Tavo širdies dirvoje auga meilės sėklos. Puoselėk tas
.sėklas ir laistyk jas užuojauta bei visa apimančia meile

Dievas yra meilė, ir meilė mus vienija su Dievu. Jei
norime mylėti Dievą, negalime izoliuoti ar varžyti savo
.meilės, o susieti ją su dieviškąja meile

Visa jėga ir viskas visatoje yra dieviškojo proto
produktas, lygiai taip pat, kaip sapne matomi dalykai yra
.sukurti jūsų proto

Vienintelis būdas išvengti blogo elgesio – išsiugdyti
sveiką nuovoką, kad atpažintumėte blogį ir pasiryžtumėte jo
.nedaryti

Vieno blogio kova su kitu nesukuria teisingumo.

Nežinojimas yra tikrasis žmonijos priešas ir turi būti
.išstremtas iš šio pasaulio

Šiame pasaulyje turime viską, ko mums reikia, kad
įžengtume į klestėjimo, laimės ir tobulo teisingumo amžių.
Vienintelė kliūtis yra žmonių savanaudiškumas, dėl kurio tai
nejmanoma. Baisias ir nepagrįstas kančias sukelia žmonių
godumas ir savanaudiškumas, neatsižvelgiant į kitus. Pinigai,
kuriuos būtų galima panaudoti vargstantiems pamaitinti ir
.aprengti, vietoj to naudojami sunaikinimui ir niokojimui

Pagrindinė pasaulinių problemų priežastis yra šis
savanaudiškumas, gimęs iš nežinojimo. Visi mano, kad
elgiasi teisingai, bet siekdami tik savo asmeninių tikslų, jie

pradedą veikti karminį priežasties ir pasekmės dėsnį, kuris
.neišvengiamai sunaikins jų pačių ir kitų laimę
Kuo daugiau matau pasaulio tragedijas, kurias sukelia
žmonių nežinojimas, tuo labiau suprantu, kad laimė yra
trumpalaikė, net jei gatvės būtų grįstos auksu. Tikroji laimė
slypi kitų laimėjime. Jei visi taip elgtųsi, visi būtų laimingi ir
.kiekvienas gautų savo dalį žemės gėrybių

Dieviškasis suvokimas apie savo dangiškus džiaugsmus
ir begalinius malonumus yra tarsi stebuklinga lazdelė, kuri
akimirksniu paverčia pigų įprasto materialaus gyvenimo
.metalą spindinčiu ilgalaikės dvasinės laimės auksu

Draugystė yra visuotinė dvasinė trauka, vienijanti sielas
.dieviškosios meilės ryšiu

* * *

sielos skėtis arba sielos ramybė
Kai degantys rūpesčiai praranda savo šilumą
Atsiranda ramybė, atnešanti ramybę ir tylą
Tai gyvenimo valties baltas stiebas
Jį alsuoja ilgalaikės laimės vėjelis, be jaudulio
Taigi ji švelniai stumia valtį per Al-Rida ežero paviršių
Ramybė yra pasitenkinimo upė
Švelniai tekėdamas link ramybės jūros
Izoliuotas nuo rūpesčių bangų
Tai sielos skėtis
Plinta virš žmogaus proto ir širdies
Kad apsaugotų jo gyvenimo džiaugsmus, tiek mažus,
tiek didelius
Nuo baimės ir nerimo lietaus

Tai dangiškas tonas
Sklindanti iš gyvenimo lyros
Tai šventa druska
Prie gyvenimo stalo
Ir purslai, sklindantys iš pasiekimų krioklių
Tai nuostabi, rami nuotaika
Kuriuo valdoma sielos karalystė
Harmonijoje ir santarvėje
Ramybė būdinga ne tik nuošalioms poilsio vietoms
Nuo triukšmo ir šurmulio taip pat nėra kur pabėgti
Greičiau jis ateina ten, kur širdys jį priima
Ir ji lieka ten, kur sielos randa paguodą joje
Nepriklausomai nuo laiko ir vietos
Tai subtili, trapi gėlė
Jis negali pakęsti šiurkščių prisilietimų
Priešingai, jis gyvena, žydi ir klesti
Jei laistoma šviežiu, tyru vandeniu
Ramybė yra tylus jausmų ežeras
Laisvas nuo liūdesio raukšlių
Ta, kuri lieja baimės ašaras
Dėl menkiausio nerimo ir kančios užuominos
Kai ramios sielos puslapis uždengtas
:Gryno, ryškiai balto sniego sluoksniu
Ramybės ir ramybės sniegas
Baimės audros ir nerimo uraganai nenugalės
Trikdanti ramybę ir tylą
Po šiuo kietu, blizgančiu sluoksniu
Už šį palaimintą, spindintį švytėjimą
* * *

Dieviškosios meilės pilis
Kai aplink tave liejasi neapykantos kriauklės
Prisiglausk meilės tvirtovėje
Ir jei nesusipratimų bombardavimai tęsis

Įsitvirtinkite meilės urvuose
Po gailesčio ir užuojautos kambariais
Ir jei nuodingi apgaulės garai bandys
Užgniaužti tavo išminties gyvenimą
Apsupkite save tyros meilės kauke
Dieviškosios meilės tvirtovė yra saugus prieglobstis
Nuo obsesijų ir pagundų armijų atakų
Kaskite ištikimybės ir tvirtumo tranšėją
Pripildyk jį meilės vandenimis
Kad savanaudiškumas negalėtų per jį plaukti
Kad sunaikintum savo sielos išmintį

* * *

Medituojantys patiria nuostabų vidinės ramybės jausmą.

Tai, ko išmokstame medituodami, turėtume taikyti savo
kasdienėje veikloje ir pokalbiuose, ir neturėtume leisti
.niekam pavogti mūsų ramybės ar drumsti mūsų ramybės
Nešališkas mąstymas yra tarsi skaidrus, nupoliruotas
.veidrodis, tvirtas ir nepajudinamas skubotų sprendimų
Dieviškoji meilė yra dangiškų rožių ir bazilikų sodas,
spindinčių, gaivių minčių. Ji yra visos tyros meilės, plakančios
.nuoširdžiose širdyse, šaltinis

Būkite kuo paprastesni ir nustebsite, koks laimingas ir
.nesudėtingas taps jūsų gyvenimas

Tikroji šeimos laimė remiasi supratimu ir maloniais
žodžiais

Giliai pasinėrus į kontempliaciją, išauš nauja pabudimo
aušra. Tylos ir paslapties rūkas, tvyrantis virš visko,
išsisklaidys ir išnyks prieš dvasinio pabudimo šviesą ir
.augantį Dievo ilgesį

Bendraujant su kitais, labai svarbu atpažinti išskirtinius
bruožus ir kilnias savybes, kurias jie išugdė iš savo patirties
.ir suformavo iš savo būties, ir vertinti tuos bruožus
Jei tyrinėtume atviro proto žmones, galėtume juos
suprasti ir patogiai su jais bendrauti, taip pat galėtume iš
.karto pažinti žmogaus, su kuriuo bendraujame, prigimtį
Nesikalbėkite su filosofu apie žirgų lenktynes ir
nesiginčykite su mokslininku apie namų ruošą. Išsiaiškinkite,
kas domina žmogų ir patraukia jo dėmesį, ir kalbėkitės su juo
.apie tai, o ne būtinai apie tai, kas jus domina

Jei norime suprasti kitus, turime susilaikyti nuo jų
kritikos ir smerkimo. Verčiau turėtume pažvelgti į savo
įžvalgos veidrodį, kad pamatytume, ką reikia taisyti ir
tobulinti. Šis vidinis veidrodis labai skiriasi nuo to, į kurį
žiūrimė kiekvieną rytą. Kiekvieną dieną žiūriu į šį vidinį
veidrodį ir, jei randu ką nors, kas man nepatinka,
priekaištauju sau ir stengiuosi tai ištaisyti. Tokiu būdu
žmogus mato savo tikrąjį atspindį savo sielos veidrodyje ir
diena iš dienos žengia į priekį laimės ir vidinės ramybės
.keliu

* * *

Viešpatie, Tu esi arčiau manęs nei mano paties širdies
.dūžiai, ir aš jaučiu Tavo buvimą savo sąmonės gelmėse

Kai žmogus per ilgai susitelkia į vandenyno bangas, jis
pamiršta sutelkti dėmesį į patį vandenyną. Panašiai, kai
žmogus sutelkia dėmesį į mažą savo gyvenimo bangą ir
visiškai prie jos prisiriša, jis pamiršta didesnę sielos
vandenyną, kurio dalis jo gyvenimas tėra raibuliavimas
.didžiulėje jo širdies erdvėje
Lygiai taip pat, kaip skirtingose vietose išdėstytas
elektrinės lempas įjungia vienas elektros generatorius, taip ir

žmonių lempas įjungia vienas kosminis generatorius, kuris
.pumpuoja protą į protą ir įkrauna kūną gyvybės energija

Kiekvienas vandens lašas prisideda prie vandenyno
egzistavimo. Ir nors individo gyvenimas gali atrodyti kaip
mažas lašelis žmonijos vandenyne, to gyvenimo poveikis gali
.būti nepaprastai svarbus ir jo nereikėtų nuvertinti

siautėjančios vandenyno bangos
Saulės sistemos sūkuriai
ir kosminių jėgų srovės
ir planetos, sklandančios kosmose
Kaip ledkalniai jūrų viduryje
Jie visi šoka ant amžino judėjimo krūtinės
Švelnumo ir meilės kupina motina yra dieviškojo
užuojautos simbolis
Dievas parodo savo švelnumą gėlėse
Įkurkite savyje grožio ir ramybės šventyklą, kurioje
galėtumėte rasti Dievą savo sielos šventovėje
Visuose savo harmoninguose santykiuose turime
prisiminti, kad už kiekvienos geros širdies, plakančios meile
.ir harmonija, slypi Dievo meilė

* * *

Gyvybė snaudžia nelygioje žemėje, svajoja apie grožį
gėlėse, galingai bunda gyvūnuose ir žmogaus sąmonėje
.realizuoja savo neribotą potencialą
Kai ieškotojas mato, kad visa visata yra dieviškosios
kūrybos apraiška, į protą negali kilti jokių abejonių dėl Dievo
egzistavimo ir artumo. Viskas atsiranda iš nematomo,
trumpai pasilieka šioje žemėje ir, pasibaigus savo
.žemiškajam gyvenimui, grįžta į nematomą būseną
Kiekviename šios nuostabios visatos atome Dievas
nuolat kuria stebuklus ir stebuklus

Pergalė galiausiai visada priklausys tiesai ir dorybei, kad
.ir kiek laiko tai užtruktų
Neleiskite, kad kančia ir netektis susilpnintų jūsų ryžtą ir
užgožtų jūsų dvasią. Vieną dieną jūs įžengsite į dvasios
pasaulį ir patirsite neapsakomą ir visus lūkesčius
neapsakomą džiaugsmą. Per skausmą turime išmokti
įsijausti į kitus, suprasti jų jausmus ir daryti viską, kad jiems
.padėtume
Viskas fiziniame pasaulyje juda, keičiasi ir yra nestabilu,
.bet Dievo prigimtis yra ramybė, taika ir tyla
Gilus nuoširdumas yra būtinas reikalavimas dvasiniame
kelyje, nes širdies tyrume ir ketinimų aiškume gimsta sielos
.aušra
Gyvenimo soduose džiaugsmingai keliauju nuo medžio
prie medžio ir galiausiai nusileidžiu, Viešpatie, ant Tavo
.ištiestos rankos, kuri mane pasveikina

* * *

:Savęs tobulinimas

Žmogus turėtų susitvarkyti savo gyvenimą ir skaityti
geriausias žmonių proto sukurtas knygas, užuot švaistęs
laiką atsitiktiniams, beprasmiams skaitiniams, susirasti jam
tinkamą darbą ir stengtis atlikti savo darbą efektyviai ir
.veiksmingai

Daugelis žmonių deda daug pastangų įvairiose srityse,
bet nesėkmingai. Tie, kurie nori tobulėti, negali suprasti
visko apie daugelį dalykų, bet jie gali žinoti po truputį apie
.viską ir žinoti viską apie vieną dalyką

Žinios yra beribis vandenynas, o dvasinė išmintis yra
beribė. Nors Žemė yra mažytis taškelis visatoje, mūsų akimis
.ji yra milžiniška

Nepaisant to, dėl žmonijos pažangos mūsų pasaulis
tampa mažesnis dėl šiuolaikinių transporto ir [ryšio]
priemonių, ir netrukus pradėsime galvoti apie keliones į kitas
!planetas

Reikia išlaikyti pusiausvyrą. Tie, kurie apleidžia materialų gyvenimą ir susitelkia vien į dvasinį aspektą, yra .baudžiami prarasdami psichinę pusiausvyrą. Materialinės pareigos yra labai svarbios ir susijusios su socialiniais, nacionaliniais ir tarptautiniais įsipareigojimais. Intelektualinė pareiga yra svarbesnė už materialinę, todėl pirmenybė turėtų būti teikiama dvasinėms ir moralinėms pareigoms. Protas turi būti išlaisvintas nuo smulkių įpročių, .kurie verčia žmogų pernelyg rūpintis materialiais dalykais. Išlaisvinkite savo genialumo ir slypinčių galių šaltinius ir nusišypsokite vidinio pasitenkinimo šypsena, kurios niekas .negali iš jūsų atimti.

Šį pasaulį valdo dvi jėgos: gėrio ir blogio. Kas gėrį laiko savo vadovu ir mentoriumi, tas gyvens gerai, o kas leis blogiui valdyti savo kelią ir impulsus, tas patirs kančią ir .nelaimę.

Daugumai žmonių pagrindinis žodis yra „aš“, bet .dvasingi žmonės apie kitus galvoja taip, kaip apie save. Tie, kurie galvoja tik apie save, užsitraukia kitų priešiškumą ir neapykantą, o tie, kurie galvoja apie kitus ir jaučia jų jausmus, pastebi, kad kiti taip pat linkę apie juos .galvoti ir jiems užjausti.

Įžeidimas sau pačiam gimti, gyventi ir mirti nežinant priežasties, kodėl iš viso atsiradote šiame pasaulyje kaip .žmogus.

Pamiršti savo Kūrėją reiškia nesuvokti egzistencijos tikslo, o galvoti apie Jį ir nuoširdžiai norėti jausti Jo buvimą .laikui bėgant atneša daug dvasinių laimėjimų ir palaiminimų.

Materialinių gėrybių ir turtų įgijimas negarantuoja apsaugos nuo depresijos ir liūdesio. Ateis diena, kai žmogus jausis bejėgis ir bejėgis, tarsi likimo žaisliukas; tada jis supras, kad tik Dievas yra jo atrama, apsauga ir saugus .prieglobstis.

Kiekvieną kartą, kai jus nustebina nuostabus vaizdas ar
keista būtybė, užmerkite akis, atsigręžkite į save ir
.apmąstykite jo dieviškąjį šaltinį

Žmogus mato tik tankius produktus, išeinančius iš
dieviškosios gamyklos, paslėptos už kūrinijos, ir jei jis galėtų
patekti į pačią gamyklą, jis pamatytų, koku nuostabiu būdu
.viskas šiame pasaulyje atsiranda

* * *

Aš kreipiausi į tave
Kiekvieną rytą Tau, Begalinis Kūrėjau, aukoju savo kūną,
protą ir visus savo gebėjimus, kad galėtum juos panaudoti
.taip, kaip tik nori, kad galėtum per mane išreikšti save
Mano tylios ilgesio tavęs melodijos dainuos mano širdies
dūžių ritmu

Suprantu, kad visas darbas yra tavo darbas ir kad joks
darbas nėra sunkus ar menkas, jei tik jis siūlomas tau
.draugiškai aptarnaujant

Dvasine prasme prašau pažinti Tavo buvimą, Tu esi visų
būtybių kilmė ir esmė, leisk man matyti Tave kiekviename
.savo būties atome ir jausti Tave kiekvienoje savo mintyje
Viešpatie, nukreipk mūsų džiaugsmo srautus, kad jie
.nepasimestų trumpalaikių juslinių malonumų smėlynuose

Tegul maži mūsų užuojautos srautai neišdžiūsta
apleistose savanaudiškumo dykumose
Tegul vieniši, izoliuoti mūsų emocijų kanalai susilieja su
beribiu Tavo meilės ežeru

Tegul mūsų gyvenimo siauros upės bus praplatintos
gausių Tavo palaiminimų lietaus, kad jos galėtų kirsti plačias,
erdvias nuolankumo, pasiaukojimo ir dėmesio kitų jausmams
lygumas, kad galiausiai galėtų visiškai tyrai įžengti į Tavo
.didįjį vandenyną

Dieviškoji sąmonė su savo dangiška palaima yra
magiška alchemija, kuri akimirksniu paverčia tankų

nemalonaus žemiškojo gyvenimo šviną spindinčiu, nuolat
.atsinaujinančios laimės auksu
Kai neramios mintys pradeda slūgti, Dievo galia pradeda
.atsispindėti skaidriuose, tyruose sąmonės vandenyse

* * *

Amžinasis balsas kreipėsi į mane švelniu, žemu tonu,
:sakydamas

Visus jūsų miego amžius šnabždėjau jums į ausį: „
„Pabuskite!“ O dabar, kai palikote savo miegą, sakau jums:
pažadinkite savo brolius, dirbkite su manimi, kad visi išgirstų
“.mano žodį

:Taigi pažadėjau, sakydamas

Darysiu viską, ką galiu, kad skleisčiau Tavo kvietimą ir „
skleisčiau Tavo žinią, o kai paliksiu savo žemiškąją formą,
pasiskolinsiu Tavo visur esantį balsą, kad pašnibždėčiau
“:darnioms širdims

Klausykite jo dieviškų dvasinės paguodos himnų, nes jis
visada jus šaukia

Lauksiu visų savo nesuskaičiuojamų brolių ir seserų;
jiems lėtai einant ilga, ilga procesija link palaimintojo savęs
pažinimo tikslo, ir per (Amžinybės šnabždesius) jiems
:pašnibždėsiu

Pabuskite, mano broliai, ir sekime Jo balsu, kuris mus „
be paliovos šaukia, ir kartu sugrįžkime į dangiškuosius
“namus

Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse ilgesio ir
dieviškos meilės rožinyje, ir tai yra tikrasis garbinimas, kuris
.paliečia Dievo širdį

Tarti Dievo vardą šalta širdimi ir klaidžiojančia mintimi
yra šventvagystė ir nepagarba. Kai meldžiamasi, širdis ir
.protas turėtų būti kupini Dievo meilės

* * *

Atsisakant pasaulio vilionių ir atsižadant pasaulietiško
troškimo, tai ne neigiama, o teigiama būseną. Tai ne kas

kita, kaip nelaimės atsisakymas ir ne kas kita, kaip kančios
.atsisakymas

Asketizmas neturėtų būti laikomas aukos keliu.

Priešingai, tai palaiminta investicija, kai nedidelės sumos,
kurias išleidžiame savikontrolei, duos milijonus dvasinių
dolerių. Argi ne išmintinga leisti savo trumpalaikių dienų
?auksines monetas amžinos palaimos karalystės įsigijimui

Turime pasinerti į tą tyrą, gilų jausmą, kuris mumyse
virpa ir plūsta, kai žvelgiame į Dievo kūrinijos stebuklus. Tai
.yra būdas pažinti Dievą per grožio prizmę

Tas, kuris daro gerus darbus, net jei tik mėgdžiodamas,
turi galimybę įkvėpti gaivinančio ir patrauklaus gėrio kvapo ,
kuris motyvuoja jį daryti daugiau. Tačiau tas, kuris
sąmoningai daro blogus darbus mėgdžiodamas kitus,
neišvengiamai bus susijęs su nemaloniais ir atstumiančiais
.blogio kvapais

* * *

Niekas neturi tokios asmenybės kaip tu. Niekas neturi
tokio paties veido. Niekas neturi tokios dvasios kaip tu.
.Dievas sukūrė tave unikalčiai ir niekas nėra panašus į tave
Žmogus turėtų išgauti esmę iš skaitomos medžiagos ir
.gauti iš tos medžiagos praktinės naudos

Peace“ produktas gali būti gaminamas gyvenimo,,
.patirties gamyklose ir naudojamas kasdieniame gyvenime
Ramybė – vaistas nuo visų psichologinių negalavimų.

Tikrąją ramybę mėgaujasi tie, kurie geba kontroliuoti save –
tiek valgydami, tiek elgdamiesi, tiek vedybiniuose
.santykiuose, yra sąžiningi, patikimi ir taupūs

Ramybę galima rasti harmonijoje su Dievo ir visatos
įstatymais. Tie, kurie myli Dievą, mėgaujasi ramybe,
džiaugiasi darydami gera, galvoja ir medituoja apie Jį, yra tie,
.kurie randa ramybę

Motina, kupina švelnių moteriškų jausmų, yra dieviškojo
gailestingumo simbolis

Dieviškosios ramybės ir vidinių dvasinių pasiekimų
žydėjimas yra natūralus kasdienės meditacijos vaisius ir
.laimė, gilesnė ir didesnė už pasaulio lobius ir turtus
Niekas nėra saldžiau ar maloniau už dievišką buvimą.
Kai suvoksite šią tiesą, tapsite laimingiausiu iš laimingųjų ir
turtingiausiu iš turtingųjų. Materialinius turtus galima
naudoti tik čia, šioje žemėje; jie nebus naudojami kitame
pasaulyje. Tačiau dieviškosios palaimos auksas, išgautas iš
kontempliacijos kasyklų, yra palaimintas ir nuolat
atsinaujinantis metalas, naudingas abiejuose pasauliuose ir
.amžinai nemirtingas

* * *

Sielos pabudimo metu spalvos tampa ryškesnės, garsas
įgauna švelnesnį rezonansą, pojūčiai tampa subtilesni, siela
jaučia savo platybę erdvėje, protas suvokia iš kitų
sklindančias vibracijas, o gebėjimas džiaugtis gyvenimu
.didėja

* * *

Žmonės skundžiasi mintimi atsisakyti tam tikrų dalykų
gyvenime, tačiau iš tikrųjų jie atsisako daugelio vertingų
dalykų, tarp kurių yra ir ramybė. Jie kartais net aukojasi dėl
pinigų, kurie yra trumpalaikiai ir greitai gendantys. Turtas
gali būti atimtas iš žmogaus arba jis gali būti iš jo atimtas,
kai jis palieka šį pasaulį ir negali jo pasiimti su savimi. Tikroji
pinigų vertė slypi tame, kad juos galima išleisti naudingiems
darbams ir teikti laimę sau ir kitiems taip, kaip patinka
.Dievui ir savo sąžinei

Pasaulyje knibžda gamtos ir žmonių sukeltų audrų, o
Dievas yra stiprus skydas ir saugus prieglobstis nuo šio
.pasaulio audrų, uraganų ir blogio
Kur tik Dievas, ten nėra baimės ar liūdesio. Tikras
tikintis tvirtai ir išdidžiai stovi gyvenimo mūšyje ir įvykių
grumtynėse, tikras, kad Dievas yra su juo, saugo jį nuo žalos
ir niekada jo neapleidžia nė akimirkai. Taigi baimė dingsta iš

jo širdies ir įsitvirtina tikrumas, apsauga, kurios negalima
.primesti

* * *

:Jei norite jo atsakymo
Ar jis atsakė, ar ne
Toliau jam šaukti
Tęskite savo maldavimus nuolatinių maldų šventovėje
„Ar jis ateis, ar ne
Pasitikėk, kad Jis vis artėja prie tavęs
Su kiekvienu tavo širdies ilgesiu
„Nesvarbu, ar jis įvykdys tavo prašymą, ar ne
Toliau rodykite jam meilę
Net jei jis ir neatsako
„Taip, kaip ir tikėtumėtės
Pasitikėk, kad jis atsakys subtiliai
Ir giliausioje tamsoje, tavo maldos
Gyvenimo, mirties ir skausmo šokio įkarštyje
Jei ir toliau jį šauksitės
Be jo tylos, kuri tavęs liūdintų
Gausite jo atsakymą

* * *

Kurkime vieningą pasaulį, kuriame kiekviena tauta būtų
.naudinga narė, vedama Dievo per budrią žmogaus sąžinę
Širdyse visi galime praktikuoti išsivadavimą iš
savanaudiškumo ir neapykantos
Melskime santarvės tarp visų tautų, kad jos galėtų
susikibusios rankomis žengti pro naujos, didingos civilizacijos
.vartus

Nuoširdūs, jaudinantys ir mieli žodžiai yra tarsi gaivus
nektaras ištroškusioms sieloms. Tokie žodžiai reikalingi ir
.trokštami visur ir visada

Kalbant apie šiurkščius, įžeidžiančius ir skaudžius
žodžius, jie yra mirtini kitų sieloms ir griauja jų vidinę
ramybę. Jie yra griovimo kamuolys draugystės statyboje ir
.ugnis, kuri sudegina saugius ir patikimus namus

Žmogus turėtų amžinai laikyti atokiau nuo savo lūpų
šiurkščius žodžius ir saugoti savo namus nuo bėdų ir staigių
.išsiskyrimų

Malonūs žodžiai kuria laimę draugų ir priešų širdyse,
bendruomenėse, maldos namuose, biuruose, darbovietėse ir
visur kitur. Žmonės jaučia vidinį džiaugsmą, kai sunkus,
paniūręs žmogus juos palieka ir džiaugiasi matydami
.nuoširdų, iškalbingą, geros širdies ir švelnų draugą
Kai stengiesi gauti tai, ko tau reikia, ir tenkiniesi tuo, ką
Dievas tau palengvina, būsi dvasiškai turtingesnis ir labiau
.patenkintas nei tie, kurie trokšta pasaulio ir godžiai jo grobio
Dievas ugdo teisingo gyvenimo meną, atskleisdamas
savo tiesą per skirtingų civilizacijų, mentalitetų ir tautybių
.mišinį

Nė viena tauta nėra tobula pati savaime, o geriausių
visų tautybių savybių derinys suteiks mums geriausių įžvalgų
apie subalansuoto ir sėkmingo gyvenimo meną. Verta
paminėti, kad visos didžios asmenybės pasiekė civilizacijos
viršūnę ir savo gyvenime įkūnijo aukščiausius žmogaus
.idealus ir principus

Dievo šventykla yra sieloje. Įženkite į tos šventyklos
ramybę ir įsitaisykite apmąstymuose, kur įžvalgos šviesa
šviečia ant dvasios altoriaus. Įženkite į tą šventyklą,
.nepaliestą žmogaus rankų, kur nėra nerimo ar baimės
Pasinerkite į dvasinės vienatvės ramybę ir išgirsite
Dievo balsą, kalbantį jums tylos kalba, ir suprasite, kad
nematomas tapo matomas, o tai, kas atrodo nerealų, tapo
.tikra

Balansas yra gražus ir turėtų būti mūsų jausmų, minčių
ir veiksmų pagrindas bei ašis, aplink kurią sukasi mūsų
.gyvenimas

Didžiosios sielos išlaiko ramybę ir savitvardą, o tai
padeda joms įveikti gyvenimo išbandymus ir sunkumus
.neprarandant sveiko proto ar pusiausvyros

Dievas yra visur, valdo pasaulius ir veda galaktikas
begalinėmis orbitomis. Ir žmonija, sukurta pagal Jo paveikslą,
taip pat turi gebėjimą valdyti savo gyvenimą ir koordinuoti
.savo veiklą be rūpesčių ar trikdžių
Turėtume visada siųsti kitiems meilės, geros valios ir
taikos idėjas

Meditacijos struktūroje, kur įžvalgos šviesa nuolat
šviečia ant sielos altoriaus, nėra nerimo, streso, įtampos,
nervingumo, o veikiau ramybė, susikaupimas, pasitikėjimas
.savimi ir tikra laimė

Viešpatie, padėk mums įveikti savanaudiškumo
demonus, kurie kuria susiskaldymą ir nesantaiką tarp
žmonių ir neleidžia sieloms susivienyti gėrio meilėje ir
.harmonijoje

Visi geri darbai yra priimtini Dievui, jei tik jie atliekami
su dvasiniu sąmoningumu. Materialistiniai darbai yra tie,
kurie motyvuojami grynai savanaudiškais sumetimais. Turi
būti sugriauta riba tarp materialaus ir dvasinio darbo. Visi
darbai, atliekami su sveikais motyvais, yra tyri ir padeda
.apvalyti sielą nuo nešvarumų ir purvo

Atidžiai ir apgalvotai rinkitės savo draugus. Būkite
nuoširdūs draugai, tačiau visada išlaikykite tam tikrą
atstumą ir leiskite abipusei pagarbai būti ryšiu tarp jūsų ir jų.
.Neperženkite deramo elgesio su jais ribų
Lengva sutarti su kitais, bet jei norite išlaikyti jų meilę ir
.pagarbą jums, turėtumėte vadovautis šiuo patarimu

* * *

Per maldą, meditaciją ir tikėjimą žmogus gauna dvasinį
vadovavimą, ir niekas negali gyventi ramybėje ir tyloje be
šios vidinės harmonijos. Tačiau norint gauti vadovavimą
tiesiogiai iš Dievo, o ne pasikliauti pateisinimais, kylančiais iš
troškimų, užgaidų ar įpročių, reikia intuityvių žinių ir gilaus
.supratimo

Žinokite, kad viskas, ko siekiate, ir dar daugiau, jūsų
laukia Dieve

:Vieną vakarą mokytojas Paramahansa tarė mokiniams
Nuosavybė man nieko nereiškia, bet draugystė labai,,
brangi. Tikroje brolybėje matome tikrą draugų draugo –
„Dievo – blyksnį

Tada jis pridūrė: „Saugokitės apgaudinėti draugo ar
išduoti žmogų, nes tai yra viena didžiausių nuodėmių pagal
„dieviškojo teisingumo įstatymą

* * *

Ugdykite didesnę psichinę jėgą. Ugdykite tą jėgą, kad,
kad ir kas nutiktų, galėtumėte tvirtai stovėti kaip drąsuoliai
.gyvenimo mūšyje ir įveikti visus iššūkius

Jei myli Dievą, privalai turėti tikėjimą ir būti pasiruošęs
ištverti bei atkakliai kovoti su nelaimėmis, nesėkmėmis ir
išbandymais

Nenusiminkite ir nebijokite skausmo, bet stenkitės
.išlaikyti teigiamą ir stiprų protą

Kai patirsite tikrą dvasinės ekstazės dozę, suprasite, kad
.jokia kita patirtis negali su ja lygintis

Tėvai visada turėtų stengtis ugdyti savo vaikams dvasinį
sąmoningumą, mokydami juos meditacijos ir sąmoningo
įžvalgumo, kad jie nepasiduotų pagundai žaisti su
.apgaulingų ir netikrų malonumų ugnimi

Kai apima dieviškas džiaugsmas, mano kvėpavimas
nurimsta, o dvasia pakyla, patirdama tūkstančio miego
palaimą vienu metu, tačiau neprarandu savo įprastų pojūčių.

Ši kosminė patirtis skirta tiems, kurie giliai siekia pasiekti
.aukščiausią sąmonės būseną

* * *

:Širdies akis

Kiekvienas žmogus skirtingu mastu demonstruoja
vidinės akies arba įžvalgos galią. Ji kyla iš ramybės ir taikos
horizonto, suteikdama tikslias ir patikimas žinias apie daiktus
ir žmones, nereikalaujant išvadų ar juslinių įrodymų; tai
.žinome iš savo patirties

Tikroji įžvalga ateina kaip ramus ir nuoširdus jausmas,
besiskiriantis nuo emocinio nerimo ir nerimą keliančių
įtarimų. Ši įžvalga pasireiškia kaip vidinis balsas arba širdies
šnabždesys, todėl labai svarbu atskirti tikrą vidinį
vadovavimą nuo klaidinančių sąmonės balsų.
Tikroji įžvalga (intuicija) nėra griežtas įsitikinimas, o
tiesioginis tiesos supratimas, o kūrybinis mąstymas yra
geriausias priešnuodis nenormaliam temperamentui.
Temperamentingi polinkiai užvaldo sąmonę, kai žmogus
yra neigiamos ar susijaudinusios būsenos. Kai protas neturi
teigiamų minčių, jo savininkas tampa prislėgtas ir apkrautas
rūpesčiais. O esant depresijai ir nerimui, velnias tampa
svečiu to žmogaus mintyse, visiškai kontroliuodamas
!šeimininką

Todėl, mano drauge, dirbk ties kūrybinių idėjų vystymu.

Kai neužsiimi fiziniu darbu, nuveik ką nors kūrybingo savo
mintyse. Užimk tai, kad neliktų laiko pasinerti į stresą ir
nerimą.

Draugystė netenkina mūsų sielų, nebent ji būtų
įsišaknijusi bendroje meilėje Dievui. Mūsų ilgesys supratimo
ir draugystės su kitais iš tiesų yra sielos troškimas susijungti
su savo šaltiniu – Dievu.

Kuo labiau stengiamės patenkinti tą ilgesį išoriniais
dalykais, tuo mažesnė tikimybė, kad rasime aukštesnįjį
draugą.

Jei turite tvirtą protą ir ugdote nepajudinamą ryžtą,
galite kontroliuoti savo likimą. Pirmiausia išbandykite savo
protines jėgas smulkmenose ir stenkitės jas stiprinti, kad
pasiektumėte daug puikių dalykų. Aš tai patyriau savo
gyvenime ir kalbu su įsitikimu.

Vienintelis būdas išvengti blogo elgesio – išsiugdyti
sveiką nuovoką, kad atpažintumėte blogį ir pasiryžtumėte jo
nedaryti.

Vieno blogio kova su kitu nesukuria teisingumo.

Nežinojimas yra tikrasis žmonijos priešas ir turi būti
.išstremtas iš šio pasaulio

Šiame pasaulyje turime viską, ko mums reikia, kad
įžengtume į klestėjimo, laimės ir tobulo teisingumo amžių.
Vienintelė kliūtis yra žmogaus savanaudiškumas, kuris tai
daro neįmanomą. Baisias ir nepagrįstas kančias sukelia
žmogaus savanaudiškumas ir savanaudiškų interesų
.siekimas, neatsižvelgiant į kitus

* * *

Iš archyvų: neapykantos derlius

Nasi ir Zakiras nekentė vienas kito. Jų konfliktas
prasidėjo dar mokykloje, o jiems užaugus, priešiškus augo
.ir jie tapo konkurentais batų prekybos versle

Kartą jie varžėsi dėl merginos rankos, ir kadangi Nasi
buvo šiek tiek stipresnis už Zakirą, jis jį smarkiai sumušė ir
paliko be sąmonės. Kai Zakiras atgavo sąmonę, jį apėmė
.gėda, apgailestavimas ir pasibjaurėjimas tuo, kas jam nutiko
Po daugelio metų Zakiras nusprendė persikelti į miestą
.dirbti ir gyventi

Nasi pamiršo, kas nutiko, bet Zakiras negalėjo ištrinti iš
atminties pažeminimo ir gėdos, kurią jam sukėlė Nasi.
Nepaisant to, jis vis kartojo ir tvirtino sau: „Aš atleisiu Nasi ir
.“neprisiminsiu jo įžeidimo prieš mane

Tačiau po kelių mėnesių Zakiras suprato, kad kasdien
tikindamasis atleidimu, giliai širdyje jis troško atkeršyti ir
laukė progų smogti panašų smūgį, kad patenkintų savo
.keršto troškulį

Po kurio laiko Nasi pajuto keistą trauką, traukiančią jį į
miestą, į kurį persikėlė jo senas varžovas Zakiras. Jis
neabejojo, kad kažkas tuoj nutiks, tačiau Zakiras žinojo apie
.Nasi buvimą mieste ir pradėjo atidžiai stebėti jo judesius
Vieną vakarą Nasi išėjo pasivaikščioti ir „pauostyti gryno
.oro“, nors oras buvo niūrus ir lietingas

Eidamas vienas nuošaliu keliu, jis praėjo pro atvirą sandėlį, o Zakiras atsargiai ir slapta sekė paskui jį ir, pasitaikius progai, nusprendė atsiskaityti su sudėtinėmis .palūkanomis

Apsidžiaugęs jis pamatė, kad nuo vienos sandėlio sienos nukrito kieta plytelė, todėl ją griebė ir stipriai trenkė buvusiam varžovui į galvą, pargriaudamas jį ant žemės, ir šturmavo atgal tuo pačiu keliu, Nasi nežinodamas apie jo .buvimą

Po kelių valandų lietus liovėsi, debesys išsisklaidė ir pro skylę sienos viršuje pasirodė mėnulio spindulys. Nasi pabudo .ir rado save gulintį ant žemės, labai silpną

Jis bandė išsiaiškinti, kas nutiko, ir pamatęs šalia savęs plytelę bei virš jos esančią skylę sienoje, nusprendė, kad jam einant šalia sandėlio, dėl nesėkmės ta plytelė nukrito nuo .sienos ir užvirto jam ant galvos

Šios istorijos moralas yra tas, kad žmonės linkę pamiršti žalą, kurią padarė kitiems, net jei jų veiksmų pasekmės yra nepamiršamos, o tų veiksmų pasekmės tyliai persekioja juos nežinojimo tamsoje. Lygiai kaip karvė gali rasti savo veršelį tarp tūkstančių kitų, taip ir mūsų veiksmų pasekmės turi galią atkakliai mus sekti ir tiksliai nustatyti mūsų buvimo .vietą net ir po ilgo laiko

Jei Nasi būtų išmintingas ir pabandęs išspręsti ginčą tarp savęs ir savo varžovo Zakiro bei atsiprašyti jo po to incidento, galbūt jis būtų sumažinęs priešininko pyktį ir .reikalai nebūtų pažengę toliau

Tačiau viskas nepasikeitė, ir tamsios ateities įsčiose augo ir klestėjo pražūtingų pasekmių sėklos, kurios baigėsi pražūtingu gimimu. Norint išvengti nemalonių staigmenų, proto dirvoje slypinčias blogų polinkių sėklas reikia sudeginti, o prieš veiksmus turi būti įžvalgu, nes visuotinis dėsnius diktuoja, kad žmogus skina savo darbų vaisius, nesvarbu, ar .jie geri, ar blogi, saldūs, ar kartūs

Prisiminkime, kad kiekvienas veiksmas palieka pėdsakus, kurie kaupiasi kaip tendencijos ir polinkiai prote.

Jei su jais nebus elgiamasi išmintingai ir apdairiai, jie gali sukelti pavojingų pasekmių. Tačiau kai blogų veiksmų sėklos sudeginamos išminties ugnimi, jos nebegalės vėl sudygti

Rytojaus žemėlapis arba: Vienas prašymas, vertas pastangų

Iš mokytojo pamokymų

Paramhansa Jogananda

Jei be tikslo klajojate per gyvenimą laukdami galimybių pasiekti sėkmės, tos galimybės greičiausiai nepasibels ir sėkmės nerasite. Bet jei esate tas, kuris kuria savo ateitį ir savo rankomis piešia savo rytojaus žemėlapi, džiaukitės pasiekę savo tikslą, nes esate labai arti savo trokštamo tikslo.

Norėdami sukurti sėkmingą žemėlapi, pirmiausia turite apibrėžti savo tikslą. Ką jums reiškia sėkmė? Ko norite iš sėkmės? Jei jūsų atsakymas yra šlovė, turtas arba savanaudiškų materialinių troškimų išsipildymas, tuomet jūsų laukia siaubinga frustracija ir visiška nesėkmė.

Nesėkmingiausi žmonės yra tie, kurių vardus visi mini, tie, kurie gali pirkti, ką tik nori, ir turėti - pagal materialinius standartus - viską, ko troškta jų siela, bet vis tiek neturi laimės! Tad kodėl toliau eiti tuo pačiu aklaviete?

Šlovė ir sėkmė gali būti tikros sėkmės vaisiai, tačiau jos nėra sėkmės esmė ir nėra svarbiausios savybės. Tiesą sakant, jos visai nebūtinės sėkmei pasiekti.

Taigi, koks yra gyvenimo tikslas? Ko reikėtų siekti gyvenime? Yra vienas tikslas, kurio verta siekti ir siekti: laimė. Tai verčia kiekvieną akimirką ištraukti paslėptus gyvenimo lobius tiems, kurie moka ieškoti ir žino, kur tie lobiai slypi.

Ir žinok, o laimės ieškotojau, kad jei apribosi savo dėmesį savo dienai

Ir jei praturtinsite savo dieną maloniais žodžiais, naudingais veiksmais ir geromis mintimis

Tavo diena bus tavo ištikimas draugas ir auksinė galimybė

Jūsų pasas ir viza bus jūsų įėjimas į perspektyvią ir šviesią ateitį, kupiną sėkmės

Todėl kitas žingsnis planuojant savo ateitį yra atidžiai stebėti kiekvienos savo gyvenimo dienos turinį ir išsaugoti tai, kas yra naudinga ir teigiama. Jei to nepadarote, turite stabtelėti ir įvertinti savo ateitį.

Norint pasiekti sėkmės, reikia atsižvelgti į šiuos gyvybiškai svarbius elementus, be kurių sėkmės neįmanoma pasiekti:

Ryte pabudę, nešokite iš karto iš lovos ir nepradėkite dienos veiklą

Kelis kartus įtempkite ir atpalaiduokite visą kūną, kad palaipsniui atgautumėte energiją. Prieš pradėdami savo dienos rutiną, skirkite šiek tiek laiko sau patvirtinti, kad tai bus geriausia jūsų gyvenimo diena. Įtikinkite save, kad nesvarbu, kas nutiktų, jūsų diena bus tokia. Pradėjimas nuo maldos ir meditacijos sustiprins jūsų įsitikinimą ir suteiks jums reikiamų jėgų.

Supaprastinkite savo gyvenimą

Nepasikliaukite žmonių išradimais, kad mėgautumėtės gyvenimu. Jei apsiribosite trumpalaikiais malonumais, tapsite irzlūs, sumišę ir paniurę. Nereikia nuolat prisirišti prie televizoriaus, vėlyvų vakarinių susibūrimų ir banketų - tai tapo įsišaknijusiais socialiniais papročiais. Kaip kažkas kartą pasakė - ir kokie teisingi jo žodžiai - ne darbas mus žudo, o tai, kaip leidžiame laisvalaikį! Gyvensite ilgiau ir labiau džiaugsitės gyvenimu, jei jį supaprastinsite ir nepririšite savęs prie visuomenės. Ieškokite džiaugsmo smulkmenose.

Stenkitės kuo geriau atlikti užduotį

Jei esate nepatenkinti dabartiniu darbu, nerimas ir chaotiškas darbas nieko nepakeis. Stenkitės į situaciją žiūrėti pozityviai, kad ir kokia ji būtų, ir nutiks vienas iš dviejų dalykų: arba suprasite, kad praleidote vertingą galimybę, arba staiga atsivers naujos durys, leisdamos jums įžengti ir rasti darbą, kuris geriau atitinka jūsų poreikius ir siekia jūsų tikslų.

Gyvenimas yra nenutrūkstamas davimo ir gavimo procesas

Būkite subalansuoti, kad neimtumėte daugiau nei duotumėte, ir neapsiribotumėte davimu nepasiimdami

Praplėskite savo požiūrį

Domėkitės kitų gyvenimais ir veikla. Žvelkite plačiau nei jūs - į savo šeimą, plačiau nei jūsų šeima - į draugus, ir plačiau nei jūsų draugai - į visus žmones. Mokslas patvirtina, kad esate visumos dalis, todėl nepamirškite savo didesniojo „aš“.

Subalansuokite savo gyvenimą

Kiekviena diena turėtų apimti darbą, poilsį, laisvalaikį, mokymąsi ir apmąstymus. Esate būtybė, turinti kūną, protą ir dvasią. Puoselėkite šiuos gyvybiškai svarbius elementus subalansuotai ir harmoningai, kad pasiektumėte sveikatos, gyvybingumo ir žinių.

Greitai šypsokis, neskubėk raukytis, noriai padėsi, pasiruošęs palaukti ir keistis, pastebėk galimybes

Dienos pabaigoje patikrinkite sąskaitą

Pasveikinkite save su padaryta pažanga. Per naktį niekas nepasikeis, todėl nebijokite susidurti su klaidomis ir ryžtingai pasiryžkite rytoj padaryti geriau. Prieš eidami miegoti, patikėkite savo reikalus Dievui, žinodami, kad Jis nepaliks jūsų vienu, bet suteiks jums galimybių ir atvers duris, jei tik stengsitės ir ieškosite Jo pagalbos bei vadovavimo.

Kai jus apima mieguistumas ir prieš užmigdami įsitikinkite, kad rytoj bus geresnis nei šiandien, su Dievo pagalba.

Jei esate kruopštus planuotojas ir įgudęs statybininkas

Jei laikysitės savo žemėlapių detalių

Neįmanoma suklysti!

Pirmyn ir ramybė jums!

Šaltinis: Žurnalas „Savęs pažinimas“

Gilūs drebėjimai

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

**Viešpatie, Tu esi paslaptina dangiškoji elektra,
tekanti mūsų venomis ir maitinanti sudėtingus mūsų
kūnų mechanizmus - visą jų kūną, kaulus, nervus ir
raumenis.**

**Tavo gyvybinė energija yra mumyse, kiekviename
mūsų įkvėpime ir kiekviename mūsų širdies dūžyje.
Leisk mums pripažinti, kad visa galia, gerumas ir
palaiminimai plaukia iš Tavęs, o Dosnumo Šaltine ir
viso gėrio, stiprybės ir palaiminimų kilme.**

*** * ***

*** Iš aušros sodo skinu tau šviesos gėles, kad
padėčiau jas kaip nuolankią auką tau po kojomis,
Tegul mano meilės Tau skvarbi žvaigždė sužiba
mano sielos atmosferoje, išsklaidydami
nerūpestingumo rūką ir apatijos tamsą. Nepamiršk
manęs, Viešpatie, net jei aš Tave pamirštu.**

Prisimink mane, net jei aš tavęs neprisimenu

*** * ***

**Viešpatie, palaimink mus, kad galėtume gyventi
su džiaugsmu ir optimizmu**

**Mėgaukimės savo žemiškomis pareigomis ir
beribiu bei nesibaigiančiu kūrinijos grožiu**

**Padėk mums lavinti savo pojūčius, kad galėtume
ragauti ir mėgautis nuostabia gamta**

**Ir leisk mums pagardinti tavo palaimintu skoniu
visus nekaltus gyvenimo malonumus**

**Atsikratėme neigiamo ir pesimistinio požiūrio,
kuris nepagrįstai žudo gyvenimo džiaugsmus ir
malonumus.**

*** * ***

**Jau seniai kentėjau nuo niūrių žemiškų dalykų
vizijų. Užuočiau mačiusi tave, o visatos dvasia, mano
akys mato blyšką, negyvą materijos lavoną.**

**Palaimink mane, kad su išminties įžvalga galėčiau
visuose dalykuose matyti Tavo palaimintą buvimą**

*** * ***

**Išgrynink mūsų metalą, o Dangiškasis Alchemike!
Paversk mūsų silpnybes stiprybe, o klaidingas mintis
- tikruoju tiesos supratimu. Paversk mūsų
savanaudiškų ambicijų bjaurius demonus kilniais,
sparnuotais siekiais, mūsų skausmingą nežinojimą -
šventa išmintimi, o žemas mūsų tinginystės žaliavas -
rafinuotu didingų dvasinių pasiekimų auksu.**

*** * ***

**Viešpatie, nuolankiomis rankomis artinuosi prie
Tavęs, kad paaukočiau Tau visą savo būtį,
prisotindamas savo maldavimus dieviškosios meilės
kvapu!**

**Suteik man nekaltų vaikų pasitikėjimą Tavimi ir
visišką atsidavimą Tau**

**Palaimink mane, kad galėčiau jausti Tavo buvimą
savo maldų žodžiuose**

**Įkvėpk mane jausti Tavo buvimą visose savo
emocijose**

**Ir kad galėčiau suvokti, jog tavo apšviesta
išmintis praturtina mano supratimą ir pašventina
mano žinias**

**Ir tikrai žinok, kad mano gyvenimas yra viena iš
tavo unikalaus ir nepakartojamo gyvenimo apraiškų.**

*** * ***

**Viešpatie, mano meilės Tau negalima nuslėpti
ištartais žodžiais ar pašnibždėtomis paslaptimis, nes
šventa, neišsakyta kalba aš Tau išreikšiu savo
perpildytą meilę ir didelį ilgesį susitikti su Tavimi.**

**Tavo balsas yra tylą, ir savo sielos tyloje išgirsiu
tavo švelnų balsą**

**Leisk man jausti, kad visada mane mylėjai, nors
anksčiau to niekada nesuvokiau.**

*** * ***

**Viešpatie, išmokyk mus mylėti paukščius,
gyvūnus, plonas gėles ir nebylias žoles, kurias taip
dažnai traiško mūsų nerūpestingos kojos.**

**Nesuskaičiuojama gamtos įvairovė yra jūsų
daugialypio genialumo išraiška: autentiški jūsų
rankos, kuri nuolat juda ir vibruoja, šedevrai.**

**Leisk mums visoje kūrinijoje pamatyti tavo
unikalų darbą, kurio neįmanoma pamėgdžioti!**

*** * ***

**Viešpatie, palaimink mane, kad nematyčiau nieko,
tik gerumą ir tyrumą**

**Kad negirdėčiau nieko, tik įkvepiančius dieviškos
meilės žodžius ir giesmes**

**Suteik man savo malonę, o Dvasia, kvepianti
dangiškais aromatais, kad galėčiau įkvėpti tik
malonius kvapus, kurie man primena Tave.**

**Leiskite man paragauti tik paprasto, maistingo
maisto**

**Ir tegul viskas, prie ko prisiliečiu, primena man
tavo tyrą ir palaimintą prisilietimą**

*** * ***

**Mano maldų karavanas keliauja link tavęs,
nepaisydamas kartkartėmis jį užklupiančių nevilties
smėlio audrų, bandančių sutrukdyti jo pažangą.**

**Eidamas šventąją procesiją, iš tolo matau tavo
tylaus padrąsinimo oazę, mano jėgos atsigauja, o
moralė atnaujinama, todėl padvigubinu pastangas,
kad pasiekčiau tave.**

**Kai pasieksiu gerumo oazę, panardinsiu savo
ištroškusias tikėjimo lūpas į tavo palaimos šaltinį ir
gersiu, kol numalšinsiu.**

*** * ***

**Tavo švento balso bangos sklinda per eterį,
Ausys, apkurtintos juslinių malonumų blaškymo,
negali išgirsti jūsų angeliškų pamokslų**

O Dieviškasis Transliuotojau, tegul mūsų proto instrumentai, kurie dabar nesuderinami su Tavimi, būna suderinti su visa dvasinio išvalgumo tikslaus indikatoriaus koncentracija.

Išmokyk mus, kaip pagauti dangiškas melodijas ir dvasinę muziką, skambančią sielos eteryje.

*** * ***

Viešpatie, atverk mano dvasinę išvalgą, kad ji visada vestų mano žingsnius ir apsaugotų mane nuo savanaudiškumo aklavietės.

Eidamas sąmonės vingiais ir jos vingiuotais takais, pamatysiu ir išvengsiu grubių plėšikų: godumo, savanaudiškumo ir moralės dėsnių nepaisymo.

O Visažine Vidine Šviesa, parodyk man visų gyvenimo problemų sprendimus

*** * ***

Duodu sau šį šventą įžadą:

Mano meilės saulė niekada nenusileis nuo dangaus, kuriame nuolat galvoju apie Tave, Viešpatie.

Nenukreipsiu akių nuo tavęs į nieką kitą, tik į tave

Nieko nedarysiu, kas man tavęs neprimintų

Iš nežinojimo ir kvailumo kylantys veiksmai sukelia košmarus ir bauginančius sapnus

Leisk man tik saldžiai svajoti apie kilnius pasiekimus, nes jie kyla iš Tavo įkvėpimo ir vedimo, Viešpatie!

*** * ***

Viešpatie, jei materijos šydas slepia Tave nuo manęs, kiek ilgai liksi slėpęsis už žavingų lelijų, rožių, aukso spalva žėrinčių debesų ir tylių naktų, nusagstytų šviesuliais ir žvaigždėmis, užuolaidų?

Nors tai tave slepia, aš tai myliu, nes tai subtiliai užsimena apie tavo buvimą

Tačiau aš trokštu pamatyti tave tokį, koks esi, be kūrybos kaukių!

*** * ***

O Visaregintis, kurio neapima miegas ar užmigimas!

Tu matai mane iš fiksuotos, nekintančios saulės akies ir nuolat besikeičiančio mėnulio, ir holistiniu žvilgsniu stebi mane iš nesuskaičiuojamų erdvės porų ir žvilgančių budrių žvaigždžių šviesų.

Vėjo prisilietimu tu mane glostai, ir per mano draugiškas mintis apie tave ir tavo tarnus apieji mane palaimintu savo gailestingumo lietumi.

*** * ***

O kosminis balsas, o begalybės balsas! Leisk man pasiekti dvasinę sąmonę per tavo šventą rezonansą

Tai aidėjo manyje, plėsdama mano suvokimą nuo kūno iki beribės visatos.

Ir įkvėpk mane per tave pajusti amžiną kūrybos pulsą

*** * ***

Tu judini mano kojas, dirbi mano rankose, plaki mano širdyje, tekėsi kartu su mano kvėpavimu ir audžiate mintis mano mintyse.

Tavo skvarbi valia kasdien lyg meteoras veržiasi į mano žmogiškosios valios dangų

Leisk man įmaišyti lašelį savo gyvenimo į Tavo kosminę jūrą, kad galėčiau matyti savo mažyčio „aš“ burbulą, plūduriuojantį Tavo didžiulėje krūtinėje.

*** * ***

Našlaičiai ir sužeistieji išgirdo apie tavo gerumą ir užuojautą, ir štai jie stovi prie tavo durų. Ar atstumsi juos nusivylusius ir be paguodos?

O, jei tik tavo nematoma ranka galėtų nušluostyti deginančias ašaras nuo tų, kurių širdies sudaužytos, ir kenčiančių sielų, akių.

Tie, kurie pasiklydo iliuzijos ir apgaulės keliuose, į ką jie atsigręš ir ko jie ieškos, jei ne Tavo dosnias duris?

Tavo akivaizdoje jų bėdos išsisklaidys ir sunkumai išnyks.

Viešpatie, pakelk šydą, kad galėtume pamatyti Tavo malonų ir užjaučiantį veidą

*** * ***

O švenčiausiasis dieviškasis balse, griaudėk mano sielos krantuose ir sudaužyk materialistinio mąstymo grotas, kad galėčiau išsivaduoti iš kūno kalėjimo.

Meditacijos metu leisk man išgirsti tavo švelnų vandenyno rezonansą mano kūne, prote, dvasioje ir išorinėje aplinkoje, ir pajusti, kaip jis plinta į visus mažus ir didelius miestus, į Žemę, Saulės sistemą ir visą visatą.

Ir iki galo suvokti savo platų egzistavimą didžiojoje gamtos erdvėje!

*** * ***

O amžinoji dieviškoji liepsna, tu į žmonių sielas ir protus įdedi mažas savo dieviškojo spindesio kibirkštėles, atrodydamas ribotas, mažas ir suskaidytas. Vis dėlto tu lieki vienintelis, begalinis kiekvienos egzistuojančios liepsnos ir šviesos šaltinis.

*** * ***

O Amžinasis Nugalėtojai! Padėk man ugdyti savyje kilnias savybes: ramybės ir savitvartos karius, kurie laimėtų kovą su didžiausiais priešais: pykčiu, melu ir nedėkingumu.

Tad iškelsiu virš savo gyvenimo kampelių Tavo teisės vėliavą, kuri yra aukščiausia ir nepralenkiamą

*** * ***

O Dieviškoji Dvasia, nelaikykime jokios pareigos svarbesnės už šventą pareigą pažinti Tave. Nes kiekvienas veiksmas, kad ir koks būtų jo pobūdis, gali

būti atliktas tik per Tavo mums suteiktą pasiekimų galią.

Todėl mylėkime Tave labiau už viską, nes be Tavo gyvenimo ir meilės malonės mes negalime nei gyventi, nei mylėti.

*** * ***

O amžinoji Šiaurinė Žvaigždė! Kad ir kur beklaidžiočiau ir pasisukčiau, mano proto magnetinio kompasu adata vis dar nukreipta į tave

Ar mane blaškytų staigių įvykių vėjai, ar mane merktų nelaimių ir nelaimių lietus, vis dėlto vesk mano mintis nuolat atsigręžti į Tave.

Mano meilė, kaip paukštis, plasnojantis sparnais tarp sumaišties debesų ir sumišimo audrų, tikrai ras kelią pas tave.

*** * ***

O Didžiausias Dieviškasis Grojarašty, įkvėpk į visų religijų fleitą savo nuostabios vienovės melodijas ir leisk šventajai muzikai nešti autentiškas Tavo dvasios melodijas, kupinas originalumo ir kūrybiškumo.

Leiskite mums sutapti su Tavimi ir sujungti savo širdžių melodijas vienoje giesmėje, kurią keliame Tau. Nėra kito dievo, tik Dievas!

*** * ***

Viešpatie, Tau keliu šią maldą:

Ar daug, ar mažai turėčiau, suteik man valios kasdien gauti viską, ko man reikia.

*** * ***

Kartoju savo nuoširdžius maldavimus meilės rožinyje, kurio karoliukai suverti ilgesio siūlu. Palaiminti vardai: Dievas, Visuotinė Dvasia, Brahma, Dangiškasis Tėvas, Dieviškoji Motina - visi yra Tavo šventieji vardai.

Savo kosminiame vaizdinyje amžių pakopose jūs įgavote milijonus išvaizdų ir vaizdinių, lygiai taip pat,

kaip jūs įgavote daugybę vardų, tačiau jūsų prigimtis išlieka viena ir nekintanti, kuri yra amžina palaima!

*** * ***

O visatos įstatymo Dieve, padėk man nešioti savo žaizdas ir randus, atsiradusius iš nelaimių ir išbandymų, kaip medalius ir drausmės ženklus, suteiktus man Tavo dieviškojo teisingumo, kuris nepažįsta šališkumo, ranka.

Tegul mano kasdieniai sunkumai būna priešnuodis iliuzijoms ir apgaulei ir išvaduoja mane iš klaidingų vilčių dėl žemiškos laimės.

Norėčiau, kad ašaros, kurias išliejau dėl kitų grubumo, nuplautų paslėptas dėmes ir trūkumus iš mano proto.

Ir tegul kiekvienas aštrus kirtiklio smūgis manyje atveria naujas išminties ir supratimo gelmes

Norėčiau, kad mane gąsdintų nešventa kasdienybės tamsa, jog bėgčiau ieškoti Tavo tyrumo ir gydančios šviesos horizontų.

Gyvenimo geluonys ir staigūs smūgiai verčia mane šauktis, prašyti tavo pagalbos

Ir tegul skausmingų aplinkybių kasinėjimai mano gyvenimo dirvoje atskleidžia gausius, amžinai trykštančius Tavo paguodos šaltinius.

Norėčiau, kad kitų žmonių šiurkštumo bjaurumas priverstų mane puošti švelnumu ir gerumu, o skaudūs mano bendražygių žodžiai primintų man vartoti tik saldžius žodžius.

Jei pikti protai mėtys į mane akmenis, aš juos pasitiksiu draugiškais gerų ketinimų sviediniais.

Kaip jazminų medis, barstantis kvapnius žiedus ant rankos, kuria kirvis trenkia ant kamieno, taip ir aš pabarstysiu atleidimo rožių žiedlapius ant visų, kurie su manimi elgiasi šaltai ir priešišškai.

Dvasinės mintys

Išminčius Paramhansai Joganandai

Dieviškojo buvimo jausmas meditacijos metu užpildo protą ramybe ir įkrauna kūną gyvybine energija.

Per gilų, tylų dvasinį bendravimą ir nukreipdamas mintis bei jausmus į Dievą, ieškotojas jaučia vis didesnę džiaugsmą, o šis džiaugsmas yra apčiuopiamas bendravimo su Dievu ir prisilietimo prie Jo palaiminto buvimo įrodymas.

Mačiau, kaip tu ari mano sielos dirvą išbandymų ir vargų plūgu, sėdamas savo išminties sėklas jos vagose. Aš ir toliau laisčiau tas sėklas, ir kai tavo gailestingumo saulė jas apšvietė, jos augo ir klestėjo, nešdamos palaimingą pasitenkinimo ir pasitenkinimo derlių.

Kai žmogus pažįsta Dievą, jis nebejaučia, kad kiti yra kitokie nei jis pats

Išmintingi žmonės išlaiko pusiausvyrą ir ramybę, nepaisant besikeičiančių aplinkybių ir sąlygų, kad ir kokios įvairios jos būtų

Dievas yra didžiausias kosminis prizas ir egzistencijos laimėjimas

Viešpatie, nuo šios dienos darysiu viską, ką galiu, kad Tave pažintum, priartėčiau prie Tavęs ir jausčiau Tavo meilę, neapleisdamas ir neignoruodamas savo žemiškų pareigų, ir visas savo pareigas atliksiu kaip tyrą auką Tau, ir taip pelnysiu Tavo palankumą.

Dievas yra išminties ir spinduliuojančio įkvėpimo šaltinis. Jis yra palaimintas kvapas, sklindantis iš visų

**gerų širdžių. Jis yra dangiškų rožių ir rasotų minčių
gėlių sodas. Jis yra didžiausia meilė, kuri įkvepia ir
maitina mūsų meilę.**

**Dievas man apsireiškė ramybės horizontuose, ir
aš patyriau Jo palaimą savo būties šaltiniuose, ir
girdėjau Jo balsą savo pabudusioje sąžinėje, ir su
visišku sąmoningumu priimu Jo šviesą, kuri nuolat
mane persmelkia.**

**Mintis yra lanksčiausia jėga, nes ji yra subtiliausia
ir skaidriausia sąmonės vibracija. Galite suskaidyti
mintis į begalę mažų vienetų, tačiau niekada
nepasieksite galo.**

**Žmogus neturėtų savęs įkalinti siaurame
savanaudiškumo kalėjime, bet turėtų įtraukti kitus į jų
pasiekimus ir laimę, tapdamas Dievo valios darbo
įrankiu. Galvodami apie save, pagalvokime apie kitus;
ieškodami ramybės, siekime jos ir kitiems. Tie, kurie
stengiasi atnešti laimę kitiems, bus Dievo palaiminti
ir apdovanoti.**

**Leisk man galvoti apie tave, kol tapsi vienintele
mano mintimi**

**Visata, kurią matome, yra sapnas sapne. Materija
yra ne tik „užšalusi“ energija, bet ir „užšalusi“
kosminė sąmonė.**

**Viešpatie, padėk man ir vesk mano supratimą bei
stiprybę, kad galėčiau atnešti Tavo šviesą į
aptemusius protus, kad jie būtų apšviesti ir spindėtų
Tavo išminties spinduliais. Ir per užjaučiančio
atleidimo galią leisk man ateiti pas Tave su visais
broliais ir seserimis, kurie klupdo kančios keliais.**

Kas nori pažinti Dievą, tas savo širdyje turi turėti aukščiausią meilės laipsnį, kaip šykštuolis, mylintis pinigus, išimylėjęs, ilgintis savo mylimojo, ir skęstantis žmogus, trokštantis oro gurkšnio.

Materialinių dalykų teikiamas malonumas mažėja ir blėsta, bet dieviškasis džiaugsmas, kuris yra neapsakomas, niekada nemažėja ir neišnyksta.

Tegul dieviškosios meilės vėjelis skleis jūsų šviesias šypsenas, kad jų šviesa išvarytų ir išvarytų tamsą iš kitų širdžių.

Paprastai meilei reikia daug didesnės psichologinės jėgos nei neapykantai, tačiau išmintingieji meilę randa lengviau nei neapykantą, nes jie visas būtybes mato kaip aukštesniojo „aš“ dalį ir glaudžiai susijusias su kosmine sąmone.

Taika yra vaistas nuo kiekvieno negalavimo, o žmonės, kurių širdys kupinos meilės, kurie mėgaujasi ramybe ir džiaugiasi darydami gerus darbus, pažįsta taikos skonį, kuri yra būtina kiekvieno laimingo gyvenimo sąlyga ir pagrindinis ramstis.

Suteik meilę tiems, kurių širdys užkietėjusios, ramybę nerimo ir depresijos aukoms, švelnumą tiems, kurie kenčia nuo kartėlio, džiaugsmą tiems, kuriuos slegia nelaimė ir skausmas, ir būk geras pavyzdys tiems, kurie eina klaidų keliais.

Nėra nieko didingesnio už sąžiningumą ir nuoširdumą bendraujant su kitais. Lengva susirasti

**draugų be nuoširdumo, bet neįmanoma išlaikyti
draugų be nuoširdumo.**

**Yra didingos susikaupimo būsenos, ir kai
medituotojas pasiekia tas būsenas, jis patiria
nepaprastą dvasinio džiaugsmo ir šlovingų vizijų
būsenas ir sušunka:**

**"Ko ieškojau visur, radau savyje ir savyje, matau
jo šviesą už tamsos sienų ir jaučiu jo buvimą tylos
gelmėse."**

**Dieviškoji meilė yra dangiškų rožių ir spindinčių,
žydinčių minčių sodas. Ji maitina mūsų meilę, įkvepia
mūsų jausmus ir išpildo mūsų laimingas svajones.**

**Viešpatie, kad ir kokios aplinkybės bebūtų, aš
pripažįstu, kad jos yra kitas mano dvasinio augimo
žingsnis. Aš mielai priimsiu visus išbandymus, nes
žinau, kad turiu proto, supratimo ir jėgų įveikti
[kliūtis ir sunkumus, su kuriais susiduriu]**

**Nors gamtos mokslininkai dabar supranta, kad
materija tėra įstrigusi energija, apsišvietę mokytojai
sėkmingai perėjo nuo teorinių žinių prie praktinio
pritaikymo materijos valdymo srityje.**

**Jei esi pasiryžęs būti laimingas gyvenime, niekas
negalės iš tavęs atimti tavo laimės**

**Gryna dieviška meilė pripildo išsimylėjėlio sielą
grožio, patraukia Visatos Viešpaties dėmesį ir
pritraukia Jo amžinąją meilę**

**Pažįstu daug iškilių, protingų verslininkų, kurie
giliai širdyje trokšta pažinti Dievą ir įgyti išminties,**

tačiau vis dėlto yra saistomi darbo ir daugybės socialinių įsipareigojimų, todėl aukoja svarbiausias pareigas – pareigą Dievui, studijas magistrantūroje ir namų gyvenimą – ant pinigų ir mažiau vertingų bei svarbių įsipareigojimų altoriaus.

Tas, kuris mus sukūrė, nori, kad mylėtume Jį tyra, spontaniška meile, ir mes nepažinsime laimės skonio, jei neatiduosime savo meilės Dievui.

Aš nugalėsiu puikybę nuolankumu, pyktį – meile, jaudulį – ramybe, savanaudiškumą – altruizmu, blogį – gėriu, nežinojimą – išmintimi, o nerimą – ramybe ir taika.

Mūsų širdyse turi gimti užjaučianti širdis, kuri ramina kitų žaizdas ir pašalina iš jų širdžių liūdesį bei skausmą.

Mokytojas Paramahansa vienam iš mokinių pasakė:

„Geri įpročiai padeda įprastomis ir pažįstamomis aplinkybėmis, tačiau jų gali nepakakti, kad nukreiptumėte savo gyvenimo kelią, kai iškyla problemų ir kai atsiranda įgimto išvalgumo poreikis. Giliai apmąstydami, visada galite atskirti gėrį nuo blogio ir priimti teisingą sprendimą visame kame, net jei susiduriate su neįprastomis aplinkybėmis.“

Negalime gyventi be Dievo nė akimirksniui. Jis glosto mus švelniu vėjeliu, suteikia mums gyvybingumo iš saulės spindulių ir aprūpina mus maistu, kurį valgome. Jis yra aplinkinių širdyse ir yra vienintelis, kurį galime laikyti savo mylimuoju ir savuoju.

Nuolankumas turi saldų, patrauklų kvapą, kuris daro nuolankų žmogų mylimą visų.

Turime išmokti mąstyti apie didžius dalykus, tokius kaip amžinybė ir begalybė

Dievas apreiškia savo pranašesnius darbus kūrinijos grožyje, bet Jis neatskleidžia, kad Jis yra paslėptas ir pasislėpęs tuose nuostabiuose grožiuose.

Jei turite tvirtą protą ir pasodinate jį tvirto ryžto dirvoje, o jūsų tikėjimas yra gilus, galite įkūnyti savo idėjas ir pasiekti didelių laimėjimų.

Gyvenimas turėtų būti supaprastintas, o viskas tvarkoma lengvai ir patogiai. Laimė slypi laiko skyrime apmąstymams ir savistabai. Stenkitės retkarčiais pabūti vieni, mėgaudamiesi vidine ramybe, kuri kyla iš ramybės ir tylos.

Blogis turi savo galią; jei sekį jo keliais, jis tave nugalės. Jei suklupsi, turi nedelsdamas grįžti į pamaldumo ir teisumo kelius.

Priimk, Viešpatie, mano sielos ilgesį ir amžiną meilę, kurią paslėpiau Tau savo širdies lobyne.

Savo ramybės šventovėje tau pasodinau sodą ir papuošiau jį savo meilės rožėmis

Su ilgesiu kupina širdies, nekantraujančiu protu ir trokštančia siela, prie Tavo visa apimančios būties kojų padedu visus savo dvasinių ilgesių ir dieviškosios meilės žiedus.

Kiekvieną dieną pasitiksiu galvodamas apie Dievą ir medituodamas apie Jį

Kiekviena mirganti žvaigždė danguje, kiekviena tyra mintis, kiekvienas geras darbas yra langas, pro kurį žvelgiu į Tave, mano Dieve.

Leisk man išgirsti Tavo balsą, Viešpatie, meditacijos oloje aš rasiu amžiną dangiškąją laimę savyje; tada ramybė užpildys mano širdį ir būtį tiek tyloje, tiek veikloje.

Jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje šiame pasaulyje, pabrėžkite ramybę ir taiką bei siųskite meilės ir geros valios mintis.

Dauguma žmonių yra kitų kopijos, mėgdžiojančios kitų žodžius ir veiksmus. Žmogus turėtų būti unikalus ir parodyti geriausias savo unikalios prigimties savybes.

Jei praradote viltį pasiekti laimę, džiaukitės ir nepraraskite vilties, nes jūsų siela yra amžinai džiaugsmingos Aukštesnės Dvasios atspindys ir savo esme yra laimės šaltinis.

Jei užmerksite savo minčių sutelkimo akis, negalėsite pamatyti ryškios laimės saulės savo gyvenimo horizonte. Bet kad ir kaip stipriai užmerktumėte savo proto vokus, laimės saulė vis tiek bandys prasiskverbti į uždaras jūsų proto kameras.

Atverkite ramybės langus ir staiga savyje pamatysite laimės spindesį, nes džiaugsmingos dvasios spindulius galima suvokti, jei nukreipiate mintis į save.

Meditacija išsklaido kosminį rūką, kai savimonė pradeda kilti į aukštesnius egzistencijos lygmenis ir horizontus.

Kiekvieną išradėją veda materialinis poreikis; būtinybė yra išradimo motina. Panašiai ir išminčiai dėl būtinybės tapo uoliais dvasiniais ieškotojais. Jie atrado, kad be vidinio pasitenkinimo jokia išorinė sėkmė negali atnešti ilgalaikės laimės.

Vienas mėnulis išsklaido nakties tamsą. Panašiai ir siela, apšviesta Dievo šviesos ir žinių, siela, išsiskynijusi dieviškoje meilėje, išsklaido kitų sielų tamsą, kad ir kur ji eitų, skleisdama meilės, supratimo ir ramybės šviesą.

Norėdami turėti draugų, turime rodyti nuoširdų meilę kitiems. Tie, kurie atveria magnetines duris draugystei, pritrauks sielas su panašiomis vibracijomis [polinkiais ir temperamentu].

Laimė slypi psichologinio aiškumo išlaikyme per visus žemiškus išbandymus ir dvejopos prigimties patirtis.

Kai širdis yra su kuo nors, ji traukia visas to žmogaus savybes. Kas galvoja apie gerus žmones, tas ir jų gerumas persiduoda, kas meiliai susitelkia į įkvėpiančius žmones, tas ir ateina įkvėpimo, o kas bendrauja, net mintyse, su tais, kurie turi gyvą sąžinę, kilnias morales ir garbingus ketinimus, tas dalijasi jų kilnumu ir morale, nes protas traukia kaip magnetas [o panašus traukia panašų].

Kai neapsakomos meilės Dievui potvynis užlieja trokštančios sielos širdį, žodžiais neįmanoma apsaityti šios patirties. Ši meilė yra sielos paslaptis, gilus ryšys su Dievu, tarsi šventa ugnis, suryjanti savęs tamsą, leidžianti ieškotojui suvokti Dievo šviesą ir jausti Jo artumą.

Mažas puodelis negali sutalpinti viso vandenyno. Panašiai ir žmogaus sąmonė, apribota fizinių ir protinių materialaus suvokimo apribojimų, negali sutalpinti kosminės sąmonės, kad ir koks stiprus būtų troškimas. Tačiau gilios ir nuoseklios meditacijos dėka žmogaus sąmonė gali būti pakylėta, o jos suvokimas praplėstas iki kosminės sąmonės lygio.

Kartą vienas vyras Niujorke priėjo prie manęs [iškart po to, kai baigiau vieną iš savo paskaitų] ir pareikalavo, kad galėtų palikti savo fizinį kūną ir keliauti astraliniam kūnui. Pasakiau jam: „Nemanau, kad įsivaizduoji, jog turi tokį gebėjimą.“ Bet jis primygtinai reikalavo mane išbandyti, todėl sutikau, sakydamas: „Gera, tada nusileisk žemyn savo astraliniam kūnui ir pasakyk, kas yra restorane.“ Jis akimirka tylėjo, tada tarė: „Dešiniajame kampe yra fortepijonas.“ Žinojau, kad jis tai įsivaizduoja, nes jo kvėpavimas ir pulsas buvo normalūs, todėl pasakiau: „Priešingai, manau, kad jei ten nueitum, rastum dvi damas, sėdinčias prie stalo.“ Jis pasišaipė iš mano pasiūlymo, todėl pasakiau: „Eikime kartu į restoraną dabar.“ Kai atvykome, nuėjome į kampatį, kurį jis minėjo, bet fortepijono nebuvo; vietoj to radome dvi damas, sėdinčias prie stalo. Galiausiai mūsų draugas suprato, kad jį apgavo jo paties iliuzijos.

Tikėjimas Dievu ir vidinė harmonija yra didžiausia pagalba ir atrama žmogui nešti gyvenimo našta

Turime klausytis Dievo balso, aidinčio sveikose mintyse. Geros mintys yra tarsi Dievo ir angelų dvasių raginimai, kurie veda ir padeda mums. Šėtonas taip pat bando pavergti žmoniją savo šėtoniškais šnabždesiais, kurie pasireiškia kaip piktos mintys,

piktavaliai ketinimai ir netyri motyvai, kuriems negalima leisti užimti minčių srities ir teršti sąmonės erdvės.

Kai ieškotojo malda kyla iš pačios širdies gelmių, jo žodžiai prisipildo meilės Dievui, ir kiti jaučia jos dvasinį poveikį bei patiria dieviškąją meilę jų akivaizdoje. Tačiau jei ieškotojui trūksta stiprybės, aplinkiniai gali pavogti tą meilę iš jo. Tai nutinka, kai jie pradeda girti ir žavėtis savo dvasingumu. Jei juos apima jausmas, kad jie yra didūs, nes gali įkvėpti kitus, juos apima silpnumas, širdį užvaldo išdidumas ir dėl to jie praranda meilę Dievui.

Žmogaus protas stiprėja kovojant su ligomis ir įveikiant sunkumus. Viskas, kas silpnina protą, yra priešas, o viskas, kas jį stiprina, yra ramybės prieglobstis. Su gyvenimo įvykiais susidurkite drąsiai ir tvirtai. Dievas man parodė, kad šis gyvenimas yra kosminis sapnas. Kai pabunda mūsų dvasinė sąmonė, mes prisimename gyvenimo patirtis kaip trumpalaikį džiaugsmo ir liūdesio sapną ir suvokiame, kad esame nemirtingi Dieve.

Išminčius Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė:

Išplėskite savo meilės karalystės ribas, palaipsniui įtraukdami savo šeimą, kaimynus, bendruomenę, šalį, visas šalis ir visus gyvus padarus. Būkite universalus draugas, kurio širdis perpildyta užuojautos ir gerumo Dievo kūriniais, ir skleiskite meilę visur.

Širdžių tyrinėtojas iš mūsų nori tik mūsų širdis

Dievo reikėtų ieškoti ne dėl asmeninės naudos, bet iš Jo ilgesio, troškimo ir maldavimo Jam su tyra, nepajudinama ir sutelkta meile.

Kai žmogaus meilė Dievui prilygsta jo prisirišimui prie savo mirtingojo fizinio kūno, tada Dievas ateis pas jį

Tas, kuris per vieną ar du nėrimus nepagauna perlo, neturėtų kaltinti jūros, o savo nardymo būdo ir gylio stokos.

Kas giliai pasineria į sąmonės jūrą, tas atras dieviškojo buvimo perlą

Ramybė - tai dangiškas gėrimas, pilamas iš ramybės ąsočių

Už pilkų laikinų nusivylimų ir frustracijų debesų, pasiekimų spinduliai visada ryškiai šviečia

Laimė, sėkmė ir ramybė ateina iš pastangų meditacijos ir maldavimo būdu susiderinti su Dievo valia - jėga, kuri audžia gyvenimo audinį harmonijoje su kosminėmis jėgomis.

Gyvenimo motyvacija turėtų būti daryti gerus darbus ir skleisti meilės bei ramybės aurą

Jūsų prigimtis yra nesenstanti, todėl neapsunkinkite savęs materialiniais apribojimais ir pasaulietiškais apribojimais. Kiekvieną apgailestavimą dėl praleistų galimybių paverskite optimizmu dėl naujų pasiekimų, kurie atneš jums pasitenkinimą ir džiaugsmą.

Supaprastinkite savo gyvenimą, kad turėtumėte daug laiko mėgautis mažais gyvenimo malonumais

Kiekviename šios nuostabios ir nuostabios visatos atome Dievas be paliovos daro stebuklus

Dievas yra šviesa, kuri nuolat išsklaido nežinojimo tamsą. Jis yra gyvenimo upė, maitinanti mūsų sielų dirvą.

Harmoningas mąstymas sukuria harmoniją ir santarvę šiame pasaulyje, kuris, regis, knibžda visokių disonansų ir nesantaikos.

Impulsas atlikti kilnius ir gražius darbus pagal savo galimybes yra kiekvieno vertingo pasiekimo kūrybinė jėga. Siekiame tobulumo, nes mūsų sielos trokšta vėl susisiekti su savo dvasine prigimtimi ir būti esmine vienybe su savo dieviškuoju šaltiniu.

Šiandien esame čia, o rytoj išeisime, liksime tik šešėliais kosminiame sapne, bet už šių trumpalaikių vaizdinių nerealumo slypi amžina sielos tiesa.

Išmintingi žmonės nenori, kad jiems paklustumėte, bet jei savanoriškai priimsite jų nurodymus, jie tikrai pasakys jums tiesą ir tai, kas jums geriausia, visiškai sąžiningai ir nešališkai.

Būk gyvas medis, augantis ir leidžiantis naujus kamienus bei šakas. Tie, kurie turi stiprias širdis, sako:

"Mūsų gyvenime yra saulės spindulių, ir mes turime galimybių dirbti, išlaisvinti viltis ir pasiekti daug pasiekimų."

Nėra nieko didingesnio už sąžiningumą ir nuoširdumą bendraujant su kitais

Pasistenkite iš visų jėgų, tada pailsėkite ir atsipalaiduokite, leiskite viskam vykti natūraliai, užuot bandę jį pakeisti jėga.

Meistras Paramahansa, padrąsindamas vieną iš savo mokinių, pasakė:

Jei tavo maldos pasiekia Dievą, nesvarbu, ar tavo nuodėmės gilesnės už tamsos vandenyną ir aukštesnės už Himalajus; Dievas jas atleis ir ištrins, tarsi jų niekada nebūtų buvę, jei tik būsi pasiryžęs jų nekartoti. Gali kuriam laikui paskęsti po tamsos sluoksniais, bet esi dieviškosios ugnies kibirkštis - amžino, nesibaigiančio deglo liepsna, kuri niekada neužgessta. Gali užgesinti liepsną, bet negali jos užgesinti.

Nuoseklus, ramus ir stiprus valios panaudojimas sužadins kosmines jėgas ir sukels Visatų Valdovo atsaką.

Daugelis žmonių nemano, kad būtina analizuoti meilės prigimtį. Jie apibrėžia ją kaip jausmą, kurį jaučia savo artimiesiems, draugams ir kitiems, kuriems jaučia stiprų potraukį. Tačiau meilė yra daug daugiau. Vienintelis būdas apibūdinti tikrąją meilę - tai aprašyti jos poveikį sielai. Net ir mažytė dieviškosios meilės kibirkštelė pripildo žmogų tokiu didžiuliu džiaugsmu, kad sunku ją sutalpinti. Meilės teikiamas pasitenkinimas slypi ne pačiame meilės jausme, o jos teikiamame džiaugsmo. Tikroji meilė suteikia mums neapsakomą laimę.

Kūno gyvybinę jėgą reikia palaikyti subalansuota mityba, optimizmu ir šypsena. Tie, kurie randa

džiaugsmą savyje, atranda, kad jų kūnai yra įkrauti elektros srove, kylančia iš gyvybinės energijos, glaudžiai susijusios su dieviškąja valia ir visuotiniu protu. Šypsena yra nepaprastai naudinga sveikatai. Ji pritraukia teigiamas vibracijas, atveria optimizmo horizontus ir suteikia vidinę ramybę bei psichologinį komfortą.

Visas pasaulis pamiršo tikrąją žodžio „meilė“ reikšmę ir, deja, buvo neteisingai suprastas bei netinkamai vartojamas. Kaip aliejaus yra kiekvienoje alyvuogės dalyje, taip ir meilė persmelkia visą kūriniją. Tačiau apibrėžti meilę yra neįtikėtina sunku, panašiai kaip bandyti apibūdinti apelsino skonį ir aromatą. Norint iš tikrųjų suprasti jo skonį, reikia pačiam paragauti apelsino, ir tas pats pasakytina apie meilę.

Kiekvienas žmogus savo širdyje yra patyręs meilę vienaip ar kitaip, todėl tam tikru mastu supranta jos prigimtį, tačiau nežino, kaip ją puoselėti, apvalyti ir išplėsti iki dieviškos meilės. Dieviškos meilės kibirkštis daugumoje širdžių egzistuoja nuo mažens, tačiau ji dažnai prarandama, nes žmonės nežino, kaip ją puoselėti ir ugdyti.

Gyvenimas yra patirčių mokykla, ir visa tai rodo viena kryptimi: Dievas

Besikeičiantys gyvenimo vaizdai užgožia tikrąjį gyvenimą. Už judančių nerealių matomų dalykų vaizdų slypi tikrasis kosminis gyvenimas, paslėptas nuo akių.

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru

laiku ir vietoje. Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė, kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus.

Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų žmogų ir paralyžiuotų jo valią, o tam, kad jis vertintų Dievą taip, kaip jis turėtų būti vertinamas, ir gerbtų Jo įstatymus, per kuriuos jis gali pasiekti tikrąją laimę.

**Mokytojas Paramahansa tarė mokinių grupei:
Praktikuokite gyvenimo šiame pasaulyje meną neprarandant vidinės ramybės ir eikite pusiausvyros keliu, kad pasiektumėte nuostabų ir stebuklingą savęs pažinimo sodą.**

Nuolankume randame svajonių slėnį, nusėtą kvapniais, žydinčiais savęs pažinimo žiedais

**Dievo grožis yra beribis. Gera mėgautis rožėmis ir gėlėmis, bet dar geriau nei mėgautis jų grožiu yra matyti Dievo veidą už jų tyrumo ir žavesio.
Malonumas, kylantis iš muzikos, pati meilė muzikai, negali prilygti kūrybiniam Dievo balsui, sklindančiam per jos melodijas.**

**Ramybę mylinčios sielos semia išminties vandenį, trykštančius iš žmogiškų ir dieviškų šaltinių
Viešpatie, žinau, kad Tu išklausai tyliai mano sielos žodžius ir mano širdies maldavimus Tau.**

Visada stenkimės visais įmanomais būdais gražinti savo gyvenimą, perteikdami meilę, sąžiningumą ir nuoširdumą, kasdien žvelgdami į savirefleksijos veidrodį ir tyrinėdami sielos gelmes.

Nežinojimas [apie erzinančius įpročius] yra kaip niežulys ar kasymas. Kuo labiau pasiduodate odos norui kasytis, kad atsikratytumėte erzinančio pojūčio, tuo labiau stiprėja noras kasytis, ir kuo labiau ignoruojate tą jausmą ir jam nepasiduodate, tuo mažiau jis jus vargina.

Negalima pažeisti kitų teisių, atimti iš jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus ar nematerialaus turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums nepriklauso, tai, ko jums reikia ar ko trokštate, ateis pas jus. Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda pavydėti kitiems. Piktavališko troškimo sėklos turi būti išrautos iš proto.

Prasidėjus dvasiniams troškimams, žmogus pasirenka išminties kaltą, kad gražiai formuotų savo gyvenimą

Žvelgdami į visa, kas gamtoje gražu, jaučiame švelnumą ir užuojautą.

Bet kuris svarbus gyvenimo žingsnis nusipelno būti kruopščiai ir išsamiai apmąstytas, išnagrinėtas kasdienės patirties ir įvairių aplinkybių kontekste.

Savarankiškai žmonės gyvena dorai. Laimė ateina tik iš tyrų minčių ir teisingų veiksmų. Jei esate laimingi dabar, būsite laimingi ir ateityje - tiek čia, tiek kitame pasaulyje. Turime kaupti sėkmę rinkdami išminties vaisius, kol šviečia galimybių saulė. Kitaip tariant, turime pasinaudoti galimybėmis, kol dar nevėlu.

Gyvenimo keliais eikite tvirtai ir ramiai, žinodami, kad begalinė kūrybinė galia yra su jumis, lydi ir palaiko jus.

Kiekvienam žmogui reikia laiko pabūti vienetvėje ir pailsėti, kad susidorotų su didėjančiu gyvenimo spaudimu, ir žmonės turėtų gerbti vienas kito nepriklausomybę.

Už kiekvieno gyvenimo šešėlio slypi didesnė Dievo šviesa

Tvirtai laikykitės tikėjimo vairo ir nebijokite nepalankių išorinių aplinkybių, kurios daužo jūsų gyvenimo laivą. Pasitikėkite, kad „neįmanomybes“, kurių tikėtės pasiekti, įvykdysite su Dievo pagalba, per tikėjimo stiprybę, kuri atlaiko visus iššūkius.

Kai pasieki saviharmoniją, gali būti harmonijoje su visais kitais

Šis pasaulis nėra mūsų namai; mūsų namai yra kitoje pusėje, Dievo kosminėje sąmonėje.

Ar yra kas nors įdomiau nei gyventi vaisingą gyvenimą, kupiną harmonijos, meilės ir dosnumo?

Įkvėpkite gryno oro, kupino kitų žmonių gyvybiškai svarbių idėjų, ir pasisemkite naudos iš jų šviesių, teigiamų požiūrių.

Mano širdis prisipildo džiaugsmo, kai matau saujelę nuoširdžių bhaktų, trokštančių Dievo meilės. Mes atėjome į šį pasaulį tik tam, kad skinti meilės Dievui ir ištikimo bei nuolankaus Jam tarnavimo vaisius.

Gyvenk tik dabartimi, o ne ateitimi. Daryk viską, ką gali, šiandien ir nežiūrėk į rytdieną.

Vidinės tylos oloje rasite išminties šaltinį

Ant kaktos, tarp antakių, yra vartai į dangų. Šis smegenų centras [dvasinės akies arba dvasinės sąmonės vieta] yra valios ašis. Kai sutelkiate savo protines jėgas į šį centrą ir švelniai skatinate savo valią, tai, ko trokštate, bus pasiekta (dažnai stebime, kad žmogus, bandantis ką nors prisiminti, nesąmoningai paliečia šį tašką ant kaktos).

Todėl negalima naudoti savo valios blogiems tikslams. Sąmoningas kenkimas kitiems yra šiurkštus Dievo mums suteiktų galių piktnaudžiavimas. Jei pastebite, kad jūsų valia jus klaidina, sustokite, nes toliau eikvoti ta kryptimi yra ne tik dvasinės energijos švaistymas, bet ir prarasite tą galią, todėl negalėsite jos panaudoti net geriems tikslams.

Mes, žmonės, esame apdovanoti savikontrolės gebėjimu. Nors nesame visiškai laisvi, mes turime raktą į laisvę. Vis dėlto daugelis gyvena chaotiškai, nepasinaudodami Dievo duotu intelektu ir laisva valia, kad pasiektų savęs valdymą.

Tigrą valdo instinktas žudyti ir jis neturi pasirinkimo šiuo klausimu. Tačiau žmonės turi laisvą valią ir intelektą, kurie leidžia jiems nuolat gerinti savo padėtį ir kelti savo standartus, užuot likę žalingų instinktų ir įpročių kaliniais.

Kartą keliavau traukiniu, ir oras buvo labai karštas, oras atrodė lyg sklistų iš orkaitės. Visi aplink mane kentėjo nuo didelio karščio, bet aš šypsojau

viduje, nes mano protas buvo atitrūkęs nuo karščio idėjos, nes buvau įtikinęs save, kad ta pati elektra, kuri sukuria šilumą orkaitėje, sukuria ledą šaldytuve, ir tą akimirką jaučiausi taip, lyg mano kūną būtų apgaubęs ledo sluoksnis.

Kai siunčiu savo meilės ir gerų linkėjimų bangas kitiems, atveriu vartus dieviškai meilei ateiti pas mane

Stenkitės atsikratyti erzinančių dalykų savo gyvenime arba, jei reikia, juos toleruokite, neleisdami jiems jūsų psichologiškai trikdyti.

Jei žmogus gali būti švarus, jam nereikia likti purvinam

Galima būti taip pat prisirišęs prie gyvenimo namelyje, kaip prie gyvenimo rūmuose

Svarbiausias dvasinės sėkmės veiksnys yra pastangos

Pasaulietiškai ieško Dievo dovanų, o išmintingi ieško paties Davėjo

Naktį visiškai atsiribojau nuo pasaulio reikalavimų ir atsiribojau nuo jo, vienas su savo valia vadovauju savo mintims, nukreipiu jas norimais keliais, kol prieinu teisingą sprendimą ir kaip jį įgyvendinti. Tada motyvuojau savo valią imtis tinkamų veiksmų ir, Dievo padedamas, pasiekiu sėkmės. Tokiu būdu daug kartų efektyviai naudojausi savo valią, bet tai įmanoma tik nuosekliai ir nuolat ją naudojant.

Kalnų vaizdas, nutapytas mėlyname horizonte, nuostabus žmogaus kūno mechanizmas, rožės ir žalios šilkinis kilimas, sielų kilnumas, proto didybė ir

meilės gelmė - visa tai primena mums apie gražųjį Dievą ir viso kilnumo bei kilnumo šaltinį.

Kol žmogus nesistengs subalansuoti lavinti savo prigimties - protiškai, materialiai ir dvasiškai - jis nepatirs tikros laimės. Dvasinė išvalga įkvepia mus išminties, ir neprotinga leisti ego dominuoti išminčiai, sveikam sprendimui ir išvalgumui; galutinį sprendimą turėtų priimti išvalga ir sąžinė.

Jei pripildysite savo širdį meilės ir ilgesio idėjos apie Dievą ir laikysite ją giliai savyje, Visatos Viešpats ateis pas jus ir priims tą idėją iš jūsų, nes dieviškas ilgesys paliečia Dievo širdį.

Kai jautiesi saugus Dieve, gali džiaugtis viskuo be prisirišimo. Todėl nepaprastai svarbu stengtis pažinti Dievą, kitaip gyvenimas gali tave nuvilti ir siaubingai sugriauti tavo viltis.

Mūsų laikas praeis, ir tai, ką matome dabar, vieną dieną išblės ir išnyks. Pokyčiai yra geri tol, kol neleisite jiems jūsų pakenkti, o kai jie skaudina, tai yra išpėjimas paleisti troškimus, kurie sukels jums kančių, jei negalėsite jų įgyvendinti.

Viskas visatoje yra tarpusavyje susiję ir glaudžiai susiję. Tinkamai naudodami Dievo mums suteiktą žmogiškąjį intelektą, suvokiame, kad visa gyvybė yra susijusi su Aukščiausiuoju Protu.

Visa fizinė kūrinija, akinanti žmogaus protą, duoda tik įdomių užuominų apie nuostabius visatos stebuklus.

Jokios užduoties nereikėtų imtis sumišusiu ir neramiu protu, tarsi plunksna vėjyje. Verčiau visas pareigas reikia atlikti su vidine ir išorine ramybe, su ramybe ir savikontrole, su protu ir didele koncentracija.

Jei kiekvieną dieną skirsite šiek tiek laiko giliam apmąstymui apie Dievą ir maldavimui Jam, mainais gausite didelę pagūdą ir tikrą laimę.

Kiekviena diena turėtų būti padėkos diena už gyvenimo dovanas: saulės šviesą, vandenį, skanius vaisius ir daržoves, kurios yra netiesioginės dovanos iš didžiausio davėjo: Dievo.

Aš esu pats sau karalius, o ne turtų karalius. Nieko neturiu, tačiau valdau savo ramybės karalystę ir esu karūnuotas amžino pasitenkinimo soste.

Kai esi ramus, jauti, kaip jumyse pulsuoja laimės pasaulis

Žmogiška meilė beprasmė, nebent ji būtų įsišaknijusi besąlyginėje Dievo meilėje. Jaunas vyras ir moteris gali išimylėti, bet po kurio laiko juos pakeičia nesantaika ir neapykanta. Žmogiškas susižavėjimas yra netobulas, o dieviška meilė yra tobula ir amžina.

Vienintelis būdas patirti dieviškąją meilę yra daryti viską, kad įtiktumėte Dievui, ir jūs pamatysite, kad Dievas ateina pas jus tokiais būdais, kokių nesitikite, ir Jo džiaugsmas jus užlies, o Jo šviesa jus apšvies.

Mano troškimas - įkurti Dievo šventyklas žmonių sielose ir matyti Jo palaimintą šypseną, spindinčią jų

veiduose. Didžiausias gyvenimo pasiekimas žmogui yra pašvęsti Dievo šventyklą savo sieloje, ir tai lengvai pasiekama.

Daugelis žmonių ateina pas mane pasikalbėti apie savo rūpesčius, ir aš prašau jų nusiraminti, susimąstyti ir nesvarstyti kitų sprendimų, kol nepajus ramybės ir dvasinės ramybės. Kai protas ramus, o tikėjimas Dievu stiprus, neišvengiamai atsiras problemų sprendimai. Problemų ignoravimas negarantuoja jų išnykimo, o nerimas dėl jų neduoda teigiamų rezultatų. Medituokite, kol pasijusite ramūs, tada pagalvokite apie savo problemą ir karštai melskitės Dievui pagalbos. Susitelkite į problemą ir rasite sprendimą be nerimo ar didelių pastangų.

Viešpatie, grok savo nemirtingas melodijas mano gyvenimo fleita, kad galėčiau būti palaimintas Tavo šventų melodijų vibracijomis.

Labai svarbu kontroliuoti emocijas dėl laimės ir ramybės. Tada niekas negalės jūsų erzinti ar pažadinti jumyse pavydo, ir jūs išliksite tvirti ir išdidūs giliai širdyje, ir niekas negalės jums mesti iššūkio ar drumsti jūsų ramybės.

Nuolankumas yra patikimiausias būdas sulaukti dieviškojo gailestingumo lietaus

Kartais žmonės mano, kad Dievas yra toli nuo jų, tolimoje visatos vietoje, ir todėl Jo nesišaukia. Tačiau Jis yra arčiau nei artimas ir brangesnis nei mylimas tiems, kurie apie Jį galvoja ir laiko Jį artimu.

dvasinis

Siela turi būti pažadinta
Iš silpnumo miego ir nusivylimo pančių
Ir jo sklidimas į išminties, šviesos ir ramybės sritį
Yra keli būdai tai padaryti
Tarp jų yra savikontrolė
Tinkama mityba
Drąsa ir tvirtumas principų laikymosi
Stabili psichologinė būseną
Ir drąsa susiduriant su iššūkiais
Ir atpalaiduoti sąmonę nuo jutiminių trukdžių
Intelektualiai sutelkiant dėmesį į teigiamus dalykus
Jis atsisakė būti nugalėtas gyvenimo kovose
Nes pralaimėjimo pripažinimas silpnina ryžtą
Beribių dvasinių galių aktyvavimas
Kurį Kūrėjas davė žmonijai
Ir apmąsto Dievą, kol paliečia Jo buvimą

Tiksliausi Dievo egzistavimo rodikliai
Tai džiaugsmas, kuris auga apmąstant tai
Kai protas laisvas
Nuo išankstinio nusistatymo, šališkumo ir neteisybės
Ir kai siauraprotiškumas išnyksta
Kai mes užjaučiame kitus
Jaučiame, kad maldos namai, nepaisant jų įvairovės
Jie yra Dievo namai
Kai suprantame, kad gyvenimas yra kova ir pareiga,
kurią reikia atlikti
Ir tuo pačiu metu trumpalaikė svajonė
Kai galvojame apie Dievą su meile
Dirbame tam, kad kiti būtų laimingi
Su maloniais žodžiais ir nesavanaudišku tarnavimu
Tada suprasime, kad Dievas yra su mumis
Ir mes su juo palaikome glaudų ryšį
Kosminė rutina: tarp galios ir intelekto
Kai kurie žmonės nesuvokia
Yra skirtumas tarp jėgos ir intelekto
Elektra yra galia
Bet nebent jis būtų įdėtas į lempą
Jis neskleis šviesos, kurią galime naudoti
Būtent intelektas įjungia elektros lemputę
Ne visos gamtos jėgos gali
Kad galėtų patenkinamai funkcionuoti savarankiškai

Be intelekto, kuris juos vestų ir koordinuotų
Taigi matome, kad kosminio intelekto fabrikas
 Tai veikia koordinuotai
 Steam“ turi galią judinti daiktus,,
 Ugnis vandenį paverčia garais
 Tai tik dvi jėgos
 Nuo gamtos jėgų
Bet savo natūralioje, nesutramdytoje būsenoje
 Jie nesuteikia jokios reikšmingos naudos
 Bet kai jie naudojami protingai
 Ir teisingai juos nukreipkite
 Jie teikia didelę paslaugą žmonijai
 Iš to darome išvadą
 kad Žemė ir visa visata
 Jie laikosi griežtos rutinos
 Kas leidžia žmogui gyventi
 Ši kosminė rutina
 “Arba „dangaus kūnų ritmas
Tai aukščiausio dieviškojo proto produktas
 Visata neegzistuos be Jo
Ir ribotas žmogaus protas neturi jokios galios
 Žinoti jo paslaptis ir paslaptis
 Kreipimasis
 O dieviškoji šviesa
!Materijos atomai, prasiskverbiantys pro ją
 Tu esi paslėptas ir nematomas
 Jutimai negali tavęs suvokti
 Ar saulės šviesoje
 šiltas auksinis
Arba šaltuose sidabriniuose mėnulio lynuose
 Dangaus lempas atskleidžia gamtą
 Bet tau tai neparodo
 Regimasis materijos pasaulis
 Dėl intensyvių šviesų
 Tai tik tamsa mano akims

Lavink mano įžvalgą, kad suvokčiau tavo paslėptą
spindesį

Pasireiškimas visoje kūrinijoje
Smegenų srityje
Žmogaus smegenys, įskaitant
Iš topografijos ir raukšlių
Jame yra arterinių kanalų
Ir tamsios kraujagyslių upės
Tai miniatiūrinė didelės šalies versija
?Ar tai ekstravagantiška sritis
?Argi nėra dieviškojo gyventojų
?Ar gali būti eilėraštis be poeto
?Arba laikrodžio be gamintojo
?Arba rožė be dizainerio
Ne, visiškai ne
Panašiai ir smegenų sritis
Paslėptas grožis
Jis buvo sukurtas priemonėmis
Nuostabus ir nepaprastas intelektas
Įdomu, kas gyvena šioje nuostabioje salėje
Su sienomis, pagamintomis iš
prilipę kauliniai audiniai
Ir jo nuostabūs ingredientai
?Kas nepaklūsta imitacijai
Nes po kaukole yra sritis
Jame knibžda milijardai ląstelių
Energingas ir išmanus
Ir užimtas visą parą
Su itin sunkia ir sudėtinga veikla
mažytės smegenų dalelės
Veikia be perstojo
Su įvairiomis funkcijomis
Banketų ruošimas
Mikroskopiniai tyrimai
Atvykstančių svečių sutikimas

Pro pojūčių duris
Yra kažkas panašaus į pirkimą ir pardavimą
Vykdomos operacijos
Nuo absorbcijos ir drenažo
Ir kaip maži laiveliai
Kraujo ląstelės juda
Arterinių latakų viduryje
Pikrautas gyvybiškai svarbių reikmenų
Įvairūs tipai ir veislės
Įkvėptas gerumo Kūrėjo
Išdidumas sukelia dvasinį aklumą
Nes tai išstumia iš sielos
Plačios erdvės vizija
Tas, kuris gyvena didžioje sieloje
Didieji žmonės supranta
Jų galios yra pasiskolintos
Nuo Visagalio Dievo
Tas, kuris myli nuolankiuosius
Ir Jis suteikia jiems žinių, patarimų ir stiprybės
Ar asmuo
Sėkmingas verslininkas
Arba sumanus politikas
Arba tironiškas diktatorius
Arba didysis reformatorius
Jo galia yra niekas
Palyginti su begaline Dievo galia
Nuolankumas yra atviros durys
Iš kurio teka gailestingumo gausa
Meilė ir nuraminimas
Geroms sieloms
Gerumo mylėtojas
Ir imlūs šviesai
Ir palaiminimai iš dangaus
Lygiai taip pat, kaip tamsa negali likti
Visur, kur šviečia šviesa

Štai kaip turėtų išnykti ligos tamsa
Kai Dievo šviesa šviečia kūno ląstelėse
Nedaugelis suvokia šį faktą
.Kai žmonės jaučia stiprų norą išgyti
Jie meldžiasi neramiais širdimis
Arba su nevilties jausmu
Manydami, kad Dievas neišklausys jų maldų
Arba jie meldžiasi, bet nelaukia
Kad jie žinotų, ar jų maldos pasiekė Dievą
Lygiai taip pat, kaip neįmanoma klausytis
Pagal muziką, transliuojamą eteriye
Naudojant sugedusį imtuvą
Taigi, vibracijos negali būti aptiktos
Sveikata, stiprybė ir išmintis, ateinanti iš Dievo
Dėl baimių ir nerimo sutrikusi psichika
Visų formų nerimas, abejonės ir netikrumas
Prisiminkime Tave ir dėkokime Tau, Viešpatie
Skurde ir klestėjime
Ligos ir sveikimo metu
Tamsoje ir šviesoje
Visomis aplinkybėmis
Su dėkingumu prisiminkime gerovės dienas
Kurį mums dovanojai
Padėk mums atverti tikėjimo akis
Leisk mums pamatyti tavo palaimintą šviesą
Visų ligų ir negalavimų gydytojas
Jie vėl patirs vidinį džiaugsmą

Judėjimo dėsnis pagrįstas priežasties ir pasekmės, arba
veiksmo ir reakcijos, dėsniu

Žmogus, gimęs geru šiame gyvenime, toks buvo ir
ankstesniame įsikūnijime {dėl to, ką išleido jo rankos}. Ir jei
jis stengiasi daryti gera, gėrio svarstyklės vis labiau pasvirs
jo naudai – „Tam, kuris turi, bus duota daugiau, ir jis turės su
„pertekliumi

Tie, kurie turi tik kelias geras savybes, gali prarasti net ir
tą mažą dalį, nes „tai, ko nėra, bus iš jų atimta“ dėl galingų
.piktų polinkių, kurie juos puola ir užvaldo
Į blogį linkęs žmogus turėjo turėti tą blogą polinkį
ankstesniame gyvenime, ir šie blogi polinkiai gali jį sustiprinti
ir kontroliuoti. Tie, kurie turi blogų polinkių, tokie buvo ir
anksčiau, ir jei gėris nusveria blogį, tai dorybės išstums
.blogus polinkius iš jų sielų

Tai natūralus priežasties ir pasekmės dėsnio (karmos)
veikimas. Tačiau nereikėtų jaustis bejėgiu ir įstrigusiu, jei
atsiranda nepageidaujamų įpročių, kurių norima atsikratyti.
Dabar pats laikas įveikti tuos įpročius, ugdant praeities ryžtą
.ir sveiką mąstymą

Žmogus gali išsivaduoti iš blogų įpročių gniaužtų ir
susikurti gerus minties ir darbo įpročius, kurie atneš jam
.norimų rezultatų

Kad ir kokie giliai žmogui būtų įsišakniję blogi įpročiai, jis
turi prisiminti, kad jis pats sukūrė šiuos įpročius kartodamas
konkrečias mintis ir veiksmus, ir kad jis gali pakeisti tuos
blogus įpročius gerais, mąstydamas pozityviai ir
.konstruktyviai

Geros ir blogos mintys yra kontrastingos žmogaus
sąmonės būsenos. Žinoma, geriau sapnuoti malonius sapnus
nei kentėti bauginančius košmarus. Sąmonė yra lanksti ir
jautri; ji gali įgauti norimą būseną arba sapnuoti jai
.patrauklius sapnus

Tačiau žmonių problema yra ta, kad jie leidžia savo
sąmonės sferai – savo laisva valia ir pasirinkimu – būti
valdomai nukrypstančių polinkių ir klaidingų orientacijų,
kilusių iš praeities įpročių. Taigi jų įžvalgos galios lieka
miglotos ir dreifuojančios, kaip ir metafizinė globa, slypinti už
.įžvalgos ir suvokimo tvirtovių

Kai tie, kurie yra apsvaigę nuo žalingų įpročių, patirs
nenatūralaus gyvenimo karčią kančią, jie atsigręš į

supratimo ir teisingo gyvenimo šviesą, ieškodami išganymo,
.kad ir kokie giliai įsišakniję būtų jų blogi įpročiai
Tada, jei jie stengsis ugdyti ir puoselėti gerus įpročius
praktikuodami harmoningą gyvenimo būdą, jie iš naujo atras
vidinį džiaugsmą ir mėgausis ramybe kaip natūraliu
.savikontrolės ir gerų įpročių ugdymo rezultatu

Tikra draugystė
Teigiamas mainų būdas
emocinis įsitraukimas
Tai reiškia, kad draugai jaustųsi geriau
Sunkmečio metu
Ir užjaučiu juos
Jų liūdesyje ir nelaimėje
Ir patarinėti jiems
Kritinėmis aplinkybėmis
ir finansinė pagalba
Esant tikrai būtinybei
Kai žmogus yra sąžiningas su savimi
ir ištikimas draugas kitiems
Jis taps tinkamas
Paragauti dieviškosios draugystės nektaro
Kai kiti jaučia mūsų meilę
Ta meilė išsiplės ir taps visa apimančia meile
Jis teka kiekvienoje širdyje
Harmonijoje su palaimintu gyvenimo pulsą
Nesugebėjimas perteikti draugiškų jausmų
.Tai reiškia savęs plėtimosi dėsnio ignoravimą
Per kurį sielos suvokimas plečiasi
Prisiliesti prie dieviškojo buvimo
Kai užmezgame pasitikėjimą
Kitų, kurie priima, širdyse
Ir mes galime praplėsti savo meilės ribas
Įtraukti didesnius gyventojų segmentus
Tada galėsime praplėsti savo sąmonės ratą

Ir jo paleidimas link kosminės sąmonės slenksčio
Du dalykai, kurių trokšta visi be išimties
Žmonės išoriškai skiriasi vienas nuo kito savo
psichologine ir emocine sandara, vaidmenimis gyvenime,
darbu, kurį atlieka, ir troškimais, kurie juose slypi. Tačiau po
visais šiais skirtumais slypi du dalykai, kurių trokšta ir netgi
.jaučia poreikį visi žmonės – be išimties
Šie du dalykai yra laisvė nuo visų kančių ir nepritekliaus
formų ir besąlygiška ilgalaikės laimės pasiekimas; arba
visiškas pasitenkinimas, apimantis ramybę, meilę, išmintį ir
.džiaugsmą
Žmonės nerams ramybės, kol nepasiekia to pasitenkinimo,
kurio trokšta jų širdys ir kurio jie siekia visomis priemonėmis
ir metodais. Tai yra esminis dalykas norint suprasti žmogaus
.būklę
Deja, žmonės ieško pasitenkinimo netinkamose vietose
.ir jo neranda
Jie ieško to pasaulyje ir žemiškuose dalykuose, turtuose
ir išorinėse aplinkybėse, santykiuose, kurie nėra pagrįsti
.sveiku supratimu ir tvirtais pagrindais
Todėl, atsižvelgiant į pačią kūrinijos prigimtį, žmogui
neįmanoma pasiekti grynos laimės iš jokių aplinkybių ar iš
.jokio asmens šiame pasaulyje
Kūryba grindžiama dualumo principu. Pavyzdžiui,
negalite turėti tik vienos spalvos vaizdo; jums reikia
kontrasto arba skirtumo. Panašiai dualybės negali nebūti
.šiame pasaulyje
Atsižvelgiant į žmogiškus troškimus, kiekvienas iš mūsų
norime tik gerų dalykų – malonių, gražių ir teigiamų dalykų –
be reikalo susidurti su švaistymu, erzinančiais dalykais ir
.kitais nemaloniais dalykais. Bet tai neįmanoma
Šiame dualumo pasaulyje nėra malonumo be skausmo,
nėra šviesos be tamsos, nėra gėrio be blogio, nėra gyvenimo
be mirties. Vienos monetos pusės neįmanoma gauti be kitos.

To, ko trokštame giliai viduje, nerandame niekur, ką gali
.pasiūlyti pasaulis

Pasirinkimas priklauso nuo individo. Ar jis ir toliau ieškos
to, ko ieško, netinkamoje vietoje ir patirs vieną nusivylimą po
?kito

Žmonės ieško iš visų jėgų ir troškimų, bet neranda to, ko
ieško, todėl patiria nusivylimą ir neviltį. Be to, tai veda prie
augančio apmaudo, kuris savo ruožtu virsta stipriu pykčiu ir
galiausiai smurto aktais. Todėl neteisingas paieškos būdas
.neatveda prie norimos laimės

Aukščiausiasis Kūrėjas trokšta mums pilnos ir tobulos
laimės, kurią galima rasti tik sielos gelmėse. Todėl Dievas
sukūrė šią visatą taip, kad niekas joje netenkina žmogaus
širdies ir neišpildo jo troškimų, išskyrus atvejus, kai jis
atsigręžia į laimės, palaimos ir pasitenkinimo šaltinį, kuris
.taip pat yra ir jo šaltinis

Iš tiesų, dangaus karalystė yra žmogaus viduje

Svarstyklių pusiausvyra

Balansas yra idealas, apjungiantis aspektus

Materialinis, psichologinis, emocinis ir dvasinis

Darnioje vienybėje jis yra praktiškas

Skatina kūrybinį mąstymą ir skatina produktyvų darbą

Kiekvienas iš mūsų norime turėti sveiką kūną

Sveikas ir laisvas nuo visų kliūčių ir silpnybių

Taip pat norime, kad mūsų protai būtų budrūs

Ir kad mūsų emocijos ir jausmai veikia mums, o ne prieš

mus

Norime, kad tai prisidėtų prie geresnių santykių su

aplinkiniais

Harmoninga ir patenkinama, tokia, kokios ir norime būti

Ryšyje su mūsų būties dvasine puse

Laikai gali būti sunkūs

Yra daug spaudimo

Įtampa auga

Norint pasiekti pusiausvyrą tokiomis aplinkybėmis

Reikia investuoti laiko, energijos ir dėmesio
Pusiausvyros nepasiekama vien svajojant
Veikiau tai turi būti pasiekta realiai planuojant ir dedant
rimtas pastangas

Mūsų gyvenime yra daug elementų, kuriems reikia
pusiausvyros

Daugelis jų atrodo nesuderinami vienas su kitu

Pavyzdžiui, atsakomybė už šeimą

Užsidirbti pragyvenimui ir palaikyti sveikatą

Ir laikantis literatūrinių bei moralinių principų

Ir susidorojimas su didžiuliu kiekiu reikalingos

informacijos

Pareiga visuomenei

Be daugybės kitų įsipareigojimų, kuriems reikia mūsų

laiko ir energijos

Laiko mums visiems trūksta

Bet turime supaprastinti savo gyvenimą, kad

sumažintume savo problemas

Kiek brangaus laiko švaistoma ieškant materialinių

?dalykų

Mes jį laikome geriausiu, nes jis yra naujas ir būtinas

Tačiau ši manija turi kainą, kurią Buda išreiškė

sakydamas

"Kas nori turėti karvių, tas turi jomis rūpintis"

Jei analizuosime savo gyvenimus, pamatysime, kad

„mums rūpi daugybė „lėlių

Kuo žiniasklaida ir reklamos mus įtikino

Tai būtina mūsų patogumui ir laimei

Ironiška, bet vadinamosios laiką taupančios inovacijos

Šiuolaikinis žmogus buvo apvogtas

Kas jam patiko laisvalaikio

Kad subalansuotume prieštarigus mūsų gyvenimo

elementus

Mums reikia stabilaus atskaitos taško

Tai nesikeičia nei laikui bėgant, nei vietai bėgant, nei
aplinkybėms keičiantis
Kuo sudėtingesnis gyvenimas, tuo labiau mums reikia
supratimo
Vienintelis pamatas, kuriuo galima remtis ir remtis
Jis yra Visagalis Dievas, Tas, kuris slypi už gyvenimo
visais jo reiškiniiais ir apraiškomis
Tai gelbėjimosi valtis siautulingoje, audringoje gyvenimo
jūroje
Saugus prieglobstis nuo gyvenimo smūgių ir skausmingų
nesėkmių

Žmonės pasitiki savimi
Daugiau nei jų pasitikėjimas Dievu
Nors jie tikrai žino
Jie galiausiai
Jie negali kvėpuoti
Arba vaikščiojimas, arba judėjimas
Be Dievo varomosios jėgos ir tiesioginės galios
Saugoma smegenyse, širdyje ir kūno ląstelėse
Nes jie buvo įpratę pasikliauti maistu
oras ir saulės šviesa
Jie ėmė tikėti, kad šie išoriniai elementai
Ji juos palaiko ir suteikia jiems gyvybę
Bet taip galvoti yra iliuzija
Nes žmogus tiesiogiai priklauso nuo vienos jėgos
Ta galia yra Dievas
Nes Dievas yra Aukščiausiasis ir Didžiausias
Ir aukščiausias egzistuojantis
Žmonės apėmė jo baimė
Nors tai meilės, švelnumo, gailestingumo ir ramybės
dvasia
Nenoriu įkurdinti žmonių protuose pragariškos,
degančios ugnies
Nes Dievas yra artimiausias širdžiai ir sielai

Jis yra gražus, kurio grožio negalima palyginti su niekuo
kitu

Jei pagalvotume apie tai šitaip
Mes jausimės artimi Jam, o Jis – arti mūsų
Ir jei nuoširdžiai to sieksime
Jis atvers mums savo rankas su gailestingumu ir
užuojauta
Ir jei prašysime to iš visos širdies
Jautėme vis stiprėjantį jo ilgesį
Jis ateis pas mus
Be abejo

-
Nesuskaičiuojamais būdais
Logika mums rodo
Dievas yra šio egzistavimo priežastis ir prasmė
Bet tikrasis Dievo egzistavimo įrodymas
Nepasiekiamas
Tik racionalios dedukcijos būdu
Jei norime rasti Dievą
- Kuris yra vienintelis mūsų egzistavimo tikslas -
Turime eiti toliau nei
Normalus mąstymo procesas
Nes Dievas yra anapus juslinio proto suvokimo
Jo esmės neįmanoma suvokti
Aš visada ir amžinai užsiėmęs savo mintimis
Su materialiniais troškimais
Kur jį blaško malonumo ir skausmo bangos
Jį kankina audringi jausmai
Jei norime pasiekti didingą būseną
Iš aukštesnės sąmonės ir suvokimo
Būtina atsitraukti mintį
Nuo jo įnirtingo, įnirtingo veikimo
Sutelkiant mintis ir medituojant apie Dievą
Kai minčių audra nurims
Kad sielą aplankytų saldi ir palaiminta ramybė

Tada mokinys jaučia ramybę ir tikrumą
Už įprastos patirties ribų
Kai atsiveria jo įžvalga ir bunda dvasiniai gebėjimai
Jis tai suvokia tiesiogiai
Be pojūčių
Palaimintas dieviškasis buvimas
Dažnai nepastebime to, kas mums arčiausiai
Mes praeiname pro brangius lobius nesustodami
Ir mes tęsiame savo vaizduotės tyrinėjimą
Arba bandome pagauti vaivorykštes
Ieškome saugumo tamsoje
Nors mūsų sielos iš tiesų ilgisi šviesos
Mes geriame sapnus, kurie nenumalšina troškulio
Kol mūsų sielos trokšta galutinės tiesos
Mes persekiame miražą, kurio net nėra
Bandydamas rasti poilsį jo šešėlyje
Nuo gyvenimo karščio ir kaitrios vasaros
Kai mes iš tiesų trokštame
Ramybės ir harmonijos oazę
slypi mūsų sielose
Nesuderinama įvairovė
Tas, kurio pilnas pasaulis
Kas mus vilioja ir gundo
Kad sutelktume dėmesį į materialius dalykus
Tai tik blyškus šešėlis
Už retus lobius, kurie slypi
Požeminėse kasyklose
Turime stengtis nuraminti nerimą keliantį protą
Visada vaikydamiesi žemiškų gėrybių
Ir nukreipdamas savo kursą į vidų
Turime suderinti savo mintis ir norus
Su pakankamais gydymo faktais
Atrastas giliai savyje
Tada pamatysime harmoniją
Mūsų gyvenime ir gamtoje

Jei suderinsime savo viltis ir lūkesčius
Su įgimta harmonija mumyse
Saugiai plauksime gyvenimo jūra
Be baimės nuskęsti
Nes mūsų saviharmonija
Tai bus gelbėjimosi liemenė
Ir su pasitikėjimo Dievu sparnais
Mes pakilsime aukštai taikos atmosferoje
Kai kurie gali stebėtis
Kol turime pasirinkimo laisvę,
?Tad kodėl rezultatai prieštarauja mūsų lūkesčiams
:Atsakymas yra toks
Žmogus susilpnino savo valią
Jis prarado žinias apie dvasines galias
egzistuojantis jo sąmonėje
Bet jei jis dirba ties savo valios stiprinimu
Praktikuojant savikontrolę
Ir apmąstydamas dieviškąją šviesą jame
Jo valia išlaisvinta
Ir kai jo valia išlaisvinama
Jis tampa savo likimo šeimininku
Bet jei jis sužinos, kad jis gyvas
Taip, kaip jo sąžinė nepitaria
Jis nebus išlaisvintas ir negalės pakilti
Ant pažangos laiptų
Turime skirti laiko
Atlikti tuos dalykus
Kas prisideda prie mūsų laimės
Ir tai mums atneša naudos ir gėrio
Niekas negali sustabdyti mūsų žygio
Kol mūsų ryžtas tvirtas
Judėjimas į priekį
Žmogus save apriboja
Siauroje kameroje
Iš riboto horizonto

mažos idėjos
nuotaikų svyravimai
nesveiki įpročiai
Štai kodėl jis turi pats treniruotis
Būti lankstesniems, atviresniems ir tolerantiškesniems
Turime stengtis suvaldyti savo aistras
Ir lavinti savo valią teisinga linkme
Darydami geriausius dalykus gyvenime
Ir kad turėtume daugiau galvoti apie Dievą
Skleidame meilės, taikos ir brolybės dvasią
Kiekviename šio pasaulio kampelyje
Tie, kurie turi puikius protus

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Kadangi atėjome į šį pasaulį iš nežinomo šaltinio, natūralu, kad svarstome apie gyvenimo kilmę ir tikslą. Girdėjome ir skaitome apie šio pasaulio Kūrėją, bet nežinome, kaip Jį pasiekti. Žinome tik tiek, kad visa visata skelbia apie Jo dieviškojo intelekto egzistavimą. Lygiai taip pat, kaip maži, tikslūs laikrodžio komponentai verčia mus žavėtis laikrodininku, ir kaip dideli, sudėtingi gamyklos mechanizmai stebina ir įkvepia susižavėjimą savo išradėju, taip ir matydami gamtos stebuklus, stebimės už jų slypinčiu intelektu ir klausiamo:

"Kas suteikė gėlei tokią ryškia, į saulę atsuktą formą?"

Iš kur kilo jo kvapas ir grožis?

Ir kaip jos žiedlapiai buvo suformuoti taip išskirtinai tiksliai ir nudažyti tokiomis nuostabiomis, džiaugsmingomis spalvomis?

Naktį žvaigždės ir mėnulis, skleisdami aplink mus sidabrinę šviesą, skatina mus apmąstyti sąmonę, kuri veda šiuos dangaus kūnus tolimoje kosmose.

Švelnios pilnaties šviesos nepakanka kasdienei veiklai, todėl išmintingas ir kantrus protas įkvepia mus ilsėtis naktį. Tada pateka saulė, ir jos ryški šviesa leidžia mums aiškiai ir ramiai matyti mus supantį pasaulį, įgalindama mus atlikti užduotis, kurios mums atsiranda.

Yra du būdai patenkinti savo poreikius: fizinį ir dvasinį. Pavyzdžiui, kai pablogėja mūsų sveikata, galime kreiptis į gydytoją gydytis. Tačiau ateina laikas, kai nei gydytojas, nei niekas kitas negali padėti, ir mes kreipiamės į antrąjį kelią: į dvasinę jėgą, kuri sukūrė mūsų kūną, protą ir sielą. Fizinė jėga yra ribota, o kai ji silpnėja, kreipiamės į neribotą dieviškąją jėgą. Tai taip pat taikoma ir mūsų finansiniams poreikiams. Kai darome viską, ką galime, ir vis tiek negauname pakankamai, kreipiamės į tą jėgą.

Visi mano, kad jų problemos yra didžiausios. Vieni jaučia didesnę spaudimą nei kiti, nes jų atsparumas silpnas. Atsižvelgiant į žmonių psichinės jėgos skirtumus, jie išieškoja skirtingą energijos kiekį. Jei žmogus susiduria su itin sudėtinga problema ir jo protas silpnas, jis negalės jos įveikti. Tie, kurie turi stiprų protą, gali įveikti savo sunkumus, įveikdami kliūtis ir supurtydami savo pamatus. Tačiau net ir stipriausi žmonės kartais susiduria su nesėkme. Kai susiduriame su daugybe ir didžiulių materialinių, intelektualinių ir dvasinių problemų bei sunkumų, suprantame, kokia ribota yra gyvenimo galia šiame materialiaame pasaulyje.

Mūsų pastangos neturėtų būti skirtos vien tik gerai sveikatai ir finansiniam saugumui pasiekti, bet ir gyvenimo prasmės paieškoms. Koks yra gyvenimo tikslas? Kai mus užvaldo sunkumai, pirmiausia atsigrežiame į aplinką, bandydami visus materialius pokyčius, kurie, mūsų manymu, padės išsivaduoti. Tačiau kai pasiekiame aklavietę ir sakome: „Visi mano bandymai žlugo; ką daugiau aš galiu padaryti?“, pradedame rimtai svarstyti apie veiksmingo problemos sprendimo paiešką. O kai mūsų mąstymas tampa pakankamai gilus, atsakymą randame savyje. Tai savaime yra atsakytos maldos forma.

Malda: dvasinis poreikis

Malda yra dvasinis poreikis. Dievas nesukūrė mūsų kaip elgetų, nes Jis sukūrė mus pagal savo paveikslą. Šventasis Raštas tai skelbia: Elgeta, kuris nueina į turtingo žmogaus namus ir prašo išmaldos, gauna elgetos dalį. Bet sūnus gali gauti bet ką iš savo turtingo tėvo. Todėl neturėtume elgtis kaip elgetos.

Kai kurie žmonės, regis, turi viską ir gimsta prabangoje bei komforte, o kiti, regis, pritraukia bėdas ir nesėkmes. Kur juose slypi Dievo paveikslas? Dieviškosios dvasios galia gyvena kiekviename iš mūsų. Bet kaip galime ugdyti tą galią? Galbūt praeityje jautėtės nusivylę, nes į jūsų maldas, regis, nebuvo atsakyta, bet nepraraskite vilties ir tikėjimo. Norėdami žinoti, ar jūsų maldos veiksmingos, ar ne, turite giliai savyje iš esmės tikėti maldos galia.

Galbūt kai kurių žmonių maldos lieka neišklausytos, nes jie pasirenka elgetauti. Panašiai ir reikia žinoti, ko prašyti Dievo. Galite melstis visa širdimi ir visomis jėgomis, kad valdytumėte žemę ir viską, kas joje, bet jūsų maldos nebus priimtose, nes

visos su materialiu gyvenimu susijusios maldos yra iš esmės ribotos ir iš tiesų turėtų būti ribotos. Tačiau yra teisingas būdas melstis. Sakoma, kad katė turi devynis gyvenimus. Bet sunkumai turi devyniasdešimt devynis gyvenimus! Turite rasti veiksmingą būdą atsikratyti „sunkumų katės“. Veiksmingos maldos paslaptis slypi savo pozicijos pakeitime iš elgetos į teisę turinčio žmogaus poziciją. Kai prašote Dievo kažko dvasinio, jūsų malda turės ir galios, ir išminties.

Sėkmės sėklos slypi valios jėgoje

Dauguma žmonių tampa labai nervingi ir nerimastingi, kai bando pasiekti ką nors jiems labai svarbaus. Nerimas ir nervingumas nepritraukia dieviškosios galios, tačiau ramus ir atkaklus valios panaudojimas supurto visatos jėgas ir sukelia begalinio Absoliuto atsaką. Visko, ko ketinate pasiekti, sėkmės sėklos slypi jūsų valioje. Sunkumų palaužta ir sutriuškinta valia laikinai paralyžiuojama. Tačiau ryžtingas ir ryžtingas žmogus, kuris sako: „Mano kūnas gali būti sudraskytas į gabalus, bet mano valios galva išliks aukštai ir varoma ryžto“, demonstruoja aukščiausią valios laipsnį.

Valia ir tinkamas jos nukreipimas yra tai, kas pakelia ir sustiprina žmogaus statusą. Kai žmogus atsisako naudoti valią, jis tampa paprastu žmogumi, neveiksmingu įvykių eigoje. Daugelis sako, kad neturėtume naudoti savo valios aplinkybėms keisti, bijodami sutrukdyti Dievo planui. Bet kodėl Dievas davė mums valią, jei Jis nenorėjo, kad ją naudotume? Kartą sutikau griežtą vyrą, kuris sakė, kad netiki valios naudojimu, nes ji maitina savimeilę. Aš atsakiau: „Jūs dabar naudojate savo valią ir gana

stipriai, kad man priešintumėtės. Jūs ją naudojate kalbėdami, stovėdami, vaikščiodami, valgydami, eidami į kiną ir net miegodami. Jūs norite visko, ką darote. Be valios jūs tampate robotu.“ Žmogaus pareiga yra suderinti savo valią, valdomą troškimų, su Dievo valia. Todėl, kai nuolat kalbama tinkama malda, ji pati savaime tampa valios jėga.

Privalote tikėti galimybe gauti tai, ko meldžiatės. Jei meldžiatės, kad turėtumėte namą, o tuo pačiu metu jūsų protas sako: „Kaip tu gali sau leisti namą, kvaily?“, tokiu mąstymu silpninate savo valią. Kai iš savo proto išstremiate frazę „Aš negaliu“, įgyjate aukštesnę galią. Žinoma, namai iš dangaus nekrenta, ir norėdami gauti namą, turite pasitelkti valią ir imtis konstruktyvių veiksmų, kad pasiektumėte savo tikslą. Kai atkakliai sieksite ir atsisakysite pripažinti nesėkmę, galėsite įgyvendinti tai, ko trokštate. Ir kai nuosekliai naudosite tą valią per savo mintis ir veiksmus, jūsų troškimai išsipildys ir viskas, ko trokštate ir ko trokštate, ateis pas jus. Kai ir toliau ryžtingai ir atkakliai sieksite, norimas rezultatas kažkaip atsiras, net jei tai, ko trokštate, šiame pasaulyje iš tikrųjų neegzistuoja. Tokioje valioje slypi dieviškasis atsakymas, nes gera valia ateina iš Dievo. Atkakli valia yra dieviška valia.

Sudeginkite neigiamų minčių sėklas

Silpna valia yra silpna žmogaus valia. Kai išbandymai ir nesėkmės ją perveria ir drasko, ji praranda ryšį su begaliniu Generatoriumi. Tačiau už žmogaus valios slypi dieviškoji valia, kuri nepažįsta nei nusivylimo, nei pralaimėjimo. Net mirtis, visa savo galia, negali sulaužyti ar sutrukdyti dieviškajai valiai.

Dievas tikrai atsakys į tą maldą, kurią veda nepajudinama ryžto ir atkaklumo valia.

Dauguma žmonių yra tingūs ir apatiški - fiziškai, protiškai arba abiem atvejais. Jie trokšta medituoti, bet galvoja tik apie miegą. Kai tik juos apima mieguistumas, jie grimzta į gilų miegą ir malda tuo baigiasi! Šioje būsenoje valios jėga yra palaidota. Vidutinio žmogaus smegenys pilnos „aš negaliu“ sėklų. Gimę šeimoje, turinčioje tam tikras savybes ir įpročius, jie yra jų veikiami, įsitikinę, kad jie to ar ano nesugeba. Šios kenksmingos sėklos turi būti sudegintos, o jų įtaka išnaikinta iš sąmonės. Jūs turite galią pasiekti viską, ko trokštate. Ši galia slypi pačioje jūsų valios šerdyje.

Tiems, kurie nori ugdyti valią, reikia geros kompanijos. Jei trokštate tapti puikiu matematiku, o jūsų klasės draugai nemėgsta matematikos, jūsų entuziazmas neabejotinai susilpnės. Tačiau bendraudami su patyrusiais matematikais, jūsų valia sustiprės ir galėsite pasakyti: „Jei kitiems pasiseka, tai ir man galiu“.

Neskubėkite imtis didelių dalykų vien tam, kad sustiprintumėte valią. Norėdami pasisekti, pirmiausia turite išbandyti savo valią mažais dalykais, kurių manėte negalintys padaryti. Jei įdėsite pastangų, sėkmė lydės.

Vis dar prisimenu visus tikslus, apie kuriuos draugai ir kiti man sakė, kad niekada nepasieksiu, bet aš tai padariau. Šie geranoriški žmonės gali padaryti daug žalos savo nuomonėmis. Tegul Dievas apsaugo mus nuo jų ir jų patarimų. Draugystė daro didžiausią įtaką valiai. Ėjimas į šokius su alkoholiu ir garsia muzika, užuot meditavus tylos šventovėje, teršia

protą tokiomis storomis žemiškų vibracijų dulkėmis, kad sunku jas nusikratyti. Žmogaus valią neišvengiamai sustiprina arba susilpnina jo kompanionų įtaka. Ugdyti valią vien pastangomis yra labai sunku. Jums reikia gero pavyzdžio, kuriuo galėtumėte sekti. Jei norite tapti dailininku, gyvenkite apsupti gerų paveikslų ir bendraukite su dailininkais. Jei norite tapti dvasingu žmogumi, bendraukite su dvasingais, kilnaus charakterio žmonėmis.

Yra reikšmingas skirtumas tarp tikėjimo ir patirties. Tikėjimas kyla iš to, ką girdėjote ar skaitėte ir priėmėte kaip esmines tiesas. Kita vertus, patirtis yra tai, ką asmeniškai matėte ir iš tikrųjų supratote. Tų, kurie patyrė Dievą, tikrumas yra nepajudinamas. Jei niekada neragavote apelsino, galite būti apgauti dėl jo savybių. Bet jei anksčiau valgėte apelsiną, negalite būti suklaidinti, nes ragavote vaisiaus ir jį gerai pažįstate.

Ieškokite draugijos tų, kurie stiprina jūsų tikėjimą

Idėjos apie Dievą, sėkmę, išgijimą ir panašiai gyvena jūsų galvoje tarsi psichologinės kapsulės. Išbandykite jas. Norėdami patikrinti savo idėjas, turite pasitelkti savo valią, kad jas įgyvendintumėte. Norėdami ugdyti reikiamą valią, turite bendrauti su stiprios valios žmonėmis. Jei trokštate išgijimo Dievo valia, ieškokite tų, kurie stiprina jūsų tikėjimą ir suteikia energijos jūsų valiai.

Keliaudamas po visą Indiją ieškojau tikrojo Dievo pažinėjo, bet tokių buvo mažai. Kiekvienas sutiktas mokytojas dalinosi savo asmeniniais įsitikinimais. Tačiau dvasiniais klausimais buvau pasiryžęs nepasitenkinti vien žodžiais apie Dievą. Norėjau Jį patirti ir iš tikrųjų pajusti Jo buvimą. Tai, kas man

buvo sakoma, buvo beprasmiška, nebent aš tai suvokčiau per asmeninę patirtį.

Kartą kalbėjausi su draugu apie Indijos šventuosius. Mano draugas buvo brokeris ir jis nepritarė mano entuziazmui. Vietoj to jis pasakė: „Visi tie, kuriuos vadinate šventaisiais, iš tikrųjų yra šarlatanai, kurie nepažįsta Dievo.“ Nesiginčijau su juo, bet pakeičiau temą, ir mes pradėjome kalbėti apie brokerio profesiją. Kai jis man daug apie tai papasakojo, švelniai paklausiau: „Ar žinai, kad Kalkutoje nėra nė vieno patikimo brokerio ir kad jie visi yra melagiai?“ Jis įniršo ir piktai atkirto: „O ką tu žinai apie brokerius?“ Aš atsakiau: „Būtent tai ir turėjau omenyje. O ką tu žinai apie šventuosius?“ Jis liko be žado. Aš ramiai ir maloniai tęsiau: „Aš nieko nežinau apie brokerystę, o tu nieko nežinai apie šventuosius.“

Religijos praktika pasiekė tokį tašką, kad daugelis žmonių nebegali savo dvasinių idėjų paversti gyvenimiška patirtimi. Kalbu iš asmeninės patirties. Nenoriu kalbėti tik apie tai, ką žinau intelektualiai. Dauguma žmonių perskaito kelias knygas apie tiesą ir tampa savarankiški, neįdėdami reikiamų pastangų suvokti tiesą, slypinčią už žodžių. Tušti ir tuščiaviduriai dvasinių tiesų pareiškimai mums neduoda jokios naudos ir nepalieka teigiamo įspūdžio. Turime atskirti žmogaus pamokslus nuo jo gyvenimo istorijos. Kiekvienas, norintis mokyti kitus, pirmiausia turi parodyti, kad jis iš tikrųjų patyrė tai, ko mokosi, ir patyręs suprato, ką jie sako.

(Ir aš supratau, kad žmogus tėra jo paties pastangų produktas)

Kas labiau stengiasi, tas labiau nusipelno šlovės

Su didelėmis ambicijomis jis kyla į aukštumas

Tas, kuris siekė didžiausių tikslų, buvo labiausiai matomas

Tie, kurie nori progreso, nedelsia

Ir tas, kuris norėjo pavėluoti, nepasirodė

Ramybė tau

Iniciatyvumas ir kūrybiškumo dvasia

Žvelgdami į nesuskaičiuojamas ir begalines šio pasaulio scenas, į minias žmonių, skubančių per gyvenimo etapus, mus apima nuostaba ir mes klausiamo savęs apie šio keisto reiškinių paslaptį. Koks yra galutinis mūsų kelionės tikslas? Ir koks yra geriausias būdas jį pasiekti?

Dauguma mūsų slenkame be tikslo, be krypties, tarsi transporto priemonės, lekiančios į nebūtį. Nerūpestingai ir neapgalvotai žengdami gyvenimo keliais, nesuprantame savo kelionės tikslo. Retai pastebime, ar einame vingiuotais keliais, kurie niekur neveda, ar tiesiu keliu, vedančiu tiesiai į norimą vietą. Ir kaip galime rasti savo tikslą, jei niekada apie tai net nesusimąstėme?

Dauguma žmonių, nors ir nežino gyvenimo tikslo, turi pakankamai iniciatyvos, kad apibrėžtų ir siektų savo tikslų bei protingai elgtųsi su aplinka ir aplinkybėmis. O kas yra iniciatyva? Tai kūrybinis gebėjimas, begalinio Kūrėjo kibirkštis, esanti kiekviename iš mūsų.

Daugelio žmonių protai yra tarsi vieno arklio galios varikliai! Nepaisant milžiniško kiekvieno

žmogaus proto potencialo, labai mažai kas išnaudoja šią neišnaudotą galią. Žmonių interesai paprastai yra riboti ir apsiriboja tokiais gyvenimo būtiniausiais dalykais kaip valgymas, darbas, pramogos, miegas ir panašiai.

Psichologai teigia, kad yra vienas esminis skirtumas tarp žmonių ir gyvūnų: iš visų būtybių tik žmonės juokiasi (galbūt išskyrus beždžiones ir urzgiančias hienos). Juokas yra naudingas, ir jei nepasinaudojame šia dovana, prarandame vieną svarbiausių žmogaus raidos aspektų. Neturėtume būti kaip tie, kurie į gyvenimą žiūri griežtai ir rimtai, nei juokiasi, nei šypsosi, ir dėl to niekada iš tikrųjų nesidžiaugia gyvenimu.

Be unikalaus žmogaus gebėjimo juoktis, žmonės turi dar vieną nepaprastą gebėjimą: vieną didžiausių iš visų - kūrybiškumo arba inovacijų gebėjimą. Kas tas paslaptingas, mįslingas gebėjimas? Vakarai yra praktinių, pramoninių ir taikomųjų mokslinių inovacijų šalis. Rytai yra nušvitimo ir dvasinio kūrybiškumo šalis. Todėl iniciatyvos dvasia yra kūrybiškumo gebėjimas - daryti tai, ko niekas anksčiau nedarė, novatoriškais būdais.

Kūrybiškumo dvasia yra kūrybinis gebėjimas, kylantis iš Kūrėjo

Ką žmonės padarė su šia šventa dovana? Kiek iš tikrųjų bando panaudoti savo kūrybinį potencialą? Praėjo savaitės, mėnesiai ir metai, ir jie tebebėga, ir jie lieka nepakitę, keičiami tik dėl amžiaus. Kūrybingas individas šviečia kaip ryškus meteoras, skriejantis per kosmosą, kurdamas kažką iš nieko ir paversdamas neįmanomą įmanomu per aukštesnės dvasios kūrybinę galią.

Yra trys kūrėjų kategorijos:

Yra išskirtinės, ryškios ir nepaprastos kategorijos; vidutinės kategorijos; ir paprastos kategorijos. Ir dar yra šimtai ir tūkstančiai tokių, kuriuos būtų galima priskirti niekam.

Užduokite sau šį klausimą: „Ar kada nors bandžiau padaryti tai, ko niekas kitas niekada anksčiau nedarė?“

Tai yra atspirties taškas aktyvuojant iniciatyvos dvasią ir išlaisvinant latentinį kūrybiškumą.

Nebūkite kaip tie, kurie mano, kad negali elgtis kitaip nei įprasta ir pažįstama. Jie yra kaip lunatikai. Pasąmonės teikiami pasiūlymai įtikino juos, kad jie visi yra vienodi.

Laikas žmogui pabusti iš nežinojimo ir nuostabos būsenos ir patvirtinti sau, kad jis turi didžiausią žmogiškąją dovaną: kūrybiškumo dvasią.

Kiekvienas žmogus turi nepaprasto potencialo kibirkštį, leidžiančią jam sukurti kažką precedento neturinčio. Deja, žmonės dažnai yra veikiami savo aplinkos magnetinės įtakos ir nesistengia išsivaduoti iš jos galingo traukos taško. Jei kas nors sako: „Nėra prasmės bandyti, tai jau padaryta“, tas leidžia sau tapti pasaulietiškos sąmonės, kuriai trūksta valios ir kuri slopina ambicijas, auka. Štai kodėl tiek daug žmonių gyvenime žlunga.

Tai taikoma ir dvasiniam aspektui. Daugelis žmonių visą gyvenimą išlieka nepakitę. Nepaisant nepasitenkinimo dėl siauro mąstymo ir ribotos patirties, jie bijo mąstyti kitaip, nei buvo auklėjami. Žmogus turi prisitaikyti prie gyvenimo išbandymų

pagal savo sąžinės diktuojamą balsą ir širdies raginimus, o ne elgtis akiai, be išvalgos.

Mano gerbiamas mokytojas Šri Juktsvardžis man pasakė:

"Jei tikrai tiki Dievu ir trokšti ko nors, Dievas tau tai duos, net jei to dalyko visatoje iš tikrųjų nėra."

Turėjau tą nepajudinamą tikėjimą Dievu ir savo valia, ir visada mačiau, kad man atsiveria naujos galimybės gauti tai, ko troškau.

Žmonijos kūrybinis potencialas lieka snaudžiantis, neišvystytas ir nepanaudotas. Ši galia yra įgimta ir neatskiriama, ji yra kiekviename žmoguje be išimties, tačiau žmonės nesugeba jos panaudoti. Taigi, kaip galima pažadinti šią kūrybinę dvasią?

Jei dar neišsiugdėte kūrybinio mąstymo įgūdžių, kad galėtumėte kurti savo kelią, galite pabandyti patobulinti tai, ką jau yra padaręs kažkas kitas. Labiausiai paplitęs būdas yra tobulinti kitų inovacijas.

Antrasis arba vidurinysis kūrybinės dvasios tipas įkūnijamas tuose, kurie kuria ar išranda naujus dalykus, tačiau neturi jokios reikšmingos reikšmės

Nepaprasta kūrybinės dvasios savybė leidžia jos turėtojui stovėti prieš pasaulį spinduliuojančiam švytėjimui, kaip didžios asmenybės, kurios sukūrė naujus ir naudingus dalykus pasauliui, dalykus, kurių niekas anksčiau nebuvo padaręs. Šie išskirtiniai genijai turėjo nepalaužiamą kūrybinę dvasią, kurią palaikė nepajudinamas noras pasiekti savo tikslus. Ar Dievas palankiai vertino šias didžias asmenybes, suteikdamas joms tokią išskirtinę didybę? Ar dieviškoji valia pasirinko jas pasiekti tokią šlovę,

labiau nei visas kitas? Tikrai ne. Jie tiesiog panaudojo savo kūrybines dovanas, kad parodytų didybę ir šlovę, kurios yra kiekvieno žmogaus palikimas, nes jie sukurti pagal Dievo, viso kūrybiškumo ir inovacijų šaltinio, paveikslą.

Tie, kurie siekia savigarbos, nėra iš tiesų didūs. Išpuikę, apimti tuštybės ir susireikšminimo, jie negauna jokios paramos iš Dievo. Tie, kurie mėgsta duoti, kurie skatina kitus atskleisti savo potencialą, lavinti savo sugebėjimus ir ugdyti pasitikėjimą savimi, yra iš tiesų didūs.

Dauguma tų, kurie tapo didžiais, buvo vedami nesąmoningai: jie turėjo didybės prisilietimą, kuris tarnavo kaip pagrindinis pamatas, ant kurio jie pastatė savo gyvenimo pamatus, tapdami išskirtiniais ir nepaprastai gerai pranokdami savo kūrybiškumo sritį.

Jei pasižymite didybe, tai reiškia, kad jus sąmoningai vedė proto galios, kurios leido jums lavinti kūrybinę energiją, atveriant latentinius kanalus jūsų sieloje ir sujungiant juos su visa sąmone - viso originalumo ir kūrybiškumo šaltiniu.

Didybę taip pat galima pasiekti, tai yra, ją galima ugdyti lavinant savo talentus ir spartinant savo augimą. Yra būdas žmogui tapti didžiu įgyjant šią nepaprastą, stulbinančią galią. Išmintingai elgdamasis ir tinkamai lavinantis, žmogus gali puoselėti kūrybiškumo dvasią ir išlaisvinti jos potencialą. Tie, kurie ilgą laiką dėjo milžiniškas pastangas, dabar džiaugiasi savo vilčių išsipildymu ir svajonių išsipildymu. Reikia iškasti viduje slypinčias galias ir sunkiai dirbti, kad įveiktų tai, kas atrodo sunku ir neįveikiama.

Ambicingas individas, norėdamas pasiekti sėkmės bet kurioje srityje - tiek materialinėje, tiek intelektualinėje, - turi būti pasiruošęs ištverti griežtas pasaulio nuomones ir skaudžią kritiką. Taip pat reikia būti atsargiam dėl riboto regėjimo žmonių neigiamų nuomonių, jei siekiama būti originaliam, kūrybingam ir novatoriškam, o jei norima mąstyti ir kalbėti kitaip, net ir šiek tiek. Entuziazmas turi būti nepajudinamas, niekada neleisti nuoboduliui ar apatijai įsiskverbti į jo sferą.

Tie, kurie turi nuostabią kūrybinę dvasią, praryja visus sunkumus, problemas ir kliūtis, giliai širdyje tikėdami, kad yra teisūs.

Su nepajudinamu nuoširdumu ir tvirtumu, nepaklūstančiu svyravimams ir atsitraukimui, pirmyn su Dievo palaiminimu, žinodami, kad begalinė kūrybinė galia paims jus už rankos ir palaikys jus pakeliui.

Pirmiausia reikia sąmoningai prisiliesti prie begalinės galios. Ši palaiminta galia yra viso kūrybiškumo ir inovacijų šaltinis. Kai tai įvyksta, ir sąmoningas, ir pasąmoningas protas prisipildo galios ir valios.

Metų metus bijojau prarasti kūrybinę dvasią, kurią buvau puoselėjęs savyje atšiauriomis sąlygomis ir sunkiais išbandymais. Bet dabar suprantu, kad galutinis, begalinis dėsnis slypi mano sieloje. Tas šventas dėsnis yra viso mokslo, meno ir žinių pagrindas. Ir jei mane palaiko ši dieviška parama, man neįmanoma suklysti.

Kai trokštate sukurti ką nors nuostabaus ir nuostabaus, ramiai atsisėskite ir giliai medituokite,

kol pajusite begalinę, kūrybinę galią, gyvenančią jumyse. Pabandykite daryti ką nors naujo, tačiau visada būkite tikri, kad jūsų pastangas palaiko didžiausias egzistuojantis kūrybiškumo elementas, kad šis palaimintas elementas slypi už visko, ką darote, ir kad jis išpildys jūsų viltis bei vainikuos jūsų pastangas sėkme.

Visagalis Dievas nori, kad mus vestų beribė dieviškosios dvasios kūrybinė galia. Žmonės užblokavo kūrybinės galios šaltinį savo sielose apatija ir tingumu, todėl jie privalo pašalinti visas kliūtis ir šiukšles, trukdančias šventajam vandeniui laisvai tekėti į visas puses. Jie privalo turėti nepajudinamą ryžtą ir aktyvų norą daryti gera, ir tada svajonės išsipildys, o kilnūs siekiai išsipildys.

Dauguma žmonių tenkinasi tiesiog atkartodami kitų idėjas ir retai kada sugalvoja bent vieną originalią mintį. Gerai pasisemti naudos iš gerų kitų idėjų, tačiau kiekvieno žmogaus pareiga yra į pasaulio paveldą įnešti ką nors naujo - intelektualinio ar materialaus - ir praturtinti žmonijos žinių lobyną. Kiekvienas žmogus turi unikalių savybių ir giliai įsišaknijusių gebėjimų, kurie laukia, kol bus atrasti ir aktyvuoti.

Iš pradžių dvejojau, ar tapti mokytoju. Įsipareigojimas rimtas, o atsakomybė milžiniška. Mokytojas turi būti amortizatorius, nes vos tik susijaudinęs ir sutrikęs, jis negali padėti tiems, kurie prašo jo pagalbos.

Tikras mokytojas turi mylėti ir tarnauti visiems, suprasti žmoniją ir pažinti Dievą. Kai mano mentorė Seri Yokstuargi man pasakė, kad mano vaidmuo šiame gyvenime yra dvasinio mokytojo, aš kreipiausi į

Dievą, pasitikėjau Juo ir meldžiau Jo pagalbos ir vadovavimo.

Kai pradėjau skaityti paskaitas, užsibrėžiau tikslą, kad mano paskaitos nebus paremtos knygomis ir teorinėmis žiniomis, o vidiniu įkvėpimu ir asmenine patirtimi, puikiai žinodamas, kad už mano minčių ir žodžių slypi kūrybinė jėga, kurios šaltinis niekada neišsenka ir kurios tėkmė niekada nenutrūksta.

Ta galia taip pat buvo panaudota daugelyje sričių, siekiant padėti kitiems jų darbe ir įvairiais kitais būdais.

Aš nesakiau: „Viešpatie, padaryk tai už mane“

Verčiau pasakiau: „Viešpatie, noriu tai padaryti, bet tik su Tavo vadovavimu ir palaiminimu maldauju Tavęs įkvėpti mane ir paimti mane už rankos.“

Galite atlikti mažus darbus išskirtinai unikaliu būdu. Galite būti geriausi savo srityje. Neturėtume visada eiti gerai pramintais takais; turėtume kurti naujus sau ir kitiems. Žmogus gali padaryti tai, ko niekas kitas dar nepadarė – tai, kas užburia protus ir apakina pasaulį.

Galite įrodyti, kad kūrybinė dieviškoji dvasia gyvena jumyse ir veikia per jus. Praeitis praėjo ir dabar yra istorija. Net jei jūsų klaidos buvo gilios kaip jūra, sielos esmė yra per stipri, kad jos ją prarytų. Tačiau ši tiesa beprasmė, jei žmogus ir toliau mąsto klaidingai ir imasi klaidingų veiksmų, rimtai nemėgindamas ištaisyti savo kurso ir reformuotis.

Tačiau raginame nuoširdžius ir rimtus siekėjus tvirtai ir nepajudinamai ryžtingai žengti šiuo keliu,

neleisdami praeities klaidoms trukdyti progresui ar ribotoms idėjoms pažaboti valios.

Gyvenimas gali tapti niūrus, o atmosfera - prislėgta; gali iškilti sunkumų, o galimybės išslysti nepastebėtos. Tačiau saugokitės pripažinti nesėkmę ar sakyti sau: „Man viskas baigta, Dievas mane paliko“, nes jei taip padarysite, sunaikinsite save ir niekas negalės jums padėti.

Šeima gali jus atstumti, sėkmė gali jus palikti, draugai gali jus palikti, o žmonijos ir gamtos jėgos gali susimokyti prieš jus. Tačiau tol, kol tikite Dievu ir turite stiprią valią, galite atremti likimo atakas ir atsilaikyti prieš sunkumus kaip tvirta uola, į kurią lūžta siautėjančios bangos, ir žengti tvirtu žingsniu bei aukštai pakelta galva, kaip ir dera kilniems vyrams ir moterims.

Net jei šimtą kartų pralaimėsite, bandykite dar kartą ir pasiryžkite įveikti sunkumus ir laimėti šlovės karūną. Nusivylimas nėra amžinas, o nusivylimas yra laikinas išbandymas. Dievas nori, kad būtumėte pergalingas ir nenugalimas, kad jumyse slypinti visa jėga išryškėtų, jog galėtumėte atlikti savo kilnų vaidmenį gyvenimo scenoje. Būkite optimistiški ir rasite gėrį, ir atminkite: „Iš tiesų, su sunkumais ateina ir palengvėjimas“.

Tikėkite Dievu ir laukite Jo palaiminimo

Nes po tamsiausios nakties ateina aušra ir spindesys

Bet kaip gyvenime rasite sau tinkamiausią vaidmenį? Jei visi norėtų būti karaliais ir prezidentais, kas būtų tarnai ir palydovai? Karaliaus ir tarno

vaidmenys spektaklyje yra vienodai svarbūs, jei tik aktoriai sėkmingai atlieka savo vaidmenis.

Ir dėl šios priežasties mes atėjome į šį pasaulį su unikaliais skirtumais, troškimais ir polinkiais į įvairius užsiėmimus ir pomėgius. Dievas numatė šį pasaulį kaip kosminę sceną mūsų pramogoms, kol esame toli nuo savo dangiškųjų namų. Tačiau mes pamirštame dieviškojo šios scenos režisieriaus ir orkestruotojo planą ir norime atlikti savo vaidmenis pagal tai, ką laikome tinkamu, o ne pagal Dievo valią. Štai kodėl kyla šis chaosas, netvarka ir sumaištis, plintanti visame pasaulyje.

Žmonės patiria nesėkmę gyvenimo scenoje, nes bando atlikti kitokius vaidmenis, nei jiems buvo numatyta iš pradžių. Kartais klounas pritraukia daugiau dėmesio ir susižavėjimo nei karalius. Taigi, kad ir koks nereikšmingas atrodytų jūsų vaidmuo, atlikite jį kuo geriau ir su ramia sąžine, ir Dievo akyse būsite tarp sėkmingųjų.

Dievas mums nori gero. Jei mūsų vaidmenys liūdni ar tragiški, neturėtume maištauti prieš gyvenimą, o verčiau stiprinti savo tikėjimą Dievu (ir šiuo atžvilgiu pranašas, ramybė jam, sakė:)

„Dievas nesiunčia ligos, nesiunčiant ir vaistų, todėl į kančią atsakyk maldavimu.“

(O siela, nenusimink dėl didelio sunkumo)

Ir esu tikras dėl palengvėjimo iš Kūrėjo, visos kūrinijos Dievo

Kiek sunkumų atėjo, praėjo ir galiausiai praėjo?

Po poveikio pinigams ir gyvenimams)

Dvasinės simfonijos
Posakiai, eilėraščiai, patarimai ir teiginiai
Meistras

Turime išmokti altruizmo, nes laimės paieška darant
laimingus kitus yra tikrasis visų Dievą mylinčių ir Juo tikinčių
.žmonių tikslas
Laimės teikimas kitiems yra nuostabus ir labai svarbus
dalykas siekiant savo laimės, ir tai savaime yra naudingas
.veiksmas
Kai kurie žmonės galvoja tik apie save, sakydami: „Man
svarbu tik būti laimingam“. Deja, būtent tokie žmonės
.niekada neranda laimės
Nepatartina siekti asmeninės laimės ignoruojant kitų
laimę ir gerovę
Tas, kuris neatsargiai vagia kitų pragyvenimo šaltinį,
gali praturtėti, bet nebus laimingas, nes kitų apmaudas jam
.bus mirtingesnis nei mirtini nuodai
:Dieviškasis įstatymas diktuoja štai ką
Kai kas nors bando gyventi patogia kitų sąskaita, tie kiti
stengsis padaryti jų gyvenimą apgailėtiną. Bet jei jie bando
padaryti kitus laimingus, net ir savo sąskaita, kiti galvos apie
jų gerovę ir laimę. Kai galvojame apie savo esminius
poreikius, turėtume galvoti ir apie kitų poreikius. O kai
.rūpinamės jais, linkime jiems gero ir laimės
Altruistas gyvena harmonijoje su savo šeima ir jį
supančiu pasauliu. Savanaudis, kita vertus, nuolat susiduria
.su problemomis, suklumpa ir praranda ramybę
Kai suvoksi, kad Dievas yra ramybė jumyse, suprasi, kad
jis yra ramybė ir harmonija visuose kūrinijos geruose

dalykuose, ir pamatysi Jį gamtos grožyje, pajusi Jo artumą
nuoširdžioje draugystėje ir Jo palaiminimus kilniuose
siekiuose bei garbinguose tiksluose, laisvuose nuo
savanaudiškų tikslų. Pajusi Jo buvimą už tylos šydo ir visuose
.nuostabiuose dalykuose

Karštai pasibelskite į duris ir uždanga prasiskverbs, ir jūs
.pamatysite šlovingiausią veidą visu Jo spindesiu ir didybe
Jei myli Dievą, jauti Jo meilę ir niekas kitas negali tavęs
.apgauti

Jūs traukia materialūs išgyvenimai, nes nepatyrėte
.dvasinės laimės, o kai ją patirsite, pajusite skirtumą
Būkite laisvi rinktis. Neleiskite niekam jūsų varžyti ir
.neleiskite niekam jūsų kontroliuoti ar trukdyti jūsų laimei
Tavo „aš“ yra atskira kosminės visumos dalis ir tu turi
rasti tą tobulą visumą, kad patirtum palaimingą sąmonę ir
.paragautum dieviškosios meilės malonumą

Dauguma žmonių nesugeba sukurti reikiamos
pusiausvyros tarp praktinio ir dvasinio gyvenimo
Dvasingam žmogui reikia pinigų, o pasaulietis negali
.laimingai gyventi be Dievo

Dvasininkas dirba, o jo neišsakyti žodžiai sako: Dievas
suteikia man stiprybės ir ryžto, todėl jis stiprėja ir Dievas
.laimina jo pastangas

Pasaulietis irgi dirba, bet sako: „Aš pats visa tai darau, ir
niekas man nepalankus, todėl jis pats sau sukelia netikėtų
“.pasekmių ir patenka į pavojus

Visa praktinė veikla, tiek materialiniais, tiek dvasiniais
tikslais, turi būti pagrįsta tvirtais principais ir paklūsta sąžinei
.bei proto pusiausvyrai

Atsigręžkite į Dievą, prisiminkite Jį ir paverskite Jį savo
gyvenimo centru. Kreipkitės į Jį ir melskitės, kol Jis jus ves ir
parodys, kaip veikia Jo dėsniai. Atminkite, kad medituoti apie
Dievą ir jausti Jo buvimą yra geriau nei milijonas analizių ir
paaiškinimų. Pasakykite Jam, kad negalite išspręsti savo
problemų patys, net jei galvojate apie trilijoną idėjų, bet

sprendimai yra įmanomi, jei juos patikite Jo rankoms.
Pirmiausia paprašykite vadovavimo, o tada apsvarstykite jį iš
kelių perspektyvų, kad rastumėte tinkamą sprendimą.
Dievas padeda tiems, kurie padeda sau. Kai po meditacijos
meldimosi Dievui jūsų protas nusiramins ir prisipildys
tikėjimo, su Dievo pagalba ir vadovavimu galėsite pamatyti
.teisingą savo problemos sprendimą

Kai žmogaus tikėjimas dvasinėmis tiesomis ir
galimybėmis virsta tikromis žiniomis, tas žmogus tampa
sėkmingesnis ir labiau išmanantis nei visi mokslininkai
žemėje. Didieji žmonės, kurie pažino Dievą, nėra sutrikę ir
.nekamuojami abejonių, nes jie patiria Tiesą, kuri yra Dievas
Viešpatie, kai buvau aklas, neradau jokių durų, vedančių
pas Tave. Tu išgydei mano akis, o dabar visur atrandu plačiai
atvertas duris – gėlių širdyse, draugų balsuose ir kilnių bei
mylimų išbandymų prisiminimuose. Kiekvienas mano maldos
atodūsis atveria naują praėjimą į Tavo visa apimančios
.artumo šventyklą

Mano sąmonė nebėra apribota mažu fiziniu buteliu,
užkimštu nežinojimo kamščiu. Aš nebevaikštau Tavo
kosminės jūros viduryje neprisiliesdamas prie jūros vandenių.
Aš nebesnaudžiu Tavyje, Viešpatie, neatpažindamas Tavęs
ar nejaučiant Tavo buvimo. Visa mano būtis dabar panirusi į
.Tavo visišką buvimą

Jei visus savo veiksmus derinsite su Dievu ir laikysitės
dorybės dėsnių, nesuklupsite ir nenuklysite. Atminkite, kad
dieviškoji meilė padeda atleisti daugybę nuodėmių. Jei tikrai
jaučiate meilę Dievui – ne tik emocijas, bet ir tikrą meilę, –
.būsite išlaisvinti

Negalime melstis Dievui sausomis širdimis ir
klaidžiojančiomis mintimis, nes drungnų prašymų nepakanka
dieviškam atsakymui išgauti. Tas atsakas pasiekiamas per
.karštą, nuoširdžią maldą, sklindančią iš pačių širdies gelmių

Jei žmogus neįsileidžia Dievo į savo gyvenimą ir
nesukuria veiksmingos pusiausvyros, problemos jį kamuoja,
.kad ir koks būtų jo gyvenimo būdas
Viešpatie, kai sėkmingai įveiksiu gyvenimo išbandymus
ir išbandymus, suprasiu, kad esu rojaus paukštis, kuris
šlovina ir gieda apie Tavo begalinius stebuklus, ir kad mano
.dvasinė būtis persmelkia kiekvieną egzistencijos atomą
Aš pažadinau ir išplėtočiau savo mažą meilę, kad susilietu
su visuotinės meilės dvasia, kurioje gyvena ir juda visa, kas
.egzistuoja
Padėdamas kitiems pasiekti sėkmės, aš pats pasiekiu
augimo ir klestėjimo, o kitų klestėjime ir gerovėje randu savo
.laimę

Mokslininkai kažkada manė, kad vanduo yra vienas
elementas, tačiau eksperimentai įrodė, kad du nematomi
elementai, vandenilis ir deguonis, susijungia ir sudaro junginį
vandenį. Panašiai yra ir nuostabių tiesų, kurias galima
suvokti per dvasinę patirtį. Kai ramiai sėdime meditacijoje ir
mūsų mintys nukrypsta į vidų, mes tiesiogiai patiriame
dieviškąjį buvimą, ir tai nuostabu, nes rezultatai yra ne
.išoriniai, o vidiniai

Saulės spinduliams sklindant, aš skleisiu vilties
spindulius vargšų ir apleistų širdyse, o tų, kurie mano
esantys nevykėliai, širdyse uždegsiu ryžto ir pasitikėjimo
.savimi lempas

Nakties tyloje ir tylos gelmėse, sąmonės giraitėse ir toli
nuo pojūčių gniaužtų, bendraukite su Dieviškuoju Mylimuoju
su giliu ilgesiu. Nuolat galvokite apie Jį ir kalbėkite su Juo
širdies ir sielos kalba. Ir kai atiduosite Jam savo širdį, visi
šydai, kurie Jį nuo jūsų slepia, bus nuplėšti, o baimės ir
iliuzijos išnyks, palikdamos tik Jo šviesą ir didžiausią Jo
.džiaugsmą

Daugelis tiki, kad Dievo karalystė slypi kažkokiam
kosmoso kampelyje, toli nuo užterštų Žemės garų,
persmelktų nuodėmės ir nusižengimų vibracijų. Jie pamiršta,

kad didžiulės dvasios sferos yra labai arti. Kai tie, kurie
dvasiškai pažengė į priekį, užmerkia akis, dimensijų Žemė ir
jos apčiuopiama, suvokiama materija išnyksta, o amžinybės
dimensijos pasirodo begalinėse vizijose prieš jų vidinį
.regėjimą

Technologijų sutaupytą laiką reikėtų investuoti į gilesnį
gyvenimo tyrinėjimą. Praktinė veikla ir pinigai yra priemonės
gerovei pasiekti, tačiau nereikėtų apsigauti materialiniais
.turtais ar leisti aklam godumui atimti gyvenimo džiaugsmą
Pasitelkiau valios kirtiklį ir ryžto kauptuką, kasdamas
sąmonės dirvą ir atradau gyvybinės jėgos šaltinį. Supratau,
kad esu viena su kosmine energija. Nesu kūnas, o
.dangiškasis elektros krūvis, persmelkiantis kūną
Viešpatie, suprantu, kad turiu brangią galimybę atrasti
sielos lobius, paslėptus sąmonės vandenyno gelmėse.
Žemiškus prisirišimus pakeisiu dvasiniais ir paskatinsiu savo
valią bei energiją pasiekti gyvenimo tikslą, pasitikėdamas,
.kad Tu visada padėsi ir įkvėpsi mane daryti tai, kas teisinga
Negalime leisti šiam pasauliui mūsų kontroliuoti ar
diktuoti ir neturime pamiršti, kad niekas nėra tikras ir
amžinas, išskyrus Dievą, ir kad tikroji laimė slypi mūsų pačių
.patirtyje su Juo
Meditacijos šventovėje uždegu dvi žvakes: aušros žvakę
ir savo budrumo žvakę
Nuostabios mano šilto ilgesio girliandos supa tavo
visiško buvimo kojas
Tavo kvapas, sklindantis iš meilės gėlių mano širdies
.vazone, persmelkia kiekvieną mano gyvenimo kampelį
Mano baimių ir iliuzijų šešėliai išnyko vien dėl Tavo
šviesos spindesio, o Dieve, kuris pažadino mane amžiams iš
.mirtingojo egzistencijos sapnų
Nuolat budriai ir apatiškomis akimis be perstojo žvelgsiu
į tavo begalinį veidą, apmąstysiu jo bruožus ir saldžias
!išraiškas, kurios niekada nesikartoja

Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams, susigražindamas savo dvasinę esmę.
Ir kai mane siautės audros ir susidursiu su išbandymais, aš
.plauksiu savo valtimi per gyvenimo upę į dieviškąją krantą
Kai užklups sunkumai ir nelaimės, sustiprinsiu savo ryžtą
ir valią juos įveikti. Ir kol su kitais elgsiuosi maloniai, Dievas
.suteiks man stiprybės, išminties ir sveiko proto
Pažinti Dievą yra pirmasis ir svarbiausias gyvenimo
poreikis, nes jis atneša ramybę sielai ir tylą širdžiai. Dievas
yra gydantis balzamas visiems mūsų skausmams ir bėdoms,
visų mūsų problemų sprendimas ir visų mūsų poreikių
patenkinimas. Dalykai, kurių trokšta mūsų širdys – meilė,
šlovė, išmintis ir gausa – visa tai randame Dieve, viso gėrio ir
.palaiminimo šaltinyje
Visos patirtys matuojamos gebėjimu priimti ir suprasti,
todėl paspartinsiu savo vystymąsi sąmoningai stiprindamas
.visas savo patirtis susikaupimo galia
Jaučiu tave savo minčių gelmėse, jaučiu tavo buvimą
giliausiuose savo jausmuose ir matau tave žydintį mano
.meilės sode
Pripildyk mane savo buvimo kvapu, kad galėčiau
mėgautis tavo palaimintu aromatu
Ateik pas mane iš anapus dangaus, žvaigždžių, minčių ir
jausmų. Parodyk man savo švenčiausiąjį veidą ir leisk man
.suvokti Tavo buvimą mano sieloje, aplink mane ir visur
Ieškojau tavęs per amžius ir epochas, troškimų ir
ambicijų keliais, ir dabar suprantu, kad tu gyveni mano
.sieloje ir įkvepi mano švenčiausius jausmus
Nebeslėpk nuo manęs už jausmų, minčių ir sielos pulso
.gėlių
Papuošk mano sielą savo išminties brangakmeniais,
įkvėpk į mane savo palaimos vėjelio ir pašalink nuo manęs
tamsą, kuri uždengė Tave nuo mano žvilgsnio ir mano
.įžvalgos

O Tu, kuris esi anapus žvaigždžių ir mėlyno dangaus,
anapus atmosferos sluoksnių ir visų būtybių bei egzistencijų,
priimk mano meilės šnabždesius ir panardink mano būtį į
.Tavo meilę, Tavo šviesą ir Tavo ramybę

Gyvenimo kelias yra toks: vienoje pusėje yra tamsus
.nežinojimo slėnis, o kitoje pusėje – amžina išminties šviesa
Dvasinio augimo kliūtys yra savanaudiškumas,
pasididžiavimas, godumas, pyktis ir panašiai. Šios tamsios
savybės veda arba stumia žmogų į gilesnį nežinojimą, nei jis
.jau turi

Tačiau paklusnumas dieviškajai valiai veda į
išsivadavimą ir suteikia laimę, kurios žmogus ieško už savęs
.ribų, net jei ji egzistuoja jame pačiame

Palankių galimybių saulė gali nešviesti mano kelią, o
kelias gali būti apleistas, niūrus ir pilnas išbandymų bei
sunkumų, tačiau aš padarysiu viską, kad įveiktume iššūkius
ir išbristi iš dilemų tamsos, širdyje žinodamas, kad dieviškoji
.šviesa mane ves ir ryškiai švies mano kelyje

Visa mano stiprybė skolinta iš Tavęs, Viešpatie, ir mano
gyvenimas neturi vertės ar egzistavimo be Tavo išminties ir
!galios. Koks Tu didis, o koks aš mažas

Ne visada turime priežasčių didžiuotis savimi kaip
žmonėmis, tačiau neturėtume leisti savo klaidoms mūsų
atgrasyti. Visada turėtume žvelgti į savo išbandymų šviesiąją
pusę, mokytis iš savo klaidų ir atsigręžti į Dievą, kad ir kas
.mums nutiktų

Kadangi Dievas yra vienintelis tobulas egzistavimas,
bandysiu ištirti išmintį nežinojime, rasti sveikatingumą
.silpnume ir jausti ramybę sumaištyje

Dievas yra mano sieloje ir aplink mane, saugo ir stebi
mane, todėl išsklaidysiu baimės debesis, kurie užstoja Jo
.vedančios šviesos spindesį mano gyvenimo horizonte
Viešpatie, neleisk man griežtai kritikuoti savo draugų.

Bet jei jie ieško mano patarimo, kaip tobulėti, leisk man
pasiūlyti nuolankių pasiūlymų, pagrįstų Tavo vadovavimu ir

įkvėpimu. Su švelnumu ir meile, be prievartos ir spaudimo,
padėk man vesti pas Tave tuos, kurie suklumpa. Vesk mano
supratimą ir stiprybę, kad galėčiau paversti tamsesnes
prigimtis apšviestais mokiniais, atspindinčiais Tavo išminties
.šviesą

Šiandien pasėsiu išminties, sveikatos, klestėjimo ir
laimės sėklas savo gyvenimo sode ir dėkosiu Dievui, kai
.išsipildys mano širdies troškimas
Apvalysiu savo protą galvodamas, kad Dievas vadovauja
kiekvienai mano veiklai

Šiandien stengsiuosi savo gyvenime parodyti ramybę ir
pusiausvyrą per savo mintis, žodžius ir veiksmus, ir sutelksiu
visas savo jėgas bei valią, kad pasiekčiau harmoniją su
.dieviškąja valia

O Tu, kuris viešpataujate mūsų širdžių soste, susivienijęs
Tavo meilėje, priimk mūsų troškimus ir sielų ilgesį. Palaimink
mus visus, pašalink kliūtis iš mūsų kelio ir išsklaidyk
.nežinojimo tamsą mumyse

Tegul Tavo kelrodė šviesa šviečia mūsų takais, Pažadink
mūsų protus ir džiugink mus Tavo artumu, ir leisk mums
.jausti, kad Tu visada esi su mumis
Būk sąžiningas su savimi. Pasaulis nėra sąžiningas su
tavimi, nes mėgsta veidmainystę. Kai būsi sąžiningas su
.savimi, rasi kelią į vidinę ramybę

Gyvenk tik dabartimi, o ne ateitimi. Daryk viską, ką gali,
.šiandien ir nesijaudink dėl rytojaus
Viešpatie, visi materialūs tikslai, kurių žmogus siekia,
teikia jam tik dalinį džiaugsmą, net jei visi jie vainikuojami
sėkme. Bet suradęs Tave, Viešpatie, aš rasiu visiškos ir
.ilgalaikės laimės šaltinį

Malonumą teikiantys materialūs dalykai lieka už
mąstymo ribų; jie kartu su savo teikiamais malonumais
.patenka į mąstymą per iliuziją ir vaizduotę

O dėl gryno džiaugsmo, kuris yra mūsų sielų esmė, jį
galima pasiekti harmoningai mąstant, jis yra arti mūsų ir
.pasiekiamas

Kai išnyksta išorinės juslinio malonumo priežastys, kartu
su jomis išnyksta ir iš jų kylanti laikina laimė, tačiau vidinis
sielos džiaugsmas neišnyksta, jei žmogus moka su juo
susitaikyti, arba jei sąmoningai neapriboja savo minčių vien
.lakis materialiais dalykais ir taip netampa nelaimingas
Sielos džiaugsmas, kuris yra Dievo palaima, yra amžinai
atsinaujinantis ir amžinas

Šiandien prašysiu ramybės ir laimės savyje, o savo
išminties tvirtovę saugosiu valia, ramybe ir meile, dėkosiu
Dievui ir kelsiu Jam savo sielos dėkingumą bei atnaujintus
.širdies troškimus

Ką prarasiu pasaulyje, nebus praradimas mano sielai
Visada su pasitikėjimu ir tikėjimu žvelgsiu į dieviškąją
vedimo žvaigždę, kuri niekada nenusileidžia mano gyvenimo
.danguje

Viešpatie, palaimink mūsų mintis, kad jos primintų
mums Tavo palaimą, palaimink mūsų jausmus, kad jie jaustų
Tavo meilę, palaimink mūsų troškimus, kad jie trokštų to, kas
Tau patinka, palaimink mūsų ambicijas, kad jos motyvuotų
mus siekti viso, kas gera ir kilnu, ir leisk mums suvokti, kad
Tu esi didžiausia laimė, kurios trokšta mūsų širdys ir ieško
.mūsų sielos

Žinau, kad mano mintys atneš man arba nesėkmę, arba
sėkmę, priklausomai nuo to, kuri idėja stipriausia mano
galvoje. Todėl stengsiuosi prisiminti, kad Dievas yra su
.manimi, padeda ir įkvepia mane aiškiai mąstyti

Viešpatie, ramybės veidrodyje kiekvieną dieną matau
ramybės veidą, Tavo veidą, ir kiekvieną dieną stengsiuosi
.pažadinti Tavo meilę ir ramybę kai kuriose širdyse

O kosminė motina, aš nuskinsiu žvaigždes iš nakties
sodų ir pasiūlysiu jas Tau kaip meilės dovaną. Kai tik žvelgiu

į Tavo spindintį veidą pilnaties metu, Tavo švelnios šypsenos
.išsklaido mano rūpesčius ir nuplauna mano liūdesį
:kad būtų tikras

Aš išvarysiu nežinojimą ir atsikratysiu ydingų sąvokų, ir
pakilsiu iš siaurų horizontų bei ribotų perspektyvų rūšio į
.meilės ir žmogiškos užuojautos laisvę

Dievo buvimas labiausiai akivaizdus tuose, kurie turi
geras širdis ir dvasinius polinkius, kurie Jį myli ir niekada Jo
nepamiršta. Kai siaučia audros ir kyla sunkumų bangos, jie
gali nukreipti savo gyvenimo valtį į saugius dieviškos
.apsaugos krantus

Turiu kūrybinės dvasios galią ir esu susijęs su visatos
protu, ir žinau, kad Dievas mane veda ir padeda išspręsti
.visus klausimus ir problemas

O mano mylimas Dieve, atmerkтомis akimis ir proto
akimis regėsiu Tave, garbinsiu Tave su visu ilgesiu ir
atsidavimu, galvosiu apie Tave atlikdamas savo pareigas ir
.šauksiuosi Tavęs širdies kalba ir sielos šnabždesiu

Žmogaus prigimtis gali būti bijoti ligos arba manyti, kad
jis niekada nepasveiks. Tokiu atveju jis turėtų laikytis sveikos
gyvensenos įpročių, kurie padėtų jam jaustis fiziškai ir
moralškai gerai, taip pat melstis už didesnę tikėjimą Dievo
gydomąja galia. Jei jis mano, kad yra nevykėlis ir negali
pasiekti sėkmės jokiaje srityje, jie turėtų dėti visas
.pastangas, kad pasiektų trokštamą sėkmę

Bendravimas ir bendravimas su tais, kurie myli Dievą,
.maitina mūsų ilgesį, ramina širdis ir kelia sąmoningumo lygį
Savęs sprendimas

Šiandien galvosiu apie Dievą, kuris man davė gyvenimą,
nes susitelkimas į materialius dalykus ir visiškas Dievo
.ignoravimas atneš tik materialinę kančią ir dvasinę nelaimę
:kad būtų tikras

Šiandien padėsiu sau, kad galėčiau kuo geriau
panaudoti Dievo man suteiktas galias, ir prašysiu Dievo man
.padėti, palaiminti mano pastangas ir suteikti joms sėkmę

Kai žmogaus valia vadovaujasi klaida, ji mus
apgaudinėja ir klaidina; bet kai vadovaujasi išmintimi, ji
suderina mus su dieviškąja valia. Dažnai žmogaus valia
prieštarauja dieviškiems tikslams, todėl prarandame dvasinį
vadovavimą, kuris padeda mums išvengti kančios bedugnės
.ir nelaimės spąstų

Panaudosiu kiekvieną savo sugebėjimą ar talentą
darydamas viską, kas patinka Dievui ir tarnauja žmonijai
Neišsamios žinios yra pavojingos, nes jos gali paskatinti
ieškotoją tapti arogantišku ir savanaudišku, sustabdyti rimtą
paiešką ir gilų pasinėrimą į sielą. Tik tie, kurie neturi
savimeilės jausmo, auga malone ir dvasingumu, kol pasiekia
artumą Dievui. Iš tiesų, nuoširdūs garbintojai yra laisvi nuo
.tuštybės ir toli nuo puikybės bei apsimetinėjimo
Kai žmogus pažįsta save ir paliečia savo dvasinę esmę,
jis jaučia vidinį džiaugsmą, kuris jį lydi visose gyvenimo
.patirtyse ir visomis aplinkybėmis

Šiandien pažadinsiu iniciatyvos dvasią ir aktyvuosiu
gebėjimą pasiekti, žinodamas, kad visų kūrybinių jėgų
.šaltinis ir visų žinių šaltinis visada yra su manimi
Suprantu, kad Dievo galia yra beribė ir kad Jis suteikė
man stiprybės įveikti gyvenimo sunkumus, su kuriais
.susiduriu, ir įveikti visas kliūtis, stovinčias mano kelyje
Laikas mums nukreipti savo širdis ir protus į Dievą, kad
galiausiai pasiektume savo dangiškuosius namus, kur rasime
.poilsį nuo rūpesčių ir laisvę nuo skausmo

Mes siekiame gauti Dievo dovanas – gyvybę, saulės
šviesą, maistą ir visus kitus Jo palaiminimus, bet nepaisant Jo
gausių malonių, kurias Jis mums teikia, kaip mažai kas Jį
!prisimena

O visuotinio įstatymo Dieve, leisk man nešioti savo
randus, atsiradusius iš nelaimių, kaip vertus ženklus iš
.palaimintų Tavo teisingumo rankų

Tegul mano kasdieniai sunkumai būna priešnuodis
iliuzijoms ir išvaduoja mane nuo lūkesčių pasiekti ilgalaikę
.žemišką laimę

Norėčiau, kad ašaros, kurias praliečiau dėl kitų žiaurumo,
.nuplautų kai kuriuos paslėptus nešvarumus iš mano proto
Norėčiau, kad kiekvienas aštrus kirtiklio smūgis manyje
atvertų naujas gelmes

Dieviškasis ilgesys turėtų būti kaip giliavandenis zondas,
pasineriantis į dvasinių suvokimų vandenyną. Tie, kurių
vidinis regėjimas atsivėrė per kontempliaciją, jaučia Dievo
.buvimą savo širdyse

Viešpatie, padėk man pakeisti savo sąmoningumą nuo
ribotumo ir silpnų minčių į tvirtą žinojimą, kad Tu visada esi
su manimi, palaikai mane ir įkvepi gražiomis mintimis bei
.didingais suvokimais

Viešpatie, padėk man pakeisti savo sąmoningumą nuo
ribotumo ir silpnų minčių į tvirtą žinojimą, kad Tu visada esi
su manimi, palaikai mane ir įkvepi gražiomis mintimis bei
.didingais suvokimais

Leisk man Tave, Viešpatie, vienodai prisiminti ir varge, ir
lengvume, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje
Amžinai prisiminsiu savo meilę Dievui ir Jo ilgesį, kad
.tame spindesyje galėčiau išvysti Jo nepaprastai gražų veidą
Kai šypsena veide dera su šypsena širdyje, sielos
.šypsena spindi

O mano mylimas Dieve, aš garbinsiu Tave pabudimo
rytą, veiklos popietę, senatvės saulėlydį ir paskutinio
.atsisveikinimo naktį

Šiandien savo vidinių pojūčių prisilietimais derinsiu savo
dvasinį radiją prie kosminių transliacijų dažnių, kad
atsikratyčiau nerimo triukšmo ir įsiklausyčiau į dieviškosios
.meilės himną

Net ir patys pamaldžiausi kartais mano, kad Dievas
neatsako į jų maldas, bet Jis atsako tyliai ir pagal dvasinį

dėsnį. Malda turi būti nuoširdi, ketinimai tyri ir tikslingi, kad
.gautų palaimingą atsakymą

Viešpatie, leisk man pasiūlyti ramybės balzamą
kenčiančioms širdims, kad jos rastų malonią paguodą Tavyje.

Padaryk mane staigiu saulės spinduliu visoms liūdinčioms
sieloms, gyvybės teikiančiu lietumi išsekusiems protams ir
.gerumo dovana tiems, su kuriais skriaudžiama

Sėkminga pradžia link laimės reikalauja teisingo
gyvenimo būdo, sveiko mąstymo, dvasinės orientacijos ir
gilaus tikėjimo Dievu

Gyvenimas be dvasinio džiaugsmo yra nuobodus, be
.spindesio, o jo našta varginanti ir sunki

Kai tik galite, pabėkite nuo pasaulio triukšmo ir šurmulio
ir ieškokite ramių vietų, kur galėtumėte pabūti vieni ir galvoti
.apie Dievą

Kur tik tvyro nesusipratimų ir nesantaikos tamsa, ten
.skleisiu savo meilės ir ramybės šviesą

Šis pasaulis keistas, nes viskas jame keičiasi ir
transformuojasi, todėl žmogus neturėtų savo laimės valties
.įstatyti į šio pasaulio krantus

Mes gyvename nuostabiame pasaulyje. Tie, kurių
vienintelis gyvenimo tikslas yra valgyti, gerti, mėgautis
gyvenimu ir miegoti, neturi tikro supratimo apie žmogaus
.gyvenimo stebuklus

Viešpatie, nukreipk mūsų džiaugsmo srautus, kad jie
.nepasimestų trumpalaikių juslinių malonumų smėlynuose
Neleisk mūsų užuojautos srautams išdžiūti ir išgaruoti
.savanaudiškumo dykumose

Tegul mūsų emocijų kanalai susilieja su beribiu Tavo
meilės ežeru

Tegul mūsų gyvenimo upės plėtėja, o jų vandens lygis

kyla nuo gausių Tavo palaiminimų lietaus, ir tegul jos
peržengia plačias empatijos, pasiaukojimo ir dėmesio kitų
jausmams lygumas, kad galiausiai galėtų tyrai ir skaidriai
.tekėti į Tavo palaimintąją jūrą

Kas meldžiasi už sėkmę ir tuo pačiu metu sako sau:

„Nemanau, kad man pasiseks“, tas ir nepasieks sėkmės
Melstis reikia su karštu tikėjimu ir nuolankia širdimi, kad
šviestų dieviškoji šviesa ir nusileistų dangiškosios palaimos
Lygiai taip pat, kaip neįmanoma kalbėti sugedusiu
telefonu, taip ir neįmanoma žmogui veiksmingai transliuoti
savo maldų per psichinį įrenginį, kurį išjungė nerimo,
rūpesčių, nepasitenkinimo ir prisirišimo prie trumpalaikių
.dalykų plaktukai

Gilioje ramybėje ir tylioje harmonijoje su rafinuotomis,
konstruktyviomis vibracijomis psichinis aparatas gali būti
pataisytas ir sukalibruotas taip, kad jo dvasinio priėmimo
galia būtų padauginta, ir tokiu būdu tampa įmanoma
efektyviai ir veiksmingai perduoti nuoširdžias žinutes Dievui
.bei gauti palaimintą atsaką iš Visagirdinčio, Atsakomojo
Plaukiok ir plūduriuok beribiame ramybės ir laimės
.vandenynė, pranokstančiame svajones savyje

O Aukščiausiasis Kūrėjas

Švytinčios žvaigždės danguje, kalnai ir liepsnomis
liepsnojanti saulės krosnis yra kai kurios jūsų visiško buvimo
.išraiškos ir apraiškos

Dievą lengva rasti nuolat apmąstant Jį, nuoširdžiai
trokštant Jį pažinti ir nuoširdžiai meldžiantis Jam. Jis yra
didžiausias lobis, vertas ieškojimo ir tyrinėjimo sielos
.kasykloje

Kai į ilgesio troškimo sieną įsmeigiamas degančio ilgesio
degtukas, ieškotojo širdyje užgimsta dieviškosios meilės
.liepsna

Viešpatie, gražūs dalykai yra gražūs, nes jie pasiskolino
grožį iš Tavo grožio, kuris yra neišmatuojamai gražesnis už
.visą matomą grožį, tiek gamtoje, tiek tarp žmonių
Nuostabu mylėti Dievą ir Jo tarnus. Kai Jį surandame,
jaučiame Jo meilę kiekviename. Visatoje nėra didesnės galios
.už meilės galią

Kai du ar daugiau žmonių tampa draugais visam gyvenimui, tai yra grynos meilės arba sielos draugystės
.išraiška

Viešpatie, suteik man džiaugsmą būti arti Tavęs, kad galėčiau dalytis tuo didžiausiu džiaugsmu su visais, ir leisk man pamatyti Tavo šviesą, kurios žvilgsnis gydo širdį ir
.išsklaido nerimo šešėlį

Tegul mano mylimas paukštelis ištrūksta iš savęs primestų apribojimų narvo ir pakyla laisvės karalystėje, giedodamas sielos himną, kurio aidas rezonuoja su visomis
.mylinčiomis širdimis ir harmoningais protais

Tegul mūsų dvasinių suvokimų vėjelis neša mūsų maldų
.kvapą ir mūsų augančio ilgesio Tau, Viešpatie, kvapą
Kai ko nors norėjau, džiaugiausi, kai tai gavau, ir vėl
.džiaugiausi, kai tai atidaviau kam nors kitam

Dievas neatsako į drungnas maldas, bet Jis tikrai ateina pas tuos, kurie Jo giliai ir nuoširdžiai maldauja ir šaukiasi Jo
.perpildytomis širdimis tikėjimo

Teigiamos taisyklės, kurių reikia laikytis, yra gerumas, nuoširdumas, sąžiningumas, meilė kitiems, ketinimų
.išnagrinėjimas ir savikontrolė

Viešpatie, atverk mūsų širdžių pumpurus ir leisk jose sukauptam meilės kvapui pakilti ant ilgesio susitikti su
.Tavimi sparnų

Viešpatie, siųsk savo išminties saulės spindulius, kad vestų mane džiaugsmingų pasiekimų dienomis, ir savo gailestingumo mėnulio šviesą, kai einu per tamsias liūdesio
.naktis

Kvapios, žydinčios idėjos auga ir skleisis iš nuoširdžių maldų sėklų ir yra laistomos gaivinančių kontempliatyvių
.jausmų rasa

Kai pamirštame mažąjį „aš“, keisdamiesi draugiškomis paslaugomis, mūsų sąmonė išsiplės ir matysime vieną didįjį
„aš“, veikiantį per mus

Tikra draugystė yra šviesa, kuria galime padėti vieni
kitiems gyvenimo keliuose
Matau daug žiaurumo, atšiaurumo ir jausmų nepaisymo
šiam pasaulyje ir nerandu jokio pateisinimo, kodėl turėčiau
.taip elgtis. Jei taip daryčiau, pakenkčiau sau
Plaukite savo kontempliatyviu laivu per neramius
protinės sumaišties ir jutiminių išsiblaškymų vandenį
Liūdesys daugina liūdesį, o veiksmingiausia priemonė
nuo liūdesio yra prisiliesti prie dieviškojo buvimo, kuris
.guodžia sielą ir džiugina protą
O Dieviškasis Gydytojaus, išvaryk ligas iš mūsų kūnų,
praplėsk mūsų proto akiratį ir išlaisvink juos nuo silpnumo
bei trapumo, ir išsklaidyk tamsą iš mūsų sielų savo buvimo
.spindinčia šviesa
Kelias pas Dievą grįstas tiesa, nuoširdumu, tvirtumu,
atkaklumu, susikaupimu, meile, ilgesiu, ryžtu ir tikėjimu
Kai žmonių metodai pasirodo esą nepakankami ir
neefektyvūs, turime kreiptis į Visagalį Dievą ir prašyti Jo
pagalbos
Tik aš vienas esu atsakingas už savo veiksmus ir elgesį,
nes niekas kitas nebus už juos apklaustas ar patrauktas
.atsakomybėn
Kai dieviškosios malonės saulė šviečia mūsų gyvenimo
horizonte, gausu palaiminimų ir išnyksta apribojimai
Iš tylos šaltinio sėmsiu tyro, skaidraus dieviškosios
.išminties vandens, kad numalšinėčiau savo dvasinį troškulį
Atjungiau savo proto laidus nuo siauros, mažos juslių
erdvės ir sujungiau juos su begalinių dvasinių suvokimų
pasauliu ir supratau, kad gyvenu Dievo šviesa, kuri mane
apgaubė ir persmelkė kiekvieną mano būties atomą, o mano
.sielą užpildė Dievo meilė ir ramybė
Dvasinės ramybės veidrodyje pamatysiu Dievo veidą
Viešpatie, atskleisk man mano egzistencijos paslaptį ir
padėk man jausti Tavo nuolatinį buvimą manyje ir aplink
.mane

Nuo šiandien stengsiuosi pažinti Dievą, neapleisdamas
.savo žemiškų pareigų, kurias jau atlieku, kad Jam įtikčiau
Kiekvieną dieną laistydavau sėklas, kurias Dievas pasėjo
mano sielos dirvoje, ir kai jas apšvietė Jo gailestingumo
saulė, sėklos sudygo, augo ir davė palaimingą pasitenkinimo
.ir pasitenkinimo derlių

Kartą vienas Dievo vyras maudėsi upėje, kai atėjo kitas
vyras ir ėmė plauti jo arklių šalia to teismo, tyčia ir
nerūpestingai aptaškydamas jį vandeniui. Šventojo mokiniai
sunerimo ir norėjo smogti užpuolikai bei jį išvaryti, bet
.mokytojas liepė jiems to nedaryti, o palikti jį ramybėje
Staiga arklys spyrė savo šeiminkui, sulaužydamas ir
išmušdamas kelis dantis. Gerasis žmogus meiliai priėjo prie
jo, pradėjo jį rūpintis ir gydyti. Nusidėjėlį nubaudė griežtas
.gamtos dėsnis, o ne šventasis

Dievas ir Jo visuotiniai įstatymai nenuilstamai ir nuolat
dirba, kad pašalintų neteisę iš visų tų, kurie pasitiki Dievu,
ieško Jo pagalbos ir padeda bei drąsina vieni kitus gyvenimo
.keliuose

Suprantu, kad mano darbas šiame pasaulyje veda į
savęs tobulėjimą tol, kol stengiusi iširti visas įmanomas
.galimybes ir jomis pasinaudoti

Ramybė yra dvasingumo ženklas. Todėl savo
.dvasingumą vertinsiu pagal tai, kiek ramybės jaučiu savyje
Viešpatie, leisk man suvokti, kad Tavo išmintis palaiko
mano supratimą ir kad Tavo visur buvimas persmelkia mano
.gyvenimą

:kad būtų tikras

Palaikydamas savo sveikatą ir gyvybingumą bei
laikydamasis moralinių vertybių, savo gyvenimo būdu
.padedu žmonijai

Kai buvau aklas, neradau nė vieno durų, vedančių pas
.tave, bet dabar, kai atvėrei man akis, randu duris visur

Tavo spindinčio pasirodymo aušroje, mano širdies sode
pražys mano ilgesio rožės, iš tų rožių nupinsiu vainiką ir
.padėsiu jį ant Tavo palaimintojo slenksčio
Viešpatie, Tavo meilės spinduliams apšviečiant mano
dvasinę erdvę, išsisklaido nežinojimo rūkas ir išnyksta
.netikrumo debesys

O šviesos šaltinis, tu pasislėpęs už kosminių spindulių
sienų, atverk mano regėjimo langą, kad galėčiau matyti tave
.visur pasireiškiantį

Visų pirma ir visada prašysiu saugumo ir apsaugos,
.nuolat galvodamas, kad visada esu dieviškoje apsaugoje
Mano mylimas Dieve, jei nuklystu nuo teisingo kelio,
paimk mane už rankos ir sugrąžink jį. Jei klystu, padėk man
pasiekti sėkmės. Ir svarbiausia, jei esu neišmanėlis, padėk
.man įgyti išminties

Tvirtas sprendimas būti laimingam jums padės.

Nelaukite, kol aplinkybės pasikeis, įsivaizduodami, kad jūsų
bėdos slypi ten. Ir neleiskite, kad nelaimė taptų įprasta jūsų
gyvenimo dalimi, kad ji neigiamai nepaveiktų jūsų ir
aplinkinių. Jei esate laimingas, tai yra palaima jums ir
kitiems; jei turite laimę, turite viską, o jūsų laimė reiškia, kad
.esate harmonijoje su Dievu

Tai, ką padarėme vakar, nulėmė mūsų dabarties pobūdį,
.o mūsų dabartiniai veiksmai nulems, koks bus mūsų rytojus
Nežinojimas pirmiausia turi būti išnaikintas iš mūsų
.vidaus, o tada jo buvimas išnyks iš išorės

Visus trumpalaikius malonumus ir laikinas ambicijas
naudoju kaip pagalių ryšulį, kad įžiebčiau amžinąją dieviškojo
pažinimo liepsną

Dievas man apsireikš, jei mano mintys apie Jį bus
.stipresnės už įkyrias mintis ir visus psichinius trukdžius
Pripildysiu savo širdį sielos šnabždesio bangomis ir
įpilsiu gaivinančio, spindinčio ilgesio vandens į ištroškusių
.sielų taures

Banga turi jausti ją palaikančio beribio vandenyno
prisilietimą. Jaučiu visa apimantį dvasios vandenyną, kurio
.begalinėse gelmėse plaukioja mano sąmonė
Pasistengsiu išsiaiškinti tiesą, slypinčią po ją
slepiančiomis kaukėmis, tada nebebūsiu priklausomas nuo
.išorinių jėgų

Tikiu, kad pagalba ateis tada, kai jos labiausiai reikės,
nes dieviškasis įstatymas veikia efektyviai
Kokia gyvenimo prasmė, jei jame nėra sunkumų, su
?kuriais susiduriame, ir iššūkių, su kuriais susiduriame
Akimirką, apimtą liūdesio ir apimto nevilties, išgirdau
:tavo balsą šnabždant

Mano apsauginė saulė vienodai šviečia šviesiausiomis ir
tamsiausiomis tavo gyvenimo valandomis. Tikėk, šypsokis ir
leisk mano gydomajai šviesai spindėti per tavo šypsenų
.skaidrumą

Viešpatie, suvienyk mūsų širdis dieviškosios meilės
šventykloje, kur Tavo aukščiausiasis buvimas spindi visa
.savo šlove ir spindesiu

Leisk mums suvokti, kad Tu esi vienintelis tikslas, kurio
siekiame. Nepamiršk mūsų, net jei mes pamirštame Tave, ir
.prisimink mus, net jei mes Tavęs neprisimename
Mūsų ilgesys Tavęs gali ateiti ir praeiti, šviesti ir išblėsti,
.bet Tu amžinai lieki ištikimas sandorai, o gerasis ir mylintis
Priimk mūsų sielų ilgesį ir mūsų širdžių meilę, Viešpatie
Užmečiau savo meilės tinklą į sąmonės vandenyną ir
pagavau brangų laimikį

Prašau Tave, Viešpatie, kad mano sielos šviesa
susimaišytų su Tavo didesne šviesa ir kad mano širdis plaktų
Tavo dieviška meile, kad galėčiau skleisti Tavo šviesą ir
.meilę visose darniose sielose

Šiandien skirsiu laiko buvimui su Dievu, ignoruodamas
.tuščias mintis ir atmesdamas klaidingas iliuzijas
Džiaugsmo spinduliai, užpildantys mano ramybės
dangų, skelbia tavo palaimingą atvykimą. Nesvarbu, ar

atsiskleisi dabar, ar vėliau, esu tikras, kad vieną dieną
susitiksiu su tavimi, tavu, kurį myli mano širdis ir ilgisi mano
.siela

Yra dviejų tipų aplinka: vidinė ir išorinė. Aš saugosiuosi
.nuo neigiamos įtakos ir siekiu tiesos bei teisingumo
Suprantu, kad šiame pasaulyje yra daugiau gėrio nei
.blogio, nes Dievas yra didžiausia jėga pasaulyje
:dizainas

Kiekvieną dieną būsiu aktyvus tiek protiniu, tiek fiziniu
lygmenimis, nes protinė sąstingis ir fizinis neveiklumas
.kenkia dvasinei pažangai

O mano mylimas Dieve, atverk man tą akį, kuri nemato
nieko kito, tik Tave, ir visame grožyje nesuvokia nieko kito,
.tik Tavo šlovingiausią grožį

Mus apgavo trumpalaikis žemiškosios egzistencijos
medžiotojas, kai plūduriavome sekliuose, netikro saugumo ir
.apsaugos vandenyse, apgaubti mirtino nežinojimo tinklo
O Visagalimybe, išlaisvink mus iš pavojingų žemiškų
troškimų ir ambicijų pinklių ir padėk mums pasinerti į ramias
dieviškosios bendrystės gelmes, kad būtume amžiams
.išgelbėti nuo iliuzijos tinklų ir apgaulės spąstų
Jaučiu, kad mane supa Dievo šviesos aura, kur tvyro
.ramybė, taika ir dvasinis džiaugsmas

Nuplausiu nežinojimo purvą, kad per mane spindėtų tyra
dvasios šviesa

Kažkas gali patirti materialinių, moralinių ir dvasinių
nesėkmių, tačiau jei jie padvigubins savo pastangas ir
patvirtins, kad dieviškoji šviesa juos apšviečia, jie pasijus
arčiau Dievo ir jų aplinkybės pagerės. Dievas atsako į
nuoširdžias maldas ir teigiamą mąstymą, ir tai yra
.veiksmingas būdas įveikti kliūtis, trukdančias sėkmei
Prieš veiksmą žmogus turi laisvą valią, tačiau po
veiksmo pasekmės kyla, patinka jam tai ar ne; tai yra
.karmos dėsnis. Todėl prieš veikiant išmintinga pagalvoti

Tie, kurie trokšta ramybės ir dieviško saldumo, turi
sumokėti kainą, ir ta kaina – skirti reikiamą laiką ramybės
puoselėjimui ir taikos kūrimui. Veiksmingiausias būdas įveikti
.stresą – susitaikyti su vidine ramybe, džiaugsmu ir ramybe
Viešpatie, mano rankos dirba Tau. Tu paskyrei man
vaidmenį šiame pasaulyje ir viską, ką darau, darau Tavo
.garbei

Kai savo gyvenimus patikime Dievui, pamatome, kad
gyvenimas virsta gražia simfonija. Ir jei atlikdami visas savo
užduotis stengsimės jausti Dievo buvimą, pamatysime, kad
Jis kiekvieną dieną mums parenka konkrečias pareigas ir
.padedą jas atlikti

Vienintelis būdas gyventi taikoje slypi dvasios nuopelnų
.demonstravime. Mumyse slypi galia paversti namus rojumi
Aš nugalėsiu puikybę nuolankumu, neapykantą – meile,
jaudulį – ramybe, savanaudiškumą – altruizmu, blogį – gėriu,
nežinojimą – žiniomis ir nerimą – ramybe, mąstant ir
.medituojant apie Dievą

Visus mūsų veiksmus turėtų vesti vidinis dvasinės
sąmonės balsas

Geriau supaprastinti savo gyvenimą. Mačiau
apsišvietusių žmonių, taupiai besimaitinančių, gyvenančių
itin griežtomis sąlygomis, tačiau turinčių aktyvumo ir
gyvybingumo kupinus kūnus, nes jie išmokė savo protus
visiškai nepasikliauti išoriniais sveikatos ir pasitenkinimo
.šaltiniais

Skrisk ramybės lėktuvu virš aukščiausių išminties
.viršūnių ir klajok amžino grožio bei atnaujintos laimės šalyje
Viešpatie, saugok mane nuo pikto ir palaimink mane,
kad negirdėčiau pikto, nematyčiau pikto, nekalbėčiau pikto,
nekvėpuočiau piktu, neliečiau pikto, neslėpčiau pikto ir
.negalvočiau apie pikta

Būk su mumis kiekvieną dieną, Viešpatie, kad galėtume
atlikti savo pareigas patenkintomis sielomis ir širdimis,
.kvepiančiomis Tavo šventu buvimu

Mes kreipiamės į dvasinius mokymus, nes norime išsivaduoti iš savo kančių. Pasaulietiški metodai ir požiūriai nėra sprendimas. Dievas yra sprendimas. Atėjo laikas žmonijai pabusti ir išsklaidyti nežinojimo tamsą išminties šviesa. Didžiausias dalykas gyvenime yra gyventi švarios sąžinės šventovėje

Beveik kiekvienas jaučia, kad nedaro dvasinės pažangos, tai yra, kad nesikeičia ir netobulėja, nepaisant pastangų. Mūsų pažangai gali trukdyti daugybė veiksnių, todėl mūsų pareiga yra objektyviai, kritiškai ir analitiškai pažvelgti į gyvenimą, kad nustatytume šiuos veiksnius ir išmoktume juos spręsti bei įveikti

Kas teikia psichologinę ir materialinę pagalbą kitiems ir kurio širdis perpildyta gerumo ir užuojautos, tas pastebės, kad tai, ką jis duoda, sugrįžta jam pačiam? Norų medis. Kas pasiekta

Seniai seniai vienoje šalyje gyveno pamaldus atsiskyrėlis ir daugelį metų keliavo tarp kalnų ieškodamas reto medžio, vadinamo Norų medžiu. Legenda byloja, kad šiuos nuostabius medžius pasodino Rojaus nimfos, ir juos randa tik asketai kaip atlygį už griežtą dvasinių disciplinų praktiką. Sakoma, kad šie medžiai turi galią išpildyti kiekvieno, sėdinčio po jų šakomis, norus ir troškimus. Šis atsiskyrėlis giliai širdyje jautė, kad nusipelnė rasti tą medį dėl savo nenuilstamų pastangų, savanoriško sunkumų

priėmimo ir griežtos drausmės, kurią pats sau nusistatė, laikymosi. Tačiau nepaisant visų šių veiklų ir pratimų, buvo pamokų, kurių jis dar nebuvo išmokęs. Nors jis troško nušvitimo, jis taip pat puoselėjo kitus, mažiau reikšmingus .troškimus

Tarp tų troškimų buvo ir ilgesys surasti Norų Medį. Nelygūs kalnų takai nualino jo basas kojas, jam nenuilstamai ieškant to, ko trokšta jo širdis, ir giliausių troškimų išsipildymo. Vidinis jausmas nuolat jį tikino, kad noras bus išpildytas ir kad medis jo laukia kaip natūralus atlygis už dvasines pastangas, pranokstančias paprasto žmogaus .galimybes ir ištvermę

Mūsų draugas neklydo savo nuojauta. Viename iš aukštų kalnų slėnių jis rado medį plačiais lapais ir iš karto suprato, .kad tai lobis, kurio jis visada ieškojo ir troško rasti. Nekantraudamas ir tuoj pat jis priėjo prie svetingų medžio šakų ir atsisėdo po jomis. Norėdamas patirti nepaprastas šio unikalaus medžio galias, jis užmerkė akis ir tarė sau: „Jei tai tikrai norų medis, tegul jis tampa man “!stipria tvirtove

Vos tik ši mintis šovė jam į galvą, šalia medžio pasirodė didingi rūmai, apsupti vešlių sodų, pilnų šviežių rožių, .kvapnių bazilikų ir aukštų medžių

Jis džiaugėsi šiuo stebuklu ir buvo apimtas ekstazės, kad išsipildė jo brangiausias noras, nes pagaliau rado medį, kurio visada ieškojo. Netrukus jis išreiškė savo kitą norą: „Noriu aplink save matyti mergelių chorą, kuris man patiekia geriausius ir skaniausius patiekalus auksinėse lėkštėse ir patiekia gėrimus, kurie yra skanesni nei sidabriniai ąsočiai “.taurėse, spindinčiose kaip žėrintis auksas

Akimirksniu jo noras išsipildė – priešais jį stovėjo stalas, nukrautas visokiais gardžiais patiekalais, patiektais auksinėse lėkštėse, o gražios mergelės siūlė jam įvairiausių .karaliams ir princams tinkamų patiekalų ir gėrimų

Suprasdamas, kad naujajai piliai ir ją supantiems
sodams bei sodams reikalingas saugumas ir apsauga, jis
paprašė medžio materializuotis į galingą armiją, kuri
apsaugotų jį ir jo naujus lobius. Tuo pat pasirodė didelė
armija ir įsikūrė netoli pilies, o prie rūmų vartų stovėjo pilnai
.aprūpinti sargybiniai, kad užtikrintų reikiamą apsaugą
Pasimėgavęs prabangia ir ekstravagantiška puota, jis
pradėjo apžiūrinėti savo naujuosius rūmus. Jis užlipo
nupoliruotais marmuriniais laiptais ir pasivaikščiojo po
akinančiai spindinčius, brangakmeniais inkrustuotus
.kambarius

Galiausiai mūsų laimingasis atsiskyrėlis pavargo
vaikščioti ir ieškojo ramybės bei poilsio viename iš pirmame
aukšte esančių kambarių. Žemus to kambario langus
.užtemdė ilgos šlovingojo Norų medžio šakos
Atsigulęs ant lovos prie lango, jis pastebėjo, kad storos
norų medžio šakos užstoja šviesą, ir jis pasijuto vienišas, į
širdį slinko baimė. Tylą nutraukė tik keli garsai, ir jis svarstė,
ar jie sklinda iš sodo, ar iš laukinių miško gyvūnų, laisvai
.klajojančių už rūmų sienų

Nerimui augant, jį užvaldė galinga mintis, ir jis sau tarė:
„Tiesa, kad čia mane saugo galinga armija, bet nematau nė
vieno kareivio, stovinčio prie šio lango, o langas nėra
apsaugotas geležinių grotelių tinklu. O kas, jeigu pro langą
įlįs tigras iš miško? Tokiu atveju jis mane praris, ir tai bus
“.mano galas

Vos tik ši baimės mintis šovė jam į galvą, pro langą
iššoko žiaurus tigras, pagriebė išsigandusį atsiskyrėlį ir
.nulėkė (jį praryti)

Deja, atsiskyrėlis nesuprato, kad Norų Medis neskiria
gerų nuo blogų minčių. Jo tikslas buvo išpildyti mintis,
kylančias jas globojančių širdyse. Iš tiesų, Norų Medis įkūnijo
galingą atsiskyrėlio mentalinį vaizdinį, ir tai buvo jo
.paskutinis noras

Kiekvienas žmogus gyvena po stebuklingu norų medžiu,
.kuris išpildo visus jų troškimus. Tas medis yra valios jėga
Kas dar neįvaldė savo norų, troškimų ir minčių
kontrolės, turėtų dėkoti savo Viešpačiui, nes jo
nedrausmingos mintys neišsipildo iš karto, antraip tie
laukiniai troškimai automatiškai sukeltų nelaimingų tigrų,
.kurie pultų savo šeiminką ir kitus, pasireiškimą
Šios istorijos moralas yra tas, kaip svarbu sutelkti mintis
į teigiamus ir gerus dalykus sėdint po Norų medžio šakomis,
.o tai tėra žmogaus valia ir galingas intelektas
Sutelkiant mintis į baimę, nesėkmes, ligas ir nežinojimą,
iš nematomo minčių pasaulio gali atsirasti pabaisų, kurios
.sukels begalę problemų ir nustebins tuo, ko netrokštame
Ištraukos iš Baramhanių išminties

Puikūs žmonės yra pavyzdžiai
Nors jų kūnai buvo riboti
Bet jie suprato, kad yra begalinio vandenyno dalis
Ir kad visos individualios formos
Jie yra bangos kosminės jūros krūtinėje
Šiame pasaulyje mes save ribojame ir varžome
Mažos šeimos ribose
Bet kai mylime savo artimą, užaugame
Kai mylime savo šalį, tampame didesni
Kai mylime visas tautas ir tautas, tampame daug didesni
Ir kai mūsų sąmonė panirsta į Dievą pomirtiniame
gyvenime
Arba šiame pasaulyje per gilų apmąstymą
Net būdami fiziniuose kūnuose
Mes tikrai suprantame realybę
Vandenynas yra bangos
Ir kad bangos išniro iš vandenyno
Iš mūsų archyvinės bibliotekos: Laiškai
Mieli draugai, mūsų archyve yra

Remiantis ištraukomis iš tūkstančių skaitytojų atsiųstų
laiškų

Iš skirtingų šalių jie dalijosi savo patirtimi
Su meistro Paramhansos Joganandos mokymais
Čia išverčiau tų laiškų pavyzdį
Nes tai atitinka daugelį jūsų komentarų ir žinučių
Tai įrodymas, kad žmogaus patirtis yra viena
Ir kad atviros širdys ir harmoningos mintys
Jie susitinka, kad ir kur bebūtų
Su meile, gerumu ir ramybe
Jei norite daugiau tokių pranešimų
Mielai pasiūlyčiau daugiau
Su nuoširdžia meile ir geriausiais linkėjimais
Mahmoudas Abbasas Masudas
O dabar prašau perskaityti kai kurias žinutes
Šie mokymai padėjo man iš naujo atrasti
Bėgalinę ramybę, slypinti visų mūsų širdyse
Tai suteikė man gilesnio pasitikėjimo ateitimi
Ir aš sustiprinau savo meilę Dievui ir tiems, kurie Jį
pažįsta

Jame tikrai slypi šviesa ir palaima

* * *

Jaučiu neapsakomą dėkingumo jausmą Dievui
Kas mane atvedė prie šių dvasinių mokymų
Mane apima dėkingumo ir įvertinimo jausmas
Už gautą pagalbą dėkoju Dievui
Ir išmintingojo Paramahansos paskaitos
Aš irgi jaučiuosi lyg būčiau leidęsis į nuostabų nuotykį
Atrasti paslėptus sielos lobius savo gyvenimo kasykloje
* * *

Mokytojo Paramahansos mokymuose
Radau nuolat tekantį ramybės, stiprybės ir gyvybingumo
šaltinį
Sunku išvardyti visus privalumus, kuriuos suteikia
Į mano kasdienį gyvenimą iš jo kilnių minčių

* * *

Aš skaitau šias paskaitas vėl ir vėl
Kiekvieną kartą, kai atrandu naujų dalykų, tarsi
Niekada anksčiau to neskaičiau
Man tai – dygstantis, gausus energijos šaltinis
Iš dieviškųjų žinių, įkvėpimo ir meilės

* * *

Kuo daugiau skaitau šiuos mokymus susikaupęs ir
„apmąstydamas“
Kai tik pajuntu pastebimą pagerėjimą savo gyvenime
Materialiniame, psichologiniame ir dvasiniame
lygmenyse
Jis pasižymi magnetinėmis savybėmis
Pritraukti gerą ir visus gerus dalykus

* * *

Kai skaičiau šias paskaitas
Pradėjau jausti, kad esu kilimo kelyje
Aš kopiu intelektualinėmis ir dvasinėmis aukštumomis
Aš to anksčiau nežinojau
Taip pat jaučiu, kad tai daug ką pagerino mano
gyvenime

Ir padarė jį turtingesnį ir įvairesnį
Anksčiau buvau pusiau pabudęs
Ir dabar jaučiu padidėjusį sąmoningumą
Ir jautrumas jausmuose
Mano noras – padėti skleisti šias idėjas
Kad kiti galėtų iš to gauti naudos, kaip aš iš to gaunu

* * *

„Ką tik baigiau skaityti „Šnabždesiai iš amžinybės“
Mokytojai Paramhansai, ir aš jaučiu begalę ramybės
Dieviška meilė užpildo visą mano būtį

-

Nuolankumo ir arogancijos palyginimas
Nuolankumas yra derlingas sąmoningumo slėnis
Kur gausiai lyja dieviškas lietus ir kaupiasi

.Ir lietui kaupis kalno viršūnėje taip pat neįmanoma
Taigi, žinių vandenys negali susikaupti ant arogantiško
pasididžiavimo galvos
Arogancija užtrenkia duris priėmimui ir atvirumui, pro
kuriuos patenka žinios
Nuolankumas plačiai atveria duris
Jis šaukiasi išminties, kad ji ateitų ir įtvirtintų
Arogancija yra matomas bjaurumas, užrašytas
.arogantiško žmogaus veide
Žmonės jį atstumia ir laikosi nuo jo atokiau
Nuolankumas – tai malonus kvapas, dėl kurio jo
.savininkas tampa visų mylimas ir geidžiamas
Arogancija kyla iš nepilnavertiškumo komplekso
Kas pasireiškia kaip vadinamasis pranašumo
kompleksas
Nors nuolankumas gimsta iš išminties
arba savęs pažinimas
Arogancija atmeta tiesos paieškas
Kalbant apie nuolankumą, jis yra švelnus ir svetingas
tiesai
Jis maldauja jo įeiti į jo sielos švenčiausiąją
Arogancija atskleidžia savo nepakankamumą per
nesėkmingus bandymus
Kitų menkinimas ir jų menkinimas
Tačiau nuolankumas yra nuostabus supratingos širdies
ženklas
Ryškus didybės ir kilnumo pavyzdys
Tuštybė yra permatomas apsiaustas, kurį dėvi
tuščiagarbiai
Nuolankumas yra orumo ir kuklumo drabužis
Arogancija išvaro draugus ir tiesą iš jo gyvenimo
Nuolankumas pritraukia draugus ir supratimą
Arogantiškas žmogus yra kaip tuščia skardinė, kuri
.skleidžia garsą, kai į ją bakstelima

Nuolankus žmogus yra kaip indas, pripildytas palaiminto
išminties gėrimo
Nuolankumas yra patrauklus; jis skleidžia laimę aplink
save

Pritraukia nuoširdžius draugus ir geras sielas
Nuolankus žmogus į savo gyvenimą atneša gėrį ir
palaiminimus

Su savo nuolankumu, tarsi šviežia, kvapni rožė
Tegul Dievas pripildo jūsų gyvenimą laimės ir džiaugsmo

Ambicijos ir nusikalstamumas
Ambicija tapti milijonieriumi
Meilė turtams ir godumas meilikavimui
Tai klaidingas tikrosios laimės standartas
?Ir kas gi nori tokiu būdu tapti milijonieriumi
Jis ne tik save žaloja
Tai kenkia ir kitiems

Nes tai veda juos keliais, vedančiais į kančią ir skurdą
Pavyzdžiui, paprastas viešbučio darbuotojas
Tas, kuris mato milijonierių, vilkintį brangiais drabužiais
Jis išlipa iš prabangaus automobilio su pasididžiavimu ir
arogancija

Jį vairuoja privatus vairuotojas
Jis pavydi jam dėl tariamų palaiminimų
Jis bando mėgdžioti savo gyvenimo būdą
Jis griebiasi skolintis pinigų ir nusipirkti automobilį,
galbūt naudotą

Tam reikia brangios priežiūros
Ir jis perka kitas prabangos prekes
Kuriuo jis klaidingai tiki
Tai suteiks jam tam tikrą išvaizdą
Iš tuščios pompastikos ir iliuzinių turtų
Jis vargšė siela, lošianti iš savo menkų išteklių
Jis susiduria su problemomis, kurių galėtų lengvai
išvengti

Nedaugelis yra tų, kurie suvokia

Žmogus, kuris aukoja savo sveikatą ir laimę
Ant baimių ir sunkaus darbo altoriaus
Nervų suirimas ir širdies problemos
Norint tapti milijonieriumi
Jis iš tikrųjų klaidina paprastus ir neišmanėlius
Vaikščioti slidžiais takais
Kur gyvenimas matuojamas apgaulinga išvaizda
Apsimetinėja laimingu
O dėl klaidingo standarto, kuris
Turtas yra galutinis gyvenimo tikslas, be kurio nėra jokio
kito tikslo
Tai verčia žmones griebtis apgaulės ir gudrybių
Apgauginėti paprastus žmones ir atimti iš jų
pragyvenimo šaltinį
Ekstravagantiškai gyvenimo būdo įpročiai
Nesvarbu, kaip uždirbami pinigai
Mėgautis pagyrimu ir meiliavimu yra naivumo ženklas
Dėl niekšiško puikavimosi ir bjauraus puikavimosi
Visa tai skatina turto ieškotojus dar labiau godėti
Ir sugalvojęs gudrius metodus
Arba griebtis šantažo ir neetiškų praktikų
Norėdami įsigyti daugiau prabangos
Kuri primena sužalotą nendrę
Kas žaloja ranką, kuri ją laiko
Ir nesiremkite į tai
prabangus gyvenimas
Noras turėti pinigų bet kokiomis priemonėmis
Ir nerimas dėl gyvenimo kukliame name
Ir baimė prarasti finansinę padėtį
Šeimos ir visuomenės akyse
.Be savanaudiškumo
Visa tai yra neteisybės pranašai
Neapskaičiuoti nuotykių
Empatijos praradimas tiems, kuriems reikia pagalbos
Jei visi gyventų paprastai ir rengtųsi paprastai

Prabangaus gyvenimo mada baigėsi
Kas dažniausiai veda
Per daug kančios ir nusivylimo
Ir žmonės stengėsi ugdyti dvasines savybes
Ir vietoj to kilnūs actas
Egoizmas turi būti pašalintas
Jis sukūrė paprastą gyvenimą ir rafinuotą mąstymą
Standartas ir bandymo kriterijus
Nereikia jokių sandorių ar bendradarbiavimo
Su tais, kurie sukaupė turtų
Tie, kurie nejaučia to, ką jaučia kiti
Jų širdys nesuminkštėja prieš savo vargšus brolius
Net jei jie matė juos sudraskytais skarmalais ir
badaujančius
Turtas pats savaime nėra nuodėmė
Greičiau tai gali būti palaiminimas gerų ir dosnių žmonių
rankose
Tie, kuriuos Dievas praturtino savo gausios malonės
dėka
Tie, kuriems patinka padėti kitiems
Ir nukėlė nuo jų pečių skurdo ir neteisybės košmarą
Žodžiai turi didžiulę galią kurti arba griauti
Užuojautai ir paguodai
Arba sutriuškinti dvasią ir sugriauti jausmus
Yra žodžių, kurie sukelia painiavą ir sumišimą
Žodžiai, kurie išsklaido nerimą ir nuramina širdį
Tai įkvepia pasitikėjimo ir komforto
Žodžiai, kurie įžiebia nuožmius karus
Žodžiai, skirti sušvelninti atmosferą
Ir tai palengvina nelaimės ir našta
Dievas apdovanojo žmogų daugybe dovanų
Tai apima gebėjimą išreikšti save
Sakytame, parašytame ir girdimame žodyje
Dėl prasmingo ir artimo bendravimo tarp žmonių
Žmonija yra viena šeima

Nepaisant, regis, skirtingų svarstymų
Tegul žodžiai būna įrankis suartinti žmones, o ne

bauginti

Įskiepyti pasitikėjimą, o ne skleisti paniką ir nesantaiką

Kurti harmoniją, o ne sėti nesantaiką

Norėdami pašalinti kliūtis ir trukdžius

Ne prikimšti takų erškėčių ir kliūčių

Vartotojo, kuris mokė karalių, istorija

Seniai vienas karalius vienam savo pavaldinių pasakė,

.kad jei šis neatsakys į konkretų klausimą, jo lauks kartuvės

“ ?Vyras atsakė: „Koks klausimas, Jūsų Didenybė

Karalius paklausė: „Pasakyk man, kur yra dieviškoji

“ ?sąmonė

Vyras paprašė karaliaus dviejų savaitių malonės

laikotarpio, kad šis jam pateiktų atsakymą, ir karalius

.patenkino jo prašymą

Tada jis nusiminęs grįžo į savo darbovietę ir pasakė

darbdaviui, kad jei per dvi savaites neatsakys į karaliaus

.klausimą, sumokės už tai savo gyvybę

Vartotojas, žinomas dėl savo drąsos ir intelekto, jam

:pasakė

Leiskite man eiti jūsų vardu ir aš pats atsakysiu į „

“. klausimą

:Vartotojas nuėjo pas karalių ir jam tarė

Visų pirma, leisk man atsisėsti tavo soste, nes nors ir „

“. sakau tau tai, ko nežinai, aš esu tavo šeimininkas

Karalius įteikė naudotojui savo sostą ir tarė

" ?Sakyk man, kur yra dieviškoji sąmonė "

." Soste sėdintis vartotojas atsakė: „Atnešk man karvę

?Karvė buvo atvesta, ir vartotojas paklausė: „Kur pienas

“

“ Karalius atsakė: „Tešmenyje

Vartotojas atsakė: „Taip nėra, pienas yra ne tik

tešmenyje, bet ir visose karvės kūno dalyse, nes pienas yra

." karvės esmė

Tada vartotojas paprašė dubenėlio pieno, ir kai dubenėlis jam buvo atneštas, jis paklausė karaliaus: „Kur yra
“ ?sviestas

“ Karalius atsakė: „Aš nematau sviesto
Vartotojas pasakė: „Sviesto yra, bet jis pasiskirstęs
“.piene. Plakite pieną ir sviestas atsiskirs ir iškils į paviršių
Lygiai taip pat, kaip pienas yra visose karvės kūno
dalyse, o sviestas pasiskirsto visose pieno molekulėse, taip
.dieviškoji sąmonė yra kiekviename egzistencijos atome
Taigi, vartotojo išmintis išgelbėjo jo darbdavio gyvybę,
.nes karalius gavo teisingą atsakymą į savo klausimą
Dieviškoji sąmonė nėra išskirtinė tik nušvitusiems; ji
egzistuoja visų sielose ir širdyse. Kiekvienas, kuris giliai
pasineria į meditaciją, atvers savo širdies duris, pajus
dieviškosios sąmonės buvimą ir perskaitys gyvenimo knygą.
.Be šio tikrojo pojūčio klausimas liks neatsakytas

Išminčiai sako

Kad žmogus būtų naudingas gyvenime
Jis turi išsivaduoti iš visų piktų kėslų
skaudūs jausmai ir keršto troškimas
Net ir pagrįstas nepasitenkinimas
Meilės negalima nuversti nuo sosto
Meilė turėtų nugalėti jausmus
Tai sudaro žmonių sąveikos pagrindą
Yra gyvenime dalykų ir pomėgių, kurie yra
neišmatuojamai geresni
Nuo neapykantos ir apmaudo jausmų kurstymo
Planavimas pakenkti ir įvilioti į spąstus kitus
Ir pragaro ugnies lietu
Net ir tie, kurie elgiasi tam tikru būdu
Tai netinka kilniai žmogaus būklei
Jei tik žmonija nustotų kurstyti ir stiprinti blogį
Vietoj to jis naudoja pasitenkinimo akį
Kurį jam suteikė Visagalis Kūrėjas
Sutelkti dėmesį į gero sau ir kitiems darymą

Nes mintis ir jausmus riboja neapykanta
Gerumo įrankių išjungimas
Kurį Dievas davė žmonėms, kad jie galėtų juo naudotis
Per savo trumpą kelionę į šią žemę
Klaidingas dėmesys veda prie sukietėjusių širdžių
Ir pažadinti blogus įtarimus bei priešiškus jausmus
Jei jis įsitvirtina širdyje, sunku jo atsikratyti
Tai apgailėtina situacija, kurioje pesimistinis požiūris
.tapo niūrus
Visa, kas gražu, tampa bjauru, o visa, kas išskirtina,
tampa niekšu
Net sveikatos priežiūros priemonės tampa gamybos
įrankiais
Toksinais ir nelaiminga liga
Tai pragaras
Tegul Dievas saugo mus ir jus nuo to
Ir apie jo blogį ir jo blogybes
Ramybė tau
Tegul visada būnate apsupti meilės

Kosminės sąmonės saulė

Šis straipsnis pasirodė pirmajame žurnalo „East and West“ numeryje 1925 m. Šis žurnalas, vėliau žinomas kaip žurnalas „Savęs pažinimas“, buvo įkurtas vienu tikslu: suartinti žmones ir parodyti geriausias unikalias tautų savybes ir bruožus, kurie prisidėjo ir tebeprisideda prie didžiojo žmogaus pastato kūrimo šioje Žemės planetoje. Didysis mokytojas daugelį metų dirbo puoselėdamas meilės ir brolybės dvasią tarp žmonių, skatindamas keistis patirtimi ir žiniomis, kad gyvenimas taptų nuostabesnis, gražesnis ir prasmingesnis. Šiuo atžvilgiu jis sakė: „Mūsų žinių troškimas turėtų priversti mus pamiršti savo nedidelius skirtumus ir skatinti mus džiugiai priimti kitų tiesas. Tegul Rytai ir Vakarai pasiruošia keistis tuo, kas geriausia jų

tautoms, nes visi žmonės yra broliai ir seserys, o mes visi

„esame vienos visuotinės tėvynės vaikai

Sėdėjau ant nedidelės kalvos užmerktomis akimis ir

žiūrėjau į mane gaubiančią juodą kaip degutas tamsą. Iš

pradžių nemačiau nieko, tik tamsą, tačiau ieškojau kažko

.nežinomo, bet tuo pačiu metu pažįstamo ir žinomo

Atmerkiau akis ir pažvelgiau į didingą, džiaugsmingą

pasaulį, papuoštą begaline mėnesienos platybe ir mirgančiomis žvaigždėmis erdvės platybėse, besišypsančius

laukus ir kalvas su smaragdo žalumo žolėmis, švelniomis

kaip aksomas, žvilgančias kalnų grandines, bangas,

dūžtančias į neramias jūras, ir miestus, besigiriančius

nesuskaičiuojamais žmonių pasiekimais ir išradimais.

Tačiau viskas, ką mačiau, tarsi priekaištavo man, kad

švaistau laiką apmąstymams, kaltino mane svajotoju,

.pasiklydusiu fantazijų pasaulyje

Pasaulis man tarė: „Kodėl užmerki akis ir nosisuki nuo

“?mano grožio, gyveni tuščioje tamsoje ir tamsioje tuštumoje

Aš sušnibždėjau atgal: „O drąsus įsibrovėlė, jei ne vidinis

“!grožis, tavo grožis neturėtų nei spindesio, nei spindesio

Vos tik ši mintis šovė į galvą, pajutau slaptą šauksmą iš

giliai sielos kertelės, mano pojūčiai sudrebėjo, o kūno

.ląstelės atgijo

Vėl užmerkiau akis ir išvydau tamsos jūrą. Įdėmiai

žvelgiau į juodos kaip degutas prieblandos širdį, ieškodamas

šviesos blyksnio – šviesos, apie kurią žinojau, kad ji

egzistuoja, ir kurios tereikėjo paieškoti, kol ją radau. Staiga iš

vieno iš tos gilios, slaptos kameros kampų pamačiau silpną,

beveik šviesią mintį. Sutelkiau dėmesį į tą silpną mintį, ir ji

švietosi vis ryškiau ir ryškiau, kol atskleidė savo paslėptą

.šlovę

Ir atradau, kad galiu matyti ten be akių ir matyti

kiekvieną mintį, šviečiančią kaip žaibas, kuris blyksteli ir

paskui dingsta, arba šviečiančią kaip gausių blyksnių

meteorų pulkas, paleidžiantis šviesos pliūpsnį, kuris staiga

pasirodo ir paskui dingsta mano proto danguje. Galėjau
suskaičiuoti kiekvieną blyksnį, kiekvieną kibirkštį ir suvokti
kiekvieno iš jų laiko ir energijos vertę. Kokia šlovinga
!metafizinė vizija

Ir aš taip pat galėjau girdėti be ausų, ir taip aiškiai
klausiausi silpno, bet griausmingo savo minčių balso. Taip,
klausiausi žemo sąžinės šnabždesio ir tylaus išminties balso.
Girdėjau viską, ką tie balsai sakė, taip aiškiai, tarsi niekada
anksčiau nebūčiau girdėjęs. Ir pirmą kartą pajutau šių
nematomų, vidinių giminaičių buvimą. Jaučiau jų užuojautą ir
abejingumą man. Šie giminaičiai, kurie seniai gyveno mano
būties gelmėse, tamsiuose kambariuose, planavo, derino ir
formavo mano likimą. Vis dėlto jie liko paslėpti, nuolankūs ir
.užslėpti, tarsi jų nebūtų

Kokį milžinišką darbą jūs dirbate, slapti giminaičiai ir
?draugai! Kodėl nepasirodote taip aiškiai ir atvirai
Ar jus gąsdina grubūs, šiurkštūs žmonių proto žvilgsniai?

O gal bijote pasirodyti blyškioje mentalitetų, nepajėgių
rafinuotai, subtiliai mąstyti, prieblandoje! O gal bijote uždusti
!nuo tankios materijos smarkių vibracijų

Vis dėlto, koks meistriškas esi slapta išslinkęs iš tamsių
kambarių, kad pastatytum dangoraižius, galingus tiltus ir
pasiektum visokių materialinių laimėjimų, o paskui sugrįžtum
!niekam tavęs nepastebėjus ar nešvėsus

Nakties tamsoje skubantis traukinys, riaumojantys
lėktuvai, galingi laivai, plūduriuojantys lyg kaimai vandenyno
paviršiuje, meno šedevrai, Mergelės Atėnės šventykla,
Partenonas ir Tadžmahalas – visa tai žmogaus sukurti
stebuklai ir visa tai man primena tave ir tavo galias, įkvėptas
!galingos minties

Bet kai matau ežerą su savo žėrinčiais vandenimis,
viliojančius mane numalšinti troškulį, ir tamsius debesis,
atpalaiduojančius lietaus upes ir krioklius, maitinančius
laukus ir medžius, nukrautus saldžiais, gardžiais vaisiais; ir
kai matau, kaip sutemus įsižiebia pilnaties šviesa, ir stebiu

metų laikų ciklą, ir žemę, apgaubtą storu žolės kilimu, ir
raudonus debesis, suformuotus horizonto uždangos spindulių
– visus šiuos nuostabius, nepakartojamus vaizdus aš regiu ir
apmąstau tą kosminę ranką, visur veikiančią su galia ir
!išmintimi

Ir su nuostaba galvoju apie tą kosminį balsą, kuris valdo
saulę, mėnulį, planetas, žemę, gamtą, metų laikus, visas
aklas jėgas, jūras su jų potvyniais ir atoslūgiais, žmogų,
.gyvenimą ir mirtį, ir jie girdi jo balsą ir jam paklūsta
Ar yra paslėptas kampelis be ribų ar pabaigos, kuriame
paslėptos nušvitusios idėjos veikia visatoje niekam jų
?nepastebint

Žvelgiau pro atminties langus ir prisiminiau savo
vaikystės pradžią, kai mano sąmonės saulė pakilo mano
gyvenimo danguje. Ir kai ji lėtai pakilo iš sąmonės tamsos,
apšvietė tik mažą mano proto horizonto dalį, todėl mačiau
tik savo mamą, savo žaislus ir keletą skirtingų spalvų
.saldainių

Vėliau, mano sąmonei ryškėjant, mačiau didesnę savo
psichinio horizonto dalį; ji tapo apšviesta, ir pamačiau daug
dalykų, kurių niekada anksčiau nebuvo matęs. Mačiau savo
draugus, giminaičius, kaimynus, savo šalį – visa tai pasirodė
.ir pateko į mano regėjimo lauką

Mano proto danguje mano sąmonės saulė švietė
nuolatine ir galinga šviesa, apšviesdama viską, kas anksčiau
buvo paslėpta. Mačiau visus žmones, visas tautas, visas
būtybes, gamtą, planetas, žvaigždes ir visus
spinduliuojančius elektronus. Mačiau net kosmosą ir begalinę
!erdvę

Ir anksčiau nežinojau, kad savo proto tamsoje atrasiu
!kosminės sąmonės saulę

Blogų polinkių valdymas

**Žmogus, kuris per daug vartoja alkoholį, tampa
priklausomas, ir ši priklausomybė veda prie žalingo ir**

klastingo įpročio. Jei jie nesistengia nustoti gerti, jie gali tapti alkoholikais, kenčiančiais nuo nekontroliuojamo potraukio alkoholiui. Šie nelaimingi asmenys dažnai išleidžia savo pinigus alkoholiui. Jie mažai valgo ir, atrodo, gauna dalį energijos iš paties svaiginančio gėrimo. Šiam žalingam įpročiui įsitvirtinant, jie praranda atsakomybės jausmą už savo sveikatą ir savo padėtį namuose, bendruomenėje ir pasaulyje.

Ankstesnis apsvaigusių alkoholikų aprašymas yra tik iliustracija to, ką aš vadinu „psichologiniais alkoholikais“. Šie psichiniai arba psichologiniai alkoholikai gali būti klasifikuojami pagal jų specifines psichologines būkles, kurios gali būti lėtinės ir sunkiai gydomos, pavyzdžiui, pyktis, baimė, nežabotas lytinis potraukis, malonumas kenkti kitiems, azartiniai lošimai, vagystės, pavydas, neapykanta, godumas, blogas būdas, šarlatanizmas, kvailumas ir beprotybė.

Kai žmogus ankstyvoje vaikystėje demonstruoja nenormalius pykčio, baimės, pavydo ar bet kurio iš minėtų bruožų protrūkius, tai rodo, kad šiuos nenormalius psichologinius įpročius jis įgijo ankstesniame gyvenime. Tėvai, pastebėję bet kurią iš šių žalingų psichologinių polinkių savo vaikams, net ir jauname amžiuje, turėtų rimtai atsižvelgti į šį klausimą ir imtis priemonių, kad vaikas nesusirgtų psichologine priklausomybe, idealiu atveju - perkelti jį į kitą aplinką, prižiūrint dvasiniams mentoriams.

Gera kompanija ir palaikanti aplinka kelerius metus gali padėti psichiškai nesveikam alkoholikui išsivaduoti iš dusinančių įgytų ydų gniaužtų. Gaudamas tinkamą medicininę priežiūrą palaikančioje aplinkoje, psichiškai nesveikas alkoholikas turi būti informuotas apie skaudžias savo smerktinų įpročių pasekmes ir skatinamas apie juos apmąstyti bei

nuoširdžiai stengtis vengti šio pasibjaurėtino ir destruktyvaus elgesio jokiais aplinkybėmis. Kiekvienas ankstesniame įsikūnijime įgyto psichiškai nesveiko įpročio pasidavimo atvejis jį stiprina ir įtvirtina sąmonėje, kol individas tampa jo vergu visomis šio žodžio prasmėmis.

Pyktas, geidulingas ar godus žmogus pamiršta savo vietą ir nepaiso savo santykių su visuomene, darydamas rimtų klaidų, kurios griauja jo paties ir kitų gyvenimus. Daugelis šių psichikos ligonių mano, kad išreikšdami savo psichologinius įpročius, jie išlieja save ir randa palengvėjimą. Tačiau pasidavimas žalingiems impulsams yra įprotis, turintis skaudžių pasekmių, nes pakartotinai išreikšdamas tokį atstumiantį elgesį, žmogus tampa psichologiškai priklausomas, paversdamas save pajuokos objektu kitų akyse visur ir visada.

Jei vaikai yra veikiami toksiškos aplinkos, kol jų protas dar vystosi ir yra lankstus, jie išsiugdys blogus įpročius, kurie, jei nebus kontroliuojami, gali sukelti sunkią psichinę ligą. Tėvai, pastebėję staigius vaiko pokyčius – pavyzdžiui, anksčiau ramus vaikas tampa nuolat nepatenkintas – turi atidžiai stebėti, nustatyti ir spręsti jo nusivylimo ir nevilties priežastis bei rasti naujų, konstruktyvių būdų, kaip nukreipti savo energiją naudingai ir veiksmingai.

Tie, kurie pasižymi bet kuria iš aukščiau paminėtų savybių, yra psichiniai alkoholikai. Jie beatodairiškai ir neatsakingai pasiduoda blogų įpročių srovei, sugriaudami savo laimę bejėgiškai, savanoriškai pasiduodami aistrų srovėms ir demonstruodami blogiausias savo savybes.

Beprasmiška barti, barti ar kaltinti psichiškai nesveikus alkoholikus dėl jų polinkio į smurtą. Jų psichinė būseną yra pasikartojančių blogų įpročių

rezultatas. Su jais reikėtų elgtis kaip su psichiškai nesveikais pacientais, kenčiančiais nuo sunkiai gydomų psichologinių sutrikimų.

Kompanionų keitimas yra veiksmingiausias bet kokios formos ūmaus psichinio apsinuodijimo gydymo būdas, nes psichiškai apsvaigusio žmogaus valia yra pavaldi įpročiui ir todėl jis neturi atsparumo blogiui. Tinkamiausias gydymas - perkelti jį tiesiai į aplinką, kuri veikia kaip priešnuodis jo užnuodytai psichinei būsenai. Irzlų žmogų, jei įmanoma, reikėtų apgyvendinti su vienu ar keliais žmonėmis, kurie net provokuojančiomis ir irzliomis aplinkybėmis nesupyksta. Geidulingą žmogų reikėtų apsupti savitvardos kupinų žmonių. Profesionaliam vagiui reikia sąžiningų žmonių kompanijos. Baikštų ir baimingą žmogų galima padėti skatinant jį bendrauti su drąsiais asmenimis ir skaityti didvyrių biografijas. Tie, kurie yra irzlūs ir rūgštaus būdo, turėtų bendrauti su linksmais ir natūraliai maloniais žmonėmis.

Psichiškai nesveikas alkoholikas turi prisiminti, kad vidurių užkietėjimas ar prasta žarnyno veikla kartu su mėsos, ypač jautienos ir kiaulienos, vartojimu pablogins jų psichinę ligą ir dar labiau ją įtvirtins smegenyse. Įtraukus daug vaisių ir daržovių į kasdienę mitybą, vieną dieną per savaitę geriant vaisių sultis ir kartais įtraukiant ilgesnius pasninkus, labai pasikeis smegenų sritys, kuriose susitelkę žalingi įpročiai.

Pernelyg didelis seksualinis aktyvumas kenkia nervų sistemai ir smegenų ląstelėms, kurstydamas pyktį psichiškai nesveikam alkoholikui. Be to, per didelis seksualinis pasitenkinimas silpnina valią. Todėl visi psichiškai nesveiki alkoholikai turi išmokti kontroliuoti savo seksualinius potraukius, kad galėtų

laikytis saiko santuokiniuose santykiuose, kaip diktuoja gamta.

Dažnai pastebime, kad šeimos maitintojai ar aprūpintojai - tėvas ar sūnus, o kai kuriose visuomenėse - motina ar dukra - yra linę į alkoholizmą, nes mano, kad jų padėtis suteikia jiems teisę kontroliuoti ir primesti savo valią. Šie smulkūs diktatoriai neturėtų išlieti savo pykčio ant šeimos narių, kuriems jų reikia ir kurie nuo jų priklauso, nes jei taip padarys, praras savo artimųjų pagarbą ir vertinimą.

Kai šeimos diktatorius tiki, kad namuose gali elgtis kaip nori, jis pradeda demonstruoti savo nemalonus bruožus ir smerktinas savybes net už šeimos rato ribų. Ilgainiui jis pripranta prie šio gėdingo elgesio ir elgiasi atitinkamai bet kur ir bet kada. Jei šie tironai nekontroliuoja savo noro dominuoti artimiesiems, jie pamažu tampa psichiškai nestabilūs, elgiasi be emocinės brandos ir kelia didžiulių problemų artimiesiems, tiems, kurie retkarčiais su jais bendrauja, ir sau patiems.

Kiekvienas, manantis, kad serga psichikos liga, turėtų kreiptis į gydytoją. Bent jau jis turėtų nustoti bandyti užkrėsti kitus. Įsivaizduokite, kad ramiai sėdite namuose, galbūt skaitote knygą prie židinio, kai staiga į jūsų namus įžengia dvokiantis skunksas! Natūralu, kad kils sujudimas, ir jūs bei aplinkiniai neabejotinai bandysite skunksą išvyti, apsišlapinę nemaloniomis cheminėmis medžiagomis. Dėl to nukentės ir namų ūkis, ir skunksas.

Panašiai ir žmogui, skunkui, nedera patekti į aplinką, kurioje jo buvimas nepageidaujamas, nes jis gali sukelti aplinkinių susierzinimą ir galiausiai būti žiauriai traktuojamas.

Atminkite, mano draugai, kad žmogaus skunksas, kurio veide atsispindi ir akyse matomas piktavališkas psichinis drebulys, daro didelę žalą ramioje, taikioje ir tylioje aplinkoje. Šis žmogus niekur nepageidaujamas.

Geriau slėpti savo psichinę būseną, nei pasiduoti jos įtakai tarp žmonių. Gėdingas pasitenkinimas arba savo troškimų ir aistrų davimas yra derlinga dirva, kurioje auga ir klesti prenataliniai ir postnataliniai impulsai. Todėl kiekvienas, kenčiantis nuo šios negalavimo ligos, turi būti ypač budrus ir negyventi aplinkoje, kurioje puoselėjamos įgimtose psichologinės blogų įpročių ar agresyvių polinkių sėklos.

Žinoma, kai sutinki žmogų, kuris su tavimi elgiasi apsimestinai meilika ir kreipiasi į tave dirbtinai šypsodamasis: „Seniai nematėme!“, o sau sako: „Tegul Dievas prakeikia valandą, kuri mus suvedė“, tu jauti jo jausmus, jauti jam pasibjaurėjimą ir pasibjaurėtinu jo netikru meiliavimu.

Aš asmeniškai noriu žinoti, kokia mano pozicija žmonių atžvilgiu. Renkuosi sąžiningumą, kad ir koks skaudus ar šiurkštus jis būtų, nei apsimitinėjimą. Niekas nenori, kad į jį būtų nukreipta veidmainystės gyvatė, slepiantis rožinių šypsenų puokštę ar saldžius, meilikaujančius žodžius.

Nepaisant viso to, psichiškai nesveikam alkoholiui geriau būti draugiškam kitų atžvilgiu, net jei tai tik dėl pasirodymo ir apsimitimo, nei užkrėsti juos savo grėsmingo charakterio nuodais.

Kasdienė savikontrolės praktika, net ir smulkiais klausimais, padės psichiškai nesveikam alkoholiui palaipsniui atsikratyti apgailėtino polinkio į blogus įpročius.

Ramybė tau

Koncentracijos galia

Kad ieškotojas taptų imlus, jis turi ramiai sėdėti ir sutelkti savo mintis į susikaupimo vertą troškimą, kol ta idėja visiškai įsisavins jo protą ir mintis. Kai žmogaus valia susiderina su visažine ir visagale dieviškąja valia, ją galima sėkmingai panaudoti norimam tikslui pasiekti. Negalima tiesiog sėdėti ir laukti, kol sėkmė nukris jam į rankas. Kai nusistatote savo kryptį ir pasiryžtate judėti į priekį, turite suaktyvinti savo valią ir įdėti praktinių pastangų, ir pamatysite, kad visi sėkmės elementai ateis pas jus iš ten, kur mažiausiai tikitės. Jūsų valioje, įkrautoje dieviškosios srovės, slypi atsakymas į jūsų maldas. Kai naudojate tą valią, atveriate langą, pro kurį gaunate atsakymą į savo maldas. Tai mano paties patirtis. Anksčiau bandžiau daryti tam tikrus dalykus tiesiog tam, kad išbandyčiau savo valią, bet dabar to nedarau, nes jau žinau rezultatą: viskas, ko trokštu, išsipildo.

Kartą, prieš daugelį metų, mačiau vieną savo mokinių klystantį. Numatydamas neišvengiamas ir skausmingas jo veiksmų pasekmes, bandžiau visomis logiškomis priemonėmis įtikinti jį grįžti iš savo kelio. Tačiau supratau, kad negaliu jam padėti, nes jis buvo pasiryžęs toliau eiti blogio keliu. Galiausiai pasakiau sau: „Kadangi jis nori to padaryti, paliksiu jį ramybėje“. Tačiau mano meilė ir rūpestis juo greitai sugrįžo, ir aš atsisėdau po banjano medžiu ir įsivaizdavau jį. Su karštu uolumu nuolat siunčiau jam tokią mintyse žinutę: „Maldauju tave sugrįžti“. Vakare manyje, tiek kūne, tiek mintyse, suvirpėjo stiprus, intuityvus jausmas, kad jis iš tiesų grįžta. Staiga pasirodė „sūnus paklydėlis“, grįžęs namo. Jis pasveikino mane nusilenkdamas ir tarė: „Visą dieną, kur tik eidavau ir ką darydavau, mačiau tavo veidą.

Ką tai reiškia?“ Aš pasakiau: „Dievas tave šaukė per mane. Tai buvo Jo šauksmas, ne mano. Mano troškimas nebuvo savanaudiškas, bet buvau pasiryžęs nepalikti šios vietos, kol tu nesugrįši.“ Toks ryžtas gali atnešti didelių pokyčių pasaulyje. Tai tikrai nuostabi ir stebuklinga galia!

Todėl gili malda turi galingą ir gilų poveikį. Geriausias laikas maldai yra naktis, kai blaškymosi minimalu. Jei vakare jaučiate poreikį šiek tiek pamiegoti, darykite tai, kad per naktines maldas išliktumėte budrus ir susikaupęs, ir būtumėte su Dievu. Iš pradžių tai gali atrodyti sunku, bet nuolat stengiantis bus lengviau, ir jus nustebins nuostabūs rezultatai, kuriuos pasieksite. Kai turėsite unikalią, dinamišką valią, Dievas pradės reaguoti. Ir kai begalinis Absolutas nutrauks savo tylą, jus užplūs džiaugsmas. Tačiau tol, kol žmogus puoselėja bent vieną savanaudišką norą įrodyti savo maldų galią kitiems arba pavers jas pelno siekiančia preke, jis praras tą galią, ir Dievas nebeatsakys į jo klausimus, nes jis bus pastatęs barjerą tarp savęs ir Dievo, atitoldamas nuo jo. Dievas ateis pas ieškantį tik tada, kai jis bus nuoširdus ir tikras, ir kai jis mylės Jį dėl Jo. Kai žmogus yra susitelkęs į save ir griebiasi pasididžiavimo bei gyrimo, Dievas žino, kad jis jų nenori, o siekia pašlovinti savo pasididžiavimą, ir Jis nepriims jų kvietimo.

Kas ryžtingai ir atkakliai laikysis savo pareigos, kol Dievas atsakys?

Dievas yra pati meilės esmė ir prisirišimo šaltinis. Jei žinote, kaip medituoti siekiant su Juo susisiekti, Jis atsakys į jūsų meilės prašymus. Nereikia maldauti, kad Jį pasiektumėte. Bet kas skirs tam reikiamą laiką?

Ir kas atkakliai sieks, kol taps liepsnojančiu proto susikaupimo pragaru, kad gautų Jo atsakymą?

Jei turite skolų, kurių negalite sumokėti, arba jei trokštate darbo, pirmiausia medituokite. Po gilios meditacijos atsirandančioje ramybėje tvirtai sutelkite mintis į savo poreikį, bet nuolat nestebėkite rezultato. Jei pasodinsite sėklą į dirvą ir nuolat ją rausiate, kad pamatytumėte, ar ji auga, ji niekada nesudygs. Panašiai, jei kiekvieną kartą meldamiesi ieškosite ženkle, kad Dievas išpildė jūsų norą, negausite to, ko norite. Toliau melskitės be perstojo, o visa kita palikite Dievui. Jūsų vaidmuo - atkreipti Dievo dėmesį į jūsų poreikį ir prisidėti prie to, kad Jis išpildytų jūsų viltį. Pavyzdžiui, sunkių ligų atveju darykite viską, ką galite, kad paskatintumėte gijimą. Tačiau tvirtai žinokite, kad galutinis išgijimas yra Dievo rankose. Tegul ši mintis lydi jus meditacijos metu kiekvieną vakarą. Melskitės su dideliu ryžtu ir absoliučiu pasitikėjimu, ir vieną dieną pamatysite, kad liga staiga išnyko.

Pirmiausia protas gauna pasiūlymus, tada Dievas įkrauna protą Savo galia. Galiausiai smegenys išlaisvina gyvybinę jėgą, kad sukeltų išgijimą. Jūs nežinote, kiek dieviškosios galios yra jūsų prote. Ji kontroliuoja visas kūno funkcijas. Naudodami šią proto galią, galite gydyti bet kokią fizinę būklę. Pirmiausia svarbu žinoti teisingą meditacijos metodą, o tada galėsite panaudoti susikaupimo galią, sustiprintą dieviškosios galios, kūnui gydyti ar bet kokiam kitam negalavimui įveikti.

Kiekvieną dieną stenkitės nuveikti ką nors sunkaus. Nenustokite bandyti, net jei nepavyks penkis kartus. Kai pasiseks, sutelkkite savo valią, kad

pasiektumėte ką nors kita. Tokiu būdu galėsite greičiau pasiekti didelių dalykų. Valia yra gyva Dievo paveikslo jumyse išraiška. Valioje slypi begalinė galia: ta pati galia, kuri valdo visas gamtos jėgas. Ir kadangi esate sukurti pagal Dievo paveikslą, ta galia yra jūsų rankose, kad pasiektumėte viską, ko trokštate: galite sukurti gerovę ir gausą, o neapykantą paversti meile. Prašykite Dievo padėti jums kontroliuoti ir kūną, ir protą, ir tada gausite Dievo atsakymą. Aš nuolat matau, kad mano didžiausi troškimai jau išsipildė.

Mūsų didžiausias poreikis yra Dievas

Ant kaktos, tarp antakių, yra vartai į dangų. Šis smegenų centras yra valios centras. Kai sutelkiate savo mintis į šį centrą ir ramiai elgiatės, viskas, ko trokštate, išsipildys. Todėl niekada neturėtumėte naudoti savo valios piktiems tikslams. Noras pakenkti kitam žmogui arba linkėjimas jam pakenkti yra siaubingas Dievo jums suteiktos galios piktnaudžiavimas. Jei pastebite, kad jūsų valia jus klaidina, turite nedelsdami sustoti. Nes eiti ta kryptimi yra ne tik šventos energijos švaistymas, bet ir privers jus prarasti tą galią, ir nebegalėsite jos naudoti net geriems tikslams.

Visų pirma, maldos turi būti logiškos ir teisėtos. Neturėtume prašyti Dievo dalykų, kurie yra neįmanomi ar neprotingi natūralioje gyvenimo tvarkoje. Turėtume prašyti tik būtiniausių poreikių. Taip pat reikia atskirti „būtiniausius poreikius“ nuo „nebūtiniausių“. Geriausias būdas išsigydyti nuo „nebūtiniausių poreikių“ yra išnagrinėti ir atidžiai išnagrinėti tuos poreikius logikos ir proto šviesoje. Svajojimas apie didingus pastatus anksčiau buvo vienas iš mano pomėgių, bet dabar šis noras išblėso.

Jau turiu daug tokių statinių su visais su tuo susijusiais remonto ir priežiūros rūpesčiais. Nuosavybė yra našta ir atsakomybė. Reikia atsisakyti noro turėti sterilius daiktus ir sutelkti dėmesį tik į tikruosius poreikius.

Didžiausias žmogaus poreikis yra Dievas. Kai žmogus Jį pažins, Jis patenkins ne tik „būtinus poreikius“, bet ir „nebūtinus“! Jis išpildys kiekvieną jo širdies troškimą, lygiai taip pat, kaip Jis išpildys jo brangiausias viltis ir svajones.

Vaikystėje Indijoje labai norėjau turėti poni, bet mama neleido. Po daugelio metų, kai Rančyje įkūriau berniukų mokyklą, parsivežiau mums kumelę. Vieną rytą pamačiau, kad ji atsivedė kumeliuką, kaip ir norėjau vaikystėje! Tokie išbandymai man nutiko daug kartų. Seniai, keliaudamas į Kašmyrą, regėjime pamačiau šį pastatą (savęs pažinimo būstinę). Po daugelio metų pamačiau šią vietą ir iš karto atpažinau ją kaip tą patį pastatą, kurį mačiau regėjime, suprasdamas, kad Dievas ją numatė man.

Kai melsitės giliai ir atkakliai, pajusite didelį džiaugsmą, užpildantį jūsų širdį ir būtį

Nebūkite patenkinti ar įsitikinę, kol nepajusite to džiaugsmo, nes kai pajusite tą neapsakomą malonumą savo širdyje, žinosite, kad jūsų malda pasiekė Dievą ir kad esate Jo mintyse, ir jūsų Viešpats jums duos, ir jūs būsite patenkinti.

Tegul Dievas suteikia jums sėkmės, ramybės jums
Keturi esminiai metodai

Ryšys tarp dvasinio „aš“ ir kūno bei proto yra visų mūsų skausmo, apribojimų, suvaržymų, trūkumų ir trūkumų priežastis. Dėl šio ryšio mes patiriame tiek jaudulį, kiek skausmą ir malonumą, tokiu mastu, kad negalime patirti dieviškosios palaimos ar sąmonės. Religija savo esme apima nuolatinį skausmo vengimą ir grynios palaimos, arba Dievo, .pasiekimą

Lygiai taip pat, kaip tikrojo saulės atvaizdo negalima aiškiai matyti neramioje vandens paviršiuje, taip ir tikrosios, palaimingos dvasinės sielos prigimties (visos dvasios atspindžio) negalima suprasti ar suvokti per sumaištį ir nerimo bangas, kylančias dėl sielos tapatinimosi su svyruojančiomis ir besikeičiančiomis kūno ir proto būsenomis. Ir kaip neramus vanduo iškreipia tikrąjį saulės atvaizdą, taip ir neramus protas iškreipia amžinai palaimingos vidinės sielos prigimtį per šį tapatinimąsi ar .prisirišimą

Šio skyriaus tikslas – ištirti lengviausius, teisingiausius ir veiksmingiausius būdus, kuriuos kiekvienas gali praktikuoti, kurie išlaisvintų amžinai palaimingąjį dvasinį „aš“ nuo skausmingo prisirišimo prie proto ir kūno, taip visam laikui apsaugodami jį nuo skausmo ir kančios bei pakeldami jį iki .dvasinės palaimos, kuri yra religijos esmė
:Rytų išminties knygos sako

Jei galėtumėte pakilti virš kūno ir suvokti, kad esate"
siela, patirtumėte amžiną palaimą ir būtumėte išsivadavę iš
".viso skausmo

Yra keturi pagrindiniai, universalūs religiniai keliai, kurių
kasdienė praktika padeda išlaisvinti dvasinį „aš“ nuo kūno ir
proto suvaržymų. Šie keturi keliai apima visas pagrįstas
religines praktikas, kurių moko ar rekomenduoja pranašai,
.šventieji ir apsišvietę išminčiai

Religinės praktikos yra tos, kurias pranašai nustatė ir
mokė įvairių doktrinų pavidalu. Tie, kurie turi ribotą
supratimą, nesupranta tikrosios šių doktrinų reikšmės, priima
jų paviršutiniškas reikšmes ir palaipsniui nusileidžia į ritualų,
ceremonijų, formų, papročių, tradicijų ir griežtų praktikų
.lygmenį. Tai yra fanatizmo partijų ir sektų atžvilgiu šaltinis

Turime suprasti, kad nebuvo sukurti taisyklės ir
įstatymams, bet jie egzistuoja dėl mūsų. Jie keičiasi mums
keičiantis ir tobulėjant, ir mūsų pareiga yra laikytis taisyklės
.esmės, o ne jos išorinės išvaizdos, iš nežinojimo ir fanatizmo

Papročiai ir garbinimo formos skiriasi priklausomai nuo
skirtingų mąstymo mokyklų, tačiau grynoji pranašų skirtingų
mąstymo mokyklų esmė yra viena, tik dauguma žmonių to
!nesupranta

Didieji mąstytojai bando nustatyti galutinę tiesą,
pasitelkdami savo protines galias, tačiau jiems nepavyksta,
nes galutinės tiesos negalima suvokti vien protinėmis
.žiniomis

Žinios skiriasi nuo paprasto supratimo. Neprotinga
racionaliai suvokti medaus saldumo, jei niekada jo
neragavai. Panašiai ir religinės žinios kyla iš žmogiškosios
patirties gelmių. Taip dažnai darome, kai bandome suprasti
Dievą, religines doktrinas ir moralę; retai kada siekiame
.pažinti šiuos dalykus per vidinę, dvasinę patirtį

Gaila, kad tie, kurie turi intelektualinius gebėjimus ir
geba panaudoti savo protą gamtos mokslų ir kitų žinių sričių
tiesoms atskleisti, dažnai mano, kad gali suvokti

aukščiausias religines ir moralines tiesas vien jutiminiu protu. Deja, užuot buvę pagalbos šaltiniu, jų protas ir intelektualiniai gebėjimai dažnai veikia kaip kliūtys, trukdančios suprasti tiesos esmę.

Dabar panagrinėkime keturis religinius kelius, kurie apibūdina dvasinį augimą

Pirma: protinis metodas – įprastas, natūralus metodas, bet neefektyvus dėl itin greito suvokimo. Protinis vystymasis ir augimas yra natūralus ir bendras visoms sąmoningoms būtybėms. Mūsų savimone yra tai, kas mus skiria nuo žemesniųjų gyvūnų, kurie turi skirtingą sąmonės laipsnį, bet ne savimone.

Vystymosi ir evoliucijos etapuose bei procesuose pastebime, kad ši sąmonė palaipsniui tampa savimone. Iš gyvūno sąmonės atsiranda savęs suvokimas, ir palaipsniui sąmonė bando išsilaivinti ir pažinti save per save. Taigi ji pereina į savimone; šis perėjimas vyksta dėl natūralios vystymosi tvarkos. Žmogaus psichika, susijusi su daugybe fizinių ir psichinių būsenų, palaipsniui ir natūraliai bando grįžti prie savo tikrojo „aš“ per save.

Sąmoningo mąstymo ugdymas yra vienas iš būdų, kaip dvasinis „aš“ save pakylėja ir išsivaduoja iš fizinių bei protinių suvaržymų. Dvasinio „aš“ pastangos grįžti prie tikrojo „aš“ per mąstymo ir apmąstymo ugdymą yra natūralios. Toks yra pasaulio kelias.

Visuotinė dvasia reiškiasi skirtingais augimo etapais: nuo žemiausio iki aukščiausio. Akmenyje ir dirvožemyje nėra sąmonės ar gyvybės, kaip mes ją suvokiame, o medžiuose yra vegetatyvinis augimas, tai yra požiūris į gyvenimą. Tačiau nėra jokio laisvo, netrukdomo gyvenimo ar sąmoningo mąstymo proceso. Gyvūnuose yra gyvybė ir gyvybės suvokimas. Žmonijoje – viršūnėje – yra gyvybė su jos suvokimu, be to, sielos savimone. Todėl žmonijai natūralu tobulėti mąstant, analizuojant ir kontempliuojant, nuodugniai studijuojant knygas, atliekant tyrimus, tyrinėjimus,

nagrinėjant, eksperimentuojant ir bandant pasiekti
.priežasčių ir pasekmių kilmę gamtos pasaulyje
Kuo giliau žmogus mąsto, tuo labiau jis naudoja metodą,
kuriuo pasiekė dabartinį kosminio kilimo procesą, ir tuo
.labiau artėja prie Aukščiausiosios Dvasios
Kadangi protu save iškeliamo aukščiau kūno ir jo
poreikių, teisingas ir sąmoningas šio protinio metodo
taikymas duos konkrečių ir užtikrintų rezultatų. Proto
lavinimas atliekant griežtas ir nuodugneas studijas, siekiant
įgyti žinių konkrečioje srityje, tam tikru mastu padeda
pagerinti savimone, tačiau tai nėra – svarbos požiūriu – taip
reikšminga, kaip mąstymo procesas, kuriuo siekiama
.peržengti kūno ribas ir suvokti tiesą

Indijoje aukščiausia protinio metodo forma vadinama
Džnana joga, kuri reiškia tikrosios išminties pasiekimą per
atmintį ir įžvalgą; kai žmogus nuolat sau primena: „Aš nesu
kūnas, ir trumpalaikiai žemiškosios egzistencijos vaizdiniai
.“negali manęs paveikti, aš esu dvasia
Tačiau šio metodo trūkumas yra tas, kad tai lėtas savęs
pažinimo procesas, kuriam gali prireikti nemažai laiko. Kol
dvasinis „aš“ pradeda suvokti save, jis lieka užimtas
trumpalaikių, nesusijusių psichinių minčių serija. Kita vertus,
sielos ramybė peržengia protą ir pakyla aukščiau fizinių
pojūčių, nors – kai ji suvokiama – ji persmelkia ir užgožia tuos
.pojūčius

Antra: Atsidavimo metodas – tai bandymas sutelkti
mintis į vieną idėją, o ne į įvairias idėjas ir skirtingus dalykus
.(kaip mentaliniame metode)

Atsidavimo metodas apima visas garbinimo formas,
tokias kaip malda (kuri turi būti išlaisvinta nuo visų
pasaulietiškų minčių). Taikant šį metodą, dvasinis „aš“ turi
giliai ir pagarbiai sutelkti savo protą į tai, į ką jis pasirenka
susitelkti: ar į konkrečią dieviškumo sampratą, ar į absoliutų,
.visa apimantį egzistavimą

Svarbiausia, kad ieškotojas su dideliu uolumu ir entuziazmu sutelktų savo mintis į vieną pamaldžią idėją. Šio proceso metu dvasinis „aš“ palaipsniui išsivaduoja iš daugybės psichinių trukdžių ir įgyja laiko bei galimybių, reikalingų savistabai apmąstyti savo esmę. Kai meldžiamės visiškai nuoširdžiai iš visos širdies, pamirštame visus fizinius pojūčius ir atmetame visas įkyrias mintis, kurios bando .atkreipti mūsų dėmesį ir užimti mūsų protą

Kuo gilesnės mūsų maldos, tuo didesnis mūsų pasitenkinimas. Tai tampa matu, kuriuo mes vertiname savo artumą Dievui, kuris yra aukščiausia palaima. Atidėjus fizinius troškimus ir kontroliuojant blaškančias, nesuderinamas mintis, šio metodo pranašumas prieš .ankstesnįjį tampa aiškus

Tačiau šis metodas turi trūkumų ir sunkumų, kylančių dėl ilgo ir nuolatinio dvasinio „aš“ prisirišimo prie kūno ir pavergimo jam, ir jis veltui bando atitolinti savo protą nuo .fizinių ir psichinių pojūčių srities

Nepaisant nuoširdaus žmogaus noro melstis ar visiškai pasinerti į kokią nors garbinimo formą, jo protas lieka pažeidžiamas nežabotų fizinių pojūčių ir trumpalaikių minčių, kurias pateikia ir kartoja atmintis, antplūdžio. Maldoje mes dažnai pernelyg rūpinamės tinkamų sąlygų maldai sukūrimu .arba nekantriai laukiame, kol išnyks fiziniai nepatogumai

Nepaisant visų mūsų sąmoningų pastangų, nesveiki įpročiai, tapę antrąja mūsų prigimtimi, dominuoja sielos troškimus ir varžo jos gebėjimus. Nepaisant nuoširdaus ilgesio, protas lieka neramus ir sumišęs, todėl tinka posakis „kur tavo protas, ten ir tavo širdis“. Mūsų prašoma melstis Dievui visa širdimi, bet mes paprastai meldžiamės širdimis, .kurias blaško minčių ir juslinių įspūdžių audros

Trečia: Meditacijos metodas – šis ir po jo einantys metodai yra grynai praktiniai ir reikalauja praktinio mokymo. Juos rekomenduoja didieji išminčiai, kurie savo gyvenime

atrado tiesą. Aš pats šių dviejų metodų išmokau iš vieno iš
.šių didžiųjų dvasinių mokytojų
Praktikuodami meditaciją tol, kol ji taps tvirtu įpročiu,
galime sukelti sąmoningo miego būseną. Ši rami ir maloni
būseną dažnai patiriama, kai giliai miegame ir artėjame prie
sąmonės būsenos arba kai iš jos pabundame ir artėjame prie
.sąmonės būsenos

Šioje sąmoningo miego būsenoje esame išsivadavę iš
visų išorinių minčių ir fizinių pojūčių, o siela gali galvoti apie
save ir kartkartėmis artėti prie laimės būsenos, atsižvelgiant
.į meditacijos gylį ir praktikos tempą

Šioje būsenoje mes nepastebime ir esame laisvi nuo
fizinių ir psichinių trikdžių, kurie užima protą. Šio meditacijos
proceso metu išoriniai ir jutimo organai yra kontroliuojami
.raminant valingus nervus, kaip miego būsenoje

Ši meditacinė būseną yra pirmasis, bet ne paskutinis
tikrosios meditacijos etapas. Sąmoningo miego metu
išmokstame valdyti tik išorinius pojūčius. Vienintelis
skirtumas yra tas, kad įprasto miego metu pojūčiai
kontroliuojami automatiškai, o meditacijos metu –
sąmoningomis pastangomis. Tačiau šiame pradiniam
meditacijos etape dvasinis „aš“ lieka jautrus nevalingų
vidinių kūno funkcijų, tokių kaip plaučiai, širdis ir kiti organai,
.kuriuos klaidingai laikome nekontroliuojamais, trikdžiams
Todėl turėtume ieškoti geresnio būdo, nes jei dvasinis
„aš“ negali valia išjungti kūno pojūčių, taip pat ir vidinių
pojūčių, kurie leidžia kilti mintims, jis lieka pažeidžiamas šių
trikdžių, neturėdamas vilties juos kontroliuoti ir nuslopinti,
.neturėdamas galimybės pažinti savęs

Ketvirta: Mokslinis jogos metodas – šventasis Paulius
pasakė: „Aš mirštu kiekvieną dieną“. Tuo jis turėjo omenyje,
kad žino, kaip valdyti savo vidaus organus ir išlaisvinti savo
dvasinį „aš“ valios pastangomis tiek iš kūno, tiek iš proto.
Paprasti, neapmokyti žmonės patiria panašią beveik mirties
.būseną, kai dvasinis „aš“ išsilaisvina iš yrančio kūno

Tinkamai treniruodamasis ir taikydamas praktišką bei reguliarių metodą, praktikantas gali pajusti dvasinio „aš“ .atsiskyrimą nuo kūno nepatirdamas galutinės mirties. Čia pateiksiu bendrą metodo apžvalgą ir pagrįstą mokslinę teoriją, kuria jis grindžiamas. Tai, ką siūlau, remiasi mano asmenine patirtimi ir gali būti laikoma visuotinai galiojančia. Taip pat galiu pasakyti ir patvirtinti, kad palaima, kuri yra mūsų galutinis tikslas – kaip jau paaiškinau – labai pasireiškia praktikuojant šį metodą. Iš tiesų, pati praktika yra nepaprastai maloni. Galiu patvirtinti, kad ji yra neišmatuojamai malonesnė už didžiausią juslinį malonumą, pasiekiamą per penkis pojūčius ar intelektą. Nenoriu pateikti jokių šio metodo pagrįstumo įrodymų, išskyrus tai, ką patirs jį praktikuojantis asmuo. Kuo kantriau ir reguliariau ieškotojas jį praktikuoja, tuo tvirčiau jis jausis įsitvirtinęs .palaimos sąmonėje.

Kadangi blogi įpročiai yra tokie užsispyrę ir giliai įsišakniję, fizinis sąmoningumas kartkartėmis pabunda, puldamas tą ramybės būseną su visais savo jutiminiais prisiminimais. Tačiau reguliariai ir ilgai praktikuodami galime užtikrinti praktikuojantįjį, kad ateis laikas, kai jis atsidurs didingos dvasinės palaimos būsenoje. Tačiau neturime bandyti įsivaizduoti rezultatų, kuriuos duos šis metodas, o po trumpo bandymo jos atsisakyti. Tikroji sėkmė ir užtikrinta :pažanga reikalauja laikytis šių esminių punktų

Pirma: atidžiai atkreipkite dėmesį į dalyką, kurio norite išmokti

Antra: nuoširdus noras mokytis su entuziastinga smalsumo dvasia

Trečia: atkaklumas, kol bus pasiektas norimas tikslas

Jeigu po paprastos praktikos nueisime pusiaukelėje ir .apleisime metodą, negausime laukiamo rezultato

Išties gaila, kad žmonės didžiąją laiko dalį praleidžia įsigydam materialinius būtiniausius daiktus arba dalyvaudami teorinėse diskusijose ir intelektualiniuose

debatuose, tačiau retai bando patys atrasti ir patirti dvasines tiesas, kurios praturtina, įkvepia ir iš tiesų suteikia gyvenimui prasmę. Jų protai užimti nereikšmingais dalykais, nesvarbiais rūpesčiais ir karštais troškimais, užuot tinkamai nukreipti į šį .tikslą

Jau daugelį metų praktikuojau minėtą metodą ir kiekvieną kartą jį praktikuodamas jaučiu didelį džiaugsmą arba nuolatinės palaimos būseną, kurios pagreitis nemažėja ir .kurios tėkmė nesustoja

Turime nepamiršti, kad dvasinė siela ilgą laiką buvo įkalinta kūne ir jos neįmanoma išlaisvinti per vieną dieną.

Trumpalaikės, su pertrūkiais atliekamos praktikos negali suteikti praktikuojančiam tos didingos dvasinės palaimos ar garantuoti vidaus organų kontrolės. Tam reikia rimtos ir .apgaltos praktikos ilgą laiką

Tačiau kruopštus šių metodų taikymas gali sukelti gryną palaimos jausmą. Kuo arčiau šios palaimos priartėjama, tuo daugiau jos praktikuojama. Šios būsenos nesukuria ar neišgalvoja joks žmogus; ji egzistuoja natūraliai, .ir mums tereikia ją atrasti savyje
Ramybė tau

Valios jėga ir aplinkos įtaka

Bėdos ir erzینimai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje. Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė, kurie įsišaknijo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė vaisių, atspindintį tas pačias mintis ir veiksmus, kuriuos jis atliko.

Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų žmogų ir paralyžiuotų jo valią, o tam, kad jis įvertintų Dievą tokį, kokio Jis tikrai nusipelno, ir gerbtų Jo įstatymus, per kuriuos jis gali pasiekti tikrąją laimę.

Dievas nesiuncia tokių sunkių išbandymų, nes juos pirmiausia sukūrė žmonės. Žmonija turi pažadinti savo sąmonę iš nežinojimo miego ir pakilti iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą.

Dvasinių žinių srityje

Mokytojas tarė mokiniui, kuris ieškojo jo vadovavimo dvasiniame kelyje:

Nesitikėk žmonių pripažinimo už tave ir tavo dvasinius pasiekimus, bet ieškok tik Dievo

Kai suvoksi, kad ramybė yra jumyse, suprasi, kad ramybė ir harmonija slypi visuose kūrinijos geruose dalykuose, ir pamatysi ją gamtos grožyje, pajusi jos artumą nuoširdžioje draugystėje ir paliesi jos palaiminimus kilniuose siekiuose ir garbinguose tiksluose, laisvuose nuo savanaudiškų tikslų. Pajusi jos buvimą už ramybės šydo ir visuose nuostabiuose dalykuose.

Karštai pasibelskite į duris ir uždanga prasiskverbs, ir jūs pamatysite šlovingiausią veidą visu jo spindesiu ir didybe.

Jei myli Dievą, jauti Jo meilę ir niekas kitas negalės tavęs apgauti. Materiali patirtis tave žavi, nes nepatyrei dvasinės laimės. Kai tai patirsi, suprasi skirtumą.

Būkite laisvi rinktis. Neleiskite niekam jūsų varžyti ir neleiskite niekam jūsų kontroliuoti ar trukdyti jūsų laimei.

Tavo „aš“ yra atskira kosminės visumos dalis ir tu turi rasti tą tobulą visumą, kad patirtum palaimingą sąmonę ir paragautum dieviškosios meilės malonumą.

Išvesti meilę iš neapykantos ir apmaudo požemių

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mūsų sielas savo šviesa

Ir apipilk savo mylimuosius ir tuos, kurie prašo tavo pagalbos, gausiais palaiminimais

**Ir tegul Jis apsaugo nuo mūsų karo, smurto ir
mirties šmėklas,**

Ir įkvėpk mus siekti taikos

Ir meilė yra mūsų aprūpinimas

Mūsų tikslas - išsivaduoti iš ribojančių apribojimų

*** * ***

**Jei žmogus siekia tik sukaupti pinigų ir patenkinti
kūno troškimus**

Jo pelnas yra menkas ir nereikšmingas

**Nes ateis diena, kai jis paliks visus žemiškus
turtus užnugaryje**

Bet jei jis taps turtingas per Dievą

**Jis bus turtingesnis už visus žemės karalius ir
turtuolius**

**Tie palaiminti lobiai yra tų, kurie myli Dievą,
rankose**

**Tie, kurių netenkina niekas kitas, išskyrus sielos
turtus**

Jiems stengiantis lavinti savo dvasinius polinkius

Ir puoselėti jų ilgesį savo gyvenimo šaltinio

**Ir meilės prisikėlimas iš neapykantos ir
piktdžiugos gelmių**

**Jie pakelia savo sąmonę aukščiau siaurų
pasaulietiškų svarstymų**

**Į laisvės, ramybės, šviesos ir džiaugsmo
horizontus**

Jie suvokia savo beribę erdvę

Jie patiria atnaujintą suvokimą ir žinias

Ir sėdami gerų minčių ir darbų sėklas

Jų sąmonės erdvėse.

Jų išvalgos atsiveria

Ir jų kognityvinės galios yra aktyvuojamos

Filamsonas, jų tikroji esmė

Jie atranda Dievo karalystę savyje

Prašome Visagalio Dievo vesti mus, kad galėtume atsinaujinti

Ir mes išvedame savo dvasinę būtybę iš tamsos požemių

Į laisvės, ramybės ir žinių šviesų erdves

Švieži vaisiai ir daržovės yra gyvybiškai svarbios maistinės medžiagos

Iš paskaitos apie mitybą

Pristatyta Encinitas mieste, Kalifornijoje, - 1940 m. birželį

Mėsos baltymai nėra vienintelis gyvybiškai svarbus energijos šaltinis

Kai kurios mineralinės druskos, esančios nevirtose daržovėse ir vaisiuose, taip pat yra svarbūs šaltiniai.

Nors didelė mėsos porcija suteikia daug energijos, jei mėsa ilgą laiką dominuoja mityboje, ji nustos teikti tą energiją. Be to, per didelis baltymų vartojimas gali sukelti baltymų toksiškumą, nuovargį ir ligas. Trumpai tariant, per daug baltymų yra taip pat kenksminga, kaip ir per mažai.

Jei norite atsikratyti nuovargio, viena iš priemonių - tinkama mityba. Mėsa gali suteikti laikinos energijos, tačiau į organizmą ji patenka daug toksinų. Valgant daugiau žalio, termiškai neapdoroto maisto, sumažės išsekimo jausmas ir pasijusite energingi.

Sultys suteikia didelį energijos pliūpsnį, tačiau sveiki vaisiai ir daržovės turi daug didesnę maistinę vertę. Tačiau kai kurie žmonės tiesiog nenori skirti laiko jų vartojimui tokia forma.

Virškinimo sistema išskiria chemines medžiagas ir paskirsto jas atitinkamiems ląstelių tipams visame kūne.

Kūnas sudarytas iš daugybės cheminių elementų, ir maistas turi kasdien papildyti šių elementų trūkumą.

Kasdieniam maiste turėtų būti pakankamas kiekis baltymų, vitaminų, mineralų, kai kurių riebalų ir aliejų bei tinkamas kiekis natūralių angliavandenių, kuo labiau sumažinant rafinuoto krakmolo ir rafinuoto cukraus kiekį.

Puikus energijos šaltinis yra apelsinų sulčių ir maltų migdolų mišinys, nes migdolai geriau virškinami, sumaišyti su apelsinų sultimis.

Taip pat svarbu gerti daug skysčių. Jei nėra geros kokybės vandens, šviežiai spaustos vaisių sultys, kokosų vanduo ir arbūzas yra puikus papildai ir daliniai gryno vandens pakaitalai.

Ateityje žmonės dažniau vartos vaisių ir daržovių sultis dėl šių sulčių teikiamos naudos sveikatai.

Ir nepilnavertiškumo, ir pranašumo kompleksai yra blogi

Nepilnavertiškumo kompleksas yra toks pat blogas, kaip ir pranašumo kompleksas, nes žmogus, kuris jaučiasi prastesnis, negalės parodyti savyje slypinčio pranašumo.

Žmogus, būdamas dvasinės prigimties, yra apdovanotas šventa kibirkštimi, todėl neteisinga ir klaidinga manyti, kad jis yra žemas arba kad jis yra viršesnis už visus, ir elgtis taip, lyg jis neturėtų nei orumo, nei kilmės.

Kai žmogus demonstruoja išdidumą, tirštas išdidumo šešėlis užtemdo Dievo šviesą sieloje

Todėl reikėtų vengti abiejų mazgų kartu, nes abu jie trukdo dvasinei pažangai.

Jauskime, kad Dievas yra su mumis, įkvepia ir veda mus, ir kad Jis yra didžiausia meilė mūsų gyvenime

Tie, kurie pažįsta Dievą, jaučiasi esą visų tarnai ir nemano, kad yra geresni už kitus

Nepilnavertiškumo kompleksas siejamas su tais, kurie turi silpnas idėjas ir silpną sąsąmonę, o pranašumo kompleksas kyla iš neapykantos kupino pasididžiavimo ir klaidingos arogancijos.

Abu šie mazgai yra žalingi dvasiniam augimui ir yra pagrįsti iliuzija ir tiesos nepaisymu, o ne sveiku supratimu ir teisingu sprendimu.

Pasitikėjimą savimi reikia ugdyti įveikiant paveldėtas žmogiškas silpnybes. Tie, kurie jo trokšta, turėtų stengtis patirti jo saldumą per apčiuopiamus gyvenimo pasiekimus, taip, Dievo padedami, išsivaduoti iš nepilnavertiškumo ir arogancijos kompleksų.

Gyvybingumo paslaptis ir šaltinis

Kūnui reikia kelių valandų, kad maistas virstų energija. Tačiau viskas, kas stimuliuoja ir aktyvina valią, iš karto sukuria energijos.

Valios jėga semiasi gyvybingumo iš kūno ląstelių ir smegenų energijos rezervuaro, kuriame kaupiama iš maisto išgaunama energija.

Valia taip pat pritraukia naują aktyvumą iš kosminio šaltinio į kūną per nugaros smegenis.

Todėl gyvybingumo paslaptis slypi žmogaus turimos energijos išsaugojime ir naujos energijos įnešime į kūną valios pastangomis.

Kaip tai daroma?

Pirma, reikia veikti noriai ir savanoriškai. Jei yra kažkas vertingo, ką reikia padaryti, tai reikia daryti noriai ir savo pasirinkimu.

Kai dirbate noriai, turite daugiau energijos, nes ne tik semiate energiją iš smegenų nervų, bet ir pritraukiate didelį kosminės energijos srautą į kūną.

**Moteris, kuri savo mylimajam paruošia skanų
valgį, yra kupina laimės ir energijos, bet jei ji
priversta gaminti prieš savo valią, ji nuo pat pradžių
jaučiasi pavargusi.**

**Todėl valios jėga suteikia energijos
trumpas pasakojimas:**

**Kartą kalbėjausi su draugu apie šventuosius.
Mano draugas buvo brokeris ir jis nepritarė mano
entuziazmui. Vietoj to jis pasakė: „Visi tie, kuriuos
vadinote šventaisiais, iš tikrųjų yra šarlatanai, kurie
nepažįsta Dievo.“ Nesiginčijau su juo, bet pakeičiau
temą, ir mes pradėjome kalbėti apie brokerio
profesiją. Kai jis man daug apie tai papasakojo,
švelniai paklausiau: „Ar žinai, kad nėra nė vieno
patikimo brokerio, kad jie visi melagiai?“ Jis įniršo ir
piktai atkirto: „O ką tu žinai apie brokerius?“ Aš
atsakiau: „Būtent tai ir turėjau omenyje. O ką tu žinai
apie šventuosius?“ Jis liko be žado. Aš ramiai ir
maloniai tęsiau: „Aš nieko nežinau apie brokerystę, o
tu nieko nežinai apie šventuosius.“**

**Energijos angelai
Dievas sukūrė mus kaip energijos angelus
Ir mes įdėjome į fizinius kūnus
Visą dėmesį sutelkėme į trapius kūnus
Ir pamiršome dvasinę sielą, įkrautą kosminės
gyvybės energija**

**Dabar turime iš tikrųjų pasistengti susikaupti
Atgauti visiško sąmoningumo jausmą
Sėkmės šaknys slypi augančioje dvasinėje
įžvalgoje**

**Per kurį mes suvokiame savo nematerialiąją
prigimtį**

**Ir kad Dievo paveikslas gyvena mumyse
Pirmoji dvasingumo sodo gėlė yra tikėjimo ir
vilties gėlė**

**Tačiau vaisius yra tikros žinios, įgytos savęs
testavimo metu.**

**Būkite optimistiški ir žinokite, kad jūsų laukia geri
dalykai ir gyvenimo palaiminimai**

**Kol dirbi nuoširdžiai ir atsidavusiai
Atkurti prarastą dieviškąjį paveldą
Tikrai dvasingas žmogus yra subalansuotas
žmogus**

**Kažkas, kas jaučiasi patenkintas, džiaugiasi gera
sveikata ir įgyja vis daugiau išvalgų**

**Jis turi sielos turtus ir išminties lobius
Jis įsitikinęs, kad artėja dieviškoji pagalba
Kad ir koks sunkus atrodytų gyvenimas ir kokios
nepalankios aplinkybės,**

**Dievo veidas mums atsiskleidžia gamtos grožyje
Ir jo balsas kalba su mumis subtiliomis,
rafinuotomis melodijomis**

**Ir iš saldžių, švelnių išsimylėjėlių balsų
Ir per skambų pareigos balsą
Skatinimas, kuris mus veda link gėrio ir ramybės
Laimė ir žinios yra Dievo balsas
Kuri kviečia mus sugrįžti į palaimintus namus
Ramybės ir ramybės namai
Ir mėgautis jo mielu buvimu
Ir jo neprilygstamas, nepaprastas grožis
Pasaulis yra neįtikėtinai apgaulingas, ir mes
turime į jį žiūrėti atitinkamai. Jei pirmiausia
neįveiksime jo apgaulės ir iliuzijų, negalėsime niekam
padėti.**

**Turime prisiminti, kad sutelkto proto vienetėje
slypi visų didžiųjų pasiekimų fabrikas. Ir šioje
nuostabioje fabrike turime nuolat pinti savo valios
modelius, kad įveiktume arba veiksmingai
susidorotume su visomis nepalankiomis aplinkybėmis.**

Valia turi būti nuolat lavinama ir lavinama

Žmogus turi daug galimybių dirbti šioje žemiškoje gamykloje, jei tik negaišta savo laiko ir nešvaisto savo energijos veltui.

Naktį atsiribojau nuo žemiškų reikalavimų, kad pabūčiau su savimi

Toli, toli nuo pasaulio

Vienas su savo valia savo dvasinėje vienatvėje

Kur nukreipiu savo mintis norima linkme

Aš priėmiau sprendimą giliai širdyje

Kai motyvuojau savo valią užsiimti sveika ir naudinga veikla, tai man sukuria sėkmę. Tokiu būdu aš daug kartų efektyviai naudoju savo valią. Tačiau tai pasiekama tik nuosekliai ją naudojant.

Koks nuostabus jausmas jus apims, kai galėsite pasakyti ir patvirtinti: „Mano valia, įkrauta dieviška valia, pasieks man tai, ko trokštu!“

Jei žmogus tampa pernelyg savimi patenkintas ir viską patiki dieviškajai valiai, nepasinaudodamas savo paties valia, kurią Dievas jam davė, jis nepasieks norimo rezultato.

Dieviškoji jėga nori tau padėti savo noru

Turime išvartyti iš savo proto mintį, kad Dievas su savo galia ir antgamtinėmis galiomis yra toli nuo mūsų ir pasislėpęs dangaus gelmėse, ir neturime pamiršti, kad dieviškoji valia slypi už mūsų žmogiškosios valios, bet ta galinga jėga, kaip perpildytas vandenynas savo potvyniais ir atoslūgiais, neateis, nebent protas bus atviras, o širdis – imli.

Maldavimas

O Visuotinė Motina

Būti vienintele liepsna mūsų širdyse

Ir išsklaidyti mūsų sielų tamsą

Ir mūsų meilės ašarose tau

Nuplaukite mūsų meilę žemiškiems dalykams

Ir mes džiaugiamės galėdami su jumis sutikti

Kartą ir visiems laikams išsklaidyk mūsų liūdesį ir sielvartą

**Paverskime mūsų mažas širdis didelėmis
Jis talpina visą jūsų buvimą
Ir savo dieviškosios prigimties veidrodyje
Matykime save tobulus ir tyrus
Tegul mūsų meilės tau liepsnos kyla aukštai
Virš žemiškų troškimų liepsnų
Milijonai pagundų maskuojasi kaip tu
Ir tai mus nuolat apgaudinėja**

*** * ***

**Ateik, o tyras ir tobulas dieviškasis džiaugsme!
Įženk į mūsų ilgesio Tavęs šventyklas
Tegul planeta būna rami
Mūsų kalnuose, tamsiose nežinojimo naktyse
Tegul Jis veda mus ir saugiai sugrąžina
Į savo saugų ir patikimą prieglobstį!**

**Šnabždesiai iš amžinybės
Pirmasis Chajamo ketureilis
Išvertė Edwardas Fitzgeraldas, paaiškino meistras
Paramahansa**

**Omaro Chajamo šlovė Vakaruose remiasi
Ficdžeraldo XIX amžiaus vidurio jo ketureilių vertimu,
kuris laikomas geriausiu kada nors į anglų kalbą
perkeltu tekstu.**

**Mokytojas Paramhansa laikė Omarą Chajamo
vieną didžiausių mistikų, pasižymintį aukštu savęs
pažinimo laipsniu, kad jis naudojo simboliką savo
dvasinei ir patirtinei patirčiai išreikšti, kad buvo
grubiai neteisingai suprastas ir kad tyrinėtojai
nepakankamai gilinosi, kad suprastų jo dvasinę
filosofiją, kurią jis išdėstė ketureilyje.**

**Atsibuskite! Rytui Nakties Dubenyje
Numetė Akmenį, kuris išsklaido žvaigždes**

**Ir štai! Rytų Medžiotojas pagavo
Sultono bokštelis šviesos kilpoje**

Vertimas į arabų kalbą:

**Pabusk, nes rytas įmetė akmenį į nakties indą
Visiškai išsklaidant žvaigždes**

O čia - Rytų medžiotojas

Jis užėmė Sultono bokštą

Su šviesos kilpa

Paiškinimas ir interpretacija:

Reikšmių paiškinimas:

**Rytas: Tai pabudimo iš iliuzinės žemiškosios
egzistencijos aušra**

**Nakties indas: nežinojimo tamsa, įkalinanti
nemirtingą sielą siauroje, ribotoje žmogaus sąmonėje.**

Akmuo: Dvasinis tobulėjimas

**Žvaigždės: Viliojantis materialių troškimų
žvilgesys**

**Rytų medžiotojas: Galinga Rytų išmintis,
naikinanti iliuzijų likučius**

**Šviesos kilpa: palaimintos išminties spindesys,
naikinantis slegiančią tamsą, įkalinančią ir
pančiojančią sielą.**

Aiškinimas:

Vidinė tyla kužda:

**„Pabuskite! Palikite nežinojimo miegą, nes išaušo
išminties aušra. Įmeskite į tamsų nežinomybės indą
dvasinio tobulėjimo akmenį, kad jį sudaužytumėte ir
išsklaidytumėte blankias, spindinčias nuobodžių
materialių troškimų žvaigždes.“**

**„Štai Rytų išminties šviesa, iliuzijų medžiotoja ir
naikintoja, nes ji šviesos kilpa užvaldė stūksantį
dvasios bokštą ir išsklaidė jo varžančią materialią
tamsą, visiškai ją išsklaidydama.“**

**„O iliuzijų miesto gyventojai, atsisakykite miego!
Nes pasirodė vidinės išminties dvasinės žinios saulės
spindulys.“**

**Išmokite panaudoti tvirtą dvasinio tobulėjimo
akmenį, kad sudaužytumėte tamsų nežinojimo indą ir
išvartumėte iš jo laikinų materialinių malonumų
troškimą.**

**"Pasimokyk iš išminties medžiotojo, kuris nuolat
ieško sielų, trokštančių šviesos ir ieškančių tiesos,
kad apgaubtų jas šlovingo spindesio - amžinos laisvės
spindesio - aura."**

Sūnaus palaidūno sugrįžimas

**Kartą, prieš daugelį metų, mačiau vieną savo
mokinį einantį priešinga kryptimi**

**Suprasdamas neišvengiamas jo veiksmų
pasekmes, bandžiau įtikinti jį, pasitelkdamas visas
logines priemones, atsisakyti savo veiksmų, bet
supratau, kad niekuo negaliu jam padėti.**

Nes jis ketino eiti blogio keliu

Galiausiai sau pasakiau:

„Kadangi jis to nori, paliksiu jį ramybėje“

**Bet mano meilė ir rūpestis juo greitai sugrįžo, tad
atsisėdau po figmedžiu ir pradėjau jį įsivaizduoti**

**Su karštu entuziazmu nuolat jam siunčiau tokią
intelektualią žinutę:**

**„Dievas paprašė manęs paprašyti tavęs pakeisti
savo nuomonę apie tai, ką ketini daryti“**

**Vakare stiprus intuityvus jausmas, kurį jaučiau
kūne ir mintyse, paskatino mane patikėti, kad jis iš
tiesų grįžta.**

**Staiga pasirodė „sūnus paklydėlis“, grįžęs namo.
Jis pasveikino juos nusilenkdamas ir tarė:**

**"Visą dieną, kur beeičiau ir ką bedaryčiau, mačiau
tavo veidą." Ką tai reiškia?**

Aš atsakiau: „Dievas tave šaukė per mane. Tai buvo Jo kvietimas, ne mano.“

Mano troškimas nebuvo motyvuotas savanaudiškumo, bet buvau pasiryžęs neišeiti

Ši vieta liks atidaryta iki jūsų grįžimo

Toks dizainas gali atnešti didžiulių pokyčių. Tai tikrai nuostabi jėga!

Kai nusistatote kryptį ir nusprendžiate tęsti savo kelią, turite suaktyvinti savo valią ir dėti praktines pastangas, ir tada pamatysite, kad visi sėkmės elementai ateis pas jus iš ten, kur žinote, ir iš ten, kur nežinote.

Tavo valioje, įkrautoje dieviškos energijos, slypi atsakymas į tavo maldas

Kai panaudoji tą valią, atveri langą, pro kurį gauni atsakymą į savo maldas.

Tai mano paties patirtis. Anksčiau bandžiau daryti kai kuriuos dalykus vien tam, kad išbandyčiau savo valią, bet dabar to nedarau, nes iš anksto žinau rezultatą: viskas, ko noriu, pasiekama Visagalio Dievo dėka.

Iš knygos „Žmogaus galutinis tikslas“

Padarykime Dievą savo sielų ganytoju

Ir dieviškoji šviesa yra žvalgas

Ant tamsių gyvenimo takų

Jis yra kelrodė šviesa sumaišties naktimis

Ir tikrumo saulė budrumo valandomis

Ir kelrodė žvaigždė žemiškosios egzistencijos tamsos jūroje

Prašykime Jo pagalbos ir ieškokime Jo įkvėpimo

Nes pasaulis ir toliau kils ir krits

Jos įvykiai audringi kaip siautėjančios bangos

Iš kur gausime nurodymų?

Tai ne mūsų nepastovių, šališkų įpročių dalis

Nei iš mūsų aplinkos, kuriai daro įtaką

**Nei iš mūsų šalių, nei iš mūsų pasaulio
Tai veikiau yra vedančios tiesos balsas
Trykštantis iš sielos gelmių
Kiekvieną akimirką galvoju tik apie Dievą
Aš jam atidaviau savo sielą
Aš jam patikėjau savo širdį
Savo meilę ir ilgesį nukreipiau į jį
Niekuo neturėtume pasitikėti labiau nei Dievu
Ir kad turėtume pasitikėti tais, kurie apreikš Jo
šviesą**

**Ta šviesa yra mano vadovas
Tai mano išmintis ir mano meilė
Nenugalima jėga
Ir tiesa, kurios neįmanoma pranokti
Dabar ir amžinai**

**Yra žmonių, kurie mąsto taip kraštutiškai, kad
tiki, jog norint pasiekti sėkmės gyvenime, jie turi
dirbti kaip mašina be perstojo.**

**Kita vertus, yra žmonių, kurie yra ne mažiau
ekstremalūs nei jie, nes vos tik susidomėję dvasiniais
dalykais, jie praranda norą visko kito, ir tai yra
klaidinga pozicija.**

**Pavyzdžiui, jie tiki, kad nereikia daryti nieko, kas
reikalauja didelio susikaupimo ir fizinių pastangų, ir
pataria laikytis asketizmo bei atsisakyti visų
materialinių dalykų. Tačiau toks požiūris maskuoja
intelektualinę sąstingį.**

Po netikro dvasingumo skraiste

**Pastebėjau, kad puikūs mokytojai labai domisi
pasauliu, bet neturi prie jo jokio prisirišimo. Kai mano
mokytojui duodavo ką nors gražaus, jis tuo
rūpindavosi ir saugodavo, bet jei kas sulūždavo ar
būdavo sugadinta, jis nusijuokdavo ir sakydavo:
„Mano susidomėjimas juo baigėsi, nes tai užėmė per**

daug mano dėmesio“. Jis buvo atitolęs, nes nebuvo prie jo prisirišęs.

Jaučiuosi lygiai taip pat, kaip vertinu tai, ką man duoda Dievas, bet nesiilgiu to, jei prarandu.

Kartą kažkas man padovanojo gražų palatą su kepure, ir tai buvo brangus komplektas, mielai juo rūpinausi ir saugojau nuo plyšimo ir išsitepimo, kol man jis įgriso ir pasakiau: „O Dieve, man nereikia šito vargo!“

Vieną dieną nuėjau į salę Los Andžele skaityti paskaitos ir vos atvykęs bei pradėjęs nusivilkti palatą, išgirdau dievišką balsą sakant: „Pasiimk su savimi visus daiktus, kurie yra palato kišenėse“. Taigi aš taip ir padariau.

Po paskaitos grįžau į palatų saugyklą ir radau, kad palatas - tegul jus Dievas saugo - dingo.

Labai dėl to nusiminiau, tad kažkas pasakė: „Nesijaudink, nupirksime tau kitą palatą“. Pasakiau: „Nesijaudinu dėl to, kad pamečiau palatą, o dėl to, kad žmogus, kuris paėmė palatą, nepaėmė ir kepurės, kuri puikiai dera prie palato“.

Negalime leisti emocijoms mūsų valdyti. Kaip žmogus gali būti laimingas, jei jam rūpi tik drabužiai ir kiti daiktai?

Tai nereikia, kad reikia nedėvėti švarių ir tvarkingų drabužių, nevalyti ir netvarkyti namų, o būti pernelyg prisirišusiam prie šių dalykų ar jais neapsėstam.

Kartą buvau pakviesta į vakarienę, kuri buvo labai elegantiška ir gerai sutvarkyta. Vakarienė man labai patiko, bet mūsų šeiminiškai buvo labai nervingi, bijodami, kad viskas gali nepavykti pagal planą, ir dėl to sugadino atmosferą savo nerimu.

Pernelyg jautrūs žmonės dažnai jaučia kitų nerimą ir diskomfortą. Kodėl jaučiame baimę ir nerimą?

**Turėtume daryti viską, ką galime, tada ilsėtis ir leisti
ilsėtis kitiems. Turėtume leisti viskam vykti natūraliai,
neverčiant jo verstis, ir tada aplinkiniai taip pat ras
ramybę.**

Parmenidų derlius

**Už žmogaus valios slypi dieviškoji valia ir neriboto
kosminės energijos srauto tikslas**

**Tai skirta parodyti viską, kas gyvenime gera ir
naudinga.**

**Dėl šios priežasties tas, kuris išlieka tvirtas ir
atitinka aukštesnę valią, su Dievo pagalba pasieks
sėkmę.**

**Valia - tai energija ir noras, nukreipti į konkretų
tikslą.**

**Nieko neįmanoma padaryti be valios; iš tiesų, net
paprasto judesio kasdieniame gyvenime neįmanoma
atlikti nenaudojant valios.**

**Dauguma žmonių daro nebūtinus dalykus ir
nesutelkia savo pastangų konstruktyviai**

**Noras skiriasi nuo valios, nors noras gali būti
valios katalizatorius**

**Ugdant valią, pirmiausia reikia turėti ryžto ir
pasitelkti suvokimą, išvalgumą bei išmintį.**

**Po to seka mokymai ir sąmoningas valios
panaudojimas norimam tikslui pasiekti.**

**Kelionė ir pastangos turi tęstis tol, kol bus
pasiektas tikslas**

**Kai pasiryžtama pasiekti kilnų tikslą, tampa
netinkama nustoti bandyti**

Arba jis gali pasiduoti nepalankioms aplinkybėms

**Kai sąmonė darniai dera su aukštesniąja valia ir
mintimi, o valia be pertrūkių sutelkta į konkrečią
idėją, valios jėga bus persmelkta beribio ir
neišsenkančio kosminio aktyvumo.**

Žmogaus valia, valdoma nežinojimo ir troškimų, sukelia skausmą ir bėdą jos savininkui

Norint patirti tikrą laimę, geri troškimai turi nugalėti blogus, o valia turi būti nukreipta teisinga linkme, tiesos šaltinio ir viso gėrio ištakų link.

Kodėl žmogus turėtų susilaikyti nuo melagingų parodymų? Nes melas skatina veidmainystę ir apgaulę.

Išdavystė yra viena didžiausių nuodėmių Dievo akyse. Melagingai kaltinti ką nors dėl asmeninės naudos arba iš keršto troškimo yra melagingų parodymų forma. Jei visi laikytųsi šios praktikos, tarp žmonių įsivyrautų chaosas ir anarchija.

Klausymasis melagingų parodymų prieš kitą asmenį yra pritarimas melagingam liudytojui ir dalyvavimas jo gėdingame elgesyje, ir tas klausymasis bei pritarimas neišvengiamai virs vidiniu emociniu konfliktu, kuris drasko sielos ramybę ir sutrikdo gyvenimo ramybę.

Net jei tai laikinai pateisinama, veiksmas galiausiai atsigręs prieš save ir sukels kančią bei psichologinį skausmą, kuris sutrikdys sąmonę ir grauš sąžinę.

Pavydas taip pat turi žalingų ir skaudžių pasekmių, nes jis sukelia asmenines kančias pavydžiui žmogui, nes mintys ir jausmai, kuriuos žmogus išleidžia, jam sugriš.

Tas, kuris duoda meilę ir altruizmą, mainais gaus meilę ir altruistinį elgesį, o tas, kuris skleidžia godumo, savanaudiškumo ir pavydo mintis, lygiai taip pat užsitrauks šiuos dalykus sau.

Kodėl žmogus neturėtų vogti?

Koks būtų pasaulis, jei visi gyventų vogdami, plėšdami ir šantažuodami turtą? Tokiu atveju būtų vykdomi patys žiauriausi ir žiauriausi nusikaltimai.

Vyktų nuožmi kova siekiant apsaugoti turtą ir susigražinti pavogtas prekes.

Vagystė yra veiksmas, prieštaraujantis socialinėms normoms ir atimantis iš kitų jų teises, todėl jis prieštarauja egzistencijos dėsniams, o visuomenės neturi tinkamų priemonių ir veiksmingų metodų susidoroti su nusikaltėliais.

Kai vagys įkalinami, jų seni įpročiai gali dar labiau išsišaknyti, be to, jie gali įgyti naujų blogų įpročių bendraudami su kitais nusikaltėliais. Jei taip atsitiks, paleisdami jie jausis daug blogiau nei prieš patekdami į kalėjimą.

Prašome Tave, Viešpatie, palaiminti mus, kad negirdėtume blogio, nematytume blogio, nekalbėtume blogio ir nekvėpuotume blogiu.

Mes nei liečiame blogio, nei jaučiame blogį, nei galvojame apie blogį, nei sapnuojame blogį

Jėgos, kurias naudojame kiekvieną dieną:

Mūsų jutiminiai suvokimai

- ir mūsų jausmai

- ir mūsų intelektas

Visa tai pasiskolinta iš Dievo, ir mes negalime gyventi nė sekundės be Jo.

Tačiau, nors ir naudojames Jo dovanomis, negalvojame apie Jį taip, kaip turėtume, ir neskiriame Jam dėmesio, kurio Jis nusipelno.

Veikiau mes siekiame juslinių malonumų ir žemiškų ambicijų, visiškai derindamiesi su materialiuoju pasauliu ir būdami su juo visiškai susiję.

Tai yra visų mūsų skausmo ir kančių priežastis

Dievas sukūrė mus pagal savo paveikslą, todėl negalime patirti tikrosios laimės skonio, jei neatrasime Jo buvimo mumyse ir neparagausime Jo palaimos nektaro savo sielose.

**Taip pat negalime turėti palaimintos galios,
reikalingos valia gauti tai, ko mums reikia kasdien**

**Kol nesuvokiame, kad Dievas yra tos stiprybės
šaltinis, turime Juo pasikliauti ir į Jį kreiptis.**

**Su dėkingomis širdimis už visas palaimas,
kuriomis Jis mus liejasi nenutrūkstamu srautu**

**Jei būsite dėkingi, tikrai sustiprinsiu jūsų
palankumą.**

**Kai mūsų širdys perpildytos dėkingumo
Dosniausiam Davėjui, jos tampa šventomis Jo
šlovingos artumo šventyklomis, ir tai yra didžiausias
pasiekimas, kokį tik galima pasiekti, nes gyvenimo
tikslas yra būti darnoje su savo Kūrėju, artintis prie Jo
ir Jį pažinti.**

**{Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo
teisumo, o visa tai bus jums pridėta}**

**Nuolat prisimindami Dievą ir galvodami apie Jį
maloniai, suprasime, kad Jis yra mūsų mylimas, kad
mes esame Jo išrinktieji ir kad turime dalį Jo dosnumo**

Palaimos, meilės, šviesos ir gėrio karalystė

**Kai apmąstome gausius Dievo palaiminimus, iš
kurių didžiausia yra galimybė pasinaudoti pasirinkimo
laisve einant teisingu keliu, kuris veda į atitikimą
aukštesniems tikslams ir dvasinės laimės pasiekimą,
kiekviena diena prisipildo atnaujinto vidinio
džiaugsmo, ir mes jaučiame palaimingą srovę,
tekančią į mūsų gyvenimą, todėl dėkingumas užpildo
mūsų širdis, o gyvenimas įgauna skonį ir prasmę.**

**Žmogus, kuris kontempliatyviu mąstymu gali
įžvelgti paslaptiškai veikiantį dieviškąjį dėsni,
niekada nenustoja šlovinti, dėkoti ir nuolankiai reikšti
prieš Tą, kuriam priklauso visa meilė, šlovinimas ir
dėkingumas.**

Prisiminkime Dievą, viso gėrio šaltinį, ir suliekime savo atminimą su nuoširdžia meile, sklindančia iš mūsų širdies gelmių.

Dievui, iš kurio teka gyvenimas, spinduliuoja meilė ir palaiminimai liejasi be paliovos

Su meile prisiminkime visus, kurie uždegė žvakę už žmoniją, pasėjo geras sėklas pasaulio dirvoje, skleidė šviesias idėjas, skatino gerus darbus ir kilnų elgesį.

Atverkime savo širdis meilei, padarykime savo protus imlius apšviečiantiems įkvėpimams ir prašykime Dievo pagalbos bei vadovavimo.

Tuo, apie ką galvojame ir ką darome

Baimė nuodija širdį

Žmogaus protas yra didžiulė energijos arba gyvybinės veiklos saugykla

Ši veikla nuolat naudojama raumenų judesiams, širdies, plaučių ir diafragmos veiklai, ląstelių metabolizmui, kraujo cheminėms reakcijoms ir motorinių jutimo organų (nervų) veiklai.

Be to, daug gyvybinės energijos išleidžiama mąstymui, emocijoms ir valiai.

Baimė silpnina gyvybinę veiklą ir yra vienas didžiausių aktyvios valios priešų.

Baimė spaudžia ir trukdo gyvybinei veiklai, kuri paprastai reguliariai teka link nervų, todėl jie atrodo tarsi paralyžiuoti, kūnas tampa vangus, o jo gyvybingumas pastebimai ir reikšmingai sumažėja (baimė yra nervų blokatorius!).

Baimė nepadedą pašalinti baimės priežasties. Ji silpnina valią ir skatina smegenis siųsti trukdantį signalą kūno organams. Baimė nuodija širdį, sutrikdo virškinimą ir sukelia daugybę fizinių negalavimų.

Kai sąmoningumas išlieka sutelktas į Dievą, nieko nebijosite ir galėsite įveikti visas kliūtis ir trukdžius.

Su drąsa ir tikėjimu. „Noras“ yra energijos stokojantis troškimas, o „ketinimas“ - tai pasiryžimas ką nors padaryti: išpildyti norą ar troškimą. Tačiau „valią“ galima išreikšti taip: „Aš nenuilstamai dirbu, kol pasieksiu tai, ko noriu“.

Lavindami savo valią, galite išlaisvinti ir nukreipti gyvybinės veiklos jėgas, užuot troškę kažko, nedarydami to, kas būtina, kad tai gautumėte.

Turime neprarasti vilties, o suvokti, kad Dievas mums suteikia daugybę progų pagerinti savo aplinkybes, iškelti savo idėjas ir sukurti naujų bei naudingų dalykų sau ir kitiems gyvenime.

Jei nesame patenkinti savo gyvenimo būdu, turėtume ieškoti naujų būdų ir metodų, kurie suteiktų mums tam tikrą pasitenkinimą ir psichologinį komfortą

Turėtume pagalvoti apie tai, kas pagerintų mūsų aplinkybes ir suteiktų mūsų gyvenimui prasmę bei vertę, o tada tai įgyvendinti.

Skubiai reikia pakeisti sąmonę arba jos eigą.

Turime pasiryžti neleisti problemoms mūsų paveikti ir išvesti iš pusiausvyros, neleisti nerimui gadinti mūsų gyvenimo, užvaldyti jausmų ir sugadinti atmosferos.

Ir kad netaptume žalingų įpročių ir žalingų bruožų aukomis, kad būtume laisvi ir nevaržomi kaip paukščiai danguje

Žmonėms nereikia likti sustingusiems ir nekintantiems. Nuo sielos esmės reikia nuplėšti iliuzijos šydu, kad ji galėtų spindėti savo tyrumu ir stiprybe, atskleisdama kilnų spindesį, kurį Dievas suteikė žmonijai.

Dievas laimina geras pastangas, teisėtus siekius ir ryžtą siekti sėkmės

Už mūsų gyvenimų slypi Aukščiausiosios Dvasios galia, o už mūsų valios - Dieviškosios Valios kosminis vandenynas.

Esame neatsiejama to beribio vandenyno dalis. Kai jį pasiekiame ir jame plaukiame, mūsų sąmonė išsiplečia ir mes pajuntame savo didybę.

Galvojimas apie tai mus priartina, o apmąstymas veda prie to

Nuolatinės pastangos su juo suderinti savo gyvenimą suteikia mums žinių, ryžto ir energijos

Kasdienis sąmonės ruošimas atneša dieviškąją meilę ir dangiškus palaiminimus

Jis teka pas mus be perstojo ir dosniai dalijasi vandenyno lobiais

Kiekviename žmoguje slypi dieviška sąmonė, laukianti progos save išreikšti.

Ir ištrūkti iš siauro ir varžančio ego rūsio

Lygiai taip pat, kaip žmogus pabunda iš nerimą keliančio košmaro ir supranta, kad tai, ką matė, buvo tik sapnas, taip ir dieviškoji sąmonė skatina žmogų pabusti iš miego ir sumaišties košmaro, kad įgytų naują sąmoningumą ir tvirtą supratimą apie gyvenimo prasmę ir tikslą.

Jei norime patirti dvasinio pabudimo aušrą ir išvysti tikrumo šviesas, turime įsiklausyti į vidinį balsą

Mes reaguojame į jo raginimą. Turime pašalinti iš kelio iliuzijos akmenis ir nežinojimo uolas, kurios trukdo sielos progresui ir trukdo jos judėjimui.

Ir pasibelskime ilgesio ranka į pabudimo iš apatijos miego duris, kad galėtume įkvėpti palaimos vėjelio ir įnešti dangiškos energijos į kiekvieną savo mintį ir kiekvieną savo jausmą.

Ir kiekvienas mūsų darbas

Prašome Visagalio Dievo atverti mūsų sąmonėje sąmoningumo langus, pripildyti mus išminties šviesa, apsupti mus Savo meile ir apgaubti Savo amžina užuojauta.

Tarp tų, kurie atėjo pas mane, buvo žmonių, kuriems nuo pat pradžių, atvirai pasakiau, kad jų motyvai nebuvo pagrįsti, ir paprašiau juos pakeisti.

Keliems iš jų nepatiko tai, ką pasakiau, bet kiti sureagavo ir pasikeitė į gerąją pusę.

Veidmainystė neduoda gero rezultato, ir net išmintingiausi iš išmintingiausių negali nuslėpti to, ką atskleidžia jų akys.

Visa žmogaus istorija parašyta jo akyse

Jei norite sužinoti tikrąją žmogaus prigimtį, paprašykite Dievo, kad Jis jums atskleistų tikrąją to žmogaus charakterį

Kadangi nenorite būti apgauti, giliai širdyje pajusite tikrąją jos prigimtį ir jūsų intuicija neklysta.

Kalbėdami su savo draugu, turėtume žiūrėti jam tiesiai į akis ir kalbėti užtikrintai, užtikrintai ir teisingai.

Paspaukę kam nors ranką, turėtume perteikti jam savo meilės ir nuoširdumo magnetizmą ir stengtis jam padėti kiek įmanoma.

Žinių ieškotojas turi būti pozityvus ir lavinti savo dvasinį magnetizmą; tada Dievas suteiks jam galią padėti kitiems ir perduoti jiems palaiminančias vibracijas.

Galiu keliauti toliau nei tolimiausios planetos ir žvaigždės, bet visada būsiu tavo. Tavo pasekėjai gali ateiti ir išeiti, bet aš tave lydėsiu ir būsiu tavo amžinai. Mane gali blaškyti nesuskaičiuojamų išikūnijimų bangos ir jaustis vienišas bei paliktas, bet visada būsiu tavo.

Pasaulis, užsiėmęs tavo žaidimais, gali tave pamiršti, bet aš visada tave prisiminsiu. Mano balsas gali išblėsti, o aš galiu suklysti.

Bet savo sielos žodžiais šnabždėsiu: „Aš visada būsiu tavo“

Išbandymai, ligos ir mirtis gali mane sudraskyti ir nudeginti mano kūną, bet tol, kol mano atmintyje išliks vilties kibirkštėlė

Pažvelk į mano mirštančias akis, nes per jas aš tau pasakysiu: „Mylėsiu tave amžinai ir visada liksiu tau ištikimas!“

Tiesą sakant, atsakymus į visus savo klausimus gavau ne iš žmonių, o iš Dievo, viso dosnumo šaltinio.

Ir visų žinių šaltinis visatoje

Jis yra mano vienintelis gyvenimo įkvėpimas, ir kai kalbu, prašau Jo pripildyti mano žodžius savo galia, tiesa, meile ir šviesa. Jaučiu, kaip mane užlieja džiaugsmo bangos, nes Jo didžiausia meilė liejasi į sielą kaip švelnus vėjelis karštomis dienomis ir jos liejimas tęsiasi galingai dieną ir naktį, savaitę po savaitės, metus po metų, todėl nežinai, kur pabaiga.

Žmonės mano, kad jiems reikia meilės ir turto iš žmogiškų šaltinių, bet už kiekvienos meilės ir už kiekvieno turto slypi

Dieviškoji meilė, kuri nekinta, ir dvasiniai turtai, kurių negalima išmatuoti žemiškais turtais. Kas suvokia, kad Dievas yra visos meilės, palaimos ir malonės šaltinis, tas tai atras ir bus nepaprastai laimingas.

**Daugiau meistro Paramhansos Joganandos mokymų ir
apmąstymų**

**Nuoširdumas yra dvasinio kelio kertinis akmuo
Tai veikiau yra ramstis, ant kurio grindžiamas sielos
.ryšys su jos Kūrėju**

Tai reiškia atsigręžti į Dievą su visišku pasitikėjimu

Mes su juo kalbamės atvirai ir asmeniškai
Paprasčiausia kalba – širdies kalba
Prašome jo mums padėti
Kad galėtume Jo link siekti ir Juo pasikliauti
Kad nuramintų mūsų širdis
Ir tai išlaisvina mus nuo kančios ir nevilties
Ir nuo visko, kas gali stoti mūsų kelyje
Jis bando mus atitraukti nuo mūsų dvasinio tikslo
Galiausiai
Visiems mūsų bandymams ir eksperimentams yra
vienas tikslas
Tai motyvuoja mus daryti viską, ką galime
Mes patikime reikalus Dievui
Ir koks laimingas tas, kuris turi šį supratimą
Be jo gyvename konfliktuose ir nesantaikoje
Nežinodamas priežasties
Bet dvasiniame kelyje
„Žinome, kad sunkumai, su kuriais susiduriame
Jo tikslas – padaryti mus nuolankius Dievo akivaizdoje
Ištuštiname savo mintis ir jausmus
Nuo netikro pasididžiavimo ir iliuzinės didybės
Kad Dievas mus pripildytų savo šviesa, išmintimi ir meile
Tame savęs paklusnume Dievui
Saldus ryšys slypi tame
Prisiminkime, kad tol, kol dominuoja „aš“ jausmas
Yra polinkis atsiriboti nuo Dievo
Tikėdami, kad turime pakankamai stiprybės ir išminties
Kad galėtume stovėti ant savo kojų be atramos
Mes patys sprendžiame savo problemas
Bijome, kad jei pasiduosime dieviškajai valiai
Kad nebūsime patenkinti tuo, ką Dievas mums siunčia
Tai įrodymas, kad trūksta tikėjimo Dievu
Bet anksčiau ar vėliau
Turėsime atsigręžti į Dievą
Kiekvienas žmogus savo gyvenime atras šią tiesą

Nebent jis jau būtų tai atradęs
Tai nėra atgrasanti ar neigiama mintis
Saldžiausias egzistencijos malonumas yra
Jausmas, kad esame Jo akivaizdoje
Saugu ir apsaugota nuo gyvenimo netikėtumų ir laiko
smūgių
Tokia yra nuolankumo prigimtis ir nuolankiojo bruožas
Ir ten slypi tikroji dvasinė stiprybė
Ir nuoširdumo didybė
Ir meilės gilumas
Ir pasitenkinimo bei paklusnumo grožis
{Ne mano, Viešpatie, bet Tavo valia}
(Mes pasitikime Dievu)
Kad prisiliestume prie savo dvasinės prigimties
Turime stengtis savo gyvenime parodyti aukštesnį
sąmoningumą
Kai ištinka sunkumai, turime sau priminti
Kad nesame silpni ir kad turime tinkamus įrankius su tuo
susidoroti
Negalime leisti, kad pareigos ir problemos sutrikdytų
mūsų ramybę
Tai atima mūsų ramybę
Atėjome į šį pasaulį tam, kad tobulėtume
Mūsų dvasinio potencialo tyrinėjimas
Nenirti į tamsias iliuzijų jūras
Kuris susijęs su nesuskaičiuojama rizika
„Jei norime pažinti savo dvasinį „aš“
Turime būti sąžiningi su Dievu ir su savimi
Ir nuoširdūs bendraudami su žmonėmis
Ir tegul tai būna stipriausias troškimas mūsų gyvenime
Tai yra apie mūsų dieviškojo šaltinio atpažinimą
Iš Jo esame kilę ir pas Jį turime sugrįžti
Nesvarbu, kiek laiko praleidome susvetimėjimo
pasaulyje
,Net jei atmosfera atrodo niūri ir niūri

Turime išlaikyti savo tikėjimą
Kad saulė vėl pakils
Ir kad gėris gyvenime nusveria blogį
Meilė stipresnė už neapykantą
Ir tie, kurie eina teisingu keliu
Jie atvyks, nesvarbu, koks ilgas atrodo atstumas ir koks
toli yra kelionės tikslas
Ir jei rūpesčių daugėja
Tai turi būti išsklaidyta mylint Dievą ir bendraujant su
Juo

Per nuoširdžią maldą
Ir prašydami jo sustiprinti mūsų ryžtą
Tai padeda mums ištaisyti savo gyvenimo eigą
Į maldą bus atsakyta padrąsinančiais blyksniais
Debesys išsisklaidys ir horizontas vėl atrodys giedras
Susidorojimas su gyvenimo spaudimu
Vienas iš nuodugnių Dievo tyrinėjimų privalumų
Tai gebėjimas atsipalaiduoti
Kai sumažėja įtampa, sumažėja nerimas ir nerimas
Kai prarandame gebėjimą džiaugtis gyvenimu
Dalyvavimas sveikoje poilsio veikloje
Esame rimtesni ir nervingesni, nei turėtume
Siela, savo grynoje esmėje, nejaučia įtampos ar
nervingumo
Veikiau tai yra „ego“, kuris patiria tas būsenas
Neturėtume į viską žiūrėti pernelyg rimtai
Kad „ego“ intensyvumas sumažėtų, o jo gniaužtai
atlaisvintų
Žmonės dažnai kalba apie patiriamą spaudimą
Ir psichologinis stresas, kurį jie patiria dėl daugybės
reikalavimų svorio
Bet mes neturime leisti sau tapti aukomis
Bet kokio tipo sunkumams
Visada prisiminkime, kad Dievas mums davė stiprybės

Pakanka, kad įveiktume visus iššūkius, su kuriais
susiduriame
Sielai neįmanoma jaustis išsekusiai ir pavargusiai
Kūnas gali jausti nuovargį
Bet kai priskiriame sau fizinį silpnumą
Mes liekame įkalinti siaurame savęs rėmuose
Kai susiduriame su kliūtimis
Turime prašyti dieviškosios pagalbos
Įsitikinti save, kad su Dievo pagalba esame pajėgūs tai
įveikti

Ir kad tai yra katalizatorius, pažadinantis mūsų
snaudžiančias galias, kurios, pažadintos, geba
Susidūrus su įvairiausiais sunkumais ir problemomis
Ir kad mūsų tikroji prigimtis yra dvasia
Kurio esmė yra ramybė, tyla, ramybė ir ramybė
Ir kad šie palaiminti elementai yra mumyse
Tai neatsiejama mūsų dvasinės būties dalis
Žmogus yra dvasia, ir jo dvasios neįmanoma nugalėti
Nes jis yra nematerialaus pobūdžio
Kai turime šį sąmoningumą
Jaučiame tas jėgas, veikiančias mumyse
Jaučiame, kad judame į priekį ir darome pažangą
Mūsų pasitikėjimas Dievu ir savimi stiprėja
Sunkumų intensyvumas mažėja
Kad galėtume su tuo susitvarkyti
Konstruktyvus požiūris, pagrįstas pasitikėjimu savimi,
komfortu ir pusiausvyra
Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje
Šios mūsų žemiškos kelionės metu
Turime žinoti, kaip praplėsti savo akiratį ir sąmoningumą
Ir kaip galėtume geriau suprasti mus supančias ar
?patiriamas aplinkybes
Tada galėsime gyventi darniau

Ir sklandžiau bei saugiau bendrauti su žmonėmis ir
gyvenimu

Kai atidžiau pažvelgsime į pasaulio civilizacijas
Mes tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis
;Iškyla didelis vaizdas su susivėlusiomis linijomis
Įvairūs metų laikai, kruopštūs detalės
Mes pastebime, kad žmogus yra ir individualios, ir
socialinės prigimties tuo pačiu metu
Kiekvienas žmogus trokšta ir individualaus, ir socialinio
gyvenimo

Jis turi individualistines tendencijas ir norą priklausyti
grupėms ir klanams
Net senovėje

Yra įrodymų, kad ankstyvieji žmonės
Jis puoselėjo solidarumo idėją grupėse
Kasdieniam gyvenime pastebime pernelyg didelį
bendravimą su kitais

Didelės laimės tai neatneša
Per didelę izoliaciją taip pat neatneša laimės
Dievas nori, kad gyventume saiku
Ir sukurti pusiausvyrą tarp mūsų asmeninio ir socialinio
gyvenimo

Individualūs ir kolektyviniai žmonių principai kyla iš
aukštesnio šaltinio

Dievas yra Vienas, Amžinas Prieglobstis
Už žvaigždžių, visatos ir žmogaus minčių ribų
Už jausmų ir svajonių ribų

Tai pranoksta visus jausmus suvokimus
Jis yra Vienas, Unikalus, Būtybė Pats Savyje

Tobulas savo esme ir savybėmis
Kur nešviečia saulė

Mėnulis nepakyla
Nešviečia jokia ugnis

Veikia tai Jo dieviškoji šviesa, kuriai nėra lygių
Ten, anapus tamsos, nėra tamsos

Ir begarsė tyla
Ir nieko daugiau, tik sukurto
Yra amžinoji esmė
Kas yra egzistencijos ištakos
Ir visų galių bei būtybių šaltinis
Ir matomas, ir nematomas
Dievas sukūrė šią visatą taip, kad
Jis veikia pagal fiksuotą ir nekintamą dėsni
Jei pažeidžiame bet kurį iš visuotinių dėsnių, baudžiame

save

Kiekvienam, kas šoks nuo aukšto pastato stogo, bus
sulaužyti kaulai
Todėl negalime ignoruoti gravitacijos dėsnio
Nepatiriant pasekmių
Šiame pasaulyje
Žmonės gali laisvai elgtis
Bet tik ribotoje srityje
Ir jei jis pažeidžia dieviškuosius įstatymus
Jis nubaus save arba sunaikins save
Dievas nustatė tuos nekintamus įstatymus
Jis norėjo, kad tai būtų mūsų naudai
Nes be jo mes negalime rasti savo kelio šiame gyvenime
Dievas taip pat suteikė mums pasirinkimo laisvę ir įdėjo
mumyse sąžinę

Gebėti atskirti gėrį nuo blogio, naudingą nuo žalingo
Kai žmonės renkasi blogio kelius
Jie pažeidžia visuotinius Dievo įstatymus
Jie įjudina kosmines jėgas
Neišvengiamos pasekmės atsiranda
Dėl tų įstatymų pažeidimo
Taip darydami, jie baudžia save
Iš tiesų, Alachas visiškai neskriaudžia žmonių, bet}
{.žmonės patys sau skriaudžia
Bet tie, kurie laikosi jos įstatymų
Ir jie laikosi jo pasiūlymų

Jie gyvena taikoje
Ir per juos atsiveria įžvalgos akis
Jie žengia užtikrintais, tvirtais žingsniais
Jie jaučia, kad vaikšto saugiai
.Gyvenimo keliais
Mintis – didžiulė jėga tavo gyvenime
Jei žinotumėte, kaip ugdyti tą stiprybę
Ir naudokite ją teisingai
Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų mąstymą
Būkite atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie turi
neigiamų minčių
Ir pesimistinį požiūrį, kad jų silpnos idėjos neįsiskverbėtų į
jūsų protą
Nebent jūsų protas pasiektų tam tikrą stiprybės lygį
Kad kitų idėjos jo nesusilpnintų
Priešingai
Jis geba sustiprinti kitų idėjas
Ir siekiant sustiprinti jų pasitikėjimą savimi
Tie, kurie patiria nesėkmę, turėtų bendrauti su tais,
kuriems sekasi
Silpnesni turėtų bendrauti su tais, kurie už juos stipresni
O tiems, kuriems trūksta savitvardos
Juos turėtų lydėti tie, kurie pasižymi geru charakteriu ir
.savikontrole
Rijūnas turėtų valgyti
Su žmogumi, kuris geriau kontroliuoja savo apetitą
:Tada jis galės pasakyti
“Aš irgi galiu kontroliuoti savo apetitą,”
Kai priimi sprendimą ir pažadi sau jo laikytis
Neleiskite savo ryžtui susvyruoti, jei nutinka kas nors,
kas prieštarauja jūsų sprendimui
Toliau pasitikėkite savimi ir tikėkite, kad turite visas
reikalingas stiprybes
Pasiiekti tai, ko trokšti, kad ir koks neįtikėtinas tai
atrodytų

“Jei išoriškai sakai „Aš jai pasiruošęs
“Ir tu sau pasakei: „Aš negaliu
Taip darydami, sumažinsite minčių galią
Tai silpnina valią
Jums reikės valios, stipresnės už jūsų pačių
Kad ji būtų energinga ir įkvėpta ryžto bei ryžto
:Mano patarimas yra toks
Ugdykite valią
Mąstykite pozityviai
Pamatysite, kad jūsų fizinės, psichinės ir dvasinės galios
Dirbdami kartu kurdami ir formuodami kiekvieną jūsų
gyvenimo aspektą
Kad ir kaip norėtumėte
Skrusdėlė jaučia savo kūną
Jos aštrios akys mato ribotą lauką aplink save
Žmogus pažįsta savo kūną, aplinką ir šeimą
Ir dar kai kurie jam pažįstami dalykai
Kalbant apie universalų žmogų
Jis supranta, kad jo kūnas yra žmonių šeimos dalis
Jo mintis apima visatą fiziniiais ir protiniais matmenimis
Jis supranta, kad visa egzistencija slypi jo galvoje
Jei žmogus gali transformuoti savo sąmonę į dvasinę
ekstazę
Visata išnyks iš jo minčių
Nes būtent žmogaus mintys suteikia visatai realybės
įspūdį
Be minties visata neturėtų realybės
Žmonės įprato būti budrūs ir susitelkę į gyvenimo
problemas
Arba jis gali užmigti ir pamiršti pasaulį
Tačiau žmonija turi milžinišką potencialą, kurio dar
neišnaudojo
Ir jei sužinosite apie dvasinę ekstazę
Kaip atsikratyti kūno sąmonės ir nevalingos miego
sąmonės

Jis pabus aukščiausioje, palaimintoje sąmonėje
Kai žmogus gali išlikti budrus
Arba iš tiesioginio miego valia
Jis galės pasiekti aukštą sąmonės būseną
Jo malonumui nėra ribų
Jis patirs sąmoningo, savanoriško miego palaimą
Bet kada, bet kur
Nemirtingumo Drugelis pasakė
“Mano didesnis „aš
Gyvena kiekvienoje širdyje
Visose šalyse
ir mano stipri valia
Jis pulsuoja kiekviename kampe
Ir pažadina miegančiuosius
Su begaliniais eteriniais pasiūlymais
“Kalbant apie mano mažesnį „aš
Įkalintas laiko apribojimų turinčiame kūne
Drugelis vis dar savo žemiškajame kokone
dirvožemio klėjai
Dūrys užrakintos
Surištas tūkstančiu geležinių virvių
O mano nelaisvė siela
O jūs, kurie maudotės saulės šviesoje
Ir įkvepi gyvenimo eliksyrą
Ir jūs geriate gryną vandenį
?Ar svajojate turėti visus gerus dalykus, kurie egzistuoja
Ir tavo dydis mažas
?!Ir tavo širdis silpna
!Pabusk iš miego
Išskleisti
Išsitieskite
Atsinaujink
“Susivienykite su savo aukštesniu juo „aš
Ir tu tapsi
Amžinas drugelis

Atsparus apribojimams ir apribojimams
Savęs realizavimas
Adaptuotas vertimas: Mahmoud Abbas Masoud
Klausos ir regos aiškumas
Ne akis mato
Veikiau tai yra protas ir energija, kurie formuoja daiktus
Žmogus gali išsiugdyti klausymosi ausį ir regėjimo akį
Iš tiesų pasaulis yra visiškai kitoks, nei mato žmogus
Garsai, kuriuos jis girdi, yra tie, kurie patenka į
diapazoną
Vibracijos, kurias jis gali aptikti
Aiškiaregystė taip pat vadinama intuityvia klausa
Arba klausymasis per įžvalgą
Nes normali ausis negali priimti
Nesgirdimi garsai
Regėjimo ir klausos gebėjimai egzistuoja sieloje
Įmanoma pažadinti latentines galias visuose pojūčiuose
Treniruojančią protą ir lavinant jo pažintinius gebėjimus
Mūsų akių galia panaši į rentgeno spindulių
Tačiau mes negalime matyti objektų, pro kuriuos
.prasiskverbia rentgeno spinduliai
Nes mes dar nesame išvystę harmonijos su tuo vibracijų
lygiu
Mūsų sustiprėjusius pojūčius silpnina protinių galių
ribotumas
Aiškiaregystė atsiranda, kai gyvybinė jėga susiderina su
tam tikrais elementais
Skaidrios vibracijos Lygiai kaip rentgeno spinduliai
prasiskverbia pro sienas
Žmogaus akis turi tą patį gebėjimą ir tokio tipo regėjimą
."Tai vadinama „vizualiniu aiškumu
Galima patikrinti regėjimo aiškumo stiprumą
Kai akies regėjimo galia padvigubėja
Arba pakelkite viską persmelkiančios gyvybinės jėgos
vibracijų lygį

Tikroji aiškiaregystė nekenkia dvasinei pažangai
Priešingai, tai padeda perduoti arba transformuoti

sąmonę

Nuo fizinio lygio iki dvasinio lygio

Bet vaizdiniai, kylantys iš sąmonės

Tai kyla iš iliuzijos ir vaizduotės, todėl to reikia vengti
Ieškotojas turi išlaikyti sapnų išbandymus, kad pasiektų

dvasinio pabudimo būseną

Kur jis puikiai supranta, kad yra glaudžiai susijęs su

aukšto lygio

Jis yra čia ir jaučia gaivinančio džiaugsmo antplūdį, kuris

.persmelkia jo protą, sielą ir kūną

Visa materija yra intensyvus aktyvumas kitoje

vibracinėje tvarkoje

Dievo karalystė yra žmogaus viduje

Tačiau jis privalo tai parodyti konstruktyviu darbu ir

.tinkama refleksija

Negalime leisti, kad kas nors trukdytų mūsų pažangai

Savęs turi pasireikšti apvalant protą, gerinant moralę ir

giliai apmąstant

Dievas visada išklauso sielos šauksmus

Tačiau jo reakcija tokia subtili ir skaidri, kad kartais

.sunku ją suprasti

?Kas tęsia paieškas

Jis išlaiko savo dvasinį uolumą

Dievas bus surastas

Jo dalis bus didelė

Jo laimė didelė šiame pasaulyje ir pomirtiniame

gyvenime

Apsilankykite „Suida Yoga“ svetainėje ir meistro

.Paramhansos Joganandos „Facebook“ puslapyje

/ <http://wwwswaidayogacom>

<https://wwwfacebook.com/masteryogananda?ref=hl>

Turistas savo krašte

Tu esi džiaugsmo ir malonumų šaltinis
 Tu esi meilės esmė ir išminties brangakmeniai,
 .išsibarstę amžinybės laukuose
 Tu esi laisvė ir išsivadavimas iš visų iliuzijų
 Tu esi absoliuti vienybė, kuriai netaikomas
 susiskaldymas
 Tu esi universali sąmonė
 Tu esi pradžia ir pabaiga
 Ir galutinis tikslas, už kurio nėra jokio kito tikslo
 Aš esu turistas jūsų krašte ir keliautojas jūsų keliais
 Paimk mane už rankos ir vesk mano žingsnius
 .artimiausiais takais, vedančiais pas tave
 Džiaugiuosi galėdamas su tavimi susipažinti
 Tavo palaiminti sodai, pilni gardžių vaisių, šaukiasi
 manęs
 Aplankyti jų ir pasimėgauti gausiais jo vaisiais
 Kokie saldūs yra pažinimo vaisiai ir koks žavus jo
 !mistinis nektaras
 Norėčiau visada trokšti maitinančio, gaivinančio sielos
 vaisiaus
 Ir aš geriu iš ramybės vandenų, trykstančių iš šventos
 meilės upių
 Suteik man širdies tyrumą ir sielos ramybę
 Nuplauk mano būtį savo spindinčiais vandenimis,
 apvalydamas ją nuo visų nešvarumų ir purvo
 Ilgiuosi jausti tavo buvimą ir pamatyti tavo gražų veidą
 Visada įsivaizdavau jo nepaprastą grožį, ir mano siela
 troško jį pamatyti
 Pripildyk mano būtį dėkingumu ir įvertinimu už Tavo
 dosnią ranką ir gausias malones
 Tegul mano širdis plaka iš meilės tau tol, kol žiba
 žvaigždė ir plaka širdis
 Palaimink mano mintis, kad jos automatiškai kreiptųsi į
 Tave, kad jos būtų palaimintos Tave matant ir matant Tavo
 .grožį

Suteik man galimybę užfiksuoti tavo banguojančias
melodijas eterio platybėse
Mane apsvaigina dangiškos melodijos, kurių angelai
trokšta išgirsti
O, kaip norėčiau jausti tavo palaimintą dvasią
kiekviename savo būties atome
Ir maitink mano pojūčius savo dieviškuoju maistu, kuris
yra egzistencijos duona
Jame yra gyvenimo eliksyras ir amžinybės šaltinis
O, kaip norėčiau įkvėpti saldaus tavo buvimo vėjelio
Ilgesio ir aistros oazėse
Ir aš mačiau tavo meilės šviesas, šviečiančias ryškiai
Mano sielos danguje, kuris tavęs ilgisi
Kai kvėpavimas nurimsta, siela atranda ramybę
Sąmoningumo lygis kyla
Tai galima pasiekti meditacijos būdu
Ir stengiuosi išlaikyti raminamąjį poveikį
Minčių bangoms ir vidinės ramybės jausmui
Apmąstyti Dievą ir optimistiškai vertinti gerus dalykus
Jų pakanka, kad siela būtų pripildyta dieviškosios
dvasios galios
Žodžiai be dvasinės galios
Tai kaip šiaudai be grūdų
Todėl skaitydami turime apmąstyti prasmės dvasią
Ir sutelkti dėmesį į tai, ką tai siūlo
Pasiekti idėjų, slypinčių už prasmių, šaltinį
Dievas yra tyras visko, kas nuostabu ir naudinga, šaltinis
Jis yra Taikos Viešpats, kuris karaliauja ramių minčių
soste
Jis vadovauja švaraus ir garbingo žmogaus veiksmams
Ir jis pasiekia savo teisėtus siekius
Atverkime duris dvasinei ramybei
Tegul tylos angelai švelniai įeina
Mūsų verslo ir veiklos struktūra
Atlikime savo pareigas ramiai

Pripildytas ramybės ir ramybės dvasios
Ir už mūsų širdies dūžių pajusime dieviškosios ramybės
pulsą
Panagrinėkime eksperimentų ir bandymų sąvokas
.plačiau

Ar per idėjas, kurias skaitome naudingose knygose
Arba problemos, su kuriomis turime susidoroti
Arba filosofijos, nuomonės ir įsitikinimai
Arba dvasinė laimė
Įžengkime į savo giliausių minčių šventovę
Ir mes mėgaujamės tekančia ramybe
.Iš ramybės šaltinių

Pastaba: Galima pateikti daugybę pavyzdžių,*
ilustruojančių glaudų ryšį tarp žmogaus kvėpavimo dažnio ir
sąmonės būsenų pokyčių. Žmogus, pasinėręs į sudėtingą
mintyse vykstantį dialogą arba bandantis atlikti tikslias ir
sunkias fizines pastangas, automatiškai kvėpuoja labai lėtai.
Dėmesio sutelkimas priklauso nuo lėto kvėpavimo, o greitas
arba nereguliarus kvėpavimas lydi žalingas emocines
būsenas, tokias kaip baimė, nežabotas lytinis potraukis ir
pyktis. Beždžionė kvėpuoja 32 kartus per minutę, palyginti
su tik 18 kartų per minutę, kaip žmogus. Drambliai, vėžliai,
gyvatės ir kiti gyvūnai, žinomi dėl savo ilgaamžiškumo,
kvėpuoja žymiai lėčiau nei žmonės. Pavyzdžiui, milžiniškas
vėžlys, gyvenantis tris šimtus metų, kvėpuoja tik 4 kartus
.per minutę

Iš knygos: Indijos filosofija jogo gyvenime
Paramhansa Yogananda: Jogo autobiografija
Nes neįmanoma pasiekti jokių materialinių laimėjimų
Arba daryti pažangą bet kurioje srityje
Be dvasinės laisvės
Arba Dievo nurodymai ir išmintis
Pakelkime, pirmieji, paskutiniai ir visada
Padėkos ir dėkingumo Dievui eilės
Kad galėtume tobulinti savo darbą

Ir užbaigti tai kiek įmanoma geriau
Ir kad galėtume patirti pasiekimo džiaugsmą
Su atnaujintu energijos ir entuziazmo antplūdžiu
Su visa mano dėkingumu ir įvertinimu
Į viso gėrio šaltinį
Dėl Jo nesuskaičiuojamų palaiminimų
Kas mus užvaldo kiekvieną gyvenimo dieną
Mes dažnai manome, kad tie palaiminimai yra mūsų
teisė

Nors milijonai šio pasaulio žmonių to netenka
Kiekvieną kartą, kai dėkojame Dievui už Jo palaiminimus
Kuo daugiau gerumo ir palaiminimų gauname
.Jei būsite dėkingi, tikrai sustiprinsiu jūsų palankumą
{Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien}
,Prisiminkime, kad tas, kuris gyvenime pasiima viską
.Tačiau faktas yra tas, kuris nepataiko į taikinį
Nuoširdus dėkingumas suteikia vidinę ramybę
Tai suteikia džiaugsmo ir ramybės
Jaučiame Dievo artumą mums
Jo rūpestis mumis ir užuojauta mums
Jei taip gyvensime
Ir mes pasirinkome šį kelią
Pasieksime didingą būseną
Iš šviesaus, pozityvaus mąstymo
Ir jausmas būti arti Dievo
Tai nuostabus atvejis
Jame slypi ramybė, džiaugsmas ir atgaiva
Kai siela jaučia tą dvasinį ryšį
Džiaugsmo srautai teka link jos
Sklindant iš dieviškojo buvimo
Tada Dievas tampa svarbiausia tiesa mūsų būties
kontekste
Mes tampame geriau pasirengę susidoroti su
aplinkybėmis ir naujais įvykiais
Tokiu atveju meilė tampa realybe

Neapykanta yra gryna iliuzija
Nes Dievas yra meilė
Nėra esminio egzistavimo
Išskyrus Jį vieną šiame egzistavime
Sapnai ir iliuzijos
Po žemiškų vilčių antklode ilgai gulėjau
Sapnavau, kad sėdžiu didingame, prabangiam soste
Mano veidą puošė šypsenų puokštė
Tačiau juoko ir džiaugsmo akimirkos truko neilgai
Vietoj to, jie nudžiūvo ir išsibarstė vienas po kito
Tada pamačiau save apvyniotą suplyšusiais skudurais
Ir ištiestas ant atšiaurių skurdo uolų
Didelių sunkumų ir kančios gniaužtuose
Aš graudžiai verkiau
Bet mano ašaros riedėjo
Ir nėra kam pažiūrėti ar paguosti
Pasaulisėjo priešais mane ir žiūrėjo į mane pašaipia tyla
!Mano širdis šaukėsi, prašydama Tavo pagalbos, o Dieve
Ir kai mano nepaliaujami maldavimai pasiekė tavo
gelmes
Ji pagaliau mane pažadino
Ir su neapsakomu džiaugsmu jaučiausi saugus ir
užtikrintas tavo akivaizdoje
Tolyn nuo painių ir gluminančių dichotomijų gniaužtų
O Viešpatie, norėčiau, kad pažadintum visą žmoniją
Iš besišypsančių turtų svajonių ir verkiančio skurdo
!pasaulio
Išlaisvink juos, o Svajonių Kūrėjau, nuo baisių mirties
košmarų
Ir atnaujinkite kartu su jais amžinybės suvokimą
Ir palaimink juos, kad per ilgalaikę ramybę jie galėtų
– suvokti
Žemiškosios apgaulės siaubai
!Jie tėra svajonės ir iliuzijos
Aukščiausi įkvėpimai

O dieviškasis Kūrėjas

O Visatos Viešpatie

O Tu, kuris valdai ir įvedi planetas, žvaigždes ir galaktikas į priekį,

Jūsų teisingas valdymas suteikia laisvą valią ir pasirinkimo laisvę jūsų piliečiams, o tai padės jiems tobulėti ir priartėti prie jūsų šventų principų bei idealų.

Tu suteikei mums amžiną laisvę ir pasėjai mummyse visuotinės sąmonės sėklas. Deja, mes savo visuotinę sąmonę įkalinome už savanaudiškumo, neapykantos, siauro mąstymo ir aklo fanatizmo grotų.

Viešpatie, padėk mums savo šilta meile ir brolišku supratimu ištirpdyti visas dirbtines, ledines kliūtis ir barjerus tarp mūsų ir kitų.

Padėk mums budriai sąžinei, sveikam nuovokumui ir savikontrolei žengti gyvenimo keliais

Ir palaimink mus, kad padaugintume savo dvasinį turtą ir empatišką užuojautą, išplėsdami savo nacionalinės meilės ratą, įtraukdami visus žemės gyventojus, nepriklausomai nuo spalvos, klasės, lyties ir įsitikinimų.

Visatos Viešpatie, gerbkime ir branginkime visų laisvai gimusių žmonių nepriklausomybę

Ir palaimink mus, kad galėtume kurti vieningą pasaulį ir išrinktum tave savo dvasiniu vadovu visam gyvenimui

Iš sielos gelmių

O Viešpatie, leisk mano ilgesio žarijai įžiebti

Tavo šventas buvimas visada šalia

Savo ilgesiams pastatiau šventyklą

Kiekvienoje mano idėjoje

Gal galėtumėte mane aplankyti?

Ir tu atsisėdai mano meilės soste tau?!

**Tegul mano mintys seka tavo išmintingais
patarimais**

**Tegul tu esi didžiausias džiaugsmas mano
gyvenime**

**Nuo mąstymo apie Dievą ir apmąstymo apie Jį
vartų**

**Įžengsiu į Tvarios Taikos Šventyklą
Šiandien uždegsiu ryšulėlį pagalių, kurie
simbolizuos rūpesčius ir baimes**

**Kad apšviestų Dievo šventyklą mano sieloje
leškosiu Dievo savo sielos vienatvėje
Ir aš karštai melsiuosi, kol mano širdis plaks iš
meilės jam**

**Ir jaučiu Jo atsakymą į mano maldas
O, jei tik mano gyvenimo kibirkštis galėtų susiliesti
su Dievo saule**

**Ir tai žiba visų gerumą mylinčių akyse
Aš apšlakstysiu karų draskomą pasaulį
Su mintimis apie ramybę ir meilę
Įžengsiu į dieviškąją šventovę
Ir aš prisiliečiu kosminę sąmonę
Per kontempliacijos džiaugsmą ir dieviškąją meilę
Dieviškoji apsauga mane supa visada ir amžinai
Ir Dievo šviesa mane lydi ir išsklaido aplink mane
esančią tamsą**

**Kol vaikštau Jo vadovaujančioje šviesoje,
nesuklupsiu**

**Nenukrypsiu nuo teisingo kelio
Gyvos emocijos
O Egzistencijos Dvasia ir Visatų Valdove
Tu esi už mano žvilgsnio, pro kurį matau tavo
tariamą grožį**

**Ir už ausies, kuria klausausi žemiškų garsų
mišinio**

**Tu esi už mano prisilietimo, kuriuo jaučiu daiktus
tavo žemiškame pasaulyje,**

**Ir už gamtos šydo, slepiančio tavo gražų veidą
Matau tave raminančiame gėlių žvilgsnyje
Ir aš ragauju tave maistingo maisto skoniu
Jaučiu tavo dieviškąją esmę ir amžiną saldumą
Visuose geruose dalykuose ir stebukluose, kurie
egzistuoja**

**Meldžiuosi Tau, Viešpatie, ir Tu esi už mano
drebančio balso**

**Ir už savo proto, su kuriuo meldžiuosi
Tu esi už mano giliausių jausmų ribų
Už mano šventų minčių ir siekių bei ilgesio tavęs
Tu esi anapus mano apmąstymų ir anapus mano
švelnios meilės!**

**O, jei tik išnyrėtum iš už žmogiškų emocijų šydo
Ir kvapą gniaužiantys gamtos peizažai
Atverk mano dvasines akis, kad galėčiau matyti
tave tokį, koks esi!**

**Gyvenimas be Dievo yra nepilnas
Kai užmezgame ryšį su Dievu, intuityvus
supratimas įkvėps mus ir ves mus visame kame, ką
darome**

**Turime sąmoningai turėti tą palaimintą galią, kuri
slypi mumyse; mums tereikia ją atskleisti.**

**Pastebėsite, kad ši jėga veikia visame kame, kad
pagerintų jūsų aplinkybes ir palengvintų jums
reikalus. Kai susijungsite su šia jėga, jūsų gerovė
pulsuos kosmine energija, o mintys taps
rafinuotesnės, sutelktesnės, aštresnės ir
skvarbesnės. Suprasite, kad jūsų sielos yra Dievo
gyvosios tiesos ir Jo neišsenkančios išminties indai.**

**Dievas yra sveikatos, klestėjimo, išminties ir
amžino džiaugsmo šaltinis. Kai mes bendraujame su
Juo, mūsų gyvenimas tampa pilnavertis ir prasmingas.**

Gyvenimas be Dievo yra nepilnas. Turime galvoti apie tą aukščiausią galią, kuri suteikia mums gyvybę, energiją ir išmintį.

Turime melstis, kad ši tiesa tekėtų į mūsų protus, ši stiprybė - į mūsų kūnus, o šis nesibaigiantis džiaugsmas - į mūsų sielas.

Už užmerktų akių tamsos slypi nuostabios visatos jėgos ir visos geros sielos bei kilnios dvasios

Ir begalinė sielos sferų platybė

Jei apmąstysite, suvoksite absoliučią tiesą ir pamatysite jos nuostabų darbą savo gyvenime ir visame, kas nuostabu ir šlovinga kūrinijoje.

Ilgesio takais.

Dievas mane šaukia

Per atviras sielas

Ir geros širdys, pulsuojančios iš meilės

Ir jis kupinas tikėjimo

Kiekvienas geras darbas, kurį atliko mokinys

Jo sąmoningumas yra vienu žingsniu arčiau

Nuo kosminės sąmonės slenksčio

Leisk man įeiti vidun, Viešpatie

Kad pamatyčiau tavo dievišką grožį

Ir esu palaimintas matydamas tavo spindinčias šviesas

Jei mano gyvenimą veda Tavo dieviškoji išmintis

Todėl mano pastangas tikrai vainikuos sėkmė

Aš neklysiu

Palaimink mane, Viešpatie, kad mano regėjimas būtų aiškus

Mano siela apvalyta

Tada jis išvydo tikrumo saulę

Ir man malonu žinoti tiesą

Šiandien pamiršiu praeities sunkumus

Susidursiu su dabartimi ir ateitimi

Drąsiai ir užtikrintai, su Visagalio pagalba

**Įkrausiu savo kūną kosmine energija
Ir aš aplaunu savo būtį dieviškosios sąmonės
gydančia šviesa**

**Kaip kosminis ūkas
Ramybė užpildo mano sąmonę
Ir jis jautė begalinį Dievo buvimą
Viešpatie, apšviesk mano išvalgą
Pripildyk mano protinį indą
Su supratimu ir žiniomis
Tegul tavo meilės šviesa šviečia
Mano gyvenimo keliais
Mėlynųjų salų salyne**

**Iš savo balkono žvelgiau į vakarus ir vaizduotės
sparnais pakilau iki tolimo horizonto krantų. Dešinėje
ir kairėje pamačiau dvi kalnų grandines, kurios
netrukus nusidažė paslaptingu violetiniu atspalviu.**

**Kai vėl pažvelgiau, nematoma ranka juos apgaubė
tamsiai mėlynu šydu. Už manęs plytėjo Gvadalacharos
miestas, skendintis prieblandoje. Rytinis dangus
dabar buvo nusidažęs švelniai rožine spalva.**

**Žvelgdamas į priekį, mano akys išvydo magišką
mėlynų salų miestą, plūduriuojantį auksiniame ežere.**

**Šiame magiškų mėlynų salų salyne iškilo didžiulė
mėlyno kalkakmenio kalva, apsupta pilkai baltų
vulkaninių debesų, iš kurių sklido ugningos raudonai
auksinės lavos geizeriai, įstrižai tarsi vaivorykštė
krentantys link ramaus ežero. Intensyvios auksinės
liepsnos gaubė mėlynas salas liepsnojančiomis
šviesos aureolėmis.**

**Mėlynoji viršukalnė ir jos ugninė karūna tarsi
dvyniai atsispindėjo to tylaus auksinio ežero
paviršiuje. O tolimame dešiniajame krašte mirgėjo
mažas, ramus ežeras, prisiglaudęs prie vienos iš
mėlynųjų salų krūtinės tarsi pilnatis, plaukianti tarp
debesų bangų.**

Ilgai klajojau saulėlydžio ir mirazą primenančių debesų mieste, plūduriavau ežero paviršiuje su subtilia auksine šviesa. Ir kokie nuostabūs buvo tie auksiniai vandenys, nusėti raudonų ledo sankauptų, išsibarsčiusių į visas puses iki amžinybės krašto.

Maniau, kad šviesos būtybės yra geros sielos šioje žemėje ir, sėkmingai įveikusios visus gyvenimo išbandymus, joms leidžiama linksmintis ir įkūnyti savo svajones taip, kaip jos panorėjo.

Kiekvieną saulėlydžio dieną tos būtybės sustiprindavo savo dangiškus sapnus eteriniuose miestuose, apsuptuose auksinių jūrų ir ežerų.

Ten ir už liūdesio gnaužtų ir anapus šio žemiškojo pasaulio spąstų su visomis jo tragedijomis ir skausmais

Ten, anapus erzinančių dalykų, tos būtybės kvėpavo raudonomis šviesomis, gėrė oranžinius spindulius, judėjo tolyn, artinosi, klajojo ir plaukiojo tarp įvairiaspalvių šviesų.

Čia tos būtybės akimirksniu įgyvendintų savo svajones ir įkūnytų savo fantazijas taip, kaip panorėtų, o tada savo nuožiūra ištirptų ir išnyktų.

Čia ji mėgavosi pasitenkinimo ir pasitenkinimo lobiais ir dosniai pildė visų, kurie ją aplankydavo jos nuostabiame, magiškame pasaulyje, svajones.

Čia ji neprivalėjo laukti ir trokšti kaip žmonės, kad jos svajonės išsipildytų ir norai būtų įgyvendinti, bet ji svajojo taip, kaip norėjo, ir savo noru įgyvendino visas tas svajones ir norus.

Tas saulėlydžio miestas Svajonių salose buvo viena iš mano svajonių, kurios tūnojo pasąmonės raukšlėse, ir šiandien ji išsipildė visais įmanomais būdais!

Iš tiesų, aš mačiau paslėptus savo sielos lobius ir lobius, ir jų šviesa mane užvaldė, o jų spindesys mane apakino!

**Paramehansiat: Dieviškosios ekstazės spektrai
Nuolankumas, Viešpatie, yra patikimiausias kelias
Kad gaučiau Tavo dieviškojo gailestingumo lietų
Pasitikėsiu tavo dievišku teisingumu ir tiesos principais**

Suprasdami, kad atsiliepiate į meilės kvietimą ir širdies troškimus

**Glaudžiai bendradarbiaujant su jūsų bendra valia
Ir su mano absoliučiu tikėjimu tavimi
Priimsiu tavo pagalbą ir jausiuosi arti tavęs
Šiandien atliksiu savo pareigą tau
Lygiai taip pat, kaip aš vykdu savo
įsipareigojimus pasauliui**

**O Didžiausias Mylimiausias
Tu esi eterinis aidas, aidintis širdžių šventovėse
Ir tu esi jausmų balsas, kurio ausys negali užfiksuoti**

Būti palaimintam tavo meile yra neišmatuojamai geriau

**Iš visų žemiškų sumetimų
Ir visos žemiškos šlovės
Su mano absoliučiu tikėjimu tavimi
Matau, kaip ligos šešėliai blėsta ir dingsta be sugrįžimo**

Matysiu tave, Viešpatie, pro gamtos langus ir ramybės duris

**Apipilk mus savo palaiminimais
Ir panardink mus į Tavo kosminės energijos bangas**

**Laikyk nuo mūsų savanaudiškumą atokiau
Kas neleidžia sieloms artėti**

Ir jų susitikimas buvo pagrįstas meile gėriui ir šviesai

**Leisk man palaistyti savo maldų gėles
Su minties apie Tave ir meditacijos apie Tave vandenimis, o mano Dieve**

**Kad galėtų išsprogti naujos, ryškios gėlės
Iš įkvėpimo, ramybės ir laimės
Vienintelis būdas išvengti blogo elgesio -
išsiugdyti sveiką nuovoką, kad atpažintumėte blogį ir pasiryžtumėte jo nedaryti.**

Kovojant su kita neteisybe, negimsta teisingumas. Nežinojimas yra tikrasis žmonijos priešas ir turi būti išvartytas iš šio pasaulio. Šiame pasaulyje turime viską, ko mums reikia, kad įžengtume į klestėjimo, laimės ir tobulo teisingumo amžių.

Vienintelė kliūtis yra žmogaus savanaudiškumas, dėl kurio tai neįmanoma. Baisias ir nepagrįstas kančias sukelia žmogaus savanaudiškumas ir savanaudiškų interesų siekimas, neatsižvelgiant į kitus.

Pinigai, kurie galėtų būti panaudoti vargstantiems pamaitinti ir aprengti, vietoj to naudojami naikinimui ir niokojimui. Šis savanaudiškumas, gimęs iš nežinojimo, yra pagrindinė pasaulinių problemų priežastis.

Visi mano, kad elgiasi teisingai, bet kai jie siekia tik savo asmeninių tikslų, jie pradeda veikti karminį priežasties ir pasekmės dėsnį, kuris neišvengiamai sunaikins jų pačių ir kitų laimę.

Kuo daugiau matau pasaulio tragedijas, kurias sukelia žmonių nežinojimas, tuo labiau suprantu, kad laimė netrunka, net jei gatvės bus grįstos auksu.

Laimė slypi kitų laimėje, ir jei visi tai darytų, visi būtų laimingi.

**Ir kiekvienas gautų savo dalį žemės gėrybių
Kadangi atėjome į šį pasaulį iš nežinomybės,
natūralu, kad svarstome apie gyvenimo kilmę ir
tikslą.**

**Girdėjome ir skaitome apie šio pasaulio kūrėją,
bet nežinome, kaip su juo susisiekti. Žinome tik tiek,
kad visa visata skelbia apie jo dieviškojo proto
egzistavimą.**

**Lygiai taip pat, kaip mažos ir tikslios mažo
laikrodžio dalys ir įtaisiai verčia mus žavėtis
laikrodininku, ir kaip didelės ir sudėtingos gamyklos
mašinos stebina ir daro įspūdį apie savo išradimą,
taip ir matydami gamtos stebuklus, mus stebina už jų
slypintis intelektas ir klausiamo: „Kas suteikė gėlei
ryškia, į saulę atsuktą formą? Iš kur kilo jos kvapas ir
grožis? Ir kaip jos žiedlapiai buvo suformuoti taip
tiksliai ir nudažyti tokiomis nuostabiomis,
džiaugsmingomis spalvomis?“**

**Naktį žvaigždės ir mėnulis, skleisdami aplink mus
savo sidabrinę šviesą, įkvepia mus apmąstyti sąmonę,
kuri veda šiuos dangaus kūnus erdvės platybėse.
Švelnios mėnulio šviesos nepakanka kasdienei veiklai,
todėl išmintingas ir švelnus protas siūlo poilsį naktį.
Tada pateka saulė, jos ryški šviesa leidžia mums
aiškiai ir ramiai matyti mus supantį pasaulį, ir mes
imamės atsakomybės patenkinti savo poreikius.**

**Yra du būdai patenkinti savo poreikius: fizinis ir
dvasinis. Pavyzdžiui, pablogėjus mūsų sveikatai,
galime kreiptis į gydytoją gydytis. Tačiau ateina
laikas, kai nei gydytojas, nei kas nors kitas negali
padėti, ir mes kreipiamės į antrąjį kelią - dvasinę
jėgą, kuri sukūrė mūsų kūną, protą ir dvasią.**

**Materialinė galia yra ribota, ir kai mums
nepasiseka, kreipiamės į neribotą Dievo galią. Tai taip
pat taikoma ir mūsų finansiniams poreikiams. Kai**

darome viską, ką galime, ir vis tiek negauname pakankamai, kreipiamės į tą galią.

Visi mano, kad jų problemos yra didžiausios. Kai kurie žmonės jaučia didesnę spaudimą nei kiti, nes jų atsparumas silpnas. Dėl skirtingo žmonių protinio stiprumo jie išeikvoja skirtingą energijos kiekį. Jei kas nors susiduria su didžiuliu sunkumu ir jo protas silpnas, jis negalės jo įveikti. Tie, kurie turi galingą protą, gali įveikti savo sunkumus, įveikdami kliūtis ir supurtydami savo pamatus. Tačiau net ir stipriausi žmonės kartais patiria nesėkmę. Kai susiduriame su didžiuliais fiziniiais, intelektiniais ir dvasiniais sunkumais bei sunkumais, suprantame, kokia ribota gyvybinė jėga yra šiame materialiaame pasaulyje.

Mūsų pastangos turėtų būti skirtos ne tik gerai sveikatai ir materialiniam saugumui užtikrinti, bet ir gyvenimo prasmės paieškoms.

Koks gyvenimo tikslas? Kai mus užvaldo sunkumai, pirmiausia atsigręžiame į aplinką, bandydami visus įmanomus materialinius pokyčius, kurie, mūsų manymu, padės išsivaduoti. Tačiau kai pasiekiame aklavietę ir sakome: „Visi mano bandymai žlugo, ką daugiau galiu padaryti?“, pradedame rimtai svarstyti apie veiksmingo problemos sprendimo paiešką. O kai mūsų mąstymas tampa pakankamai gilus, atsakymą randame savyje. Tai yra atsakytos maldos forma.

**Mano sielos tyloje
Leisk man susitikti su tavimi, Viešpatie!
Apglėbk mane ir leisk man jausti tavo amžiną
buvimą
Manyje ir aplink mane
Savo minčių vienatvėje, ilgiuosi išgirsti tavo balsą
Laikyk garsius žemės triukšmus atokiau nuo
manęs**

**Paslėpta mano atmintyje
Norėčiau išgirsti tavo ramų, švelnų balsą
Ir dainininkas visada mano sielos ramybėje
Mano Dieve, kur Tu esi visagalis
Jūs turite būti čia
Giliai mano būtyje ir sąžinėje
Padėk man parodyti net mažą dalelę
Iš paslėptų lobių mano dvasinėje kasykloje!
O spinduliuojanti šviesa
Mano širdis pabudo
Mano psichinė sveikata
Pripildyk mano dvasinę šventyklą savo šlove
O amžinoji Šiaurinė Žvaigždė!
Kur tik klajojau ir kad ir kaip pasisukau
Mano proto magnetinio kompasu adata vis rodo į
tave**

**Ar jus blaško nelaimės vėjai
Arba permirkęs sunkumų ir nelaimių lietuje
Tačiau mano protas buvo vedamas
Visada atsisukti į tave
Mano mylimas paukštis plasnoja sparnais
Tarp sumaišties debesų
ir sumaišties audros
Jis tikrai ras kelią pas tave
Senovėje
Eterio širdyje.
Kai mes atsiradome kaip dvasios
Mes visi užmigome
Po dieviškos meilės skraiste
Ir kai Dievas mus pažadino
Mes nuvažiavome nuo jo
Kaip istorijoje apie palaidūną sūnų
Pamiršome dieviškąjį giminystės ryšį tarp mūsų
Mes tapome vienas kitam svetimi**

**Ir kadangi mes palikome savo dangiškuosius
namus**

**Mes tapome šiame pasaulyje
Kelautojai, keliaujantys po žemės kampelius
Žengiame likimo keliais
Mes nuėjome per toli
Mes išsikraustėme toli nuo savo gimtųjų namų
Tačiau laikas nuo laiko
Kai kurios vietos, patirtys ir veidai mus pažadina
Palaidoti prisiminimai ir gilūs vidiniai jausmai
Ji mums šnabžda
Jaučiamės taip, lyg viską patirtume iš naujo
Dalykai, kuriuos jau žinojome
Susitinkame ir bendraujame su artimaisiais
Mes buvome arti jų
Tolimoje praeityje
O visatų Kūrėjau
Tavo šviesa šviečia didžiuosiuose
Tegul jų dieviškos žinios įkvepia mūsų supratimą
Leisk mums suprasti, kad tu esi galutinis tikslas
Ko siekiame
Didžiausias siekis
Kurio siekiame pasiekti
Atgaivink mus savo buvimo kvapniais vėjeliais
Pripildyk mus Tavo šlovingo artumo ilgesiu
Tegul mūsų būtį maitina Tavo dieviškoji išmintis
Leisk mums pajusti tavo šventą šviesą
Tai persmelkia kiekvieną mūsų gyvenimo aspektą
Ir tai sustiprina mūsų ryžtą
Ir išsklaido mūsų tamsą
Ir tegul mus apgaubia ramybė
ir optimizmo
Ir noras daryti gerus darbus
Tarp princo ir apsišvietusio atsiskyrėlio**

Kartą tironiškas princas su savo tarnais ir palydovais, pilnai aprūpinti ir ginkluoti, išsiruošė į medžioklę. Jie leidosi gilyn į mišką, pūsdami ragus ir mušdami būgnus.

Sumedžioję paukščių, elnių ir žiaurių tigrų, princas ir jo palyda suprato, kad pasiklydo.

Jie turėjo daug maisto, bet neturėjo vandens. Nepaisant nenuilstamų vandens paieškų miške, jie jo nerado. Jie neturėjo prieglobsčio nuo žiaurių nakties žvėrių atakų, nes sparčiai artėjo tamsa.

Saulė dingo iš akių, ir princas, vedęs karavaną, priėjo prie senos, apgriuvusios trobelės. Nulipęs nuo arklio, jis pastūmė neužrakintas duris ir įėjo į trobelę. Viskas viduje buvo tamsu, išskyrus šviesos blyksnį viename iš kampų, ir jis beviltiškai pagalvojo: „Net trobelė apleista“.

Tačiau vedamas vilties, jis sušuko: „Ramybė, ar čia kas nors?“

Didžiai nustebejęs, jis išgirdo ramų balsą, kuris jam ramiai atsakė: „Taip, aš čia. Ar ieškote vandens?“

Princas akimirką spoksojo į tamsą, kol pamatė žmogaus šmėklą ir nustebo, kad šis žinojo jo mintis dar prieš jam sutinkant ar atpažinant.

Kunigaikštis paklausė savo šeimininko: „Kas jūs esate?“ Šeimininkas atsakė: „Vargšas asketas, atsidavęs Dievui“.

Atsiskyrėlis uždegė lempą, ir princas pasišaukė savo palydą, ir jie labai džiaugėsi radę vandens ir vaisių tame atokiame miške.

Princas paklausė atsiskyrėlio: „Ar nebijai tigrų ir gyvačių?“

Atsiskyrėlis šeichas atsakė: „Žinoma, ne, tigrai yra mano naminės katės, o gyvatės man - taikios. Mes esame draugai, kurie visada mėgaujasi Dievo meilės saule, kuri šviečia viskam šiame gyvenime.“

Princui atidžiau išsižiūrėjus į atsiskyrėlį, jį apėmė siaubas, kai jis pamatė nuo atsiskyrėlio kaklo kabančius kobrų porą. Kai jis priėjo arčiau, norėdamas patvirtinti tai, ką matė, gyvatės šnypštė ir raitėsi, kraipydamos galvas, nes jos jautė baimės drebulį ir keršto troškimą, slypintį princo širdyje.

Be to, tą akimirką vienas iš miško tigrų įėjo į trobelę ir tyliai atsigulė atsiskyrėliui po kojomis. Dievo vyrui jį paguodžius ir paglosčius galvą, tigras tyliai išėjo, pasukdamas miško link.

Arogantiškasis princas pagalvojo: „Šis senis turbūt teisingas ir geros širdies, nes jis apsaugojo mus nuo laukinių žvėrių ir mirtino troškulio. Kaip atlygį už jo darbą aš jį praturtinsiu.“ Tada jis kreipėsi į atsiskyrėlį, sakydamas:

„O šeiche, tavo veidas spindi gerumu ir nuoširdumu, ir aš vertinu viską, ką padarei dėl manęs ir mano palydos. Todėl noriu tau patikėti paslaptį, kurios dėka tapsi turtingas ir turtingas. Šią paslaptį atskleidžiu pirmą kartą ir tik tau.“

Vos tik ištaręs šiuos žodžius, princas išsitraukė akmenį iš po apsiausto ir tęsė kalbą:

„Noriu patikėti tau šį šeimos lobį - Išminties akmenį, ir galbūt jį panaudodamas praturtėsi. Šis akmuo daro auksą, jį mano tėvui padovanojo vienas didžiųjų alchemikų. Jis gali paversti viską, prie ko prisiliečia, grynu auksu. Šį akmenį gali naudoti ištisus metus ir paversti akmenis auksu, o tada juos parduoti, kad nusipirktum auksinius rūmus. Po metų sugrįšiu pas tave aplankyti ir pasiimti savo akmenį, kurį laikau brangesniu už savo gyvybę.“

Atsiskyrėlis nenorėjo prisiimti šios atsakomybės, bet, atkakliai ragindamas princą, sutiko pasilikti filosofinį akmenį. Princas pamatė, kaip atsiskyrėlis nerūpestingai padėjo akmenį po diržu (ten žmonės

dėdavo pinigų, bijodami kišenvagių!)), ir tada princas nuėjo savo keliais.

Po metų princas grįžo su savo palyda, tikėdamasis vietoj apgriuvusios trobelės pamatyti didingus rūmus. Tačiau jis nusivylė pamatęs, kad trobelė vis dar stovi ir dar blogesnės būklės nei anksčiau. Taigi jis nulipo nuo arklio, atidarė duris ir visu balsu sušuko: „Ar tu dar gyvas, atsiskyrėli?“

Atsiskyrėlis atsakė stipriu ir giliu balsu: „Taip, šlovė Dievui, o Kunigaikšti. Sveiki atvykę į mano kuklius namus.“

Tuoju pat ir be jokio įžangos sušuko princas: „Kas tau negerai, žmogau? Ką padarei su išminties akmeniu, kurį tau palikau? Kodėl jo nepanaudojai, kad praturtėtum?“

Atsiskyrėlis akimirka pagalvojo ir tada atsakė: „Apie ką tu kalbi, tas išminties akmuo, ir ką turi omenyje sakydamas, kad turėčiau praturtėti? Tiesą sakant, aš nenoriu būti turtingesnis nei esu.“

Princą apėmė panika, pamanęs, kad senasis atsiskyrėlis pametė savo akmenį dėl abejingumo jam, ir jis maldaujančiu balsu tarė: „Turiu omenyje neįkainojamą išminties akmenį, kurį prieš metus pasidėjai po diržu? [Edi, su tavo diržu], papasakok man, ką su juo padarei?“

Atsiskyrėlis atsakė: „Taip, būtent dabar prisimenu tavo brangų akmenį. Vieną dieną, eidamas maudytis į upę, giliai susimąsčiau apie Dievą ir, regis, akmuo išslydo iš mano drabužių ir jį prarijo vanduo. Tegul tau pasiseka.“

Princas sušuko visu balsu: „O, mano nepakeičiama netektis! Aš viską praradau!“ ir vos nenuualpo iš nuostabos. Atsiskyrėlis aplicio jam veidą šaltu vandeniu ir atgaivino, o princo pakalikai artėjo prie šeicho, jų akys degė piktdžiuga, bandydami jam

pakenkti. Tačiau atsiskyrėlis nusijuokė ir tarė: „O, Jūsų Didenybė, tokio aukšto rango, nežinojau, kad sukelsite tokį triukšmą dėl akmens. Eime su manimi prie upės, ir aš ieškosiu jūsų akmens ir pabandyčiau jį surasti.“

Princas atsakė: „Ar išprotėjai? Ar nori dabar ieškoti akmens, kuris prieš metus nuo tavęs nukrito ir buvo nuneštas srovės?“

Tačiau atsiskyrėlis nekreipė dėmesio į jo žodžius ir sušuko jam: „Mažasis prince, neverta viso šito triukšmo. Palauk, kol ieškosime akmens upėje. Eikite su manimi visi.“

Tarsi užburti, princas ir jo palyda atsiliepė į atsiskyrėlio skaidrų magnetizmą ir tyliai nusekė jį prie upės. Ten atsiskyrėlis paprašė princo išsitraukti iš kišenės nosinę, paimti ją už keturių kampų ir panardinti į upę, melddamasis taip:

„O Kunigaikščių Kunigaikšti, Karalių Karaliau ir visų Išminties Akmenų Kūrėjau, grąžink man mano akmenį“

Vos tik princas tai padarė ir iškėlė nosinę iš vandens, jis nustebo netikėdamas pamatęs daugiau nei dvidešimt filosofinių akmenų, identiškų savybių kaip ir pirmasis, kurį jis pametė. Išbandęs kiekvieną iš jų, jis nustatė, kad kiekvienas iš jų gali paversti paprastus paplūdimio akmenis auksu. Tada princas surišo akmenis į nosinę ir įmetė ryšulėlį į upę.

Atsiskyrėlis ir jo palyda sušuko jam: „Kodėl tu taip padarei?“ Bet princas pažvelgė į Dievo vyrą, pagarbiai nusilenkė jam ir tarė:

„Noriu, pone, turėti tai, ką turite jūs - tas, kuris auksą gaminančius akmenis laiko beverčiais akmenukais.“

Taigi princas paliko savo žemiškąją karalystę, kad iš išmintingo senolio išmuktų, kaip pasiekti dvasios karalystę, kuri nėra erdvėje ir nėra sunaikinama.

Šios istorijos moralas yra tas, kad žemiškas turtas, kad ir koks vertingas jis atrodytų, yra trumpalaikis ir jį reikia palikti šiame kukliame pasaulyje, kai kūnas tampa šaltu, negyvu lavonu.

Užuot naudoję filosofinį akmenį, kuris čia simbolizuoja gebėjimą sukaupti tik trumpalaikius turtus, turėtume būti kaip asketas, kuris savo laiką ir gebėjimus skyrė dieviškųjų turtų, kurie yra neišsenkantys ir negendantys, įgijimui.

Kas pažins Dievą, tas įgis turtų, pranokstančių svajones, ir, jei reikės, atsisakys materialinių turtų tarsi akmenų, tikėdamasis įgyti dvasinių turtų ir mėgautis tikraisiais turtais.

**Mūsų santykiuose su kitais
Labai svarbu atpažinti ir vertinti
Skiriamieji bruožai ir kilmingos savybės
Kuriuos jie išskyrė iš savo patirties
Ir jie suformavo tai iš savo būties
Jei tyrinėtume atviro proto žmones
Galėsime juos suprasti ir su jais patogiai elgtis
Taip pat galėsime iš karto
Žinodami žmogaus, su kuriuo bendraujame,
prigimtį
Nekalbėk su filosofu apie žirgų lenktynes
Nesiginčykite su mokslininku dėl namų tvarkymo
Žinau, kas žmogų domina ir kas patraukia jo dėmesį
Ir jis jam papasakojo apie tą temą
Nebūtinai apie dalykus, kurie jus domina
Jei norime suprasti kitus
Turėtume vengti jų kritikuoti ir smerkti**

**Verčiau turėtume pažvelgti į savo pačių išvalgos
veidrodį**

**Norint sužinoti, ką reikia taisyti ir tobulinti?
Tas psichologinis veidrodis yra visai kitoks
Apie mums pažįstamą veidrodį, į kurį žiūrime
kiekvieną rytą**

**Kiekvieną dieną žiūriu į tą savęs veidrodį
Jei randu ką nors, kas man nepatinka
Kaltinu save ir stengiuosi tai ištaisyti
Toku būdu žmogus mato savo atvaizdą
Tikruoju pavidalu atsispindėjęs jo sielos
veidrodyje**

**Ir tai progresuoja diena iš dienos
Kelyje į laimę ir ramybę
Telaimina jus Dievas
Ramybė tau**

**Ilgesio tinklas
Štai aš, užmetu savo ilgesio tinklą
Mano minčių plačioje jūroje
Tu dažnai nuo manęs išvengdavai, o brangus
dieviškasis grobi!**

**Tačiau aš ir toliau gilinuosi į ramybės gelmes
Ir be paliovos vieną po kito užmetu į tave savo
meilės tinklus**

**Vieną dieną privalau tave pagauti savo begalinio
ilgesio tavęs tinkle**

**Aš užmetu šį savo meilės tinklą visur
Virš neramios gyvenimo bangos
Ir apie mirgančias žvaigždes
Ir gerų sielų gelmėse
Žinau tik tiek, kad esu medžiotojas
Ir aš toliau bandysiu tave pagauti
O brangiausias troškimas ir didžiausias lobis
pasaulyje!**

Prašau Jo sugriauti nežinojimo šydus ir išsklaidyti iliuzijų tamsą, būti didžiausia jūsų gyvenimo ambicija ir stipriausiu troškimu jūsų troškimų soste, padėti jums letargiją ir atidėliojimą paversti dvasine veikla, pulsuojančia džiaugsmu, atsinaujinimu ir entuziazmu. Prašau Jo duoti jums gerti dieviškosios meilės vyną, kol apsvaigsite, ir aplankyti jus šventu apsilankymu, kuriame yra paguodos, ir nuplauti jūsų širdį meilės ir dėkingumo vandeniu, ir uždegti jūsų būtyje tikrumo lempas, ir ištirpdyti jūsų svajones Jo palaimintos jūros realybėje, ir kad Jame rastumėte pasitenkinimą ir pasitenkinimą, kad jūsų sieloje apsigyventų ramybė ir jus apgaubtų dangaus palaimos.

**Tyla reiškia minčių nuraminimą
Nuraminti kūną ir kontroliuoti jo poreikius
Kas tai sugebės padaryti, patirs gaivinančios
ramybės jausmą**

**Jis pajus didingas bangas ir išpūdžius iš rafinuotų
pasaulių**

**Ir kas giliau pasineria į ramybę, tas
Jis atras Dievo karalystę savyje
Kol žmogus eina keliu
Kiekviena jo laiko akimirka yra labai brangi
Mes čia, šioje žemėje (praėjimo name), esame
trumpą laiką**

**Viskas laikina, bet Dievo jausmas išlieka
Niekas negali to ištrinti iš širdies ir sielos
Negalime leisti šio pasaulio pagundoms mūsų
paveikti**

**Nukreipdami mus nuo didžiausio tikslo ir
aukščiausio uždavinio: Dievo**

**Pažinti Dievą įmanoma
Turime surasti visatų valdovą
Nuo kurios šviesos žiba žvaigždės
Ir su Jo galia plaka širdys**

**Turime jo ieškoti Tylos šventykloje
Kai su ilgesiu ir ilgesiu šaukiamės Dievo
Ir kai apie jį galvojame su degančiu ilgesiu
Mes jį rasime
Aš nekalbu apie nežinomą dievą
Veikiau tai apie Viešpatį, kurį pažinau
Ir man tai tiesa
Tai realiau nei visi fiziniai dalykai
Tai dieviškoji jūra, kuri palaiko ir palaiko mūsų
žmogiškojo gyvenimo bangas
Galime apsieiti be visko
Išskyrus Dievą
{Taip išaukštintas yra Dievas, Valdovas, Tiesa}
(Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą)
Natūralu, kad žmogus jaučia poreikį mylėti ir būti
mylimas, tačiau šis širdies ilgesys galiausiai yra
skirtas tos meilės šaltiniui - Dievui.**

**Žmogiška meilė remiasi daugybe lūkesčių,
skaičiavimų ir subjektyvių svarstymų, todėl nėra
jokios garantijos dėl jos pastovumo, nes ją saisto
sąlygos.**

**Tačiau dieviškoji meilė yra besąlyginė, pastovi ir
ilgalaikė. Jei ji palies jūsų širdį, ją visada rasite su
savimi.**

**Bet kokiomis aplinkybėmis, net ir sunkumų bei
kančių metu, jausite tai kaip apsaugos ir paguodos
šaltinį.**

**Tarp kančios ir sunkių išbandymų
Kiekvienas gali jus palikti, bet ta šventa meilė
jūsų nepaliks, nenuvils ir nepaliks jūsų rūpesčių ir
iliuzijų aukomis, nes ji yra apsauginė jėga ir kelrodė
šviesa iš dangaus gyvenimo vingiuose.**

**Kai žmogiškoji meilė prisipildo dieviškos meilės, ji
tampa tyra ir skaidri. Bet jei atskiriate srovę, kuri yra
žmogiškoji meilė, nuo šaltinio, kuris yra dieviškoji**

meilė, ji nustoja tekėti ir pasimeta pasaulio smėlynuose.

Kol žmogiška meilė yra susijusi su dieviškąja meile, ji suminkština širdį, gaivina sąžinę ir laisto sielos sodus gyvybės vandeniu.

Meilė: valios stimulatorius

Viską, ką darau, darau su visa meile širdyje

Jei pabandykite, pastebėsite, kad visai nejausite nuovargio

Nes meilė yra didžiausias valios stimulatorius, o valia, veikiamą meilės, turi nepaprastą galią daryti tai, kas kai kuriems gali atrodyti neįmanoma

Dvasinio sąmoningumo keliais

Trauka ir priešinga lytis

Asmeninė išvaizda turi būti švari, tvarkinga ir tvarkinga

Nėra blogai, jei žmogus atrodo patraukliai

Kol tas apeliacinis skundas priklauso nuo gero skonio

Tačiau žmogui yra neteisinga sąmoningai naudoti seksualinį potraukį

Norėdami pritraukti priešingą lytį

Vyro ir moters trauka turėtų kilti iš sielos

Tie, kurie turi savikontrolę

Jie nesigiriasi esantys sekso simboliais

Jie turi didesnę tikimybę pritraukti tinkamą gyvenimo partnerį

Sėkminguose santuokiniuose santykiuose

Meilė yra svarbiausia, o ne seksas

Tai turėtų būti idealu ir standartas

Kai kuriose šalyse bučiavimasis ar intymus kontaktas nevyksta

Tarp jaunų vyrų ir moterų iki santuokos

Kai du žmonės jaučia besąlygišką trauką

vienas kito link

**Jie būtų pasirengę paaukoti vienas kitą
Tikra meilė yra nuoširdi
Tik tada jie tampa tinkami intymiems santykiams
santuokoje.**

**Savininkystė yra nenaudinga
Kai vienas sutuoktinis bando kontroliuoti kitą
Tai meilės stokos įrodymas
Bet kai jie išreiškia savo meilę
Su nuoširdžiu ir draugišku susidomėjimu
Ir atidus jausmų įvertinimas
Ir nuoširdus noras padaryti kitus laimingus
Meilė įgauna didingą kokybę
Ir tokiuose santykiuose
Mes patiriame dieviškosios meilės žvilgsnį
Gyvenimas be supratimo yra dvasinė ir
materialinė savižudybė**

**Palaiminti tie, kurie turi supratimą
Tai didžiausias poreikis dvasiniame kelyje
Ir gyvenimo keliuose
Supratimas yra žibintuvėlis
Tai apšviečia žmogaus kelią ir atneša jam sėkmę
Prieš pasiekiant galutinį gyvenimo tikslą
Jis privalo turėti tą esminį ir svarbų gebėjimą
Todėl negalima leisti, kad nesusipratimas jį
apakintų**

**Nes tai dvasinė ir fizinė savižudybė
Supratimas turėtų būti kelrodė jėga kiekvienoje
situacijoje**

**Kad ir kokius sunkius išgyvenimus patirtume
Turime turėti teisingą supratimą
Dievas mums nesukelia skausmo ar žalos
Mes esame tie, kurie padeda arba kenkia sau
Per mūsų supratimą ir suvokimą
Arba mūsų nesusipratimas ir supratimo stoka
Turime melstis Dievui, kad įgytume supratimo**

**Nepriklausomai nuo patirčių, kurios mums
pateikiamos**

**Arba aplinkybės, kurias išgyvename
Tik supratimas apsaugos žmoniją
Kai mano išgyvenimai tampa intensyvesni ir
sunkesni**

**Mano pirmasis bandymas - rasti supratimą savyje
Nekaltinu aplinkybių ir nesistengiu taisyti kitų
Bet pirmiausia einu vidun
Bandau išvalyti savo dvasinę tvirtovę
Ir pašalinti viską, kas gali trukdyti vidinei šviesai
Arba tai neleidžia pasireikšti sielos galioms
Arba tai trukdo jai išreikšti save
Štai kaip sėkmingai gyventi
Pabėgimas nuo problemų gali atrodyti kaip
lengviausias sprendimas**

**Bet žmogus įgyja stiprybės, kai kovoja su stipriu
priešininku.**

**Tie, kurie neturi sunkumų, neauga ir jų ryžtas
nesustiprėja.**

**Baimė išnyksta, kai įgyjame supratimą
Supratimas suteikia saugumo ir apsaugos
Gyvenime patyriau tiek daug išgyvenimų
Ir sunkiausia iš tų patirčių buvo su žmonėmis
Jie mane neteisingai įvertino
Mačiau žmones, kuriuos mylėjau
Žmonės, kuriems atidaviau savo širdį
Jie mane neteisingai supranta ir atsigręžia prieš
mane**

**Bet tai nesukėlė manyje kartėlio
Nes kartėlis temdo supratimą
Neleisiu sau nukentėti
Nes kiti mane nesupranta
Vietoj to, bandau
Padėkite jiems, jei jie yra imlūs**

**Perduokite jiems gerus ketinimus
Ir geri linkėjimai
Kai sėdi tyliai
Tavo protas bus laisvas nuo bet kokio spaudimo
Pabūkite vieni su savo mintimis ir pabėkite nuo
pasaulio bei jo reikalavimų.**

**Kiekvieną akimirką naudokite savo mintis
konstruktyviai**

**Puikūs dalykai pirmiausia gimsta galvoje
Štai kodėl aš visą laiką palaikau savo mintis
aktyvias**

**Kai tik pasitaikys proga
Aš iš karto aktyvuuju jo kūrybines galias ir
rezultatai ateina**

**Stenkitės kiekvieną dieną nuveikti ką nors
kūrybingo**

**Norėdami pagerinti savo aplinkybes ir kontroliuoti
savo likimą**

Užuot leidęs jam tave kontroliuoti

Sveikatą galima pagerinti

Arba gerų įpročių formavimas

Arba pasiekti materialinę ir dvasinę sėkmę

Atidžiai sutelkiant dėmesį į kiekvieną

Vienu metu

Viską, ko norėjau pasiekti šiame gyvenime

Man pavyko tai pasiekti

Materija yra proto produktas

Todėl protui nėra jokių psichologinių apribojimų

Jei galite kontroliuoti savo protą

Visas pasaulis bus trauktas į tave

Gavau viską, ko norėjau

Tai buvo ir tebėra mano didžiausias noras

Dvasinė laimė yra Dieve

**Mano noras išsipildė ir aš jaučiuosi neapsakomai
laimingas**

**Žmogus neturėtų jaustis nevykėliu, beviltišku,
apgailėtiniu**

**Jis gali valdyti savo likimą kontroliuodamas savo
mintis**

**Darykite naudingus ir gerus darbus, kuriuos
planuojate daryti**

**Jis turėjo vidinį dizainą, kuris buvo lemiamas
skatinant teigiamus pokyčius**

Galėsite pakeisti savo likimą

Ir pagerinkite savo gyvenimo aplinkybes

Su Jo pagalba, tebūnie Jis išaukštintas

Ateinu kaip vėjelis iš rojaus

Mokinys turi kasdien save analizuoti

**Norėdami sužinoti, ar jis daro pažangą, kurios
siekia**

**Kai išmokstame analizuoti save be išankstinio
nusistatymo**

Galėsime pažinti save ir kitus

**Tas, kuris gyvena šiame pasaulyje su supratimu ir
palieka jį sąmoningai**

Jis atras nemirtingumą

Stengiuosi kurti savo mokinių gyvenimus

Ir nukreipti jų mintis į laimės ir šviesos šaltinį

Todėl pirmiausia susitelkiu į dvasinį aspektą

Neatmetant materialinės gyvenimo pusės

**Ir linkiu tiems, kurie nori pažinti Dievą širdimi ir
siela,**

**Nes Dievo negalima pažinti intelektualiniais
debatais**

Arba klausydamiesi garsių, emocingų pamokslų

Kas sukelia vidinį sielos jaudulį

**Tai, ką nešiojuosi savo sieloje, man yra
nepaprastai šventa**

Negaliu kalbėti atsitiktinai

**Aš kalbu tik apie tai, ką pats išbandžiau ir
patvirtinau**

**Per savęs pažinimą ir gyvenimo patirtį
Dėl šios priežasties šie mokymai man yra teisingi
Aš nebandau pamokslauti, o pateikti faktus
Kurį surinkau iš savo asmeninės patirties sodo
Ateinu kaip vėjelis iš rojaus
Nešdami tiesos kvapą
Iš amžinybės sodų
Aš nieko sau neprašau
Mano vienintelis noras - duoti tau
Tas dangiškas kvapas
Ir po to aš paliksiu žemės krantus
Dar kartą sugrįžti į kosminę širdį
Ir tai, ką jums duosiu, noriu, kad patys
patirtumėte**

**Per savo harmoniją su Dievu
Tai mano vienintelis noras
Gausos raktai
Kas nori suderinti savo mintis su dieviška gausa
Jis privalo išrauti visas skurdo ir nepritekliaus
piktžoles iš savo proto dirvos**

**Visuotinis protas yra tobulas ir nepažįsta nei
poreikio, nei šykštumo**

**Ir kas nori suderinti save su tuo kosminiu
sandėliu,**

**Jis turi ugdyti gausos ir klestėjimo suvokimą
Net jei jis nežino, iš kur ateis kitas valgis
Turėtume galvoti apie dieviškąją gausą kaip apie
gaivinantį ir gausų lietų**

**Tai vienodai tenka visiems
Jei kas nors pakels taure, jo taurė bus pilna
O jei pastatysite didelį vazoną (arba konteinerį)
po lietaus vandeniu**

**Jis gauna savo pilnatvę kaip tyras ir palaimintas
lietus**

**Kokį indą naudojame, kad priimtume dangaus
gausą?**

**Talpykla, kurią norite užpildyti, gali turėti defektų
ir skylių.**

**Todėl jis turi būti paruoštas ir pritaikytas priimti
palaimintą srautą**

Tai taip pat taikoma ir žmonėms

**Jei proto indas, keliantis jį į dangaus lobyną,
kenčia nuo nešvarumų**

**Jis turi būti pataisytas ir pritaikytas priimti, kad
galėtų sugerti gausias palaimas**

Tą sąmoningumą reikia taisyti ir koreguoti

Išlaisvindamas jį iš visų baimių ir abejonių

**Pavydas ir neapykanta, ir apvalykite juos
valomuoju vandeniu**

**Ramybės, ramybės, nuoširdumo ir dieviškos
meilės vandenys**

Visas pasaulis traukiasi į šalį, kad padarytų kelią

Tam, kuris žino savo kelionės tikslą

Jis leidžiasi link jo su ieškotojo ryžtu

Gausos raktai

Rytų ir Vakarų vidinė kultūra

Jei turite stiprų protą

Ir ji įskiepijo jam tvirtą ryžtą

Galite kontroliuoti savo likimą

**Pirmiausia pabandykite išbandyti savo protines
jėgas smulkmenose**

**Stiprinkite jį, kad jis galėtų jums nuveikti daug
puikių dalykų**

**Aš tai patyriau savo gyvenime ir kalbu su
įsitikiniu**

Sėkmės siekimo jėga slypi prote

**Suprasite šį faktą, jei tvirtai laikysitės savo
įsitikinimo**

**Pasaulio abejonių ir nusivylusiųjų nusivylimo
akivaizdoje**

**Pasirinkite konkretų hobį ar projektą, apie kurį
kiti net nepagalvotų**

Kad galėtumėte tai sėkmingai padaryti

Atkakliai tęskite, kol pasieksite savo tikslą

Pradėkite nuo kuklių tikslų

Jūsų protinės galios pamažu augs

Kol galėsite pasiekti savo tikslą

**Pasaulis ir tavo šeima tave suskirsto į tam tikras
kategorijas**

Bet dirbkite intelektualiai ir atkakliai

Dėl efektyvių pokyčių

Proto galiai nėra ribų

Sutelkite dėmesį į šią idėją

Pripildykite savo protą siekio pasiekti rezultatų

Ir ryžto atlikti teigiamą darbą

Siekdami savo tikslų

**Nuolat stenkitės mąstyti siekdami aukštesnių
pasiekimų**

Buvo pasiekta dvasinė gerovė

Ir viskas bus turtas ir klestėjimas

Jūsų komandai ir jūsų paslaugoms

Mano gyvenimas tai liudija

Kas yra tie išties laimingi žmonės?

Žmonės turi išmokti altruizmo

Raskite laimę darydami laimingus kitus

Tai tikras ir kilnus tikslas tiems, kurie myli Dievą

**Laimės teikimas kitiems yra gyvybiškai svarbus
mūsų pačių laimei**

Tai išbandymas, kupinas pasitenkinimo savimi

**Kai kurie žmonės galvoja tik apie savo šeimą ir
nesirūpina kitais**

**Kiti galvoja tik apie save ir niekam kitam
Bet štai tie, kurie nejaučia laimės skonio
Neteisinga siekti asmeninės laimės
Ir ignoruoti kitų laimę
Tas, kuris be jokios sąžinės graužaties pasisavina
kitų pinigus**

**Jis gali praturtėti, bet tikrai nebus patenkintas
savo gyvenimu**

**Nes jų apmaudo ir nepasitenkinimo mintys jį
apgaubs ir atims iš jo ramybę**

**Kai žmogus bando padaryti save laimingą kitų
sąskaita**

**Visi stengsis jį padaryti nelaimingą
Bet jei jis bando padaryti kitus laimingus
Net ir savojo komforto sąskaita
Visi jį prisimins šiltai ir linkės jam sėkmės
Kai pagalvojame apie savo poreikius
Taip pat turime atsižvelgti į kitų poreikius
Kai rūpinamės jų reikalais, norime jiems padėti ir
padaryti juos laimingus.**

**Altruistas gyvena harmonijoje ir patenkintas
savimi**

**Su savo šeima ir su jį supančiu pasauliu
Nors savanaudis visada patenka į bėdą
Jis praranda savo ramybę
Istorija apie neklaužadą berniuką, kuris patyrė
dvasinę transformaciją**

**Kai prižiūrėjau savo mokyklą Rančyje, Indijoje,
pas mane buvo atvestas berniukas, vyresnis už
vidutinį mokinių amžių. Pasakiau jo tėvams, kad
priimu berniukus iki dvylikos metų, bet priimčiau ir jį,
jei jis būtų geras.**

**Aš kreipiausi į vaikiną nuoširdžiai ir tariau jam:
„Rūkai, bet tavo tėvai nenori, kad rūkytum. Tau
pavyko sulaužyti tėvų valią, bet tau nepavyko**

atsikratyti savo nelaimingumo, ir tavo nelaimingumas didės, jei ir toliau laikysiesi šio žalingo įpročio.“

Mano žodžiai pataikė tiesiai į dešimtuką, ir jis ėmė raudoti sakydamas: „Jie mane visada muša“.

Taigi aš jam pasakiau: „Pagalvok, ką pats sau padarei! Vis dėlto priimsiu tave kaip mokinį su viena sąlyga: kad būsiu tavo draugas, o ne informatorius. Kol sąžiningai taisysi savo klaidas, aš tau padėsiu, bet jei man meluosi, nieko tau nepadarysiu, nes melas griaua draugystę. Gali nuslėpti tiesą, bet saugokis melo.“

Priėmiau jį kaip studentą ir pasakiau: „Kiekvieną kartą, kai užsinorėsi rūkyti, atnešiu tau cigarečių“.

Kartą jis atėjo pas mane ir pasakė: „Jaučiu stiprų norą rūkyti (troškimą iki mirties)“

Padaviau jam pinigų, ir jis negalėjo patikėti savo akimis. Jis pasakė: „Pasilikite pinigų“, ir iš tiesų persigalvojo.

Švelniai paraginau jį nueiti ir nusipirkti tabako, bet jis to nepadarė. Vietoj to jis tarė:

„Galbūt netikėtumėte, bet aš visiškai praradau norą rūkyti.“

Dėl to, toliau mokydamasis ir tobulėdamas, jis tapo gero būdo, o jo dvasingumas tapo labai aiškus.

Pagaliau man pavyko pažadinti jo dvasinę sąmonę

Dvasinio sąmoningumo požymius galima pamatyti ir pajusti per pastangas eiti prieš senų, klaidingų įpročių srovę tikros ir ilgalaikės laimės link.

Galite skaityti ar girdėti apie žmogų, kuris kažko siekia ir stengiasi iki galo, tačiau nedaugelis deda tokias atkaklias pastangas.

Tačiau žmogus gali stengtis, kol jo situacija pasikeis į gerąją pusę, net jei jo klaidos yra gilios kaip jūra.

Vienas keliavau vandenyno pakrante

**Ir mačiau, kaip bangos riaumoja su dideliu
triukšmu**

**Išreikšdamas savo audringą gyvenimą
siautėjančioje bangoje**

Bauginanti, smurtinė plėtra

**Tai privertė mane drebėti ir atitolti nuo baisaus
gamtos įniršio**

**Apsižvalgęs pamačiau šešėlingą medį, kuris
draugiškai man mojavo rankomis.**

Guodžia maloniui, didingu žvilgsniu

Jo lapai siūbavo pagal vėjo ritmą

**Man buvo perduota švelni žinutė, kurią žinojau
esanti nuo tavęs**

Nukreipiau žvilgsnį į beribį dangų

**Ir jos tamsioje širdyje, lyg vaikas, bandžiau
pavogti žvilgsnį į tave**

**Veltui ieškojau tavo kūno, pasislėpusio už debesų
krūvų**

**Ir putų bei žalių lapų purslai, nes mano akys juos
per švelnius mato**

Tavo balsas per tyras mano ausims girdėti

Vis dėlto žinojau, kad esi labai arti

**Bet tu, brangioji siela, slydai šalin - lyg slėpynių
žaidime -**

**Kiekvieną kartą, kai prie tavęs artėju, bandau
tave pagauti.**

Ieškojau tavęs ir ieškojau kelio pas tave

Slėpdamas nežinojimą, seną kaip pats laikas

**Pagaliau nustojau tavęs ieškoti neviltyje ir
beviltiškoje padėtyje,**

O jūs, kurie mokate išvengti persekiotojų!

Pasiklydau erdvės labirintuose

**Kur nėra vilties tavęs pagauti ar pažvelgti tau į
veidą**

**Ir aš skubiai nosisukau nuo tavęs, ir audringa jūra
neatsakė!**

**Tik šnabždesiai iš gero medžio
Ir tyla iš begalinės erdvės
Iš gilių slėnių ir kalnų viršūnių
Visa tai mane skaudino iki pat giliausių mano
būties gelmių**

**Kaip vaikas, kurio jausmai buvo įskaudinti, dingau
ir nustojau tavęs ieškoti**

**Bet staiga ir netikėtai
Nematoma ranka ištiesė ranką ir nuėmė storą
šydą**

**Kas slėpė tave nuo manęs amžių amžius
Su didžiausiu malonumu
Atsisukau ir pamačiau besijuokiančią jūrą, o ne
piktą riaumojimą**

**Ir laimingas pasaulis
Ir atsiveria eterinės durys, pro kurias
prasiskverbia sapnų rūkas**

**O šalia manęs stovėjo brangi, nematoma būtybė
Jis man sušnibždėjo švelniausiu ir tyriausiu balsu:
"Sveika, sveika! Norėjai, kad atečiau, tad štai aš
čia!"**

**Šnabždesiai iš amžinybės
Nes dėkoti Dievui reiškia Jį mylėti
Siekiamo su juo suartėti ir jį pažinti
Nes Jis yra dosniausias dieviškasis visų dovanų ir
dovanų davėjas**

**Tai reiškia gyventi harmonijoje ir santarvėje kaip
mylinti pasaulinę šeimą**

**Mus motyvuoja abipusio tarnavimo ir draugiško
rūpesčio kitais idėjos**

**Ir suvokti, kad Dievas yra aukščiausias šio
pasaulio valdovas**

**Ir kad mes dirbame siekdami didinti
sąmoningumą nuo tankių iki subtilių**

**Ir nuo ribojančių minčių iki siaurų, savanaudiškų
interesų**

Plėsti žmogaus užuojautos ratą

**Ir dirbti kuriant pasaulį, kuriame dominuoja meilė
gėriui ir altruizmo dvasia**

**Tokiu būdu galime išreikšti savo dėkingumą
Dievui**

Už šį gyvenimą, kurį Jis mums davė

Ir dėl galimybės, kurią Jis mums suteikė

Išbandyti tikrąjį grožį

Ir tikroji ramybė

dvasinė meilė

Ir grynas džiaugsmas

Jei mylime Dievą visa širdimi, protu ir siela

Taip kaupiame sau negendantį dvasinį lobį

**Užtikriname, kad šiame gyvenime turime viską, ko
mums reikia**

Daugelis kalbėjo apie Dievą

Daugelis žavėjosi jo šedevrais

Daugelis apie jį skaitė

Bet tie, kurie patyrė jo buvimą

Ir tų, kurie paragavo jo saldumo, yra nedaug

Šitie yra tie, kurie jį pažįsta

Kai pažįstame Dievą, gyvenimas saldus

Gyvenimas kupinas džiaugsmo ir šviesios vilties

Tegul širdys prisipildo dėkingumo Dievui

Nepaisant Jo didžiulės malonės

Ir Jo nesuskaičiuojamos palaimos

Kiekvienas žmogus gali būti tarpininku

Per jį teka dvasinis magnetizmas

Bet savanaudiški norai

Ir keršto meilė

ir neapykanta

Trūkumo junginiai

Visa tai riboja to magnetizmo ar jėgos tekėjimą

Klaida trukdyti ar trukdyti jo tekėjimui

Psichologinė pusiausvyra padeda atskleisti

magnetizmą

Kai žmogus yra švelnus ir malonus

Jis pasižymi magnetizmu

Meditacija yra laboratorija, kurioje

Galime atrasti savyje palaimintąsias galias

Kai širdis prisipildo Dievo meilės

Ir akys prisipildo jo šviesos

Magnetizmas tampa dvasinio pobūdžio

Yra didelis skirtumas tarp dvasinio magnetizmo ir

Dėl didingos įtakos

Gyvūnų magnetizmas

Vedami aistrų ir instinktų

Svarbu atskirti šiuos du magnetizmo tipus

Dvasinis magnetizmas grindžiamas altruizmu ir

kitų labui

Gyvūnų magnetizmą skatina savanaudiškumas ir

kitų išnaudojimas

Žmogus neturėtų bijoti

Išskyrus pačią baimę

Nes tai didžiausias sėkmės ir sveikatos priešas

Tai nuodija protą

Ir tai atneša dalykus, kurių bijoma

Tai sustiprina skausmą

Ir tai sugriauna širdį

Tai pažeidžia nervų sistemą ir smegenis

Todėl jis turi būti panaikintas

Tikėdami Dievu

Pozityvus ir kūrybiškas mąstymas

Optimizmas ir viltis

Pasitikėkite dieviška apsauga

Ir kad kas myli Dievą

**Ir jis vaikšto Jo šviesoje
Baimės tamsa jo negali užvaldyti
Nes Dievas yra su juo
Kas turi Dievą su savimi, tas yra geroje rankose
subalansuotas gyvenimas
Tai pagrįsta išminties turėjimu
ir ugdydami vidines jėgas
Ugdant susikaupimo įgūdžius
Ir turinti intelektualinę laisvę
Ir gebėjimas atremti neigiamą įtaką
Ir neleisdama jai prasiskverbti pro sąmonės
sluoksnius**

**Kad sielos dangus ir išvalgos šviesa nebūtų
užtemdyti**

**Gyvenimas pagal moralės ir etikos principus
Teisingas priežasties ir pasekmės dėsnio
supratimas**

**Ir sudegink blogų darbų sėklas
Su gilaus apmąstymo ir maldavimo ugnimi
Ir klojant pamatus laimingai dvasinei ateičiai
Su geraisiais ketinimais
Geri darbai
Aiškus ir logiškas mąstymas
Malda už mokinius
Prieš septyniasdešimt metų mokytojas**

Paramahansa užrašė šią maldą

**Jame jis prašo dieviškosios malonės, pagalbos ir
vadovavimo visiems ieškantiems**

**Dvasinio pabudimo keliais
Viešpatie, padėk man prisiminti Tave labiau nei
save patį**

**Ir tebūnie tu didžiausias karalius, sėdintis mano
širdyje**

Palaimink visus, kurie ateina pas mane

**Vienintelis mano noras jiems - kad jie pajustų
tavo palaiminimą ir patirtų tavo meilę**

Tu esi mano gyvenimas

Ir tu esi mano meilė

**Tu esi mano lobis ir mano prieglobstis
egzistencijoje**

Ir tau prisiekiu savo nepalaužiamą ištikimybę

**Tegul tavo meilės šviesa šviečia ant mano ilgesio
altoriaus**

Ir pažadinti meilę tau visose imliose širdyse

Tu man davei valios, ryžto ir stiprybės

Kad galėčiau atvesti tavęs pasiilgusias sielas

**Mano brolių ir seserų sielos, nepaisant jų
skirtingos kilmės**

Padarykite mane skaidriu tarpininku

Tegul Tavo žinių šviesa teka į jų širdis

**Ir tai išsklaido nuo jos liūdesio, baimės ir rūpesčių
šešėlius**

**Reiškiu Jums giliausią padėką ir dėkingumą iš
visos širdies**

**Nes palaiminai mano gyvenimą savo visišku
buvimu**

Padėk man skleisti tavo žinią

Meilės, ramybės ir gerumo žinia

Nenoriu šlovinti savęs, bet noriu šlovinti tave

Tegul įkvėpimas lydi mano žodžius ir raštus

**Kad mano balso ir žodžių vibracijos perteiktų jūsų
įkvėpimą**

Ir kad tavo stiprybė trykštų iš mano valios ir ryžto

Didžiausias mano troškimas - būti palaimintam

Tavo palankumo ir kad būtų įvykdyta Tavo valia

Visi tyrėjai, kurie ateina pas mane

Pristatau juos tau kaip gerų sielų puokštę

Apipilk juos savo malone

Ir pripildyk juos savo ramybe

**Ir šiame paskutiniame mano gyvenimo skyriuje
Prašau tavęs būti vieninteliu mano žingsnių
vadovu**

**Ir švenčiausias įkvėpimas mano mintims
Tegul mano didžiausias siekis būna
Nukreipti žmonių mintis ir širdis į save
Prašau tavęs apsaugoti mokinius nuo visokių
nelaimių**

**Ir duok jiems atsigerti iš savo gyvųjų vandens
versmių,**

**Ir ji jais rūpinasi ir juos saugo
Budrumo, miego ir sapnų metu
Ir tegul Tavo rūpestis lydi juos, kad ir kur jie būtų
dabar**

**Kiekvienu metu ir vietoje
Iš išminčiaus Paramhansos Joganandos posakių
Žmonės skundžiasi mintimi atsisakyti tam tikrų
dalykų gyvenime**

**Nors iš tikrųjų jie atsisako daug vertingų dalykų
Ne mažiau svarbus jų rūpestis yra ramybė; kartais
jie netgi aukojasi**

**Dėl greitai gendančių ir trumpalaikių pinigų
Turtas gali būti atimtas iš žmogaus arba iš jo
atimtas paliekant pasaulį**

**Jis negali jo pasiimti su savimi
Vienintelė tikroji pinigų vertė yra ta, kad juos
galima išleisti naudingiems dalykams**

**Ir teikiant laimę sau ir kitiems taip, kaip patinka
Dievui ir savo sąžinei**

**Tie, kurie galvoja tik apie savo saugumą ir
komfortą**

**Pamiršti arba ignoruoti kitų poreikius
Jie iš tikrųjų flirtuoja su skurdu
Kuri vieną dieną bus jų**

**Tie, kurie kabinasi į savo turtus, užuot juos
panaudoję geriems darbams**

**Jie kitame gyvenime sau gerovės neatneša
Vietoj to, jie gimsta vargšai, su turtingųjų
troškimais ir troškimais**

**O tie, kurie dalijasi savo turtais ir gerove su kitais
Jie pritraukia sėkmę ir gausą, kad ir kur eitų
Kai noriai duodi tiems, kurie to nusipelno
Pamatysi, kad Dievas visada su tavimi
Jis niekada tavęs nepaliks
Su Jo pagalba ir rūpesčiu tau nieko nereikės
Pasitikėk Dievu, ir Jo pagalba ateis pas tave, ir Jo
globa apgaubs tave**

**Negalime pamiršti, kad mūsų gyvenimas kyla
tiesiai iš Dievo**

**Kai suvokiame, kad mūsų protas, valia ir veikla
Jie visi pasikliauja Dievu ir semiasi iš Jo stiprybės
Tada gausime iš jo tiesioginius nurodymus
Suvoksime, kad mūsų gyvenimas yra viena su Jo
begaliniu gyvenimu**

**Pasaulyje knibžda natūralių ir žmogaus sukeltų
audrų, o Dievas yra neįveikiamas skydas ir saugus
prieglobstis nuo šio pasaulio audrų, uraganų ir
blogybių.**

**Kur tik Dievas, ten nėra baimės ar liūdesio. Tikras
tikintis tvirtai ir ryžtingai stovi gyvenimo kovose ir
įvykių išbandymuose, tikras, kad Dievas yra su juo,
saugo jį nuo žalos ir niekada jo neapleidžia nė
akimirksniui. Taigi baimė išnyksta iš jo širdies ir
išsišaknija nepajudinamas apsaugos tikrumas.**

**Būti bebaimiu reiškia tikėti Dievu ir Jo apsauga,
tikėti Jo teisingumu, išmintimi, gailestingumu, meile ir
visagalybe.**

**Baimė atima iš žmogaus psichologinę jėgą,
užtemdo protą ir sutrikdo natūralų širdies ritmą. Be**

to, baimė sukelia fizinius sutrikimus ir gali sukelti psichologines ligas.

Užuot pasidavęs nerimui ir psichologiniam uždarumui, žmogus turėtų įsitikinti, kad yra saugus, globojamas Dievo, Visaregančio, Visagirdinčio, tvirtovėje Jo neišveikiamoje tvirtovėje ir apsuptas Jo gailestingumo bei rūpesčio.

Ar žmogus būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kentėtų nuo ligos ar skurdo, jis turi įtikinti save, kad Dievo ranka yra stipresnė už pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie ieško prieglobsčio Jame.

Nėra veiksmingesnio būdo apsisaugoti. Žinoma, reikia vadovautis logika sprendžiant įvykius ir tuo pačiu metu visiškai pasitikėti dieviška pagalba. Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar elgtis neprotingai susidūrus su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant to, kas nutiktų, reikia įsitikinti, kad tik Dievas gali padėti sunkiais ir išbandymų kupiniais laikais, jei į Jį atsigręšime visa širdimi, siela ir jausmais.

Gyvenimas skendi tamsoje, ir kartais kojos susvyruoja ir dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai būti mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo takais. Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, spindinti saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir Šiaurinė žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės tamsos jūras.

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir krypties? Savos mintys, paveiktos įpročių, išankstinių nuostatų, išankstinių nuostatų ir šališkumo, yra bevertės, o aplinkos, šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tinkamos gairės.

**Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,
taikaus balso, sklindančio iš sielos gelmių, darniai su
tiesa.**

**Skirtumas tarp protinės kontempliacijos ir
dvasinės savistabos**

Jei žmogus programuoja save teorinėmis žiniomis

Tai taps nešiojamu įrašymo įrenginiu

Jis kartoja patarles ir taria didingas frazes

Kiti jį laiko išsilavinusiu mokslininku

Bet tokios žinios

To nesustiprina tiesioginis tiesos suvokimas

Ir joks dvasinis pasiekimas negali su tuo lygintis

Šio tipo išsilavinimas ar intelektualizacija

„Ego“ lieka susijęs su jutiminiu protu

Kuris pats yra apribotas fizinių pojūčių

Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių

Patartina nešvaistyti brangaus laiko

Remiantis teorijomis, kurių negalima pritaikyti

realybėje

**Kitaip jis atsidurs tankių intelektualinių džunglių
viduryje.**

Neįmanoma peržengti teorijų ribų

Šis procesas nepadės sužinoti tiesos

Nes tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų

Daugelis, kurie laikosi šio požiūrio

Jie tampa saistomi savo subjektyvių išvadų

Jei žmogus naudoja savo protinius gebėjimus

Uždirbti pinigų ir materialinių dalykų, nieko

daugiau

Jo sąmonė bus traukiama į fizinį pasaulį

Jis įsipainioja į begalines komplikacijas

Todėl išmintingi sako,

Žmogus neturėtų skirti visų savo protinių

gebėjimų

Kurį Dievas jam davė siekti trumpalaikių dalykų

**Kitaip jis pasiklys materijos labirinte
Jis pats sau sukuria apribojimus ir apribojimus,
kurių jam nereikia.**

**Todėl jis turėtų pasitelkti savo protinius
gebėjimus**

**Įsigyjant gyvenimo būtiniausius dalykus
Ir stengėsi ugdyti savo moralines savybes
Kad būtų galima atskirti, kas gera nuo blogo, kas
žalinga nuo naudingo**

**Ir kai jis lavina savo dvasinę išvalgą
Jis galės pajusti Dievą savyje
Ir dvasinių tiesų tikrumas
Paslėpta už tankios materijos šydo
Ši būseną vadinama dvasine savistaba
Vienas svarbiausių dvasinio augimo elementų
Tai įprotis pašnibždėti mintis Dievui
Jūs asmeniškai pamatysite nuostabų teigiamą
pokytį**

**Jums tai be galo patiks
Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai
Dievas turėtų užimti pirmąją vietą mūsų gyvenime
Kai žmogus nori pažiūrėti laidą
Arba perkant naujus drabužius ar naują
automobilį**

**Argi ne tiesa, kad jo mintys visą laiką užimtos?
Kalbant apie šiuos klausimus ir kaip juos pasiekti
ar gauti?**

**Jis nenurims, kol neišsipildys jo troškimai
Priešingai, jis nenuilstamai dirba, kad išpildytų
tuos troškimus.**

**Taigi, žmogaus protas turėtų būti sutelktas į
mąstymą apie Dievą**

**Ir tada visi mažesni, smulkesni troškimai pasikeis
Stiprus noras jausti Dievą ir su Juo bendrauti**

**Kai protas šnabžda Dievui nuoširdų, karštą
šnabždesį**

**Trykštantis iš ilgesingos sielos gelmių
Sielos šauksmas palies kosminę širdį
Ir atsakymas ateis, o kartu su juo ir didelis
džiaugsmas**

**Intelektualus šnabždesys ugdo valią
Kol neturėsite pakankamai jėgų pasiekti norimą
tikslą**

**Kai žmogaus protas ir valia darnoje su Dievu
Jie kupini neribotos galios
Taigi, kad vien minties apie kažką pakanka, jog
tai pasiektum**

**Nes dieviškasis įstatymas veikia tų, kurie yra
darnoje su aukščiausiaja valia, naudai
Visi išskirtiniai mano gyvenimo pasiekimai
Pasiekama proto galia darnoje su Dievu
Kai veikia dieviškasis generatorius
Viskas, ko trokštu, išsipildo, be išimties
Iš pradžių jis atrodo kaip eterinis, nematomas
dizainas**

**Tada jis materializuojasi su nenugalima jėga ant
žemės**

**Augimo paslaptis
Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią
patiriame, jei tik suprantame, kad galime iš jos
pasimokyti vertingų pamokų, nes visas skausmas ir
kančia, kurią patiriame, turi prasmę ir tikslą.**

**Nepaisant išbandymų atšiaurumo, jie yra tarsi
ugnis, lydanti geležies rūdą, paverčianti ją gražiu,
patvariu ir universaliu plienu.**

**Ir išminties plienas, kurį išgauname degindami
išbandymų ugnį, yra nuostabus dalykas, nes
gyvenimas mus apvalo, paversdamas mūsų bazinius
metalus brangiais elementais, kad galėtume gyventi**

šiame gyvenime kaip sielos, tyros kaip brangakmeniai, kietos kaip plienas, ir tuo pačiu metu lanksčios bei lankstios, nebūdamos pažeidžiamos sunkumų ir sunkių išbandymų.

Kai matome pykčio iškreiptus, žiaurumo randuotus veidus, jų vaizdas verčia mus trokšti išvartyti bjaurumą iš savo sielų - sielos, kurios neliečia niekas, išskyrus piktus ketinimus ir giliai įsišaknijusias nuoskaudas, kurios užgožia mumyse esantį palaimintą dieviškąjį paveikslą, lygiai kaip suodžiai gadina veidrodį. Skausmingi kitų veiksmai turėtų pažadinti mumyse norą tobulinti savo elgesį ir kontroliuoti save, kad galėtume būti savo nepaklusnių aistrų valdovais, o ne jų vergais.

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių, juos užpildo ramybės gausa. Taip yra todėl, kad ta srovė yra susijusi su aukštesniojo šaltiniu, nuolat tekančia ir nuolat pasiekiančia su ja harmonijoje esančias sielas. Tada jie galės perduoti šią laimės tėkmę sieloms, trokštančioms ramybės.

Kiekvieną dieną žmogus žiūri į veidrodį, norėdamas pamatyti savo veidą, nes nori kitiems atrodyti kuo puikiausiai. Tad kiek svarbiau kasdien stovėti prieš save ir žvelgti į vidinės analizės veidrodį, kad atrastų, kas slypi už spindinčios paviršiaus išvaizdos? Nes viskas, kas išoriškai gražu, kyla iš vidinio „aš“, ir niekas negali užgožti sielos veidrodžio. Tyrumas yra tarsi psichologiniai iškraipymai, tokie kaip pyktis, apmaudas, pavydas ir neapykanta. Kas bando išsivaduoti iš šių sielos prigimčiai svetimų

junginių, tas spinduliuos vidinio grožio šviesą ir patirs tai, ką jaučia žmogus su ramia siela.

Analizės metu atrandame, kad žmogaus problemos yra trejopos: yra problemų ir sutrikimų, kurie puola žmogaus kūną, kiti, kurie puola protą, ir trečia kategorija, kuri blokuoja sielos kelius.

Liga, senatvė ir mirtis yra sunkumai ir kliūtys, su kuriomis susiduria kūnas. Tačiau psichologinės ligos užplūsta protą per liūdesį, baimę, pyktį, slopinamus troškimus, apmaudą, neapykantą, emocines obsesijas, karštligišką nervinį sujaudinimą ir psichologinį vėžį, kuris paralyžiuoja protinius gebėjimus. Tačiau pavojingiausia liga yra sielos liga, pasireiškianti nežinojimu, iš kurios kyla ir plinta visos kitos ligos.

**Universalus žmogus
Įkvėpta meistro Paramhansos mokymų
Per skiriančias jūras
Atokiame egzistencijos kampelyje
Man pasirodė kosminis žmogus
Su prabangiu spindesiu
Tai imituoja saulės tekėjimą ir ryškumą
Jo namai buvo pačioje nepaliestų miškų širdyje
Mačiau jį vaikštinėjantį išminties auksinėse
pievose**

**Su jaunystės gyvybingumu
Ir vaikų džiaugsmas
Jis sapnuoja stebuklingą jaunaties spindesį
Jis juda tarp nesuskaičiuojamų namų
Jis pasirodo lengvai ir vikriai
Iš amžių ir amžių vartų
Akimirka pasirodė keista forma
Tada jis dingo
Tada vėl iškilo
Nepaisydamas išblukimo ir išnykimo**

**Brangakmeniais nusagstytas kaip begalinių dangų
eteris**

**Ir iš jo veido švietė daugybė fakelų
Pasakojamos degančio ilgesio istorijos
Ir deginantys jausmai
Ir jaunatviškas grožis
Ir tyra jaunystės meilė
Iš jo akių sklido spinduliuojančio tikėjimo**

kibirkštys

**Ir rožinis pasitikėjimo vilties kibirkštėlis
Ir žaibas, kuris apakina akis
Dėl tvirtumo ir pajėgumo
Jis apšviečia visatos kampelius
Jo veikimo spindulys siekia tolimiausias žvaigždes
Kokia neapsakoma šlovė!**

**Sklindanti iš tavo vandenyninės širdies, o
kosminė žmogau,**

**Ilgai žvelgiau į tavo šlovingą, šviesų pavidalą
Mačiau begalę pratešimų ir paslapčių
Tarsi būčiau liudininkas žmogaus dvasios**

pasireiškimo

**Visame savo spindesyje ir didybėje
Žurnalas „East-West“**

Pasaulyje yra daugiau gėrio nei blogio

**Kai užklumpa abejonės, turėtume prisiminti didžiųjų
žmonių gyvenimus. Tiesa, kad esame žmonės, bet
Dievas apdovanojo mus nepaprastomis galiomis,
kuriomis retai naudojames, tad kodėl drebėti bijojant
senatvės, ligų ir sielvarto?**

**Turime daryti viską, ką galime, kad rūpintumėmės
kūnu, bet negalime pasiduoti baimėms ar
užsimaskuoti nežinomybės krūvomis. Kūnas nėra
visas žmogus.**

Gėris šiame pasaulyje nusveria blogį, nes Dievas yra didžiausia galia. Bet kai mus užklumpa blogis, manome, kad neturime galios jo kontroliuoti ar ištrūkti iš jo gniaužtų.

Blogio audros neišvengiamos, bet mes galime įveikti jų pasekmes ir pakilti virš jų.

Mums nebuvo duotas gyvenimas tam, kad jis mus sunaikintų, bet tam, kad įskiepytų mumyse amžinybės suvokimą, ir mes turime prisiminti šią tiesą

Be minties laisvės negalima išreikšti savęs tyrai, spontaniškai ir natūraliai. Atminkite, kad esate iš esmės laisvi. Valios galia visada laisva.

Jei teisingai naudosite savo valią, ji sukurs jums naują karmą, tačiau dauguma žmonių nenori keistis ar stengtis, todėl susidūrę su sunkumais palūžta ir nesugeba susidurti su iššūkiais.

Žmogus, darantis ką nori, nėra laisvė, nes jį saisto jo troškimai, todėl jo veiksmai apskritai negali būti vadinami laisve.

Tikroji laisvė reiškia viską daryti su valia, vedama išminties. Žmogus gali kontroliuoti savo praeities veiksmų pasekmes, kurios neišvengiamai jį lydės, jei suaktyvins savo valią ir panaudos ją geriems ir naudingiems darbams.

Jei tvarkysite savo reikalus protu ir valia, jūsų praeities klaidų jėgos susilpnės, o geri įpročiai sustiprės.

Giliai išsiskniję įpročiai mus tam tikra prasme pavergia, todėl negyvename tikroje laisvėje

Nuolat trokštame to, ko mums trūksta, ir prisirišame prie nebūtinių dalykų. Kai tik kažkas mus užvaldo, laikinai prarandame laisvą valią. Kaip rytiečiai yra pavergti senovės papročių, taip ir vakariečiai yra pavergti šiuolaikinių. Mes kuriame savo likimą ir tampame jo vergais.

Kodėl vienas vaikas gimsta blogoje šeimoje, o kitas - geroje? Kiekvienas iš jų praeityje (ankstesniame gyvenime) pasinaudojo savo laisve gyventi tam tikru būdu ir taip šiame gyvenime užsitraukė sau tokias aplinkybes.

Nėra tikros laisvės be Dievo. Turime nuolat apie Jį galvoti. Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai ir mintys, Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse.

Ir kai mes iš tiesų susitaikysime su Juo, mums bus suteikta galimybė bet kuriuo metu pasiekti tai, ką privalome pasiekti, su Jo dieviška pagalba.

Patarimas mokiniui

**Vienas iš mokinių paklausė mokytojo
Paramhansos**

Norėdamas duoti jam saviugdą patarimų, jis pasakė

Jei nori būti mylimas

Pradėk mylėti kitus, kuriems reikia tavo meilės

O jei tikitės iš kitų

Būti tau ištikimam ir ištikimam

Būkite jiems nuoširdūs ir ištikimi

**Ir jei norite, kad kiti nesielgtų piktavališkai ir
gudriai**

Neleiskite apgaulei įsiskverbti į jūsų mintis

Nesielkite taip, kad pakenktumėte kitiems

Jei norite, kad kiti jus suprastų

Pradėkite parodydami jiems užuojautą

Ypač prieš aplinkinius

Jei norite, kad jus gerbtų kiti

**Privalote rodyti pagarbą tiek jauniems, tiek
seniems tarp jų**

Jei norite ramybės iš kitų

Jūs turite gyventi harmoningą gyvenimą

Jei norite, kad žmonės būtų religingi

Būkite energingi ir leiskite kitiems jaustis

**Esate geras pavyzdys ir jie gali jums pasikliauti
bei pasitikėti**

**Trumpai tariant, viskas, ką norite, kad kiti
parodytų**

Vienas iš gero privalumų

Pirmiausia parodykite tai savo gyvenime

Pamatysite, kad žmonės į jus reaguoja vienodai

Jei galite nustatyti sritis, kuriose reikia

Tobulėti ir tobulinti savo gyvenimą

**Nesijaučiant nusivylus ar neišsiugdant
nepilnavertiškumo komplekso**

Ir jei nuolat stengiatės tobulinti savo asmenybę

**Tuomet jūsų praleistas laikas bus vertingesnis ir
naudingesnis.**

O jeigu išleistumėte tai norams?

Kad žmonės tobulėtų

Jūsų geras pavyzdys ir protingas požiūris

Didesnis gebėjimas keisti kitus

Iš tavo paprastų norų, pykčio ir žodžių

Kašmusas yra nesuskaičiuojamas

Tu esi visų gerų dalykų šaltinis

Ir visos galios šaltinis

Palaimink mus, Viešpatie

Kad galėtume parodyti mums Tavo palaiminimus

Mūsų sveikatai

ir mūsų intelektualinius siekius

Mūsų dvasinėse išraiškose

Tu esi spindesys žvaigždėse

Energija atomuose

Ir gerumas širdyse

Grožis slypi sąžiningume

Didybė slypi sąžiningume

**Padėkite mums pasikrauti energijos
Tavo aukščiausia galia
Su savo begaline išmintimi
Ir su savo beribiu autentiškumu
Leisk mums pripažinti, kad esi sveikatos šaltinis
ir gyvenimo aplinka
Ir viso supratimo bei žinių šaltinis
Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių
Iš baimių ir rūpesčių
Tegul tavo išminties srautas nuplauna
Visos mūsų gyvenimo griuvėsiai ir nuolaužos
Nuplėškite šydus, kurie slepia nuo mūsų tavo
veidą
Leisk mums pamatyti tave labai ryškioje šviesoje
Nesuskaičiuojamos saulės mūsų gyvenimo
horizonte
Leisk mums jausti tave kaip nuolat
atsinaujinančią jėgą
Mūsų idėjos įkvepia
Ir maitink mūsų sielas
Mūsų kūnai maitinasi
Ir mūsų svajonės išsipildo
Amen
Dauguma žmonių nežino, kodėl**

**Nuo jų buvimo šioje žemėje
Jie tiki, kad gyvenimo tikslas
Tai troškimų išsipildymas
Gyvenimo būtinybių įgijimas
Ieškau malonumo ir žmogiškos meilės
Ir galiausiai pasiduoti paskutiniam
skambinančiajam**

**Žmonės pradeda savo gyvenimą
Programuotojai su specifiniais polinkiais
Ir troškimai, kurie anksčiau nebuvo išpildyti
Ir jie bando - su tuo mažu laisvos valios likučiu -
Kito žmogaus norų ir veiksmų imitavimas
Jei jie bendrauja su verslininkais
Jie nori tapti panašūs į juos
Ir jei jie bendrauja su menininkais
Menas jiems tampa viskuo
Dievas nori, kad šiame pasaulyje būtume praktiški
Jis davė mums alkį, kuris reikalauja iš mūsų
pastangų, kad jį patenkintume
Bet maisto ir pastogės paieškos
Pinigai ir turtas, nieko daugiau
Tai reiškia, kad žmogus pamiršta savo laimės
šaltinį.
Tiesa, kad turime dirbti**

Kad patenkintume mūsų poreikius

**Ir kad mes stengiamės pasiekti savo teisėtus
tikslus**

Bet pirmiausia ir svarbiausia

Atverti savo širdis Dievui

**Mes prašome Jo vadovavimo ir pritartimo visame
kame, ką darome**

Tada turime sėkmingai baigti gyvenimo mokyklą

Nes gausime savo nurodymus

Iš didžiojo vadovo ir tvarkytojo

Tas, kuris žino, ko mums reikia

Kas mums geriausia?

Todėl turime juo pasitikėti

Mes paklustame Jo išmintingai valiai

Laiškai mokytojui Paramahansai nuo jo mokinių

**Vis dar išliko prisiminimas apie mano apsilankymą
pas tave**

„ Inner Culture“ XIV tome

**Laiškai, kuriuos siunčia jų autoriai iš skirtingų
šalių**

Iš jo cituojame štai ką:

**Norėčiau jus informuoti, kad per savo įdėmų jūsų
mokymų skaitymą**

Gavau dvasinį nušvitimą

Tas, kurio visada ieškojau

Tavo mokymai man atvėrė laimės duris

*** * ***

Kasdien praktikuoju tavo dvasines afirmacijas

Pastebiu, kad neigiamos mintys pamažu mažėja

Baimės išsisklaidė

Mėgaujuosi kiekviena savo gyvenimo akimirka

Ačiū už jūsų pagalbą

*** * ***

Gaunu daug palaiminimų

Iš tavo dvasinių mokymų

Nekantriai laukiu tavo minčių skaitymo

Stengiuosi tai pritaikyti savo gyvenime

Tavo pamokymai gražūs ir naudingi

*** * ***

Tavo nuostabioje filosofijoje randu

Kas įkvepia susižavėjimą ir įkvėpimą

Nuoširdžiausia padėka už viską, ką man davei

Nuo pagalbos ir psichologinio komforto

*** * ***

Jaučiu didžiulį jausmą, kad jį gaunu kas savaitę

Apie naują pamoką iš tavo mokymų

**Kiekvienoje pamokoje randu džiaugsmo ir
nušvitimo**

*** * ***

Ačiū iš visos širdies

Kad padėčiau man suprasti savo vidinį „aš“

Ir kad suvokčiau manyje slypinčias galias

Ir parodyti Dievo šviesą mano įžvalgai

Per pamokymus, kuriuos gavau iš tavęs

*** * ***

Vis dar prisimenu savo apsilankymą pas tave

Ji gyvena mano mintyse jau ketverius metus

Vis dar prisimenu tavo visišką tikėjimą Dievu

Ir tavo meilė žmonijai

Tai padėjo man pažinti save

Kai maniau, kad esu vienas

**Neturiu draugų ir nė vieno, kuris man
simpatizuotų**

**Tai suteikė man pasitikėjimo savimi ir pakėlė
morale**

**Tai įkvėpė mane drąsiai susidurti su gyvenimo
aplinkybėmis**

*** * ***

Keturiasdešimt metų

Studijavau įvairias mokslo ir žinių sritis

Bet iš visų tų studijų nieko negavau

Apie kažką panašaus į tai, ko išmokau iš jūsų mokymų

*** * ***

Man labai naudinga skaityti jūsų mokymus

Jei didesnis skaičius žmonių

Jie studijuoja ir įgyvendina jūsų idėjas

Pasaulis, kuriame gyvename, būtų

Geriau nei yra

*** * ***

Norėčiau jums padėkoti iš visos širdies

Už palaiminimus, kurie atėjo į mano gyvenimą

Nuo tada, kai pradėjau skaityti jūsų mokymus susikaupęs ir atidžiai

Ačiū, ir tegul Dievas laimina jūsų nuostabias pastangas

Ir jūsų darbas, skirtas tarnauti žmonijai

*** * ***

Kadangi prašiau tavęs melstis už mano sėkmę

Mano padėtis gerokai pagerėjo

Nuoširdžiai dėkoju ir tikiuosi, kad ir toliau melsitės

*** * ***

Kai gavau tavo paskutinę žinutę

**Aš vis dar klajojau tamsiame abejonių miške
Ir jis nematė kelio iš to miško
Bet ačiū Dievui ir jūsų ypatingoms maldoms
Kelias tapo aiškesnis, o mano tikėjimas Dievu
sustiprėjo**

**Mano padėtis pagerėjo visais atžvilgiais
Ir prašau visada prisiminti mane savo
išklausytose maldose**

*** * ***

**Tavo pamokymai man labai padėjo
Ir aš iš to gavau didžiulę naudą
Ir man tai buvo įrodyta neginčijamais įrodymais
Jūsų dvasinių teiginių ir pozityvaus mąstymo
veiksmingumas**

Mane apima dėkingumas

**Dėl sveikatos, džiaugsmo ir ramybės, kurią jaučiu
Jaučiu, kad kasdien darau pažangą meditacijoje**

*** * ***

**Jei ne tavo nuostabūs, įkvepiantys mokymai
Mano gyvenimas šiame žemiškame lygmenyje
būtų buvęs labai ribotas**

Norėčiau padėkoti už jūsų ypatingą dėmesį

Kurią ji man davė per pastaruosius trejus metus

*** * ***

Ačiū už žurnalą „Dvasinė kultūra“

Kuriame kasdien randu palaiminimą ir sielos peno

**Dėkoju Dievui, kuris mane supažindino su jumis ir
jūsų mokymais**

*** * ***

Norėčiau padėkoti už jūsų mėnesinius laiškus

Paskutinė žinutė man pasirodė kupina įkvėpimo

**Kad perskaityčiau tai savo mokiniams literatūros
pamokose**

Jie teigiamai atsiliepė apie jo turinį

Tai buvo džiugi proga mums visiems

**Mane labai sujaudino mintys, kurias išsakėte
laiške**

**Taip stipriai, kad norėjau tuo pasidalinti su savo
mokiniais**

Ši žinia sukėlė gilių apmąstymų būseną

Ir savęs tyrinėjimas sielos paslapyse

Jaučiu, kad tai padės man išspręsti problemas

**Ir išmintingai bei pozityviai reaguoti į gyvenimo
patirtį**

*** * ***

Tavo mokymai neįkainojami

Nenoriu praleisti nė vienos tavo pamokos

**Iš mokytojo Paramahansos paskaitų
Kai sielos laimė kyla**

**Paslėptas savęs gelmėse
Storas trumpalaikių juslinių malonumų sluoksnis
Auksinis sielos švytėjimas išblėsta
Ir skaidrios sielos sugebėjimai yra paslėpti
Už medžiagos tankio
Kai protas traukia
Pavydui ir pavydui
Ir jį gaubia baimių ir rūpesčių debesys
Jis tampa nelaimingas ir apgailėtinas
Ir jis buvo bejėgis
Bet kai jis nukreipia tą patį dėmesį
Meilės, ramybės ir harmonijos link
Jis jaučiasi nepaprastai laimingas
Siela jaučiasi laiminga
Kai nusigręži nuo fizinių troškimų
Sumaišytas su kančia ir nelaime
Skaidrios sielos privalumai
Kupinas rafinuotų malonumų
Jei siela visiškai panirusi
Su šio pasaulio šiurkščiais malonumais
Ji tampa nesidomi tyrimais
Apie didžiausius malonumus
Ir negalėdamas patirti sielos džiaugsmo
Daugelis galėtų ginčytis
kad atsisako materialinių malonumų
Šiame pasaulyje tai beveik neįmanoma
Arba gyvendami su žmonėmis
Jų idėjos sukasi apie grynai materialius dalykus
Bet tai nėra privaloma paprastam žmogui
Palikti pasaulį ir keliauti į kalnus bei miškus
Norint rasti ramybę ir tylą
Greičiau jis turi būti šiame pasaulyje
Neleisdamas galingoms srovėms jo nuplauti
Kad neramios pasaulio bangos jo neužgožtų**

**Jis neturėtų būti neigiamas savo aplinkos
atžvilgiu.**

Tuo pačiu metu

Jis neturi leisti materializmui jį apakinti

**Kad jis neprarastų ryšio su savo dvasine
prigimtimi**

**Jis tampa nepajėgus patirti palaimos džiaugsmo
Ir stebėdami dieviškas šviesas**

Sielos lobiai

Iš išminčiaus Paramhansos Joganandos mokymų

Šis pasaulis tėra svajonė

Lygiai taip pat, kaip nėra esminio skirtumo

kinematografiniame pateikime

Tarp jūros ir dangaus, kurie yra du skirtingi šviesos

vibracijos laipsniai

Štai kaip yra šiame pasaulyje

Liūdesys, džiaugsmas, skausmas, malonumas, karštis ir

.šaltis – tai šio pasaulio svajonės

Mes esame čia šiandien, o rytoj nusileisime lyg debesys,

šešėliai kosminiame sapne

Tačiau už šio trumpalaikio, efemeriško vaizdo slypi

amžina dvasia

Mūsų sielos yra neatsiejama to dalis

Dievas yra vienintelė tiesa. Mes visada turime melstis,

.kad pagundos nenugalėtų

Gyvenimas yra negalia, trukdanti mums jį prisiminti

Kai meldžiuosi tokiu būdu, gaunu daugiau rezultatų nei

bet kada kitu metu

Tada, net jei kas nors rimto nutiktų, tai negalėtų manęs

sustabdyti nuo

Galvodamas apie Jį jaučiuosi saugus ir užtikrintas Jo

šventoje akivaizdoje

Gyvenimas čia atrodo niūrus ir chaotiškas, kol

nepasiekiame saugaus kranto

Štai kodėl aš visada sakau, kad esu čia tam, kad
.paliudyčiau aukščiausios tiesos svarbą ir šlovę
Neturėtume dėti vilčių į trumpalaikius žemiškus tikslus ir
trapius materialinius prisirišimus
Tokie silpni prisirišimai nesąmoningai atitolina mus nuo
galutinio tikslo
Lygiai taip pat, kaip tai atitolina mus nuo mūsų tikrojo
„aš

Aplinka žmonėms kuria iliuzijas ir verčia juos save laikyti
puikiais

Tikrai ambicingas žmogus turi pakilti aukščiau to
trumpalaikio ir laikino aplinkosauginio sąmoningumo

Jis atpažįsta tiesą savyje, todėl ši tiesa tampa jo aplinka

Gamta ir vienintelė įtaka jo gyvenime

Prašome Dievo įkvėpti mus vadovavimu ir vesti pas Jį

Ir surasti jį prieš paliekant šį pasaulį

Kad ir kokius išgyvenimus patirtume ir kokį skausmą

,patirtume

Negalime prarasti vilties, kad Dievo pagalba yra arti

Ir Jis atsako į kiekvieną maldą, kylančią iš širdies,

persmelktą ilgesio

Jis neapleis savo artimųjų ir nepaliks jų likimo valiai

Brangesnis už auksą

Vieną dieną, atsiskyrėliui klajojant po kalnus, jis sustojo

atsigerti iš mažo upelio ir jo akys užkliuvo už tvirto gryno

natūralaus aukso gabalo, spindinčio skaidriame upelio

vandenyje. Jis pripildė dubenį vandens, įsidėjo aukso gabalėlį

.į krepšį ir atsisėdo pakeleje pailsėti

Tuo metu kelyje pasirodė jaunas vyras, sunkiai

kvėpuojantis iš nuovargio. Jis priėjo prie atsiskyrėlio ir tarė

jam: „Šiandien nieko nevalgiau, o manęs laukia ilga kelionė.

Ar turi kąsni duonos pamaitinti savo bendrakeleivį kelionės

“?metu

Atsiskyrėlis atsakė: „Su malonumu ir garbe, ir

džiaugiuosi galėdamas pasidalinti su tavimi turimais duonos

kepalais.“ Tada jis parodė į maišelį ir tarė jam: „Prašau, imk,
“.kas yra

Jaunuoliui traukiant duoną iš maišelio, nukrito auksinis
.akmuo, tad atsiskyrėlis jį pagavo ir padėjo į šalį
Jiems valgant, jaunuolis vis spoksojo į auksą,
žavėdamasis apie jį kalbėjo ir sveikino atsiskyrėlį su sėkme
bei saugumu, apsauga ir ramybe, kurią jam suteikė geltonas
.akmuo

Kai jaunuolis atsikėlė eiti savo keliu, atsiskyrėlis
.nusišypsojo ir įdėjo akmenį jam į ranką
Jaunuolį labai nustebino šis netikėtas turtas, patekęs į jo
rankas, ir jis iškeliavo su neapsakomu džiaugsmu, beveik
.nekreipdamas į nieką dėmesio
Nepaisant to, keistos mintys vis dar kamavo jį, kamavo
ir neramindavo, ir jis negalėjo jų nutildyti ar atsikratyti.
Staiga jis pakeitė kryptį ir grįžo pas atsiskyrėlį, padėjo savo
lobį prieš savo geradarį ir, pasveikinęs jį dėkingumo bei
:pagarbos kupinu nusilenkimu, tarė
Aš puikiai žinau, koks brangus šis akmuo, kurį man,,
padovanojai, bet jaučiu, kad turi kažką brangesnio už šį
auksą, ir meldžiu tavęs Dievo vardu, būk man dosnus su tuo
dalyku, kurį nešioji savo turtingoje sieloje ir kuris leido tau
“!man padovanoti šį auksą

Klestėjimo laikais žmonės dėkoja Dievui
Už Jo gausius ir daugybę palaiminimų
Bet kai atmosfera tampa niūri
Atvyksta bloga sėkmė
Skundai ir pasipiktinimas seks paskui
Ir dauguma mūsų prarandame savo gyvą tikėjimą
Tuo, kurio akis niekada nemiega
Mes kuriame nelaimės ir sudėtingas situacijas
Mūsų dėmesys ir dėmesys
Jei ieškome teigiamos išeities
Būtume pamatę vilties kibirkštėlę
Turime pasitikėti dieviška pagalba

Ir kad Tas, kuris mus sukūrė, mūsų neapleis
Nepaisant sunkių aplinkybių
Gyvenimo kova
Ir scena niūri
Jei ieškosime dieviško vadovavimo su visišku
pasitikėjimu, jį gausime
Kas turi vaikų tikėjimą ir pasitikėjimą, tas sulauks
pagalbos
Visi egzistencijos elementai susijungs
Kad pasiektų tai, ko jam reikia
Turime giliai širdyje jausti, kad esame matomi
Ir ta dieviškoji pagalba nėra toli
Suprantame, kad optimizmas traukia sėkmę kaip
magnetas
Akcentuojant šviesiąją gyvenimo pusę
Tai suteikia mums pasitikėjimo, kad gėris egzistuoja ir
yra šalia
Ir ta pergalė priklauso šviesai, o ne tamsai ir
atsitiktinumui
Dievas yra dieviškasis palydovas
Tas, kuris nenuvilia tų, kurie Juo pasitiki
Ir kai galvojame apie Jo artumą mums, Jo apsaugą ir Jo
,pagalbą mums
Gyvenimas pasikeis į gerąją pusę
Širdis bus perpildyta dėkingumo ir padėkos
Tam, kurio rankose yra palaiminimų lobiai
Ir raktai į Rojų
Mes baudžiame save savo neracionaliais veiksmais
Mes apdovanojame save už tinkamą elgesį
Dievo žmogui duoto proto piktnaudžiavimas
Tai veda į nuodėmę, kuri yra skausmo ir kančios
priežastis
Kalbant apie teisingą proto naudojimą
Tai veda prie dorybės, kuri savo ruožtu veda prie laimės
Dievas davė žmogui protą

ir sąžinė
laisva valia
Dangiškieji įsakymai
Jei jis pasirinks teisingą kelią, bus apdovanotas;
.priešingu atveju, jam teks atsakyti už savo veiksmus
Jis privalo pateikti ataskaitą apie savo elgesį laikino
buvimo metu
Šioje Dievo žemėje
Žmogus piktnaudžiavo šia Dievo jam suteikta
nepriklausomybe
Dėl to jis užsitraukė sau neišmanymą ir fizinį bei protinį
skausmą
Priešlaikinė mirtis ir kitos ligos
Ką pasėja, tą ir pjauna, o priežasties ir pasekmės dėsnis
.galioja visiems
Žmogaus dabartinės dienos priklauso nuo jo praeities
dienų
Jo ateitis taip pat priklauso nuo to, kaip jis gyvena
Ir jis su tuo leidžia savo dabartines dienas
Ir apie sėklų kokybę, kurią jis pasėja savo sąmonės
dirvoje
,Taigi, žmogus, nors ir sukurtas pagal Dievo paveikslą
Jis savo sieloje turi paslėptų dieviškų galių
Dėl savo klaidų jis praranda teisę naudoti tas galias
Ir apribojimus, kuriuos jis sau taiko
Pažeidus proto dėsnius
Sielos ryšys su laikinu kūnu, kuris linkęs suirti
Ir pasiduoda aplinkos, genetinei ar globaliai įtakai
Tai viena iš žmonių nevilties, nusivylimo, kančios ir
nesėkmių priežasčių
Todėl jis turi pataisyti savo kursą
Jis iš naujo kalibruoja savo sąmonės kompasą
Jei jis nori pažinti save
Ir jis vėl susijungia su savo galutiniu šaltiniu

Jis pripildo savo gyvenimo indą gerumu, šviesa ir
žiniomis
Vandenynas negali būti sutalpintas viename sprogime
Panašiai ir ribota žmogaus sąmonė negali talpinti
kosminės sąmonės
Tačiau tai įmanoma tiems, kurie trokšta ir stengiasi
išsivaduoti iš apribojimų
Ir pasiekus neribotos visiškos sąmonės slenkstį
Ir jis juos gausina iš Savo dosnumo, ir Alachas aprūpina,
.kam nori, be saiko
Prašykite ir jums bus duota
Belskite ir jums bus atidaryta
.Jei būsite dėkingi, tikrai sustiprinsiu jūsų palankumą
Žodžių netinkamas vartojimas yra vienas mirtiniausių ir
destruktyviausių ginklų
Pagrindinė nervingumo priežastis yra šiurkšti ir
įžeidžianti kalba
Reikėtų vengti apkalbų ar tuščiažodžiavimo
.Venkite ginčų ir ginčų, atsikratykite agresyvių polinkių
Jei vyras ar žmona supyksta ir vienas iš jų provokuoja
kitą
Geriausias būdas yra kitam žmogui eiti pėsčiomis
Ir susilaikyti nuo atsakymo, kol audra nurims
Ir jei vienas iš jų pasakys skaudžius žodžius
Geriausia, kad kitas asmuo neatsakytų panašiais
žodžiais
Verčiau išlikite ramūs, kol mintys nurims ir nuotaika
.atvės
Jei žmona šaukia ant savo vyro, o šis atsako garsiu
:riksmu, vyras kentės dvigubai
Pirmą kartą – nuo jos skaudžių žodžių, o antrą kartą –
nuo jo ryžtingų žodžių
.Todėl jis pirmiausia kenkia sau pačiam
Tai gali sukelti skyrybas ar kitas nepageidaujamas
pasekmes

Taip pat reikėtų vengti užsispyrimo ar žeminančio
elgesio su kitais

.Tuo pačiu metu nereikėtų veltis į ginčus ir muštynes

Verčiau reikėtų palaukti, kol atsigaus ramybė ir

.psichologinė pusiausvyra

Neleisk niekam pavogti tavo ramybės

Netrikdykite kitų ramybės žodiniais (ar rašytiniais)

.įžeidimais

Žodžių netinkamas vartojimas yra vienas mirtiniausių ir

destruktyviausių ginklų

Žmogus gali sakyti tokius dalykus, kai pyksta arba kai

.emocijos yra stiprios

Jis vartoja netinkamą kalbą, kurios iš tikrųjų nenori

ištarti, o paskui dėl to gailisi

Nors kitas žmogus tuos žodžius prisimins dvidešimt

metų

(Sielvartas lengvai nepamiršamas)

Šiuo požiūriu atmintis yra blogas dalykas

Atminties galia yra palaima, jei ji naudojama teisingai

Bet jis kenksmingas, jei naudojamas kaip blogų dalykų

saugykla

Kurie buvo nukreipti prieš mus

Ruošiantis įžengti į išminties rojų

Visas žmogaus evoliucijos procesas siekia nuraminti

nežinojimo audras

Kad banga galėtų grįžti į jūrą ir vėl su ja susiliesti

Tai yra, kad žmogaus gyvybinė jėga galėtų susijungti su

didesne dvasine sfera

Mokslininkai, verslininkai ir socialiniai reformatoriai

nuolat netiesiogiai bando nutiesti kelią pasaulinei vienybei

.kurti

Visos mokslinės, filosofinės ir moralinės mokyklos

nuoširdžiai stengiasi surinkti tiesos puokštę iš išminties sodų

ir papuošti žmonių sielas viskuo, kas rafinuota, nuostabu ir

.naudinga, ruošiant jas įžengti į amžinąjį išminties rojų

Mokslas, pasitelkdamas auksinius atradimus, tiesiogiai
padedą žmogui, aprūpindamas jį būtiniausiais ir
materialiniais poreikiais, ir netiesiogiai padeda jam pataisyti
kai kuriuos savo požiūrius į daugelį „stebuklą“ ir paslaptinių
.reišinių

Mokslas teigia, kad kai vanduo dėl šalčio pakeičia savo
vibracijos tvarką, jis virsta ledu, kuris plūduriuoja vandens
paviršiuje, užuot su juo susimaišęs ar nusėdęs dugne kaip
.kitos kietos medžiagos

Šis reiškinys mokslininkams leidžia manyti, kad Jėzus
Kristus, vaikščiodamas vandens paviršiumi, turėjo keisti savo
kūno vibracijas, naudodamas psichologinius metodus,
.žinomus šventiesiems, pranašams ir išminčiams
Kad žmonija pasiektų visuotinės vienybės ir laimės
namus, visa materialinė, moralinė, religinė, gamybinė,
socialinė-politinė ir metafizinė veikla turi suvienyti jėgas ir
.suvienyti savo pastangas šiam tikslui

Galima susitarti dėl fiksuotų pasaulinių sveikatos, taikos,
gerovės, švietimo ir geros moralės įstatymų standartų, taip
pat dvasinių, psichologinių ir praktinių įstatymų standartų,
kurie galėtų suteikti milijardams žmonių šioje planetoje
Žemėje integruotą ir subalansuotą augimą, deramą
.civilizuotam žmogui, ir suteikti jam laimę bei ramybę
Pasaulio pilietis neturėtų likti apribotas mažu gyvenimu
ir mažu kūnu

Jis veikiau laiko save didesnės žmonių šeimos nariu,
vadovaujamu kosminio gyvenimo, ir apmąsto tiesą, kad
„esate neatsiejama gyvenimo vandenyno dalis

Sąmoningumas yra beribis ir begalinis
Jis tęsiasi net iki tolimiausių žvaigždžių
Jis persmelkia kiekvieną atomą visatoje

Net ir mažiausi elektronai

Žmogus turi jausti esąs viena su kosminės sąmonės
vandenynu

Ir peržengti šeimos ir tautybės ribas

Jis pripažįsta, kad yra didesnės žmonių šeimos narys
Džiaugsmas tarp monotonijos ir įvairovės
Jums nepatinka malonumai, kurie yra pernelyg panašūs
.ir kuriems trūksta įvairovės

Ji verčiau nori dinamiško ir gyvybingo džiaugsmo
Dėl savo unikalumo jis pritraukia dėmesį
Užburia protą savo didybe
Ir pripildo širdį savo saldumu
Jis jus tenkina ir žavi savo išskirtinai saldžiu pobūdžiu
Laimė, kuri ateina su pertrūkiais
Tai jaudina protą, bet neišpildo norų
Ir malonumai, kuriuos gadina monotonija, gimdo
nuobodulį

Ir džiaugsmas, kuris trunka tik trumpą laiką
Tada jis išnyksta, palikdamas apgailestavimą, kuris yra
nepageidaujamas džiaugsmas

Ir džiaugsmas, kuris blykstelį ir išnyksta
Palikti jus sumišimo ir abejingumo būsenoje yra
.trumpalaikis ir skausmingas džiaugsmas

O dėl džiaugsmo, kuris ritmiškai keičiasi visą laiką
Tačiau jo esmė lieka nepakitusi
Kaip įgudęs aktorius, kuris linksmina savo publiką
įvairiais vaidmenimis ir judesiais
Tai, ko ieškote ir norite turėti

Tą džiaugsmą galima patirti apmąstant Dievo stebuklus
Ir reguliariai bei giliai medituojant

Vidinis ilgalaikio ir atnaujinto džiaugsmo šaltinis
Tik Jis vienas gali numalšinti tavo laimės troškulį
Dvasinė palaima yra vienintelė tikroji ekstazė
Kuris nesukelia nuobodulio ar noro prie ko nors kito
,Viskas, ką žmogus daro – gera ar bloga

Tai nuolatinės, atkaklios pastangos ieškant laimės
Blogis žada laimę, bet atneša kančią ir skurdą
O dėl gerumo, jis gali atrodyti teikiantis melancholiją
Dėl drausmės reikalavimo ir valios aktyvavimo

Bet galiausiai tai tikrai atneša ilgalaikį džiaugsmą
Dievas yra džiaugsmas, kuris yra nuolatinis ir atsinaujina
per visą amžinybę
Ir kai jį rasi, pajusi, kad radai brangiausią dalyką, kokį tik
.gali patirti

Jums nebereikės vaikytis „to kito dalyko“ miražo
Tai, kas tau atrodo negalint jo pasiekti ar gauti
“Dvasinis džiaugsmas yra „tas kitas dalykas
Ir kai tik atrandi tai savyje
Tau nebereikės ieškoti laimės
Ir tame atnaujintame džiaugsme jūsų troškimai išsipildys
Ji turi viską, ko troško
Ir žinokite, mano draugai, kad materialūs dalykai
Kuris teikia malonumą, kuris lieka neapsakomas
Ir tie dalykai, kartu su jų teikiamais malonumais
Jis patenka į protą per mentalinius vaizdinius
Tačiau dvasinis džiaugsmas yra sielos suvokimas
Kieno prigimtis yra didžiausia laimė
Jis yra labai arti minties
Jis netgi gimsta iš minties, kai meditacijos metu mintis
.nukreipiama į vidų

Kai pažeidžiami išoriniai objektai
Nuo kurios minties priklauso malonumas
Laimė, kurią teikia tie dalykai, taip pat sunaikinama
Bet dvasinis džiaugsmas visada atsinaujina
Jis egzistuoja sieloje ir yra atsparus sunaikinimui
Ir to džiaugsmo išreikšti negalima išnaikinti
Nebent žmogus sąmoningai nusprendžia pakeisti savo
psichinę būseną
Jis pasiduoda depresijai, maitindamas prislėgtą nuotaiką
Tas kitas dalykas
?“Ar kada nors bandėte suvokti tą „kitą dalyką
Kaip miražas, kuris tau pasirodo ir šoka tavo jausmų
fone
?O kaip dėl visų jūsų išsipildžiusių troškimų pabaigos

:Išanalizuokite reikalą
 Trokšti kažko tol, kol negali to gauti
 Bet kai tik tai taps jums prieinama, anksčiau ar vėliau
 .jums tai nusibos
 ?Ir tu nori kažko kito, ar ne
 Net jei gyvenimas tau duotų viską, ko kada nors troškai,
 :iš karto
 Turtas, valdžia ir draugai po kurio laiko jus nuvils į
 .nepasitenkinimą
 Ir tu nori kažko kito, bet vienas dalykas niekada
 nepraranda savo šviežumo
 Jo spindesys niekada neišblės, tai pats džiaugsmas
 Visuose dalykuose, kurių ieškai
 Ir siekia jį pasiekti ir gauti
 Tiesiogiai arba netiesiogiai
 Iš tiesų ieškai laimės
 Išpildydami savo troškimus
 Nenori tų dalykų, kurie tau kelia liūdesį
 Ir tu nenori tų dalykų, kurie iš pradžių teikia šiek tiek
 malonumo
 Bet galiausiai tai panardina į gailesčio ir sąžinės
 graužaties gelmes
 Kad ir ko ieškotumėte
 Jūs nuoširdžiai to siekiate su ilgesiu, troškimu,
 nekantrumu ir entuziazmu
 Tikėdamasis gauti pasitenkinimą jį įsigijęs
 Turėtum būti laimingas, kai tai iš tikrųjų taps tavo
 Tad kodėl gi neieškoti džiaugsmo tiesiogiai ir semtis jo iš
 ?jo šaltinių
 ?Kodėl to siekti nepajėgiomis fizinėmis priemonėmis
 !?Kad tau duotų tyrą, nesuterštą ir be jokių trūkumų
 Kai žmogus maldauja trumpalaikių materialinių dalykų
 užuojautos
 Jo laimė priklauso nuo trumpalaikių malonumų

Materialūs dalykai ir pasitenkinimas, gaunamas iš
materialinių troškimų tenkinimo
Tai laikina, todėl per ją gaunama laimė yra trumpalaikė
Tai taip pat laikina
Valgyti, uostyti kvėpalus ir klausytis muzikos
Matyti gražius dalykus ir liesti malonius dalykus
Visi trumpalaikiai malonumai
.Jo trukmė yra susijusi su skonio ir uoslės pojūčių trukme
Klausa, regėjimas ir lytėjimas
Arba kol protas nepavargs
Jį traukia kiti stimulatoriai
Ji nenori trumpalaikio džiaugsmo
Atsikračius jo, lieka liūdesio jausmas
Ji verčiau trokšta džiaugsmo, kuris akimirkai neužsidega
.ir paskui neišnyksta
Ir aš ilgiuosi džiaugsmo, kurio spindesys niekada
neišblėsta
Grynas, nuolatinis radioaktyvusis radis
Tas džiaugsmas egzistuoja tik Dieve
Viso džiaugsmo ir malonumo šaltinis
Saulė teka kartą per dieną
Bet jo buvimas visada spinduliuojantis
Visata linkusi suirti, bet
Tai amžinas gyvenimas, kuris lieka
Tegul džiaugsmas visada atsinaujina jūsų gyvenime
Ši palaiminta žemė, kurią mums davė Dievas
Jis nori, kad mes džiaugtumėmės jo grožiu
Ir mes jį saugome
Mes laikome tai palaima, kurios negalima švaistyti ar
piktnaudžiauti
!Jame slypi daug stebuklų ir stebuklų
Viršūnės ant viršūnių
Ir sluoksniai po sluoksnių
lygumos ir stepės
Jūros ir upės

miškai ir miškingos vietovės
Ir dykumos, kurios be galo driekiasi visomis kryptimis
Tai kosminis teatras
Kur kalvos snaudžia
Ir sniegu padengtos uolos guli
Aukšti medžiai ištiesia kaklus
Nederlingos aukštumos atgauna savo žalumą ir vešlumą
Laiko žymės įspaustos ant milžiniškų uolų
?Kas turi galimybę pateikti kvapą gniaužiančius vaizdus
O kaip dėl akinančių šios Dievo žemės vaizdų, ar jie
!nusipelno būti aprašyti
Tai pripildo širdį džiaugsmo
Ir uždega protą tūkstančiu vaizdinių
!Išreikšti tai, ko neįmanoma apibūdinti
Žemės grožybių apmąstymas stiprina kontempliatyvaus
žmogaus tikėjimą
Tai peržengia gamtos dėsnius iki aukščiausios sąmonės
slenksčio
Kur kūrybiškumas niekada nesibaigia
Ir tai nesibaigia ties riba
Jis yra neišsenkantis
:Kartą vienas vaikas pasakė
"Nežinau, ką reikia žmogui jaustis niekam tikusiu"
Štai ką jaučiame apmąstydami Dievo stebuklus
Kuris yra neprilygstamas skirtingose šio pasaulio dalyse
Vis dėlto žmogus mano, kad jis yra viskas
Alifas ir Ja
Pradžia ir pabaiga
Ir ūgis, neturintis aukštesnės viršūnės
Yra nuostabių aukštumų
Ir gelmės, kurios įkvepia sielai baimę
Ir platybė, kurioje esybė ištirpsta
Ir gausu kaip dienos šviesa
Ir šviesos, kurios ragina žiūrėti į viršų
Jei tik žmonija turėtų visapusišką viziją

Matai į visas puses
Suvokti jų supančius kūrybiškumo stebuklus
Išsklaidytos kaip išsibarstę perlai
Dievo plačioje žemėje yra žmonių, kurie mąsto
Iš tiesų, viskas, ką sukūrė Kūrėjas, įkvepia nuostabai
Tai įkvepia
“Rytų lobiai - žurnalas „East-West
„Mes prašome Jo, Aukščiausiojo
Išsklaidyti žinių kibirkštimis
iliuzijų tamsa
Ir pripildyti širdis ir protus
Su gausybe palaiminimų ir išvalgų
Ir kad Jo šlovingiausias buvimas galėtų pasireikšti
sielose

Ir Jis suteikia jai tikrumo
Tai saugus prieglobstis
Ir tai išsklaido sumaišties debesis nuo sielos dangaus
Ir tai apsaugo mus nuo nevilties jausmų
Ir tai įkvepia mus pasitikėjimo, kad laimės aušra išauš
Ir sielos džiaugsis
Ir kad ramybės ir džiaugsmo paukščiai
Ji dainuos gyvenimo giraitėse
Meilė nugalės neapykantą
Ir šviesi viltis išsklaidys nevilties niūrumą
Ir kad gėrio kelionė tęstųsi
Tiesos vėliava visada plevėsuos aukštai
Virš draugiško supratimo paminklų
Ir kilnūs žmogaus jausmai
O širdžių gydytojau, iš Tavęs ateina gydymas
Sielos buvo apimtos ligų
Tavo prisilietimas išsklaido nuodus ir ligas
Tegul mirties ir nelaimės bus išvengta
Tavo vardas yra talismanas nuo blogio ir žalos
Ir malda, kurios dangus išklauso
Pasiruošimas ir

Tinkamas auklėjimas: praktiniai metodai ir praktika
Tinkami tėvystės metodai apima įžvalgos ugdymą
Ir bandymas pasiekti intuityvių žinių lobyną
Sieloje slypintis slėpinys ir žmogaus sąmonės ryšys su

juo

Vieno gyvenimo neužtenka
Žinoti visus dvasinius ir materialinius dalykus
Naudojant tradicinius žinių metodus
Pasikliaujant vien pojūčiais
Sąmoningumo ir meditacijos praktikavimas
Jie padeda lavinti ir stiprinti intuiciją
Per tiesioginį, tam tikrą suvokimą
Įžvalgos ugdymas, jei įmanoma, turėtų prasidėti
ankstyvoje vaikystėje

.Jei tai neįmanoma, jį galima pradėti bet kuriuo metu

Be to

Vaikams ir jaunimui reikia padėti kiek įmanoma daugiau
,Mokydami juos tinkamų tėvystės metodų
Nukreipti savo mintis idealų link
Ir maitindami jų jausmus kilniais sentimentais
Ir mokydami juos gerbti pareigą
Ir elgtis sąžiningai, oriai ir dorai su savimi ir kitais
:Tarp svarbių savikontrolės aspektų yra šie
Vaikščiojimas ir sėdėjimas tiesiu stuburu
Palengvinti netrukdomą gyvybinės veiklos tekėjimą

organizme

Išmokite ir naudokite protinį susikaupimą, kad
ugdytumėte saviišminties įgūdžius
Kūrybinio mąstymo praktikavimas
Atlikti pareigas su nuoširdžiu noru
Skirtumas tarp racionalaus ir iracionalaus
Tiesa ir iliuzija
Ir plečia meilės ratą
Nuo meilės sau iki meilės šeimai
Nuo meilės šeimai iki meilės bendruomenei

Nuo meilės bendruomenei iki meilės tėvynei
Nuo meilės tėvynei iki meilės pasauliui
Nuo meilės pasauliui iki meilės Dievui
Ir su jų dvasiniu augimu
Jie galės skleisti gerį ir tiesą visur
Ir gerumo šviesa, spindinti juose, bus išsklaidyta
Juos supa blogio tamsa
Su Jo pagalba, tebūnie Jis išaukštintas
Dvasinis ryšys su artimaisiais, kurie paliko šį pasaulį
Jei norite perduoti savo mintis savo artimiesiems, kurie
paliko šį pasaulį
Sėdėk tyliai savo kambaryje ir apmąstyk Dievą
Ir kai jauti ramybę sieloje
Giliai susitelkite į dvasinio sąmoningumo centrą priekyje
Kuris yra valios centras taške tarp antakių
Siųskite savo meilę tiems brangiems žmonėms, kurie
iškeliavo
Įsivaizduokite tame centre žmogų, su kuriuo norite
.bendrauti
Ir siųskite jo sielai meilės, gerų linkėjimų ir padrąsinimo
vibracijas
Jei tai darysite nuosekliai
.Ir nepraradote susidomėjimo tuo brangiu žmogumi
Jis tikrai gaus vibracijas iš jūsų minčių
Tie, kurie yra atskirti nuo savo artimųjų šioje žemėje, jų
nepamiršta
Lygiai taip pat, kaip jų mylimieji niekada jų nepamiršta
Ir jų sąmonė išlieka, išsaugodama artimųjų atminimą
Tie, kurie juos paliko šioje žemėje
Ir kai norite gauti atsakymą iš tų artimųjų
Susitelkite į širdį, o kai jūsų dėmesys pasieks
pakankamą gylį
Jie gali pirmą kartą pasirodyti jums sapnuose, ir tai jiems
įmanoma
Kartais tą patį sapną galite matyti pakartotinai

Ne visos svajonės yra beprasmės
Jei jūsų mintys ramios ir harmoningos
Suprasite, kad kažkas bando su jumis bendrauti per
sapną

Dvasiškai tobulėjant, meditacijos metu vizijose gali
.pasirodyti artimieji

Kai žmogus pasiekia aukštą dvasinio tobulėjimo lygį
Jis galės pamatyti tas iškeliausias sielas priešais save

Tokių atvejų pavyzdžių yra daug
Bet pirmiausia turi įvykti tikrasis dvasinis progresas
Tas, kuris giliai apmąsto Dievą

Dievas jam visa tai parodys
Užuot liūdėję, verkę ir jautę netekties jausmą po
artimųjų mirties

Turime jiems siųsti meilę, kurią jie jaustų
Jie jaučia tą patį

Bet mes neturime tempti išėjusiųjų dvasios link savęs
Dėl mūsų nepagrįstų jausmų

Egoistiniai prisirišimai ir gilus liūdesys
„Užtenka pasakyti išeinančiam: „Aš tave myliu
Siųskite meilės mintis ir linkėjimus tiems, kurie yra
išsiskyrę

Kai tik užsimanau tai padaryti
Bet bent kartą per metus – per konkrečią sukaktį
:Pasakyk jiems intelektualiai
Dievas mus vėl sujungs
Mes ir toliau puoselėsime savo meilę ir stiprinsime
tarpusavio meilės ryšius

Jei dabar siunčiate jiems savo draugiškas mintis,
darykite tai ir toliau

Tikrai vieną dieną, jei Dievas duos, su jais susitiksime
Suprasite, kad šis žemiškasis gyvenimas nėra vienintelis
egzistavimas

Tai tik viena grandis jūsų amžinų santykių grandinėje
Su savo išėjusiais artimaisiais

Tegul Dievas jiems pasigaili ir apšviečia juos savo šviesa
ir malonumu

Pastaba: šis metodas visiškai nesusijęs su seansais,
.kurių nerekomenduojame, todėl pateikiame šį paaiškinimą

Atsikratyti nuovargio

Pastaba: ši informacija ir patarimai nepakeičia
medicininės konsultacijos, todėl pateikiamas šis
.paaiškinimas

Į racioną turėtų būti įtrauktas sviestas ir pienas

.Pieną reikia vartoti atskirai nuo valgio

Geriausia negerti su maistu

Pienas turi naudingų vidurius laisvinančių savybių

Bet pienas sukelia gleivių gamybą

Kuris netinka tiems, kurie kenčia nuo sinusų problemų

Arba nuo slogos ir peršalimo

Tai taip pat taikoma apelsinų sultims

Tiems, kurie kenčia nuo šių ligų

Daugelis, kurie nuo to kentėjo, rado palengvėjimą –

– paklausę mano patarimo

Reikšmingas pagerėjimas pašalinus apelsinų sultis iš jų

mitybos raciono

(Kol jie sirgo ta liga)

Nors citrinų sultys pasižymi puikiais dezinfekavimo

.savybėmis

Bet tai taip pat pablogina sinusitą

Niekas taip nepatenkina (nemalšina alkį) nei duona,

pagaminta iš

Pagaminta iš šviežiai maltų viso grūdo kviečių miltų

Tačiau žmonės, turintys skreplių, turėtų vengti krakmolo

.produktų

Viso grūdo duoną galima valgyti gerai paskrudinę

Vidurių užkietėjimas yra dar viena nuovargio priežastis,

.susijusi su toksinų kaupimusi organizme

Tai daro įtaką energijos išgavimui iš maisto

Jei kenčiate nuo vidurių užkietėjimo, jei įmanoma,
naudokite natūralų vidurius laisvinantį vaistą
Jei iš organizmo pašalinsite toksinus (atliekas),
.nepajusite nuovargio

Būtent organizme kaupiasi toksinai, kurie sukelia
.žmogaus nuovargį

Narkotikai ir narkotinės medžiagos taip pat sukelia
silpnumo jausmą

Pavyzdžiui, opiumas atima iš vartotojų iniciatyvą
Jie nenori nieko kito veikti, tik plepėti, miegoti ir svajoti
Vienas efektyviausių būdų atsikratyti nuovargio jausmo

Tai yra kuo labiau išlaikyti seksualinį gyvybingumą
Nes per didelis to praktikavimas yra kūrybinės energijos
.švaistymas

.Dėl to jie smarkiai prarandami tiek fiziškai, tiek protiškai

:Mokinys paklausė savo vadovo

Kaip jūs, pone, interpretuojate dvasinę būtybę ir ką apie
?ją žinote

:Gidas atsakė

Dvasinė esybė yra sąmoningas dvasinių suvokimų ir
galių žinojimas

Lygiai taip pat, kaip jaučiasi jūros gyvūnai, panirę į
vandenį

Ir dangaus paukščius supa erdvė

Tai gyvybinės energijos išgavimas iš sielos eterio
Ir gerovės bei gyvybingumo jausmas, tekantis per kūną
Atgaivina ląsteles gyvybės eliksyrų ir visiškai jas

.atnaujina

:Tada mokinys paklausė

?Ir kaip gauti tą testą

:Gidas atsakė

Patvirtindami save, kad esate dvasinės prigimties
Ir kad fizinis darinys, nepaisant savo santykinio realumo

Tačiau tai yra išorinis sielos esmės apvalkalas

Ir kad gyvybės vanduo, kuris yra palaimos šaltinis

Jis teka per jūsų nervus, sukeldamas euforiją, energiją ir
.budrumą

:Mokinys tęsia sakydamas

?Kokios kliūtys trukdo pasiekti tokią būseną

:Vadove paaiškinama

Tos kliūtys slypi nesuderintose mintyse ir karčiuose

jausmuose

Ir neigiamas poveikis, kurį sukelia kenksmingos

parazitinės piktžolės

Apie spiritinį augalą

Todėl sąmonės laukas turi būti išvalytas ir apvalytas nuo

.visų priemaišų

Ir išrauti abejonės erškėčius iš jo dirvožemio, ir patręšti jį

gyvu tikėjimu

Gilus ilgesys, ketinimų tyrumas ir gera valia

Yra toksiškų nefizinių augalų, kuriuos reikėtų išnaikinti

Tokios kaip neapykanta, piktumas, pavydas, pavydas,

baimė ir kitos emocijos

Naikintojas ir jo vietoje sėjantis meilės, pasitikėjimo,

supratimo, kilnumo ir sąžiningumo sėklas

:Tada mokinys klausia

?Koks yra geriausias būdas spręsti gyvenimo problemas

:Gidas atsako

Kiekviena spyna turi raktą, o kiekviena problema turi

sprendimą

Ir kas turi sumanumo, įžvalgumo, drąsos ir kantrybės

Pasitikėjimas dieviška pagalba padės rasti bet kokios

problemos sprendimą

Ir nepamirškite, kad kiekviena sunki problema, su kuria

.susiduriate, yra jūsų jėgų išbandymas

Ir kad pakeltumėte savo nuotaiką, o su kiekviena įveikta

problema žengtumėte žingsnį į priekį

Gyvenimo kopėčiose jūsų laukia dideli pasiekimai

Remdamasis tuo, jis susidorojo su sunkiomis

aplinkybėmis

Pamatysite, kad įgysite supratimo, stiprybės ir
džiaugsmo
Įveikdami kliūtis ir užbaigdami naujus etapus pakeliui
Ir žinok, tegul Dievas praturtina tavo žinias, kad viskas,
ko tau reikia, yra tavyje
Jei nuolankiai ir nuoširdžiai prašysite dieviškos pagalbos,
ją gausite
Tau bus atvertos gerio durys ir šviesos lobiai
Rytų lobiai – apmąstymai ir patarimai
Rytų ir Vakarų vidinė kultūra
Ramybės ir šviesos šaltinis
Mokytojas, kalbėdamas apie dieviškojo buvimo jausmą,
:pasakė
Jei žmogus gyvena nežinodamas Dievo
Neliesdamas jo buvimo
Jo gyvenimas bus kupinas pavojų
Ir linkę į neišsprendžiamas problemas bei krizes
Kol skausmas pagimdo troškimą ir ryžtą
Atrasti paslapčių paslaptį ir ramybės bei šviesos šaltinį
Atrasdamas didžiausią paslaptį
Jis žino laisvės, laimės ir grožio prasmę
Žmogus turi pakeisti savo gyvenimo kryptį ir sąmonės
.centrą
Nuo materijos iki dvasios
Ir iš „aš“ su savo apribojimais
Į beribį emocinį matmenį
Tada jis supras, kad buvo ir tebėra
Šiltame, mylinčiame amžinybės glėbyje
Jis taip pat turi stengtis pagreitinti supratimą
Giliau pasineriant į mintis
Ir padvigubinkite pastangas
Ir kai dieviškasis buvimas paliečia
Jis įveiks visas kliūtis ir sunkumus
.Kas trukdo jam judėti į priekį ir trukdo jam tobulėti
Po mirties žmogaus nebus

Arčiau Dievo nei dabar
Jo suvokimo apie tai mastas po mirties
Priklauso nuo to, kiek jis dabar apie tai žino
!Nereikia atidėlioti ar atidėlioti
Mąstymas apie Dievą yra visos laimės, meilės ir gėrio
šaltinis
Tai leidžia mums tiesiogiai susisiekti su tais palaimintais
elementais
Ir jis apipila mus Gailestingiausiojo palaiminimais
Turime įtraukti dvasinį elementą į savo darbą
Ir atlikti darbą, kuris teikia geriausias paslaugas kitiems
Žmogus, kurio tikslas – tarnauti, o ne užsidirbti pinigų
Jis supras, kad visas jo gyvenimas pasikeitė į gerąją
pusę
Jis nebus paliktas vienas, bet pagalba ateis iš ten, kur
.mažiausiai tikėtis
Dauguma žmonių negali pasiekti reikiamos pusiausvyros
Tarp jų praktinio ir dvasinio gyvenimo
Dvasininkui reikia pinigų
Pasaulietis žmogus negali laimingai gyventi be Dievo
:Dvasininkas dirba, ir jo veiksmai kalba daug
“Dievas suteikia man stiprybės ir ryžto,”
Jis stiprėja ir Dievas laimina jo pastangas
:Pasaulietis irgi dirba, bet sako
Aš pats visa tai darau, ir niekas man nepripažįsta,,
“nuopelnų
Tai jam sukelia netikėtų pasekmių
.Jis įsikūręs Mahadhir mieste
Visa praktinė veikla
Ar dėl materialinių, ar dėl dvasinių tikslų
Jis turi būti pagrįstas tvirtais principais
Tai priklauso nuo sąžinės kontrolės ir proto pusiausvyros
Visame, ką darome, reikalinga pusiausvyra
Nes jo nebuvimas reiškia kančią, širdies skausmą ir
galvos skausmą

Jei kas nors pakviečia vargšų grupę
Neturėdami pakankamai pinigų nusipirkti reikalingų
daiktų šventei

Tai reiškia diskriminacijos trūkumą
Ir nesugebėjimas tinkamai planuoti
Turime suprasti bendros sistemos, kuri valdo mūsų
veiksmus, prigimtį
Neteisinga išnaudoti dvasingumą asmeniniams
interesams siekti

Nors patartina naudoti mokslinius metodus
Skatinti ir skleisti patikimus dvasinius mokymus
Yra universalus laimės siekimo įstatymas
Šis įstatymas yra pastovus ir nekintantis
Jis visada veikia ir garantuoja rezultatus
ir laikydamiesi to įstatymo arba laikydamiesi jo
Tai neabejotinai reiškia būti laimingam
:Savo laimės apibrėžime meistras Paramahansa sakė
Tikroji laimė pirmiausia priklauso nuo žmogaus
psichologinės būsenos
Pasitenkinimas, ramybė, džiaugsmas ir ramybė yra
laimės požymiai

Reikėtų stengtis turėti gerą sveikatą
Aktyvus protas
ir gyvenimo būtinybės
Tinkamas darbas
Ir išvalgus sprendimas
Ir teisingas supratimas
Jis neturi sau leisti
Pasiduodant netinkamai aplinkai ar sąlygoms
Žmonės dažnai pina kokonus, kurie juos suriša
Ir jis tave myli virvėmis, kurios jį suriša
Jis turi suprasti tų apribojimų priežastis
Galbūt tai išnaikins lėtai plintančią infekciją
Iš jo proto ir iš jo kūno
Tai paskatintų psichologinį atsinaujinimą

Tai atveria kelią laimei ir dvasinio sąmoningumo
atsiradimui jo gyvenimo horizonte
Ir pažadinti jame slypinčias gyvybines jėgas
Sąmoningumas turi būti keliamas iš nežinojimo gelmių
Į supratimo ir žinių aukštumas
Nepaisant tikėjimo savo psichinėmis galiomis
Tačiau bloga aplinka turi skaidrų poveikį
Geba pakenkti savo paties gynybai
Ir atimdamas iš jo laimę, kurios jis siekia
Todėl jis turi dėti visas pastangas
Sukurti sveiką ir tinkamą aplinką laimei
Ir siekti ilgalaikio dvasinio džiaugsmo
Vietoj trumpalaikių juslinių malonumų
Jei jis nori atsikratyti neigiamo įpročio, kuris atima iš jo
laimę

Jis turi vengti visko, kas gali
įspėti arba pažadinti tą įprotį
Tada jis vietoj to išsiugdo gerą įprotį
Jis tai daro įdėdamas rimtų psichologinių pastangų
Kol tai taps neatsiejama jo gyvenimo dalimi
Kai jis įsitvirtins ir taps stiprus
Blogas įprotis susilpnės
Ir ji atpalaiduoja savo gniaužtus
Jis patirs laimę, kurios niekada anksčiau nejautė

Nušvitimai ir tikrumai

Meistro Paramhansos Joganandos mokymai
Gyvenimas savo esme, sudedamosiomis dalimis ir
tikslais

Tai sunkiai suprantama mįslė, bet ne neįmanoma
išspręsti

Su savo progresyviu mąstymu mes kasdien
išsprendžiame kai kurias jo paslaptis

Šios eros prietaisai, pagrįsti tiksliais moksliniais
principais

Tai neabejotinai įkvepia susižavėjimą

**Mokslo atradimai suteikia mums aiškesnę viziją
Apie būdus, kaip pagerinti gyvenimo sąlygas
Tačiau nepaisant visos įrangos, išradimų ir
strategijų, kurias turime**

**Atrodo, kad vis dar esame kaip marionetės likimo
rankose**

**Ir kad kelias į priekį dar ilgas
Prieš mums išsivaduojant iš gamtos kontrolės
Gyvenimas gamtos malonėje tikrai nėra laisvė
Mūsų entuziastingus protus užvaldo ir varžo
bejėgiškumo jausmas**

**Kai jaučiamės kaip potvynių, uraganų ar žemės
drebėjimų aukos**

**Arba kai įvykiai mus pagrobia - be jokios logiškos
priežasties**

**Mūsų mylimieji, kurie yra arti mūsų širdies
Tada suprantame, kad nepasiekėme daug
pergalių**

**Nesugebėjome įveikti nepalankių aplinkybių
Nepaisant visų mūsų pastangų gyventi taip, kaip
norime,**

**Šioje žemiškoje scenoje visada atsiras tam tikrų
sąlygų**

**Ir įvykiai, kuriuos veda galingas protas, apie kurį
žinome labai mažai**

**Jis veikia visiškai nepriklausomai nuo mūsų
nuomonių ir valios**

**Geriausia, ką galime padaryti, tai dirbti ir tobulėti
Auginame kviečius ir gaminame miltus
Bet kas sukūrė pirmąją sėklą?
Mes valgome duoną arba ryžius, pagamintą iš
miltų**

**Bet kas suteikė mūsų kūnams gebėjimą virškinti?
O kaip maistą paversti naudingu?
Kiekviename gyvenimo kampelyje**

Atrodo, kad egzistuoja nepakeičiama dieviška ranka

**Be jo negalime tvarkyti savo reikalų
Su visais mūsų turimais tikrumais
Mes nežinome, kada širdis nustos veikti
Todėl būtina drąsiai pasikliauti
Apie aukščiausiąją dieviškąją galią
Ir pasikliaujant savo aukštesniuojų „aš“
Sklindanti iš tos bendros galios
Kuriuo mes esame modeliuojami
Turime turėti tikėjimą be puikybės
Ir užtikrintai žengti gyvenimo keliais
Be panikos ar drebulio
Be sandarumo ir apribojimų
Kova su alergijomis**

Jautrumo įveikimas yra subtilus menas, o gebėjimas kontroliuoti savo reakcijos greitį yra svarbus norint ugdyti subalansuotą ir visapusišką asmenybę.

Jautrumas kyla iš nesusipratimo, nepilnavertiškumo komplekso, išpūsto pasididžiavimo ir perdėto ego

Kai žmogus mano, kad jo jausmai buvo įskaudinti, ta mintis įsišaknija jo galvoje, sužadindama nervus, kurie vėliau ištempia ir tampa maištingi. Dėl sužeistų emocijų širdyje užsidega pyktis. Tačiau kai kurie žmonės geba kontroliuoti savo emocijas, todėl išoriniai jų požymiai nepasireiškia, nepaisant didelio įniršio juose. Kiti išreiškia savo pyktį tiesioginėmis reakcijomis, matomomis akių raumenyse ir veido išraiškose, bei aštriais, užkoduotais žodiniiais atsakais.

Pernelyg didelis emocionalumas turi rimtų pasekmių; jis apsunkina situaciją ir sukuria

nepageidaujamą nestabilumą, kuris neigiamai veikia kitus.

Reikia stengtis demonstruoti savitvardą ir ramybę, puoselėjant supratimo ir harmonijos atmosferą, kuri skatintų taiką, o ne įtampą, ir išsklaidytų streso garus. Tie, kurie taip elgsis, taps savo likimo šeimininkais ir bus apdovanoti aplinkinių dėkingumu ir pagarba.

Pernelyg didelis jautrumas yra daugelio žmonių bruožas, ir kai ši neracionali emocija sustiprėja, ji apakina išvalgą ir užtemdo išminties akis. Dar blogiau, pernelyg jautrus žmogus mano, kad mąsto, jaučia ir elgiasi tobulai, nors iš tikrųjų jo elgesys gali būti visiškai neteisingas!

Daugelis žmonių mano, kad kritikos akivaizdoje jie turėtų gailėtis savęs ir kad savigailos jausmas suteikia jiems tam tikrą palengvėjimą. Tačiau, kaip ir narkomanai, kuo daugiau jie vartoja, tuo stipresnė tampa jų priklausomybė.

Jautrus žmogus dažnai kenčia be reikalo. Dažniausiai niekas nežino jų kančios priežasties ar nuoskaudos pobūdžio, todėl jų pačių primestoje izoliacijoje jaučiamas dar didesnis sielvartas. Nieko negalima pasiekti tyliai galvojant apie tai, ką jie suvokia kaip įžeidimą ar kritiką.

Geriausia pašalinti tokio padidėjusio jautrumo priežastis atliekant objektyvią analizę ir aktyvuojant savikontrolę.

Šio tipo nesveika alergija turi rimtų pasekmių; ji suryja širdį kaip ugnis ir naikina ramybės audinius. Todėl su ja reikia elgtis išmintingai, logiškai ir tvirtai.

Laisvė nuo silpnumo

Geriausias būdas atsikratyti silpnumo

Apie tai negalvojama

**Priešingu atveju silpnumo idėja užvaldys sąmonę
ir užvaldys sielos galias.**

Kai įnešame šviesą į save

Tamsa išsisklaidys, tarsi jos niekada nebūtų buvę

Ta mintis man suteikia nuostabių įkvėpimų

Kai įvedama šviesa

Į olą, kurioje tūkstančius metų tvyrojo tamsa

Tamsa akimirksniu išnyks

**Panašiai ir silpnybės išnyksta, o kartu su jomis - ir
klaidos**

Kai leidžiame Dievo šviesai įžengti į mūsų sąmonę

Nežinojimo tamsa negalės pasilikti

Tokia yra filosofija, pagal kurią turėtume gyventi

Atidėliojimas yra nenaudingas

Gyvenimo ratas niekada nesustoja

Ir gyvenimo dienos greitai prabėga

**Kiekvieną minutę praleidžiame aiškiai mąstydami
ir išmintingai elgdamiesi**

**Tai sėkminga ir pelninga investicija į mūsų laimės
sritį**

Daugelis visą savo gyvenimą praleidžia

Galvojimas apie pinigus, seksą ir šlovę

Jie retai susitelkia ties esminiais dalykais

Kas jiems suteikia ramybę

**Ir pakelti jų sąmoningumą į aukštesnį lygį
Kad ir kokį kuklų vaidmenį žmogus atliktų
Jis laikomas sėkmingu Dievo akyse
Jei jis žinotų, kaip išmintingai leisti laiką
Jis nukreipia savo mintis teisinga linkme
Kai Dievo šviesa apšviečia žmogų
Jis nejaučia, kad jam ko nors reikia
Dėl džiaugsmo, kuris jį užvaldė
Jis pasiekia visas savo svajones
Ir tai verčia jį jaustis giliai širdyje
Jis turtingiausias iš turtingųjų ir laimingiausias iš
laimingųjų**

Šiame gyvenime

Šviesos tunelis

Tas, kuris pažadina dvasinę sąmonę

Su šviesiomis idėjomis

Labdaros darbai

Geri jausmai

Gilus apmąstymas

Jis jaučia, kaip tai palieka kūną

Galutinio išvykimo laikas

Per dvasinę akis

Jogas praktikuoja savo žemiškojo gyvenimo metu

Dvasinės akies tunelinis regėjimas
Ties skiriamąja linija
Tarp materijos ir dvasios
Jis gali palikti Žemę akimirksniu
Ižengiant į šį apšviestą tunelį
Ir perėjimas iš šio pasaulio
Į begalinę Dievo erdvę
Kur šviesa
Ir džiaugsmas
Taika
absoliuti laisvė
Kūno žibintas yra (dvasinė) akis
Jei jūsų akis viena
Tada visas tavo kūnas bus pripildytas šviesos
{ Ir šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa to nežinojo }
altruizmas
Altruizmas - tai jausti kitų žmonių sielvartą
Ir su jais suartėti bei pabendrauti
Nuoširdžiai stengiamės juos paguosti dėl
netekties
Ir kad džiaugtumėmės jų džiaugsmu
Dirbame kiek įmanoma geriau
Kad atremtų nuo jų baimės, poreikio ir nerimo
šmėklą
Tie, kurie dirba, kad kiti būtų laimingi

Tegul Dievas suteikia jam vidinio psichologinio komforto jausmą

Ir jei jis ką nors praranda siekdamas tų, kuriems bando padėti

Jis nelaiko to nuostoliu, nes kažką gauna mainais.

Dievo malonė ir ramybė

Jis gyvena, kad mylėtų, dirbtų ir duotų

Jis sėja gėrio ir ramybės sėklas žmonijos laukuose

Jo mintys ir jausmai peržengia asmeninio pasaulio ribas.

Jo sąmoningumas plečiasi, o empatija didėja

Jis jaučia, kad pasaulis yra jo namai, o žmonija - jo šeima.

Jis supranta savo egzistencijos šioje žemėje tikslą

Prieš bandydamas reformuoti kitus, jis turi reformuotis pats

Nes tie, kurie tobulėja, padeda kitiems

Reformuotis jo gyvenimo pavyzdžiu

Veiksmai turi gilesnį ir reikšmingesnę poveikį

Kitų galvose, iš žodžių

Kas turi altruizmo dvasią?

Jis neveikia pagal ribotus skaičiavimus ir lūkesčius

Veikia jis pasitelkia savo įžvalgą ir sveiką nuovoką

Jis ir toliau padeda sau ir kitiems

Dėkodamas Dievui už pasiektą sėkmę

Ir jei jam nepavyksta vieną ar kelis kartus

Jis nejaučia nusivylimo, o tampa ryžtingesnis

Jis padvigubina pastangas ir bando dar kartą

Naujų idėjų ir kanalų tyrinėjimas

Vedami proto šviesos

Su Dievo pagalba

Kol jis nepasieks savo tikslo

Jis pasiekia savo kilnų tikslą

Rytų-vakarų iliuminacijos
Iš išminčiaus Paramhansos Joganandos mokymų
Pasiruošimas ir
Mintis yra jėga, kaip elektra
psichologinės sąlygos
Tai grįžta prie mąstymo ir mąstymo būdo
Elektra yra ir naudinga, ir žalinga
Taigi, kas žino, kaip su tuo susitvarkyti?
Jis tai naudoja savo paslaugoms
Kitaip jį gali nušauti elektra
Ir taip pat pagalvojau
Jei jis nukreiptas teisinga linkme
Atneša laimę savo savininkui
Kitaip jam tai sukels bėdų
Mintis - kaip laukinis arklys
Tačiau jį sutramdyti nėra neįmanoma
Pozityvus mąstymas yra vienas iš būdų
kontroliuoti savo mintis
Sveikas mąstymas yra artimas draugas
O sergantis protas yra nuolatinis priešas
Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą
Ir ligotas protas paleidžia mirtinas strėles
Jis dvigubai atsiperka savo savininkui
Todėl ir sakoma, kad atlygis yra tokio pat
pobūdžio kaip ir poelgis.
Kol žmogus siunčia gerus ketinimus
Jo idėjos virs fakelais
Apšviesk sielos kambarius
Ir išvaryk tamsos krūvas
Tada jis jaučia gilų palengvėjimą
Jo akys spindėjo pasitenkinimo šypsena!
Gyvenimas yra kaip malūnas, kuris mala
Bandomosios tabletės ir vaisingi eksperimentai
Iš jo kepti duoną
Tai tarsi vingiuotas kelias

**Jo šonuose yra vešlios gėlės
ryškūs drugeliai
Ir medžiai su gardžiais vaisiais ant šakų
Tačiau mes retai sustojame
Mėgaukimės jo vaizdu ir mėgaukimės jo saldumu
Tiesą sakant, mes dažnai jaučiamės lyg
diligčiodami
Norėdami pasiekti platesnes teritorijas
Manome, kad ten atsiveria gražesni vaizdai nei
tai, ką matėme mes
Bet mums pamažu tolstant
Apie žydinčius, vaisingus takus
Randame medžius, kuriuose tamsu
Daugiau nei vien šviežumas
Tada gėlės dingsta
Ir kartu su juo, drugeliai ir vaisiai
Tada atsiduriame nederlingoje dykumoje
Žmogaus gyvenimas yra kaip jūros vandenys
Kuris išvalomas ir tampa saldus
Tik pakilus į viršutinius atmosferos sluoksnius
Tai lyg rytinis sapnas
Su amžiumi jis tampa ryškesnis
Priežastis ta, kad tada viskas atrodo aiškiau ir
aiškiau
Tai tarsi kelionė - įveikiant atstumus keičiasi
peizažas.
Tada tas pats peizažas keičiasi artėjant prie jo ir
taip toliau
Gyvenimas neapgauna išmintingųjų
Nes jie tuo meistriškai elgiasi ir tuo mėgaujasi
Neleisdami jai perimti jų kontrolės ir atimti iš jų
laisvės
Pavyzdžiui, jie mėgsta vandenį
Jie jį geria ir jame maudosi, bet neleidžia sau jame
nuskęsti**

**Jiems patinka drabužiai, kurie jiems patinka
Be pernelyg didelio laikymosi formalumų ir
formalumų, kurie laikomi paviršutiniškais
Jie mėgsta valgyti, neleisdami persivalgymui jų
praryti**

**Nes persivalgymas eikvoja energiją
Ir tai praryja suvokimą
Ir jis jį visiškai sunaikins
Taigi, žmogus turėtų džiaugtis gyvenimu
Bet neišvargindamas pojūčių panardinant
sutarimas su kitais
Jų susitarimas dar ne viską reiškia
Arba aukojant idealus dėl jų
Nes šis kompromiso metodas yra
nepageidaujamas**

**Tai neatitinka tiesos
Reformatoriai ir didieji vyrai nesutarė
Su daugybe žmonių aplink juos
Tačiau jie išlaikė savo idealą
Nes jie suprato, ką daro
Tai buvo visiškai teisinga
Principas neturėtų būti pažeidžiamas
Ir nesiremiant slaptais motyvais siekiant
konkreto tikslo**

**Nes tai netinka principingiems žmonėms.
Kas gali gyventi taip, kad patiktų Dievui?
Nekenk kitiems, nes jiems nėra ko bijoti
Visų pirma, žmogus turi būti harmonijoje su Dievu
Tada su sąžine, o po to su žmonėmis
Bet jei šis požiūris netenkina kitų
Žmogui pakanka būti ramiam savyje
Jis jaučia vidinės ramybės jausmą, kuris daro jį
nepriklausomą nuo žmonių pritarimo
dvasinis magnetizmas**

**Sielos stiprybė ir jos noras atsigręžti į Dievą
vadinamas dvasiniu magnetizmu, ir šiuo magnetizmu
siela pritraukia prie savęs palaiminimus, didingas
vibracijas ir visas geras žmogiškas patirtis, kurios jai
primena apie gerį ir teisingumą.**

**Dvasinis magnetizmas yra jėga, kuria žmogus
pritraukia ir pritraukia gerus draugus, reikalingus ir
svarbius daiktus bei intuityvias žinias apie daiktus.**

**Ši galia kyla iš Dievo magnetinės, traukos galios
Taikos žvakė**

Paimkite minties puodą

Pripildykite jį savo ramybe

Paimk mano jausmų butelį

Pripildyk jį savo gailestingumu

Pasiimk mano tuščią sielos krepšį

Pripildyk jį savo išminties vaisiais

Įpilk savo meilės vandenį į mano sielą

Įpilsiu tai į ištroškusios sielos taures

Griaukite ego sienas

Panardink mane į savo visišką buvimą

Meilės aušros spindulys

Tegul jis žvelgia iš mano širdies angų

Tai man primena tavo meilės saulės šviesą

Plinta per mano gyvenimo dangų

Tavo meilės spindinti šviesa nušvito

Ant savęs, ir tai buvo nušviesta

Tavo šviesa užpildė mano dvasinę erdvę

Tu esi gyvenimas, kuris palaiko mano kūną

Ir protas, kuris įkvepia mano mintis

Ir išmintis, kuri išsklaido mano nežinojimą

Uždegu savo meilės ploną žvakę

Norėdami perskaityti auksinę knygą

Išsaugota manyje nuo senų laikų

Tavo meilė buvo ir tebėra

Nematoma taikos žvakė

**Kuri išsklaido tamsą ir parodo man tavo žinutes
Tinklaraštis yra širdelių puslapiuose**

Naujas pasaulis: #Paramhansa Yogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Kai išbandote savo dvasinius įsitikinimus, atsiveria visiškai naujas pasaulis. Savęs pastangos yra būtinos norint pažinti Dievą. Galite jaustis labai religingi ir jūsų protas gali būti tuo patenkintas. Tačiau, jei pati jūsų esybė nėra įsitikinusi, kad į jūsų maldas atsakoma tiesiogiai, joks religinis formalumas negali jūsų išgelbėti. Nors gauti Dievo atsakymą gali būti sunku, tai įmanoma. Kad užtikrintumėte, jog tikrai pasieksite Dangų, turite išbandyti savo maldu galią, kad galėtumėte jas suaktyvinti. Būdamas berniukas, nusprendžiau, kad į mano maldas bus atsakyta, kai tik kreipsiuosi į Dievą maldaudamas. Tas nepajudinamas ryžtas yra kelias. Tada kiekvienas išbandymas susilpnins jūsų ryžtą ir paralyžiuos jūsų valią, bet Dievo galia atsakyti yra beribė. Atkaklios pastangos ir nuolatinis valios naudojimas sukels Dievo atsakymą.

Labai svarbu išmokti teisingai sutelkti mintis. Taip pat svarbu turėti pakankamai laiko vienatvei ir asmeninėms apmąstymams. Nuolatinė sąveika su kitais trukdo dvasiniam augimui. Dauguma žmonių yra kaip kempinės; jie sugeria viską iš jūsų, ir jūs retai ką nors gaunate mainais. Žinoma, naudinga būti su tais, kurie yra dvasiškai nuoširdūs ir stiprūs. Jei kiekvienas žmogus žino apie kito stiprybę, nuoširdumą ir valią, jie gali dalytis kilniomis dvasinėmis savybėmis.

Laiko nereikėtų švaistyti nereikšmingiems dalykams. Daugelis žmonių užsiima neproduktyviais

dalykais, ir jei paklausite jų, ką jie veikė, jie atsakys: „Visą laiką buvau užsiėmęs!“ Tačiau jie vos ką nors prisimena apie tą „darbą“! Be to, per didelis laisvalaikis ir pramogos silpnina protą. Jei žiūrėsite filmus kiekvieną dieną, jie praras savo patrauklumą ir jums pasidarys nuobodu. Filmai yra vienodi, tik su skirtingais vaidmenimis: išimylėjėliai, nuotykliai, herojai, piktadariai ir pan. Mums gali patikti žiūrėti filmo siužetą, bet gyvenimas retai kada toks būna. Kita vertus, jei gyvenimas būtų pernelyg realistiškas, kas norėtų matyti daugiau gyvenimo įvykių tokius, kokie jie yra, kai eina ilsėtis?

Gyvenimas yra neįtikėtinai apgaulingas, ir mes turime į jį žiūrėti taip, kaip norime. Jei pirmiausia neįveiksime jo apgaulių ir iliuzijų, negalėsime niekam padėti. Susikaupusio proto vienatvėje slypi visų didžiųjų pasiekimų fabrikas. Atminkite tai. Šioje nuostabioje fabrike nuolat audykite savo valios modelius, kad įveiktumėte kiekvieną kliūtį. Nuolat lavinkite ir tobulinkite savo valią. Jūs turite daugybę galimybių dirbti šioje fabrike dieną ir naktį, jei tik nešvaistote savo laiko ir energijos.

Naktį aš atsiriboju nuo žemiškų reikalavimų, kad pabūčiau vienas su savimi, toli nuo pasaulio, savo dvasinėje vienatvėje su savo valia. Ten aš nukreipiu savo mintis norima linkme ir priimu sprendimus savyje. Tada aš raginu savo valią užsiimti protinga ir naudinga veikla, kuri atneša man sėkmę. Tokiu būdu aš daug kartų efektyviai naudoju savo valią. Bet tai pasiekama tik nuosekliai ją naudojant.

Koks nuostabus jausmas bus galėti pasakyti ir patvirtinti: „Mano valia, persmelkta visuotinės valios, pasieks tai, ko trokštu!“ Jei tapsite savimi patenkinti

ir viską patikėsite dieviškajai valiai, nenaudodami savo valios, kurią jums davė Dievas, nepasieksite norimo rezultato. Dieviškoji jėga trokšta jums padėti pati. Nereikia maldauti ar elgetauti; veikiau turite naudoti savo valią prašyti ir reikalauti - kaip teisėtas paveldėtojas - ir atitinkamai elgtis. Turite išvartyti iš savo proto mintį, kad Dievas, savo galybe ir transcendentine galia, yra toli ir paslėptas tolimiausiuose dangaus kampeliuose, ir kad jūs esate vieni tarp šios žemės rūpesčių ir sunkumų. Atminkite, kad dieviškoji valia slypi už jūsų žmogiškosios valios, bet ta galinga jėga, kaip beribis vandenynas, neateis pas jus, nebent jūsų protas bus atviras, o jūsų širdis - imli.

Nervingumas: jo priežastys ir gydymas

Nervingumas yra sutrikimas, kurį galima įveikti specialia priemone, vadinama ramybe. Mūsų psichikos disbalansą, dėl kurio atsiranda nervinių sutrikimų, sukelia nuolatinis susijaudinimas arba per didelis pojūčių stimuliavimas. Pasinėrimas į nerimą, baimę, pyktį, melancholiškus jausmus, apgailestavimą, pavydą, liūdesį, neapykantą, apmaudą, nerimą ir tai, ko reikia normaliam, laimingam gyvenimui - pavyzdžiui, tinkama mityba, tinkamas fizinis krūvis, grynas oras, saulės šviesa, tinkamas darbas ir apibrėžtas gyvenimo tikslas - visa tai prisideda prie nervinių sutrikimų.

Bet koks intensyvus ar ilgalaikis psichinis, emocinis ar fizinis dirginimas sukelia didelį stresą ir sutrikdo subalansuotą gyvybinės jėgos tekėjimą per penkis pojūčius ir jų gebėjimus. Jei prijungtumėte 50 vatų lemputę prie 2000 voltų maitinimo šaltinio, lemputė perdegtų. Panašiai ir nervų sistema nebuvo

sukurta atlaikyti stiprių emocijų ar ilgalaikių neigiamų minčių ir jausmų griunamosios jėgos.

Nervingumas nėra paprasta problema. Tai didžiulis priešas, turintis rimtų komplikacijų ir toli siekiančių pasekmių. Fiziškai sunku išgydyti bet kokią ligą, kurią paastrina nervingumas. Dvasiškai gyvybinės energijos disbalansas kūne labai apsunkina susikaupimą ar gilią meditaciją, siekiant ramybės ir išminties.

Laimei, nervingumas yra išgydomas. Asmuo, kenčiantis nuo šios būklės, turi būti pasiruošęs išanalizuoti savo situaciją ir atsikratyti destruktivių emocijų bei neigiamų minčių, kurios jį pamažu užvaldo. Savo problemų savianalizė ir ramybės išlaikymas bet kokiomis aplinkybėmis gali išgydyti daugumą nervingumo atvejų.

Kai suvokiame, kad visi mums reikalingi gebėjimai - mąstyti, kalbėti, jausti ar veikti - ateina iš Dievo ir kad Jis visada yra su mumis, įkvepia ir veda mus, mes iš karto patiriame laisvę nuo psichologinio streso. Ši suvokimą lydi švento džiaugsmo blyksniai, o kartais mūsų būtį užlieja gilus nušvitimas, akimirksniu išsklaidydamas baimės mintis.

Dievo galia yra kaip vandenynas, banguojantis ir banguojantis, apvalydamas širdį, pašalindamas visas iliuzines abejonių, nervingumo ir baimės kliūtis.

Žmonės dažnai mano, kad jie tėra fiziniai kūnai, tačiau tai iliuzija, kurią galima įveikti susijungus su savo dvasine esybe per meditaciją. Tada jie supras, kad kūnas tėra veiklos burbulas, plūduriuojantis didžiuliame visatos vandenyne.

Nerimo kamuojamas žmogus turi suprasti savo būklę ir išanalizuoti nuolatinės kognityvinės klaidas, atsakingas už jo harmonijos ir suderinamumo su jį supančiu gyvenimu stoką. Kai nerimastingas žmogus

pripažįsta, net jei ir vieną kartą, kad jo liga nėra paslaptina, o logiška asmeninių įpročių pasekmė, jis jau yra pasiekęs pusę išgijimo!

Jaudulys sutrikdo nervų sistemos pusiausvyrą, nes didelis energijos kiekis siunčiamas į vieną kūno dalį, o kitos dalys netenka įprastos energijos dalies.

Šis energijos paskirstymo nervams disbalansas yra nervingumo priežastis. Ramus žmogus vengia jaudulio, nes žino, kad Dievas tvarko ir nukreipia gyvenimą bei jo reikalus, ir žinodamas tai (baimė nutraukia nervus), jis stengiasi išlikti psichologiškai atsipalaidavęs, todėl gali ramiai susidurti su gyvenimo aplinkybėmis ir situacijomis, nes jo nervinės jėgos yra subalansuotos.

Išlaikydamas aštrų ir ramų protą, jis išsivaduoja iš gyvenimo iliuzijų ir pakyla virš malonių išgyvenimų keliamo jaudulio. Kalbant apie nemalonus išbandymus, jis stengiasi, kad jie netrikdytų jo ramybės ar neatimtų vidinės ramybės. Tai yra tikslas, kurio turime siekti ir stengtis pasiekti.

Nervų sistema teikia gyvybinę energiją smegenims, širdžiai ir visiems kitiems organams. Ji taip pat paskirsto energiją penkiems pojūčiams: regėjimui, klausai, lytėjimui, skoniui ir uoslei. Nervai yra tarpininkas, per kurį bendraujame su mus supančiu pasauliu, ir yra visų mūsų jutiminių reakcijų šaltinis. Todėl labai svarbu palaikyti tobulą nervų sistemos pusiausvyrą, vengiant vienos kūno dalies perkrovos pernelyg dideliu energijos antplūdžiu, o kitoms sritims atimant šios gyvybiškai svarbios maistinės medžiagos dalį. Gyvenimo pusiausvyrą ir teisėtų tikslų pasiekimas pasiekiamas ne nerimu ar emociniais protrūkiais, o ramybe ir giliu tikėjimu Dievu.

Jogai turi specialių metodų, kuriais gali atgaivinti sudegusius audinius, siūsdami gyvybinę energiją į iš dalies pažeistus nervus. Kiekviena nervų sistemos ląstelė ir audinys yra gyva, protinga struktūra. Ši gyvybinė jėga arba energija turi galią nuolat atnaujinti tą struktūrą, panašiai kaip įkraunant išsikrovusią bateriją.

Yra dviejų tipų nervingumas: psichologinis ir mechaninis, arba paviršutiniškas ir organinis.

Psichologinis dirglumas yra labiausiai paplitęs tipas, kurį sukelia psichinis susijaudinimas ar sujaudinimas. Nuolatinis pasinėrimas į šią būseną, įskaitant bendravimą su nepaklusniais asmenimis, kurie negauna jokios naudos iš savo draugystės ir neprisideda prie nieko teigiamo, ir nesveiki mitybos bei gyvenimo būdo įpročiai - visa tai yra sunkiai išsprendžiami dirglumo atvejai.

Maistas turėtų būti paprastas, subalansuotas ir nevartojamas per daug. Sportuoti reikėtų reguliariai. Per daug miego numalšina nervus, o per mažai - kenkia. Tačiau svarbiausia - atidžiai ir išmintingai pasirinkti kompaniją. Papasakok man apie žmogaus draugus, ir aš papasakosiu apie tą žmogų. Meilikautojai ir pataikautojai nepadedą. Turėtume ieškoti savęs tobulinimo bendruomenės - žmonių, kurie mums sako tiesą ir padeda mums augti. Geriausi kompanionai yra tie, kurie nuolankiai siūlo būdus, kaip galime ir ką turėtume daryti, kad pakeistume savo gyvenimą į gerąją pusę.

Griežta kritika, pateikta su piktdžiuga ir bejausmiškumu, yra tas pats, kas trenkti kam nors per galvą plaktuku, o meilė yra daug galingesnė ir naudingesnė. Malonūs pasiūlymai, pateikiami su meile ir supratimu, turi galią daryti stebuklus, o skaudi kritika nieko vertingo nepasiekia.

Žmogus tampa tinkamas teisti kitus tik tada, kai išgrynina savo prigimtį ir išsklaido savo nežinojimo tamsą žinių šviesa. Kol jis nepasiekia šio etapo, jam geriau analizuoti save ir taisyti savo suvokimą, o ne kritikuoti ir įžeidinėti kitus.

Bendravimas su išmintingais, ramaus temperamento žmonėmis yra vienas greičiausių ir veiksmingiausių būdų atsikratyti nervingumo ir atrasti savo dvasinę tapatybę.

Nervingi žmonės neturėtų per daug bendrauti su kitais panašiais į save nervingais žmonėmis.

Norint įveikti nervingumą, reikia ugdyti vidinę ramybę. Natūraliai ramus žmogus išlaiko savitvardą ir išlieka ramus bet kokiomis aplinkybėmis. Jie neleidžia emocijoms jų valdyti ir vesti prie blogų sprendimų. Jų neapgauna švelnūs, saldžiai kalbinti oportunistai, norėdami įgyti nepelnytų pranašumų. Dėl natūralios ramybės jie retai tampa dezinformacijos ir apgaulės aukomis. Iš tiesų, jų širdis atskleidžia tikrąją tų, su kuriais jie bendrauja, prigimtį ir nepaprastai tiksliai atskleidžia jų ketinimus. Jie nenuodo savo kūno pykčiu ir baime, kurie neigiamai veikia jų kraujotaką. Gerai žinomas faktas, kad piktos motinos pienas gali turėti žalingą poveikį jos vaikui. Yra daugybė įrodymų, kad stiprios emocijos turi galią pažeisti ir sunaikinti kūną.

Balansas yra gražus ir turėtų būti mūsų jausmų, minčių ir veiksmų pagrindas bei ašis, aplink kurią sukasi mūsų gyvenimas.

Didžiosios sielos išlaiko ramybę ir savitvardą, o tai padeda joms įveikti gyvenimo išbandymus ir sunkumus neprarandant sveiko proto ar pusiausvyros.

Dievas yra visur, valdo pasaulius ir veda galaktikas begalinėmis orbitomis. Ir žmonija, sukurta

pagal Jo paveikslą, taip pat turi gebėjimą valdyti savo gyvenimą ir koordinuoti savo veiklą be rūpesčių ar trikdžių.

Turėtume visada siųsti kitiems meilės, geros valios ir taikos idėjas

Meditacijos struktūroje, kur išvalgos šviesa nuolat šviečia ant sielos altoriaus, nėra nerimo, streso, įtampos, nervingumo, o veikiau ramybė, susikaupimas, pasitikėjimas savimi ir tikra laimė.

Ramybė tau

Kai tyla perspėjo

Kai tyla perspėjo

Kai pažadu tylėti

Kad galėčiau išlikti harmonijoje su savo mylimuoju

Aš ilsiuosi jo glėbyje, kuris apima didžiulę visatą

Ir toliau klausysiuos jo melodijų

Ir ramybės bei palaimos dainos

Matyti paslėptus vaiduoklius, šventas manifestacijas ir vizijas Visažinančiam

Bet aš tavęs nepamiršiu

Stebėsiu tave tyliai ir atidžiai

Tu vaikštai virš manęs žolėje, žemės augmenijoje

Arba galbūt pamatysi mane klestintį ant šakos, žaliuojantį vynmedžio lapais

Aš rūpinsiuosi tavimi su mylinčios širdies švelnumu ir užjaučiančios motinos švelnumu

Per gėlės raudonumą, persmelktą harmonijos
Tai suteikia jums džiaugsmo, laimės ir ramybės jausmą
Apkabinsiu tave ir paglostysiu švelniu vėjeliu
Kad galėčiau išgelbėti tave iš baimės ir nerimo šešėlio
Ir apgaubiu tave saulės šviesa, sukeldamas šiltą ir
intymų jausmą
Kai vienatvė užplūsta su šiurpu iki sielos gelmių
Kai pažvelgsi į jūrą, pamatysi mane jos gelmėse
Vienas su mano Viešpačiu horizonte ir palapinių Nilu
Jame yra spinduliuojantis genas ir brangus lazuritas
Tikrai kalbėsiu tik iš protingo proto
Ir iš širdies gelmių, jei tik panorėsiu, priekaištausiu ar
kaltinsiu
Iš meilės tau, aš tave įtikinsiu ir su aistros pilna širdimi
Galbūt trokštate garbinamojo su tokiu ilgesiu kaip nėščia
moteris
Gundysiu tave, bet su stipria pagunda
Mėgautis Viešpaties meile, aistros šaltiniu
Pamiršk mane, jei nori, bet nepamiršk Gailestingojo
Jei naktį galvosiu apie tave, tu mane prisiminsi
Visą laiką!
Žmogaus galutinis tikslas
Meistras Paramhansa Jogananda
Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Gėlės ir rožės yra gražios ir gyvybingos, tačiau už jų slypi neišmatuojamai didesnio grožio ir didybės sodas. Nors šis sodas yra visiškai skaidrus ir iš pradžių sunkiai suvokiamas, jei per dvasinės akies vartus galėsite prasiskverbti į dvasinį matmenį, galėsite tyrinėti tą eterinę karalystę ir mėgautis jos stebuklais.

Aš gyvenu toje švelnioje karalystėje, kur išskirtinės savybės ir švelnios, subtilios mintys yra saldesnės ir kvapnesnės už bet kokią žemišką gėlę ar rožę. Ten mano proto bitė nuolat gurkšnoja dieviškojo buvimo nektarą.

Kai nukreipiame savo dėmesį į save ir vis labiau gyvename tame paslėptame mumyse pasaulyje, pastebime, kad mūsų dvasinės savybės įgauna ypatingas formas, kurios veikia kaip langai, pro kuriuos suvokiame Dievo saldumą, pranokstantį aprašymą ir vaizduotę.

Dievo paieškos neapsiriboja kontempliacija. Kiekviena gera savybė ir kilnus bruožas, kurį demonstruojame savo mintyse ir veiksmuose, tampa paslėptu Dievo buvimo mumyse nektaru, jei mūsų sąmoningumas yra pakankamai gilus.

Kai peržengiame dvasinės akies vartus, savyje matome gyvybingos, protingos veiklos fabriką, paslėptą už visos visatos. Kadangi nenukreipiame savo dėmesio į vidų, su pagarbia baime ir nuostaba stebimės dieviškosios dvasios pėdsakais ir antspaudais gamtoje. Mes regime Dievo kūrinius; Jo šventasis vardas įrašytas ant gėlių, danguje ir visame kame, tačiau Jis tyli.

Kaip žmonės, esame labai laimingi, nes iš visų Dievo kūrinių tik žmogus turi fizinius, protinius ir dvasinius talentus bei gebėjimus, reikalingus Jo ieškoti, Jį surasti, Jį pažinti ir suprasti Jo kalbą... tylos kalbą.

Žmogui daug naudingiau skaityti naudingas knygas ir straipsnius, nei gaišti laiką neproduktyviai veiklai. Dar svarbiau už skaitymą yra apmąstyti Dievą, apmąstyti Jo didybę ir stengtis suprasti beribes ir nesibaigiančias gyvenimo paslaptis.

Gyvenimo tikslas – pažinti save, jausti kosminę aplinką, pulsuojančią jo širdyje, tekančią jo venomis ir užpildančią jo būtį ramybe, meile, džiaugsmu ir ramybe, ir tai yra didžiausia sėkmė!

Kaip žmonės, mes darome didžiausią pažangą minties galia

Kiekvieną dieną reikėtų skirti šiek tiek laiko protiniams gebėjimams lavinti. Naudingas skaitymas yra vertingesnis nei nuolatinis užsiėmimas paviršutiniška ir beprasme veikla. Taip pat reikėtų sudaryti logišką dienos tvarkaraštį, kad būtų užtikrinta tvarka ir organizuotumas. Tačiau per didelis laiko valdymas yra tam tikra nelankstumo forma ir jo reikėtų vengti.

Pusiausvyra yra būtina kiekviename gyvenimo aspekte. Patartina turėti lengvai prieinamą naudingą skaitinę medžiagą ir ją vartoti laisvalaikio. Svarbiausios iš šių knygų yra dvasinės knygos, po jų seka moksliniai darbai, šiek tiek istorijos, filosofijos, rimtosios literatūros, didžių asmenybių biografijos, kelionių aprašymai ir visa kita, kas gali praplėsti akiratį ir suteikti gilų įkvėpimą.

Knygos gali būti ištikimos kompanionės, o kokybiškų knygų pasirinkimas duos dar didesnės naudos. Iš pradžių gali atrodyti sunku suvokti dvasinių mokymų esmę ir didžių mąstytojų idėjas, tačiau po kurio laiko pastebėsite, kad apmąstote jų raštus ir įsitraukiate į jų mintis. Pajusite, kad įgijote kažką vertingo, nes visi šie išmintingi asmenys sėmėsi

išminties ir žinių iš begalinio Dievo išminties lobyno – idėjų, apie kurias galbūt niekada gyvenime nebūtumėte pagalvoję.

Tačiau daugelis skaito nuolat, bet negali pasiūlyti jums nieko vertingo. Geriausias būdas skaityti knygą – apmąstyti jos turinį ir pamatyti, kaip jis galėtų būti pritaikytas jūsų gyvenime. Įžvalgiai neturėtumėte aklai priimti visko, ką skaitote. Tai, ką skaitote, turėtų maitinti jūsų protą ir patenkinti jūsų logiką. Kad knygos būtų tikrai vertos skaitymo, jos turėtų skatinti jūsų mąstymą, o tada pajusite, kaip jūsų protas vystosi ir plečiasi.

tiesioginės žinios

Tie, kurie nei skaito, nei medituoja, o gyvena paviršutinišką gyvenimą be tikslo ir prasmės, neugdo gilaus supratimo ir neįgyja jokių tvirtų žinių. Harmonija suderina mus su dieviškąja jėga, kuri įkvepia mūsų mąstymą ir apšviečia mūsų protus aukštesnių įkvėpimų šviesa. Meditacija yra kelias į aukštesniojo „aš“ pasiekimą. Žmonės klysta, jei neskaito, bet meditacija yra dar geriau nei skaitymas.

Man patinka skaityti, bet vos galiu perskaityti du puslapius, kol manęs paprašys susitelkti į ką nors kita. Todėl skaitymą pakeičiau meditacija. Pasinerdamas į savo sielos gelmes, nušvinta spindinčios šviesos ir nušvinta didžiausias džiaugsmas – džiaugsmas, kuris lydi mane visą dieną. Tai patyriau savo gyvenime ir tai patiria visi, kurie bendrauja su Švenčiausiuoju Viešpačiu sielos šnabždesyje ir širdies ilgesyje.

Laikas yra per brangus, kad jį švaistytume. Dievas nori, kad būtume subalansuoti. Kiekvienas, kuris leidžia savo gyvenimui tapti nesubalansuotu, bus nubaustas pagal visuotinį dėsni. Jei gyvensite paprastai, kasdien mankštinsitės, skaitysite naudingas ir vertingas knygas ir

puoselėsite įprotį kasdien kontempliuoti Dievą, jūsų pojūčiai virpės iš džiaugsmo, gyvybinės srovės tekės jūsų kraujuje, o jūsų kūno ląstelės prisipildys lengvumo ir energijos, kurios niekada anksčiau nepatyrėte. Ir jūs gausite visas trokšamas žinias iš jumyse slypinčios dvasios.

Toks visada buvo mano gyvenimas. Per dvidešimt metų nesu perskaitęs dvidešimties knygų. Tuo nesididžiuoju, ir jei ne dieviškasis dvasinis sąmoningumas, kurį įgijau meditacijos metu, būčiau visiškai neišmanėlis. Žvelgdamas į knygą suprantu, kad joje esančias tiesas man jau apreiškė Dievas. Visos didingos idėjos ir tiesos kyla iš Dievo, Visažinio. Jei jas medituosi, tiesiogiai gausi Jo išmintį. Todėl gerų knygų skaitymas yra geriau nei laiko švaistymas bevaisiams užsiėmimams, o dar geriau nei skaitymas yra meditacija ir Absoliučios Tiesos, kuri yra Dievas, suvokimo ugdymas.

Visuotinis dėsnis ir sąmonės evoliucija

Įvairiais laikais ir vietose žmonija protu įgijo daug idėjų apie gyvenimą ir sielą. Pavyzdžiui, kai laukinės genties narys kenčia nuo galvos skausmo, jo šeima tiki, kad siela ištrūko iš kūno, todėl jie iškviečia burtininką-gydytoją, kad sugrąžintų jam sielą. Gydytojas eina į mišką ieškoti sielos, ją randa, parsineša su savimi dėžutėje ir įdeda atgal į paciento galvą, ir galvos skausmas išnyksta pagal vyraujantį įsitikinimą.

Kitoje kultūroje sergančio žmogaus „čiaudėjimas“ atliekamas į jo kūną įstatant kabliukus (lenktus geležinius įrankius aštriais smaigaliais), kad čiaudint jo siela neištrūktų, o būtų užkabinta už kablių!

Lygiai taip pat, kaip kai kurie žmonės dėl ydingo samprotavimo priėjo prie klaidingų išvadų apie žmogaus psichiką, kiti – per tikrą supratimą – pasiekė kitokį, gilesnį ir sveikesnį supratimą. Mes žinome, kad siela nėra kvėpavimas, nes kai kurie asmenys ilgą laiką išbuvo komoje

be kvėpavimo, o tai rodo, kad sielos negalima apriboti kvėpavimu. Siela peržengia kvėpavimą ir bet kurią kitą fizinę būseną.

Nesvarbu, ar žmogus tiki esąs dvasia, ar ne, visuotinis dėsnis vis tiek verčia jį atskleisti savo dvasinę prigimtį. Nepriklausomai nuo jo darbo ar padėties gyvenime, jo sąmonė vystosi ir plečiasi, kai jis kūrybiškai ir naudingai naudoja savo intelektą. Kiekvienas konstruktyvus veiksmas prisideda prie žmogaus vystymosi ir praplečia jo supratimą.

Tačiau žmonės dažnai ką nors darydami galvoja apie ką nors kita ir nežino, kaip teisingai sutelkti mintis į tai, ką daro. Turime išmokti galvoti apie vieną dalyką vienu metu, pasitelkdami visas savo protines jėgas. Visas mūsų dėmesys turi būti sutelktas tik į tą vieną dalyką. Žmogus neturėtų būti letargiškas, neentuziastingas ar nereaguojantis. Tingus ir nerūpestingas darbas veda prie energijos praradimo ir dėl to prie nesėkmės bei nelaimės.

Neturėtume būti tik save gyvinančia psichologine mašina, kaip gyvūnas, veikiantis pagal instinktus. Tai didelė klaida nepažadinti savęs ir neaktyvuoti savo protinių gebėjimų. Dievas mums suteikė šiuos gebėjimus ir nori, kad juos išmintingai naudotume, būtume visiškai sąmoningi ir sąmoningi viskam, ką darome.

Taip pat turime gerai pagalvoti prieš imdamiesi bet kokių veiksmų ir naudoti savo protą taip, kad jis padėtų mums augti ir suvokti savo esminę vienybę su Visagaliu Kūrėju. Viskas, ką darome, turėtų būti pagrįsta sveiku protu ir išmintingu planavimu.

Žmonijos pareiga – siekti kilnių tikslų. Dėmesys nereikšmingiems ir beprasmiams dalykams yra beprasmis psichinės energijos švaistymas. Proto sode esančios piktžolės turi būti išrautos ir papuoštos dieviškosios meilės

gėlėmis, kad jis galėtų pritraukti gražųjį Dievą, kuris myli grožį. Jei norite, kad šis intelektualinis sodas ir toliau žydėtų ir klestėtų išminties dirvoje, turite supaprastinti gyvenimą ir išlaisvinti jį nuo sudėtingumo. Viską atlikdami dėmesingai ir sutelktu, nesiblaškančiu protu, galite analizuoti savo veiklą, atsirinkdami tai, kas svarbu ir esminė, ir atsisakydami to, kas paviršutiniška ir nereikalinga. Kai užduotis atlikta, protą galima nuo jos atitraukti ir panaudoti kitiems kūrybiniam siekiams siekti.

Žmonės turi išmokyti ugdyti savo dieviškumo suvokimą, nes būtent šiam tikslui jie buvo sukurti. Jie buvo sukurti pagal evoliucijos dėsnius, kad galėtų panaudoti savo šventas galias Dievui surasti. Gyvūnai neturi šio gebėjimo. Mokytojas Lahiri Mahasaya dirbo su mokslu, kuris padėtų gyvūnams greičiau evoliucionuoti, bet nesulaukė jo pabaigos. Aš taip pat žinau kai kuriuos metodus, kaip paspartinti žemesniųjų gyvybės formų evoliuciją. Bet kaip dėl milijonų žmonių, kurie gyvena ir elgiasi kaip gyvūnai? Jie gyvena šiame pasaulyje ir išeina neįvykdę savo tikslo. Jie gali pasiekti tą tikslą dabar, jei sutelks savo protines galias ir jas teisingai panaudos.

Vienintelė gyvenimo prasmė – rasti mylintį ir malonų Dievą. Privalome Jį rasti. Žmonės nuolat ir nenuilstamai Jo ieško.

„Kitas dalykas“, kurio jie tikisi, atneš jiems visišką ir ilgalaikę laimę

Tiems, kurie ieškojo Dievo ir Jį rado, paieškos baigėsi, nes Dievas yra tas didis dalykas!

Gamta užgožia dieviškąjį buvimą

Kodėl žmonijai buvo duota pagunda? Galbūt tam, kad jie trokštų tos aukščiausios būtybės, viliojančios ir patrauklesnės už bet kokią žemišką pagundą. Žemiški

spąstai ir spąstai, supantys žmoniją iš visų pusių, skirti ne tam, kad juos sužavėtų, o tam, kad paskatintų ir motyvuotų ieškoti to, kas yra anapus, ir priversti juos klausti: „Kas visa tai sukūrė? Kas mane sutvėrė? Kas aš esu? Kur Tu esi, mano Viešpatie? Kodėl slepiesi nuo manęs? Kalbėk su manimi!“

Kai su šiais klausimais kreipiatės tiesiai į Dievą, Jis atsako. Dauguma žmonių nesigilina į savo maldavimus Jam, todėl Jo neranda ir neatranda.

Turime kalbėtis su Dievu iš širdies, sielos šventykloje. Ilgesys mokinyš šaukiasi Jo sakydamas:

„Dieve mano, aš nebegaliu pakęsti vien grožio, kurį Tu sukūrei ir įkūnijai gamtoje, bet noriu matyti Tavo veidą, kuris yra subtilesnis už visas gamtos gėles ir gražesnis už visus pasaulio veidus. Noriu suprasti, kas slypi už gamtos.“

Jei kas nors užsidengtų veidą kauke, vis tiek būtų galima žinoti, kad ten yra žmogus. Panašiai gamta yra tarsi didelis šydas, kupinas dieviškos būties. Dievas yra už gamtos šydų ir kaukių, tačiau žmonija meta trumpalaikį, paviršutinišką žvilgsnį ir nepastebi už gamtos uždangų paslėptos būtybės buvimo.

Kai sėdžiu tyloje, ramiai, dėmesingai medituodamas, jaučiu džiaugsmo virpulį savo viduje ir girdžiu Dievą šnabždant: „Aš čia“.

Dievo mums duotas intelektas yra vartai į dangų: išoriniai Jo karalystės vartai. Tačiau žmonės juo nesinaudoja taip, kaip turėtų. Mums nereikia laukti, kol paliksime šią žemę, kad panaudotume savo intelektą Dievo paieškai. Laikas yra dabar, o vieta yra čia. Tie, kurie nenaudoja savo intelekto gyvenimo paslaptims ir egzistencijos paslaptims ieškoti, būdami šioje žemėje, jų niekur kitur neras.

Dieviškojo „aš“ atradimas

Yra keletas būdų atrasti kosminę dvasią arba dieviškąją „aš“. Tyla yra vienas iš jų. Tylos stebėjimas reiškia visų troškimų, bandančių prasiskverbti į sąmonę iš išorės, nutildymą, o tai padeda ieškotojui pasinerti į savo vidų ir paliesti savo sielos esmę.

Kitas būdas – per dieviškąją meilę arba kalbėjimąsi su Dievu iš širdies su ilgesiu ir nuoširdumu. Trumpai kalbėti ir po to pamiršti yra beprasmiška ir nesukelia dieviško atsako. Sunku rasti Dievą, nes dauguma žmonių nėra rimtai nusiteikę dėl dvasingumo, ir net maldavimo metodai dažniausiai yra neveiksmingi, nes jiems trūksta gylio ir nuoširdumo. Maldas reikia kartoti su gilumu ir užsidegimu, kol jos pasiekia aukštesnį sąmoningumo lygį. Malda, kurioje siela dega Dievo ilgesiu, yra sėkmingai ir veiksminga malda. Turbūt kartą taip meldėtės, galbūt kai ko nors beviltiškai norėjote arba jums labai reikėjo pinigų ir savo troškimu uždegėte patį orą. Štai kaip turėtume jaustis Dievo atžvilgiu. Turime su Juo kalbėtis, ir tada rasime, kad Jis mūsų klausosi ir atsako, nes Jis yra Visa Girdintis, Reaguojantis.

Joga yra vienas veiksmingiausių būdų pasiekti Dievą ir su juo susisiekti. Ji apima keletą meditacinių praktikų, kurios yra ir mokslinės, ir veiksmingos. Didieji Indijos išminčiai suprato, kad logika diktuoja tikslūs dėsnius ir konkrečius būdus, kaip artintis prie Dievo, lygiai taip pat, kaip yra tikslūs dėsniai, pagal kuriuos Dievas valdo ir tvarko visatos reikalus.

Indijos mokytojai savo atkaklumu ir įspūdingų protinių galių pritaikymu atrado mokslinius jogos dėsnius. Joga taps vienu svarbiausių eksperimentinių mokslų dvasinių tyrimų srityje.

Šventąją harmoniją su Dievu turėtų praktikuoti kiekvienas. Taip didieji per amžius darė su savo mokiniiais. Nesu čia vien tam, kad kalbėčiau apie dieviškojo buvimo saldumą; mano pagrindinis tikslas – užtikrinti, kad kiti jį

patirtų. Nešvaistau savo laiko. Viską, ką darau, darau tik Dievui ir Jo garbei. Esu taip pasinėręs į Jo mintis, kad nepastebiu laiko tėkmės ir kasdienių užduočių nuovargio. Net dirbdamas jaučiu Jo buvimą.

Nesu atskirtas nuo Dievo nė akimirksniui

Tokios situacijos ir norėjau, dėl kurios sunkiai dirbau.

Ramybė tau

Savęs pažinimo horizontuose

Labiausiai Dievas myli Jo bhaktų vidinės ramybės ir tylos šventyklą, į kurią jie įeina medituoti ir bendrauti, palikdami pasaulį ir jo nesibaigiančius blaškymus. Kai žmogus savyje sukuria grožio ir dvasinės ramybės šventyklą, jis gali pajusti Dievo buvimą ir Jo artumą. Priešingu atveju pasaulio iliuzijos yra daugybės ir visada egzistuojančių, o jo rūpesčiai užpildo širdį.

Kartais žmogus jaučiasi nusivylęs, manydamas, kad jau per vėlu ieškoti Dievo. Tačiau šventraščiai mums sako, kad jei žmogus suvokia, jog šis pasaulis yra apgaulingas ir klaidinantis, ir kad tik siela yra amžina ir amžina, tada po galutinio pasitraukimo iš šios žemės jis pateks į geresnį pasaulį, net jei šis suvokimas ateis vos akimirksnį prieš mirtį.

Kiekvienas iš mūsų anksčiau ar vėliau būsime paimti iš šios žemės, todėl dabar turime suprasti gyvenimo tikslą. Pagrindinis žmogaus patirties šiame pasaulyje tikslas yra skatinti mus ieškoti gyvenimo prasmės. Mes neturime būti apakinti šios nuolat kintančios ir nuolat judančios žmonijos procesijos. Laiko karavanui tęsiant savo kelionę, pagaliau suprasite, kad esate neatsiejama Vieninio, Visagalio, dalis. Tegul Dievo pažinimas tampa jūsų tikslu ir žinokite, kad

rimtas ir nuoširdus gyvenimo paslapties ieškojimas apsaugos jus nuo daugelio sunkumų ir įvairių baimių. Mirties, nesėkmės, bėdų ir liūdesio baimė pažadina žmoguje didelę paniką. Kai žmogus negali sau padėti, o jo šeima ir draugai negali jam nieko pasiūlyti, jį apima neviltis, o pasaulis jo akyse aptemsta. Tačiau nėra reikalo pasiekti tokios būsenos. Jei jie visą gyvenimą galvos apie Dievą ir palaikys su Juo ryšį, jie ras Jį arti sunkumų ir sunkių dienų metu.

Prieš tai, kai buvo su mumis koks nors kitas žmogus, kas buvo su mumis? Dievas. O kai paliksime šią žemę, kas bus su mumis? Dievas ir niekas kitas. Bet bus sunku Jį atpažinti, jei nesistengsime Jo atpažinti dabar. Jei nuoširdžiai ir giliai ieškosite Dievo, Jį rasite, ir jūsų įsitikinimas, kad Jis visada su jumis, sustiprės. Nerimas ir iliuzijos jus paliks, ir jūs niekada daugiau nebūsite apgauti.

Viskas, kas egzistuoja, yra pagunda atitraukti žmoniją nuo Dievo. Tačiau Dievas yra daug žavesnis už bet kokią žemišką pagundą. Jei Jį pamatytumėte, suvoktumėte šią tiesą ir galėtumėte Jį rasti per maldą, dvasinę kontempliaciją ir nepajudinamą ryžtą. Ryžtas rasti Dieviškumą turi būti tvirtas. Žmogui sunku pažinti Dievą, kol jo mintys sklendo nuo vieno dalyko prie kito kaip plunksna vėjyje. Dievas trokšta ateiti pas mus, bet mes nei bendradarbiaujame su Juo, nei Jam leidžiame. Žmonijai lengva ieškoti trumpalaikių juslinių malonumų ir švaistyti laiką pramogoms, vakarėliams ir socialiniams susibūrimams. Iš tiesų, „šio pasaulio gyvenimas tėra pramogos ir linksmybės, puošmena ir pasigyrimas bei varžybos dėl turto ir vaikų“.

Jei Dievas prašo ko nors, tai žmogiškos meilės. Jis tyliai beldžiasi į mūsų širdžių duris, kviesdamas mus atgal pas Jį, bet dauguma žmonių nenori sugrįžti. Vis dėlto, kai pasaulis aptemsta prieš jų akis ir jie patenka į problemų spąstus arba tampa ligos aukomis, jie skuba Jam melstis ir ieškoti Jo

pagalbos. Kas stiprina harmonijos ir santarvės ryšius tarp savęs ir Dievo laimės ir klestėjimo metu, tas ras Dievą šalia, kai jam Jo reikės. Bet kas delsia stiprinti šiuos santykius, tas pasmerkia save susidurti su savo sunkumais ir kovoti su savo išbandymais vienumoje, kol sugebės – išmintingai ir visiškai atsiduodami – atsigręžti į savo amžinąjį draugą ir pasibelsti į Jo maloningas duris.

Iš didžiulės žmonijos minios labai mažai kas iš tiesų ir nuoširdžiai ieško Dievo. Kur tie, kurie prieš du šimtus metų manė, kad ši žemė priklauso jiems? Jie visi iškeliavo, ir galbūt tik keli iš tų, kurie atsigręžė į Dievą ir pažino save, iš tikrųjų suprato gyvenimo realybę. Vis dėlto kiekviena paskesnė karta laiko šį gyvenimą tikru!

Bet juos, kaip ir juos, apgavo iliuzija

(Ir tai pasakoja iš kartos į kartą!)

Laikino mūsų viešnagei čia metu žmonija teikia didelę reikšmę šiam reginiui. Tačiau negalime pernelyg pasinerti į jį ir jo nesibaigiančius įvykius, nes jei tai darysime, nutolsime nuo Dievo, kuris nuolat stengiasi nesuskaičiuojamomis priemonėmis ir metodais mus patraukti prie savęs dėl savo gilaus rūpesčio mumis ir didžiulės meilės mums. Jis mums dovanoja visus stebuklus, kuriuos trokštame pamatyti: augančių augalų stebuklus ir be galo tikslią gamtos tvarką. Jis yra už gėlių ir rožių, ir kas nuoširdžiai Jo ieškos, neabejotinai Jį ras. Gamtos mokslininkai savo atradimus padarė ne aklai meldamiesi, o vadovaudamiesi empirinio mokslo dėsniais. Panašiai ir tas, kas nuoširdžiai ir rimtai naudoja dvasiniais mokslo dėsniais, automatiškai ras Dievą šalia savęs. Atėjo laikas žmonijai atverti savo dvasines akis ir suprasti, kad Dievo paieškai reikia nepajudinamo uolumo ir kruopštaus Jo dėsnių laikymosi.

Skirtingos tautos specializuojausi skirtinguose menuose ir moksluose. Indija yra įvaldžiusi mokslinį Dievo pažinimo meną, tačiau nepaisant šio fakto, net Indijoje yra daug šarlatanų, todėl būtina atskirti padirbinius nuo tikrų.

Būtina rasti pusiausvyrą tarp dvasinių žinių ir gamtos mokslų. Be šios pusiausvyros individai ir tautos sukluptų tarp kančių ir sunaikinimo. Jei šiuolaikinio pasaulio lyderiai būtų dvasiškai apšviesti ir dirbtų kartu, jie per kelerius metus galėtų išnaikinti karą ir skurdą iš žemės. Dvasinis sąmoningumas reiškia dieviškojo buvimo atpažinimą savyje ir visose kitose gyvose būtybėse. Vien šis sąmoningumas gali išgelbėti pasaulį, o be jo nematau jokios vilties taikai. Tegul žmonija pradeda nuo savęs. Laikas yra per brangus, kad būtų švaistomas. Pareiga verčia mus atlikti savo vaidmenį atnešant Dievo karalystę į žemę.

Daugelis dvejoja ieškoti Dievo, bijodami, kad gyvenimas taps niūrus ir nuobodus, be grožio ir džiaugsmo. Tačiau yra priešingai! Gryna laimė, kurią tie, kurie tikrai pažįsta Dievą, randa tobuloje harmonijoje su Juo, yra neapsakoma žodžiais. Dieną naktį esu dvasinio džiaugsmo būsenoje. Tas džiaugsmas yra Dievas, o jį pažinti reiškia užmaskuoti visus liūdesius ir palaidoti juos be gailesčio.

Dievas neprašo žmogaus būti niūriam, paniurusiam, apleistam ar susiraukusiam. Tai nėra teisingas Dievo supratimas ir nėra tinkamas būdas pelnyti Jo palankumą. Kuo daugiau ramybės patiriama, tuo labiau jaučiamas dieviškasis buvimas. Kuo didesnė laimė, tuo labiau žmogus susitaiko su Dievu. Tie, kurie pažįsta Dievą, yra laimingi, nes Dievas yra didžiausio džiaugsmo šaltinis.

Žmonės bando rasti laimę alkoholyje, sekse ir piniguose, tačiau istorijos puslapiai pilni istorijų apie jų sudužusias viltis ir neišsipildžiusias svajones.

Laikas, praleistas meditacijoje, pavertė mano gyvenimą neįtikėtinai vaisingu. Tūkstantis butelių vyno negalėtų sukurti tokios ekstazės, kurią patyriau medituodamas. Tame džiaugsme slypi dieviškas vadovavimas ir išmintis. Kai žmogus yra harmonijoje su Dievu, net jei netyčia klysta, jis žinos, kaip ištaisyti savo klaidą, o jei išsakys klaidingą nuomonę, Dievas su meile jį ves ir pataisys.

Užteks laukti! Kiekvienas, kas girdi ar skaito šiuos žodžius, žino, kad sakau tiesą. Jei parodyčiau visas Dievo man duotas galias, žmonės plūstų pas mane ne iš meilės Dievui, o dėl stebuklų. Bet aš netrokštu tokio paviršutiniško mokinio. Juos turėtų traukti ne galia, o Dievo meilė, ir tai yra mano gyvenimo tikslas.

Jei nebūčiau pažinęs Dievo, nekalbėčiau taip. Kiekvienas gali Jį pažinti, jei tik nori. Nesistengiu užkariauti žmonių apeliuodamas į jų emocijas, o kalbu į jų protą, atsižvelgdamas į jų logiką ir išvalgumą. Aklas tikėjimas yra nenaudingas. Žmogus turi aktyvuoti Dievo jam duotus supratimo gebėjimus ir nepriimti dalykų už gryną pinigą. Vietoj to, jis turi suprasti savo dvasinių polinkių ir praktikos priežastis, pasekmes ir logiką. Jei turėčiau tūkstantį burnų, panaudočiau jas visas kalbėdamas apie Dievą ir apie tai, kaip svarbu atsigręžti į Jį ir Jį pažinti.

Žmogus nežino, ką praranda praradamas Dievo pažinimą, nes jis niekada Jo iš tikrųjų nepažinojo! Ir kai jis su Juo susisiečia, jokia žemiška jėga negali jo atstumti. Mano vienintelis troškimas – leisti nuoširdiems ieškotojams žvilgtelėti į Dievą, nes Jo šviesos matymas ir Jo palaimos patyrimas yra vertingesnis už visus pasaulio lobius ir šlovę. Dievo pažinimas pranoksta bet kokią žemišką malonumą. Ir kai žmogus randa lobių lobį, visi jo širdies troškimai išsipildys. Tikrai Dievas išpildė visus mano troškimus, svajones ir norus.

Dabar nesiekiu dalykų, nes jie nuolat artėja prie manęs. Kai Dievas tau atiduos save, Jis išpildys visus tavo troškimus. Tau nereikės nieko prašyti, nes viskas, ko nori, bus tavo rankose. Bet pirmiausia turime įrodyti Dievui, kad Jo norime labiau nei visų dovanų, kurias Jis mums duoda.

Dievas mus šaukia ir nori, kad atsigręžtume į Jį. Didieji mokytojai yra pionieriai, kurių pėdomis sekdami galėsime pasinaudoti jų žiniomis ir patirtimi, lengviau apibrėžti savo tikslą ir pasiekti saugumą. Kaip žmogus gali tapti didžiu mokslininku mokydamasis iš didžio mokslininko, taip ir ieškotojas gali tapti viena didžiausių dvasinių būtybių, įgydamas žinių ir išminties iš mokytojo, turinčio dieviškas žinias.

Anglies gabalėlis nei priima, nei atspindi saulės šviesą, bet deimantas tai daro. Panašiai ir protai, sukietėję abejonių, negatyvumo ir dvasinės apatijos, negali priimti dieviškosios šviesos. Tačiau deimanto tipo protai, kupini nuoširdumo, tikėjimo, atkaklumo ir tikro ryžto, gali priimti dieviškosios sąmonės šviesą ir atspindėti šventą išmintį.

Daugumai žmonių religija tėra šeimos tradicija, socialinė nauda arba su morale ir etika susijęs paprotys. Jiems trūksta tikrojo religijos esmės ir svarbos supratimo.

Tie, kurie neieško Dievo kaip pagrindinio gyvenimo būtinumo, nesupranta religijos prasmės. Kodėl visi žmonės siekia pinigų? Nes jie mano, kad tai būtina jų patogumui ir gerovei. Jiems nereikia, kad kas nors juos mokyėtų šios akivaizdžios tiesos, nes jie ją puikiai žino. Kodėl tada dauguma žmonių nesupranta Dievo pažinimo būtinybės? Nes jiems trūksta teisingo įžvalgumo. Ankstyvajame gyvenime mačiau, kad teologiniai atsakymai į tam tikrus klausimus negali atnešti visiško pasitenkinimo sielai, nebent jų tiesos būtų patikrintos tiesioginėmis žiniomis ir patirtimi.

Pavyzdžiui, kai jauname amžiuje netekau mamos, o kiti mano artimieji mirė vienas po kito, manyje gimė tylus maištas prieš gyvenimą, ir niekas negalėjo manęs paguosti ar paaiškinti gyvenimo ir mirties realybės. Galiausiai nusprendžiau, kad atsakymą rasiu pati savo pastangomis. Ir daviau sau tokį įžadą: „Nieko nepriimsiu akiai, bet atsakymą rasiu iš šios visatos Kūrėjo ir Šeimininko“.

Aš tiesiogiai paprašiau Dievo paaiškinti gyvenimo paslaptis, kurių niekas kitas man negalėjo paaiškinti

Stebėjausi, kodėl vieni žmonės gimsta vargšai, kiti turtingi, vieni akli, o tretieji sveiki, o kiti negalėjo išspręsti šios paslapties, kuri, regis, prieštaravo Dievo teisingumui ir gailestingumui. Galiausiai Dievas nuvedė mane pas nušvitusius dvasinius mokytojus, kurie buvo pasiekę dieviškosios vienybės būseną ir per savo vidines žinias rado įtikinamus atsakymus į gyvenimo paslaptis. Ten gavau patenkinamus atsakymus į visus savo klausimus ir įtikinamus paaiškinimus visiems savo klausimams.

Šiame pasaulyje yra daug religinių ekstremistų. Kai kurie religiją supranta tik emociškai, o kai jų emocijos yra manipuliuojamos, jie tampa religiniu požiūriu isteriški. Tačiau emocinis užsidegimas nutraukia žmogaus ryšį su Dievu ir užtemdo jo dvasinį supratimą.

Emocionaliems žmonėms visada reikia kažko, kas sužadintų jų jausmus ir įžiebtų dvasines aistras. Kai kalbate logiškai ir racionaliai, jie praranda norą tęsti pokalbį ir jūsų žodžius laiko monotoniškais ir nuobodžiais. Tačiau manipuliavimas kitų emocijomis yra apgaulės forma, įžeidimas žmonių intelektui ir dvasinių tiesų slėpimas nuo jų.

Tuo pačiu metu yra ir religinių ekstremistų, turinčių intelektualinių polinkių, kurie mėgsta gilintis į įvairias teologines ar filosofines studijas, apgaudinėdami save

manydami, kad turi aukštesnį sakralinių žinių laipsnį nei emociškai motyvuoti žmonės. Tačiau intelektualinis stimuliavimas yra dar viena „nutirpimo“ forma arba kitokia psichinės apgaulės rūšis, kuri iš tikrųjų nesuteikia ieškančiajam to, ko jis nori, o tik sėkmingai pakursto jo emocijas ir sužadina jausmus.

Religiniai fanatikai stokoja gilaus religijos supratimo; jie dažnai kartoja dalykus, kurių iš tikrųjų nesuprato ir kurių poveikio jų gyvenimui nepatyrė. Jei užduodate jiems dvasinį klausimą, jie skuba cituoti patarles ar Šventojo Rašto ištraukas, tikėdamiesi, kad ties tuo ir sustosite, nes jiems trūksta gebėjimo ramiai, tikslingai ir logiškai kalbėtis. Neperdėsiu sakyti, kad jie tėra tušti dvasiniai ruporai, ir bendrauti su jais beprasmiška, nes jie įsitikinę, kad žino viską nuo pradžios iki pabaigos, nuo A iki Z.

Religiniai fanatikai įsitikinę, kad jei netiki kažkuo, tavo likimas – pražūtis.

Išmanantis mokytojas taip nemoko. Jis pateikia savo nuomonę ir pagrindžia savo argumentus įrodymais. Religija turėtų patenkinti mūsų dvasinius troškimus ir išpildyti mūsų norus ne žodžiais, o nepaneigiamais įrodymais. Niekada nenorėjau būti toks griežtas, kad negalėčiau naudoti savo proto ir aktyvuoti savo įžvalgos. Kai sutikau savo mokytoją Šri Juktešvarą, jis man pasakė:

„Daugelis mokytojų prašys jūsų tikėti, nors apakins jūsų protą ir lieps jums vadovautis tik jų logika. Bet aš noriu, kad išlaikytumėte savo proto akis atviras, o aš jums atversiu kitą akį – išminties akį.“

Šri Juktsuvaras man davė mokymą, kurio tiesą galiu pats atpažinti. Štai kodėl pasirinkau šį kelią, nuo kurio niekas negali manęs išjudinti ar suklaidinti.

Kitas kraštutinumasis yra liberalus libertaras, kuris seka viską ir nieko nesilaiko!

Kadangi laiko save plačių pažiūrų ir atviru, jis sako: „Visi dvasiniai keliai yra geri, todėl nesiribosiu nė vienu iš jų“. Tačiau su visa derama pagarba visiems dvasiniams keliams ir religiniams įsitikinimams, nereikėtų būti dvasiniu drugeliu, nuolat judančiu ir skraidančiu visomis kryptimis.

Norint pasiekti sėkmės dvasinėse pastangose ir rasti gyvenimo prasmę, reikia vengti netikro liberalizmo ir aklo fanatizmo, o vietoj to priimti išmintį.

Kiekviena žmogaus pastanga, dedama dėl Dievo, bus Jo pastebėta. Tačiau jei žmogus neis keliu pas Dievą, pagrįstu sveiku protu, jo dvasinė pažanga bus lėta. Nuoširdūs ieškotojai įgis tam tikrų žinių, tačiau tie, kurie akiai tiki ir mechaniškai meldžiasi, gali praleisti daug įsikūnijimų, kol pasieks Dievą.

Ieškokite, kol rasite kelią, atitinkantį jūsų emocinius ir intelektualinius polinkius, ir atkakliai juo eikite. Atidžiai išnagrinėkite viską, ką skaitote ir sužinote, ir nepriimkite jokio mokytojo ar mokymo, jų neišbandę.

Juvelyras gali atskirti tikrus papuošalus nuo padirbtų. Panašiai ir tikras dvasinis mokytojas gali atskirti nuoširdžius ieškotojus nuo tiesiog smalsuolių. Kai kurie gauna dvasinius mokymus, bet netaiko jų savo gyvenime. Tačiau tikroji bet kokio dvasinio mokymo nauda slypi jo dvasios įsisavinime ir praktinių aspektų taikyme kasdieniame gyvenime. Kalbėjimas apie maistą ar vien jo matymas nenumalšina alkio. Alkanas žmogus turi valgyti, kol pasisotina. Kaip sakoma: „Kas valgo dantimis, tas sau naudingas“.

Dvasinius ieškotojus pirmiausia reikia išmokyti pažinti Dievą. Susitelkimas į pinigus ar sveikatą pirmiausia

atitraukia dėmesį nuo tikslo. Tiesa, kad viskas ateina iš Dievo, bet tie, kurie pirmiausia siekia kitų dalykų, jaus tų dalykų ribotumą, net jei jie yra turtingiausi ir sveikiausi. Patyręs ir išmanantis dvasinis mokytojas pažįsta ir myli Dievą, o jo troškimas Dievui pranoksta visus kitus troškimus.

Vienas pamokslininkas bandė įtikinti mane priimti jo dvasinį vadovavimą, pažadėdamas dėl to didelį pasekėjų ratą. Tačiau jo pasiūlymas manęs nesužavėjo, nes mano vienintelis tikslas yra Dievas, o ne kaupti pasekėjų skaičių. Tikri mokytojai visada stengsis įskiepyti jumyse troškimą pažinti Dievą; jie niekada nenuves jūsų į aklavietę.

Pagrindinis religijos ramstis yra harmonija su Dievu. Garbinimo vietos neturėtų tapti pramogų, šokių, filmų peržiūrų ar dažnų socialinių susibūrimų vietomis. Ši pramoginė veikla atitraukia žmones nuo Dievo. Pramogos turėtų būti rengiamos už garbinimo vietų ribų, kurias žmonės turėtų lankyti tik vienu tikslu: susisiekti su Dievu. Dieviškojo buvimo garbinimo vietose jautimas yra pagrindinis šių šventų vietų ir šventų vietų lankymo tikslas. Tuo aš tikėjau visa širdimi ir tuo gyvenau.

Jei papasakočiau jums apie atrastą nuostabų vaisių ir ištisus metus kiekvieną dieną jį kruopščiai aprašyčiau, nė karto neleisdamas jums jo paragauti, nebūtumėte pakankamai įsitikinę jo verte. Panašiai ir vien pamokslų bei paskaitų apie tiesą klausymasis negali patenkinti sielos alkio. Tie, kurie tenkinasi klausymusi, bet nesistengia pažinti Dievo, pasiekia tik netikrą pasitenkinimą. Reikia jausti gilų Dievo alkį, nuoširdžiai ir nuoširdžiai Jo ieškoti. Religinį paskaitų, pamokslų ir skaitinių tikslas – pažadinti sieloje augantį dvasinį Dievo ilgesį.

Kartkartėmis sutinku žmogų, kuriame jaučiu Dievo ilgesį. Bet Dievo pažinimas yra daug daugiau! Ieškotojas, kuris iš tikrųjų pažįsta Dievą, kartais mato visą visatą,

pripildytą Jo šviesos – kokia nuostabi ir stebuklinga patirtis! Bet tai negali įvykti per naktį. Dievo pažinimas reikalauja ilgos ir nuoseklios praktikos tais dvasiniais keliais ir metodais, kurie veda į Dievo pažinimą.

Laimės troškimas yra stipriausias iš visų troškimų. Tikroji ir ilgalaikė laimė randama tik Dieve. Kai atrandi Jo buvimą, tavo užlieja didžiulis džiaugsmas, džiaugsmas, kurio nerandi niekur kitur. Mano mokytojas Šri Juktisvaras man pasakė:

Kai jūsų džiaugsmas kontempliacijoje ir dvasinėje harmonijoje pranoksta visus kitus džiaugsmus, jūs atradote Dievą. Jei jums būtų duotas visas pasaulis, nežinotumėte, kaip su juo elgtis; jaustumėtės prislėgti ir nuolat nerimautumėte dėl visko. Jei žinotumėte karalių, prezidentų, princų ir pasaulio įžymybių gyvenimus, pamatytumėte, kad jie neramūs ir pasipiktinę, blaškomi bėdų bangų ir talžomi nerimo vėjų iš visų pusių. Jie leido savo dienas kaip marionetės likimo rankose. Bet tas, kuris yra susivienijęs su Pasaulio Šviesa, yra tikrai laimingas žmogus. Net jei jis nieko neturi, jis turi viską, nes turi laimę. Tas, kuris yra susivienijęs su Dievu, nieko nebijo, nes Dievas gyvena jo širdyje, o širdis, kurioje gyvena Dievas, yra laisva nuo baimės ir nerimo.

Visos garbinimo vietos turi savo tikslą, ir todėl aš jas visas myliu. Kai jos tampa tikros bendrystės su Dievu vietomis, jos įvykdo savo didingą misiją. Šios vietos turėtų būti kaip bičių aviliai, pripildyti Dievo pažinimo medaus, ir tame slypi jų svarba ir vertė. Dievas myli nuoširdžias širdis, kurios yra visiškai Jam atsidavusios, ir Jis aplankys tas širdis, net jei jų savininkai meldžiasi lauke po atviru dangumi. Kai žmonės renkasi garbinti, jie turėtų tai daryti iš meilės Dievui ir noro jausti Jo buvimą. Nuoširdūs ieškotojai nepatenkinti dogmatizmu, griežtumu ir teologine arogancija. Jiems svarbu veiksmingas būdas susisiekti su Dievu ir jį pasiekti.

Kai žmogus myli Dievą visa savo esybe, visi jo veiksmai bus pagrįsti tiesa, o meilė Dievui neleis jam išnaudoti ar klaidinti žmonių dėl savanaudiškų interesų.

Kad ir kokia gili būtų tamsa, šviesa ją išsklaido, kai yra uždegama. Jei savyje uždegšime dieviškosios meilės lempą, nežinojimo tamsa išnyks. Dvasinės jogos mokslas padeda ieškotojui sutelkti savo mintis į Dievą ir nukreipti savo širdies meilę į Jį. Jis taip pat siūlo patikrintą, mokslinį metodą, padedantį ieškotojui pasiekti šventą harmoniją, būtiną norint visiškai mylėti Dievą.

Dievas suteikė mums gebėjimą mylėti savo šeimą ir draugus, ir mes turėtume panaudoti šį gebėjimą mylėti Jį taip, kaip mylime savo brangiausius žmones šioje žemėje. Turėtume galėti pasakyti: „Aš myliu Tave, Viešpatie, kaip tėvas myli savo sūnų, kaip mylintis myli savo mylimąjį, kaip draugas myli savo draugą. Aš myliu Tave, nes Tu esi visos meilės ir viso gėrio šaltinis, ir nes Tu esi mano tėvas, mano motina, mano draugas, mano šeimininkas, mano mylimasis ir viskas, kas egzistuoja man.“

Kai žmogus tikrai myli Dievą iš širdies, jis jaučia tą meilę Jam dieną ir naktį

Daugelis žmonių šiandien vadina jus „mano brangiausiuoju“ arba „artimiausiu draugu“, o rytoj dėl vienokių ar kitokių priežasčių jus palieka. Tai ne meilė. Tie, kurių širdys kupinos Dievo, negali niekam pakenkti. Kai mylite Dievą besąlygiškai, Jis pripildo jūsų širdį savo tyra meile visiems. Tos meilės neapsako jokia žmogaus kalba.

Žmogus negali mylėti Dievo visa širdimi, nebent pažins save. Šis savęs pažinimas kartais įvyksta nesąmoningai gilaus miego metu, kai žmogus suvokia savo, kaip dvasios, būtį. Tačiau jį taip pat galima pasiekti meditacijos metu. Kai žmogus pažįsta save kaip dvasią, jis atrado Dievo buvimą

savyje. Mėnulio atspindys nėra aiškiai matomas drumstame ar neramioje vandenyje, bet kai vandens paviršius ramus ir skaidrus, mėnulio atvaizdas atrodo tobulai. Tai pasakytina ir apie protą: kai protas ramus, aiškiai matote savo sielos veidą, panašų į mėnulį, nes sielos yra Dievo atspindys. Kai per meditaciją ištraukiame neramias mintis iš proto ežero, suvokiame save kaip gryną dieviškosios dvasios atspindį ir suprantame, kad siela ir Dievas yra viena.

Joga taip pat moko mus semtis energijos ir sąmonės iš kūno ir nukreipti jas į jų šaltinį – Dievą. Ji taip pat moko mus reguliuoti ir transformuoti gyvybinę jėgą iš fizinės sąmonės į dieviškąją.

Kai žmogus meldžiasi Dievui, jo mintys ir dėmesys turėtų būti sutelkti tik į Jį, tomis akimirkomis negalvojant apie nieką kitą. Dievas žino mūsų mintis, todėl meditacijos ir maldos metu turėtume sutelkti savo mintis į Jį. Jei mūsų mintys pradeda klajoti – o tai yra jų prigimtis – turėtume jas nuolat grąžinti į susikaupimą ir apmąstymą. Kai meldžiuosi Dievui, mano mintys sutelkiamos į Jį. Jei ugdysite šią tylią susikaupimo galią, pastebėsite, kad vieną dieną, kad ir kokie užsiėmę būtumėte, dienos ir naktys prabėgs jūsų mintims paskendus Dieve.

Taip pat turime nuoširdžiai mylėti kitus. Vidutinis žmogus nesugeba tokios meilės, nes yra užsidaręs savo mažame ego ir todėl dar nesuvokė, kad Dievas gyvena jame ir visose kitose būtybėse. Aš myliu žmones ir elgiuosi su jais vienodai, nes jie visi yra dvasiniai Dievo atspindžiai. Negaliu laikyti nė vieno sau svetimu, nes žinau, kad visi esame vienos dieviškosios dvasios dalis. Kai suvoksite tikrąją religijos prasmę, kuri yra Dievo pažinimas, suprasite, kad Jis yra jūsų aukštesnis „aš“ ir kad Jis egzistuoja lygiai ir be šališkumo visoje savo kūrinijoje. Tada galėsite mylėti visus kaip savo aukštesnijį „aš“.

Nesiekiu pritraukti pasekėjų, nes tai nėra mano gyvenimo tikslas. Man nesvarbu, ar mano paskaitas lanko šimtai, ar tūkstančiai žmonių, ar vietos lieka tuščios. Tiesą sakant, aš labiau mėgstu saujelę nuoširdžių tikinčiųjų nei šimtus smalsių, bet nenuoširdžių. Mano vienintelis tikslas – padėti žmonėms pažinti save. Kai žmonės supras, kad Dievo pažinimas yra šventa pareiga ir dvasinė privilegija, mes išvysime naują aušrą šioje žemėje. Knygų, pamokslų ir paskaitų nebepakaks patenkinti ieškotojo, kuris iš tikrųjų trokšta pajusti Dievo buvimą, bet kai jie suvoks tiesą, jie pažins gyvenimą tokį, koks jis yra iš tikrųjų.

Turime taikyti tiesas, kurias girdime ir skaitome, kad jos neliktų vien idėjomis, o taptų tvirtais įsitikinimais. Šventojo Rašto skaitymas turėtų pažadinti dvasinio ieškotojo troškimą pažinti Dievą. Tačiau niekas nepakeičia gilaus apmąstymo, kad pasiektume šį kilnų tikslą.

Iš tiesų reikia dvasinės patirties. Tik dieviškoji harmonija gali išsklaidyti gilų nuobodulį, kylantį dėl gyvenimo tikslo stokos. Dvasinė patirtis yra neabejotina realybė ir ją galima pasiekti kasdien apmąstant ir apmąstant Dievą. Dievą galima pažinti per meditaciją. Kai patirsite Jo buvimą, abejonės išnyks, nežinojimo debesys išsisklaidys ir pajusite ramybę, kokios niekada anksčiau nepažinojote, nes dieviškoji ramybė yra neprilygstama.

Atėjo laikas žmonėms patiems atrasti tiesą. Tai, ką jums sakau, galite atrasti ir jūs, jei norite. Šie mokymai kai kuriems gali atrodyti filosofiškai, tačiau tie, kurie juos taiko, žino jų vertę ir gauna atlygį.

Mano mokytojas su kiekvienu nauju dvasiniu mokymu, kurį gaudavau iš jo, man sakydavo: „Tu privalai žinoti šią tiesą.“ Ir aš ją žinojau!

Kai radau savo mokytoją ir atradau šį kelią, iš savo patirties įsitikinau, kad tai yra teisingas kelias, vedantis į Dievo ir tiesos pažinimą, todėl visą savo gyvenimą paskyriau jam ir tarnauti žmonijai.

Ramybė tau, kad ir kur būtum Dievo pasaulyje,

Dvasinių žinių blyksniai

Mokytojas tarė mokiniui, kuris ieškojo jo vadovavimo
:dvasiniame kelyje

Nesitikėk žmonių pripažinimo už tave ir tavo dvasinius
pasiekimus, bet ieškok tik Dievo

Kai suvoksi, kad jūmyse yra ramybė, suprasi, kad
.visame, kas gera kūrinijoje, yra ramybė ir harmonija

Pamatysite Jį gamtos grožyje, pajusite Jo buvimą tikroje
draugystėje ir patirsite Jo palaiminimus kilniuose siekiuose ir
garbinguose ketinimuose, laisvi nuo savanaudiškų tikslų.
.Pajusite Jo buvimą už ramybės šydo

Ir visuose nuostabiuose dalykuose

Karštai pasibelskite į duris ir uždanga prasiskverbs, ir jūs
.pamatysite šlovingiausią veidą visu jo spindesiu ir didybe

Jei myli Dievą, jauti Jo meilę ir niekas kitas negalės tavęs
.apgauti. Materialūs išgyvenimai tave gundys

Nes nepatyrei dvasinės laimės. Kai tai patirsi, suprasi
.skirtumą

Būkite laisvi rinktis. Neleiskite niekam jūsų varžyti ir
.neleiskite niekam jūsų kontroliuoti ar trukdyti jūsų laimei

Tavo „aš“ yra atskira kosminės visumos dalis ir tu turi
rasti tą tobulą visumą, kad patirtum palaimingą sąmonę ir
.paragautum dieviškosios meilės malonumą

Išvesti meilę iš neapykantos ir apmaudo požemių

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mūsų sielas savo
šviesa

Ir apipilk savo mylimuosius ir tuos, kurie prašo tavo
pagalbos, gausiais palaiminimais

Ir tegul Jis apsaugo nuo mūsų karo, smurto ir mirties
,šmėklas

Ir įkvėpk mus siekti taikos

Ir meilė yra mūsų aprūpinimas

Mūsų tikslas – išsivaduoti iš ribojančių apribojimų

* * *

Jei žmogus siekia tik sukaupti pinigų ir patenkinti kūno
troškimus

Jo pelnas yra menkas ir nereikšmingas

Nes ateis diena, kai jis paliks visus žemiškus turtus
užnugaryje

Bet jei jis taps turtingas per Dievą

Jis bus turtingesnis už visus žemės karalius ir turtuolius

Tie palaiminti lobiai yra tų, kurie myli Dievą, rankose

Tie, kurių netenkina niekas kitas, išskyrus sielos turtus

Jiems stengiantis lavinti savo dvasinius polinkius

Ir puoselėti jų ilgesį savo gyvenimo šaltinio

Ir meilės prisikėlimas iš neapykantos ir piktdžiugos
gelmių

Jie pakelia savo sąmonę aukščiau siaurų pasaulietiškų
svarstymų

Į laisvės, ramybės, šviesos ir džiaugsmo horizontus

Jie suvokia savo beribę erdvę

Jie patiria atnaujintą suvokimą ir žinias

Ir sėdami gerų minčių ir darbų sėklas

Jų sąmonės erdvėse

Jų išvalgos atsiveria

Ir jų kognityvinės galios yra aktyvuojamos

Filamsonas, jų tikroji esmė

Jie atranda Dievo karalystę savyje

Prašome Visagalio Dievo vesti mus, kad galėtume
atsinaujinti

Ir mes išvedame savo dvasinę būtybę iš tamsos
požemių

Į laisvės, ramybės ir žinių šviesų erdves

Švieži vaisiai ir daržovės yra gyvybiškai svarbios
maistinės medžiagos

Iš paskaitos apie mitybą

Pristatyta Encinitas mieste, Kalifornijoje, – 1940 m.
birželį

Mėsos baltymai nėra vienintelis gyvybiškai svarbus
energijos šaltinis

Kai kurios mineralinės druskos, esančios nevirtose
.daržovėse ir vaisiuose, taip pat yra svarbūs šaltiniai

Nors didelė mėsos porcija suteikia daug energijos, jei
mėsa ilgą laiką dominuoja mityboje, ji nustos teikti tą
energiją. Be to, per didelis baltymų vartojimas gali sukelti
baltymų toksiškumą, nuovargį ir ligas. Trumpai tariant, per
.daug baltymų yra taip pat kenksminga, kaip ir per mažai

Jei norite atsikratyti nuovargio, viena iš priemonių –
tinkama mityba. Mėsa gali suteikti laikinos energijos, tačiau į
organizmą ji patenka daug toksinų. Valgant daugiau žalio,
termiškai neapdoroto maisto, sumažės išsekimo jausmas ir
.pasijusite energingi

Sultys suteikia didelį energijos pliūpsnį, tačiau sveiki
vaisiai ir daržovės turi daug didesnę maistinę vertę. Tačiau
kai kurie žmonės tiesiog nenori skirti laiko jų vartojimui tokia
.forma

Virškinimo sistema išskiria chemines medžiagas ir
.paskirsto jas atitinkamiems ląstelių tipams visame kūne

Kūnas sudarytas iš daugybės cheminių elementų, ir
.maistas turi kasdien papildyti šių elementų trūkumą

Kasdieniam maiste turėtų būti pakankamas kiekis
baltymų, vitaminų, mineralų, kai kurių riebalų ir aliejų bei
tinkamas kiekis natūralių angliavandenių, kuo labiau
.sumažinant rafinuoto krakmolo ir rafinuoto cukraus kiekį

Puikus energijos šaltinis yra apelsinų sulčių ir maltų
migdolų mišinys, nes migdolai geriau virškinami, sumaišyti
.su apelsinų sultimis

Taip pat svarbu gerti daug skysčių. Jei nėra geros
kokybės vandens, šviežiai spaustos vaisių sultys, kokosų

vanduo ir arbūzas yra puikūs papildai ir daliniai gryo
.vandens pakaitalai

Ateityje žmonės dažniau vartos vaisių ir daržovių sultis
.dėl šių sulčių teikiamos naudos sveikatai

Ir nepilnavertiškumo, ir pranašumo kompleksai yra blogi

Nepilnavertiškumo kompleksas yra toks pat blogas, kaip
ir pranašumo kompleksas, nes žmogus, kuris jaučiasi
.prastesnis, negalės parodyti savyje slypinčio pranašumo

Žmogus, būdamas dvasinės prigimties, yra apdovanotas
šventa kibirkštimi, todėl neteisinga ir klaidinga manyti, kad
jis yra žemas arba kad jis yra viršesnis už visus, ir elgtis taip,
.lyg jis neturėtų nei orumo, nei kilmės

Kai žmogus demonstruoja išdidumą, tirštas išdidumo
šešėlis užtemdo Dievo šviesą sieloje

Todėl reikėtų vengti abiejų mazgų kartu, nes abu jie
.trukdo dvasinei pažangai

Jauskime, kad Dievas yra su mumis, įkvepia ir veda mus,
ir kad Jis yra didžiausia meilė mūsų gyvenime

Tie, kurie pažįsta Dievą, jaučiasi esą visų tarnai ir
nemano, kad yra geresni už kitus

Nepilnavertiškumo kompleksas siejamas su tais, kurie
turi silpnas idėjas ir silpną sąmonę, o pranašumo
kompleksas kyla iš neapykantos kupino pasididžiavimo ir
.klaidingos arogancijos

Abu šie mazgai yra žalingi dvasiniam augimui ir yra
pagrįsti iliuzija ir tiesos nepaisymu, o ne sveiku supratimu ir
.teisingu sprendimu

Pasitikėjimą savimi reikia ugdyti įveikiant paveldėtas
žmogiškas silpnybes. Tie, kurie jo trokšta, turėtų stengtis

patirti jo saldumą per apčiuopiamus gyvenimo pasiekimus,
taip, Dievo padedami, išsivaduodami iš nepilnavertiškumo ir
.arogancijos kompleksų

Gyvybingumo paslaptis ir šaltinis

Kūnui reikia kelių valandų, kad maistas virstų energija.

Tačiau viskas, kas stimuliuoja ir aktyvina valią, iš karto
.sukuria energijos

Valios jėga semiasi gyvybingumo iš kūno ląstelių ir
smegenų energijos rezervuaro, kuriame kaupiama iš maisto
.išgaunama energija

Valia taip pat pritraukia naują aktyvumą iš kosminio
.šaltinio į kūną per nugaros smegenis

Todėl gyvybingumo paslaptis slypi žmogaus turimos
energijos išsaugojime ir naujos energijos įnešime į kūną
.valios pastangomis

?Kaip tai daroma

Pirma, reikia veikti noriai ir savanoriškai. Jei yra kažkas
vertingo, ką reikia padaryti, tai reikia daryti noriai ir savo
.pasirinkimu

Kai dirbate noriai, turite daugiau energijos, nes ne tik
semiate energiją iš smegenų nervų, bet ir pritraukiate didelį
.kosminės energijos srautą į kūną

Moteris, kuri paruošia skanų valgį savo mylimajam,
kupina laimės ir energijos

Bet jei ji priversta gaminti prieš savo valią, ji jaučiasi
pavargusi nuo pat pradžių

Todėl valios jėga suteikia energijos

:trumpas pasakojimas

Kartą kalbėjausi su draugu apie šventuosius. Mano draugas buvo brokeris ir jis nepritarė mano entuziazmui. Vietoj to jis pasakė: „Visi tie, kuriuos vadinate šventaisiais, iš tikrųjų yra šarlatanai, kurie nepažįsta Dievo.“ Nesiginčijau su juo, bet pakeičiau temą, ir mes pradėjome kalbėti apie brokerio profesiją. Kai jis man daug apie tai papasakojo, švelniai paklausiau: „Ar žinai, kad nėra nė vieno patikimo brokerio, kad jie visi melagiai?“ Jis įniršo ir piktai atkirto: „O ką tu žinai apie brokerius?“ Aš atsakiau: „Būtent tai ir turėjau omenyje. O ką tu žinai apie šventuosius?“ Jis liko be žado. Aš ramiai ir maloniai tęsiau: „Aš nieko nežinau apie brokerystę, “.o tu nieko nežinai apie šventuosius

Energijos angelai

Dievas sukūrė mus kaip energijos angelus

Ir mes įdėjome į fizinius kūnus

Visą dėmesį sutelkėme į trapius kūnus

Ir pamiršome dvasinę sielą, įkrautą kosminės gyvybės energija

Dabar turime iš tikrųjų pasistengti susikaupti

Atgauti visiško sąmoningumo jausmą

Sėkmės šaknys slypi augančioje dvasinėje įžvalgoje

Per kurį mes suvokiame savo nematerialiąją prigimtį

Ir kad Dievo paveikslas gyvena mumyse

Pirmoji dvasingumo sodo gėlė yra tikėjimo ir vilties gėlė

Tačiau vaisius yra tikros žinios, įgytos savęs testavimo .metu

Būkite optimistiški ir žinokite, kad jūsų laukia geri dalykai ir gyvenimo palaiminimai

Kol dirbi nuoširdžiai ir atsidavusiai
Atkurti prarastą dieviškąjį paveldą
Tikrai dvasingas žmogus yra subalansuotas žmogus
Kažkas, kas jaučiasi patenkintas, džiaugiasi gera
sveikata ir įgyja vis daugiau įžvalgų
Jis turi sielos turtus ir išminties lobius
Jis įsitikinęs, kad artėja dieviškoji pagalba
Kad ir koks sunkus atrodytų gyvenimas ir kokios
,nepalankios aplinkybės
Dievo veidas mums atsiskleidžia gamtos grožyje
Ir jo balsas kalba su mumis subtiliomis, rafinuotomis
melodijomis
Ir iš saldžių, švelnių įsimylėjėlių balsų
Ir per skambų pareigos balsą
Skatinimas, kuris mus veda link gėrio ir ramybės
Laimė ir žinios yra Dievo balsas
Kuri kviečia mus sugrįžti į palaimintus namus
Ramybės ir ramybės namai
Ir mėgautis jo mielu buvimu
Ir jo neprilygstamas, nepaprastas grožis
Pasaulis yra neįtikėtinai apgaulingas, ir mes turime jį
žiūrėti atitinkamai. Jei pirmiausia neįveiksime jo apgaulės ir
.iliuzijų, negalėsime niekam padėti
Turime prisiminti, kad sutelkto proto vienetuose slypi
visų didžiųjų pasiekimų fabrikas. Ir šioje nuostabioje fabrike

turime nuolat pinti savo valios modelius, kad įveiktume arba
veiksmingai susidorotume su visomis nepalankiomis
.aplinkybėmis

Valia turi būti nuolat lavinama ir lavinama

Žmogus turi daug galimybių dirbti šioje žemiškoje
gamykloje, jei tik negaišta savo laiko ir nešvaisto savo
.energijos veltui

Naktį atsiribojau nuo žemiškų reikalavimų, kad pabūčiau
su savimi

Toli, toli nuo pasaulio

Vienas su savo valia savo dvasinėje vienatvėje

Kur nukreipiu savo mintis norima linkme

Aš priėmiau sprendimą giliai širdyje

Kai motyvuojau savo valią užsiimti sveika ir naudinga
veikla, tai man sukuria sėkmę. Tokiu būdu aš daug kartų
efektyviai naudoju savo valią. Tačiau tai pasiekama tik
.nuosekliai ją naudojant

Koks nuostabus jausmas jus apims, kai galėsite pasakyti
ir patvirtinti: „Mano valia, įkrauta dieviška valia, pasieks man
“!tai, ko trokštu

Jei žmogus tampa pernelyg savimi patenkintas ir viską
patiki dieviškajai valiai, nepasinaudodamas savo paties valia,
.kurią Dievas jam davė, jis nepasieks norimo rezultato

Dieviškoji jėga nori tau padėti savo noru

Turime išvartyti iš savo proto mintį, kad Dievas su savo
galia ir antgamtinėmis galiomis yra toli nuo mūsų ir
pasislėpęs dangaus gelmėse, ir neturime pamiršti, kad
dieviškoji valia slypi už mūsų žmogiškosios valios, bet ta

galinga jėga, kaip perpildytas vandenynas savo potvyniais ir
atoslūgiais, neateis, nebent protas bus atviras, o širdis – imli

Maldavimas

O Visuotinė Motina

Būti vienintele liepsna mūsų širdyse

Ir išsklaidyti mūsų sielų tamsą

Ir mūsų meilės ašarose tau

Nuplaukite mūsų meilę žemiškiems dalykams

Ir mes džiaugiamės galėdami su jumis sutikti

Kartą ir visiems laikams išsklaidyk mūsų liūdesį ir
sielvartą

Paverskime mūsų mažas širdis didelėmis

Jis talpina visą mūsų buvimą

Ir savo dieviškosios prigimties veidrodyje

Matykime save tobulus ir tyrus

Tegul mūsų meilės tau liepsnos kyla aukštai

Virš žemiškų troškimų liepsnų

Milijonai pagundų maskuojasi kaip tu

Ir tai mus nuolat apgaudinėja

* * *

!Ateik, o tyras ir tobulas dieviškasis džiaugsme

Įženk į mūsų ilgesio Tavęs šventyklas

Tegul planeta būna rami

Mūsų kalnuose, tamsiose nežinojimo naktyse

Tegul Jis veda mus ir saugiai sugrąžina

!Į savo saugų ir patikimą prieglobstį

Šnabždesiai iš amžinybės

Pirmasis Chajamo ketureilis

Išvertė Edwardas Fitzgeraldas, paaiškino meistras

Paramahansa

Omaro Chajamo šlovė Vakaruose remiasi Ficdžeraldo

XIX amžiaus vidurio jo ketureilių vertimu, kuris laikomas

.geriausiu kada nors į anglų kalbą perkeltu tekstu

Mokytojas Paramhansa laikė Omarą Chajamo vieną

didžiausių mistikų, pasižymintį aukštu savęs pažinimo
laipsniu, kad jis naudojo simboliką savo dvasinei ir patirtinei
patirčiai išreikšti, kad buvo grubiai neteisingai suprastas ir
kad tyrinėtojai nepakankamai gilinosi, kad suprastų jo
.dvasinę filosofiją, kurią jis išdėstė ketureilyje

Atsibuskite! Rytui Nakties Dubenyje

Numetė Akmenį, kuris išsklaido žvaigždes

Ir štai! Rytų Medžiotojas pagavo

Sultono bokštelis šviesos kilpoje

:Vertimas į arabų kalbą

Pabusk, nes rytas įmetė akmenį į nakties indą

Visiškai išsklaidant žvaigždes

O čia – Rytų medžiotojas

Jis užėmė Sultono bokštą

Su šviesos kilpa

:Paaiškinimas ir interpretacija

:Reikšmių paaiškinimas

Rytas: Tai pabudimo iš iliuzinės žemiškosios
egzistencijos aušra

Nakties indas: nežinojimo tamsa, įkalinanti nemirtingą
.sielą siauroje, ribotoje žmogaus sąmonėje

Akmuo: Dvasinis tobulėjimas

Žvaigždės: Viliojantis materialių troškimų žvilgesys

Rytų medžiotojas: Galinga Rytų išmintis, naikinanti
iliuzijų likučius

Šviesos kilpa: palaimintos išminties spindesys,
.naikinantis slegiančią tamsą, įkalinančią ir pančiojančią sielą

:Aiškinimas

:Vidinė tyla kužda

Pabuskite! Palikite nežinojimo miegą, nes išaušo,,
išminties aušra. Įmeskite į tamsų nežinomybės indą dvasinio
tobulėjimo akmenį, kad jį sudaužytumėte ir išsklaidytumėte
blankias, spindinčias nuobodžių materialių troškimų
“.žvaigždes

Štai Rytų išminties šviesa, iliuzijų medžiotoja ir,,
naikintoja, nes ji šviesos kilpa užvaldė stūksantį dvasios
bokštą ir išsklaidė jo varžančią materialią tamsą, visiškai ją
“.išsklaidydama

O iliuzijų miesto gyventojai, atsisakykite miego! Nes,,
“.pasirodė vidinės išminties dvasinės žinios saulės spindulys

Išmokite panaudoti tvirtą dvasinio tobulėjimo akmenį,
kad sudaužytumėte tamsų nežinojimo indą ir išvartumėte iš
.jo laikinų materialinių malonumų troškimą

Pasimokyk iš išminties medžiotojo, kuris nuolat ieško"
sielų, trokštančių šviesos ir ieškančių tiesos, kad apgaubtų
".jas šlovingo spindesio – amžinos laisvės spindesio – aura

Sūnaus palaidūno sugrįžimas

Kartą, prieš daugelį metų, mačiau vieną savo mokinį
einantį priešinga kryptimi

Suprasdamas neišvengiamas jo veiksmų pasekmes,
bandžiau įtikinti jį, pasitelkdamas visas logines priemones,
atsisakyti savo veiksmų, bet supratau, kad niekuo negaliu
.jam padėti

Nes jis ketino eiti blogio keliu

:Galiausiai sau pasakiau

“Kadangi jis to nori, paliksiu jį ramybėje,,

Bet mano meilė ir rūpestis juo greitai sugrįžo, tad
atsisėdau po figmedžiu ir pradėjau jį įsivaizduoti

Su karštu entuziazmu nuolat jam siunčiau tokią
:intelektualią žinutę

Dievas paprašė manęs paprašyti tavęs pakeisti savo,,
“nuomonę apie tai, ką ketini daryti

Vakare stiprus intuityvus jausmas, kurį jaučiau kūne ir
.mintyse, paskatino mane patikėti, kad jis iš tiesų grįžta

Staiga pasirodė „sūnus paklydėlis“, grįžęs namo. Jis
:pasveikino juos nusilenkdamas ir tarė

Visą dieną, kur beečiau ir ką bedaryčiau, mačiau tavo"
?veidą." Ką tai reiškia

Aš atsakiau: „Dievas tave šaukė per mane. Tai buvo Jo
“.kvietimas, ne mano

Mano troškimas nebuvo motyvuotas savanaudiškumo,
bet buvau pasiryžęs neišeiti

Ši vieta liks atidaryta iki jūsų grįžimo

Toks dizainas gali atnešti didžiulių pokyčių. Tai tikrai
!nuostabi jėga

Kai nusistatote kryptį ir nusprendžiate tęsti savo kelią,
turite suaktyvinti savo valią ir dėti praktines pastangas, ir
tada pamatysite, kad visi sėkmės elementai ateis pas jus iš
.ten, kur žinote, ir iš ten, kur nežinote

Tavo valioje, įkrautoje dieviškos energijos, slypi
atsakymas į tavo maldas

Kai panaudoji tą valią, atveri langą, pro kurį gauni
.atsakymą į savo maldas

Tai mano paties patirtis. Anksčiau bandžiau daryti kai
kuriuos dalykus vien tam, kad išbandyčiau savo valią, bet
dabar to nedarau, nes iš anksto žinau rezultatą: viskas, ko
.noriu, pasiekama Visagalio Dievo dėka

“Iš knygos „Žmogaus galutinis tikslas

Padarykime Dievą savo sielų ganytoju

Ir dieviškoji šviesa yra žvalgas

Ant tamsių gyvenimo takų

Jis yra kelrodė šviesa sumaišties naktimis

Ir tikrumo saulė budrumo valandomis

Ir kelrodė žvaigždė žemiškosios egzistencijos tamsos
jūroje

Prašykime Jo pagalbos ir ieškokime Jo įkvėpimo

Nes pasaulis ir toliau kils ir krits

Jos įvykiai audringi kaip siautėjančios bangos

?Iš kur gausime nurodymų

Tai ne mūsų nepastovių, šališkų įpročių dalis

Nei iš mūsų aplinkos, kuriai daro įtaką

Nei iš mūsų šalių, nei iš mūsų pasaulio

Tai veikiau yra vedančios tiesos balsas

Trykštantis iš sielos gelmių

Kiekvieną akimirką galvoju tik apie Dievą

Aš jam atidaviau savo sielą

Aš jam patikėjau savo širdį

Savo meilę ir ilgesį nukreipiau į jį

Niekuo neturėtume pasitikėti labiau nei Dievu

Ir kad turėtume pasitikėti tais, kurie apreikš Jo šviesą

Ta šviesa yra mano vadovas

Tai mano išmintis ir mano meilė

Nenugalima jėga

Ir tiesa, kurios neįmanoma pranokti

Dabar ir amžinai

Yra žmonių, kurie mąsto taip kraštutiškai, kad tiki, jog
norint pasiekti sėkmės gyvenime, jie turi dirbti kaip mašina
.be perstojo

Kita vertus, yra žmonių, kurie yra ne mažiau
ekstremalūs nei jie, nes vos tik susidomėję dvasiniais
dalykais, jie praranda norą visko kito, ir tai yra klaidinga
.pozicija

Pavyzdžiui, jie tiki, kad nereikia daryti nieko, kas
reikalauja didelio susikaupimo ir fizinių pastangų, ir pataria
laikytis asketizmo bei atsisakyti visų materialinių dalykų.
.Tačiau toks požiūris maskuoja intelektualinę sąstingį

Po netikro dvasingumo skraiste

Pastebėjau, kad puikūs mokytojai labai domisi pasauliu,
bet neturi prie jo jokio prisirišimo. Kai mano mokytojui
duodavo ką nors gražaus, jis tuo rūpindavosi ir saugodavo,
bet jei kas sulūždavo ar būdavo sugadinta, jis nusijuokdavo ir
sakydavo: „Mano susidomėjimas juo baigėsi, nes tai užėmė
per daug mano dėmesio“. Jis buvo atitolęs, nes nebuvo prie
.jo prisirišęs

Jaučiuosi lygiai taip pat, kaip vertinu tai, ką man duoda
.Dievas, bet nesiilgiu to, jei prarandu

Kartą kažkas man padovanojo gražų paltą su kepure, ir
tai buvo brangus komplektas, mielai juo rūpinausi ir
saugojau nuo plyšimo ir išsitepimo, kol man jis įgriso ir
“!pasakiau: „O Dieve, man nereikia šito vargo

Vieną dieną nuėjau į salę Los Andžele skaityti paskaitos
ir vos atvykęs bei pradėjęs nusivilkti paltą, išgirdau dievišką
balsą sakant: „Pasiimk su savimi visus daiktus, kurie yra
.palto kišenėse“. Taigi aš taip ir padariau

Po paskaitos grįžau į paltų saugyklą ir radau, kad paltas
.- tegul jus Dievas saugo – dingo

Labai dėl to nusiminiau, tad kažkas pasakė:
„Nesijaudink, nupirksime tau kitą paltą“. Pasakiau:

„Nesijaudinu dėl to, kad pamečiau palatą, o dėl to, kad
žmogus, kuris paėmė palatą, nepaėmė ir kepurės, kuri puikiai
„dera prie palto

Negalime leisti emocijoms mūsų valdyti. Kaip žmogus
?gali būti laimingas, jei jam rūpi tik drabužiai ir kiti daiktai

Tai nereikia, kad reikia nedėvėti švairių ir tvarkingų
drabužių, nevalyti ir netvarkyti namų, o būti pernelyg
.prisirišusiam prie šių dalykų ar jais neapsėstam

Kartą buvau pakviesta į vakarienę, kuri buvo labai
elegantiška ir gerai sutvarkyta. Vakarienė man labai patiko,
bet mūsų šeimininkai buvo labai nervingi, bijodami, kad
viskas gali nepavykti pagal planą, ir dėl to sugadino
.atmosferą savo nerimu

Pernelyg jautrūs žmonės dažnai jaučia kitų nerimą ir
diskomfortą. Kodėl jaučiame baimę ir nerimą? Turėtume
daryti viską, ką galime, tada ilsėtis ir leisti ilsėtis kitiems.
Turėtume leisti viskam vykti natūraliai, neverčiant jo versti,
.ir tada aplinkiniai taip pat ras ramybę

Parmenidų derlius

Už žmogaus valios slypi dieviškoji valia ir neriboto
kosminės energijos srauto tikslas

.Tai skirta parodyti viską, kas gyvenime gera ir naudinga

Dėl šios priežasties tas, kuris išlieka tvirtas ir atitinka
.aukštesnę valią, su Dievo pagalba pasieks sėkmę

.Valia – tai energija ir noras, nukreipti į konkretų tikslą

Nieko neįmanoma padaryti be valios; iš tiesų, net
paprasto judesio kasdieniame gyvenime neįmanoma atlikti
.nenaudojant valios

Dauguma žmonių daro nebūtinus dalykus ir nesutelkia
savo pastangų konstruktyviai

Noras skiriasi nuo valios, nors noras gali būti valios
katalizatorius

Ugdant valią, pirmiausia reikia turėti ryžto ir pasitelkti
.suvokimą, įžvalgumą bei išmintį

Po to seka mokymai ir sąmoningas valios panaudojimas
.norimam tikslui pasiekti

Kelionė ir pastangos turi tęstis tol, kol bus pasiektas
tikslas

Kai pasiryžtama pasiekti kilnų tikslą, tampa netinkama
nustoti bandyti

Arba jis gali pasiduoti nepalankioms aplinkybėms

Kai sąmonė darniai dera su aukštesniąja valia ir mintimi,
o valia be pertrūkių sutelkta į konkrečią idėją, valios jėga bus
.persmelkta beribio ir neišsenkančio kosminio aktyvumo

Žmogaus valia, valdoma nežinojimo ir troškimų, sukelia
skausmą ir bėdą jos savininkui

Norint patirti tikrą laimę, geri troškimai turi nugalėti
blogus, o valia turi būti nukreipta teisinga linkme, tiesos
.šaltinio ir viso gėrio ištakų link

Kodėl žmogus turėtų susilaikyti nuo melagingų
.parodymų? Nes melas skatina veidmainystę ir apgaule

Išdavystė yra viena didžiausių nuodėmių Dievo akyse.

Melagingai kaltinti ką nors dėl asmeninės naudos arba iš
keršto troškimo yra melagingų parodymų forma. Jei visi
laikytųsi šios praktikos, tarp žmonių įsivyrautų chaosas ir
.anarchija

Klausymasis melagingų parodymų prieš kitą asmenį yra
pritarimas melagingam liudytojui ir dalyvavimas jo
gėdingame elgesyje, ir tas klausymasis bei pritarimas
neišvengiamai virs vidiniu emociniu konfliktu, kuris drasko
.sielos ramybę ir sutrikdo gyvenimo ramybę

Net jei tai laikinai pateisinama, veiksmas galiausiai
atsigręš prieš save ir sukels kančią bei psichologinį skausmą,
.kuris sutrikdys sąmonę ir grauš sąžinę

Pavydas taip pat turi žalingų ir skaudžių pasekmių, nes
jis sukelia asmenines kančias pavydžiui žmogui, nes mintys
.ir jausmai, kuriuos žmogus išleidžia, jam sugrįš

Tas, kuris duoda meilę ir altruizmą, mainais gaus meilę
ir altruistinį elgesį, o tas, kuris skleidžia godumo,
savanaudiškumo ir pavydo mintis, lygiai taip pat užsitrauks
.šiuos dalykus sau

?Kodėl žmogus neturėtų vogti

Koks būtų pasaulis, jei visi gyventų vogdami, plėšdami ir
šantažuodami turtą? Tokiu atveju būtų vykdomi patys
žiauriausi ir žiauriausi nusikaltimai. Vykėtų nuožmi kova
.siekiant apsaugoti turtą ir susigrąžinti pavogtas prekes

Vagystė yra veiksmas, prieštaraujantis socialinėms
normoms ir atimantis iš kitų jų teises, todėl jis prieštarauja
egzistencijos dėsniams, o visuomenės neturi tinkamų
.priemonių ir veiksmingų metodų susidoroti su nusikaltėliais

Kai vagys įkalinami, jų seni įpročiai gali dar labiau
įsišaknyti, be to, jie gali įgyti naujų blogų įpročių
bendraudami su kitais nusikaltėliais. Jei taip atsitiks,
paleisdami jie jausis daug blogiau nei prieš patekdami į
.kalėjimą

Prašome Tave, Viešpatie, palaiminti mus, kad
negirdėtume blogio, nematytume blogio, nekalbėtume blogio
.ir nekvėpuotume blogiu

Mes nei liečiame blogio, nei jaučiame blogį, nei
galvojame apie blogį, nei sapnuojame blogį

:Jėgos, kurias naudojame kiekvieną dieną

Mūsų jutiminiai suvokimai

ir mūsų jausmai –

ir mūsų intelektas –

Visa tai pasiskolinta iš Dievo, ir mes negalime gyventi
.nė sekundės be Jo

Tačiau, nors ir naudojames Jo dovanomis, negalvojame
apie Jį taip, kaip turėtume, ir neskiriame Jam dėmesio, kurio
.Jis nusipelno

Veikiau mes siekiame juslinių malonumų ir žemiškų
ambicijų, visiškai derindamiesi su materialiuoju pasauliu ir
.būdami su juo visiškai susiję

Tai yra visų mūsų skausmo ir kančių priežastis

Dievas sukūrė mus pagal savo paveikslą, todėl negalime
patirti tikrosios laimės skonio, jei neatrasime Jo buvimo
.mumyse ir neparagausime Jo palaimos nektaro savo sielose

Taip pat negalime turėti palaimintos galios, reikalingos
valia gauti tai, ko mums reikia kasdien

Kol nesuvokiame, kad Dievas yra tos stiprybės šaltinis,
.turime Juo pasikliauti ir į Jį kreiptis

Su dėkingomis širdimis už visas palaimas, kuriomis Jis
mus liejasi nenutrūkstamu srautu

.Jei būsite dėkingi, tikrai sustiprinsiu jūsų palankumą

Kai mūsų širdys perpildytos dėkingumo Dosniausiam

Davėjui, jos tampa šventomis Jo šlovingos artumo
šventyklomis, ir tai yra didžiausias pasiekimas, kokį tik
galima pasiekti, nes gyvenimo tikslas yra būti darnoje su
.savo Kūrėju, artintis prie Jo ir Jį pažinti

Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o}

{visa tai bus jums pridėta

Nuolat prisimindami Dievą ir galvodami apie Jį maloniai,

suprasime, kad Jis yra mūsų mylimas, kad mes esame Jo
išrinktieji ir kad turime dalį Jo dosnumo

Palaimos, meilės, šviesos ir gėrio karalystė

Kai apmąstome gausius Dievo palaiminimus, iš kurių

didžiausia yra galimybė pasinaudoti pasirinkimo laisve
einant teisingu keliu, kuris veda į atitikimą aukštesniems
tikslams ir dvasinės laimės pasiekimą, kiekviena diena
prisipildo atnaujinto vidinio džiaugsmo, ir mes jaučiame
palaimingą srovę, tekančią į mūsų gyvenimą, todėl
dėkingumas užpildo mūsų širdis, o gyvenimas įgauna skonį ir
.prasnę

Žmogus, kuris kontempliatyviu mąstymu gali įžvelgti

paslaptį veikiančią dieviškąją dėsny, niekada nenustoja
šlovinti, dėkoti ir nuolankiai reikšti prieš Tą, kuriam priklauso
.visa meilė, šlovinimas ir dėkingumas

Prisiminkime Dievą, viso gėrio šaltinį, ir suliekime savo

atminimą su nuoširdžia meile, sklindančia iš mūsų širdies
.gelmių

Dievui, iš kurio teka gyvenimas, spinduliuoja meilę ir

palaiminimai liejasi be paliovos

Su meile prisiminkime visus, kurie uždegė žvakę už
žmoniją, pasėjo geras sėklas pasaulio dirvoje, skleidė
.šviesias idėjas, skatino gerus darbus ir kilnų elgesį

Atverkime savo širdis meilei, padarykime savo protus
imlius apšviečiantiems įkvėpimams ir prašykime Dievo
.pagalbos bei vadovavimo

Tuo, apie ką galvojame ir ką darome

Baimė nuodija širdį

Žmogaus protas yra didžiulė energijos arba gyvybinės
veiklos saugykla

Ši veikla nuolat naudojama raumenų judesiams, širdies,
plaučių ir diafragmos veiklai, ląstelių metabolizmui, kraujo
cheminėms reakcijoms ir motorinių jutimo organų (nervų)
.veiklai

Be to, daug gyvybinės energijos išleidžiama mąstymui,
.emocijoms ir valiai

Baimė silpnina gyvybinę veiklą ir yra vienas didžiausių
.aktyvios valios priešų

Baimė spaudžia ir trukdo gyvybinei veiklai, kuri
paprastai reguliariai teka link nervų, todėl jie atrodo tarsi
paralyžiuoti, kūnas tampa vangus, o jo gyvybingumas
pastebimai ir reikšmingai sumažėja (baimė yra nervų
.blokatorius!)

Baimė nepadedą pašalinti baimės priežasties. Ji silpnina
valią ir skatina smegenis siųsti trukdantį signalą kūno
organams. Baimė nuodija širdį, sutrikdo virškinimą ir sukelia
.daugybę fizinių negalavimų

Kai sąmoningumas išlieka sutelktas į Dievą, nieko
.nebijosite ir galėsite įveikti visas kliūtis ir trukdžius

Su drąsa ir tikėjimu. „Noras“ yra energijos stokojantis troškimas, o „ketinimas“ – tai pasiryžimas ką nors padaryti: išpildyti norą ar troškimą. Tačiau „valią“ galima išreikšti taip: „Aš nenuilstamai dirbu, kol pasieksiu tai, ko noriu

Lavindami savo valią, galite išlaisvinti ir nukreipti gyvybinės veiklos jėgas, užuot troškę kažko, nedarydami to, .kas būtina, kad tai gautumėte

Turime neprarasti vilties, o suvokti, kad Dievas mums suteikia daugybę progų pagerinti savo aplinkybes, iškelti savo idėjas ir sukurti naujų bei naudingų dalykų sau ir .kitiems gyvenime

Jei nesame patenkinti savo gyvenimo būdu, turėtume ieškoti naujų būdų ir metodų, kurie suteiktų mums tam tikrą pasitenkinimą ir psichologinį komfortą

Turėtume pagalvoti apie tai, kas pagerintų mūsų aplinkybes ir suteiktų mūsų gyvenimui prasmę bei vertę, o .tada tai įgyvendinti

.Skubiai reikia pakeisti sąmonę arba jos eigą

Turime pasiryžti neleisti problemoms mūsų paveikti ir išvesti iš pusiausvyros, neleisti nerimui gadinti mūsų .gyvenimo, užvaldyti jausmų ir sugadinti atmosferos

Ir kad netaptume žalingų įpročių ir žalingų bruožų aukomis, kad būtume laisvi ir nevaržomi kaip paukščiai danguje

Žmonėms nereikia likti sustingusiems ir nekintantiems. Nuo sielos esmės reikia nuplėšti iliuzijos šydus, kad ji galėtų spindėti savo tyrumu ir stiprybe, atskleisdama kilnų spindesį, .kurį Dievas suteikė žmonijai

Dievas laimina geras pastangas, teisėtus siekius ir ryžtą siekti sėkmės

Už mūsų gyvenimų slypi Aukščiausiosios Dvasios galia, o
.už mūsų valios – Dieviškosios Valios kosminis vandenynas

Esame neatsiejama to beribio vandenyno dalis. Kai jį
pasiekiame ir jame plaukiame, mūsų sąmonė išsiplečia ir
.mes pajuntame savo didybę

Galvojimas apie tai mus priartina, o apmąstymas veda
prie to

Nuolatinės pastangos su juo suderinti savo gyvenimą
suteikia mums žinių, ryžto ir energijos

Kasdienis sąmonės ruošimas atneša dieviškąją meilę ir
dangiškus palaiminimus

Jis teka pas mus be perstojo ir dosniai dalijasi
vandenyno lobiais

Kiekviename žmoguje slypi dieviška sąmonė, laukianti
.progos save išreikšti

Ir ištrūkti iš siauro ir varžančio ego rūšio

Lygiai taip pat, kaip žmogus pabunda iš nerimą keliančio
košmaro ir supranta, kad tai, ką matė, buvo tik sapnas, taip
ir dieviškoji sąmonė skatina žmogų pabusti iš miego ir
sumaišties košmaro, kad įgytų naują sąmoningumą ir tvirtą
.supratimą apie gyvenimo prasmę ir tikslą

Jei norime patirti dvasinio pabudimo aušrą ir išvysti
tikrumo šviesas, turime įsiklausyti į vidinį balsą

Mes reaguojame į jo raginimą. Turime pašalinti iš kelio
iliuzijos akmenis ir nežinojimo uolas, kurios trukdo sielos
.progresui ir trukdo jos judėjimui

Ir pasibelskime ilgesio ranka į pabudimo iš apatijos
miego duris, kad galėtume įkvėpti palaimos vėjelio ir įnešti

dangiškos energijos į kiekvieną savo mintį ir kiekvieną savo
.jausmą

Ir kiekvienas mūsų darbas

Prašome Visagalio Dievo atverti mūsų sąmonėje
sąmoningumo langus, pripildyti mus išminties šviesa,
.apsupti mus Savo meile ir apgaubti Savo amžina užuojauta

Tarp tų, kurie atėjo pas mane, buvo žmonių, kuriems
nuo pat pradžių, atvirai pasakiau, kad jų motyvai nebuvo
.pagrįsti, ir paprašiau juos pakeisti

Keliems iš jų nepatiko tai, ką pasakiau, bet kiti
.sureagavo ir pasikeitė į gerąją pusę

Veidmainystė neduoda gero rezultato, ir net
išmintingiausi iš išmintingiausių negali nuslėpti to, ką
.atskleidžia jų akys

Visa žmogaus istorija parašyta jo akyse

Jei norite sužinoti tikrąją žmogaus prigimtį, paprašykite
Dievo, kad Jis jums atskleistų tikrąjį to žmogaus charakterį

Kadangi nenorite būti apgauti, giliai širdyje pajusite
.tikrąją jos prigimtį ir jūsų intuicija neklusta

Kalbėdami su savo draugu, turėtume žiūrėti jam tiesiai į
.akis ir kalbėti užtikrintai, užtikrintai ir teisingai

Paspaužę kam nors ranką, turėtume perteikti jam savo
meilės ir nuoširdumo magnetizmą ir stengtis jam padėti kiek
.įmanoma

Žinių ieškotojas turi būti pozityvus ir lavinti savo dvasinį
magnetizmą; tada Dievas suteiks jam galią padėti kitiems ir
.perduoti jiems palaiminančias vibracijas

Galiu keliauti toliau nei tolimiausios planetos ir
žvaigždės, bet visada būsiu tavo. Tavo pasekėjai gali ateiti ir
išeiti, bet aš tave lydėsiu ir būsiu tavo amžinai. Mane gali
blaškyti nesuskaičiuojamų įsikūnijimų bangos ir jaustis
.vienišas bei paliktas, bet visada būsiu tavo

Pasaulis, užsiėmęs tavo žaidimais, gali tave pamiršti,
bet aš visada tave prisiminsiu. Mano balsas gali išblėsti, o aš
.galiu suklysti

Bet savo sielos žodžiais šnabždėsiu: „Aš visada būsiu
“tavo

Išbandymai, ligos ir mirtis gali mane sudraskyti ir
nudeginti mano kūną, bet tol, kol mano atmintyje išliks
vilties kibirkštėlė

Pažvelk į mano mirstančias akis, nes per jas aš tau
pasakysiu: „Mylėsiu tave amžinai ir visada liksiu tau
“!ištikimas

Tiesą sakant, atsakymus į visus savo klausimus gavau
.ne iš žmonių, o iš Dievo, viso dosnumo šaltinio

Ir visų žinių šaltinis visatoje

Jis yra mano vienintelis gyvenimo įkvėpimas, ir kai
kalbu, prašau Jo pripildyti mano žodžius savo galia, tiesa,
meile ir šviesa. Jaučiu, kaip mane užlieja džiaugsmo bangos,
nes Jo didžiausia meilė liejasi į sielą kaip švelnus vėjelis
karštomis dienomis ir jos liejimas tęsiasi galingai dieną ir
naktį, savaitę po savaitės, metus po metų, todėl nežinai, kur
.pabaiga

Žmonės mano, kad jiems reikia meilės ir turto iš
žmogiškų šaltinių, bet už kiekvienos meilės ir už kiekvieno
turto slypi

Dieviškoji meilė, kuri nekinta, ir dvasiniai turtai, kurių
negalima išmatuoti žemiškais turtais. Kas suvokia, kad
Dievas yra visos meilės, palimos ir malonės šaltinis, tas tai
.atras ir bus nepaprastai laimingas

Dievas duoda tiems, kurie Juo pasitiki, ir tiems, kurie

Jis žiūri į Jį, o ne į padarą

Jis išlaisvina jį nuo nelaimių ir sunkumų

,Ir jis saugo blogį nuo kelio

Jo širdyje gyvename ramų gyvenimą

Ir ramios sielos tai jaučia

Ir kai mums jo reikia, jis ateina mums į pagalbą

Su prisilietimu, kuris suteikia jaukumo ir džiaugsmo

Ir gerumas ateina pas mus kaip pliaupiantis lietus

Jo tiekimas niekada nenutrūksta visą gyvenimą

!Garbė Gailestingiausiam, koks Jis didis

Jis visada mūsų, kaip ir mes Jo

Aukščiausi įkvėpimai

O dieviškasis Kūrėjas

O Visatos Viešpatie

O Tu, kuris valdai ir įvedi planetas, žvaigždes ir

,galaktikas į priekį

Jūsų teisingas valdymas suteikia laisvą valią ir
pasirinkimo laisvę jūsų piliečiams, o tai padės jiems tobulėti
.ir priartėti prie jūsų šventų principų bei idealų

Tu suteikei mums amžiną laisvę ir pasėjai mumyse
visuotinės sąmonės sėklas. Deja, mes savo visuotinę sąmonę
įkalinome už savanaudiškumo, neapykantos, siauro
.mąstymo ir aklo fanatizmo grotų

Viešpatie, padėk mums savo šilta meile ir brolišku
supratimu ištirpdyti visas dirbtines, ledines kliūtis ir barjerus
.tarp mūsų ir kitų

Padėk mums budriai sąžinei, sveikam nuovokumui ir
savikontrolei žengti gyvenimo keliais

Ir palaimink mus, kad padaugintume savo dvasinį turtą
ir empatišką užuojautą, išplėsdami savo nacionalinės meilės
ratą, įtraukdami visus žemės gyventojus, nepriklausomai nuo
.spalvos, klasės, lyties ir įsitikinimų

Visatos Viešpatie, gerbkime ir branginkime visų laisvai
gimusią žmonių nepriklausomybę

Ir palaimink mus, kad galėtume kurti vieningą pasaulį ir
išrinktum tave savo dvasiniu vadovu visam gyvenimui

Iš sielos gelmių

O Viešpatie, leisk mano ilgesio žarijai įžiebtį

Tavo šventas buvimas visada šalia

Savo ilgesiams pastatiau šventyklą

Kiekvienoje mano idėjoje

?Gal galėtumėte mane aplankyti

!Ir tu atsisėdai mano meilės soste tau

Tegul mano mintys seka tavo išmintingais patarimais

Tegul tu esi didžiausias džiaugsmas mano gyvenime

Nuo mąstymo apie Dievą ir apmąstymo apie Jį vartų

Įžengsiu į Tvarios Taikos Šventyklą

Šiandien uždegsiu ryšulėlį pagalių, kurie simbolizuos
rūpesčius ir baimes

Kad apšviestų Dievo šventyklą mano sieloje

Ieškosiu Dievo savo sielos vienatvėje

Ir aš karštai melsiuosi, kol mano širdis plaks iš meilės
jam

Ir jaučiu Jo atsakymą į mano maldas

O, jei tik mano gyvenimo kibirkštis galėtų susiliesti su
Dievo saule

Ir tai žiba visų gerumą mylinčių akyse

Aš apšlakstysiu karų draskomą pasaulį

Su mintimis apie ramybę ir meilę

Įžengsiu į dieviškąją šventovę

Ir aš prisiliečiu kosminę sąmonę

Per kontempliacijos džiaugsmą ir dieviškąją meilę

Dieviškoji apsauga mane supa visada ir amžinai

Ir Dievo šviesa mane lydi ir išsklaido aplink mane
esančią tamsą

Kol vaikštau Jo vadovaujančioje šviesoje, nesuklupsiu

Nenukrypsiu nuo teisingo kelio

Gyvos emocijos

O Egzistencijos Dvasia ir Visatų Valdove

Tu esi už mano žvilgsnio, pro kurį matau tavo tariamą
grožį

Ir už ausies, kuria klausausi žemiškų garsų mišinio
Tu esi už mano prisilietimo, kuriuo jaučiu daiktus tavo
,žemiškame pasaulyje

Ir už gamtos šydo, slepiančio tavo gražų veidą
Matau tave raminančiame gėlių žvilgsnyje
Ir aš ragauju tave maistingo maisto skoniu
Jaučiu tavo dieviškąją esmę ir amžiną saldumą
Visuose geruose dalykuose ir stebukluose, kurie
egzistuoja

Meldžiuosi Tau, Viešpatie, ir Tu esi už mano drebančio
balso

Ir už savo proto, su kuriuo meldžiuosi
Tu esi už mano giliausių jausmų ribų
Už mano šventų minčių ir siekių bei ilgesio tavęs
Tu esi anapus mano apmąstymų ir anapus mano
!švelnios meilės

O, jei tik išnyrėtum iš už žmogiškų emocijų šydo
Ir kvapą gniaužiantys gamtos peizažai
Atverk mano dvasines akis, kad galėčiau matyti tave
!tokį, koks esi

Gyvenimas be Dievo yra nepilnas
Kai užmezgame ryšį su Dievu, intuityvus supratimas
įkvėps mus ir ves mus visame kame, ką darome

Turime sąmoningai turėti tą palaimintą galią, kuri slypi
.mumyse; mums tereikia ją atskleisti

Pastebėsite, kad ši jėga veikia visame kame, kad
pagerintų jūsų aplinkybes ir palengvintų jums reikalus. Kai
susijungsite su šia jėga, jūsų gerovė pulsuos kosmine
energija, o mintys taps rafinuotesnės, sutelktesnės,
aštresnės ir skvarbesnės. Suprasite, kad jūsų sielos yra
.Dievo gyvosios tiesos ir Jo neišsenkančios išminties indai

Dievas yra sveikatos, klestėjimo, išminties ir amžino
džiaugsmo šaltinis. Kai mes bendraujame su Juo, mūsų
.gyvenimas tampa pilnavertis ir prasmingas

Gyvenimas be Dievo yra nepilnas. Turime galvoti apie tą
aukščiausią galią, kuri suteikia mums gyvybę, energiją ir
.išmintį

Turime melstis, kad ši tiesa tekėtų į mūsų protus, ši
stiprybė – į mūsų kūnus, o šis nesibaigiantis džiaugsmas – į
.mūsų sielas

Už užmerktų akių tamsos slypi nuostabios visatos jėgos
ir visos geros sielos bei kilnios dvasios

Ir begalinė sielos sferų platybė

Jei apmąstysite, suvoksite absoliučią tiesą ir pamatysite
jos nuostabų darbą savo gyvenime ir visame, kas nuostabu ir
.šlovinga kūrinijoje

.Ilgesio takais

Dievas mane šaukia

Per atviras sielas

Ir geros širdys, pulsuojančios iš meilės

Ir jis kupinas tikėjimo

Kiekvienas geras darbas, kurį atliko mokinys
Jo sąmoningumas yra vienu žingsniu arčiau
Nuo kosminės sąmonės slenksčio
Leisk man įeiti vidun, Viešpatie
Kad pamatyčiau tavo dievišką grožį
Ir esu palaimintas matydamas tavo spindinčias šviesas
Jei mano gyvenimą veda Tavo dieviškoji išmintis
Todėl mano pastangas tikrai vainikuos sėkmė
Aš neklysiu
Palaimink mane, Viešpatie, kad mano regėjimas būtų
aiškus
Mano siela apvalyta
Tada jis išvydo tikrumo saulę
Ir man malonu žinoti tiesą
Šiandien pamiršiu praeities sunkumus
Susidursiu su dabartimi ir ateitimi
Drąsiai ir užtikrintai, su Visagalio pagalba
Įkrausiu savo kūną kosmine energija
Ir aš applaunu savo būtį dieviškosios sąmonės gydančia
šviesa
Kaip kosminis ūkas
Ramybė užpildo mano sąmonę
Ir jis jautė begalinį Dievo buvimą

Viešpatie, apšviesk mano įžvalgą

Pripildyk mano protinį indą

Su supratimu ir žiniomis

Tegul tavo meilės šviesa šviečia

Mano gyvenimo keliais

Mėlynųjų salų salyne

Iš savo balkono žvelgiau į vakarus ir vaizduotės sparnais
pakilau iki tolimo horizonto krantų. Dešinėje ir kairėje
pamačiau dvi kalnų grandines, kurios netrukus nusidažė
.paslaptingu violetiniu atspalviu

Kai vėl pažvelgiau, nematoma ranka juos apgaubė
tamsiai mėlynu šydu. Už manęs plytėjo Gvadalacharos
miestas, skendintis prieblandoje. Rytinis dangus dabar buvo
nusidažęs švelniai rožine spalva. Žvelgdamas į priekį, mano
akys išvydo magišką mėlynų salų miestą, plūduriuojantį
.auksiniame ežere

Šiame magiškų mėlynų salų salyne iškilo didžiulė
mėlyno kalkakmenio kalva, apsupta pilkai baltų vulkaninių
debesų, iš kurių sklido ugingos raudonai auksinės lavos
geizeriai, įstrižai tarsi vaivorykštė krentantys link ramaus
ežero. Intensyvios auksinės liepsnos gaubė mėlynas salas
.liepsnojančiomis šviesos aureolėmis

Mėlynoji viršukalnė ir jos ugninė karūna tarsi dvyniai
atsispindėjo to tylaus auksinio ežero paviršiuje. O tolimame
dešiniajame krašte mirgėjo mažas, ramus ežeras,
prisiglaudęs prie vienos iš mėlynųjų salų krūtinės tarsi
.pilnatis, plaukianti tarp debesų bangų

Ilgai klajojau saulėlydžio ir miražą primenančių debesų
mieste, plūduriavau ežero paviršiuje su subtilia auksine

šviesa. Ir kokie nuostabūs buvo tie auksiniai vandenys,
nusėti raudonų ledo sankauptų, išsibarsčiusių į visas puses iki
.amžinybės krašto

Maniau, kad šviesos būtybės yra geros sielos šioje
žemėje ir, sėkmingai įveikusios visus gyvenimo išbandymus,
joms leidžiama linksmintis ir įkūnyti savo svajones taip, kaip
.jos panorėjo

Kiekvieną saulėlydžio dieną tos būtybės sustiprindavo
savo dangiškus sapnus eteriniuose miestuose, apsuptuose
.auksinių jūrų ir ežerų

Ten ir už liūdesio gniaužtų ir anapus šio žemiškojo
pasaulio spąstų su visomis jo tragedijomis ir skausmais

Ten, anapus erzinančių dalykų, tos būtybės kvėpavo
raudonomis šviesomis, gėrė oranžinius spindulius, judėjo
.tolyn, artinosi, klajojo ir plaukiojo tarp įvairiaspalvių šviesų

Čia tos būtybės akimirksniu įgyvendintų savo svajones ir
įkūnytų savo fantazijas taip, kaip panorėtų, o tada savo
.nuožiūra ištirptų ir išnyktų

Čia ji mėgavosi pasitenkinimo ir pasitenkinimo lobiais ir
dosniai pildė visų, kurie ją aplankydavo jos nuostabiame,
.magiškame pasaulyje, svajones

Čia ji neprivalėjo laukti ir trokšti kaip žmonės, kad jos
svajonės išsipildytų ir norai būtų įgyvendinti, bet ji svajojo
taip, kaip norėjo, ir savo noru įgyvendino visas tas svajones
.ir norus

Tas saulėlydžio miestas Svajonių salose buvo viena iš
mano svajonių, kurios tūnojo pasąmonės raukšlėse, ir
!šiandien ji išsipildė visais įmanomais būdais

Iš tiesų, aš mačiau paslėptus savo sielos lobius ir lobius,
!ir jų šviesa mane užvaldė, o jų spindesys mane apakino

Paramehansiat: Dieviškosios ekstazės spektrai
Nuolankumas, Viešpatie, yra patikimiausias kelias
Kad gaučiau Tavo dieviškojo gailestingumo lietu
Pasitikėsiu tavo dievišku teisingumu ir tiesos principais
Suprasdami, kad atsiliepiate į meilės kvietimą ir širdies
troškimus

Glaudžiai bendradarbiaujant su jūsų bendra valia
Ir su mano absoliučiu tikėjimu tavimi
Priimsiu tavo pagalbą ir jausiuosi arti tavęs
Šiandien atliksiu savo pareigą tau
Lygiai taip pat, kaip aš vykdu savo įsipareigojimus
pasauliui

O Didžiausias Mylimiausias
Tu esi eterinis aidas, aidintis širdžių šventovėse
Ir tu esi jausmų balsas, kurio ausys negali užfiksuoti
Būti palaimintam tavo meile yra neišmatuojamai geriau
Iš visų žemiškų sumetimų
Ir visos žemiškos šlovės
Su mano absoliučiu tikėjimu tavimi
Matau, kaip ligos šešėliai blėsta ir dingsta be sugrįžimo
Matysiu tave, Viešpatie, pro gamtos langus ir ramybės
duris

Apipilk mus savo palaiminimais
Ir panardink mus į Tavo kosminės energijos bangas

Laikyk nuo mūsų savanaudiškumą atokiau

Kas neleidžia sieloms artėti

Ir jų susitikimas buvo pagrįstas meile gėriui ir šviesai

Leisk man palaistyti savo maldų gėles

Su minties apie Tave ir meditacijos apie Tave
vandenimis, o mano Dieve

Kad galėtų išsprogti naujos, ryškios gėlės

Iš įkvėpimo, ramybės ir laimės

Vienintelis būdas išvengti blogo elgesio – išsiugdyti
sveiką nuovoką, kad atpažintumėte blogį ir pasiryžtumėte jo
.nedaryti

Kovojant su kita neteisybe, negimsta teisingumas.
Nežinojimas yra tikrasis žmonijos priešas ir turi būti išvartytas
iš šio pasaulio. Šiame pasaulyje turime viską, ko mums
reikia, kad įžengtume į klestėjimo, laimės ir tobulo
.teisingumo amžių

Vienintelė kliūtis yra žmogaus savanaudiškumas, dėl
kurio tai neįmanoma. Baisias ir nepagrįstas kančias sukelia
žmogaus savanaudiškumas ir savanaudiškų interesų
.siekimas, neatsižvelgiant į kitus

Pinigai, kurie galėtų būti panaudoti vargstantiems
pamaitinti ir aprengti, vietoj to naudojami naikinimui ir
niokojimui. Šis savanaudiškumas, gimęs iš nežinojimo, yra
.pagrindinė pasaulinių problemų priežastis

Visi mano, kad elgiasi teisingai, bet kai jie siekia tik savo
asmeninių tikslų, jie pradeda veikti karminį priežasties ir
pasekmės dėsnį, kuris neišvengiamai sunaikins jų pačių ir
.kitų laimę

Kuo daugiau matau pasaulio tragedijas, kurias sukelia
žmonių nežinojimas, tuo labiau suprantu, kad laimė
.netrunka, net jei gatvės bus grįstos auksu

Laimė slypi kitų laimėje, ir jei visi tai darytų, visi būtų
.laimingi

Ir kiekvienas gautų savo dalį žemės gėrybių

Kadangi atėjome į šį pasaulį iš nežinomybės, natūralu,
.kad svarstome apie gyvenimo kilmę ir tikslą

Girdėjome ir skaitome apie šio pasaulio kūrėją, bet
nežinome, kaip su juo susisiekti. Žinome tik tiek, kad visa
.visata skelbia apie jo dieviškojo proto egzistavimą

Lygiai taip pat, kaip mažos ir tikslios mažo laikrodžio
dalys ir įtaisai verčia mus žavėtis laikrodininku, ir kaip
didelės ir sudėtingos gamyklos mašinos stebina ir daro
įspūdį apie savo išradimą, taip ir matydami gamtos
stebuklus, mus stebina už jų slypintis intelektas ir klausiamo:
„Kas suteikė gėlei ryškia, į saulę atsuktą formą? Iš kur kilo
jos kvapas ir grožis? Ir kaip jos žiedlapiai buvo suformuoti
taip tiksliai ir nudažyti tokiomis nuostabiomis,
“?džiaugsmingomis spalvomis

Naktį žvaigždės ir mėnulis, skleisdami aplink mus savo
sidabrinę šviesą, įkvepia mus apmąstyti sąmonę, kuri veda
šiuos dangaus kūnus erdvės platybėse. Švelnios mėnulio
šviesos nepakanka kasdienei veiklai, todėl išmintingas ir
švelnus protas siūlo poilsį naktį. Tada pateka saulė, jos ryški
šviesa leidžia mums aiškiai ir ramiai matyti mus supantį
pasaulį, ir mes imamės atsakomybės patenkinti savo
.poreikius

Yra du būdai patenkinti savo poreikius: fizinis ir dvasinis.

Pavyzdžiui, pablogėjus mūsų sveikatai, galime kreiptis į
gydytoją gydytis. Tačiau ateina laikas, kai nei gydytojas, nei

kas nors kitas negali padėti, ir mes kreipiamės į antrąjį kelią
.– dvasinę jėgą, kuri sukūrė mūsų kūną, protą ir dvasią

Materialinė galia yra ribota, ir kai mums nepasiseka,
kreipiamės į neribotą Dievo galią. Tai taip pat taikoma ir
mūsų finansiniams poreikiams. Kai darome viską, ką galime,
.ir vis tiek negauname pakankamai, kreipiamės į tą galią

Visi mano, kad jų problemos yra didžiausios. Kai kurie
žmonės jaučia didesnę spaudimą nei kiti, nes jų atsparumas
silpnas. Dėl skirtingo žmonių protinio stiprumo jie išseikvoja
skirtingą energijos kiekį. Jei kas nors susiduria su didžiuliu
sunkumu ir jo protas silpnas, jis negalės jo įveikti. Tie, kurie
turi galingą protą, gali įveikti savo sunkumus, įveikdami
kliūtis ir supurtydami savo pamatus. Tačiau net ir stipriausi
žmonės kartais patiria nesėkmę. Kai susiduriame su
didžiuliais fiziniais, intelektualiais ir dvasiniais sunkumais bei
sunkumais, suprantame, kokia ribota gyvybinė jėga yra
.šiame materialiaame pasaulyje

Mūsų pastangos turėtų būti skirtos ne tik gerai sveikatai
ir materialiniam saugumui užtikrinti, bet ir gyvenimo
.prasmės paieškoms

Koks gyvenimo tikslas? Kai mus užvaldo sunkumai,
pirmiausia atsigręžiame į aplinką, bandydami visus
įmanomus materialinius pokyčius, kurie, mūsų manymu,
padės išsivaduoti. Tačiau kai pasiekiame aklavietę ir
sakome: „Visi mano bandymai žlugo, ką daugiau galiu
padaryti?“, pradedame rimtai svarstyti apie veiksmingo
problemos sprendimo paiešką. O kai mūsų mąstymas tampa
pakankamai gilus, atsakymą randame savyje. Tai yra
.atsakytos maldos forma

Mano sielos tyloje

!Leisk man susitikti su tavimi, Viešpatie

Apglėbk mane ir leisk man jausti tavo amžiną buvimą

Manyje ir aplink mane

Savo minčių vienatvėje, ilgiuosi išgirsti tavo balsą

Laikyk garsius žemės triukšmus atokiau nuo manęs

Paslėpta mano atmintyje

Norėčiau išgirsti tavo ramų, švelnų balsą

Ir dainininkas visada mano sielos ramybėje

Mano Dieve, kur Tu esi visagalis

Jūs turite būti čia

Giliai mano būtyje ir sąžinėje

Padėk man parodyti net mažą dalelę

!Iš paslėptų lobių mano dvasinėje kasykloje

O spinduliuojanti šviesa

Mano širdis pabudo

Mano psichinė sveikata

Pripildyk mano dvasinę šventyklą savo šlove

!O amžinoji Šiaurinė Žvaigždė

Kur tik klajojau ir kad ir kaip pasisukau

Mano proto magnetinio kompasu adata vis rodo į tave

Ar jus blaško nelaimės vėjai

Arba permirkęs sunkumų ir nelaimių lietuje

Tačiau mano protas buvo vedamas

Visada atsisukti į tave
Mano mylimas paukštis plasnoja sparnais
Tarp sumaišties debesų
ir sumaišties audros
Jis tikrai ras kelią pas tave
Senovėje
.Eterio širdyje
Kai mes atsiradome kaip dvasios
Mes visi užmigome
Po dieviškos meilės skraiste
Ir kai Dievas mus pažadino
Mes nuvažiavome nuo jo
Kaip istorijoje apie palaidūną sūnų
Pamiršome dieviškąjį giminystės ryšį tarp mūsų
Mes tapome vienas kitam svetimi
Ir kadangi mes palikome savo dangiškuosius namus
Mes tapome šiame pasaulyje
Keliautojai, keliaujantys po žemės kampelius
Žengiame likimo keliais
Mes nuėjome per toli
Mes išsikraustėme toli nuo savo gimtųjų namų
Tačiau laikas nuo laiko

Kai kurios vietos, patirtys ir veidai mus pažadina
Palaidoti prisiminimai ir gilūs vidiniai jausmai
Ji mums šnabžda
Jaučiamės taip, lyg viską patirtume iš naujo
Dalykai, kuriuos jau žinojome
Susitinkame ir bendraujame su artimaisiais
Mes buvome arti jų
Tolimoje praeityje
O visatų Kūrėjau
Tavo šviesa šviečia didžiuosiuose
Tegul jų dieviškos žinios įkvepia mūsų supratimą
Leisk mums suprasti, kad tu esi galutinis tikslas
Ko siekiame
Didžiausias siekis
Kurio siekiame pasiekti
Atgaivink mus savo buvimo kvapniais vėjeliais
Pripildyk mus Tavo šlovingo artumo ilgesiu
Tegul mūsų būtį maitina Tavo dieviškoji išmintis
Leisk mums pajusti tavo šventą šviesą
Tai persmelkia kiekvieną mūsų gyvenimo aspektą
Ir tai sustiprina mūsų ryžtą
Ir išsklaido mūsų tamsą

Ir tegul mus apgaubia ramybė

ir optimizmo

Ir noras daryti gerus darbus

Tarp princo ir apsišvietusio atsiskyrėlio

Kartą tironiškas princas su savo tarnais ir palydovais,
pilnai aprūpinti ir ginkluoti, išsiruošė į medžioklę. Jie leidosi
.gilyn į mišką, pūsdami ragus ir mušdami būgnus

Sumedžioję paukščių, elnių ir žiaurių tigrų, princas ir jo
.palyda suprato, kad pasiklydo

Jie turėjo daug maisto, bet neturėjo vandens. Nepaisant
nenuilstamų vandens paieškų miške, jie jo nerado. Jie
neturėjo prieglobsčio nuo žiaurių nakties žvėrių atakų, nes
.sparčiai artėjo tamsa

Saulė dingo iš akių, ir princas, vedęs karavaną, priėjo
prie senos, apgriuvusios trobelės. Nulipęs nuo arklio, jis
pastūmė neužrakintas duris ir įėjo į trobelę. Viskas viduje
buvo tamsu, išskyrus šviesos blyksnį viename iš kampų, ir jis
.“beviltiškai pagalvojo: „Net trobelė apleista

Tačiau vedamas vilties, jis sušuko: „Ramybė, ar čia kas
“?nors

Didžiai nustebejęs, jis išgirdo ramų balsą, kuris jam ramiai
“?atsakė: „Taip, aš čia. Ar ieškote vandens

Princas akimirką spoksojo į tamsą, kol pamatė žmogaus
šmėklą ir nustebo, kad šis žinojo jo mintis dar prieš jam
.sutinkant ar atpažinant

Kunigaikštis paklausė savo šeimininko: „Kas jūs esate?“
.“Šeimininkas atsakė: „Vargšas asketas, atsidavęs Dievui

Atsiskyrėlis uždegė lempą, ir princas pasišaukė savo
palydą, ir jie labai džiaugėsi radę vandens ir vaisių tame
.atokiame miške

Princas paklausė atsiskyrėlio: „Ar nebijai tigrų ir
“?gyvačių

Atsiskyrėlis šeichas atsakė: „Žinoma, ne, tigrai yra mano
naminės katės, o gyvatės man – taikios. Mes esame draugai,
kurie visada mėgaujasi Dievo meilės saule, kuri šviečia
“.viskam šiame gyvenime

Princui atidžiau įsižiūrėjus į atsiskyrėlį, jį apėmė siaubas,
kai jis pamatė nuo atsiskyrėlio kaklo kabančius kobrų porą.
Kai jis priėjo arčiau, norėdamas patvirtinti tai, ką matė,
gyvatės šnypštė ir raitėsi, kraipydamos galvas, nes jos jautė
.baimės drebulį ir keršto troškimą, slypintį princo širdyje

Be to, tą akimirką vienas iš miško tigrų įėjo į trobelę ir
tyliai atsigulė atsiskyrėliui po kojomis. Dievo vyrui jį
paguodžius ir paglosčius galvą, tigras tyliai išėjo,
.pasukdamas miško link

Arogantiškasis princas pagalvojo: „Šis senis turbūt
teisus ir geros širdies, nes jis apsaugojo mus nuo laukinių
žvėrių ir mirtino troškulio. Kaip atlygį už jo darbą aš jį
:praturtinsiu.“ Tada jis kreipėsi į atsiskyrėlį, sakydamas

O šeiche, tavo veidas spindi gerumu ir nuoširdumu, ir,,
aš vertinu viską, ką padarei dėl manęs ir mano palydos.
Todėl noriu tau patikėti paslaptį, kurios dėka tapsi turtingas
“.ir turtingas. Šią paslaptį atskleidžiu pirmą kartą ir tik tau

Vos tik ištaręs šiuos žodžius, princas išsitraukė akmenį iš
:po apsiausto ir tęsė kalbą

Noriu patikėti tau šį šeimos lobį – Išminties akmenį, ir,,
galbūt jį panaudodamas praturtėsi. Šis akmuo daro auksą, jį

mano tėvui padovanojo vienas didžiųjų alchemikų. Jis gali paversti viską, prie ko prisiliečia, grynu auksu. Šį akmenį gali naudoti ištisus metus ir paversti akmenis auksu, o tada juos parduoti, kad nusipirktum auksinius rūmus. Po metų sugrįšiu pas tave aplankyti ir pasiimti savo akmenį, kurį laikau
“.brangesniu už savo gyvybę

Atsiskyrėlis nenorėjo priimti šios atsakomybės, bet, atkakliai ragindamas prinčą, sutiko pasilikti filosofinį akmenį. Princas pamatė, kaip atsiskyrėlis nerūpestingai padėjo akmenį po diržu (ten žmonės dėdavo pinigus, bijodami .kišenvagių!), ir tada princas nuėjo savo keliais

Po metų princas grįžo su savo palyda, tikėdamasis vietoj apgriuvusios trobelės pamatyti didingus rūmus. Tačiau jis nusivylė pamatęs, kad trobelė vis dar stovi ir dar blogesnės būklės nei anksčiau. Taigi jis nulipo nuo arklio, atidarė duris
“?ir visu balsu sušuko: „Ar tu dar gyvas, atsiskyrėli

Atsiskyrėlis atsakė stipriu ir giliu balsu: „Taip, šlovė
“.Dievui, o Kunigaikšti. Sveiki atvykę į mano kuklius namus

Tuojau pat ir be jokio įžangos sušuko princas: „Kas tau negerai, žmogau? Ką padarei su išminties akmeniu, kurį tau
“?palikau? Kodėl jo nepanaudojai, kad praturtėtum

Atsiskyrėlis akimirką pagalvojo ir tada atsakė: „Apie ką tu kalbi, tas išminties akmuo, ir ką turi omenyje sakydamas, kad turėčiau praturtėti? Tiesą sakant, aš nenoriu būti
“.turtingesnis nei esu

Prinčą apėmė panika, pamanęs, kad senasis atsiskyrėlis pametė savo akmenį dėl abejingumo jam, ir jis maldaujančiu balsu tarė: „Turiu omenyje neįkainojamą išminties akmenį, kurį prieš metus pasidėjai po diržu? [Edi, su tavo diržu],
“?papasakok man, ką su juo padarei

Atsiskyrėlis atsakė: „Taip, būtent dabar prisimenu tavo brangujį akmenį. Vieną dieną, eidamas maudytis į upę, giliai susimąsčiau apie Dievą ir, regis, akmuo išslydo iš mano
“.drabužių ir jį prarijo vanduo. Tegul tau pasiseka

Princas sušuko visu balsu: „O, mano nepakeičiama netektis! Aš viską praradau!“ ir vos nenuualpo iš nuostabos. Atsiskyrėlis apliejo jam veidą šaltu vandeniu ir atgaivino, o princo pakalikai artėjo prie šeicho, jų akys degė piktdžiuga, bandydami jam pakenkti. Tačiau atsiskyrėlis nusijuokė ir tarė: „O, Jūsų Didenybe, tokio aukšto rango, nežinojau, kad sukelsite tokį triukšmą dėl akmens. Eime su manimi prie
“.upės, ir aš ieškosiu jūsų akmens ir pabandyčiau jį surasti

Princas atsakė: „Ar išprotėjai? Ar nori dabar ieškoti akmens, kuris prieš metus nuo tavęs nukrito ir buvo
“?nuneštas srovės

Tačiau atsiskyrėlis nekreipė dėmesio į jo žodžius ir sušuko jam: „Mažasis prince, neverta viso šito triukšmo.
“.Palauk, kol ieškosime akmens upėje. Eikite su manimi visi

Tarsi užburti, princas ir jo palyda atsiliepė į atsiskyrėlio skaidrų magnetizmą ir tyliai nusekė jį prie upės. Ten atsiskyrėlis paprašė princo išsitraukti iš kišenės nosinę, paimti ją už keturių kampų ir panardinti į upę, melsdamasis
:taip

O Kunigaikščių Kunigaikšti, Karalių Karaliau ir visų,
“Išminties Akmenų Kūrėjau, grąžink man mano akmenį

Vos tik princas tai padarė ir iškėlė nosinę iš vandens, jis nustebo netikėdamas pamatęs daugiau nei dvidešimt filosofinių akmenų, identiškų savybių kaip ir pirmasis, kurį jis pametė. Išbandęs kiekvieną iš jų, jis nustatė, kad kiekvienas iš jų gali paversti paprastus paplūdimio akmenis auksu. Tada
.princas surišo akmenis į nosinę ir įmetė ryšulėlį į upę

Atsiskyrėlis ir jo palyda sušuko jam: „Kodėl tu taip padarei?“ Bet princas pažvelgė į Dievo vyrą, pagarbiai :nusilenkė jam ir tarė

Noriu, pone, turėti tai, ką turite jūs – tas, kuris auksą,,
“.gaminančius akmenis laiko beverčiais akmenukais

Taigi princas paliko savo žemiškąją karalystę, kad iš išmintingo senolio išmokytų, kaip pasiekti dvasios karalystę, .kuri nėra erdvėje ir nėra sunaikinama

Šios istorijos moralas yra tas, kad žemiškas turtas, kad ir koks vertingas jis atrodytų, yra trumpalaikis ir jį reikia palikti šiame kukliame pasaulyje, kai kūnas tampa šaltu, negyvu .lavonu

Užuot naudoję filosofinį akmenį, kuris čia simbolizuoja gebėjimą sukaupti tik trumpalaikius turtus, turėtume būti kaip asketas, kuris savo laiką ir gebėjimus skyrė dieviškųjų .turtų, kurie yra neišsenkantys ir negendantys, įgijimui

Kas pažins Dievą, tas įgis turtų, pranokstančių svajones, ir, jei reikės, atsisakys materialinių turtų tarsi akmenų, .tikėdamasis įgyti dvasinių turtų ir mėgautis tikraisiais turtais

Mūsų santykiuose su kitais

Labai svarbu atpažinti ir vertinti

Skiriamieji bruožai ir kilmingos savybės

Kuriuos jie išskyrė iš savo patirties

Ir jie suformavo tai iš savo būties

Jei tyrinėtume atviro proto žmones

Galėsime juos suprasti ir su jais patogiai elgtis

Taip pat galėsime iš karto

Žinodami žmogaus, su kuriuo bendraujame, prigimtį

Nekalbėk su filosofu apie žirgų lenktynes

Nesiginčykite su mokslininku dėl namų tvarkymo

Žinau, kas žmogų domina ir kas patraukia jo dėmesį

Ir jis jam papasakojo apie tą temą

Nebūtinai apie dalykus, kurie jus domina

Jei norime suprasti kitus

Turėtume vengti jų kritikuoti ir smerkti

Verčiau turėtume pažvelgti į savo pačių įžvalgos
veidrodį

?Norint sužinoti, ką reikia taisyti ir tobulinti

Tas psichologinis veidrodis yra visai kitoks

Apie mums pažįstamą veidrodį, į kurį žiūrimė kiekvieną
rytą

Kiekvieną dieną žiūriu į tą savęs veidrodį

Jeį randu ką nors, kas man nepatinka

Kaltinu save ir stengiuosi tai ištaisyti

Tokiu būdu žmogus mato savo atvaizdą

Tikruoju pavidalu atspindėjęs jo sielos veidrodyje

Ir tai progresuoja diena iš dienos

Kelyje į laimę ir ramybę

Telaimina jus Dievas ir tebūnie jums ramybė

Ilgesio tinklas

Štai aš, užmetu savo ilgesio tinklą

Mano minčių plačioje jūroje

Tu dažnai nuo manęs išvengdavai, o brangus dieviškasis

!grobi

Tačiau aš ir toliau gilinuosi į ramybės gelmes

Ir be paliovos vieną po kito užmetu į tave savo meilės

tinklus

Vieną dieną privalau tave pagauti savo begalinio ilgesio

tavęs tinkle

Aš užmetu šį savo meilės tinklą visur

Virš neramios gyvenimo bangos

Ir apie mirgančias žvaigždes

Ir gerų sielų gelmėse

Žinau tik tiek, kad esu medžiotojas

Ir aš toliau bandysiu tave pagauti

!O brangiausias troškimas ir didžiausias lobis pasaulyje

Prašau Jo sugriauti nežinojimo šydus ir išsklaidyti iliuzijų

tamsą, būti didžiausia jūsų gyvenimo ambicija ir stipriausiu

troškimu jūsų troškimų soste, padėti jums letargiją ir

atidėliojimą paversti dvasine veikla, pulsuojančia džiaugsmu,

atsinaujinimu ir entuziazmu. Prašau Jo duoti jums gerti

dieviškosios meilės vyną, kol apsvaigsite, ir aplankyti jus

šventu apsilankymu, kuriame yra paguodos, ir nuplauti jūsų

širdį meilės ir dėkingumo vandeniu, ir uždegti jūsų būtyje

tikrumo lempas, ir ištirpdyti jūsų svajones Jo palaimintos

jūros realybėje, ir kad Jame rastumėte pasitenkinimą ir

pasitenkinimą, kad jūsų sieloje apsigyventų ramybė ir jus
.apgaubtų dangaus palaimos

Tyla reiškia minčių nuraminimą

Nuraminti kūną ir kontroliuoti jo poreikius

Kas tai sugebės padaryti, patirs gaivinančios ramybės
jausmą

Jis pajus didingas bangas ir įspūdžius iš rafinuotų
pasaulių

Ir kas giliau pasineria į ramybę, tas

Jis atras Dievo karalystę savyje

Kol žmogus eina keliu

Kiekviena jo laiko akimirka yra labai brangi

Mes čia, šioje žemėje (praėjimo name), esame trumpą
laiką

Viskas laikina, bet Dievo jausmas išlieka

Niekas negali to ištrinti iš širdies ir sielos

Negalime leisti šio pasaulio pagundoms mūsų paveikti

Nukreipdami mus nuo didžiausio tikslo ir aukščiausio
uždavinio: Dievo

Pažinti Dievą įmanoma

Turime surasti visatų valdovą

Nuo kurios šviesos žiba žvaigždės

Ir su Jo galia plaka širdys

Turime jo ieškoti Tylos šventykloje

Kai su ilgesiu ir ilgesiu šaukiamės Dievo
Ir kai apie jį galvojame su degančiu ilgesiu

Mes jį rasime

Aš nekalbu apie nežinomą dievą
Veikiau tai apie Viešpatį, kurį pažinau

Ir man tai tiesa

Tai realiau nei visi fiziniai dalykai

Tai dieviškoji jūra, kuri palaiko ir palaiko mūsų
žmogiškojo gyvenimo bangas

Galime apsieiti be visko

Išskyrus Dievą

{Taip išaukštintas yra Dievas, Valdovas, Tiesa}

(Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą)

Natūralu, kad žmogus jaučia poreikį mylėti ir būti
mylimas, tačiau šis širdies ilgesys galiausiai yra skirtas tos
.meilės šaltiniui – Dievui

Žmogiška meilė remiasi daugybe lūkesčių, skaičiavimų
ir subjektyvių svarstymų, todėl nėra jokios garantijos dėl jos
.pastovumo, nes ją saisto sąlygos

Tačiau dieviškoji meilė yra besąlyginė, pastovi ir
.ilgalaikė. Jei ji palies jūsų širdį, ją visada rasite su savimi

Bet kokiomis aplinkybėmis, net ir sunkumų bei kančių
.metu, jausite tai kaip apsaugos ir paguodos šaltinį

Tarp kančios ir sunkių išbandymų

Kiekvienas gali jus palikti, bet ta šventa meilė jūsų
nepaliks, nenuvils ir nepaliks jūsų rūpesčių ir iliuzijų aukomis,
nes ji yra apsauginė jėga ir kelrodė šviesa iš dangaus
.gyvenimo vingiuose

Kai žmogiškoji meilė prisipildo dieviškos meilės, ji tampa
tyra ir skaidri. Bet jei atskiriate srovę, kuri yra žmogiškoji
meilė, nuo šaltinio, kuris yra dieviškoji meilė, ji nustoja tekėti
.ir pasimeta pasaulio smėlynuose

Kol žmogiška meilė yra susijusi su dieviškąja meile, ji
suminkština širdį, gaivina sąžinę ir laisto sielos sodus
.gyvybės vandeniui

Meilė: valios stimulatorius

Viską, ką darau, darau su visa meile širdyje

Jeigu pabandykite, pastebėsite, kad visai nejausite
nuovargio

Nes meilė yra didžiausias valios stimulatorius, o valia,
veikiama meilės, turi nepaprastą galią daryti tai, kas kai
kuriems gali atrodyti neįmanoma

Dvasinės išvalgos

Iš meistro Paramhansos Joganandos mokymų

**Egoizmas, siekiantis laimės sau,
neatsižvelgdamas į kitų laimę, arba trypiantis ir
naikinantį teisėtus kitų interesus, kad pasiektų savo
savanaudiškų tikslų, daugina nelaimę ir sukelia
kančią bei skurdą.**

**Viešpatie, Tu esi beribio dosnumo šaltinis ir
trykštantis palaiminimų bei gerumo šaltinis. Leisk
mums pažinti davimo džiaugsmą ir dosniai duoti, kad
patenkintume kitų poreikius taip, lyg jie būtų mūsų
pačių.**

Kai žmogus nesmerkia kitų, o stengiasi jiems padėti supratimu ir meile, tai Dievo įstatymai - kaip sąmoningos jėgos - elgsis su tuo užjaučiančiu žmogumi taip pat.

Kas teikia psichinę ir materialinę pagalbą kitiems su širdimi, perpildyta gerumo ir dosnumo, tas pastebės, kad tai, ką jis duoda, sugrįžta jam pačiam, ir tai yra veiksmų dėsnis, galiojantis širdims.

Tai, ką žmogus jaučia kitiems, sukuria nuolatinės vibracijos eteryje, pritraukdamas atitinkamą empatijos ir gerumo kiekį. Tas, kuris atleidžia jam skriaudžiamus žmones, pritrauks atleidimą ir toleranciją sau.

Bendravimas su gerais ir protingais, stiprios proto žmonėmis, gerų knygų skaitymas, savęs tyrinėjimas, kūrybinis darbas, mokslas, literatūra ir vaisinga bei naudinga veikla - visa tai padeda lavinti ir stiprinti protą, padaryti jį imlesnį aukštesnėms žinioms. Be to, kasdienė meditacija įkrauna sielą dieviška išmintimi.

Nėra jokio palyginimo tarp žemės turtingųjų ir dvasios turtingųjų, nes dvasios turtingieji yra turtingiausi iš turtingųjų Dievo akyse.

**Atgaivink mus savo buvimo kvapniais vėjeliais
Pripildyk mus Tavo šlovingo artumo ilgesiu
Tegul mūsų būtį maitina Tavo dieviškoji išmintis
Leisk mums pajusti tavo šventą šviesą
Tai persmelkia kiekvieną mūsų gyvenimo aspektą
Ir tai sustiprina mūsų ryžtą
Ir išsklaido mūsų tamsą
Ir tegul mus apgaubia ramybė
ir optimizmo**

Tai suteikia mums motyvacijos daryti gerus darbus

Pagrindinė pasaulinių problemų priežastis yra savanaudiškumas, kylantis iš nežinojimo

Visi mano, kad elgiasi teisingai, bet kai jie siekia tik savo asmeninių tikslų, jie pradeda veikti karminį priežasties ir pasekmės dėsnį, kuris neišvengiamai sunaikins jų pačių ir kitų laimę.

Kuo daugiau matau pasaulio tragedijas, kurias sukelia žmonių nežinojimas, tuo labiau suprantu, kad laimė netrunka, net jei gatvės bus grįstos auksu.

Laimė slypi kitų laimėje. Jei visi taip darytų, visi būtų laimingi ir kiekvienas gautų savo dalį žemės gėrybių.

Žmogus turi mokėti kontroliuoti savo gyvenimą, išnaikinant nesėkmės sėklas ir šaknis, lavinant savo valią teisingu keliu, kad ji galėtų pasikeisti ir supurtyti žmogiškas iliuzijas.

Ši valia iš esmės yra nepalaužiama, nes ji yra dieviškosios valios atspindys ir jau egzistuoja žmoguje, ir jam tereikia ją atskleisti savo gelmėse.

**Kai tavo pasekėjai meldžiasi
Aš gaunu šventos ekstazės spindulius iš jų akių
Ir aš tai derinu su savo dvasiniu užsidegimu
Kad pasiūlyčiau tai kaip gaivų gėrimą mano
ištroškusioms mintims**

Ji geria, kol pasisotina, ir jos skausmai bei baimės išnyksta

**Tiems, kurie siekia užuojautos ir gailesčio
Pristatau šį stebuklingą kokteilį
Permatomose nuoširdžios širdies ir gerų ketinimų
taurėse**

**Tegul kiekvienas, kuris geria šį palaimintąjį
eliksyrą**

**Jis patiria nuolatinę euforijos būseną ir pamiršta
savo rūpesčius bei skausmus!**

**Duok mums supratimo vandens
Milijonai žmonių buvo išsekę ir išsekę dėl dvasinio
troškulio**

**Taigi jie ėmė grumtis per didžiulės neišmanymo
minią**

**Daugelį sukrėtė smarkūs žemės drebėjimai
Jie krenta ant tako
Nežinojimas juos traiško savo kanopomis
Viešpatie, mes trokštame ramybės vandens
ir išminties gėrimas**

Ir supratimo eliksyras

Kad numalšintume deginantį troškulį

Nes neužgęsta supratimo vandeniu

Mes ginčijamės, baramės ir pešamės

Mes žudome vienas kitą

Užuot bandę rasti

Aukštumų slėnyje

Ant Supratimo ežero

Kurio vanduo numalšina sielos troškulį

Jis pasakoja apie emocijų laukus

**Kiekvieną kartą, kai siunčiu kitiems užuojautos ir
geros valios bangas, atveriu kelią į Dievo meilę.**

Kad galėtumėte ateiti pas mane

**Dieviškoji meilė yra magnetas, kuris pritraukia
didžiausią gėrį**

**Įleik, Viešpatie, į mano sielos šventovę pro ilgesio
langą mano širdyje ir per mano karštas maldas**

**Sudeginsiu visas savo intelektualines ir moralines
silpnynes ryžto ugnyje, nes jei neatsikratysiu šių**

**silpnybių, negalėsiu pamatyti dieviškosios,
palaimintosios liepsnos.**

O, Viešpatie

**Šiandien įsipareigosiu atlikti konkrečius dalykus ir
tada įvykdysiu tai, ką suplanavau**

**Pirmiausia įsitikinsiu, kad mano ketinimas
teisingas, o tada pajusiu tavo stiprybę ir, su tavo
pagalba bei palaiminimu, įvykdysiu tai, ką ketinu.**

**Ligos yra trijų rūšių: fizinės, psichologinės ir
dvasinės**

**Fizinės ligos atsiranda dėl įvairių apsinuodijimų,
infekcinių ligų ir nelaimingų atsitikimų.**

**Psichikos ligas sukelia baimė, nerimas, pyktis ir
kiti emociniai sutrikimai**

**Tačiau dvasinė liga kyla iš žmogaus nežinojimo
apie savo santykį su Dievu**

**Nežinojimas yra didžiausia liga. Kai žmogus
atsikrato nežinojimo, jis atsikrato ir visų fizinių,
psichologinių ir dvasinių ligų priežasčių.**

**Mano mokytojas Šri Juktsuvaras dažnai sakydavo:
„Išmintis yra vaistas nuo visų ligų.“**

**Saulės spinduliams sklindant, įžiebsiu vilties
spindulius vargšų ir nelaimingųjų širdyse, o tu, kurie
mano esantys nevykėliai, širdyse uždegsiu ryžto ir
pasitikėjimo savimi lempas.**

**Kai suvoksime, kad gyvenimas yra mokymosi ir
pareigų atlikimo mokykla, o kartu ir trumpalaikė
svajonė, tada žinosime, kad Dievas yra su mumis.**

**Gyvenimas turi būti pagrįstas tarnyste, nes be šio
kilnaus tikslo protas, kurį Dievas davė žmogui,
nepasieks to tikslo, kuriam jis buvo sukurtas.**

Vieną naktį mėnesienoje nuėjau maudytis į vandenyną. Vanduo buvo labai šaltas, bet aš sau priminiau, kad viskas sudaryta iš elektros, kad ta pati elektra, kuri sukuria šaltį, taip pat sukuria ir šilumą, ir kad pats vanduo yra ne kas kita, kaip elektros energijos pasireiškimas.

Taip mąstant, mane apgaubė Dievo šviesa, ir šalčio jausmas paliko mane, nes aš atsisakiau tai priimti. Vietoj to, aš patvirtinau tiesą, kad viskas sudaryta iš dieviškos elektros.

Prieš daugelį metų oras buvo nepakeliamai karštas, ir visi sunkiai kvėpavo. Per mintis jų diskomfortas buvo perduotas man, neleisdamas susikaupti ir rašyti straipsnių. Tada aš save bariau, sakydamas: „Kodėl visa tai?“ ir meldžiausi Dievui.

„Viešpatie, ta pati elektra sukuria šilumą orkaitėje ir ledą šaldytuve! Oras švelnus!“ Oras man iškart tapo malonus, tarsi mano kūną būtų apgaubęs sniego sluoksnis, ir aš pradėjau jausti didelį įkvėpimą bei rašiau be jokių sunkumų.

Kartą keliavau po valstijas atviru turistiniu automobiliu su grupe jaunų savęs pažinimo studentų [nuorodose nurodoma, kad vienas iš jų buvo vardu Rašidas]. Vienas iš jų buvo mano sekretorius. Mudu miegojome automobilyje ir dalijomės maža antklode.

Naktis buvo stingdančiai šalta. Kai giliai užmigau, jis nutraukė nuo manęs antklodę, o kai pusiaukelėje pabudau, aš nesąmoningai nutraukiau nuo jo antklodę! Tai tęsėsi kurį laiką. Tada mano protas tarė: „Kodėl tu taip elgiesi? Viskas gerai. Tau šilta!“

Tada nusimečiau antklodę, atsisėdau ir pradėjau medituoti, kol mano kūnas pasijuto kaip karštas duonos kepalas. Kai mokiniai po dviejų valandų pabudo drebedami iš šalčio, rado mane nejudantį. Buvau pasinėręs į šventą ekstazę ir manė, kad miriau.

Jie pažadino mane iš dvasinės ekstazės savo šūksniais, bet aš nusišypsojau ir pasakiau: „Kodėl visas šis triukšmas, jaunuoliai? Tęskime savo kelionę.“

Jie protestavo sakydami: „Sėdėjau stingdančiame šaltyje be palto ar antklodės! Vis dėlto neperšalau, tik aš vienas sušilau!“

Pastaba: nerekomenduojame kūno laikyti atšiauriose klimato sąlygose. Išminčius Paramahansa minėjo šiuos išgyvenimus, norėdamas parodyti žmogaus potencialą ir įgimtus gebėjimus, tačiau vis tiek patarė elgtis atsargiai ir saikingai tokiomis aplinkybėmis.

Suprantu, kad mano mintys atneš man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri idėja mano gyvenime yra stipriausia. Todėl stengsiuosi prisiminti, kad Tu, Viešpatie, ištiesi savo pagalbos ranką ir nutiesi kelią mano sėkmei.

Bendraudamas su visais būsiu nuoširdus ir sąžiningas, skleisiu mylinčias mintis ir linkėjimus, o tada Dievas mane palaikys savo stiprybe ir išmintimi.

Kai protas darniai sutaria su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visų palaimintųjų galių kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir turi visus sėkmės elementus.

Šie elementai yra glaudžiai susiję su galinga Dievo galia, kuri gali sukurti naujų priežasčių ir galimybių sėkmei bet kurioje srityje.

Turėtume ieškoti progresyvių žmonių bendruomenės, kurie mums pasakytų tiesą ir padėtų mums tobulėti.

Geriausias draugas yra tas, kuris nuolankiai siūlo būdus, kaip galime pasinaudoti ir ką turėtume daryti, kad pakeistume savo gyvenimą į gerąją pusę.

Griežta kritika, išsakyta su piktdžiuga ir užkietėjusiais jausmais, yra tas pats, kas trenkti žmogui per galvą plaktuku, o meilė yra galingesnė ir naudingesnė.

Malonūs pasiūlymai, pateikti su meile ir supratimu, turi galią kurti stebuklus, o skaudi kitų kritika nieko vertingo nepasiekia.

Net ir giliausius sielvartus laikas išgydo, todėl nėra prasmės kiekvieną gyvenimo dieną kelti liūdesio.

Užsitęsęs sielvartas dėl išėjusio mylimo žmogaus nepadeda nei jam, nei mums, ir nieko nekeičia realybėje.

Nepilnavertiškumo komplekso ugdymas arba savęs baudymas už praeities klaidas ar nesėkmes nėra naudingas; veikiau tai gyvenimą daro nelaimingą ir paralyžiuoja protinius gebėjimus.

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę, nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji trikdo protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos krosnyje.

Žmogaus valia yra galingas energijos generatorius. Pasitelkdamas valią ir norą pasiekti tikrus energijos šaltinius, žmogus gali greitai susisiekti su begaliniu vidinių jėgų platintoju.

Kiekvienas žodis, geras ar blogas, palieka savo vibracijas (t. y. savo poveikį) kūne ar smegenyse, o gyvybinėje energijoje ir mintyse - polinkių ir troškimų pavidalu. Todėl visos kalbos vibracijos palieka geras ar blogas tendencijas prote.

Tas, kuris atsikrato motyvų iškraipyti tiesą, įgyja savyje didžiulę jėgą, kad neduotų melagingų liudytojų ir visi jo žodžiai būtų teisingi.

Viešpatie, suteik man jėgų savo balsu tarnauti tiesai, kalbant saldžius, naudingus ir gaivinančius žodžius. Grok Tavo nemirtingas melodijas mano gyvenimo fleita, kad būčiau palaimintas Tavo šventų melodijų vibracijomis.

Esame neatsiejama beribio kosminio vandenyno dalis. Kai jį pasiekiame ir jame plaukiame, mūsų sąmonė išsiplečia ir mes pajuntame savo didybę.

Galvojimas apie tai priartina mus prie to, apmąstymas veda prie to, o nuolatinės pastangos su juo suderinti gyvenimą suteikia mums žinių, ryžto ir energijos.

Tai, kas atrodo kaip sunkumas, iš tikrųjų yra kvietimas išlaisvinti mumyse slypinčias galias, ir su kiekvienu mumyse slypinčios gėrio energijos išlaisvinimu mes tampame stipresni ir išmintingesni.

Dievas ištiesia pagalbos ranką paslėptais būdais. Meditacijos metu ieškantįjį apimanti ramybė yra Jo buvimo įrodymas, o dvasinis džiaugsmas, kurį jaučia medituotojas, yra Jo atsakas į jo troškimus ir meilę.

Žmogui reikia turėti pakankamai laiko mėgautis gamtos grožiu, analizuoti savo gyvenimą ir išnagrinėti dalykus, kuriuos jis laiko būtinais arba esminiais ir be kurių negali apsieiti, kad galėtų mėgautis tuo, ką turi, ir praleisti reikiamą laiką su savo šeimos nariais ir draugais, kad geriau juos pažintų, o svarbiausia - pažintų save.

Tie, kurie pažįsta Dievą, supranta, kad vidinėje sieloje slypi amžina palaima, ir kas paragauja tos palaimos ir yra ja patenkintas, įgyja amžiną išmintį.

Kodėl liga atrodo bauginanti? Nes ji atneša skausmą ir mirtį

Liga turi būti pašalinta iš kūno, proto ir sielos, gaubiamos nežinojimo.

Skausmas neapsiriboja fiziniu kūnu; yra ir psichinių, psichologinių bei dvasinių kančių. Mes kenčiame nuo melancholijos, kitų nesveikų temperamentų ir psichologinių būklių, taip pat nuo dažniausiai įsivaizduojamų baimių. Dvasiškai kenčiame nuo nežinojimo apie nemirtingą mūsų sielų prigimtį.

Dieviškoji jėga veikia itin tiksliai, todėl reikia būti harmonijoje ir su ja paklusti.

Turime leisti Dievo kosminei vibracijai tekėti pas mus ir per mus

Ir įnešti Jo gyvą buvimą į mūsų gyvenimus bei įkrauti mūsų kūnus Jo palaiminančia ir gydančia energija

Pakeitus neigiamus privalumus teigiamais, sumišimas išnyksta ir atkuriamas ramybė

Kai mokinyš tvirtai nusprendžia eiti tuo keliu, niekas jo nesustabdys ir jokios kliūtys jam nesutrukdys.

Kūną sudaro trilijonai ląstelių, ir kiekviena ląstelė yra tarsi protinga būtybė. Kiekvienoje ląstelėje slypintis intelektas turi būti pažadintas ir apmokytas žinoti viską, ką galima žinoti, tačiau žmogus nėra apmokytas tų ląstelių, todėl gyvena depresijos

būsenoje, trumpalaikiais protiniais suvokimais ir kenčia nuo žinių stokos.

Pastaba: aukščiau pateiktas teiginys buvo pasakytas meistro Paramahansos paskaitos metu 1927 m. Po dešimtmečių biologai sugebėjo identifikuoti kiekvienos ląstelės branduolyje esančią DNR. Eksperimentai įrodė, kad kiekvienos ląstelės DNR turi neįtikėtinai tikslią informaciją ir intelektą.

Nuoširdumas ir sąžiningumas yra vienos iš labiausiai vertinamų žmogaus savybių

Draugystė auga su sąžiningumu ir klesti bei klesti nuoširdumo dirvoje.

Kad ir kokie artimi būtume su kuo nors, turime pasaldinti šiuos santykius pagarba ir tinkamu elgesiu, tada draugystė bus nuostabi ir ilgalaikė.

Tačiau familiarumas, vedantis į neapdairumą ir kitų jausmų nepaisymą, griaua draugystę.

Žmogui reikia tikrų draugų, kurie yra užkopę gyvenimo laiptais, kad padėtų jam nuolat tobulėti. Jis taip pat turėtų padėti kitiems pakilti ir dalytis su jais Dievo palaiminimais, kuriais jis pats džiaugiasi.

Tikra draugystė yra visuotinis dvasinis potraukis, kuris suartina sielas ir susieja jas dieviškosios meilės ryšiu.

Ši meilė ar draugystė gali kilti tarp dviejų ar daugiau žmonių

Kai širdyje gyvena dvasinė draugystė, siela plūduriuoja visa apimančioje kosminės dvasios jūroje, palikdama užnugaryje apribojimus ir ribas, kurios ją skyrė nuo Dievo kūrinijos.

Jaučiu ryšį su visa žmonija, panašiai kaip žmogus jaučiasi arti savo šeimos. Šis jausmas yra

neapsakomas, o kai jis ateina, jis atneša gilų gyvenimo prasmės ir grožio supratimą.

Išmintinga stengtis vykdyti Dievo valią visame kame, ką darome, nes tai yra kelias į vidinę ramybę ir laimę. Ši didžiulė ir beribė visata su savo įvairiomis gamtos jėgomis yra valdoma vadovaujančios Dievo valios. Viskas veikia pagal dieviškąjį planą, ir mes esame neatsiejama to kosminio plano dalis.

Turime atlikti savo pareigą ir atlikti vaidmenį, kurį mums skiria Dievas, o ne tą, kuris mums patinka.

Iš archyvų: Ar mes jau esame susitikę?

Seniai seniai, eterio širdyje, kai mes atsiradome kaip dvasios, mes visi miegojome

Po dieviškosios meilės antklode. Ir kai Dievas mus pažadino, mes nutolome nuo Jo, kaip istorijoje apie palaidūną sūnų, ir pamiršome dieviškąjį ryšį tarp mūsų ir tapome svetimi vienas kitam.

Palikę savo dangiškuosius namus, tapome keliautojais šiame pasaulyje, keliaujančiais po žemės kampelius ir einančiais likimo keliais

Mes keliavome toli ir plačiai, toli nuo savo gimtųjų namų, tačiau retkarčiais tam tikros vietos, patirtys ir veidai pažadina užmirštus prisiminimus ir gilius, vidinius jausmus, kurie mums šnabžda

Jaučiame, kad vėl patiriame tai, ką žinojome anksčiau, ir susitinkame bei bendraujame su artimaisiais, su kuriais buvome artimi tolimoje praeityje.

Viešpatie, palaimink mus dieviškosios meilės malone

**Tegul mūsų širdys ištirpsta iš ilgesio tavęs
Ir jos viduje liepsnoja ilgesio ugnis**

**Galbūt mūsų sielos įkalintos fiziniuose narvuose
Ji išsilaisvina iš savo suvaržymų
Ir ji leidžiasi į kelią, vedama dieviško ilgesio
Į tavo amžinybės krantus
O mūsų amžinas mylimasis**

**Prašome Tavęs, Viešpatie
Tegul tavo meilė šviečia mūsų sieloms
Ir tegul Tavo šlovės spindesys šviečia mums
Ir tegul Tavo išmintis veda mus visais gyvenimo
etapais**

**Ir tegul Jis priima mūsų širdžių meilę ir mūsų
troškimus**

**Ir palaimink mus savo buvimo prisilietimu
Ir mėgautis buvimu šalia tavęs**

**Kai pradedame suprasti žmoniją kaip visumą,
suprantame, kad ji nėra vien fizinė būtybė. Joje slypi
daugybė jėgų, kurių potencialą ji įvairiu mastu
naudoja, kad prisitaikytų prie šio pasaulio sąlygų. Ir
šių jėgų potencialas yra neišmatuojamai didesnis, nei
įsivaizduoja vidutinis žmogus.**

**Dieviškosios meilės trauka veikia per tyrą
viliojimą ir švelnų įtikinėjimą. Kai širdis pajunta
dieviškosios meilės šauksmą, ją apima noras išplėsti
savo nelaisvėje esančios meilės ratą, įtraukiant
egzistenciją ir viską, kas joje yra. Taip nelaisvėje
esanti meilė išlaisvinama ir tampa nevaržoma už
savanaudiškumo ir griežtumo gročių ribų.**

**Ir taip meilė iš naujo atranda save Dievo širdyje,
ir visa susilieja į tą palaimintą vienovę**

**Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią
patiriame, jei tik suprantame, kad galime iš jos**

pasimokyti vertingų pamokų, nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir tikslą.

Nepaisant eksperimentų atšiaurumo, jie yra tarsi ugnis, kuri lydo geležies rūdą ir paverčia ją gražiu, patvariu ir universaliu plienu.

Nuolankumas yra atviros durys, pro kurias gausybė gailestingumo, meilės ir ramybės patenka į geras sielas, kurios myli gėrį ir yra imlios dangaus šviesai bei palaiminimams.

Ar žmogus būtų sėkmingas verslininkas, gudrus politikas, tironiškas diktatorius ar didis reformatorius, jo galia yra niekis, palyginti su begaline Dievo galia.

Arogancija sukelia dvasinį aklumą, nes ji atitraukia nuo sielos didžiosiose sielose slypinčios beribės erdvės viziją.

Didingi žmonės supranta, kad jų stiprybė yra skolinta iš Visagallo Dievo, kuris myli nuolankiuosius ir suteikia jiems žinių, vadovavimo ir stiprybės.

Tikra draugystė yra šviesa, kuri įkvepia mus padėti vieni kitiems, kad galėtume pamatyti dangaus vartus ir per juos pereiti į dieviškosios meilės karalystę.

Blogas temperamentas yra tarsi vėžys, graužiantis vidinę ramybę. Tai paaiškina, kodėl žmogus, turintis griežtą temperamentą, negali įveikti savo sunkumų ir problemų.

Kai žmogus save varžo žalingais įpročiais, jis tampa nepajėgus toliau kovoti su gyvenimu, o kai tik leidžia neigiamai nuotaikai valdyti jo protą, jo valia paralyžiuojama.

**Tie bruožai apgaubia smegenis sumaišties ir
sumišimo rūku ir sunaikina sveiką nuovoką.**

**Žmogus gali triumfuoti savo protu ir valia, kad ir
kokios karčios ir atšiaurios būtų gyvenimo aplinkybės.**

**Žmogaus siela yra susieta su kūnu troškimų,
pagundų, bėdų, rūpesčių ir baimių grandine ir bando
išsivaduoti.**

**Jei ir toliau taip stipriai tempsi tą grandinę, kuri
tave pririša prie fizinės sąmonės, vieną dieną
dieviškoji ranka įsikiš ir nukirps grandinę, ir tu tapsi
laisvas.**

**Kokia gyvenimo vertė be gerų, ištikimų draugų?
Širdis turi magnetą, kuris traukia tikrus draugus. Ji
yra meilės, nesavanaudiškumo ir draugiško rūpesčio
magnetas.**

**Paspaukę kam nors ranką, turėtume perteikti jam
savo meilės ir nuoširdumo magnetizmą ir stengtis jam
padėti kiek įmanoma.**

**Žmonėms nereikia likti sustingusiems ir
nekintantiems. Nuo sielos esmės reikia nuplėšti
iliuzijos šydus, kad ji galėtų spindėti savo tyrumu ir
stiprybe, atskleisdama kilnų spindesį, kurį Dievas
suteikė žmonijai.**

**Dievas laimina geras pastangas, teisėtus siekius
ir ryžtą pasiekti sėkmės**

**O, Viešpatie
Nesvarbu, kokius išbandymus ir sunkumus
susiduriu**

**Žinau, kad tai reiškia kitą mano dvasinio
tobulėjimo etapą**

Aš puikiai suprantu, kad turiu žinių ir galių

**Tie du dalykai, kuriuos man duodi
Tikras supratimas ir tikra pergalė**

**Dangus yra didžiausio džiaugsmo būseną, kurioje
nėra jokių rūpesčių ar liūdesio**

**Nuolat stengdamosi gerais darbais ir darydamos
gerus darbus, sielos galiausiai pasiekia ilgalaikio ir
atnaujinto džiaugsmo būseną.**

**Gerai darbai reiškia apmąstymus ir konstruktyvią
bei naudingą veiklą**

**Kai sugebi nežinojimą paversti išmintimi
Nuo silpnumo ir trapumo iki sveikatos ir
gyvybingumo**

**Užtikrintai ir drąsiai eikite gyvenimo keliais - net
jei ir vieni**

**Ir vidinis džiaugsmas turėti gyvą ir budrią sąžinę
Ir nepajudinamas tikėjimas Dievo teisingumu ir
tiesos triumfu prieš melą, o realybės - prieš iliuziją
Ir kai kiekvieną dieną stengiesi paleisti savo
mintis į aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis**

Ji turi mylinčią ir dėkingą širdį

Ir geri ketinimai kitų atžvilgiu

**Tavo intelektualinis maitinimasis yra magnetinis
Ir tada jis pritrauks prie jūsų viską, kas gražu ir
naudinga**

Iš reikalingų daiktų, žmonių ir aplinkybių

Tęsiant kelionę saugumo ir apsaugos krantų link

**Tylos ir ramybės laikymasis, net ir vos pusvalandį
prieš miegą vakare ir atsikėlus ryte, sustiprins
psichologinio komforto jausmą, kuris padės įveikti
visas sunkias kasdienės gyvenimo kovos aplinkybes.
Su šiuo vidiniu jausmu tampa įmanoma patenkinti
kasdienius poreikius ir poreikius.**

**Aukštesnės sąmonės būsenos pasiekimas
pagreitina dvasinę pažangą ir padeda įgudžiau
pasinerti į dvasios jūrą.**

**Žmogus laimę pasiekia pagal tai, kokias minčių ir
veiksmų sėklas jis pasėjo ir toliau sėja savo gyvenimo
dirvoje.**

**Žmogaus protas yra didžiulė energijos arba
gyvybinės veiklos saugykla**

**Ši veikla nuolat naudojama raumenų judesiams,
širdies, plaučių ir diafragmos veiklai, ląstelių
metabolizmui, kraujo cheminėms reakcijoms ir
motorinių jutimo organų (nervų) veiklai.**

**Be to, daug gyvybinės energijos išleidžiama
mąstymui, emocijoms ir valiai.**

**Baimė silpnina gyvybinę veiklą ir yra vienas
didžiausių aktyvios valios priešų.**

**Veidmainystė neduoda gerų rezultatų. Net
protingiausias iš protingiausių negali nuslėpti to, ką
atskleidžia jo akys, nes visa žmogaus istorija įrašyta
jo akyse.**

**Jei norite sužinoti kažkieno prigimtį, paprašykite
Dievo apreikšti jums tiesą apie tą žmogų, nes
nenorite būti apgauti, ir giliai širdyje pajusite jo
tikrąją prigimtį, o jūsų intuicija neklysta.**

Noras, ketinimas ir valia:

**„Noras“ yra troškimas, kuriam trūksta energijos,
o „ketinimas“ yra ryžtas ką nors padaryti: išpildyti
konkretų norą ar troškimą. Kalbant apie „valią“, ją
galima išreikšti taip: „Aš nenuilstamai dirbsiu, kol
pasieksiu tai, ko noriu“.**

Lavindami savo valią, galite išlaisvinti ir nukreipti gyvybinės veiklos jėgas, užuot troškę kažko, nedarydami to, kas būtina, kad tai gautumėte.

Turime neprarasti vilties, o suvokti, kad Dievas mums suteikia daugybę progų pagerinti savo aplinkybes, iškelti savo idėjas ir sukurti naujų bei naudingų dalykų sau ir kitiems gyvenime.

Jei esame nepatenkinti dabartiniu gyvenimo būdu, turėtume ieškoti naujų būdų ir metodų, kurie teiktų mums pasitenkinimą ir ramybę. Turėtume apsvarstyti veiksmus, kurie pagerintų mūsų aplinkybes ir padarytų mūsų gyvenimą prasmingesnę ir tikslingesnę, o tada pritaikyti šias idėjas praktikoje.

Viešpatie, nelaikykime jokios pareigos svarbesnės už šventą pareigą Tave pažinti. Nes kiekvienas veiksmas, kad ir koks jis būtų, gali būti atliktas tik per Tavo mums suteiktą pasiekimų galią. Todėl mylėkime Tave labiau už viską, nes be Tavo gyvenimo ir meilės malonės mes negalime gyventi ar mylėti. Esame kilę iš Dievo, ir pati Jo esmė gyvena mumyse visoje savo tyrumoje, šlovėje ir nepranokstančioje palaimoje.

Palaimos suvokimas:

Nėra jokių nesutarimų dėl absoliutaus palaimingo sąmoningumo egzistavimo, nes kai turime tą sąmonę, jaučiame, kad mūsų individualumas arba mūsų maža asmenybė buvo transformuota ir pakeista, kad pakilome virš meilės ir neapykantos, malonumo ir skausmo dvilypumo ir pasiekėme lygį, kuriame įprastos ribotos sąmonės būsenos atrodo aiškios ir akivaizdžios.

Taip pat jaučiame vidinį išsiplėtimą ir platesnį suvokimą, bendrą empatiją viskam, kas

Šioje būsenoje pasaulio triukšmas išnyksta, jaudulys išnyksta, o mumyse atsiranda egzistencijos vienovės jausmas ir aiški kosminės šviesos vizija.

Visos priemaišos ir nukrypimai ištirpsta niekur, ir mes jaučiamės tarsi persikėlę į kitą pasaulį: į amžinos palaimos ir begalinės laimės nuolatinumo šaltinį.

Baimė spaudžia ir trukdo gyvybinei veiklai, kuri paprastai reguliariai teka link nervų, todėl jie atrodo tarsi paralyžiuoti, kūnas tampa vangus, o jo gyvybingumas pastebimai ir reikšmingai sumažėja (baimė yra nervų blokatorius!).

Baimė nepadedą pašalinti baimės priežasties. Ji silpnina valią ir skatina smegenis siųsti silpninantį signalą kūno organams. Be to, baimė nuodija širdį, sutrikdo virškinimą ir sukelia daugybę fizinių negalavimų.

Kai sąmoningumas išlieka sutelktas į Dievą, nieko nebijosite ir galėsite įveikti visas kliūtis ir trukdžius drąsiai bei tikėdami.

Sėkmės jėga slypi prote. Šią tiesą suprasite, jei tvirtai laikysitės savo įsitikinimų, nepaisydami pasaulio abejonių ir tų, kurie bando jus nuvilti, nusivylimo. Proto galiai nėra ribų. Sutelkite dėmesį į šią mintį ir pripildykite savo protą siekio ir ryžto pozityviai siekti savo tikslų.

Nenuleiskite jėgų siekti aukštesnių pasiekimų. Pasiekite dvasinį turtą ir visos kitos turto bei klestėjimo formos bus jūsų rankose.

Sąmonė yra beribė ir neapbrėpiama; ji tęsiasi iki tolimiausių žvaigždžių ir persmelkia kiekvieną visatos atomą, net iki mažiausių elektronų. Žmonės turi jaustis esą vienove su šiuo kosminės sąmonės

vandenynu, peržengdami šeimos ir tautybės ribas, kad atpažintų save didesnės žmonių šeimos nariais.

Niekas negali paveikti žmogaus kitaip, kaip tik naudodamas ar netinkamai naudodamas savo valią. Žmogus turi naudoti Dievo duotą laisvą valią, kad Jo ieškotų, ir tada jis tikrai Jį ras.

Mokinys turėtų prisiminti, kad nepaprastai svarbu bendrauti su gerais žmonėmis, kurie daro teigiamą įtaką, padeda jį įkvėpti, stiprina valią ir gebėjimą išvalgiai mąstyti.

Mokytojas Paramahansa tarė mokinių grupei:

Aš tau daviau savo meilę besąlygiškai ir be išlygų, ir esu tikras, kad gavau tavo meilę mainais.

Kai kurie žmonės, kuriuos pažinojau savo gyvenime, turėjo viską, ko kažkada maniau norintis, tačiau jie nerado laimės įgyvendindami šiuos troškimus.

Pirmiausia ieškojau Dievo ir atradau, kad Jo nuolat atsinaujinantis džiaugsmas išpildo kiekvieną troškimą ir pripildo sielą malonumo bei pasitenkinimo, ir kad Jis yra patrauklesnis už bet kokią egzistuojantį jaudulį ar pagundą.

Žmogus neturėtų kištis į kito žmogaus širdį ar jausmus, nes širdis yra jausmų centras, o emociniai sunkumai sukelia širdyje nerimą ir sutrikimus.

Žmogus turi pažvelgti į save, kad nustatytų savo išskirtinius bruožus

Vieni žmonės mėgsta rašyti, kitus traukia muzikos kūrimas arba šokiai ir dainavimas, o kai kurie linkę dirbti finansų ir ekonomikos srityje ir taip toliau.

Deja, yra tokių, kurie mėgsta skleisti gandas ir plepėti, arba ginčytis ir peštis.

Žmogus neturėtų bandyti keisti savo gerų savybių, bet turėtų atsikratyti tų dalykų, kuriuos daro prieš savo valią ir dėl kurių jaučia nelaime bei gailestį.

Nenormalus psichologinis prisirišimas:

Šios ligos aukos tampa vienpusiškos siekdamos laimės. Tikėdamos, kad laimė slypi turtų kaupime, šlovėje, sveikatoje ir valdžioje, jos paaukoja viską - sveikatą, gerą reputaciją, ramybę, garbę ir orumą - ant savo degančių ambicijų altoriaus. Per vėlai jos supranta, kad tik subalansuotas gyvenimas, gerbiantis gamtos dėsnius ir Dievo įsakymus, derinantis veiklą su ramybe, gali atnešti tikrąją laimę ir įgyvendinti kilnaus gyvenimo tikslą.

Kenčiančius nuo nesveikų prisirišimo sutrikimų apima mintys apie nežabotą ilgesį, dėl ko susidaro iškreiptas ir iškreiptas požiūris į gyvenimą.

Pavyzdžiui, verslininkas pasiekė didelę sėkmę ir sukaupė turtą, tačiau nespėjęs juo mėgautis, dėl didžiulių rūpesčių ir baimių patyrė nervinį išsekimą ir mirė sugniuždytas. [Tegul Dievas jus paguodžia]

Kiti mano, kad norint pasiekti tikslą, viskas leidžiama. Dėl šios painiavos jie praranda savo tikrąjį tikslą ir negali pasiekti net menkiausio pasitenkinimo, net jei ir turi tai, ko troško, nes žmogaus prigimtis yra plati ir daugialypė, todėl jai reikalingas subalansuotas vystymasis visais lygmenimis.

psichinis šaltis

Ši liga turi kitą pavadinimą: neviltis. Žmogus niekada nežino, kada ji užklups ir patirs tokius varginančius simptomus kaip beviltiškumas, netolerancija, nerimas ir nekantrumas. Dar blogiau, ji

dažnai užsitęsia, o jos aukos lengvai atsinaujina, net jei mano, kad pasveiko.

Psichologinis kataras

Šią ligą sukelia užsiciklinimas ties chroniškais pasaulietiniais rūpesčiais. Tie, kurie ja serga, paprastai nepaiso savo valios ir pasyviai pasiduoda savo nuolatinėms baimėms, užuot drąsiai su jomis susidūrę ir jas pašalinę iš šaknų.

Didžiausias dalykas, kurio vyrai ir žmonos gali vienas kitam palinkėti, yra dvasinis supratimas, skatinantis emocinį atvirumą ir atskleidžiantis tokias kilnias savybes kaip supratingumas, jausmų gerbimas ir meilė.

Tačiau reikia nepamiršti, kad dvasinio augimo negalima primesti kitiems.

Kai žmogus jaučia meilę kitiems, jo gerumas įkvėps aplinkinius artimuosius ir teigiamai paveiks juos pačius.

Dievas aplanko širdis, kurias apvalė ilgesio ašaros ir apšvietė meilės žvakės

**Mokytojas Paramhansa kreipėsi į mokinių grupę:
Nesitikėkite dvasinės gėlės kiekvieną dieną iš savo gyvenimo sodo**

Pasitikėk, kad Dievas, kuriam patikėjai savo reikalus, atlygins tau ir laiku išpildys tavo viltis. Dabar, kai pasėjai dieviškosios meilės sėklą savo sielų dirvoje, puoselėk ją maldavimu ir gerais darbais, išrauk aplink ją kenksmingas ir parazitines piktžoles: abejonių, nuobodulio ir letargijos piktžoles.

Kai dygsta šventi suvokimai, puoselėkite juos ir laistykite ilgesio bei tikėjimo vandeniu, ir vieną rytą džiaugsitės pamatę palaimintą savęs pažinimo gėlę.

Niekada neturime pamiršti didžiausio mylimojo, kuris slypi už visų mylimųjų ir draugų, ir neturime leisti trumpalaikių žemiškų dalykų meilei užvaldyti mūsų širdis, kurios turėtų plakti amžina, ilgalaikė dieviška meile, kuriai nėra lygių ir jokia meilė jos nepranoksta. Kai dieviška meilė užvaldo širdį, joje apsigyvena ramybė ir sielos džiaugsmas ją užpildo.

Šventraščiai pataria žmonijai apmąstyti Dievą, panirti į Jį, viską Jam atiduoti ir nuoširdžiai Jį garbinti, be apsimetinėjimo ar veidmainystės. Dievo pažinimas turėtų būti galutinis gyvenimo tikslas. Pasaulinės pareigos negali būti įvykdytos be Dievo žmonijai suteiktų galių pagalbos.

Niekas žmogaus gyvenime neturėtų būti laikoma svarbesniu už Dievą. Jei žmogus nuoširdžiai rūpinasi Dievu ir vykdo savo dvasinę pareigą Jam, jo aplinkybės pagerės visais atžvilgiais ir jis jausis saugus ir užtikrintas, nepaisant visų aplinkinių aplinkybių.

Žmogus neturi teisės pažeisti kitų žmonių teisių, atimti jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialinio ir moralinio turto.

Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus. Vagystė pirmiausia išsiskiria prote, kai žmogus pradeda pavydėti kitiems. Piktavališko troškimo sėklas reikia išrauti iš proto.

Dvasinis altruizmas yra kelias, kuriuo žmogus natūraliai pritraukia gausą, o palaiminimai plūsta tiek iš žinomų, tiek iš nežinomų šaltinių. Tai neklystantis dieviškasis dėsnis. Vagys ir savanaudžiai visą gyvenimą vaikydami materialinių turtų, visada

**žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas
perpildytas aukso.**

**Kol nebus atsisakyta materialaus
savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės**

**Po kelerių santuokos metų tūkstančiai vyrų ir
žmonų savęs klausia:**

"Kur dingo mūsų meilė?"

**Atsakymas šiems žmonėms yra toks: jį prarijo per
didelio pasitenkinimo ugnis ir jį užvaldė
savanaudiškumas bei nepagarba.**

**Kai šios tamsios savybės įsiskverbia į širdį, meilė
virsta pelenais**

**Kai vyras ir moteris vienas kitą skriaudžia, jie
amžiams sunaikina savo bendrą laimę.**

**Vyras turėtų padėti moteriai parodyti jos gerąsias
savybes ir leisti jai jaustis, kad ji yra su juo ne tik
tam, kad tenkintų jo troškimus, bet ir kaip palydovė
kelyje, kurią jis gerbia ir vertina, ir kurią laiko
aukščiausiu gyvenimo aspektu išraiška.**

Moterys turėtų į vyrus žiūrėti taip pat

**Jei medžio šaknims tręšite netinkamą trąšų rūšį,
vaisiai bus menki ir apleisti. Panašiai ir su draugystės
medžiu, kai žmogus maitina egoistiniais jausmais, jo
nevertingi motyvai iškreipia ir sugadina tos
draugystės vaisius.**

**Domėjimasis kuo nors vien dėl to, kad jis
turtingas ar įtakingas ir gali mums ką nors padaryti,
negali būti vadinamas draugyste. Panašiai ir
potraukis žmogui dėl jo gražaus veido taip pat nėra
draugystė. Kai tas veidas praranda savo jaunatvišką,
kerintį žavesį, „draugystė“ išnyksta ir tampa
praeitimi.**

Geri darbai, kuriuos kilnūs žmonės daro padėdami kitiems, neturėtų būti daromi dėl šlovės ir pripažinimo ar ego patenkinimo, bet visi darbai turėtų būti daromi iš meilės Dievui ir siekiant Jo malonumo.

Tie, kurie mėgsta kitus apkalbinėti, šmeižti ir apkalbinėti, niekada nepatirs džiaugsmo padėti kitiems padrąsinančiais žodžiais ir išmintingais patarimais. Griežtas pasmerkimas atima iš proto nusikaltėlį ir išprovokuoja jo pyktį.

Dauguma žmonių savo širdyse suvokia savo silpnybes ir skausmingas įgimtas žaizdas, ir jų negalima išgydyti kandžiu priekabiavimu ir geliančiu priekaištu, o veikiau raminančiu, guodžiančiu meilės balzamu.

Viešpatie, leisk man daryti tai, ko Tu nori, ir neleisk, kad mano ambicijos ar troškimai mane valdytų. Padėk man atlikti darbus, kurie padarys šį pasaulį geresne vieta visais atžvilgiais, kad mano mintys ir veiksmai skelbtų Tavo šlovę ir primintų kitiems apie Tave.

Miegas yra palaima, nes kad ir kokios būtų jūsų problemos, užmigę nuo jų išsivaduojate. Tačiau turite išmokti sąmoningai išsivaduoti iš problemų ir būdraujant. Jei niekada neragavote cukraus, nepažinsite jo saldumo. Panašiai ir su tuo, jei iki galo neišnaudosite proto potencialo, negalėsite įvertinti jo nuostabios galios.

Kol Jo Garbė Teisėjas skelbė galutinį sprendimą dėl subtilaus klausimo, kuris reiškė kito žmogaus gyvybę ar mirtį, tuo pačiu metu jis galvojo apie tą

dieną jam nutikusias buitines problemas ir buvo nusiminęs, kad jo taisyklė namuose nebuvo vykdoma!

Jei toks teisėjas priima neteisingą sprendimą, kuris dėl susikaupimo stokos lemtų nekaltą žmogaus mirtį, jis savo ruožtu stas apkaltintas ir pasmerktas prieš Aukščiausiąjį Teisėją, visų nuodėmių Teisėją: visuotinį įstatymą, kuris nepažįsta šališkumo ir kuriame nėra vietos nepotizmui.

Vis dar prisimenu, kai patyriau netikėtą patirtį; iš už apmąstymų debesų staiga išniro dvasinės palaimos aušra ir užvaldė mano būtį.

Ta palaiminta patirtis pranoko visus lūkesčius, nes jaučiau neapsakomą džiaugsmą, o palaimos šviesa apšvietė visus tamsius sąmonės kampus, išsklaidydama sumaištį ir klausimų šešėlius.

Ta šviesa - tarsi rentgeno spindulys - prasiskverbė kiaurai šiurkščius objektus ir parodė man tai, kas buvo už įprasto regėjimo horizonto ribų - rytuose ir vakaruose, šiaurėje ir pietuose, priešais mane ir už manęs, virš manęs ir po manimi, mano viduje ir aplink mane, ir visur...

Destruktyvios abejonės savo poveikiu panašios į paralyžių. Jos trukdo konstruktyviam mąstymui ir slopina valią.

Tai trukdo aukštesniųjų jėgų ir visatos dėsnių geranoriškam darbui, neleisdama Dievo palaiminimams pasiekti sielos. Tai taip pat sukelia nerimo ir bejėgiškumo jausmą.

Jis priešinasi sėkmei ir atmeta idėjas dėl nežinojimo užgaidų, išankstinio nusistatymo, nesąžiningo šališkumo ar nekontroliuojamų emocijų ir aistrų.

Dvasinis atgimimas reiškia išsivadavimą iš nežinojimo narvo ir pabėgimą nuo ribotos sąmonės apribojimų.

Žmogaus gyvenimas kartais gali būti labai gražus, bet prisirišimas prie jo yra tas pats, kas rojaus paukščio patalpinimas į ankštą narvelį. Jei atidarysite narvo duris, paukštis gali dvejoti, ar išskristi, nes prie jo priprato.

Šis gražus paukštis bijo ir nenori palikti narvo bei grįžti į neribotą laisvę, iš kurios atėjo, verčiau renkasi likti mažoje ir ribotoje erdvėje, kuri neatitinka jo prigimties.

Taigi žmogaus siela pripranta prie kūno ir tampa jo kaline, nesuvokdama, kad yra begalinės visatos dalis, kad jos žemiškasis egzistavimas yra laikinas ir ji turi grįžti į savo dangiškuosius namus.

O įgimtos išminties išlaisvinimas iš kūno suvaržymų ir apribojimų yra tai, ką aš vadinu dvasiniu atgimimu.

Proto galiai nėra ribų. Sutelkite dėmesį į šią idėją ir pripildykite savo protą siekio ir ryžto teigiamai siekti savo tikslų. Nuolat stenkitės siekti aukštesnių laimėjimų. Jei pasieksite dvasinių turtų, visos kitos turto ir klestėjimo formos bus jūsų rankose.

Kai žmogus negali savo pastangomis išpildyti troškimo, jis kreipiasi į Dievą maldoje. Taigi, kiekvienas ištartas prašymas atskleidžia paslėptą ilgesį. Tačiau suradus Dievą, visi troškimai išnyksta ir visi norai išsipildo.

Žmogus turi stengtis iš visų jėgų, būti objektyvus, nešališkas ir laisvas nuo ribojančių prisirišimų.

Jis taip pat turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į gyvenimo jam pateikiamus tyrimus (įvykius ir situacijas), nes juose slypi pamokos, kurias jis turi išmokti.

Šiame pasaulyje turi būti įdiegti kilnūs pasauliniai tikslai ir priimti idealai, kurie pakelia žmoniją į aukštus lygius, tobulina jos mintis, tramdo jos troškimus ir lavina jos kilnius talentus.

Tai galima aktyvuoti dvasiniu pavyzdžiu ir geromis mokymo programomis, o ne brutalia jėga ir niokojančiais karais. Politinė valdžia yra pavojinga be dvasinių principų, kurie ją kontroliuotų ir vadovautų.

Kalbėdamas apie dvasinius principus, neturiu omenyje konkrečių doktrinų, sektų ar tikėjimų, o veikiau universalius dėsnius: teisingumo ir dorybės dėsnius, kurie taikomi visiems ir atneša jiems gerį, gerovę ir ramybę.

Kiekvienas žmogus gyvena po savo norų medžiu, kuris išpildo visus jo troškimus. Tas medis yra valios jėga. Žmogaus valios jėga, kuri yra dieviškosios valios atspindys, savo esme turi galią įgyvendinti žmogaus viltis ir norus.

Tačiau kas nemoka valdyti savo norų, troškimų ir minčių, tas turėtų tūkstantį kartų dėkoti savo Viešpačiui, nes jo nedrausmingos mintys neišsipildo iš karto, antraip laukiniai troškimai automatiškai sukeltų grobuoniškų, ėdančių tigrų išikūnijimą, kurie drasko sielos ramybę, sutraiško laimės kaulą ir paverčia dvasinės ramybės oazę nevaisinga dykyne.

Reikėtų saugotis nuolat galvoti apie baimę, nesėkmes, ligas ir nežinojimą, kad šios neigiamos mintys neatsirastų kaip pabaisos iš nežinomybės tamsos ir nesukeltų rimtų problemų, su kuriomis

sunku susidoroti ar jas kontroliuoti. Neigiamos mintys žmogui daro tik žalą; todėl, jei norime gero sau ir kitiems, jas reikėtų pakeisti teigiamomis mintimis.

Kai suvokiame, kad gebėjimai, kurių mums reikia mąstyti, kalbėti, jausti ar veikti, ateina iš Dievo ir kad Jis visada yra su mumis, įkvepia ir veda mus, mes iš karto išsivaduojame iš sumaišties.

Šį suvokimą lydi tyro džiaugsmo blyksniai, o kartais žmogaus būtį apima gilus nušvitimas, kuris akimirksniu išsklaido baimės mintis.

Kiekvienas žodis, geras ar blogas, palieka savo vibracijas - pėdsakus - kūne, smegenyse ir minties gyvybinėje energijoje polinkių ir troškimų pavidalu. Taigi, visos kalbos vibracijos palieka teigiamas arba neigiamas tendencijas prote. Tas, kuris išsivadavo iš impulsų iškreipti tiesą, įgyja savyje didžiulę jėgą, todėl neliudys melagingai ir visi jo žodžiai bus teisingi.

Viešpatie, suteik man jėgų savo balsu tarnauti tiesai, kalbant saldžius, naudingus ir gaivinančius žodžius.

Grok savo nemirtingas melodijas mano gyvenimo fleita, kad galėčiau būti palaimintas Tavo šventų melodijų vibracijomis.

**O kosminis mylimas
Matau tavo veidą, spindintį žėrinčių
brangakmenių šviesoje
Ir aš išvelgiau tavo raudoną rožių žiedlapiuose
Ir aš girdžiu tavo balsą paukščių čiulbesyje, ir esu sužavėtas
Ir svajoju, kad sutiksiu tave kiekvienoje širdyje**

Mane apima džiaugsmas Transcends aprašymas

Laisvė nuo baimės

Meistras Paramhansa Jogananda

Viskas visatoje sudaryta iš energijos arba vibracijos. Kalbos vibracija yra intensyvesnė manifestacija arba išraiška nei minties vibracija. Visų žmonių mintys raibuliuoja eteriye. Kadangi mintys turi aukštą vibracinį rangą, jos dar nėra atskleistos. Laimei, mes nežinome visų žmonių minčių!

Paspaudus arba sukant radijo mygtukus (ir šiomis dienomis kitais būdais), galite išgirsti skirtingas melodijas ir garsus. Jei ne eterio sluoksniuose, kuriais radijo bangos sklinda į imtuvą, slypintis įgimtas sąmoningumas, visus transliacijos garsus girdėtumėte vienu metu.

Dievas sukūrė eterį ir įkvėpė žmogaus protą sugalvoti būdus vibracijoms perduoti ir priimti per šią terpę. Radijo bangos sklinda per eterį, o perduodamos ir priimamos - per elektrą. Šios vibruojančios radijo bangos yra idėjos, perduodamos per erdvę į bet kokią rezonansinį imtuvą.

Kai esate arti mylimo žmogaus, jaučiate jo mintis, bet galite nesugebėti pajusti toli esančio žmogaus minčių, nebent turite labai išvystytą jutiminį suvokimą. Tie, kurie reguliariai praktikuoja susikaupimo ir meditacijos technikas, patiria gilų ramumą, o jų mintys dėl šios praktikos tampa rafinuotesnės, todėl jie gali pajusti kitų mintis ir ketinimus net per atstumą!

Mes visi esame žmonės, siūstuvai ir imtuvai: kitų mintis priimate per savo širdį, jausmų centrą, o savas

perduodate per savo dvasinę akį, dėmesio ir valios centrą. Jūsų antena yra smegenyse, aukštesnio, intuityvaus sąmoningumo centre. Įsivaizduokite, kad esate toli nuo namų ir norite sužinoti, kas ten vyksta. Jei jūsų pojūčiai labai ramūs, o protas tylus, galėsite pajusti savo šeimos jausmus ir mintis namuose. Kai turite didelį susikaupimo gebėjimą, jūsų mintys gali prasiskverbti bet kur, o jūsų pojūčiai pasikrauna gyvybine energija.

Atstumas yra reliatyvus, nes energija suspaudžia erdvę. Atstumas mažėja vystantis ryšių technologijoms. Įsivaizduokite, kad miegojote ir sapnavote, jog skrendate į kitą šalį, tada traukiniu keliaujate į miestą, o tada plaukiate į salą, pakeliui sustodami keliuose uostuose. Visa tai sapne įvyksta per kelias minutes, nes minčių srityje atstumų nėra.

Visas pasaulis ir erdvė egzistuoja kaip idėja, ir joje slypi proto galia. Galiu užmerkti akis ir galvoti apie dalykus, esančius už tūkstančių mylių. Erdvė ir laikas tėra proto konstruktai. Kuo skiriasi karšta kava ir šalti ledai sapne? Pabudę supranti, kad ledai sapnų pasaulyje buvo tik idėja, o karšta kava taip pat buvo idėja - abi buvo tiesiog skirtingos idėjos. Protas turi visagalybę ir viską žinančią galią. Protas, apie kurį kalbu, yra Dievo protas. Ir kaip Jis yra visur esantis per mintis, taip ir mes esame visur.

Kai bandote klausytis radijo, kartais girdite transliaciją lydintį statinį triukšmą. Panašiai, kai bandote gyvenime pasiekti ką nors prasmingo, patiriate kitokio pobūdžio trukdžius, kurie bando trukdyti ir stabdyti jūsų progresą. Tie trukdžiai yra blogi įpročiai.

Baimė yra dar vienas trikdymas, veikiantis jūsų psichiką. Kaip ir geri ar blogi įpročiai, baimė gali būti ir konstruktyvi, ir destruktivi. Pavyzdžiui, kai žmona

sako: „Mano vyras supyks, jei šįvakar išeisiu, todėl neišeisiu“, ją motyvuoja konstruktyvi, draugiška baimė. Yra skirtumas tarp draugiškos baimės ir bailios baimės. Čia kalbu apie draugišką baimę, kuri verčia žmogų būti atsargų, kad be reikalo nepakenktų kitiems. Baili baimė paralyžiuoja valią. Šeimos nariai turėtų jausti tik draugišką baimę ir neturėtų bijoti pasakyti vienas kitam tiesos. Veikti iš pareigos jausmo arba aukoti asmeninius troškimus tarnaujant ir mylint kitą yra daug geriau nei tai daryti iš baimės. Net kai žmogus susilaiko nuo dieviškųjų įstatymų pažeidimo, tai turėtų būti iš meilės Dievui, o ne iš bausmės baimės.

Baimė kyla širdyje. Jei panikuojate dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo, turėtumėte kelis kartus giliai, lėtai ir įprastu tempu įkvėpti, atsipalaiduodami su kiekvienu iškvėpimu. Tai padės jūsų kraujotakai normalizuotis. Jei jūsų širdis tikrai rami, visiškai nejausite baimės.

Dėl skausmo pojūčio širdyje pabunda nerimas. Taigi matome, kad baimė kyla iš praeities patirties. Galbūt žmogus praeityje yra nukritęs ir susilaužęs koją, todėl bijo pakartoti tą pačią patirtį. Nuolatinis tokių skausmingų patirčių prisiminimas paralyžiuoja valią ir nervus, o tai gali lemti dar vieną kritimą ir kojos lūžį! Be to, kai širdį paralyžiuoja baimė, kūno gyvybingumas sumažėja iki žemiausio lygio, todėl ligų mikrobai gali išsiveržti ir pakenkti kūnui.

Vargu ar yra žmogus, kuris nebijotų ligos. Baimė žmonėms buvo duota kaip atsargumo priemonė išvengti skausmo, o ne tam, kad ją nuolat perdėtume ar ja užsiciklintume. Nuolatinis susirūpinimas baime trukdo mums stengtis išvengti sunkumų ir išspręsti problemas, su kuriomis susiduriame. Atsargumas grindžiamas išmintimi, kaip, pavyzdžiui, manyti, kad

tam tikras maistas yra nesveikas, nepaisant noro jį valgyti. Ligos baimė įkūnija ligą. Žmonės užsikrečia ligas vien pagalvoję apie jas. Jei nuolat bijote peršalti, būsite labiau linkę į jas, kad ir ką darytumėte, kad to išvengtumėte. Neparalyžuokite savo valios ir nervų baime. Kai nerimas jus užvaldo prieš jūsų valią, jūs padedate sukurti tą pačią patirtį, kurios bijote. Taip pat neprotinga pernelyg bendrauti su tais, kurie nuolat kalba apie savo ligas ir silpnybes. Susitelkimas į šiuos dalykus gali padėti pasėti baimės sėklas jūsų mintyse. Tie, kurie bijo tuberkuliozės, vėžio ar širdies ligų, turėtų išvartyti šią baimę iš savo minčių, kad neužsikrėstų šių nepageidaujamų ligų. Ligoniams ir pagyvenusiems žmonėms reikia malonios ir palaikančios aplinkos, apsuptos stiprių, pozityvių žmonių, kurie skatintų ir... Pakelkite juos teigiamomis mintimis ir jausmais. Mintys turi didelę galią. Ligoninės personalas retai suserga dėl pasitikėjimo savimi; iš tiesų, stiprios mintys juos atgaivina ir suteikia nuolatinį gyvybingumo šaltinį.

Dėl šios priežasties geriausia nesakyti kitiems savo amžiaus senstant. Kai tik tai padarysite, jie pamatys jūsų amžių, atsispindintį jūsų išvaizdoje, ir susies jį su mažėjančia sveikata bei gyvybingumu. Senėjimo idėja kelia nerimą ir atima iš žmogaus gyvybę bei energiją. Todėl laikykite savo amžių paslapyje. Turėtume sau priminti, kad esame nemirtingos būtybės, kad esame palaiminti gera sveikata ir kad pasaulis pilnas gėrio.

Todėl atsargumas turėtų nusverti baimę. Reikėtų imtis prevencinių priemonių ir dėti visas pastangas, kad būtų pašalintos ligų priežastys ir išsivadauta iš baimės. Mikrobus yra tiek daug visur, kad jei žmonės jų išsigąstų, negalėtų džiaugtis gyvenimu. Net ir imantis visų būtinų sveikatos atsargumo priemonių,

jei žmogus galėtų apžiūrėti savo namus mikroskopu, jis prarastų apetitą ir norą valgyti.

Kad ir ko bijotumėte, nukreipkite nuo to savo mintis. Palikite tai Dievui ir sustiprinkite savo pasitikėjimą Juo. Daug kančių dažniausiai sukelia nerimas. Kodėl kentėti, kai liga dar net nepasireiškė? Kadangi daugumos žmonių ligos kyla iš baimės, baimės paleidimas juos akimirksniu išlaisvins, o išgijimas bus greitas. Kiekvieną vakarą, prieš miegą, sau patvirtinkite: „Dievas yra su manimi, ir kas turi Dievą su savimi, tam nėra ko bijoti.“ Mintyse apsupkite save Dievo Dvasia ir Jo kosminėmis energijomis, tikėdami, kad bet koks jus puolantis mikrobas bus sunaikintas. Kartodami „O Dieve, Visagali“ arba „O Viešpatie, Padėjęjau“ su visišku pasitikėjimu, jus apsaugosite, sustiprinsite ir pasijusite patogiai bei sveikai. Jei esate harmonijoje su Dievu, Jo tiesa į jus tekės ir jūs žinosite, kad iš esmės esate dvasia, nepaliesta sunkumų ir nesunaikinama.

Kai tik pajuntate baimę, priglauskite delną prie širdies, trinkite ją iš kairės į dešinę ir sakykite: „Viešpatie, pašalink iš manęs šią baimę ir išlaisvink mano protą bei mintis nuo bet kokio blaškymosi.“ Kaip ir yra būdų atsikratyti radijo trukdžių, taip ir toliau, jei nuolat trinsite širdį iš kairės į dešinę ir nuolat sutelksite dėmesį į baimės išvairymą iš širdies idėją, baimė išnyks su Dievo pagalba ir pajusite dievišką džiaugsmą, užpildantį visą jūsų būtį.

Baimė visada lydi žmogų, ir jos atsikratyti įmanoma galvojant apie Dievą ir jaučiant Jo buvimą.

Pasitikėk Dievu ir būk autentiškas visame kame, ką darai. Yra daug mėgdžiotojų; neįtrauk savo vardo į jų ilgą sąrašą. Įvaldyk tai, ką darai, ir daryk tai unikaliu būdu, kurio niekas anksčiau nedarė. Laukas

atviras kūrybiškumui tol, kol troškimas nuoširdus ir valia. Visa gamta reaguoja į tave, kai esi harmonijoje su Dievu.

Žmonės dažnai save iškelia į pirmą vietą, bet turėtume galvoti apie kitus ir jiems padėti kiek įmanoma geriau, linkėdami jiems to paties, kaip ir sau. Kai tai darome noriai ir iš visos širdies, jaučiame, kaip plečiasi mūsų užuojautos ratas, o meilės ryšiai tarp mūsų ir kitų gilėja ir stiprėja.

Aplinkoje, kurioje gyvena 1000 žmonių, jei visi elgtųsi draugiškai, kiekvienas asmuo turėtų 999 draugus. Bet jei visi toje aplinkoje elgtųsi kaip priešai, kiekvienas asmuo turėtų 999 priešus.

Užkariauti žmonių širdis meilės galia yra didžiausia pergalė, kurią žmogus gali pasiekti gyvenime. Visada stenkitės galvoti apie kitų gerį ir rasite visą pasaulį po savo kojomis. Tai buvo didžiausias didžiųjų žmonių, gyvenusių ir mirusių dėl kitų, pasiekimas. Tie, kurie turi didžiulę materialinę galią ir gyvena tik sau, greitai paskęsta užmarštyje. Bet tie, kurie gyvena dėl kitų, amžinai lieka prisimenami. Pranašai neturėjo auksinių sostų savo žemiškosios kelionės metu, bet jie sėdi meilės soste milijonų širdyse. Tai geriausias sostas, kurį gali užimti bet kuris žmogus.

Žmogus ateina į šį pasaulį verkdamas, o visi kiti džiaugiasi jo atvykimu. Jis turi dirbti ir tarnauti per jam skirtą gyvenimą, kad atėjus laikui palikti šį pasaulį, jis išeitų šypsodamasis, o pasaulis jo gedėtų.

Dievas sukūrė šį pasaulį, kad žmonija galėtų panaudoti savo intelektą dvasinėms žinioms įgyti ir suprasti, kad dieviškoji Mintis yra galinga jėga, ir ši jėga turėtų būti nukreipta teisinga linkme, kad būtų naudinga sau ir kitiems.

Jei Dievas nebūtų mums dovanojęs meilės, pasodindamas savo meilę mūsų širdyse, mes niekada nebūtume pažinę žmogiškos meilės. Kadangi Dievas yra toks dosnus ir mylintis mus, Jis turėtų būti mūsų tikslas ir mūsų ieškojimų taikiny. Jis nenori savęs mums primesti, bet jokios laimės neišmanoma pasiekti negalvojant apie Jį ir neužmezgant ryšio su Juo.

Paslaptingas kūno ir proto veikimo būdas, kuriuo Dievas mus išskyrė iš visų kitų būtybių

Kiekvienas kitas gyvenimo stebuklas ir stebuklas turėtų būti pakankama motyvacija, kad mes ketintume jo ieškoti ir jį atrasti.

Kas nuoširdžiai ir sąžiningai tai bandys, tas pasieks savo tikslą ir pasieks sėkmės.

Kai ėmiausi šio kelio, mano gyvenimas iš pradžių buvo chaotiškas ir neorganizuotas, bet dėl pakartotinių bandymų ir atkaklių pastangų debesis ėmė sklaidytis ir viskas tapo stulbinančiu būdu. Viskas, kas man nutiko, buvo nepaneigiamas Dievo egzistavimo ir galimybės susisiekti su Juo ir pažinti Jį šiame gyvenime įrodymas. O, ta ramybė, dvasios ramybė ir vidinė ramybė, kurią patiria ieškotojas, radęs Dievą! Pasaulis tada tampa šviesus ir besišypsantis, viskas bus teisinga ir niekas negalės įvartyti baimės širdyje.

Štai kaip turime pasitikti iššūkius ir kovoti gyvenimo mūšį su drąsa ir ryžtu, derančiu gyvenimo ir šviesos vaikams.

Atraskite lobius

Mokytojas: Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Ar visatoje yra jėga, galinti atskleisti turtų ir lobių kasyklas, atrasti lobius, apie kuriuos anksčiau nebuvo atsižvelgta ir apie kuriuos niekada nesapnavome?

Ar yra visatoje kokia nors jėga, į kurią galėtume kreiptis ir pasikliauti siekdami sveikatos, laimės ir dvasinio nušvitimo?

Apšviesti mokytojai patvirtina šios galios egzistavimą ir pademonstravo tiesos dėsnių bei principų veiksmingumą, kurie veiks žmonijai, jei ji juos išbandys atvira mintimi.

Sėkmė pasaulyje priklauso ne tik nuo mokymo ir savarankiškumo, bet ir nuo ryžto kuo geriau išnaudoti turimas galimybes.

Gyvenimo galimybės neatsiranda atsitiktinai; jos yra sukurtos ir generuojamos. Žmonės sukūrė visas jiems prieinamas galimybes (tiek šiame gyvenime, tiek tolimoje praeityje, įskaitant ankstesnius gyvenimus ar įsikūnijimus). Kadangi jie sukūrė šias galimybes, jie privalo jomis kuo geriau ir geriau pasinaudoti.

Jei, be savo įgimtų gebėjimų, pasitelksime visas įmanomas išorines priemones ir išteklius, kad įveiktume bet kokias kliūtis, kurios gali mums trukdyti, ugdysime Dievo mums suteiktas galias: tas beribes galias, kylančias iš pačių mūsų būties gelmių. Turime dvi didžiules galias: intelekto galią ir valios galią, ir turime naudoti šias dvi šventas dovanas iki galo.

Žmogaus sėkmė ar nesėkmė priklauso nuo jo įprasto mąstymo pobūdžio ir modelio. Kas žmogaus gyvenime yra galingiau: mintys apie sėkmę ar mintys apie nesėkmę? Jei mąstymas dažniausiai yra neigiamas, retkarčiais pasitaikančių teigiamų minčių nepakaks sėkmei pritraukti.

Tačiau jei žmogus mąsto sąžiningai, jis ras tai, ko ieško, ir pasieks savo tikslą, net jei jausis apsuptas tamsos.

Kiekvienas žmogus yra atsakingas už save. Niekas kitas. Paskutinę dieną neduos atsakymo ir neapmokės sąskaitos už jį.

Mūsų darbas pasaulyje, kur mus pastatė praeities veiksmai, yra tai, ko niekas kitas negalėtų pasiekti. Ir mūsų darbas laikomas sėkmingu tik tada, kai jis tam tikru būdu tarnauja mūsų artimui.

Jokios problemos nereikėtų nuolat nagrinėti ar peržiūrėti. Leiskite reikalams kurį laiką pailsėti, ir jie gali išsispręsti savaime. Tačiau nereikėtų taip ilgai snaudėti, kad prarastumėte gebėjimą įžvalgiai mąstyti. Poilsio laikotarpius reikėtų skirti gilesniam apmąstymui ir ramių sielos horizontų pasiekimui.

Kai būsite harmonijoje su savimi, galėsite aiškiai mąstyti apie viską, ką darote. Net jei jūsų mintys išsibarstys, galėsite jas surinkti ir iš naujo sutelkti dėmesį. Gebėjimą pasiekti šią šventą harmoniją galima įgyti pastangomis ir praktika.

Be pozityvaus mąstymo, sėkmei pasiekti būtini valios stiprybė, sunkus darbas ir atkaklumas. Visos išorinės apraiškos ir reiškiniai yra valios rezultatas, tačiau ši galia dažnai nenaudojama sąmoningai ir racionaliai.

Yra automatinė valia, lygiai taip pat, kaip yra sąmoninga valia, o visų veiksmų varomoji jėga yra nepajudinamas ryžtas arba valios jėga, be kurios žmogus negali vaikščioti, kalbėti, dirbti, mąstyti ar jausti. Todėl valios jėga yra visų veiksmų motyvuojanti jėga, o šios veiklos nepanaudojimas reiškia visišką neveiklumą ir letargiją tiek fiziškai, tiek protiška. Žmonės valios jėgą naudoja net rankoms pajudinti, ir neįmanoma gyventi nenaudojant šios galios.

Automatinė valia yra nesąmoningas valios panaudojimas. Sąmoninga valia yra gyvybinė energija, lydimą ryžto ir pastangų; tai galios generatorius, kurį reikia valdyti išmintingai ir apgalvotai. Kai žmogus mokosi naudoti išmintingą, mąstančią valią, o ne nesąmoningą, automatinę valią, jis taip pat turi užtikrinti, kad jo valia būtų naudojama naudingai ir konstruktyviai, o ne žalingiems tikslams ar nereikšmingiems ir nenaudingiems dalykams įsigyti.

Norint išsiugdyti stiprią ir efektyvią valią, reikia ketinti ir pasiryžti atlikti tai, kas anksčiau atrodė neįmanoma. Pradėkite nuo lengvesnių užduočių, o augant pasitikėjimui savimi, jėgoms ir valiai, palaipsniui imkitės sudėtingesnių ir sunkesnių užduočių.

Pirma, reikia užtikrinti, kad būtų išsikeltas geras ir kilnus tikslas, ir stengtis jį pasiekti visomis jėgomis ir galimybėmis, visiškai atsisakant pasiduoti ar pripažinti nesėkmę, kad ir kokios kliūtys iškiltų.

Reikia pasitelkti visą valią, kad užduotį įveiktų iš karto ir negaišti energijos ar nepalikti dalykų nebaigtų prieš pradėdant naują nuotykį.

Ramybė tau

Kaip skaityti kitų žmonių moralę

Kitų žmonių moralės tyrinėjimas padeda žmogui geriau suprasti dalykus, kurie gali padėti jam pagerinti savo charakterį. Tačiau neigiamas moralės tyrinėjimas prieštarauja tiesai ir sąžinei ir turi destruktivių pasekmių.

Visi vengia „slaptos moralės policijos“, kurios vienintelis tikslas - demaskuoti ir apšmeižti kitus. Daugelis jų, kuriems patinka kritikuoti kitus, patys

negali pakęsti kritikos, net jei, anot jų „tyros“ sąžinės, jie irgi turi tų pačių trūkumų ir trūkumų, dėl kurių apgailestauja matydami kituose.

Charakterio studijavimas yra ypač svarbus dėl vienos esminės priežasties: mums nuolat reikia stebėti gerąsias kitų savybes ir ugdyti tas dorybes savyje. Aš tyrinėju charakterį, kai man tenka bendrauti su tam tikrais žmonėmis. Tačiau mano pasirinkimas kyla iš visiškai kitokios perspektyvos. Kartais leidžiu pažįstamam būti nemaloniam su manimi, tikėdamasis, kad jam tai bus naudinga. Jei jie atsilieps į mano dvasinį vadovavimą savo pačių labui, jie pasikeis į gerąją pusę; jei ne, būsiu padaręs viską, ką galėjau.

Esu kaip gydytojas, kuris rizikuoja liga, kad padėtų pacientui. Visi gydytojai prisiima šią riziką, nes nori tarnauti ir padėti. Tas pats pasakytina ir apie dvasinį gydytoją. Jis imasi užduoties apžiūrėti kitus ir atkreipti dėmesį į jų silpnybes bei skausmus, kad padėtų jiems tobulėti.

Jėzus pasakė: „Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami“ (o Korane skaitome: „Iš tiesų, tam tikras įtarumas yra nuodėmė“). Tai aiškus kritikos, motyvuotos piktais ketinimais ir noru pakenkti kitiems, pasmerkimas. Toks elgesys yra šiurkštus ir gadina draugystės bei meilės atmosferą tarp žmonių. Kritika yra visiškai nenaudinga, nebent ji pateikiama su tikra meile ir kai kitas žmogus to trokšta. Ji turėtų būti teikiama tik siekiant padėti tam žmogui. Tie, kurie išmoko savikontrolės, turi teisę padėti kitiems. Šiuo požiūriu etikos studijos yra ir veiksmingos, ir vertingos.

Viena charakterio tyrimo šaka yra pagrįsta fizionomija. Teigiama, kad visi ryškūs žmogaus bruožai aiškiai atsispindi jo kūne. Šio teiginio

negalima apibendrinti, nes ne visos fiziologinės savybės ar apraiškos tiksliai prognozuoja psichologinį gyvenimą.

Aristotelis tyrinėjo fizionomiją kaip vadovą charakteriui suprasti. Indijos meistrai eina dar toliau ir giliau. Jie sako, kad pagrindinės žmogaus gyvenimo idėjos atsiskleidžia akyse. Ir nors akys atskleidžia giliausias sielos paslaptis - ne tik šio gyvenimo, bet ir praeities įsikūnijimų - tik apsišvietusio meistro protas gali perskaityti ir analizuoti šias išvalgas.

Kartais eidami keliu staiga pastebite kažką praeivio akyse ir, priklausomai nuo situacijos, sakote sau: „Man nepatogu su tuo žmogumi“ arba „Man patinka tas žmogus“.

Akys pasakoja visą istoriją. Baimė, pyktis, pavydas, godumas, dosnumas, meilė, drąsa, dvasingumas ir visos geros bei blogos savybės atsispindi akyse. Slaptieji agentai gali valdyti savo veido raumenis, kad jų išraiškos neišduotų jų ketinimų. Tačiau jie negali paslėpti ar pašalinti įtarimo iš akių (todėl kai kurie nešioja tamsius akinius!). Tačiau jogo akys nejuda, nes jis kontempliuoja ramią, taikią dieviškąją dvasią.

Kiekvienas veido ir kūno bruožas buvo ištirtas. Netgi ryškūs galvos iškilimai buvo analizuojami. Tačiau fizinė išvaizda ne visada pasako visą istoriją, ir skirtingos kultūros, remdamosi savo stebėjimais ir tyrimais, daro skirtingas išvadas. Kai kurie teigia, kad antsvorio turintys žmonės ieško malonumų ir nenori dirbti, o liekni žmonės yra dvasingesni.

Cezaris atsargiai vertino Kasijų, kurį laikė grėsme savo valdžiai. Kai kurie rašytojai teigė, kad liekni žmonės per daug mąsto, todėl jiems trūksta kūno. Tačiau istorija rodo, kad tiek liekni, tiek nutukę žmonės buvo geri valdovai.

Jei dabar nuolat turite antsvorio, antsvorio turėjote daug kartų anksčiau (ankstesniuose įsikūnijimuose). Arba, jei nuolat esate lieknas, toks buvote keliuose ankstesniuose įsikūnijimuose. Polinkį (turėti antsvorį arba lieknumą) paveldėjote iš praeities. Ir nesvarbu, ką valgote, tas mąstysenos lygis išlieka dominuojantis ir gali labiau pasireikšti.

Fizionomija, kaip mokslas, kuriuo siekiama interpretuoti žmogaus prigimtį, yra tikras mokslas, jei atsižvelgsime į tai, kad visos mintys, kurios per daugelį įsikūnijimų praėjo žmogaus galvoje, pasireiškia jo kūne. Tačiau tam reikia aštrios nušvitusio dvasinio mokytojo intuicijos, kad būtų galima visapusiškai ir tiksliai atpažinti to žmogaus fizionomijos ypatybes.

Pavyzdžiui, Sokratas buvo nepaprastai bjaurus. Kartą jis sutiko didį astrologą, kuris jam pasakė: „Sokratai, tu esi blogiausias ir nedoriausias žmogus, kokį esu matęs.“ Sokrato mokiniai labai supyko ant astrologo, bet jų mokytojas atsakė: „Tu teisus, aš buvau toks anksčiau, bet nors dabar išmintimi įveikiau tas bjaurias savybes, mano darbai vis dar išpausti šiame kūne, todėl jis atrodo bjaurus.“

(Tai mums primena vieno žymiausių visų laikų arabų rašytojų Abu Bahr al-Jahiz pasirodymą, apie kurį buvo pasakyta :)

Jei kiaulė būtų transformuota antrą kartą, ji vis tiek būtų mažiau bjauri nei Al-Džahizo

Žmogus, kuris pats veikia kaip pragaro pakaitalas; jis yra dulkių dalelė kiekviename kampe (stebėkite)

Nėra dviejų visiškai vienodų veidų. Kiekvienas veidas yra skirtingas dėl savybių ir charakteristikų, kurios pasireiškė šiame ir ankstesniuose gyvenimuose. Tai ne tik žmonių vertinimas kaip gerų

ar blogų pagal jų dabartinę išvaizdą, ar jie malonūs, ar nemalonūs. Šventasis Pranciškus Asyžietis nebuvo fiziškai patrauklus, o jo mokinys, brolis Makedonijus, buvo gražus vyras. Tačiau Makedonijus neturėjo tokio didelio dvasinio grožio, kokį turėjo šventasis Pranciškus.

Kita su fizionomija susijusi tyrimų šaka yra patognomija: žmogaus emocijų arba jų išreiškimo gestais, veido išraiškomis ir kūno judesiais aiškinimas, taip pat jo reakcijų į tam tikrus įvykius tyrimas.

Jausmai ir įpročiai rodo subjektyvias žmogaus savybes, tačiau dauguma žmonių yra išsiugdę gebėjimą slėpti savo tikruosius jausmus, nes nenori jų atskleisti kitiems.

Du vyrai išgirdo žinią, kad jų žmonos kartu nuskendo. Vienas rodė gilų sielvartą, o kitas tylėjo. Tačiau tas, kuris išoriškai išreiškė sielvartą, iš tikrųjų mylėjo savo žmoną mažiau nei vyras, kuris savo veido išraiškomis visiškai nerodė jokio sielvarto. Taigi patogenezę - tikrų emocijų ir reakcijų supratimas - yra labai gili studijų sritis.

Žmones galima tiksliau ir patikimiau analizuoti remiantis jų emocijomis ir fizine išvaizda. Aš derinu abu metodus, kad analizė būtų kuo tikslesnė ir patikimesnė. Visi, kurie ateina pas mane mokymams, yra įtraukiami į konkrečias situacijas, kad pamatyčiau, kaip reaguoja jų protas ir emocijos. Jei jie reaguoja neigiamai, bandau juos pataisyti. Tačiau tai darau tik tuo atveju, jei žmogus paprašo mano patarimo ir suteikia man įgaliojimus bei leidimą jam vadovauti.

Kai kurie žmonės emociškai išitraukia dėl menkiausios priežasties. Vakarų muzikantai paprastai yra labai emocingi, o didelė dalis Vakarų muzikos yra

emocinga, nes ji sukasi apie žmonių meilės istorijas. Indijoje muzika sutelkta aplink Dievo sąvoką, ir tai yra jos gebėjimo nuraminti emocijų audras ir atnešti gilią dvasinę ramybę paslaptis. Tai nereiškia, kad visi Vakarų muzikantai yra emocingi ar visi Indijos muzikantai yra dvasingi, nors jie greičiausiai tokie yra. Sanskrito žodis „muzikantas“ reiškia „Dievo šlovintojas“.

Bendraujant su emocingais žmonėmis, retai kada galima jais pasikliauti ar pasitikėti jų nuoseklumu. Šiandien jie su jumis, o rytoj jus paliks arba atsigręš prieš jus. Mačiau žmonių, ateinančių į atsiskyrėlio buveinę ir per kelias dienas bandančių jus įtikinti savo pavyzdingu atsidavimu, bet po kurio laiko jie dingsta ir jūs jų daugiau niekada nematote.

Niekas manęs neskauda labiau nei draugystės nutraukimas ir jos šventumo pažeidimas. Kai kam nors dovanoju savo draugystę, niekada jos neatsiimu.

Lengva atskirti mechaninius ir mąstančius žmonių tipus. Pirmieji nori veikti, o antrieji nori mąstyti ir apmąstyti. Reikalingi abu. Mechaniniai tipai nori veikti nedelsiant, todėl jiems reikia, kad kažkas padėtų nukreipti savo energiją į dvasiškai praturtinančią veiklą. Kad padėčiau abiem tipams pasiekti harmoningą pusiausvyrą, mechaniniam tipui patariu daugiau medituoti ir mąstyti, o mąstančiam tipui - daugiau apmąstyti ir veikti.

Su tais, kurie yra priklausomi nuo blogų įpročių, tokių kaip persivalgymas, rūkymas ir alkoholio vartojimas, reikia elgtis atsargiai, nes trukdymas jiems įgyvendinti savo troškimus tik sukelia pyktį. Jei atimsite maistą iš rijūno, jis ims pykti. Beprasmiška bandyti padėti šiems vergams pasiekti savo nuovokos, nebent jie nuoširdžiai nori tobulėti.

Tie, kurie turi psichinę pusiausvyrą, atpažins Dievą, Visatos Viešpatį, sėdintį psichinės pusiausvyros soste, ir per šią pusiausvyrą žmonija mėgaujasi tobula ramybe.

Pagal Indijos filosofiją, kiekvienam žmogui būdinga viena iš trijų pagrindinių savybių:

Satva: Tai dvasingų žmonių, kurie išmintingai valgo tinkamą maistą, ugdomi gerus įpročius ir myli Dievą, bruožas.

Radžas: Tai būdinga tiems, kurie yra nuolat aktyvūs, kurie dirba iki mirties.

Tamas: Tai būdinga tiems, kurie savo gyvenimą užpildo ginčais, pykčiu, pavydu, pasidavimu jusliniams malonumams, letargija ir sumaištis bei chaoso kūrimu tarp žmonių.

Bet koks įprotis, trukdantis dvasinei pažangai, turi būti įveiktas, o ieškotojas turi būti savo minčių ir veiksmų šeimininkas. Nedaugelis iš tikrųjų žino, kur slypi jų gėris.

Naudodami šį metodą, galite įvertinti bet kurį asmenį. Devynisdešimt devyni procentai žmonių neišlaiko šio testo: paprašykite bet ko ką nors padaryti - savo pačių labui - ir jie padarys visiškai priešingai. Kodėl? Nes jiems trūksta jėgų atsispirti savo troškimams. Jų pasaulietiški įpročiai yra giliai įsišakniję ir galingi. Labai dažnai žmonės nedaro to, ką siūlote - net žinodami, kad tai jų pačių labui - norėdami įrodyti, jog negalite jų paveikti. Tie, kurie nori tobulėti, turėtų bendrauti su tais, kurie yra susivaldę ir ramūs. Stenkitės bendrauti su tais, kurie turi aukštą dvasinį statusą, ir jums tai labai padės. Silpnieji turėtų bendrauti su stipriais, net ir su stipriausiais! Imtynininkas stiprėja tik grumdamasis su kuo nors stipresniu už save.

Kai kurie sako, kad moteris gudri kaip katė, bet vyras gali būti gudrus kaip lapė. Katė suėda naminę kanarėlę ir tada ramiai sėdi kaip medituojantis jogas ar garbingas senolis, apsimesdamas nekaltu dėl šio bjauraus poelgio.

Kai kurie žmonės mėgsta griauti kitų ramybę ir laimę. Jų tikslas - priekabiauti ir erzinti, todėl jie elgiasi kaip plėšrūnai vilkai, klajojantys po visuomenę ieškodami kivirčų ir muštynių, nerasdami ramybės, kol nesutrikdo ramybės ir nesukuria įtemptos atmosferos.

Kai kurie žmonės buvo prilyginami nuolat plepantiems kėkštams. Buvo sakoma, kad pirmiausia buvo sukurtas žmogus, o tada dievas Tuashtari paėmė mėnulio švelnumą, žąsies krūtinėlės pūkų minkštumą, gėlių gaivumą ir kėkštų čirpimą ir sujungė visa tai, kad sukurtų moterį. Vyro džiaugsmas buvo neapsakomas. Tačiau po kurio laiko jis nuėjo pas Tuashtari ir tarė: „Kokia graži būtybė! Aš ją tikrai vertinu, bet ji be perstojo kalba ir daro mano gyvenimą apgailėtina. Prašau, mano valdove, susigrąžink ją.“ Po dviejų mėnesių vyras grįžo pas Tuashtari ir tarė: „Esu labai nuliūdęs. Prašau, grąžink man moterį.“ Tada, po kurio laiko, jis vėl atėjo ir tarė: „Prašau, susigrąžink ją iš manęs.“ Tačiau šį kartą Tuashtari atsakė: „Aš to nedarysiu! Tu privalai ją pasilikti!“

Vargšas vyras! Jis negalėjo gyventi su ja, bet negalėjo gyventi ir be jos!

Moterys taip pat gali skustis vyrais. Jei vyrai ir moterys nesupras vienas kito prigimties, jie nesąmoningai ir kvailai vienas kitą kankins. Dievo akyse jie yra lygūs. Joks vyras negimsta be moters, o moteris be vyro. Abiejų pareiga - sukurti pusiausvyrą tarp savo išorinių ir vidinių savybių. Vyrus labiau veda

protas nei emocijos, o moteris - emocijos nei protas. Abu turi stengtis pasiekti psichologinę pusiausvyrą tarp proto ir emocijų, kad taptų visavertėmis ir pilnavertėmis asmenybėmis.

Kai kurie žmonės - tegul Dievas man atleidžia už tai, kad tai sakau - elgiasi kaip asilai. Nepaisant didelių ir ilgalaikių kančių dėl juslinės vergijos pasekmių, jie atkakliai ir atkakliai toliau maitina savo blogus įpročius. Atrodo, kad jų atmintis labai prasta. Jie greitai pamiršta skausmingus geidulingo pasitenkinimo rezultatus ir nieko nepasimoko iš savo patirties. Šiuo atžvilgiu jie yra kaip galvijai arba dar blogesni!

Gamtoje visų rūšių gyvūnai atspindi visas emocijas ir bruožus, tačiau žmogus juos visus savyje talpina. Žmogus gali elgtis kaip gyvatė, vilkas, lapė ar liūtas. Mumyse slypi pragaro arba dangaus šaltinis. Turime išmokti vis labiau demonstruoti angeliškas savybes ir kilnius bruožus savo mintyse, žodžiuose ir darbuose.

Nors charakterį galima tirti analizuojant akis, emocijas ir fizinius bruožus, kaip jau aiškinome, didžiausias, kilniausias ir tiksliausias metodas yra tyrinėti charakterį pasitelkiant vidinę viziją arba intuityvius jausmus. Jei jūsų jausmai ir protas išliks ramūs, galėsite pajusti kiekvieno sutikto ar vienaip ar kitaip bendraujamo žmogaus prigimtį, jūsų jausmai bus intuityvūs ir teisingi, ir niekas negalės jūsų apgauti ar suklaidinti.

Mano vaidmuo - priimti įvairiausias žmones mokymams ir pagalbai. Nesąžininga apriboti kažkieno potencialą viena sritimi ir analizuoti jį tik iš vienos perspektyvos. Tačiau nesvarbu, ar tas žmogus keičiasi, ar išlieka toks pats, išvalga jums pasakys daugiau nei vien tik jo akių, emocijų ar veido išraiškų

stebėjimas, nepaisant jų prigimties. Išvalga yra didžiausia analitinė galia. Kaip veidrodis atspindi tai, kas jam padėta, taip ir jūsų protui įgyjant veidrodžio savybę, savo sielos veidrodyje pamatysite tikrąsias kitų savybes.

Jei stengsitės padėti kitiems, apmąstysite ir išliksite ramūs, kiekvieno, kuris pas jus ateina ar su jumis bendrauja, tikrasis charakteris taps aiškus ir nepagražintas. Ramybė jums.

Perlai iš visuotinės išminties jūros

Norint atsikratyti nervingumo, reikia ugdyti vidinę

ramybę

Žmogus, turintis natūralią ramybę, išlaiko pusiausvyrą ir išlieka ramus bet kokiomis aplinkybėmis. Jis taip pat neleidžia emocijoms savęs kontroliuoti ir vesti prie .neteisingų sprendimų

Jo neapgauna oportunistų saldžios, gražios kalbos,

.kuriomis jie siekia nepelnytos naudos

Dėl savo įgimto ramybės jis retai kada yra apgaudinėjamas ar klaidinamas. Iš tiesų, jo širdis atskleidžia tikrąją tų, su kuriais jis bendrauja, prigimtį ir atskleidžia jų .ketinimus nepaprastai tiksliai

Jis nenuodo savo kūno audinių pykčiu ir baime, kurie

.neigiamai veikia jo kraujotaką

Įrodyta, kad piktos motinos gaminamas pienas gali turėti žalingą poveikį vaikui. Yra daug įrodymų, kad stiprios .emocijos gali pažeisti ir sunaikinti organizmą

Balansas yra gražus ir turėtų būti mūsų jausmų, minčių ir veiksmų pagrindas bei ašis, aplink kurią sukasi mūsų .gyvenimas

* * *

Kadangi protas yra visų gyvų ląstelių smegenys, pojūčiai ir suvokimas, jis gali išlaikyti žmogaus kūną aktyvų ir budrų .arba letargišką ir prislėgtą

Protas yra karalius, ir visi ląsteliniai subjektai elgiasi
.tiksliai pagal valdančiojo šeimininko nuotaiką
Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Pandemijos, nelaimės ir smarkūs gamtos pokyčiai,
atnešantys griuvėsius, sunaikinimą ir masinę žalą, nėra
„dieviškas sprendimas

Šias nelaimes sukelia žmonių mintys ir veiksmai. Visur,
kur pasaulio vibracinę gėrio ir blogio pusiausvyrą sutrikdo
kenksmingų bangų ir vibracijų sankaupos dėl žmonių blogų
ketinimų ir neteisingų veiksmų, įsivyrėja chaosas ir vyksta
.plataus masto sunaikinimas

Pasaulis ir toliau kentės nuo karų, nelaimių ir tragedijų,
kol žmonija neištaisys savo ydingo mąstymo ir veiksmų.

Karai kyla ne dėl Dievo įsakymo, o dėl plačiai paplitusio
materialaus savanaudiškumo. Jei žmonės atsikratytų
individualaus, pramoninio, politinio, dvasinio ir nacionalinio
.savanaudiškumo, karai nustotų egzistuoti

Kai materialinė dvasia užima žmogaus sąmonę ir valdo
mintį, ji skleidžia skaidrią neigiamą spinduliuotę. Šių
neigiamų vibracijų kaupiamoji jėga smarkiai pažeidžia
gamtos elektrinę pusiausvyrą, sukeldama žemės drebėjimus,
.potvynius ir kitas nelaimes

Dievas už tai neatsako. Prieš kontroliuojant gamtą,
.pirmiausia reikia kontroliuoti žmonių idėjas

* * *

Dvasinės prigimties mintys ir žodžiai yra brangakmeniai,
spinduliuojantys begalinę išmintį ir dieviškąją meilę
Kiekviena rafinuota sielos išraiška yra tarsi filosofinis
akmuo, kuris pigų įprastos sąmonės metalą paverčia artumo
.Dievui ir Jo buvimo jausmo auksu
Laikas žmogui pažadinti savo sąmonę iš užmaršties
.miego ir pabusti dvasiai

Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmoningumą iš nežinojimo gelmių ir siaurų, ribotų minčių į ramybės, šviesos, .meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

:Norint pasiekti sėkmės

Pirmiausia, apibrėžkite savo tikslą ir paprašykite Dievo

įkvėpti jus eiti teisingu keliu, vedančiu į jo pasiekimą, ir
apmąstykite

Tada elkitės pagal vidinius nurodymus, kuriuos gaunate,

.ir pasieksite savo tikslą

Kai protas ramus, viskas taps aiškiau ir sklandžiau, o

sėkmė bus pasiekama greičiau, nes kosminės jėgos veikimą

.galima įrodyti pritaikius teisingą dėsni

* * *

Bendraujant su žmonėmis, reikia elgtis mandagiai ir

.taktiškai. Tai ne veidmainystė, o pagarba kitų jausmams

Žmogus nėra akmuo, o mąstanti ir sąmoninga būtybė, ir

su žmonėmis negalima elgtis taip, lyg jie būtų negyvi

.akmenys

Žmogus, kuris visada užsiėmęs kitų žmonių reikalais,

.tampa problemų šaltiniu

Jei tai, ką ketinate pasakyti, duos teigiamą rezultatą ir

jei kitas asmuo tai priims, pasakykite tai tiesiai šviesiai.

Tačiau kartais žmogus, kurį ketinate pasakyti, nenori to

.girdėti ir elgiasi visiškai priešingai, nei norite

Kai žmogus sugeba sutarti su kitais, jis tampa kaip

kvepianti rožė

Eidamas pro rožių sodą, kartais užuodi rožių, jazminų ar

gardenijų aromatą ir sakai: „Oho! Kokie nuostabūs šie

“!kvapai

Taip ir su geromis sielomis, vos tik įžengi į jų karalystę,

jų gyvenimo kvapas apgaubia tave. Tai kvapas, kuris

.pakylėja sielą ir padidina jos sąmoningumo lygį

Jei praeisite pro šalį skleidžiantį nemalonų kvapą,

.nenorėsite toje vietoje pasilikti

Kai sutinkate irzlų, kivrčą mėgstantį, agresyvų ir
mėgstantį ginčytis žmogų, nenorite su juo pasilikti dėl
.nemalonaus kvapo, kurį jis skleidžia

* * *

Dauguma žmonių visiškai nebando suprasti gyvenimo
Jie gyvena mechanišką gyvenimą be jokio tikslo ir
nesąmoningai palieka šį pasaulį, kai baigiasi jų žemiškasis
.gyvenimas

Neturėtume gyventi taip, kaip automatiškai veikiantys
.aparatai, o turėtume rasti gyvenimo prasmę ir pasiekti tikslą
Ir jauni, ir seni turi kovoti, kad išgyventų. Daugelis

teisinasi, kad nesiekia amžinųjų tiesų, sakydami:
„Neįmanoma mums suderinti savo veiksmų su tais idealais“.

Vis dėlto jiems nesunku valgyti ir galvoti apie savo
.kasdienius reikalus

Atlikę analizę, pastebime, kad kiekvieno žmogaus
prigimtis yra triguba: fizinė, psichinė ir dvasinė. Žmonės visą
gyvenimą skiria materialinių gyvenimo poreikių tenkinimui ir
nieko daugiau, tačiau žmogaus gerovė taip pat slypi jo
.intelektualinių ir dvasinių poreikių tenkinime

Todėl turime supaprastinti savo gyvenimą ir gyventi

laimingai, taikiai ir ramiai, analizuoti ir sumažinti savo
poreikius bei žinoti teisingą ir teisėtą būdą patenkinti tuos
poreikius, nesukuriant daugiau nereikalingų troškimų, nes
.daugelis troškimų sukuria daug problemų

* * *

Suvaržymo grandinės ir laisvės raktai slypi proto

katakombose

* * *

Viešpatie, įžengsiu į Tavo artumo rojų su meile kupina ir

.ilgesiu perpildyta širdimi

Štai mano degantys ilgesiai atveria mano sielos duris ir

pripildo mane didžiule ekstaze, matant tavo spindinčią

.dievišką šviesą

* * *

Paprastai nemėgstu duoti nurodymų, nes kai tik
paprastai žmogaus ko nors nedaryti, tas žmogus primygtinai
.reikalauja tai padaryti
Todėl siūlau, kad žmogus tik sau įsakytų arba draustų.
Uždraustas vaisius iš pradžių saldus, bet galiausiai kartus.
Todėl reikia būti atsargiam ir neleisti niekam pavogti jo
.laisvės ir laimės

* * *

Dievas mus prisimena, net jei mes Jo neprisimename. Jei
.Jis bent akimirkai pamirštų kūriniją, viskas išnyktų
Kas gi, jei ne Dievas, gali išlaikyti šią Žemę sklandančią
kosmose? Ir kas gi kitas gali priversti medžius augti ir žydėti
?gėles

Taip, tai Dievas palaiko mūsų širdis. Jis virškina mūsų
maistą ir kasdien atnaujina mūsų kūno ląsteles. Vis dėlto,
!kiek mažai Jį prisimena ir Jam dėkoja, kaip Jis nusipelno

* * *

Už viršutinės atmosferos
Už saulės spindulių ir ląstelių pulso
Už širdies dūžių ir šnabždamų minčių
Už minčių, su kuriomis meldžiuosi
Už mano ilgesio bangų
Ir už medžiagos sulaikymo
Tu egzistuoji, o Absoliuti Begalybė
Mano siela tavęs ilgisi
Tu esi ne tik tolimiausiuose žvaigždžių kampuose
Greičiau tai slypi mano jausmų virpėjime
Ji spindi mano mintyse
Tai sustiprina mano valią ryžtu ir gyvybingumu
Jaučiu tavo palaimintą prisilietimą
Ir mane džiugina tavo buvimas giliai mano sieloje

* * *

Kalnių peizažai, nutapyti ant mėlynos užuolaidos
Žmogaus kūno stubbinantis mechanizmas
Ir gražiai suformuotos gėlės

Ir gerų sielų kilnumas
Ir kilnių idėjų didingumas
Ir meilės gilumas
Jie visi primena mums didingąjį Kūrėją
Ir išskirtinai gražus

* * *

Meilė yra auksinis pastatas
Pastatyta Amžinybės Karaliaus
Visai kosminei šeimai
Meilė yra paslėpta ugnis
Išlydytas dievišku įsakymu
Šiurkštumas iš visatos
Ir jis virsta nematoma medžiaga
Iš amžinos meilės
Meilė yra kaip upė, tekanti be sustojimo ar pertrūkių
Nuolankių ir sąžiningų sielų žemėse
Bet jis apsivynioja aplink suakmenėjusias sielų uolas
Su arogancija, savanaudiškumu ir pasididžiavimu
Nes jis negali to įveikti
Ir per jį peržengiant

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, neturi jokių troškimų
Kad įsikurtų kitų širdyse
Arba jie atrodo puikūs
Nes jų vienintelis troškimas yra pažadinti dvasinę
sąmonę

Tų, kurie trokšta, sielose
Ir jų įkvėpimas yra mylėti Dievą ir atsigręžti į Jį

* * *

Kartą nebylys valgė medų, ir kažkas jo paklausė apie
.medaus skonį
Nors nebylys negalėjo kalbėti, jis judėjo taip, kad
.klausėjas suprato, jog medus saldaus skonio
Panašiai, kai protas pasiekia aukštesnės sąmonės
būseną ir paliečia begalinę būties visumą, jis žino, kad yra

susilietęs su Dievu ir kad ši patirtis yra maloni, tačiau
žodžiais neįmanoma išreikšti šio ryšio būsenos, kuri
.neapsakoma

Nors skausmas žmogui yra realus, jis vis tiek negali
perteikti skausmo jausmo kitiems taip, kad jie jaustų jį lygiai
.taip pat, kaip jaučia jis

Tai taikoma aukštesniems dvasiniams suvokimams. Jie
.yra tai, ko niekas negali išreikšti žodžiais
Dievo pažinimas įmanomas tik per tiesioginę asmeninę
patirtį

* * *

Iš aušros širdies, Tau paaukojau šviesos žiedus
Ir tu uždegei budrumo žibintus ryto šventovėje
Tas, kuris kupinas dvasinės ramybės
Ir aš mačiau tavo palaimintą veidą
Žvilgčioja iš už šešėlių
Tas mylimas veidas, kuris į mane žiūrėdavo ir tebežiūri
Su gerumu ir užuojauta per amžius
Daugiau nebekaltinsiu likimo
Tamsa, kuri tave nuo manęs laikė, yra mano paties
sukurta

Dabar savo tyro džiaugsmo veidrodyje
Matau save ir žinau, kad mano esmė yra begalinis
džiaugsmas

Į tavo amžinybės šventovę įlieju savo meilę
Ir keliu Tau savo sielos, tavęs ilgesio, himnus
Ir patikiu tau giliausius savo širdies jausmus
Iš didelės meilės ir nuolatinio ilgesio

* * *

Palaiminti tie, kuriuos kiti kritikuoja už gerus darbus, nes
amžinos palaimos rojus laukia tų, kurie gyvena ir miršta
.kilniai ir oriai

Vargas tiems, kurie, vedami savanaudiškumo,
oportunizmo, pavydo ir priešiško, bando pakenkti tiems,
kurie aktyviai daro gera

Pajuoka, sarkazmas, apkalbos, kerštas, išankstinis
nusistatymas ir melas yra užnuodytos blogio ietys, kurios
.atsimuša ant savo savininko ir padaro jam didžiausią žalą

* * *

Jutimai, kylantys iš Dievo sąmonės ir energijos, rodo
mums pasaulį ir vaizduoja sielą kaip atskirą darinį nuo savo
.šaltinio ir likusios kūrinijos

Fizinis kūnas įkalino sielą, kuri yra visuotinės dvasios
atspindys. Užmaršties apimta siela nebeprisimena savo
dieviškosios esmės, o laiko savo fizinį kūną tikruoju „aš“.
Todėl ji prisiima visus jo trūkumus ir priskiria sau visus savo
apribojimus bei trūkumus. Tokioje būsenoje esanti siela
„vadinama „ego“ arba „aš“

Bet kai šis „ego“ arba šis mažas, ribotas „aš“ suvokia,
kad jo ryšys su kūnu yra laikinas ir kad jis turi nemirtingą,
.nemirštančią esmę, tada jį galima vadinti siela
Kuo labiau įsitvirtina jos suvokimas apie savo esmę, kuo
labiau kyla ir plečiasi jos sąmonė, tuo labiau ji jaučia, kad yra
glaudžiai susijusi su kosmine sąmone ir kad visa žmonija yra
.jos pasaulinė šeima

* * *

Mėgaudamiesi Dovanų Davėjo dovanomis, negalime
pamiršti Jo
Dėkinga širdis atveria sąmonės kelią dvasiniam augimui
ir geriems gyvenimo dalykams tekėti, nes vos tik atsiveria
.kanalas, juo plūsta dvasinė jėga
Turėtume jaustis dėkingi už visus gyvenimo
palaiminimus ir suvokti, kad visa minčių, kalbos ir veiksmų
galia kyla iš Dievo ir kad Jis dabar yra su mumis, veda ir
.įkvepia mus
Kai šis suvokimas tvirtai įsitvirtina mokinio sąmonėje, jo
.viduje nušvinta nušvitimo blyksnis
Kartais dieviškoji galia ateina kaip siautėjanti jūros
banga, kuri su dideliu pagreitiu plūsta į priekį, nušluoja kliūtis
.ir pašalina šiukšles iš proto ir sielos

Visas pasaulis nėra linkęs į Dievą, bet čia ir ten yra sielų,
.kurios Jo trokšta ir Jo ilgisi

Nors gali atrodyti, kad Dievas neatsako į mūsų maldas,
nuoširdus ieškotojas nenustoja stengtis, bet toliau prašo Jo iš
.savo sąžinės gelmių, kol gauna atsakymą

Prieš atrasdami Dievą, žmonės rūpinasi materialių
troškimų tenkinimu, bet Jį radę tie troškimai praranda savo
skonį ir spindesį ne dėl abejingumo, o dėl to, kad ieškotojas
jaučia sielos džiaugsmą, užpildantį jo širdį ir patenkinantį
.visus jo troškimus

Žmonės visą gyvenimą stengiasi pasiekti materialinių
dalykų, nežinodami, kad jei ketvirtadalį savo pastangų
pirmiausia skirtų Dievui, ne tik dalis, bet ir visi jų širdies
.troškimai būtų išpildyti

Tegul mūsų širdys prisipildo dėkingumo, o mūsų
gyvenimai – perpildyti dėkingumo

* * *

Neįmanoma pritraukti draugų nepašalinus
savanaudiškumo ir nepageidaujamų bruožų dėmių iš savo
.asmenybės

Tinkamas elgesys yra tikros draugystės pagrindas
Kai žmogus turi tyrus motyvus ir yra laisvas nuo
savanaudiškumo, išryškėja jo esminė prigimtis ir padaugėja
.tikrųjų draugų

* * *

Ramybė yra ideali būseną, kurioje turėtume susidoroti
su gyvenimo patirtimi

Trikdžiai yra ramybės priešingybė, o dėl savo plačiai
.paplitusio pobūdžio jie yra siaučianti pasaulinė rykštė

* * *

Kosminė šviesa, kuri yra visų jėgų šaltinis, slypi už
tamsos ir pasirodo tylos gelmėse, kur nuramina mintys ir
.apžiūrinėjamos šviesos

Yra aukštos psichinės koncentracijos būsenos, ir kuo
labiau ieškotojas kyla į šias būsenas, tuo labiau jis patiria

nuostabių dvasinio džiaugsmo būsenų, kurių neįmanoma
:apibūdinti žodžiais, ir tada su džiaugsmu suvokia

"Ko ieškojau visur"

Jis dabar su manimi, jis gyvena giliai manyje

Jis mano širdyje ir sieloje

Tylos tyloje jaučiu jo buvimą

Ir už tamsos sienų aš jį matau

* * *

Neapykantos ir karų sukelti skausmai įrodo, kad tikrasis
dvasingumas, užuojauta ir gerumas yra aukštesnės ir
.pranašesnės jėgos

Neapykanta yra griauianti, o meilė yra didžiausia

.konstruktyvi jėga

Todėl, mano brangūs draugai, žmogus turi pasimokyti iš
neapykantos beprasmybės ir karų tragedijų bei mylėti Dievą,
nes meilė Jam suteikia sėkmę, laimę ir visišką pasitenkinimą,
.kurio niekas kitas negali duoti

Tik meilė atneš pasauliui tikrų laimėjimų. Jei visos šalys

mylėtų viena kitą ir norėtų viena kitai padėti ne jėga ir
netinkamais metodais, o meile ir gerumu, tada gėris, sėkmė
.ir klestėjimas įsivyratų kiekviename žemės kampelyje

* * *

Žmogus gyvena apribojimų gniaužtuose
Iš kur jis žino, kad kitą akimirką jam nieko nenutiks arba
?kad kas nors nesudaužys jam širdies

Vienintelis tikras saugumas yra tas saugumas, kurį
pasiekia didieji. Turėti tokį saugumą ir suteikti jį kitiems yra
.vienintelė tikroji laisvė ir aukščiausia išmintis

* * *

Dievas yra saldžiausias dalykas egzistuojant
Ko tik trokšta tavo širdis, Dieve rasi – nešvaistiau nė
vienos savo gyvenimo akimirkos, atsisakiau visko, kas mane
atitraukia nuo Dievo, ir radau laimę, kurios niekur kitur
.neradau

Gyvenu dieviškosios sąmonės būsenoje ir noriu, kad tie,
kurie nori, patirtų tokią pačią būseną, kurioje gyvenu aš
Taip pat noriu atsidėkoti visiems, kurie man parodė savo
.meilę, dalindamasis su jais Dievo meile ir Jo buvimo malone

* * *

Aš esu kosminės jūros putos
Trykštantis iš džiaugsmo gelmių
Aš esu šokančio džiaugsmo srautas
Virš stulbinančios laimės bangų
Stengiuosi iš visų jėgų
Kad galėčiau tapti didžiausia džiaugsmo jūra
Tegul mano laimės bangos išsiplečia iki begalybės
Ir plisti į visas puses
!Pagaliau pailsėti kosminės palaimos širdyje

* * *

Žmonės mato tik gyvenimo vidurį; gyvenimo pradžia ir
.pabaiga nuo jų paslėptos
Nesąmonė manyti, kad mirtis yra pabaiga
Ar įmanoma įsivaizduoti, kad mes, apdovanoti intelektu,
nuovoka ir kupini gyvenimo, nustosime egzistuoti vos
!užmigę mirties metu
Žmogus kaip visuma yra kūrybinių idėjų ir dvasinės
sąmonės masė, ir mirtis neturi galios sunaikinti tos
.nematerialios masės ir tos švelnios sąmonės

* * *

Jei myli Dievą tyra ir besąlygiška meile, Jis įdės mintis į
kitų žmonių protus, ir tie protai taps priemone išpildyti tavo
.norus, net ir tuos, kurių niekam neatskleidei
Todėl dvasinis magnetizmas, kuriuo galite pritraukti bet
.ką prie savęs, yra toks traukos tipas, kurį norite išsiugdyti
Kai trokštate gerų, kilnių ir tyrų dalykų, pritraukiate
dieviškąjį magnetizmą, kuris atneš jums gerų dalykų ir
.palaiminimų iš ten, kur žinote, ir iš ten, kur nežinote

* * *

Jei vagių, narkomanų ir alkoholikų būtų paklausta, ar
jiems patinka jų gyvenimo būdas, jie greičiausiai atsakytų:
„Žinoma, ne

Jie manė, kad pradėję blogus darbus, bus laimingi, bet
niekada nesuvokė, kad jų veiksmų pasekmės bus žalingos ir
.jiems patiems žalingos

Štai kodėl man skauda širdį ir aš lieju ašaras dėl tų,
kurie daro klaidas, nes, prisiekiu Dievu, jie iš tikrųjų esu aš, ir
.jei ne Dievo gerumas man, būčiau kaip jie
Pats blogis yra savotiškas opiatas. Štai kodėl mums
reikia specialių prieglaudų, kuriose nusikaltėliai išmoktų
.gyventi dorai ir mąstyti teisingai
Kalėjimas nėra tinkama vieta reabilitacijai. Tokiems
.žmonėms reikia padėti įtakingų, pozityvių žmonių

* * *

Iš tavo stoties džiaugsmo
Kasdien klausausi tavo švelnių, melodinių dainų
Kas atrodo pažįstama ir brangi mano širdžiai
Anksčiau bandžiau klausytis tavo palaimintos stoties
.Bet tavo programa atrodė tolima
Už mano mažų minčių ribų
Bet po kelių meditacijos klavišo prisilietimų
Man pavyko su tavimi sutarti
Tu atėjai pas mane ant eterio sparnų
Tu grojai gerumo melodijas
Ir ramybė

* * *

Idėjos yra upės, tekančios iš sielos šaltinių
Būti darnoje su Dievu yra viena didžiausių ir svarbiausių
pareigų
Dievas klausosi širdies kalbos, sklindančios iš giliausių
sielos gelmių
Žmonės mano, kad Dievas neatsako į jų maldas, nes
nesuvokia, kad kartais Dievas atsako kitaip, nei jie tikisi ir ko
.Jo prašo

Jis ne visada reaguoja pagal jų norus, kol jie
nesuderinami su Jo bendra valia

* * *

Gurkštelsiu nektarą iš gėlių širdies
Ir išsitiesiu ant minkšto šilko kilimo
Arba bėkite paskui auksinius drugelius
Norėčiau klajoti tarp kalvų ir kalnų vingių
Lydimas švelnaus, gaivinančio nakties vėjelio
Tarp ramunių ir plukių
Vainikuotas rasos lašais
Akimirką stabtelėsiu pasveikinti protingą kvapą
Kvapas, sklindantis iš medžių su siūbuojančiomis
šakomis

Ir su paukščių sparnais mano siela pakils
Visur už vaizduotės ribų
Ir su dainuojančiomis lakštingalomis, dainuosiu savo
tylias dainas

Ir aš plėsiuosi kartu su beribiu dangumi
Iš saulės šviesos siūlų sukursiu savo džiaugsmus
Ir mėnulio spinduliais nuplausiu savo liūdesį
Ir nakties tamsoje ištrinsiu savo tamsius išgyvenimus
Ir su aušra sukursiu naują pasaulį
Beribio džiaugsmo

* * *

Esame unikalūs kanalai, nes galime išplėsti arba
.susiaurinti savo veiklą
Mums duota laisva valia ir pasirinkimo galia. Kai kurie
žmonės užblokuoja savo gyvenimo kanalą sukauptu
.nežinojimo purvu ir neleidžia žinių srautui jo apvalyti
Tiesos jūra bando prasiskverbti pro tas siauras angas su
didesne jėga, bet nesėkmingai
Ir yra kitų, kurie toliau kasa, plečia ir gilina savo
gyvenimo vagas savikontrolės ir dvasinės kultūros pagalba,
taip leisdami dieviškai išminčiai tekėti per juos ir užlieti jų
.sielas šviesa bei palaiminimu

* * *

Gulėti ant nugaros ant vinių lovos yra žygdarbis, kurio
vargu ar kas nors norėtų atlikti, tačiau mus turėtų dominti
psichinė stiprybė, leidžianti atlikti tokį drąsų ir jaudinantį
.veiksmą

Visi žinome fizinius skausmus ir diskomfortą, kylantį dėl
nelaimingų atsitikimų, ligų ir nesveikų įpročių. Ir kas gali
paneigti, kad galimybė gulėti ant fizinio skausmo nagų,
?nepatiriant jo įtakos, yra viena iš gyvenimo palaiminimų
Kiekvienas, pasiekęs sąmonės būseną, leidžiančią
.suvokti, kad jis nėra kūnas, nejaučia skausmo
Tas, kuris sugeba kontroliuoti savo protą, išsivaduoja iš
.skausmo ir pasiekia visišką kūno valdžią
Žinoma, tai neįvyks per naktį, bet atkaklios pastangos
daro stebuklus

* * *

Turime priimti gyvenimą ir mirtį be panikos ir kuo geriau
išnaudoti šio gyvenimo pamokas, kad galėtume pažinti kitą
.gyvenimą
Už šios žemės plyti begaliniai horizontai, kur vėl
susitiksime su savo mylimaisiais, kuriuos manėme praradę
.amžiams

Žinoma, neturėtume prašyti mirties ar jos siekti, bet kai
ji ateina, turime suprasti, kad tai yra paskutinis išbandymas,
.kuris suteikia mums teisę gauti didįjį prizą

* * *

Kai ieškotojas suvokia Dievo paieškos svarbą, jis
nedvejoja, o sustiprina savo ryžtą ir sutelkia mintis į savo
.palaimintą tikslą

Kai jame kyla troškimas, jis jį maitina apmąstymais ir
.dvasiniais ilgesiu, kol pajunta Dievo buvimą savo širdyje
Tai saugiausias ir patikimiausias būdas vairuoti
.gyvenimo laivą gyvenimo jūroje

* * *

Tavyje slypi nuostabus ir nuostabus rafinuotų minčių
sodas, kvepiantis meile, gerumu, supratimu ir ramybe. Jo
žiedai neapsakomai gražesni už žemiškus žiedus ir
.materialias kvapnias žoleles

Kai dovanojate savo tyrą meilę, pasodinate kvapnią
rožę, ir tos meilės bei to supratimo kvapas išlieka ilgiau nei
!bet kuri žemiška gėlė, ir tai yra tiesa

* * *

Kūrybinis mąstymas, atidus skaitymas ir teisingų žodžių
kartojimas yra naudingos priemonės atsikratyti negatyvumo
.ir susikurti teigiamą mąstyseną

Giliai susikaupęs afirmacijų ir maldų kartojimas padės
suformuoti teisingą mąstymo modelį, kad teigiamas
mąstymas taptų toks pat natūralus, koks kadaise buvo
.neigiamas mąstymas

* * *

Turime saugoti dvasinio džiaugsmo lobyną ir skiepyti tą
džiaugsmą kitų širdyse, neleisdami niekam atimti iš mūsų
.vidinio džiaugsmo

Net jei dienos niūrios, o sąmonė ima manyti, kad
viską praradome, vis tiek turime užgožti šurmulį neįveikiama
.džiaugsmo tyla

Karūnuokite save, džiaugsmo draugai, savo kilnių
ambicijų ir tikslų, kilnių darbų ir kilnių minčių soste ir pajusite
Dievą kaip džiaugsmą kiekvienos minties ir kiekvieno jausmo
.struktūroje

Taip pat turime pasodinti dieviškosios meilės medį
sąmonės dirvoje. Kai pajusime tą meilę, baimės išnyks, o
.rūpesčiai su Dievo pagalba išsisklaidys

* * *

Teigti, kad žmogus yra silpnavalis nuo gimimo ir negali
tapti stiprus, yra neteisinga, nes yra tikimybė, kad šis
žmogus gali tapti didžiu ir pasiekti nuostabių dalykų visose
.gyvenimo srityse

* * *

Amžinai
?Ar kada nors išauš ta diena, o Amžinybe
Kur aš jūsų paklausu be pertraukų
Ir siunčiu tau begalę klausimų
!Ir aš gausiu iš tavęs atsakymą
Kaip auginti silpnas, plonas piktžoles
Jų galvos pakeltos nenulenkiant
Ir nesukrėstas siautėjančių audrų
Kuris išrovė stūksančius medžius
Ir masyvios konstrukcijos sunaikinamos
!Ir galingos jūros sujudintos
?Kaip pirmoji kibirkštis sumirksėjo jai akimis
Ir pasirodė pirmasis medis
Ir pirmoji žuvis
Ir pirmasis paukštis
?O pirmagimis
?Kada buvo jų pirmasis vizitas
Šis namas pirmame aukšte
!Stebuklų namai
Kaip aš ilgiuosi laikyti tavo ranką
Tas, kuris suformavo jūrą ir žemę
!O Amžinybe

* * *

Pasaulis dažniausiai tamsus, bet kai matome tuos, kurių
veidai spindi palaimos spindesiu
Jų šypsenos išsklaido mūsų liūdesį ir išsklaido mūsų
rūpesčius lyg lempa, šviečianti tamsoje
Tamsa blėsta prieš Jo šviesą
Tegul sielos šypsena šviečia mūsų veiduose. Tegul
dieviškosios meilės vėjelis neša mūsų šypsenas ir išsklaido
jas niūriose širdyse, kad tų šypsenų šviesa išsklaidytų tamsą
.iš kitų širdžių

* * *

Dėmesingumas kitų jausmams yra viena nuostabiausių
savybių, ir ji suteikia žmogui didžiausią patrauklumą

Pavyzdžiui, jei kas nors ištroškęs, žmogus, kuris galvoja
.apie kitus, pajus jų poreikį ir pasiūlys jiems atsigerti vandens
Būti dėmesingam jausmams reiškia būti atidžiam kitų
.žmonių jausmams ir apie juos galvoti
Tie, kurie gerbia kitus ir vertina jų jausmus, instinktyviai
žino, ko jiems reikia

* * *

Vienas iš mokinių abejojo jo gebėjimu tęsti dvasinį kelią.
:Norėdamas jį padiršinti, mokytojas Paramhansa jam tarė
"Dievas nėra toli, bet arti, ir aš matau Jį esantį visur,,
Mokinys protestavo sakydamas: „Bet jūs juk esate
"!mokytojas, kuris pažįsta Dievą, pone
:Mokytojas atsakė
Visos sielos yra lygios, ir vienintelis skirtumas tarp"
manęs ir tavęs yra tas, kad aš įdėjau pastangas įrodydama
".Dievui, kad Jį myliu, todėl Jis man apsireiškė

* * *

Kai žmogus įsitraukia į labai malonaus filmo žiūrėjimą,
.jis pamiršta viską kita ir susitelkia tik į filmą
Taip yra ir su tuo, kuris yra susižavėjęs Dievo meile,
kuris pamiršta viską, išskyrus dieviškąjį mylimąjį
Vidutinis žmogus neturi pakankamai ilgesio ir troškimo
pajusti dieviškojo buvimo, nes protas yra įpratęs sutelkti
.dėmesį į materialius dalykus, o ne į dieviškąjį
Jei filmai, seksas ir žemiški malonumai gali patraukti
žmogaus dėmesį, tai kaip dėl Dievo, kuris yra džiaugsmo
!šaltinis ir maloniausias dalykas egzistuojant
Tačiau problema ta, kad dauguma žmonių nenori pažinti
Dievo, o jei Jį pažintumėte, pastebėtumėte, kad valandos
.bėga, kol esate panirę į aukščiausią dvasinę ekstazę
Kad ir ką daryčiau, nejaučiu džiaugsmo, jei Dievas nėra

su manimi

* * *

Jei žmonės nori išvengti materialinio skurdo, jie turėtų
niekinti dvasinį skurdą, nes jis yra pagrindinė visų žmonių
.kančių priežastis

Žmogus, kuris yra ir dvasingas, ir praktiškas, yra
laimingas žmogus, ir tik laimingas žmogus yra sėkmingas
.žmogus

Net jei miesto gyventojai džiaugtųsi visais materialinės
gerovės patogumais, tai nesustabdys žmogžudysčių ir
.nusikaltimų tame mieste

Universalių abipusės tarnystės, spontaniško žmonių
bendradarbiavimo, meilės dvasiniam gyvenimui ir sielos
troškimų kontrolės principų taikymas yra būtinas bet kuriai
visuomenei, kad ji galėtų džiaugtis harmoningu, sveiku,
.laimingu ir klestinčiu gyvenimu

* * *

Nemanykite, kad Dievas neatsako į jūsų maldas.
Kiekvienas žodis, kurį Jam pašnibždate, yra įrašytas Jo
visagalėje širdyje. Ir jei stebėsite daugybę būdų, kuriais
Dievas reaguoja, pamatysite, kad Jis tikrai visada į jus
.atsako

Kuo didesnis tavo ilgesys ir kuo stipresnis tavo ilgesys,
.tuo greitesnis ir nuostabesnis bus atsakas

* * *

Yra žmonių, kurie nemato jokio aukštesnio gyvenimo
tikslų, nei patenkinti kūno poreikius ir troškimus, nieko
.daugiau. Tai gyvenimo būseną, apribotą pojūčių
Ir žmonės, kurie tarnauja per intelektualinę ir amatų veiklą,
žemės ūkį, prekybą, pirkimą ir pardavimą bei viską, kas
.susiję su praktiniu gyvenimu apskritai
Jie nuolat užsiėmę darbais, o vienintelis jų rūpestis
gyvenime yra pinigų uždirbimas, kuriuos jie dažnai iššvaisto
.jusliniams malonumams

Tarp jų yra labiau išsivystę asmenys, turintys kūrybinį
.temperamentą

Yra žmonių, turinčių vadybinių ir vykdomųjų talentų,
kurie, įgiję patirties užsidirbti pinigų ir pasiekti sėkmės
profesiniame gyvenime, stengiasi suprasti gyvenimo
.paslaptis

Jie pasikliauja savikontrole, kad įveiktų pojūčių diktatą,
rimčiau žiūri į gyvenimą ir tiki kova su žalingomis
tendencijomis, savarankiškumu ir gyvenimo kompasu
.nukreipimu teisinga linkme

Yra žmonių, turinčių kontempliatyvią prigimtį, kurie yra
dvasingos prigimties ir geba perteikti įkvepiančias,
.aukštesnes idėjas kitiems

* * *

Tik Dievas gali ištaisyti blogį, kamuojantį pasaulį ir
žmoniją, tačiau žmonija turi stengtis atpažinti dieviškąjį
.buvimą ir parodyti begalinį Dievo gerumą savyje
:kad būtų tikras

Kiekvieną rytą Tau, Begalinis Kūrėjau, aukoju savo kūną,
protą ir visus savo gebėjimus, kad galėtum juos panaudoti
.taip, kaip tik nori, kad galėtum per mane išreikšti save

* * *

Kad žmogus galėtų save priimti, jis turi kontroliuoti savo
mintis

Turite praktikuoti gilų mąstymą ir sutelkti mintis, kad
sutelkdami mintis į konkrečią idėją, jūsų dėmesys
.neklaidžiotų ir nešokinėtų nuo vienos idėjos prie kitos
Dauguma žmonių gyvena gyvenimo paviršiuje, bet
norint pasiekti žinių brangakmenių, reikia giliai pasinerti į
.minčių jūrą

Giliai mąstantys žmonės yra laimingi, nes jie gali
.mintyse atsiriboti nuo nerimo priežasčių savo aplinkoje
Paprastas žmogus neturi kaip pabėgti, nes jis visada
.gyvena paviršiuje kaip žuvis, kurią žvejui lengva pagauti

* * *

Būtent nepaprasta kūrybiškumo dvasios savybė leidžia
jos savininkui stovėti prieš pasaulį ryškiai švytėjant, kaip ir

didieji, kurie atnešė pasauliui naujų, naudingų dalykų, kurių
.niekas anksčiau nebuvo padaręs

Tie nuostabūs genijai turėjo nepalaužiamą kūrybinę
dvasią, palaikomą valios, kuri nesustos, kol nebus pasiektas
.norimas tikslas

Ar Dievas palankė tiems didžiams žmonėms, kad jie
turėtų tą ypatingą didybę? Ir ar dieviškoji valia pasirinko
?juos, kad gautų tą didelę šlovę, palyginti su kitais
Tikrai ne. Jie tiesiog panaudojo savo kūrybinius talentus,
kad pademonstruotų didybę ir šlovę, kuri yra kiekvieno
žmogaus paveldas, nes jis sukurtas pagal Dievo, viso
.kūrybiškumo ir inovacijų šaltinio, paveikslą

* * *

Žmonės vejasi laimę kaip gyvsidabris, bet yra būdas ją
rasti – dėkoti Dievui už Jo palaiminimus ir jaustis dėkingiems
.už palaiminimus, kuriuos gauname gyvenime
Mūsų dėkingumas Dievui už palaiminimus mūsų
gyvenime yra esminė sąlyga norint pažinti Jį, kuris yra
amžinos ramybės, patogaus gyvenimo ir atnaujinto
.džiaugsmo šaltinis

Kai atiduodame Dievui savo meilę, tampame imlūs Jo
palaimintoms ramybės, pasitenkinimo ir sėkmių dovanoms
Laimingiausi žmonės šiame pasaulyje yra tie, kurie
išmoko mąstyti pozityviai, dirbti konstruktyvų darbą ir
dosniai bei geranoriškai aukoti, ką gali. Jie yra tie, kuriems
.gyvenime sekasi

Kuo labiau žmogus turi teigiamą sąmonę, dėkingą širdį
.ir mylinčią sielą, tuo labiau jis jaučia Dievą savyje

Ir kai mokinys sušnabžda Dievui: „Koks Tu dosnus,
Viešpatie!“, jis supranta, kad ramybė ir laimė, kurią jaučia,
yra Dievo palaiminimas, ir jis trokšta nukreipti savo mintis
.bei veiksmus taip, kad visada būtų arti Dieviškojo Buvimo

Šis artumas pasiekiamas per apmąstymą, pozityvų
mąstymą ir sveiką nuovoką. Tai, savo ruožtu, natūraliai kyla
.dėl dėkingumo ir dosnumo

Jei apmąstysime turimus palaiminimus ir visus gerus
dalykus, kurie nusipelno padėkos ir dėkingumo, o ne
galvosime apie mus supančias ar kančias keliančias
nelaimes, sunkumus, ligas, negalavimus, rūpesčius ir
baimes, tada pradėsime pažinti Dievą ir už tai būsime
apdovanoti dvasiniu sąmoningumu, kurį vadiname ramybe
.arba palaima

Mūsų širdys plaks iš meilės ir džiaugsmo, o protai
spindės šviesiomis idėjomis

* * *

Daugelio žmonių protai yra kaip varikliai, turintys vieną
!arklio galią

Nepaisant milžiniško potencialo, slypinčio kiekvieno
žmogaus prote, labai mažai žmonių naudoja tas galias,
.kurios laukia, kol bus aktyvuotos

Žmonių interesai paprastai yra riboti ir apsiriboja
gyvenimo būtinybėmis, tokiomis kaip valgymas, darbas,
.pramogos, miegas ir panašiai

Tačiau žmonės turi vieną didžiausių savybių – gebėjimą
.kurti ar diegti naujoves

Kas yra ši paslaptinga, mįslinga galia? Vakarai yra
praktinių ir pramoninių inovacijų bei taikomųjų mokslų šalis.

.Rytai yra nušvitimo ir dvasinio kūrybiškumo šalis

Iniciatyvumas – tai gebėjimas kūrybiškai nuveikti tai, ko
.niekas anksčiau nedarė, novatoriškais būdais

Tai kūrybinė galia, kylanti iš Kūrėjo

* * *

Jei nebūtų galimybės vidinių pokyčių, kur slypi to, kuo
tapsime, užuomazgos, negalėtume pakeisti nežinomos savo
.prigimties dalies

Tačiau mes turime galimybę daryti įtaką tam, kuo
tapsime ateityje. Ankstyvas mūsų potencialo lavinimas
vaidina svarbų vaidmenį aktyvuojant šią nežinomą mūsų dalį
.arba paralyžiuojant ją, jei į ją nekreipiama dėmesio

Kaip augalai leidžia šaknis į dirvą, taip ir mes turime
puoselėti gerąsias savyje savybes tręšdami, ravėdami
.piktžoles, purendami dirvą, laistydami ir aptverdami tvoras
Taip pat turime genėti ir išrauti piktžoles iš sielos
dirvožemio

Mūsų gyvenimo vaisiai, dideli, maži, vidutiniai, sveiki ar
ligoti, labai priklausys nuo to, kaip gerai rūpinsimės savo
.sodų medžiais

Mes turime laisvę tai daryti, ir jei savo laisvu pasirinkimu
naudosimės kiek įmanoma geriau, išorinis rezultatas bus
geras, ir dėl to nežinomoje mūsų prigimties dalyje
susiformuos naujos ir geros sėklos, kurios savo ruožtu
.nulems, koks bus mūsų gyvenimas ateityje

* * *

Neigiami ir teigiami minčių rezultatai
Mintis yra labai apgaulinga, nes ji gali duoti tiek
.neigiamų, tiek teigiamų rezultatų

Vis dar prisimenu, kaip kartą vienai iš mano seserų
skaudėjo gerklę, ir dar niekada nebuvo mačiusi tokio
.stipraus gerklės skausmo; ji negalėjo nieko valgyti ar nuryti
Ji mane pašaukė ir verkdamą tarė: „Prašau, padaryk
.“viską, kad man padėtum

Atnešiau jai maisto ir paprašiau valgyti. Ji nepastebėjo,
kad mano ranka liečia jos gerklę, kur sutelkiau savo psichinę
.energiją

Staiga ji pradėjo valgyti nejausdama jokie skausmo ir
.džiaugėsi, kad jos gerklė užgijo

Man ją palikus, ji atsikėlė ir pažiūrėjo į savo gerklę
veidrodyje, o kai pamatė, kad opos vis dar yra, skausmas
.atsinaujino ir ji pradėjo rėkti

Grįžęs namo ir pamačiusi ją kenčiančią, paklausiau: „Ką
“?padarei

.“Ji atsakė: „Pažvelgiau sau į gerklę

Pasakiau jai: „Mačiau, kad tavo gerklė Dievo šviesoje
buvo sveika, todėl tavo būklė pagerėjo, bet tu matei ligą,
“.todėl jauti skausmą

“Tada aš jai pasakiau: „Gerk šį vandenį
Kadangi jos protas buvo imlus, ji sugebėjo nuryti
vandenį ir vėl atsigavo, ir daugiau niekada nežiūrėjo į savo
gerklę veidrodyje

Taigi, mintis vaidina svarbų vaidmenį. Kalbant apie
neurologinius sutrikimus, kuriuos dažnai skatina klaidingos
nuomonės, protas gali skatinti greitą atsigavimą, kai jo galia
naudojama teisingai

Pastaba: ši istorija nereiškia, kad neturėtumėte kreiptis į
gydytoją ar ieškoti gydymo, todėl reikia paaiškinimo

* * *

:Turėtume galėti pasakyti

"Už šio riboto kūno jaučiu absoliutų ir beribį pasaulį"

Neskaitau paskaitų, nebent jaučiu, kad Dievas yra su
manimi, ir nemokau, nebent esu visiškoje darnoje su Juo. Kai
kalbu iš tokio lygio, žinau, kad tie, kurie manęs klausosi,
nepamirš to, ką girdėjo

Tie, kurie atkakliai sieks tikslo, pažins Dievą, ir tikiuosi,
kad tie, kurie nori tęsti savo siekius, palies Jo palaimintą
buvimą

* * *

Laimės troškimas yra stipriausias iš visų troškimų
Tikroji ir ilgalaikė laimė randama tik Dieve, ir kai atrandi
Jo buvimą, tave užlieja didelis džiaugsmas – džiaugsmas,
kurio nerasi niekur kitur

Jei tau būtų duotas visas pasaulis, tu nežinotum, kaip su
juo elgtis, ir jaustum sunkią naštą bei nerimą dėl visko

Pažvelkite į didžiausių pasaulio įžymybių ir vyrų
gyvenimus ir pamatysite, kad jie buvo irzlūs, blaškomi iš visų
pusių priekabiavimo, tarsi likimo rankos judinamos ir
žaidžiamos marionetės

Bet tas, kuris yra susivienijęs su pasaulio šviesa, yra
laimingas žmogus, nes jis yra susijęs su savo Kūrėju

* * *

Visada reikia stengtis įveikti blogus įpročius, nes kai tik
žmogus jaučiasi pesimistiškai ir niūriai, jis sėja nesveikas
.sėklas savo sielos dirvoje

Toliau mėgautis žalingais įpročiais yra savęs naikinimo
forma. Tačiau stengtis kiekvieną dieną jaustis linksnam ir
optimistiškai, nepaisant visų nemalonių ir slegiančių
.išbandymų, yra atsinaujinimo ir dvasinio pabudimo ženklas

* * *

Tie, kurie leidžia savo protams sukietėti ir suakmenėti, iš
.tiesų miršta

Tie, kurie nori išspręsti gyvenimo paslaptį, turi kasdien
atnaujinti savo gyvenimą, vienaip ar kitaip tobulėti, lavinti
.kūrybinį mąstymą ir užsiimti konstruktyvia veikla
Ir svarbiausia, jie turėtų prašyti Dievo išminties, nes su
.išmintimi ateina visi gražūs ir didingi dalykai

* * *

Dievas davė mums šeimą, kad galėtume išplėsti savo
meilės ratą nuo savęs iki kitų, su kuriais esame susiję, o tada
išplėsti tos meilės ribas, kad apimtų visus

Mūsų mylimieji yra atimami iš mūsų, nesvarbu, ar dėl
mirties, ar kitomis aplinkybėmis, kad išmoktume neapsiriboti
savo meile vien žmonėmis, bet mylėti pačią meilę, kuri yra
Dievas, mūsų artimiausias artimas, paslėptas po visomis
.žmogiškomis kaukėmis

* * *

Kai tik randu imlių žmonių, stengiuosi atkreipti dėmesį į
jų mąstyseną ir logiką, o su tais, kurie nesidomi, nes visai
.nenori klausytis, kalbuosi retai

O su tais, kurie nuoširdžiai ieško Dievo, stengiuosi
bendrauti per jų atvirą protą ir pasėti dieviškosios meilės
.sėklas jų širdyse

* * *

Žiūrint filmą ar spektaklį, jei žiūrovai prieš žiūrėdami
spektaklį žinotų visas siužeto detales, spektaklis prarastų
.savo malonumą

Panašiai patartina nežinoti visų šio gyvenimo paslapčių,
nes mūsų gyvenimo skyrius lydi kosminė drama, ir nėra
.įdomu žinoti, kas nutiks, kol tai neįvyks
Neturėtume nerimauti dėl galutinio rezultato, o verčiau
prašyti Dievo, kad Jis mus vestų, jog kuo geriau atliktume
savo vaidmenis gyvenimo žaidime, nesvarbu, ar tie
vaidmenys susiję su silpnumu, ar stiprybe, liga, ar sveikata,
pasididžiavimu, ar nuolankumu, turtu, ar skurdu, ir galiausiai
.suvoktume šios sudėtingos istorijos prasmę

* * *

Kiekvienas nori turėti daugiau pinigų nei kitas žmogus, ir
kai juos gauna, vis tiek nebūna patenkinti, nes atranda, kad
.yra ir turtingesnių už juos

Žmonės gyvena savo pačių sukeltos kančios pelkėje,
kurdami savo užgaidas ir troškimus, užuot tenkindamiesi
.tuo, ką turi

Yra žmonių, kurie turi daug daugiau nei kiti, tačiau jie
nėra laimingi, o dega troškimu gauti daugiau ir yra apimti
.nerimo bei baimės

Dievo kelias, mano draugai, yra lengviausias kelias, ir
mums geriausia pirmiausia atsigręžti į Dievą ir paprašyti Jo
duoti mums tai, kas mums geriausia, ir mes iš Jo dosnios
rankos gausime tai, ko mums reikia, nes Jis atsako į
.nuoširdžias maldas ir išpildo savo mylimųjų norus

* * *

Kvaila tikėtis tikros laimės iš žemiškų prisirišimų ir turtų,
.nes jie iš viso negali jos mums atnešti

Vis dėlto milijonai žmonių miršta sugniuždyti ir
sugniuždyti po bergždžių bandymų žemiškajame gyvenime
rasti tą laimę, kuri egzistuoja tik Dieve, viso džiaugsmo ir
.malonumo šaltinyje

* * *

Visiškai natūralu, kad žmonės dėkoja Dievui gavę iš Jo
dovanų, tačiau jie retai Jam dėkoja ar net pagalvoja apie
padėką už gyvenimo dovaną, kurią Jis jiems suteikė, ir už
.dvasines savybes, kurias Jis įskiepijo jų sieloms
Lengva pakelti savo širdis į Dievą, kai jaučiame Jo
buvimą arba gauname iš Jo atsakymą į mūsų maldas, bet
kaip nuostabu Jam padėkoti už Jo paslėptą vedimą mums ir
Jo palaimintą buvimą su mumis, nepaisant to, kad to
nesuvokiame. Tai pasitikėjimo Dievu, nuolankumo prieš Jį ir
.pasitenkinimo Jo išmintimi ženklas
Dievas savaip atsiliepia į mūsų meilę ir ilgesį, ir būtent
nuolankiųjų širdys kupinos dėkingumo ir įvertinimo už
gausius palaiminimus ir gerumą iš amžinai dovanojančio
.dieviškojo šaltinio

* * *

Žmogaus priešas yra jo skrandis (vyro skrandis yra jo
priešas)

Skrandis yra pažeidžiamiausia kūno dalis ir dažnai
patiria didžiausią žalą. Kai virškinimo sistema sutrikdoma
persivalgant ar vartojant nesveiką maistą, tai gali sukelti
.įvairių sveikatos problemų
Kai žmogus žiūri į savo veidą veidrodyje, jis mano, kad
jam viskas gerai, bet nesuvokia, kad jo kūne yra daug
toksinų. Jei jis nežino, kaip teisingai atsikratyti šių toksinų, o
.organizmas negali jų veiksmingai pašalinti, prasideda ligos

* * *

Vienas iš jaunų mokinių paprašė patarimo, ir mokytojas
:Paramahansa jam atsakė
Pasaulis jums įskiepija blogus įpročius ir nukrypstančias
tendencijas, bet pasaulis nebus atsakingas, neatsakys ir
.nepaaiškins jūsų klaidų, atsiradusių dėl tų polinkių ir įpročių
Tad kodėl visą savo laiką skirti apgaulingam draugui?
Skirkite valandą per dieną dvasiniams ir moksliniams
.atradimams

Argi Dievas – gyvybės, šeimos, pinigų ir viso kito
Davėjas – nevertas bent dalelės jūsų dvidešimt keturių
?minučių laiko

* * *

:Studentas paklausė
Pone, kodėl kai kurie žmonės tyčiojasi ir šaiposi iš,,
“?šventųjų ir šventųjų vyrų

:Mokytojas Paramahansa atsakė
Piktadariai nekenčia tiesos, o pasauliečiai patenkinti,,
plaukti pasroviui. Nei viena grupė nemėgsta pokyčių. Todėl
vien mintis apie Dievo teisiuosius juos trikdo ir drumsčia jų
“.ramybę

Šiuos žmones galima palyginti su žmogumi, kuris
daugelį metų gyveno tamsiame kambaryje. Kai kas nors
įjungia šviesą, staigus ryškumas sutrikdo pusiau aklą žmogų
.ir atrodo jam neįprastas reiškiny

* * *

Kalvio sunkusis plaktukas neturi savo valios. Jei jis jo
nepakelia ranka ir nenuleidžia žemyn, jis lieka vietoje,
.nenaudojamas
Tačiau žmogus turi laisvą valią, todėl gali pasirinkti būti
.gera priemone ir teisu įrankiu Dievo rankose
Dievas nenori, kad žmonės būtų nelankstūs, negyvi
plaktukai, o kad jie naudotųsi laisva valia, kad įgyvendintų
.savo tikslus šioje žemėje

* * *

Pinigai nebūtinai yra gero skonio rodiklis. Daugelis
turtingų žmonių perka daiktus, kurių jiems nereikia, o šie
vėliau kaupiasi jų namuose estetiškai nepatraukliai ir
.nenaudingais krūvomis
Norint sukurti patrauklų namą, nereikia daug pinigų;
skonis yra pagrindinis elementas
Tačiau kai kuriuos žmones žavi mintis pagražinti namus,
todėl jie tampa apsėsti šios idėjos ir riboja save
.materialiniais dalykais

Kiekvienas, kuriam reikia apmokėti susikaupusias ir
skubias sąskaitas, trokšta paprastesnio gyvenimo ir laisvės
.nuo finansinio spaudimo

Tačiau ta laisvė neateis pasidavus tinginystei ir
.dykinėjimui, arba atsisakius visko be pateisinimo ar logikos
Kartą atsitiko, kad vienas vyras patyrė didelę netektį ir
:tarė

O, vargas man! Praradau savo turtą, o žmona mane"
".paliko, todėl nusprendžiau viską palikti ir tapti atsiskyrėliu
Šis žmogus, mano draugai, nepaliko visko, bet viskas
!paliko jį

Psichologinė aplinka ir pasitenkinimo jausmas yra du
svarbūs laimės pasiekimo elementai
:Išnagrinėjus ir surūšiavus visus norus, galima pasakyti
Nėra sunkumų gauti būtinus materialinius poreikius, o,,
"negalėjimas jų turėti yra nepateisinamas

* * *

:Vienas iš studentų paklausė
"?"Viešpatie, ką turiu daryti, kad pažintum Dievą,,
:Mokytojas Paramahansa atsakė
Kiekvieną laisvalaikio akimirką pasinerkite į galias mintis
.apie jį, kalbėkitės su juo iš širdies į širdį, siela į sielą
Jis artimesnis už artumą ir brangesnis už meilumą. Aš jį
dievinu kaip šykštuolis pinigus, ir myliu jį su meile, kaip
įsimylėjęs, susižavėjęs vyras savo mylimajai, kaip skęstantis
.žmogus – oro gurkšnį
Kai išreiški savo didžiulį ilgesį ir stiprų troškimą, jis ateis
"pas tave

* * *

Visos mūsų pastangos turėtų būti skirtos ne tik gerai
sveikatai ir materialiniam saugumui užtikrinti, bet ir
.gyvenimo prasmės paieškoms
Kai mus užvaldo sunkumai, pirmiausia atsigręžiame į
aplinką, stengdamiesi atlikti visus materialinius pakeitimus,
.kurie, mūsų manymu, slypi pagalbai

Bet kai pasiekiame aklavietę ir sakome: „Visi mano bandymai žlugo, ką daugiau galiu padaryti?“, pradedame rimtai galvoti apie veiksmingo savo problemos sprendimo .radimą

Kai pakankamai giliai pasineriame į savo mintis, su Dievo pagalba gauname atsakymą iš savo vidaus. Tai .savaime yra atsakytos maldos forma

* * *

:Mokytojas Paramahansa kai kuriems mokiniams pasakė
Saugokitės neigiamo požiūrio į gyvenimą. Kodėl tiek"
daug dėmesio skirate šiukšlių krūvoms, kai aplink jus tiek
"?daug grožio

Galima rasti priekaištų net ir didingiausiuose meno,,
muzikos ir literatūros pavyzdžiuose, bet argi ne geriau ir
"?vertingiau mėgautis jų žavesiu ir didybe
Gyvenimas turi šviesiąją ir tamsiąją puses, nes"

".reliatyvumo pasaulis pagrįstas šviesa ir šešėliais
Jei leisite savo mintims maitintis blogiu, užsitrauksite"

".bjaurumą ir sugedimą
Ieškokite tik gėrio visame kame, kad galėtumėte"

"pasisemti grožio dvasią

* * *

:Mokytojas Paramahansa tarė mokinių grupei
Dievas mums suorganizavo šį apsilankymą Žemėje, bet,,
dauguma mūsų tampame nepageidaujamais svečiais, kai
".kuriuos dalykus pasiimdami kaip savus
Pamiršdami, kad mūsų žemiškoji gyvenamoji vieta yra
laikina, sukuriame daugybę asociacijų ir santykių, tokių kaip:
„mano namai“, „mano darbas“, „mano pinigai“, „mano
.šeima“ ir taip toliau

Bet kai baigsis mūsų žemiškasis vizos galiojimas, visi
žmogiškieji ryšiai išblės ir išnyks, ir mes būsime priversti
palikti viską, ką manėme turintys. Tas Vienintelis, kuris mus
lydi visada ir visur, yra mūsų amžinas ir amžinas artimas,
.Dievas

Žinok dabar, kad esi dvasia, o ne kūnas. Kodėl lauki
?mirties, kad ji tave žiauriai ir staigiai pamokytų

* * *

Jei žmogus suserga, jis turi daryti viską, kas jo galioje,
kad įveiktų ligą. Net jei gydytojai sako, kad pasveikti nėra
vilties, jis turi išlikti ramus, nes baimė užgožia visagalio
.dieviškojo buvimo jausmą
Užuot pasidavęs nerimui ir psichologinei kančiai,
kenčiantis asmuo turėtų įsitikinti, kad yra saugus ir
.patikimas, Dievo globoje ir draugiškoje globoje

* * *

Nerimas reiškia, kad yra trukdžių proto belaidžio ryšio
sistemoje
Dieviškoji giesmė yra blaivybės ir ramybės giesmė, o
.trikdžiai – sumaištis
Ramybė yra dieviškasis balsas, kalbantis per sielos
belaidį ryšį

* * *

Tie, kurie nori atnaujinti savo gyvenimą, pirmiausia
turėtų nustatyti teigiamus dalykus, kuriuos nori įdiegti į savo
gyvenimą, o tada susikurti programą, kurios laikytųsi
kasdien, ir jie jaus daug laimės, laikydamiesi savo
.sprendimų

Nesugebėjimas laikytis savęs tobulinimo grafiko silpnina
valią ir trukdo progresui
Tikriausias žmogaus draugas ir didžiausias priešas yra
jis pats

Tie, kurie prisitaiko prie natūralios gyvenimo tvarkos,
pasieks vaisingų laimėjimų. Jokie įstatymai netrukdo žmogui
keistis į gerąją pusę ir įgyvendinti savo kilnius siekius. Jokios
kliūtys negali sustabdyti žmogaus nuo savo kilnių tikslų
siekimo, nebent jis pats netiesiogiai pripažintų tas kliūtis ir
.įtikintų save, kad negali jų įveikti
Iš įkvėpimo šaltinių

Nėra jokio skirtumo tarp fizikos dėsnių ir dvasinių dėsnių
arba stebuklų, kurie įvyksta supratęs žmogaus proto
mechanizmus. Mokslininkai daro stebuklus, naudodamiesi
fizikos dėsniais, o dvasiškai pažengę žmonės – protinius
stebuklus. Šiame mokslinių stebuklų amžiuje, kuriam
būdingas neįsivaizduojamų išradimų ir inovacijų potvynis,
mokslininkai turi giliau tyrinėti dvasinius dėsnius, kuriuos
.taiko tie, kurie turi dvasinę įžvalgą
Dvasiniai stebuklai arba dieviškos malonės yra tiesiog
antgamtinių kosminių dėsnių taikymas. Vidutiniam žmogui
šie veiksmai atrodo stebuklingi, tačiau iš tikrųjų tai yra
.kažkokio paslėpto, aukštesnio dėsnio panaudojimas

Aš ragavau milijardų žvaigždžių grožio
Išsibarstę erdvės platybėse
Ir iš nekaltų malonumų čiulpiu nektarą
Ir aš pasidariau židinį, kuriame sudeginau visus savo
liūdesius
Ir aš nešiau šviesos fakelus
Ir tyra meilė buvo įskiepyta kiekvienoje širdyje
Jame susipina tėviška, motiniška ir broliška meilė
Gėriau, kol pasigėriau
Dvasinės knygos buvo išspausintos dėl lašelio ramybės
Eilėraščiai buvo sukurti įkvėpti gamtos
Ir pavogiau saldumą iš laimės bičių avilio
Iš minčių kasyklos ištraukiau esmines prasmes
Ir aš skaičiau
Ir aš nusišypsojau
Ir aš dirbau
Ir aš planavau
Ir aš tvinkčiojau
Aš nekantravau
Ir viso to nepakako
Kai ji suprato, kad tai buvo svajonės, kurios dažnai
išblėsdavo

Prieš išsipildant trokštančios širdies troškimams
Bet vos tik išvariau iš savęs svajones
Ir aš sėdėjau ramybės šventovėje
Mano ilgesys stiprėjo
Ir girdėjau savo sielos dainavimą
!Vien Dievas lieka

Kiekvienas žmogus įkūnija begalinę galią, ir mes turime
šią galią išreikšti visame kame, ką darome. Kai norime ką
nors sukurti, neturime pasikliauti vien išoriniais šaltiniais, bet
turime pasinerti į savo vidines gelmes ir ieškoti begalinio
.šaltinio

Visi sėkmingi darbo metodai, visi išradimai, visos
muzikinės vibracijos, įkvepiančios idėjos ir didingos bei
.nuostabios kompozicijos yra įrašytos Dievo įrašuose
Pirmiausia turime apibrėžti tikslą, tada paprašyti
dieviškos pagalbos, kad ji vestų mus link tinkamo veiksmo,
kuriuo galėtume išreikšti savo energiją, ir apmąstyti, kol
protas nurims ir aiškiai pamatys kitą žingsnį, kurį reikia
.žengti

Tuomet turime veikti pagal gaunamą vidinį vadovavimą,
ir tai, ko trokštame, bus pasiekta. Kai protas nurims, viskas
!greitai ir lengvai paaiškės – kaip tai nuostabu
Jūs pasieksite savo siekius ir greitai pasieksite sėkmės
visame kame, nes visatos jėgos gali vadovautis teisingu
dėsniu ir parodyti jo veiksmingumą. Jei ištirsime save, su
.Dievo pagalba suprasime šią tiesą

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos
apie veiksmingiausius būdus įveikti uždraustą šėtonišką
:pagundą, ir šis jam atsakė
Jei neįsitikinę išmintimi, pirmiausia – užklupus pagundai
– turite nedelsdami nutraukti veiksmą ar stiprų impulsą ir
.vėliau apgalvoti viską

Jei bandysite pirmiausia mąstyti, pagunda jus nugalės
prieš jūsų valią ir jūs darysite tai, ko nenorite daryti, nes šiuo
.atveju pagunda nugalės protą
Tereikia tvirtai pasakyti: „Aš to nedarysiu“, tada atsikelti
.ir išeiti. Tai patikimiausias būdas išvengti velnio spąstų
Kuo labiau puoselėsite „nenoriu“ galią obsesinių
priepuolių metu, tuo stipresnis tapsite ir tuo didesnė bus jūsų
laimė, nes laimė priklauso nuo to, ar darysite tai, ką jums
.liepia jūsų sąžinė
Kai sakai „ne“ gundymui, privalai pasakyti, ką turi
.omenyje, ir nuoširdžiai reikšti tai, ką sakai
Nepasiduokite ir atminkite, kad silpnos valios žmonės
.“visada sako „taip“, o didžios sielos – literatūrinių „ne

Dvasinio mokymo metu išmokome kontroliuoti savo
emocijas ir impulsus, neleisdami asmeninėms nuostatoms
diktuoti mūsų gyvenimo. Tapome dėkingi už viską, ką Dievas
mums davė. Žmonės turi tiek daug, tačiau daugelis nuolat
nepatenkinti ir skundžiasi, jaučiasi nepatenkinti, nors nieko
neturi, tarsi visiškai nieko neturėtų, o jų troškimai atrodo
.bėgaliniai

Ryte, vyrui nusiskusus barzdą – ir galbūt ūsus –
nusiprausus veidą ir apsirengus, kitas dalykas, kurio jis nori,
yra pusryčiai. Vos suvalgęs kelis kąsnius, jis ima norėti, kad
žmona būtų paruošusi ką nors labiau atitinkančio jo skonį, o
žmona savo ruožtu norėtų turėti geresnių stalo įrankių,
.lėkščių ir indų

Ir taip diena iš dienos jie trokšta to ir ano, kol niekas
nebegali jų patenkinti, jų santykiai praranda artumą ir netgi
pačią laimę. Dėl jaučiamo apmaudo jie atsigręžia prieš
artimiausius žmones. Žmona skundžiasi ir ginčijasi su vyru,
vyras šaukia ant vaikų, o vaikai maištauja ir patenka į bėdą
dėl blogos kompanijos. Esmė ta, kad nėra blogai turėti
daiktų, bet blogai leisti turtams mus užvaldyti. Tie, kurie
.siekia laimės, neturėtų būti pernelyg prisirišę ar savininkiški

Mano rojus yra manyje, ir kai džiaugiuosi gražiu vaizdu
ar susitikimu su brangiais draugais, mano vidinis rojus
sustiprina mano malonumą matyti tą vaizdą ar matyti tuos
draugus. Be to vidinio pasitenkinimo net žemiškas rojus
.virsta nepakeliamu pragaru

Suvokimas, kad visos minties, kalbos, jausmo ir veiksmo
galios kyla iš Dievo ir kad Jis visada yra su mumis, įkvepia ir
veda mus, iš karto išlaisvina iš nerimo, sumišimo ir
sumišimo. Suvokus šį suvokimą, blyksteli dieviškojo
.džiaugsmo blyksniai

Kartais gilus dvasinis spindesys užlieja visą būtį,
.išvarydamas ir sunaikindamas baimės sąvoką
Kaip vandenyno bangos, dieviškoji jėga ateina su dideliu
pagreičiu, perbėgdama per širdį ir nuplaudama ją galinga
palaimintu srautu, pašalindama iš jos visas kliūtis ir trukdžius
.- abejones, nervingumą ir baimes

Kai prisiliečiame prie dieviškojo buvimo, išsisklaido
iliuzija, kad esame tik fiziniai kūnai. Tai galima pasiekti giliai
ir sutelktai mąstant dvasiškai, medituojant apie Dievą ir
.ieškant Jo pagalbos atveriant savo protą
Tada suprantame, kad kūnas tėra mažytis energijos
burbulas Dievo kosminiame vandenyne

Kai žmogų kamuoja stiprūs psichologiniai išgyvenimai
.arba stipri baimė, jis turėtų stengtis užmigti
Jei jam tai pavyks, pabudęs jis supras, kad psichologinė
įtampa išnyko, o baimės atlaisvino savo gnaužtus, nes sielai
įžengus į miego būseną, ji laikinai pakyla virš problemų,
kurios iš pradžių buvo susijusios su prisirišimu prie kūno ir jo
.išgyvenimų

Didesnė būseną yra prisilietimas prie aukštesnės
sąmonės per gilią, sąmoningą meditaciją. Turime pasiryžti,
kad niekas netrikdys mūsų ramybės ir neatims iš mūsų
.ramybės

Kai protas visiškai pasinėręs į gyvenimo aplinkybes, jis negali suvokti tikrosios laimingos dvasinės sielos prigimties.

Tačiau kai elgiamės kartu prisimindami savo glaudų ryšį su Dievu, kad Jo šviesa mus supa ir Jo ramybė gyvena mumyse, tada įvykiai mūsų nepaveiks, o nepalankios aplinkybės .netrikdys mūsų ramybės

Žmogus turi stebėti savo impulsus. Rijūnas valgo, kaip ir dvasingas žmogus su drausmingais polinkiais. Ar tuomet galima sakyti, kad valgymas yra nuodėmė vien todėl, kad jis ?dažnai siejamas su persivalgymu

Nuodėmė slypi mintyse, motyvuose. Rijūnas valgo, kad numalšintų alkį, o dvasingas žmogus valgo, kad palaikytų .sveiką kūną, ir tarp šių dviejų dalykų yra didelis skirtumas Norint atskirti gėrį nuo blogio, reikia savęs apmąstyti ir paklausti, ar tai, ką ruošiamės daryti, yra teisinga, ar .neteisinga. Turime būti visiškai sąžiningi su savimi

Kai žmogus yra sąžiningas su savimi, labai mažai tikėtina, kad jis padarys klaidą, o net jei ir padarys, galės greitai ištaisyti savo klaidą. Savo veiksmus turėtume atlikti vadovaudamiesi sąžine, nes sąžinė yra mumyse slypinti .įžvalgi jėga

Kad ir kiek užduočių ir įsipareigojimų turime, neturime pamiršti kartkartėmis visiškai išlaisvinti savo protus nuo .rūpesčių ir visų kitų rūpesčių bei užsiėmimų Stenkitės negalvoti neigiamų minčių bent minutei, sutelkite dėmesį į vidinę ramybę, ypač jei jaučiate nerimą ir .rūpesčių naštą

Tada jis pratęsė laiką keliomis minutėmis, prisimindamas keletą laimingų įvykių ir progų Prisiminkite keletą mielų prisiminimų, kurie paliko jums gerą įspūdį, ir pabandykite juos išgyventi su visomis detalėmis, ir pamažu pastebėsite, kad pamiršote savo .rūpesčius, o baimės išsisklaidė

Vidinės aplinkos kūrimas

Jei žmogus nori susikurti sveiką vidinę aplinką, jis turi
praktikuoti tylos periodus, nejuokauti visą laiką, būti
.laimingas, linksmas ir besišypsantis

Tuščios kalbos išsklaido kilnius jausmus ir yra tarsi
kulka, kuri išseikvoja savo galią kalbėdama apie
nereikšmingus ir nenaudingus dalykus, taip prarasdama
.vertingą ir gyvybiškai svarbų psichologinį resursą
Sąmonė yra tarsi pieno indas; kai ji pripildyta
kontempliacijos ramybės, rafinuotų minčių ir jausmų, ji
turėtų būti pilna. Lengvabūdiškumas ir papūgiškas
plepėjimas yra netikri pramogos, kurios sukuria skylės
sąmonės indo sienelėse, dėl kurių vidinės ramybės pienas
.išteka ir prarandamas

Tai nereikia, kad žmogus turėtų būti pernelyg griežtas,
rimtas ir santūrus, o veikiau reikia vengti pašaipų,
.sarkazmo, pašaipų ir nelogiškų bei nepagrįstų kalbų
Vis dar prisimenu nuostabų mokymą, kurį gavau iš
didžiųjų. Kai mes plepėdavome ir šnekučiuodavomės, jie
:mums sakydavo

Grįžkite į savo vidines tvirtoves ir nežudykite savęs,,
šaltakraujiškai, kad neprarastumėte dvasinio suvokimo ir
“.jūsų ramybė negrįžtamai ištrūktų iš jūsų

Mums nebuvo lengva suprasti anuomet, bet dabar
suprantu taikos kelią, kurio mus mokė
Taikos indėliai

Jei asmuo ir toliau rašo čekius neįnešdamas pinigų į savo
.banko sąskaitą, jo pinigai baigsis, o likutis ištuštės
Panašiai, jei žmogus reguliariai neįneša ramybės į savo
gyvenimo sąskaitą, jo jėgų, ramybės ir laimės atsargos
išseks ir galiausiai išnyks, o tai sukels emocinį, protinį, fizinį
ir dvasinį bankrotą. Meditacija apie Dievą ir Jo palaiminto
buvimo patyrimas papildo mūsų vidinę jėgą ir visus būtinus
.gyvybinius elementus

Užuot gyvenę tik dabartimi, stengiamės gyventi praeitimi ir ateitimi vienu metu, o tai užkrauna didelę našta protui, jį išsekina ir riboja jo gebėjimą efektyviai susidoroti su problemomis. Štai kodėl turime palengvinti savo psichinę našta. Praeitis praėjo amžiams, tad kam ją nešiotis savo ?mintyse

Tegul protas susidoroja su savo našta po vieną, o ne su visomis iš karto. Gulbė suėda tik kietąją skysčio dalį, kurią ji semia snapu; panašiai ir mes turėtume savo mintyse išsaugoti tik pamokas, išmoktas iš praeities, ir pamiršti .nereikalingas detales

Tai labai palengvins protą. Šiuolaikinio žmogaus malonumas slypi tame, kad jis gali padauginti tai, ką turi, ir .įgyti daugiau, nepaisant kitų nepritekliaus ir kančių Bet argi ne geriau žmogui gyventi paprastai, be perteklinės prabangos ir su mažiau entuziazmo bei nerimo? Nėra malonu beprotiškai skubėti iki tokio lygio, kad .nebesidžiaugi tuo, ką turi

Ateis diena, kai žmonės pabus iš dvasinio miego ir pradės pakilti virš savo poreikio materialiniams turtams. Ateis diena, kai jie atras, kad paprastesnis gyvenimas atneša .didesnį saugumą, ramybę ir tylą

Užkariauti žmonių širdis meilės galia yra didžiausia .pergalė, kurią žmogus gali pasiekti gyvenime

Tai buvo didžiausi didžių žmonių, gyvenusių ir mirusių dėl kitų, pasiekimai. Tie, kurie turi didžiulę materialinę galią ir gyvena tik sau, greitai paskęsta užmarštyje. Tačiau tie, .kurie gyvena dėl kitų, amžinai lieka prisimenami

Pranašai savo žemiškosios kelionės metu neturėjo auksinių sostų, bet jie sėdi meilės soste milijonų žmonių .širdyse. Tai geriausias sostas, kokį tik gali užimti žmogus

Žmogus ateina į šį pasaulį verkdamas, o visi kiti džiaugiasi jo atvykimu. Jis turi dirbti ir tarnauti per jam skirtą

gyvenimą, kad atėjus laikui palikti šį pasaulį, jis išeitų
.šypsodamasis, o pasaulis jo gedėtų
Dievas sukūrė šį pasaulį, kad žmonija galėtų panaudoti
savo intelektą dvasinėms žinioms įgyti ir suprasti, kad
dieviškoji Mintis yra galinga jėga, ir ši jėga turėtų būti
.nukreipta teisinga linkme, kad būtų naudinga sau ir kitiems
Jei Dievas nebūtų mums davęs meilės, pasodinęs savo
meilę mūsų širdyse, mes niekada nebūtume galėję pažinti
.žmogiškos meilės

Kadangi Dievas yra toks dosnus ir mylintis mus, jis
turėtų būti mūsų ketinimas ir mūsų ieškojimų tikslas. Jis
nenori savęs mums primesti, bet jokios laimės neįmanoma
.pasiekti negalvojant apie Jį ir neužmezgant ryšio su Juo
Paslaptingas kūno ir proto veikimo būdas, skiriantis mus
nuo visų kitų būtybių, ir visi kiti gyvenimo stebuklai bei
stebuklai turėtų būti pakankama paskata mus to ieškoti ir
atrasti. Tie, kurie nuoširdžiai ir rimtai stengiasi, pasieks savo
.tikslą

Kai pirmą kartą ėmiausi šio kelio, mano gyvenimas iš
pradžią buvo chaotiškas ir netvarkingas, bet dėl pakartotinių
bandymų ir atkaklių pastangų debesis ėmė sklaidytis ir
viskas tapo stebėtinai aišku. Viskas, kas man nutiko, buvo
neginčijamas Dievo egzistavimo ir galimybės bendrauti su
.Juo bei Jį pažinti šiame gyvenime įrodymas

O, kokia ramybė ir tyla, kurią atranda ieškotojas,
suradęs Dievą! Pasaulis tada taps šviesus ir besišypsantis,
.viskas bus gerai ir niekas negalės įvartyti baimės širdyje
Štai kaip turime pasitikti iššūkius ir kovoti gyvenimo
mūšį su drąsa ir ryžtu, derančiu gyvenimo ir šviesos
.vaikams

Kai jaučiame, kad turime daryti per daug dalykų vienu
metu, jaučiamės labai nusivylę
:Užuot nerimavus dėl to, ką daryti, geriau pasakyti

Ši valanda yra tik mano, ir aš padarysiu viską, ką galiu,,
“.neleisdamas spaudimui manęs užvaldyti
Laikrodis negali per minutę tikėti 24 valandas, ir
panašiai jūs negalite per valandą padaryti to, kam reikia 24
.valandų

Turime dėti pakankamai pastangų, kad padarytume tai,
ką reikia padaryti dabartine akimirka, ir daryti tai ramiai bei
.be streso, o ateitis pasirūpins savimi
Mėgaukitės dabartine akimirka ir stenkitės susiderinti su
ramybės vibracijomis

Kuo daugiau tai darysite, tuo labiau jausite savyje
palaimintą galią, veikiančią jūsų labui, praturtinančią jūsų
.gyvenimą ir darančią jus laimingus

Kova su baime ir nerimu

Nerimas širdyje kyla dėl skausmo pojūčio. Taigi,
matome, kad baimė kyla iš praeities patirties. Galbūt
žmogus praeityje yra nukritęs ir susilaužęs koją, todėl bijo
.pakartoti tą pačią patirtį

Nuolatinis susitelkimas į tokius skausmingus
išbandymus paralyžiuoja valią ir nervus, o tai gali vėl baigtis
kritimu ir kojos lūžiu! Be to, kai baimė paralyžiuoja širdį,
kūno gyvybingumas sumažėja iki žemiausio lygio, todėl ligų
.mikrobai gali įsiveržti į kūną ir padaryti žalos
Vargu ar yra žmogus, kuris nebijotų ligos. Baimė žmogui
buvo duota kaip atsargumo priemonė, padedanti išvengti
skausmo, ir jos tikslas nebuvo jį sustiprinti ir nuolat apie jį
.galvoti

Nuolatinis susirūpinimas baime trukdo mums išvengti
sunkumų ir išspręsti problemas, su kuriomis susiduriame.
Pamatuota baimė remiasi išmintimi, kaip ir manymas, kad
tam tikras maistas yra nesveikas, nors norisi jį valgyti. Baimė
susirgti įkūnija ligą. Žmonės susirgs patys vien pagalvoję
apie ją. Jei nuolat bijote peršalti, būsite labiau linkę į ligą, kad
.ir ką darytumėte, kad jos išvengtumėte

Neleiskite baimei paralyžiuoti jūsų valios ir nervų. Kai
nerimas jus užvaldo prieš jūsų valią, jūs padedate susikurti
būtent tą patirtį, kurios bijote. Taip pat neprotinga per daug
laiko leisti su žmonėmis, kurie nuolat kalba apie savo ligas ir
silpnybes. Susitelkimas į šiuos dalykus gali pasėti baimės
.sėklas jūsų mintyse

Tie, kurie bijo susirgti plaučių tuberkulioze, vėžiu ar
širdies ligomis, turėtų išvyti šią baimę iš savo minčių, kad ji
.nesukeltų jiems nepageidaujamų ligų
Ligoniams ir pagyvenusiems žmonėms reikia kuo labiau
malonios ir priimtinos aplinkos, tarp stiprių ir teigiamų
žmonių, kad jie būtų padrąsinti ir pakeltų savo dvasią
.teigiamomis mintimis ir jausmais

Mintys turi didelę galią. Ligoninės darbuotojai retai
suserga dėl pasitikėjimo savimi; iš tiesų, stiprios mintys
.atnaujina jų energiją ir suteikia nuolatinio gyvybingumo
Ilgesio daina

Su dideliu ilgesiu, keliu tau savo širdies dainas
Pateikiu prieš tave visus savo dvasinius lobius
Aš tau surinkau neapsakomos meilės ir nepalaužiamos
ištikimybės medų

Mano sąžinės ląstelėse; viskas, kas mano, yra ir tavo
Viešpatie, aš buvau ištroškęs tuščių vilčių ir bergždžių
norų dykumoje

Ir dabar aš gėriau ir numalšinau troškulį iš tavo meilės ir
ramybės versmių

Nebejaučiu jokio žemiškų troškimų troškimo
Jaučiu tavo palaimintus, kvapnius vėjelius, tekančius link
.manęs, ir aš atsigaivinu

Ir mano laimės žvakės šviečia tavo džiaugsmo švytėjimu

Beveik numiriau nuo troškulio ir išsekimo

Tarp apgaulingų žemiškų oazių miražų

Ir dabar aš paniręs į tavo palaimintos dvasios laimingas

bangas

Noriu paskęsti tavo šventoje jūroje ir amžinai gyventi

!tavyje

Gėlių kalba

Dievas yra didžiausias menininkas

Jo absoliutus grožis atspindi gėlių grožyje

Kaip nuostabu galvoti apie jį kaskart, kai matome gėles

!ir rožes

Dievas yra nematomas

Tačiau jis kalba su mumis

Per gėles

Ir tūkstančiai kitų mielų ir žavių būtybių

Ir pripildo mus savo dangišku aromatu

Jis kasdien patvirtina mums savo egzistavimą per savo

kūrinius

Gėlės buvo sukurtos tam tikslui

Ji tarnauja visiems savo grožiu, nuolankia tarnyba

Mes kalbėjome apie Dievo stebuklus daugiau nei apie ką

nors kita

Kiekviena gėlė pasakoja savo žavingą dieviškojo buvimo

istoriją

Gėlės buvo naudojamos šimtmečius

Ne tik papuošimui, bet ir Dievo kvapui bei grožiui

atskleisti

Dievo buvimą galime pajusti per gėles ir rožes

Nes kiekviena gėlė yra dieviška struktūra, per kurią mes

suvokiame Dievo apraišką

Gražuolė, kuri myli grožį

Pažvelkite į lauko lelijas, o ne į Saliamoną visoje jo}

{šlovėje

Jis buvo apsirengęs kaip vienas iš jų

Nerimas: jo prigimtis ir kaip su juo susidoroti

Rūpesčiai yra beverčiai, jie tik apkrauna mūsų širdis dar

.didesniu nerimu

Kai išeinate arba baigiate darbo dieną, pamirškite apie

.tai. Nesineškite to savo galvoje ir neneškite namo

Nerimas suformuoja storą tamsių, niūrių debesų sluoksnį aplink protą, priversdamas žmogų suklypti, nes jo kelias nėra aiškus ir lengvas. Turime išmokti vis labiau pasikliauti Dievu.

Tai pats savaime yra mokslas ir nuolatinis dieviškas dėsnis, kuris nekeičia ir nekeičia. Kas daro, ką gali, ir tuo pačiu metu ieško dieviškos pagalbos, tam bus pašalintos kliūtys, sumažės sunkumų intensyvumas, ir Dievas atvers jiems duris. {Kas pasitiki Dievu, tam Jis bus pakankamai.} {Paveskite savo rūpesčius Viešpačiui, ir Jis juos sutvarkys.}

Žinokite – tegul Dievas praturtina jūsų žinias – kad visada yra išeitis iš gyvenimo sunkumų ir rūpesčių. Jei šiek tiek stabtelėsime ir apmąstysime, atidžiai pagalvosime apie nerimo priežasties pašalinimą, užuot ją aptarę, Dievas atvers mums duris ir ves mus keliais, kurių niekada .neįsivaizdavome

Daugelis žmonių ateina pas mane pasikalbėti apie savo rūpesčius, todėl prašau jų nusiraminti ir susimąstyti, ieškant dieviškos pagalbos ir negalvoti apie kitus būdus išspręsti savo problemas, kol nepasijus ramūs ir neįgis dvasinės .ramybės

Kai protas ramus, sielą apima dieviška ramybė, o tikėjimas sustiprėja, problemų sprendimai atsiras tarsi saulė, .patekanti iš už kalnų

Problemų ignoravimas negarantuoja jų atsikratymo, o nerimas dėl jų neduoda teigiamų rezultatų

Medituokite, kol pasijusite ramūs, tada pagalvokite apie savo problemą ir karštai melskite Dievą pagalbos. Susitelkite į problemą ir rasite sprendimą be nerimo ar didelių .pastangų

Į nuoširdžią ir išširdžią maldą Dievas visada atsakys. Tačiau jei malda nėra sakoma su užsidegimu ir nuoširdumu, .akivaizdu, kad į ją nebus atsakyta Kiekvienas supranta, kad kažkuriuo metu vienas iš jų .norų išsipildė maldos dėka

Kai noras virsta ilgesiu, jis paliečia Dievo širdį ir Jis
suteikia tai, ko trokštama
Kai Dievas ko nors nori, visa gamta į Jo valią atsiliepia
Dievas atsiliepia, kai atsigrežiame į Jį visa širdimi, su
giliu tikėjimu ir nepajudinamu ryžtu
Kartais Jis reaguoja įdėdamas į galvą tam tikrą idėją,
.kuri padės išpildyti tavo troškimą ar patenkinti tavo poreikį
Toks žmogus tarnauja kaip priemonė Dievo rankose
norimam rezultatui pasiekti
Žmonės nežino, kaip veikia ši galinga jėga
Jis veikia itin tiksliais skaičiavimais, nepalikdamas vietos
.“„jei“ ar „jei ne
.“Štai ką reiškia „tikėjimas nematomais dalykais
Ir jis pasirūpins juo iš ten, kur jis nesitiki
Iš sielos giesmių
Medžiai atsidūsta
Ir vėjo linksmybės
Ir saulė šypsosi
Ir upė teka toliau
Ir dangūs kyla aukščiau
rausvai raudonos dėmės
Ir žemė keičia savo juodą apsiaustą
Žvaigždėmis nusagstyti deimantai
Dėvėti dienos metu
Akinančiai auksinis kostiumas
Gamta puošiasi ir puošiasi
Linksmose iš eilės einančių sezonų spalvose
Ir čiurlenantis upelis
Niekada nebandei kalbėtis
Su balsais, prisodrintais mikčiojimo
Apie paslėptą mintį
Ir sklindantis iš sielos gelmių
Ir paukščiai gieda
Ir ji bando prisipažinti
Su nežinomais dalykais

Jos viduje kunkuliuoja
Bet žmogus
Geba kalbėti ir paaiškinti
Aiškiai ir aiškiai
Apie tai, ko nepavyko padaryti visiems
Kalbant apie jo atskleidimą
Apie Visatos Valdovą
Esama visur
Informuotumo didinimas

Mūsų vidinę psichologinę aplinką formuoja mūsų sąveika
su išorine aplinka nuo pat ankstyviausių gyvenimo etapų
Ši vidinė aplinka ir intelektualiniai įpročiai, kartu su
praeities gyvenimų suformuotais troškimais ir polinkiais,
.dažnai automatiškai lemia mūsų veiksmus ir elgesį
Kalbant apie intelektualinį atsinaujinimą, arba sąmonės
pakilimą nuo kūno į dvasią ir dvasinės tiesas, gyvenimo
pradžioje siela mėgaujasi savęs demonstravimu ir savo
.troškimų reikšme per kūną, todėl tampa kūno kaline
Turime lavinti save gyventi aukštesniame nei fizinis
lygmuo. Protinis vystymasis yra glaudžiai susijęs su fiziniu
arba materialiniu augimu. Todėl, remiantis natūralia
evoliucija, siela pereina kelis etapus, kad pasiektų dvasinio
sąmoningumo lygį, o tai paaiškina, kodėl pirmiausia
.pasiekama materialinė sėkmė, o po to – psichinė
Protiniai pasiekimai neabejotinai naudingi, nes per juos
.išmokstame fizinius poreikius paversti dvasiniu saugumu
pavojingas posūkis
Šiandieninio pasaulio problemas sukūrė ne Dievas, o
daugelio metų ydingo mąstymo ir klaidingų žmonijos
.veiksmų rezultatas. Ką žmonės sėja, tą ir pajaus
Žmogus pasiekė pavojingą lūžio tašką ir stovi kryžkelėje.
Jis gali arba susinaikinti save savo išrastais karo būdais, arba
pasirinkti aukštesnį gyvenimo būdą ir įsileisti Dievą į savo
gyvenimą, vadovaudamasis pranašų ir išminčių

propaguojamomis moralinėmis, etinėmis ir dvasinėmis
.vertybėmis. Pasirinkimas yra mūsų
Atėjo laikas žmonijai apibrėžti savo poziciją ir nuspręsti,
kuriuo keliu ji turi eiti: arba chaoso ir sunaikinimo link, ar
aukštesnių visuotinių idealų, kurių reikalauja dangiškosios
religijos, kad apsaugotų sielas ir pasaulį nuo kančių ir
.nelaimių
Jei žmogus atlieka savo vaidmenį taip, kaip turėtų, ir yra
įkvėptas gėrio, meilės ir dorybingos moralės dėsnių, tai
.niūrumas tikrai išnyks ir tamsa išsisklaidys
Nėra jokios logikos ar pateisinimo tragiškiems įvykiams,
kuriuos liudija pasaulis, kaip ir beprasmiui smurtui,
vykstančiam kiekvienoje šalyje. Viso to priežastis yra ta, kad
.žmonija nuklydo nuo savo Kūrėjo ir prarado tikrąjį ryšį su Juo
Žmonės nemato jokio loginio pateisinimo, kodėl neišlieja
savo kartėlių neigiamų jausmų ir pykčio ant kitų, ir mano,
kad vienintelis būdas išspręsti problemas yra ginklai ir
.gyvybių atėmimas
Bet Dievas, Jo pranašai ir Jo didieji vyrai nori, kad
žmonės gyventų darnoje vienas su kitu ir bendradarbiautų
teisume bei pamaldume

Jūsų tikrasis „aš“ turi kosmines šaknis. Šios šaknys
semiasi stiprybės iš kosminio šaltinio – Dievo, visos
egzistuojančios galios šaltinio. Ribotas, mažesnis „aš“, arba
„ego“, yra tik maža dalelė to, ką galima išgauti iš vidaus ir
.pasireikšti realybėje
Jūsų esminis „aš“ slypi begalinis potencialas, laukiantis,
.kol bus aktyvuotas, panaudotas ir iš jo bus gauta nauda
Visi didieji mokytojai teigia, kad kūne slypi nemirtinga
siela – Dievo šviesos kibirkštis, užpildanti egzistenciją ir
.palaikanti visą kūriniją

Ar žinote, kaip žmonės leidžia savo gyvenimą?
Nedaugelis iš mūsų žino, kaip teisingai gyventi ir kaip galime

gauti naudos iš gyvenimo, jei investuojame jį išmintingai ir
.taupiai

Visų pirma, turime nepamiršti savo laiko. Laikas bėga ir
slenka mums net nesuvokiant, todėl dažnai nesugebame
.įvertinti Dievo mums duoto laiko vertės

Kiek laiko švaistoma veltui! Ir kiek mažai kas sustoja
apmąstyti ir apsisvarstyti, ką gyvenimas gali mums pasiūlyti?
Dauguma žmonių visiškai giliai negalvoja; jie praleidžia savo
gyvenimą valgydami, miegodami ir mėgaudamiesi
pramogomis, o paskui palieka šį pasaulį beveik nieko gero
.neturėdami

Labai svarbu atskirti poreikius nuo norų. Tikrųjų poreikių
yra labai mažai, o norų – nesuskaičiuojama. Norėdami rasti
laisvę ir vidinę ramybę, turime spręsti savo poreikius ir
nustoti vyti begalinius troškimus bei trumpalaikę žemišką
laimę, panašią į dykumos mirazą, kuris nei maitina
.ištroškusį, nei numalšina ištroškusį

Kuo labiau žmogus pasikliauja išorinėmis aplinkybėmis,
kad pasiektų laimę, tuo toliau jis nutolsta nuo jos patyrimo.

Prabangos troškimo puoselėjimas yra patikimas kelias į
.didėjantį nelaimingumą ir vergiją turtams

Turime sumažinti savo poreikius ir skirti laiką tikrosios
laimės ar dvasinės palaimos paieškoms

Siela niekada nesikeičia; tai amžina esmė, paslėpta už
ribotos žmogaus sąmonės šydo, knibždančio visokiausių
.skausmų, nesėkmių ir mirčių

Turime pakelti iliuzinį nepastovumo ir pokyčių šydą ir
pailsėti savo amžinoje prigimtyje. Turime pastatyti savo
sąmonę ant tvirtumo ir vidinės ramybės uolos, kuri yra
dieviškosios ramybės sostas, pranokstantis supratimą, ir
tada pajusime saldų palaimos šaltinį, trykštantį iš
.palaimintųjų Dvasios šaltinių dieną ir naktį

Laimę galima pasiekti savikontrolės, paprastų gyvenimo
įpročių ir rafinuoto mąstymo būdu bei taupiai naudojantis
pinigais, net jei uždirbame daugiau nei reikia pagrindiniams

poreikiams patenkinti. Taip pat turėtume ištiesti pagalbos
.ranką kitiems ir padėti jiems padėti sau patiems
Yra nerašytas įstatymas, teigiantis, kad kas padeda
kitiems pasiekti gerovę ir laimę, tas sulauks pagalbos iš
netikėtų šaltinių, o jų pačių gerovė ir laimė augs. Tai yra
nuolatinis ir nekintantis įstatymas, ir palaiminti tie, kurie
pagal jį gyvena, nes jie bus tarp laimingųjų. Argi ne geriau
?gyventi paprastai ir būti turtingam dvasia
Šviesa po šviesos Dievas veda prie savo šviesos, ką}

{nori

{Ir šviesa šviečia tamsoje}

Už kiekvienos mažos elektros lempos šviesos teka stipri
srovė, o po kiekviena maža banga slypi didžiulis
.vandenynas, tapęs daugybe bangų
Tai taip pat taikoma žmonėms. Dievas sukūrė juos ir
suteikė jiems laisvą valią bei pasirinkimą. Tačiau žmonės
.pamiršta šaltinį ir galias, kurias Dievas jiems suteikė
Šiame pasaulyje egzistuojančioms galimybėms nėra
ribų, nei pažangai, kurią žmogus gali pasiekti, nei
.horizontams, kuriuos jis gali pasiekti

Kai pradedame suprasti žmogų kaip visumą ir jo būtį,
suprantame, kad jis nėra fizinė būtybė
Jame slypi daug jėgų, kurių potencialą jis įvairiu mastu
naudoja, kad prisitaikytų prie šio pasaulio sąlygų. Ir šių jėgų
potencialas yra neišmatuojamai didesnis, nei suvokia
.vidutinis žmogus

Šaltiniai ir gurkšniai: šventos meilės oazė

Aš semsiuosi gyvybingumo

Iš auksinės saulės šviesos fontano

Gurkštelėsiu ramybę

Iš mėnulio apšviestų sidabrinių naktų versmių

Aš gersiu tavo stiprybę

Iš galingo vėjo taurės

Gersiu tavo sąmonę su džiaugsmu ir malonumu
Iš mano subtilių, gilių minčių taurių
Tavo palaimintoje šviesoje
Aš amžinai būsiu budrus
Žvelgdamas į tavo palaimintą ir visa egzistuojantį veidą
Budriomis akimis per ilgus amžinybės amžius
Ieškojau Dievo meilės
Nederlingoje žmogaus emocijų dirvoje
Kol galiausiai radau
Šventos meilės oazėje
Kurio šaltinis niekada neišsenka
Viešpatie, padėk man atsiimti savo dangiškąjį palikimą
Ir kad galėčiau gyventi nemirtingųjų gyvenimą
!O Mylintis ir Šventasis
Net jei mano nežinojimo tamsa tokia pat sena kaip pats
laikas

Leiskite man suvokti, tačiau
Kad su tavo šviesos aušra
Tamsa išnyks akimirksniu
Lyg niekada nebūtų nutikę
Pyktis ir jo poveikis sveikatai
Nors eilinis žmogus sąmoningai neprisimena savo sielos
išgyvenimų, jis yra kosminės visumos dalis ir kartkartėmis
turi įkrauti savo gyvenimą gaivinančiomis gyvenimo
srovėmis, sklindančiomis iš Vienintelio, gyvenimo, meilės ir
.tiesos šaltinio, kuris nesikeičia ir nesidalija
Kai ieškotojas gerbia Tiesos principą mintimis, žodžiais ir
darbais, jis susijungia su kūrinija ir Kūrėju. Kiekvienas,
sutinkantis šį dvasiškai išsivysčiusį individą, yra dvasiškai
praturtinamas jo harmoningų dvasinių vibracijų, nors šio
.praturtėjimo laipsnis skiriasi
Tas mokinytis yra laisvas nuo skausmingų dvilypumų ir
prieštaringų reliatyvizmų ir galiausiai yra tinkamas įžengti į
.galutinį prieglobstį: absoliučią tiesą

Pykčio nebuvimas yra greičiausias kelias į vidinę ramybę. Pyktis kyla iš troškimų išsipildymo, o tas, kuris .neturi troškimų, yra laisvas nuo pykčio
Tas, kuris nieko iš kitų nesitiki ir kreipiasi į Dievą, kad pasiektų savo tikslus ir išpildytų savo troškimus, nejaus apmaudo ar kartėlio savo artimui ir neįskaudins jų jausmų (Šypsena broliui yra labdara) ir (Pirmiausia eik ir susitaisyk .su savo broliu)

Išmintingas žmogus patenkintas savo tvirtu žinojimu, kad Dievas yra visų pasaulių valdytojas ir administratorius, ir jis nemano, kad viskas vyksta atsitiktinai, todėl jis yra laisvas .nuo pykčio, įsisenėjusios neapykantos ir priešiško jausmų
Šis pasaulis yra reliatyvumo pasaulis, ir išminčiai suderinami su dieviškąja valia ir pritaiko savo veiksmus prie aplinkybių. Kartais jie gali parodyti drąsų ar net smurtinį nepasitenkinimą, jei tai atgraso piktadarius nuo nekaltų žmonių skriaudimo. Tačiau išminčiai nepuoselėja neapykantos jokiam žmogui, kad ir koks didelis būtų jų .nežinojimas ar kiek daug būtų jų nusižengimų
Savo pažįstantis žmogus gali ilgam ar trumpam įniršti, .bet netrukus grįžta į įprastą ramybę ir ramybę
Paprasto žmogaus pykčio neįmanoma numalšinti valios pastangomis ir iš karto, tačiau tyra žmogaus, laisvo nuo .žemiškų troškimų, širdis nejaučia pykčio ir jo nerodo
Pyktis yra labiausiai paplitęs žmonių trūkumas, kuris .sutrikdo taiką šeimose ir tarp tautų
Tie, kurie linkę į pykčio protrūkius, yra nemėgstami savo šeimų, o šie nuolatiniai įniršio priepuoliai neigiamai veikia žmonių sveikatą ir dažnai veda prie smurto. Kai žmonės akiai pasiduoda pykčiui, nemaža dalis jų padaro nusikaltimus, .patenka į kalėjimą arba yra nuteisiami mirties bausme
Vadovaujantis savisaugos principu, visi žmonės turi išmokti būti apdairūs, atsižvelgti į pasekmes ir kontroliuoti .savo pyktį

Tie, kurie tramdo savo pyktį ir atleidžia žmonėms – ir
Dievas myli tuos, kurie daro gera
Psichinės pusiausvyros pasiekimas
Gyvenimo reliatyvumą (gimimą, mirtį, malonumą ir]
skausmą) įveikia tie, kurie į šį pasaulį žvelgia subalansuotu
protu. Iš tiesų, visa tai yra įsišaknijusi tobulai subalansuotoje
Bhagavad-Gita 4:9 [.dieviškoje dvasioje
Interpretacija ir komentarai
Psichinę pusiausvyrą galima pasiekti atliekant dvasinius
pratimus, kurie padeda nukreipti protą į vidų, kur jogas
patiria subalansuotą nekintančio džiaugsmo būseną. Kai jie
sugeba manifestuoti šią vidinę būseną budrumo valandomis,
.jie tampa tyri ir įsitvirtinę visatos dvasioje
Išminčiai sako, kad paprastas žmogus yra ydingas dėl
savo jutiminės sąveikos su egzistencijos dualybėmis ir
reliatyvumu, tokiais kaip skausmas ir malonumas, karštis ir
šaltis, gyvenimas ir mirtis. Tik tie, kurie gali savanoriškai
atskirti savo sąmonę nuo žemiškų pojūčių, yra iš tiesų laisvi
nuo nerimą keliančių pojūčių dualybių ir yra tie, kurie randa
.ramybę dieviškoje dvasioje, patirdami amžiną ramybę
Jogai, patiriantys šventą palaimą vidinės, sąmoningos ir
didingos sąmonės būsenose, yra tyri ir bendrystėje su
.kosmine dvasia
Nedisciplinuotas žmogus stebi judančius šio pasaulio
vaizdus ir plaukioja džiaugsmo ir liūdesio, nevilties, pykčio,
apatijos bangomis savo sąmonės jūroje, nematydamas sielos
.mėnulio, atspindinčio toje jūroje
Kai audringos sąmonės bangos nurimsta, išminčius
ramiame vidiniame vandenyne mato šventojo mėnulio
.atvaizdą be iškraipymų
Neigiamas mąstymas yra priešas
Kai reikia ką nors įveikti, reikia suprasti, kodėl reikia tai
įveikti. Privaloma ne tik atsisakyti ir atsiriboti nuo kažko, bet
ir nebegalvoti apie tai, išvartyti jį iš savo minčių. Neigiamas
.mąstymas yra didžiulis priešas, kurį reikia įveikti

Jei nukreipsite savo dėmesį nuo juslinio suvokimo į
dvasinį, pasieksite pergalę ir atnešite sau laimę. Pasiekimai
.slypi prote
Nereikėtų tapti pertekliaus auka. Mėgaukis dalykais, bet
neleisk jiems tavęs pavergti. Būk laisvas. Būk malonus,
draugiškas, linksmas ir džiaugsmingas, ir būk savo paties
.šeimininkas bet kokiomis aplinkybėmis
Daryti tai, kas žmogui patinka, nėra laisvė, o
.piktnaudžiavimas laisve
Laisvė ateina iš savęs suvereniteto, tai yra
savikontrolės, dėsnių laikymosi
Tikroji laisvė reiškia viską daryti pagal išmintį
Laisvė yra menka ir paviršutiniška be atitikimo Dievui ir
Jo įstatymams
Daugelio žmonių gyvenimus lemia troškimai, aistros,
temperamentas, įpročiai, aplinkos ir socialinė įtaka
Kai fiziniai įpročiai pradeda valdyti protą, kūnui tampa
sunku paklusti valios įsakymams. Geras įprotis yra
didžiausias draugas, o blogas – užmaskuotas priešas. Todėl
reikėtų saugotis įpročio ar veiksmo kartojimo, nes kartojimas
paverčia veiksmą įpročiu, kol žmogus to nesuvokia, ir įprotis
tampa antrąja prigimtimi. Tačiau tai galima pakeisti
.nuosekliais gerais darbais ir pozityviu, kūrybišku mąstymu
Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių
Tu esi visų gerų dalykų šaltinis ir visų galių kilmė
Viešpatie, palaimink mus, kad galėtume parodyti Tavo
palaiminimus
Mūsų sveikatai
Mūsų intelektualiniuose siekiuose
Ir mūsų dvasiniuose siekiuose
Tu esi spindesys žvaigždėse
Energija atomuose
Ir savęs gelmių suvokimas
Padėkite mums pasikrauti energijos
Tavo aukščiausia galia

Su savo begaline išmintimi
Ir su savo beribiu autentiškumu
Leisk mums pripažinti, kad esi sveikatos šaltinis
ir gyvenimo aplinka
Ir viso supratimo šaltinis
Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių
Nuo skausmo ir kančios
Tegul tavo išminties srautas nuplauna
Visos mūsų gyvenimo griuvėsiai ir nuolaužos
Nuplėškite šydus, kurie slepia nuo mūsų tavo veidą
Leisk mums pamatyti tave labai ryškioje šviesoje
Mūsų būties horizonte yra nesuskaičiuojama daugybė

saulių

Leisk mums pajusti tavo buvimą kaip nuolat
atsinaujinančią jėgą
Įkvėpkite mūsų mąstymą
Ir maitink mūsų sielas
Ir tai palaiko mūsų kūnus
Niekas, tik tu, negali mus patenkinti ir išpildyti mūsų

vilčių

Prašome jūsų patarimo visame kame, ką darome
Ir jei turime klaidingų idėjų
Leisk mums išgirsti tavo palaimintą šnabždesį, kuris mus
sugrąžina

Į teisingą kelią
Palaimink mūsų gyvenimus savo kūrybinėmis galiomis
Ir tavo amžina laimė
O Dosniausias iš Dosniausių
Ir visų davinių šaltinis

Tie, kurie nori pasiekti dvasinių įžvalgų, turi stengtis
pasiekti šias būsenas ne dėl savanaudiškos naudos, o
.norėdami įkvėpti kitus savo gyvenimo pavyzdžiu
Tie, kurie atlieka savo pareigas taip, kad padėtų jiems
gyventi subalansuotai, elgiasi kaip palaimintos ir atviros

durys, pro kurias pasiklydę ir nusivylę žmonės įeina ir
.pasiekia ramybės, laimės ir sėkmės horizontus

Šie žmonės yra harmonijoje su savo aukštesniąja
prigimtimi ir dirba ne tam, kad patenkintų savo užgaidas, o
tam, kad įvykdytų tiesos, vystymosi ir paklusnumo
.dieviškajai valiai reikalavimus

Jie yra tikri asketai, net jei gyvena rūmuose ir valdo
milijonus, nes atsisako asmeninių ambicijų vardan Dievo ir
.pagalbos kitiems

Žmogus turi dirbti ir daryti viską, kad įveiktų gyvenimo
išbandymus ir įveiktų gyvenimo sunkumus, nesvarbu, ar tai
būtų miškų gilumoje, ar šiuolaikinės civilizacijos džunglių
.viduryje

Miškai yra plėšrūnų namai, o civilizacijos džunglėse
.knibžda baimės pabaisų

Pagundos ir nepaliojami troškimai, ir žmogus turi
apsisaugoti nuo visų materialinių ir moralinių plėšrūnų, kad
galėtų žengti oraus gyvenimo keliais, kupiniais laisvės,
.džiaugsmo ir išsivadavimo iš baimės

Kai žmogus savyje atranda ilgalaikės dvasinės laimės
karalystę, jis ją ras visur – tiek ramybės gelmėse, tiek veiklos
triukšme – ir girdės dieviškąjį balsą, šnabždantį jam tiek
.kontempliacijos oloje, tiek darbo laukuose

Filosofo ir jūreivio istorija

Pasakojama, kad filosofas, gerai išmanantis filosofiją ir
logiką, ketino persikelti iš vieno upės kranto į kitą, todėl
pasikvietė valtinį, kuris turėjo nedidelę valtį, kuria
.plukdydavo žmones per upę

Filosofas įlipo į valtį, o jūreivis irklavo ją, priešindamasis
stipriai srovei. Po trumpo atstumo filosofas paklausė jūreivio:
„Jūreive, ar išmokote mintinai pirmąją „Filosofijos principų“

“?dalį

.Jūreivis atsakė: Ne, pone, aš to neįsiminau

Tada filosofas jam tarė: „Apgailestauju turėdamas
pranešti, kad iššvaistėte 25 procentus savo gyvenimo be
„jokios reikšmingos naudos
Jūreivis nurijo įžeidimą ir toliau irklavo. Kai jie pasiekė
:upės vidurį, filosofas vėl atvėrė savo geliantį burną ir tarė
Ei, neklaužada: Ar išmokai mintinai antrąją „Filosofijos
?principų“ dalį

Jūreivis atsakė: Pone, aš nieko nežinau apie šią knygą
„Filosofijos principai

Tada filosofas vėl pareiškė: „Kaip gaila! Apgailestauju,
kad turiu jums pranešti, jog 50 % savo gyvenimo iššvaistėte
veltui.“ Jūreivis įsižeidė dėl tokio grubumo, bet nieko nesakė
ir toliau irklavo įvairiais būdais, keikdamas valandą, kurią
sutiko šį smalsų filosofą. Kai valtis pasiekė tris ketvirtadalius
:upės, filosofas uždavė trečią klausimą
Ei, neklaužada: Ar išmokai mintinai trečiąją „Filosofijos
?principų“ dalį

Vargšas jūreivis atsakė su blėstančia kantrybe: „Pone,
„sakiau jums, kad nieko neišmanau apie filosofiją
Čia filosofas nusišypsojo (susirūpinimo ir paguodos
kupina šypsena) ir tarė: „Deja, tam iššvaistėte 75 % savo
„gyvenimo, ir tai yra nepakeičiamas praradimas
Jūreivis neatsakė į šį komentarą, bet paspartino
irklavimą, tikėdamasis pasiekti priešingą krantą ir atsikratyti
to dvokiančio, lipnaus daikto. Staiga dangų sužvilgėjo žaibai,
prasidėjo griaustinis, ir pliaupė smarki liūtis – galingos
tropinės liūtys, sukeldamos smarkią audrą, kuri blaškė valtį į
.visas puses

Tada atėjo jūreivio eilė užduoti filosofui klausimą, todėl
:jis jam tarė

Mielas filosofe, nuo tada, kai pradėjome šią kelionę, jūs
mane užvertėte klausimų lavina, vieną po kito. Ar galiu
?užduoti jums tik vieną klausimą
:Filosofas atsakė: Taip, galite. Jūreivis tarė

O, gerbiamas filosofe, gerai išmanančiam filosofiją ir
?mintinai mokantįs jos knygas, ar mokate plaukti
Filosofas drebančiu balsu atsakė: Ne, pone, aš nemoku
.plaukti

Jūreivis nusišypsojo ir tarė jam: „Taigi, rizika tenka tau, o
visa kita – mūsų gyvenimams, ir man skaudu tau sakyti, kad
po kelių akimirų tavo gyvenimas bus šimtu procentų
“!istorija

Tuo metu į valtį trenkėsi didžiulė banga ir apvertė ją
aukštyr kojomis, numesdama to meto filosofą į upės dugną,
o mūsų draugas jūreivis, pasitelkęs stiprias rankas ir
ilgametę plaukimo patirtį, užtikrintai ir ramiai priešinosi
.bangai, kol saugiai pasiekė kitą krantą

Kaip auksas, palaidotas po purvu
Nuo pat sukūrimo gėrio jėgos kovojo su blogio jėgomis.
Turime prisiminti, kad pavydas, pyktis, godumas ir panašiai
nėra mūsų pačių sukurti, bet buvo mums duoti nuo pat
pradžią. Būtent iš šių blogybių kančios bunda išmintis ir
.bando rasti kelią tarp šių skausmų

Vienintelis būdas rasti išmintį yra per patirtį, nes per
asmeninę patirtį suprantame, kad blogis yra tai, kas trikdo
mūsų ramybę ir sukelia mums nerimą, kančią ir skausmą,
.todėl turime stengtis jo išvengti ir atsikratyti

Kiekvieną kartą, kai po išprovokacijos randi ramybę ir
nusprendi išlikti malonus ir ramus, ateina velnias ir sako:
„Esi šmeižiamas, tai kodėl neatsakęs ko nors bjauraus ar
“?įžeidžiančio

Neleiskite velniui nugalėti gėrio ir blogio kovoje
Šventasis Balsas mums nuolat šnabžda, bet norėdami
gauti dieviškąją pagalbą, turime atidžiai klausytis Dangaus
balso

Kiekvieną kartą, kai Šėtonas bando mus privilioti, Dievas
bando mus patraukti prie savęs. Klausimas: ko mes
?klausysime ir kam paklusime

Niekas negali mūsų kontroliuoti ar daryti mums įtakos
be mūsų sutikimo, nes mes turime Dievo mums duotą
sprendimo teisę ir pasirinkimo laisvę, tačiau šėtoniška
.apgaulė visada egzistuoja ir mes turime jai priešintis
Gėrio jėgos išsprendžia mūsų problemas, o blogio jėgos
bando sukelti komplikacijų ir problemų. Gėris reiškia
išsivadavimą iš visų savanaudiškų troškimų, kurie atstumia
.kitus savęs naudai

Dievo galia yra beribė, ir Jo didybė pranoksta visą galią.

Per savo meilę Jis stengiasi mus patraukti prie savęs ir
išvaduoti iš blogio nagų. Žmonija stovi viduryje: angelai Jo
.dešinėje, o blogio jėgos – kairėje
Kiekvieną kartą, kai žmogus padaro gerą darbą, Dievas
jį pritraukia arčiau; kiekvieną kartą, kai jis padaro blogą
darbą, Šėtonas jį pritraukia arčiau. Tačiau Šėtonas negali
išlaikyti žmogaus amžinai, nes jis sukurtas pagal Dievo
.paveikslą

Kai žmogus širdyje jaučia neapykantą, tegul jis
prisimena, kad Šėtonas bando jį sunaikinti, o kai jaučia
.meilę, tegul žino, kad Dievas jį šaukia pas save
Yra blogų ir gerų pavyzdžių. Dievas rodo savo
pavyzdžius ar modelius, kad mus patrauktų prie savęs, ir
Šėtonas taip pat rodo savo prekes tuo pačiu tikslu. Ir koks
nuostabus yra Dievo žmogus, kuris pradėjo giedoti,
:apmąstydamas tuos pavyzdžius
Gyvenimas saldus, o mirtis – sapnas, sveikata saldi, o,,
liga – sapnas, kai Tavo šventa melodija aidi mano sielos
“.gelmėse, o Dieve

Blogis ir nuodėmė nėra mūsų prigimtyje, bet yra
atkeliaujamos iš užsienio ir įskiepytos į sielą
Gerumas yra tarsi auksas, palaidotas po purvu; jis
nepraranda savo esmės, o suspindi natūraliu tyrumu, kai
purvas pašalinamas. Panašiai ir gerumas žmogaus sieloje
išlieka. Kad ir kiek sielos auksą suterštų tirštas, sukietėjęs
nežinojimo purvas, mums tereikia tą purvą nugramdyti

išminties peiliu arba nuplauti jį žinojimo vandeniui, kad
.atsiskleistų tikras aukso spindesys
Dvasinių energijų aktyvavimas
Siela turi būti pažadinta
Iš silpnumo ir trapumo sapnų
Ir siunčiant protą į išminties horizontus
Per meditaciją, mankštą ir atsipalaidavimą
Savikontrolė ir tinkama mityba
Ir nepajudinama, nepalaužiama psichologinė stiprybė
Nepripažink pralaimėjimo
Nes pripažinti tai yra didesnis pralaimėjimas
Jūs turite neribotas galias
Tos pajėgos turėtų būti aktyvuotos
!Štai ir viskas
Rimtas ir gilus mąstymas
Tai būdas išsivaduoti iš apribojimų
Ir daug problemų
Sąmonė Dievo atžvilgiu turi būti ugdoma
Ir su aukštesniais dvasiniais suvokimais
Sunkumų gali būti daug
Našta sunki
Bet žmogaus paties priešas
„Tai yra, jo mažasis „aš“ arba „ego“
Tikroji siela yra nemirtinga
Nors patirtys ir problemos yra laikinos ir kintančios
Žmogus iš esmės yra dvasia
Dvasinė esmė yra pastovi ir nekintanti
Galite išlaisvinti didžiulę energiją ir galias
Įveikiant sunkumus ir nelaimes
Ir visos kliūtys bei trukdžiai, kurie stovi tavo kelyje

Mintis yra jėga kaip elektra
psichologinės sąlygos
Tai grįžta prie mąstymo ir mąstymo būdo
Elektra yra ir naudinga, ir žalinga

?Taigi, kas žino, kaip su tuo susitvarkyti
Jis tai naudoja savo paslaugoms
Kitaip jį gali nušauti elektra
Ir taip pat pagalvojau
Jei jis nukreiptas teisinga linkme
Atneša laimę savo savininkui
Kitaip jam tai sukels bėdų
Mintis – kaip laukinis arklys
Tačiau jį sutramdyti nėra neįmanoma
Pozityvus mąstymas yra vienas iš būdų kontroliuoti savo
mintis

Sveikas mąstymas yra artimas draugas
O sergantis protas yra nuolatinis priešas
Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą
Ir ligotas protas paleidžia mirtinas strėles
Jis dvigubai atsiperka savo savininkui
Todėl ir sakoma, kad atlygis yra tokio pat pobūdžio kaip
.ir poelgis

Kol žmogus siunčia gerus ketinimus
Jo idėjos virs fakelais
Apšviesk sielos kambarius
Ir išvaryk tamsos krūvas
Tada jis jaučia gilų palengvėjimą
!Jo akys spindėjo pasitenkinimo šypsena
sutarimas su kitais
Jų susitarimas dar ne viską reiškia
Arba aukojant idealus dėl jų
Nes šis kompromiso metodas yra nepageidaujamas
Tai neatitinka tiesos
Reformatoriai ir didieji vyrai nesutarė
Su daugybe žmonių aplink juos
Tačiau jie išlaikė savo idealą
Nes jie suprato, ką daro
Tai buvo visiškai teisinga
Principas neturėtų būti pažeidžiamas

Ir nesiremiant slaptais motyvais siekiant konkreta
tikslo

.Nes tai netinka principingiems žmonėms
?Kas gali gyventi taip, kad patiktų Dievui
Nekenk kitiems, nes jiems nėra ko bijoti
Visų pirma, žmogus turi būti harmonijoje su Dievu
Tada su sąžine, o po to su žmonėmis
Bet jei šis požiūris netenkina kitų
Žmogui pakanka būti ramiam savyje
Jis jaučia vidinės ramybės jausmą, kuris daro jį
nepriklausomą nuo žmonių pritarimo
Sielos stiprybė ir troškimas
Atsigręždamas į Dievą
Tai vadinama dvasiniu magnetizmu
Ir šis magnetizmas
Siela pritraukia sau palaiminimus
ir smulkios vibracijos
Ir visos geros žmonių patirtys
Kuri jai primena gerumą ir teisumą
dvasinis magnetizmas
Tai yra galia, kuria
Traukia ir traukia žmogų prie savęs
Geri draugai
Ir esminiai bei svarbūs dalykai
Ir intuityvus dalykų supratimas
Ši galia yra išvesta
Iš Dievo patrauklios magnetinės jėgos
Taikos žvakė
Paimkite minties indą ir pripildykite jį savo ramybe
Paimk mano jausmų butelį ir pripildyk jį savo
gailestingumu
Paimk mano tuščią sielos krepšį ir pripildyk jį savo
išminties vaisiais
Įpilk savo meilės vandenų į mano sielą, kad galėčiau
.juos įpilti į ištroškusios sielos taures

Sugriauk mano ego sienas ir panardink mane į savo
.visišką buvimą
Meilės šviesos aušra šviečia pro mano širdies angas,
primindama man tavo meilės saulės šviesą
Plinta per mano gyvenimo dangų
Tavo meilės spindinti šviesa apšvietė mano sielą, ją
.apšvietė, ir tavo šviesa užpildė mano dvasios erdvę
Tu esi gyvybė, kuri palaiko mano kūną, protas, kuris
įkvepia mano mintis, ir išmintis, kuri išsklaido mano
.nežinojimą
Uždegu ploną savo meilės žvakę, kad perskaityčiau
.auksinę knygą, kuri nuo senų laikų manyje saugoma
Tavo meilė buvo ir tebėra nematoma ramybės žvakė,
.kuri išsklaido tamsą ir parodo man tavo žinutes
Tinklaraštis yra širdelių puslapiuose
Begalybės slenkstis
Po pakartotinių tavęs paieškų
Ir nuolatinis klajojimas tavo nuostabių paslapčių
miškuose
Pagaliau pasiekiau begalybės ribą
Su pasitikėjimu ir atkaklumu šaukiausi Tavo šventojo
,vardo
Ir staiga atsivėrė durys į tavo buvimą
Ten, jo centre
Ir šlovingų vizijų soste mačiau tave
Mano klausa nebuvo harmoninga
Su savo kūrybingu ir novatorišku balsu
Nekantriai laukiau tavo balso
Tada tavo ramybės magija mane apėmė
Ir su intuityviais šnabždesiais
Ji išmokė mane angelų kalbos
Ir naujas susitikimas sužlugo
Aš užvertiau jus savo klausimais ir užklausomis
:Senovės kaip pats laikas
“?Kodėl, o Dieve, nuodėmė ir kančia,,

?Kodėl tokia apgaulė ir iliuzijos
Taigi aš paėmiau tavo šventovės spindulius
Šviečiančių raidžių forma
Perteikdami man savo autentiškus ir patikimus
atsakymus

Paguodos ir paguodos davėjas
Dabar, ezoterinėje Salamio šventykloje
Mėgaujuosi tavo buvimu ramybės širdyje
Mes kalbamės nesuprantamais, tyliais žodžiais
O, nesuvokiamų paslapčių Dieve
Aš kalbėsiu su tavimi amžinai
!Su visa iškalba ir sklandumu mano širdyje
Kai tavo šviesa mirga mano sieloje
Tegul tavo šlovė apsireiškia, Viešpatie
Tegul tavo išminties šviesa išsklaido
Nežinojimas, nesantaika ir pavydas
Nuo žemės krantų amžinai
Paverskime savo silpnybes stiprybe
Ir mes susilpnėjome ryžtui
Įkraukite savo kūnus gyvybine elektra
Ir pripildyk protą ir sielą savo gydančia šviesa
Paimk mūsų ranką, kad nepaskęstume Tavo
nerūpestingumo vandenyse
Pripildyk mūsų būtį Savo meile ir išmintimi
Leiskite mums jaustis taip arti jūsų
Ir tavo gailestingumo saulė
Jis nuolat šviečia mums

Savo šnabždančių, vibruojančių minčių žiedus dedu
.Ramybės struktūroje
Jos tylus kvapas dainuoja
Ir jis gieda apie tavo šlovę
Ir su tavo šventos šviesos spindesiu
Matau tavo egzistencijos grožį
Mano laimingos svajonės išsipildo

Kai tavo šviesa mirga mano sieloje
Šydai liepsnoja išminties ugnimi
Tad štai tavo šlovė
Mano džiaugsmas auga
Dieviškųjų palaiminimų jūra
O kosminė šviesa
Kiekvieną dieną matau tave puošiant dangų ryškiomis
spalvomis
Stebiu, kaip tu aprengi nederlingą dirvą smaragdo šilku
Esate saulės spindulio šilumoje
!Ir Jis pasireiškia visur
Viešpatie, padėk man pamatyti Tavo veidą savo
ramybės veidrodyje
Parodyk didžiulę savo egzistencijos karalystę, parodyk
!save
Išmokyk mano širdį melstis, o sielą – jausti
Kad jam atsivertų visos durys pasirodyti pro jas
Tavo buvimas yra palaima
O Švenčiausiasis Mylimasis
Leisk man suvokti dabar ir amžinai, kad tu buvai ir
tebesu mano, mano amžinai
Štai mano klaidų svajonės, kurios išnyko ir buvo
palaidotos užmaršties kapinėse
Aš pabudęs, mėgaujuosi gyvenimo saulės švytėjimu po
tavo sparnais
Dieviškųjų palaiminimų jūra teka per mane
Ir jaučiu, kad esu terpė, per kurią tai teka
Visos šventos kūrybinės galios
Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau Tavęs ieškoti
Man tu rūpi labiau nei kas nors kitas
Lygiai kaip daro jūsų mezgėjai

Yra daug reikalavimų ir reikalavimų
Pasaulis mums tai primeta
Ir tai įtikina mus savo didžiule svarba

Ir todėl, kad be jo neįmanoma gyventi
Arba apsieiti be jų
Bet pagrindinis reikalavimas turi būti
Dievo ramybės įgijimas
Kurių šaltiniai niekada neišsenka
Jo šaltinis niekada neišsenka
Kas suteikia viskam gyvenime skonį ir prasmę
Prisiminkime, kad Dievas yra mūsų būties esmė
Ir ta meilė yra langas, pro kurį mes žvelgiame
Jo kilniam veidui
?Kas nori pajusti dieviškąjį buvimą
Ir tas kilnus troškimas kurstomas mintimis ir darbais
Dievas patenkins jo prašymą
Ir tai padeda jam nuplėšti šydus
Kuri neleidžia matyti palaimintųjų šviesų
Tie, kurie pasiryžę judėti pirmyn pasirinktu keliu
Niekas jo nesustabdys
Niekas jam nesutrukdys
Kol jis nepasieks savo tikslo
Jis gauna tai, ko trokšta jo širdis
Neleisk pykčiui tavęs valdyti

Ši emocija slypi giliau, nei atrodo iš pirmo žvilgsnio. Žmogus gali sugebėti pagrįstai kontroliuoti išorinius smurto protrūkių pasireiškimus, tačiau vis tiek gali slopinti pyktį ir kunkuliuoti apmaudą. Šis pyktis pasireiškia įvairiais būdais, pavyzdžiui, agresija, neramumu, nekantrumu, nepasitenkinimu, pavydu, irzlumu, nelaimingumu ir nuotaikų kaita. Tiesą sakant, beveik kiekvienas tam tikru mastu patiria pyktį.

Pyktis, kad ir kokios kilmės jis būtų, kyla iš nusivylimo siekiant įgyvendinti troškimus. Nesant dvasinio džiaugsmo, žmonės ieško malonumo per juslinius troškimus – troškimus, kurie savaime neša nusivylimo ir nepasitenkinimo sėklas,

taigi ir pyktį, kuris naikina švelnius jausmus ir aukštesnius suvokimus.

Todėl patikimiausias būdas pašalinti pyktį yra pašalinti jo priežastį: troškimą. Kuo daugiau troškimų žmogus turi, tuo didesnis bus jo nusivylimas, nes neįmanoma patenkinti visų tų troškimų, nes jusliniai potraukiai yra nepasotinami ir niekada nesibaigiantys. Kuo labiau stengiamės patenkinti troškimus ar patirti juslinius malonumus, tuo labiau prie jų prisirišame. Ir kuo stipresnis mūsų prisirišimas, tuo didesnis mūsų skausmas, kai netenkame tų dalykų, kurie, regis, tenkina mūsų troškimus.

Pavyzdžiui, gamta įskiepijo mums alkio pojūtį, kad žinotume, kada mūsų kūnui reikia maisto. Tačiau prisirišimas ar troškimas sustiprina šį pojūtį ir paverčia jį psichologiniu stresu. Jei tris dienas nuolat jaučiatės alkani ir pasninkavęs – dėl sveikatos priežasčių ar dėl kitų priežasčių – greičiausiai jausite pyktį. Kita vertus, jogas gali kelias dienas išbūti be maisto, nesijaudindamas dėl maisto nebuvimo, nes jis praktikavo atsiribojimą nuo kūno troškimų.

Kai suprantame, kad troškimai yra pykčio šaltinis, norime žinoti, kaip konstruktyviai su tais troškimais susidoroti. Tam yra keli būdai:

Pirma, išpildykite tuos norus

Jei tie troškimai yra nekenksmingi, nėra nieko blogo juos tenkinti, ir tada jie praeis. Problema ta, kad tų troškimų tenkinimas gali sukelti naujų arba jie gali tapti įsišaknijusiais ir sekinančiais įpročiais. Kuo daugiau tuos troškimus maitinate, tuo stipresni jie tampa. Todėl reikėtų būti įžvalgiam ir kritiškam, net ir tenkinant, atrodytų, nekaltus troškimus.

Antra, atsikratykite tų norų

Vienas veiksmingiausių būdų įveikti troškimus yra jų atsisakyti mintyse, ir tai tampa natūralu, kai tampame dvasiškai sąmoningesni. Pavyzdžiui, tie, kurie užsiima dvasinėmis studijomis ir praktikomis, praranda norą rūkyti. Troškimų atsisakymas ateina, kai siela pakankamai pabunda, kad galėtų siekti galutinio troškimo: ilgalaikės palaimos. Kai patiriame dvasinį džiaugsmą savyje, juslinių dalykų troškimas susilpnėja ir atpalaiduoja valią.

Stiprius troškimus galime paversti galinga ir kūrybinga energija, kuri yra nepaprastai naudinga. Dažnai pats troškimas nėra blogas; problema slypi tame, kaip žmonės jo siekia. Jei žinotumėte, kaip rasti laimę savyje, pastebėtumėte, kad visi jūsų troškimai būtų išpildyti, nereikėtų bėgioti aplinkui ir bandyti įvairių dalykų, kad juos pasiektumėte.

Tai neturėtų reikšti, kad neturėtume jokių troškimų. Kadangi esame žmonės, negalime savęs atgrasyti nuo troškimų. Kol esame šioje žemėje, gamta skatina mus veikti. Iššūkis slypi tame, kad neleistume pykčiui mūsų kontroliuoti, kai mūsų veiksmų rezultatai neatitinka mūsų lūkesčių.

Meditacija yra veiksminga priemonė nuo pykčio ar bet kokios kitos problemos. Taip yra todėl, kad meditacija sugrąžina mus į visišką harmoniją su savo tikrąja prigimtimi, išlaisvina nuo visų negatyvumo formų, įskaitant pyktį. Dievo džiaugsmas ir ramybė gyvena mumyse, ir kai medituojame teisingai, mes pasiekiamo tą džiaugsmą ir ramybę, o pyktis natūraliai išsisklaido. Kaip smėlio masyvas negali atlaikyti galingų bangų, taip ir žmogus, kuriam trūksta vidinės ramybės, negali atlaikyti nuožmių intelektualinių audrų.

Tačiau deimantas išlaiko savo esmę, kad ir kaip stipriai jį daužytų bangos iš visų pusių. Panašiai ir žmogus su tyra siela, kaip skaidrus krištolas, išlieka spindintis, net jei jį supa sunkumai ir smarkiai purto patirties vėjai.

Kodėl jis atsisakė aukščiausių pareigų?

Prasminga istorija

Kaip pasakojo mokytojas Paramhansa

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Senovėje kai kurie teisuoliai gyveno ramioje atsiskyrėlio trobelėje slėnyje, besiribojančiame su mišku, kur nuolat tvyrojo ramybės vėjelis, o broliška meilė buvo tos palaimintos prieglobsčio vietos požymis.

Tie Tyrumo Broliai maitinosi šviežiais medžių vaisiais ir sunėrę rankomis semdavo bei gerdavo gyvą, spindintį, tekantį vandenį iš gausių, skaidrių kalnų šaltinių.

Jų akys žibėjo ir žėrėjo lyg deimantai, o šypsenos buvo kupinos pasitenkinimo ir džiaugsmo, o širdyse įsikūrė džiaugsmas, pripildęs jas ilgalaikės paguodos.

Nepaisant viso to, viena iš šių palaimintųjų sielų jautėsi pasisotinusi dvasinės laimės ir troško patirti žemišką šlovę, net jei tik akimirką. Jį apėmė noras bent vienai dienai būti karaliumi, todėl jis atsisveikino su savo broliais ir nuėjo prie Dievo durų ieškodamas karališkos palaimos.

Pakeliui jis visa širdimi meldėsi Dievui, sakydamas: „Viešpatie, dosnysis, kuris išklausai maldas ir išpildai viltis, prašau Tavęs vesti mano žingsnius į rūmus, kur vieną dieną galėčiau mėgautis karalių laime.“

Vos baigęs melstis, jo akys užkliuvo už didingo pastato, ir jis sau tarė: „O, Gailestingojo valanda! Dievas išpildė mano svajonę, ir trokštama laimė tuoj bus mano rankose.“ Jis paspartino savo žingsnius link to didingo pastato.

Jo nesustabdė jokie sargybiniai, tad jis netrukdomas įėjo pro pagrindinius vartus ir klajojo po vešlius sodus, nusėtus

šviežiausiomis ir nuostabiausiomis rožėmis bei bazilikais, nematydamas nė vieno žmogaus.

Tada jis nuėjo į karališkąją valgomojo salę ir rado stalus, nukrautus gardžiausiais valgiais, laukiančiais jo atvykimo. Tačiau jis nematė ten nė vieno tarno. Jis tarė sau: „Koks Tu dosnus, Viešpatie! Tu man suteikei šiuos nuostabius rūmus ir šiuos puikius valgius, tinkamus karaliams. Štai ko aš Tavęs prašiau, ir Tu išpildei mano norą, o Dosniausias iš Dosniausių.“

Įsitikinęs, kad Maloningiausiasis išpildė jo širdies troškimą, jis ėmė apmąstyti laukiančius malonumus, širdyje tikras, kad Visagalis Dievas pagaliau suteikė jam ilgai lauktą karališką laimę. Prieš pietus jis nuėjo į karališkąją pirtį, nusimaudė ir apsivilko prabangius šilkinius drabužius. Tada atsisėdo prie prabangaus stalo ir pradėjo valgyti išskirtines ir gardžias dovanas.

Tuo metu įėjo tarnai, lošę viename rūmų kampe, ir, apimti didelio pykčio bei susijaudinimo, ėmė jį tardyti, sakydami: „Kas tu toks, kad valgytum mūsų valdovo karaliaus, išvykusio į medžioklę, maistą, o mes tikimės, kad jis tuoj sugrįš?“

Mūsų draugas pamanė, kad Visagalis Dievas jį bando, todėl švelniu tonu tarė: „Aš esu Didžiojo Karaliaus draugas ir atvykau čia jo maloniui prašymu vieną dieną pasimėgauti karališka laime.“

Pastebėję jo neįprastą ramybę ir pasitikėjimą savimi, tarnai palaikė jį karaliaus svečiu ir leido jam pabaigti karališkus pietus. Vėliau jie nusivedė jį į miegamąjį pailsėti, nežinodami, kad „Didysis Karalius“, apie kurį jis kalbėjo, nebuvo jų žemiškasis monarchas, išvykęs medžioti, o Viešpats Dievas.

Maždaug po dviejų valandų šauklis skubiai pranešė tarnams, kad Jo Didenybė šiek tiek vėluoja ir atvyks po valandos, ir liepė jiems paruošti šviežių, skanių patiekalų.

Tarnai paklausė: „Argi Jo Didenybė neatsiuntė svečio pasimėgauti maistu ir miegoti savo lovoje?“

Karaliaus pasiuntinys tuoj pat suprato, kad vienas iš klajojančių dervišų atvyko į rūmus nekviestas, suvalgė karaliaus maistą ir dabar knarkia savo lovoje. Įsiutęs dėl šio precedento neturinčio įžūlumo, jis įsakė tarnams atnešti lazdas, kad galėtų jas sudaužyti ant elgetos dervišo.

Savaime suprantama, mūsų brangus draugas pabudo iš karališkų sapnų nuo negailestingai iš visų pusių ant jo krintančių pagalių garsų. Tačiau tarnai jį negailestingai mušė ir įžeidinėjo, todėl jis pratrūkdavo juoku, o tai juos tik dar labiau įniršo, todėl jie tęsė puolimą, kol jis prarado sąmonę. Tada jie ištempė jį be sąmonės pro rūmų vartus.

Mūsų dervišo draugas vėlavo grįžti pas brolius, todėl jie jo ieškojo, kol rado jį be sąmonės gulintį už rūmų teritorijos ribų. Jie nunešė jį atgal į savo ramų atsiskyrėlio būstą. Kai vienas iš brolių įpylė jam pieno į burną, jis paklausė, ar jis atgavo sąmonę: „Ar žinai, kas tau duoda šį pieną?“ Jis atsakė: „Taip, žinau. Tas pats Dievas, kuris mane griežtai nubaudė už tai, kad norėjau bent dieną pasimėgauti karališka laime, yra tas, kuris man dabar duoda šį pieną.“

Kiti broliai dėkojo Dievui už brolio saugumą ir žavėjosi jo tvirtu ir nepajudinamu tikėjimu Dievu, kitaip nei tie, kurie garbina Dievą šlovės ir klestėjimo laikais, o neigia jį nelaimės ir sielvarto metu.

Tuo tarpu Jo Didenybė grįžo į savo didingus rūmus ir įsakė paruošti maistą. Jį trumpam apėmė pyktis, kai jis

išgirdo istoriją apie elgetą, kuris išdrįso valgyti savo maistą ir nenustojo juoktis, kol tarnai negailestingai mušė jį lazdomis.

Dėl kažkokios priežasties karalių giliai sujaudino ši istorija, kuri persekiojo jo mintis. Jis įsakė savo tarnams surasti drąsų vargšą ir atvesti jį pas jį. Jie ėmėsi jo ieškoti visomis kryptimis, bet nesėkmingai. Nusivylę grįžę į rūmus, jie praėjo netoli dervišo atsiskyrėlio namelio ir išgirdo garsų juoką. Jie iš karto atpažino tai kaip jo juoką, todėl nulipo nuo arklio, įsiveržė į atsiskyrėlio namelio vidų, sugriebė malonųjį vyrą ir nusivedė jį pas savo valdovą.

Kai karalius ir dervišas susitiko vienas su kitu, dervišas juokėsi dar garsiau nei karalius, tarsi negalėdamas sulaikyti džiaugsmo savo širdies sienose. Nepaisant atkaklių karaliaus reikalavimų paaiškinti savo juoką, dervišas atsisakė atsakyti, net ir grasindamas griežta bausme.

Iš smalsumo karalius griebėsi meilikavimo ir nuolaidžiavimo, pasiūlydamas jam savo sostą, jei šis pasakys, kodėl juokiasi, kai tarnai jį muša.

Tada dervišas prabilo:

„Klausyk, ką tuoj tau pasakysiu, ir gerai suprask, Dievas mane griežtai nubaudė už tai, kad vos vieną dieną troškau iliuzinės karališkos laimės. Juokiausi ir juokiuosi, nes išsigelbėjau ir supratau, kad jei nusipelniau visos šios bausmės už tai, kad kelias valandas mėgavausi karališkais malonumais, tai kaip su tais, kurie pasaulyje nesirūpina niekuo, išskyrus malonumus ir džiaugsmus, ypač karališkus! Galbūt čia slypi pamoka ir įspėjimas tau, o Amžiaus Karaliau, nes karmos dėsnis tyko, o tavo likimas artėja.“

O dėl tavo sosto, kurį man siūlei, atsakau: labai ačiū. Pasilik jį sau, nes man jo nereikia, nes esu laimingas Dieve ir

patenkintas savo gyvenimu, ir man nereikia nieko, kas
drumstų mano džiaugsmą ir ramybę.

Ramybė tau

Dvasiniai posakiai ir jausmai

Šie žodžiai yra iš Šri Dayamata apie mokytoją B

: Ramhansą Joganandą

Vis dar prisimenu savo pirmąjį susitikimą su mylimu
mokytoju. Jis buvo toks dosnus ir mylintis, kad kiekvienas
sutiktas žmogus jausdavosi kaip artimas draugas, tarsi jie
būtų pažinoję vienas kitą jau seniai. Nuo pat pirmos
akimirkos nebuvo sunku atverti jam savo širdį. Nemirtingas
mokytojas gebėjo atskleisti savo tikrąją dvasinę esmę. Jis
buvo tikras meilės, draugystės, gerų ketinimų ir malonių
.norų įsikūnijimas

:O dabar apie patarles ir posakius

Karai liausis, kai broliškos meilės sėklos įsišaknys

žmonių širdyse

*

Dabartiniai žmogaus veiksmai nulems arba jo būsimą
ramybę ir laimę, arba būsimą kančią ir nelaimę, nes
priežasties ir pasekmės dėsnio negalima apgauti, net jei jis
.ignoruojamas ar pamiršamas

*

Materialinis komfortas yra tik maža tikros sėkmės dalis,

.kurios nereikėtų siekti kenkiant kitiems

*

Didžiausias žmogus yra nuolankus, kuris save laiko
menkesniu už visus kitus. Tikras lyderis klausosi kitų, jaučiasi
.esąs visų tarnas ir niekam nežiūri iš aukšto

*

Kai kas nors pasirodo su šviesia šypsena, tamsa
išsisklaido. Tokie žmonės skleidžia džiaugsmo spindulius,
.kurie apšviečia širdį ir džiugina sielą

Stenkitės prisiminti ir sutelkti dėmesį į visus gražius
dalykus savo gyvenime

Gyvybė snaudžia nelygioje žemėje, svajoja apie grožį
gėlėse, galingai bunda gyvūnuose ir suvokia begalinį
.žmogaus potencialą

Meilė yra sielos daina, kuri aidėjo ir dainavo Dievui

Kiekviena diena, kiekviena minutė, kiekviena valanda
yra langas, pro kurį galite pažvelgti į amžinybę. Gyvenimas
trumpas, tačiau jis tęsiasi ir nesibaigia. Siela nemirtinga, ir
šiame trumpame žmogaus egzistencijos skyriuje turite
.nuimti viską, ką galite, iš amžinybės derliaus

Šiandien pasiryžau niekada neleisti sau vėl įkristi į
nevilties purvą, nesigilinti į neišsipildžiusias viltis ar nerealias
svajones. Užuoat leidęs sau likti suvaržytam ir ribotam,
elgsiuosi išmintingai, žinodamas, kad šis racionalus požiūris
.natūraliai nuves mane į laimę, kurios ieškau

*

Viešpatie, šiltame saulės glėbyje jaučiu Tavo buvimą, o
švelniame vėjelyje – gaivų Tavo gyvenimo alsavimą. Dėkoju
Tau, Viešpatie, kad prisimeni mane net tada, kai aš Tave
pamirštu, ir esu be galo dėkingas už Tavo nesibaigiančias
palaimas. Palaimink mane gyventi su Tavo nuolatiniu
.atminimu

*

Žinau, Viešpatie, kad šiame pasaulyje yra daug dalykų,
kurie atrodo grubūs, baisūs ir bjaurūs, bet kita kūrinijos pusė,
kurią atskleidžia vidinė išminties akis, yra nepaprastai graži,
gera ir žavinga. Todėl visada stengsiuosi žvelgti išminties
akimi, kad galėčiau pamatyti už šio pasaulio trūkumų ir
trūkumų. Tavo aukščiausias grožis, kuris viešpatauja visam
.grožiui

:Harmoninga gamta žodžiais tariant

Savidisciplina Meilė kitiems Gerumas gyvūnams Meilė
geroms savybėms Meilė taikai ir ramybei Meilė puikiems
žmonėms Užuojauta vargšams ir stokojantiems bei pagalba
jiems Sąžiningumas Savo pareigos atlikimas iš meilės ir
pagarbos jai Meilė teisumui ir reformoms Moralės jausmo
turėjimas ir teisingų dalykų darymas Pagarba sau Kuklumas
Švelnumas Ištikimybė Garbingumas Kantrybė Atleidimas
Sekimas didžių sielų ir apsišvietusių protų pėdomis
Atvirumas Geros manieros Gerumas Paprastumas ir
aiškumas Pusiausvyra Dvasiniai jausmai Pasitenkinimas
Meilė fiziniam ir intelektualiniam tyrumui Nuolankumas ir
arogancijos vengimas Meilė gerumui Sąžiningumas
Dėkingumas Pagarba šventiems dalykams 623 MAM

*

Už šio gyvenimo šešėlių slypi nuostabi ir stebuklinga
Dievo šviesa, o visa visata yra didžiulė šventykla Jo
.palaimintajam buvimui

*

Kai giliai ir nuoširdžiai mąstome apie Dievą, Jį mylime ir
visiškai Juo pasitikime, prieš mus atsiveria daugybė durų. Ir
kai matome Jo šviesą ir patiriame Jo buvimą, kad ir kokie
baisūs ar bauginantys būtų gyvenimo įvykiai, jie gali pavogti
.ramybę ir tylą, kurią jaučiame Jo akivaizdoje

*

Gyvenime ir mirtyje, ligoje ir badme, skurde ir
nelaimėje, pasaulio sukrėtimuose, sumaištyje ir
neramumuose aš visada ieškosiu prieglobsčio Tavyje,
.Viešpatie

*

Išskirtinė verslumo dvasios savybė yra tai, kas išskiria
žmogų pasaulyje ir priverčia jį spindėti kaip liepsnojantis
fakelas. Puikūs žmonės yra tie, kurie mėgsta duoti, drąsina
.kitus ir ugdo jų pasitikėjimą

*

Nuostabūs stebuklai, kuriuos matome šioje visatoje,
mums rodo Dievo egzistavimą; Jo buvimas pasireiškia
kiekviename kūrinijos kampelyje, kuris yra Jo visuotinio proto
.produktas

*

Žmogus, leidžiantis nuo kalvos, nesutinka
pasipriešinimo, bet vos panorėjęs kopti aukščiau, susiduria
su dideliu pasipriešinimu. Panašiai ir žmogus, grimztantis į
blogio bedugnę, nejaučia pasipriešinimo, kol nebando
.pakeisti kurso ir kopti į dorybės kalną

*

Žmogaus laimė didėja, kai jis nuolat stengiasi tobulėti, o
.didėjant jo laimei, didėja ir aplinkinių laimė

*

Atminkite, kad abejonės, protinis silpnumas, nerimas,
apatija, nuobodulys, baimė, nerimas, drovumas, fizinis
tingumas ir intelektualinė letargija, bet kokio dalyko
perteklius, nedrausmingas gyvenimas, susidomėjimo stoka ir
kūrybinių gebėjimų stoka yra neigiami slopinantys veiksniai,
neleidžiantys kosminei energijai pritraukti žmogaus kūno ir
proto gyvybinei jėgai; tuo tarpu konstruktyvaus darbo
troškimas, pagalba kitiems, kūrybinės dvasinės ambicijos,
ramybė, drąsa, nepalenkiamas ir atsparus psichologinis

požiūris, tolerancija, kantrybė ir taika yra kanalai, kuriais
kosminė energija gali tekėti ir padėti jums susidoroti su
.gyvenimo aplinkybėmis

*

Vienas iš lankytojų manė, kad mąstyti apie Dievą yra
:nelogiška, todėl mokytojas Paramahansa atsakė
Pasaulis sutinka su tavimi, bet ar šis pasaulis yra rojus?„

Tikrasis džiaugsmas skirtas ne tiems, kurie apleidžia Dievą,
nes Dievas yra pats didžiausias džiaugsmas, o Jo garbintojai
gyvena vidinės ramybės prieglobstyje šioje žemėje, o tie,
kurie Jį pamiršta, dienas ir naktis praleidžia savo susikurtame
pragare, deginami baimės ir nusivylimo ugnies. Todėl
mąstymas apie Dievą ir artėjimas prie Jo yra pati teisumo
“.esmė ir logikos dvasia

*

Žmonės yra kilniausi Dievo kūriniai, apdovanoti intelektu
ir mąstymo gebėjimu; todėl jie neturėtų gaišti laiko. Dievas
suteikė žmonijai laisvą valią ir pasirinkimo laisvę, kad jie
galėtų atsisakyti visų žemiškų ambicijų ir mylėti Dievą, kuris
.jiems suteikė šias dovanas

*

Širdyje yra magnetas, kuris traukia gerus ir ištikimus
.draugus. Tai altruizmo ir dosnumo magnetas

*

Mūsų širdys yra karoliukai, o dieviškoji meilė yra siūlas,
kuris jas laiko kartu ir arti viena kitos vienybės ir harmonijos
.karūnoje

*

Dėkokime Dievui, kuris mus atsiuntė į šią žemę, kuri yra
mūsų didieji namai, ir gyvenkime džiaugsme, harmonijoje ir
pagal Jo valią, kad mūsų namai taptų tokie, kokių Jis nori
.mums matyti

*

Atsitraukite nuo minios ir atraskite savo stipriąsias
puses bei potencialą. Neleiskite savo dvasiai išblėsti ir

nekreipkite dėmesio į neigiamas pasaulio nuomones. Tvirtai
eikite savo keliu, pasitikėdami, kad begalinė Dievo galia yra
.su jumis, palaiko ir veda jūsų žingsnius

Apšviestieji skina tiesos rožes ir žiedus iš žinių sodų ir
stengiasi apšviesti bei papuošti sielas kilniomis ir
rafinuotomis savybėmis, kurios leidžia joms patekti į
.visuotinės išminties rojų

*

Neturėtume nekęsti kitų dėl to, kad jie skiriasi nuo
mūsų, arba dėl to, kad jų nuomonės skiriasi nuo mūsų. Taip
pat neturėtume tvirtinti, kad mūsų pačių įsitikinimai yra
vieninteliai teisingi. Geriau susėsti kartu ir aptarti savo
nuomones atvirai ir abipusiai pagarbiai, nepamirštant, kad
išmintingi žmonės nesiginčia, o ramiai ir racionaliai
.išnagrinėja reikalus

*

Gerai ketinimai yra tarsi skaidrus deimantas, per kurį
.Dievo šviesa šviečia ir sklinda tyrai į mūsų gyvenimus

*

Prašome Tave, Viešpatie, uždegti dieviškosios meilės
liepsną mūsų širdyse ir padaryti taip, kad mūsų sielos
ilgėtųsi Tavęs ir brangintų Tave dieną ir naktį. Suteik mums
Savo meilę, kad tą akimirką, kai pagalvojame apie Tave,
mūsų širdis užpildytų džiaugsmas, o mūsų sielos džiūgautų
.Tavo akivaizdoje

Sudeginau niūrią praeitį, ignoravau nerimo ir baimės dėl
ateities sėklas ir vaikščiojau per išsibarsčiusius baimių ir
.rūpesčių pelenus

Jūsų laimės bankas

Sustokite akimirksniui ir pagalvokite! Argi ne geriau
gyventi paprastai ir būti tikrai turtingam
Pinigai, kuriuos taip sunkiai uždirbate, gali būti prarasti,
jei jūsų bankas bankrutuotų. Tačiau dvasinė laimė, kurią
sukaupėte savo nepajudinamo ryžto ir tvirto ryžto banke,
.niekada nebus prarasta; jos vertė tik didės ir daugės
Jūs esate savo laimės banko valdytojas ir investuotojas.
Jei žinote, kaip tobulai atlikti šiuos du vaidmenis ir kaip
nuolat papildyti savo laimės indėlius, tuomet, jei Dievas
.duos, jums neįmanoma suklysti

*

Tylos tyloje tiesa šviečia sąmonei lyg saulė, šviečianti
pro rūką

*

Jei žmogus praranda tik turtą, jis iš tikrųjų nepraranda
nieko, nes jei turi sveikatos, įgūdžių ir gerą valdymą, jis vis
tiek gali išlikti laimingas ir uždirbti daugiau pinigų. Jei
praranda sveikatą, praranda didžiąją dalį savo laimės. Bet jei
.praranda gyvenimo tikslą, praranda viską, kas vertinga

*

Nežiūriu į nieką kaip į svetimą ir džiaugiuosi galėdamas
mylėti kiekvieną visa meile, kurią Dievas įdėjo į mano širdį, ir
.negaliu nė vieno išstumti iš savo meilės rato

*

Kai galite visiškai sutelkti savo mintis, jūsų pojūčiai gali
.prasiskverbti bet kur, o jūsų suvokimas įkraunamas energija

*

Žmogus turėtų išmokyti save ir savo šeimos narius
neapkalbinėti kitų ir nekalbėti apie jų trūkumus bei klaidas, o
verčiau sutelkti dėmesį į savęs tobulinimą ir savo klaidų
.taisymą

*

Tyros ir besąlyginės meilės ugdymas tarp vyro ir žmonos, tėvų ir jų vaikų, draugo ir draugo, savęs ir visų kitų
.– tai pamoka, kurios atėjome į šią žemę išmokti

*

Yra tokių, kurie nepasimoko nei iš skausmo, nei iš malonumo, gyvena gyvenimą kupiną apgailestavimo ir nusivylimo, nes nei vengia veiksmų, kurie atneša kančią, nei seka laimės keliais. Labai nedaugelis, sudeginti nežinojimo ugnies, susilaiko nuo elgesio, kuris sukelia nelaimę ir kančią, kartojimo. Taip pat yra tokių, kuriuos lengvai paveikia malonumas ir painioja melancholija, kuriems reikia stabilios .psichologinės būsenos, kuriai būdinga įžvalga ir pusiausvyra

*

Be vidinės laimės žmogus tampa bėdų ir rūpesčių įkaitu. Ir laimė – mano draugai – neapsiriboja vien sėkme ir turtais, nes tikroji laimė grindžiama visų rūšių nesėkmių, sunkumų ir gyvenimo problemų įveikimu su kruopštumu ir optimizmu į .gera

*

Gera sveikata, protinis darbštumas, prasmingas darbas ir išmintis – visa tai yra gyvybiškai svarbūs laimės puoselėjimo elementai. Vidinė džiaugsmo upė turi tekėti po .kietomis gyvenimo išbandymų uolomis

*

Gyvenimas ir mirtis yra du skirtingi egzistencijos etapai, o žmonija yra amžinojo gyvenimo dalis. Kai žmogus atranda ramybę ir proto aiškumą, jis paliečia savo beribę dvasinę .esmę

*

Jei, be įgimtų gebėjimų, naudosite visas jums prieinamas išorines priemones, kad įveiktumėte visas kliūtis, tai padarysite ugdydami ir stiprindami Dievo jums duotus .gebėjimus

*

O Dieviškasis Gynėjau, Visada Esantis, kai karo debesys
siunčia dujų ir ugnies lietų, būk mano prieglobstis ir šventovė
Mirtyje ir gyvenime, ligoje ir badme, epidemijose ir
nelaimėse, nelaimėje ir sunkumuose, aš visada ieškosiu
.prieglobsčio Tavyje

Leisk man suvokti, kad esu nemirtinga dvasia,
nepaliesta vaikystės, jaunystės, senatvės pakilimų ir
.nuosmukių bei staigių pasaulio sprogimų

*

Prisidėkite prie ilgalaikės draugystės kūrimo būdami
tikru draugu

*

Sapnų pasaulyje pamirštame savo vardus, kūnus,
tautybes, turtus ir silpnybes ir nesąmoningai mėgaujamės
didele laisve – sielos laisve. Turime išsiugdyti panašų, bet
.sąmoningą tos įgimtos laisvės suvokimą

*

Dvasines pareigas reikia atlikti sutelktai mąstant, o
pasaulietines – atidžiai. Reikia tvirtai stovėti ant žemės, o
galvą iškelti aukštai virš nežinojimo debesų, spindinčiose
.išminties horizontuose

*

Dievo šviesa ir sauganti galia nuolat šviečia manyje ir
teka per mane, o Jo ramybės prisilietimas atvėrė išminties
.akį mano sieloje

Gyvenimas be taisyklių veda į nelaimę ir psichologinį
nestabilumą. Žmogus, gyvenantis be moralinės drausmės ir
principų, yra kupinas intelektualinio nerimo ir rūpesčių, o tas,
kuris išmoka savikontrolės ir nepaklusnių aistrų, žino kelią į
.tikrąją laimę

*

Mano dvasinėje vienatvėje mano ilgesys stiprėja, o
mano širdis trokšta išgirsti Dieviškojo Mylimojo balsą. Aš

išvarysiu visus tankius žemiškus balsus, paslėptus mano
atminties klostėse, kad galėčiau klausytis švenčiausio balso,
.amžinai giedančio mano sielos ramybėje
*

Mano meilės saulė niekada nenusileis žemiau mano
minčių apie tavo horizonto, ir aš nenuleisiu žvilgsnio į nieką
kitą, tik į tavo, ir nedarysiu nieko, kas man neprimintų tavęs.
Veiksmai, gimę iš nežinojimo ir kvailumo, veda į baisius
sapnus ir siaubingus košmarus, tad leisk man pinti tik
saldžius sapnus apie kilnius pasiekimus, nes jie gimsta iš
.tavo įkvėpimo ir tavo vadovavimo
*

Gyvenimas be supratimo yra dvasinė ir fizinė
savižudybė. Palaiminti tie, kurie turi supratimą, nes
supratimas yra didžiausias poreikis dvasiniame kelyje ir
gyvenimo keliuose. Supratimas yra kelrodė šviesa, kuri
apšviečia kelią ir atneša sėkmę. Prieš pasiekdamas
aukščiausią gyvenimo tikslą, žmogus turi turėti šią esminę ir
gyvybiškai svarbią savybę. Supratimas turėtų būti kelrodė
jėga kiekvienoje situacijoje. Kad ir kokie sunkūs būtų
.išbandymai, turime turėti tikrąjį supratimą
*

Dievas mums nesukelia žalos ir skausmo; veikiau mes
patys esame tie, kurie sau padeda arba kenkia savo
supratimu ir suvokimu arba savo nesusipratimu ir
.nesupratimu
*

Turime melstis Dievui, kad suteiktų mums supratimo,
nepaisant išbandymų, su kuriais susiduriame, ar aplinkybių,
.su kuriomis susiduriame. Tik supratimas mus apsaugos
*

Kai mano išgyvenimai tampa intensyvesni ir sunkesni,
pirmiausia bandau rasti supratimą savyje. Nekaltinu
aplinkybių ir nemėginu taisyti kitų; verčiau einu į vidų ir
bandau išvalyti savo dvasinę tvirtovę, pašalindamas viską,

kas gali užtemdyti tą vidinę šviesą, trukdyti sielos galioms pasireikšti ar neleisti joms išreikšti savęs. Tai yra sėkmingo gyvenimo būdas

*

Bėgimas nuo problemų gali atrodyti kaip lengviausias sprendimas, tačiau žmogus įgauna stiprybės, kai susiduria su grėsmingu priešininku. Tie, kurie nesusiduria su sunkumais, neauga, o jų ryžtas nesustiprėja

*

Baimė išnyksta, kai įgauname supratimą; supratime slypi saugumas ir apsauga

*

Gyvenime patyriau daug dalykų, o sunkiausi buvo su žmonėmis, kurie mane nesuprato. Mačiau, kaip žmonės, kuriuos mylėjau – žmonės, kuriems atidaviau savo širdį – mane nesuprato ir atsisuko prieš mane. Tačiau tai nesukėlė manyje kartėlio, nes kartėlis užgožia supratimą. Neleidžiu sau būti įskaudintam dėl kitų nesusipratimų. Vietoj to stengiuosi jiems padėti, jei jie yra imlūs, ir siunčiu jiems gerus ketinimus bei linkėjimus

*

Didžiausias mano džiaugsmas yra kalbėti apie Dievo stebuklus tiems, kurie yra darnoje su manimi ir manimi pasitiki, ir sustiprinti jų ilgesį tos dieviškos šviesos, kuri man suteikė neapsakomą paguodą, laisvę ir saugumą

*

Visi sunkumai, su kuriais susiduriate šiame gyvenime, yra skirti įkvėpti jus ir motyvuoti dėti daugiau pastangų, kad pasiektumėte aukštesnius lygius. Ugdykite savo valią, kad galėtumėte kontroliuoti savo aplinkybes, o ne leisti joms valdyti jus. Kurkite patikimus savo gyvenimo planus, kad

galėtumėte pasiekti visus gerus dalykus, kuriuos norite
.daryti ir žinote, kad turėtumėte daryti

*

Tie, kurie pernelyg prisirišę prie šio pasaulio, pamiršta
Dievą, ir todėl prarandame viską, kas mums brangu. Visatos
dėsnis atima šiuos dalykus iš mūsų arba pašalina juos iš
mūsų gyvenimo ne tam, kad mus nubaustų, o tam, kad
.išbandytų, ar mylime kūriniją labiau nei Kūrėją

*

Silpnos valios žmonės visada sako „taip“, o didžios
„sielos – literatūrinių „ne

*

Šiandien aktyvuosiu savo gebėjimą kūrybiškai mąstyti,
kad pasiekčiau sėkmės kiekviename vertingame darbe, kurio
ketinu imtis, ir taip darydamas tinkamai panaudosiu visas
.Dievo man suteiktas galias

*

Tikroji laimė iš esmės priklauso nuo žmogaus
psichologinės būsenos. Pasitenkinimas, ramybė ir ramybė
.yra laimės požymiai

*

Reikia siekti geros sveikatos, produktyvaus proto,
būtiniausių dalykų tinkamam gyvenimui ir darbui, sveiko
proto ir teisingo supratimo, ir negalima leisti sau pasiduoti
.netinkamai aplinkai ar aplinkybėms

*

Žmonės dažnai pina kokonus, kurie juos suvaržo, ir riša
virves, kurios juos supančioja. Jie turi suprasti šių apribojimų
priežastis, kad išnaikintų lėtai plintančią užkratą iš savo
proto ir kūno. Tai sukels psichologinį atsinaujinimą, atvers
kelį laimei, dvasinio sąmoningumo atsiradimą jų gyvenimo
horizonte ir gyvybinių jėgų pabudimą sąmonėje. Turi būti
.pakeltos iš nežinojimo gelmių į supratimo ir žinių aukštumas

*

Žmogus, puoselėjantis stiprią baimę, pritraukia tai, ko
bando išvengti, o nuolatinė baimė kenkia nervams ir sukelia
ligas kūnui. Kai esi kupinas jėgų, energijos ir gyvybingumo,
.ligos bėga iš kūno

*

Siela, kuri mėgaujasi optimizmo daina, nemėgsta girdėti
šiurkščių pesimizmo balsų, o protas, kuris visada nukreiptas į
dvasinio pabudimo žvaigždę, tampa stipriu, įsitvirtinusi
.protu, nepažįstančiu svyravimo ar dviprasmybių

*

Susimąstęs žvelgiau į gėlę ir tuoj pat išvydau Tave, o
visatų dvasia. Ji dvelkė Tavo buvimo kvapu, jos žiedlapiai
buvo nuspalvinti nekaltumo raudoni, o jos širdyje švietė
Tavo išminties auksinė šviesa. Liekną stiebą ir žalią pumpurą
laikė Tavo galia, o gyvenimo ir amžinybės paslaptys snaudė
žiedadulkių dulkėse. Tavo begalinis prisilietimas įkvėpė bitę,
.ir ji pradėjo gurkšnoti Tavo saldumo nektarą

*

Parodyk man kūrybos stebuklus, savo begalines
.paslaptis, kurios slypi ploniausiame žolės stiebelyje pakelėje

*

Kiekvienas tėvas ir motina privalo turėti tėvystės išmintį
ir ramybę bei motinystės švelnumą ir švelnumą, ir šios dvi
savybės turi būti subalansuotos ir viena kitą papildančios
.kiekviename iš jų

*

Išsklaidysiu džiaugsmo ir optimizmo žvaigždes, kad
išsklaidyčiau sielų niūrumą, ir skleisiu empatiško dalyvavimo
.spindulius, kad paguosčiau sielvartaujančius

*

Šiandien esame čia, o rytoj nusileisime lyg debesys – tik
šešėliai kosminiame sapne. Tačiau už šio trumpalaikio,
efemeriško vaizdo slypi amžina dvasia, o mūsų sielos yra
.neatsiejama jos dalis

*

Dievas yra vienintelė tiesa. Turime nuolat melstis, kad gyvenimo išbandymai netrukdytų mums Jį prisiminti. Kai meldžiuosi tokiu būdu, gaunu didesnių rezultatų nei bet kuriuo kitu metu. Tada, net jei nutinka kas nors rimto, tai negali sutrukdyti man galvoti apie Jį; veikiau jaučiuosi .saugus ir užtikrintas Jo šventoje akivaizdoje

*

Gyvenimas čia atrodo niūrus ir chaotiškas, kol nepasiekiame saugių krantų. Todėl visada sakau, kad esu čia tam, kad paliudyčiau apie galutinės tiesos svarbą ir šlovę. Negalime dėti vilčių į trumpalaikius žemiškus tikslus ir trapius materialinius prisirišimus. Tokie silpni ryšiai nesąmoningai atitolina mus nuo aukščiausio tikslo, lygiai taip .“pat, kaip jie atitolina mus nuo mūsų tikrojo „aš

*

Aplinka žmonėms kuria iliuzijas ir daro juos didžius savo pačių akyse. Rimtas siekėjas turi pakilti virš laikino ir trumpalaikio aplinkos suvokimo ir atpažinti savyje slypinčią tiesą, kad ši tiesa taptų jo natūralia aplinka ir vienintele įtaka .jo gyvenime

Prašome Dievo įkvėpti mus vadovavimu, vesti mus pas Jį ir padėti mums Jį surasti prieš mums paliekant šį pasaulį. Kad ir kokius išbandymus patirtume ir kokį skausmą patirtume, niekada neturime prarasti vilties, kad Dievo pagalba yra arti, kad Jis atsako į kiekvieną nuoširdžią, ilgesio kupiną maldą ir kad Jis neapleis savo mylimųjų ir nepaliks jų .likimo malonėje

*

Turtas nebūtinai garantuoja sveikatą, ramybę ar produktyvumą. Tačiau pasiekę efektyvumą ir ramybę, .neišvengiamai pasieksime subalansuotą finansinę sėkmę

*

Tavyje yra nuostabus ir nepakartojamas rafinuotų
minčių sodas, kvepiantis meile, gerumu, supratimu ir
ramybe. Jo žiedai neapsakomai gražesni už žemiškas gėles ir
.materialias žoleles

*

Kai dovanojate savo tyrą meilę, pasodinate kvapnią
rožę, ir tos meilės bei to supratimo kvapas išlieka ilgiau nei
!bet kuri žemiška gėlė, ir tai yra tiesa

*

Žmogus neturėtų bijoti nieko, tik pačios baimės, nes ji
yra didžiausias sėkmės ir sveikatos priešas. Ji nuodija protą,
sukelia tai, ko bijoma, sustiprina skausmą, kenkia širdžiai,
nervų sistemai ir smegenims. Todėl ją reikia įveikti tikėjimu
Dievu, pozityviu ir kūrybišku mąstymu, optimizmu, viltimi ir
pasitikėjimu dieviška apsauga. Tie, kurie myli Dievą ir
vaikšto Jo šviesoje, negali būti nugalėti baimės tamsos, nes
Dievas yra su jais, ir kiekvienas, kas turi Dievą su savimi, yra
.saugus

*

Šventės tampa gražesnės ir dvasingesnės, kai
dalijamasi dvasinėmis meilės, ramybės, džiaugsmo,
.tolerancijos ir gerų linkėjimų dovanomis

*

Kai atgręžiame savo širdis į Dievą ir su didžiausia meile
bei ilgesiu meldžiamės Jam, rasime Jį arti, greitai atleidžiantį
ir duodantį, nes taip darydami prisiliečiame prie Jo
užjaučiančios visuotinės širdies ir Jo besąlyginės dieviškos
.meilės

*

Tikrasis gyvenimas yra daugiau nei vien valgymas,
darbas ir miegas, todėl pasitelksiu proto dovaną, kad
ieškočiau ir surasčiau Dievą, ir sieksiu savo išgelbėjimo
.tarnaudamas savo broliams ir seserims žmonijoje

*

Daugybė žmonių atėjo į šią žemę ir ją paliko, tačiau mes vis dar manome, kad gyvenimas čia realus, tarsi pasiliktume čia amžinai. Išmintingas žmogus yra tas, kuris nuolat prisimena Dievą, nes nuolatinis Jo apmąstymas yra kelias į išsivadavimą iš šios žemiškos gimimo ir mirties svajonės

*

Dievas įdėjo mumyse gerų galių ir energijos, kad įveiktume visas kliūtis, stovinčias mūsų kelyje, ir išbandymus, su kuriais susiduriame, ir mes turime stengtis atskleisti tas nenugalimas galias ir neišsenkančias energijas

*

Yra žmonių, kurie niekada nesikeičia; jie sensta laikydamiesi tų pačių įpročių ir mąstymo būdų. Juos galima pavadinti psichologiniais reliktais. Kai kurie iš šių relikto yra dvasinio pobūdžio – tokie žmonės gyvena idealų, ramų gyvenimą, bet nesistengia tobulinti savo supratimo ar plėsti akiračio, todėl lieka sustingę. Jiems trūksta gebėjimo suprasti jaunesnės kartos poreikius, entuziazmą ir interesus. Tai gali būti tam tikra prasme priimtina, bet kai jie smerkia ir kritikuoja naująją kartą be įžvalgos, jie tampa intelektualiai sustabarę. Kita vertus, daugelis jaunų žmonių tampa klaidų aukomis, nes negerbia vyresniųjų nuomonės ir neklauso jų patarimų. Jie mano, kad vyresni žmonės yra pasenę ir todėl nereikia jų klausytis ar vadovautis jų patarimais, nes jų idėjos yra senamadiškos ir pasenusios. Jaunatviškai trokšdami būti modernūs, jie laužo kuo daugiau senų taisyklių. Tačiau jie turi prisiminti, kad vyresni žmonės turi svorio ir vertės; jie nugyveno daugelį metų, daug matė ir išmoko. Tiek senosios, tiek naujosios kartos nariai turėtų stengtis mokytis vieni iš kitų, nes tiek seni, tiek nauji artefaktai turi savo privalumų ir privalumų

*

Nėra didesnio išbandymo nei žinojimas, kad mūsų Kūrėjas yra su mumis. Turėtume tikėtis Jo artumo ir Jo ilgėtis, nes Jis mus saugo visais atžvilgiais. Kad ir kokie būtų

rūpesčiai, kad ir kokie dideli būtų liūdesiai, skausmai ar ligos,
ieškokime paguodos ir ramybės pas Dievą, prašykime Jo
išminties ir vadovavimo. Jis mums atsakys, jei tik Juo
.pasitikėsime, mylėsime Jį ir ieškosime Jo pagalbos

*

Meilė – tai žydinčių lelijų kvapas ir tylus rožių choras,
šlovinantis gamtos grožį. Meilė – tai sielos giesmė, gyvenimo
himnas ir ritmingas, subalansuotas planetų šokis jų amžinoje
kelionėje per kosmoso platybes. Tai gėlių troškulys gurkšnoti
saulės spindulius, žydėti ir būti numalšintam gyvenimo
eliksiro. Tai žemės troškimas maitinti išdžiūvusias šaknis
savo pienu ir puoselėti visą gyvybę savo syvais. Tai galinga
saulės valia išlaikyti visas būtybes gyvas ir gyvybingas, ir
gyvenimo impulsas apsaugoti bei rūpintis pažeidžiamais. Tai
nekaltumo šypsena, kuri sukelia tėvų švelnumą kūdikiui ir
spontanišką pasidavimą įsimylėjėlių širdyse, siūlant tarnystę
ir paguodą be atlygio. Tai draugystės pulsas, kuris gydo
sudaužytas širdis ir žaizdas. Tai širdies šauksmas, kurio
neįmanoma apibūdinti. Tai poetas, perpildytas meilės
žmonijai, kenčiantis dėl jos kančios. Tai nuolat besiplečiantis
intymumo ratas tarp vienos šeimos narių, nuolat augantis į
platesnes erdves ir platesnius horizontus. Tai gyvenimo
šnabždesys atvirų protų sferose. ir širdžių dangus,
nusagstytas kilnių emocijų žvaigždėmis. Meilė yra sielos
palaima, kurios mylinčios sielos trokšta ir trokšta pasiekti bei
.su kuria susijungti

*

Būk su mumis, Viešpatie, ir padėk mums atlikti savo
pareigas bei jausti Tavo palaimintą buvimą, kuris atgaivina
.širdį ir įkvepia sielai ramybę bei viltį

Jei vairuodami savo gyvenimo automobilį nenaudosite
savitvardos stabdžių, būsite nekontroliuojamų emocijų ir
neteisingų troškimų, kylančių iš ego, malonėje. Prireikus

turite mokėti naudoti stabdžius, kad išvengtumėte neapgalvoto elgesio, nukrypimo nuo teisingo kelio ir skausmo bei kančios duobės. Sup24

Netinkamas žodžių vartojimas yra vienas iš mirtingiausių ir žalingiausių ginklų. Pagrindinė pykčio priežastis yra šiurkšti ir įžeidžianti kalba. Reikia vengti apkalbų ir tuščiažodžiavimo, .vengti ginčų ir ginčų, atsikratyti agresyvių polinkių

*

Jei vyras ar žmona supyksta ir provokuoja kitą, geriausias veiksmų planas yra kitam pasitraukti ir susilaikyti nuo atsakymo, kol situacija nurims. Jei vienas iš jų ištaria įžeidžiančius žodžius, kitam geriausia neatsakyti tuo pačiu, o išlikti ramiam, kol atvės emocijos. Jei žmona šaukia ant savo vyro, o šis atsako garsiu riksmu, vyras nukentės du kartus: pirmiausia dėl jos kandžių žodžių, o paskui dėl savo paties šiurkštaus atsako, galiausiai pirmiausia pakenkdamas sau.

Tai gali sukelti skyrybas ar kitas nepageidaujamas pasekmes. Taip pat svarbu vengti užsispyrimo ar kito žmogaus nuolaidžiavimo. Tuo pačiu metu reikėtų vengti ginčų ir barnių, o verčiau laukti, kol bus atkurta savitvarda ir .vidinė ramybė

*

Neleiskite niekam vogti jūsų ramybės ir neduokite ramybės kitiems žodiniiais (ar rašytiniais) įžeidimais. Pykčio ar akimirkos įkarštyje galima pasakyti ką nors netinkamo, ko niekada neketinate, ir tada gailėtis, o kitas žmogus tuos žodžius prisimins dvidešimt metų. Šia prasme atmintis yra blogas dalykas. Atminties galia yra palaima, jei ji naudojama tinkamai, bet ji žalinga, jei naudojama kaip mums padarytų .blogų dalykų saugykla

Kai pabusime Dieve, suprasime, kad žmogaus gyvenimas tėra šešėlių ir šviesos serija, projektuojama .kosminiame kino ekrane

Esame įpratę suvokti tai, ką galime pajusti ir suvokti savo pojūčiais, ir dažniausiai mes nesuvokiame mus supančių subtilių jėgų. Vis dėlto kiekviena mūsų mintis sukuria tam tikrą subtilią vibraciją. Štai kodėl žmogus negali nuslėpti savo tikrosios prigimties nuo kitų. Jei jie padarė klaidą, jie tai žino giliai širdyje, net jei mano, kad ją slepia, nes mintyse slypi neteisybės jausmas, o kiti tai žinos, nes tų minčių vibracijos vienaip ar kitaip pasireikš per jų veiksmus. Tai taip pat taikoma geriems darbams ir mintims. Kai galvojame apie Dievą ir ištariame Jo vardą – garsiai, pašnibždomis ar tyliai – mes paleidžiame dvasinę vibraciją į .eterį, kuri kviečia Jo palaimintą buvimą

*

Viešpatie, Tavo meilės spinduliai vienodai šviečia visiems Tavo kosminės šeimos nariams. Žmonija kalta, kad dėl savo ydingo mąstymo tapo neskaidri, nepralaidi šviesai. Tegul Tavo galia persmelkia mano būtį ir išsklaido tirštus, tamsius šio pasaulio garus, kad galėčiau tapti skaidriu, nupoliruotu veidrodžiu, atspindinčiu Tavo tyrą, spindintį .atvaizdą

*

.Meilė turi būti tikra, o kai ji kyla iš širdies, ji yra tikra

*

Jei atsigręšite į dieviškąją šviesą, atrasite dieviškąją galią, galinčią apšviesti ir palengvinti jūsų kelią bei suteikti .jums sveikatą, laimę, ramybę, laisvę ir sėkmę

*

Jei užsidirbti pinigų sunku, pasiekti psichologinę pusiausvyrą yra dar sunkiau. Žmogus turėtų būti malonus ir .ramus savo kalboje, mintyse ir fiziniuose veiksmuose

Žmonės turi dvi prigimtis: namų prigimtį ir salono
prigimtį. Namuose mes atsipalaiduojame ir pajuntame savo
tikrąją prigimtį, tačiau dažnai norime, kad išvengtume
natūralaus elgesio, nes tokiu elgesiu atskleidžiame bjaurius
dalykus, kurių nereikėjo reikšti, ypač jei jie kenkia
.aplinkiniams

Salono mentalitetą perimame, kai išeiname elegantiškai
apsirengę, plačiai šypsodamiesi, o mintys ir jausmai sukasi
viduje. Namuose sakome: „Esu susierzinusi ant to ir ano ir
negaliu pakęsti jo vaizdo“, bet sutikusi tą patį žmogų,
pasisveikiname: „Labas! Kaip laikaisi?“ Šios prieštaringos
nesuderinamumo ir nesveikų emocijų srovės veikia nervų
.sistemą ir kitas kūno dalis

*

O mano mylimas Dieve
Mačiau tavo begalinę platybę ramybės horizontuose
Ir aš paragavau tavo gaivinančio džiaugsmo giliai savo
būtyje
Ir aš girdėjau tavo balso aidą savo pabudusiame
sąžinėje
Ir aš klausiausi tavo šnabždesio mano dvasiniams
suvokimams

*

Viešpatie, bjauraus, savanaudiško godumo demonus
paversk aukštai kylančių, kilnių siekių angelais, skausmingą
nežinojimą – palaimintą išmintį, o niekingą dykinėjimą –
.rafinuotu spindinčių dvasinių pasiekimų auksu

*

Viešpatie, apvalyk mus, mūsų silpnybes ir neveiklumą
pakeisk uolumu ir ryžtu, o klaidingas mintis – tiesos
.supratimu

Kas yra meilė?

Meilė – tai žydinčių lelijų kvapas

Ir tylių rožių choras

Švenčiame gamtos grožį

Meilė yra sielos daina, dainuojanti visą gyvenimą

Ir subalansuotas ritmingas planetų šokis

Savo amžinoje kelionėje į tolimąją kosmosą

Tai gėlių troškulys gurkšnoti saulės šviesą

Ir jis klesti bei yra maitinamas gyvenimo eliksyro

Tai žemės ilgesys

Kad maitintų ištroškusias šaknis savo pienu

Ir puoselėjant visų rūšių gyvenimą su gyvenimo esme

Tai galinga saulės valia

Kad visi gyvi dalykai išliktų gyvi ir aktyvūs

Tai gyvenimo varomoji jėga

Užtikrinti nepilnamečių apsaugą ir priežiūrą

Tai nekaltumo šypsena, kuri sukelia tėvišką meilę

ant kūdikio

Ir automatinis paklusnumas įsimylėjėlių širdyse

Teikti nemokamas paslaugas ir užuojautą

Tai draugystės pulsas

Tas, kuris gydo sudaužytas širdis ir žaizdas
Tai šauksmas širdžiai, kurio neįmanoma apibūdinti
Jis poetas, kupinas meilės žmonijai
Tas, kuris kenčia nuo savo nelaimės
Tai intymumo ratas tarp tos pačios šeimos narių
Nuolat plečiasi ir plėtėja link didesnių erdvių
Ir platesnės sritys
Tai gyvenimo šnabždesys
Atvirų protų horizontuose
Ir širdžių dangus, nusagstytas kilnių jausmų žvaigždėmis
Meilė yra sielos palaima
Ko siekia mylinčios sielos
Ir ji trokšta jį pasiekti ir su juo pabendrauti
Aš mačiau gyvenimą
Kai vaikščiojau tarp žaliuojančių kalvų ir žolėtų slėnių
Judėjimas tarp medžių ir gėlių
Mačiau gyvenimą žaidžiantį ir linksminantį
Mačiau jo auksinius spindulius saulės diske
Ir mačiau ją dingstančią debesų tankmėje
Girdėjau ją kikenant džiaugsminguose srautuose
Ir ji gausiai lieja ašaras nuo lietaus lašų
Mačiau ją siūbuojančią medžių šakose

Ir ramunėlės šoka iš džiaugsmo

Girdėjau jį aidintį paukščių čiulbesyje ir lakštingalų
čiulbesyje

Mačiau jos šešėlius gaubiančius šlaitus

Jos rasa drėkina rožių širdeles ir bučiuoja jų skruostus

Mačiau rasotą žolę, prilipusią prie jos kojų

Lygiai taip pat, kaip mačiau ją purškiančią lauko
piktžoles

Su meilės lašais jis sustiprina savo gaivumą ir grožį

Užuodžiau jos kvapnų kvėpavimą, kurį nešė ryto vėjelis

Jaučiau jos ramybę ir mačiau jos rankas, barstančias
palaiminimus

Kiekviename slėnyje ir kampelyje

Koks nuostabus gyvenimas!

Ir kaip miela su ja vaikščioti

Susikibus ranka

Jo palaimintais keliais!

Ramybė tau

Nežinomas subjektas arba sąmonės džinas

Eidami keliu ir gilindamiesi dvasiniu supratimu, jaučiamės tarsi susidurtume su galingu vidiniu pasipriešinimu. Tačiau šis jausmas tėra iliuzija; tiesa yra priešingybė. Keista, gluminanti ir kaprizinga tos „nežinomos būtybės“ mumyse prigimtis, regis, minta neapsakomais elementais, semiamais iš sričių, esančių už mūsų žmogiškosios sąmonės suvokimo ribų.

Ši būtybė, regis, gyvena nematomoje vietoje ir gali būti prilyginta žmogumi iš kitos planetos, kuris yra mūsų svečias, nors mes su juo neturime jokių ryšių pomėgių, idėjų, įpročių, ambicijų ir tolimų siekių prasme.

Ši nežinoma būtybė, regis, turi neišmatuojamai didingesnių ir tikslesnių idėjų apie pomirtinį gyvenimą nei mūsų. Mums atrodo, kad ji tik silpnai supranta neatidėliotinus mūsų žemiškojo egzistavimo poreikius ir būtinybes.

Mūsų nežinomas draugas, regis, mūsų nekreipia dėmesio, neabejotinai pasinėręs į visatos paslaptis. O kai jis mus prisimena ir nori mums įtikti, sukuria keistą, regis, nelogišką judesį, kuris mus išmuša iš vėžių, sutrikdo pusiausvyrą ir palieka sumišusius.

Dažnai manome, kad ši nežinoma būtybė iš mūsų tyčiojasi ir išjuokia mūsų sugebėjimus, tarsi žaisdama su mūsų mintimis, visiškai neatsižvelgdama į mūsų jausmus ar empatiją mūsų aplinkybėms. Kartais atrodo, kad ji mus erzina ir pykdo, nesiūlydama jokios dėkingumo vertos paslaugos ar apčiuopiamos naudos.

Ši būtybė, regis, gali daryti visokius stebuklus ir stebuklus, tačiau nepaisant jos buvimo mumyse, mums

sunku su ja bendrauti ir pasinaudoti jos neribotais gebėjimais bei antgamtinėmis galiomis.

Šią paslėptą būtybę galima palyginti su išlepintu vaiku, kuriam buvo suteikta prieiga prie dangaus ir žemės paslapčių. Jis naudoja tas paslaptis ir kontroliuoja tas galias kaip nori, be jokių apribojimų ar atsakomybės.

Atrodo, kad jis viską žino, bet nežino, kaip tas žinias tinkamai panaudoti. Jo rankos pilnos lobių, kuriuos jis iššvaisto ir iššvaisto netinkama linkme ir netinkamu laiku.

Matome, kaip jis duoda duonos ištroškusiems ir vandens alkaniems (ir maitina saldumynais bedantis)

Jis apipila nedėkinguosius dovanomis ir atima dovanas iš elgetų

Jis persekioja tuos, kurie nuo jo bėga, ir bėga nuo tų, kurie trokšta jį sutikti

Kas ta paslėpta jėga, kuri kartais įkvepia žmogų keista ir nuostabia energija, lenktyniaujančia su vėjais ir vaiduokliais?

Kokia jėga pakelia ir sumažina vibracijos ir energijos lygį taip, kad padėtų žmogui subalansuoti savo temperatūrą, kai šaltą rytą išeina iš šilto kambario, ir atvirkščiai?

Tas nežinomas subjektas veikia su tokiu nepaprastu meistriškumu, kokio net į galvą neateitų genialus chemikas ar įžvalgus inžinierius.

Ar įmanoma per šį trumpą gyvenimą šioje žemėje sukaupti tiek stiprybės?

Ne, mano draugai, prireikė milijonų metų, kad tas „nepažįstamasis“ išstbulintų šį kūno mechanizmą, kurį priskiriame penkiems pojūčiams. Pavyzdžiui, sąmoningam protui neįmanoma žinoti tikslaus cukraus kiekio, kuris turėtų

būti pumpuojamas į kraują. Jei tas kiekis būtų per mažas arba per didelis, rezultatai būtų pražūtingi.

Mes susiduriame akis į akį su jėga, apie kurią žinome labai mažai, ir turėtume ją pažinti. Geriausias būdas tai padaryti – mesti iššūkį tam, ko iki šiol išmokome, ir pasiruošti taip, kaip sakė didysis mokytojas: „Jei netapsite kaip maži vaikai, neįeisite į Dievo karalystę“.

Kitaip tariant, jei žmogus nepriims vaiko paprastumo, tyrumo ir tikėjimo, jis negalės pasiekti jokios reikšmingos dvasinės pažangos.

Mokslinė meditacija yra bene lengviausias būdas atpažinti tą paslėptą vidinę galią, tačiau daugumai žmonių trūksta motyvacijos medituoti ir jie mieliau šias žinias įgyja savaip arba tiesiog sėdėdami tyloje – net jei jų mintys siaučia kaip viesulas į visas puses. Kai kurie gali sakyti: „Aš privalau tas žinias įgyti būsimuose įsikūnijimuose ir neskubu. Mano sąmonė gali mane vieną dieną pažadinti, bet nereikia dėti sąmoningų pastangų, kad tai pasiekčiau.“

Nesvarbu, kiek mums metų, kiek kartų gyvenime patyrėme nesėkmių ar ką apie mus galvoja kiti. Nesvarbu, kokius genus turime ar kokiomis aplinkybėmis gyvename. Visa tai nesvarbu mumyse gyvenančiam paslėptam svečiui. Jis tik nori, kad leistume jam naudoti mūsų kūnus, energijas, protus ir sąmonę ir perduotume jam kiekvieno savo gyvenimo aspekto kontrolę. Štai ką turime daryti, jei norime pasiekti mūsų laukiančias viršūnes.

Kai apmąstome savo gyvenimo įvykius, argi nesuvokiame, kad mus vedė ir nuo daugelio pavojų išgelbėjo paslėpta jėga? Tačiau vos tik pavojus ramiai praeina, kaip greitai mes tą jėgą pamirštame!

Ta galia niekada mūsų nepaliko ir niekada nepaliks. Ir kai tik jos prireikia, ji visada yra šalia, kad mums padėtų, kaip sakė didysis mokytojas: „Aš esu su jumis iki pasaulio pabaigos“.

Jei skaitysime didžiųjų vyrų ir moterų biografijas per kartas, pastebėsime, kad kiekviename įvykyje, kad ir koks mažas jis būtų, ir kad ir koks metodas būtų naudotas – karšta malda ar gilus pritartimas – rezultatas visada buvo tas pats.

Šis mumyse įkalintas milžinas nuolat juda, stengiasi kartą ir visiems laikams išsivaduoti. Kada mes sąmoningai jį atišime ir seksime juo į laisvę ir pergalę?

Pradėkime dabar ir duokime šansą vidiniam milžinui, ir mes pamatysime, koks saldus bus gyvenimas ir kaip jis spindės džiaugsmo ir pergalės šviesomis, su Dievo pagalba.

Ramybė tau

Scenos iš Indijos ir vizija

Indija yra pasaulio mikrokosmosas visais atžvilgiais. Tai šalis, kurioje gausu įvairiausių atmosferų, klimato, religijų, verslų, menų, žmonių, kraštovaizdžių, kalbų ir kultūrų.

Indijos civilizacija siekia tūkstančius metų, o jos valdovai, išminčiai ir vadovai paliko įrašus, liudijančius apie arijų civilizacijos egzistavimą ir autentiškumą Indijoje ir Sinde.

Daugelis Europos turistų lankosi Indijoje ir gatvėse mato magus, kartais ginkluotus žmones ir gyvačių kerėtojus,

manydami, kad tai geriausia, ką Indija gali pasiūlyti, ir nesuvokdami, kad šios figūros neatspindi tikrosios Indijos esmės. Tikrasis Indijos gyvenimas ir gyvybingumas slypi jos dvasinėje kultūroje, kuri nuo senų laikų pavertė ją religijų ir tikėjimų katilu.

Tiesa, kad Vakarai gali išmokyti Indiją daugelio patikimų prekybos praktikų, metodų ir principų, taip pat gamtos ir žmogiškųjų išteklių plėtros. Ir tiesa, kad Indijai reikia vizionierių lyderių, tokių kaip Henry Fordas ir Thomas Edisonas. Tačiau Vakarų pasaulis taip pat sąmoningai ar pasąmoningai trokšta praktinių, dvasinių pamokų, kuriose Indija specializavosi per visą istoriją.

Mokslas Vakarų miestuose taip smarkiai pažengė į priekį, kad žmonių materialiniai poreikiai – pastogė, maistas ir drabužiai – yra lengvai prieinami. Tačiau fizinio ir materialinio komforto nepakanka be psichologinio komforto, ramybės ir dvasinės paguodos.

Didžiausias ir turtingiausias Indijos paveldas slypi dvasiniuose metoduose ir keliuose, kuriuos per amžius atrado vizionieriai ir apsišvietę Indijos dvasiniai mokslininkai. Šis paveldas prisidėjo ir toliau prisideda prie žmonijos dvasinės ir mokslinės kultūros.

Indija – paslapčių šalis, tačiau šios paslaptys atveria savo širdis tik tiems, kurie joms simpatizuoja, tiems, kurie nuoširdžiai ir nuoširdžiai ieško tiesos.

Indija didžiuojasi aukščiausiais ir didingiausiais kalnais pasaulyje: Himalajais. Daržilingas šiaurės Indijoje dėl kvapą gniaužiančio gamtos grožio dažnai vadinamas Indijos Šveicarija. Delyje taip pat yra senovinių unikalių pilių, fortų ir kunigaikščių rūmų griuvėsiai, taip pat plati Gango upė ir Himalajų aukštumos su olomis ir poilsio vietomis, skirtomis apmąstyti ir apmąstyti dieviškąją šviesą ir išmintį.

Indijos Agros miestas didžiuojasi vienu iš pasaulio stebuklų – Tadžmahalu, architektūros meno viršūne ir gražiausiomis žmonijos svajonėmis, įkūnytu poliruotame marmure ir išskirtiniame alabasteryje, įamžinančiu žmonių meilę.

Indijoje taip pat yra tamsių miškų ir tankių džiunglių, kuriose klajoja tigrai ir liūtai. Indijoje taip pat yra mėlynas dangus, kuris tampa dar didingesnis ir gražesnis saulėlydžio metu, kai saulės spinduliai virsta degančių oranžinių liepsnų mase.

Indijoje taip pat gausu įvairių ir spalvų rytietišκών vaisių ir daržovių bei daugelio tautų, kurios visos kartu paverčia Indiją nuostabiu, nuostabiu ir nepamirštamu lydymosi katilu.

Indija – didelių kontrastų kraštas, kuriame egzistuoja nepadorus turtas ir skurdas, o intelektualinio tyrumo viršūnė egzistuoja kartu su atšiauriu kasdieniu gyvenimu. Indijoje rasite „Rolls-Royce“ automobilių ir jaučių traukiamų vežimų, lygiai taip pat, kaip dramblių puošniose neštuvuose ir didingų arklių traukiamų vežimų.

Šiaurės Indijoje randame žmonių su mėlynomis akimis ir šviesiais plaukais, o karštesniuose pietuose matome tamsiaodę, įdegusią nuo tropinės saulės kaitros.

Nuo pradžios iki pabaigos Indija tikrai yra netikėtumų ir prieštaraivimų šalis. Gyvenimas tampa monotoniškas, jei eina vienu keliu. Tačiau Indijoje gyvenimas atrodo kaip didingas nuotykis, kupinas netikėtumų ir paslapčių, apie kurias niekada neįsivaizdavai.

Indijoje galbūt nėra fizinių dangoraižių ar pernelyg didelės modernios prabangos bei pramogų, kurios įtemptų dvasinius nervus.

Tiesa, kad Indija turi savo trūkumą, kaip ir visos tautos turi savo trūkumą.

Tačiau Indijoje yra dvasinių dangoraižių: nuolankių, realistiškų dvasinių milžinų, kurie gali išmokyti savo bendražygius, kaip iš bet kokių gyvenimo aplinkybių išgauti visavertį dvasinį džiaugsmą.

Šie moksliniais pagrindais paremti sufijai, kurie tiesą ir realybę pažino savo pastangomis ir patirtimi, gali padėti kitiems lavinti savo įžvalgas ir išgauti gaivinantį ramybės bei pasitenkinimo vandenį iš savo kasdienio gyvenimo dirvožemio.

Eterinis vaizdas saulėlydžio metu

Išmintingas mokytojas Paramhansa savo viziją apibūdina taip:

Iš savo balkono žvelgiau į vakarus ir, skleisdamas vaizduotės sparnus, pakilau iki tolimo horizonto krantų. Dešinėje ir kairėje pamačiau dvi kalnų grandines, kurios netrukus virto paslaptingu violetiniu atspalviu. Kai vėl pažvelgiau, nematoma ranka jas apgaubė tamsiai mėlynu šydu. Už manęs plytėjo Gvadalacharos miestas, skendėjęs saulėlydžio prieblandoje. Rytinis dangus dabar buvo pasipuošęs švelniai rožiniais atspalviais. Žvelgdamas į priekį, mano akys išvydo magišką mėlynų salų miestą, plūduriuojantį auksiniame ežere.

Šiame magiškų mėlynų salų salyne iškilo didžiulė mėlyno kalkakmenio kalva, apsupta pilkai baltų vulkaninių debesų, iš kurių sklido ugningos raudonai auksinės lavos geizeriai, įstrižai tarsi vaivorykštė krentantys link ramaus ežero. Intensyvios auksinės liepsnos gaubė mėlynas salas liepsnojančiomis šviesos aureolėmis.

Mėlynoji viršukalnė ir jos ugninė karūna tarsi dvyniai atspindėjo to tylaus auksinio ežero paviršiuje. O tolimame dešiniajame krašte mirgėjo mažas, ramus ežeras, prisiglaudęs prie vienos iš mėlynujų salų krūtinės tarsi pilnatis, plaukianti tarp debesų bangų.

Ilgai klajojau saulėlydžio ir miražą primenančių debesų mieste, plūduriavau ežero paviršiuje su subtilia auksine šviesa. Ir kokie nuostabūs buvo tie auksiniai vandenys, nusėti raudonų ledo sankauptų, išsibarsčiusių į visas puses iki amžinybės krašto.

Įsivaizdavau, kad mažosios šviesos nimfos yra geranoriškos dvasios šioje žemėje, ir sėkmingai įveikusios visus gyvenimo išbandymus, joms leidžiama klajoti ir įkūnyti savo svajones, kaip joms patinka. Kiekvieną dieną saulei leidžiantis, šios nimfos kondensuodavo savo dangiškus sapnus eteriniuose miestuose, apsuptuose auksinių jūrų ir ežerų. Ten, anapus skausmų gniaužtų ir anapus šio žemiškojo pasaulio spąstų su visomis jo tragedijomis ir skausmais, anapus visų kančių, šios būtybės kvėpavo raudona šviesa, gėrė oranžinius spindulius ir dreifavo bei artėjo, klajodamos ir plaukdamos tarp įvairiaspalvių šviesų jūros.

Čia tos undinės akimirksniu įgyvendindavo savo svajones ir įkūnydavo savo fantazijas, kaip tik panorėdavo, o tada ištirpdavo ir išnykdavo savo nuožiūra.

Čia tos būtybės mėgavosi pasitenkinimo ir pasitenkinimo lobiais ir dosniai pildė visų, kurie jas aplankydavo jų nuostabiame, magiškame pasaulyje, svajones.

Čia ji neprivalėjo laukti ir trokšti kaip žmonės, kad jos svajonės išsipildytų ir norai būtų įgyvendinti, bet ji svajojo

taip, kaip norėjo, ir savo noru įgyvendino visas tas svajones ir norus.

Tas saulėlydžio miestas Svajonių salose buvo sapnas, slypėjęs mano sąmonės gelmėse, ir šiandien jis tikrai išsipildė. Iš tiesų, aš žvilgtelėjau į paslėptus savo sielos lobius, ir jo šviesa mane apgaubė, jo spindesys mane apakino!

Ramybė tau

Apšviečiančios lempos

Šloviname ir dėkojame Dievui už kiekvienų naujų metų
.dovaną ir už viltis bei pažadus, kuriuos jie mums atneša
Nėra didesnės galios nei nuoširdus, širdies maldavimas
užmegzti ryšį su Dievu, atnešti nuostabius pokyčius žmonių
gyvenimuose ir pasaulio sąlygose, pasiekti taiką ir žmonių
.brolybę

Meldžiame Dievą, kad nuoširdžios asmeninės maldos,
kilnūs suvokimai ir augantis žinojimas virstų palaimintąja
.dvasine jėga, kuri atneštų tikrus pokyčius

Palaimink mus, Viešpatie, kad Tavo šviesa ir šviesūs
apšviečiantys žibintai vestų mus takais, kad pažadintume
Tavo meilę savo ir kitų širdyse, nešiotume gyvosios šviesos
žibintus ir panaudotume savo talentus tam, kas Tau patinka
.ir naudinga žmonėms

Padėk mums tapti kanalais, per kuriuos Tavo kosminė
energija ir vedanti šviesa galėtų tekėti, kad padėtų kitiems ir
palengvintų jų kančias bei nelaimes, nes Tavo dėka mes
.turime galią padėti žmonijai ir sau patiems

Esame palaiminti, kad galėtume užjausti kenčiančius
Mes skleidžiame geras idėjas ir ketinimus visame
pasaulyje
Tegul taika ir brolybė tampa gyvenimo patirtimi
„Kaip danguje, taip ir žemėje,,

Ramybė yra vienas iš Visagalio Dievo vardų, kurį Jis}
{davė Žemei, tad skleiskite jį tarp savęs

* * *

Vienas iš mokinių pasakė mokytojui Paramhansai, kad
jam sunku pakeisti žalingus įpročius naudingais, ir paprašė jo
:patarimo, todėl jis atsakė

Negalima prarasti vilties tobulėti

Žmogus pasensta tik tada, kai atsisako stengtis keistis
.teigiamai

Mano nuomone, ta stagnacijos būseną yra tikroji
„piramidės“ būseną

Kai žmogus sako „Aš negaliu pasikeisti“ ir kartoja tai vėl
ir vėl
Aš jam sakau: „Na, kadangi jau nusprendei toks būti, lik
“.ten, kur esi

Kad ir kokia būtų dabartinė žmogaus būklė, jis gali
pasikeisti į gerąją pusę, jei rūpinsis savikontrole, tinkamai
.maitinsis ir laikysis sveikatos rekomendacijų

Kodėl manote, kad negalite keistis? Intelektualinė
stagnacija yra paslėpta silpnumo priežastis. Kiekvienas
žmogus turi savybių, kurios riboja jo pažangą. Šių savybių
žmogaus prigimtyje neįdėjo Dievas, jos yra žmogaus
sukurtos. Tai yra trūkumai, kurių turite atsikratyti, ir jūs
...galite

Atminkite, kad žmogaus įpročiai yra tik išorinė jo vidinių
minčių išraiška

Kai nuspręsite keistis, daugybė jėgų susijungs, kad jus
.palaikytų ir sustiprintų jūsų teigiamus sprendimus

Ir su Dievo pagalba

Naujų metų sodas

Praėjusių metų aidai su liūdesiu ir juoku išblėso

Ir štai aidi Naujų metų himnas, giedamas
:padrąsinančiai, skelbdamas viltį ir šnabždėdamas

“Atkurk savo gyvenimą tobulai,,

Atsikratykite senų baimių piktžolių

Iš apleisto praeities sodo jis surinko ir išsaugojo tik
džiaugsmo, pasiekimų, vilčių, gerų minčių ir darbų bei kilnių,
.aukštų troškimų sėklas

Kiekvienos naujos dienos rasotoje dirvoje pasodinkite
tas galingas sėklas, laistykite jas ir rūpinkitės jomis, kol jos
užaugės ir pripildys jūsų gyvenimą retais žydėjimo
.privalumais

:Naujieji metai šnabžda

Pažadinkite dvasią, įpročių įkaitą, ir paraginkite ją imtis,,
naujų, naudingų pastangų. Niekada nenustokite bandyti ir
niekada nesustokite, kol nepasieksite amžinos laisvės ir
neįveiksite karmos (nuolat persekiojančių ir persekiojančių
“.praeities veiksmų pasekmių)

Atsigaivinę mintys ir apsvaigę nuo vis atsinaujinančio
džiaugsmo, džiaukimės kartu ir ženkime susikibę rankomis į
.dangiškuosius namus, iš kurių niekada nebeišeisime

Sėkmės istorija

Vis dar prisimenu pirmą kartą, kai panaudojau valios
jėgą, kad padėčiau kitiems

Mudu su vienu draugu anuomet buvome dar visai maži
:berniukai. Vieną dieną jam pasakiau

“Pamaitinsime penkis šimtus (vargšų) žmonių,,

“!Jis nustebeęs atsakė: „Bet mes neturime nė vieno cento

Aš jį patikinau sakydamas: „Projektas bus tęsiamas
“.nepaisant to, ir aš tikiu, kad pinigai ateis per jus

“!Jis pašaipiai atsakė: „Koks projektas! Tai neįmanoma

Mano užtikrintumo jausmas paskatino mane pasakyti:
„Jokiu būdu neliūdink savo motinos, bet daryk viską, ko ji
“.tavęs prašo

:Po dienos jis pribėgo prie manęs ir tarė

Kai maudiausi vonioje, mane pašaukė mama. Jau,,
ruošiausi jai atsakyti: „Netrukdyk man, kol maudysiuosi“, bet
vietoj to paklausiau, ko ji nori, ir ji paprašė manęs nueiti pas
tetą, kuri gyvena netoli mūsų namų, tad pasakiau jai: „Aš
“.girdžiu ir paklūstu

Kai nuėjau aplankyti tetos, ji pirmiausia man pasakė:,,
„Kas tas pamišėlis, su kuo tu? Ar išprotėjai? Kas čia per

projektas, apie kurį girdėjau, kad jūs abu pamaitinsite penkis
„!šimtus žmonių

Aš ant jos supykau ir pasakiau: „Aš jau turiu eiti“, ir
patraukiau iš jos namų. Bet ji mane sustabdė sakydama:
„Tavo draugas galbūt ir pamišęs, bet jo idėja gera. Paimk šį
dvidešimties rupijų banknotą“ (tai buvo nemaža suma XX
.amžiaus pradžioje)

Berniukas buvo taip apstulbęs, kad vos nenuualpo. Jis
tuoj pat pribėgo prie manęs ir papasakojo naujieną. Kai
nuėjome pirkti ryžių ir kitų būtiniausių prekių puotai,
kaimynai išgirdo apie mūsų planą ir pasiūlė daugiau maisto.
!Galiausiai pamaitinome du tūkstančius žmonių (2000)

Ta pati valia, atsakinga už šventąją srovę, sukūrė
.pirmąją biblioteką – Sarasvati biblioteką Kalkutoje

Kai pasiryžtate daryti gerus darbus, juos pasieksite, jei
pasitelksite dinamišką ir veiksmingą valią. Kad ir kokios būtų
aplinkybės, jei atkakliai sieksite tikslo, Dievas sukurs
.priemones, kuriomis pasieksite tai, ko trokštate

Būtent apie šią tiesą kalbėjo Jėzus Kristus, sakydamas:
„Jei turite tikėjimą ir neabejojate... tuomet galite sakyti šitam
“.kalnui: ‘Pasikelk ir meskis į jūrą’, ir tai įvyks

Ir kilmingame hadise: Kai šaukiatės Dievo, būkite]
[ryžtingi savo maldoje

Jei nuolat naudosite savo valią, kad ir kokios būtų
kliūtys, vis tiek galėsite pasiekti sėkmės, sveikatos ir jėgų
padėti kitiems, o svarbiausia – harmonijos su Dievu. Būtent
tokią valią reikia ugdyti: valią, kuri išdžiovina dvejonių ir
nesėkmių vandenynus, siekiant daryti gera ir pasiekti tai, ko
.tikimasi

* * *

Žvelk į savo būties spindinčias gelmes ir ten atrasi
.neribotą grožio, išminties ir tyrumo potencialą

Prašome Visagalio Dievo, kad pasitiktumėte Naujuosius
metus tvirtai įsitikinę, jog turite galimybę atskleisti savyje
.aukštesnę prigimtį

Aplinka ir praeities veiksmų rezultatai apgaubė jus
specifiniais bruožais, savybėmis ir įpročiais, tačiau tai tik
laikini reiškiniai, o po jais slypi jūsų tikroji prigimtis – kilni
siela – kuri turi absoliučią laisvę pasirinkti privalumus ir
savybes, kurias norite turėti ir demonstruoti atlikdami savo
.vaidmenis šio pasaulio scenoje

Ar jumyse virpa dvasiniai siekiai, pulsuojujantys jūsų
širdyse, raginantys juos įtraukti į savo ateinančių metų
darbotvarkę? Jei atsakymas yra „taip“, pamirškite praeitį,
prisiminkite iš jos išmoktas pamokas ir, su Dievo
.palaiminimu, pirmyn, kad pasiektumėte tai, ko norite

Jie kiekvieną dieną laikė nauja galimybe kontroliuoti nepalankius įpročius ir aistras, gyventi ramybėje, dovanoti meilę ir skleisti optimizmą bei džiaugsmą šiame pasaulyje.

Kai tik pažadinate savo valią daryti teigiamus pokyčius ir palaikote ją savo veiksmais, nematomos kosminės jėgos iš Gailestingojo Viešpaties pradeda stiprinti jūsų pastangas.

Kuo atkakliau laikysitės savo nutarimų, tuo didesnės ir galingesnės taps gėrio jėgos jūsų gyvenime – tai nekintantis dieviškasis dėsnis.

Pirmoji diena gali būti sunki, bet antroji diena gali būti šiek tiek lengvesnė, o trečioji diena dar lengvesnė. Po kelių dienų suprasite, kad sėkmė pasiekiamą. Ir tie, kurie atkakliai siekia tikslo ir tęsia savo pastangas ištisus metus, pasikeičia

Tiems, kurie siekia dvasinių tikslų, sakome: tegul troškimas susisiekti su Dievu būna didžiausias dalykas jūsų gyvenime. Galvodami apie Dievą ir medituodami apie Jį, gauname nedviprasmišką patikinimą, kad Jis mus myli amžinai, nes mes priklausome Jam, nepaisant klaidingų žingsnių, kuriuos galėjome žengti netinkama linkme.

Kai jaučiame, kad esame mylimi besąlygiškai, argi tai nemotyvuoja mūsų stengtis iš visų jėgų ir nepadedą paleisti praeities su visomis jos nesėkmėmis ir nusivylimais? Kai jaučiame, kad esame mylimi ir kad yra kažkas, kas mus myli, jaučiamės ramūs ir mūsų širdys džiaugiasi

Nepaisant visų pareigų ir veiklų, turime skirti šiek tiek laiko pasinerti į savo gelmes, ištirti save ir atgaivinti savo sielas Dievo meile ir ramybe.

Jei mylime Dievą ir nuoširdžiai stengiamės Jam įtikti
kiekvieną dieną, niekas negalės sutrukdyti mūsų dvasinei
pažangai

Atminkite, mano draugai, ir su Dievo pagalba naujaisiais
metais patirsite laimę, apie kurią galbūt niekada anksčiau
.nesapnavote

* * *

Su ryžtinga valia
Visiškai pasitikėdamas žmogaus sielos galimybėmis
Su nepajudinamu tikėjimu Dievu
Atsisveikinkime su šiais metais ir pasitikime Naujuosius

Nepaisant pokyčių, kuriuos išgyvena pasaulis, ir tų
pokyčių poveikio mūsų gyvenimui, jei išmintingai ir įžvalgiai
žvelgsime toliau nei sparčiai besivystantys kasdieniai įvykiai,
.įgysime supratimo ir pasimokysime

Kiekvienas iš mūsų turime atlikti savo vaidmenį laiko
.scenoje, kur šiandienos įvykiai virsta ateities svajonėmis

Dramatiški įvykiai ir juos lydinčios aplinkybės turi vieną
tikslą: po vieną pažadinti daugybę mumyse slypinčių
dorybių. Kiekviena patirtis, kurią patiriame, atskleidžia
mumyse slypinčią jėgą išmintingai ir veiksmingai su ja
.susidoroti

Turime nuostabių gebėjimų, kuriuos Dievas įdėjo į mus,
ir kai jie aktyvuojami, jie tampa gyvybiškai svarbiu
.palaiminimo šaltiniu mūsų gyvenime

Net jei išorinės aplinkybės ne visada yra mūsų
kontroliuojamos, visada galime pasirinkti, kuo norime būti
.savyje, kur slypi mūsų ir žmonijos pažangos raktas

Kiekviena siela, trokšianti išsivadavimo, turi sąmoningai
įsipareigoti keistis į gerąją pusę, o tinkamiausias laikas tam
yra dabar, kai ketinimai sutelkti į sprendimų priėmimą ir
.įsipareigojimą keistis

Žmonės neturėtų būti statiški reliktai, nepajėgūs
psichologiškai ir dvasiškai atsinaujinti. Turi būti pažadintos
mumyse slypinčios herojiškos savybės, o baimės ir
.netikrumo našta – nusimesta

Kai žmogus įtikina save, kad Dievas jį myli ir kad Jis
visada yra su juo, nei praeitis negalės jo pančioti, nei ateitis
.jo neįbaugins

Už žmogaus gyvenimo kibirkšties slypi dieviškoji liepsna
Už žmogaus minties spindulio šviečia didesnė Dievo
šviesa

Už įžvalgaus proto bangos slypi didžiulis visuotinių žinių
vandenynas

Anapus žmogiškos meilės pulsuoja dieviškoji meilė, kuri
pripildo širdį ir patenkina jos troškimus

Vienintelis dalykas, kuris nekinta pasaulyje, kuriame
dominuoja svyravimai ir pokyčiai, yra mūsų santykis su
.Dievu

Tegul galutinis sprendimas būna sustiprinti tą palaimintą
ryšį ir gyventi sąmoningoje harmonijoje su dosniausiu
.gyvenimo, stiprybės, meilės ir laimės davėju

Kad žmogus galėtų pažinti savo Kūrėją savo sielos
vienumoje ir gilioje kontempliacijoje

Jis turėtų kasdien savęs klausti, ar jis derina savo
gyvenimą su tiesos ir meilės dėsniais, kurie yra dieviškieji
.visatos dėsniai

Tvirtai laikykimės Dievo ramybės mumyse
Išsiklausykime į sąžinės balsą
Išplėskime savo užuojautą, įtraukdami ir kitus

Savo teigiamomis mintimis ir harmoningais veiksmais
galime sustiprinti gėrio jėgas, kurios, Dievo malonės dėka,
.gali atnešti esminius pokyčius šiame pasaulyje

* * *

Šiandien žmogus gali save įtikinti, kad eis tiesiu keliu,
bet rytoj jis gali nukrypti nuo jo ir būti linkęs atsisakyti savo
.teigiamų sprendimų

Mūsų gyvenimo silpnybės neturėtų būti toleruojamos.

Kas sugeba išlikti tvirtas savo principuose, nepaisant visų pagundų ir išorinių įtakų, tas eina išsivadavimo keliu, o kas išmintimi vadovaujasi, tas įveiks gyvenimo iliuzijas, .apribojimus ir kliūtis

Išmintingi žmonės išlaiko savo išmintį iki galo ir drąsiai bei nepajudinamai tikėdami pasitinka gyvenimą, kad ir .kokios aplinkybės jiems tektų

Kas atsisako savo valios, pasiduoda aplinkybėms ir .nustoja stengtis, tas pasmerkia save ir bus aplenktas laiko

Žmogus yra tas, kuris puoselėja savo teisingus ir neteisingus įpročius, o kai sako: „Aš negaliu pasikeisti“, jis .pasmerkia save nesėkmei

Kai žmogus patvirtina sau, kad yra stiprus ir laisvas, nepaisant žalingų įpročių ir neigiamų minčių atakų, ir kad nenustos stengtis tobulėti, jis atveria kelią jame slypinčioms .gėrio jėgoms ateiti jam į pagalbą ir jį palaikyti

Kad ir kokie neteisingi būtų žmogaus veiksmai, jis turi permąstyti savo gyvenimą ir stengtis sau padėti bei daryti tai, kas teisinga, ir visi neteisingi veiksmai su Dievo pagalba .bus pakeisti gerais darbais

Iš archyvų: Pyktis ir dramblio atmintis

Tie, kurie trokšta vidinės ramybės, turi suprasti, kaip
.kyla pyktis ir kaip jis dažnai sukelia skaudžių pasekmių

Dėl pykčio sukulto vidinės pusiausvyros praradimo
daugelis žmonių prieš savo valią virto nusikaltėliais ir kraujo
.ištroškusiais žudikais

Troškimų slopinimas apakina protą. Kai žmogaus protą
užvaldo troškimų rūkas, jis praranda sąmonę ir elgiasi
.nederamu būdu kilniam žmogui

Proto praradimas sutrikdo įgimtą išvalgumą, kuris yra
.visų protingų veiksmų ir gerų ketinimų varomoji jėga

Kai žmogaus psichinės transporto priemonės vairas
sugenda, jis neišvengiamai patirs avariją ir gali atsidurti
.skausmo bei kančios griovyje

Pavyzdžiui: vyras laimingai vairuoja, ir pakeliui į parką
žmona paprašo jo pakeisti kryptį ir važiuoti ne į parką, o į jos
.tėvų namus, ir čia jo džiaugsmas virsta pykčiu

Pasirinkau šį pavyzdį, nes tai dažnas reiškinys. Įprastais
atvejais vyras arba atmeta žmonos prašymą, arba sutinka su
apmaudu ir nepasitenkinimu, ir tai dažniausiai ir nutinka.
Abiem atvejais apima pyktis, atmosfera tampa įtempta, o
.ramybė sutrikdoma

Kai kuriais atvejais pyktis gali virsti tragedija tiems,
kurie yra ūmaus būdo. Pyktis gali paveikti atmintį,

vairuotojas gali pamiršti vairuoti atsargiai ir dėmesingai,
arba nepaisyti šviesoforo signalų, dėl ko įvyksta susidūrimas
.arba, neduok Dieve, žūsta

Apibendrinant, pyktis užblokuoja valios vairą gyvenimo
.vežime ir neleidžia jai pasiekti materialinių ir dvasinių tikslų

dramblio atmintis

Gebėjimas, vadinamas „atmintimi“, yra Dievo dovana
žmonijai ir koks tai didelis palaiminimas! Atmintis duota ir
gyvūnams; be jos jie negalėtų atpažinti savo jauniklių. Kai
kurie gyvūnai turi puikią atmintį, kaip iliustruoja ši istorija
.apie dramblių

Kai didžiulis dramblys, kaip daugelis dresuotų dramblių
daro Rytuose, gabeno medieną, prie jo priėjo berniukas,
.įsmeigė adatą į straublį ir pabėgo

Praėjo metai po to įvykio, ir tas pats dramblys kelyje
sutiko tą patį berniuką. Tai buvo gana tinkamas momentas
drambliui atkeršyti. Taigi, jis apvyniojo berniuką straubliu ir
smarkiai sviedė jį į kitą kelio pusę. Taigi, gyvūnai turi
.prisiminimus

Daug sapnavau, o dabar pabudau ir ant savo sielos
altoriaus uždegu žvakes, nuolat prisimindamas tave, mano
.Dieve

Akimis, kurių vokai palikę miego miegą, žvelgiu į tavo
gražų veidą ir mėgaujuosi matydamas jo šventas šviesas

Ir tavo malonės dėka supratau, kad sveikata ir liga

Gyvenimas ir mirtis

Jie yra visų rūšių sapnai

Baigiau skaityti romaną „Sapnai, nupiešti ryškiomis
 .“spalvomis
 Ant spindinčių iliuzijų uždangos

Ir dabar aš matau tave kaip vienintelę egzistuojančią tiesa

Laikant kanalus atvirus

Dauguma žmonių rimtai negalvoja apie Dievą, kol nesusiduria su rimtomis problemomis, o tada tikisi, kad Jis įsikiš ir išgelbės juos iš keblios padėties.

Vienas iš nušvitusiųjų pasakė: „Jei nepakviesi Dievo būti
tavo svečiu savo gyvenimo vasarą, Jis neateis pas tave
“.žiema

Tai nereiškia, kad Dievas nenori mums padėti. Jis nori ištiesti pagalbos ranką ir išvaduoti mus iš kančių. Tačiau kai daugelį metų gyvename taip, kad tai prieštarauja Jo įstatymams, ir nebendruojame su Juo apmąstymuose, protas apkraunamas iliuzijų krūva, o bendravimo su Dievu kanalus užkemša baimė, savanaudiški troškimai, nuotaikų svyravimai, pykčio priepuoliai, aklas užsispyrimas, blogi įpročiai ir negatyvumas. Taigi, nebėra atviro kanalo, per kurį .mums galėtų tekėti dieviškoji pagalba

Jei nesugebėsime paruošti savo minčių ir išlaikyti kanalų atvirų, negalėsime susidurti – ir įveikti – problemų, kurios neišvengiamai pasitaikys kiekvienam iš mūsų gyvenimo .kelionės metu

Sakoma, kad žmogus, kuris mylėjo Dievą, Jį rado tardamas Jo palaimintąjį vardą su gilia susikaupimu ir didele meile, nepaisant to, ką bedarytų. Jis pradėjo šią praktiką dar vaikystėje ir taip stropiai jos laikėsi, kad net miegodamas .ištardavo Dievo vardą

Senstant jis kirsdavo tankius miškus, kuriuose knibždėte knibždėte knibždėte knibžda žiaurių tigrų, kobrų, skorpionų ir nuodingų vabzdžių, apsirengęs tik audinio .gabalėliu ir avėdamas sandalus

Žmonės stebėjosi jo drąsa ir nustebę klausdavo: „Ar tavęs niekada nenukentėjo nuo tų žiaurių žvėrių ir :kenksmingų vabzdžių?“ Jis atsakydavo

Be abejo, man niekada nebuvo padaryta žalos, nes,,
“.visada nešiojuosi Dievo vardą ir tai yra mano apsauga

Taip pat galime pripažinti, kad Dievas mus saugo. Jis visada yra šalia, kad palengvintų mūsų nelaimes ir padėtų mums įveikti problemas, tačiau mes turime būti imlūs Jo palaiminimams, galvodami apie Jį, meldamiesi Jam ir bendraudami su Juo savo širdyse, atlikdami savo pareigas

Jei tai padarysime, galėsime atlaikyti uraganus, o neišsprendžiamos problemos ir kritinės krizės negalės mūsų nugalėti ar palaužti mūsų ryžto

dvasinis pasididžiavimas

Nuolankumas yra didžiausias privalumas dvasiniame kelyje, o nuolankumo puoselėjimas pagreitina ir apsaugo savęs augimą

Nuolankumas turėtų būti pagrindas, ant kurio ieškotojas stato savo dvasinį gyvenimą, jei nori pasiekti savo tikslą – būti harmonijoje su Dievu ir jausti Jo buvimą

Pasaulis skatina girtis pasiekimais, turtais ir padėtimi, siekti kitų pritarimo ir susižavėjimo, tačiau ieškotojas turi nukreipti savo dėmesį nuo mažojo „aš“, „ego“, į aukštesnįjį „aš“

Tikrasis nuolankumas reiškia tvirtą žinojimą, kad Dievas
yra viskas visame kame, ir atsikratyti ambicijų patenkinti
.ego, ugdant didesnę ambiciją pelnyti Dievo palankumą

Tai taip pat reiškia atsisakyti savanaudiškumo,
puoselėjant dieviškąją meilę ir atsigrežiant į Dievą, kuris yra
.visko, ko siekiame ir stengiamės pasiekti ar gauti, šaltinis

Dvasinis pasididžiavimas yra akivaizdi pagunda, ir
ieškotojas turi būti atsargus dėl šio negalavimo, nes jis
užgožia bet kokį Dievo suvokimą ar galimybę su Juo
.bendrauti

Jei mokinys nuoširdžiai nesistengs įgyti nuolankumo, jis
.bus linkęs patekti į iliuzijų spąstus ir tuštybės pinkles

Iš tiesų žmogus gali įveikti daug silpnybių ir pakeliui
padaryti didelę pažangą, tačiau dėl išdidumo pagundos jis
.gali nusileisti

Visatos Viešpats ir Sąžinės Tyrėjas žino, kas yra širdyse,
.ir tie, kurie giriasi savo dvasingumu, jį praras

Tie, kurie didžiuojasi savo dvasine patirtimi, tampa
susiteršę dėl savo svarbos, kitaip tariant, jie pradeda manyti,
.kad yra ypatingi, ir gali prarasti gautas palaimas

Tas, kurio pasididžiavimas nustelbia dieviškąsias jame
esančias palaimas, netinkamai naudoja dvasines dovanas, ir
tada Dievas pamoko tą mokinį nuolankumo, atimdamas iš jo

savo palaiminimus, kol jis įgis dvasinį supratimą ir pataisys
savo kelią. Tačiau Jis tai daro iš meilės, nes kai mokinio širdis
atsiveria Dievui su visu nuolankumu, suvokdamas, kad jis
visiškai priklauso nuo Dievo, tada jis gauna visą dieviškosios
.malonės saiką

Kai mokinio gyvenimas prisipildo nuolankumo,
nuolankumo kvapas pritraukia dieviškąją globą, mokinį
apgaubia palaimos, o jo gyvenimas prisipildo ramybės ir
.meilės

Žmogaus prigimtis

Mintis yra beribė, nes kad ir kokia būtų jūsų studijų sritis
ar specializacija, kai tik sutelksite dėmesį į medžiagą, ji judės
ta kryptimi be galo. Taip pat nėra ribų išminčiai ar
.informacijai, kurią galite panaudoti ir iš kurios gauti naudos

Ar žinote, mano draugai, kad kiekvienas iš jūsų šiuos
žodžius interpretuojate šiek tiek kitaip nei kiti? Priežastis ta,
.kad mąstymo procesas kiekvienam žmogui skiriasi

Kadangi kiekvienas žmogus yra unikalus savo prigimtimi
ir mąstymo būdu, jo reakcijos ir atsakymai bet kokioje
situacijoje skiriasi nuo bet kurio kito žmogaus. Jų vidinė
prigimtis yra jų minčių, jausmų, reakcijų ir motyvacijos suma,

o tai savo ruožtu lemia jų magnetizmo pobūdį arba traukos
.galia

Magnetizmas yra didžiausia jėga, kuria galite pritraukti
.draugus, draugišką užuojautą ir gerą valią

Visi norime būti pastebėti ir į mus atsižvelgta; niekas
nenori būti ignoruojamas ar pamirštas. Net vaikai
.sąmoningai elgiasi tam tikrais būdais, kad pritrauktų dėmesį

Mes taip pat norime būti mylimi ir vertinami kitų. Bet
kiek iš mūsų suteikiame kitiems tokį patį supratimą ir
?dėmesį, kokio, mūsų manymu, nusipelnėme

Esame nepaprastai užjaučiantys save ir atleidžiantys
savo trūkumus, tuo pačiu metu esame visiškai pasirengę
.kritikuoti ir smerkti kitų nusikaltimus

Ar galime stovėti prieš kitus ir papasakoti jiems apie
.savo trūkumus nuo vaikystės? Atsakymas yra ne

Bet jei neišmoksime gero elgesio, negalėsime parodyti
kitiems, kaip elgtis gerai

Neturime teisės netolerantiškai vertinti kitų silpnybių, jei
.patys dėl jų kenčiame

Pasaulis pilnas žmonių, kurie nori taisyti kitus, bet ne
save. Jei neužsiimsime konstruktyviu savęs vertinimu, dienos
.ir metai bėgs mums nepasikeitus

Mums reikia savęs reformos, nes kai reformuosime save,
savo geru pavyzdžiu galėsime reformuoti tūkstančius
.žmonių

Iš tiesų, veiksmai kalba garsiau nei žodžiai

* * *

Dvasinis įkvėpimas nuolat atsinaujina ir atneša ramybę
bei džiaugsmą

Dvasinis sąmoningumas prasideda kaip švelnus vėjelis ir
stiprėja, kol tampa palaimintu vėju, kuris nušluoja nežinojimo
.nuolaužas, blogio griuvėsius ir savanaudiškumo krūvas

Rodosi padrąsinančių ženklų, kad vis daugiau Apšvietos
entuziastų trokšta pakilti į pasaulinį harmonijos ir dvasinio
.supratimo lygį

Tiek, kiek esame harmonijoje su taikos bangomis, mes
labiau suvokiame savo dvasinę prigimtį ir ryšį su savo
.dieviškuoju šaltiniu

Dieviškoji meilė apvalo mintis
Tai išvalo emocijas
Ir jie pažadina sąmonę

Dieviškoji išmintis yra gili, paprasta ir didinga, ir
kiekvienas, su ja darniai gyvenantis, turi vidinį kompasą,
.kuris rodo jam teisingą kryptį, kad jis nenuklystų nuo kelio

Dieviškoji išmintis ir dieviškoji meilė yra taip arti, kiek
.leidžia mūsų mintys

Kaip vienas elektros generatorius aprūpina miesto
šviesas elektros energija, taip ir tie, kurie yra darnoje su
Dievu, gauna šviesos energiją, kuri padeda jiems išsklaidyti
.tamsą savo sieloje ir aplink save

Tie, kurie tikrai myli Dievą ir suderina savo gyvenimą su
visatos dėsniais, patiria stiprybės, ramybės ir palaiminimo
gausą

Prašome Visagallo Dievo apipilti mus palaiminimais ir
aukščiausiais įkvėpimais
Ir tegul Jis pripildo mūsų ryžtą energijos ir gebėjimo
produktyviai dirbti ir nesavanaudiškai tarnauti
Ir kad mes gyventume nuolat prisimindami Jį, viso gėrio,
malonės ir egzistencijos šaltinį

Iš archyvų: Norų medžio istorija

Seniai seniai Hindustane gyveno atsiskyrėlis vardu
Haris, kuris daugelį metų klajojo Himalajuose, ieškodamas
.reto medžio, vadinamo Norų medžiu

Legenda byloja, kad šiuos nuostabius medžius randa tik
atsiskyrėliai kaip atlygį už savo asketizmą ir griežtą dvasinių
disciplinų praktiką. Sakoma, kad šie medžiai turi galią
išpildyti kiekvieno, sėdinčio po jų šakomis, norus ir
.troškimus

Atsiskyrėlis Haris giliai širdyje jautė, kad nusipelnė rasti
tą medį dėl savo ilgos įvairių askezių praktikos, savanoriško
sunkumų skonio ir atsidavimo griežtai disciplinai, kurią pats
.sau nusistatė

Tačiau nepaisant visų šių dvasinių siekių, buvo pamokų,
kurių jis dar nebuvo išmokęs. Nors jis troško dieviškųjų žinių,
.jis taip pat puoselėjo kitus, mažesnius troškimus

Tarp tų troškimų buvo ir ilgesys surasti Norų Medį.
Nelygūs kalnų takai nualino jo basas kojas, jam nenuilstamai
ieškant to, ko trokšta jo širdis, ir giliausių troškimų
išsipildymo. Vidinis jausmas nuolat jį tikino, kad noras bus
išpildytas ir kad medis jo laukia kaip natūralus atlygis už
dvasines pastangas, pranokstančias paprasto žmogaus
.galimybes ir ištvermę

Mūsų draugo intuicija buvo teisinga. Viename Himalajų
slėnyje jis rado plačialapį medį, kuriame, dėka dvasinės
.įžvalgos, iš karto atpažino ilgai ieškotą ir trokštamą lobį

Tuoju pat ir su dideliu nekantrumu jis priėjo prie
svetingų medžio šakų ir atsisėdo po jomis. Norėdamas patirti
nepaprastas šio unikalaus medžio galias, Haris užmerkė akis
ir tarė sau: „Jei tai Norų medis, tegul jis man materializuojasi
“!kaip galinga tvirtovė

Vos tik ši mintis šovė jam į galvą, šalia medžio pasirodė
didingi rūmai, apsupti vešlių sodų, pilnų šviežių rožių,
.kvapnių bazilikų ir aukštų medžių

Haris apsidžiaugė šiuo stebuklu ir buvo kupinas
pakylėjimo, kad išsipildė jo brangiausias noras, nes pagaliau
rado taip ilgai ieškotą Norų medį. Netrukus jis išreiškė ir savo
kitą norą: „Noriu aplink save matyti gražių mergelių chorą,
patiekiantį man geriausius ir skaniausius patiekalus
auksinėse lėkštėse ir pilantį gėrimus, saldesnius už bet
kokius sidabrinčius ąsočius, į taures, kurios spindi kaip
“.spindintis auksas

Akimirksniu jo noras išsipildė, nes priešais jį stovėjo
stalas, nukrautas visokiais gardžiais patiekalais, patiektais
auksinėse lėkštėse, o gražios mergelės siūlė jam įvairiausių
.karaliams ir princams tinkamų patiekalų ir gėrimų

Pasimėgavę prabangia ir ekstravagantiška puota, mūsų
draugas pradėjo apžiūrinėti savo naująją rezidenciją. Jis
užlipo poliruotais marmuriniais laiptais ir pasivaikščiojo po
akinančiai spindinčius, brangakmeniais inkrustuotus
.kambarius

Galiausiai mūsų laimingasis atsiskyrėlis pavargo
vaikščioti ir ieškojo ramybės bei poilsio viename iš pirmame
aukšte esančių kambarių. Žemus to kambario langus
.užtemdė ilgos šlovingojo Norų medžio šakos

Atsigulęs ant lovos prie lango, jis pastebėjo, kad storos
norų medžio šakos užstoja šviesą, ir jis pasijuto vienišas, o į
širdį įslinko baimė. Tylą nutraukė tik keli garsai, kurie, jo
manymu, sklido iš sodo ar iš laukinių miško gyvūnų, laisvai
.klajojančių už rūmų sienų

Jis sau pasakė: kas, jeigu kuris nors iš miško tigrų įlįs pro
.langą? Tokiu atveju jis mane praris ir man tai bus galas

Vos tik ši baimės mintis šovė jam į galvą, pro langą
iššoko žiaurus tigras, pagriebė išsigandusį atsiskyrėlį ir
.nusivedė jį praryti – išties siaubingas likimas

Deja, Haris nesuprato, kad Norų Medis neskiria gerų nuo
blogų minčių. Jo tikslas buvo tiesiog išpildyti tų, kurie juos
puoselėjo, norus. Iš tiesų, Norų Medis puikiai įkūnijo
atsiskyrėlio Hario galingą mentalinį vaizdinį, ir tai buvo jo
.paskutinė mintis

Kiekvienas žmogus gyvena po savo norų medžiu, kuris
išpildo visus jo troškimus. Tas medis yra valios jėga.
Žmogaus valios jėga, kuri yra dieviškosios valios atspindys,
.savo esme turi galią įgyvendinti žmogaus viltis ir norus

Tačiau kas nemoka valdyti savo norų, troškimų ir
minčių, tas turėtų tūkstantį kartų dėkoti savo Viešpačiui, nes
jo nedrausmingos mintys neišsipildo iš karto, antraip
laukiniai troškimai automatiškai sukeltų grobuoniškų,
ėdančių tigrų įsikūnijimą, kurie drasko sielos ramybę,
sutraiško laimės kaulą ir paverčia dvasinės ramybės oazę
.nevaisinga dykyne

Tai gera pamoka, kaip sutelkti mintis į teigiamus ir gerus
dalykus, sėdint po Norų medžio šakomis, kurios tėra stipri
.žmogaus valia ir galingas intelektas

Žmogus turėtų vengti nuolat galvoti apie baimę,
nesėkmes, ligas ir nežinojimą, kad šie negatyvūs dalykai
neatsirastų kaip pabaisos iš nežinomybės tamsos ir
nesukeltų rimtų problemų, su kuriomis sunku susidoroti ar
.jas kontroliuoti

Neigiamos mintys kenkia tik tam, kuris jas puoselėja;
tegul jas pakeičia teigiamos mintys, jei trokštame gero sau ir
.kitiems. O sėkmė ateina iš Dievo

* * *

Be materialinių dovanų, Dievas suteikia mums tikėjimą
ir dvasinį supratimą

Ir tiems, kurie atsigręžia į Jį ir Juo pasitiki, Jis suteikia
aukščiausią dieviškąją sąmonę

Palaimintos dovanos yra tos, kurios paliečia širdis, keičia
užkietėjusias prigimtis, pažadina sielas iš dvasinio aplaidumo
ir skatina pažintį bei harmoniją tarp vienos žmonių šeimos
.narių

Tie, kurie pažįsta Dievą, ne tik moko savo išmintingais
žodžiais ir tobulu pavyzdžiu, bet ir dovanoja mums tyrą bei

besąlygišką dieviškąją meilę. Šios meilės šviesoje mes
.įgyjame naują savo aukštesnio potencialo viziją

Dievo išrinktieji ateina į šį pasaulį, kad suteiktų mums
žinių apie Jo malonę ir parodytų mums vidinę šviesą, kuri
paima mus už rankos ir veda į dangiškuosius namus, kad
mūsų širdys būtų išlaisvintos nuo visokios nevilties ir
žemiškos tamsos, ir jie mus drąsina, užtikrindami, kad turime
dalį dieviškojo palikimo ir kad galime bendrauti su kosmine
.sąmone

Žmogui susitaikius su savo Kūrėju, jo nuodėmės byra,
silpnybės virsta stiprybėmis ir jis suvokia, kad jo siela yra
.tyra savo esme ir artima Dievui

Kai amžinai spindinti dieviškoji šviesa apšviečia tą, kuris
jos trokšta, jis suvokia, kad dieviškoji esmė egzistuoja jame
pačiame ir kituose, nepaisant storų šydų, kurie neleidžia jai
.spindėti sielose, paveiktose iliuzijos

Prašome Visagalio Dievo suteikti mums dovanų dovaną:
aukščiausios ramybės, aukščiausios meilės ir neapsakomo
.džiaugsmo jausmą mūsų sąmonėje

Mums tereikia su meile ir pasitikėjimu atsigręžti į
visuotinę širdį, kurios meilė begalinė, o kurios davimas
.beribis

Dievas nori mus palaiminti ir duoti mums iš savo
dosnumo, bet mes turime atverti savo širdis, išlaisvinti savo
.troškimus ir būti imlūs Jo gausiai malonei

Kai šaukiamės Dievo visa širdimi, pašalinamos visos
kliūtys, tokios kaip nerimas, abejonės ir baimės, ir mes
.jaučiamės arti Dievo ir Jo artumo mums

Linkime visiems gerovės ir palaimos

Ramybė jums, mūsų draugai

Būk mano amžinas svečias

Viešpatie, vesk mano žingsnius tiesiais takais
Ir judinu rankas gerumo darbais

Palaimink mano akis, kad jos matytų tai, ką aš turėčiau
matyti

Tegul tavo įkvėpimas liejasi per mano žodžius
Ir apipilk savo gerumu kitus savo saldžiais ir švelniais
žodžiais

Tegul tavo kvapas sklinda iš mano sielos gėlės
Ir pritraukti sielas į savo buvimo šventyklą

Tegul tavo prisilietimas palaimina mano širdį
Galbūt jam nepavyks sutarti ir būti santarvėje su visais

Įgyvendinkite mano idėjas
Ar galiu atvesti kitus prie tavo ramybės šaltinio

Būk mano amžinas svečias
Ir apsigyvenk savo ramybės ir džiaugsmo šventykloje

Niekada tavęs nepamiršiu, Viešpatie
Be tavęs gyvenimo keliais nevaikščiosiu

Pasiklydau laiko keliuose
Tu parodei man kelią ir sugrąžinai mane pas save

Suteik man neapsakomą emocinį ilgesį
Ir gyvo atsidavimo tau aidu
Leisk man išgirsti tavo palaimintą balsą

* * *

:Mokytojas, padrąsindamas vieną iš mokinių, tarė

Suklupimas ir pakliūvimas į netinkamus spąstus tėra
laikinas silpnumas

Nemanyk, kad pasiklydai gyvenimo labirintuose ir
neberasi kelio. Ta pati žemė, ant kurios pargriuvusi, gali būti
panaudota kaip atrama ir pamatas vėl atsikelti, jei
.pasimokysi iš savo patirties

Jei nustatysite konkrečias savo gyvenimo klaidas ir
nuspręsite jų nekartoti, net jei vėl suklupsite, to suklupimo
poveikis bus daug mažesnis nei tuo atveju, jei visai
.nebandytumėte

Neturėtume tikėtis, kad visi mūsų bandymai bus
sėkmingi

Kai kurie mūsų bandymai gali nepavykti, bet kiti bus
sėkmingi

Žinokite, kad sėkmė ir nesėkmė yra tarpusavyje
susijusios; nė viena negali egzistuoti nepriklausomai viena
nuo kitos. Todėl neturėtume tapti arogantiški ar pasipūtę, jei
pasiekiame didelės sėkmės, taip pat neturėtume nusiminti ar
.prarasti vilties, jei patiriame nesėkmę

* * *

Pasakojama, kad garsus profesorius didžiąją gyvenimo
dalį praleido prastos sveikatos. Prieš sulaukdamas
keturiasdešimties, jis patyrė du nervinius suirimus ir susirgo
.sunkia širdies liga

Jam buvo labai sunku tęsti darbą, ir jo būklė su
kiekviena diena blogėjo, kol galiausiai jam tapo labai sunku
vaikščioti ir vesti pamokas, nes menkiausias fizinis judesys
.sukeldavo nepakeliamą skausmą ir dusulio jausmą

Galiausiai – linkiu ilgų gyvenimo metų – gydytojai jam
pasakė, kad jo dienos suskaičiuotos, o gydytojų diagnozė dar
.labiau sustiprino jo bejėgiškumo ir nevilties jausmą

Netrukus po to jis dalyvavo įkvepiančiose dvasinėse rekolekcijose, kurios privertė jį pažvelgti į dalykus iš naujos .perspektyvos ir pasijusti artimas Dievui

Tą popietę jis išėjo pasivaikščioti, įėjo į pušyną, atsisėdo ant medžio kamieno pailsėti ir ėmė melstis visa širdimi, .prašydamas Dievo jį išgydyti ir išlaisvinti iš fizinės negalios

Tada jis paprašė Dievo ateiti pas jį, perimti jo gyvenimo .valdymą ir ištaisyti jo fizinę būklę

Apie tai jis pasakė: „Miške pajutau ryšį su Dievu ir jaučiau, kad kiekviena mano kūno ląstelė virpa nuo “.dieviškojo buvimo

Po kelių dienų jam pavyko įkopti į kalną – veikla, kurios jis niekada anksčiau nebuvo galėjęs atlikti. Apie tai jis pasakė: „Kai pasiekiau kalno viršūnę, mane paliko baimės ir silpnumo jausmai, ir aš jų daugiau niekada nejaučiau. Nuo “.tada jaučiau, kad mano krūtinėje plaka nauja širdis

Ir būtent taip ir atsitiko, nes jis išgarsėjo savo gyvybingumu, energija ir gausia literatūrine veikla ir po .gydytojų diagnozės gyveno dar beveik keturiasdešimt metų

Dažnai, kai jaučiame, kad esame priversti keisti savo mąstymo ir elgesio būdus – nesvarbu, ar dėl būtinybės, ar dėl skausmo – esame priversti pasiduoti Dievui ir pradėti iš naujo. Tuomet prasideda kūrybinis procesas, ir gyvybinė jėga netrukdomai teka į mūsų mintis ir kūnus. Dėl šios

priežasties tikroji dvasinė transformacija įvyksta kritinių
.psichologinių ar fizinių kančių metu

Yra maldavimas, vadinamas „Atsisakymo malda“,
:kuriame maldaujantis asmuo sako

Viešpatie, šią akimirką susiduriu su šia problema, bet,
rezultatas Tavo rankose, mano mylimas Dieve. Tai Tavo
įsakymas, ir aš priimsiu Tavo valią bei būsiu patenkintas tuo,
“.ko man nori

Natūralu, kad daugeliui sunku nuoširdžiai melstis tokiu
būdu, nes tai reiškia atsisakyti savivalės ir „ego“ troškimų, ir
tai yra vienas sunkiausių dalykų žmogui. Kas sugeba tai
.padaryti, parodo visišką pasitikėjimą Dievu

Tačiau tai nereiškia, kad turėtume tapti pasyvūs ir
priklausomi, tikėdamiesi, kad Dievas išspręs visas mūsų
problemas be jokių mūsų pastangų, „ir sakykite:
„Dirbkite!““, nes tikėjimas be veiksmų yra negyvas

Jei žmogus sėdi kambaryje, užrakina duris ir vis tikina
save, kad Dievas jį praturtins be jokių papildomų veiksmų,
Dievas neišklausys jo maldos, nes jis turi dirbti, kad
.praturtėtų ar dar ką nors padarytų

Aklas tikėjimas be „darbo“ ar dvasinių pastangų
užgesina proto šviesą, bet jei žmogus naudoja savo protą,
imasi logiškų veiksmų ir užsiima konstruktyvia veikla, jis
.sulauks dieviškos globos ir dieviško atsako

* * *

Tikra draugystė yra didesnė už bet kokius turtus šiame
pasaulyje

Tie, kurių širdyse glūdi meilė, iš tiesų pažins kitus
Lygiai tas pats, lyg jis žiūrėtų pro skaidrų stiklinį butelį ir
.matytų, kas yra viduje

Toks kitų pažinimas kyla iš meilės Dievui ir meilės
kitiems su ta meile

* * *

Nuotraukoje: meistras Paramhansa su kai kuriais savo
draugais indėnais, kurie vertino jo draugystę, siekė su juo
.bendrauti ir mėgavosi susitikimais su juo

Dažnai atsiduriame įstrigę aplinkybėse, kurių, regis,
negalime pakeisti. Bandome viską, ką galime sugalvoti,
įskaitant nuoširdų maldavimą Dievui, kad pakeistų mūsų
situaciją taip, kaip, mūsų manymu, mums geriausia.
Nepaisant to, tai, ko trokštame – finansinė pagalba, sveikata
ar kas nors kita – gali neišsipildyti, todėl jaučiame neviltį ir
.nusivylimą

Bet kai negalime susisiekti su mumyse esančia
dieviškąja galia, tai yra todėl, kad nesuprantame pasidavimo
.prasmės

Vienas išmintingas žmogus kartą patarė, kad visas problemas galima išspręsti meditacijos pagalba, tačiau dauguma žmonių nesuvokia, kad meditacijos tikslas nėra bandymas suvokti Dievą ar gauti iš Jo ką nors kita. Pirmiausia turime atpažinti savo ryšį su Dievu ir paleisti menką ego arba „ego“, kuris yra kliūtis mūsų gyvenime ir .riboja dieviškosios galios tekėjimą mums

Yra istorija apie moterį, kuri aštuonerius metus liko neįgali ir sirgo, nuolat melddamasi Dievo, kad ją išgydytų, kad galėtų tęsti savo darbą. Galiausiai, nusivylusi, regis, bergždžiais bandymais, ji pasidavė Dievo valiai, melddamasi :taip

Aš savo gyvybę atiduodu į Tavo rankas, Viešpatie. Jei,, nori, kad likčiau luošas ir neįgalus, tai Tavo reikalas, bet aš noriu iš Tavęs daugiau nei sveikatos, ir reikalas yra Tavo, ko “.nori ir ką darai

.Per dvi savaites ji visiškai pasveiko ir paliko ligos patalą

Tai gali atrodyti paradoksalu, tačiau pagrindinė mintis yra ta, kad mes dažnai bandome prašyti Dievo vykdyti mūsų valią, užuot pasidavę Jo maldavimams, kylantiems iš savanaudiškų interesų ir troškimų, kurie užblokuoja maldos kanalus. Be abejo, Dievas padeda tiems, kurie padeda sau, ir kuo labiau mes laviname savo valią, kad ji derėtų su dieviškąja valia, tuo daugiau palaimintos galios įnešame į .savo gyvenimą

Tačiau kartais mūsų valia nėra vedama išminties, ir mes
atkakliai siekiame kažko, kas mums nenaudinga, o Dievas
.nesikiša, kad pakeistų mūsų aplinkybes

Kartais mūsų pačių išteklių gali pakakti susidoroti su
aplinkybėmis, tačiau vėliau susiduriame su rimtais iššūkiais,
kurių negalime kontroliuoti, ir atsiduriame keblioje padėtyje.

Tačiau jei galime atidėti į šalį savo ego ir nuoširdžiai bei
karštai melstis: „Tavo valia tebūnie, Viešpatie, o ne mano“,
atveriamė savo širdis vadovavimo srautui, ir ant mūsų
.užlieja dieviškoji galia bei gausūs palaiminimai

Nors darome viską, ką galime, kad išspręstume savo
problemas, turime suprasti, kad žmogaus galia yra ribota ir
kad turime atsiverti neribotai Dievo galiai, tačiau atrodo, kad
daugelis turi kentėti visišką bejėgiškumą, kol suvoks šią
.tiesą

Yra giesmė, kurioje sakoma: „Kai įstrigsiu, tu ateisi
.“mane išlaisvinti

Ir tai yra Dievo būdas mokyti mus, kad galiausiai tik Jis
vienas gali pakeisti sudėtingas aplinkybes ir išspręsti
.neišsprendžiamas problemas

* * *

Nors Dievas išklauso visas mūsų maldas (kad galėtų
mus aplankyti)
Bet jis ne visada atsako

Mūsų situacija panaši į mažo vaiko, šaukiančio mamos, .situaciją

Bet mama nemato reikalo pas jį ateiti
Taigi ji atsiunčia jam žaislą, kad jis būtų užimtas ir
.ramus

Bet kai vaikas atsisako būti guodžiamas kuo nors kitu
Pas jį ateina tik pati motina

,Taip pat ir kiekvienas, norintis pažinti Dievą
Turėtų būti kaip vaikas
Tas, kurio netenkina motinos buvimas kaip pakaitalas

magnetinis vystymasis

Žmogus gali išsiugdyti pasirinktą magnetizmą – tiek tam, kad pritrauktų aukščiausiąją Dievo galią, tiek tam, kad įgytų protinių galių, tiek tam, kad pritrauktų kasdienio gyvenimo būtinybes.

Dievas davė žmonijai kūną, ir mes turime juo rūpintis. Tie, kurie puoselėja ir naudoja savo fizinį magnetizmą vien materialiniams turtams ir protinėms stiprybėms, galiausiai bus apgauti. Tačiau tie, kurie puoselėja savo dvasinį magnetizmą, atras tą palaimintą galią, kuri rūpinasi jų poreikiais ir išpildo visus jų materialius troškimus.

Yra universalus dėsnis, kuris veikia efektyviai, ir aš jį
.patyriau savo gyvenime bei patvirtinau, kad jis veikia

Žmogui būtina turėti stiprą, sveiką kūną, kuris reaguotų į proto komandas. Įsivaizduokite vagoną, nemotyvuotą žmogų, einantį į darbą be ambicijų ar energijos, o tada įsivaizduokite arkli, pasiruošusį šuoliuoti hipodrome vos gavęs signalą startuoti. Toks turėtų būti kūnas

Kartais pastebime pagyvenusius žmones, kurie yra .geros sveikatos ir kupini jaunystės energijos Jų kūnai atrodo jaunatviški ir kupini magnetizmo, ir .nepaisant amžiaus, jie turi patrauklias asmenybes

Susikūprinimas ir tinginiavimas eikvoja energiją. Stebėkite, kaip žmonės sėdi savo vietose; kai kurie atrodo susikūprinę ir mieguisti, taip, kad vos juos pamatę jaučiatės pavargę. Kiti sėdi tiesiai ir žinote, kad jie gyvybingi; vos į .juos pažiūrėję, užmezgate su jais ryšį

Kas leidžia sau sėdėti susikūprinęs ir nerūpestingai, tas dėl netaisyklingos laikysenos prisideda prie stuburo iškrypimo ir sulinkimo. Toks sėdėjimo būdas taip pat veikia .psichologinę būseną ir neigiamai veikia mąstymą

Tie, kurie sėdi tiesiai ir turi taisyklingą laikyseną, yra pozityvesni ir optimistiškesni. Tie, kurie dėl ypatingų aplinkybių negali sėdėti tiesiai, gali tai kompensuoti savo .optimizmu, pozityviu požiūriu ir stipria psichine būsena

Visada sutelkite mintis į tai, ką darote, kad ir kokie maži ar nereikšmingi tai atrodytų, tuo pačiu išlaikykite savo mintis lanksčias, kad prireikus galėtumėte pereiti prie kito pomėgio.

Tačiau svarbiausia, kad viską darytumėte visiškai susikaupe,
.nes tai labai sustiprins jūsų charizmą

Sėkmingiausi verslininkai bet kurioje srityje puikiai žino,
.kaip naudoti magnetinę energiją

Savikontrolė suteikia magnetinį pranašumą, taip pat
gebėjimą turėti subalansuotą protą, kurio neveikia emocijos
.ir aistros

Emocinis užsidegimas turi virsti jėga, protine veikla, o
išmintis turi kontroliuoti emocijas, kad atsirastų
.magnetizmas

Intelektas kartu su emocijomis sukuria magnetizmą.
.Magnetiškas žmogus kalba užtikrintai

Jis kalba racionaliai, bet jo žodžiuose gausu emocijų.
Turime būti nuoširdūs visame kame, ką sakome ir darome,
bet nuoširdumas nereiškia, kad nuliūdinsime ar sugėdinsime
.kitus

Daržovės ir vaisiai, ypač vaisiai, turi magnetinių savybių,
nes jie netrukdo ir netrukdo virškinimo procesui, o per didelis
baltymų ir krakmolo vartojimas padeda organizme kauptis
.toksinams

Bet koks nesveikas organas sukels organizmo
disbalansą. Ypač svarbu palaikyti sveiką ir stiprų skrandį;

pavyzdžiui, dujos skrandyje sukelia diskomfortą ir neigiamai
.veikia magnetizmą

Didelio maisto kiekio vartojimas turi nepageidaujamų
pasekmių, o badavimas padeda atskleisti savo magnetizmą,
kaip ir kartais praleidžiami kai kurie valgiai, tačiau tai
nereiškia, kad reikia badauti iki tokio lygio, kad pakenktų
.sveikatai

Tie, kurie valgo mėsą tris kartus per dieną, turi silpną
regėjimą ir mažai magnetizmo. Tačiau vien tinkamos
mitybos nepakanka; reikia sveiko mąstymo, kilnaus elgesio ir
.doro ėjimo gyvenimo keliais

* * *

Jei visada pasitikėsi

Visiškas pasitikėjimas, be jokių abejonių

Kad Dievo jėga veikia jumyse

Už jūsų minčių, maldų ir įsitikinimų

Suteikti tau neribotą galią

Kad susidorotų su visomis gyvenimo aplinkybėmis

Ir jei tiki, kad Dievas yra su tavimi

Jo rūpestis lydi kiekvieną tavo žingsnį

Visada jausite jo palaiminimus

Ir pajusti jo buvimą

Kiekviename savo gyvenimo aspekte

* * *

Dievas yra meilė, ir Jo kūrimo planas negalėjo kilti iš niekuo kitu, o tik meile, ar būti įsišaknijęs niekur kitur, tik meilėje. Argi ši paprasta mintis nesuteikia žmogaus širdžiai ?daugiau paguodos ir vilties nei bet kokia kita logika Visi išmanantys žmonės, įsiskverbę į tiesos esmę, paliudijo apie visuotinio dieviškojo plano egzistavimą, kad jis .yra gražus ir kupinas malonumų

Dievas sukūrė mus kaip energijos angelus, apgaubtus gyvenimo srovėmis, tekančiomis per fizines lempas Tačiau kadangi susitelkėme į fizinės lempos trapumą ir silpnumą, pamiršome, kaip pajusti amžinas ir negendančias lemposje esančios amžinos gyvybinės energijos savybes, kuri .kinta ir keičiasi

,Kai peržengi šio pasaulio sąmonę
Suvokimas, kad nesi nei kūnas, nei protas
Tačiau jūs vis dar jaučiate savo buvimą
Tavo tikroji prigimtis yra tyra, nevaržoma sąmonė
Tas, kuris talpina viską visatoje

Dieviškoji meilė apvalo visus materialius troškimus ir
paverčia juos kilniais siekiais bei aukštais siekiais, išgydo
širdį nuo skausmų, kuriuos dažnai sukelia santykiai,
nepagrįsti tvirtais nepajudinamos meilės, supratimo ir
.abipusės pagarbos pagrindais, arba mylimo žmogaus mirtis
Kai mes visiškai mylime Dievą, negalime būti patenkinti
jokia kita meile, nebent ji būtų tos didesnės meilės dalis, ir
toje dieviškoje meilėje rasime visų širdžių meilę, nes Dievas
.yra meilės šaltinis visatoje

Viską, ką pasaulis jums duoda, o paskui atima,
palikdamas jus liūdesyje, skausme ar nusivylime, rasite
Dieve daug didesniu mastu ir be nusivylimo bei sielvarto
.pasekmių

Užmečiau savo ilgesio tinklą
Mano minčių plačioje jūroje

Dažnai iš galvos išslydo
O dieviškoji meilė
!O, brangus grobis
Vis dėlto aš tęsiu nardymą
Ramybės gelmėse

Ir be paliovos užmetu savo meilės tinklą į tave
Vienas po kito
Privalau tave vieną dieną sugauti
Mano begalinis ilgesys tavęs yra tinklas

Aš užmetu šį savo meilės tinklą visur
Virš neramios gyvenimo bangos
Ir apie mirgančias žvaigždes
Ir gerų sielų gelmėse

Žinau tik tiek, kad esu medžiotojas
Ir aš toliau bandysiu tave pagauti
!O brangiausias troškimas ir didžiausias lobis pasaulyje

* * *

Paprasti dvasiniai gydytojai ar kunigai neturi galios
atleisti nuodėmių ar išlaisvinti nusidėjėlių, kurie ateina pas
juos ieškoti patarimo; jie gali tik duoti jiems dvasinių receptų,
.nieko daugiau

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –
gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

Visi geri ir blogi darbai slypi smegenų ląstelėse ir
.pasireiškia kaip geri ar blogi įpročiai ar tendencijos mintyse

Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių dėl to, kad jo
smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios pastangomis, meditacija, nuoširdžia malda
ir nuolatiniu teigiamu teiginiu, kol visi jo nepageidaujami
.įpročiai virs gerais ramybės ir tylos įpročiais

Tai atsitinka, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia
taip, kad pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, jog
.tos ląstelės prisipildytų visko, kas gera, teisinga ir gražu

Tai reiškia, kad klaidingomis idėjomis pripildytos smegenų ląstelės yra sudeginamos gyvybinės veiklos, kai jos stipriai sukaupiamos smegenyse ir naudojamos kilniems bei .naudingiems tikslams

Žmogus, stipriai prisirišęs prie savo fizinio kūno, savo gyvybinę veiklą palaiko su raumenimis ir pojūčiais, tačiau žmogus, turintis kontempliatyvių dvasinių polinkių, savo raumenis ir kūną išlaiko aktyvaus atsipalaidavimo būsenoje, o protą atitraukia nuo pojūčių, todėl gyvybinė jėga nustoja .likti nervų sistemoje ir kaupiasi smegenyse

Dėl šios priežasties meditacija yra veiksmingiausias būdas sudvasinti smegenų ląsteles ir išnaikinti bet kokio .nepageidaujamo įpročio šaknis iš proto

Įprotis yra galia, ir žmonės piktnaudžiauja ta galia darydami blogus darbus, užuot ją panaudoję geriems .darbams

Nežinojimas, neapgalvotumas, nesugebėjimas pasirinkti geros kompanijos ir gerų darbų nepaisymas dažnai įvelia žmogų į blogų įpročių spąstus ir pinkles, kurios yra tarsi slenkantis smėlis, praryjantis žmogų, einantį juo prieš savo .valią

Draugystės įtaka yra stipresnė už valią ir sveiką :nuovoką

Nedraugauk su piktu žmogumi, nes piktas žmogus gali) (sugadinti tavo charakterį

Išmintingi žmonės elgiasi kilniai be pastangų, o tie, kurie
mėgsta žalą, atrodo, yra priversti daryti žalingus ir
neapykantos kupinus veiksmus dėl įpročio, verčiančio juos
.daryti nuodėmę ir blogį

Prašome Visagaliai Dievo įkvėpti mus geromis mintimis
Kad galėtume matyti gerį ir grožį
Mes atskiriame, kas naudinga, nuo to, kas žalinga
Ir kad galėtume į jį atsigręžti
Ir mes to tikimės
Viso gėrio šaltinis
Ir viso gėrio šaltinis

* * *

Už šio gyvenimo šešėlių slypi nuostabi ir stebuklinga
Dievo šviesa

Visa visata yra didžiulė šventykla Jo palaimintajam
buvimui

Kai rimtai ir giliai mąstome apie Dievą
Ir mes jį mylime beribe meile
Mes juo visiškai pasitikime
Prieš mus atsiveria nesuskaičiuojamos durys

Ir kai mes matome Jo šviesą
Ir mes jaučiame jo buvimą
Ne visi baisūs, siaubingi gyvenimo įvykiai gali

Kad atimtų mums ramybę ir tylą
Tie dalykai, kurie leidžia mums jaustis arti Dievo

* * *

Gyvenime ir mirtyje
Ligos ir bado metu
Arba skurdas ir kančia
Ir pasaulio permainose, sumaištyje ir sukrėtimuose
Ieškau prieglobsčio Tavyje, Viešpatie, visada

?Kas yra meilė
Meilė – tai žydinčių lelijų kvapas
Ir tylių rožių choras
Švenčiame gamtos grožį

Meilė yra sielos daina, dainuojanti visą gyvenimą
Ir subalansuotas ritmingas planetų šokis
Savo amžinoje kelionėje į tolimąją kosmosą

Tai gėlių troškulys gurkšnoti saulės šviesą
Ir jis klesti bei yra maitinamas gyvenimo eliksyro

Tai žemės ilgesys
Kad maitintų ištroškusias šaknis savo pienu
Ir maitinti gyvus padarus gyvenimo esmę

Tai galinga saulės valia
Kad visi gyvūnai būtų aktyvūs
Tai gyvenimo varomoji jėga

Užtikrinti nepilnamečių apsaugą ir priežiūrą

Tai nekaltumo šypsena, kuri sukelia tėvų meilę kūdikiui
Tai spontaniškas paklusnumas įsimylėjėlių širdyse
Teikti nemokamas paslaugas ir užuojautą

Tai draugystės pulsas
Tas, kuris gydo sudaužytas širdis ir žaizdas
Tai širdies šauksmas, kurio neįmanoma apibūdinti

Jis poetas, kupinas meilės žmonijai
Tas, kuris kenčia nuo savo nelaimės

Tai intymumo ratas tarp tos pačios šeimos narių
Nuolat plečiasi ir plėtėja link didesnių erdvių
Ir platesnės sritys

Tai gyvenimo šnabždesys
Atvirų protų horizontuose
Ir širdžių dangus, nusagstytas kilnių jausmų žvaigždėmis

Meilė yra sielos palaima
Ko siekia mylinčios sielos
Ir ji trokšta jį pasiekti ir su juo pabendrauti

* * *

Mirtis – tebūnie jūsų gyvenimas ilgas – tai ne pabaiga, o
laikinas išlaisvinimas, suteikiamas žmogui, kai visuotinis
teisingumo dėsnis nusprendžia, kad jo dabartinis kūnas ir

aplinka atliko savo paskirtį, arba kai jis tampa toks
prislėgtas, išsekęs ar kenčiantis, kad nebegali pakelti
.žemiškosios egzistencijos naštos

Kenčiantiems mirtis yra prisikėlimas arba išsivadavimas
iš skausmingų kūno kančių į ramybės, ramybės ir poilsio
.pabudimą

Senjorams tai pensija, kurią jie užsitarnavo per daugelį
.metų kovodami ir sunkiai dirbdami gyvenimo įkarštyje

Visoms geroms sieloms tai laukiamas atokvėpis

Atėjo laikas žmonijai aktyvuoti savyje tas galias, kurios
atskleidžia tiesas. Laimė yra susijusi su šiuo apreiškimu, ir
tie, kurie nori pasiekti šiuos vidinius horizontus, turi dėti
kryptingas pastangas ir maitinti savo protus kūrybingomis
idėjomis, kad prisiliestų prie tiesų, kurias Dievas įdėjo į juos,
ir pasinaudotų palaimintomis galiomis, kurios slypi jų būties
.viduje

Kas trokšta patenkinti fizinius pojūčius neparagavęs
?dvasinės laimės nektaro
Jis investuoja iš dieviškojo šaltinio, viso pasitenkinimo ir
malonumo šaltinio, nuostolingai, todėl jo prekyba žlunga, o
.intelektualiniai rezultatai menki

Tie, kurie nori pažinti Dievą, gaus Jo išpildytą norą, nes
Jis yra dosnus ir geranoriškas. Tačiau dauguma žmonių
vejasi žemiškus troškimus, guosdamiesi materialine laime,

kuri netrunka, ir kenčia dėl to, kad jos nepasiekė, arba dėl to,
!kad ją pasiekė

Net ir tie, kurie yra finansiškai sėkmingi, galiausiai pajus
tuštumą savo gyvenime, kurią sunku užpildyti. Tačiau tie,
kurie susieja savo gyvenimą su Dievu, yra turtingi, galingi ir
.džiaugiasi pasitenkinimu bei klestėjimu

Išminties diktato nepaisymas ir sąžinės balso
ignoravimas veda į vingiuotus, slidžius, pavojingus ir
apgailėtinus takus, o einant teismo keliu, išsivaduoja iš
pančių ir įgyjama galia daryti tai, kas teisinga, o ne tai, ką
.diktuoja klaidingi instinktai ir klaidinantys įpročiai

Ieškantys laimės gali pasisemti išmintingų žmonių, kurie
susidūrė su gyvenimo dilemomis ir rado joms sprendimus,
.patirties

Iš tiesų, kas noriai dera prie dieviškųjų tikslų, tas
plaukioja pasitenkinimo ir ramybės jūroje ir yra tikrai
.laimingas

* * *

Kiekviena mūsų mintis sukuria specifinę vibraciją

Kai galvojate apie Dievą visa savo esybe, protu ir
rankomis bei rankomis – ir nuolat šnabždate savyje „O
Viešpatie“, sukuriate galingą vibraciją, kuri atneša dieviškąją
.buvimą į jūsų gyvenimą

Kai suvokiame, kad Dievas yra mūsų amžinas mylimasis
ir nuolatinis draugas, ir kad Jo meilė mums yra didesnė už
bet kokią kitą meilę, tada jaučiame Jo artumą ir paliečiame Jo
buvimą, mūsų širdys nurimsta ir pajuntame aukščiausią
.dvasinę ramybę

Kai medituojate apie Dievą ir jaučiate vis stiprėjantį
džiaugsmo virpulį savo širdyje ir visame kūne, ir to
džiaugsmo pliūpsniai jus aplanko kartas nuo karto, žinokite,
kad Dievas atsakė į jūsų širdies troškimus ir kad palaimos
jausmai, kuriuos patiriate, yra to palaimingo atsako
.įrodymas

Įpročiai yra automatiniai psichologiniai įrankiai ir
mechanizmai, padedantys lengvai ir be vargo atlikti būtinas
.užduotis

Daugelis leidžia silpnumo ir nesėkmės įpročiams juos
pavergti, ir žmogus gali apsisaugoti, jei gyvena kitaip, su
sąlyga, kad rimtai kovoja su žalingu įpročiu, kol pasiekia
.saugumą ir pergalės krantus

Nežaboti troškimai skatina nesveikus įpročius, juos
maitindami ir pateisindami klaidingomis viltimis ir iliuzinės
.laimės bei trumpalaikio pasitenkinimo pažadais

Silpnumo ir sumišimo akimirkomis žmogus, norintis
įveikti nepaklusnius įpročius, turi pasitelkti savo įžvalgas
galias, kad suprastų jų tikrąją prigimtį ir veiksmingai su jais
.susidorotų

Blogi įpročiai turi skaudžių pasekmių ir karčių, nuodingų
vaisių

Šie žalingi įpročiai, jei nebus kontroliuojami, stiprės,
laikydami žmogų tvirtoje savo gniaužtuose ir didžiulėje
.įtakoje

Kai protas įsitikina tų įpročių beprasmiškumu ir žala, jų
.įtaka mažėja ir galiausiai jie išnyksta iš žmogaus gyvenimo

Taip mes mąstome, tokie mes esame

Pažįstamos mūsų minčių tendencijos lemia mūsų
.talentų, gebėjimų ir asmenybės pobūdį

Kai kurie žmonės mano esantys rašytojais, menininkais,
sunkiai dirbančiais asmenimis arba tinginiais, dykinėjančiais
žmonėmis ir panašiai. Bet kas, jeigu norėtumėte būti kuo
?nors kitu, nei esate dabar

Galite teigti, kad kai kurie žmonės gimsta su ypatingais
talenta, kurių jums trūksta, bet norėtumėte juos turėti. Tai
tiesa, bet jie jau anksčiau dirbo ties šių gebėjimų ugdymu
arba noru juos turėti. Jei ne šiame gyvenime, tai
.ankstesniame

Todėl jau dabar turėtumėte pradėti planuoti, kuo norite
būti

Galite įdiegti ir įtvirtinti bet kokią orientaciją savo sąmonėje dabar pat, jei tik į savo protą įpumpuosite stiprią idėją, ir tada jūsų veiksmai atitiks šią idėją, o visa jūsų būtybė reaguos į ją ir elgsis atitinkamai

* * *

Dvasinė sąmonė gimsta meilės lopšyje, kuri yra .neišmatuojamai didesnė už griaušančią neapykantos galią

Viskas, ką sakome ar darome kitiems, turėtų būti motyvuota meile

Neturime kenkti kitiems ar juos smerkti, o verčiau juos .mylėti ir dalytis su jais Dievo mums teikiamomis palaimomis

Daiktai, kuriuos turime, iš tikrųjų nėra mūsų; jie mums duoti laikinai naudoti ir bus iš mūsų paimti, kai paliksime šį .pasaulį

Turime pakilti virš savininkiškumo ir duoti, kiek galime; tada automatiškai atnešime sau gėrį ir palaiminimus. Duoti – .tai duotina

Daug kartų neturėjau nė cento, bet pasikliaudavau dieviškuoju banku, ir mane lydėdavo šventa gerovė, o .dieviškoji galia mane palaikydavo

Mano absoliutus tikėjimas Dievu ir Jo pagalba yra mano
didžiausia gyvenimo garantija, nes Jis niekada manęs
.nenuvylė ir nenuvylė

Kai turite dvasinį sąmoningumą, kad ir kur eitumėte ir
kokie būtų jūsų poreikiai, visatos dėsnių veiks, kad juos
.įvykdytų

Stebint kūriniją matomomis akimis

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Kokia ištis nuostabi ši visata! Joje Dievas vaizduoja ir
įkūnija savo kūrinijos stebuklus. Žmonės neturėtų vaikščioti
kaip mirusieji šiame pasaulyje, o turėtų apmąstyti, analizuoti
tai, ką mato, ir vertinti tai, ką Dievas ir Jo vietininkas –
žmonija – nuveikė šioje žemėje. Kokia tiksli kosminė
struktūra! Tai, kaip buvome sukurti, ir organizuota sistema,
kuria pagal kosminį dėsnį veikia kūrinijos mechanizmas, yra
tikslumo ir tobulumo įsikūnijimas (Dievo, kuris viską
išstobulino, darbas).

Visi matome gėles ir mėgaujamės jų grožiu bei
subtilumu, bet kas gali žinoti gėlių egzistavimo paslaptį?
Žmogus turi mąstyti ir apmąstyti priemones bei medžiagas,
iš kurių gaminama viskas, ką jis mato kiekvieną dieną –
knyga, muzikos instrumentas, namas ar medis.

Pavyzdžiui, automobiliai dažnai laikomi savaime
suprantamu dalyku. Tačiau jei apsilankytumėte gamyklose,
kuriose jie surenkami ir gaminami, suprastumėte, koks
sudėtingas ir painus yra jų dizainas. Taip pat pagalvokite,
kas vyksta dienraščių gamyboje ir kokios mašinos juos
spausdina. Jokia žmogaus ranka negalėtų dirbti tokiu greičiu.

Jei žmonių sukurti daiktai yra tokie sudėtingi ir tarpusavyje susiję, tai kaip dėl begalinio augalų, gyvūnų ir žmonių formavimosi sudėtingumo!

Norint suprasti kūno sudėtį ir poreikius, medicinos mokslui studijuoti reikia dešimties metų, o tai atrodo normalu.

Kai augalas yra ankstyvoje augimo stadijoje vandenyje stikliniame inde, jo šaknys primena smulkius plaukelius. Tačiau pasodinus, dieviškojo intelekto persmelkta energija, esanti šaknyse, leidžia augalui iš dirvožemio ir vandens pasisavinti augimui reikalingas maistines medžiagas.

Argi ne ištis stebina, kad augalo lapus maitinančios sultys teka aukštyn prieš gravitaciją? Nulupę žievę nuo augalo stiebo ar medžio kamieno, galime pamatyti sudėtingą vamzdelių, reguliuojančių tų sulčių tekėjimą, veikimą. Šio mitybos ir augimo proceso varomoji jėga yra paslaptis, vadinama pačiu gyvenimu.

Kai esu dieviškosios sąmonės būsenoje, jaučiu gyvybę net žolės pluoštuose. Niekada nesapnavau, kad galėsiu išvysti paslėptus kūrinijos stebuklus. Apmąstyti šiuos stebuklus reiškia stovėti su baime ir pagarba prieš Dievo didybę ir šlovę.

(Ir aš ėjau nuolankaus ir paklusnaus žmogaus eiseną)

(Dievas nėra nei išdidus, nei arogantiškas)

Su nepaprastu tikslumu dieviškoji valia nustatė kiekvienos gyvos būtybės formą kartu su visais būtiniais reikalavimais jos išlaikymui, palaikymui ir išlaikymui geros būklės bei gebėjimo atlikti savo funkcijas. Jei, pavyzdžiui, atsirastų šių mitybos reikalavimų trūkumas, dėl to nukentėtų augalai, gyvūnai ir žmonės.

Vidutinis žmogus visus įvairius cheminius elementus, kurių organizmui reikia, gauna iš maisto. Tačiau daugelis žmonių nepaiso mitybos gairių ir vartoja maistą, kuriame trūksta visų būtinų elementų arba esminės mitybos pusiausvyros gerai sveikatai. Nepakankama mityba yra pagrindinė daugelio žmonių ligų priežastis. Mitybos trūkumas beveik iš karto pastebimą poveikį daro augalui, kurio mityboje trūksta tam tikrų būtinų cheminių komponentų.

Tarp žmonių ir visų gyvų organizmų vyksta gyvybiškai svarbūs mainai. Abipusiai mainai tarp žmonių ir gyvūnų yra gerai žinomi. Žmonės kvėpuoja deguonimi ir iškvepia anglies dioksidą, o medžiai sugeria ir kaupia anglies dioksidą ir vandenį, kurie fotosintezės būdu suskaidomi ir sudaro angliavandenius (anglies, deguonies ir vandenilio junginius, tokius kaip krakmolas ir cukrus).

Šio proceso metu medžiai išskiria žmonėms būtiną deguonį. Naktį fotosintezė sustoja, nes jai reikalinga saulės šviesa. Tačiau per kitą procesą, vadinamą kvėpavimu, medžiai nuolat išskiria anglies dioksidą į atmosferą, ypač naktį, kai nėra priešingo fotosintezės poveikio, kuri sugeria anglį ir gamina deguonį.

Naktį oras paprastai ramus, o sunkusis anglies dioksidas nusėda šalia žemės. Iš dalies dėl to susiformavo įprotis miegoti lovoje, t. y. virš žemės lygio.

Mokslas mums atskleidė daugelį sudėtingų šios visatos mechanizmų – elementų, iš kurių visi esame sudaryti, – tačiau dar yra daugybė žinių, kurias reikia atskleisti. Jei lavintume savo pojūčių galias, galėtume įgyti gilesnį ir turtingesnį supratimą. Yra dalykų, kuriuos turėtume matyti savo akimis, bet nematome. Yra dalykų, kuriuos turėtume girdėti savo ausimis, bet negirdime, nes mūsų pojūčiai yra įpratę prie tankaus, riboto fizinio pasaulio patirčių ir nuo jų priklausomi.

Išsivadavimas iš to prisirišimo nėra juslinių malonumų neigimas, o veikiau mūsų juslinių gebėjimų – kuriuos mums davė Dievas – išplėtimas iki pilniausio dvasinio potencialo.

Fizikiniame lygmenyje žmonija atrado įvairių būdų, kaip pagerinti savo regėjimo galimybes. Plika akis mato tik ribotus spalvų įspūdžius; tačiau kai kurios šviesiai rudos uolienos ultravioletinėje šviesoje demonstruoja mirgančius atspalvius. Kai ši šviesa užblokuojama, uolienos grįžta į savo pradinę tamsią spalvą. Daugelis fizinio pasaulio spalvų, pavyzdžiui, dangaus mėlyna, yra optinės iliuzijos, sukurtos atspindėjus šviesą nuo skirtingų tipų materijos dalelių. Kadangi akis gali suvokti tik ribotą vibracijų diapazoną, kuris sudaro viską visatoje, žmonės negali matyti subtilių, eterinių spektrų, paslėptų visame, kas juos supa. Jei juos pamatytume, žavėtumėmės jų didybe ir grožiu. Net ryškiausios žemiškos spalvos atrodo blankios ir nuobodžios, palyginti su nuostabiomis planetinės ar eterinės karalystės spalvomis.

Taigi nei akis, nei ausis negali suvokti visko, ką galima suvokti. Žmonės nesugeba įkvėpti eterinių, kvapnių kvapų ar stebėti nesuskaičiuojamų subtilių formų, vaizdų ir subtilių įspūdžių, raibuliuojančių eterio platybėse.

Žmonės dažnai negali suvokti net daiktų savo pojūčiais. Žmonės, turintys regėjimą, vertina grožį visur. Kiti elgiasi taip, lyg neturėtų akių; jie nei mato, nei supranta – „kurtieji, aklieji ir nebyliai, todėl nesupranta“ – nes jie nesugeba nieko suvokti, net ir gražiose vietose.

Kai lankiausi Meksikoje ir pamačiau Zuquemilco ežero „plaukiojančius sodus“, jų grožis užpildė mano širdį, ir aš jaučiau dieviškojo menininko didybę ir didybę. Buvo dar vienas žmogus, kuris, regis, buvo pasinėręs į tuos gamtos stebuklus, bet vidinis jausmas man leido suprasti, kad jis nemato to, ką matau aš. Paklausiau jo apie tai, ką jam paliko

tie žavūs vaizdai, ir jis atsakė: „Galvojau apie efektyvų būdą nusausti vandenį, kad galėčiau įdirbti daugiau žemės.“

Kaip inžinierius, jis į ežerą žiūrėjo iš savo perspektyvos. Taigi, mes visi suvokiame daiktus pagal savo idėjas ir nuostatas.

Kiekvieną sielą gaubia skirtingos pojūčių, minčių ir jausmų vibracijos – visi veiksniai, kurie prisideda prie žmogaus charakterio ar sąmonės formavimosi. Kiekvienas individas turi unikalią sudėtį, skirtingą vibraciją. Viskas, ką žmogus padarė nuo vaikystės, lieka saugoma smegenyse kaip suspaustos tendencijų ir polinkių kapsulės. Kadangi negalime matyti šių nematomų kapsulių, mus stebina žmonių veiksmai, kiekvienas pagal savo užgaidas. Vienus lengvai paveiks džiaugsmas be jokios priežasties arba jie supyksta ir tampa nuotaikingi taip, kad to neįmanoma paaiškinti net iš jų pačių. Kiti nuolat užsiėmę kritika, kursto nesantaiką, skleidžia gandus ir demaskuoja kitus, o jų pačių vidiniam „aš“ labai reikia apsivalymo ir grynumo. Šios psichologinės tendencijos užgniaužia sielą ir neleidžia žmogui atskleisti savo aukštesnio potencialo. Kokie sudėtingi ir save ribojantys yra žmonės! Kiekvienas žmogus pats savaime yra kelių skyrių istorija su susipynusiais įvykiais ir įvairiomis scenomis.

Be valgymo, miego ir darbo, žmonės turi gauti iš gyvenimo kažką prasmingo. Mąstytojai apmąsto savo aplinką ir dažnai stebisi tuo, ką mato. Jie atidžiai stebi ir klausia, kodėl viskas vyksta arba nevyksta tam tikru būdu. Pavyzdžiui, mes gauname vieną dantų porą, tada antrą, tai kodėl gi negaunant ir trečio? Kodėl sistema veikia taip?

Žmonės lengvai priima daugelį iliuzinių natūralių apribojimų sampratų be rimtų klausimų, leisdami šioms idėjoms kontroliuoti jų gyvenimą ir likimą. Mąstytojai

nelengvai susitaiko su status quo; jie stengiasi jį pakeisti, ir būtent tai leidžia progresą.

Džiaugiuosi matydamas retus žmonių pasiekimus ir išradimus, kurie vienaip ar kitaip tarnauja žmonijai. Kiek stebuklų kilo iš žmogaus proto! Vis dėlto pats protas išlieka sudėtingesnis už viską, ką jis sukūrė.

Yra istorija apie karalių, kuris parodė didelį palankumą ir meilę savo vyriausiajam ministrui, o tai sukėlė pavydą ir pavydą kitų dvariškių širdyse, kurie pastebėjo akivaizdų monarcho šališkumą. Kai karalius tai suprato, jis norėjo jiems paaiškinti, kodėl ministras buvo jo mėgstamiausias.

Vieną dieną karalius ir jo palyda išgirdo iš tolo sklindančią muziką, todėl jis atsisuko į vieną iš savo rūmų tarnų ir tarė: „Sužinok mums naujienas“.

Netrukus vyras grįžo ir pasakė, kad tai buvo vestuvių procesija. Karalius paklausė: „Kieno vestuvės?“, bet kamerdineris neturėjo atsakymo.

Tada jis pasiuntė kitą kamerdinerį, kuris grįžo su atsakymu į paskutinį karaliaus klausimą, bet šis negalėjo atsakyti į jokių kitus. Tas pats nutiko ir keliems vyrams.

Galiausiai karalius išsikvietė savo vyriausiąjį ministrą ir įsakė jam nuvykti ir ištirti reikalą. Ministras nedelsdamas išvyko, o grįžęs karalius apipylė jį klausimų lavina, į kuriuos sumanus ir patikimas ministras sugebėjo atsakyti pakankamai išsamiai.

Daugelis lėto proto ir buko proto žmonių primena neišmanančius durininkus. Jie nebūtinai kvaili, bet jie tokie intelektualiai tingūs, kad nededa jokių pastangų, viršijančių absoliučiai būtiną. Fizinį tingumą galiu pateisinti, nes gali būti pateisinama fiziologinė priežastis, bet intelektualiniam dykinėjimui nėra pateisinimo! Tie, kurie yra protiškai

bedarbiai, nenori mąstyti, nes net mąstymas jiems atrodo varginanti užduotis.

Mintis yra nuostabus ir nuostabus dalykas. Niekas negali suskirstyti proto polinkių ir suvokimų. Jos galimybės yra begalinės. Todėl, jei atidžiai pažvelgsite ir giliai pagalvosite apie bet kurią temą, rasite atsakymą į bet kurį su ta tema susijusį klausimą.

Jūsų jausmai turi derėti su jūsų mintimis. Jei nesuderinsite savo jausmų su savo mintimis, jūsų išvados ne visada bus teisingos. Jausmas yra savotiška įžvalga, visų žinių saugykla. Jausmas turi subalansuoti protą, nes tik tada jūmyse esantis šventas Dievo poveikslas pasireiškia visa savo esme. Taigi, joga moko, kaip subalansuoti proto ir jausmų galias. Tie, kurie neturi abiejų vienodai, yra nesubrendę.

Kuo labiau ieškotojas dvasiškai tobulėja ir artėja prie Dievo, tuo labiau Dievas jam atskleidžia egzistencijos stebuklus. Už kiekvieno fizinio objekto slypi eterinis spalvotos šviesos raštas. Eterinėje arba planetinėje sferoje viskas alsuoja gyvybe. Ten nėra tokio dalyko kaip negyvybė.

Paslėptas kosminis fabrikas pranoksta vaizduotę. Visa visata yra viena Dievo proto idėja! Net galaktikos veikia ir yra valdomos matematinių dėsnių, kurie pranoksta žmogaus suvokimą. Viskas funkcionuoja pagal itin tikslią ir tobulą sistemą. Koks galingas protas yra tas kosminis protas! Begalinis absoliutas veikia visame kame, ir visi įvairūs judėjimo sukuriai, kuriuos vadiname gyvenimu, yra pavaldūs tam kosminiam protui.

Kas šimtą metų milijardai žmonių palieka šią žemę, o gimsta dar daugiau. Yra pasiūla ir paklausa su visais jų sudėtingumais. Vis dėlto Dievas parūpino gausybę maisto, kad patenkintų žmonijos poreikius. Vien žmonija yra

atsakinga už skurdą ir kančias žemėje. Atėjo laikas mums gyventi klestėjimo ir gausos eroje, kur visi džiaugiasi sveikata, gyvena laimėje ir ramybėje. Tai būtų įmanoma, jei ne žmonių savanaudiškumas ir mažos, savanaudiškos mažumos manipuliavimas tautų likimais.

Dauguma žmonių visą šį svajingą gyvenimą giliai miega. Tik išmanantysis yra budrus. Jam nerūpi dalykai, kurie užima paprasto žmogaus protą, kurio vienintelis rūpestis yra turtų ir juslinių malonumų siekimas bei laiko švaistymas paviršutiniškai veiklai ir interesams.

Žmonės alina save vaikydamiesi trumpalaikių pagundų šiame trumpalaikiame pasaulyje, nors tikroji, neapsakoma laimė slypi juose. Jie tikrai ją ras, jei stropiai ieškos ir nuoširdžiai trokš atrasti.

Protą reikia išmintingai ir teisingai naudoti norint atrasti dieviškąją laboratoriją, paslėptą anapus šio pasaulio. Kartą, Dievo malone, visą dieną stebėjau begalinius kūrinių stebuklus ir tariau Dievui: „Viešpatie, kai buvau aklas, neradau nė vieno durų, vedančių pas Tave. Bet kadangi Tu atvėrei man regėjimą ir įžvalgą, dabar matau atviras duris visur... gėlių širdyse, ištikimų draugų balsuose ir brangių kilnių patirčių prisiminimuose. Iš tiesų, kiekvienas mano maldavimo šnabždesys atveria naują praėjimą į didžiulę Tavo šventos artybės šventyklą.“

Ieškotojas turi būti stiprus ir tvirtas, nepajudinamas ir ryžtingas savo ryžte surasti Švenčiausiąją Būtybę, paslėptą už kūrinių uždangos. Reikia atsiriboti nuo begalinių pasaulio reikalavimų ir nepasiduoti miegui naktį prieš bendraujant su Dievu širdimi ir siela. Gyvenimo reikalavimai yra neišsenkantys, todėl kiekvieną dieną turime skirti laiko pabūti su savimi ir su Dievu, toli nuo pasaulio triukšmo, šurmulio ir gyvenimo šurmulio. Tada matysime gyvenimą per naują prizmę, nes turėsime naują jo viziją.

Lygiai taip pat, kaip mokslininkai galėjo daryti savo atradimus vadovaudamiesi gamtos dėsniais ir konkrečiais moksliniais principais, nuoširdus ieškotojas galės rasti Dievą, vadovaudamasis dvasiniais dėsniais ir Dievo pažinimą paversdamas pagrindiniu gyvenimo tikslu. Būtent dėl šio tikslo žmonija atėjo į šią žemę, nors daugumai žmonių tai tapo marginalizuotu tikslu. Tačiau žmonija apgaudinėja save pamiršdama gyvenimo tikslą ir susitelkdama į paviršutiniškus bei nereikšmingus dalykus.

Ir atmink, mano drauge, kad ir kokios nepalankios būtų tavo aplinkybės šiame pasaulyje, kai atsigręši į Dievą, pamatysi Jį dirbantį su tavimi ir jauti Jo buvimą nepaisant visų išbandymų, su kuriais susidursi. Taip pat pamatysi Jį pasireiškiantį visame kame aplink tave ir būsi pripildytas Jo meilės ir džiaugsmo.

Nei sveikata, nei gerovė, nei materialiniai pasiekimai, nei turtas netrunka amžinai. Tad kodėl rūpintis vien tik tais dalykais, kurie pasmerkti sunykti ir išnykti?

Prašau Visagalio Dievo, kad išvestų mus iš tamsos į šviesą

Nuo neapykantos iki meilės

Nuo apribojimų iki laisvės

Nuo nežinojimo iki išminties

Nuo skausmo ir mirties iki amžinojo gyvenimo ir amžinojo poilsio

Ir tegul Jis paima mus už rankos ir veda mus į savo pažinimą

Ir Jis palaiko mus budrius savo sąmoningume

Ir atverti visas duris, vedančias į Jo išminties dangų

Gyvenkime su pasitikėjimu, laime, ramybe ir
pasitenkinimu

Kiekvieną mūsų gyvenimo dieną

Ramybė tau

Ieško gyvenimo prasmės

Kadangi atėjome į šį pasaulį iš nežinomos vietos, natūralu, kad svarstome apie gyvenimo kilmę ir tikslą. Girdėjome apie šio pasaulio kūrėją ir skaitėme apie jį, bet nežinome, kaip jį pasiekti. Žinome tik tiek, kad visa visata skelbia apie jo dieviškojo proto egzistavimą. Lygiai taip pat, kaip mažos ir tikslios mažo laikrodžio dalys ir įtaisai verčia mus žavėtis laikrodininku, ir kaip didelės ir sudėtingos gamyklos mašinos stebina ir įkvepia mūsų susižavėjimą savo išradėju, taip ir matydami gamtos stebuklus, stebimės už jų slypinčiu protu ir klausiamo: „Kas suteikė gėlei ryškią formą ir į saulę atsuktą veidą? Iš kur atsirado jos kvapas ir grožis? Ir kaip jos žiedlapiai buvo suformuoti su tokiu begaliniu tikslumu ir nudažyti tokiomis nuostabiomis ir džiaugsmingomis spalvomis?“

Naktį žvaigždės ir mėnulis, skleisdami aplink mus savo sidabrinę šviesą, įkvepia mus apmąstyti sąmonę, kuri veda šiuos dangaus kūnus erdvės platybėse. Švelnios pilnaties šviesos nepakanka kasdienei veiklai, todėl išmintingas ir švelnus protas siūlo poilsį naktį. Tada teka saulė, ir jos ryški šviesa leidžia mums aiškiai ir ramiai matyti mus supantį pasaulį, įgalindama mus atlikti užduotis, kurios mums iškyla.

Yra du būdai patenkinti savo poreikius: fizinį ir dvasinį. Pavyzdžiui, kai pablogėja mūsų sveikata, galime kreiptis į gydytoją gydytis. Tačiau ateina laikas, kai nei gydytojas, nei niekas kitas negali padėti, ir mes krepiamės į antrąjį kelią: į dvasinę jėgą, kuri sukūrė mūsų kūną, protą ir sielą. Fizinė

jėga yra ribota, o kai ji silpnėja, kreipiamės į neribotą dieviškąją jėgą. Tai taip pat taikoma ir mūsų finansiniams poreikiams. Kai darome viską, ką galime, ir vis tiek negauname pakankamai, kreipiamės į tą jėgą.

Visi mano, kad jų problemos yra didžiausios. Vieni jaučia didesnę spaudimą nei kiti, nes jų atsparumas silpnas. O dėl skirtingo žmonių protinio stiprumo jie išseikvoja skirtingą energijos kiekį. Jei žmogus susiduria su itin sudėtinga problema ir jo protas silpnas, jis negalės jos įveikti. Tie, kurie turi galingą protą, gali įveikti savo sunkumus, įveikdami kliūtis ir supurtydami kliūčių pamatus. Tačiau net ir stipriausi žmonės kartais susiduria su nesėkme. Kai susiduriame su daugybe ir didžiulių materialinių, intelektualinių ir dvasinių problemų bei sunkumų, suprantame, kokia ribota yra gyvenimo galia šiame materialiaame pasaulyje.

Mūsų pastangos neturėtų būti skirtos vien tik gerai sveikatai ir finansiniam saugumui pasiekti, bet ir gyvenimo prasmės paieškoms. Koks yra gyvenimo tikslas? Kai mus užvaldo sunkumai, pirmiausia atsigręžiame į aplinką, bandydami visus materialius pakeičius, kurie, mūsų manymu, padės išsivaduoti. Tačiau kai pasiekiame aklovietę ir sakome: „Visi mano bandymai žlugo; ką daugiau aš galiu padaryti?“, pradedame rimtai svarstyti apie veiksmingo problemos sprendimo paiešką. O kai mūsų mąstymas tampa pakankamai gilus, atsakymą randame savyje. Tai savaime yra atsakytos maldos forma.

Malda: dvasinis poreikis

Malda yra dvasinis poreikis. Dievas nesukūrė mūsų kaip elgetų, nes Jis sukūrė mus pagal savo paveikslą. Šventasis Raštas tai skelbia: Elgeta, kuris nueina į turtingo žmogaus namus ir prašo išmaldos, gauna elgetos dalį. Bet sūnus gali gauti bet ką iš savo turtingo tėvo. Todėl neturėtume elgtis kaip elgetos.

Kai kurie žmonės, regis, turi viską ir gimsta prabangoje bei komforte, o kiti, regis, pritraukia bėdas ir nesėkmes. Kur juose slypi Dievo paveikslas? Dieviškosios dvasios galia gyvena kiekviename iš mūsų. Bet kaip galime ugdyti tą galią? Galbūt praeityje jautėtės nusivylę, nes į jūsų maldas, regis, nebuvo atsakyta, bet nepraraskite vilties ir tikėjimo. Norėdami žinoti, ar jūsų maldos veiksmingos, ar ne, turite giliai savyje iš esmės tikėti maldos galia.

Galbūt kai kurių žmonių maldos lieka neišklausytos, nes jie pasirenka elgetauti. Panašiai ir reikia žinoti, ko prašyti Dievo. Galite melstis visa širdimi ir visomis jėgomis, kad valdytumėte žemę ir viską, kas joje, bet jūsų maldos nebus priimtose, nes visos su materialiu gyvenimu susijusios maldos yra iš esmės ribotos ir iš tiesų turėtų būti ribotos. Tačiau yra teisingas būdas melstis. Sakoma, kad katė turi devynis gyvenimus. Bet sunkumai turi devyniasdešimt devynis gyvenimus! Turite rasti veiksmingą būdą atsikratyti „sunkumų katės“. Veiksmingos maldos paslaptis slypi savo pozicijos pakeitime iš elgetos į teisę turinčio žmogaus poziciją. Kai prašote Dievo kažko dvasinio, jūsų malda turės ir galios, ir išminties.

Sėkmės sėklos slypi valios jėgoje

Dauguma žmonių tampa labai nervingi ir nerimastingi, kai bando pasiekti ką nors jiems labai svarbaus. Nerimas ir nervingumas nepritraukia dieviškosios galios, tačiau ramus ir atkaklus valios panaudojimas supurto visatos jėgas ir sukelia begalinio Absoliuto atsaką. Visko, ko ketinate pasiekti, sėkmės sėklos slypi jūsų valioje. Sunkumų palaužta ir sutriuškinta valia laikinai paralyžiuojama. Tačiau ryžtingas ir ryžtingas žmogus, kuris sako: „Mano kūnas gali būti sudraskytas į gabalus, bet mano valios galva išliks aukštai ir varoma ryžto“, demonstruoja aukščiausią valios laipsnį.

Valia ir tinkamas jos nukreipimas yra tai, kas pakelia ir sustiprina žmogaus statusą. Kai žmogus atsisako naudoti valią, jis tampa paprastu žmogumi, neveiksmingu įvykių eigoje. Daugelis sako, kad neturėtume naudoti savo valios aplinkybėms keisti, bijodami sutrukdyti Dievo planui. Bet kodėl Dievas davė mums valią, jei Jis nenorėjo, kad ją naudotume? Kartą sutikau griežtą vyrą, kuris sakė, kad netiki valios naudojimu, nes ji maitina savimeilę. Aš atsakiau: „Jūs dabar naudojate savo valią ir gana stipriai, kad man priešintumėtės. Jūs ją naudojate kalbėdami, stovėdami, vaikščiodami, valgydami, eidami į kiną ir net miegodami. Jūs norite visko, ką darote. Be valios jūs tampate robotu.“ Žmogaus pareiga yra suderinti savo valią, valdomą troškimų, su Dievo valia. Todėl, kai nuolat kalbama tinkama malda, ji pati savaime tampa valios jėga.

Privalote tikėti galimybe gauti tai, ko meldžiatės. Jei meldžiatės, kad turėtumėte namą, o tuo pačiu metu jūsų protas sako: „Kaip tu gali sau leisti namą, kvaily?“, tokiu mąstymu silpninate savo valią. Kai iš savo proto ištremiate frazę „Aš negaliu“, įgyjate aukštesnę galią. Žinoma, namai iš dangaus nekrenta, ir norėdami gauti namą, turite pasitelkti valią ir imtis konstruktyvių veiksmų, kad pasiektumėte savo tikslą. Kai atkakliai sieksite ir atsisakysite pripažinti nesėkmę, galėsite įgyvendinti tai, ko trokštate. Ir kai nuosekliai naudosite tą valią per savo mintis ir veiksmus, jūsų troškimai išsipildys ir viskas, ko trokštate ir ko trokštate, ateis pas jus. Kai ir toliau ryžtingai ir atkakliai sieksite, norimas rezultatas kažkaip atsiras, net jei tai, ko trokštate, šiame pasaulyje iš tikrųjų neegzistuoja. Tokioje valioje slypi dieviškasis atsakymas, nes gera valia ateina iš Dievo. Atkakli valia yra dieviška valia.

Išdegink „Aš negaliu“ sėklas savo smegenyse

Silpna valia yra silpna žmogaus valia. Kai išbandymai ir nesėkmės ją perveria ir drasko, ji praranda ryšį su begaliniu Generatoriumi. Tačiau už žmogaus valios slypi dieviškoji valia, kuri nepažįsta nei nusivylimo, nei pralaimėjimo. Net mirtis, visa savo galia, negali sulaužyti ar sutrukdyti dieviškajai valiai. Dievas tikrai atsakys į tą malda, kurią veda nepajudinama ryžto ir atkaklumo valia.

Dauguma žmonių yra tingūs ir apatiški – fiziškai, protiškai arba abiem atvejais. Jie trokšta medituoti, bet galvoja tik apie miegą. Kai tik juos apima mieguistumas, jie grimzta į gilų miegą ir tuo jų malda baigiasi! Šioje būsenoje valios jėga yra palaidota. Vidutinio žmogaus smegenys pilnos „aš negaliu“ sėklų. Gimę šeimoje, turinčioje tam tikras savybes ir įpročius, jie yra jų veikiami, įsitikinę, kad jie to ar ano nesugeba. Šios kenksmingos sėklos turi būti sudegintos, o jų įtaka išnaikinta iš sąmonės. Jūs turite galią pasiekti viską, ko trokštate. Ši galia slypi pačioje jūsų valios šerdyje.

Tiems, kurie nori ugdyti valią, reikia geros kompanijos. Jei trokštate tapti puikiu matematiku, o jūsų klasės draugai nemėgsta matematikos, jūsų entuziazmas neabejotinai susilpnės. Tačiau bendraudami su patyrusiais matematikais, jūsų valia sustiprės ir galėsite pasakyti: „Jei kitiems pasiseka, tai ir man galiu“.

Neskubėkite imtis didelių dalykų vien tam, kad sustiprintumėte valią. Norėdami pasisekti, pirmiausia turite išbandyti savo valią mažais dalykais, kurių manėte negalintys padaryti. Jei įdėsite pastangų, sėkmė lydės.

Vis dar prisimenu visus tikslus, apie kuriuos draugai ir kiti man sakė, kad niekada nepasieksiu, bet aš tai padariau. Šie geranoriški žmonės gali padaryti daug žalos savo nuomonėmis. Tegul Dievas apsaugo mus nuo jų ir jų patarimų. Draugystė daro didžiausią įtaką valiai. Ėjimas į šokius su alkoholiu ir garsia muzika, užuot meditavus tylos

šventovėje, teršia protą storomis žemiškų vibracijų dulkėmis, todėl sunku jas atsikratyti. Valią neišvengiamai sustiprina arba susilpnina bendraminčių įtaka. Valios jėgą ugdyti vien pastangomis yra labai sunku. Jums reikia gero pavyzdžio, kuriuo galėtumėte sekti. Jei norite tapti dailininku, gyvenkite apsupti gerų paveikslų ir bendraukite su dailininkais. Jei norite tapti dvasingu žmogumi, draugaukite su dvasingais, kilnaus charakterio žmonėmis.

Yra reikšmingas skirtumas tarp tikėjimo ir patirties. Tikėjimas kyla iš to, ką girdėjote ar skaitėte ir priėmėte kaip esmines tiesas. Kita vertus, patirtis yra tai, ką asmeniškai matėte ir iš tikrųjų supratote. Tų, kurie patyrė Dievą, tikrumas yra nepajudinamas. Jei niekada neragavote apelsino, galite būti apgauti dėl jo savybių. Bet jei anksčiau valgėte apelsiną, negalite būti suklaidinti, nes ragavote vaisiaus ir jį gerai pažįstate.

Ieškokite draugijos tų, kurie stiprina jūsų tikėjimą

Mintys apie Dievą, sėkmę, išgijimą ir panašiai – visa tai glūdi jūsų galvoje tarsi psichologinės kapsulės. Išbandykite jas. Norėdami patikrinti savo mintis, turite pasitelkti savo valią, kad jas įgyvendintumėte. Norėdami ugdyti reikiamą valią, turite bendrauti su stiprios valios žmonėmis. Jei trokštate išgijimo Dievo valia, ieškokite tų, kurie stiprina jūsų tikėjimą ir suteikia energijos jūsų valiai.

Keliaudamas po visą Indiją ieškojau tikrojo Dievo pažinėjo, bet tokių buvo mažai. Kiekvienas sutiktas mokytojas dalinosi savo asmeniniais įsitikinimais. Tačiau dvasiniais klausimais buvau pasiryžęs nepasitenkinti vien žodžiais apie Dievą. Norėjau jį patirti ir iš tikrųjų pajusti Jo buvimą. Tai, kas man buvo sakoma, buvo beprasmiška, nebent aš tai suvokčiau per asmeninę patirtį.

Kartą kalbėjausi su draugu apie Indijos šventuosius. Mano draugas buvo brokeris ir jis nepritarė mano entuziazmui. Vietoj to jis pasakė: „Visi tie, kuriuos vadinate šventaisiais, iš tikrųjų yra šarlatanai, kurie nepažįsta Dievo.“ Nesiginčijau su juo, bet pakeičiau temą, ir mes pradėjome kalbėti apie brokerio profesiją. Kai jis man daug apie tai papasakojo, švelniai paklausiau: „Ar žinai, kad Kalkutoje nėra nė vieno patikimo brokerio ir kad jie visi yra melagiai?“ Jis įniršo ir piktai atkirto: „O ką tu žinai apie brokerius?“ Aš atsakiau: „Būtent tai ir turėjau omenyje. O ką tu žinai apie šventuosius?“ Jis liko be žado. Aš ramiai ir maloniai tęsiau: „Aš nieko nežinau apie brokerystę, o tu nieko nežinai apie šventuosius.“

Religijos praktika pasiekė tokį tašką, kad daugelis žmonių nebegali savo dvasinių idėjų paversti gyvenimiška patirtimi. Kalbu iš asmeninės patirties. Nenoriu kalbėti apie dalykus, kuriuos žinau tik intelektualiai. Dauguma žmonių perskaito kelias knygas apie tiesą ir tampa savarankiški, nesistengdami suvokti žodžių tiesos. Tušti dvasinių tiesų pareiškimai mums nenaudingi ir nepalieka teigiamo įspūdžio. Turime atskirti žmogaus pamokslus nuo jo gyvenimo istorijos. Kiekvienas, norintis mokyti kitus, pirmiausia turi parodyti, kad iš tikrųjų patyrė tai, ko mokosi, ir patyręs suprato, ką jie sako.

Gyvenimo nuotykis: kas tai yra

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Masoud

Gyvenimas yra didžiausias įsivaizduojamas nuotykis. Nors kai kurių gyvenimų gali trūkti jaudulio ir šurmulio, kiti kupini stulbinančių išbandymų. Girdėjau apie vyrą, kuris bandė nusižudyti daugiau nei trisdešimt kartų, ir kiekvieną kartą kažkas sutrukdė jam užbaigti savo gyvenimą. Įsivaizduokite, kaip nuostabu būtų sužinoti apie visų Žemėje

gyvenusių žmonių, tų, kurie jau iškelia anapilin, ir tų, kurie dar ateis, gyvenimus! Visa žmonijos patirtis įrašyta kosminėje atmintyje: Dievo atmintyje, ir kokia tai nuostabi atmintis! Sunku suvokti visažinę sąmonę, tačiau pažinti visažinę Dvasią yra didžiausias nuotykis.

Faktai yra realesni, stabilesni ir esmingesni nei vaizduotė, tačiau jų šaltinis yra visos Dievo proto idėjos. Visa atominė materija taip pat yra įkūnytąs dieviškos idėjos, kurias galima ištirpdyti atgal į idėjas, o vėliau vėl įkūnyti daiktuose. Žmonės taip pat turi gebėjimą suvokti idėjas, tačiau jų vaizduotė nėra pakankamai stipri, kad jas įkūnytų. Jei jų vaizduotė būtų pakankamai stipri, jie galėtų kurti daiktus šioje žemėje. Žmonės savyje turi tą pačią kūrybinę galią, kuria Dievas įkūnijo savo protinius kūrinius pasaulyje. Tačiau žmonėms tapo neįmanoma įkūnyti savo idėjų daiktuose, nes jie nepasinaudojo Dievo jiems duota proto galia taip, kaip turėtų.

Kai bandome suvokti Dievo sąmonę, stebimės, kaip Jis gali viską prisiminti ir suvokti, nes viską vertiname pagal savo protinių gebėjimų standartus ir suprantame dalykus pagal savo asmeninę patirtį. Tie, kurie turi silpną atmintį, linkę manyti, kad visų kitų atmintis yra tokia pat silpna kaip ir jų pačių. Tačiau yra žmonių, turinčių itin gerą atmintį, kurie gali prisiminti visą knygą taip pat lengvai, kaip ir kelias eilutes. Užmaršiams dažnai sunku patikėti, kad kažkas turi imlią atmintį, gebančią nepaprastai lengvai saugoti ir atkurti informaciją.

Juvelyras prisimena savo brangakmenius, o buhalteris – skaičius savo knygose. Panašiai ir Dievas prisimena viską, ką sukūrė šioje visatoje. Būdamas visagalis, Jis akimirksniu prisimena viską, kas įvyko šioje visatoje, nes Jo absoliuti ir neribota sąmonė yra visažinė.

Atmintis pati savaime yra nuostabus gebėjimas. Žmogaus atmintis yra glaudžiai susijusi su galinga Dievo atmintimi. Pavyzdžiui, negalite prisiminti visų matytų filmų detalių. Bet jei dar kartą parodyčiau jums vieną iš tų filmų, jūs jį akimirksniu prisimintumėte. Ta šventa atmintis jumyse nuolat atpažįsta praeities patirtį. Vos pamatę pradines scenas, prisimenate visą istoriją ir sakote: „O, aš jau mačiau šį filmą anksčiau ir prisimenu, kaip jis baigėsi“.

Kaip mes taip detalčiai prisimename judančius vaizdus, net jei matėme juos prieš daugelį metų? Nes visi įvykiai yra užfiksuojami smegenyse. Kai tik uždedame proto adatą ant bandymo disko (arba paleidžiame proto ir kompiuterio sąsają), jūsų atmintis vėl pradeda atkurti tą bandymą.

Vidinės atminties galia kyla iš Dievo ir yra neklystanti. Ji niekada nepamiršta. Paprasto žmogaus atmintis negali išsaugoti visų patirčių vienu metu, tačiau šventa, vidinė atmintis saugo viską vienu metu ir amžinai. Todėl geros ar silpnos atminties sąvoka tėra subjektyvus suvokimas. Žmogus įtikina save, kad jo atmintis silpna, todėl jis ir turi silpną atmintį. Tačiau nėra lengva pereiti nuo šio įsitikinimo prie priešingybės. Reikia daug pastangų, kad įtikintum save, jog savo atmintimi iš tiesų pasireiškia Dievo šventa, viską prisimenantis atmintis.

Didžiausia žmogaus atmintis yra ne kas kita, kaip Dievo absoliučios sąmonės spindulys, kuriame užfiksuoti visi žmogaus nuotykių ir visos kitos gyvenimo formos bei apraiškos.

Dieviškojo kūrinio istorija yra nuostabi ir stebinanti! Kaip Dievas sukūrė visas būtybes, egzistuojančias šioje žemėje? Ir kaip Jis veikia iš uždangų ir uždangų, kad sugrąžintų mus į mūsų tikrąjį egzistavimą su Juo? Žmonių kalba neįmanoma padėti mums pateikti išsamų Dievo kūrinijos kosminio

nuotyčio ir jo tikslų sąsajų su nesuskaičiuojamos daugybės žmonių individualiais nuotyčiais aprašymą.

Pastebime, kad vidutinė žmogaus gyvenimo trukmė yra apie septyniasdešimt metų, o krokodilo – nuo šešiasdešimties iki šimto metų. Sekvoja gali gyventi du tūkstančius metų. Kupranugario vidutinė gyvenimo trukmė yra nuo penkiasdešimties iki šešiasdešimties metų, o arklio – daugiausiai apie trisdešimt šešerius metus. Taigi akivaizdu, kad šią skirtingą gyvenimo trukmę nulėmė kažkokia būtybė. Vis dėlto girdime apie kai kuriuos didžius jogus, kurie gyveno šimtus metų. Vienas iš jų – didysis Babadžis, kuris, kaip žinoma, gyveno šimtmečius, dar būdamas gyvas savo kūne ir mėgaudamasis tobula jaunyste. Trilanga Svamis taip pat gyveno beveik tris šimtmečius: jis gimė 1601 m. ir mirė 1881 m. (kai kurie netgi sako, kad jis gyveno daugiau nei tris šimtmečius!). Be nepaprastos gyvenimo trukmės, jis garsėjo savo stebuklais. Jis svėrė apie 130 kilogramų, nors retai valgė. Jis dažnai medituodavo ištisas dienas, sėdėdamas sukryžiaęs kojas Gango vandenyse arba kartais ilgai slėpdavosi po bangomis. Jis dažnai buvo matomas gulintis nuogas ir nejudantis kaitrioje saulėje ant degančių uolų. Jo įprastas gamtos dėsnių nepaisymas buvo... nuolatinis priminimas visiems, kurie jį matė, kad sąjunga su dieviškąja sąmone yra aukščiausias iš visų dėsnių

Kaip rašoma *Jogo autobiografijoje*, didieji šventieji, pabudę iš kosminės apgaulės ar iliuzijos sapno ir supratę, kad visata tėra dieviškojo proto idėja, galėjo su kūnu daryti ką tik norėjo, žinodami, kad tai tėra sutelktos ar sustingusios jėgos forma. Nors dabar gamtos mokslininkai supranta, kad materija tėra ribota veikla, visiškai nušvitę meistrai padarė didelę pažangą kontroliuodami materiją, pereidami nuo teorijos prie praktikos.

Iš tiesų, realybė yra nuostabesnė už vaizduotę. Galime įsivaizduoti, kad tinkamomis sąlygomis, jei nešvaistoma gyvybinė energija ar sėklinis skystis, tinkamai maitinantis ir sveikai mąstant, žmogaus kūnas gali būti išgyvenamas neribotą laiką. Sėklos skystyje yra koncentruotos gyvybinės energijos; jei ji nešvaistoma, ši galia lieka snaudžianti ir gali būti panaudota fizinei, psichinei ir emocinei sveikatai gerinti, taip pat intelektualiniam kūrybiškumui ir dvasiniam augimui.

Pastaba vertėjui: Šioje ištraukoje prezidentas Abu Ali Ibn Sina sako:

Valgykite vieną kartą per dieną ir venkite valgyti, kol nesuvirškintas ankstesnis valgis.

Kiek įmanoma, saugokite savo spermą, nes tai gyvybės vanduo, įpiltas į gimdas.

Spaudimas kūnui yra milžiniškas. Kai pelė patenka į spąstus, jos širdis plaka daug greičiau nei įprastai. Panašiai ir kai žmogus negali sumokėti sąskaitų, jo širdis daro tą patį! Taigi, psichologinis stresas palieka savo pėdsaką! Yra ir kitų streso rūšių. Laboratoriniai eksperimentai parodė, kad triukšmo panaikinimas miestuose galėtų pailginti piliečių gyvenimą vidutiniškai dešimčia metų. Vis dėlto gyvename nuostabiame pasaulyje. Tie, kurių vienintelis gyvenimo tikslas yra valgyti, gerti, miegoti ir mėgautis gerais dalykais, turi mažai galimybių suprasti žmogaus egzistencijos stebuklus.

Nuotykis prasideda nuo kovos, su kuria siela susiduria, norėdama patekti į gimdą apvaisinimo metu. Planetinėje, arba eterinėje, sferoje milijonai sielų stengiasi grįžti į Žemę patekdamos į apvaisintas ląsteles, kur nėštumo metu susijungia spermatozoidas ir kiaušinėlis. Nesvarbu, ar siela šventa, ar nuodėminga, ir jei ji nepasiekė galutinio išsivadavimo, yra stiprus troškimas reinkarnuotis Žemėje.

Apvaisinimo metu eterijoje blyksteli šviesa, ir siela į ją patenka vien dėl spermos ir kiaušinėlio susijungimo. Žmonija sunkiai kovojo, kad patektų į gimdą, nes tiek daug sielų varžosi dėl patekimo. Tie, kuriems pavyko, esate jūs, aš ir mes visi. Ir tai nebuvo lengva pergalė!

Iš tiesų, yra daug buveinių pas Dievą. Aukštesnioji ir žemesnioji eterinės plotmės, sudarytos iš skaidrios šviesos ir gyvybinių energijų, yra dangus (arba pragaras), į kurį sielos patenka po fizinio kūno mirties. Jų buvimo ten trukmė yra iš anksto nustatyta pagal jų karmą. Kol žmogus turi neišsipildžiusių materialių troškimų arba žemiškosios karmos (neišnaudotų praeities veiksmų pasekmių), jis turi grįžti į žemiškąjį įsikūnijimą, kad tęstų savo vystymąsi Dievo link.

Įžengusi į gimdą, siela stebisi: „Ką aš padariau? Ilgą laiką buvau laisva, išsivadavusi iš surišto ir varžančio žmogaus kūno, lengvai ir be vargo judėjau eterinėje plotmėje šviečiančiame kūne, o dabar vėl įstrigau fizinėje formoje.“

Vis dėlto per devynis mėnesius įsčiose jis pamažu pripranta prie šių naujų sąlygų. Tai bausmė: devyni mėnesiai gyvenimo tamsioje kameroje, kur jis turi kvėpuoti per kitą žmogų ir gauti maisto bei kraujo, pasikliaudamas kito žmogaus kraujotakos sistema. Jo dvasia ir būseną priklauso nuo kitų, ir jis šaukiasi Dievo: „Išlaisvink mane iš šio kalėjimo! Aš nematau, negirdžiu, esu surištas“.

Jei ir yra pragaras ar skaistykla, tai tie devyni mėnesiai motinos kūne: visiškai bejėgystė tamsoje, įkalinta viename taške kaip medis, su trumpalaikiais praeities prisiminimais, po kurių seka miego periodai. Ir kai tie prisiminimai sugrįžta, vaisius šoka, įdėdamas didžiules pastangas motinos kūne. Aš perkėliau savo sąmonę į šias prenatalines būsenas ir žinau, ką sakau.

Vaisiaus miegas ir budrumas motinos kūne nepriklauso nuo jos miego ir budrumo. Valingi vaisiaus judesiai kyla iš sielos praeities prisiminimų. Taigi, jis neramiai juda gimdoje, kol jį apima išsekimas ir jis užmiega. Po to jis trumpam pabunda ir vėl pajuda. Jis jaučia alkį ir jį numalšina maistu, perduodamu per motinos kraują.

Naujagimis tam tikru mastu gali girdėti motinos širdies plakimo ir kraujotakos vibracijas, ir šie garsai leidžia jam suvokti savo kūną, kurstydami išsivadavimo troškimą. Taigi, pirmasis sielos nuotykis yra dviejų idėjų kova: noras grįžti į Žemę žmogaus pavidalu ir ilgesys išsivaduoti iš žmogaus pavidalo, kuris kausto sielą.

Žmogaus sielos apvalkalas (kūnas) prasideda kaip žuvis su gležna uodega. Šis vaizdas vėliau išsivysto į gyvūno pavidalą, susisukusį gimdoje. Kaip minėta anksčiau, vėl iškyla kai kurie praeities gyvenimų prisiminimai, dėl kurių vaisius ima šiek tiek pajudėti. Kova sustiprėja, kai vaisius motinos kūne vystosi į žmogaus pavidalą, ir siela sušunka: „Išleiskite mane!“. Kai valia tampa labai stipri, gimsta vaikas. Neišnešioti kūdikiai (gimę po mažiau nei 37 savaičių nėštumo) yra sielos, turinčios stiprią valią ir didelį užsispyrimą. Jie nenori likti motinos kūne devynis mėnesius, todėl gimsta anksčiau nei įprastai.

Kūdikis ateina į šį pasaulį verkdamas, nes, kaip sako išminčiai ir žinantys, siela prisimena ankstesnius įsikūnijimus ir nebenori grįžti į Žemę, kad vėl kentėtų įvairias žmogiškos kovos formas.

Prie jo prisirišo sunkus „thaa“ garsas, todėl jis tapo vieta tarp orientyrų ir nuolankių griuvėsių.

Ji verkia prisiminusi šventovėje duotus pažadus, ašaromis, kurios rieda ir nesiliauja.

Kalbant apie šiuos prisiminimus, yra ir maldaujanti poza, kai vaisius prieš ateidamas į pasaulį sudeda rankas, tarsi maldaudamas: „Maldauju Tave, Viešpatie, neleisk man antrą kartą gimti žemiškai“

Fiziologinis naujagimio verksmo paaiškinimas yra tas, kad plaučiai turi atsiverti, kad pradėtų kvėpuoti, o pirmasis kūdikio verksmas yra pastangos suaktyvinti plaučius ir pradėti gyvybės kvėpavimą. Gimus vaikui, prasideda kvėpavimas, o siela, kuri buvo beveik ramybės būsenoje, tampa gyva būtybe, turinčia savarankišką gyvenimą. Daugelis klaidingai mano, kad siela į kūną patenka gimimo metu, bet jei sielos jame dar nebūtų, kūnas nebūtų susiformavęs iš mažyčių pirminių ląstelių. Jei siela paliktų vaisių prieš gimimą, kūdikis gimtų negyvas.

Žmogaus kūną sudaro šešiolika pagrindinių fizinių elementų, kuriuos palaiko ir palaiko devyniolika skaidrių energijos elementų, kurie atspindi eterinio kūno, esančio fizinėje žmogaus formoje, esmę. Šis eterinis kūnas yra fizinio kūno judėjimo ir aktyvumo šaltinis. Devyniolika planetinių elementų yra intelektualiniai, emociniai ir gyvybiniai. Devyniolika komponentų yra intelektas, savastis (ego), jausmas, manifestuotas protas (jutiminis sąmoningumas), penki žinojimo instrumentai, atitinkantys regos, klausos, uoslės, skonio ir lytėjimo pojūčius, penki veikimo instrumentai, atitinkantys intelektualines reprodukcijos, šalinimo, kalbos, vaikščiojimo ir rankų miklumo galias, ir penki gyvybinės jėgos instrumentai, turintys gebėjimą atlikti kūno kristalizacijos, absorbcijos (maisto įsisavinimo po virškinimo), atliekų šalinimo, medžiagų apykaitos (maisto pavertimo gyvąja medžiaga arba jo panaudojimo energijai gauti) ir kraujotakos funkcijas. Šis skaidrus planetinis devyniolikos elementų apvalkalas išlieka ir po to, kai fizinis kūnas, sudarytas iš šešiolikos šiurkščių elementų, žūsta.

Visus šiuos elementus galima transformuoti į gryną sąmoningumą praktikuojant pažangias jogos technikas.

Kai gimsta kūdikis, jo akys mirksi išvydęs šviesą, jis girdi garsus, užuodžia, jaučia skonį ir kvėpuoja. Garsai jam atrodo normalūs, ir jis vėl suvokia, kad gyvena fiziniame kūne. Ankstesnis jo pasipriešinimas gimimui išnyksta su pirmuoju įkvėpimu. Įsigalėjus iliuzijai, kad „egzistavimas“ priklauso nuo kūno ir kvėpavimo, jis traukiasi į fizinį pasaulį ir pamažu prie jo pripranta.

Laikui bėgant, vaikas deda daug pastangų, kad kontroliuotų savo kūną. Kaip dažnai matote juos mojuojančius rankomis ir kojomis ore, bandančius prisitaikyti prie savo fizinės formos? Tai veda pasąmonė, per sielos prisiminimus apie praeitį. Atmintis yra visur. Žmonės instinktyviai bijo mirties, nes prisimena daugybę kartų, kai ją patyrė, lygiai taip pat, kaip jie bijo skausmo, nes anksčiau tiek daug kentėjo.

Vaikui augant ir tampant mažyliu, jam daro įtaką tėvai ir giminaičiai. Visi nori, kad jis būtų kitoks, įskaitant ir išdykusius bendraamžius, kurie taip pat nori, kad jis būtų panašus į jį ir atitiktų jo elgesį bei veiksmus! Šio konflikto metu vaikas jaučia didžiulį spaudimą. Tačiau maži vaikai, kurie mėgaujasi didele laisve, vėliau apgailestaudami sako: „Norėčiau, kad tėvai man būtų pasakę apie žalingas mano elgesio pasekmes; jei jie būtų pasakę, man dabar galbūt būtų geriau.“

Daug psichologinių ir emocinių kovų tenka ištvirti žmogui, kol jis sulaukia pilnametystės. Šiame etape pojūčiai tampa aktyvesni, o jaunuolis ar jaunuolė įsitraukia į reikšmingą vidinę kovą. Ši kova su pojūčiais yra didelė, ir galutinė jaunų žmonių pergalė yra jų triumfas prieš savo instinktus ir nežabotų troškimų pažabojimas.

Nuostabu būti gyvam, bet daugybė jėgų tyko, kad mus sunaikintų. Nuotykis su plėšrūnais Afrikoje yra niekis, palyginti su paties gyvenimo nuotykiu. Ir joks istorijos nuotykis neprilygsta malonumu ir jauduliui. Dėl proto žmonės žino, kaip apsisaugoti nuo laukinių gyvūnų, bet nežino, kaip apsisaugoti nuo savo blogų įpročių ir jų žalingų pasekmių. Blogiausias žmogaus priešas yra jis pats. Labiau nei bet koks priešas, labiau nei mirtini mikrobai, niokojančios bombos ar bet kokia kita grėsmė, žmogus turėtų bijoti savęs, kai klysta. Kai žmogus gyvena visiškai nežinodamas apie savo dvasinę prigimtį ir leidžia savo blogiems įpročiams jį kontroliuoti, jis tampa savo paties priešu. Geriausias būdas laimėti šią gyvenimo kovą – susidraugauti su savimi. Dvasiškai išsivystęs „aš“ yra žmogaus draugas, o neišsivysčiusi „aš“ – jo priešas.

Lengva įsivaizduoti, kad vykstame tyrinėti laukinės, nežinomos žemės. Jei plauktume laivu, turėtume pasiimti gelbėjimosi valtį, kad laivui nuskendus galėtume ją išsigelbėti. Tačiau daugelyje gyvenimo situacijų mūsų gelbėjimosi valtytis praleidžia vandenį, nepaisant visų atsargumo priemonių.

Džiunglėse, kuriose knibždėte knibžda plėšrūnų, galite imtis atsargumo priemonių nuo šių žvėrių, tačiau įveikti subtilius, klastingus pavojus yra daug sunkiau. Kaip apsisaugoti nuo milijonų mikrobų, kurie nuolat mus supa? Manome, kad esame saugūs, kai imamės atsargumo priemonių nuo pavojų, kuriuos galime matyti ir girdėti, tačiau mūsų gynyba yra nepakankama, kad apsaugotų mus nuo mikrobų. Kraujyje baltieji kraujo kūneliai nuolat kovoja su šiais mikrobais. Vaistai juos tik nuskausmina. Baltieji kraujo kūneliai yra kareiviai, kurie su jais susiduria ir juos sunaikina. Jei jūsų kraujas silpnas, šie „kareiviai“ negalės jums padėti. Daugelio, atrodytų, saugių ir patikimų asmenų plaučiuose slypi piktos tuberkuliozės bakterijos, pasiruošusios pulti savo

šeimininką ir jį sunaikinti. Gamta sukuria apsauginį barjerą, kad atremtų šiuos mikrobus atakas, tačiau šio barjero poveikis ilgai netruks, jei organizmas negalės atsispirti. Ši kova tęsiasi nematomose gyvenimo džiunglėse mumyse. Jei apžiūrėtumėte savo maistą mikroskopu, jo nepajustumėte. Mikrobai juo puotauja, o jūs viską praryjate! Net vanduo, kurį geriate, knibžda šių gyvų organizmų. Pasaulyje nėra nė vieno vegetaro, nes kiekvienas kasdien suvartoja milijonus mikrobus. Taigi, ar žmonės nustos valgyti?

Norint saugiai orientuotis gyvenimo miške, reikia apginkluoti save tinkamais ginklais ir būti gerai apmokytu kareiviu. Tie, kurie nežino, kaip tinkamai apsisaugoti, greitai praranda gyvybę. Tačiau išmintingas žmogus, pasiruošęs visoms įmanomoms situacijoms – ligoms, prieštaringsiems mintims, blogiems įpročiams, atšiauriam likimui ir nepalankiai karmai – triumfuos šiame nuotykyje, reikalaujančiame atsargumo, budrumo ir tam tikrų metodų bei strategijų, leidžiančių mums susidurti su savo vidiniais priešais, kurie yra daug grėsmingesni ir ryžtingesni nei bet kuris išorinis priešas, ir juos įveikti.

Tęsdami savo gyvenimo kelionę, mokomės geresnių būdų, kaip įveikti fizinių, psichologinių, moralinių ir dvasinių ligų negalavimus bei priežastis. Kai taikiai įveikiame fizinius negalavimus ir psichologines kovas, galime sakyti, kad gyvenimas iš tiesų buvo nuostabus nuotykis. Tačiau neprotinga sakyti, kad gyvenimas yra saldus, kol nepasiekta tikros pergalės. Kol žmogus nepasiekia paskutinių etapų ir jo siela nėra išlaisvinta Dieve, gyvenimas jam nesibaigia. Jis turi pakilti dvasia, ir tada bus užbaigtas paskutinis nuotykių skyrius.

Kai žmogus mato kitą žmogų kenčiantį, jis dėkoja Dievui, kad jam nereikės patirti būtent to. Bet kas žino, galbūt kitą kartą ateis ir jo eilė. Galimybės pakenkti kūnui

yra begalės, todėl reikia būti budriam ir pasiruošti visoms įmanomoms situacijoms ir netikėtumams.

Mokslininkas sako: „Valgykite sveiką, maistingą maistą ir laikykitės sveikatos rekomendacijų, kad apsaugotumėte nuo mikrobu“. Politikas sako: „Būkite drąsūs kareiviai, kad apsaugotumėte save ir savo šalį nuo priešų“.

Mes tikrai gyvename keistame pasaulyje. Net motinos, meilės, švelnumo ir pasiaukojimo įsikūnijimas, yra mokomos žudyti kitų žmonių vaikus. Kaip baisu! Bet kartais karas atneša ir gero; jis atima iš mūsų bailumą ir valios silpnumą.

Gyvenimo miškai ir džunglės knibžda priešų: ligų, skurdo, kančių, blogų įpročių ir klaidingų troškimų. Taip pat yra daugybė kitų dalykų, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir taisyklių, kurių reikia laikytis, tiek daug, kad gyvenimas tampa nepakeliamas, jei bandome juos visus išlaikyti savo mintyse. Sudėtingumas tapo didžiulis kiekviename gyvenimo аспекte, ir žmonės atrodo tarsi hipnotizuojami. Todėl žmonijai laikas išbandyti skirtingus metodus ir aktyvuoti beribes proto galias bei potencialą.

Dievas mums davė nuostabią apsaugos priemonę: protą. Jis galingesnis už kulkosvaidžius, elektrą, nuodingas dujas ar bet kokius vaistus. Šį protą reikia puoselėti ir stiprinti. Svarbi gyvenimo nuotykių dalis slypi proto valdyme, jo drausmės ir harmonijos su Dievu laikymosi užtikrinime. Vien tai yra viena iš sėkmingo ir laimingo gyvenimo paslapčių.

Nors žmonės naudoja fizines gydymo priemones ir metodus, jie neturėtų pasitikėti šiais metodais, o Dievo galia, slypinčia už jų. Turime prašyti Dievo, kad Jis suteiktų mums supratimo ir valios, kad nepasikliautume vaistais, o pasikliautume Juo ir, svarbiausia, savo proto galia.

Žmonės nebuvo mokomi, kaip pasiekti tokią psichologinę būseną, kuri pasiekama lavinant protą ir derinant jį su Dievu meditacijos būdu. Tačiau prieš bandydami neigti materialųjį pasaulį ir jo fizines priemones, turite visiškai kontroliuoti protą. Kol to nepasieksite, geriausia imtis logiškų veiksmų, kad padėtumėte kūnui. Kai žmogus gali sugriebti degančią žariją nesudegdamas, jis gali neigti materialųjį pasaulį ir pareikšti, kad protas yra viskas. Priešingu atveju materija egzistuoja ir su ja reikia elgtis pagal jos dėsnius logiškai ir praktiškai.

Dievas mums taip pat davė nenugalimą ginklą, kuriuo galime įveikti visus liūdesius ir skausmus: išminties ginklą, kurį įgyjame per harmoniją su Dievu. Lengviausias būdas įveikti ligas, nusivylimus ir nelaimes – būti nuolatinėje harmonijoje su savo Kūrėju.

Žmonės yra kaip maži vaikai gyvenimo džiunglėse, priversti mokytis iš savo asmeninių išbandymų ir sunkumų, klupdami ligų ir blogų įpročių spąstuose. Turime nuolat ieškoti pagalbos ir stengtis suderinti savo mintis ir veiksmus su Dievu ir Jo nekintančiais įstatymais.

Kai pasaulis aptemsta prieš jūsų akis ir jus užvaldo gyvenimo sunkumai, prisiminkite, kad Dievas yra arti, ir jauskitės saugūs bei tvirti Jo akivaizdos tvirtovėje. Nepaisant jūsų kovų gyvenimo keliuose ir susidūrimų su visokiais griauinančiais veiksniais, prisiminkite, kad jie skirti ne jus sunaikinti, o išbandyti jūsų tikėjimą ir pažadinti jūsų snaudžiančią jėgą. Turime atkakliai kovoti gyvenime ir susidurti su visomis mus supančiomis blogybėmis, jas išardyti ir nugalėti visa apimančia dieviškojo buvimo mumyse galia. Ir gyvenimo nuotykio pabaigoje sakysime: Viešpatie, buvo sunku išlaikyti drąsą ir tęsti kovą iki galo, bet stiprybė, kurią mums suteikė, buvo didesnė už mūsų baimes, ir tų didžiųjų galių dėka mes laimėjome ir supratome,

kad esame sukurti pagal Tavo dieviškąjį paveikslą. Tu esi visatos Viešpats ir esi visur, tad ko mes bijome ir ko mes drebame, kol Tu esi su mumis?

Tą akimirką, kai žmogus suvokia tapęs žmogumi, jo baimės padaugėja ir atrodo, kad nėra pabėgimo. Kad ir kokių atsargumo priemonių imtųsi, lieka spragų, pro kurias gali įslinkti klaidos. Tikros ramybės nėra, išskyrus Dievą, ir nėra taikos be Jo. Ar būtume Afrikos džiunglėse, mūsų laukuose, ar skurdo ir skurdo nasruose, turime pašnibždėti Dievui: Viešpatie, mane saugo Tavo nenugalimas buvimas! Žengiu gyvenimo fronto linijomis ir jaučiu, kad esu Tavo globoje ir rūpestyje!

Nėra kito kelio į saugumą ir apsaugą. Visame, ką darote, vadovaukitės protu ir logika ir visiškai pasitikėkite Dievu. Dievas rūpinasi visais, kurie Juo rūpinasi ir gerbia Jo įstatymus, ir Jis priima visus, kurie atsigręžia į Jį visa savo širdimi ir siela, apipildamas juos savo palaiminimais ir užtikrindamas, kad jų išlaikymas būtų nuolatinis ir nepertraukiamas.

Daugelis tapo ligų aukomis ir blogų įpročių aukomis, nesugebėdami iš jų išsikapstyti. Nereikėtų sakyti, kad nėra jokio būdo ištrūkti iš gyvenimo spąstų. Išbandymai ir sunkumai, su kuriais susiduria žmogus, yra laikini ir priklauso nuo jo ryžto bei valios aktyvavimo juos įveikti po vieną. Nesėkmė tam tikrą laikotarpį nereiškia pralaimėjimo gyvenimo mūsųje. Sėkmingas ir pergalingas žmogus nuolat sau teigia, kad yra stipresnis už aplinkybes ir nieko nebijo, kol yra su Dievu, o Dievas yra su juo, giliai širdyje suprasdamas, kad gyvenimas ir mirtis yra dvi skirtingos sąmonės būsenos.

Dievas sukūrė viską, kad mus išbandytų ir atskleistų mumyse slypinčios sielos nemirtingumą. Tai yra gyvenimo nuotykis ir jo vienintelis tikslas. Kiekvieno žmogaus nuotykis

yra unikalus, ir jis turi būti pasiruošęs susidurti su visais sveikatos, proto ir dvasios iššūkiais su supratimu, valia ir tikėjimu Dievu, žinodamas, kad jo siela nemiršta, kad ir kas nutiktų kūnui. Tikrai, joks ginklas – jokie ginklai – negali sunaikinti tos sielos. Nei ugnis, nei vanduo negali jos sudeginti, nes ji yra Vieno ir Vienintelio Dievo atvaizdas.

Nuostabu suvokti, kad mirtis nėra pabaiga, nes su šiuo žinojimu mes įgyjame psichologinės stiprybės ir išsivaduojame iš iliuzijų. Kai užklumpa liga ir kūnas nustoja funkcionuoti, siela mano, kad yra mirusi, bet Dievas ją paliečia ir patikina, kad ji vis dar gyva. Kareivis mūšio lauke, pataikyta į bombą ar skeveldra, sušunka: „Aš miręs, mano Dieve!“ Bet Dievas atsako: „Žinoma, ne! Ar tu su manimi nekalbi? Niekas negali tavęs sunaikinti. Tu esi nemirtinga siela ir tik sapnuoji, kad esi miręs.“ Tada siela supranta, kad išėjimo iš kūno per mirtį patirtis nėra tokia bauginanti, kaip dažnai vaizduojama. Ribotas sielos egzistavimo kūne suvokimas yra priežastis, kodėl tikima, kad kūno netektis yra visko pabaiga, nors iš tikrųjų siela yra gyva ir nemiršta, nes ji yra gyvojo ir amžinojo Dievo atvaizdas.

Tikrieji jogai geba kontroliuoti savo protą bet kokiomis aplinkybėmis. Kai ieškotojas pasiekia šį etapą, jis tampa laisvas ir supranta, kad gyvenimas yra šventas nuotykis. Pranašai ir didžios asmenybės įrodė šią tiesą, nes niekas negalėjo pakenkti jų didžioms ir tyroms sieloms. Jie patyrė dieviškąją meilę iki galo, ir ta meilė yra pats jaudinantis ir ilgalaikis elementas gyvenimo nuotykyje.

Žmogiška meilė yra beprasmė, nebent ji būtų įsišaknijusi besąlyginėje Dievo meilėje. Jaunas vyras ir moteris gali įsimylėti, o paskui nekęsti. Žmogiškas susižavėjimas yra netobulas ir suvaržytas daugelio sąlygų, o dieviška meilė yra tobula ir begalinė.

Šis gyvenimo nuotykis bus pilnas tik tada, kai žmogus įveiks pavojus ir klaidas vien valios ir intelekto pastangomis, kaip tai padarė didieji. Tada jie atsigręš atgal ir pasakys: „Tie išbandymai buvo sunkūs ir pavojingi, ir aš vos nenukritau, bet dabar esu pasitikintis savimi, nes Dievas atvėrė man akis ir suteikė man šventų žinių.“

Galime sakyti, kad gyvenimas yra nuostabus nuotykis, kai Dievas pagaliau mums sako: „Visi tie baisūs, kartūs išbandymai baigėsi, aš esu su jumis amžinai ir niekas daugiau negali jums pakenkti“.

Žmogaus protas stiprėja susidūrus su ligomis ir sunkumais, įveikiant sunkumus vieną po kito. Kas silpnina protą, yra jo didžiausias priešas, o kas jį stiprina, yra jo saugus prieglobstis. Paniekink sunkumus ir nelaimes, kurios pasitaiko tavo kelyje.

(Abu al-Qasim al-Shabbi žodžiais tariant):

Gyvensiu nepaisant ligų ir priešų, kaip erelis ant aukštos viršūnės

Žiūriu į spindinčią saulę, šaipydamasi iš debesų, lietaus ir audrų

Dievas man parodė, kad šis gyvenimas tėra sapnas. Kai pabusi Dieve, prisiminsi jį kaip trumpalaikį džiaugsmo ir liūdesio sapną, nieko daugiau.

Ir tada žinosi, kad esi nemirtingas per amžius Viename ir Vieninteliame Dieve

Ramybė tau

Dvasinis maitinimasis

Viskas praeis ir išnyks, ir tik Dievas yra amžina
konstanta ir saugi prieglauda nuo visų nuožmių audrų ir
.uraganų, siaučiančių visame pasaulyje

Trumpalaikės žmogiškos draugystės nėra besąlyginės ir
dažnai yra suterštos savanaudiškumo, nes kai dingsta
savanaudiškumas, dingsta ir meilė. Tačiau dvasinė
draugystė ir tikra, nuoširdi meilė įskiepija mumyse bendros
atsakomybės jausmą puoselėti tą draugystę ir išsaugoti tos
meilės tyrumą. Kai bandome suprasti žmogų, negalime
daryti to, kas jį liūdina, o kai nebandome jo suprasti,
.suderinamumas tiesiog neegzistuoja

Ateis diena, kai atsisveikinsiu su šiuo pasauliu, bet kol
liksiu šioje žemėje, didžiausias mano džiaugsmas yra kalbėti
apie Dievo stebuklus tiems, kurie manimi pasitiki, ir stiprinti
jų ilgesį tos dieviškos šviesos, kuri man suteikė paguodos,
.laisvės ir saugumo

:Savęs patvirtinimai

Visas savo pareigas galiu atlikti tik pasiskolinęs
stiprybės iš Dievo. Todėl mano pirmasis troškimas yra Jam
įtikti. Dievas yra pirmoji meilė mano širdyje, didžiausias
.mano sielos siekis ir galutinis mano valios bei proto tikslas

Mūsų tikrasis „aš“ – siela – yra nemirtingas. Mes egzistuojame, ir mūsų egzistavimas yra amžinas. Banga pasiekia krantą ir grįžta į vandenyną neprarasdama savęs; veikiau ji susilieja su vandenynu arba gali vėl sugrįžti [į .krantą] kitos bangos pavidalu

Jei nutrūksta elektros prietaiso laidai, specialistas gali juos pakeisti. Tačiau kai nervinis audinys pažeidžiamas dėl stipraus dirginimo, nervai praranda savo funkciją, o kas gali juos pakeisti? Todėl dirbant su brangia nervų sistema reikia būti itin atsargiems ir atsargiems, nes ji regeneruojasi iš vidaus, o jei ji pažeista, jos negalima pataisyti ar pakeisti kitu .prietaisu

Mokiniai mėgavosi pikniku gamtoje su savo mokytoju
:Paramhansa, ir jis jiems tarė
Kaip nuostabu jausti ramybę ir būti turtingiems laimės!
Dievas nori, kad gyventume paprastai ir patirtume dvasinį .džiaugsmą

Lygiai taip pat, kaip žmogus pabunda iš nerimą keliančio košmaro ir supranta, kad tai, ką matė, buvo tik sapnas, taip ir dieviškoji sąmonė skatina žmogų pabusti iš miego ir sumaišties košmaro, kad įgytų naują sąmoningumą ir tvirtą .gyvenimo prasmės bei tikslo supratimą

Jei norime patirti dvasinio pabudimo aušrą ir išvysti tikrumo šviesas, turime įsiklausyti į vidinį balsą ir reaguoti į .jo raginimus

Turime pašalinti iš kelio iliuzijos akmenis ir nežinojimo uolas, kurios trukdo sielai keliauti ir trukdo jai judėti. Turime ilgesio ranka belstis į pabudimo iš abejingumo miego duris, kad galėtume įkvėpti palaimos vėjelio ir įkrauti dangišką energiją kiekvieną savo mintį, kiekvieną savo jausmą ir .kiekvieną savo veiksma

Tikrosios laimės negalima patirti, nebent geri troškimai
nugali blogus ir nebent valia nukreipta teisinga linkme, link
.tiesos šaltinio ir viso gėrio šaltinio

Tikra draugystė yra didesnė už visus turtus. Jei gali būti
.tikras draugas žmonėms, rasi Dievą

Dievas yra išminties ir spinduliuojančio įkvėpimo,
tekančio geroms sieloms, šaltinis. Jis yra dangiškas kvapas,
sklindantis iš mylinčių širdžių smilkytuvų. Jis yra didžiausias
.džiaugsmas, pripildantis sielą šventos ekstazės

Viešpatie, prašau Tave apšviesti mano sielą, kad
galėčiau suvokti galutinę tiesą. Pamatysiu Tave, Viešpatie,
apsireiškusį gamtos apraiškose – gėlėse, medžiuose ir
visuose gražiuose dalykuose. Gilios dvasinės kontempliacijos
dėka plačiai atversiu ramybės vartus ir dar labiau
stengsiuosi pagerinti savo gyvenimą, kad geriau suprasčiau
.tikrąją jo prasmę

Kai esu su kitais, esu visiškai šalia ir jaučiu didelį
džiaugsmą bendraudamas su jais, o kai esu vienas,
mėgaujuosi tuo pačiu džiaugsmu. O kai dirbu, dirbu visa
.savo energija ir valia ir jaučiu vis didesnę laimę
Turime dirbti su nuoširdžiu noru ir vidiniu džiaugsmu,
antraip prarasime gyvybingumą ir negalėsime atnaujinti
energijos. Taip pat visada turime būti nuoširdūs ir puoselėti
nuoširdumą kartu su valia, nes su nuoširdumu galime dirbti
.didesnėje harmonijoje su kitais

Neliūdėk dėl prarastos meilės, nesvarbu, ar dėl mirties,
ar dėl nepastovaus ir nuolat kintančio žmogiškumo. Pati
meilė niekada nebūna iš tikrųjų prarasta ar mirusi, o laikinai
paslėpta nuo tavęs, kad galbūt savo nuolatinėse paieškose

atrastum tikrąją jos esmę. Ir meilė ir toliau laikinai slėpsis,
kol galiausiai ją rasi dieviškojo Mylimojo pavidalu,
.gyvenančio giliausiose tavo sielos kertelėse

Žmogus neturėtų gyventi diena iš dienos toje pačioje
nepatogioje psichologinėje būsenoje. Jei žmogus nuoširdžiai
meldžiasi ir pasitiki, kad Dievas suteiks tai, ko jis meldžiasi,
.jis gaus Dievo palaiminimus ir pagalbą
Jei yra giliai įsišaknijęs blogas įprotis, jį galima sutrikdyti
ir išstumti suformuojant prieštarinę ir priešingą psichinę
įprotį ir jį aktyvuojant tol, kol toksiškas įprotis bus
.neutralizuotas

Žmogus turi save įtikinti, kad pasikeis į gerąją pusę ir
kad bus stiprus, nepaisant kai kurių silpnybių, kuriomis šiuo
.metu kenčia

Kai žmogus nusprendžia daryti teigiamus pokyčius, jis
pasijus tarsi tapęs kitu žmogumi, ir šis jausmas suteiks jam
.gyvybinės energijos bei vidinio džiaugsmo gausą

Kartais Dievas savo mylimiesiems apsireiškia kaip
didinga šviesa, kosminis balsas, beribis džiaugsmas ar be
galo saldi meilė

Arba kaip supratimas, išmintis ir žinios
Jos šviesa driekiasi ir plinta kaip kosminiai sparnai per
amžinybę, ir kartais šią žemę matau kaip sapną tos šviesos
.širdyje

Ir taip supratau, kad pasaulis yra sapnas

Kad ir kaip nesutartų jūsų ir jūsų tikrų draugų santykiai,
tarp jūsų visada bus supratimas ir bendravimas. Tokia
draugystė grindžiama abipuse pagarba ir jums labai daug
reiškia. Draugystė, pagrįsta Dievo meile, yra vieninteliai
.santykiai, kuriems lemta tęstis

Džiaugsmingą dvasios spindesį galima suvokti
nukreipiant dėmesį į vidų. Tai galima pasiekti naudojant
protą, kad mėgautumėtės gražiomis minčių vizijomis
.paslėptoje dvasios srityje, slypinčioje giliai savyje

Po visko, ką žmogus pasiekia šioje žemėje, gyvenimas
atrodo tuščias, nes galiausiai jam teks viską palikti. Ateis
diena, kai žmogus bus atskirtas nuo visų savo materialinių
turtų. Žmonės pavydės turtingiesiems dėl jų turtų ir galios,
bet jie taip pat viską paliks, ir tik jų darbai lydės juos iš šios
.žemės

Vienas iš mokinių patyrė dvasinę nesėkmę ir pradėjo
kaltinti save su apgailestavimu ir kartėliu. Mokytojas
:Paramhansa jam tarė
Nelaikykite savęs nusidėjėliu, nes jei taip darote,
suteršiate savyje slypinčią dieviškąją sąmonę. Kodėl save
siejate su savo silpnybėmis? Verčiau patvirtinkite sau šią
:tiesą: „Aš esu arti Dievo, ir Jis mane myli“. Melskitės Jam
Mano Dieve, ar esu nedėkingas, ar geras, aš esu Tavo.,,
“.Pažadink mano prisiminimą ir ilgesį Tavęs, Viešpatie

Išminčius Paramahansa, pasikalbėjęs su pasipūtusiu
:lankytoju, kuris per daug kalbėjo apie save, pasakė
Dieviškojo gailestingumo lietus nesirenka ant,,
didžiadvasiškumo viršūnių, bet lengvai teka žemyn į
“.nuolankumo slėnius

Ši Žemė yra tarsi dideli namai, priglaudžiantys vieną
pasaulinę šeimą, kurių centrinę šilumą teikia saulė, juos
apšviečia tas pats mėnulis ir puošia tos pačios žvaigždės. Jos
nariai kvėpuoja tuo pačiu oru, valgo tą patį maistą ir geria tą

patį vandenį. Visų žmonių kūnai yra jautrūs skausmui ir
sužalojimams. Už visų kalbų slypi viena mintis, o už visų
tautų nacionalinių savybių ir bruožų slypi viena žmogaus
.prigimtis

Viešpatie, leisk man jausti Tavo buvimą kiekviename
savo veiksme. Padėk man išsklaidyti baimės šešėlį, kuris
užstoja Tavo vedimo šviesą, ir leisk mano ilgesio gėlėms
.žydėti mano širdies sode, kai laukiu Tavo atėjimo aušros

Aš meldžiuosi savo ilgesio rožiniame, kurio karoliukai
surišti dieviškosios meilės siūlu

Mano mylimas Dieve, padaryk mane gyvenimo
lakštingala, kuri Tau dainuoja saldžiausias melodijas. Leisk
.man kurti iš savo svajonių apie Tave ir savo ilgesio Tavęs
Kopėčiomis lipu, kad tave pasiekčiau
Gyvenimo ežero bangose regiu Tavo kosminį gyvenimą.

Meldžiu Tave vesti mano troškimų upes, tekančias per
sunkumų dykumas, kad jos susimaišytų su Tavo kosminiu
.vandenynu

Nuodėmė yra bet kas, kas neleidžia žmogui žinoti apie
Dievą ir Juo nesirūpinti

Esu virpantis tavo rasos lašas ant gyvenimo ir mirties
.lapo, tekantis link tavo dieviškosios jūros be kranto
Esu klajojantis tavo rasos lašas, pagaliau grįžtantis į
dangiškuosius namus

Aš esu tavo amžinos rasos lašas, šokantis ant praeities,
.dabarties ir ateities žiedlapių

Esu tavo rasos lašas, apsvaigęs nuo meilės, saugiai
slystantis žemiškų pagundų lapais, kad susimaišytų su tyrais,
nesugadintais tavo išminties vandenimis. Nenoriu prarasti

savęs, o verčiau be galo plėstis, susiliedamas su tavo plačiu vandenynu. Taip, noriu būti tavo rasos lašas, gurkštelėtas .kiekvienos Dievo ištroškusios lūpos

Dievas tave supranta, net kai visi kiti tave neteisingai supranta. Jis yra mylintis, švelniai jumis rūpinasi ir visada yra jums užjaučiantis. Kiti trumpam parodo jums savo meilę, o paskui jus palieka. Bet Dievas niekada tavęs nepalieka ir .neapleidžia

Valios jėga mintis paverčia energija, o tie, kurie pasiekia nepaprastos sėkmės, yra nepalenkiamos valios žmonės. Kai žmogus ugdo savo valią, jis nepasiduoda nepalankioms aplinkybėms, kad ir kokie dideli sunkumai jam būtų, o nuolat .sau teigia, kad gyvenimo mūšyje jis nebus nugalėtas

Vienas iš arogantiškų racionalistų bandė suklaidinti meistrą Paramahansą, kai šis aptarinėjo sudėtingus filosofinius klausimus, todėl meistras su šypsena tarė: „Tiesa .“niekada nebijo klausimų

Mokytojas pasakė: „Dievui neįmanoma mūsų apleisti ar palikti. Jis slapta visais įmanomais būdais mums padeda ir “.paspartina mūsų dvasinę pažangą

Didingi žmonės viską pasiekia Dievo suteiktos susikaupimo galios, kurią galima ugdyti meditacijos būdu, dėka. Kai pasitelkiame šią sutelktą dieviškąją galią, galime .pasiekti sėkmės ir lavinti savo kūną, protą ir dvasią

Rytų tautos, kaip taisyklė, yra dvasiškai linkusios. Jos į gyvenimą žiūri filosofiškai ir puoselėja natūralų polinkį į kontempliaciją. Tačiau daugelis rytiečių laisvalaikį leidžia dykinėdami ir tinginiaudami, užuot siekę dvasinių žinių, tačiau jie vis tiek pasižymi padidėjusiu dvasiniu .sąmoningumu

Kai žmogus užmerkia akis, jis mano, kad visas šis
pasaulis tėra vargas ir kančia, bet kai jis atveria išminties
akis ir išlaiko ramybę bei pusiausvyrą, jis mėgaujasi šiuo
.pasauliu taip, lyg žiūrėtų įdomų filmą

:Norėdami pradėti medituoti

Sėdėkite ramiai, laikykite tiesų stuburą ir uždenkite
neramias akis vokais. Laikykite jas nejudrus. Atleiskite mintį
apie savo kūno masės pojūtį ir atpalaiduokite nervus,
pritvirtintus prie sunkių raumenų ir kaulų. Pamirškite mintį
.nešioti ir judinti tankų kaulų pluoštą, surištą šiurkščia oda
Atsipalaiduokite, išlaisvinkite savo protą nuo fizinės
naštos suvokimo. Negalvokite apie savo fizinį svorį, bet
pajuskite, kad jūsų siela išsivadavo iš nuolatinio sunkumo
jausmo. Leiskite savo mintims kilti aukštyn, žemyn, į kairę ir į
.dešinę, į begalybę ar į bet kurią norimą vietą
Pajuskite ir apmąstykite savo protinį išsivadavimą iš
kūno. Svajokite, gyvenkite ir jauskite šį pakilimą. Kai išliksite
sėdėdami fiksuotoje padėtyje, ši laisvė tolygiai ir nuolat
.didės

Užmerkite vokų duris ir sustabdykite juslinių pagundų
šokus. Leiskite savo protui nusileisti į beribę ir begalinę jūsų
širdies versmę. Išlaikykite savo protą pasinėrusį į širdį,
tekančią gyvybingu krauju, ir įtempkite dėmesį į jos stygas,
kol pajusite ritmingą plakimą. Su kiekvienu dūžiu pajuskite
.galingą gyvenimo pulsą

Įsivaizduokite tą patį visuotinį gyvenimą, beldžiantį į
.milijonų žmonių ir milijardų kitų būtybių širdis
Nesibaigiantis tavo širdies plakimas švelniai skelbia
begalinės galios buvimą anapus tavo pažinimo vartų.
:Švelnus visa apimančio gyvenimo pulsavimas tau šnabžda

Nepriimk tik menkos mano gyvenimo srovės, bet"
praplėsk savo pojūčių ratą ir leisk man panardinti tavo
kraują, kūną, protą, pojūčius ir sielą į savo kosminio
".gyvenimo pulsą

Visada turėtume galvoti apie tai, ką ruošiamės daryti ir
kaip tai mus paveiks
Veikimas vadovaujantis impulsu ir instinktu nėra laisvė,
nes nepatenkinamos klaidingų veiksmų pasekmės yra
pančiai. Reikėtų daryti tai, ką mūsų išvalgumas mums sako
esant geru ir duodančiu gerų rezultatų, nes tai suteikia
pasitenkinimo ir laisvės jausmą. Toks išmintingai
.vadovaujamas požiūris atneša sėkmę ir palaiminimus

Kai mokinys suvokia, kad yra darnoje su Dievu, jis
džiaugiasi dvasia ir džiaugsmingai sušunka: „Viešpatie,
„neradau nieko pasaulyje nuostabesnio ir saldesnio už tave

Vėjas žaidžia
Ir medis atsidūsta
Ir saulė šypsosi
Ir upė siūbuoja
Ir žemė keičia savo juodą žvaigždėtą apsiaustą
Akinančiai auksiniame šviesos apsiauste
O gamta mėgsta demonstruoti savo grožį
Džiaugsmingų metų laikų spalvų kaita
Ir gurguliuojantis upelis visada bando
Mikčioti apie gilią mintį, įkvėptą sielos
Ir paukščiai trokšta dainuoti ir čiulbėti
Su nežinomais dalykais, viriančiais jos širdyje
Bet žmogus turi gebėjimą
Kalbėti iškalbingai ir aiškiai, įprasminant naujas kalbas
Apie Visatos Valdovą
visur esantis
Ko likę padarai negalėjo padaryti

Dėl atskleidimo ir savo buvimo paskelbimo

Mokytojas Paramhansa nusprendė nubausti vieną iš
:mokinių už rimtą klaidą ir vėliau atsidusęs tarė
Kaip aš trokštu daryti įtaką kitiems vien meile, nes,,
mano širdis plyšta ir skauda, kai suprantu, kad nėra jokio
“.būdo išvengti jų mokymo kitaip

Kontempliacijos šventovėje uždegu dvi žvakes: aušros
žvakę ir mano pabudimo žvakę. Nuostabios mano karšto
ilgesio girliandos supa Tavo visa apimančio buvimo kojas.
Tavo meilės kvapas, žydintis mano širdies puode, persmelkia
kiekvieną mano gyvenimo kampelį. Mano baimių ir iliuzijų
šešėliai išnyko vien nuo Tavo šviesos spindesio, o Dieve,
kuris pažadinai mane amžiams iš šios trumpalaikės
egzistencijos sapnų. Nuolatinio budrumo ir karštomis akimis
be paliovos žvelgsiu į Tavo begalinį veidą, apmąstydamas jo
!unikalias ir visada esančias išraiškas

Kai žmogų apima pyktis ar neapykanta, jie tampa
nesveiko pobūdžio. Pykčio apimtas žmogus praranda savo
emocijų kontrolę ir gali pakenkti kitiems. Todėl klaidinga
leisti smurtinėms emocijoms kontroliuoti ir diktuoti savo
veiksnius, nes taip elgiantis įkalinamas atšiaurių nuotaikų ir
žalingų polinkių kameroje, kuri yra visos depresijos ir
psichologinio streso šaltinis. Norint išvengti šių nepatogių
proto būsenų, reikia ištirpdyti šiuos jausmus ir emocijas,
kurios yra taip glaudžiai susijusios su fizine sąmone.
Meditacija [tai yra atsigręžimas į Dievą širdimi, siela ir protu]
.yra kelias

:Patvirtinimai

Saugosiu savo mintis ir žodžius, kad iš jų sklistų tik tai,
kas gražu ir tiesa. Žengsiu pirmyn visiškai tikėdamas Dievu,

žinodamas, kad Jo galia teka per mane, kad Jo visur buvimas
.mane apgaubia ir kad Jo rūpestis mane saugo
Viešpatie, aš pramušiau materijos šydus ir radau Tavo
meilę, ir dabar suprantu, kad esu kosminio proto ir dvasinio
grožio išraiškos priemonė. Visas savo jėgas ir sugebėjimus
.skirsiu Tavo dieviškosios valios atskleidimui
Kaskart, kai pagalvoju apie tave, manyje kyla degančio
ilgesio banga, sujaudinanti mano emocijas ir pasklindanti iš
mano širdies į kiekvieną mano būties ląstelę, pripildydama ją
dieviškos meilės. Mano giliausias troškimas yra pasiekti
pačią Tavo būties šerdį ir mėgautis Tavo buvimu. Staiga
atsiveria mano sielos durys ir, o, koks džiaugsmas mane
!užplūsta pamačius Tavo spindinčią šviesą

Susijungdamas su Tavimi, o Visa Aprėpianti Dvasia,
tapsiu pačiu kosminio gyvenimo pulsu, plauksiu sielų jūroje ir
šoksiu ant šventų žmogiškų emocijų bangų, apipildamas
visus palaimintu džiaugsmu, išlaisvinsiu visuotinį didingų
.siekių srautą
Aš būsiu visos ašaros, išlietos iš užuojautos kitiems. Aš
būsiu šventųjų auksinėje tyloje ir rožinių protų žydinčiose
viltyse. O ištikimasis norų teikėjas! Kai mano amžinoji
kibirkštis susimaišys su Tavo begaline šviesa, aš žibėsiu
.kiekvienoje akyje

Vasaros gyvenimo dienomis renku emocijų nektarą iš
saldžių dorybės žiedų, žydinčių gerų sielų soduose, ir savo
širdyje kaupiu distiliuotą didžiojo atleidimo baziliko esenciją,
švelniai kvapnius nuolankumo pumpurus ir retus, švelnius
minčių lotoso žiedus. Ir kai mane supa šalti žiemos
išbandymų sniegai ir skausmingas žemiškojo išsiskyrimo
skausmas, ieškau šilumos ir paguodos nektare, saugomame
mano širdies ląstelėje. Toje ląstelėje, palaiminta Tavo
buvimo, dažnai matau dieviškąją bitę, gurkšnojančią mano

senų ilgesių saldumą, ir jaučiu ramybę, džiaugsmą ir
.paguodą

Turėti materialinę gerovę be vidinės ramybės yra tas
pats, kas mirti iš troškulio maudantis ežere. Jei reikia vengti
materialinio nepriteklaus, reikia niekinti dvasinį skurdą, nes
jis yra visų žmonių skausmų ir kančių priežastis. Turtingi
tėvai, paliekantys savo vaikams dideles pinigų sumas, dažnai
slopina jų psichologinį augimą ir trukdo jų vystymuisi bei
.laimei, kuri priklauso nuo jų pačių pastangų
:Šypsenos dienos proga

Sunkią akimirką išgirdau tavo balsą, mano kosminę
motiną, šnabždantį: „Mano apsaugos saulė vienodai šviečia
ir šviesiausiomis, ir tamsiausiomis tavo valandomis.
Nesijaudink, mano vaike, bet tikėk ir šypsokis! Leisk mano
gydomajai šviesai spindėti per tavo skaidrias šypsenas.
Būdamas laimingas, mano vaike, tu mane padarai laimingą ir
“!patenkini

,O, Viešpatie

Tavo įkvėpimo vėjelis išsklaidė visus debesis nuo mano
proto horizonto, kuris dabar atrodo tyras ir aiškus.
Apvalytomis akimis matau tave vieną visur. Tavo palaimintos
saulės spinduliai prasiskverbia į giliausias mano būties
kerteles ir su amžių alkiu mane maitina Tavo palaiminta
.šviesa

:Mokytojas Paramahansa tarė mokinių grupei
Kai dvasine akimi pasinersite giliai į dieviškąją sąmonę,,
pamatysite ketvirtąjį matmenį, švytintį vidinio pasaulio
stebuklais. Sunku pasiekti tokią būseną, bet kokia tai
nuostabi ir džiaugsminga būseną! Nesitenkinkite ramybe
meditacijoje, bet visa širdimi siekite Dievo ramybės ir
“.troškite Jo palaimos

Pasauliui reikia broliškos meilės, vienybės, lygybės ir
širdies, kupinos meilės Dievui ir Jo moralės įstatymų
laikymosi. Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus
nesuvokia savo praeities veiksmų, atliktų tam tikroje vietoje
ir laiku. Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis
išsakė, kurie įsišaknijo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir
.davė vaisių, atspindintį pačią tų minčių ir veiksmų prigimtį

Šventykla, kurią myli Dievas, yra ramybės, taikos,
meilės ir grožio šventykla, ir kiekvienas, įžengęs į šią
šventyklą, bus apgaubtas dvasinės ramybės ir palies
.dieviškąją buvimą

Reikėtų užsiimti konstruktyvia veikla, siekiant tobulėti ir
būti naudingam kitiems, o kiekvienas, norintis pažinti Dievą,
turėtų stengtis daryti gera ir kuo daugiau padėti kitiems
.kasdien

Išorinis elgesys atspindi žmogaus vidinį gyvenimą.
Išorinė prabanga negali atnešti laimės, nes laimė priklauso
nuo to, kaip gerai žmogus kontroliuoja save ir savo
.gyvenimo eigą

Kiekvieną rytą pabudęs nusiteikiu keletą teigiamų
pažadų ir pažadu sau juos įvykdyti. Tada per dieną peržiūriu
tuos pažadus ir motyvuojau save juos įvykdyti. Kai suprantu,
kad pasiekiau tai, ką sau pažadėjau, jaučiuosi pergalingas.
Tokie savarankiškai priimti įsipareigojimai sustiprina ryžtą ir
ryžtą; kitaip žmogus gali pasijusti apimti audringų emocijų ir
.neigiamų jausmų

Draugystė turėtų prasidėti namuose. Jei šeimoje rasite
žmogų, kuris jums ypač tinka, pirmiausia puoselėkite tą
draugystę. Tada, jei jaučiate potraukį pažįstamam žmogui,
kuris laikosi panašių vertybių, puoselėkite tą draugystę.

Reikėtų atsikratyti visų savanaudiškų troškimų ir asmeninių
išskaičiavimų, o draugiškus santykius su gerais žmonėmis
.stiprinti

Tie, kurie myli Dievą, yra mano tikri broliai ir seserys.

Man gaila neišmanėlių ir vengiu arogantiškų žmonių
draugijos, bet jaučiuosi artimas tiems, kurie myli Dievą, ir
.mielai su jais bendrauju

Dieviškosios meilės neįmanoma apibūdinti, bet ją galima
patirti, kai širdis apvaloma ir sustiprėja kosminio Mylimojo
ilgesys. Kai protas ir pojūčiai nukreipti į Dievą, iš širdies
.šaltinio gausiai teka dvasinis džiaugsmas

Giliai širdyje pastačiau tau slaptą sostą. Mano
džiaugsmo žvakės blankiai dega, laukiant tavo atvykimo, ir
.jos švies ryškiau, kai pasirodysi

Pasinerti į niūrias nuotaikas – lėta mirtis, o bandymas
jaustis linksmam ir optimistiškam kiekvieną dieną, nepaisant
visų audringų ir slegiančių išbandymų, – naujas dvasinis
.gimimas

Kai atrasite Dievą, patirsite tikrą ir ilgalaikį
pasitenkinimą. Žmogiškos draugystės gali iširti ir iširti, bet
Dievas niekada jūsų neapleis. Net jei visi kiti jus apleis, jei
Dievas yra su jumis, jūs turite viską šiame gyvenime ir esate
.laimėjęs pilniausią ir gausiausią dalį

Meistras Paramahansa vienam iš tų, kurie abejojo
:dieviškosios šviesos išvydimo galimybe, tarė
".Jei abejosi, nepamatysi; jei matai, neabejosi"
:jis pasakė grupei atidėliojančių studentų

Turite tvarkyti savo gyvenimus ir valdyti savo laiką;"
Dievas sukūrė tvarką; saulė teka iki saulėlydžio, o žvaigždės
".mirga iki aušros

Dažniausiai žmonės kalba ir elgiasi pagal savo požiūrį,
retai kada mato ar bando pamatyti dalykus iš kito
perspektyvos. Jei du žmonės įsivelia į ginčą, kuris perauga į
kivirčą, o vėliau į muštynes, kalti tenka abiem,
nepriklausomai nuo to, kas pradėjo ginčą. Įžvalgūs ir
išmintingi žmonės į klausimus žiūri logiškai, racionaliai ir
.supratingai

Auštant atsikelsiu ir pažadinsiu savo miegančią meilę,
kad ji galėtų sužadinti tikro atsidavimo ramybės Dievui
šviesą mano sieloje. Viešpatie, nematomoje šventykloje,
pastatytoje iš atsidavimo titnago, priimk nuolankias mano
.širdies aukas, kasdien atnaujinamas maldoje

Saugok save išminties tvirtovėje, didžiausioje
šventovėje. Tobulas supratimas nuves tave į vietą, kur
.niekas negali tau pakenkti

:Mokytojas Paramahansa tarė mokinių grupei
Atgaila reiškia ne tik gailėtis dėl klaidos, bet ir,
susilaikyti nuo jos kartojimo. Kai iš tikrųjų atgailaujate,
pasiryžtate palikti blogį ir prie jo negrįžti. Širdis kieta ir
lengvai nesuminkštėja. Suminkštinkite ją malda ir prašymu,
".ir jus apgaubs dieviškosios palaimos

Šeimoje dažnai randame maitintojų ar šeimos
aprūpintojų – tėvų ar sūnų, o kai kuriose visuomenėse – ir
motinų ar dukterų, – kurie demonstruoja autoritarinį polinkį,
nes jaučia, kad yra tokioje padėtyje, kuri suteikia jiems teisę
.kontroliuoti ir primesti savo nuomonę

Šie smulkūs diktatoriai neturi išlieti savo pykčio ant savo šeimos narių, kuriems jų reikia ir kurie nuo jų priklauso, nes .jei taip padarys, praras savo artimųjų pagarbą ir vertinimą

Teigti, kad žmogus yra silpnavalis nuo gimimo ir negali tapti stiprus, yra klaidinga, nes toks žmogus gali tapti didžiu .ir pasiekti nuostabių dalykų visose gyvenimo srityse

Kai žmogus sugeba priversti kitus pajusti jo meilę ir gerus ketinimus, jo meilė išsiplės ir susilies su visuotine .meile, tekančia visose širdyse

Sielos ramybėje, proto susikaupimo ir augančių ilgesių giraitėje dieviškoji meilė niekada nesibaigia, ir palaimintas tas, kuris jaučia palaimintą buvimą ir ragauja vienybės .nektaro

:malda

Viešpatie, suteik man nekaltų vaikų pasitikėjimą Tavimi ir visišką atsidavimą Tau. Palaimink mane, kad galėčiau jausti Tavo artumą savo maldose, patirti Tavo buvimą visose savo emocijose ir suvokti, kad Tavo apšviesta išmintis .palaiko mano supratimą ir žinias

Mokytojui Paramhansai pagyrus vieną iš mokinių, jis :pridūrė

Kai tau sakoma, kad esi geras, neturėtum nustoti,, stengtis tapti dar geresniu, nei esi iš tikrųjų. Nuolatinis “.tobulėjimas atneš laimę tau ir tavo artimiesiems

Jei šiuolaikiniai pasaulio lyderiai būtų apsišvietę ir dirbtų kartu, jie galėtų per kelerius metus panaikinti karą ir skurdą. Tik dvasinis sąmoningumas (dieviškojo buvimo jausmas) gali išgelbėti pasaulį, o be jo taikos pasiekti neįmanoma. Žmonija

turi pradėti nuo savęs, nes laikas yra per brangus, kad jį
švaistytume, ir žmonijos pareiga yra atlikti savo vaidmenį
.atnešant Dievo karalystę į Žemę

Draugystė yra visuotinė dvasinė trauka, kuri sielas
sujungia dieviškosios meilės ryšiu ir suartina jas viena su
kita, kad širdys numalšintų troškulį, o sielos džiaugtųsi
.ragaudamos dangiškąją meilę, tekantį žmonių kanalais

Tas, kuris puoselėja meilę Dievui ir stiprina savo
santykius su Juo laimės ir klestėjimo metu, ras Dievą šalia
savęs, kai jam Jo reikės, bet tas, kuris atidėlioja ir nesirūpina
tų santykių stiprinimu, turės pats susidurti su savo
išbandymais, kol sugebės – išmintingai ir visiškai paklusniai –
.rasti Aukščiausiąjį Draugą

Visas pasaulis skęsta sumaišties ir netekčių jūroje dėl
nepasotinamo ir nenumaldomo godumo. Godumas ir
godumas gimdo karus. Tikrasis didvyris yra tas, kuris nugali
save gyvenimo mūšyje. Pinigai, šlovė, geismas ir visa, kas
.prieštarauja šiam principui, kenkia mūsų ramybei ir laimei

Dievas pasirodo sielos ramybėje, ir mes jaučiame Jo
buvimą per perpildytą džiaugsmo jausmą, kad mūsų
dvasiniai troškimai išsipildytų, o mūsų ilgesiai ir meilė
.pasiektų savo tikslą

Jei dvasinės žinios nebus plėtojamos kartu su gamtos
mokslų ir technologinių inovacijų pažanga, individai ir tautos
.pasiklys kančios ir sunaikinimo labirintuose

Dievas nori, kad mes ateitume pas Jį ir Jį pažintume, bet dauguma žmonių nenori. Tačiau, kai pasaulis jų akyse aptemsta ir jie pakliūva į problemų spąstus ar tapo ligų .aukomis, jie skubėjo maldauti Jo ir prašė Jo pagalbos

Daugelis dvejoja ieškoti Dievo, manydami, kad jei tai padarys, gyvenimas taps niūrus, be džiaugsmo ir grožio. Tačiau yra visiškai priešingai. Gryna laimė, kurią patiriu tobuloje harmonijoje su Dievu, yra neapsakoma; gyvenu dvasinio džiaugsmo būsenoje dieną ir naktį. Šis džiaugsmas yra Dievo palaiminimas, o Dievo pažinimas reiškia išsivadavimą iš kančios ir ramybės bei pasitenkinimo .jausmą

Daugumai žmonių šiame gyvenime raktinis žodis yra „aš“. Tie, kurie turi dvasinį nusiteikimą ir polinkį, galvoja apie kitus tiek pat, kiek apie save. Tie, kurie galvoja tik apie save, užsitraukia aplinkinių priešiškumą ir pasipiktinimą. Tačiau tie, kurie atsižvelgia į kitų jausmus ir interesus, pastebi, kad .kiti galvoja apie juos ir atsižvelgia į jų jausmus. Jei mieste yra šimtas žmonių ir kiekvienas iš jų bando atimti iš kitų ką nors, tai kiekvienas turi devyniasdešimt devynis priešus. Bet jei kiekvienas bando padėti kitiems, tai .kiekvienas turi devyniasdešimt devynis draugus. Taip gyvenau ir nieko nepraradau duodamas kitiems. Tiesą sakant, viskas, ką daviau, man grįžo padauginta iš Dievo malonės. Dabar nieko netrokštau, nes tai, ką turiu giliai savyje, yra didingiau ir brangiau už viską, ką galėtų pasiūlyti pasaulis. Žmogus iš tikrųjų siekia laimės, o kai .laimė pasiekama, aplinkybės, kurios ją veda, išnyksta

Kai siunčiate gerus ketinimus kitiems, jūsų sąmonė išsiplečia. Kai galvojate apie savo artimą, kartu su ta mintimi aktyvuojama dalis jūsų būties. Tačiau vien mąstymo

nepakanka; turime būti pasiruošę savo mintis paversti
veiksmais. Altruizmas savo praktikuotojui atneša daug
palaiminimų ir didelės laimės, nes per altruizmą žmogus
išsaugo savo laimę. Mano tikslas – padaryti kitus laimingus,
.nes mano laimė kyla iš jų laimės

Mintis yra visų problemų šaltinis ir laimės šaltinis.
Žmogus yra stipresnis už visus savo išgyvenimus, nes Dievas
jam suteikė galią valdyti savo protą ir kūną, ir jo protas
.neturėtų būti užnuodytas neigiamomis mintimis

Tie, kurie yra darnoje su Dievu, gali įveikti didžiausius ir
baugiausius gyvenimo iššūkius. Ir nors ši visuotinė svajonė
kartais gali atrodyti kaip košmaras, kai esame darnoje su
.Dievu, mes išsivaduojame iš to košmaro

Yra bakterijų rūšis, kuri gimsta, dauginasi ir žūsta vos
per dvi valandas. Šio tipo bakterijos per vieną dieną ar net
greičiau pasiekia tai, ką žmonėms reikėtų pasiekti per ilgą
.laiką, galbūt aštuoniasdešimt metų

Septyniasdešimt ar aštuoniasdešimt metų, kuriuos
gyvename, tėra trumpalaikė akimirka amžinybėje. Žvelgiant
iš santykinės perspektyvos, viskas, kas mums nutinka,
vyksta maždaug tokio pat greičiu, kaip ir aukščiau minėtoms
.bakterijoms

Todėl negalime gaišti laiko, leisti troškimams ir
užgaidoms mūsų valdyti, taip pat turime vengti daryti tai,
kam nepitaria mūsų sąžinė. Kai žmogus tampa savęs, savo
minčių, jausmų ir veiksmų šeimininku, niekas ar niekas
.negalės jo paveikti

Gyvybė snaudžia nelygioje žemėje, svajoja apie grožį
gėlėse ir galingai bunda gyvūnuose bei žmonių sąmonėje,
.suvokdama savo neribotą potencialą

:Išmintingieji sako

Gerų darbų, motyvuotų Dievo meile ir dorybe, vaisius
yra harmonija ir tyrumas. Savanaudiškų troškimų ir ambicijų
motyvuotų darbų vaisius yra skausmas ir kančia. Blogų
.darbų vaisius yra nežinojimas ir kvailumas

Geri darbai teikia laimę, o žemiški veiksmai, vedami
meilės sau, veda į kančią ir skausmą. Kita vertus, nuolatiniai
blogi darbai sunaikina žmogaus gebėjimą įžvalgiai ir
.suprasti

Kai kurie išminčiaus vardą rašo taip: Paramahansa arba
Paramahansa Jogananda

Iš apačios į viršų: sėkmės istorija

Daugiau meistro Paramhansos Joganandos paskaitų

:Šioje nuorodoje

www.swaidayogacom

Tai tikra istorija apie žmogų, kuris nuolat patirdavo)
nesėkmių, tačiau praktikuodamas kūrybinį mąstymą ir
teigiamą teiginį, galiausiai sugebėjo įveikti savo nesėkmės
(.priežastis ir sugebėjo pajungti sėkmę savo valiai

Kaip yra žmonių, kuriems sėkmė lydi iš prigimties, taip
.yra ir tokių, kuriems nepasiseka dėl įpročio

Mano draugas ir mokinys (S) buvo nevykėlis nuo pat
gimimo. Tiesa, jis buvo protingas, darbštus ir norintis
užsidirbti pinigų berniukas, bet vos tik jis pagalvodavo apie

darbą ar karjerą, nesėkmės veiksniai jį apimdavo nuo pat
.pradžią

Vieną dieną jis atėjo pas mane tuščiomis rankomis,
kreditorių persekiojamas, draugų paliktas, prašydamas
.patarimo

:Paklausiau jo apie jo bėdų priežastis, o jis atsakė

Pone, aš esu nevykėlis. Dėl kažkokios priežasties,,
kurios nežinau, vos tik pradedu dirbti, jį prarandu, ir
nukenčia ir mano darbovietė. Darbdavys praranda savo
verslą netrukus po to, kai mane įdarbino. Todėl bijau ieškoti
darbo, bijodamas pakenkti darbdavių, kurie mane įdarbins,
interesams. Dėl savo nestabilumo ir nesėkmės esu tikras,
kad neišvengiamai prarasiu darbą, nes įmonė, kuri mane
įdarbins, paskelbs bankrotą, užvers duris ir mane atleis.
Todėl neturiu teisės griauti kitų žmonių verslo vien dėl savo
“.ryšio su jais

Man pavyko jam rasti darbą mažoje įmonėje ir paprašiau
kiekvieną vakarą, prieš miegą ir pabudus, kartoti sau šią
:afirmaciją

Diena po dienos ir kiekvieną dieną man sekasi vis,,
“geriau savo darbo srityje

Praėjo mėnuo, ir (S) mane perspėjo: „Pone, įmonė,
kurioje dirbote, tampa nestabili, o jos padėtis nežada nieko
gero. Prašau jūsų ištraukti mane iš jos, kol ji visiškai
nesugriuvo, nes įmonėje bankrutavus vis tiek prarasiu darbą.
Tačiau mano atsistatydinimas dabar gali apsaugoti įmonę
nuo neišvengiamo ir grėsmingo likimo dėl mano nelaimingų
“.dvejonių

Nusijuokiau, nekreipdamas dėmesio į tai, ką (S) sakė, ir
vietoj to paprašiau jo toliau pabrėžti savo mintį ir išlaikyti

savo darbą. Po kelių savaitių jis vieną vakarą atėjo pas mane
:ir atsidusęs tarė

“Tai, ko bijojau, išsipildė,,

“?Ji jo paklausė: „Kas nutiko

Jis pasakė: „Įmonė žlugo būtent taip, kaip jums sakiau ir
.“kaip ir prognozavau

Aš jam protestuodamas pasakiau: „Argi ne tiesa, kad kai
save įtikinėjai: „Diena po dienos, kiekvieną dieną man vis
labiau sekasi savo darbo srityje“, tu iš tikrųjų kartojai šiuos
žodžius kaip papūga? Ir kad abejonės aštuonkojis vis įsikibęs
į tavo smegenų raukšles, kad tu sau sakei: „Kvailiuke, tavo
padėtis blogėja, kad ir kaip stengtumeisi save įtikinti
““!Sėkme

.“Jis atsakė: „Taip, iš tikrųjų būtent taip ir vyksta
patarė atsikratyti vibracijų ir sunkių neigiamų minčių (S)
vos tik joms pasirodžius galvoje, ypač kartojant teigiamą
teiginį, nes sąmoningas protas, tvirtai įsitikinęs, gali paveikti
pasąmonę, kuri savo ruožtu, per magnetinio rezonanso
.dėsnį, įpročio galia veikia sąmoningą protą

Pridūriau: „Dažnas teigiamų minčių ir įpročių
patvirtinimas, kol jie įsiskverbia ir įsišaknija pasąmonėje, yra
pakankamas, kad būtų pašalintos paveldėtos ar įgytos
pasąmonės kliūtys. Nėra jokio būdo pasiekti sėkmės, kol
sąmonėje ar pasąmonėje įsišaknijusios mintys ir nusivylimo
jausmai. Tarp sėkmės sąlygų yra kūrybiniai gebėjimai,
palankios aplinkybės ir įgimti polinkiai. Jei sugebate prisiliesti
prie aukštesnės sąmonės neribotomis galimybėmis, galite
sukurti naujų galimybių tai sėkmei, kuri jums vis dar
“..nepasiekiamo ir kurios negalite suvokti

Ir aš galėjau padėti (S) gauti kitą darbą, didesnę nei pirmą. Tačiau po šešių mėnesių (tai buvo ilgiausias laikotarpis, kurį mūsų draugas praleido dirbdamas) vieną popietę jis man pasakė: „Įmonės padėtis sparčiai blogėja,“
„todėl prašau, kuo greičiau atsikratykite manęs

Nekreipiau dėmesio į jo rūpesčius, bet paprašiau tęsti darbą. Po kelių savaičių (S) su šypsena man tarė: „Antras“!
„darbas, kurį man suorganizavote, pone, išgaravo.“
„Ramiai pasakiau: „Nesijaudink, surasiu tau kitą darbą

Jis atsakė: „Na, pone, jei jūs imate sau žlugdyti kitą“.
„Įmonę dėl mano ryšio su jos savininkais, aš neprieštarauju

Atkaklių pastangų dėka radau (S) labai gerą darbą didelėje įmonėje. Praėjo metai, ir nieko neįvyko, nors (S) kiekvieną savaitę bandė palikti įmonę, bijodama, kad ji bus
„sunaikinta, kaip ir ankstesnės

Galiausiai paprašiau jo investuoti pinigus į savo verslą, o jis išsigando ir nusteбęs į mane pažvelgė sakydamas: „Ar tai
jūs man patariate daryti? Ar nemanote, kad prarasiu“?
„?kruopščiai sukauptus pinigus, jei juos investuosiu

Ji užtikrintai jį patikino: „Jūs turite investuoti savo pinigus ir energiją į gerą projektą, pavyzdžiui, vietinį maitinimo centrą, kuriam nereikia didelių investicijų, ir aš
“esu įsitikinusi jūsų sėkme

Per kelerius metus (S) tapo daugelio nekilnojamojo turto
„objektų ir didelių sandėlių savininku

Kai jis įsitikino savo sėkme, jam pasisekė visame kame, ką darė. Vieną dieną jis man juokdamasis pasakė: „Dievo ir tavo pagalbos dėka iš nevykėlio tapau sėkmingu žmogumi.
„Įveikiau nesėkmes ir supratau, kad mano nuolatinės nesėkmės iš tiesų kilo dėl savo pareigos nesupratimo. Bet

nežinau, kaip man pavyko pasiekti sėkmės po to, kai dėl
„savo nesėkmingų dvejonų sugrioviau kitų darbą

Taigi, aš jam paaiškinau: „Tu nesukėlei interesų,
kuriems dirbai, sunaikinimo. Traukos dėsnis, valdantis
žmones, pagrįstas panašiomis vibracijomis, veikia neigiamai
„arba teigiamai (panašus traukia panašų)

Tavo iš prigimties ydinga prigimtis traukė tave prie
įmonių, kurios jau buvo ant žlugimo ribos, ir atvirkščiai. Taigi,
tu buvai nevykėlis, o įmonės taip pat buvo ant žlugimo ribos.
Pagal abipusės traukos dėsnį, tu ir tos įmonės tuo pačiu
.metu kritote nuo žlugimo kalvos ir trenkėtės į uolas

Šios istorijos moralas yra tas, kad tikroji sėkmė slypi
tame, kad valios pastangomis sukuriame tai, ko reikia,
pažadindami beribę aukštesnės sąmonės galią. Šią galią
galima pažadinti išmokus teisingo meditacijos ir pozityvaus
bei kūrybiško mąstymo būdo, siekiant sveikatos, sėkmės,
.išminties ir laimės

Ramybė tau

Iš sielos kūlimo grindų

Ar žinote, kodėl kai kurie žmonės negali gauti
Ko jie siekia gyvenime teisėtomis priemonėmis, kad ir
?kaip stengtųsi
Pirma, todėl, kad dauguma žmonių dirba su drungnu
.entuziazmu

Jie panaudoja tik dešimtadalį savo dėmesio
Todėl jie neturi galios pasiekti sėkmės
.Be to, priežastis gali būti netinkami veiksmai
Jie tai padarė praeityje ir tai jiems padarė žalos
Su lėtiniais nusivylimo ir nesėkmės atvejais
Bet niekada nereikia susitaikyti
Karmos apribojimai ir apribojimai
Giliai širdyje neturėtum tikėti, kad

Nepavyksta pasiekti savo tikslų
Kai nepavyksta pasiekti savo tikslo
Priežastis dažnai slypi tame, kad norisi įtikinti save
Kad nesate pajėgus pasiekti to, ko trokštate
Bet kai įtikini save
Kad turite neribotas galias
Galite pasiekti daug puikių dalykų
Ryšys su Dievu keičia sąmonės vibracijas
Tai atveria proto kelius, užblokuotus rūpesčių
Per didelis susirūpinimas materialiniais dalykais
Tai suteikia mintims ir jausmams dvasinį aspektą
Dėl to testamento pančiai nutrūksta
Ir sieloje iškyla laisvės ir garso vizijos horizontas
Tai dvasinis dėsnis, kuris veikia būtent visų juo
.besivadovaujančiųjų labui
Kai minties spinduliai sutelkti, neišsisklaidant
Dievo didžioji galia ateina
Ir dėka tos galios
Galite pasiekti dvasinės, psichologinės ir materialinės
sėkmės

Aš pasinaudojau ta palaimintąja galia
Vėl ir vėl mano gyvenime
Ir aš tikrai žinau, kad Dievo galia niekada nesibaigia
Tą patį galite padaryti, jei norite
Kitos jėgos gali atnešti tam tikrą sėkmę
Tai sėkmė, kuri netrunka
Bet kai protas įkraunamas dieviškuoju magnetizmu
Iš jo sklis nuostabi šviesa
Dieviškas buvimas yra parodytas
Tas, kuris neturi lygių
,Tie, kurie žino, sako
Dieviškųjų žinių negalima įgyti studijuojant šventraščius
Nei protu, nei gudrumu
Netgi nesigilindami į filosofijas

Veikiau, tik dieviškosios malonės dėka galima patirti to
žinojimo saldumą

Tik tyraširdžiai renkasi Dievą, o Jis juos pasirenka
Ir Jo malonės dėka jie gali matyti Jo šviesą
Filosofai ir teologai privalo žinoti ir pripažinti
Kad Dievo prigimtis yra begalinė
To neįmanoma nei suprasti, nei iširti
Su ribotu siauro mąstymo matymu
Norėdami pažinti Dievą, turime patys patirti Jo buvimą
Dievas apsireiškia tiems, kurie jį myli
Kaip aukščiausios dvasinės palaimos jausmas
Žmogaus sąmonė yra perpildyta
Ir tai nedviprasmiškai patvirtina aukštesnės tiesos
egzistavimą

Viršijanti įprastą žmogaus patirtį
Jokia logika ar teologija negali
Šis nuostabus testas
Nes dvasinė patirtis remiasi vidiniu jausmu
Ir intuityvus švelnaus matmens bei spindinčios,
akinančios šviesos suvokimas
Kad patirtum tą mistinę patirtį
Dieviška meilė yra būtina
Rimtas Dievo apmąstymas
Palaimintos sielos vienatvėje
Sielos vandenynas tapo maža mano paties psichikos
banga

Nesunaikinama
Ir ar ji pasirodė šioje žemiškoje scenoje
Arba po mirties jis pasislėpė kosminės sąmonės srityje
Nes aš esu amžina, nemirtinga sąmonė
Apsaugotas amžinybės glėbyje ir Aukščiausiosios
Dvasios tvirtovėje

Šiandien padarysiu ką nors naudingo kitiems
Padarysiu viską, ką galiu, dėl alkanų
Esu saugus ir patikimas už savo ramios sąžinės sienų

Sena tamsa išgaravo
Mane domina tik šiandien
Aš esu didžiausio gėrio šviesos kibirkštis
Ir aš noriu būti švyturiu
Už sielas, kurių laivai nuskendo ir buvo sudaužyti
.Sielvarto jūroje
Šiandien jaučiu Dievą ramybės virpesyje
Kuri paliečia mano širdies stygas, harmonijoje su
visuotinė meile
Ir ramių, taikių minčių soste
Tegul ramybės Dievas laimina mano darbą ir palengvina
mano reikalus
Šiandien vesiu savo brolius ir seseris
Į Taikos vartus
Vedantis į Dievo šventyklą
Stengsiuosi paguosti sielvartaujančius
Ir jų sielos patenkintos
Ir aš skubėsiu į laisvės horizontus
Atsisakydami visų ribojančių troškimų
Ir tvirtai laikydamiesi troškimo artėti prie Dievo
Kuris veda apmąstymus į savo šedevrus
Ir į mano meilės karalystę
Kviečiu visų rasių ir tautybių žmones
Kad jie galėtų atvykti ir gyventi pas mane
Dieviškos meilės spindesyje
Rytų lobiai
"Žurnalas „East-West
Auksinės galimybės
Gyvenimas vertas gyvenimo
Tai suteikia auksinės galimybes pažinti save
Atnaujindamas savo sąmoningumą ir apibrėždamas
savo vietą egzistencijos žemėlapyje
Ir dirba siekdamas savo egzistavimo tikslo
Šios žinios suteikia energijos protui ir kūnui
Ir pripildo širdį gyvybingumo antplūdžio

Jis trykšta džiaugsmu ir šokinėja iš džiaugsmo
Štai ko žmonijai linki žmonijos Kūrėjas
Kai kurie mano, kad gyvenimas pilnas nuobodulio ir
nuovargio

Daugelis žmonių yra nuobodūs ir pavargę
Bet nuobodulys reiškia prarasti save
Ryšiui ir bendravimui su gyvybės operacijų kambariu
Kad gyvenimas būtų malonus
Žmogus turi pašalinti ir sugriauti kliūtis
Kuris stovi tarp jo ir jo organinės vienybės su gyvenimu
Jei mintimis grįžtumėte į vaikystės laikus
Galbūt prisiminėte, kad tada buvote
Kupinas atnaujintos energijos ir džiaugsmo
Turėjote stiprų norą judėti
Šokinėjimas, žaidimas ir daugybė kitų dalykų darymas
Tu buvai neseniai atvykęs iš eterinio pasaulio
Ir tiesiogiai susiję su gyvenimo esme
Ir ryšio laidai tarp tavęs ir gyvenimo
Didelis sklandaus ir efektyvaus veikimo lygis
Nes jūs atsinešėte paprastumo suvokimą
Džiaugsmas, laimė ir dvasinis šviežumas
Kai ji sulaukė pilnametystės
Praradote nemažą sumą
Iš tų energijų ir jausmų
Bet laikas nuo laiko
Pažįstamos mintys ateina į galvą
Ir ilgesio vėjelis pučia į tavo
Tai sukelia keletą prisiminimų blyksnių
Iš tolimos praeities
,Kai ryte pabundi iš ramaus ir gilaus miego
Jaučiatės patogiai ir laimingai
Kol tavęs neapims kasdienio gyvenimo trukdžiai
Tai užima didžiąją dalį jūsų sąmonės
Ir tai tampa realesnė ir neatidėliotinesnė nei kiti
Nepaisant visų sunkumų, prieštaravimų ir nusivylimų

Žmogus turi stengtis bendrauti su savimi
Turtingas nesuskaičiuojamų lobių
Štai kas daro gyvenimą laimingą ir šlovingą
Reikėtų vengti pigių idėjų ir veiksmų
Ir neužsiimti žemiško gyvenimo smulkmenomis
Nes kai tik tai įsitvirtina sąmonėje
Jis limpa prie smegenų ląstelių
Kol iš sielos bus išvaryta ramybė ir harmonija
Ir su jais, rafinuotos idėjos ir tyros vizijos
Todėl būtina atsikratyti tų nesuderinamų energijų
Nuo minčių ir išvarant iš širdies nedraugiškus jausmus
Kad šviesos spinduliai juos pasiektų
Sveikatos srovės, energijos užtaisai ir palaiminimai
Nuostabi pasta
Įkvėpta meistro Paramhansos mokymų
Idėjos yra kaip molio gabalėliai, iš kurių galima
suformuoti kauliukus arba jūros gyvates, bet su titnago
.kietumu

Kiekvienas žmogus turi potencialą būti savo gyvenimo
raižytoju ir savo likimo skulptoriumi
Tegul jis paima saują šios nuostabios pastos ir iš jos
.sukuria nuostabų meno kūrinį, ir jis patirs begalę laimės
Žaibų blyksnius kosmose sunku sufokusuoti ir nukreipti į
.laidus, kad apšviestų namus ir gatves, tačiau tai pavyko
Nelengva iškviesti ir sutelkti nematomas visatos jėgas į
sistemą Ji saugo žmoniją nuo spąstų ir, jei įmanoma, nuo
blogio. Nepaisant blogio egzistavimo ir galios, šviesa taip pat
egzistuoja, o gėris yra stipresnis ir patvaresnis už blogį, nes jį
palaiko amžina ir ilgalaikė tiesa, kuri yra stipriausia jėga
.visatoje ir galiausiai nugalės
Susitelkimas į teigiamas, geranoriškas mintis reiškia
veiksmingo ryšio arba aiškaus kanalo tarp proto ir visuotinio
pozityvumo šaltinio, kuris yra pats gėris, sukūrimą. Kuo
daugiau galvojama apie gėrį, tuo labiau jo vibracijos
įtraukiamos į protą ir kūną. Šios vibracijos turi galią

modifikuoti daugelį psichologinių ir fizinių būsenų ir yra tokios galingos, kad automatiškai išsklaido nesuderinamas vibracijas, kurios neatitinka individo psichologinės ir fizinės .sandaros

Kai žmogus sako: „Esu pavargęs“, nuovargio jausmas tampa stiprus, nes jis pripažįstamas, todėl riboja aktyvumą ir blokuoja energijos tekėjimą. Tačiau jei jie sako: „Man reikia poilsio“, jie atsiveria gyvybiškai svarbioms srovėms, kurios atgaivina ir protą, ir kūną, ir net trumpo poilsio metu gali .patirti energijos antplūdį

Frustracijos, kuri sukelia slegiančią psichologinę būseną, galima išvengti nesusitelkiant į ją, prisimenant malonią patirtį ar galvojant apie žmones, kuriuos mylite, kuriais pasitikite ir su kuriais jaučiatės patogiai, tuo pačiu metu įsitikinant, kad frustracija yra trumpalaikis vasaros debesis, .kad ir koks tirštas ir grėsmingas jis atrodytų

Sunkių aplinkybių, su kuriomis susiduria žmogus, nereikėtų ignoruoti ar nuvertinti. Verčiau šias aplinkybes reikia spręsti realistiškai ir išmintingai, ieškant veiksmingo .būdo sušvelninti jų įtaką ir sušvelninti jų poveikį

Tai nereiškia, kad reikia atsisakyti terapeutų, kurie teikia daugybę vertingų paslaugų, pasitelkdami savo patirtį ir pažangius mokslinius metodus; veikiau pozityvus mąstymas padeda pasėti gijimo sėklą kūne ir tokiu būdu tampa viena iš .gydymo priemonių

Panašiai, užuot sakius „Aš sergu“, reikėtų sutelkti dėmesį į išgijimo poreikį. Toks požiūris daro protą ir kūną imlesnius gydymo metodams ir energijai, atverdamas poras ar kanalus, kuriais ši energija turi tekėti į ląsteles ir audinius, atkurdamas nesveiką ir neteisingą būklę bei iš naujo kalibruodamas jautrius kūno mechanizmus. Taigi, žmogus, įpratęs prie dažnų silpnumo ir nuovargio priepuolių, laikui bėgant pastebės, kad pozityvus mąstymas padeda sumažinti šių epizodų skaičių, o tai veda prie atnaujintos jėgos ir

gerovės jausmo, padedant Dievui, visų negalavimų ir ligų
.gydytojui

Neapykantos derlius

Nasi ir Zakir nekeitė vienas kito, o jų kibirai prasidėjo
dar mokykloje, o užaugus jų priešiškas augo ir jie tapo
.konkurentais batų prekybos versle

Kartą jie varžėsi dėl merginos rankos, ir kadangi Nasi
buvo šiek tiek stipresnis už Zakirą, jis jį smarkiai sumušė ir
paliko be sąmonės. Kai Zakiras atgavo sąmonę, jį apėmė
.gėda, apgailestavimas ir pasibjaurėjimas tuo, kas jam nutiko
Po daugelio metų Zakiras nusprendė persikelti į miestą
.dirbti ir gyventi

Nasi pamiršo, kas nutiko, bet Zakiras negalėjo ištrinti iš
atminties Nasi jam sukulto pažeminimo ir gėdos. Nepaisant
to, jis vis kartojo ir tvirtino sau: „Aš atleisiu Nasi ir
.“neprisiminsiu jo įžeidimo prieš mane

Tačiau po kelių mėnesių Zakiras suprato, kad kasdien
skelbdamas atleidimą, giliai širdyje jis troško atkeršyti ir
.laukė progos smogti atgal bei numalšinti keršto troškulį
Po kurio laiko Nasi pajuto keistą trauką, traukiančią jį į
miestą, į kurį persikėlė jo senas varžovas Zakiras. Jis
neabejojo, kad kažkas tuoj nutiks, tačiau Zakiras žinojo apie
.Nasi buvimą mieste ir pradėjo atidžiai stebėti jo judesius
Vieną vakarą Nasi išėjo pasivaikščioti ir „pauostyti gryno
.oro“, nors oras buvo niūrus ir lietingas

Eidamas vienas nuošaliu keliu, jis praėjo pro atvirą
sandėlį, o Zakiras atsargiai ir slapta sekė paskui jį. Progai
pasitaikius, jis nusprendė atsiskaityti su sudėtinėmis
.palūkanomis

Apsidžiaugęs jis rado nuo vienos sandėliuko sienos
nukritusią tvirtą plytelę. Jis ją sugriebė ir smarkiai trenkė
buvusiam varžovui per galvą, pargriaudamas jį ant žemės,
tada, nepastebėdamas jo buvimo, puolė atgal tuo pačiu
.keliu

Po kelių valandų lietus liovėsi, debesys prasisklaidė ir
pro skylę sienos viršuje pasirodė mėnulio spindulys. Nasi
.pabudo ir rado save gulintį ant žemės labai nusilpusį
Jis bandė išsiaiškinti, kas nutiko, ir pamatęs šalia savęs
plytelę bei virš jos esančią skylę sienoje, padarė išvadą, kad
eidamas šalia sandėlio, jam nepasisekė, nes plytelė nukrito
.nuo sienos viršaus ir užvirto jam ant galvos
Šios istorijos moralas yra tas, kad žmonės linkę pamiršti
skriaudas, kurias padarė kitiems, net jei veiksmų pasekmės
yra nepamiršamos, o jų pasekmės tyliai persekioja juos
nežinojimo tamsoje. Kaip karvė gali rasti savo veršelį tarp
tūkstančių kitų, taip ir mūsų veiksmų pasekmės turi galią
atkakliai mus sekti ir tiksliai nustatyti mūsų buvimo vietą net
.ir po ilgo laiko

Jei Nasi būtų buvęs išmintingas ir po to incidento būtų
bandęs išspręsti ginčą su savo varžovu Zakiru bei jo
atsiprašyti, jis galbūt būtų sumažinęs priešininko pyktį ir
.reikalai nebūtų dar labiau paaštrėję
Tačiau viskas nepasikeitė, ir pražūtingų pasekmių sėklos
augo ir klestėjo tamsios ateities įsčiose, kulminuodamos
pražūtingu gimimu. Norint išvengti nemalonių staigmenų,
proto dirvoje slypinčios blogio konflikto sėklos turi būti
sudegintos, o prieš veiksmus turi būti įžvalga, nes visuotinis
dėsnis diktuoja, kad žmogus skina savo darbų vaisius,
.nesvarbu, ar jie geri, ar blogi, saldūs, ar kartūs
Prisiminkime, kad kiekvienas veiksmas palieka
pėdsakus, kurie kaupiasi kaip tendencijos ir polinkiai prote.
Jei su jais nebus elgiamasi išmintingai ir apdairiai, jie gali
sukelti pavojingų pasekmių. Tačiau kai blogų veiksmų sėklos
.sudeginamos išminties ugnimi, jos nebegalės vėl sudygti

Sąmoningumo didinimo prasmė
ankstyvas gyvenimas
Siela kišasi į fizinę mašiną
Kol ji tampa visiškai prie to prisirišusi
Štai kodėl turime gyventi

Kad kūno reikalavimai mūsų neapkrautų
Nesijaučiame suvaržyti materialinių standartų
Protinis augimas yra produktas
Fiziniam augimui ar vystymuisi
Pagal natūralią evoliuciją
Ta pati siela sklinda
Pakildamas į protinį lygį
Arba kūrybiškumo ir gausos lygis
Taip demonstruojant unikalius talentus
Kas skiria žmones
Apie visus kitus gyvius
Tada jis kyla aukštyn
Į dvasinių žinių lygį
Kas suteikia prasmę ir vertę
Dėl materialinės gerovės
protinis pasiekimas
Nėra abejonės, kad intelektualiniai pasiekimai yra
naudingi
Nes visi geri dalykai yra vertingi
Ir pamažu suprantame, kad kitas etapas
Tai ugdo kūno sąmoningumą
Į dvasinį sąmoningumą
Per kūno ir proto dvasingumą
Nešvaistydami kūno gyvybinių jėgų
Ir sutelkdamas proto šviesą, žvalgas
Dėl esminių klausimų
Kol jie tampa
Efektyvus ir harmoningas metodas
Siela gali per tai
išreikšti save
Ir demonstruoja savo talentus
Ir aktyvuoja savo dvasines galias
Dvasinė emancipacija reiškia sielos išlaisvinimą
Iš nežinojimo narvo
Ir pakelkite jį iki tokio lygio, kokio jis nusipelno

Ir išlaisvinant jį iš riboto sąmoningumo apribojimų
Žmogaus gyvenimas dažnai būna labai gražus

Bet prisirišimas prie jo

Tai lyg rojaus paukštis, įsikibęs į savo narvo vidų

Taigi, jei atidarysite narvo duris

Paukštis dvejoja išvykti

Dėl įpročio ir narve praleisto laiko

?Argi tai nestebina

Paukštis nenori palikti savo siauros teritorijos

Į begalinės erdvės laisvę

?Iš ko jis atsirado

Tai galioja ir mums

Nes gyvenome ilgą laiką

Fiziniam narve

Mes bijome jo išėjimo į platesnius horizontus

Bet išmintis mums sako, kad

Sielos paukščio išlaisvinimas

Iš apribojimų narvo

Ir paleisdamas tai į beribę sąmonės sritį

Jie vėl patirs vidinį džiaugsmą

Judėjimo dėsnis pagrįstas priežasties ir pasekmės, arba

veiksmo ir reakcijos, dėsniu

Žmogus, gimęs geru šiame gyvenime, toks buvo ir
ankstesniame įsikūnijime {dėl to, ką jo rankos išleido}, ir jei

jis stengiasi daryti gera, tai gėrio svarstyklės vis labiau
pasvirs jo naudai (tam, kas turi, bus duota vis daugiau ir
.daugiau)

Tie, kurie turi tik kelias geras savybes, gali prarasti net ir

.tą mažą dalį dėl juos puolančių ir užvaldančių blogų polinkių

Į blogį linkęs žmogus turėjo turėti tą blogą polinkį

ankstesniame gyvenime, ir šie blogi polinkiai gali jį sustiprinti

ir kontroliuoti. Tie, kurie turi blogų polinkių, tokie buvo ir

anksčiau, ir jei gėris nusveria blogį, tai dorybės išstums

.blogus polinkius iš jų sielų

Tai natūralus priežasties ir pasekmės dėsnio (karmos) veikimas. Tačiau nereikėtų jaustis bejėgiu ir įstrigusiu, jei atsiranda nepageidaujamų įpročių, kurių norima atsikratyti. Dabar pats laikas įveikti tuos įpročius, ugdant praeities ryžtą .ir sveiką mąstymą

Žmogus gali išsivaduoti iš blogų įpročių gniaužtų ir susikurti gerus minties ir darbo įpročius, kurie atneš jam .norimų rezultatų

Kad ir kokie giliai žmogui būtų įsišakniję blogi įpročiai, jis turi prisiminti, kad jis pats sukūrė šiuos įpročius kartodamas konkrečias mintis ir veiksmus, ir kad jis gali pakeisti tuos blogus įpročius gerais, mąstydamas pozityviai ir .konstruktyviai

Geros ir blogos mintys yra kontrastingos žmogaus sąmonės būsenos. Žinoma, geriau sapnuoti malonius sapnus nei kentėti siaubingus košmarus. Sąmonė yra lanksti ir jautri; ji gali įgauti bet kokią norimą būseną arba sapnuoti jai patinkančius sapnus. Tačiau žmonių problema yra ta, kad jie leidžia savo sąmonės sričiai – savo laisva valia ir pasirinkimu – būti valdomai nukrypusių polinkių ir klaidingų orientacijų, atsiradusių dėl praeities įpročių. Taigi jų įžvalgos galios lieka miglotos ir dreifuojančios, kaip ir metafizinė globa, .įsitvirtinusi už įžvalgos ir suvokimo tvirtovių

Kai apsvaigę nuo žalingų įpročių pajus nenatūralaus gyvenimo sukeltą skausmą kartėlį, jie atsigręš į supratimo ir teisingo gyvenimo šviesą, ieškodami išganymo, kad ir kokie .įsišakniję ir destruktivūs būtų jų blogi įpročiai

Tada, jei jie stengsis ugdyti ir puoselėti gerus įpročius praktikuodami harmoningą gyvenimo būdą, jie iš naujo atras vidinį džiaugsmą ir mėgausis ramybe kaip natūraliu .savikontrolės ir gerų įpročių ugdymo rezultatu

Prašome Visagaliai Dievo, kad Jis padėtų mums išsivaduoti iš visų suvaržymų ir nukreiptų savo mintis .teisingu ir naudingu keliu
Dvasingumo sąmonė

Kai kurie žmonės praleidžia savo gyvenimą
Su buku protu ir mažai supratimo
Jie valgo ir miega
Ir jie mėgaujasi tam tikrais malonumais
Jie retai giliai mąsto
Iš tiesų, dauguma žmonių
Jie nepasiekia pakankamo gylio
Dvasinių idėjų jūroje
Nes jie įsitikinę, kad materialusis pasaulis
Tai yra viskas, kas egzistuoja
Bet šis gyvenimas
Tai tik trumpalaikė svajonė
?Tad kodėl toks skubėjimas ir dusulys
?Ir bando pelnyti pasaulio palankumą
?Argi ne geriau
?Stengiesi pirmiausia įtikti Dievui
Gyvūnai neturi laisvos valios
Nes Dievas ją surišo su jos instinktais
Bet jis įskiepijo žmogui išmintį
Žmonės turi laisvę
Arba kilti, arba kristi
Pasirinkimas – gėris arba blogis
Kai sąmonė panirsta
Grubiuose jausminguose malonumuose
Jame dominuoja tankios, tamsios sąvokos
Jis krenta iš laimės rojus
Jis praranda dvasinės palaimos jausmą
Ir sielos įžvalga akla
Ji negali rasti kelio pas Dievą
Bet sąmonę sudvasinti įmanoma
Apmąstydami Dievą
Ir nuoširdus bei gilus maldavimas Jam
Kad palaimintos durys atsidarytų
Vedantis į Šviesos ir Palaimos Karalystę
slypi giliausiose sąmonės kertelėse

Iš mokytojo Paramahansos išdo
Nuotaikos ir patarimai

Meistro Paramhansos Joganandos mokymai
Kai širdis su kuo nors
Tai jį traukia prie to
Visos to žmogaus savybės
?Kas galvoja apie gerus žmones
Jų gerumas perduodamas jam
Ir tie, kurie meiliai susitelkia į įkvėpiančias asmenybes
Įkvėpimas ateina pas jį
Ir kas lydi, net mintimis
Sąžinės žmonės
kilnios moralės
Ir kilnus ketinimas
Jis dalijasi jų kilnumu ir morale
Nes mintys poliarizuoja kaip magnetas
Panašus traukia panašų
Geros dienos ir ramybės jums

Visi ieško amžinos laimės
Nepavirsk pelenais savo rankoje
Šis tyrimas daug ką atskleidžia
Nuo iliuzijų, problemų ir nusivylimų
Žmonės ieško naujos laimės
Jis nesunyksta, nesumažėja ir neišnyksta
Ir žmogus mokosi iš savo patirties

Žemiška laimė yra laimė
Trumpalaikis ir ne nuolatinis
Jis dažnai supranta, kad radęs tai, ko ieškojo
Jis vis dar nėra patenkintas tuo, ką pasiekė
Tada jis siekia išpildyti kitą norą
Neradę trokšamos laimės
Tačiau jis vėl bando
!Grįžimas į pradinį tašką ir taip toliau
Tikrasis džiaugsmas yra dvasinio suvokimo džiaugsmas
Dievo apmąstymo ir bendravimo su Juo džiaugsmas
Širdies ramybės ir ramybės džiaugsmas
Dieviškos meilės džiaugsmas
Ir mylėti kitus ta meile
Ir tvirto, nepajudinamo tikrumo jausmo džiaugsmas
Kad siela yra nemirtinga
Ir kad ją lydėtų laimė
Net ir išvykus
Šis laikinas žemiškasis egzistavimas

Viešpatie, padėk man
Kad galėčiau rasti savo džiaugsmą tavyje
Tikiuosi džiaugtis pasaulyu
Ir atlikdamas savo žemiškas pareigas
Ir išmokyk mane, kaip lavinti savo pojūčius
Kad galėtumėte atskirti gėrį nuo blogio
Tad mėgaukitės tik tuo, kas naudinga ir gera
Leisk man mėgautis žemiškais malonumais
Dvasinis malonumas, maitinamas jūsų tyro džiaugsmo
Ir padėk man tave padaryti
Neatsiejama mano gyvenimo dalis
Ir esminis elementas mano kasdienei veiklai atlikti
Jaučiu, kad esi su manimi
Visada
Ir kiekviena lygyje

žmogaus valia
Tai dieviškosios valios atspindys
Ir kai vadovaujasi išmintimi
Jos galia tampa neribota
Dieviškoji valia valdo kosminę energiją
Pasinaudoti kosmine energija
Kurių atsargos niekada neišsenka
Jo atsargos niekada neišsenka
.Jis turėtų būti perduotas kūnui
Per teigiamo mąstymo laidus
ir tikroji harmonija
Su dieviška valia

Puikūs mokytojai nepataria tinginiauti ir būti aplaidžiam;
jie moko pusiausvyros kelio. Natūralu, kad žmogus dirba, kad
išlaikytų savo kūną, apsirūpintų drabužiais ir maistu. Tačiau
jei žmogaus pareigos prieštarauja kitų pareigoms arba su
.jomis konfliktuoja, tai nėra tikroji pareiga
Tūkstančiai verslininkų rūpinasi turtų kaupimu, tačiau jie
nesuvokia skausmo ir širdies problemų, kurias patys sau
sukelia. Jei prabangos vaikymasis verčia žmogų apleisti
.pareigą rūpintis sveikata, tai iš viso nėra pareiga
Žmogus turėtų augti harmoningai ir subalansuotai. Nėra
prasmės per daug dėmesio skirti stipraus kūno ugdymui, jei
to kūno smegenys yra silpnos. Protas taip pat turi būti
.lavinamas

Kiekvienas, kuris turi gerą sveikatą, komfortišką
gyvenimą ir didelę psichinę jėgą, bet vis tiek trūksta laimės,
.dar nepasiekė sėkmės gyvenime

Kas gali pasakyti: „Esu laimingas ir niekas negali atimti
mano laimės“, tas pasiekė sėkmės viršūnę ir rado savyje
.palaimintą paveikslą

Žmogus turėtų didžiulotis, kad Dievas jį sukūrė pagal
savo paveikslą. Tačiau jei jis giriasi, pyksta ar lengvai

suerzinamas, niekina kitus ir palieka kūną tokioje būsenoje,
.jis nejaučia artimo Dievui

Kartą vienas Dievo vyras maudėsi upėje, kai atėjo kitas
vyras ir ėmė plauti jo arklių šalia to teismo, tyčia ir
nerūpestingai aptaškydamas jį vandeniu. Šventojo mokiniai
sunerimo ir norėjo smogti užpuolikai bei jį išvaryti, bet
mokytojas jiems pasakė: „Nedarykite to, palikite jį
.“ramybėje

Staiga arklys spyrė savo šeimininkui, sulaužydamas ir
išmušdamas kelis dantis. Gerasis žmogus meiliai priėjo prie
jo, pradėjo jį rūpintis ir gydyti. Nusidėjėlį nubaudė griežtas
.gamtos dėsnis, o ne šventasis

Dievas ir Jo visuotiniai įstatymai nenuilstamai ir nuolat
dirba, kad palengvintų visų, kurie Juo pasitiki, ieško Jo
pagalbos, palaiko ir drąsina vieni kitus gyvenimo kelionėje,
kančias. {Ir Dievas visada pasiruošęs padėti savo tarnui, jei
tik tarnas padeda savo broliui.}

Kiti dalykai gali palaukti

Viskas egzistuoja, nes egzistuoja Dievas. Ir kadangi Jis
egzistuoja, mes egzistuojame, ir Jo gerumo bei egzistavimo
dėka turime gyvenimo gerovę ir džiaugsmus. Todėl mūsų
dėkingumas Dievui turėtų būti gilus, o padėka – milžiniška,
nes Jis sako: „Jei būsite dėkingi, Aš tikrai padidinsiu jūsų
.palankumą“, ir mes turėtume dėkoti Dievui be paliovos

Dievo svarba žmonijai yra neprilygstama, tačiau
dauguma žmonių teikia didžiausią reikšmę materialiam
.gyvenimui ir todėl iš tikrųjų nesuvokia Dievo

Materialines pareigas ir socialinius įsipareigojimus reikia
vykdyti galvojant apie Dievą, nes Mirties angelas – tebūnie
jūsų gyvenimas ilgas – kasdien vieną po kito išplėšia žemės
gyventojus, ir mums bet kurią akimirką gali tekti palikti šiuos
.mirtingųjų namus

Šiame pasaulyje turime tvarkyti savo reikalus su švaria
sąžine, išlaikydami mintis susijusias su Dievu. Stengiuosi
tarnauti visiems, bet kai esu vienas apmąstymuose,

neleidžiu niekam trikdyti mano apmąstymų. Kiti dalykai gali
palaukti, bet turime palaikyti kasdienį susitikimą su Dievu,
.kuris davė mums viską, ko mums reikia šioje žemėje
Kol Jo Garbė Teisėjas skelbė galutinį sprendimą dėl
subtilaus klausimo, kuris reiškė kito žmogaus gyvybę ar
mirtį, tuo pačiu metu jis galvojo apie tą dieną jam nutikusias
buitines problemas ir buvo nusiminęs, kad jo taisyklė
!namuose nebuvo vykdoma
Jei toks teisėjas priima neteisingą sprendimą, kuris dėl
susikaupimo stokos lemtų nekaltą žmogaus mirtį, jis savo
ruožtu stas apkaltintas ir pasmerktas prieš Aukščiausiąjį
Teisėją, visų nuodėmių Teisėją: visuotinį įstatymą, kuris
.nepažįsta šališkumo ir kuriame nėra vietos nepotizmui
Nemaža dalis žmonių neefektyviai uždirba pinigus ir
.nesėkmingai valdo verslą
Jiems trūksta išminties suprasti reikalus, nes
darbovietėse jie galvoja apie buitines rūpesčius, o namuose jų
.mintys užimtos darbo reikalais
Todėl nereikėtų sutelkti dėmesio į daugiau nei vieną
dalyką vienu metu

Kartą seniai, dienos metu
Atėjau į sąmonės kamerą
Ir atsivėrė melodijų langai
Vaizdai, kvapas, skonis, prisilietimas
Ir aš prašiau subtiliausių melodijų ir gražiausių spalvų
Kad ji galėtų ateiti, sūpuotis prieš mane ir šokti
Kartais juokdavausi, o kartais verkdavau
Kai mano akys ašaroja
Patirties žaizdos mane skaudina
Uždarykite pojūčių duris
Ir įeikite į neribotą erdvę
Miego ir sapnų pasaulyje
Ten aš guliu ramiai ir atsipalaidavęs
Po tamsos antklodė

Kai pakankamai pailsėjau
Iš miego atidarau kitas duris
Ir įeikite į sapnų kambarį
Taigi žiūriu eksperimentinius ir mokslinius filmus
Pasąmonės kine
Kur dirbu, kaip man patinka
Ir aš audžiu aksominius saldžių prisiminimų sapnus
Ant šilko užuolaidų
Ant jo užrašykite mylimo kosminio vardą
Bet kai esu už šių dviejų kamerų ribų
Kartais sąmoningai leidžiuosi į nežinomas visatos
gelmes
Įveikiant tamsiausią, labiausiai slegiančią tamsą
Kertant gilius slėnius
Pasiekus amžinosios erdvės krantus
Ten, vienybės pasaulyje
Jokių duetų, jokių svajonių
Jokių nepatogumų, jokio skausmo
Veikiau išsami vizija
Ir nuolat atsinaujinantis džiaugsmas
Ir dangaus bei žemės šviesa

Kuo labiau gyvename taikoje su Dievu
Kai tik galime
gyventi taikiai
Su savimi ir su pasauliu
Visada stenkimės nukreipti savo mintis
Absoliuto ir begalybės link
Nėra laimės, su kuria negalima lyginti
Su džiaugsmu ieškau Dievo
Ir susisiekiu su juo
Apsupkite save geromis mintimis
Šios idėjos jums padės
Vis arčiau ir arčiau
Iš Dievo ateina visas gėris ir džiaugsmas

Ramybės ir meilės visiems

Surašymo vienetas
Iš jo vienatinės sąmonės: individualios esmės
Dievas sukūrė surašymą
Jis bando gauti skaičių
Dar kartą grįžkime prie kosminės vienybės
Kai audra pučia per vandenyno paviršių
Tai sukuria nesuskačiuojamas bangas
Kai audra nurims
Bangos vėl grimzta į vandenyno širdį
Kūrinių įvairovėje ir įvairovėje
Yra įgimtas latentinis vienetas
Lygiai taip pat, kaip vandenynas yra bangų esmė
Šeimos sąmoningumas suartina žmones
Šalys turi lyderius, kurie jas vienija ir veda jų kelią
Yra socialinių grupių, kurias sieja bendros problemos
Kai žmogus atranda Dievą
Jis pastebi, kad visos jėgos jame susivienijusios
Jis apšviečia savo protą
Jo sąmonėje iškyla nauja gyvenimo vizija
Gyvenimas tampa saldus
Ir sielą užpildo ramybė
Ir gyvenimo erziniškai transformuojasi
Į kažką panašaus į sapną

Kai ieškotojas baigia gyvenimo mokyklą ir ateina laikas
jam pakilti į aukštesnius lygius, jį apima džiaugsmas,
suvokdamas, kad jam gerai sekėsi gyvenimo kovoje ir jis
užsitarnavo Dievo palankumą, ir būdamas tikras dėl
.artėjančio susitikimo su Juo
Su visuotiniu mylimuoju jo troškimai auga, ir tie
troškimai virsta dvasiniu kuru, kuris be vargo jį nukelia į
ramybės, šviesos ir nuolat atsinaujinančios palaimos sferas,
.neturinčias pabaigos

* * *

Dieviškojo gailestingumo lietus nesirenka ant
didžiadvasiškumo viršūnių, bet lengvai nuteka į nuolankumo
!slėnius

Mokytojas Paramahansa kalbėjo apie greitą būdą,
kuriuo, Dievo malone, esame išlaisvinami iš kosminės
:apgaulės iliuzijų. Jis pasakė

Šioje visatoje atrodo, kad skęstame rūpesčių ir,,
skausmų jūroje, todėl Dievas mus supurto, kad pažadintų iš
“.šio siaubingo košmaro

:Jis, padrąsindamas vieną iš mokinių, tarė
Žinokite, kad visa, ko ieškote, ir dar daugiau jūsų laukia,,
“Dieve

Jis pasakė studentui, kuris, regis, buvo giliai įsišaknijęs
:bloguose įpročiuose

Jei trūksta valios, stenkitės išsiugdyti nevalingų,,
veiksmų galią (t. y. nevalingą veiksmą, kurio metu
“nepadaroma klaida)

Savęs patvirtinimai

Šiandien sudaužysiu nežinojimo įvaizdį
Kas suteršia manyje esančią sielos šventovę
Ir aš prisiminsiu tą šventąją Dievo šviesą
Tai nuolat spinduliuoja į mano būtį
Ir tai išsklaido iliuzijos tamsą iš mano proto ir sielos
Ir kad Tas, kuris mane sukūrė, manęs nepaliks

* * *

Po kiekviena gyvenimo banga
Gausus dieviškojo buvimo vandenynas slypi
Už kiekvieno širdies dūžio
Begalinė kosminės meilės jūra slypi viduje

* * *

Kiekvieną vakarą save patikinsiu, kad nesu kūnas
Veikiau dvasia, gyvenanti kūne
Ir kad mano dvasinė būtybė yra amžinai nemirtinga
Kai pabusių, prisiminsiu tai dar kartą patvirtinti

Miego struktūroje atsigausiu ir atnaujinsiu jėgas
Bet to nepakanka
Man reikia tylos ir apmąstymų šventovės
Kur galiu atsitraukti kiekvieną dieną
Tyrinėti savo sąmonės horizontus
Ir tyrinėdamas savo sielos paslaptis
Tylos prasmė
Tyla reiškia minčių nuraminimą
Nuraminti kūną ir kontroliuoti jo poreikius
Kas tai sugebės padaryti, patirs gaivinančios ramybės
jausmą
Jis pajus didingas bangas ir įspūdžius iš rafinuotų
pasaulių
Ir kas giliau pasineria į ramybę, tas
Jis atras Dievo karalystę savyje
Kol žmogus eina keliu
Kiekviena jo laiko akimirka yra labai brangi
Mes čia, šioje žemėje (praėjimo name), esame trumpą
laiką
Viskas yra laikina, bet Dievo jausmas yra amžinas
Niekas negali to ištrinti iš širdies ir sielos
Negalime leisti šio pasaulio pagundoms mūsų paveikti
Nukreipdami mus nuo didžiausio tikslo ir aukščiausio
uždavinio: Dievo
Pažinti Dievą įmanoma
Turime surasti visatų valdovą
Nuo kurios šviesos žiba žvaigždės
Ir su Jo galia plaka širdys
Turime jo ieškoti Tylos šventykloje
Kai su ilgesiu ir ilgesiu šaukiamės Dievo
Ir kai apie jį galvojame su degančiu ilgesiu
Mes jį rasime
Aš nekalbu apie nežinomą dievą
Veikiau tai apie Viešpatį, kurį pažinau

Ir man tai tiesa
Tai realiau nei visi fiziniai dalykai
Tai dieviškoji jūra, kuri palaiko ir palaiko mūsų
žmogiškojo gyvenimo bangas
Mes galime apsieiti be visko, išskyrus Dievą
Dievas nori, kad duotume vienas kitam
Turime nepamiršti, kad siekdami patenkinti savo
poreikius, taip pat turėtume padėti kitiems, ko jiems reikia, ir
.pasidalyti tuo, ką uždirbame, su mažiau pasiturinčiais
Prisiminkime, kad esame neatsiejama pasaulinės šeimos
dalis ir negalime gyventi be jos. Koks būtų gyvenimas be
dailidės, išradėjo ar ūkininko? Dievas nori, kad per paslaugų
ir patirties mainus galvotume apie kitus, nes gyventi tik sau
.yra didelė klaida
Galvodami apie savo laimę, turėtume galvoti ir apie tai,
.kaip padaryti laimingus kitus. Nebūtina visko atsisakyti
Dėl pasaulinės šeimos, nes tai neįmanoma. Bet turime
.užjausti kitus ir jų poreikius laikyti savaisiais
Dievas nori, kad duotume vieni kitiems tiek pat, kiek ir
.„gauname vieni iš kitų, nes kiti yra mūsų didesnis „aš
Reaguoti į nuožmias apgaulės atakas ir jas atremti
Kol žmogus yra pykčio, pavydo ir neapykantos auka, jis
nėra laisvas. Jis turi tapti savo emocijų ir veiksmų valdovais,
išsivaduoti iš destruktivių instinktų, nežabotų aistrų ir blogų
.troškimų
Jei būsite visiškai sąžiningi su savimi, išmintis palaikys
jūsų mąstymą, teisingumas padės jums priimti sprendimus, o
.supratimas apšvies jūsų protą
Praeities veiksmų, kuriuos lėmė nežinojimas, sėklos turi
būti „iškeptos“ apmąstymų ir išminties ugnyje, kad jos
nebegalėtų sudygti ir vėl augti. Tai būdas atremti ir
.sužlugdyti nuožmias apgaulės atakas
Kosminė iliuzija – arba Šėtonas – apgaudinėja žmogų
melagingais pažadais ir viliojančiomis pagundomis siekti
juslinių malonumų miražo ir kontroliuoja jo gebėjimus, nes

žada jam žemišką laimę, kuri neturi realybės, ir taip sunkiai
dirba, kad neleistų jam paragauti tikrosios laimės vaisių,
.kurių gausu sielos soduose

Išmintingi žmonės žino skirtumą tarp tiesos ir iliuzijos ir
yra įgudę įžvalgų srityje. Gilindamiesi į apmąstymus, jie vis
geriau suvokia laisvos valios svarbą ir būtinybę naudotis
pasirinkimo laisve daryti tai, kas teisinga, ir vengti veiksmų,
.turinčių žalingų pasekmių ir nemalonių rezultatų

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos
:apie jo nuomonę apie lemtį, kančią ir skausmą, o šis atsakė
Žmonės savo valia formuoja savo likimą, o ketinimais ir
veiksmais lemia savo likimą. Jūs galite išsivaduoti iš kančios,
jei nuspręsite tai padaryti. Dievas, kurio esmė yra meilė,
nenori, kad Jo mylimieji kentėtų skausmo dėl neteisingų
veiksmų ir klaidingo mąstymo. Jis apdovanojo žmoniją
įžvalgos galia ir pasirinkimo laisve. Tačiau dėl neteisingų
sprendimų ir neprotingų pasirinkimų žmonės sukelia kančias
.ir skausmą sau ir kitiems

Turite būti laisvi ir neleisti niekam atimti iš jūsų
sprendimų ar jūsų dominuoti, neleiskite aplinkai, papročiams
ir neteisingoms tradicijoms jūsų varžyti ir kontroliuoti jūsų
.gyvenimo būdą

Elkitės išmintingai, klausykite sąžinės balso,
apsvarstykite veiksmų pasekmes prieš imdamiesi to, ką
ketinate daryti, venkite pakenkti kitiems dėl savo netinkamo
.elgesio ir prašykite Dievo pagalbos bei vadovavimo

Dirbant pagal vidines gaires

Pirmiausia turime apibrėžti savo tikslą, tada ieškoti
dieviškojo vadovavimo, kuris nukreiptų mus tinkamam
veiksmai, per kurį galėtume išreikšti savo potencialą.

Turėtume apmąstyti, kol mūsų protai nurims ir aiškiai
matysime kitą žingsnį. Vėliau turime veikti pagal gaunamą
.vidinį vadovavimą, ir mūsų norimas rezultatas bus pasiektas
Kai protas nurims, greitai ir lengvai suprasite dalykus, ir
kaip tai nuostabu! Pasieksite tai, ko trokštate, ir sėkmė

visame kame bus greitai užfiksuota, nes kosminė jėga
.sugeba taikyti teisingą dėsni ir įrodyti jo veikimą
Kai kurie žmonės sako, kad mūsų smegenų ląstelės
formuoja tam tikri įpročiai, kurių negalima pagerinti ar
pakeisti. Tai neteisinga. Kadangi Dievas sukūrė mus pagal
savo paveikslą, niekas negali mūsų apriboti ar sutrukdyti
mūsų pažangai. Jei ištirsime save, su Dievo pagalba
.suprasime šią tiesą

Kiekvienas žmogus įkūnija begalinę galią
Turime parodyti tą stiprybę visame kame, ką darome
Kai norime ką nors sukurti
Neturėtume pasikliauti vien išoriniais šaltiniais
Verčiau turime pasinerti į vidines gelmes
Ieškome begalinio šaltinio
Visi sėkmingi darbo metodai
Visi išradimai
Ir visos rafinuotos muzikinės vibracijos
Įkvepiančios idėjos
Ir patys geriausi ir nuostabiausi darbai
Įrašyta Dievo įrašuose
Ieškojau tavęs per amžius ir epochas
Troškimų ir ambicijų keliais
Ir dabar suprantu, kad tu gyveni manyje
Ir tai įkvepia mano švenčiausius jausmus
Daugiau nuo manęs nesislėpk
Už emocijų gėlių
Mintys ir sielos pulsas
Papuošk mano sielą savo išminties brangakmeniais
Ir suteik man Tavo palaimos vėjelį
Pašalink nuo manęs tamsą, kuri tave apgaubė
Dėl mano regėjimo ir įžvalgos
O Tu, kuris esi anapus žvaigždžių ir mėlyno dangaus
Ir už atmosferos sluoksnių bei visų būtybių ir būtybių
ribų
Priimk mano meilės šnabždesius

Panardink mano būtį į savo meilę, savo šviesą ir savo
ramybę

Parodyk man savo švenčiausiąjį veidą
Jaučiu tave giliai savo mintyse
Jaučiu tavo buvimą giliausiuose savo jausmuose
Ir matau tave žydintį mano meilės sode
Pripildyk mane savo buvimo kvapu
Ar galiu mėgautis tavo palaimintu aromatu
Ateik pas mane iš anapus dangaus ir žvaigždžių
Ir mintys, ir jausmai
Parodyk man savo švenčiausiąjį veidą
Leisk man suvokti tavo buvimą mano sieloje
Ir tie, kurie aplink mane

Visur

Šios pastraipos yra iš žurnalo * Inner Culture* ir yra
.kilusios iš meistro Paramhansos mokymų

Sėkmės paslaptis slypi teigiamo mąstymo ugdyme:

klestėjimo, gausos, optimizmo, laimės ir pasiekimų
suvokime. Tai mumyse stato neįveikiamą tvirtovę, kuri
atlaiko nepalankių aplinkybių, kurios daugiausia yra
.žmogaus sukeltos, antplūdį

Turime siekti ramybės ir harmonijos, suvokti, kad
negalime sau atnešti nieko, ko jau nėra mumyse, ir
pasitikėti, kad Dievas yra visų gerų dalykų ir malonumų
šaltinis ir kad pagal mūsų tikėjimą ir pozityvumą Jis apipils
.mus savo malone ir užlies savo palaiminimais

Pranašai ir didieji vyrai žinojo sėkmės paslaptį, o istorija
įamžino jų vardus labiau nei karalių ir imperijų vardus, ir
.laikas negalės ištrinti jų vardų iš egzistencijos įrašų

Rytų meistrai išbandė visus žinomus ir patikrintus
įstatymus, kad pasiektų materialinę gerovę ir dvasinį turtą.
Jei kiti išmoko šios filosofijos ir pasinaudojo ja, kad pakeistų
savo gyvenimą į gerąją pusę ir kontroliuotų savo aplinkybes,
.jūs galite padaryti tą patį

Kiekvienas, teršiantis savo protą mintimis apie nesėkmę
ar poreikį, pritrauks bendraminčius, kurių mintys kupinos
poreikio ir nesėkmės, ir sukurs tokių pačių vibracijų ir
.kokybės aplinką

Tokios mintys jų savininką pripildo nusivylimo, liūdesio,
depresijos ir nevilties, todėl jo būklė blogėja, situacija
palaipsniui blogėja, ir jis pasiduoda tam, ką laiko savo likimu
.ir paskirtimi

Niekas nėra nugalėtas, nebent jis priima pralaimėjimą
kaip neabejotiną dalyką, o jei jam nepavyksta, kaltė slypi ne
metode ar įstatyme, o asmenyje, kuris piktnaudžiavo
.įstatymu

Kai esame pasiryžę ką nors padaryti ir esame tikri savo
motyvų grynumu bei sprendimo teisingumu, mes
nustumiamė baimę į šalį ir nebijome aplinkybių bei
nekreipiame dėmesio į su jomis susijusius apribojimus ir
.sutaržymus

Ko tau reikia? Ar tai šlovė? Ar asmeninis magnetizmas?

?Ar galia? Ar saugumas? Ar sveikata? Ar laimė? Ar ramybė
Jei žinote, ko norite, ir jei žinote, kaip gauti tai, ko norite,
ir jei esate pasirengę panaudoti visas teisingas ir teisėtas
priemonės savyje ir aplink save, ir jei savanoriškai sau
pažadate ir tvirtai nusprendžiate nepriimti pralaimėjimo, tai
tai, ko siekiate, yra jūsų, ir džiaukitės pasiekę tai, ko
.trokštate

Kai mokytojo Paramhansos buvo paprašyta apibrėžti

:savęs pažinimą, jis atsakė

Savęs pažinimas yra suvokimas kūnu, protu ir dvasia,,
kad esame viena su Dievo egzistencijos visuma. Esame ne
tik arti to egzistavimo, bet Dievo visuma yra ir mūsų visuma,
ir dabar esame taip arti Jo, kaip būsimė bet kuriuo kitu metu.

„Mums tereikia patobulinti savo žinias apie Jį

Jis sakė: „Sąžiningumas atliekant mažas užduotis

suteikia mums stiprybės tvirtai laikytis sunkių sprendimų,

„kuriuos gyvenimas vieną dieną privers mus priimti

Jis pasakė: „Yra trijų tipų dvasiniai mokiniai: tikintieji,
kurie lanko maldos namus ir tuo tenkinasi... tikintieji, kurie
mėgsta dorą ir dorą gyvenimą, bet nededa reikiamų
pastangų pažinti Dievą... ir tikintieji, kurie yra pasiryžę
“.atrasti tikrąjį save Dieve

Jis pasakė: „Dievas greitai patenkina bet kokį savo
garbintojų poreikį, nes jie išsivadavo iš savanaudiškų
“.motyvų, kurie žlugdo pastangas ir nuvilia viltis
Kalnų gelmėse ir ramiame danguje, savo sielos
užkaboriuose ir tylos oloje jaučiu Dievo buvimą ir Jo amžinąją
.palaimą

Ir gersiu iš tyrų versmių, kurios niekada neišsenka ir
neišsenka amžinai, pasinersiu giliai į kontempliacijos ir
.apmąstymo apie Dievą jūrą

Kol nerasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo perlų
Viešpatie, suteik man dosnios dvasios
Dalintis tuo, ką turiu, su kitais

Ir padėk man pamatyti ramiame mano proto ežere
Dvasinio mėnulio atspindys, šviečiantis tavo buvimo
šviesa

Šiandien pasinersiu į Dievo apmąstymų ir apmąstymų
jūrą

Kol nerasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo perlų
Mylėsiu Tave, Viešpatie, labiau už viską
.Nes be tavęs aš negaliu mylėti nieko ar nieko
Garbinsiu Tave, Viešpatie, kurio meilė neprilygstama
Ant kiekvienos geros ir mylinčios širdies sosto

Gyvenime ir mirtyje
Sielvarto ir sunkumų laikais
Mano tikėjimas Tavimi, Viešpatie, išlieka
Stiprus ir nepajudinamas
Tvirtas ir nepajudinamas

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis
Durys ir langai mano sieloje atviri
Iš to pereinu į Dievo palaimą

Lyg saulė šviečia
Judriausiuose keliuose
Taip aš suvoksiu dieviškosios meilės spindulius
Visose perpildytose vietose
Mano kasdienei veiklai
Viešpatie, palaimink mane
Kad pažadintų mano sielą su aušra
Ir aš atnešu tai prie tavo palaimintojo slenksčio

* * *

Dievas yra kosminė ramybė
Kuriame atsispindi viskas
Iš jo kyla visos šviesios idėjos
Taigi, bandysiu praktikuoti ramybę
Kad galėčiau pajusti jo laimingą buvimą
Žinau, kad Dievas klausosi
Už kiekvieną mano ilgesio šnabždesį
Tai visuotinė meilė
Per dieviškąją meilę
Aš galiu tai rasti
Per meilę ieškotojas artėja prie Dievo
Jis geria iš šventųjų palaimos šaltinių
Viešpatie, padėk man
Kad įkrautų mano kūną
Jūsų kosminė kortelė
Ir išgydyti protą
Su dėmesiu ir optimizmu
Ir išgydyk sielą
Per dvasinius suvokimus, gimusius iš kontempliacijos
Supraskime, Viešpatie
Kad jusliniai malonumai yra paviršutiniški ir
trumpalaikiai
Kol sielos džiaugsmas
Jis yra tikras ir nuolat atsinaujina
Dievas nėra tik žodis, kurį ištariame
Veikiau tai yra gyvenimo esmė ir egzistencijos paslaptis

Galbūt nežinome jos beribės platybės masto
Bet mes galime pajusti jo buvimą
Ir mes jaučiame jo buvimą
Šiandien papuošiu ramybės šventovę
Su dieviškojo ilgesio gėlėmis
,Ir aš šaukiuosi Jo, meilės ir džiaugsmo Dievo
Prašau Dievo man apreikšti save
Per mano dvasines akis
Ar galiu pamatyti jo šviesos sklidimą
Kiekviename visatos kampelyje
Įsivaizduosiu svarbius dalykus, kurių man reikia
Aktyvuosiu savo valią ir kūrybinius gebėjimus
Esu kantrus ir kantri
Kad galėčiau pasiekti savo tikslą su Dievo malone ir
pagalba
Suprantu, kad nelaimę sukelia nesėkmė
Todėl pasistengsiu iš visų jėgų
Norint pasiekti ilgalaikę laimę
Nieko neleisdami
Priekabiaudamas prie manęs ir trukdydamas mano
kelionei į sėkmę
Piešiu mažų dalykų minčių žemėlapius
Ir aš dirbu ties to įkūnijimu
Kol galėsiu įgyvendinti savo dideles svajones
Su Jo pagalba, tebūnie Jis išaukštintas
Esame Kūrėjo šviesos spinduliai
Mes gyvename ribotą laiką fiziniuose kūnuose
Spinduliai turi grįžti į savo šaltinį
Tai nereiškia, kad kūnas neturi vertės
Verčiau neturėtume galvoti
Esame jai ir jos apribojimams pavaldūs
Dievas niekam nerodo šališkumo
Veikiau jis reaguoja per fiksuotą ir nekintamą dėsni
,Kas peržengia dieviškojo įstatymo ribas
Jis pats sau užsitraukia bausmę ir kančią

Ir kas gyvena pagal tą įstatymą
Dievas jį apdovanos ir atsakys į jo maldas
Per vidinę ramybę ir džiaugsmą
Aš siūlysiu nuoširdžias maldas
Aš visada naudojuosi savo valia
Kol gausiu patenkinamus ir pakankamus atsakymus į
savo maldas

Dvasinio sąmoningumo centras fronte
Jei nuoširdžiai stengsiuosi atrasti tiesą, Dievas man
.padės ją lengvai pažinti ir aš rasiu pasitenkinimą
Ir patenkinamus atsakymus į visus klausimus ir
užklaudas, kurios gali kilti man į galvą
Dvasinio sąmoningumo centras yra kaktoje, tarp
antakių, kur yra dvasinė akis – vartai į dvasios karalystę.
.Todėl sutelksiu dėmesį į šį punktą

Suprantu, kad mano sąmonė keičiasi kartu su aplinkos
pokyčiais, todėl, kai aplinka mane užnuodija iliuzijomis ir
.apgaule, aš ją pakeisiu į geresnę aplinką

Draugystės išsaugojimo paslaptis
Vienas iš mokinių mokytojui Paramhansai pasakė:
“„Mokytojau, man sunku išlaikyti užmegztas draugystes
:Mokytojas atsakė

Atidžiai rinkitės draugus. Būkite jiems draugiški ir
.ištikimi, tačiau visada išlaikykite tam tikrą atstumą
Tegul abipusė pagarba būna ryšys tarp jūsų ir jų, ir
.neperženkite su jais deramo elgesio ribų
Lengva sutarti su kitais, bet jei norite išlaikyti jų meilę ir
pagarbą, turėtumėte vadovautis šiuo patarimu
Kas giliai susikaupęs trina savo sielos magnetą į kosminį
magnetą, tas tampa to magneto dalimi, įgyja jo savybes ir
.atsineša sau visa, kas gera ir teisinga

Savęs patvirtinimai
Lavinsiu savo susikaupimo ir meditacijos įgūdžius,
skaitysiu naudingas knygas ir gerą medžiagą, labiau
.atsižvelgsiu į kitų žmonių jausmus

Vertinsiu visus gerus dalykus, kuriuos man davė Dievas,
ir nelauksiu, kol nepalankios aplinkybės privers mane
prisiminti daugybę palaiminimų, kuriuos man suteikė
.Dosnusis

Šiandien pasistengsiu būti dvasiniu magnetu, kuris
.pritrauks sau gėrį pagal savo traukos stiprumą
Visa, kas priklauso kūnui, genda, o visa, kas priklauso
sielai, yra nemirtinga ir nesuyra. Todėl savo gyvenime
.materialiems dalykams neteiksiu pirmenybės
Jei pirmiausia ieškosiu Dievo, visi mano norai bus
išpildyti ir nesvarbu, ar gyvensiu didinguose rūmuose, ar
kukliame namelyje. Mano sąmonė plėsis, o dvasinis
supratimas suklestės, jei gyvensiu sąžiningai, nuoširdžiai ir
dorai, jei guodžiu kitus, siūlau jiems užuojautą, gerumą,
.meilę ir padėsinimą gyvenimo kelionėje

* * *

Vienas iš mokinių paklausė: „Mokytojau, ar siela gali būti
“?prarasta amžiams
:Ponas Paramhansa atsakė
Neįmanoma! Nes kiekviena siela yra neatskiriama,,
Dievo dalis ir todėl yra amžina, nemirtinga, nepaliesta
“.irimo

Vienas iš mokinių negailėjo pastangų ieškodamas
:dvasinės pažangos ženklų, todėl mokytojas jam tarė
Jei pasodinsi sėklą ir kasdien ją iškasi, kad patikrintum,"
".ar ji augs, jos šaknys neįgis dirvoje ir ji neaugs

Tinkamai ja rūpinkis, bet nebūk pernelyg smalsus
Dvasinių žinių žvilgsniai

Išmintingam mokytojui

Paramhansa Jogananda

**Visos žinios, kurių žmonija siekia įgyti kiekvienoje
mokslo ir meno srityje, įskaitant atomo paslaptis**

**Visatos ir žmonijos istorija egzistuoja eterijoje
vibracijų pavidalu.**

Šios vibracijos mus supa, ir yra būdas prie jų tiesiogiai prieiti. Tai yra per sielos išvalgą.

Tai logikos amžius. Kiekviena patirtis turi būti atidžiai ir išvalgiai išnagrinėta, kad būtų suprasta.

Ir supratęs jo turinį, galima įveikti iliuzijų barjerą. Viskam yra priežastis, ir šiame analizės amžiuje,

Turime dirbti, kad pasiektume tą supratimą

Galiu pasiekti dvasinės ekstazės būseną giedodamas:

"Dieve, Dieve, Dieve"

Į tą būseną galiu patekti meditacijos būdu

Arba apžiūrint gražų gamtos peizažą

Arba žvelgdamas į veidą, kuris spinduliuoja Dievo šviesa ir meile

*** * ***

Mes vartojame tai, kas žinoma, suprasdami ir mėgaudamiesi tuo. Tada imamės tyrinėti nežinomybę, nes tai, kas žinoma, to nedaro.

Tai suteikia mums ilgalaikį pasitenkinimą. Jei tai suteiktų mums tą pasitenkinimą, nebūtume taip ilgai pasilikę šioje Žemės planetoje.

Nuolatinis pasitenkinimas tuo, kas žinoma, be ateities vizijos, be pastangų tobulėti ir be iniciatyvos tyrinėti

Be paskatos samprotauti ir aiškinti, žmonių rasė stagnuotų ir inertų, o dėl to - išnyktų.

Ir nyksta

*** * ***

Gyvenimas čia atrodo niūrus ir chaotiškas, kol nepasiekiame saugaus kranto

Neturėtume dėti vilčių į trumpalaikius žemiškus tikslus ir trapius materialinius prisirišimus

Tokie silpni prisirišimai nesąmoningai atitolina mus nuo galutinio tikslo

Lygiai taip pat, kaip tai atitolina mus nuo mūsų tikrojo „aš“

Bitė sunkiai dirba ir ruošiasi sunkiems laikams, o atėjus žiemai, mėgaujasi tuo, ką sukaupė iš pavasario derliaus.

Ir vasara

Taigi, turime išmokti semtis dieviškosios ramybės medaus ir gebėjimo susidoroti su sunkiomis aplinkybėmis.

Su jais susiduriame gyvenime

*** * ***

Šiame permainingame pasaulyje

Jis kupinas rizikos ir netikrumo

Jautiesi toks vienišas, tik Dievas tavęs neapleis.

Jūsų viltys nebus nuviltos

Viešpatie, palaimink mane

Ugdyti dvasinės stiprybės ir sėkmės sėklas

Paslėpta manyje

Ir kad galėčiau jį panaudoti tau patinkančiu būdu

*** * ***

Kartkartėmis žmogus turi viską palikti ir pabūti vienas su savimi, kad galėtų galvoti apie savo gyvenimo tikslą.

gyvenimas

Dauguma žmonių blaškosi tradicijų ir modelių srovėje; iš tikrųjų jie niekada iš tikrųjų negyveno savo gyvenimo.

Jie gyvena pasaulio gyvenimą. Tad ką jie pasiekė ir kur atsidūrė?

Todėl žmogui išmintinga retkarčiais atitrūkti nuo kasdienių užduočių ir „pareigų“, kad rastų ramybę.

Jo protas apimtas sumaišties, jis bando suprasti save ir nustatyti tikslą, kurį nori pasiekti.

*** * ***

Kas myli Dievą ir todėl myli visus, nereikia, kad myli kitų klaidas ir trūkumus

Kas myli Dievą, tas tvirtai laikosi Jo įstatymų. Kai supratau, kad mano veiksmai skirti Dievui, jausmas, kad mano įsitikinimai gali būti klaidingi, išnyko.

Esu pasirengęs būti pataisytas, kai klystu, bet kai esu teisingas, to nepasiduosiu.

Vidinis jausmas

Tas jausmas negimsta iš emocijų, o kyla iš tiesos, todėl sustiprina mano įsitikinimą ir padaro mane tvirtą savo sprendime.

Jei žmogus neįtraukia kitų gerovės į savo klestėjimą, jis nesupras patogaus gyvenimo prasmės.

Turiu omenyje nuoširdų norą padėti kitiems, kad jie galėtų padėti sau. Tuomet rasite neišsenkančius išteklius.

Geri darbai veikia jūsų gyvenime

Kad ir kokios būtų aplinkybės, tas įstatymas visada jums veiks ir suteiks viską, ko jums reikia.

*** * ***

Gilus nuoširdumas yra būtinas dvasiniame kelyje, nes tyrume ir tiesoje užgimsta siela.

*** * ***

Kai esi arti mylimo žmogaus, gali jausti jo mintis, bet gali būti, kad negalėsi pajusti toli esančio žmogaus minčių.

Tai už tavęs ribų, nebent turi sudėtingą jutimo lauką.

Tie, kurie reguliariai praktikuoja susikaupimo ir meditacijos technikas, jaučiasi daug ramesni, o jų mintys tampa rafinuotesnės.

Dėl savo mokslinės praktikos jie gali pajusti kitų mintis ir ketinimus net iš didelių atstumų.

!

Jis grįžo tuščiomis rankomis

Istorija, paremta meistro Paramhansos mokymais
Kai vieno iš karalių dukra sulaukė santuokinio
amžiaus, jos tėvas, karalius, iškėlė sąlygą, kad
kiekvienas, norintis jos rankos tekėti, privalo atitikti

Sąlyga buvo ta, kad kiekvienas potencialus piršlys
ką nors pavogtų niekam nežinant.

Paskirtą dieną oratoriai plūdo iš visų pusių,
atsinešdami savo įvairų grobį, kiekvienas giedodamas

Tarp jų yra viltis pasiekti tikslą įvykdžius sąlygą

Tada pasirodė bevardis jaunuolis ir tarė karaliui:

„Jūsų Didenybe, tai, ko prašėte, neįmanoma
pasiekti. Nes jei ką nors pavogčiau ir niekas pasaulyje
nežinotų apie mano poelgį, bet...”

Tačiau aš apie tai sužinosiu, ir to negaliu
padaryti.“

Karalius buvo labai patenkintas jaunuolio žodžiais
ir atsakė:

„Tu esi vertas mano dukters, nes įvykdei sąlygą ir
nusipelnei būti mano žentu ir įpėdiniu.“

* * *

Savininkavimas yra neproduktyvus. Kai vienas
sutuoktinis bando kontroliuoti kitą, tai rodo
savikontrolės stoką.

meilė

Bet kai jie išreiškia savo meilę nuoširdžiu,
draugišku rūpesčiu, atidžiai atsižvelgdami į jausmus ir
nuoširdžiai norėdami padaryti kitą laimingą

Meilė įgauna didingą savybę, ir tokiuose
santykiuose mes patiriame dieviškosios meilės
blyksnį

* * *

Kelias pas Dievą yra paprasčiausias ir
lengviausias kelias, tačiau mažai kas juo eina,
nepaisant ritualų.

Ir daugybė formalumų

**Geriau atgręžti savo širdis į Dievą ir prašyti Jo to,
kas mums geriausia ir ilgalaikiškiausia**

**Iš tiesų Dievas mūsų laukia, nes nori apsaugoti
mus nuo blogio židinių ir pavojingų spąstų.**

**Jis nori, kad būtume su juo savo širdyse ir
protuose, nes pigios šio pasaulio gėrybės negali
patenkinti žmonių troškimų ar užpildyti dvasinės
tuštumos.**

**Tai, ką jis jaučia giliai viduje
Dievas nuolat mums kalba, bet mažai kas girdi Jo
balsą**

**Tą tylų balsą dažnai užgožia triukšmingų minčių ir
akivaizdžių troškimų šurmas**

**Bet kai mintys nurimsta ir troškimai nurimsta,
mes aiškiai girdime Dievo balsą, net jei jis tylus ir
silpnas.**

**Iš tiesų Dievas daro viską, kad padėtų žmonijai;
Jis atveria duris ir apšviečia takus, kad matytume, kur
turėtume žengti.**

**Jis suklumpa, bet jo koja neslysta; tačiau
dauguma žmonių to nesuvokia**

*** * ***

**Prarasta diena yra diena, kuri praeina negalvojant
apie Dievą ir neieškant to, kas Jam patinka.**

*** * ***

**Meilė yra amžinai trykštantis šaltinis iš
nesuskačiuojamų versmių, ir kai širdies angas
užkemša netinkamas elgesys,**

**Matome ją gausiai trykstančią iš kitos širdies, bet
mintis, kad meilė miršta bet kurioje širdyje,**

**Tai universalios meilės prigimties nežinojimas
Meilės kanalų neturėtų užblokuoti netinkami
veiksmai**

**Ir tada galima gurkšnoti tyrą dieviškosios meilės
vandenį**

Srautas iš visų gerų širdžių

*** * ***

**Žmonės, kuriems buvo amputuotas pirštas,
dažnai jaučiasi taip, lyg jis vis dar būtų ten. Ir
kiekvienas, kuris neteko galūnės.**

Šis jausmas yra žinomas

**Kiekvienam kūno organui yra paslėptas, eterinis
atitikmuo arba atitikmuo. Už fizinės širdies slypi
paslėpta širdis.**

Be jo matoma širdis negalėtų plakti

**Žmonės turi nematomus organus, tokius kaip
regėjimas, klausa, smegenys, kaulai ir eteriniai
nervai. Šie organai yra**

**Kaip šviesos ir aktyvumo audiniai, jie sudaro
nematomo žmogaus planetinį kūną.**

**Planetinis arba eterinis kūnas yra labai panašus į
matomą fizinį kūną. Skirtumas tas, kad jo šviečianti,
gyvybinė forma**

Labai gražu

*** * ***

**Kai žmogus yra tikras, kad turi savarankišką
suverenitetą, jo pergalė yra didesnė nei absoliutaus
valdovo pergalė, nes tai yra pergalė**

Jis stovi tiesiai prieš sąžinės teismą

Idėjos yra prisiekusieji, o žmogus - atsakovas

**Žmogus turėtų kasdien prisiimti atsakomybę už
savo veiksmus ir pastebės, kad kuo labiau sąžinė jį
drausmina ir baudžia, tuo labiau jis stengsis tobulėti.**

**Kuo pozityvesnis, sąžiningesnis ir teisingesnis
požiūris, tuo sėkmingesnis ir pergalingesnis jis bus
gyvenime.**

*** * ***

**Tie, kurie giliai pasineria į kosminės sąmonės
tyrinėjimą, automatiškai išsiugdo aukštesnius
dvasinius gebėjimus ir jėgų kontrolę**

Natūralus. Tačiau joks žmogus, pasiekęs tikrą Dievo pažinimą, nenaudoja savo galių pasigyrimui ir puikavimuisi be išminties ar...

Būkite protingi

Išmintingieji supranta, kad Dievas yra vienintelis egzistuojantis agentas, ir nuolankiai priskiria Jam nepaprastas dovanas, kurias jie suteikė.

Jie privalo tai padaryti

Argi visa, kas egzistuoja, nėra stebuklas? Ir argi žmogus vien dėl savo egzistavimo taip pat nėra stebuklas?

Jei žmonės nėra patenkinti visais Dievo sukurtais stebuklais, kodėl šventieji turėtų daryti daugiau?

Stebuklai?

Teisieji Dievo šventieji nieko nedaro, nebent Dievas jų paprašytų, ir dėl paslaptinių bei sudėtingų priežasčių

Kartais supratimas yra svarbiausia

*** * ***

Kai suvokiame, kad visi mums reikalingi gebėjimai - mąstyti, kalbėti, jausti ar veikti - ateina iš Dievo ir kad...

Jis visada su mumis, įkvepia ir veda mus, ir mes iš karto išsivaduojame iš psichologinio streso

Šį suvokimą lydi džiaugsmo blyksniai, o kartais žmogaus būtį užlieja gilus, akimirksniu išsklaidantis nušvitimas.

Baimės mintys

Dievo galia yra kaip vandenynas, banguojantis ir banguojantis, apvalydamas širdį, pašalindamas visas iliuzines kliūtis.

Abejonės, nervingumas ir baimė

Žmogus mano, kad jis tėra fizinis kūnas ir nieko daugiau, tačiau tai iliuzija, kurią galima įveikti prisiliečiant prie savo tikrojo „aš“.

Dvasingumas per meditaciją. Tada suprasite, kad kūnas tėra aktyvumo burbulas, plūduriuojantis jūros paviršiuje.

Kosminis

*** * ***

Be vandenyno, iš kurio kyla bangos, bangų nebūtų

Taigi, turime atpažinti ir paliesti dieviškąjį vandenyną, kuris palaiko iš jo kylančias mūsų gyvenimo bangas.

*** * ***

Mintis yra jėga kaip elektra, o psichologinės būsenos yra susijusios su mintimi ir mąstymo būdu.

Elektra yra ir naudinga, ir žalinga. Kas moka ją tinkamai naudotis, tas ją naudoja, antraip gali ją nušauti elektra.

Panašiai, jei mintys nukreiptos teisinga linkme, jos atneša laimę savo savininkui; priešingu atveju jos jam kenkia.

Bėda

Mintis - kaip laukinis arklys, tačiau ją prisijaukinti įmanoma, o pozityvus mąstymas - vienas iš būdų ją kontroliuoti.

Minties dėka

Sveikas mąstymas yra artimas draugas, o nesveikas mąstymas - nuolatinis priešas

Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą, o nesveikas mąstymas paleidžia mirtinas strėles, kurios dvigubai atšoka nuo savo savininko.

Sakoma, kad atlygis atitinka poelgį

Kol žmogus siunčia gerus ketinimus, jo mintys virs fakelais, kurie apšviečia sielos kambarius ir išsklaido tamsą.

Tada jis jaučia gilų palengvėjimą

Jo akys spindėjo pasitenkinimo šypsena!

*** * ***

Palaimink mus, Viešpatie

Kad galėtume atverti vienas kitam savo širdis

Išaiškinkime savo ketinimus

**Galbūt mes nusipelnėme Tavo apsaugos ir globos.
Atsiskleisk vidumi ir išore. Leisk mums giedoti Tavo
palaimintąjį vardą. Išsklaidyk nežinojimo tamsą savo
šventa šviesa. Išvaryk niūrumą iš mūsų protų.**

Su spindinčia, plačia tavo buvimo šviesa

Nuoširdžiomis širdimis vieningai

Ir mūsų harmoningų sielų ilgesys

**Mes lenkiamės prieš Tave, prašydami Tavo
pagalbos ir vadovavimo**

**Ir nuolatinis Tavo buvimo mūsų sielose
suvokimas. Tau siūlome visą savo meilę, garbę ir
ilgesį.**

**Nes tu esi mūsų mylimas ir viskas, ką turime šioje
visatoje**

**Dievas davė mums dvasinius įstatymus,
vadinamus „įsakymais“. Tačiau šie įsakymai yra
pažeidžiami ir laužomi kiekvieną dieną ir kiekviename
gyvenime.**

vieta

**Kol žmonės nesupras dvasinės jo prasmės, jie
visada dėl to skūsis ir nūsikus nuo jo.**

**Šie įsakymai yra nesenstantys elgesio kodeksai,
kuriuos patvirtina visos Abraomo religijos. Tačiau
tekstai dažnai nėra interpretuojami.**

**Šių įsakymų psichologinis aspektas ir jų taikymo
nauda**

**Žmonės tai priima garbinimo vietose, bet
nesielgia atitinkamai už jų ribų, pateisindami tai
sakydami, kad tos vietos**

**Nutarimai yra nepraktiški, nelogiški ir neatitinka
laikmečio dvasios.**

**Tačiau šių įsakymų pažeidimas yra pagrindinė
visų pasaulio nelaimių priežastis**

**Žmogus neturi teisės pažeisti kitų žmonių teisių,
atimti jų žemės, ramybės, meilės ar orumo.**

**Arba bet kuris jų materialusis ir nematerialusis
turtas**

**Jei nejaučiate noro imti tai, kas jums nepriklauso,
tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.**

**Vagystė pirmiausia kyla iš žmogaus proto, kai jis
pradedą pavydėti kitiems.**

Blogų troškimų sėklos turi būti pašalintos iš proto

**Dvasinis altruizmas yra būdas, kuriuo žmogus
automatiškai pritraukia gausą, ir palaiminimai jam
plūsta iš visų pusių.**

Jis žino ir nežino

**Tai neklystantis dieviškas įstatymas, bet vagys ir
savanaudžiai visą gyvenimą vaikydamiesi materialinių
gėrybių, visada žvelgdami į...**

Ką turi kiti, net jei jų išdai pilni aukso

**Kol nebus atsisakyta materialaus
savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės**

**Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą,
turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir Jis
jums nusišypsos.**

Gyvenimas gerėja daugeliu atžvilgių

**Ramus žmogus retai klysta ir pasiekia sėkmės
ten, kur tūkstančiai kitų suklysta.**

**Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo,
tampa prislėgti ir nelaimingi; jie tampa irzlūs ir virsta
kažkuo panašiu į mašinas.**

Animuotas

**Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės
danguje ir maudys jūsų būtį savo gydančiais
spinduliais tol, kol tik pasistengsite.**

**Dvasiškai ir savo širdyje pirmąją vietą skirkite
Dievui**

*** * ***

**Žmogus neturi teisės pažeisti kitų žmonių teisių,
atimti jų žemės, ramybės, meilės ar orumo.**

**Arba bet kuris jų materialusis ir nematerialusis
turtas**

**Jei nejaučiate noro imti tai, kas jums nepriklauso,
tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.**

**Vagystė pirmiausia kyla iš žmogaus proto, kai jis
pradedą pavydėti kitiems.**

**Blogų troškimų sėklos turi būti pašalintos iš proto
Dvasinis altruizmas yra būdas, kuriuo žmogus
automatiškai pritraukia gausą, ir palaiminimai jam
plūsta iš visų pusių.**

Jis žino ir nežino

**Tai neklystantis dieviškas įstatymas, bet vagys ir
savanaudžiai visą gyvenimą vaikydami materialinių
gėrybių, visada žvelgdami į...**

**Ką turi kiti, net jei jų išdai pilni aukso
Kol nebus atsisakyta materialaus
savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės**

*** * ***

O, Viešpatie

Mano mylimosios plonos žvakės šviesoje

Perskaitykite savo auksinę knygą

Saugotojas mano sielos saugykloje

Per amžius ir epochas

**Tavo šventa meilė, o Dieve, buvo ir visada bus
Nematoma taikos žvakė**

Kas išsklaido mano tamsą

Ir tu man parodai slaptas linijas

Parašyta mano širdies puslapiuose

*** * ***

Pripildyk mano proto indą savo dieviška išmintimi

**Pripildyk mano emocijų butelį savo gailestingumu
Pripildyk mano sielos krepšį Tavo palaiminto
pažinimo vaisiais**

**Panaudokite mano gyvenimo indą, kad
pripildytumėte jį savo meile**

**Ir supilk tai į kitų sielas, leisk mano sąmonei lietus
visur.**

**Ištirpti Tavo didesniame būvyje
Štai mano meilės aušros spinduliai
Ilgesys tavęs kyla iš įtrūkimų mano sudaužytoje
širdyje**

**Sutikti savo meilės saulę, šviečiančią egzistencijai
Ir dėka tavo spindinčios meilės
Mano tamsa virto šviesa ir ramybe**

*** * ***

**O mirganti žvaigždutė
Ir harmoningų idėjų šnabždesys
Ir mylintis žmogus kyla iš geros širdies
Nieko kito neprašau, tik tavo meilės
Nes mano teisė ir pareiga tave mylėti
Tu esi mano pirmasis prioritetas gyvenime
Ir pirmas troškimas mano ilgesingoje širdyje yra
tavęs**

**Radau savo laimę per tave
Ir įtikti tau yra didžiausias mano gyvenimo
pasiekimas**

Iš dieviškosios meilės himno

*** * ***

**Kai žmogus tiksliai suderina savo belaidį psichinį
įrenginį, jis gali perduoti ir gauti minties žinutes.**

**Intelektualinis suirutimas, stiprios emocijos ir
pasidavimas pojūčių bei jų reikalavimų kontrolei - visa
tai yra žalinga.**

Tai belaidžiu būdu sutrikdo protą, o gili ramybė, tyla, protinis susikaupimas ir fiziniai pratimai yra būtini elementai norint pasiekti tobulą harmoniją.

Lygiai taip pat, kaip balsai keliauja eteriu, taip ir mūsų mintys keliauja per mus supančią kosminės sąmonės eterį ir viską, kas jame yra.

Egzistencija Visų pirma, žmogus turi būti darnoje su Dievu, o pirmoji žinia, kurią reikia perduoti, turi būti:

„Myliu Tave, mano Viešpatie, meile, kuriai nėra lygių“

*** * ***

O dieviškasis puodžiuke

Gyvenimo rate kaldinami milijardai unikalių ir skirtingų žmonių kūnų: trapūs fiziniai dariniai.

Už nemirtingą žmogaus sielą

Jūsų slapta kūrybos gamykla gamina viską: visus baldus ir apstatymo reikmenis, kurių jūsų žmonių vaikams reikia namams.

Fizinis, protinis ir dvasinis

Jūs esate gamtos produktų kūrėjas, gamintojas ir demonstruotojas jų metų laikais!

Tu esi Dangiškasis Mokytojas, kuris labai vertina pastangas, įdėtas įgyjant brangius dvasinius turtus

Ir būtinas oriam gyvenimui

Tavo bendradarbiavimo planas diktuoja, kad žmogus turi dirbti, kad nusipelnytų ir jaustųsi Tavo palaiminimų; jis turi duoti

Pinigai arba darbas žemėje, siekiant gauti maistingo maisto, ir atsargumas bei saikas, siekiant išlaikyti sveikatą

Lygiai taip pat, kaip jis turi mokėti pinigus už mokslą ir savikontrolę, kad gautų pakankamai šviesos ir stiprybės savo namams

Dvasinė paguoda

Jis taip pat turi uoliai ir aktyviai gilintis į savo vidų, kad surastų dieviškosios meilės šaltinius, kurie numalšintų jo troškulį ir apvalytų jį nuo...

Pasaulio dulkės ir purvas

Materialinius daiktus galima pirkti ir parduoti, bet tavo palaiminimai neįkainojami.

Jis nėra skirtas nei parduoti, nei pirkti!

Kiekvienas iš mūsų vieną dieną ateis į protą ir sugrįš į savo dieviškąjį „aš“, suvokdamas savo šventąją vietą, kur jį apgaubs Tavo palaima.

Tas, kuriam tai duota su amžinu dosnumu!

**Iš išminčiaus Paramhansos Joganandos
„Šnabždesiai iš amžinybės“**

*** * ***

Kai galime įtikinti kitus savo meile

Ir kai per laiko ir kitų išbandymų išbandymus tapsime tikri

Kažkas mus tikrai myli visa širdimi

Ir mes jaučiame tą patį tam žmogui

Ne dėl asmeninės naudos, o tiesiog tam, kad pajusčiau draugystės pulsą

Mes matome Dievo atspindį ir jaučiame Dievo buvimą

Ir mes girdime Dievo balsą toje palaimintoje draugystėje

*** * ***

Kartais atrodo, kad viskas klostosi sklandžiai, todėl manome, kad pasaulis yra geras ir mūsų reikalai tvarkoje.

Tačiau ateina laikas, kai jaučiame, kad viskas yra prieš mus, ir tai yra pamoka, kaip sustiprinti savo ryžtą ir išlaisvinti savo snaudžiančias stiprybes.

Iš savo paslėptų vietų

**Bet vietoj to jaučiame apmaudą, nes kažkas
sutrukdė mūsų troškimams išsipildyti. Jaučiamės
nusivylę, nes jų nepasiekėme.**

**Mūsų troškimai verčia mus tapti pykčio priepuolių
aukomis, o mūsų mintys susipainioja. Pamištame
savo vietą ir prarandame nuovoką, o kai elgiamės...**

**Be diskriminacijos rezultatas - klaidos ir kančia
Jei nepasiduodame pykčiui dėl gyvenimo
nesėkmių ar jas sukeliančių asmenų, galime aiškiau
matyti problemas ir efektyviau su jomis susidoroti.**

Geriau

*** * ***

**Dievas, savo begaliniame gailestingume, suteikia
mums savo džiaugsmą ir įkvėpimą**

Ir tai suteikia mums tikrą gyvenimą

Tikroji išmintis

Tikra laimė

Tikras supratimas

**Tačiau Dievo šlovė atsiskleidžia tik dvasinėje
ramybėje, kurią jaučia siela, ir nuoširdžiaiame proto
bandyme susitaikyti su Juo.**

**Ten mes stovime akis į akį su tiesa. Už jos ribų
iliuzijos per stiprios, ir tik nedaugelis sugeba jas
įveikti.**

Išorinės aplinkos įtakos pašalinimas

**Pasaulis tęsiasi su savo begaliniu sudėtingumu ir
nesuskaičiuojama patirtimi**

**Dievo balsas slypi už gyvenimo apraiškų, visada
mus šaukia ir kalba su mumis per gėles, šventas
knygas ir iš**

**Mūsų sąžinės ir visi gražūs dalykai, dėl kurių
gyvenimas vertas gyvenimo**

*** * ***

**Išvalyk mūsų metalą, o dangiškoji alchemike!
Paversk mūsų silpnybes stiprybe**

Ir paverskite mūsų klaidingas sampratas tikru tiesos suvokimu, paverskite mūsų savanaudiškų ambicijų bjaurius demonus.

Į kilnius, sparnuotus siekius ir mūsų skausmingą nežinojimą, į šventą išmintį ir niekšiškas mūsų tinginystės medžiagas

Į gryną auksą iš didingų dvasinių pasiekimų

Iš čia ir ten

Ekstazės daina

Pasakojo mokytojas Paramhansa Yogananda

Senovėje prie Dievo durų gyveno atsiskyrėlis. Jis niekam nepamokslavo ir nevedė, nekalbėjo apie nieką, išskyrus dieviškąją meilę, kuri buvo vienintelė jo aistra.

Kur tik jis eidavo, jis skelbė, kad dieviška meilė degė giliai jame. Jis kalbėjo tik tada, kai to reikėjo, ir jo žodžiai retai kada viršydavo du ar tris, tačiau tūkstančiai žmonių sekė paskui jį, norėdami išgirsti jo dainavimą su ilgesiu, trokštantį daugiau.

O mano Viešpatie, Tu esi mano tikslas, o mano meilė
Tau – mano vėliava

Mano siela ir širdis ilgisi tavęs, o didžiausia mano laimė

Kartą, jam einant per kaimus ir giedant savo paprastą dainą, vyrai ir moterys paliko savo darbą ir sekė paskui jį, bet vienas po kito atsiliko, kol jis jų nebegalėjo matyti.

Tada jis atėjo į erdvų lauką, kur pamatė vyrą, pjovė javus, ir pasveikino jį sakydamas: „O, pjauname, o, pjauname!“ Pjautuvas atsakė: „Palik mane ramybėje, žmogau, nekalbėk su manimi, nes, kaip matai mane, esu užsiėmęs. Eik šalin nuo manęs, beproti“.

Bet jis jam tarė: „Neprašau tavęs su manimi kalbėti, prašau tik, kad man patiktum ir kartu su manimi dainuotum. Ar galėtum mane pradžiuginti, pakartodamas kartu su manimi mano dieviškosios mylimosios vardą, o tada aš išeisiu?!“

Derliaus nuėmėjas pradėjo dainuoti kartu su juo: „Viešpatie, Tu esi mano tikslas... ir mano meilė Tau – mano vėliava...“ Jis pakylėjo, pjautuvas iškrito iš jo rankos, ir jis nuėjo paskui beprotį, dainuodamas iš džiaugsmo ir entuziazmo... ir net paukščiai pajuto džiaugsmą ir pradėjo šaukti bei giedoti meilės Dievui himną.

Jiems toliau einant, atėjo derliaus nuėmėjo žmona ir ėmė kaltinti savo vyrą, sakydama: „Kas tau darosi? Kas tau užėjo, kad seki šitą beprotį?“ Bet jis atsakė: „Ką nori apie mane sakyti, bet padainuok su manimi, net jei ir kartą.“ Taigi ji pradėjo dainuoti, ir jie trys dainavo kartu su entuziazmu ir džiaugsmu.

Jiems dainuojant, pro šalį ėjo keli kaimo gyventojai ir juokavo apie tą vaizdą sakydami: „Šiomis dienomis tiek daug bepročių!“ Atsiskyrėlis jiems tarė: „Būkite kantrūs, žmonės, mus teisti, kol nepajusite to, ką jaučiame. Maldauju, prisijunkite prie mūsų dainuojant, o tada spręskite.“

Šie žmonės prisijungė prie jų giedojimo, juos užkrėtė dieviškoji meilė ir jie pradėjo giedoti palaimintąją himną iš širdies gelmių ir su didžiausiu ilgesiu.

Žinia apie juos pasklido po visą regioną, ir šimtas, du šimtai, trys šimtai ir penki šimtai sekė paskui juos, bandydami sustabdyti ir nuvyti, bet visų širdyse aidėjo neapsakomas džiaugsmas ir augantis ilgesys:

O mano Viešpatie, Tu esi mano tikslas, o mano meilė Tau – mano vėliava

Mano siela ir širdis ilgisi tavęs, o didžiausia mano laimė
Telaimina jus Dievas ir džiugina jūsų širdis
Ramybė tau

Septynių filosofų diskursas apie žmogų

Pirmasis filosofas pasakė:

Žmogus yra istorijos viršūnė, poezijos galutinis tikslas ir gyvas, laisvas ryšys, jungiantis gamtą su Dievu.

Antrasis filosofas pasakė:

Nenuvertinkime žmogaus ir nežeminkime jo orumo, nes nors jis nusileido iš aukščiausių suvokimo sričių į žemiausią gelmę, savo sieloje vis dar nešiojasi tos pradinės šlovės ir aukščiausio spindesio pėdsakus – nors jis primena sudaužytus senovės šventyklos stulpus, šventyklos spindesys matomas net ir likusiuose griuvėsiuose.

Trečiasis filosofas pasakė:

Koks vargšas ir koks turtingas žmogus!

Koks jis apgailėtinas ir koks jis šlovingas!

Kaip neįtikėtinai tai sudėtinga, ir kaip nuostabiai paprasta!

Ketvirtasis filosofas pasakė:

Žmonės yra chaoso, prieštaravimų ir priešingų jėgų masė. Nors jie yra tiesos saugyklos ir amžinos išminties sergėtojai, juos gaubia abejonės, o jų viziją temdo sumaištis. Be to, jie nuolat bijo nežinomybės. Jie yra ir visatos pasididžiavimas, ir gėda.

Penktasis filosofas pasakė:

Žmogaus troškimai nežino ribų, ir jokie turtai, kad ir kokie dideli jie būtų, negali jų patenkinti. Žmogus neras stabilumo ar ramybės, kol neįgyvendins savo tikslo – susiderinti su savo Kūrėju ir mėgautis artumu su Juo kiekvieną savo gyvenimo akimirką.

Šeštasis filosofas pasakė:

Žmogų apibūdina ne jo norai, o kruopštus darbas siekiant kilniausių tikslų. Ne daugybė troškimų, o gebėjimas atskirti gerą nuo blogo ir pasiekti tai, kas gera ir naudinga jam pačiam ir jo bendruomenei.

Septintasis filosofas pasakė:

Žmogus yra burbulas, plūduriuojantis amžinai tekančios kosminės upės paviršiuje Dievo žemėje. Kai kurie burbulai yra ryškesni už kitus, bet visi jie galiausiai sprogs ir ištirps upėje, kuri amžinai tekės į kosminę jūrą be kranto.

Ramybė tau

Mano dovana tau Naujųjų metų proga

Ar turite savyje ambicijų, kurias tikėtės įgyvendinti?

Jei šiandien gautumėte galimybę pradėti gyvenimą iš naujo, ką darytumėte?

Gyvenimas suteikia jums šį pasirinkimą, o lanksčią keraminę laiko tešlą galite formuoti taip, kaip norite.

Pasiekimai, kurie atrodo sunkiai pasiekiami, dažnai yra labiau logiški ir realistiški. Ko manėte, kad negalite padaryti, pradėkite daryti dabar! Atsikratykite įpročių, kuriuos sau

primetėte, apribojimų ir įsiklausykite į savo vidinio balso
šnabždesius.

Gyvenimas pateikia malonių staigmenų tiems, kurie
giliai pasineria į savęs šulinį

Tikslo neįmanoma pasiekti per vieną dieną, svarbiausia
pradėti dabar, o ne rytoj.

Pradėk su Dievo palaiminimu! Ši magiška akimirka – tai
raktas į galimybių urvą, kupiną lobių.

Atverkite savo kūrybiškumo rezervuarą, kurį visada ir
amžinai maitina begaliniai šaltiniai, kurių šaltinis niekada
neišsenka ir kurių atsargos niekada nemažėja.

Gebėjimai reiškia atsakomybę, o latentinis talentas yra
vaisinga sėkla, kurią gyvenimas patikėjo jums rūpintis.
Neleiskite jai nuvysti ir mirti nederlingoje atidėliojimo dirvoje.

Gyvenimas prašo sąžiningai pjauti tai, ką pasėjo tavo
lauke. Visos reikalingos priemonės yra tavo žinioje. Tad tegul
Dievas tave veda, įžvelgk tas priemones įžvalgia akimi.

Nedirbkite įtemptai, su noru pasiekti kažką, o dirbkite
ramiai, patogiai ir džiaugsmingai.

Jūs netrokštate tikslo labiau, nei norite dirbti, kad jį
pasiektumėte

Motyvuotu protu ir meilės vedamomis rankomis,
auksiniais dabarties siūlais pynkite sėkmės raštus.

Bet jei nepavyks, nenusiminkite ir neleiskite nusivylimui
jus užvaldyti.

Bet su supratimo kupina širdimi

Ir ranka, vikri ir lanksti

Ir aiški akis su ryškiu regėjimu

Pradėk iš naujo ir tikėk

Žiedas slypi sėklos šerdyje, bet ar sėkla žino savo pradžią ar pabaigą?

Bet kadangi jis surenka kuo daugiau šilumos ir drėgmės

Jos būties širdis išsiplečia, atskleisdama ryškią gėlę

Šypsokis saulei ir pasitik ją su gyvenimo džiaugsmu ir pasiekimų malonumu

Ir štai gyvenimas tave šaukia, su tavimi draugauja, ragina dirbti.

Ar išklausysi jos šauksmą ir atsilepsi į jos padaršinimą?

Ir dabar jūs pasukate veidą į šviesą

Tegul Dievas apšviečia tavo veidą savo šviesa

Tegul jūsų svajonės išsipildo naujaisiais metais

Laimingų Naujųjų metų!

Žurnalas „East-West“

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

Kas tai pasakė?

Ilgesys virpa mano širdyje, bet aš jį slepiu

Ir jei esu toli, bendrauju su ja per prisiminimus

Širdis plaka, ir ilgesys tai diktuoja

Radau šias eilutes viename iš savo užrašų knygelių

Nepamenu, kas tai pasakė, ieškojau internete, kad sužinočiau, kas tai buvo.

Norėjau priskirti jam, bet net internete neradau

Jis patraukė mano dėmesį dėl jame tvyrančios tikros
meilės

Ir tam tikras ilgesys bei aiški ištikimybė

Gilus jausmas turėjo uždegti mūsų poeto širdį

Jo šviesa apšvietė sielos gelmes

Jo srovė tekėjo švelniai ir siūbuojant

Jautriuose jo sielos takuose

Jis ją purtė, pradžiugino ir nuliūdino

Tada jis sustiprėjo ir išliejo tyrą, aiškų rafinuotų emocijų
srautą.

Ir tai virto žodžiais, tokiais subtiliais kaip pievų vėjelis

Ir melodinga, eterinė giesmė, sujaudinanti jausmų
gelmes

Čia matome kerinčias, intensyviai sutelktų minčių
spalvas

Ir mes regime šviečiančius fakelus jo ekstatiškoje,
ilgesingoje būtyje

Taip pat neturėtume nepatyrinėti kartu su juo kartaus
sielvarto

Tačiau, regis, jis mėgaujasi tuo liūdesiu

Kurį jis šventė ir kūrė iš savo jausmų esmės

Ir čia mes kalbame apie mūsų nežinomo poeto patirtį

Jo eilės patraukė mūsų dėmesį, nes jis jose įdėjo

Iš jo širdies, esmės

Ir jis paliko savo pėdsaką jos žodžiuose

Tegul širdys visada būna kupinos meilės ir pulsuoja
ištikimybė

Ramybė tau

Dialogas tarp sūnaus ir jo tėvo

Sūnus paklausė tėvo: „Matau šypseną tavo akyse, tėti,
kokia jos paslaptis?“

Jis atsakė: Nes jaučiuosi labai ramiai

Jis pasakė: Kalbėk! Kas tiksliai vyksta?

Jis atsakė: Ramybės jausmas užlieja mano širdį, ir
šypseną atsispindi mano akyse, prieš pasirodant veide.

Jis pasakė: Ar tai viskas?

Jis atsakė: Prisiminimai atgyja

Jis paklausė: kokie tie prisiminimai?

Jis atsakė: Jis saldus ir stimuliuoja ląsteles.

Jis pasakė: Kaip tai nutinka?

Jis atsakė: Mintis, mano sūnau, yra jėga kaip elektra, o
psichologinės būsenos atsiranda dėl minties ir mąstymo
būdo.

Jis paklausė: Ką turite omenyje sakydamas „galia kaip
elektra“?

Jis atsakė: Elektra yra ir naudinga, ir žalinga. Kas ją
tinkamai naudoja, tas ją ras naudingą, kitaip ji gali jį nušauti.

Jis paklausė: koks yra palyginimo pagrindas?

Jis atsakė: Mintis taip pat, jei ją nukreipsi teisinga linkme, padarys tave laimingą, kitaip ji atneš tau kančią.

Jis tarė: „Kaip aš galiu jį vesti, kai jis kaip laukinis arklys?“

Jis atsakė: „Tai nėra neįmanoma, nes jei įgysite patirties su arklių prigimtimi, tuomet pagerinsite jų valdymą, net jei jie yra laukiniai ir nepaklusnūs.“

Jis pasakė: Sakoma, kad draugas yra vienas artimiausių žmonių, ar tai tiesa?

Jis atsakė: Be abejo

Jis pasakė: Taigi mintis yra draugas, nes ji yra nepaprastai artima žmogui.

Jis atsakė: Taip ir ne

Jis pasakė: Kaip tai?

Jis atsakė: Sveikas mąstymas yra artimas draugas, o nesveikas mąstymas – nuolatinis priešas.

Jis pasakė: Kaip tai?

Jis atsakė: Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą, o nesveikas mąstymas šaudo mirtinomis strėlėmis, kurios dvigubai atšoka nuo savo savininko – tepadaugina Dievas jūsų gerus darbus – todėl sakoma, kad atlygis yra toks pat, kaip ir poelgis.

Jis pasakė: Ir kaip to galima išvengti?

Jis atsakė: „Kol linkėsite kitiems gero ir prašysite Dievo jiems pagalbos bei vadovavimo, jūsų mintys virs fakelais, kurie apšvies sielos kambarius ir išvargs tamsos krūvas.“

Jis pasakė: Ir kas tada bus?

Jis atsakė: Tada pajusite gilų paguodą ir jūsų akys šypsosis!

Tegul šypsenos jūsų akyse ir veiduose tęsiasi amžinai, draugai

Ramybė tau

Sveikas svečias

Šis malonus svečias

Akis nemato, bet širdis jaučia

Kaip džiaugsmas ar palengvėjimas, išsklaidantis sumišimą

Ir jis guodžia sudaužytas širdis

Suteikia supratimą, kaip teisingai reaguoti į kritines situacijas

To svečio jausmas susijęs su durų atidarymu jam ir kvietimu įeiti.

Kvietimas turi būti nuoširdus ir kilti iš tikro noro gauti

Jame slypi ilgesys, atitinkantis stiprų norą

Ką „Kasadas“ arba kalnų dainininkas jautė, kai su užsidegimu tai ištarė:

(Jis pagerbė mane apsilankymu ir sulaužė tradicijas – mano širdis atvėrė tau duris iš vidaus)

Tikrasis džiaugsmas nėra proto ar vaizduotės produktas

Tai skaidrus, eterinis elementas, turintis šaltinį

Tas savaime atsinaujinantis šaltinis nėra išsekvojamas

Nėra nė vieno, kuris nebūtų ragavęs bent mažos dozės.

Tai, kiek tai jaučiama, priklauso nuo priėmimo stiprumo ir supratimo gebėjimo.

Tai jūra, kurios ne visi gyvūnai gali suvartoti

Nes jo šaltinis nėra pavaldus baigtinumui, bet yra susijęs su absoliučia ir begalybe

Jie dosnumą ir dosnius žmones prilygino tam

Tai man primena istoriją apie tą vargšą vyrą, kuris sekė paskui poetus

Jie keliavo pas kalifą į Egiptą, kuris juos buvo pasikvietęs, kad įteiktų dovanų. Vargšas vyras su savimi turėjo ąsotį. Kai tik jie įėjo į kalifo rūmus ir atsistojo prieš jį, jis pradėjo jiems dosniai dalinti dovanas. Tada jis pažvelgė į vargšą vyrą suplyšusiais drabužiais ir paklausė:

O kas jus atvedė pas mus ir kam jums mūsų reikia?

Jis atsakė:

Kai pamačiau žmones, kraunančius savo daiktus

Atėjau prie tavo perpildytos jūros su savo ąsočiu

Kalifas tarė: Pripildyk indą aukso ir sidabro

Tas kalifas nebuvo vandenynas, palyginti su visuotinio dosnumo vandenynu, o veikiau jo lašas

Jei viena poezijos eilutė paskatino jį būti dosnų ir taip sujaudino, o jis tėra žmogus, tai tikrai bet koks nuoširdus kreipimasis į dosnumo šaltinį ir dieviškosios dosnumo jūrą bus priimtas ir įvykdytas, o auka bus kartojama tol, kol bus pasiektas pasitenkinimas.

{Ir tavo Viešpats tikrai tau duos, ir tu būsi patenkintas}

{Ir jei suskaičiuotumėte Alacho malones, negalėtumėte
jų išvardyti}

Tegul Dievas džiugina jūsų širdis

Ramybė tau

Tylus, kantrus voras

Mano brangus draugas, puikus profesorius Fahmi Al-Mashaykhi, laidos „Savęs valdymas“ vedėjas, paprašė manęs išversti keletą didžiojo amerikiečių poeto Walto Whitmano eilėraščių. Atsižvelgdamas į jo malonų prašymą, pasirinkau šį eilėraštį ir norėčiau šį vertimą skirti jam ir visiems rafinuotos literatūros bei didingo įkvėpimo mėgėjams.

Ant paplūdimio uolos su mažu išsikišusiu iškilimu

Kur voras stovėjo vienas pats

Padėjau žymeklį, kad pažymėtų jo vietą

To ženkle paskirtis

Žinant būdą, kuriuo jis bus atrastas

Jo plati aplinka plačioje erdvės tuštumoje

Tada jis paleido nuo savęs ploną vielą, po to dar vieną, o
paskui dar vieną

Jis toliau vyniojo siūlą ritę neįtikėtinu greičiu

Nepatiriant nuovargio

Ir tu, mano siela, tu, kuri stovi apsupta begalinės
bedugnės

Iš plačios, beribės ir begalinės erdvės

Ir jūs be pertraukų panirstate į mintis ir įžvalgas

Matau, kaip leidiesi į nuotykius

Jūs išlaisvinate idėjas ir energiją

Jūs ieškote pasaulių ir dangaus kūnų

Tegul tave su ja sieja tvirtas ryšys

Kad galėtumėte pastatyti jums reikalingą tiltą

Jūsų laivas pritvirtintas inkaru

Kol tavo plonas siūlas, kurį paleisi nuo savęs

Nuo kažko laikymo

kažkur

O mano siela!

Waltas Whitmanas

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

žvaigždynas

Tai žvaigždžių grupė su išskirtinėmis formacijomis

Astronomiškai jis žinomas įvairiais pavadinimais, tokiais
kaip Ghoul's Head

Skraidantis erelis, krintantis erelis ir Betelgeizė

Chna dažyta palmė ir Jemeno žvaigždė

Banginio burna, galingasis ir kiti

Žvaigždynas traukia dėmesį

Galbūt dėl atstumo nuo Žemės

Galbūt dėl paslapčių ir mįslių, gaubiančių jį

Galbūt dėl jos amžinos tylos

Jo keistas blyksnis

Ir galbūt

Nes tai priverčia pakelti žvilgsnį nuo žemės

Tegul jis siekia to, kas aukščiau ir saldžiau!

Žodis „žvaigždynas“ yra gražus žodis, primenantis jo saldumą

Iš to astronominio reiškinių

Su spindinčia išvaizda ir žėrinčiu grožiu

Ir tokie jūs esate, mano draugai

Šviečiančių žvaigždžių žvaigždynas

Mano gyvenimo danguje

Sveikinimai tau, kad ir kur bebūtum

Ir meilė nuo gelmių iki horizonto

Judėjimas gali būti palaima arba nelaimė

Prie gerai žinomos patarlės pridėjau žodį „sunaikinimas“, nes man atrodė, kad ne visi veiksmai yra palaiminti, o kai kurie iš jų duoda ne tik nepalaimintų, bet ir destruktivių rezultatų ne viename lygmenyje.

Žmogaus judėjimas neatsiranda savaime, išskyrus kai kuriuos judesius, kurie gali atsirasti miego ar lunatizmo metu, vadovaujami pasąmonės. Priešingu atveju jį lemia ketinimas ir valia pasiekti konkretų tikslą.

Šis judesys pats savaime yra neutralus, nes tai tik nesąmoningas įrankis, veikiantis pagal žmogaus motorinės

sistemos komandas, o ši savo ruožtu gauna komandas iš proto ir jas vykdo.

Kai judėjimas naudojamas padėti kitiems

Ir atleisk jiems jų naštą

Jutimo įrankių naudojimas sąlygoms gerinti

Tiek materialiniu, tiek moraliniu lygmeniu

Ir atnešdami viską, kas suteiktų sieloms paguodos

Ir ramybė širdyse

Tai suteikia gyvenimo būtinybes, nebūtinai prabangą

Tai Dievo, angelų ir pranašų palaiminimas

Bet jei judesys naudojamas skausmui sukelti

Ir skausmas, ir širdgėla

Kitų asmenų intelektualinių ar materialinių gebėjimų išnaudojimas

Be jo leidimo ar sutikimo

Rezultatas nebus palaiminimas

Ir tada galime pasakyti

"Judėjimas veda į pražūtį"

Palaimintas tas, kuris savo veiksmus naudoja gėriui ir savo Kūrėjo malonumui:

Taigi jų Viešpats jiems atsakė: „Niekada neleisiu, kad pražūtų nė vieno iš jūsų darbininko, vyro ar moters, darbas“
(Al Imran)

Ir kilmingame hadite:

„Trys dalykai seka mirusįjį; du grįžta, o vienas lieka su juo. Jo šeima, turtas ir darbai seka jį; jo šeima ir turtas grįžta, o darbai lieka.“

Imamas Ali, tegul Dievas pagerbia jo veidą, dalijasi su mumis išmintimi iš savo žinių lobyno, sakydamas:

(*Yra didžiulis skirtumas tarp dviejų rūšių darbo : darbo, kurio malonumas trumpalaikis, bet pasekmės išlieka, ir darbo, kurio išlaidos išnyksta, bet atlygis išlieka.*)

Tegul Dievas priima mūsų gerus darbus, mano draugai

Tegul jums būna ramybė, gailestingumas ir Dievo palaiminimas

Baras ir griuvėsių namas

Jis pasakė: „Yra vienas dalykas, kuris mane neramina, ir aš noriu jam paaiškinimo.“

Jis atsakė: Kas yra?

Jis pasakė: Matau žmones, einančius klaidingais keliais, kurie yra „išpuikę“ ir linksminasi, ir gerus žmones, kurie negauna jokios sėkmės dalies.

Jis atsakė: Žmonės dažnai klysta vertindami teisiuosius ir nedorėlius, nes jie teisia pagal išvaizdą, nesugebėdami pažvelgti į kitų širdis, kad pažintų tikrąją kiekvieno žmogaus prigimtį ir žinotų jų paslėptus ketinimus bei veiksmus. Tačiau Dievas yra ketinimų tyrinėtojas ir paslapčių apreiškėjas; Jis vienas teisia ir skiria gėrį nuo blogio. Todėl neatmetama galimybė, kad tas, kurį žmonės laiko nedorėliu, gali būti teišus, o tas, kurį jie laiko teisiu, gali būti nedoras.

Jis paklausė: Ar yra būdas teisingai atskirti šiuos klausimus?

Jis atsakė: „Spręsdami apie laimę ir nelaimę, jei elgiamės neteisingai, manome, kad laimingas žmogus yra tas, kuris mėgaujasi turtais ir klestėjimu, pasiekia prestižą, sulaukia žmonių pagarbos ir mėgaujasi gyvenimo malonumais bei malonumais. Mes neatsižvelgiame į vidinę sumaištį, kurią jie gali patirti dėl savo nuodėmių, nusikaltimų ir neteisybės kitų atžvilgiu. Šis vidinis nelaimingumas ir nepagydomos ligos gali apkartinti jų gyvenimą ir aptemdyti akis dėl jų palaidų troškimų ir gniuždančio savanaudiškumo. Juos taip pat gali ištikti niokojančios nelaimės ir gniuždančios nesėkmės, kurios yra tikrai nepavydėtinos.“

Jis tarė: „O kur slypi teisiųjų laimė?“

Jis atsakė: Pirma, teisus žmogus neskuba siekti žemiškų gėrybių. Jį tenkina pasitenkinimo jausmas, teisingas elgesys su žmonėmis, sąžinės ramybė ir dvasinis džiaugsmas, kylantis iš vidaus ir visada atsinaujinantis, ypač kai jis galvoja, kad Dievas jį apdovanos pomirtiniame gyvenime ir suteiks jam amžinąją šviesą vietoj to, ko jis prarado sunaikinimo buveinėje.

Jis paklausė: „Kodėl teisieji, arba kai kurie iš jų, kenčia ir susiduria su sunkumais šiame pasaulyje?“

Jis atsakė: Dievas kartais išbando savo mylimuosius įvairiais skausmais ir kančiomis ne kaip bausmę, o tam, kad juos išgrynintų išbandymų ugnyje kaip auksą. Juos ištinkantys sunkumai juos sustiprina, atskleidžia jų moralinį vertingumą ir padaro jų meilę Viešpačiui ir žmonėms tyrą, aiškia ir tvirtą.

Tegul Dievas padaugina teisiųjų ir gerų žmonių šiame pasaulyje

Ramybė jums, mano draugai

Organizuotas perlas

Neaukokite principų, kad įtiktumėte kitiems

Jis pasakė: Girdėjau, kad sutarti su kitais yra pageidautina, ar yra kokių nors išimčių?

Jis atsakė: „Susitarti su kitais nereikia sutikti su jais dėl visko ar aukoti savo principus dėl jų, nes toks susitarimo būdas yra nepageidaujamas ir neatitinka to, kas teisinga.“

Jis paklausė: Ar jūs labiau mėgstate konfrontaciją nei susitarimą?

Jis atsakė: „To nereikia. Su jais galima sutarti nesukeliant jokių problemų ar neramumų. Reformatoriai ir didžios asmenybės nesutarė su daugeliu aplinkinių, tačiau jie išlaikė savo idealus, nes žinojo, kad tai, ką daro, yra absoliučiai teisinga.“

Jis paklausė: Ką manote apie kartais pasitaikančius idealų iškrypimus, kad jie atitiktų situaciją?

Jis atsakė: Nereikėtų eiti į kompromisus dėl principų ar griebtis slaptų motyvų siekiant tikslo, nes toks elgesys nedera tiems, kurie laikosi principų. Jei galite gyventi taip, kad įtiktumėte Dievui ir nekenktumėte kitiems, tuomet jums nėra ko bijoti.

Jis paklausė: ką apskritai reiškia sutarti su kitais?

Jis atsakė: „Pirmiausia reikia būti darnoje su Dievu, paskui su savo sąžine ir galiausiai su žmonėmis.“

Jis paklausė: „O kas, jeigu mano požiūris netenkins kitų?“

Jis atsakė: „Užtenka, kad jaustumėtės ramūs savyje ir jaustumėtės vidinės ramybės, kuri jus padarys

nepriklausomus nuo kitų pritarimo, jei tik tas pritarimas nesutampa su tuo, kuo tikite savo sprendimuose.“

Jis pasakė: Ar patariate man prašyti kitų pakeisti savo netinkamą gyvenimo būdą?

Jis atsakė: „Nereikia versti žmonių priimti jūsų teisingo požiūrio. Jei jie nenori priimti jūsų požiūrio, palikite juos ramybėje ir palinkėkite jiems viso ko geriausio. Jei jie jus vargina įžeidžiančiomis pastabomis ir kandžiais komentarais, visiškai normalu nuo jų atsiriboti, bent jau laikinai. Tačiau visada būkite pasiruošę pasidalinti su jais savo supratimu ir patirtimi. O jei turite daug žinių, pasiūlykite jas tiems, kurie jų ištroškę, kad jie galėtų jas gerti su malonumu ir pasitenkinimu, Visagalio Dievo malone, o jūsų atlygis – su Juo.“

Ramybė tau

Matau, kad kaltini dienas

Beveik matau tave, mano drauge

Trokštate oazės, kuri džiugintų jūsų akis

Ir į poilsį, kuris savo giraitėse pamaitins tavo pavargusią širdį

Matau tave žvelgiantį į tolimą, tylų horizontą

Bandant pabėgti nuo niūrumo ir rūpesčių gelmių

Į giedrą dangų

Labiau tinka jūsų skaidriai sielai

Ir aš labiau gebu sutalpinti tavo aistringos sielos ilgesį

Ir vaizduotės akimis matau tave kaltinant dienas
Ji paklausė apie ilgai lauktą sėkmės planetą
Tarsi girdžiu tavyje giliai virpantį ilgesį
Girdžiu jo varpų aidą per sielos eterį
Aš mačiau tavo ilgesio laivą, inkaruotą tolimame krante
Aplink ją sklendo prisiminimų žuvėdros
Ir planetos žvelgia į ją draugiškai linktelėdamos
Jaučiu tavo troškimą, mano drauge, į rekolekcijas, kurių
taip trokšti

Tegul pramuša debesis

Ir jis prasiskverbia į pasaulį, pavadintą

Jis kupinas švelnių prasmų ir mielų linkėjimų

Gyvenimas išpildė tavo norus

Ir vienatvės dykynė išsklaidyta iš tavo subtilios sielos

Ir ji praturtino ją gražiausiais bandymais

Ir saldžiausios vizijos

Ramybė tau, mano drauge!

Mahmoudas Abbasas Masudas

Pirkimo filosofija ir lapės bei varnos istorija

-

Jis paklausė: „Ar yra pirkimo filosofija, kurią galėčiau
pritaikyti savo gyvenime?“

Jis atsakė: Kai kurie žmonės yra priklausomi nuo nereikalingų daiktų pirkimo, todėl švaisto pinigus nereikalingiems daiktams.

Jis pasakė: Koks tavo patarimas?

Jis atsakė: „Apsipirkdami būkite atsargūs ir išmintingi. Jei turite pinigų, taupykite juos ir ignoruokite reklamas, kurios nuolat bando jus gundyti pirkti nereikalingus daiktus, kad galėtumėte atsisakyti sunkiai uždirbtų pinigų naujovėms ar „garantuoto pelno“ investicijoms. Kai kas nors bando jus įtikinti saldžiais žodžiais ir viliojančiais pasiūlymais, prisiminkite lapės ir varnos istoriją.“

Jis paklausė: „Ar galėtumėte man tai pakartoti?“

Jis atsakė: Kartą varna nešėsi sūrio gabalėlį snape, kai ant jo lašėjo lapės seilės, ir jis jo geidė sau. Būdama gudrumo ir apgaulės meistrė, lapė tarė varnai: „Norėčiau, kad padainuotum man melodiją, pone Varne, nes girdėjau, kad tavo balsas melodingas ir garsėja savo saldumu.“ Varna, pamaloninta komplimento, atvėrė snapą dainuoti, bet vos tik tai padaręs, sūrio gabalėlis išslydo iš burnos ir nukrito ant žemės. Lapė greitai jį pakėlė ir pasveikino save su lengvu laimikiu. Todėl saugokitės tų, kurie bando jus psichologiškai paveikti, nes jie kažko iš jūsų nori. Ir neleiskite niekam jūsų išnaudoti, meilikaujant ar pataikaujant, kad priverstumėte jus trokšti kažko nereikalingo jūsų sėkmei ir tikrai laimei.

Jis paklausė: Ar yra būdas būti savarankiškam?

Jis atsakė: Supaprastinkite savo gyvenimą, kad nepasikliautumėte per dideliu turtu. Automatiškai ir nuolatinis troškimų tenkinimas atima pasitenkinimą ir sukuria nelaimę bei kančią. Jei apsunkinsite savo gyvenimą per daugybę dalykų, negalėsite mėgautis nė vienu iš jų.

Tačiau atidžiai išnagrinėję savo gyvenimą, rasite daug būdų, kaip sumažinti prabangą nejaučiant nepritekliaus.

Jis paklausė: Kokia jūsų nuomonė apie pirkimą išsimokėtinai?

Jis atsakė: Pirmiausia, taupykite tam, ko jums reikia, ir pirkite tai, ko jums reikia, grynaisiais, be vargo dėl išsimokėtinai mokamų įmokų, didelių palūkanų ir galvos skausmo. Žinoma, yra naudinga bendrauti su tais, kurie nori parduoti savo prekes, kad užsidirbtų pragyvenimui, bet neleiskite sau gyventi ne pagal savo išgales, nes jei tai padarysite, viską prarasite, neduok Dieve, kai susidursite su rimta krize ar staigiu posūkiu kelyje, o „viliojanti masalas“ jūsų lauks.

Jis paklausė: koks jūsų taupymo apibrėžimas?

Jis atsakė: Taupymas yra menas ir reikalauja aukos. Tačiau jei taupysite pirkiniams ir gyvensite paprastai, galėsite reguliariai sutaupyti šiek tiek pinigų ir prisiminti populiarią posakį: „Lašas po lašo upelis virs tvenkiniu“, su Visagalio pagalba.

Tegul Dievas praturtina jus savo gausia malone, mano draugai

Ramybė tau

Savęs apmąstymas ir sėkmė

Jis paklausė: Ar tiesa, kad žmogaus savęs klausinėjimas yra savotiškas savistabos procesas?

Jis atsakė: Teisingai

Jis pasakė: Jei norėčiau taikyti tokią savistabą, ką patartumėte man savęs paklausti?

Jis atsakė: Paklauskite savęs apie savo gyvenimo tikslą. Jūs esate labiausiai išsivysčiusi būtybė, ir Dievas įdėjo jumoje kilnią sielą, kuri yra jūsų esmė.

Jis pasakė: Kas pasikeis, jei suvoksiu šį faktą?

Jis atsakė: „Pasiieksite beribę sėkmę, patirsite palaimingą džiaugsmą, išsipildys visi jūsų kilnūs troškimai, įveiksite visus sunkumus, ir pasaulis nebegalės jūsų įvilioti į spąstus ar suklaidinti savo iliuzijomis.“

Jis pasakė: „Bet gyvenimas pilnas problemų ir knibždėte knibžda skausmingų įvykių.“

Jis atsakė: Taip, žmogaus gyvenimas yra atvira ir nuolatinė akistata su problemomis, ir kiekvienas turi savo problemų. Yra milijardai žmonių ir milijardai problemų, su kuriomis reikia susidurti kasdien. Vieni kenčia nuo širdies problemų, kiti skundžiasi peršalimu, tretieji yra perpildyti pinigų, tretieji visiškai vengia skurdo, o kiti nesivargina galvoti ir todėl mažiau suvokia problemas, nes kol jų skrandžiai pilni, pasaulis jiems tobulas. Bet kas yra tikrai laimingi žmonės gyvenime, o kas – sėkmingi?

Jis pasakė: Pirmiausia, koks yra sėkmės standartas?

Jis atsakė: Laimė yra tikrasis sėkmės matas, nepriklausomai nuo pareigų pavadinimo ar socialinės padėties. Vyraujanti sėkmės samprata yra turto, draugų ir gražių bei prabangių daiktų turėjimas – tai, ką kai kurie vadina prabangiu gyvenimu. Tačiau materialiniai pasiekimai nebūtinai reiškia tikrąją sėkmę.

Jis paklausė: Kokia to priežastis?

Jis atsakė: „Kadangi dalykai ir aplinkybės gali keistis. Šiandien žmogus gali turėti dalykų, o rytoj jų gali nebėra. Todėl nemanykite, kad tapimas milijonieriumi garantuoja

sėkmę. Žmogus gali nenuilstamai siekti ir plušėti, kad gautų sėkmės savo srityje, tačiau jis gali nustebti sužinojęs, kad jo gyvenime trūksta pusiausvyros ir jis neturi laisvės mėgautis tuo, ką nori daryti. Vietoj to, gali kauptis rūpesčiai, žmogus gali patirti stresą ir susijaudinimą iki tokio lygio, kad pablogėja jo sveikata ir jis tampa depresijos auka.“ Taigi iliuzinė sėkmė išgaruoja, ir žmogus jaučiasi iššvaistęs savo gyvenimą, o visos jo svajonės išnyko.

Jis paklausė: Ar sveikata reiškia sėkmę?

Jis atsakė: Žmogus gali turėti stiprų kūną (kaip arklys), bet neturėti pakankamai turtų, kad galėtų save pragyventi, todėl jausti apmaudą ir kartėlį, kad neturi būtiniausių ir pagrindinių gyvenimo dalykų. Arba jis gali turėti sveikatą ir turtus, bet stokoti pasitenkinimo. Kūno maitinimas ir tuštybės tenkinimas nenuramina švelnios sielos. Jis gali turėti viską, bet jaustis visiškai nuskurdęs.

Jis pasakė: O išvada?

Jis atsakė: „Jei žmogus neturi laimės širdyje, jis negali būti laikomas sėkmingu.“

Jis pasakė: Ar yra daugiau?

Jis atsakė: Šiandienai užteks. Tegul Dievas praturtina tavo žinias ir padaro tave laimingą abiejuose pasauliuose.

Ramybė tau

Kitų liūdesys

Ar man leidžiama matyti kitų žmonių ašaras?

Be liūdesio jausmo?

Ir ar galiu jausti jų patiriamą sielvartą?

Nebandant sumažinti?

Ar aš galiu pamatyti krintančią ašarą?

Nesidalinant jausmu su jo savininku?

Ar tėvas girdi savo sūnų verkiant?

Nejaučiant jam užuojautos?

Ar mama gali girdėti savo kūdikio dejones?

Ir baimės jausmas, kuris jį persekioja

Nepatiriant įtakos?

Ne Ne Tai neįmanoma!

Niekada niekada tai neįmanoma!

Nemanykite, kad Dievas nežino

Apie vieną atodūsį mes atsidūstame

Nemanyk, kad nuliejome nė vienos ašaros

Mūsų Kūrėjui nematant

Dievas mums teikia džiaugsmą

Galbūt taip padarius mūsų kančios baigsis

Jis lydi mus savo gailestingumu ir švelnumu

Kol mūsų kančia neišnyks

Mūsų liūdesiai išnyks

Dvasiniai švyturiai

Parodyk man Savo žinią, Viešpatie, įrašytą šviesos
raidėmis mano širdies puslapiuose, ir leisk man išgirsti Tavo
šnabždesius savo sąžinės šventykloje, ir pripildyk mano
proto indą Tavo žiniomis, Tavo gailestingumu ir Tavo
.ramybe

Darbas yra būtinas ir galingas žmogaus išradingumo bei
kūrybiškumo motyvatorius. Tačiau jei darbo tikslas yra tik
turtų kaupimas, jis praranda savo vertę ir svarbą. Darbas
pirmiausia turėtų būti skirtas paslaugoms, o parduodamas
.produktas turėtų būti aukštos kokybės ir naudingas kitiems

* * *

Dievas suteikia man šviesos, gyvybės, stiprybės,
išminties, intelekto ir dvasinės laimės. Per kontempliacijos
palaimą pasinersiu į dieviškosios meilės vandenyną. Ir
įsileisiu dieviškąjį buvimą į savo protą, kad išspręščiau
.gyvenimo dilemas (2)

Viešpatie, savo plonos meilės žvakės šviesoje skaitysiu
Tavo auksinę knygą, kuri manyje yra nuo amžinybės. Tavo
meilė, Viešpatie, yra ramybės šviesa, kuri išsklaido mano
tamsą ir apšviečia mano kelią (2)

* * *

Užliejantis dvasinės ramybės potvynis nuplauna iš sielos
.susikaupusias baimes ir rūpesčių krūvas

leškosiu Dievo savo sielos vienumoje ir melsiuosi giliai,
.kol mano širdis plaks iš Jo meilės ir gausiu Jo atsakymą
Viešpatie, prašau, sulie mano sielos šviesą su savo
kosmine šviesa. Leisk man žinoti, kad Tavo išmintis apšviečia
mano protą, Tavo stiprybė mane palaiko ir teka mano
.venomis

* * *

Pripildysiu savo protą tikėjimo galia ir pasitikėsiu, kad
niekas negali man pakenkti, nes mane visada supa dieviška
.apsauga
Viešpatie, tegul mano ilgesio žarijos visada ryškiai dega
Tavo palaimintu buvimu. Tegul Tavo išmintis veda mane ir
.Tavo buvimas būna didžiausias džiaugsmas mano gyvenime
* * *

Tikras mokslininkas pasižymi nepaprasta savybe:
atvirumu ir plačiu požiūriu. Jis pradeda nuo paprastos,
pagrindinės informacijos, palaipsniui atskleisdamas gamtos
dėsnius ir jų veikimo principus. Tada jis pateikia savo tyrimų
rezultatus pasauliui, visada pasiruošęs toliau tyrinėti daiktų
prigimtį ir esmę. Būtent šių mokslininkų pastangos lėmė
gamtos dėsnių atradimą, o tai padaugino žmonijos gaunamą
naudą. Palaipsniui mes išmokstame taikyti šiuos dėsnius
įvairiais ir plačiai paplitusiais būdais, kaip matyti iš
.patogumų, kuriais naudojamės kasdieniame gyvenime
* * *

Dievo teikiama laimė yra neprilygstama jokiai žemiškai
laimei. Dvasinis džiaugsmas yra begalinis, ir kai visa kita
išblėsta ir išnyksta, tas džiaugsmas išlieka pastovus. Kas
trokšta pasiekti tą džiaugsmą, turi skirti laiko apmąstymams,
Dievo apmąstymams ir susiderinimui su Juo, nes dvasinis
.susiderinimas su Dievu suteikia tikrąją laimę

Naujųjų metų sodas

Praėjusių metų aidai su jų liūdesiu ir juoku išblėso, o
dabar Naujųjų metų himno aidas gieda padrašinančiai,
:skelbdamas viltį ir šnabždėdamas

Tobulai pakeisk savo gyvenimą, atsikratyk senų baimių"
"piktžolių

Iš praeities apleisto sodo surinkite ir saugokite tik
džiaugsmo, pasiekimų, vilčių, gerų minčių ir darbų bei kilnių
siekių sėklas. Kiekvienos naujos dienos šviežioje dirvoje
pasėkite tas galingas sėklas, laistykite jas ir puoselėkite, kol
jos užaugs ir jūsų gyvenimas pražys retomis žydėjimo
.dorybėmis

:Naujieji metai šnabžda

Pažadinkite dvasią, įpročių įkaitą, ir paraginkite ją imtis,,
naujų, naudingų pastangų. Niekada nenustokite bandyti ir
niekada nesustokite, kol nepasieksite amžinos laisvės ir
neįveiksite karmos (nuolat persekiojančių ir persekiojančių
“.praeities veiksmų pasekmių)

Atsigaivinę mintys ir apsvaigę nuo vis atsinaujinančio
džiaugsmo, džiaukimės kartu ir ženkime susikibę rankomis į
.dangiškuosius namus, iš kurių niekada nebeišeisime

* * *

Jei atminsime Dievą ir Jį paversime savo gyvenimo centru,
ir jei karštai bei giliai Jam melsitės, tikrai sulauksite iš Jo
atsakymo, nes karštos ir nuoširdžios maldos paliečia Dievo
širdį. RE-123

Tai spinduliuojantis išminties ir įkvėpimo šaltinis,
kvapnus kvapas, sklindantis iš mylinčių ir gerų širdžių sodų,

dangiškų rožių ir žydinčių minčių aromatas, meilė, kuri
.įkvepia mūsų meilę ir teka per mūsų širdis

* * *

Geriausias draugas yra tas, kuris nuolankiai siūlo, kaip
galite tobulėti, nes nuolatinis meilikautojų ir pataikautojų
apsuptis trukdo jūsų dvasiniam augimui. Turėtume branginti
tų, kurie kalba tiesą ir mums padeda geriausiu įmanomu
.būdu, draugiją

* * *

Tėvai dažnai nepastebi savo vaikų trūkumų ir
nusprendžia juos ignoruoti. Jei jie nemato savo vaikų
trūkumų, neabejotinai kažkas negerai su jų meile. Tėvai turi
išmokti besąlyginės meilės, kad galėtų matyti savo vaikų
.klaidas ir padėti jiems jas ištaisyti bei pasukti teisingu keliu

* * *

Jei norite būti laimingi visą laiką, neleiskite sau būti
pasipūtusiems ar tingiems ir neignorukite materialių kliūčių,
kurios stovi jūsų laimės kelyje. Darykite viską, kad
įveiktumėte šias kliūtis ir atliktumėte visas užduotis, kurias
.jums reikia atlikti su gera širdimi ir susikaupusiu protu

* * *

Viešpatie, leisk mums į dorybę žvelgti ne su baime ir
siaubu, o su meile ir pagarba. Leisk mums suprasti, kad Tavo
moralės įstatymų laikymasis vainikuos mus Tavo malonės
laurais. Tu įsakei pamaldumo priesakus mūsų laimei saugoti.
Palikime nuodėmės kelius, kurie visada veda į skausmą ir
kančią, ir pripažinkime, kad dorybė yra neišmatuojamai
žavesnė už ydas. Padėk mums suprasti, kad blogis, kuris iš
pradžių atrodo malonus ir žavus, pamažu virsta mirtinais
nuodais, o gėris, kuris iš pradžių yra kartus, galiausiai tampa
!saldžiu nektaru

* * *

Rūpesčiai yra beverčiai; jie tik dar labiau apkrauna širdį.
Baigę kasdienės užduotis, venkite jų apmąstyti ir nešiotis
namo. Rūpesčiai suformuoja storą tamsių, debesuotų debesų

sluoksnį aplink jūsų protą, trukdantį aiškiai ir lengvai matyti
.kelį. Turime išmokti vis labiau pasikliauti Dievu
Gyvenimas turėtų būti sutelktas į tarnavimą, nes be šio
žmogiškojo idealo, Dievo žmonijai suteikta sąmonė
nepasieks viso savo potencialo. Kai tarnausime kitiems ir
.pamiršime savo menkus ego, pajusime dieviškąjį buvimą

* * *

Šiame pasaulyje gėris nusveria blogį, nes Dievas yra
didžiausia jėga. Tačiau kai mus ištinka blogis, dažnai
jaučiamės bejėgiai jo kontroliuoti ar įveikti. Blogio audros yra
neišvengiamos, bet mes galime įveikti jų pasekmes ir pakilti
.virš jų

Kai mokinyš paragauja dieviškosios meilės saldumo, jį
užlieja begalinės ekstazės bangos, jis jaučia neapsakomą ir
liepsnojantį Dievo ilgesį, todėl jis meldžiasi su gilia
susikaupimu ir maldauja Dievo iš visos širdies, kol Jis jam
.atsako

* * *

Kai meilę pakeičia nuobodi rutina, seksualinė manija,
materialinis prisirišimas, emocinis susijaudinimas,
išnaudojimas ir staigus perėjimas nuo artumo prie
.pasibjaurėjimo, meilė išblėsta širdyse ir tampa praeitimi

* * *

Smuiko raudoje ir fleitos aimanoje, vargonų melodijoje ir
ūdo bruzdesyje girdžiu Dievo balsą. Sielos širdyje slypi laimė,
kurios ieško mano siela. Staiga pajutau Jo palaimą, saugomą
mano tylos avilyje. Suspausiu avilį ir paragausiu amžinos
.palaimos nektaro

Ilgėtis Dievo reiškia Jį mylėti. Dievo ilgesys turi būti
nuoširdus, tyras, gilus ir spinduliuojantis. Jei norime gauti iš
Jo atsakymą, turime Jam atiduoti savo širdis ir melstis iš
.visos širdies, kol gausime tą palaimintą atsakymą

Dieviškoji meilė yra stipresnė už mirtį ir patvaresnė už
bet kokį trumpalaikio gyvenimo pasireiškimą

* * *

Eikite gyvenimo keliais su nepajudinamu tvirtumu,
nežinančiu atsitraukimo ar regreso, ir tvirtai tikėdami, kad
.Dievo kūrybinė ir begalinė galia jus visada lydi ir palaiko
Dievas atsiliepia į nuoširdžius nuoširdaus mokinio, kuris
išreiškia savo ilgesį ir troškimą bei prašo jo pagalbos su
pasitikėjimu ir viltimi, prašymus, ir Jis tikrai ateis pas jį, kad jį
.išgelbėtų ir išlaisvintų iš sunkumų
Plaukiojanti antklodė, kaip pasakojo išminčius

:Paramahansa

Kartą du draugai vaikščiojo upės krantu, kai pastebėjo
kažką panašaus į plūduriuojančią antklodę. Vienas iš jų šoko
į upę ir nuplaukė prie „antklodės“. Tačiau jam ilgai nereikėjo
grįžti į krantą. Jo draugas pastebėjo, kad jam sunku su
:„antklode“ ir kad dėl to jis vėluoja, todėl jis jam sušuko
"?Kodėl nepalieki jos ir negrįžti"

:Jo draugas atsakė

Būtent tai ir bandau daryti, bet antklodė prilipo prie"

".manęs ir neleidžia man eiti ir grįžti

Dideliam savo nuostabai, jis per vėlai suprato, kad tai,
ką jis laikė antklode, buvo ne kas kita, kaip plaukiojantis
.lokys

Prieš žengdami žingsnį, apsvarstykite savo kojas]

[!padėti

Dauguma žmonių priima sprendimus, bet jų
neįgyvendina, todėl jie krenta nuo sėkmės viršūnės, net
svajodami užkopti į viršūnę. Tie, kurie eikvoja savo valią,
pastebi, kad kuo labiau jie siekia sėkmės, tuo giliau skęsta
nesėkmės pelkėje. Tačiau tie, kurie turi stiprią valią, niekada
nenustoja bandyti, kad ir kiek kartų jų pastangos žlugtų, kol
.pasiekia savo teisėtus tikslus

* * *

O Visuotinis Gydytojai, leisk man gerti, kol numalšinsiu
saldų, gydantį Tavo ramybės vandenį, kad galėčiau pajusti
Tavo gaivinantį džiaugsmą ir Tavo gyvybingumą, kurio
.nepaliečia silpnumas ir nuovargis

* * *

Dieviškasis balsas kalba visoms nuoširdžioms širdims,
kurios rezonuoja su aukštesnėmis vibracijomis. Išminties
balsas keliauja eteriu, ieškodamas harmoningų minčių,
.siekiančių ramybės, džiaugsmo ir šventų žinių

* * *

Žmogus duoda mums patarimų, o paskui palieka mus
skinti savo darbų vaisius [kurie gali būti jo neteisingų
patarimų rezultatas]. Bet Dievas mums vadovauja, ir Jo
.kelias visada veda į laimę ir gerį

Gyvenkime Dievo šviesoje ir suvokime, kad už šio
žemiško košmaro slypi amžinas pabudimas. Pajuskime
.dievišką buvimą už kiekvieno tamsaus šešėlio

* * *

Kaip bitė visada ieško saldžių gėlių, taip ir dieviškoji
meilė ateis į mūsų gyvenimus, kai jie bus kupini gerų minčių
.ir gerų ketinimų

* * *

Kai jauti džiaugsmą džiugindamas kitus, elgiesi su jais
maloniai ir leidži jiems jaustis saugiai ir ramiai, tu įtikti Dievui
.ir esi laikomas sėkmingu gyvenime

* * *

Kai susiduriame su problemomis su draugais ar
artimaisiais, turėtume stengtis kuo greičiau išspręsti
situaciją. Beprasmiška ir neprotinga eskaluoti situaciją
kaltinimais, ginčais ir šaukimais, net jei kaltas kitas asmuo.
Mes galime padėti savo artimiesiems pagerinti savo elgesį ir

ištaisyti savo klaidas savo teigiamu pavyzdžiu, o ne griebtis
.griežto pasmerkimo ir skaudžių žodžių

* * *

Viešpatie, prašau, kad mano siela rastų ramybę ir
pamatytų vilties spindulius už abejingumo debesų. Tegul
mano širdies danguje pakyla tikrumo mėnulis, kad galėčiau
.jausk ramybę ir dvasios ramybę

Dabar jaučiu tave spindintį mano proto horizonte, ir
nežinojimo debesys išsisklaido tavo palaimintos šviesos ir
.tavo guodžiančio bei palaimingo buvimo dėka

* * *

:Nuoširdaus ieškotojo širdis nuolat aidi
Mano Dieve ir mano Mylimasis, nenoriu būti įviliotas į,
šio pasaulio spąstus ir iliuzijas, noriu tik pažadinti Tavo meilę
žmonių sielose. Mano širdis, siela, kūnas, protas ir visa, ką
turiu, yra Tavo.“ Tokia meilė randa kelią pas Dievą, ir toks
.ieškotojas pažįsta Dievą
Mano mylimas Dieve, žinau, kad Tu esi visur. Lygiai kaip
brangus aliejus slypi nespaustose alyvuogėse, taip ir Tavo
palaiminto buvimo aliejus distiliuojamas kontempliacijos apie
.Tave ir vis didėjančio Tavęs ilgesio spaustuvėje

* * *

Pagunda yra apgaulinga, prieštaringa ir nuspėjama
kompulsyvi malonumo idėja. Šios idėjos generuojama
energija turėtų būti naudojama siekiant tiesos, kuri atneša
laimę, o ne klaidingiems veiksams, kurie sukelia nerimą ir
.kančią

Per patirtį, savikontrolę ir išmintį išmokstame atskirti
menkus, netikrus šio pasaulio žavesius nuo didžių ir
.begalinių Dievo grožybių bei džiaugsmų

* * *

Tikėjimas mano širdyje gimsta iš intuityvaus suvokimo. *

Jis ragina mane ir šnabžda man ieškoti dieviškosios meilės
.lobio manyje

Mąstymas apie Dievą yra didžiausias priešnuodis šio
pasaulio rūpesčiams, todėl jį praktikuosiu nuoširdžiai, giliai ir
.nuosekliai

Viešpatie, paliesk mano kontempliacijos akį, kad ji *
atsigręžtų į vidų ir išvystų dvasinės palaimos saulę,
.liepsnojančią mano širdyje

Ir padėk man atverti ramybės duris, kad priimčiau Tavo
.palaimintos šviesos gydomuosius spindulius
Išvarysiu neviltį ir stengsiuosi jausti Tavo buvimą,
Viešpatie, kontempliacijoje, ir ieškosiu Tavęs visa savo
.širdimi ir rankomis, kol Tu man apsireikši
Apribojus mintis trumpalaikėmis ir kintančiomis
aplinkybėmis bei sąlygomis, bus apribotas išorinių dalykų
suvokimas. Vietoj to, reikėtų sutelkti dėmesį į tai, kas
amžina, nekintanti, ir tai paversti dėmesio bei minčių centru.
Tie, kurie taip daro, bus apgaubti dvasinio magnetizmo ir
.apšviesti dieviškos šviesos

* * *

Tegul Tavo kvapas, Viešpatie, sklinda iš mano sielos
.žiedo ir traukia sielas į Tavo artumo šventyklą
Tegul Tavo meilė virpa mano širdyje, kad ji plaktų
harmonijoje ir darnoje su visais

Palaimink mano mintis, Viešpatie, kad galėčiau atvesti
savo sielos troškulį prie Tavo ramybės šaltinio. Būk mano

amžinas svečias ir gyvenk savo ramybės ir džiaugsmo
.šventykloje

Niekada tavęs nepamiršiu ir niekada nevaikščiosiu
.gyvenimo keliais be tavęs
Suteik man neapsakomą širdies ilgesį ir gyvo atsidavimo
.Tau aidu aidu leisk man išgirsti Tavo palaimintąjį balsą
Kiekvieną dieną vis labiau ieškosiu laimės savo mintyse
ir vis mažiau per materialius troškimus
Lenkiuosi Tau, Viešpatie, su dėkingumu ir dėkingumu,
nes Tavo malonės dėka mano dvasiniai polinkiai ir teigiamos
tendencijos nugalės gyvenimo negatyvumą ir blogį. Padėk
man sustiprinti ryžtą atsisakyti žalingų įpročių, kurie duoda
blogų rezultatų, ir ugdyti naudingus įpročius, kurie duoda
gerų rezultatų. Padėk man išlaikyti vilties liepsną degantį
.mano širdyje, kai keliauju pas Tave
* * *

Žmogaus valia neturėtų būti pavergta užgaidų, troškimų
ir žalingų įpročių. Tai nereiškia susilaikymo nuo valios
naudojimo, o veikiau apdairaus jos taikymo, kad ji atitiktų
.dieviškąją valią
Kiekvienas, trokštantis laimės ir sėkmės, turi tvirtai tikėti
Dievu, pakelti savo sąmoningumą iki vidinės ramybės ir
ramybės lygio, sutelkti dėmesį į drąsą ir ryžtą, turėti valios ir
.ryžto bei ramiai ir užtikrintai atlikti savo pareigas
* * *

Esu pasirengęs visą savo gyvenimą paaukoti vienam
nuoširdžiam žmogui, bet vengiu veidmainių ir nenuoširdžių.
Niekam neglostau ir neapgaudinėju, ir štai kaip turėtume
.gyventi šiame pasaulyje
* * *

Turime turėti drąsos, būti nuoširdūs ir apsupti save ne
tik tais, kuriuos galime įkvėpti, bet ir tais, kurie gali įkvėpti
.mus

* * *

Visas savo pareigas galiu atlikti tik pasiskolindamas
stiprybę iš Dievo. Todėl mano pirmasis troškimas yra Jam
įtikti. Dievas yra pirmoji meilė mano širdyje, didžiausias
.mano siekis ir galutinis mano valios bei proto tikslas
Balansas yra gražus ir turėtų būti mūsų jausmų bei
minčių pagrindas ir kertinis akmuo

* * *

Altruistas, nesavanaudiškumo mylėtojas, neleidžia
savanaudiškumui jam diktuoti, nes neįmanoma patirti gryno
džiaugsmo, nebent žmogus būtų plačių pažiūrų ir geros
širdies, ieškantis ir trokštantis laimės tiek kitiems, tiek sau.
.Tai universalus ir nekintantis principas

* * *

Vis dar prisimenu, kai patyriau netikėtą patirtį; iš už
apmąstymų debesų staiga išniro dvasinės palaimos aušra ir
.apgaubė mano būtį

Ta palaiminta patirtis pranoko visus lūkesčius. Jaučiau
neapsakomą džiaugsmą, o palaimos šviesa apšvietė
kiekvieną tamsų mano sąmonės kampelį, išsklaidydama
sumaištį ir klausimų šešėlius. Ta šviesa – tarsi rentgeno
spinduliai – prasiskverbė pro šiurkščius paviršius ir atskleidė
.dalykus, esančius už įprasto regėjimo horizonto

* * *

Nesibaigiantis tavo širdies plakimas švelniai skelbia
bėgalinės galios buvimą anapus tavo pažinimo vartų.
:Švelnus visa apimančio gyvenimo pulsavimas tau šnabžda
Nepriimk tik menkos mano gyvenimo srovės, bet"
praplėsk savo pojūčių ratą ir leisk man panardinti tavo
kraują, kūną, protą, pojūčius ir sielą į savo kosminio
".gyvenimo pulsą

* * *

Viešpatie, leisk man jausti Tavo buvimą kiekviename
savo veiksmo. Padėk man išsklaidyti baimės šešėlį, kuris

užstoja Tavo vedimo šviesą, ir leisk mano ilgesio gėlėms
.žydėti mano širdies sode, kai laukiu Tavo atėjimo aušros

* * *

Atsikratykite minčių apie nesėkmę pozityviomis mintimis
apie sėkmę ir būkite optimistiški, atsikratykite baimių
.negalvodami apie jas

Išsklaidykite liūdesį laimės šviesa, o tuščius plepalus
.pakeiskite meile ir mandagumu

Pašalinkite nesveikas mintis nuo sveikatos sosto ir
pakeiskite jas sveikomis mintimis ir sveikais jausmais
Išlaisvink savo širdį nuo neramumų ir nerimo, išsklaidyk
.nežinojimo debesis nuo savo gyvenimo horizonto

* * *

Žmogus, kuris triumfuoja gyvenimo mūšyje, savo kančią
.nešioja ant krūtinės kaip garbės ženklą

* * *

Palaimink mane, Viešpatie, kad matyčiau tik gėrį,
mąstyčiau tik apie gėrį ir bendraučiau tik su gerais ir dorais
žmonėmis. Ir leisk man apmąstyti Tave, o Tu, kuris esi viso
.gėrio ir teisumo šaltinis

Laikyk nuo manęs tamsos vaiduoklius atokiau ir pažvelk
į mane iš dangaus širdies, iš mano širdies ir jausmų vartų, ir
.pasirodyk man mano meilės tau šventykloje

* * *

Turime stengtis visada kontroliuoti savo jausmus, kad
galėtume kontroliuoti savo emocijas ir susivaldyti, kai
sutinkame blogo charakterio žmones, kurie mėgsta drumsti
.kitų ramybę ir gadinti aplinkinę atmosferą

Pirmasis žmogaus elgesio aspektas yra savęs
tobulinimas. Geras žmogus savo kilniu elgesiu gali padėti
.aplinkiniams pasikeisti į gerąją pusę

* * *

Troškimų manija apakina protą, ir kai troškimų rūkas užgožia žmogaus intelektą, jis praranda vidinę pusiausvyrą ir elgiasi be įžvalgumo, žinodamas, kad įgimtas įžvalgumas yra kiekvieno protingo veiksmo ir teisingo elgesio varomoji jėga.

Kai žmogaus protinių gebėjimų vairas sugenda, jis .neišvengiamai atsiduria skausmo ir kančios bedugnėje

* * *

Anksčiau ar vėliau gyvenimo iliuzijos išblės, o jo tikslas taps aiškus. Kai vaikystės ir jaunystės iliuzijos išsisklaidys, kas liks? Tikrąją laimę galime rasti tik artumoje su Dievu ir .jausdami Jo buvimą, kuris pripildo sielą ramybės ir taikos

* * *

Turime būti realistiški savo lūkesčiuose ir prašyti Dievo patenkinti tik mūsų būtiniausius poreikius, žinoti skirtumą tarp realių poreikių ir nereikalingų troškimų. Geriausias būdas atskirti tai, kas būtina, nuo to, kas nereikalinga, yra remtis logika ir protu, o ne trokšti beprasmių dalykų, kurie .mums nenaudingi ir kuriems geriau

* * *

Galiu keliauti toliau nei tolimiausios planetos ir
žvaigždės

Bet aš visada tave mylėsiu
Tavo pasekėjai gali ateiti arba nueiti savo keliu
Bet aš visada būsiu su tavimi ir mylėsiu tave
Mane gali blaškyti daugybė įsikūnijimų bangos
Jaučiuosi vienišas ir vienišas
Vis dėlto aš visada tave mylėsiu
Išsiblaškęs pasaulis gali tave pamiršti
Bet aš visada tave prisiminsiu
Mano balsas gali išblėsti ir mane nuvilti
:Bet savo sielos žodžiais pašnibždėsiu
"Aš tave visada mylėsiu"

Išbandymai, ligos ir mirtis gali mane sudraskyti
Mano kūnas buvo perkoštas, bet tol, kol jis išliks mano
atmintyje

Liko vilties kibirkštėlė; pažvelk į mano mirštančias akis
:Per juos aš jums pasakysiu
Mylėsiu tave amžinai
!Ir aš visada liksiu tau ištikimas
* * *

Kai sakai „Dievas su manimi“, iš kitų minčių tau ateis tik
gėris. Apsupk save Dievu, nes Jo švenčiausias vardas yra
aukščiausia jėga, neįveikiamas skydas, prieš kurį pasilenks ir
.atsitrauks visos neigiamos vibracijos ir mintys
Dvasinis džiaugsmas slypi nuolatiname Dievo
apmąstyme ir vis didėjančiame Jo ilgesyje, ir ateis laikas, kai
protas nebesvyruos ir nebebus kratomas nerimo. Tada joks
fizinis sielvartas ar psichologinė krizė negalės atitraukti
.sąmonės nuo gyvojo Dievo akivaizdos

Kaip nuostabu jaustis arti Dievo, galvoti apie Jį ir nuolat
!jausti Jo buvimą
* * *

Turėtumėte stengtis pasiekti savo teisėtą tikslą su
optimizmu ir džiaugsmu, o vien lūkestis jį pasiekti turėtų
teikti džiaugsmo jūsų sielai. Taip pat turėtumėte džiaugtis,
kai pasiekiate tą tikslą, nes tai yra pasiekimas, vertas jūsų
.džiaugsmo
* * *

Sakoma, kad bitė taip susižavi lotoso kvapu, kad ilgai
užsibūna žiedo širdyje, siurbdama nektarą. Taip darydama,
lotoso žiedlapiai užsidengia aplink ją, ir ji miršta lotoso
viduje. Taip pat yra šiaurinių regionų elniai, apsvaigę nuo
fleitos melodijų. Kai medžiotojas groja fleita, elnias prieina
prie jo ir susiduria su savo lemtinga lemtimi. Taip pat yra ir
prijaukintų dramblių; dramblio patelė naudojama kitiems
drambliams vilioti ir gaudyti. Šiame kontekste vienas didis
:filosofas pasakė maždaug taip

Bitę žavi kvapas
Ir elnias švilpia
Dramblys nelaisvėje krenta
Dėl jaudinančio prisilietimo

O kaip su žmogumi, turinčiu visus šiuos pojūčius?
Filosofo patarimas jam yra toks: „Nebūk savo pojūčių vergas
.“ir neleisk niekam ar kam nors tavęs valdyti
O aš sakau: „Atminkite, kad visi jūsų pojūčiai yra jūsų
paslaugoms ir turėtų klausyti jūsų įsakymų bei vykdyti jūsų
“.sąmoningą valią

* * *

Vanduo ir ledas yra dviejų nematomų elementų,
deguonies ir vandenilio, apraiškos, o jų egzistavimas tėra
beformis ir trumpalaikis. Panašiai ir žmogaus protas bei
materija yra universalios proto apraiškos, turinčios tik
ribotą, santykinį egzistavimą, nes iš tikrųjų tik universalus
.protas egzistuoja absoliučiai

* * *

Yra žmonių, kurie niekuo nepasitiki ir abejoja galimybe
susirasti tikrų draugų; kai kurie netgi giriasi, kad gali apsieiti
be draugų. Tačiau tie, kurie nesugeba parodyti meilės ir
draugystės kitiems, ignoruoja dvasinio plėtimosi dėsny, per
kurį siela praplečia savo akiratį ir grįžta į dieviškosios dvasios
.glėbį

* * *

Kai žmogus analizuoja save, jis turi stipriai norėti
pašalinti savo silpnybes ir tapti tuo, kuo turėtų būti, ir
neleisti nusivylimui susilpninti savo ryžto atpažinti trūkumus,
.kuriuos atskleidžia sąžininga savianalizė

* * *

Dvi laimės sąlygos: paprastas gyvenimas ir kilnus
mąstymas

Kai buvau vaikas, parašiau laišką Dievui. Buvau mažas ir
vos mokėjau rašyti, bet papasakojau jam daug dalykų. Nieko
neprašiau sau, bet prašiau jo išmokyti mane ko nors apie
save, ir kiekvieną dieną laukiau, kol paštininkas atneš man
.atsakymą į mano laišką

Niekada neabejojau savo širdyje. Ir vieną dieną gavau
atsakymą regėjime, kai pamačiau palaimintos žinutės raides,
spindinčias auksine šviesa. Negalėjau jos gerai perskaityti,
bet supratau žinutę taip : „Aš esu Gyvenimas ir Aš esu Meilė,
ir Aš rūpinuosi tavimi per tavo tėvus!“ Tada supratau ir
.pajutau dieviškąjį buvimą

* * *

Stengsiuosi pamiršti praeities sunkumus, drąsiai
pasitiksiu dabartį ir lauksiu ateities visiškai pasitikėdamas
.Dievu

Žinau, kad visi geri norai, kuriuos jaučiu širdyje,
.išsipildys su Dievo pagalba
Stengsiuosi tobulėti, kad geriau suprasčiau gyvenimo
prasmę, ir stengsiuosi kuo geriau įgyti išminties, pažadinti
.sielos įžvalgą ir susijungti su galutine tiesa

* * *

Viešpatie, aš džiaugsiuosi šviesa ir meile, sklindančia iš
Tavo gausios malonės, ir kelsiu Tau padėkos ir dėkingumo
.eiles, pripažindamas Tavo gerumą
Būsiu nuoširdus mintimis, žodžiais ir darbais, stengsiuosi
daryti kitus laimingus, nes mano laimė kyla iš jų laimės, ir
ištirpdysiu savo mažąjį „aš“ visumos, universaliojo „aš“
.savyje

Meilė yra visos kūrinijos pulsas
Meilė – tai tylus dviejų širdžių pokalbis
Meilė yra Dievo kvietimas visai kūrinijai
Kad galėtų sugrįžti į savo dangiškuosius namus –
kosminės vienybės namus

Meilė gimsta žydinčių sielų soduose. Tai seniausias ir
saldžiausias nektaras, saugomas ištikimų ir nuoširdžių širdžių
.induose

Tie, kurie pažįsta save, supranta, kad visa galia,
reikalinga užduotims atlikti, kyla iš Dievo. Tie, kurie pasiekia
dvasinę ramybę (dvasinę ramybę), patiria atnaujintą vidinį
džiaugsmą, nepaisant jų vaidmens šioje žemėje. Toks
.žmogus gyvena ir tvarko savo gyvenimą pagal Dievo valią

* * *

Psichikos sutrikimai sutrikdo ir blaško protą, nepastovi
nuotaika užtemdo aiškų matymą, o emociniai protrūkiai
sukelia nesusipratimus. Dauguma žmonių elgiasi ne
supratingai ir apgalvotai, o pagal savo nuotaikas. Be to,
šališkumas ir išankstiniai nusistatymai užtemdo įžvalgos
objektyvą, iškreipia supratimą ir trukdo aiškiai bei
nedviprasmiškai suvokti. Todėl įžvalga turi būti apvalyta nuo
visų painiavos, sujaudinimo ir išankstinių nuostatų šaltinių,
.kurie trukdo sveikam sprendimui ir tiksliam suvokimui

* * *

Šios visatos Viešpats suteikė žmonijai nepriklausomybę,
gebėjimus ir intelektą. Žmonės gali rasti Dievą per proto
dovaną, bet jei jie švaisto savo laiką lengvabūdiškai,
neįdėdami reikiamų pastangų rasti gyvenimo prasmę ir
pažinti savo Kūrėją, jie iššvaisto brangią energiją, kurią jiems
.suteikė Dievas, ir niekada neras tikrosios laimės

Nors darau daug dalykų, nejaučiu, kad mane varžo tai,
.ką darau, nes suprantu, kad šis pasaulis nėra mano namai

* * *

Dievo paieškos neatleidžia mūsų nuo materialinių,
intelektualinių ir socialinių pareigų apleidimo gyvenimo
kovose. Kita vertus, tikras dvasinis ieškotojas išmoksta
savikontrolės ir savo emocijų, įpročių bei troškimų kontrolės,

kad išlaisvintų gyvenimo šventyklą iš nežinojimo tamsos, kad
galėtų suvokti dieviškąjį buvimą. Kaip brangakmenių
tamsiame name nematyti, taip ir dvasinio sąmonės negalima
patirti tol, kol žmogų valdo nežinojimo ir psichologinio
.disonanso jėgos

* * *

Jūra gali norėti įsipilti į taurę, bet taurė gali talpinti tik
savo. Panašiai ir tiesa skirta visiems, bet tie, kurių
sąmoningumas ribotas, nesigilina pakankamai giliai, kad
ieškotų ir tyrinėtų, ir nesivargina nerti po paviršiumi; todėl jie
negali rasti tiesos. Turime daryti viską, ką galime, kad
.atliktume išsamius tyrimus ir atskleistume lobius

* * *

Jis mėgsta atmesti bet kokią neigiamą mintį, kuri bando
įsiveržti į jo sąmonę, kai jis susitelkia į rimtą reikalą ar
svarbų klausimą. Dauguma žmonių, darydami svarbius
dalykus, galvoja apie kitus dalykus. Pavyzdžiui, kai teisėjas
skelbė galutinį nuosprendį delikačiu kito žmogaus gyvenimo
ar mirties klausimu, jis tuo pačiu metu galvojo apie blogą
elgesį, kurį tą pačią dieną patyrė iš savo žmonos, ir buvo
.nusiminęs, kad jo sprendimas namuose nebuvo vykdomas

Jei šis teisėjas priims neteisingą sprendimą ir nuteis
mirties bausme nekaltą žmogų dėl susikaupimo stokos, jis
pats stos apkaltintas ir nuteistas prieš didžiausią teisėją,
kuris yra universalus įstatymas, nepažįstantis jokio
.favoritizmo ar nepotizmo

* * *

Tavo įkvėpimo vėjelis išsklaidė visus debesius, ir mano
minčių dangus dabar skaidrus ir tyras, ir apvalytomis akimis
matau tave visur. Tavo palaimintos saulės spinduliai
prasiskverbia į mano būties gelmes, ir su kartų alkiu mane
.maitina Tavo palaiminta šviesa

* * *

Šiame permainingame, pavojingame ir neaiškiame
pasaulyje jautiesi visiškai vienišas. Tik Dievas niekada tavęs
.neapleis ir nenuvils tavo vilčių
Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau savyje auginti
dvasinės stiprybės ir sėkmės sėklas ir kad galėčiau tą
.stiprybę panaudoti Tau patinkančiais būdais

* * *

Viešpatie, savo minčių vienumoje trokštu išgirsti Tavo
balsą. Išvaryk iš manęs pasaulio balsus, slypinčius mano
atmintyje. Trokštu išgirsti Tavo ramų balsą, aidintį giliai
mano sieloje. Paimk mano būtį ir leisk man pajusti Tavo
.palaimintą buvimą manyje ir visur aplink mane

* * *

Lengva pasakyti, ar žmogų intelektualiai maitina taiki, ar
.ginčytina aplinka

* * *

Vidinės baimės, psichologinis stresas ar nerimas,
kylantis dėl bendravimo su netinkamais draugais ir
giminaičiais, prisideda prie sumišusio proto ir neramios
nuotaikos. Kita vertus, ramaus ir taikaus temperamento
.žmonės padeda susikurti sveiką ir traukiantį mąstyseną

* * *

Dievas mus išbando, kad sustiprintų mūsų ryžtą, o ne
kad mus palaužtų. Nežinojimas mus sunaikina, jei visą savo
pasitikėjimą dedame į kūną. Tie, kurie atkakliai ieško tiesos,
randa amžinąjį gyvenimą. Šis pasaulis yra liepsnojanti
krosnis, kurioje kalojamos mūsų sielos, išnyrančios kaip
.išminties ir dvasinės stiprybės plienas
Žmonės turi neišnaudotą potencialą – visą jiems
reikalingą galią Dievas suteikė jiems proto galią išsivaduoti iš
žemiškų apribojimų, kurie juos varžo ir laiko įpročių bei
troškimų vergais. Tie, kurie šiandien pasiryžta neleisti

gyvenimo iššūkiams palaužti jų valios ir trukdyti jų pažangai,
.gaus galimybę juos įveikti

* * *

Neatskleiskite visų savo paslapčių kitiems vardan
sąžiningumo. Jei atskleisite savo silpnybes tiems, kurie yra
nerūpestingi, jie pasinaudos proga iš jūsų tyčiotis, kai norės
jums pakenkti. Kodėl duoti jiems tai, ką jie gali panaudoti
?prieš jus ir sukelti jums skausmą

* * *

O gaivus mano širdies gėrime, aš geriu tave vėl ir vėl,
tačiau mano sąmonės butelis lieka perpildytas. Nežinau šio
palaimintojo gėrimo pavadinimo, bet žinau, kad tai
dieviškosios meilės nektaras, kuris suteikia man atnaujintą
.dvasinį džiaugsmą
Dvasinis džiaugsmas nuolat atsinaujina, nes negimsta iš
trumpalaikių troškimų. Jis pasireiškia ilgesingoje sieloje tomis
akimirkomis, kai psichinis nerimas ištirpsta, o žalingi įpročiai
ir nerimą keliantys polinkiai išnyksta, paliečiant vidinę
.ramybę, sklindančią iš sielos įžvalgos gelmių

* * *

Nėra jokio palyginimo tarp žemės turtingųjų ir dvasios
turtingųjų, nes dvasios turtingieji yra turtingiausi iš
.turtingųjų Dievo akyse
Šiandien pasiryžau nepasiduoti nevilčiai, nusivylimui ir
gailėsčiui dėl prarastų vilčių ir neišsipildžiusių svajonių.
Užuot leidęs sau likti suvaržytam ir ribotam, gyvensiu pagal
išminties raginimus, žinodamas, kad taip darydamas rasiu
.laimę, kurios ieškau

* * *

Dėkoju Tau, Viešpatie, kad visada mane atsimeni, net
kai aš Tavęs neprisimenu, ir kad pripildai mane dėkingumo
už Tavo man suteiktas palaimas. Palaimink mane, kad
.galėčiau gyventi nuolat Tave prisimindamas

* * *

Kai sąmonė bus apvalyta nuo išankstinių nuostatų ir
išlaisvinta iš iliuzijų, įgysime supratimą, kuris įkvepia mus ne
tik konkrečiais laikais, bet ir kiekvieną mūsų gyvenimo dieną,
atnaujindamas mūsų kūnų gyvybingumą ir jaunystę,
stiprindamas mūsų mintis ir įkraudamas mūsų sielas
.išminties bei laimės srovėmis

* * *

Ugdykite įprotį kalbėti tiesą, nesakont to, kas
nereikalinga, ir venkite sakyti bet ką, kas galėtų pakenkti
.kitiems arba kas netarnauja tiesai

* * *

Dauguma verslininkų nėra nei efektyvūs uždirbdami
pinigus, nei sėkmingi valdydami savo verslą, nei išmintingi
vyrai, nes būdami biuruose jie yra užsiėmę buitinėmis
problemomis su žmonomis, o būdami namuose jų mintys yra
užimtos darbo problemomis. Nereikėtų stengtis sutelkti
.dėmesio į daugiau nei vieną dalyką vienu metu

* * *

Jei klystantis žmogus nusprendžia save reformuoti ir
pagerinti savo padėtį bendraudamas su gerais žmonėmis, jis
pasikeis į gerąją pusę, o dvasingas žmogus praranda
dvasingumą ir regresuoja bendraujant su tais, kurie turi
.blogų motyvų ir blogų polinkių

* * *

Atminkite, kad noras priartėti prie Dievo yra didžiausias
ir kilniausias valios panaudojimo būdas, nes tik Dievas yra
amžinas ir nesibaigiantis, ir iš Jo kyla visas gėris. Ugdykite
savo valią ir venkite žalingų troškimų; nenaudokite savo
valios jiems įgyvendinti, nes tai bergždžios pastangos ir
energijos švaistymas. Atlikite savo pareigas šiame gyvenime
kiek įmanoma geriau, tuo pačiu metu vertindami gyvenimą
kaip trumpalaikę svajonę. Paaštrinkite savo ryžtą ir
.pagrįskite savo valią Dievo pažinimu

* * *

Jei žmogus gyvena išmintingai ir įžvalgiai, jis supras, kad
mirtis yra atlygis ir perėjimas į geresnę būseną geresniame
.pasaulyje

* * *

Meistras Paramahansa vienam iš savo mokinių davė tokį
:patarimą

Nebūkite vienpusiški; verčiau gyvenkite tvarkingą ir
subalansuotą gyvenimą, prioritetizuodami savo pareigas.
Pareiga – tai darbas, atliekamas noriai ir su nuoširdžiu noru,
o ne su apmaudu ar įsipareigojimo jausmu. Nors dvasinis ir
moralinis sąmoningumas turėtų būti svarbiausias,
materialinė pareiga neturėtų būti ignoruojama, nes ji yra
nepaprastai svarbi ir turėtų būti sustiprinta socialiniais,
.nacionaliniais ir tarptautiniais įsipareigojimais

* * *

"Ir svarbiausia, būkite sąžiningi su savimi"

Ši frazė vainikuoja garsių patarimų, duotų Polonijui

Šekspyro „Hamlete“, sąrašą ir, be kita ko, reiškia būti
ištikimam sau ir nedaryti to, kas giliai širdyje atrodo blogai.

Iš tiesų, švari ir gyva sąžinė suteikia jos savininkui
džiaugsmą ir stiprybę, kurios vertė ir svarba pranoksta visus
.visatos lobius

* * *

Aukščiausio susikaupimo galia nuramina nerimo audras,
sumažina rūpesčių pagreitį, sutramdo nepaklusnius
troškimus ir pritraukia dieviškąją išmintį, kuri nesikeičia ir
.nepakeičia

* * *

Sėkmė nepriklauso nuo likimo ar sėkmės, o nuo savęs
.derinimo, per kontempliaciją, su visatos dėsniais

* * *

Niekam ir niekam neturėtų būti leidžiama užimti širdies
sosto, kuris turėtų būti skirtas tik Dievui

* * *

Žmogaus temperamentas atšaldo jo jausmus, o
.supratimą – stokoja, todėl jam neįmanoma sutarti su kitais

* * *

Gyvenimas namuose turėtų būti rojus, bet bloga
nuotaika gali paversti jį pragaru. Vyras gali grįžti iš darbo ir
rasti žmoną prislėgtą ir nusiminusią, todėl jam neįmanoma
su ja bendrauti. Arba jis gali grįžti namo blogos nuotaikos,
todėl jai neįmanoma su juo bendrauti. Taigi, daugelis
.problemų kyla kitiems dėl nesveikos nuotaikos

Kai šeimos narys kunka pykčio ar abejingumo apimtas,
jo temperamentas jus iš karto paveikia. Arba galite prieiti
prie pakilios nuotaikos žmogaus, bet pastebėti, kad jis
paniūręs ir linkęs ginčytis, o tada ištaria skaudžius žodžius,
kurie akimirksniu išsklaido jūsų džiaugsmą ir priverčia jus
.norėti atsiriboti

Nekreipkite dėmesio į kitų žmonių asmenybes ir
neleiskite jiems daryti jums įtakos

* * *

Gyvenime patyriau daug išbandymų, o sunkiausi iš jų
buvo su žmonėmis, kurie mane neteisingai vertino. Mačiau
žmones, kuriuos mylėjau ir kurie atidaviau savo širdį tam,
kad mane neteisingai suprastų ir atsisuktų prieš mane.
Tačiau tai nesukėlė kartėlio mano sieloje, nes kartėlis
.užtemdė supratimą

Neleidžiu sau pakenkti dėl kitų žmonių nesusipratimų
apie mane, bet stengiuosi jiems padėti, jei jie yra imlūs, ir
.siunčiu jiems gerus ketinimus bei linkėjimus

* * *

Teisūs darbai yra tarsi saldaus, malonaus gėrio nektaro
gurkšnojimas, o blogi darbai yra priešiško pobūdžio, tarsi
užnuodyto medaus vartojimas. Reikėtų visiškai vengti
veiksmų ir elgesio, kurie kenkia sveikatai ir sukelia
psichologinį stresą bei nežinojimą. Nepagrįstas visų rūšių

kenksmingų medžiagų vartojimas yra vartai, pro kuriuos
.patenka psichologinės bėdos, ligos ir fiziniai skausmai

* * *

O mano dieviškoji mylimoji
Tu esi meilės šaltinis, trykštantis iš draugystės širdies, ir
paslėpti šilumos spinduliai, atveriantys jausmų pumpurus
.draugų širdyse
Ir sentimentalūs eilėraščiai, šlovinantys kilnumą,
ištikimybę ir atsidavimą

* * *

Kuo daugiau siunčiu savo užuojautą ir gerą valią kitiems,
tuo labiau atveriu dvasinius kanalus, per kuriuos į mane teka
Dievo meilė. Dieviškoji meilė yra magnetas, kuris traukia ir
.atneša didžiausią gėrį

* * *

Žmogui būtina pasiryžti išlaikyti vidinę ramybę ir tylą,
net jei jis gyvena su problemiškais giminaičiais, dirba pas
atšiaurų darbdavį, bendrauja su tais, kuriuos laiko
priešininkais, ar susiduria su bet kokiais gyvenimo
išbandymais. Jei jis atkakliai laikysis šio ryžto kasdieniame
gyvenime ir nepraras drąsos po kelių tokių patirčių dienų, jis
.pasieks vidinę pusiausvyrą ir psichologinę laimę

* * *

Blogis ir nuodėmė nėra įgimti žmogaus prigimtyje, bet
.yra atnešami iš išorės ir įskiepijami į žmogų

* * *

Po purvu palaidotas auksas nepraranda savo esmės; jis
spindi natūraliu tyrumu, kai purvas pašalinamas. Panašiai ir
gerumas egzistuoja žmogaus sieloje, nepaisant ją dengiančių
ir užtemdančių nežinojimo sluoksnių. Kad ir kaip sielos
auksas būtų suteptas tirštu, sukietėjusiu nežinojimo purvu,
mums tereikia nuplauti tą purvą išminties vandeniu, kad
.atsiskleistų nuostabus tikrojo sielos aukso spindesys

* * *

Žmonės dažnai susitelkia į vienas kito kritiką, todėl
.nepastebi gerųjų kito savybių

* * *

Nežinojimas vienodai egzistuoja ir Rytuose, ir
Vakaruose. Kai neišmanėliai iš Rytų ir Vakarų susitinka, jie
ginčijasi ir negali susitarti, demonstruodami savo išdidumo ir
saviteisumo šlovinimą, neklausydami ir negerbdami kitų
požiūrių, net jei jie ir teisingi. Tačiau kai išminčiai iš Rytų ir
Vakarų susitinka, jie objektyviai išnagrinėja klausimus ir
.siekia vaisingo bendradarbiavimo, kuris naudingas visiems

* * *

Dievas mums davė sielą, protą ir kūną, ir mes turime
puoselėti šias dovanas harmoningai ir subalansuotai.
Negalime leisti sau tapti savo aplinkos vergais ar įpročių
.kaliniais

* * *

Dvasiškai išvystyti tėvai gali padėti pasauliui augindami
vaikus su dvasingomis nuostatomis ir pasirinkdami saikingo
gyvenimo būdo, kuriam būdingas kontempliacija ir
.savikontrolė, pavyzdį

* * *

Noras yra troškimas, kuriam trūksta išpildymo
galimybės, o ketinimas yra stipresnis už patį norą. Kita
vertus, valia yra to noro varomoji jėga, kartu su aktyvia
energija jam įgyvendinti. Tai reikalauja sutelktų ir nuolatinių
pastangų, kol noras išsipildo. Kaip mažai žmonių iš tikrųjų
trokšta ir pasiekia tai, ko nori! Žinoma, nereikėtų naudoti
valios jėgos gėdingiems ir smerktiniams veiksams atlikti,
nes tai prieštarauja tikrajam valios tikslui ir sukelia neigiamų
bei žalingų pasekmių. Žmogaus valia turėtų būti
vadovaujama išminties ir įžvalgumo, vedančio į nušvitimą ir
.artumą Dievui

* * *

Viskas, kas šiame gyvenime gražu ir vertinga, dažnai
slepama paslapties gaubiamose kasyklose. Retus

brangakmenius sunku lengvai rasti, o brangius dvasinius
lobius reikia atkasti ir išgauti pasitelkiant supratimą ir
.išmintį

* * *

Džiaugsmo teikimas kitiems maloniais žodžiais ir
nuoširdžiais patarimais yra tikrojo didybės požymiai. Ir
atvirkščiai, kitų skaudinimas sarkastiškomis pastabomis,
neigiamais žvilgsniais ir savanaudiškais pasiūlymais yra
piktavališkumo ženklas. Įžeidžiantis žvilgsnis ir piktas
kvėpavimas sužeidžia giliau nei skausmingas smūgis ar
kumštis. Pajuoka ir pašaipa atskleidžia skriaudėjų
nepaklusnumo ir pykčio dvasią, o draugiški pasiūlymai
.įkvepia gailestį ir nuostabą

* * *

Kartais Dievas savo mylėtojams apsireiškia kaip didžioji
šviesa, arba kaip kosminis balsas, arba kaip beribis
džiaugsmas, arba kaip didžiausio saldumo meilė, arba kaip
supratimas, išmintis ir žinojimas. Jo šviesa driekiasi ir plinta
kaip kosminiai sparnai per amžinybę, o kartais aš matau šią
žemę kaip sapną tos šviesos širdyje ir taip supratau, kad
.pasaulis yra sapnas

* * *

Turime stengtis kuo geriau apvalyti savo širdis išmintimi
ir Dievo meile, suvokti, kad visi esame broliai ir seserys,
.kartu keliaujantys į savo dangiškuosius namus

* * *

Didžiausia jūsų laimė slypi nuolatiniam pasirengime
mokytis ir elgtis teisingai. Kuo labiau tobulinate save, tuo
labiau padedate tobulėti aplinkiniams. Žmogus, kuris
tobulėja, visada laimingas, o kuo laimingesnis esate jūs, tuo
.laimingesniais padarote ir kitus aplinkinius

* * *

Kartu pamaitinkime alkanus, aprūpinkime drabužiais ir
vaistais vargstančius, paguoskime gedinčius, nušluostykime

stokojančiųjų ašaras, suteikime džiaugsmo jų sieloms ir
.sukurkime šypseną jų veiduose

* * *

Jei Dievas nebūtų įdėjęs savo meilės į motinų širdis, jos
negalėtų mylėti savo vaikų. Dieviškoji meilė teka per motinų
širdis. Namai yra pilni malonės dėl visuotinės Motinos
buvimo žmogaus motinos pavidalu, ir mes turime išlaikyti
.motiniškos meilės liepsną gyvą savo širdyse

* * *

Gyvenimas čia atrodo niūrus ir chaotiškas, kol
nepasiekiame saugių krantų. Negalime dėti vilčių į
trumpalaikius žemiškus tikslus ir trapius materialinius
prisirišimus. Tokie silpni ryšiai nesąmoningai atitolina mus
nuo galutinio tikslo, lygiai taip pat, kaip jie atitolina mus nuo
."tikrojo „aš

* * *

Dievo balsas slypi už gyvenimo apraiškų, nuolat mus
šaukiantis ir kalbantis per gėles, šventas knygas ir mūsų
sąžines, o per visus gražius dalykus, kurie gyvenimą daro
vertingą gyventi, Jo šlovė atsiskleidžia dvasinėje ramybėje,
kurią jaučia siela, ir nuoširdžiaiame proto bandyme susitaikyti
.su Juo

* * *

Viešpatie, padaryk mane dvasinės pažangos ereliu,
sklandančiu aukštai virš dulkių kupinų siauro mąstymo ir
.perdėtų nuomonių bei įsitikinimų alėjų
Kviesk mane į vis aukštesnius sluoksnius, anapus žemės
.drebjimų ir debesų, kurie užstoja saulės šviesą
Leisk man pusiausvyros sparnais pakilti į tuos kilnius
aukštų suvokimų dangus
Virš visų audrų ir uraganų, leisiuosi ieškoti dangiškojo
lizdo

Viešpatie, padaryk mane dvasinės pažangos ereliu,
.visada ieškančiu Tavęs su ilgesiu ir uolumu

Viešpatie, atgaivink mus maloniu Tavo artumo
dvelksmu, pripildyk mus Tavo šlovingo artumo ilgesiu ir leisk
mūsų būtybei būti praturtintai Tavo dieviškos išminties. Leisk
mums pajusti, kaip Tavo šventoji šviesa persmelkia
kiekvieną mūsų gyvenimo aspektą, stiprindama mūsų ryžtą,
išsklaidydama tamsą, pripildydama mus ramybės ir
optimizmo bei suteikdama mums energijos atlikti gerus
.darbus

* * *

Kas teikia psichinę ir materialinę pagalbą kitiems su
širdimi, perpildyta gerumo ir dosnumo, tas pastebės, kad tai,
ką jis duoda, sugrįžta jam pačiam, ir tai yra veiksmų dėsnis,
.galiojantis širdims

* * *

Tai, ką žmogus jaučia kitiems, sukuria nuolatinės
vibracijas eteryje, pritraukdamas atitinkamą empatijos ir
gerumo kiekį. Tas, kuris atleidžia jam skriaudžiamus žmones,
.pritrauks atleidimą ir toleranciją sau

* * *

Lygiai taip pat, kaip negalima kalbėti sugedusiu
telefonu, taip ir negalima veiksmingai transliuoti maldų
protu, suluošintu nerimo, rūpesčių, nepasitenkinimo ir
prisirišimo prie trumpalaikės žemiškos šlovės. Priešingai, tą
protą galima pataisyti gilia ramybe ir taika, taip sustiprinant
jo gebėjimą perduoti dvasinius kvietimus ir gauti
.palaiminimus bei didingas įžvalgas

* * *

Šiame permainingame, pavojingame ir neaiškiamame
pasaulyje jautiesi visiškai vienišas. Tik Dievas niekada tavęs
.neapleis ir nenuvils tavo vilčių

* * *

Viešpatie, padaryk mane skaidrų ir tyrą, kad galėčiau
atspindėti Tavo gydomąją šviesą manyje

Nuramink mano proto veidrodį, kuris dreba iš nerimo,
kad jis atspindėtų tavo begalinį veidą
Atverk tikėjimo langus mano sieloje, kad galėčiau įkvėpti
Tavo ramybės kvapo
O Tu, kuris spindi pats savimi! O Tu, kuris turi
neapsakomą didybę! Pažvelk į mano ilgesingas akis, kad
!pasaulyje nematyčiau nieko kito, tik Tave

* * *

Skirtingi garsai skirtingai veikia nervų sistemą.
Disonantiniai garsai dirgina nervus, o harmoniniai garsai
aktyvuoja atsipalaidavusius ir atrofuotus nervų sistemos
.audinius, pažadindami jos gyvybinę jėgą
Todėl malonus ir švelnus žodis, įkvepianti daina ir
išminties balsas, šnabždantis sielos šventovėje, – visa tai
.daro gilų ir neįsivaizduojamą poveikį žmogaus sielai
Gyvenimas – tarsi trumpa kelionė [į mišką]. Vos tik
pietūs paruošiami ir padedami ant stalo, įsiveržia žvėris,
priversdamas visus kitus išeiti. Dauguma žmonių gyvena
taip. Jie sunkiai dirba, kad sukauptų pinigų ir pasiektų laimę
bei saugumą, tačiau juos užklumpa ligų ir kitų nelaimių
žvėris, jų širdys sustoja ir jie yra priversti išeiti. Žmonės
neprivalo taip gyventi, leisdami nesibaigiančioms užduotims
vogti jų laiką ir pavergti juos. Taip praėjo daug metų. Tie,
kurie nusprendžia neleisti sunkumams jų sulaikyti, gaus jėgų
.juos įveikti

* * *

Paprastai žodis „maistas“ vartojamas tik kalbant apie
fizinį maitinimąsi, tačiau yra ir kitų maitinimosi rūšių,
pavyzdžiui, intelektualinė veikla, protinis susikaupimas ir
dvasinė išmintis. Pirmasis tipas (maistas) maitina kūną,
antrasis tipas (protinis susikaupimas) maitina protą, o
.trečiasis tipas (dvasinė išmintis) maitina sielą

* * *

Ar kada bandėte suvokti tą sunkiai pagaunamą „kitą
dalyką“, tą nuolat kintantį ir nykstantį mirazą dykumoje, kurį

vis dar jaučiate net ir išsipildę visus savo troškimus? Žmonės kažko trokšta, kol jį įgyja, bet kai tik tai pasiekia jų rankas, neišvengiamai nuo to pavargsta ir trokšta kažko kito. Net jei gyvenimas žmogui suteikia viską, ko trokšta jo širdis – turtus, valdžią, draugus – galiausiai jis jaučiasi nepatenkintas ir pradeda ieškoti daugiau. Tačiau yra vienas dalykas, nuo kurio žmogus niekada nepavargsta, ir kai jį randa, jis nebetrokšta nieko kito ir niekada jo nekeis į nieką kitą: tyro .sielos džiaugsmo, gyvenančio giliausiose savęs kertelėse

* * *

Per visą istoriją pasaulis buvo sukrėstas ir destabilizuotas. Karo metu pasaulis tampa kančios ir skausmo vieta milijonams žmonių. Tikroji ir ilgalaikė laimė slypi dieviškojo buvimo patyrimo, ir nėra didesnės laimės ar .naudos, nei tos laimės pasiekimas

* * *

Kodėl žmonės daro tai, kas teikia mažai džiaugsmo ir
?daug vargo

Atsakymas yra „įprotis“, kuris yra lemiamas žmogaus likimo veiksnys. Daugelis žmonių ir toliau laikosi žalingų įpročių, nepaisydami skausmo ir žalos, kurią jie sukelia dėl geležinio įpročio gniaužtų. Kupranugaris ėda dygliuotus krūmus, nors ir siurbia kraują. Malonumų ieškotojas mėgaujasi savo malonumais, nepaisydamas žalos, kurią jie daro jo sveikatai. Alkoholikas geria iki mirties, nežinodamas apie dvasinį džiaugsmą, kurio negalima palyginti su jokių kitu malonumu. Godus žmogus naikina savo laimę, negailestingai vaikydamasis materialinių turtų, nežinodamas, kad jei kurį laiką pamąstys, pasieks laimę, .kurios negalima nusipirkti už auksą

* * *

Tavo šventoje šviesoje aš liksiu budrus amžinai, amžinai
mėgausiuosi Tavo palaimintuoju veidu

Ieškojau meilės per trumpalaikius jausmus ir, klajojęs po
ribotos žmogiškos meilės dykumas, galiausiai radau
.dieviškosios meilės oazę
Dvasinės mintys
Išmintingam mokytojui Paramhansai Joganandai

Dievas yra dieviškosios išminties rezervuaras, kurio
plotis beribis ir turinys neišsenkantis, o žmonių sielos yra
.kanalai, kuriais teka ta išmintis
Yra plačių, atvirų kanalų ir siaurų, surūdijusių. Kuo
didesnis kanalas, tuo didesnė ir gausesnė dieviškoji malonė
.teka

* * *

Skausmas gali duoti naudingų pamokų protingiems ir
norintiems mokytis, bet skundžiantis ir nepatenkintiesiems
.skausmas virsta tironišku engėju
Skausmas gali išmokyti mus beveik visko. Jo pamokos
skatina mus ugdyti įžvalgumą, savitvardą, atsiribojimą,
.moralę ir padidėjusį sąmoningumą
Pavyzdžiui, skrandžio skausmas mums sako, kad
.nereikėtų persivalgyti ir būti atsargiems dėl to, ką vartojame
Skausmas, kurį sukelia turto ar artimųjų netektis,
primena mums apie laikiną visų dalykų pobūdį šiame iliuzijų
.pasaulyje
Neteisingo elgesio pasekmės skatina mus atskirti, kas
gera nuo blogo
Bet kodėl žmonės nesimoko iš išminties? Tada jie
nepatirtų skausmingos ir nereikalingos skausmo tirono
!drausmės

* * *

O mano dieviškoji mylimoji
Tu esi kiekviename visatos kampelyje
Ji slepiasi gėlių ir rožių širdyje
Ji žiūri į mane pro mėnulio langą
Iš už gamtos uždangos

Ir iliuzijos buvo nuo manęs paslėptos
Neapleisk manęs nė akimirkai

* * *

Žmonės mano, kad asketizmas yra savęs atėmimas, bet
tai ne visai tiesa. Aš atsisakiau mažų troškimų dėl didžiausio
.egzistuojančio lobio

* * *

Nuolat ieškodamas laimės – smerktinomis ar teisingomis
priemonėmis – žmogus iš tikrųjų ieško dvasinio džiaugsmo
Yra dviejų rūšių džiaugsmas: netikras džiaugsmas ir
tikras džiaugsmas

Netikrą džiaugsmą seka liūdesys ir skausmas, o tikro
džiaugsmo pabaiga visada laiminga, net jei jo pradžia buvo
.liūdna ar nuvilianti

Dievas yra amžinas džiaugsmas, ir kai ieškotojas Jį
suranda, jis atras ir tą kitą dalyką, kurio ieškojo ir ieškojo be
perstojo, net ir pasiekęs tuos troškimus, kurie, jo manymu,
.atneš jam laimę

Šiame nuolat atsinaujinančiame džiaugsme ieškotojas
ras visą laimę, kurios ieškojo visuose kituose dalykuose

* * *

Rytojus priklauso nuo šiandienos, todėl analizuosiu savo
gyvenimą ir suprasiu, koks jis yra, o tada sugalvosiu būdą,
.kaip jį paversti tokiu, koks jis turėtų būti

Šiandien puoselėsiu iniciatyvumo dvasią, nes tas, kuris
imasi iniciatyvos, yra tarsi skvarbus meteoras, sukuriantis
.kažką iš nieko

Tai, kas neįmanoma, atrodo įmanoma per didžiosios
kūrybinės dvasios galią

* * *

Dievo galia yra kiekviename mano būties atome,
kiekvienoje gyvoje ląstelėje, kiekviename nerve, smegenyse
.ir audiniuose

Man viskas gerai, nes ta palaiminta jėga persmelkia
kiekvieną mano kūno dalį

* * *

Kas sugeba išlaikyti ramybę ir ramiai atlikti savo
pareigas, tas susijungia su visatos dvasia, kurios ramybė
.užpildo egzistenciją

Kad ir kokie skaudūs būtų gyvenimo įvykiai ir kokie
sunkūs išgyvenimai atrodytų, psichologinė būseną turėtų
.atspindėti ramybę, o protas – išlaikyti pusiausvyrą
Nei siaubinga nesėkmė neturėtų sukrėsti sielos pamatų,
.nei spindinti sėkmė neturėtų jos paversti ekstaze
Kas rodo ramybę ir susikaupimą – tikrai, o ne
apsimestinai – tas pasiekė tikros ramybės ir taikos krantus,
.kurių negali sutrikdyti jokia išorinė įtaka
Kas nori pasikeisti į gerąją pusę, tas turi išsiugdyti tvirtą,
.tylią, ramią valią ir nepasiduoti geriems sprendimams
Nuostabu veiklos metu galvoti apie Dievą ir šią praktiką
.paversti kasdienio gyvenimo dalimi

* * *

Kai kurie iš tų, kurie trokšta mokytis, trumpai nueina
kelį, o paskui praranda entuziazmą, pakeičia kryptį ir
.pamiršta savo sprendimus
Kiti stengiasi tęsti kelionę, nors kartais pasiduoda
seniems įpročiams, tačiau vis dėlto toliau eina ir deda
pastangas, todėl jų polinkiai tampa rafinuotesni, o dienoms
.bėgant jie tampa stiprūs, sveiki ir energingi

* * *

Pozityvus mąstymas veda prie nematomos dieviškos
galios, galinčios išplėsti mažus intelektualinius kanalus ir ribotą
jutiminį suvokimą, pamatyti didžiausio gėrio blyksnius ir
atverti didžiulį, neriboto pločio langą, pro kurį dieviškasis
buvimas gali būti matomas visu savo spindesiu ir dieviška
.gausa visur
Ramybės reikia visam pasauliui, ypač tiems, kurie eina
kontempliacijos keliu ir trokšta pasiekti aukštus dvasinius
.horizontus

Tyliai ir taikiai dedamos dvasinės pastangos paprastai
yra veiksmingos ir vaisingos, nes nutrūkus fiziniams
judesiams, mintys tampa aktyvios ir pabunda snaudžiančios
.dvasinės energijos

* * *

Neturėtume jaustis nusivylę ar nusiminę dėl savo klaidų,
bet visada turėtume pažvelgti į savo patirties šviesiąją pusę
ir iš jos mokytis. Ir kad ir kas nutiktų, turėtume kreiptis į
.Dievą pagalbos ir vadovavimo

* * *

Naujas mokinys manė, kad dvasinius mokymus gali
suvokti vien teoriškai studijuodamas, be to, jis taip pat
:troško mokyti kitus, todėl mokytojas Paramhansa jam tarė
Dvasinis sąmoningumas nėra išorinis skiepijimas (kaip"
".augalo), o augimas ir vystymasis iš vidaus

* * *

Šią žinutę meistras Paramhansa Jogananda perdavė
savo mokiniams 1944 m. sausį, rašydamas knygą „Jogo
autobiografija“, kuri buvo išversta į 35 kalbas ir tebėra
spausdinama bei populiari nuo pat jos išleidimo maždaug
.prieš 70 metų

:Mano brangūs draugai

Pasirinkimo laisvė daugiausia susideda iš visų rūšių
norų, troškimų, ketinimų ir valios. Tačiau reikia atskirti
.tikrąją pasirinkimo laisvę nuo jos mažesnių apraiškų
Mūsų pastangos, mūsų jėgos ir visi mūsų fiziniai,
moraliniai bei dvasiniai veiksmai prasideda ir nuolat veikia
per valią

Valios jėga susideda iš nuolatinių nepajudinamo ryžto ir
veiklos ciklą, susijusių su troškimu, kol ji pasiekia pakankamą
.stiprumo laipsnį norimam rezultatui pasiekti

Iš knygos, kurią rašau, išmokau puikią pamoką, nes
anksčiau rašydavau neperžiūrėdama to, ką parašiau, bet
turėdavau peržiūrėti kiekvieną savo autobiografijos pastraipą

ir man patikdavo grįžti prie tų nuostabių testų, vėl vartant
.knygą

Šiame gyvenime patyriau daug nuotykių – skaičiau
paskaitas, statžiau pastatus, tapiau, o mano sėkmės
.paslaptis visada buvo valia

Viską, ką bandžiau padaryti valios pastangomis,
pasiekiau, ir patikinu jus, kad jei esate pasiryžę ką nors
.padaryti, tai bus pasiekta su Dievo pagalba

Turėtume dalytis dievišku džiaugsmu su kitais. Nėra

.nieko nuostabesnio, nei kalbėti apie Dievą iš širdies

Jei galite įtikinti žmogų, kad nuodėmės kelias veda į

mirties slėnį, o meditacijos ir paklusnumo dieviškiems
įstatymams kelias – į amžinąjį gyvenimą, praturtinsite jo

.gyvenimą labiau, nei duodami jam milijoną dolerių

Pinigai yra trumpalaikiai, bet Dievo pažinimas lieka su

mumis ir lydi mus į kitą pasaulį. Todėl jaučiu didelį
džiaugsmą, kai matau ką nors besistengiantį ir darantį viską,
.kad pažintų Dievą

Nors planuoju ir darau daug dalykų pasaulyje, darau tai,

kad įtikčiau Dievui. Net ir darbo, skubančio reikalų šurmulio
viduryje šnabždu: „Kur tu, Viešpatie?“ ir visas pasaulis

.pasikeičia, ir aš matau didžią šviesą

Esu mažas burbulas tame šviečiančiame vandenyne, ir

!koks didelis džiaugsmas

* * *

Neturėtume apriboti savo minčių vien liūdnais ir baisiais

šio gyvenimo dalykais. Išmintis reikalauja, kad nukreiptume
savo mintis ir jausmus į amžinąją dieviškąją galią, kuri

.nesikeičia ir nepakeičia

Nelaikyk savęs silpnu ir bejėgiu, nes tavo smegenyse

kaupiasi milžiniški energijos kiekiai, kurių užtektų dideliame

!miestui dviem dienoms, o tu sakai, kad esi išsekęs

Kai stengiatės pasiekti sėkmės, pasinaudokite kiekviena

turima galimybe neatmesdami kitų

Kartą ėjau Bostono gatve ir pėstiesiems skirta gatvės
pusė, kuria ėjau, buvo perpildyta pėsčiųjų, ir beveik visi jie
buvo priešais mane, todėl buvo sunku ką nors aplenkti. Vis
dėlto nusprendžiau, kad būsiu minios priekyje nieko
.nestumdydamas

Pradėjau ieškoti galimybių ir tarpų tarp pėsčiųjų, kuriais
naudojasi tol, kol pasiekiau tai, ko norėjau, ir tapau
.pirmuoju minioje, nieko neužspausdamas
Tada pasakiau: „Viskas gerai, jie dabar gali eiti prieš
.“mane, kai pasieksiu tai, ko norėjau

* * *

Dievas yra sveikatos, klestėjimo, išminties ir amžino
džiaugsmo šaltinis

Kai mes bendraujame su Juo, mūsų gyvenimas tampa
pilnavertis, o be Jo gyvenimas lieka nepilnas
Atkreipkime dėmesį į visagalę dieviškąją jėgą, kuri
suteikia mums gyvybę, gebėjimus ir išmintį
Melskime, kad ši didi tiesa įtekėtų į mūsų gyvenimus
Ir kad ši amžinoji galia galėtų tekėti per mūsų kūnus
Ir kad mūsų širdyse neblėstantis džiaugsmas siautėtų

* * *

Už užmerktų akių tamsos slypi nuostabios visatos jėgos,
visos palaimintos gerosios sielos ir amžina egzistencija, kuri
.neturi ribų ar pabaigos

Per kontempliaciją mes pažįstame absoliučią tiesą ir
liudijame jos paslėptus darbus mūsų gyvenime ir visuose
.kūrinijos stebukluose

Jei mokinys pastebi, kad nedaro tokios pažangos, kokios
norėtų, jis turėtų su savimi susitaikyti, išanalizuoti savo
.mintis ir nustatyti kliūtis, kurios jam trukdo
Dažnai priežastis yra nuoširdžių pastangų stoka ir
išsiblaškęs protas. Dažnai kliūtys kyla dėl giliai įsišaknijusių
įpročių, kuriuos reikia išrauti iš gyvenimo sodo, kad laimės
.šaknys galėtų augti ir klestėti sielos dirvoje

Neskubėkite daryti didelių dalykų vien todėl, kad norite
lavinti savo valią

Kad pasisektų, pirmiausia reikia išbandyti savo valią
mažais dalykais, kurių, manėte, negalėsite padaryti. Jei
.pasistengsite, sėkmė bus jūsų

Vis dar prisimenu visus tikslus, kurių, anot draugų ir
.kitų, niekada nepasieksiu, bet vis dėlto juos pasiekiau

Šie žmonės su „gerais ketinimais“ gali padaryti didelę
žalą savo nuomonėmis; tegul Dievas apsaugo mus nuo jų ir
jų patarimų

Draugystė daro didžiausią įtaką valiai. Triukšmingų
vakarėlių lankymas užuot meditavus ramybės šventovėje
teršia protą tokiomis tankiomis žemiškų vibracijų dulkėmis,
.kad sunku jų atsikratyti

Žmogaus valią neišvengiamai sustiprina arba susilpnina
.jo bendražygių įtaka

Vien pastangomis ugdyti valią yra labai sunku. Jums
reikia gero pavyzdžio, kuriuo galėtumėte sekti. Jei norite
tapti dailininku, gyvenkite apsupti gerų paveikslų ir
bendraukite su dailininkais. Jei norite tapti dvasingu
žmogumi, draugaukite su dvasingais, kilnaus charakterio
.žmonėmis

* * *

Pranašesnis žmogus, mokėjęs išplėsti savo sąmonę ir
transformuoti ją į begalinį absoliutą, gali suvokti kūriniją kaip
kosminį sapną, lygiai taip pat, kaip jis gali tvirtai teigti, kad
.materija neegzistuoja

Per ilgus savikontrolės etapus ir meditacijos ar kitų
dvasinio suvokimo metodų, tokių kaip meilė, tarnystė,
altruizmas ir atsiribojimas nuo savanaudiškumo, keliu
nuoširdus Dievo ieškotojas išsklaido dvilypumus ir suvokia
.amžinąją egzistencijos vienybę

* * *

Meilė yra ne tik emocija; tai labai reali esmė. Ir kai ji sąmoningai nukreipiama, ji randa kelią – be klaidų – į savo .tikslą

Meilė taip pat yra didelė galia. Ieškotojas gali išbandyti daugybę būdų, kaip surasti Dievą, bet jis Jo neras, nebent .išreikš savo didžiausią ilgesį ir giliausią troškimą

* * *

Žmogus tampa tuo, kuo jį įtikina protas. Jei tavo valia .stipri, laimėsi gyvenimo mūšį

Kuo labiau protas sutelkia dėmesį į trumpalaikius dalykus, tuo silpnėja jo galios, ir kuo labiau jis patvirtina dvasinę sielos prigimtį, tuo dvasingesnė ji tampa ir jos galios .atsinaujina

* * *

Pasaulis ir toliau kils, krets ir svyruos, tad kur kreipsimės patarimo ir krypties? Ne į savo šališkas ir išankstinio nusistatymo nuostatas, o į tiesos balsą ir vadovavimą .mumyse

* * *

Materija ir protas, visata su savo žvaigždėmis ir planetomis, tankios paviršiaus bangos, subtilios skaidrios materialios kūrybos srovės, žmogaus jausmų, valios ir sąmonės galios, gyvenimas ir mirtis, diena ir naktis, sveikata ir ligos, sėkmė ir nesėkmė – visa tai yra realybė pagal .reliatyvumo dėsnį, kuris valdo šį kosminį sapną

Visi reliatyvumo dėsnio suvokiami dualumai yra realūs žmogaus svajotojui, kuris atlieka savo mažą vaidmenį .didžiajame kosminiame sapne

Kad žmogus ištrūktų iš iliuzijų gniaužtų – reliatyvumo .dėsnio – jis turi pabusti iš sapno ir pereiti į amžiną budrumą. Negalime pakeisti sapno vaizduote, neigdami jo egzistavimą, priimdami „gyvenimą“, bet atmesdami „mirtį“, .arba pripažindami sveikatą, bet ignoruodami ligą. Kiekvienas dėklas yra neatsiejama savo priešingybės .dalis, kaip ir dvi vieno audinio pusės

Dvilypumas yra dvi tos pačios monetos pusės, ir tiesos
ieškotojas nebando jų atskirti savo mintyse, o išmintimi ir
.tvirtomis žiniomis pakyla virš jo

* * *

Dievo meilė mus pakylėja ir praplečia mūsų supratimą.

Negaliu galvoti apie save kaip apie apsiribojusį vien šiuo
.kūnu, nes jaučiu, kad esu visuose kūnuose
Lygiai taip pat, kaip jaučiu savo sąmonę kiekvienoje
savo kūno dalyje, jaučiu, kad jūs visi esate mano dalis, ir
jaučiu, kad visos gyvos būtybės yra mano kosminiame kūne,
.ir patiriu kiekvieno pojūčius

Tai ne suvokimas ar vaizduotė, o savęs pažinimas. Šis
suvokimas yra daugiau nei minčių skaitymas; tai sąmoningas
kiekvieno jausmų suvokimas, ir ši būseną vadinama kosmine
.sąmone

Kai tas suvokimas nušvinta jumyse, „aš“ suvokimas
išnyksta ir jūs jaučiate, kad visas būtybes persmelkia vienas
.dieviškas gyvenimas

* * *

Šis pasaulis keistas, nes viskas jame keičiasi ir
transformuojasi, todėl žmogus neturėtų savo laimės valties
.įstatyti į šio pasaulio krantus

Nesvarbu, ar kenčiate šiame gyvenime, ar mėgaujatės
klestėjimu ir galia, jūsų sąmonė turi išlikti nepakitusi. Jei
galite pasiekti psichinę pusiausvyrą, niekas negalės jums
.pakenkti

Visų didžiųjų žmonių gyvenimai rodo, kad jie pasiekė tą
palaimintą būseną. Tie, kurie deda viltis į žemišką laimę,
susidurs su daugybe problemų, nes košmarai dažnai lydi
.gražius sapnus

Jei sapną laikysite tik sapnu, nesvarbu, ar jis malonus, ar
bauginantis, pajusite ramybę, o supratę, kad šis gyvenimas
.taip pat yra sapnas, išsivaduosite iš jo košmarų

* * *

Žmogus turėtų džiaugtis, nes gali pakilti virš gyvenimo
smulkmenų ir negatyvumo, ir nes – teigiamomis mintimis –
gali sukurti tinkamas sąlygas, kurios pritrauktų sėkmės
.elementus

Sunki ir nepastovi nuotaika yra tarsi vėžys, graužiantis
sielos ramybę, ir tie, kurie kenčia nuo niūrios nuotaikos,
.negali atsikratyti savo problemų

Tačiau blogus įpročius ir problemas galima įveikti ramiai
ir racionaliai mąstant. Kai žmogus, turintis žalingą įprotį, jį
.atskleidžia, jis pripažįsta nesėkmę

* * *

Viešpatie, aš palyginau žemiškas pagundas su Tavo
dieviška meile ir radau Tavo meilę stipresnę už bet kokią
.pagundą ar gundymą

* * *

Kaip aliejus įžiebia ugnį ryškiau, taip ir pyktis maitina
pyktį ir jį sustiprina, o grubus elgesys skatina kitus tęsti
.grubų elgesį ir daro juos užsispyrusius bei griežtesnius
Ramus ir švelnus žmogus pyktį įveikia ramybe,
nesantaikos audrą nuramina tyła, o nesantaiką ir konfliktus
.išsklaido švelniais, žodžiais ir dėmesiu kitų jausmams

* * *

:Mokytojas Paramahansa apie tiesą pasakė
Jis egzistuoja net jei niekas juo netiki, o teorijas reikia,,
“.pagrįsti idėjomis ir žodžiais

* * *

Meilė turėtų būti pasaulio valdovė

* * *

Pas tavo ateinu su savo džiaugsmo dainomis
Ir aš tau atnešiau lobių iš savo sielos lobyno
Ir savo širdies gelmėse renku tau dieviškojo ilgesio
nektarą

Mane ištroško klaidingų vilčių dykuma
Bet dabar mano troškimai užgeso amžiams
Nes semiasi iš tavo gausių šaltinių

Tavo šventų kvėpalų šnabždesiai teka link manęs
Mano laimės žvakė šviečia tavo džiaugsmo šviesa
Beveik numiriau žemiškų oazių miraže
Ir dabar mane užvaldė tavo dvasios bangos
O, jei tik galėčiau nuskęsti tavo dieviškame vandenyne
ir gyventi amžinai

* * *

Saulėtuose protiniuose horizontuose yra ultravioletinių
spindulių, kurie sunaikina visas psichologines bakterijas.
Neužblokuokite šių spindulių siaurų ir ribotų perspektyvų
.stikliniu barjeru

* * *

Dievo namuose neturėtų būti susiskaldymų

* * *

Mūsų meilė kitiems įmanoma dėl meilės jausmo, kurį
.gauname iš Tavo dosnios rankos, Viešpatie
Įkvėpk mus tad pasiūlyti Tau savo didžiausią meilę ir
!degantį ilgesį

Davei mums tėvus ir motinas, brolius ir seseris, sūnus ir
dukteris, pusbrolius ir pusseseres bei gyvenimo partnerį
Vaikai ir draugai, galbūt galime išmokti jus mylėti
skirtingais būdais ir subtiliais natūraliais skirtumais
.visokiuose žmonių santykiuose

O amžinai mylintis, o Aukščiausiasis Artimiausias!

Išmokyk mane nupinti visų žmogiškosios meilės gėlių
.puokštę ir padėti ją kaip auką Tavo palaimintoje šventykloje
Bet jei dėl savo ištikimybės negalėsiu jums įteikti visos
puokštės, nuskinsiu vieną gėlę, pačią gražiausią ir
šviežiausią, ir padėsiu ją jums po kojomis, tikėdamasis, kad
!priimsite ją iš manęs

* * *

Fizinė išvaizda, ypač akys, apytiksliai atskleidžia, koks
žmogus buvo praeityje. Vidinis „aš“ stipriai veikia išorinę
.formą

Žmogaus akys yra svarbiausias jo fizinis bruožas, todėl
reikėtų stengtis, kad jo akys būtų gražios. Kaip tai padaryti
Mūsų akys aiškiai atskleidžia mūsų vidinę prigimtį, ir
vienas iš būdų pagražinti akių išvaizdą ir išraišką yra
.puoselėti gražias vidines mintis ir jausmus
Kai kurios akys yra labai žiaurios, o kai kurios atspindi
.piktavališkumą ar savanaudiškumą
Kad ir kokie mieli skambėtų žmogaus žodžiai ir kokie
nuostabūs būtų jo veiksmai, iš akių išraiškos galima tiksliai
žinoti tikrąją jo prigimtį, nes jis negali pasislėpti už tų dviejų
.atvirų langų

Todėl žmogus turėtų mąstyti gražiai ir kūrybingai. Ir
kadangi yra sukurtas pagal Dievo paveikslą, neturi teisės
.gadinti savo vidinio gyvenimo
Gražios akys, atspindinčios ramybę, tylą ir nuoširdžią
.meilę, turėtų būti ugdomos ugdant ramybę, meilę ir taiką
Tik šiuo metodu galima ugdyti dvasinį magnetizmą,
kuris yra stipresnis už visus fizinės išvaizdos suvaržymus ir
.apribojimus

* * *

Kai priimame tvirtą sprendimą, atidžiai išnagrinėję
problemą ir nustatę su ja susijusius privalumus bei
trūkumus, ir kai suaktyviname savo valią, galime atlikti daug
.pokyčių savo gyvenime, kurie gali atrodyti neįmanomi
Laisva valia egzistuoja, ir jei jos nebūtų, niekas negalėtų
išvengti vidinės ir išorinės aplinkos įtakos, augimas būtų
ribotas, kūrybinės veiklos apimtis susiaurėtų, o žmogus
.negalėtų vystytis ir pakilti aukščiau primityvaus lygio
Naujų socialinių sistemų koncepcija ir progresyvios
idėjos, susijusios su savarankišku instituciniu darbu,
pažangiuose moksliniuose atradimuose naudojami metodai,
įvairios tyrimų ir studijų sritys bei kūrybinė literatūrinė veikla
– visa tai patvirtina žmogaus gebėjimą su Dievo pagalba ir
.valios jėga naudotis pasirinkimo laisve kiekvienoje srityje

* * *

Disciplinuota kalba ir pykčio bei apmaudo vengimas
padedą žmogui jaustis susivaldžiam ir gerbiamam namuose.

Tai apima išmintingą ir racionalų elgesį šeimyniniuose
.konfliktuose arba kitų raminaimą maloniais žodžiais
Tai pergalės ir netgi didvyriškumo ženklas, net ir pačių
.priešininkų nuomone

* * *

Supratimas yra brangiausias gyvenimo lobis. Tai vidinė
vizija, intuityvus suvokimas, kurio dėka galime sužinoti tiesą
apie save ir kitus, kaip elgtis visomis aplinkybėmis, kurios
pasitaiko mūsų kelyje, taip pat tai padeda mums pakoreguoti
.savo požiūrį ir veiksmus pagal poreikį

Šiame pasaulyje mūsų supratimas dažnai yra ribotas, o
kai mūsų protinis matymas aptemęs, tampa neįmanoma
.numatyti dalykų ir žinoti jų pasekmių

Kadangi negalime numatyti galimų savo veiksmų
pasekmių, dažnai priimame neteisingus sprendimus
Norėdami gyventi taikiai šiame pasaulyje, turime būti
visiškai sąmoningi savo aplinkoje ir žinoti, kuria kryptimi
.einame

Turime turėti tą vidinį pojūtį, kuris pasakytų, koks bus
mūsų būsimas gyvenimas, remiantis mūsų dabartiniais
veiksmais

* * *

Protą reikia arti teisingo suvokimo plūgu, nes jo dirva
sausą ir atšiaurią, o ją reikia sudrėkinti optimizmu ir atvirumu,
joje pasėti tikėjimo sėklas ir laistyti geros valios vandeniu,
.darniai su dieviškąja valia

* * *

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos
apie maldą, kuri labai greitai atneštų pas jį dieviškąjį
:mylimąjį, ir mokytojas atsakė
Dievas nori tik paslėptų maldos brangakmenių giliai"

"jūsų širdies kasykloje

* * *

Kas mums suteikė gebėjimą mylėti? Dievas
Tad kas labiau už viską nusipelno mūsų meilės? Dievas
Nėra tikros meilės be Dievo, nes Dievas yra meilė

* * *

Turime nepamiršti, kad Dievas yra mūsų aprūpintojas ir
kad tikroji gerovė matuojama ne tuo, ką turime, o tuo, ką
.galime pasiekti valios pastangomis

Laimė reikalauja pastangų sumažinti troškimus ir
išsiugdyti gebėjimą patenkinti esminius poreikius, taip pat
būti optimistiškai nusiteikusiam, kad su Dievo pagalba
sąlygos pagerės nepaisant visų kliūčių ir trukdžių, kad ir
.kokie sunkūs jie atrodytų

* * *

Išminties balsas kalba visoms geroms širdims, kurios yra
harmonijoje su aukštomis dvasinėmis vibracijomis, ir klajoja
ore ieškodamos harmoningų idėjų, siekiančių ramybės,
.meilės ir didingų žinių

* * *

Mūsų širdys yra karoliukai, o meilė – dieviškojo rožinio
.siūlas, laikantis mūsų širdis kartu

* * *

Neleisk savo turtams tavęs užvaldyti

* * *

Vis dar prisimenu daugybę mokinių, kurie atėjo pas
mano mokytoją ir vėliau jį paliko, nes neteisingai suprato
Pasakiau sau: „Daugelis gali ateiti ir daugelis gali išeiti,
.“bet aš liksiu tvirtas iki galo

Mano mokytojas buvo griežtas ir mandagus žmogus, ir
daugelis negalėjo pakęsti jo nuostabios išminties spindesio ir
:paliko vienuolyną, bet vieną dieną aš jam pasakiau
Yra žmogus, kuris niekada tavęs nepaliks, ir tas žmogus"

"esu aš

Džiaugiuosi, kad ištesėjau savo pažadą, nes jo dvasinis vadovavimas atvėrė man akis ir apšvietė mano protą Dievo .šviesa

* * *

Atminkite, kad Dievo palankumas yra didžiausias dalykas. Jei visas pasaulis jums patenkintas, bet jūs neturite Dievo palankumo, esate kaip vėjo gaudytojas ar pelenų pūstuvai. Bet jei visas pasaulis pyksta ant jūsų ar prieš jus, tačiau jūs turite Dievo palankumą, tuomet jūs kontroliuojate .viską ir esate tikrai laimingas visko savininkas

* * *

Mūsų gyvenimas visiškai priklauso nuo Dievo, ir jei atsigręšime į Jį ir pasitikėsime Jo pagalba, Jis parodys mums kelią ir ves mus teisingu būdu spręsti savo problemas ir .atsikratyti sunkumų

* * *

Dieviškasis skulptorius

Tegul kiekvienas mano širdies plakimas būna
"Naujas žodis eilėraštyje „Mano amžina meilė tau
Ir tegul kiekvienas garsas, kurį taria mano lūpos, būna
perduotas

Palaimintos vibracijos iš tavo švento balso
Tegul kiekviena mano mintis būna pripildyta Tavo
buvimo džiaugsmo

Tegul mano valia būna įkrauta tavo dieviškosios
energijos
Papuošk visas mano mintis, išraiškas ir siekius Savo
malone

O švenčiausiasis dieviškasis skulptorius
Formuok mano gyvenimą taip, kaip tau atrodo tinkama
Pagal jūsų unikalų dizainą

* * *

Dievas mums atsako, kai dedame pastangas, ir tada mes suprasime, kad Jis iš tiesų egzistuoja, girdi mūsų maldas ir pildo mūsų norus. Tie, kurie nuolat galvoja apie Jį ir

medituoja apie Jį, jaus Jo šventą buvimą ir matys Jo
.palaimintą šviesą

Kas nuoširdžiai trokšta ir tvirtai pasiryžęs, tas
neišvengiamai pasieks savo tikslą, nepaisant praeities
klaidų, tačiau tęsti tas klaidas yra didelė nuodėmė prieš
.save, nes kas daro klaidą, tas atima sau tikrąją laimę
Žmogus turi galią sau pakenkti arba gauti naudos, ir jis
turi teisę pasirinkti, ar laikyti nuo savęs atokiau nežinojimo
.skruzdėles, kad jos jo neįklastų ir nesukeltų jam nepatogumų
Jei žmogus nenori būti laimingas, niekas negali jo
padaryti laimingu ir jis neturėtų kaltinti Dievo dėl savo
.nelaimingumo

Jei Dievas nebūtų davęs mums laisvės naudotis savo
valia, Jis būtų buvęs atsakingas už mūsų kančias, bet Jis
mums suteikė tą laisvę, ir mes esame tie, kurie formuoja
.savo gyvenimą taip, kaip patys pasirenkame

* * *

:Gilesnė tylos prasmė
Kai mokinį persekioja baimės, ligų ir kitų bėdų pabaisos,
.jis ieško ramybės prieglobsčio savyje
Dvasiškai pabudęs žmogus dieną naktį gyvena ramybės
tvirtovėje, kuriai netrukdo rūpesčiai ir liūdesys, ir pasaulio
.siaubai negali jos pralaužti
Įžengusieji į tylos šventovę gali bendrauti su kitomis
sielomis, mylinčiomis Dievą, lygiai taip pat, kaip jie gali
.suprasti rožių ir visų gyvų būtybių kalbą
Kuo gilesnė mokinio ramybė, tuo didesnė jo laimė
Džiaugsmas, slypintis už minčių langų, kurį reikia iširti
ir atskleisti tylos gelmėse, yra didis džiaugsmas, kurio
.neįmanoma apibūdinti

* * *

Aš civilizaciją laikau sodu, kuriame matau dygstančias ir
.žydinčias visas žmogiškąsias savybes
Kaip bitė, mano protas ieško gerų savybių gėlių

Bitė eina tik į gėles, iš kurių gali surinkti geriausio
.medaus

Panašiai turėtume sekti bitės pavyzdžiu, kuri geria tik
saldžiausią nektarą. Tai reiškia, kad turėtume stengtis
.perimti gerąsias savybes ir dorybes, kurias matome kituose
Dievas yra palaimintas medus, kuris teka į imlias sielas
ir pripildo jas gerumo bei saldumo

* * *

Kas nori praplėsti savo akiratį, tas turi pakilti aukščiau
sektų, odos spalvos, rasės ir aklo fanatizmo suvokimo,
praktikuoti savitvardą, būti malonus ir draugiškas, saikingas
.maiste, gėrimuose ir kituose malonumuose
Jis turėtų daryti tai, kas jam pritaria sąžinei ir kas
suteikia jam ramybę, kalbėti tiesą, nevogti, neapgaukinti
kitų, nepasiduoti malonumams, kurie kenkia sveikatai ir
sekina gyvybingumą, vengti baimės, pykčio, godumo,
.pavydo ir trikdančių obsesijų
Ir kad jis išmoktų išverti karštį, šaltį ir kitus sunkumus
nenusiminęs ir kad sustiprintų savo pasitikėjimą Dievu –
.didžiausia prieglauda nuo visų baimių ir blogio

* * *

Ryšys tarp manęs ir mano mokytojo buvo tobulas ir
nuostabus. Ryšys tarp dvasinio vadovo ir mokinio yra meilė
.aukščiausia jos prasme

Kartą palikau vienuolinį gyvenimą manydamas, kad
Himalajuose galėsiu sėkmingiau ieškoti Dievo, bet klydau ir
pajutau, kad vos tik palikęs

Kai po kelių dienų grįžau, mokytojas su manimi elgėsi
taip, lyg niekada nebūčiau jo palikusi. Užut mane baręs, jis,
kaip įprasta, pasisveikino ir ramiai tarė: „Pažiūrėkime, ką
.“galime paruošti šįryt pusryčiams

Taigi aš jam pasakiau: „Bet argi jūs nepykstate ant
“?manęs, pone, dėl mano išvykimo
Jis atsakė: „Žinoma, ne, aš nieko nesitikiu iš kitų, todėl
jų norai negali prieštarauti maniesiems. Aš neišnaudosiu

tavęs asmeninei naudai, ir niekas manęs nedžiugina labiau
„nei tavo laimė

!Pirmą kartą pajutau, kad kažkas mane tikrai myli
Jei būčiau tvarkyjusi tėvo verslo reikalus ir būčiau išėjusi
iš darbo, jis būtų ant manęs įniršęs. Pavyzdžiui, kai
atsisakiau pelningo darbo pasiūlymo (įmonėje, kurioje mano
tėvas buvo vadovas), jis su manimi nekalbėjo septynias
.dienas

Mano tėvas mane mylėjo nuoširdžia tėviška meile, bet
tai buvo akla meilė, nes jis manė, kad pinigai mane padarys
.laimingą, bet pinigai sunaikins mano laimę

Po kurio laiko, kai įkūriau integruoto ugdymo mokyklą,
tėvas persigalvojo ir pasakė: „Džiaugiuosi, kad nepriėmei to
.“darbo

Tuo tarpu mano mokytojo požiūris buvo visiškai kitoks –
nepaisant to, kad palikau vienuolyną, jo meilė man
.nepasikeitė ir jis man nepriekaištavo

* * *

Per ilgai užsibuvau Tavo kūrinijos praeities, dabarties ir
ateities guolyje, Viešpatie, ir aš – amžinybės vaikas –
.jaučiausi nerimastingas

Vėl ir vėl stengiausi, bet nesėkmingai. Galiausiai man
pavyko iššokti iš lovos, apsuptai apgaulingo reliatyvumo
barjerų, o tu paėmei mane į savo rankas ir supdavei amžinos
.ramybės melodijomis

Aš esu amžinybės vaikas – tavo amžinybės, Viešpatie
Padedu galvą ant tavo viso egzistavimo krūtinės

* * *

Aš esu rojaus paukštis: dangaus paukštis, sukurtas tavo
palaimintų rankų

Ji papuošė mane grakštumu ir išskirtinėmis spalvomis:
švelnumo pūkais ir dvasinio žydėjimo auksinėmis
plunksnomis

Skridau aukštai niūrioje, niūrioje gyvenimo atmosferoje,
ieškodamas palaimos rojaus, o mano ryškios plunksnos buvo
.išmargintos tamsiomis nevilties dėmėmis
Ateik, mano Dieve, ir nuplauk savo rojaus paukštį
.išminties spinduliais ir tyrais, saldžiais ramybės vandenimis

* * *

Yra bakterijų rūšis, kuri gimsta, dauginasi ir miršta vos
.per dvi valandas

Šio tipo testą galima atlikti per pusę dienos arba
greičiau, nei žmogui reikia atlikti ilgą laiką, kuris gali trukti iki
.aštuoniasdešimties metų

Septyniasdešimt ar aštuoniasdešimt metų, kuriuos
gyvename, tėra trumpalaikė akimirka amžinybėje. Žvelgiant
iš santykinės perspektyvos, viskas, kas nutinka mums,
vyksta tokiu pat greičiu, kaip ir minėtoms bakterijoms.

Kiekvieną trumpalaikę amžinybės akimirką, žmonių
skaičiavimais, praeina daug metų. Todėl laikas yra per
.brangus, kad jį švaistytume

* * *

Žmogus neturėtų daryti to, kam nepritaria jo sąžinė, ir
turėtų būti savo paties šeimininkas. Kai tik jis supras, kad yra
savo minčių, jausmų ir veiksmų šeimininkas, niekas negalės
.jo kontroliuoti ar paveikti

* * *

Nors protas daro didelę įtaką kūnui, neprotinga jo
.ignoruoti

Žmogus turėtų valgyti tinkamą sveiką maistą,
.pirmenybę teikdamas nesveikam maistui

Jei aplinkybės verčia gyventi su žmonėmis, kurie jus
nervina, patartina kartkartėmis pakeisti aplinką. Tačiau dar
geriau – pakeisti savo psichologinę būseną, kad jūsų
netrikdytų kitų veiksmai. Pakeiskite save ir galėsite gyventi
.ramiai ir laimingai bet kur

* * *

Visas pasaulis yra tarsi psichiatrinis prieglobstis. Vieni žmonės kenčia nuo pavydo ir pavydo, kiti – nuo pykčio, neapykantos ir geismo. Jie yra savo įpročių ir emocijų aukos.
.Tačiau jūs galite susikurti ramybę savo aplinkoje

* * *

Emocijos turi aiškia įtaką protui ir kūnui. Pavydas ir .baimė išblyškina veidą, o meilė – jį švyti

* * *

Kai gali būti ramus, visada būsi laimingas
Kai nuspręsite pasikeisti į gerąją pusę, atminkite, kad gera kompanija ir kilni įtaka yra nepaprastai svarbios ir .būtinai norint pasiekti savo tikslą
Aplinkos įtaka – gera ar bloga – yra stipresnė už valią,
.todėl į tai atsižvelkite bendraudami su kitais
Savianalizė taip pat būtina savęs tobulinimui
Jei galite drąsiai ir be baimės analizuoti save, galėsite .atlaikyti kitų analizę ir jų kritika jūsų nepaveiks

* * *

Kažkas galėtų pasakyti: „Man nerūpi malonumas ar laimė, aš gyvenu tam, kad ką nors nuveikčiau, kad .“pasiekčiau sėkmės, pavyzdžiui
Kitas galėtų pasakyti: „Noriu daryti gera šiame .“pasaulyje, net jei esu skausmo ir kančios apsuptyje
Tačiau nagrinėdami jų idėjas, pastebime, kad abu siekia laimės. Ar pirmasis trokšta sėkmės be laimės? Ar kitas linki .pasauliui gero, pats dėl to nepatirdamas laimės? Tikrai ne
Jiems gali nerūpėti fizinis skausmas ir psichologinės kančios, kurias jiems sukelia kiti arba kurios gali atsirasti dėl aplinkybių, susijusių su sėkmės siekimu ar pagalba kitiems, nes pirmasis patiria didelį džiaugsmą sėkmėje, o kitas mėgaujasi padėdamas kitiems, nepaisant visų nepalankių .aplinkybių
Netgi dauguma nesavanaudiškų motyvų ir nuoširdžių humanistinių polinkių kilo iš asmeninio noro priartėti prie laimės

Tačiau ta laimė skirta ne oportunistams ir
siauraprotiams, o dosnaus ir kilnaus žmogaus, turinčio platų
.protą ir dosnią bei didžią sielą, laimė
Todėl altruistas neleidžia savanaudiškumui jam diktuoti,
nes neįmanoma rasti tos grynos laimės, nebent žmogus būtų
plačią pažiūrą ir geros širdies, kad ieškotų ir trokštų laimės
.ne tik sau, bet ir kitiems
Tai universalus principas, kuris nekeičiamas ir
.nekeičiamas

* * *

Nebūtina asmeniškai pažinoti visų žmonių ir juos artimai
mylėti, kad parodytum jais susidomėjimą ir padarytum jiems
.paslaugą

Svarbiausia – visada būti pasiruošusiems draugiškai
aptarnauti kiekvieną, kas pasitaiko jūsų kelyje ir kuriam to
.aptarnavimo tikrai reikia

Tam reikia protinių pastangų ir nuoširdaus noro tai
.padaryti nesiskundžiant. Kitaip tariant, tam reikia aukos
Saulė vienodai šviečia ir deimantui, ir anglies gabalėliui,
tačiau deimantas įgijo ir išplėtojo tam tikras savybes, kurios
leidžia jam priimti saulės šviesą ir ją atspindėti spindint bei
.spindint, o anglis negali skleisti tokios pačios šviesos

Bendraudami su žmonėmis turėtume būti kaip
deimantas ir spindinčiai bei tyrai atspindėti dieviškosios
.meilės šviesą

* * *

Kalbėdamas savo mokiniams, meistras Paramahansa
:pasakė

Negaliu žodžiais išreikšti, kiek daug dėkingumo tau už
.žodžius, kuriais išreiškiai savo jausmus man
Esu be galo dėkingas už jūsų nuoširdumą, dvasios
.stiprybę ir žodžius, sklindančius iš jūsų širdies
Man didelė garbė būti tarp jūsų ir malonu visada
prisiminti savo didžiulę pareigą broliams ir seserims šiame
.pasaulyje

* * *

Vyras, kuris anksčiau mušdavo savo viršininkus
Kai norite išsiugdyti naują įprotį ir atsikratyti blogo,
ramiai ir be įtampos sutelkite mintis į valios ir dvasinio
sąmoningumo centrą, esantį kaktoje tarp antakių, ir tvirtai
patvirtinkite gerą įprotį, kurį norite išsiugdyti. Panašiai, kai
norite atsikratyti blogo įpročio, sutelkite dėmesį į tą patį
tašką ir tvirtai patvirtinkite, kad visi smegenų nerviniai takai,
.kuriuose sutelktas blogas įprotis, yra ištrinti

Papasakosiu jums tikrą istoriją apie vyrą, kuris darbe
įgudo trenkti savo viršininkams, kai prarasdavo savitvardą.
Dėl to jis prarasdavo darbą po darbo, nes visiškai prarasdavo
savitvardą, kai jį užklupdavo pykčio priepuolis, ir daužydavo
.visus, kurie jam prieštaraudavo, kuo tik pavykdavo
Jis kreipėsi į mane ieškodamas pagalbos, todėl pasakiau
jam: „Kitą kartą, kai supykksi, prieš ką nors darydamas,
“.suskaičiuok nuo vieno iki šimto
Jis bandė šį metodą, bet grįžo pas mane ir pasakė: „Kai
tai darau, mano pyktis sustiprėja, o skaičiuodamas mane
aptemdo apmaudas dėl ilgo laukimo.“ Jo būklė atrodė
.beviltiška

Tada ji paprašė jo apmąstyti ir pajusti, kaip Dievo šviesa
užlieja jo smegenis, ramina jo pyktį, ramina nervus,
sušvelnina jausmus ir pašalina iš jo visus pykčio pėdsakus, ir
.kad dėl to jis vieną dieną atsikratys pykčio priepuolių
Netrukus jis vėl pas mane sugrįžo ir šį kartą pasakė: „Aš
“.išsivadavau iš pykčio įpročio ir esu už tai dėkingas
Nusprendžiau jį išbandyti, todėl paprašiau kelių berniukų
pabandyti jį paerzinti ir pasislėpiau ten, kur galėčiau jį
matyti, bet jis nematytų manęs. Berniukai ne kartą bandė jį
.provokuoti, bet jis išliko ramus ir nereagavo

* * *

Tegul amžinybės pažadas užpildo mūsų širdis ir protus

Ir tegul gyvenimo skyriai bei įvykiai primena mums, kad
mirties šešėlis negąsdina šviesos vaikų, kurie suvokia sielos
.amžinumą ir jos glaudų ryšį su Kūrėju
Supraskime, kad gyvenimas ir mirtis yra dvi bangos
Dievo jūroje, ir kad siela, kuri yra lašas iš kosminio
vandenyno, prisiima šias dvi bangas nepakeisdama savo
.esmės ir neatsiskirdama nuo savo amžinojo šaltinio
Stengsimės iškelti savo tikrąją prigimtį iš nežinojimo
.požemių į šviesos ir žinių viršūnes
Kai išlaisvinsime savo sąmonę nuo kūno suvaržymų,
neigiamų minčių ir nesveikos įtakos, prisiliesime prie savo
dvasinės prigimties ir suprasime, kad esame amžini
.dieviškosios saulės, kuri niekada nenusileidžia, spinduliai
* * *

Pasiekusieji samados arba kosminės ekstazės būseną,
.kietos medžiagos virsta skysčiais
Skysčiai virsta dujomis, dujos – energija, o energija –
kosmine sąmone, ir jis jaučia neapsakomą džiaugsmą, patiria
įvairias sąmonės būsenas – nuo atnaujinto džiaugsmo iki
begalinės išminties, aukščiausios ramybės, visiško buvimo
.jausmo ar savęs ištirpimo kosminės dvasios viduryje
* * *

Nervų atsigavimas
Gilios, tylios meditacijos metu gyvybinė jėga teka iš
smegenų į visus organus, iš audinių sklinda šviesos
kibirkštys, o gyvybinė srovė teka per stuburą ir pasiskirsto,
apgaubdama visas kūno ląsteles, prisotintas gydomosios
.energijos srautu, ir dėl to nervai atsigavina
* * *

:Magnetų tipai
Iš įprastų magnetų matome, kad magneto traukos
.stiprumas priklauso nuo paties magneto kokybės
Mažas magnetas traukia mažus daiktus, o stiprus
magnetas – didesnius

Taigi, žmogaus magnetas traukia pagal savo traukos
jėgą

Taip pat yra daug žmogaus magnetizmo tipų; vieni
traukia fizinius dalykus, kiti – psichines jėgas, o dar kiti –
dvasinius privalumus – privalumus, kurie dažnai yra paslėpti
.arba pamiršami

Atkaskite brangakmenius sielos kasyklose ir būsite
nugalėtojas. Siekite savo trokštamo tikslo ir būkite tikri, kad
šventas magnetizmas pritrauks prie jūsų Dievą – visos galios
.ir gėrio šaltinį bei didžiausią gyvenimo naudą
Patvirtinimas: Aš panaudosiu palaimintą dvasinį
magnetizmą, kad pritraukčiau prie savęs visus gerus dalykus
.ir visų žinių spindulius

* * *

Dievas yra mano gyvenimas, Jis yra mano meilė, Jis yra
.šventykla, į kurią šaukiasi mano širdis
Dievas yra mano tikslas, nes be Jo pagalbos negaliu
atlikti savo pareigų
.Štai kodėl jo ieškojau visa širdimi, kol radau
Be dieviškos, liepsnojančios meilės ir absoliutaus ryžto
sunku rasti kosminį mylimąjį

* * *

Ateis diena, kai žmogus paliks šį pasaulį. Vieni jį
prisimins su meile ir verks dėl jo, kiti – blogai, bet visos jo
.blogos ir geros mintys jį lydės
Todėl žmogaus pareiga yra stebėti savo mintis, atidžiai
stebėti savo veiksmus, taisyti klaidas, įvertinti save ir daryti
.viską, ką gali
Nekreipk dėmesio į tai, ką žmonės apie tave sako, jei tik
.stengiesi elgtis teisingai
Stengiuosi nieko neįžeisti ir giliai širdyje puikiai žinau,
.kad stengiausi būti malonus ir nuoširdus visiems
Bet man nerūpi žmonių nuomonė apie mane, nesvarbu,
ar tai būtų pagyrimas, ar smerkimas, nes Dievas yra su
.manimi, o aš esu su Juo, ir tai yra svarbiausia

* * *

Kai tarp dviejų žmonių ar žmonių grupės užsimezga draugystė grynai dvasiniu pagrindu, be asmeninių tikslų ir užmojų, ta gryna draugystė apvalo kiekvieno iš tų draugų .sielą

Draugystės apvalyta širdis tampa atviromis durimis vienybei ir artumui

Per šią širdį tampa įmanoma pritraukti daugiau gerų sielų į broliškos meilės struktūrą ir mėgautis ramybe bei .taika

* * *

Man labiau rūpi kitų reikalai nei mano pačių, nes viską, ką darau, darau dėl Dievo ir darau tai su didesniu noru bei .entuziazmu, nei jei tie veiksmai būtų mano paties. Jei rezultatai priešingi arba nepatenkinami, man nerūpi ir nesupykstu, nes jaučiu, kad atlikau savo pareigą Dievui, kuris yra mano tikslas ir tas, kuris slypi už šio ketinimo, ir todėl, kad padariau viską, ką galėjau, ir pakartosiu bandymą su dideliu džiaugsmu ir ryžtu, bet neprisirišdamas prie .pastangų ar rezultato

Jei dirbčiau tik sau, visada būčiau apimtas nerimo ir rūpesčių. Tačiau kol mano tikslas yra įtikti Dievui, rezultatai yra Jam, o ne man. Toks yra mano požiūris į gyvenimą, ir .jame randu savo paguodą ir laisvę

:Sėkmės laiptų žingsniai

Sunkus darbas -

Kūrybiniai gebėjimai -

Teisingas nutarimas

Taupymas ir atliekų vengimas

Po nesėkmės dėti pastangas ir bandyti dar kartą -

Savidisiplina ir savęs tobulinimas

Kūrybinių energijų aktyvavimas -

Padėti kitiems

Be to, turėtume apmąstyti Dievą, viso gėrio šaltinį ir -

.visos sėkmės bei palaimos pradžia

* * *

Dainuoju Tau dainą, kuri dar niekada nebuvo ištarta, ir
Tau skiriu savo autentišką melodiją, kurią mano širdis groja
.giliai viduje ir ant jos stygų

Sukūriau šią savo pirmąją giesmę ir čia ją siūlau jums
kaip tyrą auką

Nepateiksiu jums sausų, intelektualių melodijų ar kitų
.sukurtų puošnių melodijų

Aš tau duosiu tik paprastas, naivus savo širdies
melodijas

Nedovanosiu jums šiltnamiuose auginamų, emocijomis ir
aistromis persmelktų rožių, o siūlysiu jums laukines gėles, ką
tik išdygusias mano ilgesio laukuose ir mano gyvenimo
.pievose

* * *

Žmogui lengva analizuoti ir klasifikuoti kitus pagal
konkrečias savybes

Tačiau žmogui sunku sąžiningai ir teisingai atkreipti į
save dėmesį. Būtent tai jie ir turi daryti, kad suprastų, kokių
.patobulinimų ir pokyčių jiems reikia

Asmeninių savybių pažinimo tikslas – suprasti, kaip mes
.darome įtaką kitiems

Žmonės sąmoningai ar nesąmoningai susidaro įspūdžius
apie žmogaus prigimtį, o jų reakcija į iš jo sklindančias
vibracijas yra subtilus signalas suinteresuotiems asmenims,
.o išmintingi žmonės supranta šį signalą

* * *

:Psichologinio vystymosi kliūtys yra šios
Savimeilė (egoizmas), tuštybė, godumas, pyktis,
neapykanta, pavydas ir kitos tamsios savybės, kurios veda
.arba varo žmogų į gilesnį nežinojimą, nei jis yra iš tikrųjų
Reikia eiti keliu, vedančiu į laisvę, nes žmogaus
troškimus skatina nuolat atsinaujinantys įpročiai, kurie
.beveik niekada nesibaigia ar nesustoja ties riba

Šie įpročiai įkalina sielą ir laiko ją nelaisvėje, neleisdami
.jos savininkui eiti išsivadavimo ir emancipacijos keliu

* * *

:Gyvenimo kelias yra toks
Vienoje pusėje yra tamsus nežinojimo slėnis, o kitoje –
ryški išminties šviesa
Kai elgiamės išmintingai, saugiai žengiame išsivadavimo
.keliu ir gauname tai, ko mums reikia

* * *

Visa visata yra dieviškosios valios kūrinys, ir kai mes
suderiname save su ta palaimintąja valia, tai, ko mums
.reikia, ateina pas mus be vargo

* * *

Kai žmonės bando susidoroti su sudėtingu žmogaus
emocijų mechanizmu be išankstinio mokymo, rezultatas
.dažnai būna skausmingas
Nedaugelis supranta, kad laimė slypi žmogaus elgesio
.dėsnių supratime
Štai kodėl kai kurie žmonės dažnai ginčijasi su draugais
ir šeimos nariais; jie nesupranta kitų ir nemato savo
.asmeninių trūkumų
Svarbu nebendradarbiauti su netinkamais savo artimųjų
veiksmais, o tyliai priešintis tiems veiksams
.konstruktyviais dvasiniais veiksmais
Taip pat svarbu, kad nesigriebtume griežtų metodų
.spręsdami nenormalų savo artimųjų elgesį

* * *

Mus apgavo gudrus medžiotojas, mes plūduriuojame
sekliuose vandenyse dėl apgaulingo saugumo jausmo, o
.mirtinas nežinojimo tinklas mus apgaubia
Kasdien metant žvejybos tinklus, daugelis įkliūva ir tik
nedaugelis išgyvena
O begalinis gailestingumu, išgelbėk mus nuo mirtinų
geismų, nežabotų ambicijų ir dusinančių pasaulietišku
!prisirišimų spąstų

Pasinerkime į ramios sielos jūros gelmes, kur gyvena
dieviškoji vienybė, ir išsivaduosime iš nelaisvės pančių bei
!vergijos grandinių

* * *

Meistras Paramahansa, padrąsindamas vieną iš savo
:mokinių, pasakė

Jei gebate per savo sąžiningumą, nuoširdumą ir meilę
Dievui perduoti Jam savo maldas, tuomet nesvarbu, ar jūsų
.klaidos gilesnės už vandenyną ir aukštesnės už Himalajus
Dievas pašalins tas kliūtis iš jūsų kelio, išlaisvins jus iš
sunkios praeities naštos ir jūsų noras kartoti praeities klaidas
.išblės

Kartais gali atsidurti po storu tamsos sluoksniu, bet vis
.tiek išlikti amžinos liepsnos kibirkštimi
Kibirkštį galima paslėpti, bet jos panaikinti neįmanoma

* * *

Padaryti kitus laimingus maloniais žodžiais, vedamais
gerų ketinimų, ir nuoširdžiais patarimais yra nuostabus
.dalykas ir kilnumo ženklas, būdingas didžioms sieloms
Kalbant apie kito žmogaus žalojimą kandžiojimusi,
įžeidžiančiais žodžiais, sarkastiškais žvilgsniais ar kandžiais
pasiūlymais, tai yra žeminantys ir erzinantys metodai, kurių
.geraširdžiai žmonės nesigriebia
Sarkazmas padeda atskleisti skriaudėjo maišto ir pykčio
dvasią, o draugiški žodžiai sukelia jame gailestį, o tai reiškia,
.kad žmogus pripažįsta savo klaidas ir jų nekartoja

* * *

Vienas iš mokinių pasakė: „Mokytojau, aš niekada
“?negalėjau tikėti dangumi. Ar tokia vieta tikrai egzistuoja
:Mokytojas Paramahansa atsakė
Taip, tie, kurie myli ir pasitiki Dievu, patenka į tą rojų,,
kai juos aplanko mirtis. Tame eteriniame pasaulyje žmogus
“.minties galia akimirksniu materializuoti bet ką, ko nori

Eterinis kūnas sudarytas iš spinduliuojančios šviesos.

Šiose nuostabiose sferose yra garsų ir šviesų, nežinomų
.Žemės gyventojams

* * *

Laimės reikėtų ieškoti vis daugiau savyje, o vis mažiau
.materialiuose dalykuose

Būkite laimingi savo mintyse, kad išoriniai dalykai
nedrumtų jūsų ramybės ir neišmuštų jūsų iš pusiausvyros
Vidinė laimė yra vienintelis siekis, kurio verta siekti
.šiame gyvenime, o atkaklumo ir ryžto pakanka jam pasiekti
Laimė yra Dievo sostas žmogaus viduje

* * *

Daugelis žmonių mano, kad yra pabudę, bet taip nėra
Jie dažniausiai yra be sąmonės. Tikriausiai esate girdėję
apie žmones, kurie lunatiškai vaikšto ir šaukia „Ugnis!
.Ugnis!“ arba kalba ir paskaito
Dauguma žmonių yra tokie. Žinoma, neturiu omenyje tų,
kurie nuoširdžiai nori pažadinti savo sąmonę iš dvasinio
.nežinojimo miego

Turime stengtis pažadinti tuos, kurie pasislėpė po
.netinkamo elgesio ir klaidingo gyvenimo griuvėsiais
Norėdami tai padaryti, pirmiausia turime iš nežinojimo
.katakombų iškelti savo sąmonę į dieviškųjų žinių šviesą

* * *

Draugystė yra Dievo meilė, spindinti iš mūsų mylimųjų
akių, ir tai yra Jo kvietimas mums grįžti į dangiškuosius
namus, kad patirtume amžinos sąjungos su visuotine meile
.saldumą

Draugystė yra šventas balsas, kviečiantis sielas
išsivaduoti iš ego ir savanaudiškumo sąmonės, skiriančios
.mus nuo Dievo ir žmonijos

Tikra draugystė yra palaimintas ryšys tarp sąmoningų
sielų, kurios per savo draugystę demonstruoja tyrą Dievo
.meilę ir šventas kosminės dvasios savybes
Tikra draugystė yra plati ir įtraukianti

Egoistiškas susižavėjimas vienu konkrečiu asmeniu,
atmetant kitus, yra didelė kliūtis draugystei
Meilės ribos turėtų būti išplėstos, įtraukiant šeimą,
kaimynus ir visą pasaulį
Universalus draugas yra plačių pažiūrų, myli Dievo
kūrinius ir dosniai skleidžia savo meilę, kad ir kur eitų ir kur
.pasisuktų

Šiais kilniais principais gyveno ir juos gynė visi didieji
žmonės

Šeimos meilė yra pradinis mokymas, padedantis
pamatus dvasinei draugystei

Visų rasių žmonių venomis teka tas pats kraujas
Nors esame skirtingų tautybių ir etninių grupių, mus
vienija pasauliniai ryšiai dėl priklausomybės tam pačiam
dieviškajam šaltiniui

* * *

Sielos negalima įkalinti už žmogaus sukurtų grotų, nes ji
.yra universali savo kilme ir priklauso visiems

* * *

Jei kada nors norėsime džiaugtis gyvenimu, tai laikas yra
.dabar, o ne rytoj ar kitais metais
Geriausias pasiruošimas geresniam gyvenimui kitais
metais yra harmoningas, subalansuotas ir laimingas
.gyvenimas šiais metais

Būsimasis gyvenimas (pomirtinis gyvenimas), kupinas
džiaugsmų ir malonumų, priklauso nuo mūsų gyvenimo
.būdo, mąstymo būdo ir to, kaip elgiamės šiame gyvenime
Šiandien turėtų būti svarbiausia ir prasmingiausia diena
mūsų gyvenime

* * *

Meditacija yra įrankis, kuriuo pašalinami sąmonės veidai
dengiantys ir užtemdantys sluoksniai, o jį naudojant
.išsiveržia amžinai trykštantis dieviškojo džiaugsmo šaltinis
Meditacija ir visiškas atsipalaidavimas, arba sąmoningas
minčių atitraukimas nuo sumišusių pojūčių, yra tikrasis ir

veiksmingas būdas pažinti Dievą. Jei galėtume daryti viską,
išskyrus meditaciją, nerastume tokio džiaugsmo, koks
ateina, kai mintys nurimsta (jame slypi jūsų Viešpaties
ramybė) ir yra harmonijoje su dieviška ramybe (ramybę jums
.palieku)

Šią dieviškąją ekstazę galima patirti naudojant teisingą
.susikaupimo ir meditacijos metodą

* * *

Jei ieškosite durų savo kambario lubose, nerasite jų net
jei ieškosite daugelį metų, nebent naudosite teisingą
.paieškos metodą ir pažiūrėsite į sieną

* * *

Ateis diena, kai atsisveikinsiu su šiuo pasauliu, bet kol
liksiu šioje žemėje, didžiausias mano džiaugsmas yra kalbėti
apie Dievo stebuklus tiems, kurie manimi pasitiki, ir mano
troškimas yra padauginti jų ilgesį tos dieviškosios šviesos,
.kuri man suteikė neapsakomą paguodą, laisvę ir saugumą

* * *

Visatos istorija, su visomis smulkmenomis, saugoma
amžinybės skliautuose – tai kitas matmuo. Čia, šiame
ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį, storį ir aukštį,
bet yra kitas lygmuo, kuriame šių matmenų nėra. Viskas yra
permatoma toje eterinėje plotmėje; viskas yra sąmonė ir
suvokimas. Skonio pojūtis yra pojūtis, kaip ir uoslės pojūtis.
Mūsų jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonė. Ir lygiai taip pat,
kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti ir
liesti, taip ir aukštesnėse sferose galime patirti visus šiuos
.pojūčius su gryna, skaidria sąmone ar jausmu
Būtent tai aš matau dabar, kai kalbu. Aš nesu šiame
kūne, o esu visko, kas egzistuoja, dalis. Ir dalykai, kuriuos
.matau, man yra tokie pat realūs, kaip ir tu man
Žmogus turi pabusti, kad visur matytų Dievą ir suprastų
.skirtumą tarp sapno ir realybės

Dažnai matau begalybę toje vietoje, kur esu, ir matau tą
vietą begalybėje. Viskas skolinasi gyvybę iš to amžinojo
.šaltinio

Kai buvau vaikas, dieną naktį sėdėjau ir meldžiausi, bet
.nebuvo jokio atsakymo ar atsiliepimo
Vienoje pusėje mačiau žmoniją, o kitoje – amžinybę, kuri
.su manimi nekalbėjo

Nors maniau, kad esu vienas ir kad visi mane paliko,
Dievas manęs neapleido, nes Jis visada buvo su manimi
slapta, už mano minčių ir jausmų

Ir kai pradėjau matyti savyje šviesą, mano sielą
paslaptinai užpildė palaimintas dieviškas kvapas
Mačiau medžių šaknis ir per jas tekančias sultis, ir
jaučiausi arti Dievo, kuris mane pagudė ir nuramino mano
.širdį

Vėl ir vėl meldžiausi ir šaukiausi, dieną ir naktį, ir kai
viskas man prarado savo spindesį ir prasmę, atsižadėjau
pasaulio ir visko, kas jame yra, įskaitant laimę, bijodamas,
kad tai gali būti materialiai laimė, ir radau Dievą, kuris dabar
.visada yra su manimi

Pasaulis gali mane palikti, bet Dievas nė akimirkai
.manęs neapleis

Dievas yra viskas. Ši salė ir ją supanti visata tarsi
.judantys vaizdai sklindo ant mano sąmonės uždangos
Žiūriu ir nematau nieko, tik tyrą dvasią, skaidrią šviesą ir
švelnią sąmonę

Mano kūnas, jūsų kūnai ir visa, kas pasaulyje, yra tos
vienos dieviškos šviesos emanacijos. Kai matau tą šviesą,
.nematau nieko kito

Žiūrėdami į ekraną matote judančius vaizdus, bet kai
atsigręžiate (tradiciniame kine), matote tik į ekraną krintantį
.šviesos spindulį. Tai skamba neįtikėtinai, bet tai tiesa
Anksčiau apie tai kalbėdavau, bet dabar nekalbu su tais,
kurie abejingi ar nesirūpina. Bet šį kartą Dievas leido man

kalbėti su jumis. Viskas yra trumpalaikis. Melskitės už tai,
.kas amžina

* * *

Kadangi atėjome į šį pasaulį iš nežinomybės, natūralu,
.kad svarstome apie gyvenimo kilmę ir tikslą
Girdėjome apie šio pasaulio kūrėją, skaitėme apie jį, ir
.visa visata skelbia apie jo dieviškojo proto egzistavimą
Lygiai taip pat, kaip mažos ir tikslios mažo laikrodžio
dalys bei įtaisai verčia mus žavėtis laikrodininku
Lygiai taip pat, kaip didelės ir sudėtingos gamyklų
mašinos mus stebina ir įkvepia susižavėjimą savo išradėju,
taip ir matydami gamtos stebuklus, mus stebina už jų
:slypintis intelektas ir stebimės

"?Kas suteikė gėlei tokią ryškią, į saulę atsuktą formą"
Iš kur kilo jo kvapas ir grožis? Ir kaip jo žiedlapiai buvo
suformuoti taip nepaprastai tiksliai ir nudažyti tokiomis
?nuostabiomis, džiaugsmingomis spalvomis

* * *

Jaučiu tave savo minčių gelmėse, jaučiu tavo buvimą
giliausiuose savo jausmuose ir matau tave žydintį mano
.meilės sode

Pripildyk mane savo buvimo kvapu, kad galėčiau
mėgautis tavo palaimintu aromatu

Ateik pas mane iš anapus dangaus, žvaigždžių, minčių ir
jausmų. Parodyk man savo švenčiausiąjį veidą ir leisk man
.suvokti Tavo buvimą mano sieloje, aplink mane ir visur
Ieškojau tavęs per amžius ir epochas, troškimų ir
ambicijų keliais, ir dabar suprantu, kad tu gyveni mano
.sieloje ir įkvepi mano švenčiausius jausmus
Nebeslėpk nuo manęs už jausmų, minčių ir sielos pulso
.gėlių

Papuošk mano sielą savo išminties brangakmeniais,
įkvėpk į mane savo palaimos vėjelio ir pašalink nuo manęs
tamsą, kuri uždengė Tave nuo mano žvilgsnio ir mano
.įžvalgos

O Tu, kuris esi anapus žvaigždžių ir mėlyno dangaus,
anapus atmosferos sluoksnių ir visų būtybių bei egzistencijų,
priimk mano meilės šnabždesius ir panardink mano būtį į
.Tavo meilę, Tavo šviesą ir Tavo ramybę

* * *

Jei pajustumėte bent kruopelę dieviškos meilės,
patirtumėte neapsakomą ir neapsakomą džiaugsmą, kuriam
.nejmanoma atsispirti

Kad tau būtų sunku tai suvaldyti

Kai esame harmonijoje su Dievu, mūsų suvokimas
tampa beribis ir susilieja su visatos egzistencijos vandenyno
.gelmėmis

Mes patiriame didelį džiaugsmą ir aukščiausią dieviškąją
meilę

* * *

Kai kurie žmonės yra priklausomi nuo tragiškų romanų
skaitymo ir laiko juos mėgstamiausia literatūra, manydami,
.kad jais mėgausis iki gyvenimo pabaigos

Bet jei jie save paanalizuotų, pamatytų, kad nuolat
skaitydami tokio tipo literatūrą dažnai tampa prislėgti ir
.irzlūs

Dėl šios depresijos jie gali norėti atsikratyti šio įpročio ir
vietoj to išsiugdyti įprotį skaityti knygas ir dvasinę medžiagą,
kuri įkvepia jų mintis ir maitina jausmus pagrįstomis,
.didingomis idėjomis

Jei jie imsis šio pokyčio, supras, kad sąmoningo
įžvalgumo ir tvirto ryžto dėka jų gyvenimas pasuko
.nuostabia nauja linkme

Tiesa, kad galime labai greitai pasikeisti, jei tik norime,
tačiau norint pakeisti metų metus susiformavusius modelius
.ir įpročius, reikia didelių pastangų ir stiprios valios

Norint išnaikinti seną ir giliai įsišaknijusį įprotį, reikia
aktyvuoti visas ryžto jėgas priešinga kryptimi, kol blogas
.įprotis bus neutralizuotas, o jo galia paralyžiuota

Daugumai žmonių trūksta kantrybės ir susivaldymo,
reikalingo tam. Tačiau reikia suprasti, kad tai, ką sukūrėme
.ar padarėme, galima ištrinti arba atšaukti

* * *

Pamirškime ego ribas ir paklaidžiokime po plačias,
.besidriekiančias dvasinės pažangos pievas
Ir kaip laiko karavanas, kuris visada keliauja gyvenimo
keliais, taip ir sielos karavanas turėtų keliauti didžiausio
.išsiplėtimo keliais link dieviškosios dvasios pakraščių
Iniciatyvos dvasia atlikti svarbiausias gyvenimo pareigas
dažnai lieka palaidota po žmogaus įpročių griuvėsiais ir
.nuolaužomis
Žmogus turi išsivaduoti iš tų įpročių slopinančios įtakos
ir pradėti sėti savo gyvenimo dirvoje sėkmės, kurios jis
.trokšta, sėklas

Gyvenimas įgyja vertę ir svarbą, kai atliekame pačią
skubiausią ir svarbiausią užduotį: atrandame tikrąją savo
.egzistencijos prasmę ir vertę
Žmonės turi suprasti, kad šie judantys kosminiai
gyvenimo vaizdai nėra rodomi be priežasties
Kiekvieną dieną matome naujus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naujų pamokų, kurias turėtume išmokti,
sutelkdami dėmesį į aukštesnį žmogaus egzistencijos tikslą:
atpažinti aukščiausiąją būtybę, paslėptą už gyvenimo
.uždangos

* * *

Dieve rasite visų širdžių meilę, ilgesio išsipildymą ir
troškimų išsipildymą. Viską, ką pasaulis jums duoda, o
paskui atima, palikdamas jus liūdesyje, skausme ar
nusivylime, rasite Dieve daug didesniu mastu ir be lydinčio
.nusivylimo bei sielvarto

* * *

Kai kurie žmonės sako, kad turėtume pasikliauti vien
protu. Kiti mano, kad turėtume tenkinti savo pojūčius. Abi
.pozicijos yra kraštutinės

Pagal vieną teoriją, patartina reguliariai tikrintis sveikatą, kad būtų užtikrinta kūno sveikata ir gera savijauta, lygiai taip pat, kaip kartkartėmis apžiūrint automobilį. Tai logiška, tačiau žmonės nėra mašinos. Jei jūsų psichinė sveikata priklauso nuo jūsų fizinės būklės, anksčiau ar vėliau protas taps pavergtas kūno reikalavimų, todėl visų rūšių ir kiekių vaistai bei kitas fizinis gydymas taps neveiksmingi. Tai paaiškina, kodėl sergame nepagydomomis ligomis. Fizinis silpnumas įsišaknijo, nes protas atsisakė būti kūno .šeimininku

Geriausia pradėti saikingai. Jei įsipjovėte nežymiai, patepkite šiek tiek jodo, bet nepasikliaukite vien vaistais. Imkitės pagrįstų atsargumo priemonių, kol palaipsniui .galėsite vis labiau pasikliauti sveiku protu Didieji mokytojai patys naudojo vaistus, kurie iš pradžių buvo pagaminti iš Dievo sukurtų žolelių ir cheminių .medžiagų

Dvasiniam mokytojui vaistai ir narkotikai nėra būtini, tačiau norėdamas parodyti, kad Dievo galia veikia nesuskaičiuojamai daug kartų, jis kartais gali pasirinkti .naudoti kai kuriuos medicininius preparatus Bet koku atveju, pergalė slypi proto galioje. Kai tvirtai įsitikini, kad gali apsieiti be jokių vaistų ir be jokio šalutinio .poveikio, triumfoji ir įvaldai savo kūną
* * *

Draugystė, kurią rodome kitiems, turėtų kilti iš širdies, o meilė ir bendradarbiavimas neturėtų būti rodomi .paviršutiniškai, kai viduje slypi priešingybė Dvasinis įstatymas yra nepaprastai tikslus ir galingas, ir .dvasiniams principams negalima prieštarauti Todėl labai svarbu neapgaudinėti ir neišduoti draugų ir .neperžengti draugystės ribų Draugas taip pat turėtų žinoti, kada jis privalo bendradarbiauti su savo draugu, o kada pasitelkti savo valią .ir susilaikyti nuo bendradarbiavimo

* * *

Odos paviršius nejaučia lytėjimo pojūčių; šie pojūčiai iš tikrųjų patiriami smegenyse, ir žmogus negali jausti skonio, liesti, uosti, girdėti ar matyti kitaip, kaip tik per protą. Galime jausti skonį liežuvio paviršiuje, bet iš tikrųjų tą skonį registruoja smegenys. Panašiai, kai sužeidžiama kūno dalis, skausmas pirmiausia jaučiamas galvoje, o ne .pažeistame organe.

Skausmui pajusti turime du mechanizmus: nervą ir smegenų kamieną. Pojūtis atsiranda, kai smegenys leidžia nervui ir smegenų kamienui susisiekti. Jei smegenys .neatpažįsta skausmo, skausmas neegzistuoja. Kai žmogus yra veikiamas chloroformo ar anestezijos, jis nejaučia skausmo, nes pojūčiai nepasiekia smegenų. Nervų galūnėse yra ploni plaukeliai, per kuriuos skausmo signalai perduodami į smegenis. Anestetikas neleidžia šiems .skausmo signalams perduoti.

Smegenys yra jutimo organas, o visi kūno pojūčiai perduodami protui per nervus ir pačias smegenis. Kadangi protas yra susijęs su smegenimis, jis gauna ir interpretuoja .šiuos pojūčius.

Protą, sustiprintą teigiamo mąstymo, mažiau veikia malonumo ir skausmo pojūčiai. Jis suvokia šiuos pojūčius, bet .nėra jų saistomas.

* * *

:Archyvai – Nuo bedugnės iki viršūnės
Išminčiaus Paramhansa Joganandos papasakota sėkmės istorija

Tai tikra istorija apie žmogų, kuris nuolat patirdavo) nesėkmių, tačiau praktikuodamas kūrybinį mąstymą ir teigiamą teiginį, galiausiai sugebėjo įveikti savo nesėkmės (.priežastis ir sugebėjo pajungti sėkmę savo valiai. Kaip yra žmonių, kuriems sėkmė lydi iš prigimties, taip .yra ir tokių, kuriems nepasiseka dėl įpročio

Mano draugas ir mokinys (S) buvo nevykėlis nuo pat gimimo. Tiesa, jis buvo protingas, darbštus ir norintis užsidirbti pinigų berniukas, bet vos tik jis pagalvodavo apie darbą ar karjerą, nesėkmės veiksniai jį apimdavo nuo pat .pradžią

Vieną dieną jis atėjo pas mane tuščiomis rankomis, kreditorių persekiojamas, draugų paliktas, prašydamas .patarimo

:Paklausiau jo apie jo bėdų priežastis, o jis atsakė
Pone, aš esu nevykėlis. Dėl kažkokios priežasties,,
kurios nežinau, vos tik pradėdau dirbti, jį prarandu, ir nukenčia ir mano darbovietė. Darbdavys praranda savo verslą netrukus po to, kai mane įdarbino. Todėl bijau ieškoti darbo, bijodamas pakenkti darbdavių, kurie mane įdarbins, interesams. Dėl savo nestabilumo ir nesėkmės esu tikras, kad neišvengiamai prarasiu darbą, nes įmonė, kuri mane įdarbins, paskelbs bankrotą, užvers duris ir mane atleis. Todėl neturiu teisės griauti kitų žmonių verslo vien dėl savo
“.ryšio su jais

Man pavyko jam rasti darbą mažoje įmonėje ir paprašiau kiekvieną vakarą, prieš miegą ir pabudus, kartoti sau šią :afirmaciją

Diena po dienos ir kiekvieną dieną man sekasi vis,,
“geriau savo darbo srityje

Praėjo mėnuo, ir (S) mane perspėjo: „Pone, įmonė, kurioje dirbote, tampa nestabili, o jos padėtis nežada nieko gero. Prašau jūsų ištraukti mane iš jos, kol ji visiškai nesugriuvo, nes įmonėje bankrutavus vis tiek prarasiu darbą. Tačiau mano atsistatydinimas dabar gali apsaugoti įmonę nuo neišvengiamo ir grėsmingo likimo dėl mano nelaimingų
“.dvejonių

Nusijuokiau, nekreipdamas dėmesio į tai, ką (S) sakė, ir vietoj to paprašiau jo toliau pabrėžti savo mintį ir išlaikyti savo darbą. Po kelių savaitžių jis vieną vakarą atėjo pas mane :ir atsidusęs tarė

„Tai, ko bijojau, išsipildė,
“?Ji jo paklausė: „Kas nutiko
Jis pasakė: „Įmonė žlugo būtent taip, kaip jums sakiau ir
„kaip ir prognozavau

Aš jam protestuodamas pasakiau: „Argi ne tiesa, kad kai
save įtikinėjai: „Diena po dienos, kiekvieną dieną man vis
labiau sekasi savo darbo srityje“, tu iš tikrųjų kartojai šiuos
žodžius kaip papūga? Ir kad abejonės aštuonkojis vis įsikibęs
į tavo smegenų raukšles, kad tu sau sakei: „Kvailiuke, tavo
padėtis blogėja, kad ir kaip stengtumeisi save įtikinti
““!Sėkme

„Jis atsakė: „Taip, iš tikrųjų būtent taip ir vyksta
patarė atsikratyti vibracijų ir sunkių neigiamų minčių (S)
vos tik joms pasirodžius galvoje, ypač kartojant teigiamą
teiginį, nes sąmoningas protas, tvirtai įsitikinęs, gali paveikti
pasąmonę, kuri savo ruožtu, per magnetinio rezonanso
dėsni, įpročio galia veikia sąmoningą protą
Pridūriau: „Dažnas teigiamų minčių ir įpročių
patvirtinimas, kol jie įsiskverbia ir įsišaknija pasąmonėje, yra
pakankamas, kad būtų pašalintos paveldėtos ar įgytos
pasąmonės kliūtys. Nėra jokio būdo pasiekti sėkmės, kol
sąmonėje ar pasąmonėje įsišaknijusios mintys ir nusivylimo
jausmai. Tarp sėkmės sąlygų yra kūrybiniai gebėjimai,
palankios aplinkybės ir įgimti polinkiai. Jei sugebate prisiliesti
prie aukštesnės sąmonės neribotomis galimybėmis, galite
sukurti naujų galimybių tai sėkmei, kuri jums vis dar
„nepasiekiamo ir kurios negalite suvokti

Ir aš galėjau padėti (S) gauti kitą darbą, didesnę nei
pirmasis. Tačiau po šešių mėnesių (tai buvo ilgiausias
laikotarpis, kurį mūsų draugas praleido dirbdamas) vieną
popietę jis man pasakė: „Įmonės padėtis sparčiai blogėja,
„.todėl prašau, kuo greičiau atsikratykite manęs
Nekreipiau dėmesio į jo rūpesčius, bet paprašiau tęsti
darbą. Po kelių savaitžių (S) su šypsena man tarė: „Antras
“!darbas, kurį man suorganizavote, pone, išgaravo

.“Ramiai pasakiau: „Nesijaudink, surasiu tau kitą darbą
Jis atsakė: „Na, pone, jei jūs imate sau žlugdyti kitą
“.įmonę dėl mano ryšio su jos savininkais, aš neprieštarauju
Atkaklių pastangų dėka radau (S) labai gerą darbą
didelėje įmonėje. Praėjo metai, ir nieko neįvyko, nors (S)
kiekvieną savaitę bandė palikti įmonę, bijodama, kad ji bus
.sunaikinta, kaip ir ankstesnės

Galiausiai paprašiau jo investuoti pinigus į savo verslą, o
jis išsigando ir nusteбęs į mane pažvelgė sakydamas: „Ar tai
jūs man patariate daryti? Ar nemanote, kad prarasiu
“?kruopščiai sukauptus pinigus, jei juos investuosiu
Ji užtikrintai jį patikino: „Jūs turite investuoti savo
pinigus ir energiją į gerą projektą, pavyzdžiui, vietinį
maitinimo centrą, kuriam nereikia didelių investicijų, ir aš
“.esu įsitikinusi jūsų sėkme

Per kelerius metus (S) tapo daugelio nekilnojamojo turto
.objektų ir didelių sandėlių savininku

Kai jis įsitikino savo sėkme, jam pasisekė visame kame,
ką darė. Vieną dieną jis man juokdamasis pasakė: „Dievo ir
tavo pagalbos dėka iš nevykėlio tapau sėkmingu žmogumi.

Įveikiau nesėkmes ir supratau, kad mano nuolatinės
nesėkmės iš tiesų kilo dėl savo pareigos nesupratimo. Bet
nežinau, kaip man pavyko pasiekti sėkmės po to, kai dėl

“.savo nesėkmingų dvejonų sugrioviau kitą darbą

Taigi, aš jam paaiškinau: „Tu nesukėlei interesų,
kuriems dirbai, sunaikinimo. Traukos dėsnis, valdantis
žmones, pagrįstas panašiomis vibracijomis, veikia neigiamai
“.arba teigiamai (panašus traukia panašų)

Tavo iš prigimties ydinga prigimtis traukė tave prie
įmonių, kurios jau buvo ant žlugimo ribos, ir atvirkščiai. Taigi,
tu buvai nevykėlis, o įmonės taip pat buvo ant žlugimo ribos.

Pagal abipusės traukos dėsnį, tu ir tos įmonės tuo pačiu
.metu kritote nuo žlugimo kalvos ir trenkėtės į uolas

Šios istorijos moralas yra tas, kad tikroji sėkmė slypi

tame, kad valios pastangomis sukuriame tai, ko reikia,

pažadindami beribę aukštesnės sąmonės galią. Šią galią
galima pažadinti išmokus teisingo meditacijos ir pozityvaus
bei kūrybiško mąstymo būdo, siekiant sveikatos, sėkmės,
.išminties ir laimės

* * *

Šviesos langas

Tolimoje praeityje turėjau slaptą žibintuvėlį ir atsargiai
.vaikščiojau vidinės tamsos tyloje
Ir kai pasiunčiau paslėptą spindulį per tamsą, pamačiau
mažas įkvepiančių idėjų žuvelės, atskleistas mirksinčios
šviesos

Aš panaudojau tas žuvis kaip masalą, kad pagaučiau
savo aukštesnės sąmonės žuvis, bet daugelis jų pabėgo ir
.dingo už mažo šviesos rato

Ir iš tavo ištikimų bei nuoširdžių pasekėjų, turtingų
sidabrinėmis dainomis ir auksiniais sapnais, meilės valiuta
nusipirkau šviečiantį sielos pojūčių tinklą ir sujungiau juos. Aš
išplaukiau tavo išminties vandenyną ir pagavau mažas
žuvelės bei pulkus laimingų jausmų ir brangių šventų
prisiminimų, kuriuos seniai buvau praradęs ir ilgėjęsis, ir taip
.pat gavau tai, kam negali prilygti pasaulio lobiai

* * *

Šiame pasaulyje atrodo, kad esame panirę į sunkumų
jūrą

Dievas mus išbando įvairiais būdais. Jis parodo mums
mūsų silpnybes, kad galėtume jas atpažinti ir paversti
.stiprybėmis

Kartais Jis siunčia mums nepakeliamus išbandymus,
kurie, regis, viršija mūsų galimybes pakelti, bet nuovokus
:mokinys sako

Tavęs trokštu, Viešpatie, ir niekas nesutrukdys man,,
:Tavęs ieškoti. Mano širdies maldos
Neišbandyk manęs, priversdamas mane pamiršti Tavo,,
“buvimą ir pamiršti Tavęs minėjimą

Tada Dievas ateina ir pažadina mus iš šio neramaus
sapno, ir kiekvienas ieškotojas anksčiau ar vėliau sulauks to
nuostabaus išbandymo

* * *

Žmogus gali sau duoti teigiamų pasiūlymų, kurie
teigiamai paveiks sąmonę, o tai savo ruožtu paveiks
.sąmoningą protą

Neigiami pasiūlymai, tiek paties žmogaus, tiek kito
.žmogaus, yra kenksmingi smegenims ir jų reikėtų vengti
Tamsios dvasios (vaiduokliai) klajoja po kosmosą,
ieškodami protų ir kūnų, kuriuos galėtų panaudoti savo
.troškimams ir tikslams pasiekti

Todėl reikia būti atsargiems dėl tokių dvasių
.dominavimo, užimant protą teigiamomis ir geromis mintimis
Protas neturėtų likti tuščias. Tai, žinoma, skiriasi nuo
proto paruošimo įkvėpimui ir aukštesnėms vibracijoms
.meditacijos metu

* * *

Kai pinigai laikomi laimės matu, jie iš tikrųjų atneša
nelaimę, nes sukelia pavydą, godumą ir nesantaiką tarp tos
.pačios šeimos narių

Gyvenimas būtų geresnis visiems, jei jis būtų
paprastesnis. Štai kodėl mokytojai skatina gyventi
.paprasčiau

Jei įmanoma, patartina vengti didelių miestų, nes
miestiečius dažnai supa triukšmas, o mažesnėse
.bendruomenėse žmogus jaučiasi laisvesnis ir energingesnis
Deja, daugelis miestiečių nesistengia puoselėti ir
puoselėti savo dvasinių polinkių, o kai kurie tampa siauro
mąstymo ir gyvena beveik mechanišką gyvenimą. Tačiau yra
ir tokių, kurie gali suderinti miesto gyvenimą su dvasingumu,
.jei tik to nori

Jei žmogus neįsileidžia Dievo į savo gyvenimą ir
nesukuria veiksmingos pusiausvyros, problemos jį kamuoja,
.kad ir koks būtų jo gyvenimo būdas

* * *

Žmogus gali būti laimingas mažoje trobelėje ir gali tapti
.nerimo bei kančios auka net prabangiuose rūmuose
Pernelyg didelė prabanga ir materialinių gėrybių
.troškimas dažnai atima laimę iš sielos, užuot ją atnešusi
Kas laimę gauna tik patenkindamas savo troškimus, tas
negali jos pasiekti, nes laimė šiuo atveju priklauso nuo to, ko
.jis tikisi gauti ateityje
Jis flirtuoja su laime ir bando ją užkariauti, bet niekada
nepasiekia, kaip žmogus, besivejantis vandens miražą
.dykumoje

* * *

Pakankamas miego kiekis padeda organizmui gauti
energijos, o per didelis miego kiekis taip išsekina organizmą,
kad žmogus nenori dirbti visą dieną, o verčiau tempia save į
.priekį

Vienas iš būdų atsikratyti nuovargio yra aprūpinti
.organizmą deguonimi, t. y. aprūpinti jį deguonimi
Kai jaučiatės pavargę, užuot eję į virtuvę užkandžiauti,
išeikite į lauką dešimčiai ar penkiolikai minučių ir giliai
.kvėpuokite, įkvėpkite ir iškvėpkite
Pakartokite tai kelis kartus. Nekvėpuokite greitai ar
stipriai, verčiau kvėpuokite patogiai, lėtai ir giliai. Po šio
laiko, praleisto gryname ore, jausitės energingi ir
.pastebėsite, kad nuovargis išnyko

* * *

Gyvenimo sodas

Visas Dievo man suteiktas galias panaudosiu tinkamai ir
naudingai
Dievas man padės, jei aš pats sau padėsiu, melsdamasis
Jo, kad mano pastangas vainikuotų sėkmė
Paslėpiaiu ir palaidojau nesėkmę vakarykštėse kapinėse.
Šiandien dirbsiu savo gyvenimo sodą naujomis kūrybinėmis

pastangomis ir pasėsiu jo dirvoje išminties, sveikatos,
.klestėjimo ir laimės sėklas

Laistysiu sėklas tikėjimo Dievu ir pasitikėjimo savimi
.vandeniu ir lauksiu, kol Dosnysis duos man gausų derlių
Net jei ir nenuimsiu derliaus, vis tiek būsiu dėkingas už
.pasitenkinimą, kurį patyriau stengdamasis iš visų jėgų
Dėkosiu Dievui, kad galiu bandyti vėl ir vėl, kol su Jo
pagalba man pavyks, ir dėkosiu Jam už tai, kad išpildė mano
.brangiausius norus ir kilnius troškimus

* * *

Jei vyrai ir moterys nesupras vienas kito prigimties, jie
.kankins vienas kitą nepakeliamu psichologiniu skausmu
Kiekvienas iš jų turi stengtis kuo geriau sukurti
pusiausvyrą tarp proto ir emocijų, kad taptų visaverčiu
.žmogumi

* * *

Žmonėms buvo suteikti jautimai, siekiant apsaugoti kūną.

Be jautimų žmogus galėjo patirti rimtą sužalojimą ar
.nudegimą to nesuvokdamas

Gyvūnai neišvystė šio gebėjimo, kurį turi žmonės, todėl
jų skausmo pojūtis yra silpnesnis; antraip žiaurumas,
patiriamas jiems taikant tam tikrus žudymo ir skerdimo
metodus, būtų nepakeliamas. Krabas įmetamas gyvas į
!verdantį vandenį

Kadangi ir skausmas, ir malonumas yra proto kūriniai,
fizinį skausmą galima palengvinti praktikuojant proto
kontrolę. Tuomet žmogus gali patirti pojūtį kaip nenormalios
.būklės rodiklį, nejausdamas skausmo
Padidėjęs jautrumas malonumui ar skausmui sustiprina
jų poveikį, o sumažėjęs jautrumas žmogų daro mažiau
paveiktą skausmo ir mažiau paklusnų bei pavergtą juslinių
.malonumų

Treniravau savo kūną ir protą, kad jie taptų mažiau
jautrūs dirgikliams, ir atsikračiau sensorinių trukdžių. Šis

mokymas yra kelias į išsivadavimą iš pojūčių gniaužtų ir jų
.begalinių reikalavimų

Vienas iš gydytojų turėjo tokią psichinę jėgą, kad

!sugebėjo atlikti sau pavojingą chirurginę operaciją

Žinoma, tai neįmanoma protui, pavergtam fizinių
prisirišimų. Tačiau treniruojantis protas gali tapti galingas ir
įspūdingas. Kuo daugiau žmogus treniruoja ir tobulina savo
.protą, tuo geriau gali jį kontroliuoti

Išlepintas ar lepinamas vaikas labai sielojasi net dėl
menkiausios žalos, o vaikas, ugdytas ištvermės ir atsparumo,
retai kada atsitraukia ar atsitraukia iš skausmo susidūręs su
.rimtais sužalojimais

Pulsai iš sielos gelmių

Mokytojas: Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

O amžina ramybė

Apsaugok mane nuo stipraus pykčio priepuolių, kurie
supurto mano nervus ir uždega mano smegenų ląsteles

Leisk man atsikratyti pykčio įpročio, kuris man ir mano
draugams atneša nelaimę

Viešpatie, neleisk man pasiduoti savanaudiškoms
provokacijoms, kurios atitolina mane nuo artimųjų meilės.

Neleisk man didinti savo pykčio ir apmaudo sąmoningai
suteikiant jiems viską, kas padidina jų intensyvumą

O šventos ramybės Viešpatie, kai mane apima pyktis ir
niršis, pastatyk prieš mane papeikimo veidrodį, kuriame
galėčiau pamatyti savo bjaurumą, gimusį iš dusinančių,
pasipiktinusių emocijų!

Nenoriu atrodyti negražiai prieš kitus, su veidu, iškreiptu
didelio pykčio.

Gyvenimo sunkumus spręsiu meilės mintimis ir veiksmais, o ne neapykanta ir apmaudu.

Palaimink mane, kad galėčiau išgydyti pykčio žaizdas savyje savigarbos balzamu, o pykčio žaizdas kituose – švelnumo, gerumo ir ramybės balzamu.

Skaidrumo atkūrimas

Tegul Tavo meilės spinduliai, Viešpatie, vienodai šviečia visiems Tavo kosminės šeimos nariams be išimties.

Žmonija prarado savo skaidrumą, tapo lėta suprasti, nesugebanti priimti Tavo šviesos, ir dėl to kalta ji pati. Padėk mums nuvalyti klaidų rūką nuo mūsų tikrojo supratimo veidrodžio.

Mūsų dvasinis pasipriešinimas silpnas ir beviltiškas, todėl siųsk, Viešpatie, savo stiprybę į mūsų narius, kad galėtume išsklaidyti tirštus, tamsius garus, kurie dengė mūsų skaidrumą ir neleido laisvai tekėti Tavo gydomajai šviesai.

O, jei tik galėtume tapti skaidriais, ryškiais veidrodžiais, atspindinčiais tavo tyrą, šviesų atvaizdą!

Leisk man atrasti save kiekviename žmoguje

Leisk man suprasti, kad be Tavo malonės ir išminties būčiau galėjęs būti luošas, raupsuotas ar aklas. Ir nors to būčiau nusipelnęs, būčiau troškęs išgijimo ir uoliai jo siekęs.

Šventoji Motina, kai matau žmones su subjaurotais galūnėmis ar slegiamus liūdesio, leisk man jausti, kad tai Tavo visa egzistuojanti dvasia kenčia jų kūnuose ir sielose.

Palaimink mane, kad galėčiau jausmus pajusti visiems savo broliams ir stengtis išlaisvinti juos iš jų kančių, kaip stengiuosi išlaisvinti save.

Ilgėdamasis, kovodamas, verkdamas ir šypsodamasis
dėl kitų, privalau atrasti save kiekviename iš jų.

Būk mano išminties švyturys

Jei mano proto valtis, varoma nežinojimo audrų, artėja
prie pavojingų godžių troškimų uolų, perspėk mane, o tu,
kuris esi dieviškosios išminties švyturys.

Aš nuolat ieškau Tavo teisumo krantų ir Tavo saugumo
prieglobsčio!

angeliškos melodijos

Magiškasis meditacijos skeptras palietė visus garsus ir
pavertė juos pirmapradžiu Om garsu, sklindančiu žvaigždžių
takais, per žemę ir tarp vandenų.

O Dvasia, apreikšk save man Om balsu: visatos kvietimu
garbinti ir apmąstyti

Visi mano kūno audiniai ir visi mano nervų laidai
harmoningai gieda angeliškas Om melodijas.

Kasdienė malda už šventą vadovavimą

Viešpatie, aš sąžiningai ir nuoširdžiai naudosis savo
valią ir dirbsiu, bet nukreipsiu savo įžvalgą, valią ir veiksmus
teisinga linkme, kad galėčiau daryti viską, ką privalau.

Pagarbos kvapas

Artinu prie tavęs sudėjusiomis rankomis, nuleidusi galvą
ir pagarbos kvapo pripildyta širdimi

Iš tavo garbintojų širdžių ištraukiau kvapnaus ilgesio
esenciją ir sumaišiau ją su rasos lašais iš savo akių.

Tuo šventintu vandeniu nuplausiu tavo rausvas kojas

Tu esi mano tėvas ir motina, o aš – tavo vaikas

Tu esi vedantis mentorius, kurio žodžių klausausi ir kurio įsakymų noriai vykdu

Ateik, o dieviškasis džiaugsme

O Visuotinė Motina, būk vienintelė liepsna mūsų širdyse ir išsklaidyk mūsų sielų tamsą.

Ir mūsų meilės tau ašarose nuplauk mūsų meilę žemiškiems dalykams

Ir mūsų susitarimo su Tavimi džiaugsme kartą ir visiems laikams išsklaidyk mūsų liūdesį ir sielvartą

Paversk mūsų mažas širdis didele širdimi, kurioje tilptų visas Tavo buvimas.

Ir tavo palaimintos prigimties veidrodyje leisk mums pamatyti save tobulus ir tyrus

Tegul mūsų meilės tau liepsnos pakyla virš žemiškų troškimų liepsnos

Milijonai pagundų maskuojasi kaip tu ir nuolat mus apgaudinėja

Ateik, o tyras džiaugsme! Įleisk visus mano karštus troškimus Tave

Būk rami planeta mano tamsiomis nežinojimo naktyse, paimk mane už rankos ir saugiai parvesk mane atgal į savo saugų ir patikimą prieglobstį!

Mokinio priesaika

Aš nugalėsiu išdidumą nuolankumu

Ir neapykanta su meile

Jaudulys per ramybę

Egoizmą pakeičia dosnumas

Ir blogis su gėriu

Žinių nežinojimas,

Ir rūpestis, apmąstymų ramybėje, dėl tavęs, mano Dieve

Saugok mane nuo blogio

Apsaugok mane, Viešpatie, kad negirdėčiau pikto,
nematyčiau pikto, nekalbėčiau pikto, nekvėpuočiau piktu,
neliesčiau pikto ir nejausčiau pikto.

Negalvoju apie blogį ir nesapnuoju apie blogį

Malda už Didįjį spindesį

O Didybės Viešpatie, o Egzistencijos Esme ir Visatos
Dvasia, o Draugų Drauge! Atskleisk man mano būties
paslaptis. Išmokyk mane, kaip galėčiau garbinti Tave tyloje,
ramybėje ir budrumu.

Panardink mane į mano sielos ramybę, kad galėčiau
suvokti Tavo amžinąjį buvimą manyje ir aplink mane.

Labai trokštu Tave pažinti, o Tu, kuriam nėra lygių, o Tu,
kuris esi neprilygstamas, o Tu, vienintelis ir šlovingasis,
nusipelnęs visos pagarbos ir įvertinimo!

Nostalgijos pumpurai

Su tavo atvykimo aušra mano ilgesio pumpurai pražys
šviežiais žiedais

Viešpatie, paskubėk dieną, kai iš tų gėlių nupinsiu žalią
puokštę ir padėsiu ją prie Tavo kojų.

Malda prieš valgį

Viešpatie, priimk šį maistą, pašventink jį ir neleisk persivalgymui jo suteršti.

Maistas ateina pas mus iš tavęs ir yra skirtas palaikyti tavo fizinį kūną. Palaimink jį savo dvasia, kad jis taptų dvasia, kuri mus palaiko ir stiprina.

Tu esi tobula dieviška rožė, pilna gyvybės, malonės ir grožio, o mes esame jos žiedlapiai. Pripildyk mūsų sielas kvapniu Tavo dosnaus buvimo aromatu.

Mūsų ilgesio vėjelis

Atverk mūsų širdžių pumpurus ir paleisk jų aromatą, įkalintą už rausvų lapų grotelių, kad mūsų dvasinių suvokimų vėjelis galėtų nešti kvapnius kvapus ir nugabenti juos į Tavo šventąją šventyklą.

O Tu, kuris nusipelnei viso garbinimo ir pagarbos!

Norime, kad mūsų ilgesio vėjelis pūstų ant tavo palaimintų kojų

Šnabždesiai iš amžinybės

Amžinasis balsas kreipėsi į mane švelniu, žemu tonu, sakydamas:

„Visus jūsų miego amžius šnabždėjau jums į ausį: „Pabuskite!“ O dabar, kai palikote savo miegą, sakau jums: pažadinkite savo brolius, dirbkite su manimi, kad visi išgirstų mano žodį.“

Taigi pažadėjau, sakydamas:

„Darysiu viską, ką galiu, kad skleisčiau Tavo kvietimą ir skleisčiau Tavo žinią, o kai paliksiu savo žemiškąjį pavidalą, pasiskolinsiu Tavo visur esantį balsą, kad pašnibždėčiau darnioms širdims: Klausykitės Jo dieviškųjų dvasinės paguodos himnų, nes Jis visada jus šaukia.“

Lauksiu visų savo nesuskaičiuojamų brolių ir seserų, lėtai žygiuojančių ilgą, ilgą procesiją link palaimintojo savęs pažinimo tikslo, ir per „Amžinybės šnabždesius“ jiems pašnibždėsiu: „Pabuskite, mano broliai ir seserys, ir sekime Jo balsu, kuris mus be paliovos šaukia, ir kartu sugrįžkime į dangiškuosius namus.“

Tu esi meilės šaltinis

Tu esi dangiškosios ir žemiškosios meilės šaltinis

Tu esi tėvas, kuris saugo savo vaikus, ir motina, kuri juos apipila begaliniu švelnumu

Tu esi mažas vaikas, kuris šnypščia, sakydamas meilės žodžius savo tėvams.

Jūs esate tobula harmonija ir atsidavimas tarp įsimylėjėlių

Jūs apvalote tarną, parodydami pagarbą jo šeimininkui, ir stiprinate meilės ryšius tarp draugų.

Tu nuplovei mane meilės vandenimis visomis jos formomis, todėl aš atėjau mylėti Tave visais savo sielos jausmais ir visa meile bei ilgesiu savo širdyje, o Tu, kuris nusipelnei visos meilės, garbinimo ir pagarbos!

Amžinos meilės daina

Derinu savo širdies lyros stygas, kad vėl sugročiau seną dainą: Mano pirmosios meilės istorija

O Dieviškoji Dvasia, Tau siūlau naujas Mergelės Sielos melodijas: autentiškas popuri su mano amžinos meilės Tau melodijomis.

Mano himnų bangos šoka pagal Tavo begalinio vandenyno kosminį ritmą ir neša mane per neapsakomo džiaugsmo bangas į tolimiausius Tavo krantus.

O jūrų melodija, tokia rami ir rami, tyliai man giedok
amžinosios dieviškosios motinos ilgesio dainą

O amžinos meilės daina! Supk mane melodijos lovoje ir
tegul miegas puošia mano akis, kai mėgaujuosi ramybe savo
mylinčios dieviškosios motinos glėbyje.

Iš atminties skliauto ištraukiau šventąjį lobį, įskaitant
dokumentus ir pažadus, kuriuos man davei, ir iškeičiau juos į
meilės auksą. Juo pasistačiau savo sielos platybėse
nuostabius rūmus, vertus tavo šlovingojo sosto. Ir dabar
laukiu tavo atvykimo.

O didingas ir šlovingas dieviškasis sveči, dabar jaučiu
tavo artėjimą prie mano širdies sosto, kupiną didžiausio
džiaugsmo

Mano sudužusių deimantinių svajonių fragmentai,
palaidoti po senovės tamsos krūvomis, žiba nuo tavo
apsilankymo švytėjimo.

Iš mano ekstazės tylios dėkingumo giesmės liejasi
nenutrūkstama srove

Prašau priimti pasveikinimo vainikus, kuriuos specialiai
jums nupyniau iš savo amžino atsidavimo gėlių ir rožių!

Mano širdies sode

Mano minčių bitė skrenda į nuošalų mano širdies sodą,
plasnodama su mano meilės vėjeliu ir pasipuošusi tavo
saldžios rasos perlais.

Aš jums išauginau nuostabias dvasinio įžvalgumo lelijas
ir geltonus narcizus, kad sulaikytiau atgailos ašaras, subtilias
žibuokles, svajingas nuolankumo, ir plačias ramunes sielos
suvokimui.

Tau, mano minčių medžiai, neša gardžius kvapnių maldų vaisius, nuolankiomis rankomis švelnias, rasotas šakas

Ir mano širdies sode, apsvaigusi, sklendo mano minčių bitė tarp tyro nektaro aukų tau.

Atviros durys

Viešpatie, kai buvau aklas, negalėjau rasti nė vieno durų, vedančių pas Tave

Tu išgydei mano akis, ir dabar visur randu atviras duris:

Gėlių širdyje, tarp draugystės garsų ir brangių, kilnių išbandymų prisiminimų, kiekvienas mano maldos šnabždesys atveria naują praėjimą į Tavo beribės artumo šventyklą!

Mano sielos daina

Smuiko raudoje, arfos zvimbime ir besikuriančių minčių šnabždesyje girdėjau tavo melodijų aidą. Tad užtraukiau tankių žemiškų garsų uždangą ir apsvaigęs klausiausi tavo eterinio balso, o dieviškoji dainininke.

O, mano magiškos sielos melodija, pagaliau tavęs paklausiau

Tu pažadinai mane iš seno miego

Ir štai ant tavo šventojo altoriaus dedu savo ilgesio melodijų ir melodijų puokštes, ilgiuosi tavęs.

Ramybė tau

Dvasinė sėkmė par excellence

„Jūs apleidžiate filosofijos kursus savo vadovėliuose. Atrodo, kad pasikliaujate „įžvalga“, kad išlaikytumėte egzaminus neįdėdami reikiamų pastangų. Tačiau jei

nesimokysite praktiškai ir efektyviai, aš asmeniškai užtikrinsiu, kad neišlaikytumėte šio dalyko.“

Profesorius Joshalas, Serampuro koledžo (Indija), kreipėsi į mane šiais griežtais žodžiais: „Mano neišlaikymas baigiamajame rašytiniame egzamine reiškė, kad negalėjau dalyvauti baigiamuosiuose egzaminuose Kalkutos universitete, kuris įtraukė Serampuro koledžą į savo filialus. Indijos universitetuose nustatyta taisyklė, kad studentas, neišlaikęs bet kurio dalyko baigiamuosiuose humanitarinių mokslų egzaminuose, privalo kartoti kitus metus iš visų dalykų.“

Mano profesoriai Serampure elgdavosi su manimi maloniai ir su humoro prieskoniu, sakydami: „Mukanda (Paramhansa) yra šiek tiek per daug apsvaigęs nuo dvasingumo“. Tai išgelbėjo mane nuo gėdos atsakinėjant į klausimus paskaitose, nes jie buvo įsitikinę, kad baigiamųjų rašytinių egzaminų pakaks, kad pašalinčiau savo vardą iš bakalauro studijų stojančiųjų sąrašo. Kita vertus, kiti studentai mane tiesiog praminė „ekstatišku atsiskyrėliu“.

Žengiau gudrų žingsnį, kad sutrukdyčiau profesoriui Joshailui Lee iškelti grėsmę neišlaikyti mano filosofijos egzamino. Prieš pat galutinių rezultatų paskelbimą paprašiau vieno kolegos palydėti mane į profesoriaus kabinetą, sakydamas:

„Eime su manimi, nes man reikia liudytojo, ir aš nusivilsiu, jei iš tikrųjų nenugalėjau profesoriaus.“

Profesorius papurtė galvą, kai paklausiau, kokį įvertinimą skyrė mano atsakymams, ir, ieškodamas ant stalo sukrautų dokumentų, užtikrintai, pergalingu tonu tarė: „Jūs nesate tarp sėkmingųjų, kaip ir jūsų darbo tarp jų. Bet kokiu atveju, jūs neišlaikėte, nes nedalyvavote egzaminuose.“

Nusišypsojau ir pasakiau:

„Pone, aš išlaikiau egzaminus, ar leistumėte man pačiam ieškoti savo darbo?“

Sutrikęs profesorius davė man leidimą, ir aš greitai išsitraukiau savo darbą, iš kurio kruopščiai ištryniau viską, kas galėtų atskleisti mano tapatybę, išskyrus slaptažodį. Kadangi profesorius nepastebėjo mano vardo, jis skyrė mano atsakymams aukštą balą, nors juose nebuvo jokios vadovėlinės medžiagos!

Vos supratęs mano triuką, jis sušuko: „Po velnių ši nemaloni sėkmė!“ Tada viltingai pridūrė: „Tau lemta neišlaikyti baigiamųjų egzaminų.“

Kalbant apie kitų dalykų egzaminus, sulaukiau šiek tiek pagalbos, ypač iš savo pusbrolio ir brangaus draugo Prabho. Likusius baigiamuosius egzaminus išlaikiau sunkiai, nors ir skausmingai, ir pasiekiau minimalų išlaikymo įvertinimą.

Dabar, po ketverių metų koledže, turėjau teisę laikyti bakalauro laipsnio egzaminus – privilegiją, kurios vargu ar tikėjausi. Baigiamieji egzaminai Serampuro koledže buvo stebėtinai lengvi, palyginti su griežtais Kalkutos universiteto stojamaisiais egzaminais, reikalingais norint gauti laipsnį. Tiesą sakant, kasdieniai vizitai pas savo mokytoją Šri Juktisvarą nepalikdavo man daug laiko pasirodyti universiteto auditorijose. Mano buvimas klasiokus stebino labiau nei nebuvimas!

Beveik kasdien apie 9:30 ryto važiuodavau dviračiu į savo mokytojo atsiskyrėlio buveinę, nešdamas auką Šri Juktisvarui: kelias gėles iš bendrabučio sodo. Mokytojas mane šiltai pasitikdavo ir pakviesdavo pietų, kuriuos mielai priimdavau, norėdamas pabėgti nuo minčių apie universitetą ir kursinius darbus. Po kelių valandų, praleistų su Šri

Juktisvaru, klausydamasis jo retos išminties ar atlikdamas atsiskyrėlio buveinės pareigas, nenoriai išvykdavau apie vidurnaktį ir grįždavau į savo kambarius. Kartais visą naktį praleisdavau su savo mokytoju, laimingai pasinėręs į jo informatyvius pokalbius, retai pastebėdamas, kaip tamsa virsta aušra.

Vieną vakarą, apie vienuoliktą valandą, kai jau ruošiausi išeiti iš kameros, mokytojas rimtai manęs paklausė:

"Kada prasideda bakalauro egzaminai?"

Aš atsakiau: „Po penkių dienų, pone“

Jis pasakė: „Tikiuosi, kad esi tam pasiruošęs“

Jaučiau didelį nerimą ir paniką, todėl protestavau:

„Pone, jūs puikiai žinote, kad savo dienas praleidau su jumis, o ne su universiteto profesoriais, tad kaip aš galiu sau leisti dalyvauti sunkiuose baigiamuosiuose egzaminuose?“

Šri Juktisvaras į mane pažvelgė aštriai ir šaltai, bet tvirtai tarė: „Privalai dalyvauti egzaminuose, kad tavo tėvas ir kiti negalėtų tavęs kritikuoti už tai, kad vienuolinį gyvenimą pasirinkai labiau nei universitetą. Pažadėk man, kad dalyvausi egzaminuose ir pasistengsi kuo geriau atsakyti į klausimus.“

Negalėjau sulaikyti ašarų, ir man pasirodė, kad mokytojo prašymas nelogiškas, o jo susirūpinimas atėjo per vėlai. Tarp atodūsių ir raudų tariau:

„Dalyvausiu, jei to pageidaujate, bet nepakanka laiko tinkamam pasiruošimui.“ Ir dar sau pridūriau: „Užpildysiu puslapius jūsų mokymais, atsakant į klausimus!“

Kai kitą dieną, kaip įprasta, įėjau į šventovę, iškilmingai ir melancholiškai įteikiau rožių puokštę, o Šri Juktisvaras nusijuokė iš mano apgailėtinos būsenos ir tarė:

„Ar Dievas kada nors jus nuvylė egzamine ar kur nors kitur?“

Entuziastingai atsakiau, kai mano galvoje šmėstelėjo malonūs dieviškos pagalbos prisiminimai: „Ne, prisiekiu Dievu, pone“.

Mokytojas tęsė: „Siekti universiteto pagyrimų tau ne tinginystė, o deginantis dieviškas ilgesys sutrukdė.“

Po tylos akimirkos jis pacitavo: „Kas pasitiki Dievu, tam Jis bus pakankamai geras.“ „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo valios, ir Dievas gausiai jus palaimins ir aprūpins viskuo, ko jums reikia.“

Mokytojo akivaizdoje jaučiau, kaip nuo pečių nukrito nerimo svoris. Kai baigėme anksti pietauti, mokytojas pasiūlė grįžti į užėigą, sakydamas:

„Ar tavo draugas Romešas vis dar apsistoja nakvynės namuose?“

Aš pasakiau: „Taip, pone“

Jis pasakė: „Susisiekit su juo ir Dievas įkvėps jį padėti jums išlaikyti egzaminus.“

Aš atsakiau: „Pone, bet Romešas neįprastai užsiėmęs. Jis yra mūsų grupės garbės mokinytis ir turi didesnį akademinį krūvį nei kiti studentai.“

Mokytojas nekreipė dėmesio į mano prieštaravimą ir tarė: „Romešas ras tau laiko. O dabar eik, su Dievu palaima.“

Užsėdau ant dviračio ir grįžau atgal. Pirmas žmogus, kurį sutikau bendrabučio kieme, buvo vyriausiasis mokinytis

Romešas. Tarsi turėdamas laiko man padėti, jis mielai priėmė mano prašymą, sakydamas:

„Būk ramus, Mukanda, aš tavo paslaugoms.“

Tą popietę ir kitomis dienomis jis daug valandų mane mokė įvairiais klausimais, o tada patarė:

„Manau, kad šiais metais anglų literatūroje daug klausimų bus apie Childe'ą Haroldą, todėl turėtume nedelsdami įsigyti atlasą.“

Nuskubėjau į dėdės namus ir pasiskolinau atlasą, kuriame Romeshas Europos žemėlapyje buvo pažymėjęs vietas, kurias aplankė romantiškasis Byrono keliautojas.

Aplink mus susirinko grupė kolegų, norinčių pasiklausyti pamokos, ir vienas iš jų galiausiai pakomentavo:

„Romesh duoda jums neteisingą patarimą, nes tik 50 % klausimų paprastai yra apie knygas, o kita pusė – apie autorių gyvenimus.“

Tačiau kai kitą dieną atsisėdau laukti anglų literatūros egzamino ir pirmą kartą žvilgtelėjau į klausimyną, mano akyse susikaupė dėkingumo ašaros, kurios permerkė lapą. Prižiūrėtojas priėjo prie manęs ir užjaučiamai paklausė apie priežastį, todėl paaiškinau:

„Mano puikus mokytojas numatė, kad Romeshas galės man padėti. Žiūrėk, Romesho pasiūlyti klausimai yra tokie patys, kaip ir egzamino darbe. Laimei, šiais metais yra mažai klausimų apie anglų autorius, kurių gyvenimai man yra slapta paslaptis!“

Grįžus, bendrabutyje tvyrojo triukšmas, ir tie patys jaunuoliai, kurie šaipėsi iš Romešo metodų, dabar kone kurtinamai mane sveikino. Egzaminų savaitę praleidau nesuskaičiuojamas valandas su Romešu, kuris parengė

klausimus, kuriuos profesoriai greičiausiai įtraukdavo. Diena iš dienos Romešo klausimai atsirasdavo egzaminų lapuose, vartojant beveik tuos pačius žodžius.

Po visą universitetą pasklido žinia, kad vyksta kažkas panašaus į stebuklą ir kad išsiblaškiusio „ekstatiško atsiskyrėlio“ sėkmė dabar yra reali galimybė. Nebandžiau nuslėpti tiesos, o vietos profesoriai buvo bejėgiai pakeisti Kalkutos universiteto iškeltų klausimų.

Kai giliai apmąsčiau savo anglų literatūros egzaminą, vieną rytą supratau, kad padariau rimtą klaidą. Vienas iš klausimų buvo sudarytas iš dviejų dalių: (a) arba (b) ir (c) arba (d). Užuoat atsakęs į po vieną klausimą iš kiekvienos dalies, atsakiau į abu klausimus iš pirmos dalies, visiškai ignoruodamas antrąją. Kadangi aukščiausias pažymys, kurį galėjau gauti už tą darbą, buvo 33, tai buvo trimis balais mažiau nei minimalus 36 balų išlaikymo įvertinimas, puoliau pas mokytoją, apgailestaudamas dėl savo nesėkmės ir sakydamas:

„Mano valdove, padariau neatleistiną nuodėmę ir nesu vertas dieviškųjų palaiminimų, kurie man atėjo per Romešą.“

Mokytojas man atsakė: „Būk ramus, Mukanda, ir nesijaudink.“

Šri Juktisvaro tonas buvo linksmas ir nerūpestingas. Tada jis pakėlė ranką į dangų ir tarė: „Saulė ir mėnulis keičiasi savo keliais erdvėje yra labiau tikėtina, nei kad jūs neįgyjate universiteto diplomo.“

Išėjau iš vienuolyno jausdamasis ramiau, nors sėkmė atrodė matematiškai neįmanoma. Ne kartą nerimastingai žvilgtelėjau į dangų ir pamačiau Dienos Motiną tvirtai įsitaisiusią savo įprastoje orbitoje!

Atvykęs į bendrabutį išgirdau kolegą sakant: „Man iš karto pranešė, kad šiais metais pirmą kartą sumažintas anglų literatūros egzamino pažymys.“

Susijaudinęs įbėgau į jaunuolio kambarį ir labai susijaudinęs pareikalavau sužinoti tiesą. Jis mane apžiūrėjo ir juokdamasis atsakė:

„O, ilgaplauki, kodėl taip staiga susidomėjai akademiniiais dalykais? Ir kodėl visas šis jaudulys paskutinę minutę? Tačiau išlaikymo pažymys jau sumažintas iki 33.“

Beribė Saros energija nunešė mane atgal į kambarį, kur atsiklaupiau ir padėkojau Dievui už Jo tobulą apskaitą ir beribę malonę. Jaučiau dvasinę jėgą, aiškiai vedančią mane per Romešą. Svarbus sutapimas nutiko dėl mano bengalų kalbos egzamino. Romešas, kuris man nepadėjo su šiuo dalyku, vieną rytą, kai ruošiausi išeiti iš bendrabučio į egzaminų salę, paprašė manęs grįžti.

Vienas iš mano kolegų man sušuko: „Romesh tau skambina, negrįžk, kitaip pavėluosime“.

Nepaisiau kolegos patarimo ir nuskubėjau atgal pas Romešą, kuris man pasakė:

„Bengalų kalbos egzaminą bengalų studentai paprastai išlaiko lengvai, bet man kilo mintis, kad šiais metais profesoriai ketina „išžudyti“ studentus klausimais iš privalomų knygų.“ Tada mano draugas trumpai papasakojo man du įvykius iš Bahrulo Uloomo Vidya Sagaro, didžio ir garsaus XIX amžiaus humanisto, gyvenimo.

Padėkojau Romešui ir nuvažiavau dviračiu į koledžo kiemą. Bengalų kalbos egzamino darbas buvo lygiai toks, kokį jis ir aprašė – susidėjo iš dviejų dalių. Pirmoje dalyje buvo klausiama: „Užrašykite du Bahrul Uloom Vidya Sagar gerumo darbus.“ Perkėlęs šias naujai atrastas žinias (iš

Romešo) į lapą, padėkojau Dievui, kad paskutinę akimirką jo išklausė. Jei būčiau nežinojęs apie Bahrul Uloom geranoriškumą žmonijai (o dabar, žinoma, esu tarp jų!), nebūčiau galėjęs išlaikyti bengalų kalbos egzamino.

Antras klausimas lape buvo: „Parašykite esė bengalų kalba apie jus labiausiai įkvėpusio žmogaus gyvenimą.“ Mielas skaitytojai, man nereikia jums sakyti, ką pasirinkau savo temai. Pildydama puslapį po puslapio pagyromis savo mokytojai, šypsojasi supratusi savo žodžių tiesą: „Aš pripildysiu puslapius jūsų mokymais!“

Nejaučiau poreikio prašyti Romešo pagalbos filosofijos klausimais. Pasitikėdamas savo išsamiais mokymais vadovaujant Šri Juktisvarui, drąsiai ignoravau vadovėlių paaiškinimus, o filosofija buvo aukščiausias mano gautas įvertinimas. Bendri kitų dalykų balai buvo pakankami, kad išlaikyčiau.

Malonu čia paminėti, kad mano brangus draugas Romesh išlaikė egzaminą su pagyrimu.

Mano tėvo veidas nušvito šypsenomis per mano išleistuves ir jis prisipažino: „Vargu ar galėjau įsivaizduoti tavo sėkmę, mano sūnau. Tu tiek daug laiko praleidi su savo mokytoju.“ Iš tiesų, mano mokytojas žinojo apie neišsakytą tėvo kritiką.

Daugelį metų abejojau, ar ateis diena, kai prie savo vardo pridėsiu bakalauro titulą. Retai kada vartodavau šį titulą nepagalvodamas, kad tai šventa dovana, man suteikta dėl paslaptinių priežasčių. Kartais girdžiu universiteto absolventus sakant, kad po studijų jiems liko tik maža dalis įgytų žinių. Šis jų pripažinimas taip pat guodžia mane dėl mano neginčijamų akademinių trūkumų.

Tą 1914 m. birželio dieną, kai gavau diplomą Kalkutos universitete, nusilenkiau prieš savo mokytoją, kad padėkočiau jam už palaiminimus, kurie liejosi iš jo gyvenimo ir apgaubė mano sielą. Jis žaismingai mane pakėlė ir tarė:

„Kelkis, Mukanda, Dieve, lengviau buvo tave padaryti koledžo absolventu, nei pertvarkyti saulės ir mėnulio eigą!“

Dienoraštis : autobiografija

Patarlės, eilėraščiai ir istorijos mokytojui

Paramhansa Jogananda

Ta dieviškoji galia
Tai jus palaikys ir sustiprins
Lygiai taip pat, kaip ji visada mane palaikė ir suteikė
man stiprybės

Šiuos faktus sakau iš savo asmeninės patirties
Jei nebūčiau patyręs šių dalykų savo gyvenime

Kai galėjau apie tai kalbėti

Aš gyvenu tikėjimu Dievu

Dievas yra mano stiprybė

Aš netikiu jokia kita galia, išskyrus Dievo galią

Ir kai sutelkiu dėmesį į tą palaimintą galią

Tu sutinki mane ir dirbi per mane

Dangaus lakštingala

dieviškas

Aš esu tavo lakštingala, kylanti į tavo kosminio buvimo

dangus

Nuolat ieškodamas savo tiesos lašelių

Aš meldžiausi tau su giliu pasitikėjimu

Kad galėtum siųsti savo gailestingumo lietus iš atšiaurių

tylos debesų

Ir kadangi buvau labai ištroškęs

Aš entuziastingai apkabinau kiekvieną šventą savo

tavyje tavęs suvokimo tašką

O, kaip aš troškau jausti Tavo buvimą savyje ir aplink

!save

Mano chronišką troškulį numalšino tik tada, kai jį

atvėsinio tavo prisilietimas

Mano nerami siela ir liepsnojantis entuziazmas

Nevilties ir nevilties sezonas praėjo

Bėdų sausumas išblėso kartu su tavo ramybės lietumi

Ir dabar tyliai kyboju ir sklendžiu, dainuodamas

pasitenkinimo ir pasitenkinimo dainas

Aš esu tavo lakštingala, kuri geria tik tavo paguodos

vandenį

Nenutrūkstamas nusileidimas iš savo egzistencijos

aukštumų

* * *

Daugumai žmonių šiame gyvenime raktinis žodis yra

„aš“

Dvasinio temperamento ir polinkių žmogus apie kitus
galvoja taip, kaip apie save
Tie, kurie galvoja tik apie save, užsitraukia kitų
priešiškumą ir pasipiktinimą
Aplinkiniai. Tačiau tie, kurie atsižvelgia į kitų jausmus ir
interesus, pastebi, kad
Kiti apie juos galvoja ir atsižvelgia į jų jausmus
Jei mieste yra šimtas žmonių ir kiekvienas nori paimti iš
Kitas turės devyniasdešimt devynis priešininkus. Bet jei
kiekvienas
Jei kas nors bando padėti kitam, tai kiekvienas iš jų turės
devyniasdešimt devynis draugus
Aš taip gyvenau ir nieko nepraradau dalindamasis tuo,
ką turiu, su kitais
Iš tiesų, viskas, ką daviau, man sugrįžo dvigubai, Dievo
.malone. Ir dabar aš nebeturiu ilgesio
Veltui, nes tai, ką turiu giliai savyje, yra didingiau ir
.brangiau nei bet kas, ką kada nors galėčiau įsivaizduoti
.Pasaulis man tai duoda. Žmogus siekia laimės
Kai pasiekama laimė, išnyksta poreikis aplinkybėms,
vedančioms prie jos
Mano vienintelė garantija šiame pasaulyje yra geri
jausmai, kuriuos žmonės jaučia man. Tikrasis turtas slypi
.gyvenime artimųjų ir draugų širdyse
Šiame gyvenime turime stengtis užmegzti ryšį su Dievu.
Mums duotas žmogiškasis egzistavimas, intelektas ir laisva
valia, todėl turime panaudoti šias dovanas, kad surastume
.Dievą
Kai esame altruistai, tampame laimingi. Ir jei eisime šiuo
.keliu, tai paveiks kitus
Kiti aplinkiniai elgiasi kaip mes ir bando mus mėgdžioti.
.Tai turi būti pašalinta
Egoizmas yra visų individualių ir socialinių blogybių
priežastis
?Kaip ir kodėl prasideda problemos

Kiekvienas žmogus sąmoningai ar nesąmoningai siekia
asmeninio įsitikinimo, kad yra nenugalimas ir nemirtingas.
Visose savo išorinėse siekiais, nesvarbu, ar tai būtų mokslas,
prekyba, medicina ar bet kuris kitas gyvenimo aspektas, jis
siekia ramybės ir saugumo, išsivadavimo iš kančios ir
.ilgalaikės laimės

Tai gerai, iš tikrųjų tai yra jo teisė ir natūralus palikimas,
kurio jam nori Kūrėjas, su sąlyga, kad jis taip pat nori tų
.pačių palaiminimų kitiems, kaip ir sau

Viena vertus, dauguma žmonių bando įgyti tą neribotą ir
begalinį palikimą ribotomis ir baigtinėmis priemonėmis

Žmogaus pasiekimai būtų didesni ir vertingesni, jei, be
pasaulio atradimo, žmogus taip pat pasistengtų ištirti savyje
!slypintį dvasinį potencialą ir galias

Be jokios abejonės, materialinė pažanga yra žavėtina,
tačiau jokia išorinė sėkmė nesuteiks žmogui vidinio
.pasitenkinimo ir saugumo, kurio jis taip nuoširdžiai siekia

Mokslas padėjo išnaikinti daugelį epidemijų, kurios grėsė
ankstesnėms kartoms, ir padėjo sukurti pažangius gamybos
metodus, galinčius panaikinti badą ir skurdą. Tačiau išlaikyti
sveiką pusiausvyrą šiame pasaulyje, remiantis vien
.materialiniais pasiekimais, yra sunku

Žmogus daro pažangą tam tikroje srityje, o paskui
netikėtai susiduria su problemomis, kurios gadina jo
.pasiekimus

Tai nereiškia, kad žmogus neturėtų bandyti rasti savo
problemų sprendimų išorinėmis priemonėmis, o veikiau tai
reiškia pusiausvyrą ir nelinkimą vienos pusės link kitos
.sąskaita

Dievas apdovanojo žmogų protu ir valia, ir tai reikia
panaudoti jo sąlygoms pasaulyje pagerinti. Dedant geras
pastangas, reikia atpažinti vidinį galios ir intelekto šaltinį ir jį
suderinti su tuo šaltiniu, nes nesugebėjimas suderinti yra
.žmogaus problemų ir klaidų priežastis

Negalite tiesiog sėdėti ir tikėtis, kad sėkmė nukris jums tiesiai į rankas. Numatę savo kryptį ir suaktyvinę valią, turite įdėti praktinių pastangų ir pamatysite, kad viskas, ko jums reikia sėkmei, pamažu ateis pas jus ir viskas jus stums teisinga linkme. Jūsų valia, persmelkta dieviškosios valios, atsakys į jūsų maldas, nes kai naudojate tą valią, atveriate .duris, pro kurias jūsų maldos bus išpildytos

Žmonija įgijo mokslo, technologijų, medicinos ir kitų sričių patirties, kuri leido jai teikti komfortą ir patogumus.

Tačiau tai nereiškia, kad ji gali atsisakyti savo Kūrėjo. Priešingu atveju šie pasiekimai prarastų savo vertę, pradėtų kilti ir plisti socialinės, šeimyninės, politinės ir aplinkosaugos problemos. Taip yra todėl, kad tapdama visiškai priklausoma nuo išorinių veiksnių, žmonija praranda išmintį valdyti didžiulį potencialą, kurį ji išlaisvino pasitelkdama mokslinius metodus ir priemones. Dėl to gyvenimas tampa toks sudėtingas, kad su juo sunku susidoroti, ir netgi kelia nerimą .bei netikrumą

* * *

Žmogus turi gyventi su visomis savo mintimis, jausmais ir įžvalgomis, būti budrus ir dėmesingas viskam aplinkui, kaip ir įgudęs fotografas, kuris išnaudoja tinkamiausias .progas užfiksuoti nuostabiausius ir žavingiausius peizažus Tikroji žmogaus laimė slypi nuolatiniam pasirengime mokytis ir elgtis tinkamai bei pagarbiai. Kuo labiau žmogus tobulėja, tuo labiau prisideda prie aplinkinių pažangos ir .laimės

Nedaugelis analizuoja savo situaciją ir nusprendžia, ar juda pirmyn, ar atgal

Kaip žmonės, apdovanoti suvokimu, išmintimi ir supratimu, mūsų didžiausia pareiga yra teisingai panaudoti šias savybes, kad žinotume, ar judame į priekį, ar atgal. Net jei nuolat susiduriame su nesėkmėmis, neturime nusiminti ar prarasti vilties. Nesėkmė turėtų būti mūsų fizinio ir dvasinio .augimo katalizatorius, o ne kliūtis

* * *

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, panašių į tas mintis ir veiksmus

* * *

Geriausias pasiruošimas geresniam gyvenimui
Jei norime iš tiesų mėgautis gyvenimu, laikas yra dabar
– ne rytoj, ne kitais metais ir net ne pomirtiniame gyvenime.
Geriausias pasiruošimas geresniam gyvenimui kitais metais
yra gyventi produktyvų, harmoningą ir prasmingą gyvenimą
šiais metais. Mūsų tikėjimas būsimu gyvenimu, kupinu
didesnių pasiekimų ir didesnės laimės, yra bevertis, nebent
mes jį paversime veiksmais dabar. Šiandien turėtų būti
.svarbiausia ir prasmingiausia mūsų gyvenimo diena

* * *

Norintys susituokti turi išmokti kontroliuoti savo
emocijas ir impulsus, o mokyklos turėtų mokyti šio įgūdžio,
kartu ugdant ramybę ir susikaupimą. Daug nelaimingų namų
ir iširusių šeimų egzistuoja todėl, kad šis gyvybiškai svarbus
aspektas yra apleidžiamas tiek namuose, tiek mokyklose.

Kaip du žmonės su nekontroliuojamais impulsais ir
?troškimais gali gyventi kartu taikiai ir ramiai
Santuokos pradžioje jaunavedžius užplūsta emocijų ir
jaudulio banga. Tačiau po kurio laiko, šiems jausmams
neišvengiamai imant blėsti, pradeda ryškėti tikroji poros
prigimtis, kyla ginčai, nesutarimai, barniai ir nusivylimas.
Širdžiai reikia tikros meilės ir draugystės, o svarbiausia –
ramybės ir taikos. Kai stiprios emocijos sudrumsčia ramstį,
.susilpnėja esminis santuokos ramstis

* * *

Kūno organams ir emocijoms reikalinga sveika nervų
sistema, kad išlaikytų savo sveikatą, gyvybingumą ir
jautrumą. Norint palaikyti gerą nervų sistemos būklę, svarbu

išsivaduoti iš destruktivių emocijų, tokių kaip baimė, pyktis,
.godumas ir pavydas

* * *

Tavo laimė yra tavo sėkmė, tad neleisk niekam jos iš
.tavęs atimti

Saugok save nuo tų, kurie bando tave trikdyti. Kai buvau
jaunas, mane labai erzino tie, kurie skleidė apie mane
melagingus gandus, bet vėliau supratau, kad mano paties
.sąžinė yra daug svarbesnė nei žmonių pritarimas man
Sąžinė yra intuityvus suvokimas, kuris ištikimai ir tiksliai
užrašo žmogaus mintis ir motyvaciją. Kai sąžinė švari ir
žmogus žino, kad elgiasi teisingai, niekas negali jo išgąsdinti.
Švari sąžinė yra Dievo palankumo įrodymas. Tie, kurie turi
švarią sąžinę, randa laimę savo gyvenime ir gauna Dievo
.palaiminimus bei palankumą

* * *

Kiekvienas žmogaus ištartas žodis palieka ilgalaikį įspūdį
jo smegenims ir protui. Kai žmogaus siela mirties metu
palieka kūną, jo patekimas į kitą pasaulį priklausys nuo jo
karmos (jo veiksmų pasekmių), kylančių iš gerų ar blogų
.žodžių, sprendimo

Geri žodžiai, sklindantys iš kilnaus proto, duos gerų
rezultatų sielai, o blogi žodžiai, kuriuos lemia blogi įpročiai,
.kaups blogą karmą arba blogus rezultatus sielai
Žodį sudaro trys vibracijos: priežastinė arba
intelektualinė vibracija, kinetinė arba planetinė vibracija ir
.fizinė arba regima vibracija

:Žodis „ramybė“ turi tris skirtingas vibracijas

Minties ar valios svyravimas, kai ištariamas žodis .1

„ramybė

Valios skatinama energijos vibracija smegenyse, .2

„balso stygose ir liežuvyje, kai ištariamas žodis „ramybė

Balso stygų vibracija ir fizinis žodžio „ramybė“ tarimo 3

poveikis

Todėl kiekvienas žodis, geras ar blogas, palieka savo
vibracijas – tai yra savo poveikį – kūnui ar smegenims,
gyvybinei energijai ir intelektui polinkių ir troškimų pavidalu.
Tuo remiantis, visos kalbos vibracijos palieka geras ar blogas
.tendencijas prote

Tas, kuris atsikrato motyvų iškraipyti tiesą, įgyja savyje
didžiulę jėgą, kad neduotų melagingų liudytojų ir visi jo
.žodžiai būtų teisingi

Viešpatie, suteik man jėgų savo balsu tarnauti tiesai,
kalbant saldžius, naudingus ir gaivinančius žodžius. Grok
Tavo nemirtingas melodijas mano gyvenimo fleita, kad
.būčiau palaimintas Tavo šventų melodijų vibracijomis

* * *

plaukiojanti antklodė

Kartą du draugai ėjo upės pakrante ir pamatė kažką
panašaus į plūduriuojančią antklodę. Vienas iš jų šoko į upę
„ir plukė, kol pasiekė tą „antklodę

Tačiau jis vėlavo grįžti į banką, ir jo draugas pastebėjo,
kad jam sunku susitvarkyti su „antklode“ ir kad tai yra jo
:vėlavimo grįžti priežastis, todėl jis jam sušuko
?Kodėl nepalieki jos ir negrįžti

Jo draugas atsakė: „Būtent tai ir bandau daryti, bet
“.antklodė prilipo prie manęs ir neleidžia man grįžti
Dideliam savo nuostabai, jis per vėlai suprato, kad tai,
ką jis laikė antklode, buvo ne kas kita, kaip plaukiojantis
.lokys

Manau, kad ši istorija prasminga ir tinka daugeliui
žmogaus gyvenimo aspektų. Tikiu, kad jos žinia yra
apdairumo ir atsargumo priemonė, skatinanti neskubėti imtis
.veiksmų, kurie gali turėti nepageidaujamų pasekmių
Ši antklodė gali terti minčių upėje plūduriuojanti
.konceptija, kuri, užbaigta, virsta sunkiai suvaldoma manija
Arba tai gali būti žalingas įprotis, kuris, įsišaknijęs
smegenyse, pasiekia pamatus ir išplečia šaknis, tapdamas

neatsiejama žmogaus būties dalimi, todėl jis tampa jo
.gniaužtuose

Arba tai gali būti kitokia pagunda – netinkama laiku ar
tinkamai atlikta investicija, dėl kurios patiriami dideli
.nuostoliai – tiek materialiniai, tiek moraliniai

Arba tai gali būti ideologija, kuri atrodo logiška ir
praktiška, todėl žmogus ją priima ir, jai persmelkus jo būtį,
.supranta, kad jos realybė labai skiriasi nuo jos išvaizdos

Arba tai gali būti tendencija ar poslinkis su
nenumatytomis pasekmėmis

Arba šuolis į tamsą

Todėl buvo sakoma: prieš žengiant žingsnį,
.apsvarstykite savo kojos padėtį

* * *

Kelionės pabaiga

Ilgą laiką klaidžiojau vingiuotais abejonių takais
Perėjau įsivaizduojamus slėnius, kurie mane nuo tavęs
skyrė amžiams

Perėjau nesuskaičiuojamas dykumas

Siekiu daug ambicijų

Pagaliau aš išsilaisvinau

Iš liūdesio ir džiaugsmo sūkurių

Taigi, aš baigiau savo kelionę ir pasiekiau savo kelio

galą

Ir dabar su malonumu žvelgiu į savo praeities skausmus

Iš kiekvienos mano senų kančių uolos

Akis sprogstą džiaugsmo ašaromis

Ir tuose šventuose vandenyse

Per savo meilės tau ašaras aš apsivalau kiekvieną dieną

* * *

Turėjau slaptą lempą

Ir nekantriai siunčiau aplink save trumpalaikį spindulį

Vidinės tamsos ramybėje

Dažnai mažas žuvytes laikiau kūrybinėmis idėjomis

Ji užklupo staigus ryškumas

Aš tai panaudojau kaip masalą
Kad užfiksuočiau didesnes būtybes savo sąmonės
gelmėse

Bet daugelis jų pabėgo

Už mažo šviesos rato

Iš jūsų ištikimų sekėjų

Turtingas sidabrinėmis dainomis ir auksiniais sapnais
Už meilės pinigus pirkau spindinčius, šviečiančius tinklus

sielos suvokimui

Ir iš jo ji sukūrė galingą šviečiančio audinio tinklą
Ieškodamas tavęs, perplaukiau tavo išminties

vandenyną

!Laimikis buvo gausus ir vertingas

Patyriau daug gerų ir laimingų emocijų

Ir prarastų šventų prisiminimų lobiai

,Be to

Aš tave radau

!Ir aš tave pagrobiau, o lobių lobynai

* * *

Vasaros gyvenimo dienomis

Renku emocijų nektarą

Iš saldžių dorybių žiedų

Kuri auga gerų sielų soduose

Ir aš tai išsaugojau savo širdyje

distiliuotos sultys

Iš didingų tolerancijos žiedų

Ir nuolankumo pumpurai su savo švelniu kvapu

Ir reti švelnių lotoso idėjų žiedai

Ir kai ant manęs lyja

Sniegas, šaltos žiemos patirtys

Ir skausmingas žemiškas išsiskyrimas

Ieškau šilumos ir paguodos

Nektaruose, saugomuose mano širdies ląstelėje

Toje palaimintoje kameroje, tavo akivaizdoje

Dažnai randu dieviškąją bitę

Gurkšnokite mano senų ilgesių saldumą
Jaučiuosi ramus, džiaugsmingas ir paguostas

* * *

Tikiu žmonių brolybe, visuotine meile, supratimu ir
bendradarbiavimu tarp žmonių, siekiant palengvinti vieni
.kitiems gyvenimo našta

Šiame pasaulyje turi būti įdiegti kilnūs pasauliniai tikslai
ir priimti idealai, kurie pakelia žmoniją į aukštus lygius,
tobulina jos mintis, tramdo jos troškimus ir lavina jos kilnius
.talentus

Tai galima pasiekti dvasiniu pavyzdžiu ir tvirtais
principais, o ne brutalia jėga ir niokojančiais karais. Politinė
valdžia yra pavojinga be dvasinių principų, kurie ją vestų ir
.valdytų

Kalbėdamas apie dvasinius principus, neturiu omenyje
konkrečių doktrinų, sektų ar tikėjimų, o veikiau universalius
dėsnius: teisingumo ir dorybės dėsnius, kurie taikomi
.visiems ir atneša jiems gerį, gerovę ir ramybę

* * *

Kodėl žmogus gaišta laiką ieškodamas žmogiškos meilės
trupinių, saujos pinigų ir šio bei to daikto, kai viską gali rasti
?Dieve, kuris yra visos meilės ir stiprybės šaltinis
Dievo neturėtume ieškoti iš godumo, bet iš meilės
troškimo. Tada rasime didįjį lobį. Kai mylime Dievą gilia,
nuoširdžia meile, Jis mums atsako ir mes jaučiame Jo meilę
.plakančią mūsų širdyse

Gyvenimas saldesnis, kai apmąstame Dievą. Kuo
daugiau apmąstome ir sutelkiame dėmesį į dvasinę būseną
veiklos metu, tuo didesnė jo gebėjimas šypsotis. Esu toje
sirtyje dabar ir visada – palaimingoje dieviškoje sąmonėje.
Niekas manęs neveikia. Ar būčiau vienas, ar su kitais, Dievo
.džiaugsmas visada išlieka manyje

Man pavyko išlaikyti šypseną, ir tos pačios šypsenos
egzistuoja ir tavyje, tas pats sielos džiaugsmas ir palaima
gyvena tavyje. Tau nereikia jų įgyti, tik susigražinti. Tu jas

laikiniai praradai per savęs pažinimą pojūčiais, ir tu gali jas
.susigrąžinti

Kiekvienas, manantis, kad fiziniai dalykai, kuriais galima
mėgautis regėjimu, klausa, skoniu, uosle ir lytėjimu, teikia
gryną džiaugsmą, labai klysta. Pojūčiai nesuteikia laimės, o
ją atima. Jei keliate savo laimei sąlygas, pavyzdžiui, sakote:
„Negaliu būti laimingas, jei nepamatysiu to veido“, niekada
nepatirsite gryno, nesuteršto džiaugsmo, nes jusliniai
.malonumai yra trumpalaikiai

Dienos ir metai daro savo įtaką fiziniam grožiui. Viskas
materialiame pasaulyje paklūsta kaitos dėsniai. Taigi, net jei
žmogus galėtų matyti kiekvieną gražų veidą pasaulyje,
girdėti kiekvieną garsą ir paliesti viską, ko trokšta, jis vis tiek
nerastų tikros laimės. Vis dėlto jie gali apgaudinėti save
.manydami, kad yra laimingi

Kartais, įdėjęs milžiniškas pastangas, kad ką nors
gautum, žmogus neranda laimės pačiame dalyke. Vis dėlto,
įdėtų pastangų dėka jaučiamas tam tikras pasitenkinimas,
todėl mano esąs laimingas. Tačiau toks pasitenkinimas yra
.laikinas ir trumpalaikis

Todėl beprasmiška ieškoti laimės pojūčiuose. Dvasinį
džiaugsmą reikia rasti ir išreikšti žodžiais bei veido
išraiškomis. Kai žmogus tai daro, net maža šypsena apgaubs
visus aplinkinius savo palaimintu magnetizmu, ir kiti jausis
.laimingi

Tačiau tik Dievas gali pakeisti širdis. Neturėtume sau
priskirti gebėjimo daryti gera. Vienintelis tikrasis gėrio
darytojas egzistuojant yra Dievas. Šis pasaulis yra Jo. Jei
jausite Jo buvimą ir suvoksite, kad Jis kontroliuoja viską, ir jei
Jam patikėsite viską – ir gerus, ir net blogus darbus –
nustebsite pamatę, kad visi jūsų veiksmai bus paversti
.gerais darbais

* *

Kai tik pagalvojame apie kitą žmogų, mūsų sąmonė
išsiplečia, o akiratis – prasiplečia. Kai pagalvojame apie savo

artimą ir parodome jam užuojautą, kartu su ta mintimi jam
atsiduoda ir dalis mūsų būties, ir reikia ne tik pačios minties,
.bet ir pasirengimo ją įgyvendinti
Neturėtume nieko išskirti iš savo meilės rato {ir tavo
artimas yra kaip tu pats} {tavo kaimynas, tada tavo
kaimynas, tada tavo kaimynas}

Santuoka – tai altruizmo pamoka. Du žmonės dalijasi
gyvenimu vienas su kitu, tada gimsta vaikai, ir tėvai dalijasi
gyvenimu su jais. Tačiau savanaudiška galvoti tik apie
artimiausią šeimą, nes mylimi žmonės vieną dieną mus
paliks, ir tai primena, kad žmonių santykių tikslas – plėsti
sąmoningumą apie pasiaukojimą kitiems ir dalintis su jais
.materialinėmis gėrybėmis bei draugiškais jausmais

* * *

Miegant pasyviai nuraminate mintis ir jausmus, bet
sąmoningai nuraminus mintis ir jausmus meditacijos būdu,
pirmiausia patiriate ramybės būseną, o veido raumenys
.patys suformuoja šypsena, atspindinčią širdies ramybę
Bet jūs turite žvelgti aukščiau ramybės būsenos, kad
.pamatytumėte savo sielos tyrumą
Tas tyrumas, nesuterštas ir neiškreiptas jutiminių
dirgiklių ar automatinių reakcijų
Rezultatas – su pojūčiais susijusios mintys, o tada
.patiriama būseną yra nuolat atsinaujinanti palaima
Pranašai ir šventieji visada jaučia šį džiaugsmą savo
širdyse, jausdami palaimingą saugumą ir ramybę, jie yra
nepajudinami ir nenugalimi pykčio audrų, o nerimas ir
baimės jų neliečia. Naudodami proto ar įžvalgos skalpelį, jie
gali analizuoti savo ar kitų mintis ant operacinio stalo,
.išlaikydami ramybę ir ramybę
Sielos palaimoje depresija visiškai išnyksta, o laimingo
mokinio būtyje atsiranda dvasinis įžvalgumas, didinantis jo
.“tvirtumą aukštesniajame „aš

* * *

Tikra šypsena yra dvasinės laimės šypsena, gaunama
.apmąstant ir galvojant apie Dievą bei jaučiant Jo buvimą
Mano šypsena kyla iš gilaus džiaugsmo manyje –
džiaugsmo, prieinamo visiems. Tai tarsi kvapas, sklindantis
iš žydinčios rožės širdies. Šis didis džiaugsmas kviečia kitus
.pasinerti į šventus palaimos vandenis
Yra keturios situacijos, su kuriomis susiduria eilinis
žmogus

Jis jaučiasi laimingas, kai išsipildo noras
Jis jaučiasi nelaimingas, jei jam trukdoma to pasiekti
.Bet kai jis nei laimingas, nei prislėgtas, jam nuobodu
Įveikdamas šias emocijas arba psichologines malonumo,
.skausmo ir nuobodulio būsenas, žmogus jaučia ramybę
Ramybė yra labai pageidautina būseną, atsirandanti dėl
liūdesio, malonumo ir nuobodulio nebuvimo. Šios būsenos
.sieloje nuolat svyruoja
Po to, kai pasivažinėjome siautėjančia, triukšminga
skausmo ir malonumo banga, įskaitant pakartotinius
pasinėrimus į nuobodulio gelmes
Malonu plūduriuoti ramioje ramybės jūroje
Bet už ramybę didesnė yra dvasinė ekstazė – sielos
džiaugsmas – didžiausia laimė. Tai atsinaujinęs džiaugsmas,
.kuris niekada neišblėsta, lydi sielą amžinai
Didžiausią džiaugsmą galima pasiekti tik suvokus
dieviškąjį buvimą

* * *

Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi
visas reikalingas stiprybes. Pats protas yra aukščiausia galia,
todėl jį reikia išlaisvinti nuo pasenusių ir ribojančių įpročių
.bei sąvokų
Planetų ir žvaigždžių įtaką žmogaus gyvenimui lemia
traukos ir atstumties jėgos, veikiančios tarp planetų ir
.žmogaus kūno
Blogos mintys veda jų valdytojus į blogą aplinką, kurioje
jie gali reikšti save taip, kaip nori. Tačiau žmogus gali

pakeisti savo mintis ir sąmonę valios pastangomis, taigi ir
.savo aplinką

Jei žmogus ilgą laiką būna kenksmingoje aplinkoje, ta
aplinka pradeda jį sąmoningai paveikti. Laikui bėgant, jis
visiškai praranda laisvę pasirinkti sveiką ir visavertę aplinką
.ir tampa tos kenksmingos aplinkos neigiamos įtakos objektu
O žmogus, turintis stiprią valią, yra darnoje su Dievu ir
nelaukia, kol planetos ir žvaigždės jam nusišypsos. Verčiau
jis tęsia savo kelionę kaip skvarbus meteoras, nepaveiktas,
išskyrus Dievo, kuris yra saulų saulė ir įstatymo bei sielų
.Viešpats, kelrodė žvaigždė

Vienas iš dviejų variantų

Kartą seniai seniai gyveno pamaldus asketas ant
palaimintos upės kranto. Jis daugelį savo gyvenimo metų
praleido giliai apmąstydamas, bet, deja, jo pastangos
nebuvo vaisingos, ir jis nesidžiaugė gausiu ramybės derliumi,
nepaisant pastangų ieškant ir tyrinėjant gyvenimo paslaptis
.bei laimės šaltinius

Nors mūsų draugą visą laiką supo dangiška atmosfera –
gražūs peizažai, geros sielos, vertingos knygos ir palaiminti
prisiminimų ratai, jo mintys vis dėlto toliau sukosi apie
.tinkamiausius būdus apiplėšti žmones ir jiems pakenkti
Tas mąstymas buvo ne jo kontroliuojamas ir, regis, kilo
iš senovės karminių priežasčių. Kuo labiau jis bandė išvartyti
tas nepageidaujamas mintis, tuo labiau jos veržėsi į jo protą,
.drumsdamos ramybę ir atimdamos iš jo tylą
Galiausiai jis sau pažadėjo: „Aš ir toliau melsiuosi ir
prašysiu Dievo, ir nesustosiu, kol neatsikratysiu šių
trikdančių minčių, kurios drasko mano ramybę meditacijos
“.metu

Praėjo valanda, paskui dvi, ir piktos mintys užplūdo jo
protą lyg uraganas, smogė jo apmąstymų struktūrai ir
.smarkiai ją supurtė

Galiausiai, po trijų valandų įtempto darbo, nerimą
keliančios mintys staiga išnyko iš jo galvos, o jų vietoje jis

gražiamė regėjime išvydo Dievo šventąjį, stovintį priešais jį
.kūnu ir krauju

Švytintis šventasis ne tik pasirodė gyvas, bet ir kalbėjo
:su didžiausiu švelnumu, sakydamas

Mano sūnau, ankstesniame įsikūnijime buvai,,
profesionalus vagis, kuriam vienintelis rūpestis buvo apgauti
kitus ir atimti jų turtą. Tačiau prieš pat mirtį pabudo tavo
sąžinė ir tu pasiryžai pasitaisyti bei pažadėjai sau, kad
pakeisi savo gėdingą elgesį ir eisi gėrio keliu. Dėl šios
priežasties gimei į šį gyvenimą su tvirtu dvasiniu pasiryžimu
būti geru žmogumi, tačiau nepaisant to, su savimi atsinešei
ir blogas mintis, kurios buvo tavo gyvenimo centre
“.ankstesniame įsikūnijime

Gaila, mano sūnau, kad gyveni šiais palaimintais,,
laikais, apsuptas gerų draugų, prisiminimų ir apmąstymų
ratų, tačiau nepaisant viso to, gyveni psichologinio nerimo ir
“.destruktyvių, audringų minčių pragare

:Po tylos akimirkos globėjas tęsė savo kalbą
Todėl, pagal visatos dėsni ir kadangi jūs nepadarėte,,
visų įmanomų dvasinių galimybių, kad pasinaudotumėte
šiuo įsikūnijime jums prieinamomis dvasinėmis
galimybėmis, nebent dabar padvigubinsite savo meditacines
“:pastangas, mirties metu turėsite rinktis tarp dviejų dalykų
Arba gyventi danguje su dešimčia kvailių, ar gyventi"

"?pragare su vienu išminčiumi – ką pasirinktum
:Mokinys nedvejodamas atsakė

O Dievo drauge, aš mieliau gyvenu pragare su vienu,,
išminčiumi, nes iš savo patirties žinau, kad dešimt kvailių iš
rojaus sukuria pragarą, o aš širdyje tikiu ir tvirtai žinau, kad
jei būsiu su vienu išminčiumi, net požemio dugne jis padės
“.man pragarą paversti rojumi

* * *

Daugelis žmonių yra kaip drugeliai – jie plasnoja ir juda
čia ir ten, nepasiekdami jokio tikslo. Jei jie ir sustoja, tai tik
trumpam, o po to juos traukia kita pramoga, ieškodami

pramogų ir norėdami praleisti laiką. O bitė sunkiai dirba ir
.ruošiasi sunkiems laikams, o drugelis gyvena tik savo dienas
Atėjus žiemai, drugelis žūsta, o bitė mėgaujasi pavasarį
ir vasarą surinktu derliumi. Panašiai ir mes turime išmokti
puoselėti vidinę ramybę ir stiprybę susidoroti su gyvenimo
.iššūkiams

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangų,
paniręs po neramiais liūdesio vandenimis ar skęstantis
.nuobodulio gelmėse

Šiame pasaulyje, kuriam būdingi prieštaringi dualumai,
eilinis žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius, kylančius
džiaugsmo bangomis ir grimztančius į abejingumo gelmes, jį
blaško siautulingos liūdesio bangos ir jis retai patiria kitą
.sąmonės būseną

Leisti aplinkybėms paveikti mintis reiškia pasiduoti
kaprizingam ir nuolat kintančiam likimui. Žmogui reikia
psichinės pusiausvyros, kad gyventų sėkmingą ir visavertį
gyvenimą, o tai galima pasiekti tik sutelktai mąstant ir
.kontroliuojant savo emocinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai laikui bėgant užgyja, todėl nėra
prasmės kiekvieną gyvenimo dieną jame gaišti laiko.
Nuolatinis gedulas dėl išėjusio mylimo žmogaus nepadeda
.nei jam, nei mums ir nieko nekeičia

Nepilnavertiškumo komplekso ugdymas arba savęs
baudimas už praeities klaidas ar nesėkmes nėra naudingas;
veikiausiai tai gyvenimą daro nelaimingą ir paralyžiuoja
.protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę,
nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji
.trikdo protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos krosnyje

* * *

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas,
kad galėtume iš jų pasimokyti, įgyti supratimo ir patirties.

Tie, kurie vengia šių pamokų, galiausiai bus priversti jas
.išmokti, kad ir kiek laiko tai užtruktų
Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo
pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir
netinkamai ja naudojames niurzgėdami, apmaudydami ir
.neteisingai sprendami
Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į
gyvenimą, jis tampa gražus ir be komplikacijų

* * *

Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Viešpatie, suprantu, kad turiu begalę galimybių tyrinėti
savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį potencialą.
Materialinius prisirišimus pakeisiu aukštesniais siekiais ir
.žinosiu, kad ištikima Dvasia visada yra su manimi
Šiandien savo mintis pripildysiu optimizmo doze,
atsiribosiu nuo nemalonių patirčių ir praktikuosiu tai, kas
.subalansuotai ir nuosekliai lavins kūną, protą ir dvasią
Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams susigražindamas savo dvasinę
tapatybę, o kai susidursiu su išbandymų ir sunkumų
audromis, savo dvasine valtimi išplauksiu per gyvenimo jūrą
.į saugius, dieviškus krantus
Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane. Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti per
.gilią meditaciją
Mano mylimas Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
idėja mano gyvenime yra stipriausia. Todėl stengsiuosi
prisiminti, kad Tu tiesi savo pagalbos ranką ir nutiesi kelią
mano sėkmei. Kai mane užklups nelaimės ir nesėkmės,
.sutelksiu jėgas ir sustiprinsiu savo ryžtą jas įveikti
Bendraudamas su visais ir kalbėdamas su jais,
laikysiuosi nuoširdumo ir sąžiningumo, skleisiu mylinčias

mintis ir linkėjimus. Tada Dievas mane palaikys savo
.stiprybe ir išmintimi

Viešpatie, aš pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą mažiems dalykams pasiekti, o tada pereisiu prie
.didesnių laimėjimų

Net jei visos materialinės ambicijos būtų įgyvendintos,
jos vis tiek atneštų tik nepilną laimę
Atraskdamas Dievą, atrasiu neišsenkančius palaimos
rezervuarus, kurie niekada nenustoja tekėti ir tekėti
.visžaliuose sielos soduose ir pievose

* * *

Dievas yra brangiausias dalykas mano gyvenime; Jis
.sėdi mano sąžinės soste ir įkvepia mane išminties žodžiais
Jis veda mane keliu, kuriuo turėčiau eiti
Subalansuotas gyvenimas
Kuris atsižvelgia į visus dieviškuosius ir gamtos dėsnius
Jis derina aktyvumą ir ramybę
Tai atneša laimę ir išpildo žmogaus likimą
Tamsoje nematyti brangakmenių pilno namo, todėl
dieviškojo buvimo nejaučiama tol, kol tvyro nežinojimo
.naktis

Jei mūsų Dievo suvokimas nėra toks realus, kad
negalėtume atlikti savo kasdienių pareigų be Jo, tuomet
akivaizdu, kad nejaučiame jokio ryšio tarp Dievo ir
.gyvenimo

Kai turime ambicijų ir jas vainikuojame idėja tarnauti
.kitiems, padedame sau padėdami kitiems

O, Viešpatie

Su gyvybiškai svarbios saulės šviesos plitimu
Skleisiu vilties spindulius vargšų ir perkeltųjų širdyse
Uždekite ryžto ir pasitikėjimo savimi lempas
Tų, kurie mano esantys nevykėliai, širdyse
Kai suvokiame, kad gyvenimas yra mokymosi ir pareigų
atlikimo mokykla, o kartu ir trumpalaikė svajonė
Tada žinosime, kad Dievas yra su mumis

Gyvenimas turi būti pagrįstas tarnyste, nes be šio
kilnaus tikslo protas, kurį Dievas davė žmogui, nepasieks to
.tikslo, kuriam jis buvo sukurtas

Paklusnumas Dievui leidžia žmogui atlikti visas savo
užduotis su džiaugsmu ir dėkingumu Dievui, nes tik
.paklusnumo dėka jaučiame ramybę

Sudeginsiu visas savo intelektualines ir moralines
silpnybes ryžto ugnyje, nes jei jų neatsikratysiu, negalėsiu
.pamatyti dieviškosios liepsnos

O, Viešpatie

Šiandien pasiryžiu atlikti konkrečius dalykus, o tada
įvykdysiu tai, ką suplanavau. Pirmiausia užtikrinsiu savo
ketinimų teisingumą, o tada pajusiu Tavo stiprybę ir, su Tavo
.pagalba ir palaiminimu, pasieksiu tai, ką ketinu

* * *

Tolesni savęs patvirtinimai inžinerijoje
Aš tikrai žinau, kad Dievo galia yra begalinė, ir kadangi
Jis įdėjo manyje savo šviesos kibirkštėlę, aš taip pat turiu
.galia įveikti visas kliūtis ir trukdžius, kurie stovi mano kelyje
Esu intelekto ir grožio išraiškos priemonė, todėl savo
mintis ir motyvaciją skirsiu gėrio darymui ir tarnavimui
.žmonijai

Šiandien stebėsiu savo mintis ir žodžius
Kad pritrauktų tik tai, kas gražu ir kilnu
Gerumą iškelsiu į pirmą planą savo veikloje
Aš naudoju savo kūrybinį mąstymą, kad pasiekčiau
sėkmės
,Kiekviename gerame darbe ir pastangose, kurias imuosi
Supratimas, kad Dievas man padeda, jei aš pats sau
padėsiu

Šiandien dirbsiu gyvenimo sodą
Ir pasodinkite jame išminties, sveikatos ir laimės sėklas
Dėkosiu Dievui, kai mano pastangas vainikuos sėkmė
Ir gaunu tai, ko trokšta mano širdis

Šiandien savo geromis vibracijomis padėsiu aplinkiniams rūpesčių keliantiems žmonėms, o įtampos ir nesantaikos tamsą išsklaidysiu savo gerų norų šviesa, tyliai ir nuolat. Darysiu viską, ką galiu, ir panaudosiu Dievo man duotus .galias taip, kad tai būtų naudinga man ir kitiems. Aš leisiuosi į kelionę visiškai tikėdamas Didžiausio Gėrio galia, kad gaučiau tai, ko man reikia, tikras, kad Dievas išties .pagalbos ranką ir suteiks man savo dosnumo. Kai tik tamsos jėgos susirinks pulti mano vidinę ramybę, aš pažadinsiu savyje šviesos, tiesos ir savitvarkos jėgas, kad .pasipriešinčiau tamsos jėgoms ir jas visiškai išsklaidyčiau.

* * *

Kai pro didinamąjį stiklą sufokusuojate saulės šviesą į mažą taškelį, ji išskiria šilumą, o ta šiluma gali uždegti medieną, audinį, popierių ir kitas medžiagas. Panašiai, kai tiksliai sufokusuojate protą, jo koncentruota energija gali sudeginti blogį ir abejonių šaknis, slypinčias už kiekvienos nesėkmės, ir priversti išminties šviesą šviesti ryškiai ir .spindinčiai.

Kai protas susijungia su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visos palaimintos galios kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir įgyja visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti naujų sėkmės .galimybių bet kurioje srityje.

Magnetinis maistas

Kai žmonės kalba apie maistą ar mitybą, jie dažniausiai turi omenyje fizinį maistą, vartojamą organizmui palaikyti.

Tačiau yra ir kitų rūšių mitybos, kurios yra ne mažiau svarbios nei fizinis maistas, o dažnai net svarbesnės. Tarp jų .yra intelektualinis ar dvasinis maistas.

Protinė veikla arba proto sutelkimas, išmintis ir dvasinis

įžvalgumas

Fizinis maitinimas palaiko kūno ląsteles, intelektualinis maitinimas pripildo protą sveikų idėjų, o išminties maitinimas atgaivina sielą ir lavina jos gebėjimus. Intelektualinį

maitinimą paprastai sudaro idėjos, kurias žmogus galvoja, ir
.tos, kurias jis gauna iš kitų per kontaktą ir sąveiką
Ramaus temperamento ir kilnaus būdo žmonės padeda
.mūsų mintims tapti patrauklioms ir sveikoms
Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio
peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir
sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis –
draugais ar giminaičiais, – todėl kyla nerimastingos mintys ir
sutrinka nuotaika. Kūnas energijos ir gyvybingumo semiasi iš
fizinio maisto, o magnetinis maistas suteikia ir kūnui, ir
protui energijos, kuri lengviau virškinama nei kietas ir
skystas maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja
.energija

* * *

Kai sugebi nežinojimą paversti išmintimi
Nuo silpnumo ir trapumo iki sveikatos ir gyvybingumo
Užtikrintai ir drąsiai eikite gyvenimo keliais – net jei ir
vienai

Ir vidinis džiaugsmas turėti gyvą ir budrią sąžinę
Ir nepajudinamas tikėjimas Dievo teisingumu ir tiesos
triumfu prieš melą, o realybės – prieš iliuziją
Ir kai kiekvieną dieną stengiesi paleisti savo mintis į
aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis
Ji turi mylinčią ir dėkingą širdį
Ir geri ketinimai kitų atžvilgiu
Tavo intelektualinis maitinimasis yra magnetinis
Ir tada jis pritrauks prie jūsų viską, kas gražu ir naudinga
Iš daiktų, žmonių ir aplinkybių
Jai labai reikia tęsti kelionę link saugumo ir apsaugos
.krantų

Ir paskutinis, bet ne mažiau svarbus dalykas
Kai stengiesi gauti tai, ko tau reikia
Būk patenkintas tuo, ką Dievas tau palengvina, ir tapsi
.dvasiškai turtingesnis ir labiau patenkintas
Tie, kurie apsėsti šio pasaulio ir godūs jo grobio

* * *

Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis draugas tarp visų draugų, tampa įmanoma užmegzti tikrą draugystę visuose žmonių santykiuose: šeimos, brolijos, santuokos ir .dvasiniuose

Draugystė yra gyvybiškai svarbus santuokinių santykių elementas, todėl pirmenybė turėtų būti teikiama intelektualiniam ir emociniam suderinamumui, moralinio potraukio jausmui, tikrajai meilei ir draugystei. Tie, kurie nesugeba atskirti tikros meilės nuo fizinio potraukio, nuolat .nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių ir bendradarbiaujančių sielų sąjunga, kurios palengvina viena kitos gyvenimo našta ir išsklaido rūpesčius, susijusius su .gyvenimu abipuse empatija ir draugišku supratimu

* * *

Jei iš molio gabalėlio suformuosite vazą ir ją iškepsite, kol sukietės, o tada norėsite molį perdaryti į padėklą, to padaryti nepavyks. Tačiau vazą galite sumalti, įmaišyti miltelių į .šviežią molį ir panaudoti padėklui suformuoti

Panašiai, jei smegenyse yra įsišaknijęs blogas įprotis ir norime jį pakeisti, pirmiausia turėsime panaudoti valią, kad tą įprotį susmulkintume ir paverstume jį švelniais, gerais .veiksmais, kuriuos galima performuoti pagal pageidavimą Stipri valia reiškia tvirtą įsitikinimą. Tą akimirką, kai žmogus sau pasako: „Nesu saistomas šio įpročio“, ir turi omenyje tai, ką sako, tas įprotis sugrius ir išnyks, tarsi .niekada nebūtų buvęs

* * *

Niekam neprimetu savo nuomonės ir neleidžiu niekam primesti man savosios ar versti manęs daryti to, ko giliai .širdyje žinau, kad neturėčiau daryti Aš kruopščiai apgalvoju, ką ketinu daryti, vadovaujuosi išmintimi tame, ko imuosi, prisiimu atsakomybę už savo

veiksmus ir nekaltinu nieko kito dėl savo darbų pasekmių.

Šios savitvardos išmokau iš savo mokytojo, visada ją

.branginau ir niekada neatsisakysiu

Aukščiausia magnetinė jėga

Jėzus pasakė: „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės, o

“visa kita bus jums pridėta

Dievas yra aukščiausia magnetinė jėga, slypinti už visų

kosminių jėgų. Jis yra meilė, slypinti už visos meilės. Jis yra

kosminis kūrėjas ir dieviškasis menininkas, slypintis už viso

.meno ir kūrinų

Kai sutelkiate savo mintis į Dievą: aukščiausią

egzistuojančią magnetinę jėgą, jūs įkraunate save palaimintu

magnetizmu ir galite pritraukti prie savęs viską, ko jums

.reikia

Jei mąstysite apie Dievą su giliu susikaupimu, mylėsite Jį

visa širdimi ir jausite visišką ramybę Jo akivaizdoje, nieko

daugiau netroškiant, tai palaimintas Dievo magnetizmas

.atneš jums viską, apie ką svajojote, ir daug daugiau

“Dievui danguje„

Sėkmė, patogus gyvenimas, išgijimas nuo nepagydomų

ligų ir įpročių kontrolė – visa tai galima pasiekti. Jei

išnaudojote visus fizinius metodus ir pastangas ir nustatėte,

kad jie neveiksmingi, atverkite savo vidines duris ir dvasinę

jėga tekės, išsklaidydami visas silpnybes, nesėkmes ir

.nusivylimą

Jei ieškosite Dievo pagalbos per gilią, tylią meditaciją ir

susikaupimą, atrasite neišsenkamą dvasinės stiprybės

rezervuarą. Dievas yra nešališkas ir atsako visiems, kurie

.nuoširdžiai ieško Jo pagalbos

Kai radau Dievą savyje, radau Jį visur

Nuo vaikystės jaučiau nepaprastą Jo ilgesį ir kartą, kai

buvau mažas berniukas, parašiau Jam laišką. Taip, parašiau

:laišką Dievui ir pavadinau jį taip

Dievui danguje“ ir įmečiau jį į pašto dėžutę„

Kai kam nors rašome, tikimės atsakymo. Kai negavau
atsakymo, liejau gausias ašaras, bet atsakymas pagaliau
atėjo pas mane, ne žodžiais, atspausdintais ant popieriaus, o
.nuostabia šviesia vizija
Kiekvienas gali gauti Dievo atsakymą, jei pastangos yra
.rimtos ir nuolatinės
Jei savo klausimus nukreipsite į Dievą, apgaubsite juos
giliais jausmais ir išsiųsite apmąstymų paštu, tuomet
.sąžiningai ir užtikrintai gausite atsakymą

* * *

Nervų sistemos pagrindas yra dvasinė fiziologija, kuri
unikaliai leidžia žmonėms pasiekti aukščiausius sąmoningo
vystymosi etapus. Žmogaus smegenys, didesnės nei
daugumos gyvūnų, išskyrus banginius ir dramblius,
smegenys, yra sudėtingesnės ir pasižymi didesniu mąstymo
gebėjimu. Dėl to žmogaus smegenys yra tinkamas įrankis
žmonėms, kurių sąmonė yra labiau išvystyta nei kitų
būtybių. Sudėtingos ir kompleksinės smegenų spiralės
leidžia žmonėms giliai ir nuodugniai mąstyti. Todėl tik
žmonės gali pasiekti aukštesnį išvalgos lygį ir, atitinkamai,
pažinti savo Kūrėją. Išmintingas žmogus yra tas, kuris savo
protinius gebėjimus panaudoja žmonijos labui materialiu,
.intelektualiniu ir dvasiniu lygmenimis

* * *

Aš tau dainavau dainą
To niekada anksčiau nebuvo ištaręs joks žmogus
Ir tau skiriu savo autentišką melodiją
Tas, kurį mano širdis groja giliai viduje
Ir ant savo stygų
Sukūriau šį pirmąjį himną
Ir štai aš tau tai aukoju kaip tyrą auką
Nesiųsiu tau sausų, intelektualių melodijų
Arba kitų sukurtos puošnios melodijos
Ir aš tau nieko neduosiu, tik
Paprastos, naivios mano širdies melodijos

Nestatysiu kultūrinių rožių priešais tave
Stikliniuose namuose
Ir kupinas emocijų bei aistrų
Vietoj to siūlau jums ką tik išdygusias laukines gėles
Mano ilgesio laukuose
Ir mano gyvenimo propaguotojas

* * *

Kad galėčiau tavęs klausytis
Angelas sargas
Mano vidinis matymas buvo suderintas su radiju
Su švelniais, mylinčiais prisilietimais
Meditacijos metu dažnai klausydavausi
Saldžiausioms Tavo šventųjų, kurie yra šalia Tavęs,
:melodijoms

Nuostabioms dvasinėms simfonijoms
Ir už mano širdies kūrinių gabalėlius
Ir melodinga melodija iš mano seno ilgesio tavęs
Kantriai ir susikaupęs pakoregavau savo giliausių
jausmų indikatorių

Ir kai miegas užgulė mano vokus
Beveik užmigau
Tavo autentiškas himnas tekėjo per mane
Ir dabar transliuoju ekstazinius aidus
Iš tavo džiaugsmo melodijų
Ir aš prisijungiu prie tavo garbintojų choro
Giesmės tampa garsesnės
Ilgesys ir troškimas stiprėja

* * *

Kas pasirinks pikto savanaudiškumo kelią, kiti bandys iš
jo atimti viską, ką jis turi, bet jei jis elgsis kitaip, kiti parodys
.jam dosnumą ir užuojautą
Tai, ką individas projektuoja ar siunčia kitiems –
žodžiais, darbais ir mintimis – pritrauks juos atgal tokiu pačiu
būdu ir tokiu pat laipsniu. Jų tikroji prigimtis atsiskleis per jų
veido išraiškas ir veiksmus. Kiti pajus jų psichologines

vibracijas ar bangas, o jų reakcijos į jas atitiks tų vibracijų
.pobūdį – neigiamą ar teigiamą

Mes negalime visko turėti. Tai, ką turime, mums davė

Dievas, kad laikinai naudotumėmės, kol būsime šioje
žemėje, ir anksčiau ar vėliau turėsime atsisakyti savo turto
.dėl nelaimingų atsitikimų, vagysčių, nusidėvėjimo ar mirties
Taigi, kai bandome ką nors išlaikyti ar pasilikti vien tam,
.kad tai turėtume, apgaudinėjame save

Net ir šie kūnai, kuriuose gyvenome tiek metų, vieną
dieną bus palikti. Todėl klaidinga versti save tikėti, kad
.turime dalykų, kurių iš tikrųjų visiškai negalima turėti
Kai mums kažkas duodama, turėtume žinoti, kad tai
mūsų tik tam tikrą laiką, ir turėtume būti pasirengę tuo
.pasidalinti su kitais

Kai žmogus trokšta daugiau nei jam reikia, jo laukia
didelės problemos. Be jokios abejonės, privalome turėti
pagrindinius poreikius, tokius kaip maistas, pastogė,
drabužiai ir tam tikras finansinis saugumas, tačiau siekdami
šių dalykų turime pašalinti nereikalingus poreikius, t. y.
nežabotus troškimus ir deginantį norą turėti daugiau nei
.būtina

* * *

Mes negalime gyventi pasaulyje kaip individualūs
asmenys, turime pasikliauti savo bendražmogiais, kad
.galėtume gyventi ir mėgautis gyvenimu
Tai tiesa tiek dvasiškai, tiek materialiai. Mes negalime
išlaikyti tinkamo gyvenimo lygio be prekių ir paslaugų
.mainų

Dalindamiesi savo patirtimi ir atradimais, galime
paspartinti savo intelektualinę ir dvasinę pažangą
Sujungę savo Rytų, Vakarų, Šiaurės ir Pietų idėjas,
galime ugdyti savo talentus ir plėtoti savo gebėjimus kaip
.viena žmonių šeima

* * *

Mano naktinių sapnų sode

:Žydi daug gėlių
Retos įsivaizduojamos gėlės
Ten, kur šviečia šilta planetinė šviesa
Žemiškų vilčių pumpurai žydi
Plinta ryškios žiedlapių girliandos
Iš tyrimo ir pasitenkinimo
Tų svajonių švytėjime
Aš matau pamiršto mylimojo veidų šešėlius
Ir branginami, užkasti jausmai
Aš jau seniai miegu
Pasąmonės dirvožemis
Jie visi kyla su blizgančiomis suknelėmis
Atsiliepiant į sapnų angelų kvietimą
Jis matė visų praeities išbandymų prisikėlimą
Viešpatie, tu mums suteikei laisvę
Kad pamirštume savo kasdienius rūpesčius
Naktinių apsilankymų sapnų šalyje metu
Padėk mums pabusti kartu su tavimi
Ir mes amžiams pabėgame nuo žmonių liūdesio ir
sielvarto

* * *

!O dieviškasis prieglobstis
Aš plaukiu gyvenimo jūroje
Mane blaško nuožmios negandų audros
Ar plūduriuojate malonumo bangose
Arba retkarčiais paskęsdamas skausmo gelmėse
Ilgiausio pabėgti nuo dvilypumo
Pasiekdami savo eterinius, aukščiausius krantus
Ir su kiekviena mano maldų banga
Artinuosi prie tavęs, mano vienintelio prieglobsčio
Aš nenustosiu bandyti
Nes žinau, kad nekantriai lauki mano atvykimo
!Ji nekantriai laukia mano sugrįžtant
Aš esu rojaus paukštis: dangaus paukštis
Kurį sukūrė tavo palaimintos rankos

Tu mane papuošei savo žavesiu
Ir gražios spalvos
Su švelnumo pūkais ir dvasinio žydėjimo auksinėmis
plunksnomis
Aš pakilau aukštai
Niūrioje, niūrioje gyvenimo atmosferoje
Ieškant rojaus
Mano ryškios plunksnos buvo nudažytos
Su tamsiomis nevilties dėmėmis
Ateik, mano Dieve
Nuplaukite savo rojaus paukštį
Su išminties spinduliais
Ir tyri, saldūs ramybės vandenys
Mano ramybės ašis ir mano laimės inkaras
Nors sunkiai ir stropiai stengiuosi Tave pažinti,
laikydamasis Tavo įstatymų ir taisyklių, turiu suprasti,
.Viešpatie, kad Tu esi aukščiau visų įstatymų ir taisyklių
Visuotinė Motina, tu gyveni kiekvienos žmogaus motinos
širdyje, pripildyk visas motinas savo išmintimi ir švelnumu,
.kad jos galėtų parodyti dar daugiau Tavo beribės meilės
Mano mylimas Dieve, žinau, kad Tavo šventas buvimas
yra visur. Lygiai kaip tyras aliejus slypi nespaustose
alyvuogėse, taip Tavo didingas buvimas yra visatoje.
Palaiminti tie, kurie naudojami mąstymo apie Tave ir
meditacijos apie Tave spausdami, kad išgautų palaimintąjį
.Tavo dieviškojo buvimo aliejų
Gerais darbais ir kūrybingomis pozityviomis mintimis
puoselėsiu savęs pažinimo sėklą ir laistysiu ją
kontempliacijos bei ilgesio vandeniu, kol mano gyvenimo
.sode pražys dieviškosios meilės žiedas
Pasaulis bando suvaržyti mano sąmonę stipriomis,
intensyvių troškimų virvėmis, bet aš stengsiuosi jas perkirpti
supratimo ir įžvalgumo peiliu, kad mano sąmonė išsilaistų
.ir pasuktų dieviškųjų malonių link

Minties, kalbos ir veiksmo galia kyla iš Tavęs, mano
Kūrėjau. Padėk man šią galią naudoti tik geroms mintims,
maloniems žodžiams ir naudingiems darbams. Per meditaciją
mano meilė Tau auga, kol užpildo visą mano būtį ir pašalina
visas kliūtis bei trukdžius iš mano gyvenimo kelio. O kadangi
Tu esi šio svajingo žemiškojo pasaulio Kūrėjas, mano pirmoji
.pareiga yra Tau, o ne šiam iliuziniam pasauliui
Konfliktai ir neramumai bando mane atitolinti ir neleisti
man suvokti Tavo palaimingo buvimo, bet Tu visada liksi,
.Viešpatie, mano ramybės centru ir mano laimės inkaru

* * *

Žmoguje slypi žinių kasyklų ir išminties lobių, laukiančių,
kol bus atrasti ir atskleisti per gilų apmąstymą ir rimtą
.tyrinėjimą

Žmonės nesąmoningai arba sąmoningai naudoja savo
latentinę energiją visame kame, ką daro, ir pasiekia tam
tikrų rezultatų, tačiau jei jie žino, kaip investuoti tą energiją
.ir sąmoningai ją valdyti, jie pasieks daug puikių dalykų
Kai siela prisipildo prigimtinių išminties, prigimtinio
gyvybingumo, meilės gėriui ir geros valios, tada, kaip bitė
ieško gėlių, sėkmė, klestėjimas, žinios ir visos kitos
.gyvenimo gėrybės Dievo malonės dėka ieškos jūsų

* * *

Šioje žemėje Dievas stengiasi atrasti ir plėtoti visuotinį
laimingo gyvenimo meną, įskiepydamas žmonių širdyse
brolybės jausmą ir ugdydamas vieni kitų sielose pagarbą bei
.dėkingumą kitiems

Todėl Jis – tebūnie Jis pašlovintas – neleido jokiai tautai
būti tobulai savaime. Verčiau Jis apdovanojo kiekvienos
tautos individus ypatingais gebėjimais ir talentais, išskyrė
juos unikaliu genialumu, kad jie galėtų įnešti išskirtinį indėlį į
.pasaulio civilizacijos pažangą

Taika žemėje žydės ir duos vaisių tarp tautų, joms
konstruktyviai keičiantis geriausiomis viena kitos savybėmis
.ir privalumais

Nors galime nepastebėti kitų tautų trūkumų, turime
aiškiai matyti jų dorybes ir jas sekti. Labai svarbu pažymėti,
kad šie idealai buvo įkūnyti pranašų, apaštalų ir šventųjų per
visą istoriją, kurie buvo – ir tebėra – gyvi aukščiausių
.šventųjų mokymų pavyzdžiai

Savęs“ apibrėžimas,,

Jutimai, kylantys iš Dievo sąmonės ir energijos, rodo
mums pasaulį ir vaizduoja sielą kaip atskirą darinį nuo savo
.šaltinio ir likusios kūrinijos

Fizinis narvas įkalino sielą, kuri yra visuotinės dvasios
atspindys, ir ją įveikė užmarštis, todėl ji nebepprisimena savo
dieviškosios esmės, o laiko savo fizinį narvą tikruoju savimi.

Todėl ji prisiima ir priskiria sau visus kūno nešvarumus ir
.apribojimus

Tokiu atveju siela vadinama „ego“, bet kai šis ego arba
šis mažas, ribotas „aš“ suvokia, kad jo ryšys su kūnu yra
laikinas ir kad jis turi nemirtingą, nemirštančią esmę, tada jį
galima vadinti siela. Ir kuo labiau įsitvirtina jo esminės
prigimties suvokimas, kuo labiau kyla ir plečiasi jo sąmonė,
tuo labiau jis jaučia, kad yra glaudžiai susijęs su kosmine
.sąmone ir kad visa žmonija yra jo pasaulinė šeima

* * *

Padarykime dovanas, kurios nepraeina

Jam įtakos neturi irimas

Iš gerų ketinimų

altruistinės paslaugos

Besąlyginė meilė

Po žmonijos medžiu

Su ilgomis šakomis

ir daugybė šakų

Kurie atstovauja rasėms

Žmonių tautybės

Nepaisant jų skirtumų ir įvairovės

Tegul Dievas priima tavo gerus darbus

Vedami gerų ketinimų

Antrasis pabudimas

Su tavimi jaučiuosi tarsi antrame pabudime kitame
pasaulyje. Kartkartėmis sapnuoju šią žemę ir savo kūną joje,
bet esu pabudęs nepertraukiamoje palaimoje, o mano dienos
sapnas apie šį žemišką gyvenimą kvepia prisiminimų,
.išsibarsčiusių lyg rožių žiedlapiai, kvapu
Matau save sklendžiantį gyvenimo panorama,
pasipuošęs svajonėmis ir papuoštas daugybe įvairių
vaizdingų patirčių vaizdų, nešantį virpančius savo žemiškų
.sapnų prisiminimus į amžinąjį dangaus atbudimą
Iš savo gyvenimo sodo išroviau košmarų spyglius ir
pasodinau jame įkvėpimo rožių, kur mano kosminis
mylimasis priims mano kvietimą, kvepiantį ilgesio muskusu,
ir pasiims mane su savimi į dangiškus namus, perpildytus
.atnaujinto džiaugsmo ir begalinės palaimos

* * *

Dievo meilė yra eterinė ir švelni, ir Jis tikrai atsiliepia į
.kiekvieną, kuris išreiškia savo gilų ilgesį ir nuoširdų Jo ilgesį
Žmonės klaidingai mano, kad gyvena maistu, o ne Dievo
galia. Daugelis šaukiasi Jo trumpalaikėmis mintimis, tarsi
plunksna vėjyje, klaidingai manydami, kad Jis neatsako į jų
maldas. Vis dėlto Jis padeda tiems, kurie Juo tiki, net jiems to
nesuvokiant. Ir vis dėlto daugelis lieka Jo nepažinę,
manydami, kad Jis yra toli nuo jų. Kai ryžtas niekada
nesusvyruoja, ryžtas niekada nesusilpnėja, o nuoširdus
prašymas tęsiasi tyliai ir užtikrintai, o dieviškos pagalbos
ieškoma su nuoširdumu ir viltimi, net susidūrus su silpnumo,
nerimo, nesveikų įpročių ar painių minčių kliūtimis, tada
.ateis pagalba, o kartu su ja – ir palengvėjimas
Dievas giliai ir tyliai atsako į kiekvieną nuoširdų
prašymą, kylantį iš širdies gelmių
Tikroji žmogaus vertė

Valios jėga ir geras planavimas yra būtini tam, ką
ketinate daryti. Jei esate ryžtingas ir einate savo keliu kaip

liepsnojanti strėlė ar liepsnojantis fakelas, visos kliūtys jūsų
.kelyje sudegs ir pavirs pelenais

Pasirinkite užduotį, kurios, jūsų manymu, negalite atlikti,
ir stenkitės iš visų jėgų ją įvykdyti. Kai jums pasiseks,
pereikite prie kažko didesnio ir svarbesnio. Toliau lavinkite
savo valią tokiu būdu ir patys pamatysite rezultatus. Jei
sunkumas per didelis, karštai ir su tikėjimu melskitės Dievo,
.kad suteiktų jums jėgų jį įveikti

Norint išvengti nesėkmių, reikia pasitelkti valią, o ryžtas
turi būti toks pat stiprus kaip galingas uraganas – gėrio
.uraganas – kuris neturi kliūčių savo kelyje ir naikina tik blogį

Nesvarbu, kas yra žmogus ar kokia jo socialinė padėtis,
tikroji jo vertė priklauso nuo jo geros valios ir to, kaip jis tą
valią panaudoja darydamas gerus darbus ir padėdamas
.tiems, kuriems jos reikia

Valia slypi jumoje, ir jei ją teisingai naudosite, galėsite
.pasiekti bet ką

Būtent valia veda žmogų nuo vieno troškimo prie kito,
kol galiausiai jis verčia jį dėti visas pastangas, kad pasiektų
sėkmę įgyvendinant didžiausią troškimą: pažinti save ir
.Dievą

Valia žmoguje auga normaliu, palaipsniui, tačiau jos
augimą galima paspartinti sveiku protu ir teisingais
.veiksmiais

Laikytis idėjos geležine valia reiškia, kad anksčiau ar
vėliau ją pasieksi, dėka nepajudinamo ryžto ir pasiryžimo,
.kuris nepažįsta silpnybių ar nusivylimo

Žmogaus valią valdo ir veda nežinojimas, todėl ji dažnai
veda į klaidas ir nelaimes. Tačiau kai valią veda išmintis ir
teisingi veiksmai, ir kai ji yra suderinta su dieviškąja valia,
.tada ji veikia žmonijos labui ir laimei

Valios lavinimas yra būtinas, kad ji būtų suderinta su
dieviškąja valia. Kai valia nuolat sukasi apie konkretų tikslą,
ji tampa dinamiška ir veiksminga valia. Tokią valią turi

pranašai, didžios asmenybės ir tie, kurie šiame pasaulyje
.pasiekė milžiniškų laimėjimų

Prieš imdamiesi bet kokių veiksmų, gerai pagalvokite, ką
ketinate daryti. Įsitikinkite, kad savo valią panaudosite tam,
kad pasiektumėte sau ir kitiems naudingų dalykų. Jei
netinkamai naudosite savo valią, rezultatai tikrai bus jums
.žalingi

Nebūk negatyvus; Dievas davė tau valią ją pasinaudoti
ir laimėti gyvenimo kovą. Atminkite, kad už tavosios slypi
.Dievo valia

Valios jėga gali sukelti fiziologinius pokyčius organizme.

Jums nereikia laiko atsikratyti giliai įsišaknijusio įpročio, jei
.tik turite pakankamai valios

Kai meistras Buda siekė dvasinio nušvitimo, jis atsisėdo
:po banjanu (indišku figmedžiu) ir pasakė kažką panašaus į

Štai aš sėdžiu po banjanu

Ir aš kartoju šią priesaiką nuoširdžiai

Jei nesuprantu egzistencijos paslapties

Ir iš savo tyrimų gausiu brangų lobį

Nepaliksiu savo pozicijos, kad ir kas nutiktų

Net jei mano kaulai ir kūnas ištirps

!Aš sėdžiu amžinai

Galiausiai nušvitęs Gautama Buda įvykdė savo dieviškąjį
prašymą

Jis gavo, ko norėjo

Iš tiesų toks testamentas yra testamentas

Suvienytas su visuotine valia

Jumyse slypi kosminės energijos srovė, kuri neribotą

laiką palaiko jūsų kūną. Tačiau, kai kūnui kas nors nutinka,

jūs pamirštate tą energiją. Savo valios naudojimas

netinkamiems tikslams reiškia ryšio su šia kosmine energija

praradimą. Tos valios lavinimas reiškia susijungimą su ta

.didžiule gyvybine jėga

Valia turi būti gyvybinga ir aktyvi geriems darbams bei

.naudingiems ir kilniems gyvenimo pasiekimams

* * *

Įpročiai yra automatiniai psichologiniai įrankiai ir mechanizmai, padedantys lengvai ir be vargo atlikti būtinus .užduotis

Daugelis leidžia silpnumo ir nesėkmės įpročiams juos pavergti, ir žmogus gali apsisaugoti, jei gyvena kitaip, su sąlyga, kad rimtai kovoja su žalingu įpročiu, kol pasiekia .saugumą ir pergalės krantus

Nežaboti troškimai skatina nesveikus įpročius, kurstydami ir pateisindami juos klaidingomis viltimis ir trumpalaikės laimės bei pasitenkinimo pažadais. Silpnumo ir sumišimo akimirkomis norintys įveikti šiuos nežabotus įpročius turi pasitelkti savo įžvalgumą, kad suprastų tikrąją jų .prigimtį ir išmoktų veiksmingai su jais susidoroti Blogi įpročiai turi skaudžių pasekmių ir karčių, nuodingų vaisių. Jei nekontroliuojami, šie žalingi įpročiai stiprės, laikydami žmogų savo galinguose gniaužtuose ir darydami didžiulę įtaką. Tačiau kai tik protas pripažįsta šių įpročių beprasmybę ir žalą, jų poveikis sumažėja ir galiausiai jie .išnyksta iš žmogaus gyvenimo

* * *

Šventraščiai teigia, kad Dievas pranoksta proto ir intelekto suvokimą. Nepaisant jų galios, jų gebėjimo suvokti ar apimti Jį nepakanka. Todėl žmogaus protas nesugeba suformuoti tikrosios Dievo sampratos ir negali suprasti to, .kas neturi pradžios ir pabaigos Kai žiūrite į Saulę iš milijonų mylių atstumo kosmose, ši milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę. Tačiau Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o Saulės skersmuo yra šimtą kartų didesnis. Jei galėtume pastatyti mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę, ji atrodytų maža, palyginti. Ir jei įsivaizduotume, kad didžiulis Saulės laukas plečiasi tol, kol jos didžiulė masė apgaubia visą mėlyną dangų, dangus, kurį matome, yra tik maža taškelė, tik maža taškelė, begalinės erdvės, persmelkiančios visatą, platybėse.

Net jei Saulė ir toliau be galo plėstųsi, ji vis tiek negalėtų
.apimti begalybės

Kosminė mažybė ir begalybės iliuzija riboja ir neleidžia
protui suvokti visatos platybės. Iš kur atsirado ši absoliuti
?tuštuma ir kur yra jos ribos

Tas, kuris nepriklauso nuo matmenų ar išmatavimų,
kuris neturi ribų ar kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis
ir egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampeliuose. Jis yra
tolimose, tolimiausiose žvaigždėse ir sąmoningai suvokia
kiekvieną erdvę, kurioje Jis gyvena, kad ir kokia maža ar
.didelė ji būtų

Dievas nėra protas, nes Jis yra proto kūrėjas ir peržengia
jo galias; kitaip mes galėtume Jį suvokti per protą. Tačiau
mes galime tiksliai ir tiksliai Jį pavadinti dieviškąja sąmone,
.dieviška palaima ar dievišku buvimu; bet ne protu

Nors protas negali suvokti visos egzistencijos, jis vis
dėlto geba pajusti Dievo buvimą. Jo buvimo pajautimas ir jo
.matavimas yra du visiškai skirtingi potyriai

Banga negali išmatuoti savo aplinkos, tačiau tarp jų yra
sąlyčio taškas. Panašiai šis taškas yra aukštesnė sąmonė. Ši
sąmonė gali pajusti Dievą, tai yra, patirti Jo buvimą. Kai
plečiame įprasto proto sritį, kol ji glaudžiai susijungia su
.aukštesne sąmone, galime pajusti dieviškąjį buvimą

Nusileidome nuo neriboto absoliuto prie riboto ir
baigtinio. Joga – tai proto atitraukimas nuo išorinių dalykų,
siekiant sutelkti jį į vidinį tiesos šaltinį. Tik tokiu būdu galime
atrasti metodą, kurį Dievas naudojo visuotinei sąmonei
sutalpinti į baigtinius Jo kūrinijos ir juose gyvenančių visatų
.atvaizdus

Žmogaus kūnas yra pats sudėtingiausias ir
sudėtingiausias Dievo kūrinys. Viena pirmą kartą ląstelė,
susidariusi susiliejus spermos ir kiaušinėlio ląstelės, dalijasi,
o šio dalijimosi proceso metu aplink ją susiformuoja
milijardai ląstelių, kurios sukuria fizinę struktūrą, kurioje
.glūdi mūsų dvasinė sąmonė

Neįmanoma žinoti, kiek energijos telpa net viename
mėsos grame. Jei ta energija būtų išlaisvinta,
nesuskaiciuojama daugybė elektronų pasklistų begalinėje
erdvėje. Kūne slypinti sąmonės galia ir laukas pranoksta
žmogaus suvokimą. Nors mūsų tariamoji struktūra sudaryta
iš kūno, kraujo ir kaulų, už tankių ląstelių slypi elektroninės ir
gyvybinės srovės. O už šių subtilių, sudėtingų energijų slypi
.mintys ir suvokimas

Mintis neišsenkanti ir neturi pabaigos. Nuo neatmenamų
laikų idėjos sukosi ore. Nesuskaiciuojamų minčių neįmanoma
išvardyti, bet jei pagalvotumėte apie minčių ir jausmų, kurie
kilo jūsų galvoje ir buvo išreikšti per visą gyvenimą, skaičių,
.susidarytumėte vaizdą apie milijonus egzistuojančių idėjų
Pabandykite, jei galite, prisiminti visas mintis, kurias
turėjote per vienerius metus ar net vieną dieną, o tada
pagalvokite apie didžiulį minčių kiekį, sukaupą visos
.žmonijos per visą istoriją iki šių dienų – Dievas jas visas žino
Protas negali suvokti net subtiliausių gamtos reiškinių.

Pagalvokite apie didžiulį elektronų skaičių, besisukančių
elektros srovėje, tekančiuose lemputėmis! Trilijonai jų šoka
kartu, sukurdami šviesą, kurią matome. Šios dalelės,
nematomos net mikroskopu, per kelias sekundes keliauja iš
vieno taško visatoje į kitą. Moksliniai eksperimentai tai
.patvirtina

Jei bandytumėte suskaiciuoti protonų ir elektronų,
esančių mūsų planetoje Žemėje, skaičių, protas trumpam
tęstų skaičiavimą ir tada sustotų. Dalykai, kurie tyrėjo protui
.atrodo begaliniai

Tačiau ateina momentas, kai idėjos tampa pernelyg
subtilios, kad jas būtų galima suvokti. Iš to lygmens, protui
neįveikiamo, Dievas skleidžia savo esminę šviesą: protingą
.kosminę vibraciją, kuri kuria ir palaiko baigtinę kūriniją
draugystė

Ar draugystė yra palaimintas drabužis, išaustas iš širdies

?siūlų

O gal tai dviejų protų susiliejimas į vieną didžiulį,
?besiplečiantį protą
Motina ir dukra – du meilės šaltiniai, trykštantys iš vieno
šaltinio
Kad sustiprintų meilės tėkmę ir numalšintų išdžiūvusių
?sielų troškulį
O gal tai vieniša rožė tarp dviejų šakų, augančių
?draugiško supratimo giraitėje
?O gal tai viena mintis dviejuose kūnuose
?Ar draugystę galima palyginti su dviem arkliais
Nepaisant skirtingų spalvų, jie traukia gyvenimo jėgą
kartu
?Siekti kilnaus tikslo su vieninga vizija
?Ar draugystė paremta lygybe ar nelygybe
Ar jo sienos pastatytos iš kontrastingų ir išskirtinių
?akmenų
?Ar ji aklai sutinka su gėriu ir blogiu
Ir su uolumu bei džiaugsmu eiti neapgalvotumo ir
kvailumo takais
?Nusivylimo bedugnės ir iliuzijų išsklaidymo link
!Draugystė yra kilnus, vaisingas ir šventas augalas
Kai du žmonės prisiekia amžiną ištikimybę
Jie eina gyvenimo keliais nepaisydami savo nuomonių
skirtumų
Kai jie nesutaria ir sutaria, tai daro su meile ir pagarba
Jie palaiko vienas kitą ir linki vienas kitam gero, lygiai
.taip pat, kaip linki sau
Jis džiaugiasi savo draugo sėkme tiek pat, kiek ir savo
Kur mylintis nesiekia malonumo ar komforto mylimojo
sąskaityta
Tada tame altruizmo sode
Draugystė žydi ir klesti, alsuoja meilės ir ištikimybės
kvapu
Nes draugystė yra hibridinis augalas, gimęs iš dviejų
sielų

Jo kvapas sklinda nuo dviejų skirtingų rožių
Ir nešė nepajudinamos meilės vėjelį
Tas, kuris nepajudinamas negandų ir be dėmės
Draugystė gimsta iš nepaaiškinamos meilės širdies
Ir liejasi tyrų emocijų gausa
Jis auga harmonijos ir nesantaikos dirvoje
Bet jis snaudžia, sustingsta ir laiką leidžia pernelyg
.familiariame bendravime ir abipusės pagarbos stokoje
Jis dūsta ir išleidžia paskutinius atodūsius po tankiomis
savanaudiškų troškimų krūvomis
Bet jos švelnią širdį gali įveikti tik lūkesčiai ir
reikalavimai
Apgaulė ir apgaulė
Taip, šie kenkėjai atlieka savo darbą su draugystės
.augalu ir graužia jo rausvą šerdį
O drauge, o žydintis, rasotas dangaus augalas, tavo
ideali aplinka yra meilė, be jokio tikslo ir troškimo, turtinga
dirva, kur draugai stengiasi vienas kitą stiprinti ir palaikyti
.bei tiesti kelią vienas kitam
Niekas negali numalšinti tavo troškulio, o drauge
Nepaisyti jausmų ir gerbti tuos, kurie juos jaučia
Niekas taip nesudrėkina jūsų lapų, kaip skaidrus,
.krintantis saldumo purslas
Iš nuoširdžių, mylinčių širdžių dangaus
O, tikra draugystė
Kur tik tavo rožių žiedlapiai išsibarsto
Ta vieta šventa
Tai tampa palaimintąja šventykla
Jį aplanko kiekvienas, tikintis Dievu ir gyvenimo
.šventumu
* * *

Aš apšviesiu šypsenas, mano kančios tamsa išsisklaidys,
ir aš pamatysiu savo sielą savo šypsenų šviesoje,
.pasislėpusią už tirštos sukaupytų amžių tamsos

Kai atrasiu save, į visas širdis įsiliesiu, nešdamas savo
.sielos šypsenos fakelą

Pirma nusišypsos mano širdis, tada akys ir veidas.

.Kiekvienas mano būties atomas spindės šypsenų šviesa
Įsiskverbsiu į niūrių širdžių gelmes ir uždegsiu galingą
ugnį, kuri praris visus liūdesius

Aš esu nenugalima šypsenų liepsna, atsigaivinsiu
dieviško džiaugsmo vėjeliu ir liepsnosiu protų tamsoje, ir visi,
.kurie mane sutiks, gaus mano švento džiaugsmo pliūpsnį
Nešiu savo šypsenų gydomuosius žibintus į kiekvieną
širdį. Pirma nusišypsosiu, net jei bus sunku, ir įkvėpsiu
.nelaiminguosius bei verkiančius šypsotis

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą, o

Dieve. Visų tikinčiųjų draugystėje randu Tavo meilę.

Džiaugiuosi ir mano širdis džiaugiasi savo brolių ir seserų
sėkme ir klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi ir
džiaugiuosi savo paties patogumu ir gerove. Įkvėpdamas
kitiems išmintį ir supratimą, dauginu savo išminties ir žinių
.lobius. Visų laimėje randu savo laimę

Niekas neištrins mano šypsenų. Nesėkmės, ligos ir mirtis

.negali manęs išgąsdinti ar sugadinti mano dvasios

Iš tiesų, nelaimės ir nelaimės negali man pakenkti, nes
mano sieloje tvyro amžinas, atnaujintas Dievo džiaugsmas,
.kuris nekinta ir negali būti nugalėtas

O šventa, tyli dieviška šypsena, vainikuok mano veidą ir

šypsokis per mano sielą

Stengsiuosi būti džiaugsmo milijardieriumi, nes mano

tikrasis turtas slypi Tavo palaiminto buvimo skryniose,

Viešpatie, ir taip patenkinsiu savo dvasinės sėkmės ir
.materialinės gerovės poreikį tuo pačiu metu

* * *

Iš mano širdies teka ramybė

Jis pučia per mane kaip švelnus vėjelis

Ramybė apgaubia mane lyg kvapnūs kvepalai

Ramybė teka per mane kaip šviesos bangos

Ramybė gydo nerimo ir nerimo širdį, nudegina baimės ir
nemigos erškėčius
Ramybė plečiasi plačiai – tarsi ugninė masė – ir užpildo
visą mano egzistenciją
Ramybė yra kaip vandenynas, užpildantis erdvę ir
atmosferą
Ramybė – tarsi raudonas kraujas; ji įkvepia gyvybę
mano minčių venoms
Ramybė, tarsi besidriekianti prieblanda, apgaubia mano
begalybės kūną
Taikos liepsna sklinda iš mano kūno porų ir iš visos
visatos
Rožių soduose pasklinda ramybės kvapas
Taikos vynas nuolat laša iš kiekvienos širdies glėbio
Taika yra akmenų ir mėnulių, šventųjų ir pranašų
gyvenimas
Ramybė – sielos šaltinis
Skystis, trykštantis iš tylos indo
Kuriuos persijojau per nesuskaičiuojamas savo atomų
poras

* * *

Melsiuosi karšta širdimi, kol Tavo spindintis buvimas
uždegs kontempliacijos tamsą. Viešpatie, šiandien
transliuosiu savo sielos giesmę į orą su giliu, nuoširdžiu
susitelkimu, tikėdamasis, kad Tu atsakysi per mano ramybės
.imtuvą
O Tu, kuris esi visada esantis, visada atsinaujinanti
!palaima
Išlaisvink mano protą nuo apatijos ir užmaršumo naštos
Leisk man mėgautis amžinai palaimintu Tavo buvimo
nektaru
Kai mano vidinė ir išorinė ramybė plečiasi, tavo ramybė
ateina pas mane
Visada stengsiuosi klausytis tavo eterinių žingsnių aido

Jei priimčiau tave kaip giliausio apmąstymo giliausią
džiaugsmą

Tada žinau, kad viskas
Man bus duota klestėjimas, sveikata ir išmintis

Padėk man tave surasti
Mano sielos vandenų gelmėse, trokštu tavęs
meilė

Meilė – tai žydinčių lelijų kvapas
Ir tylių rožių choras

Švenčiame gamtos grožį

Meilė yra sielos daina, dainuojanti visą gyvenimą

Ir subalansuotas ritmingas planetų šokis

Savo amžinoje kelionėje į tolimąją kosmosą

Tai gėlių troškulys gurkšnoti saulės šviesą

Ir jis klesti bei yra maitinamas gyvenimo eliksyro

Tai žemės ilgesys

Kad maitintų ištroškusias šaknis savo pienu

Ir puoselėjant visų rūšių gyvenimą su gyvenimo esme

Tai galinga saulės valia

Kad visi gyvi dalykai išliktų gyvi ir aktyvūs

Tai gyvenimo varomoji jėga

Užtikrinti nepilnamečių apsaugą ir priežiūrą

Tai nekaltumo šypsena, kuri sukelia tėvišką meilę

ant kūdikio

Ir automatinis paklusnumas įsimylėjėlių širdyse

Teikti nemokamas paslaugas ir užuojautą

Tai draugystės pulsas

Tas, kuris gydo sudaužytas širdis ir žaizdas

Tai šauksmas širdžiai, kurio neįmanoma apibūdinti

Jis poetas, kupinas meilės žmonijai

Tas, kuris kenčia nuo savo nelaimės

Tai intymumo ratas tarp tos pačios šeimos narių

Nuolat plečiasi ir plėtėja link didesnių erdvių

Ir platesnės sritys

Tai gyvenimo šnabždesys

Atvirų protų horizontuose
Ir širdžių dangus, nusagstytas kilnių jausmų žvaigždėmis
Meilė yra sielos palaima
Ko siekia mylinčios sielos

Ir ji trokšta jį pasiekti ir su juo pabendrauti
Iš archyvų: Citatos apie sėkmę ir sėkmingus žmones
Vaikas sėkmę gali suvokti kaip daugybės žaislų ir lėlių, o
galbūt net mažo automobilio, kuriuo gali važinėti, turėjimą.
Neturtingas vaikas sėkmę gali suvokti kaip pinigų turėjimą,
už kurį gali nusipirkti bet ką, o turtingas vaikas gali būti
nepatenkintas savo žaislais ir jam gali trūkti pasitenkinimo.
Tokį vaiką, prislėgtą turimų daiktų gausos, gali būti sunku
.įtikinti

Senstant mes juokiamės iš savo vaikystės troškimų. Net
daugelis dalykų, kurių šiandien siekia suaugusieji, rytoj ar
poryt praranda savo patrauklumą, juos pakeičia nauji
.troškimai

Patartina žmogui naudoti skirtumą tarp to, kas būtina, ir
to, kas nereikalinga

Sėkmė yra būtina, kad žmogus turėtų viską, kas jam
būtina: maistą, pastogę, sveikatą ir drabužius. Jei jam trūksta
net nedidelės dalies šių dalykų, jis atsiduria apgailėtinoje
.padėtyje

Žmogus turi turėti galimybę pasiekti minimalų komforto
ir laimės lygį. Nesvarbu, ar žmogus yra dvasinės, ar
materialistinės prigimties, nėra nesutarimo, kad yra tam tikri
pagrindiniai poreikiai, kuriuos reikia patenkinti norint išlaikyti
fizinę sveikatą ir gerovę. Nebūdamas sveikas ir stiprus (bent
.jau psichologiškai), negali pasiekti sėkmės

Bet kas yra tikroji sėkmė? Net jei žmogus gyvenime
gauna viską, ko nori, jis vis tiek jaus tuštumą, nes jis yra
siela, o materialūs dalykai negali suteikti jam laimės, kuri
.pirmiausia yra psichologinė būseną

Mes turime galią padaryti save laimingus, lygiai taip pat,
kaip turime galią padaryti save nelaimingus. Sėkmės ir

laimės paslaptis slypi jumyse. Galbūt esate laimingesni savo kukliuose namuose nei karalius savo didinguose rūmuose. Tie, kurie randa sėkmę ir klestėjimą už savęs ribų, nėra nei iš tikrųjų sėkmingi, nei laimingi. Tai nereiškia, kad milijonieriai yra nelaimingi; greičiau tai reiškia, kad jei galite išgauti laimę iš gyvenimo, nesvarbu, ar esate vargšas, ar turtingas, .esate sėkmingas bet koku mastu

Trumpalaikis malonumas, paliekantis tik gailestį ir graužatį, nėra tikroji laimė. Tikros sėkmės atveju prisiminimas apie pasiekimą išlieka gyvas net ir po to, kai pradinis džiaugsmas dėl pasiekimo išblėsta. Visi geri dalykai, kuriuos žmogus padarė ir tebedaro savo gyvenime, amžinai gyvena jo atmintyje kaip ilgalaikis džiaugsmas. Tai yra tikroji .sėkmė, kurią žmogus pasiekia gyvenime

Sėkmė nėra paprastas dalykas; jos negalima išmatuoti žmogaus turtais ar nuosavybe. Sėkmės prasmė yra daug gilesnė. Tikrąją sėkmę galima išmatuoti žmogaus gebėjimu .būti laimingam bet kokiomis aplinkybėmis

Kai jūsų sąžinė švari ir rami, kai nesate šališkas niekam ir nesąžiningas, kai jūsų valia tvirta ir lanksti tuo pačiu metu, kai turite subtilų jausmą ir teisingą įžvalgą, ir kai sugebate gauti tai, ko jums reikia, garbingais ir teisėtais būdais, tada .esate tarp sėkmingųjų

Vaikas dažnai būna patenkintas keliais mažais dalykais, bet užaugęs nori turėti daug daiktų, pavyzdžiui, vilas ir automobilius, nors žino, kad tų daiktų savininkai nebūtinai .yra laimingi

Pasitenkinimas slypi paprastame gyvenime ir kilniose mintyse. Tie, kurie savo mintis laiko idealų – kilnių idėjų – srityje, patiria didesnę laimę nei tie, kurie savo mintis apriboja vien materialiais dalykais. Tie, kurie susirūpinę vien materialiais turtais, tie, kurie yra apsėsti prabangos kaupimo (dėl išlaidavimo ir puikavimosi), nėra išties .rafinuoti

Žmogui daug naudingiau skaityti naudingas knygas ir
straipsnius, nei gaišti laiką neproduktyviai veiklai. Dar
svarbiau už skaitymą yra apmąstyti Dievą, apmąstyti Jo
didybę ir stengtis suprasti beribes ir nesibaigiančias
.gyvenimo paslaptis

Gyvenimo tikslas – pažinti save, jausti kosminę aplinką,
pulsuojančią jo širdyje, tekančią jo venomis ir pripildančią jo
būtį ramybe, meile, džiaugsmu ir ramybe, ir tai yra
!didžiausia pergalė
Grožis

Regintys žmonės vertina grožį visur. Kiti elgiasi taip, lyg
neturėtų akių; jie nei mato, nei suvokia, nes negali nieko
.pastebėti, net ir gražiose vietose

Gražiausios žemiškos spalvos atrodo negražios ir
tankios, palyginti su nuostabiomis planetinio ar eterinio
.pasaulio spalvomis

Fiziniu lygmeniu žmonės atrado įvairių būdų, kaip
pagerinti regimąjį suvokimą. Plika akis spalvų suvokimą
gauna ribotai; tačiau kai kurios šviesiai rudos uolienos
ultravioletinėje šviesoje skleidžia vaivorykštines spalvas. Kai
.ši šviesa blokuojama, uolienos grįžta į pradinę tamsią spalvą

Daugelis fizinio pasaulio spalvų, pavyzdžiui, dangaus
mėlyna, yra optinės iliuzijos, sukurtos šviesos atspindžio nuo
skirtingų tipų dalelių. Kadangi akis gali suvokti tik ribotą
vibracijų diapazoną, iš kurio susidaro viskas visatoje, žmonės
negali matyti subtilių, eterinių spektrų, paslėptų visame, kas
juos supa. Jei jas pamatytumėte, žavėtumėtės jų didybe ir
.grožiu

Taigi nei akis, nei ausis negali suvokti visko, ką galima
suvokti. Žmonės nesugeba įkvėpti eterinių, kvapnių kvapų ar
stebėti nesuskaičiuojamų subtilių formų, vaizdų ir subtilių
.įspūdžių, raibuliuojančių eterio platybėse

Žmonės dažnai negali suvokti net tų dalykų, kurie
.patenka į jų jutiminio suvokimo sritį

Kai lankiausi Meksikoje ir pamačiau Zuquemilco ežero
„plaukiojančius sodus“, jų grožis užpildė mano širdį ir aš
.pajutau dieviškojo menininko didybę ir didybę
Buvo dar vienas žmogus, kuris, regis, buvo visiškai
susižavėjęs tais gamtos grožiais, bet vidinis jausmas man
leido suprasti, kad jis nemato to, ką matau aš. Paklausiau jo,
kaip jam įspūdį paliko tie žavūs vaizdai, o jis atsakė:
„Galvojau apie veiksmingą būdą nusausti vandenį, kad
“.galėčiau įdirbti daugiau žemės
Jis žiūrėjo į ežerą iš savo perspektyvos. Taigi mes visi
.žiūrime į dalykus pagal savo idėjas ir nuostatas
Kiekvieną sielą gaubia skirtingos vibracijos arba pojūčių,
minčių ir jausmų svyravimai – visi veiksniai, kurie padeda
.formuoti žmogaus asmenybę arba sąmonę
Kiekvienas žmogus turi skirtingą sandarą, skirtingą
vibraciją. Viskas, ką žmogus padarė nuo vaikystės, vis dar
saugoma smegenyse kaip suspaustos tendencijų ir polinkių
kapsulės. Kadangi negalime matyti šių nematomų kapsulių,
mus stebina žmonių veiksmai, kiekvienas pagal savo
.užgaidas

Kai kuriuos žmones be jokios aiškos priežasties lengvai
užvaldo džiaugsmas, arba jų nuotaika pablogėja taip, kad to
neįmanoma paaiškinti net jiems patiems. Kiti nuolat užsiėmę
kritika, gandų skleidimu ir kitų demaskavimu, o jų pačių
.vidiniam „aš“ labai reikia dėmesio ir apsivalymo
Šios psichologinės tendencijos užgniaužia sielą ir
.neleidžia žmogui parodyti savo aukštesniojo „aš“ nuopelnų
Kokie sudėtingi ir save ribojantys yra žmonės!
Kiekvienas žmogus yra kelių dalių istorija su susipynusiais
.įvykiais ir įvairiomis scenomis

* * *

Mintys apie nesėkmę turi būti išsklaidytos teigiamomis
mintimis apie sėkmę ir optimizmą. Baimės turi būti
sumažintos iki minimumo, jų neperdedant. Liūdesys turi būti
išsklaidytas laimės šviesa. Grubumą reikia įveikti gerumu ir

dėmesiu. Nesąmones reikia pašalinti meile ir mandagumu.
Ligotas mintis nuo sveikatos sosto reikia pašalinti sveikomis
mintimis ir teisingais jausmais. Sutrikimus ir nerimą reikia
išnaikinti tikėjimu ir proto galių aktyvavimu. Sieloje turi būti
įkurta ramybės karalystė, kad būtų galima paliesti
.palaimintąjį buvimą ir pajusti dieviškąją apsaugą

Būkite dosnūs

Viešpatie, leisk man suprasti, kad juslių malonumai yra
paviršutiniški ir trumpalaikiai

Nors sielos džiaugsmas tikras ir nuolat atsinaujinantis
Dievas yra čia. Jis nėra tik mūsų ištartas žodis, bet
gyvenimo esmė ir egzistencijos paslaptis. Mes galbūt
nežinome viso Jo beribės apimties, bet galime jausti Jo
.buvimą ir Jo būti

Dievas yra kosminė ramybė, kurioje atsispindi viskas ir
iš kurios kyla visos nušvitusios mintys. Todėl stengsiuosi
.praktikuoti ramybę, kad pajusčiau Jo laimingą buvimą
Šiandien papuošiu ramybės šventovę dieviškojo ilgesio
.gėlėmis ir šauksiuosi meilės bei džiaugsmo Dievo
Prašau Dievo apreikšti man save per mano dvasines
akis, kad galėčiau matyti Jo šviesą, sklindančią po visas
.visatos dalis

Žinau, kad Dievas klausosi kiekvieno mano ilgesio
šnabždesio. Jis yra visuotinė meilė, ir per dieviškąją meilę
galiu Jį rasti, nes per meilę ieškotojas artėja prie Dievo ir
.geria iš šventos palaimos versmių

Viešpatie, padėk man įkrauti savo kūną Tavo kosmine
energija, išgydyti savo protą susikaupimu ir optimizmu, o
.sielą – dvasiniais suvokimais, kylančiais iš meditacijos
Gyvenime ir mirtyje, liūdesyje ir nelaimėse mano
tikėjimas Tavimi, Viešpatie, išlieka stiprus ir nepajudinamas,
.tvirtas ir nepajudinamas

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia judriausiuose keliuose, taip ir aš
pajusiu dieviškosios meilės spindulius
Visose mano kasdienės veiklos užimtose vietose
palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo sielą
.su aušra ir atvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio
Viešpatie, suteik man dosnios dvasios dalintis su kitais
tuo, ką turiu, ir padėk man ramiam savo proto ežere
pamatyti savo sielos mėnulio atspindį, šviečiantį Tavo
.artumo šviesa
Šiandien pasinersiu giliai į kontempliacijos ir apmąstymo
apie Dievą jūrą, kol rasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo
.perlų
Mylėsiu Tave, Viešpatie, labiau už viską, nes be Tavęs
.negaliu mylėti jokio žmogaus ar ko nors kito
Kalnų gelmėse ir ramiam danguje, savo sielos gelmėse
ir tylos oloje jaučiu Dievo buvimą ir Jo nuolatinį džiaugsmą,
geriu iš Jo tyrų versmių, kurios niekada nenutrūksta ir
.neišsenka per amžius
Garbinsiu tave, Viešpatie
O tu, kurio meilė lygi
Ant kiekvienos geros ir mylinčios širdies sosto

* * *

Pinigai nebūtinai yra gero skonio rodiklis. Daugelis
turtingų žmonių perka daiktus, kurių jiems nereikia, o šie
vėliau kaupiasi jų namuose negražiomis ir nenaudingomis
krūvomis. Norint, kad namai būtų patrauklūs, nereikia daug
pinigų; skonis yra pagrindinis elementas. Tačiau kai kuriuos
žmones apima mintis pagražinti namus, todėl jie ima
.susitelkti į materialius dalykus ir riboja pasitikėjimą savimi
Kiekvienas, slegiamas nuolat besikaupiančių ir skubių
sąskaitų, trokšta paprastesnio gyvenimo ir laisvės nuo
finansinio spaudimo. Tačiau ši laisvė neatsiranda pasidavus
tinginystei ir neveiklumui, arba atsisakius visko be
.pateisinimo ar logikos

Kartą atsitiko, kad vienas vyras patyrė didelę netektį ir
:tarė

O, vargas man! Praradau savo turtą, o žmona mane"
".paliko, todėl nusprendžiau viską palikti ir tapti atsiskyrėliu
Šis žmogus, mano draugai, nepaliko visko, bet,
!priešingai, paliko viską
Psichologinė gerovė ir pasitenkinimo jausmas yra du
svarbūs laimės pasiekimo elementai. Išnagrinėjus ir
išanalizavus visus norus, galima teigti: „Nėra sunkumų gauti
būtinus materialinius poreikius, o negalėjimas jų turėti yra
.“nepagrįstas

* * *

Dieviškasis buvimas yra žvaigždėse, geroje žemėje,
širdies dūžiuose ir emocijų pulse. Kas toliau eina keliu link
palaimintojo tikslo ir apmąsto Dievą bei Jo stebuklus, tas
išvys Jį auksiniame visatos apsiauste – šviesos apsiauste,
besidriekiančiame per begalinę amžinybę – ir jaus Jo
gyvybingą buvimą kiekvienoje kilnioje ir didingoje mintyje
.bei kiekviena širdies dūžyje

Daugelis kalbėjo apie Dievą, daugelis Jo ieškojo,
daugelis apie Jį skaitė, bet mažai kas prisilietė prie Jo
buvimo. Tie, kurie paragavo Jo palaimos, yra tie, kurie Jį
.pažįsta

“Nežinojimo skatinamų verslų sėklų „skrudinimas
Žmonės patys kuria savo likimą savo valia, nulemdami
savo ketinimais ir veiksmais. Jūs galite išsivaduoti iš kančios,
jei pasirinksite tai padaryti. Dievas, kurio esmė yra meilė,
nenori, kad Jo mylimieji kentėtų skausmo dėl neteisingų
veiksmų ir klaidingo mąstymo. Jis apdovanojo žmoniją
įžvalgos galia ir pasirinkimo laisve. Tačiau dėl neteisingų
sprendimų ir neprotingų pasirinkimų žmonės sukelia kančias
.ir skausmą sau ir kitiems

Privalote būti laisvi ir neleisti niekam diktuoti jūsų
sprendimų ar jūsų dominuoti. Neleiskite, kad aplinka,
papročiai ar žalingos tradicijos jus varžytų ir valdytų jūsų

gyvenimo būdą. Elkitės išmintingai, klausykite savo sąžinės ir apsvarstykite savo veiksmų pasekmes prieš imdamiesi bet kokių pastangų. Venkite pakenkti kitiems savo netinkamu elgesiu ir prašykite Dievo pagalbos bei vadovavimo. Kol žmogus yra pykčio, pavydo ir neapykantos auka, jis nėra laisvas. Jis turi tapti savo emocijų ir veiksmų valdovais, išsivaduoti iš destruktivių instinktų, nežabotų aistrų ir blogų troškimų.

Jei būsite visiškai sąžiningi su savimi, išmintis palaikys jūsų mąstymą, teisingumas padės jums priimti sprendimus, o supratimas apšvies jūsų protą. Praeities veiksmų, kuriuos lėmė nežinojimas, sėklos turi būti „iškeptos“ apmąstymų ir išminties ugnyje, kad jos nebegalėtų sudygti ir vėl augti. Tai būdas atremti ir sužlugdyti nuožmias apgaulės atakas.

Kosminė iliuzija – arba Šėtonas – apgaudinėja žmogų melagingais pažadais ir viliojančiomis pagandomis siekti juslinių malonumų miražo ir kontroliuoja jo gebėjimus, nes žada jam žemišką laimę, kuri neturi realybės, ir taip sunkiai dirba, kad neleistų jam paragauti tikrosios laimės vaisių, kurių gausu sielos soduose.

Išmintingi žmonės žino skirtumą tarp tiesos ir iliuzijos ir yra įgudę įžvalgų srityje. Gilindamiesi į apmąstymus, jie vis geriau suvokia laisvos valios svarbą ir būtinybę naudotis pasirinkimo laisve daryti tai, kas teisinga, ir vengti veiksmų, turinčių žalingų pasekmių ir nemalonių rezultatų.

Dienos apmąstymai

Šiandien sudaužysiu nežinojimo įvaizdį, kuris teršia manyje slypinčią sielos šventovę, ir prisiminsiu, kad švenčiausioji Dievo šviesa nuolat šviečia mano būties paviršiuje ir išsklaido iliuzijos tamsą iš mano proto ir sielos, ir kad Tas, kuris mane sukūrė, niekada manęs nepalieka. Po kiekviena gyvenimo banga slypi gausus dieviškojo buvimo vandenynas, o už kiekvieno širdies dūžio – begalinė kosminių jausmų jūra.

Kiekvieną vakarą save patikinsiu, kad nesu kūnas
Veikiau dvasia, gyvenanti kūne
Ir kad mano dvasinė būtybė yra amžinai nemirtinga
Kai pabusiū, prisiminsiu tai dar kartą patvirtinti
Miego struktūroje atsigausiu ir atnaujinsiu jėgas, bet to
nepakanka. Man reikia ramybės ir apmąstymų šventovės,
kur galėčiau kiekvieną dieną atsitraukti, tyrinėti savo
.sąmonės horizontus ir atrasti savo sielos paslaptis
Esu tikras, kad Dievas niekada manęs neapleidžia nė
akimirksniui, ir kad ir kokios būtų mano materialinės
aplinkybės, aš lieku turtingas Dieve, nes Jo malonės gausa
.nuolat teka per mane
Meilė yra tylus Dievo kvietimas visoms gyvoms ir
negyvoms būtybėms sugrįžti į Jo vienybės namus
Meilė gimsta pažangos ir atsinaujinimo soduose, todėl
visada stengsiuosi atsinaujinti ir motyvuoti savo dvasią
.judėti į priekį pasiekimų keliu
Šiandien vengsiu dviejų kraštutinumų: tuštybės ir
negatyvumo, ir prisiminsiu, kad Dievas veikia per mane ir
kad jei prisiliesiu prie Jo buvimo, būsiu apsaugotas nuo visų
.blogybių
Suprantu, kad gyvenimo tikslas yra laimė – ne
savanaudiška laimė, kuri atmeta kitus, bet laimė, kuri juos
.įtraukia ir stiprėja, darydama juos laimingus
Už mėnulio yra didžiausia pilnatis, už saulės – Dievo
galia ir gyvybingumas, o už žmogaus proto – visuotinis
protas. Todėl neapsiribosiu mažuoju „aš“: „ego
Viešpatie, jei ieškosime Tavęs visa širdimi, Tu atversi
mums duris ir atsiųsi viską, ko reikia, kad priartėtume prie
.Tavęs ir pažintume Tave
Laikysiu savo protą atvirą ir imlų, ir tada matysiu Dievą
visame kame, kas kilnu ir didinga, ir suvoksiu, kad esu
.gyvybiškai susijungęs su Jo palaimintu buvimu

Kai atmerksiu akis kontempliacijos džiaugsmui, tamsa
išnyks, o tikėjimo šviesa nuneš mane į šviesų karalystę, kur
.manęs laukia Dievas
Prisiminsiu, kad nežinojimas yra visų fizinių, protinių ir
dvasinių ligų šaltinis. Todėl išsklaidysiu nežinojimo tamsą,
.žvelgdamas į Dievo šviesą
Šiandien bendrausiu su išminties draugais per jų knygas
ir mokymus. Įžengsiu pro rimtų, kontempliatyvių studijų
.duris

Į nuostabius ir neįtikėtinus minčių pasaulius skaitysiu
įkvėpiančias knygas ir medžiagą apie Dievą, viso įkvėpimo ir
.puikių idėjų šaltinį
Dievas kiekvienam iš mūsų suteikė unikalią galią sukurti
kažką nepaprasto, ko neturi niekas kitas. Tai kūrybinės
iniciatyvos galia, todėl aš darysiu viską, ką galiu, kad šią
.galią ugdyčiau

O mano mylimas Dieve, žinau, kad savyje slypi
dieviškumo kibirkštis, todėl nenuilstamai vykdysiu savo
darbus, o mano gyvenimo karavanas tęs savo kelionę,
žinodamas, kad Tavo begalinės kūrybinės galios man
.padedą, pakelia mano ambicijas ir įkvėpia mano ryžtą
Šiandien gerai pagalvosiu prieš imdamasis veiksmų.
Įprotis yra įvairių veiksmų rezultatas, o veiksmus galima
vertinti pagal jų poveikį psichikai, todėl stengsiuosį
.atsikratyti žalingų įpročių

Viešpatie, padėk man sustiprinti savo valią ir neleisti
įpročiams manęs pavergti. Vesk mane, kad galėčiau
.dvasiškai tobulėti per vidinę ir išorinę discipliną
Be Dievo nėra saugumo, be Jo nėra laimės, be Jo nėra
meilės, be Jo nėra ramybės, be Jo nėra gyvenimo

Mano sveikinimai jums
Melodijas ėmiau iš dainų
Ir švelnūs jausmai kilo iš eilėraščių ir eilėraščių
.Eliksyras buvo išgautas iš nektaro
Ir jį surinko gėlių ir rožių kvapą

Aš sėmiausi idėjų iš visų minčių
Ir aš atsinešiau dvasią iš savo meilės
Ir dangaus kūnų simfonija buvo priimta
Ir aš sėmiausi stiprybės iš viso gyvenimo
Iš visų savo maldų išskyriau Tavo gailestingumą
Ir aš užvirinau tavo meilę savo širdyje
Ir aš užfiksavau ramybės esmę
Ir aš iš savo atsidavimo puodo pasisėmiau ilgesį ir ilgesį
Ir aš juos visus tau atnešiau
?Kodėl neišlipi iš savo slėptuvės
?Ir jūs priėmėte mano nuolankias aukas iš manęs paties
Meistras Paramhansa Jogananda
Juodosios vynuogės istorija
Kaip pasakojo mokytojas Paramhansa
Puikūs įrodymai kartais kyla iš mažų norų
Kartą, būdamas Bostone su draugu, pamačiau didelę
juodųjų vynuogių kekę ir norėjau ją nusipirkti, bet ji kainavo
3 dolerius [prieš daugiau nei septyniasdešimt metų], ir
“!išgirdau kažką sakant: „Argi jis nešvaisto
Nusprendžiau nepirkti vynuogių ir, gavęs vidinį
patvirtinimą, pasakiau sau: „Dievas žino, kad noriu tų
.“vynuogių, ir Jis man jų vėl duos
Maždaug po šešių mėnesių vieną vakarą nuėjau į vaisių
parduotuvę ir nusipirkau panašių vynuogių, kokių buvau
matęs anksčiau, pamiršęs sau duotą pažadą palaukti, kol
Dievas duos man vynuogių. Tuo pat išgirdau dievišką balsą
.“savyje sakant: „Gražink tas vynuoges
Apsisukau ir pasakiau parduotuvės savininkui: „Duokite
man melioną vietoj vynuogių.“ Vyras atrodė sutrikęs, bet
padarė taip, kaip prašiau, ir aš išėjau su melionu
Grįžęs namo nustebau radęs dėžę su dviem juodųjų
vynuogių kekėmis be etiketės. Tai sužadino mano smalsumą
sužinoti, kas man jas davė. Mėnesį bandžiau išsiaiškinti, kas
tai buvo, ir vieną dieną vėl išgirdau Dievo balsą, užtikrinantį,
kad man bus pasakyta. Vieną vakarą, kai skaičiau paskaitą,

vienas iš auditorijoje esančių studentų patraukė mano dėmesį, ir aš jam pasakiau: „Dievas man sako, kad tu davei
„man tas vynuoges

Jis atsakė neigiamai, bet vėliau man prisipažino, kas

nutiko: medituodamas pamatė didelę šviesą ir ranką,
laikančią juodas vynuoges, ir stipriausia mintis jo galvoje

.buvo nueiti ir nupirkti tų vynuogių Joganandai

Jis sakė nusipirkęs vieną kekę, o paskui kitą, nors vis dar

tikėjo, kad regėjimas tebuvo haliucinacija. Tada jis meldėsi

[kad sužinotų tiesą] ir jam tapo aišku, kad regėjimas buvo

tikras ir kad jis buvo iš Dievo, kuris norėjo, kad jis nupirktų

.tas vynuoges ir atiduotų jas man

Tuštuma, kurią sunku užpildyti

Laikas žmogui aktyvuoti galias, kurios jame atskleidžia

tiesas, nes laimė yra susijusi su tuo apreiškimu. Tie, kurie

nori pasiekti tuos asmeninius horizontus, turi dėti kryptingas

pastangas ir maitinti protą kūrybingomis idėjomis, kad

prisiliestų prie tiesų, kurias Dievas įdėjo į juos, ir pasinaudotų

.palaimintomis galiomis, kurios slypi jų būties viduje

Kas trokšta patenkinti fizinius pojūčius neparagavęs

dvasinės laimės nektaro iš dieviškojo šaltinio, viso

pasitenkinimo ir džiaugsmo šaltinio, tas investuoja

.nuostolingai, ir jo intelektualinis derlius bus menkas

Tie, kurie nori pažinti Dievą, gaus Jo išpildytą norą, nes

Jis yra dosnus ir geranoriškas. Tačiau dauguma žmonių

vejasi žemiškus troškimus, guosdamiesi materialine laime,

kuri netrunka, ir kenčia dėl to, kad jos nepasiekė, arba dėl to,

!kad ją pasiekė

Net ir tie, kurie yra finansiškai sėkmingi, galiausiai pajus

sunkiai užpildomą tuštumą savo gyvenime, o tie, kurie

susieja savo gyvenimą su Dievu, yra turtingi, galingi ir

.džiaugiasi pasitenkinimu bei klestėjimu

Išminties diktato nepaisymas ir sąžinės balso

ignoravimas veda į vingiuotus, slidžius, pavojingus ir

apgailėtinus takus, o einant teisumo keliu, išsivaduojama iš

pančių ir įgyjama galia daryti tai, kas teisinga, o ne tai, ką
.diktuoja klaidingi instinktai ir klaidinantys įpročiai
Ieškantys laimės gali pasisemti išmintingų žmonių, kurie
susidūrė su gyvenimo dilemomis ir rado joms sprendimus,
.patirties

Iš tiesų, kas noriai dera prie dieviškųjų tikslų, tas
plaukioja pasitenkinimo ir ramybės jūroje ir yra tikrai
.laimingas

Kas galvoja apie Dievą, Dievas galvoja apie jį,
pripildydamas jo gyvenimą palaiminimais ir suteikdamas jam
.palaimos nektaro skonį

Melskime Dievą, kad Jis ateitų į mūsų sielas
Tai pažadina dvasinį ilgesį mūsų širdyse
Iš tiesų, dieviškoji sąjunga yra malonumas,
pranokstantis visus kitus malonumus

Palaimintas tas, kuris gali paliesti kosminę širdį
Kai mokinį apima troškimas suvienyti savo gyvenimą
Su aukščiausiu sąmoningumu
Jis jaučia, kad svarbu pabėgti nuo materialinių
.apribojimų

Ryšys su skaidriomis ir gydančiomis vibracijomis
Ir kai jo troškimas tampa dar neatidėliotinesnis
Dievas atveria perėjimą jo sieloje
Jis įkvepia dangišką kvapą
Ir per ją jis žvelgia į dieviškąją šviesą
Pigios pagundos praranda savo patrauklumą
Jo siela minta išskirtinio saldumo suvokimu
Ir nukreipdamas savo pojūčius į saldžiausių gnosės
vaisių šaltinį

Ir ryškus šlovingiausio buvimo suvokimas
Jis gyvena šiame pasaulyje nebūdamas jo saistomas
Jo džiaugsmas pranoksta žmogaus, radusio
.brangakmenių lobyną, džiaugsmą
?Tad kas pasiryžęs sužinoti apie jo ryšį
Tas gyvas pavasaris

Tai visiškai atitinka gyvenimo tikslą
Kiekviena jo pastanga sulaukia nesuskaičiuojamų Dievo
palaiminimų ir palaikymo
Tas, kuris niekada nenustoja galvoti ir ieškoti paslapčių
paslapties

Jis niekada nepraranda iš akių trokštamo tikslo

Tegul Dievas atlygina jo pastangas

Jis apdovanoja jį už pastangas

Ir jam bus suteikta aiški pergalė

Magnetizmas: jo vystymasis, kliūtys ir privalumai

Žmogus gali išsiugdyti pasirinktą magnetizmą – tiek
tam, kad pritrauktų aukščiausiąją Dievo galią, tiek tam, kad
įgytų protinių galių, tiek tam, kad pritrauktų kasdienio
.gyvenimo būtinybes

Dievas davė žmonijai kūną, ir mes turime juo rūpintis.

Tie, kurie puoselėja ir naudoja savo fizinį magnetizmą vien
materialiniams turtams ir protinėms stiprybėms, galiausiai
bus apgauti. Tačiau tie, kurie puoselėja savo dvasinį
magnetizmą, atras tą palaimintą galią, kuri rūpinasi jų
.poreikiais ir išpildo visus jų materialius troškimus

Yra universalus dėsnis, kuris veikia efektyviai, ir aš jį

.patyriau savo gyvenime bei patvirtinau, kad jis veikia

Žmogui būtina turėti stiprų, sveiką kūną, kuris reaguotų
į proto komandas. Įsivaizduokite vangų, nemotyvuotą
žmogų, einantį į darbą be ambicijų ar energijos, o tada
įsivaizduokite arklį, pasiruošusį šuoliuoti hipodrome vos
.gavęs signalą startuoti. Toks turėtų būti kūnas

Kartais pastebime pagyvenusius žmones, kurie yra
geros sveikatos ir kupini jaunystės energijos. Jų kūnai atrodo
jaunatviški ir kupini magnetizmo, ir nepaisant amžiaus, jie
.turi patrauklias asmenybes

Susikūprinimas ir tinginiavimas eikvoja energiją.

Stebėkite, kaip žmonės sėdi savo vietose; kai kurie atrodo
susikūprinę ir mieguisti, taip, kad vos juos pamatę jaučiatės

pavargę. Kiti sėdi tiesiai ir žinote, kad jie gyvybingi; vos į
.juos pažiūrėję, užmezgate su jais ryšį

Tie, kurie leidžia sau sėdėti susikūprinę ir nerūpestingai,
dėl netaisyklingos laikysenos prisideda prie stuburo
iškrypimo ir susikūprinimo. Toks sėdėjimo būdas taip pat
veikia psichologinę būseną ir skatina neigiamą mąstymą.

Tie, kurie sėdi tiesiai ir taisyklingos laikysenos, yra
.pozityvesni ir optimistiškesni

Tie, kurie dėl ypatingų aplinkybių negali sėdėti tiesiai,
gali tai kompensuoti savo optimizmu, pozityviu požiūriu ir
.stipria psichine būsena

Visada sutelkite mintis į tai, ką darote, kad ir kokie maži
ar nereikšmingi tai atrodytų, tuo pačiu išlaikykite savo mintis
lanksčias, kad prireikus galėtumėte pereiti prie kito pomėgio.
Tačiau svarbiausia, kad viską darytumėte visiškai susikaupę,
.nes tai labai sustiprins jūsų charizmą

Dauguma sėkmingų verslininkų bet kurioje srityje žino,
kaip panaudoti magnetinę galią. Savikontrolė suteikia
magnetinę įtaką, kaip ir subalansuotas protas, kuriam įtakos
neturi emocijos ir impulsai. Emociniai impulsai turi būti
paversti stiprybe – protine veikla – o kad ši magnetinė galia
.pasireikštų, emocijas turi valdyti išmintis

Intelektas kartu su emocijomis sukuria magnetizmą.

Magnetiškas žmogus kalba užtikrintai. Jie kalba racionaliai,
bet savo žodžiuose turi jausmo. Turėtume būti sąžiningi
visame kame, ką sakome ir darome, bet sąžiningumas
.nereiškia, kad nuliūdinsime ar sugėdinsime kitus

Daržovės ir vaisiai pasižymi magnetinėmis savybėmis,
ypač vaisiai, kurios netrukdo ir netrukdo virškinimui.

Priešingai, per didelis baltymų ir krakmolo vartojimas
prisideda prie toksinų kaupimosi organizme. Bet kuris
sergantis organas sukels organizmo disbalansą. Visų pirma,
skrandis turi būti sveikas ir tinkamai funkcionuojantis;
pavyzdžiui, dujos skrandyje sukelia diskomfortą ir neigiamai
.veikia jo magnetinės savybes

Didelio maisto kiekio vartojimas turi nepageidaujamų
pasekmių, o pasninkas gali sustiprinti charizmą, kaip ir
kartais praleidžiami valgiai. Tačiau tai nereiškia, kad reikia
badauti tiek, kad pakenktų sveikatai. Tie, kurie valgo mėsą
tris kartus per dieną, turi silpną regėjimą ir sumažėjusią
charizmą. Vis dėlto vien tinkamos mitybos nepakanka; taip
pat būtini sveikas mąstymas, kilnus elgesys ir doras elgesys
.gyvenime

Tikiuosi ateityje su jumis pasikalbėti apie magnetizmo
.poveikį kitiems ir apie daugiau jo paslapčių
Ir matau tave žydintį mano meilės sode
Jaučiu tave giliai savo mintyse
Jaučiu tavo buvimą giliausiuose savo jausmuose
Ir matau tave žydintį mano meilės sode
Pripildyk mane savo buvimo kvapu
Ar galiu mėgautis tavo palaimintu aromatu
Ateik pas mane iš anapus dangaus ir žvaigždžių
Ir mintys, ir jausmai
Parodyk man savo švenčiausiąjį veidą
Leisk man suvokti tavo buvimą mano sieloje
Ir tie, kurie aplink mane
Visur
Ieškojau tavęs per amžius ir epochas
Troškimų ir ambicijų keliais
Ir dabar suprantu, kad tu gyveni manyje
Ir tai įkvepia mano švenčiausius jausmus
Daugiau nuo manęs nesislėpk
Už emocijų gėlių
Mintys ir sielos pulsas
Papuošk mano sielą savo išminties brangakmeniais
Ir suteik man Tavo palaimos vėjelį
Pašalink nuo manęs tamsą, kuri tave apgaubė
Dėl mano regėjimo ir įžvalgos
O Tu, kuris esi anapus žvaigždžių ir mėlyno dangaus

Ir už atmosferos sluoksnių bei visų būtybių ir būtybių
ribų

Priimk mano meilės šnabždesius
Panardink mano būtį į savo meilę, savo šviesą ir savo
ramybę

Ta šviesa ir amžinybės lobiai

Ateis diena, kai atsisveikinsiu su šiuo pasauliu, bet kol
liksiu šioje žemėje, didžiausias mano džiaugsmas yra kalbėti
apie Dievo stebuklus tiems, kurie manimi pasitiki, ir mano
troškimas yra padauginti jų ilgesį tos dieviškosios šviesos,
.kuri man suteikė neapsakomą paguodą, laisvę ir saugumą

Visatos istorija, su visomis smulkmenomis, saugoma
amžinybės skliautuose. Tai yra kitas matmuo. Čia, šiame
ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį, storį ir aukštį,
bet yra kitas lygmuo, kuriame šių matmenų nėra. Viskas yra

skaidru toje eterinėje plotmėje – viskas yra sąmonė ir
suvokimas. Skonio pojūtis yra pojūtis, kaip ir uoslės pojūtis.
Mūsų jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonė. Ir lygiai taip pat,
kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti ir
liesti, taip ir aukštesnėse sferose galime patirti visus šiuos
pojūčius su gryna, skaidria sąmone ar jausmu. Būtent tai aš
matau dabar, kai kalbu. Aš nesu šiame kūne; veikiau esu
visko, kas egzistuoja, dalis. Ir dalykai, kuriuos matau, man
.yra tokie pat realūs, kaip ir tu man

Reikia pabusti, kad matytum Dievą visur ir žinotum
skirtumą tarp sapno ir realybės. Dažnai matau begalybę toje
vietoje, kur esu, ir matau tą vietą begalybėje. Viskas
.skolinasi gyvybę iš to amžinojo šaltinio

Vaikystėje dieną naktį sėdėjau ir meldžiausi, bet
atsakymo nebuvo. Vienoje pusėje mačiau žmoniją, o kitoje –
amžinybę, kuri su manimi nekalbėjo. Nors maniau, kad esu
vienas ir kad visi mane paliko, Dievas manęs neapleido, nes
jis visada buvo su manimi slapta – už mano minčių ir jausmų.
Ir kai pradėjau matyti šviesą savyje, mano sielą paslaptinai
.užpildė palaimintas dieviškasis kvapas

Mačiau medžių šaknis ir per jas tekančias sultis,
jaučiausi arti Dievo, kuris mane guodė ir nuramino mano
širdį. Meldžiausi ir šaukiausi Jo nuolat, dieną ir naktį, o kai
viskas prarado savo spindesį ir prasmę man, atsižadėjau
pasaulio ir visko, kas jame yra, įskaitant laimę, bijodamas,
kad tai gali būti tik materialu. Tada radau Dievą, kuris dabar
.yra su manimi, visada

Pasaulis gali mane apleisti, bet Dievas nė akimirksniui
manęs neapleis. Dievas yra viskas. Ši salė ir ją supanti visata
sklando tarsi judantys vaizdai mano sąmonės ekrane. Žiūriu
ir nematau nieko, tik tyrą dvasią, skaidrią šviesą ir švelnią
sąmonę. Mano kūno atvaizdas, jūsų kūnų atvaizdai ir visa
kita pasaulyje yra tos vienos dieviškosios šviesos
.emanacijos. Ir kai matau tą šviesą, nematau nieko daugiau
Žiūrėdami į ekraną matote judančius vaizdus, bet kai
atsigręžiate (tradiciniame kine), matote tik į ekraną krintantį
.šviesos spindulį. Tai skamba neįtikėtina, bet tai tiesa
Anksčiau apie tai kalbėdavau, bet dabar nekalbu su
abejingais ar nesirūpinančiais. Tačiau Dievas leido man šį
kartą kalbėti su jumis, kad žinotumėte, jog nėra nieko, dėl ko
.verta gyventi, išskyrus Dievą
Viskas yra trumpalaikis, melskitės už tai, kas išlieka ir
.nepraeina

Štai meilės gėlių puokštė
Mūsų meilė kitiems yra pasiekiamo
Dėka jūsų dosnios rankos
Apie meilės jausmo stiprybę
Įkvėpk mus tuomet pristatyti tau
!Mūsų beribė meilė ir degantis ilgesys
Davei mums tėvus ir motinas
Broliai ir seserys
pusbroliai ir pusseserės
partneris
Vaikai ir draugai
Galbūt išmoksime tave mylėti

Su skirtingomis išraiškomis ir subtiliais natūraliais
skirtumais

Visų tipų žmonių santykiams
 ,O amžinai mylintis
 !O Aukščiausiasis Kaimyne
 Išmokyk mane pinti puokštę
Iš visų žmogiškos meilės gėlių
Ir aš padėjau tai kaip auką tavo palaimintoje šventykloje
 Bet jei aš negaliu
 Nuo viso paketo pateikimo jums
Dėl lojalumo daugialypiškumo ir persidengimo
 Aš nuskinsiu vieną gėlę
 Viena gražiausių ir šviežiausių gėlių
Ir aš dedu jį prie tavo palaimintojo slenksčio
 !Tikiuosi, kad priimsite tai iš manęs
 Gyvenimo įgėlimai ir staigūs smūgiai
 O visatos įstatymo Viešpatie
Padėk man pakelti savo žaizdas ir randus
 Gimęs iš nelaimių ir sunkumų
 Apdovanojimai ir drausmės medaliai
Tavo dieviškojo teisingumo ranka man suteikė
 Tas, kuris nepažįsta palankumo
Tegul mano kasdienės kovos būna priešnuodis iliuzijoms
 ir apgaulei
Ir kad išvaduotų mane iš klaidingų vilčių dėl klaidingos
 žemiškos laimės
 Jei tik ašaros, kurias lieju dėl kitų grubumo
Nuplaukite paslėptas dėmes ir trūkumus nuo mano
 proto
Ir tegul kiekvienas aštrus kirtiklio smūgis atveria duris
 Naujos išminties ir supratimo gelmės manyje
Norėčiau, kad mane gąsdintų šios tankios materialios
 egzistencijos tamsa
Kad galėčiau skubėti ieškoti Tavo tyrumo ir gydančios
 šviesos horizontų

Gyvenimo geluonys ir staigūs smūgiai mane verčia
Kad galėčiau šauktis, maldaudamas tavo pagalbos
Ir atskleisti skaudžias aplinkybes, įsirežusias į mano

gyvenimo dirvą

Apie amžinai tekančius, gausius tavo paguodos šaltinius

Jei tik šiurkštumo bjaurumas būtų kituose

Tai verčia mane puošti švelnumu ir gerumu

Ir tegul skaudūs mano bendražygių žodžiai primena man

vartoti tik saldžius žodžius

Net jei pikti protai į mane mėto akmenis

Tad leiskite man atsakyti draugiškais, gerais ketinimais

paremtais sviediniais

Kaip jazminų medis, barstantis kvapnius žiedus

Ant rankos, kuri kirvį nuleidžia ant kamieno

,Tad leiskite man išbarstyti tolerancijos rožių žiedlapius

Visiems, kurie su manimi elgiasi šaltai ir priešišškai

Kaip šiame pasaulyje gyventi taikiai ir ramiai

Šis žemiškas gyvenimas nėra toks, koks atrodo.

Nepasitikėkite juo, nes jis nepastovus, apgaulingas ir pilnas

nusivylimų bei sudužusių vilčių. Tobulumo čia nerasite.

Nenoriu jums pateikti nerealistiško gyvenimo paveikslo. Šis

pasaulis nėra rojus. Tai dieviška laboratorija, kurioje Dievas

išbando sielas, kad pamatytų, ar jos nugalės piktus

troškimus gerumu ir pavers Jį – tai yra Dievą – savo

.didžiausiu troškimu, kad jos galėtų sugrįžti į Jo karalystę

Gyvenimas knibžda visokių tragedijų ir komedijų,

nelaimių ir farsų. Tai didžiulis, nuolat kintantis ir daugialypis

nesuskaičiuojamų formų spektaklis. Nėra dviejų visiškai

vienodų dalykų. Kiekvieno žmogaus gyvenimas yra unikalus.

Kiekvienas turi skirtingus bruožus, skirtingą mąstyseną ir

.skirtingus troškimus

Jei kiekvieną dieną susidurtume su tais pačiais

išbandymais, mums taptų nuobodu ir pavargtume nuo

gyvenimo. Netgi Rojaus, jei jis visada būtų toks pats, mes jo

netrokštume. Mes mylime įvairovę ir panašumą. Jei Rojus

būtų monotoniškas, Dievo šventieji ir šventieji vyrai būtų
meldęsi sugrįžti į Žemę ir linksmintis! Rojus nuolat
atsinaujina pačiu maloniausiu būdu, o Žemė dažnai nuolat
.atsinaujina, bet nuobodžiu ir nemalonių būdu
Tačiau, nepaisant to, kad gyvenimas yra varginantis ir
sunkus, dauguma žmonių prie jo pripranta, manydami, kad
nėra kito būdo gyventi. Nesugebėdami palyginti šio
gyvenimo su dvasiniu gyvenimu, jie nesugeba suvokti
.skausmo ir nuovargio, slypinčio šio pasaulio klostėse, mato
Iš tikrųjų gyvenimas nėra tikras. Lygiai taip pat, kaip
seni filmai išleidžiami vėl ir vėl, tie patys seni įvykiai kartojasi
.skirtingomis formomis
Nors gyvenimas tęsiasi neribotą laiką, tos pačios temos,
pristatytos ankstesniuose filmuose, yra peržiūrimos viena po
kitos. Iš tiesų, istorija kartojasi, o žmonės tėra artefaktai
.laiko muziejuose
Norint pilnai priimti gyvenimo netikėtumus, reikia juos
priimti objektyviai ir nešališkai. Norint drąsiai ir pasitikint
savimi pasitikėti gyvenimo iššūkiais, reikia išlaikyti
pusiausvyrą tarp džiaugsmo ir liūdesio, laimėjimų ir
.praradimų, pergalių ir nesėkmių
Išlaikyti vidinę ramybę nepaisant visų įvykių yra
geriausias būdas įveikti apgaulingus troškimus. To išmokau
iš didžiųjų asmenybių, kurios liko nepaveiktos laiko permainų,
tvirtos ir nekintančios iki galo. Net pranašai, persekiojami,
neprarado savo šventos sąmonės ir neleido niekam pavogti
.iš jų Dievo meilės
Dvasinis džiaugsmas pats savaime yra palaiminta
apsauga ir didžiausia tvirtovė. Išbandymų ir sunkumų metu
.prisiminkite Dievo jums suteiktas palaimas
Tavo siela yra šventa Dievo šventykla. Nežinojimo
tamsa neturi leisti suteršti tos tyros vietos. Kaip nuostabu
būti sielos sąmonėje, pagerbtam, oriam, saugiam ir ramiam!
.Nieko nebijok ir nekęsk nieko

Dalinkitės savo meile visiems. Pajuskite Dievo meilę ir matykite Jo buvimą visuose žmonėse, ir tegul jūsų stipriausias troškimas yra Jo nuolatinis buvimas jūsų širdyje.

Tai yra būdas gyventi ramybėje ir tyloje šiame pasaulyje. Tačiau sunku patirti šį vidinį pasitenkinimą, kol širdies oazėje .siaučia nuožmūs troškimų vėjai ir smarkiai krato jos medžius Troškimus formuoja žmogaus aplinka. Jie gimsta iš mūsų juslinių suvokimų ir yra ribojami tų suvokimų apribojimų.

Lankymasis kaimo mugėje patenkina troškimą šiek tiek jaudulio, tačiau apsilankius pasaulinio lygio parodoje ir pamačius visas skirtingas ekspozicijas, maža mugė praranda savo žavesį ir patrauklumą. Taigi, pirmiausia turime patirti bendrystės su Dievu džiaugsmą, kad galėtume tą džiaugsmą palyginti su mažesniais žemiškais malonumais. Tada troškimai bus aukštesnio pobūdžio. Troškimas yra begalinis; vos tik vienas išsipildo, jo vietą užima kitas. Bet kai randi Dievą, visi tavo troškimai išsipildo. Tad kodėl gi pirmiausia nepasiekus didžiausio troškimo išsipildymo ir negavus iš ?dosnios Dievo rankos geriausio ir ilgalaikio atlygio

Kai Dievas atsakys į ieškotojo maldą Jį pažinti, visi kiti jo .troškimai bus išpildyti nedelsiant ir amžinai Išminties auksas ir stiprybės plienas

Šis pasaulis toli gražu nėra tobulas. Tai išbandymų ir sunkumų mokykla, ir per šiuos išbandymus mes mokomės gyvenimo pamokų. Išbandymų tikslas – ne mus sugniuždyti, o ugdyti mūsų stipriąsias puses. Jie yra natūralaus evoliucijos ir progreso dėsnio pasekmė; mums būtina tobulėti ir kilti nuo .žemiausio iki aukščiausio lygio

Dievas mus visais įmanomais būdais išbando, kad sustiprintų mūsų ryžtą, o ne kad mus palaužtų. Nežinojimas mus sunaikina, jei visą savo pasitikėjimą dedame į kūną. Tie, .kurie atkakliai ieško tiesos, randa amžinąjį gyvenimą Kokia kančios prasmė? Kad daugiau niekada nekentėtume. Šis pasaulis – liepsnojanti krosnis, kurioje

lydomos mūsų sielos, kol iškyla išminties auksas ir stiprybės
.bei tvirtumo plienas

Gyvenimas dažnai atrodo kaip grubus žaidimas, ir
vienintelis to pateisinimas yra tas, kad tai tik kosminė
.svajonė be jokio pastovumo

Štai kodėl pasaulyje pilna skirtumų ir nelygybės – vieni
.žmonės yra neturtingi, o kiti – turtingi

.Kai kurie iš jų yra sveiki, kai kurie serga ir taip toliau

Žmogus daug patyrė praeityje ir dar daugiau patirs

.ateityje, tačiau šis faktas neturėtų jo gąsdinti

Gyvenimas yra kosminis žaidimas, ir Dievas mums
paskyrė vaidmenis, kuriuos turime gerai atlikti, būdami tikri,
kad tol, kol elgiamės patenkinami ir mąstome aiškiai, esame
harmonijoje su savo Kūrėju ir neturime ko bijoti. Tai yra
.didžiausia paguoda, kurią mums teikia išmintis

Kartais lengva pasakyti, kad ši visata yra sapnas, bet
susidūrus su atšiauria realybe, tampa sunku manyti, kad šis
gyvenimas yra sapnas . Būtina ugdyti savo mąstymo galią,
.kad atpažintume, jog ši visata kilo iš Dievo proto ir valios

Proto ir materijos santykis yra labai skaidrus, ir
norėdami sėkmingai įveikti gyvenimo išbandymus, turime
atsinaujinti tiek fiziškai, tiek intelektualiai. Turime ugdyti
protinį atsparumą ir plėsti savo gebėjimą priimti. Tie, kurie
negali atlaikyti gyvenimo iššūkių, bus bejėgiai, kai siautės
.negandų audros ir siautės nelaimių šėlsmas

Laimės, stiprybės ir sveikatos raktas slypi mumyse.

Tačiau dažnai nutinka taip: žmogus, kuris daugelį metų
džiaugėsi gera sveikata, o paskui šešis mėnesius serga, gali
manyti, kad niekada nepasveiks. Kūnas neturi sugebėti
įtikinti proto tuo. Protas turi įtikinti kūną. Proto neturėtų
paveikti kūno būklė ir turime suprasti, kad kūnas yra sielos
.buveinė, ir sielai ji neturėtų daryti įtakos

Dievas suteikė mums galią kontroliuoti savo mintis ir
kūnus, būti laisviems nuo skausmo ir liūdesio. Protas yra visų
problemų šaltinis ir laimės šaltinis. Tiesą sakant, žmonija yra

stipresnė už visą savo patirtį, ir net jei dabar to
.nesuvokiame, vėliau suprasime

Niekada nesakyk „Aš baigiau“, nes tai yra neigiama
mintis, kuri nuodija protą. Kai kurie žmonės mano, kad jei
šiek tiek pavaikščios, pavargs arba jei negalės valgyti tam
.tikrų maisto produktų, jaus skausmą ir panašiai

Negalime leisti savo protui užsiklinti ties ligomis ar
apribojimais, ir tada pastebėsime, kad mūsų kūnai keičiasi į
gerąją pusę. Atminkite, kad protas yra kūno varomoji jėga.
Jei protas silpnas, silpnas bus ir kūnas. Negalime nusiminti ar
liūdėti, nes pasaulis yra geras, o Dievas visada yra su
.mumis

Mano istorija apie saldumynus ir valios lavinimą
Papasakosiu apie vieną įvykį, nutikusį man dar
vaikystėje

Pirmiausia, vaiko valia vadinama fiziologine arba fizine;
kai vaikas verkia, tai signalas, kad jis kažko nori. Jie verkia
.dėl fizinės būklės, todėl pirmoji valios forma yra fizinė
Tada, kai vaikas užauga ir paklūsta motinos valiai,
sakoma, kad vaikas turi „automatinį testamentą“, nes šiame
.etape vaiko valią lemia motinos valia

Pamenu, kai buvau automatinės valios stadijoje,
darydavau viską, ko prašydavo mama, o mano pravardė tuo
metu buvo „angelas“. Bet vieną dieną auklė mane vežimu
nuvežė į parduotuvę, ir ten pamačiau oranžinės spalvos
saldainių gabalėlius, kurie patraukė mano dėmesį ir keistu
.būdu mane patraukė

Paprašiau auklės nupirkti man, bet ji atsisakė, tad
.nepratariau nė žodžio ir grįžome namo
Pavalgiau vakarienę, o tada vėl pagalvojau apie desertą,
tad pasakiau mamai, kad noriu oranžinių saldainių, o ji
„atsakė: „Ne, neimk miegoti

Po kurio laiko pakartočiau prašymą: „Mama, noriu
oranžinių saldainių.“ Mama tvirtai ir ryžtingai atsakė: „Tu jų
“.negausi ir privalai eiti miegoti

Tada aš visu balsu sušukau: „Noriu savo apelsininių
saldainių!“ ir atkakliai laikiausi savo prašymo, kol mama
nuėjo pažadinti parduotuvės savininko, kad atneštų man
.saldainių gabalėlius

Ir jaučiausi neapsakomai laiminga. Kodėl? Nes
panaudojau savo valią ir man pavyko! Taip, jaučiausi
nuostabiai, nes pirmą kartą panaudojau savo valią. Bet kitą
dieną mano pravardė pasikeitė iš „angelo“ į „išdykusi“, nes
pasinaudojau savo laisve ir pirmą kartą pasirinkau savo
.kelį

Kai tik norėdavau ko nors nekenksmingo, mano šeima
sutikdavo, bet aš visada klausydavau proto balso, o kai
klydau, visada buvau pasiruošęs pasitaisyti. Bet kai būdavau
teisus, nepasitraukdavau, net jei likusi šeimos dalis
.nesutikdavo

Motinos turėtų lavinti savo vaikų valią, o ne ją slopinti,
atimdamos iš jų troškimus vien dėl to, kad jie yra vaikai. Jei
vaikai nori sveikai ir tinkamai lavinti savo valią, jie neturėtų
būti vadinami neklaužada. Jų laisvė neturėtų būti varžoma, ir
jie turėtų gauti meilių ir supratingų tėvų patarimų dėl savo
mažų troškimų. Jei tėvai mano, kad gali sutaupyti laiko
mušdami savo vaikus, jie tik jį švaistys. Jos turėtų aptarti
reikalus su vaiku ir daugiau nieko nedaryti. Vaikams reikia
patirti kelis mažus, tvirtus pliaukštelėjimus; tai padės jiems
.greičiau mokytis

Tėvai dažnai primeta savo valią savo vaikams. Vaiko
valią reikia ugdyti, su juo elgtis su meile, supratimu ir
.kantrybe

Po automatinės vaiko valios ateina jaunystės „akla
valia“. Ši valia yra tarsi ginklas, šaudantis į orą kulkomis,
sukeldamas tik erzinančius spragsėjimus. Jauni žmonės
.veltui švaisto savo valios dinamitą

Tada ateina „sprogstamoji valia“, nes sulaukęs
paauglystės vaikas išlaisvina savo valią impulsyviais

troškimais ir neapgalvotu elgesiu. Dažnai pamoką jie
.išmoksta tik patyrę skausmingų sukrėtimų ir smūgių
Sakoma, kad bitė taip susižavi lotoso kvapu, kad ilgai
užsibūna žiedo širdyje, siurbdama nektarą. Tai darydama,
lotoso žiedlapiai užsidengia aplink ją, ir ji miršta lotoso
.viduje

Tada yra šiaurinių regionų elniai, apsvaigę nuo fleitos
melodijų. Kai medžiotojas groja fleita, elnias ateina pas jį ir
.susiduria su mirtinu likimu

Taip pat yra prijaukintų dramblių (patelių), kurie
.naudojami privilioti ir medžioti kitus dramblius
Šiame kontekste vienas didis filosofas pasakė maždaug
:taip

Bitę žavi kvapas

Ir elnias švilpia

Dramblys nelaisvėje krenta

Dėl jaudinančio prisilietimo

O kaip su žmogumi, turinčiu visus šiuos pojūčius?

:Filosofo patarimas jam toks

Nebūk savo pojūčių vergas ir neleisk niekam ar niekam"

"tavęs valdyti

:O aš sakau

Atminkite, kad visi jūsų pojūčiai yra jūsų paslaugoms ir
privalo klausyti jūsų komandų bei vykdyti jūsų sąmoningą
.valią

Pyktis ir dramblio atmintis

leškantys vidinės ramybės turi suprasti, kaip kyla pyktis

ir kaip jis dažnai veda prie skaudžių pasekmių. Dėl pykčio
sukelto vidinio disbalanso daugelis žmonių prieš savo valią
.virto nusikaltėliais ir žudikais

Troškimų slopinimas apakina protą. Kai žmogaus protą
užvaldo troškimų rūkas, jis praranda sąmonę ir elgiasi
.nederamu būdu kilniam žmogui

Proto praradimas sutrikdo įgimtą įžvalgumą, kuris yra
.visų protingų veiksmų ir gerų ketinimų varomoji jėga

Kai žmogaus gyvenimo psichinės transporto priemonės
vairas sulūžta, jis neišvengiamai pateks į avariją ir gali
.atsidurti skausmo ir kančios griovyje

Pavyzdžiui: vyras laimingai vairuoja, ir pakeliui į parką
žmona paprašo jo pakeisti kryptį ir važiuoti ne į parką, o į jos
.tėvų namus, ir čia jo džiaugsmas virsta pykčiu

Pasirinkau šį pavyzdį, nes tai dažnas reiškinys. Įprastais
atvejais vyras arba atmeta žmonos prašymą, arba sutinka su
apmaudu ir nepasitenkinimu, ir tai dažniausiai ir nutinka.
Abiem atvejais apima pyktis, atmosfera tampa įtempta, o
.ramybė sutrikdoma

Kai kuriais atvejais pyktis gali virsti tragedija tiems,
kurie yra ūmaus būdo. Pyktis gali paveikti atmintį,
vairuotojas gali pamiršti vairuoti atsargiai ir dėmesingai,
arba nepaisyti šviesoforo signalų, dėl ko įvyksta susidūrimas
.arba, neduok Dieve, žūsta

Apibendrinant, pyktis užblokuoja valios vairą gyvenimo
.vežime ir neleidžia jai pasiekti materialinių ir dvasinių tikslų
drambliaus atmintis

Gebėjimas, vadinamas „atmintimi“, yra Dievo dovana
žmonijai ir koks tai didelis palaiminimas! Atmintis duota ir
gyvūnams; be jos jie negalėtų atpažinti savo jauniklių. Kai
kurie gyvūnai turi puikią atmintį, kaip iliustruoja ši istorija
.apie dramblių

Kai didžiulis dramblys, kaip daugelis dresuotų dramblių
daro Rytuose, gabeno medieną, prie jo priėjo berniukas,
.įsmeigė adatą į straublį ir pabėgo
Praėjo metai nuo to įvykio, ir tas pats dramblys sutiko tą
patį berniuką. Tai suteikė drambliui gana tinkamą progą
atkeršyti. Jis tiesiog apvyniojo berniuką straubliu ir smarkiai
.sviedė jį į kitą kelio pusę. Taigi, gyvūnai turi prisiminimus

* * *

Daug sapnavau, o dabar pabudau. Ant savo sielos
altoriaus užkuriu nuolatinio Tavęs, mano Dieve, prisiminimo

ugnį. Akimis, kurios pamiršo miego miegą, žvelgiu į Tavo
.gražų veidą ir mėgaujuosi matydamas jo šventą šviesą
Ir tavo malonės dėka supratau, kad sveikata, liga,
.gyvenimas ir mirtis tėra sapnai
Užbaigiau sapnų romaną, nutapytą ryškiomis spalvomis
ant mirgančios iliuzijų uždangos
Ir dabar aš matau tave kaip vienintelę egzistuojančią
tiesą

Dievas man parodė tame regėjime
Visa gamta yra nereali. Kas yra anapus gamtos, yra
.tikroji esmė
Vieną dieną vaikščiojau šventovės teritorija ir stebėjau
aplink mane sklindančią saulės šviesą. Leidžiantis laiptais,
vedančiais į paplūdimį, sustojau ir pažvelgiau į laiptų
elektrines lemputes, kurios vis dar degė, bet negalėjau jų
įžiūrėti, nes Dievo šviesa mane apšvietė ir taip užvaldė, kad
.negalėjau jos atskirti nuo kitų, mažiau ryškių šviesų
{Alachas yra dangaus ir žemės Šviesa}
{Ir šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos neapėmė}
Niekada negalėjau matyti saulės ir tada supratau, kad
saulės šviesa ir elektros šviesos visai nėra tikros, o tikroji
.šviesa yra Dievo šviesa

Toje didingoje vizijoje Dievas man parodė pasaulius po
pasaulių – begalines Jo dieviškosios šviesos apraiškas – ir aš
supratau, kad tai, ką mačiau, buvo tik Jo kosminės sąmonės
išraiškos. Jei susijungsime su Juo, vaikščiosime Jo šviesoje,
kad ir kur eitume, ir jausimės Jo buvimą, kad ir kur
.pasisuktume

Kai pažįstame kosminę dvasią ir suvokiame, kad iš
esmės esame dvasios, tada žemė, dulkės, kalnai, jūra ir
.dangus ištirpsta, ir lieka tik Dievas

Ir matai kalnus, manydamas, kad jie nejuda, o jie
,praeina tarsi debesys

Visko susiliejimas su dieviškuoju „aš“ yra būseną, kurios
neįmanoma išreikšti žodžiais – tai didžiulė palaima, kuri

patiriama su visišku meilės, džiaugsmo ir žinių pasitenkinimu
. (tikinčiojo džiaugsmas susitikus su savo Viešpačiu)
Tokios dvasinės ekstazės galima pasiekti sukuriant
tinkamą pusiausvyrą tarp praktinio gyvenimo ir Dievo
. apmąstymo

Psichologinio sandėlio valymas

Savęs analizė yra labai svarbi. Žmogus gali būti
neapykantos kupinas, irzlus arba greitai supykti. Jei taip, šie
. sąmonėje sukaupti bruožai yra praeities veiksmų rezultatas
Norėdami išvalyti psichologinę saugyklą nuo tų
netvarkingų, susidėvėjusių baldų, turime pradėti nuo
teigiamų, konstruktyvių veiksmų ir ugdyti meilės jausmą
kitiems. Kuo labiau mylime žmones, tuo labiau jie mylės mus
ir mes jausime jų meilę. Tačiau jei juos kritikuosime, net ir
!sau patiems, jie pajus tą kritiką ir sustiprės
Tarkime, kad mirė jūsų senas priešas, tačiau jūs vis dar
jaučiate jam apmaudą ir neapykantą. Jūs kentėsite dėl šio
kartėlio, o žalingas jo poveikis pasireikš jūsų kūne ir protu.
Geriau atleisti jam dėl Dievo, nes taip išsivaduosite iš pikto
keršto troškimo, kurie griauja jūsų ramybę ir sugriauja jūsų
tylą. Neapykantos kaupimas ant neapykantos arba
atsakymas į priešiškumą neapykanta ne tik sustiprina jūsų
priešo priešiškumą jums, bet ir nuodija jūsų pačių kūną bei
emocijas. [Todėl atleiskite su gražiu atleidimu.]

(Kai atleidau ir niekam nelaikiau pykčio)

Aš atsikračiau priešiškumo baimės

Kartkartėmis žmogus turi viską palikti ir pabūti vienas su
savimi, kad apmąstytų gyvenimo prasmę. Dauguma žmonių
blaškosi tradicijų ir madų srovėje. Iš tikrųjų jie niekada iš
tikrųjų negyveno savo gyvenimo, o pasaulio. Ką jie pasiekė ir
?kur atsidūrė

Todėl žmogui išmintinga retkarčiais atsiriboti nuo
kasdienių rūpesčių ir „pareigų“, kad nuramintų savo proto
sumaištį ir pabandytų suprasti jos esmę bei nustatyti tikslą,
. kurį nori pasiekti

Atminkite, kad didžiausias liudijimas, kurį galite gauti, yra jūsų sąžinės liudijimas: neabejotinas ir neklystantis jūsų sielos balsas. Tai, ką jums sako jūsų sąžinė, yra tai, kas jūs iš .tikrųjų esate, be pagražinimų ar maskavimo

Pagalvokite apie Jėzaus Kristaus galią, kuris pasakė:

„Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, kaip daryti tai, ko .“nežino

Įsiklausymas į savo apšviestos sąžinės balsą atneš šviesos į jūsų kelią ir palaiminimą jūsų gyvenimui. Kai širdyje pajusite stiprų norą išpildyti troškimą, pasitelkite savo išvalgumą ir paklauskite savęs: „Ar tai geras, ar blogas “?troškimas, kurį siekiu išpildyti

Žmonių troškimus skatina daugybė veiksnių. Kai kas nors pamato naujo modelio automobilį, jis nori turėti panašų. Kai pamato naujo stiliaus namą, jis nori turėti panašų. Nauja mados tendencija tampa populiari, ir žmonės trokšta pirkti ir !dėvėti tokio stiliaus drabužius

Iš kur kyla troškimai? Daug valandų mąsčiau apie tai. Ar galite suskirstyti visus savo troškimus į kategorijas? Man pavyko surūšiuoti visus savo troškimus ir pasilikau tik gerus. Ir kai pasiekiau dieviškąją sąjungą, pamačiau, kad visi mano geri troškimai išsipildė iš karto. Šiandien žmogus trokšta .vieno dalyko, o rytoj jo siela trokšta kažko kito

Visagaliai Dievo sklindantis protas negali būti patenkintas šio pasaulio gėrybėmis. Dievas yra brangiausias ir brangiausias sielos lobis, ir tik Jis vienas gali patenkinti .širdies ilgesį ir išpildyti sielos troškimus

Prieiga prie kosminio sandėlio, perpildyto gerumo Dievas yra visų intelektualinių gebėjimų šaltinis ir versmė, ramybės kūrėjas ir viso klestėjimo bei gausos sandėlis. Kad darniai susiderintume su dieviška dosnumu, kuris nuolat trykšta gerumu, turime kartą ir visiems laikams .iš savo sielų išrauti mintis apie norą ir poreikį Visuotinis protas yra pilnavertis ir tobulas, jam nieko netrūksta. Norint pasiekti šį kosminį lobyną, perpildytą

visokiausių palaiminimų, reikia savyje ugdyti gausos
suvokimą ir visada būti optimistiškam, net jei nežinome, iš
!kur ateina kita lira, svaras, dinaras ar doleris
!sivaizduokite dievišką dosnumą kaip gaivinantį, gausų
lietų, kurį galite gauti į bet kurį savo indą! Jei laikote taurę, ją
pripildysite; jei indas didesnis, pripildysite ir tą. Kokį indą
naudojate šiai dangiškai dosniai priimti? Jūsų indas gali būti
ydingas – galbūt išsekęs psichologinių ir intelektualinių
spragų. Tokiu atveju turite jį pataisyti atsikratydami baimės,
neapykantos, abejonių ir pavydo, nuplaudami ir apvalydami
jį ramybės, ramybės, nuoširdumo ir tyros meilės vandeniu,
.kad pasiruoštumėte gauti gausią malonę iš Dosnausjo
Dieviškoji gausa veikia pagal tarnavimo ir davimo
dėsnius. Pirma duokite, tada priimkite. Duokite žmonėms
geriausią, ką galite, ir mainais gausite geriausią. Nesitikėkite
sėkmės iš kiekvieno pirmojo bandymo. Kai kurie bandymai
.gali nepavykti, bet kai kurie taip pat pavyks
Sėkmė ir nesėkmė yra susipynusios. Viena negali
egzistuoti be kitos, todėl svarbiausias problemas ar pareigas
reikia spręsti sutelktai ir dėti visas pastangas, kad būtų
.pasiekta tai, ko reikia
Energingai ir entuziastingai stenkitės, kol pasieksite
.galutinį rezultatą. Nereikia klupti ar trauktis
Jei nerandate kelio, tai nereiškia, kad turėtumėte nustoti
bandyti. Jei nepasiekėte tikslo, paklauskite savęs, kaip jį
pasiekti, bet nenustokite bandyti. Daugelis žmonių pripažįsta
nesėkmę vos susidūrę su sunkumais. Tie, kurie patiria
nesėkmę, turėtų konsultuotis su sėkmingais žmonėmis, o ne
su kitais, kurie patyrė nesėkmę taip pat, kaip ir jie patys.
Būkime pasiryžę pasiekti sėkmės ir tegul šis principas tampa
.mūsų gyvenimo filosofija
Džiaugsmo himnas
Kai ateis mano laikas
Mirtis kurtina mano ausis
Klausysiu savo dieviškojo mylimojo balso

Ir kai paskutinis skambinantysis nutraukia mano
kvėpavimą

Įkvėpsiu Jo dieviškojo buvimo kvapo

Ir kai mirtis nutildo mano liežuvį

Ragausiu jo meilės nektarą

Ir kai mirtis užtemdo mano akis

Aš pamatysiu Jo visagališką šviesą

Karūnuotas visur

Ir kai mirtis sušaldė mano kraują ir prisilietimą

Ieškosiu šilumos savo kosminės mylimosios krūtinėje

Ir kai mano akys nustoja matyti grindis

Mano regėjimo spindulys prasiskverbs

Jis viską apverčia aukštyn kojomis ir atskleidžia

paslėptas paslaptis

Ir kai mano ausys nebegirdės

Klausysiuos visko, kas praeityje ir dabartyje, šnabždesių

Ir tie, kurie įvyks artimiausiomis dienomis

Ir kai mano nosis negali mėgautis žemės kvapu

Aš atseksiu sielos paslaptis visomis kryptimis

Kai liežuvis negali jausti skonio

Prisiminsiu visus gerus ir palaimintus dalykus, kuriuos

ragavau

Ir kai mano šio kūno pojūtis išblės

Mano kosminis kūnas pajus

Slaptas, magiškas prisilietimas prie visko čia ir ten

Jaučiu bangas, šokančias jūros paviršiuje

Ir kosminiams burbulams veržiant į beribę erdvę

Kūno ląstelės žūs

Laikini apribojimai bus panaikinti

Bet ji bus prikelta gyva amžinybės liepsnose

Pamatysi džiaugsmą ir išgirsi džiaugsmą

Pajusite džiaugsmą ir įkvėpsite palaimos kvapo

Ir pajusite ilgalaikį, atnaujintą džiaugsmą

Ir ji šoka pagal dieviškos palaimos melodijas

Tegul pojūčiai palieka vaiduoklų šokį dėl skausmo ir
mirties

Ir virsti amžinos ekstazės jausmais
Šviesos, laimės ir džiaugsmo karalystėje
:Gyvenimo kelias yra toks

Psichologinio augimo kliūtys yra meilė sau,
pasididžiavimas, godumas, pyktis, neapykanta, pavydas ir
kiti tamsūs bruožai, kurie veda arba stumia žmogų į gilesnę
nežinojimo būseną. Būtina skubiai sekti keliu, vedančiu į
laisvę, nes žmogaus troškimus valdo nuolat atsinaujinantys
ir atrodo begaliniai įpročiai. Šie įpročiai įkalina sielą ir laiko ją
nelaisvėje, todėl jos savininkui nejmanoma eiti išsivadavimo
.ir emancipacijos keliu

Gyvenimo kelias yra toks: vienoje pusėje yra tamsus
nežinojimo slėnis, o kitoje – ryški išminties šviesa. Kai
elgiamės pagal išmintį, saugiai žengiame išsivadavimo keliu
.ir gauname tai, ko mums reikia

Visa visata yra dieviškosios valios kūrinys, ir kai mes
suderiname save su ta palaimintąja valia, tai, ko mums
.reikia, ateina pas mus be vargo
Nebenoriu sau nieko daugiau linkėti, nes žinau, kad tai,
.apie ką galvoju, tikrai išsipildys

Dieviškosios išminties ir dieviškosios meilės turėjimas
išpildo visus širdies troškimus, ir kokia nuostabi ir
stebuklinga būseną tai, kurios žodžiais neapsakoma. Kai
suvoki, kad esi savo paties ir savo likimo šeimininkas, taikos
ir ramybės karalius, nieko nebiji. Priešingai, visas pasaulis su
.Dievo valia ir pagalba stengiasi pasiekti tai, ko nori
Kadangi Dievas sukūrė žmoniją pagal savo paveikslą,
tie, kurie Jį suranda, pamatys, kad Jis išpildo kiekvieną jų
prašymą ir duoda jiems tai, ko jie trokšta. Tačiau tol, kol
žmonija puoselėja bent menkiausią norą dominuoti kitiems
.ar parodyti savo galią, ji neras laisvės Dieve
Dievo pažinimas prasideda nuo nuolankumo, meilės ir
.dvasinio džiaugsmo. Tikroji galia ateina su Dievo pažinimu

Jei maža banga žinotų, kad ją palaiko už jos esantis didžiulis vandenynas, ji galėtų pasakyti: „Aš esu viena su vandenynu“. Turime užtikrintai suvokti, kad Dievo vandenynas yra už mūsų sąmonės ribų ir arti mūsų, todėl .nereikia bijoti ar nerimauti Dieviškoji prigimtis yra ramybė, nuolankumas, meilė, sąmonės plėtimas ir visa apimančios žinios. Kas yra harmonijoje su Dievu, tam nereikės įrodinėti sau ar kitiems savo galių, nes jo siela žino, kad visagalis jį palaiko ir kad .Dievas jį saugo bei saugo, kad ir kur ir kada jis būtų Tie, kurie pažįsta Dievą, yra budrūs savo dvasinėje prigimtyje ir miega savo materialioje prigimtyje. Jie žino, kad .iš Jo malonės gali gauti bet ką Taigi, turime būti sąžiningi su savimi ir siekti savarankiškumo, stengdamiesi išvengti pasaulio spąstų ir apgaulingų pagundų, investuoti savo laiką pozityviam ir naudingam mąstymui bei sėti gėrio sėklas šio pasaulio .dirvoje, kad galėtume jį palikti geresnį, nei radome Durys mums atsivers ir takai bus grįsti prieš mus Gyvenimas turėtų sukelti apie altruistinį tarnavimą, nes be šio idealo žmonijai Dievo suteikta sąmonė nepasieks viso savo potencialo. Kai tarnaujame kitiems ir pamirštame savo .ego, patirsime didesnį „aš“ – dieviškąją dvasią Darbas yra būtinas ir galingas žmogaus išradingumo bei kūrybiškumo motyvatorius. Tačiau jei vienintelis darbo tikslas yra sukaupti turtą, jis praranda savo vertę ir tampa .beprasmiškas Darbas yra paslauga, o produktas, kurį verta parduoti, turi būti kokybiškas ir išties naudingas kitiems. Tarnaudami kitiems, padedame sau tiek pat, kiek ir mes, nes jie yra .mūsų tėsa, lygiai taip pat, kaip ir mes esame jų tėsa Subrendęs žmogus nesieliai gerai neapgalvojęs. Kai teikiame paslaugą, mes ją taip pat gauname, net jei ir .nematerialiu būdu

Todėl tarnauti kitiems teikiant jiems finansinę,
psichologinę ar moralinę pagalbą reiškia gauti psichologinį
.pasitenkinimą mainais

Kiekviena mūsų teikiama paslauga artimui priartina mus
prie visuotinės sąmonės. Kai žmogus rodo nuoširdų rūpestį
kitais, jo sąmonė susilieja su kitų sąmonėmis, o besąlyginė
meilė praplečia sąmonės ribas link kosminės sąmonės
.slenksčio

Jei galvosime apie savo brolių ir seserų laimę, mūsų
laimės dalis bus gausios, o jei dovanosime savo meilę
.kitiems, jie pajus jos stiprybę ir pasikeis į gerąją pusę
Aklas prisirišimas ir nepagrįsta neapykanta yra žalingos
kliūtys, trukdančios pasiekti aukštesnius sąmoningumo
etapus. Turime išmokti mylėti visus, nes visi esame Dievo
.vaikai

Viską, ką darome, turėtume daryti noriai ir būti
ambicingi savo pastangose. Kai žmogus nuoširdžiai trokšta ir
yra pakilios dvasios atlikti užduotis su meile ir pasitenkinimu,
be nuovargio ar nuobodulio, kosminė energija nuolat teka į
.jo kūną, protą ir valią

Tas, kuris neleidžia silpnumo ir nuovargio idėjai
prasiskverbti į savo sąmonę, sukuria vietos švelnios
energijos ir gyvybinės veiklos srovėms, kurios įkrauna jo
.nervus ir atgaivina jo kūno ląsteles bei audinius

Kai žmogui trūksta noro ką nors daryti, jis iš pradžių
jaučiasi pavargęs, bet kai jis turi noro, jo būtybė perpildyta
energijos ir gyvybingumo. Tie, kurie savo pareigas atlieka su
entuziazmu ir pasitenkinimu, pastebi, kad juos palaiko ir
.palaiko neišsenkanti dieviškoji stiprybė

Kai kurie žmonės taip įsitraukia į darbą, kad neturi laiko
savistabai ar gyvenimo malonumams. Kai dirbame ir tuo
pačiu metu sutelkiame savo mintis į teigiamus dalykus,
jaučiame paslėptą jėgą, kuri mus palaiko ir suteikia daugiau
.energijos

Jei širdis nuoširdi ir sąžininga atlikdama pareigas, mums
.atsivers durys ir prieš mus bus nutiesti keliai
Prašome Visagalio Dievo mus palaiminti, kad galėtume
su džiaugsmu ir pasitenkinimu atlikti savo darbą gyvenimo
.fabrike

Ir tegul Jo išmintis įkvepia mūsų mąstymą
Ir jo galios bangos šoka mūsų kasdienės veiklos upėse
!Negali aiškiai matyti kaip paskerstas gaidys
Kad žinotume, kaip bet kokiomis aplinkybėmis ar
situacijoje priimti teisingą sprendimą, turime vadovautis
.savo sprendimu, vadovaudamiesi įžvalgos galia
Mes visi turime šį šeštąjį pojūtį, tačiau dauguma žmonių
juo nesinaudoja. Vietoj to, jie pasikliauja penkių žemesnių ir
mažiau patikimų pojūčių pranešimais, nes tie penki pojūčiai
ne visada suteikia mums tikslios informacijos, kuria
.galėtume pasikliauti priimdami teisingus sprendimus
Be ribotos apimties ir galios, pojūčiai – ir kartu su jais
ego suvaržytas protas – interpretuoja daiktus pagal tai, kas
jiems patinka ir kas nepatinka, o ne pagal tai, kas yra tiesa ir
.galiausiai tarnauja žmogaus interesams
Kadangi žmogus savo sprendimus grindžia pojūčių
pateikta informacija ir su jais susijusio proto išvadomis, jis
.dažnai atsiduria nepavydėtinoje situacijoje
Tikiuosi, kad ateis diena, kai visas pasaulis supras, kaip
svarbu kiekvieną dieną bent trumpam atsigręžti į save,
ieškoti vadovavimo ir prašyti Dievo pagalbos. Kai žmogus tai
daro, jis tampa labiau subalansuotas, ramesnis ir įžvalgesnis,
nes atsiveria jo įžvalga, leidžianti aiškiai matyti dalykus ir
priimti teisingus sprendimus. Jis taip pat išsivaduoja iš
ribojančių įpročių, nepaklusnių troškimų, skausmingų
emocijų ir asmeninių prisirišimų, kurie skatina jį elgtis
.impulsyviai ir neapmąstant
Įžvalgumas, kaip ir įžvalgumas, yra sielos savybė,
padedanti žinoti, ką daryti, kai to reikia. Tokias dvasines

savybes galima ugdyti protingai samprotaujant ir apmąstant
.Dievą

Kai troškimai ir emocijos užtemdo nuovoką, įžvalga
tampa akla – tiek psichologiškai, tiek dvasiškai. Kai emocijos
užvaldo žmones, jie patiria sumišimą ir sumišimą, klaidžioja
!ir tampa nepajėgūs aiškiai matyti, kaip paskerstas gaidys
Emocijos verčia žmogų šališkai vertinti kitus ir trukdo
jam aiškiai mąstyti bei išmintingai ir racionaliai spręsti
.situaciją

Kai išmoksime atskirti faktus nuo asmeninių nuomonių,
mūsų vertinimams nebeturės tokios didelės įtakos
subjektyvūs troškimai. Jei visi to išmokytų, pasaulis būtų
.supratingesnė ir ramesnė vieta nei dabar
Įžvalga paprastai kyla iš širdies. Kai širdis jaučiasi
neramiai, tai paskatina žmogų manyti, kad kažkas negerai, ir
būti atsargiam bendraujant su tam tikrais žmonėmis ir
situacijomis. Jei dėl ko nors nerimaujate arba norite žinoti,
.kuriuo keliu eiti, sutelkite dėmesį į savo širdį
Kai jus užvaldo rūpesčiai ir problemos, sutelkite mintis į
savo širdį ir stenkitės suvokti iš jos sklindančius jausmus.
Išlikite ramūs, ir staiga jus užlies gilus jausmas, o Dievas per
jūsų vidinę viziją parodys jums kitą žingsnį, kurį turėtumėte
.žengti tą akimirką

Smegenų ląstelių nenormalaus pobūdžio keitimas
Paprasti dvasiniai gydytojai ar kunigai neturi galios
atleisti nuodėmių ar išlaisvinti nusidėjėlių, kurie ateina pas
juos ieškoti patarimo, nes viskas, ką jie gali padaryti, tai
duoti jiems dvasinius receptus, nieko daugiau. Tačiau tie,
kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažangius dvasinius
lygius, todėl jie neapsiriboja vien dvasinių patarimų davimu
nusidėjėliams, bet gali – Dievo malonės ir pagalbos dėka –
pripildyti juos dvasinės galios, kuri išlaisvina juos nuo
.nuodėmingų darbų pasekmių

Visi geri ir blogi darbai slypi smegenų ląstelėse ir
.pasireiškia kaip geri ar blogi įpročiai ar tendencijos mintyse

Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių dėl to, kad jo smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali išsivaduoti valios pastangomis, meditacija, nuoširdžia malda ir nuolatiniu teigiamu teiginiu, kol visi jo nepageidaujami įpročiai virs gerais ramybės ir tylos įpročiais. Tai atsitinka, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia taip, kad pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, jog .tos ląstelės prisipildytų visko, kas gera, teisinga ir gražu. Tai reiškia, kad klaidingomis idėjomis pripildytos smegenų ląstelės yra sudeginamos gyvybinės veiklos, kai jos stipriai sukaupiamos smegenyse ir naudojamos kilniems bei .naudingiems tikslams.

Žmogus, stipriai prisirišęs prie savo fizinio kūno, savo gyvybinę veiklą palaiko su raumenimis ir pojūčiais, o žmogus, turintis kontempliatyvų, dvasinį polinkį, palaiko savo raumenis ir kūną aktyvaus atsipalaidavimo būsenoje, o protą atitrūkusį nuo pojūčių, kad gyvybinė jėga nustotų būti nervų sistemoje ir susikauptų smegenyse. Dėl šios priežasties meditacija yra veiksmingiausia priemonė smegenų ląstelėms dvasinti ir bet kokio nepageidaujamo įpročio šaknims iš proto išnaikinti. Įprotis yra galia, ir žmonės piktnaudžiauja ta galia darydami blogus darbus, užuot ją panaudoję geriems .darbams.

Nežinojimas, neapgalvotumas, nesugebėjimas pasirinkti geros kompanijos ir gerų darbų nepaisymas dažnai įvelia žmogų į blogų įpročių spąstus ir pinkles, kurios yra tarsi slenkantis smėlis, praryjantis žmogų, einantį juo prieš savo .valią.

Draugystės įtaka yra stipresnė už valią ir sveiką :nuovoką.

Nedraugauk su piktu žmogumi, nes piktas žmogus gali]

[sugadinti žmogaus charakterį

Išmintingi žmonės elgiasi kilniai be pastangų, o tie, kurie mėgsta žalą, atrodo, yra priversti daryti žalingus ir

neapykantos kupinus veiksmus dėl įpročio, verčiančio juos
.daryti nuodėmę ir blogį

Prašome Visagalio Dievo įkvėpti mus geromis mintimis

Kad galėtume matyti gerį ir grožį

Mes atskiriame, kas naudinga, nuo to, kas žalinga

Ir kad galėtume į jį atsigręžti

Ir mes to tikimės

Viso gėrio šaltinis

Ir viso gėrio šaltinis

"O kalne, joks vėjas negali tavęs supurtyti"

Subalansuotas žmogus išlieka ramus ir susikaupęs

atlikdamas savo pareigas, nepriklausomai nuo to, ar jam

pasiseka, ar nepasiseka. Sėkmė ir nesėkmė neišvengiamai

ištinka skirtingu metu, atsižvelgiant į įgimtą kūno, proto ir

pasaulio dualumą. Žmogus, kuris nuolat primena sau apie

savo prigimtį, yra mažiau jautrus prieštaravimams ir mažiau

.veikiamas pasaulio iliuzijų

Tie, kurie nori pasiekti vidinę pusiausvyrą, neturi leisti,

kad juos suterštų kūne glūdinti dualistinė sąmonė. Tokia

praktika neabejotinai sunki, nes siela, užjautusi jautrų kūną,

perima ir gerąsias, ir blogąsias jo savybes. Norint išsivaduoti

iš prisirišimo prie svyruojančių kūno būsenų, reikia peržengti

.kūno sąmonę, kuri yra visų kančių šaltinis

Gyvenantys aplinkybių malonėje džiaugiasi malonumais

ir džiaugsmais, liūdi dėl skausmo ir sunkumų. Tačiau tie,

kurie įgyja daugiau įžvalgos, išlieka ramūs ir susikaupę,

nepajudinami neramumų ir sumaišties, kurie yra įprasto

.gyvenimo pagrindas [kaip kalnas, kurio nejudina vėjas]

Subalansuotas žmogus, net ir liūdesio bei skausmo

metu, išlaiko vidinę ramybę tiek geromis, tiek blogomis

aplinkybėmis. Be to, jis geba įsijausti į kitus, suprasti jų

jausmus ir padėti jiems, neapsunkdamas savo rūpesčiais.

Taigi, pasitelkdamas vidinę jėgą, jis gali paguosti kitus ir

palengvinti jų sielvartą. O savo ramybe ir pusiausvyra jis

moko kitus vertingos pamokos, kaip nepasiduoti
.destruktyviems emociniams protrūkiams
Išmintingas žmogus mato dieviškąją dvasią kiekviename
žmoguje ir, išsivadavęs iš savanaudiškų troškimų, su
įsitikinimu ir pasitenkinimu priima viską, kas jam ateina iš
Dievo, kad patenkintų kūno, proto ir sielos poreikius. Jis
išsivaduoja iš ego suvaržymų ir nejaučia priešiško kitiems,
neapkrauna savo žvilgsnio ir žodžių kenksmingomis
vibracijomis, kurios trikdo žmonių ramybę ir tylą, nes mato
dieviškąją dvasią, kurios ieško, slypinčią kiekviename
.žmoguje

Kai jis pasiekia galutinį tikslą, sėkmė ir nesėkmė jam
tampa tas pats, nes jo dvilypumo jausmas išnyksta, jam
.atrandant visuotinės vienybės esmę

Nors jis atlieka savo darbą iš meilės Dievui ir
tarnaudamas žmonijai, jis amžinai lieka neprisirišęs prie
Norint pasiekti laimę

Norint pasiekti laimę, reikia gyventi vadovaujantis
savikontrole. Tie, kurie nusprendžia kontroliuoti savo
aplinkybes pagal aukštesnius gyvenimo dėsnius, pastebės,
kad jų aplinkybės automatiškai prisitaiko. Šiame gyvenime
susiduriame su sunkumais, kurie mus įkvepia ir motyvuoja
.dėti daugiau pastangų, kad pasiektume aukštesnius lygius
Jei to ir sieki, sekite keliais, kurie veda į tai, ir niekas

.negalės tavęs sustabdyti ar atimti
Dievas mums davė protą, ir mes turime jame įžiebtį
tikėjimo, optimizmo ir džiaugsmo šviesas ir kiek įmanoma
labiau išlaisvinti jį nuo visų varginančių išbandymų. Taip pat
turime ugdyti valią, kad galėtume kontroliuoti savo
.aplinkybes, o ne būti jų kontroliuojami

Labai svarbu susikurti logiškus ir pagrįstus savo
gyvenimo planus, kad galėtume pasiekti visus gerus dalykus,
kurių norime pasiekti ir kuriuos, žinome, privalome padaryti.
Planuodami, siekdami ir dirbdami, prisiminkime, kad tai
Dievas, Dosnysis, teikia mums pagalbą ir veda mus teisingu

keliu. Taip darydami, būsime ryžtingi, kantrūs, atsparūs ir
 .aiškiai matę savo gyvenimą
 Linkime jums sėkmės ir laimės, kad ir kur būtumėte
 ,Dievo žemėje
 Visi jie yra vienas po kito einantys vaiduokliai ir vaizdai
 Rožių sodai
 Ašarų slėniai
 Ir rasos lašai prilimpa prie gležnų pumpurų
 Ir vaikystės džiaugsmai
 ir nežabotos aistros
 Ir neapsakomi džiaugsmai jų atoslūgyje ir tėkmėje
 Ir sunkus liūdesys širdyse
 Ir dangaus žvakės mirga ir dingsta
 Ir susižavėjimo mirażas mus vilioja
 Nuo iliuzijos iki iliuzijų
 Ir trokšta su aistra
 Ir užsispyręs, lyg aštuonkojis, sugriebimas
 Ir naujagimio verksmas
 Mirties barškutis
 Ir džiaugsmas dėl trykstančios sveikatos
 Ir trumpalaikės akimirkos
 .Visi jie yra vienas po kito einantys spektrai ir vaizdai
 .Sąmonės ekrane
 Viešpatie, padėk man
 Kad savyje ugdyčiau kilnias savybes ir dorybes
 Ir tam, kad savyje lavintų ramybės ir savitvartos karius
 Būk jo dieviškai vedamas lyderis
 Lemiamoje kovoje
 Prieš nežinojimą ir neigimą
 Ir pakelti savo palaimintą vėliavą ir straipsnius
 Tiesos ir teisingumo bei gėrio principų vėliava
 Plūduriuoja virš mano sielos paminklų
 Ir mano gyvenimo regionai

Atsargumas turėtų nusverti baimę. Reikėtų imtis prevencinių priemonių ir dėti visas pastangas, kad būtų pašalintos ligų priežastys ir išsivaduota iš baimės. Mikrobu yra tiek daug visur, kad jei žmonės jų išsigąstų, negalėtų džiaugtis gyvenimu. Net ir imantis visų būtinų sveikatos atsargumo priemonių, jei žmogus galėtų apžiūrėti savo namus mikroskopu, jis prarastų apetitą ir norą valgyti. Kad ir ko bijotumėte, nukreipkite nuo to savo mintis.

Palikite tai Dievui ir sustiprinkite savo pasitikėjimą Juo. Daug kančių dažniausiai sukelia nerimas. Kodėl kentėti, kai liga dar net nepasireiškė? Kadangi daugumos žmonių ligos kyla iš baimės, baimės paleidimas juos akimirksniu išlaisvins, o išgijimas bus greitas. Kiekvieną vakarą, prieš miegą, sau patvirtinkite: „Dievas yra su manimi, ir kas turi Dievą su savimi, tam nėra ko bijoti.“ Mintyse apsupkite save Dievo Dvasia ir Jo kosminėmis energijomis, tikėdami, kad bet koks jus puolantis mikrobas bus sunaikintas. Kartodami „O Dieve, Visagali“ arba „O Viešpatie, Padėjęjau“ su visišku pasitikėjimu, jus apsaugosite, sustiprinsite ir pasijusite patogiai bei sveikai. Kai būsite harmonijoje su Dievu, Jo tiesa tekės į jus ir žinosite, kad iš esmės esate dvasia, nepaliesta sunkumų ir nesunaikinama.

Kai tik pajuntate baimę, priglauskite delną prie širdies, trinkite ją iš kairės į dešinę ir sakykite: „Viešpatie, pašalink iš manęs šią baimę ir išlaisvink mano protą bei mintis nuo bet kokio blaškymosi.“ Kaip ir yra būdų atsikratyti radijo trukdžių, taip ir toliau, jei nuolat trinsite širdį iš kairės į dešinę ir nuolat sutelksite dėmesį į baimės išvaymo iš širdies idėją, baimė išnyks su Dievo pagalba ir pajusite dievišką džiaugsmą, užpildantį visą jūsų būtį. Baimė visada lydi žmogų, ir jos atsikratyti įmanoma galvojant apie Dievą ir jaučiant Jo buvimą.

Pasitikėk Dievu ir būk autentiškas visame kame, ką darai. Yra daug mėgdžiotojų; neįtrauk savo vardo į jų ilgą sąrašą. Įvaldyk tai, ką darai, ir daryk tai unikaliu būdu, kurio

niekas anksčiau nedarė. Laukas atviras kūrybiškumui tol, kol
troškimas nuoširdus ir valia. Visa gamta reaguoja į tave, kai
.esi harmonijoje su Dievu

Žmonės dažnai save iškelia į pirmą vietą, bet turėtume
galvoti apie kitus ir jiems padėti kiek įmanoma geriau,
linkėdami jiems to paties, kaip linkime sau. Kai tai darome
noriai ir iš visos širdies, jaučiame, kaip plečiasi mūsų
empatijos ratas, o meilės ryšiai tarp mūsų ir kitų gilėja ir
.stiprėja

Aplinkoje, kurioje gyvena 1000 žmonių, jei visi elgtųsi
draugiškai, kiekvienas asmuo turėtų 999 draugus. Bet jei visi
toje aplinkoje elgtųsi kaip priešai, kiekvienas asmuo turėtų
.999 priešus

Mėnulio šviesa ir laimingos tolimos žemės
Kai ateina vakaras, susiliekitė savo mintis su mėnulio
šviesa

Nuplaukite savo liūdėsį jo spinduliais
Jaučiu, kaip nuostabi šviesa švelniai sklinda per tavo
kūną

Ir virš medžių ir tolimų kraštų
Atsistokite plačioje erdvėje ir žiūrėkite ramiomis akimis
Į mėnulio spindulį ir nuostabius vaizdus, kuriuos jis
atveria

Pažvelk į žėrinčio horizonto užmaskuotus pakraščius
Leiskite savo kontempliatyvioms mintims peržengti
perspektyvos ribas
Į auksinių svajonių šalį

Nukreipkite dėmesį nuo mėnulio spindulių rodomų
formų

Į tolimas žvaigždes ir tolimą dangų
Amžina tyla anapus gyvojo eterio
Kur viskas pulsuoja meile ir gyvenimu
Stebėk, kaip driekiasi mėnulio spinduliai
Ne tik Žemėje

Verčiau kiekviename begalinių tavo didingo proto sričių
kampelyje
Giliai apmąstyk, kad pasiektum tolimus, laimingus
kraštus

Gilaus dvasinio sąmoningumo matmenys
Ir visata matoma kaip sidabrinė šviesa
Jis neturi ribų ir pabaigos

* * *

Žmonės yra saistomi nesveikų įpročių, ir šie įpročiai yra
.nuolat puoselėjami, o geri įpročiai miršta ir nyksta
Nekviesti svečiai užima pirmąją vietą žmogaus
gyvenime, o garbingi lankytojai sulaukia tik aplaidumo ir
niekšybės, ir jie nosisuka nuo jo durų pažeminti ir
.sugniuždyti

Gerus įpročius reikia ugdyti gerais darbais, o tai
užtikrina gera kompanija ir įkvepiantys rašiniai, nes aplinkos
.įtaka stipresnė už valią

Žmonės veda materializmas, o proto šviesa nuolat
nukreipta į išorę, o ne į vidų. Žmonės bėgioja šen bei ten, bet
nėra vietos pasaulyje, kuri galėtų juos apsaugoti nuo savęs ir
.savo sąžinės; būtina akimirka savirefleksijai

Jei žmogus meldžiasi už sėkmę, o jo mintys tuo pačiu
metu kupinos nesėkmės, chaoso ir apatijos minčių, jis yra
tarsi žmogus, kuris siunčia ką nors su misija, bet pakeliui jį
užpuola plėšikai. Plėšikai, kurie vagia žmogaus sėkmę, yra jo
blogi įpročiai. Žmogus siunčia savo maldas Dievui
neapsaugotas, o nerimo ir rūpesčio plėšikai jį puola dar prieš
jam pasiekiant Dievą. Žinoma, Dievas klausosi maldų, nes Jis
yra visur ir viską žinantis, tačiau tam tikromis aplinkybėmis
maldos negaunamos. Kodėl kartais į jas negaunama
atsakymo? Atsakymas slypi neigiamose sėklose, slypinčiose
pasąmonės dirvoje. Tie blogi įpročiai, susiformavę tolimoje ir
netolimoje praeityje, yra tarsi barjeras tarp žmogaus ir
Dievo. Teigiamos mintys turi būti pasėtos sielos dirvoje, kad
jos galėtų sudygti ir augti tinkamomis sąlygomis ir duoti

vaisių. Negalima pasikliauti vien sveikata, klestėjimu ir
palankiomis aplinkybėmis, nes jos yra trumpalaikės ir
.trumpalaikės. Išmintinga investuoti į dvasios sritį
Žmogaus gyvenime ir sieloje nuolat veikia griauinančios
jėgos, kylančios iš praeities klaidų. Todėl susidūrus su šiomis
galingomis jėgomis ir su jomis bendraujant, reikia išlikti
.budriems ir atsargiems

Kas meldžiasi už sėkmę ir tuo pačiu metu galvoja:
„Nemanau, kad man pasiseks“, tas ir nepasiseks. Melstis
reikia su karštu tikėjimu ir nuolankia širdimi, kad šviestų
.dieviškoji šviesa ir nusileistų dangiškosios palaimos
Lygiai taip pat, kaip neįmanoma kalbėti sugedusiu
telefonu, taip ir neįmanoma veiksmingai transliuoti maldų
protu, apkrautu rūpesčių, nerimo, nepasitenkinimo ir
prisirišimo prie trumpalaikių dalykų. Gilios ramybės ir giedros
harmonijos su rafinuotomis, konstruktyviomis vibracijomis
dėka protas gali būti pataisytas ir sukalibruotas, jo dvasinis
implumas sustiprintas, įgalinant efektyviai ir veiksmingai
perduoti nuoširdžias žinutes Dievui ir gauti Jo palaimintą
.atsakymą

Viešpatie, priglaudęs rankas prie krūtinės, aukoju Tau
visą savo būtį ir savo maldas pripildau gilia meile. Suteik
man nekaltą vaikų meilę Tau ir padėk man jausti Tavo
artumą už mano maldų žodžių. Leisk man pajusti Tavo
buvimą visuose savo jausmuose ir leisk man suvokti, kad
Tavo išmintis palaiko mano supratimą ir kad mano
gyvenimas yra Tavo šviesos kibirkštis ir Tavo visuotinio
.gyvenimo apraiška

Jie paprastai yra laimingiausi žmonės
Tikroji žmogaus laimė slypi nuolatiniam pasirengimui
mokytis ir elgtis tinkamai bei pagarbiai. Kuo labiau žmogus
tobulėja, tuo labiau prisideda prie aplinkinių pažangos ir
.laimės

Pagrindinė skausmo priežastis

Dvasinio „aš“ ryšys su kūnu ir protu bei jo realizavimas
per juos yra visų mūsų skausmo, apribojimų, suvaržymų,
trūkumų ir trūkumų priežastis. Dėl šio ryšio patiriame tiek
jaudulį, tiek skausmą ir malonumą, iki tokio lygio, kad
.nesugebame patirti dieviškosios palaimos ar sąmoningumo
Religija savo esme apima nuolatinį skausmo vengimą ir
.grynos palaimos, arba Dievo, pasiekimą

Lygiai taip pat, kaip tikrojo saulės atvaizdo negalima
aiškiai matyti neramioje vandens paviršiuje, taip ir tikrosios,
palaimintos dvasinės sielos prigimties (visos dvasios
atspindžio) negalima suprasti ir jos esmės suvokti per
sumaištį ir nerimo bangas, kylančias iš sielos tapatinimosi
.su svyruojančiomis ir kintančiomis kūno ir proto būsenomis
Kaip plaktas vanduo iškreipia tikrąjį saulės atvaizdą, taip
ir neramus protas iškreipia amžinai džiaugsmingą sielos
.prigimtį per tą tapatinimąsi ar asociaciją
:Rytų išminties knygoje rašoma

Jei galėtum pakilti virš kūno ir suvokti, kad esi siela,,
patirtum amžiną palaimą ir būtum išsivadavęs iš viso
skausmo“ {Ir sakyk: „Viešpatie, suteik man daugiau žinių“}
{Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa jus išlaisvins}
Laisvė kyla iš savivaldos, geras įprotis yra geriausias
.draugas

Įtakingiausi mano mokytojo Šri Juktsvardžio žodžiai buvo
trys, kuriuos jis man visada kartojo: „ Išmok elgtis tinkamai
“. Negaliu apsakyti savo dėkingumo jam už tai, žinodama,
.kad ne visada lengva elgtis tinkamai
Kai reikia ką nors įveikti, reikia suprasti, kodėl reikia tai
įveikti. Privaloma ne tik atsisakyti ir atsiriboti nuo kažko, bet
ir nebegalvoti apie tai, išvartyti jį iš savo minčių. Neigiamas
.mąstymas yra didžiulis priešas, kurį reikia įveikti
Jei nukreipsite savo dėmesį nuo juslinio suvokimo į
dvasinį, pasieksite pergalę ir atnešite sau laimę. Pasiekimai
slypi prote. Reikia savęs paklausti: „Ar esu savo pojūčių

vergas, ar jų šeimininkas? Ar esu turtingas ramybėje, ar
“?dvasiškai nuskurdęs
Negalima tapti pertekliaus auka. Mėgaukitės dalykais,
bet neleiskite jiems jūsų pavergti. Būkite laisvi. Būkite
malonūs, draugiški, linksmi ir džiaugsmingi, ir būkite savo
šeimininkai bet kokiomis aplinkybėmis. Nereikėtų būti vien
pojūčių vergas, bet reikėtų elgtis pagal tvirtus įsitikinimus.
Kas nori peržengti dualumus ir pasiekti kosminę sąmonę, turi
turėti savitvardą ir išmokti išverti viską ir visas aplinkybes
.be psichologinio kančios ar nerimo
Daryti tai, kas patinka, nėra laisvė, o piktnaudžiavimas
laisve. Laisvė kyla iš savikontrolės, tai yra savikontrolės,
dėsnių laikymosi. Tikroji laisvė reiškia viską daryti
vadovaujantis išmintimi. Laisvė yra menka ir paviršutiniška
.be atitikimo Dievui ir Jo įstatymams
Daugelio žmonių gyvenimus lemia troškimai, aistros,
temperamentas, įpročiai, aplinkos ir socialinė įtaka
Kai kūno įpročiai pradeda valdyti protą, kūnui tampa
sunku paklusti valios komandoms. Štai kodėl nutukusiems
žmonėms sunku numesti svorio, net ir laikantis dietos.
Sąmoningos ląstelės susiformavo savo įpročius ir greitai
nereaguoja į proto komandas. Tačiau tinkamai išlavintos jos
noriai paklus proto nurodymams, nė kiek neprieštaraudamos
aukštesnėms psichinėms jėgoms – jėgoms, kurios tinkamai
.išlavintos ir lavintos gali kontroliuoti kūną
Geras įprotis yra didžiausias draugas, o blogas –
užmaskuotas priešas. Todėl reikėtų saugotis įpročio ar
veiksmo kartojimo, nes kartojimas paverčia veiksmą įpročiu
dar prieš tai suvokiant, o įprotis tampa antrąja prigimtimi.
Tačiau tai galima pakeisti nuosekliais gerais darbais ir
.pozityviu, kūrybišku mąstymu
Visur tvarkos ir nuoseklumo požymiai
Ankstyvieji mąstytojai, remdamiesi savo pastebėjimu,
samprotavo, kad kiekvienas žmogus yra materijos ir proto

mišinys, ir dėl šio pastebėjimo tikėjo dviejų nepriklausomų
.jėgų egzistavimu: gamtos ir proto

Tada jie ėmė stebėtis: „Kodėl gamtoje viskas išdėstyta
tam tikru būdu? Kodėl viena žmogaus ranka nėra ilgesnė už
kitą? Ir kodėl žvaigždės ir planetos nesusiduria kosmose?
Visur, kur pažvelgtume, matome tvarkos ir nuoseklumo
“.ženklus visatoje

Remdamiesi šia prielaida, jie padarė išvadą, kad protas
ir materija negali būti atskirti ir tuo pačiu metu turėti
absoliučią suverenitetą kiekvienam iš jų, nes turi būti vienas
.protas, kuris kontroliuoja viską

Ši išvada natūraliai veda prie idėjos apie vieną Dievą,
kuris yra ir materijos, ir proto priežastis ir kilmė,
egzistuojantis per juos ir už jų ribų. Tas, kuris pasiekia
absoliučią išmintį, supranta, kad viskas savo esme yra
.dvasia, net jei ta dvasia yra paslėpta nuo akių
Tie, kurie turi dvasinių žinių, mato Dievo šviesą,
pasireiškiančią visur

Kyla klausimas: kaip tyrėjams iš pradžių pavyko tai
?rasti

Pirmiausia jie užmerkė akis, kad pašalintų tiesioginį
kontaktą su pasauliu ir materija, kad galėtų visiškai sutelkti
dėmesį į universalios proto, slypinčio už pasaulio ir
.materijos, pažinimą

Jie intuityviai suprato, kad negali suvokti dieviškojo
buvimo gamtoje įprastu penkių pojūčių suvokimu. Todėl jie
ieškojo būdo pajusti jo buvimą savyje, giliai ir tiksliai į jį
.sutelkdami dėmesį

Galiausiai jiems pavyko uždaryti ir užblokuoti visas
penkių pojūčių duris ir kelius, laikinai tampant visiškai
nepriklausomiems nuo materialios sąmonės. Tuomet jiems
pradėjo atsiskleisti ir atsiverti vidinis dvasios pasaulis. Tiems
didiesiems asmenims, kurie nenuilstamai tyrinėjo savo
.ezoterinius tyrimus, Dievas pagaliau apsireiškė
Remkitės Dievo galia savo pastangomis

Išlaisvinkite savo vidinę jėgą konstruktyviems ir naudingiems tikslams ir pasieksite daugiau. Tęskite veiksmus su nepajudinamu ryžtu, pasitelkdami kiekvieną sėkmės elementą. Susiekite save su savo kūrybinės dvasios galia ir susijungsite su begaliniu protu, gebančiu jus įkvėpti ir išspręsti visas jūsų problemas. Jėga nuolat tekės iš galingo jūsų dvasinės būties šaltinio, leisdama jums pasiekti puikių .laimėjimų ir naujovių kiekvienoje gyvenimo srityje

Prieš priimdami bet kokį svarbų sprendimą, tyliai atsisėskite ir prašykite Dievo pagalbos bei palaiminimo. Tada suprasite, kad už jūsų stiprybės slypi Dievo stiprybė, už jūsų proto slypi Dievo protas, o už jūsų valios slypi Dievo valia. Kol Dievas su jumis dirbs, jūsų pastangos nebus bergždžios ir jūs nepasiduosite; priešingai, jūsų jėgos bus padaugintos, o jūsų sugebėjimai išaugs. Kai atliksite savo užduotis .tarnaudami Dievui, gausite Jo palaiminimus

Jei jūsų gyvenimo darbas kuklus, neatsiprašinėkite už jį. Didžiukitės, kad vykdote Dievo jums patikėtas pareigas. Jis nori, kad atliktumėte savo vaidmenį kuo geriau. Ne visi gali atlikti tą patį vaidmenį, kurį atliekate jūs. Kol stengsitės įtikti Dievui, visos visatos jėgos darniai veiks jūsų laimei ir .gerovei

Kai patvirtinate Dievui, kad Jo trokštate labiau už viską, jūs suderinate savo gyvenimą su Jo valia. Ir kai Jo ieškote nenuilstamai, nepaisydami kliūčių, kurios stovi jūsų kelyje, jūs geriausiai išnaudojate savo žmogiškąją valią ir taip pat vadovaujatės sėkmės dėsniu, žinomam senovės išminčiams ir .visiems, pasiekusiems tikros sėkmės

Šventoji kosminė galia yra jūsų paslaugoms tol, kol nuoširdžiai stengiatės panaudoti šią palaimintą galią sveikatai, laimei ir ramybei pasiekti. Pasiekę šiuos kilnius tikslus, žengsite savęs pažinimo keliu link savo tikrųjų namų .Dieve

Laimė yra sėkmės matas

Pirmiausia turite įsitikinti, kad tikslas, kurio norite pasiekti, yra vertas pastangų ir kad jo pasiekimas yra .laikomas tikra sėkme

Kas yra sėkmė? Jei turite sveikatos ir turtų, bet turite problemų su visais (ir su savimi), jūsų gyvenimas nėra sėkmingas. Pasaulis tampa niūrus, o gyvenimas bevaisis, jei nerandate laimės. Kai prarandate pinigus, prarandate kažką mažo. Kai prarandate sveikatą, prarandate kažką svarbesnio. Bet kai prarandate ramybę ir tylą, prarandate brangiausių .gyvenimo lobius

Todėl sėkmė turėtų būti matuojama laimės standartu, gebėjimu suderinti save su visuotiniais dėsniais. Sėkmė nematuojama tokiais pasauliniais standartais kaip sveikata, statusas ir galia. Šie dalykai savaime neatneša laimės, nebent jie naudojami teisingai. Kad tai įvyktų, reikia turėti .išminties ir meilės Dievui ir žmonijai

Dievas suteikė jums galią apdovanoti arba nubausti save naudojant arba netinkamai naudojant savo protą ir valią. Jei pažeisite sveikatos, klestėjimo ir išminties dėsnius, neišvengiamai kentėsite nuo ligų, skurdo ir nežinojimo. Todėl turite sustiprinti savo protą ir atsisakyti nešti sukauptą praėjusių metų psichologinę ir moralinę naštą. Sudeginkite tas susidėvėjusias krūvas savo dabartinių palaimintų sprendimų ir konstruktyvios veiklos ugnyje, ir pasieksite .laisvės horizontus

Laimė tam tikru mastu priklauso nuo išorinių aplinkybių, bet pirmiausia ji priklauso nuo žmogaus proto būsenos.

Norint būti laimingam, reikia turėti gerą sveikatą, subalansuotą protą, klestintį gyvenimą, tinkamą darbą, .dėkingą širdį ir, svarbiausia, Dievo išmintį ir pažinimą
Tvirtas ryžtas būti laimingam jums labai padės.

Nesitikėkite, kad jūsų aplinkybės pasikeis, klaidingai manydami, kad jūsų problemos slypi kitur. Neleiskite, kad nelaimė taptų giliai įsišaknijusiu įpročiu, kurį sunku įveikti ir .kuris sukelia psichologinį skausmą jums ir aplinkiniams

Vienas didžiausių palaiminimų jums ir kitiems yra būti laimingiems ir optimistiškiems. Jei esate laimingi, pasiekėte viską. Laimė reiškia būti harmonijoje su Dievu, o meditacija .suteikia galimybę pasiekti laimę

Proto įpročiai: sėkmės pagreitinimas arba atidėjimas
Žmogaus įpročiai gali paspartinti arba sulėtinti jo sėkmę.

Ne trumpalaikiai įkvėpimai ar genialios idėjos, o kasdieniai .žmogaus psichiniai įpročiai lemia jo gyvenimo eigą

Psichiniai įpročiai yra tarsi proto magnetas, traukiantis tam tikrus dalykus, žmones ir aplinkybes. Geri psichiniai įpročiai leidžia pritraukti palankias ir naudingas galimybes, o blogi psichiniai įpročiai priartina prie tų, kurie turi .pasaulietišką polinkį ir nepageidaujamų aplinkybių

Blogus įpročius galite neutralizuoti ir susilpninti jų galią vengdami bet ko, kas galėtų juos sukelti ar atgaivinti, ir

nuolat į juos nesigilindami. Tada nukreipkite savo mintis į gerą įprotį ir nuosekliai jį ugdykite, kol jis taps neatsiejama .jūsų gyvenimo dalimi, kuria galėsite pasitikėti ir pasikliauti
Mumyse nuolat konfliktuoja dvi priešingos jėgos: viena skatina mus daryti tai, ko neturėtume daryti, o kita įkvepia daryti tai, ką privalome daryti, net jei tai atrodo sunkiau.

Pirmasis balsas yra blogio balsas, antrasis – gėrio arba Dievo .balsas

Per sunkias kasdienes pamokas aiškiai suprasite, kad blogi įpročiai maitina begalinių materialinių troškimų medį, o .geri įpročiai – kilnių dvasinių vilčių ir siekių medį

Vis labiau ir labiau turite sutelkti pastangas į tinkamą palaimintojo dvasinio medžio vystymąsi, kad vieną dieną galėtumėte skinti gardžius, prinokusius savęs pažinimo .vaisius

Jei galite išsivaduoti iš visų blogų įpročių ir jei galite daryti visa, kas gera ir kilnu, iš meilės kilnumui ir gerumui, o ne todėl, kad blogis sukelia liūdesį ir apgailestavimą, tuomet .jūsų dvasia augs ir žengs į priekį šiuo keliu

Būsite laisvi, kai noriai ir sąmoningai atsisakysite savo
blogų įpročių. Būsite laisvi tik tada, kai tapsite šeimininkais,
gebančiais valdyti savo jausmus, mintis ir valią daryti tai, kas
būtina, net jei tai prieštarauja jūsų troškimams. Toje
savikontrolės ir savęs valdymo galioje slypi amžinos laisvės
.sėklos

Iki šiol paminėjau keletą svarbių sėkmės savybių:
pozityvų mąstymą, valią, psichoanalizę, iniciatyvumą ir
savikontrolę. Daugelyje knygų pabrėžiama viena ar kelios iš
šių savybių, tačiau nepripažįstama dieviškoji galia, slypinti už
šių veiksmų. Derėjimas su dieviškąja valia yra svarbiausias
.sėkmės elementas

Dieviškoji valia yra jėga, kuri judina Žemę ir viską, kas
yra ant jos, bei Visatą ir viską, kas joje. Dievo valia varo
žvaigždes kosmose, ir Jo valia išlaiko planetas jų orbitose bei
reguliuoja visų gyvybės formų gimimo, augimo ir irimo
.ciklus

Ilgesio žarijos

O, Viešpatie

Tegul mano ilgesio žarijos dega amžinai tavo

palaimintoje akivaizdoje

Ištrauk, mano mylimas Dieve, mano meilės lotosą iš

žemiškos užmaršties purvo ir juo papuošk savo amžinai

.budrios atminties krūtinę

Dangaus šventovėje aš lenkiuosi prieš Tave, mano

,Dieve

Girdėjau tavo balsą rožių kvape

Ir aš jaučiau tavo švelnumą lelijų subtilume

Ir mano ilgesio šnabždesyje tavo meilė buvo atsakymas

Žinau, kad Dievą galima pažinti per kontempliaciją ir

.tam tikrą suvokimą, bet ne per sumišusį ir neramų protą

Atversiu akis kontempliacijos palaimai ir pamatysiu, kad

visa tamsa išnyko. Pasinersiu į dieviškosios ramybės

baseiną, paslėptą už meditacijos sienų, ir apvalysiu savo

vidinę būtį per kontempliaciją, kad jos negalėtų sugadinti

priešingos išorinės įtakos. Ir kiekvieną dieną pasitiksiu
.Visagalio kontempliacija

Tylos šventovėje atrandu tavo ramybės aukurą
Ir ant ramybės altoriaus randu tavo nuolat atsinaujinantį
džiaugsmą

Leisk man išgirsti Tavo balsą, Viešpatie, meditacijos
oloje, ir tada aš rasiu amžiną dangiškąją laimę savyje.
Ramybė užpildys mano širdį ir persmelks mano būtį, tiek
.ramybėje, tiek dirbant

Kiekviena ryški, mirganti žvaigždė dangaus skliaute ir
.kiekviena tyra, nesugadinta mintis
Kiekvienas kilnus darbas ir gražus žygdarbis bus langas,
.pro kurį žvelgsiu į Tave, mano mylimas Dieve

Su visišku protiniu susikaupimu ir begaliniu ilgesiu, per
dvasinę akį (tarp antakių) nusiųsiu savo sąmonę į amžinybės
.karalystę

Išlaisvinsiu savo sielą iš kūno nelaisvės ir sujungsiu ją su
didesne dvasios jūra
Psichoanalizės būtinybė

Dar viena sėkmės paslaptis – psichoanalizė.

Introspekcija yra veidrodis, kuriame galite pamatyti
paslėptas savo proto gelmes, kurios kitaip liktų nuo jūsų
.paslėptos

Nustatykite savo nesėkmių vietas ir išanalizuokite savo
.gerus bei blogus polinkius bei tendencijas

Pasitelkite savianalizę, kad suprastumėte, kur esate
dabar, ko norite pasiekti ir kokios kliūtys trukdo jums.
Apibrėžkite savo tikrąjį darbą ir supraskite savo gyvenimo
.tikslą

Stenkitės ugdyti visas tikro ir kilnaus charakterio
savybes, neapsunkintas užgaidų ir troškimų. Išlaikydami
savo protą darnoje su Dievu, greitai, saugiai ir užtikrintai
žengsite link norimo tikslo. Jūsų pagrindinis tikslas – rasti
kelį pas Dievą. Tačiau šiame pasaulyje taip pat yra pareigų
.ir atsakomybės, kurias turite atlikti

Šioje žemėje mes atrodome kaip svetimi ir tik tada, kai
.mylime Dievą, tampame broliais ir seserimis
Valios jėga kartu su iniciatyva padės jums apibrėžti savo
įsipareigojimus ir juos įvykdyti iki galo. Kas yra iniciatyva?
Tai kūrybinis gebėjimas jumyse: kibirkštis iš begalinio Kūrėjo,
galinti suteikti jums galią sukurti tai, ko niekas kitas dar
niekada nesukūrė. Ji motyvuoja jus daryti dalykus naujais ir
kūrybingais būdais. Iniciatyvaus žmogaus pasiekimai gali
būti tokie pat akinantys ir stulbinantys kaip krintanti
žvaigždė. Sukurdami kažką, atrodytų, iš nieko, jie parodo,
kad tai, kas atrodo neįmanoma, iš tiesų yra įmanoma, kai
žmonija panaudoja aukščiausios kūrybinės dvasios galią.
Iniciatyva ir inovacijos leidžia jums atsistoti ant savo kojų,
laisviems ir nepriklausomiems, ir yra vieni iš sėkmės
.požymių

Sėkmės idėjų įspėjimas

Tarkime, kad iki šiol patyrėte nesėkmę, kvaila nustoti

kovoti ir laikyti nesėkmę likimu

Geriau mirti kovojant, nei nustoti stengtis, jei tik gali
pasiekti daugiau, nes pastangos tęsis naujame gyvenime net
.ir po mirties

Sėkmė ir nesėkmė yra teisingos to, ką darėte praeityje,
ir to, ką darote dabar, pasekmės. Todėl turite puoselėti
sėkmės mintis iš praeities patirties ir jas sustiprinti, kad
galėtumėte kontroliuoti nesėkmės mintis dabartiniame
.gyvenime

Sėkmingo žmogaus patiriami sunkumai ir rūpesčiai gali
būti didesni nei nesėkmingo žmogaus. Tačiau pirmasis
.išmoko visiškai ir nuosekliai atmesti nesėkmės idėją

Turite perkelti savo protą nuo nusivylimo ir nevilties prie
triumfo ir pergalės; nuo nerimo prie ramybės; nuo
intelektualinės sumaišties ir nerimo prie proto susikaupimo;
nuo chaoso ir sumaišties prie ramybės; ir nuo ramybės prie
šventos dvasinės palaimos. Kai įgysite šį savęs pažinimą,

jūsų gyvenimo tikslas bus vainikuotas sėkme ir šlovingai
.pasiektas, su Dievo pagalba
Minties galia

Sėkmę ar nesėkmę demonstruojate atsižvelgdami į savo
.įprasto mąstymo kokybę ir pobūdį

Kas tavo gyvenime galingiau: mintys apie sėkmę ar
?mintys apie nesėkmę

Jei mąstote daugiausia negatyviai, retkarčiais kylančių
teigiamų minčių nepakaks sėkmei pritraukti. Tačiau jei
mąstysite sąžiningai, rasite tai, ko ieškote, ir pasieksite savo
.tikslą, net jei jausite, kad jus supa tamsa

Tik tu vienas esi atsakingas už save. Niekas kitas
neduos atsakymo ir nesutvarkys sąskaitos už tave Teismo
dieną. Tavo darbą pasaulyje, kur tave pastatė tavo veiksmai
(tavo praeities darbų rezultatai), gali atlikti tik vienas
žmogus: tu pats. Ir tavo darbas laikomas sėkmingu tik tada,
.kai jis kažkaip tarnauja tavo artimui

Nesikrimskite ties jokia problema ir negalvokite apie ją.

Leiskite viskam kurį laiką pailsėti, ir galbūt jis išsispręs
savaime. Tačiau neleiskite jam pailsėti per ilgai, kad
prarastumėte gebėjimą įžvalgiai mąstyti. Verčiau
pasinaudokite šiais poilsio laikotarpiais, kad pagilintumėte
savo apmąstymus ir pasiektumėte ramius horizontus savyje.
Kai būsite harmonijoje su savimi, galėsite aiškiai mąstyti apie
viską, ką darote. Net jei jūsų mintys klaidžioja, galėsite jas
surinkti ir iš naujo suderinti. Šį palaimintą gebėjimą būti
.harmonijoje galima įgyti pastangomis ir praktika

Motina, anot mokytojos Paramhansos

Paskaita, kurią jis skaitė Motinos dienos proga

Šią dieną prisiminkime visas geras motinas, kurios su

.meile ir gerumu augino savo vaikus

Motinos meilė mums buvo duota ne tam, kad lepintume
mus švelnumu ir abejingumu, bet tam, kad įkvėptų švelnumą
mūsų širdyse, kad galėtume suminkštinti kitų širdis gerumu
ir išlaisvinti pavargusias sielas nuo pasaulio rūpesčių ir

suvaržymų. Skęstantys tragedijose ir sielvarte, kenčiantys
nuo daugybės nelaimių ir sunkumų, reikalauja mūsų
.švelnaus supratimo ir užjaučiančios empatijos

Dvasinį nušvitimą gavau per didelę meilę mamai;
nuoširdi meilė mamai buvo pagrindinė mano augančios
meilės Dievui priežastis, nes ta meilė skatino mane ieškoti
jos gyno šaltinio, ir aš jį radau Dieve, viso gėrio ir dorybės
.šaltinyje

Motina yra švelnesnė ir atlaidesnė nei tėvas. Motina yra
tyriausias Dievo besąlyginės meilės pavyzdys. Dievas sukūrė
motinas, kad jos išreikštų Jo meilę mums, su priežastimi ar
.be jos

Moterį laikau žmogiškąja visuotinės motinystės
manifestacija, ir labiausiai joje žaviuosi tikra motiniška meile.
Tie, kurie įžvelgia moters dvasinį grožį ir didingą prasmę, yra
pažadinami kilnių jausmų ir atsiveria plačioms įkvėpimo
sferoms. Visuotinė meilė persmelkia kiekvieno, kuris vertina
.ir gerbia moterį, širdį ir elgiasi su ja maloniai ir garbingai
Jei Dievas nebūtų įskiepijęs savo meilės motinų širdyse,
jos nebūtų galėjusios mylėti savo vaikų. Tačiau nuopelnai
taip pat priklauso ir už tai, kaip ta meilė teka. Visi didūs
.žmonės parodė savo motinoms didelę meilę
Namai prisipildo šviesos, džiaugsmo ir palaiminimų dėl
motinos buvimo. Visada išlaikykite motinos meilės liepsną
.ryškiai degančią savo širdyse

Ir sveikinimai visoms dorybingoms pasaulio motinoms
Ir visiems, kurie su jais elgiasi maloniai
Jų garbei ir pripažįstant jų nuopelnus

Gelmių šnabždesiai

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Masoud

Ilgai gulėjau Tavo kūrinijos lovoje, praeityje, dabartyje ir
ateityje, ir aš – amžinybės vaikas – jaučiau nerimą ir

sutrikimą. Vėl ir vėl kovojau, bet veltui, kol galiausiai man pavyko iššokti iš lovos, apsuptos apgaulingo reliatyvumo barjerų. Tu paėmei mane į savo rankas ir apkabinai amžinos ramybės melodijomis. Aš esu amžinybės vaikas – Tavo amžinybė – ir aš padėjau galvą ant Tavo visa apimančios būties krūtinės.

Nesijaudink, mano sūnau

Sunkią akimirką išgirdau tavo balsą sakant: „Mano apsaugos saulė vienodai šviečia ir šviesiausiomis, ir tamsiausiomis tavo valandomis“.

Nesijaudink, mano sūnau, tikėk ir šypsokis! Nes liūdesys yra neteisybė palaimintai sielos prigimčiai. Tegul mano gydanti šviesa šviečia per tavo spindinčias šypsenas. Tavo laimė, mano sūnau, teikia man džiaugsmo ir pasitenkinimo.

Linksminkis su tavimi

Nesuskaičiuojamą daugybę gyvenimų aš grojau su tavimi ir dainavau nesuskaičiuojamas melodijas. Vis dar prisimenu tavo šiltą apkabinimą, kai grįždavau namo – pas tave – po šimtmečių nebuvimo, mane užliejo atsisveikinimo šiurpulys. Ir štai aš vėl, tavo amžinoje akivaizdoje, žaidžiu ir juokuosi su tavimi, dainuoju tau savo amžinos meilės dainas.

Ne prieš mano valią, o Mirti,

Nebūsiu prievarta ištrauktas iš žemės prieš savo valią kaip pabėgęs vaikas, atimtas iš bendraamžių. Aš myliu Dievą, ir Jis myli mane; ir kai išeisiu paskutinį kartą, būsiu atlikęs šį vaidmenį laiko scenoje – šį veiksmą, kurį Dievas numatė man atlikti kaip Jo kosminės dramos tęsinį. Atlikdamas savo vaidmenį gyvenimo dramoje, šypsosiuosi ir verksiu: džiaugsmingai išsipildžius norams ir kenčiant dėl žlugusių vilčių. Tačiau atlikęs savo vaidmenį, kad ir koks

sunkus ir varginantis jis būtų, paliksiu žemiškąją sceną su besišypsančia širdimi. Kurį laiką pailsėsiu kosminės motinos glėbyje, mėgaudamasis jos palaima, o tada grįšiu į žemę, nebetrauktas senų troškimų, nerūpestingai pasodintų apgaulės sode, o veikiau atsiliepdamas į jos švelnų ir malonų prašymą.

Mylintis lotosas

Mano proto bitė pasinėrusi į Tavo mylinčios širdies lotosą, Viešpatie, iš kurio aš gurkšnoju Tavo švelnios meilės nektarą. Ši mano dvasinė bitė renka tik žiedus, kurie skleidžia Tavo saldų kvapą. Aš atsisakiau juslinių malonumų medaus ir skridau toli virš nevaisingų vaizduotės sodų, kol pagaliau radau Tavo šventosios šviesos lotosą. Aš buvau Tavo bitė, klajojanti įsikūnijimų laukais, gėlių kvapų traukiama į nesuskaičiuojamas patirtis. Bet dabar aš nustoju klajoti, nes Tavo palaimintas kvapas numalšina mano sielos troškulį ir patenkina mano deginantį ilgesį bet kokiems kvepalams ar saldiems kvapams.

Apgaulės miškas liepsnoja

Jaučiausi vienišas ir prislėgtas iliuzijų ir apgaulės miške, todėl uždegiau savikontrolės ryšulėlius, bet ugnis degė lėtai ir be liepsnos. Meldžiausi iš širdies gelmių, ir Tu atėjai pas mane, Viešpatie, ir uždegei kai kurias mano silpnybes, ir liepsnos greitai išplito per sausus krūmus ir klaidų tankumynus. Tada jos pasiekė dygliuotus troškimų krūmus ir palietė stūksančius puikybės ir arogancijos medžius. Tavo šviesos liežuviai prarijo didžiules mano nežinojimo džiungles ir pavertė jas pelenais. Dėkoju Tau, o Dieviškasis Degėjau! Ir tegul Tavo tarnai kreipiasi į Tave maldaudami ir prašydami neatidėliotinos pagalbos ir greito išgijimo.

Tavo autentiška daina

Kad išgirsčiau Tave, Angele Sargai, švelniais meilės prisilietimais derinau savo vidinės regos radiją: dažnai medituodamas klausydavausi saldžiausių Tavo šventųjų, kurie yra šalia Tau, melodijų: didingų dvasinių simfonijų, iš mano širdies gimusių kompozicijų ir melodingos mano seno ilgesio Tau dainos. Kantriai ir ramiai derinau savo giliausių jausmų instrumentą, ir kai mieguistumas užgulė mano vokus ir aš jau ruošiausi užmigti, Tavo autentiška daina tekėjo per mane. Ir dabar transliuoju ekstazinius Tavo džiaugsmingų melodijų aidus ir pridedu savo balsą prie Tavo bhaktų choro, kad himnai taptų vis karštesni, o ilgesys ir ilgesys sustiprėtų.

Aš plauksiu sielų jūroje

Vienybėje su Tavimi, Visa Aprėpianti Dvasia, aš tapsiu pačiu kosminio gyvenimo pulsu. Aš plūduriuosiu sielų jūroje. Aš šoksiu ant šventų žmogiškų emocijų bangų ir apliesiu visas palaimintu džiaugsmu. Iš dangiškųjų Himalajų aš paleisiu visuotinį kilnių siekių srautą. Aš būsiu kiekviena užuojautos kitiems ašara. Aš būsiu šventųjų auksinėje tyloje ir rožinių protų žydinčiose viltyse. O ištikimasis Norų Išpildytojau!

Kai mano amžina kibirkštis susimaišys su tavo begaline šviesa, aš sužibėsiu kiekvienoje akyje

Ramybė tau

Nauji šnabždesiai ir išvalgos

Vasaros gyvenimo dienomis
Renku emocijų nektarą
Iš saldžių dorybių žiedų
Auga gerų sielų soduose
Ir širdyje kaupiau distiliuotą esenciją
Iš didingų tolerancijos žiedų
Ir nuolankumo pumpurai su savo švelniu kvapu
Ir reti švelnių lotoso idėjų žiedai

Ir kai mane supa šaltos žiemos patirčių sniegas
Ir skausmingas žemiškas išsiskyrimas
Ieškau šilumos ir paguodos
Nektaruose, saugomuose mano širdies ląstelėje
Toje palaimintoje kameroje, tavo akivaizdoje
Dažnai randu dieviškąją bitę
Gurkšnokite mano senų ilgesių saldumą
Jaučiuosi ramus, džiaugsmingas ir paguostas
Aš būsiu palaimos kriokliai
Mano džiaugsmas skamba nenutrūkstamu srautu
Kur galinga srovė nuneša
Sunki kitų žmonių liūdesio ir rūpesčių našta
Skubėsiu neįtikėtinu greičiu
Virš begalinių erdvių
Iš kenčiančių sielų
Kad išsklaidytų jos baimes
Ir aš pašalinsiu jos bėdas
Aš būsiu žaibo blyksnis
Tamsiausią naktį
Atrodyti puikiai
Tavo grožis, paslėptas nuo senų laikų
Už neregėtų akių tamsos
Aš būsiu spindintys mėnulio spinduliai
Išvaryti niūrumą nuo žemės paviršiaus
Aš būsiu šviesos spinduliai
Paslėptos tamsos išsklaidytojas
.Žmogaus minčių kampuose
Tavo malone, Viešpatie
Silašis, staigus išminties spindesys
Per amžius ir epochas sukaupotos klaidos
Pasitenkinimas, kurį meilė sukelia sieloje, slypi ne
.pačiame jausme
Bet veikiau džiaugsme, kurį tas jausmas suteikia
Nes meilė teikia džiaugsmą
Mes mylime meilę, nes ji teikia mums begalinę laimę

Meilė nėra tikslas; laimė yra tikslas
Dievas yra amžina ir nuolat atsinaujinanti palaima
Tokia ir sielos prigimtis, dėl šios priežasties mistikai
dainavo

Tie, kurie patyrė šią tiesą ir ragavo tą dvasinį
:džiaugsmą
Iš džiaugsmo atėjome, džiaugsme gyvename ir mūsų"
"būtis sklendo

Ir į kosminį džiaugsmą mes sugrįšime, kad vieną dieną
"ištirptume toje palaimoje

Visi kilnūs jausmai, tokie kaip meilė ir užuojauta
Drąsa, pasiaukojimas ir nuolankumas be džiaugsmo yra
beprasmingi

Džiaugsmas reiškia pakylėjimą ir yra aukščiausios
laimės apraiška

Arba didžiausias pasitenkinimas
{Ir tavo Viešpats tikrai tau duos, ir tu būsi patenkintas}
{Džiaukis ir linksminkis}

Nors džiaugsmas gali kilti dėl tam tikrų išorinių
aplinkybių

Tačiau savo grynąja esme jis nėra saistomas sąlygų
Dažnai pasirodo be materialinių sąlygų
Kartais galite pabusti ryte
Jautiesi lyg tuoj skrisi iš džiaugsmo
Ir kai sėdite meditacijos ramybėje, jumyse pulsuoja
džiaugsmas

Be jokio išorinio pavojaus signalo, kuris jį pažadintų
Tai sielos džiaugsmas, kuriam nėra lygių
Bet kai džiaugsmas yra susijęs su tam tikromis
aplinkybėmis

Tai neatsiranda dėl tų pačių aplinkybių
Iš tiesų, tos aplinkybės tarnavo kaip būdas patirti
džiaugsmą

Kas iš pradžių buvo paslėpta sieloje, tą lyg kirtiklį įkasiau
.į sielos dirvą

Ir iš žmogaus viduje slypinčio laimės rezervuaro
išsiveržė džiaugsmo šaltinis
Todėl žmonių patirtyje paprastai kyla poreikis
Į kai kuriuos renginius, kad atskleistų tą giliai viduje
paslėptą džiaugsmą
Meilė taip pat yra sielos prigimties, bet ji priklauso nuo
džiaugsmo

Nėra meilės be džiaugsmo
.Ar galima įsivaizduoti meilę be džiaugsmo? Tikrai ne
Kai kalbame apie skausmą, kurį sukelia neatsakyta
meilė

Kalbame apie neišsipildžiusį ilgesį
Tačiau tikrąją meilės patirtį visada lydi džiaugsmas
Mano protas kaip bitė, ji skraido
Į nuošalų mano širdies sodą
Tas, kurį siūbuoja mano meilės vėjelis
Papuoštas rasos perlais, tavo saldumas
Aš tau užauginau nuostabių lelijų
Nuo dvasinės diskriminacijos
ir geltonieji narcizai
Kad sugertų mano atgailos ašaras
Ir subtilios žibuoklės, svajojančios apie nuolankumą
Ir mano širdis plačiai atvira sielos suvokimams
Tau siūlau savo minčių medžius
Skanūs kvapnių maldų vaisiai
Nuolankiomis rankomis, pagamintomis iš švelnių, rasotų
šakelių

Ir mano širdies sode
Mano mintys dūzgia kaip bitė aplink mane
Apsvaigęs nuo tyro nektaro aukų tau
.Visas pasaulis pamiršo tikrąją žodžio „meilė“ reikšmę
Meile buvo piktnaudžiaujama, o jos širdį drasko tiek
daug žmonių, kad tik saujelė žmonių dabar žino meilės
.prasnę

Kaip aliejaus yra kiekvienoje alyvuogės dalyje, taip
meilė persmelkia kiekvieną kūrinijos kampelį. Tačiau meilę
labai sunku apibrėžti dėl tos pačios priežasties, dėl kurios
žodžiais negalima apibūdinti apelsino skonio; norint suprasti
jo skonį, reikia paragauti vaisiaus. Tas pats pasakytina ir
.apie meilę

Jūs visi vienaip ar kitaip patyrėte meilę savo širdyse,
todėl turite supratimą apie jos prigimtį. Tačiau žmonės
apskritai nežino, kaip puoselėti, apvalyti ir plėsti meilę, kad
.pasiektų dieviškąją meilę

Gyvenimo pradžioje daugumoje širdžių slypi dieviškosios
meilės kibirkštėlė, tačiau ji dažniausiai išnyksta, nes žmogus
.nežino, kaip ją puoselėti

Dauguma žmonių mano, kad nereikia analizuoti meilės
prigimties. Jie meilę supranta kaip jausmą, kurį patiria
artimiesiems, draugams ir kitiems, prie kurių jaučia stiprų
.potraukį. Tačiau meilė yra daug daugiau nei tai

Tikrą meilę galiu apibūdinti tik apibūdindamas jos
poveikį. Jei tik žmogus galėtų pajusti bent kruopelę dieviškos
.meilės

Jį užplūdo džiaugsmo potvynis, kuris viršijo jo galimybes
jį sutramdyti

Turime būti stiprūs darydami gera ir stengdamiesi
padėti kitiems. Žmogus, kuris rūpinasi tik savimi ir savo
šeima, daug laimės neras, o jei negalvos apie kitą, kuris
galbūt kenčia, jis praras džiaugsmą, kuris kyla sieloje
ištiesiant pagalbos ranką tiems, kuriems jos reikia. Dėl to jo
.laimės indas liks mažas, o jo turinys – nepilnas

Pinigai man reiškia vieną dalyką: panaudoti juos geriems
.darbams ir padėti kitiems

Nuoširdžių, sąžiningų ir norinčių su jumis draugauti iš
pagarbos jums, o ne dėl kokio nors kito tikslo, šiame
.pasaulyje yra nedaug

Šie ištikimi draugai yra pasaulio džiaugsmas, o tikra
.draugystė yra didesnė už bet kokius turtus šiame pasaulyje

Tas, kuris nuoširdžiai bendrauja su žmonėmis, atras
Dievą, o tas, kurio širdyje slypi meilė, iš tikrųjų pažins kitus,
kaip žmogus, matydamas per skaidrą stiklą, suvokia, kas yra
jo viduje. Toks kitų pažinimas kyla iš meilės Dievui ir meilės
.kitiems su ta pačia meile

Milijonus žmonių žavi sąmonės stebuklai, kurie
atsiskleidžia miego metu. Tačiau aukštesnėje būsenoje galite
pamatyti ar žinoti, ko trokštate, ne per vaizduotę, o per
.realybę

Galiu sėdėti šioje kėdėje ir nukreipti mintis į bet kurią
vietą bei tiksliai matyti, kas vyksta toje vietoje
Kartais mokiniai gyvena sąmonėje, o kartais pakyla į
aukštesnę sąmonę. Yra tik keli išrinktieji, kurie sugeba
peržengti aukštesnę sąmonę ir pasiekti kosminę sąmonę:
dieviškosios dvasios sritį, kuri neturi nei kilmės, nei
.priežasties

Grynos dvasinės sąmonės būsenoje ieškotojui nereikia iš
anksto įsivaizduoti dalykų, kad juos patirtų. Kai jie susijungia
su kosmine sąmone, jų sąmonė plečiasi ir susilieja su
kiekvienu egzistencijos atomu, ir jie sąmoningai suvokia visą
visatą ir visas būtybes. Ši patirtis yra sąmonės tąsa be
.pabaigos

Kas patiria tą sąmonę, tas jaučia, kad ji egzistuoja žolės
pluoštuose ir kalnų viršūnėse, jaučia kiekvieną savo kūno
.ląstelę ir kiekvieną erdvės atomą
Ar manai esąs mažas kūnas, kai jumyse telpa didesnis
!?!pasaulis

Tačiau kosminė sąmonė slypi ir už to ribų. Kai ieškotojas
gali pajusti savo buvimą visoje egzistencijoje, jis patiria
.begalinę palaimą ir didžiausią dieviškąją meilę
Ir tavo meilė užvaldo mano pojūčius, lygiai kaip tavo }
{grožis pripildo visą mano būtį

Jis susijungia su dieviškosios sąmonės visagalybe
Tad turėkite gerų lūkesčių Dievui ir vilkitės Jo
!palankumo. Nenusiminkite, kad pasieksite savo tikslą

Žmogus negali būti su Dievu vien manydamas, kad
pasiekė dvasinį nušvitimą
Savęs tobulinimas ir moralinis tobulėjimas yra būtini
reikalavimai norint pasiekti aukštesnius lygmenis
Yra didžiulis skirtumas tarp Dievo pažinimo galimu būdu
ir tikrojo Dievo pažinimo. Jį galima pažinti tik per
nuolankumą, išmintį, nuoširdumą, dorybingą charakterį ir
.nuoširdų ilgesį
Nuolankus žmogus yra tas, kuris atpažįsta Dievą ir yra
Dievo atpažįstamas
Tie, kurie giliai pasineria į kosminę sąmonę, natūraliai
išsiugdo nepaprastus dvasinius gebėjimus ir geba
kontroliuoti gamtos jėgas. Tačiau niekas, pasiekęs tikrąją
dieviškąją sąmonę, nenaudoja savo galių pasigyrimui ir
.puikavimuisi be išminties ar apdairumo
Išmintingi žmonės supranta, kad Dievas yra vienintelis
egzistuojantis agentas, ir nuolankiai gražina Jam nepaprastas
.dovanas, kuriomis Jis juos apdovanojo
Argi visa, kas egzistuoja, nėra stebuklas? Ir argi žmogus
?vien dėl savo egzistavimo taip pat nėra stebuklas
Jei žmonės nėra patenkinti visais Dievo sukurtais
?stebuklais, kodėl šventieji turėtų daryti daugiau stebuklų
Teisieji Dievo šventieji nieko nedaro, nebent Dievas jų
paprąšytų, o kartais ir dėl neaiškių ir sunkiai suprantamų
.priežasčių
Pateiksiu pavyzdį, kuo aukštesnė sąmonė skiriasi nuo
.pasąmonės
Aukštesnė sąmonė yra tokia būseną, kai galite – būdami
pabudę, miegodami ir būdami visiškai sąmoningi – sukelti
bet kokius pojūčius kūne savo valia ir be jokio išorinio
.dirgiklio
Nesąmoningos vaizduotės srityje (sapnų pasaulyje)
galite išgerti puodelį karšto pieno

Tačiau šis išbandymas jums yra privalomas. Tačiau
aukštesnėje sąmonėje jūs galite patirti tą patį arba ką nors
.kita sąmoningai ir tikslingai

Kelias gali atrodyti ilgas, bet tūkstančio mylių kelionė
prasideda nuo vieno žingsnio. Ir kol išliksi optimistiškas,
.jokios kliūtys negali sutrukdyti pasiekti trokštamo tikslo

Aš vis dar prisimenu praėjusius gyvenimus

Ten aš tavęs ieškojau

Ir prisimenu daugybę naktų

Papuoštas mirgančiomis žvaigždėmis

Ir aušros vaizdai

Tas, kuris spinduliuoja rasotu nekaltumu

Ir harmoningos prieblandos valandos

Su bandos varpų ritmu

Ir daugybė brangakmeniais nusagstytų metų

Su pavasario žiedais ir žydėjimu

vasaros vėjai

permatomi lietpalčiai

Deimantiniai ledo sankaupos

Žiemą

O, kiek kartų laukiau tavo atvykimo

Su džiaugsmu šokančia širdimi

!Mano siela kone skraido iš ilgesio tavęs

Kiekvieną naktį, ramiai ir ramiai miegodami,

mėgaujamės ramybės ir džiaugsmo skoniu

Kai užmiegame giliai, Dievas leidžia mums gyventi

didingoje, ramioje sąmonėje, kurioje pamirštame visas šio

.gyvenimo baimes ir rūpesčius

Meditacijos metu galime patirti tą palaimintą

psichologinę būseną net ir budrumo valandomis ir paragauti

.ramybės iš kitų lygmenų

Kai apima dieviškas džiaugsmas, mano kvėpavimas

nurimsta, o dvasia pakyla, patirdama tūkstančio miego

palaimą vienu metu, tačiau neprarandu savo įprastų pojūčių.

Ši kosminė patirtis skirta tiems, kurie giliai siekia pasiekti
.aukščiausią sąmonės būseną

Kai žmogaus būtį užpildo didžiulė Dievo ekstazė, kūnas
visiškai sustingsta, kvėpavimas nustoja tekėti, mintys
nurimsta ir netgi pamažu išnyksta. Meditatorius jaučia savo
sielos realybę ir artumą Kūrėjui, todėl geria iš dieviškos
palaimos ir ragauja džiaugsmo ekstazės, kurios negali
.suteikti tūkstantis vyno dozių

Vidutinis žmogus jaučiasi mieguistas ties budrumo ir
miego riba, patirdamas trumpą gerovės jausmą, tačiau šis
jausmas greitai išnyksta, kai žmogus panirsta į gilų miegą.

Miegas nėra visiškas sąmonės praradimas, nes būdamas
.budrus žmogus žino, ar miegas buvo ramus, ar ne
Yra daug miego būsenų – vienos lengvos, kitos gilios.

Tačiau dvasinės patirtys, kurias žmogus patiria su Dievu
sąmoningoje būsenoje, yra labiau džiuginančios ir
gaivinančios nei didžiausia miego ar snaudulio palaima
(mieguistumas ar miegas, kuris yra prieš užmigimą)

(Net jei tu man nesi tiek, kiek mano klausa ir regėjimas)

Mano akys nieko nematė, o ausys nieko negirdėjo

Nes tu esi saldesnis mano vokams nei miegas

Ir saldesnis mano širdžiai už saugumą

Už miego paslapčių ir paslapčių slypi šie šventi

džiaugsmai

Negalime įtikti visiems, nes tai neįmanoma. Stengiuosi

.nieko nenuliūdinti ir darau viską, ką galiu

Tai viskas, ką galiu padaryti

Pirmiausia turime siekti Dievo malonės. Mano vienintelis

tikslas – įtikti Dievui. Rankomis nuolankiai meldžiuosi Jo
akivaizdoje, kojomis Jo ieškau visur, o mintimis galvoju apie Jį
.ir apmąstau Jo stebuklus

Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, kad
galėtume Jį jausti kaip ramybę, meilę, supratimą, gerumą,
užuojautą ir išmintį

Būtent to ir atėjau paliudyti ir apie ką kalbėti. Be
.apmąstymų, reikėtų palaikyti gerą kompaniją
Turėtume bėgti ne paskui žmones, o paskui Dievą
Jei šios idėjos jums naudingos, laikykite jas Dievo
.palaiminimu, nes visa pagarba priklauso Jam
Papasakokite apie tai kitiems; galbūt jie ras jame tai, ką
rasite ir jūs. Turime nepamiršti kasdien padėti tiems, kuriems
reikia pagalbos, kiek įmanoma geriau. Kol kišenėje turėsiu
pinigų, nenustosiu duoti, nes mano neišsenkantis ir
.nepalaužiamas šaltinis yra Dievas
Turime pažinti Dievą taip, kaip tai darė didieji. Tai
.įmanoma per apmąstymą ir asmenines pastangas
Kartąėjau pro atsiskyrėlio buveinę ir galvojau apie savo
.didįjį mokytoją Šri Juktisvarą, kuris mirė prieš kelerius metus
Jaučiau nepaprastą jo ilgesį ir liūdėjau, kad jis nebuvo su
manimi, kad galėčiau mėgautis atsiskyrėlio buveinės grožiu
:ir atmosfera, ir staiga jis pasirodė man iš dangaus ir tarė
Manai, kad esi vienintelis, kuriam patinka ši graži vieta?"
"!Aš ja mėgaujuosi lygiai taip pat, kaip ir tu
leškotojas, trokštantis vienybės su Dievu, turi siekti to
kasdien praktikuodamas meditaciją ir meilę Jam
Ir mylėk visus ta meile
Tai vienintelis būdas išvengti karų. Dvasinis
bendradarbiavimas yra būtinas, nes be tikrojo dvasingumo
nėra individualios ar visuotinės laimės. Šventoji harmonija
yra vienintelis visų fizinių, finansinių, santuokinių, moralinių
.ir dvasinių problemų sprendimas
Laimė kyla iš artumo Dievui jausmo. Žmonija įkalino
save už nežinojimo grotų, ir atėjo laikas išsivaduoti iš šio
žeminančio kalėjimo. Protas visada turi būti nukreiptas į
.Dievą, kad ir kokios būtų aplinkybės
Tada pajusite didelę ramybę ir džiaugsmą
Tie, kurie ilgisi Dievo, skiria Jam savo būtį, drąsina ir
apšviečia vienas kitą bei nuolat prisimena Dievą, yra laimingi
.šiam pasaulyje ir pomirtinio gyvenimo palaimos laimėtojai

Viskas, kas egzistuoja, yra bangų tipo vibracija, valdoma
Dievo proto. Ši protinga vibracija yra Šventoji Dvasia arba
ištikimoji Dvasia, su kuria galima bendrauti per maldą ir
.meditaciją

Tavo sielos tyloje ir tavo proto susikaupimo giraitėje
.meilės pasaka su begaliniu absoliutu niekada nesibaigia
.Bet sunku rasti Dievą, jei pirmiausia siekiame pinigų
Turime padaryti Dievą neatsiejama savo gyvenimo
dalimi, ir tada turėsime viską, ko mums reikia šiame
.gyvenime

Kas savo širdyje palieka Dievui nuolatinę vietą, tam
Dievas duos gausybę žemės ir dangaus gėrybių ir atvers
prieš jį plačius horizontus, kuriuose šviečia išminties saulės,
apšviesdamos jo takus ir išsklaidydamos aplink jį esančią
.tamsą

Dievas yra amžinas mylintis, ir žmogui nėra laimės,
nebent jis myli Dievą taip, kaip myli – bent jau – savo
brangiausias žmones, nes be Dievo mes nepažintume meilės
.prigimties ir neparagautume jos skonio
Turime išmokti naudoti savo valią ir sutelkti mintis, kad
ieškotume Dievo visa širdimi

Žmogaus veiksmus diktuoja troškimai, o tie įpročiai
.visada verčia jį daryti tai, ko jis nenori
Iš tiesų žmogus yra pats sau didžiausias priešas, nors to
nesuvokia. Jis nemoka ramiai nusėdėti ar skirti laiko Dievui,
tačiau tikisi pasiekti laimę ir garantuoti greitą patekimą į
!Rojų

Šventosios patirties negalima įgyti vien skaitant knygas
ar klausantis pamokslų

Arba tiesiog daryti gerus darbus. Visa tai, be abejo,
naudinga, bet to nepakanka. Ryšiui su Dievu reikia
.kruopštaus susikaupimo ir gilaus apmąstymo

Gyvenimas yra didelė svajonė
Įsivaizduokite! Po dešimtmečių mūsų egzistavimas bus
.svajonė, ir viskas, ką darome dabar, bus tos svajonės dalis

Net didžiausios žmonijos asmenybės tapo tik žmogaus
sąmonės pavidalais. Tačiau tos didžiosios asmenybės
pasiekė savo galutinį tikslą, nes pasiekė aukščiausią lygį ir
išlieka gyvos dvasioje, ryškiai ir sąmoningai suvokdamos
.viską, kas vyksta, nes jas vienija dieviškoji sąmonė
Kiekvienas, bandantis su jais susitaikyti per jų idėjas ir
mokymus, neišvengiamai pajus jų buvimą, pritrauks jų
palaiminimus ir giliai širdyje žinos, kad iš tikrųjų su jais
.bendrauja

Gyvenimas yra didinga svajonė. Tačiau, kai žmogus
žvelgia į savo kūną ir mato jį kupiną gyvenimo, jis tvirtai
įsitikina šios svajonės realumu. Jis tiki, kad privalo įgyti tą ar
.aną dalyką, kad būtų laimingas
Kad ir kiek troškimų jis išpildytų, laimės per juos neras.
Kuo daugiau žmogus įgyja, tuo daugiau trokšta. Troškimus
reikia lavinti, o gyvenimą supaprastinti, jei nori gyventi
.patogiai, ramiai ir vidiškai pasitenkinęs
Šventraščiuose sakoma, kad žmogus, kurio troškimai
visada teka į vidų (į sielą), yra aukštos vidinės ramybės
žmogus. Šiuo atžvilgiu jie yra kaip jūra, kuri niekada
nesikeičia ir nemažėja, bet lieka pilna vandens, kuris nuolat į
ją teka. Tačiau žmogus, kuris savo ramybės rezervuare
sukuria troškimų skyles ir leidžia gyvybiniam vandeniui
ištekėti ir būti iššvaistytiems, nieko nežino apie dvasinę
.ramybę ir vidinę laimę

Mums reikia vadovavimo iš tų, kurie pažįsta Dievą, kurie
geba su Juo bendrauti ir sąmoningai jausti Jo buvimą
Pranašai prašė mūsų ieškoti Dievo vidinėje ramybėje
Sielos vienatvėje, kur gyvena ištikima dvasia ir
aukščiausias dvasinis džiaugsmas
Apšviestieji taip pat pritaria šioms idėjoms
Jie pabrėžia gilaus apmąstymo svarbą
Suvokti aukštesnįjį „aš“ sielos gelmėse

Nenoriu, kad žmonės manytų, jog gali įgyti žinių tiesiog
klausydamiesi kitų ar skaitydami knygas. Jie privalo pritaikyti
.tai, ką skaito ir girdi

Geriau lankytis maldos namuose, nei plepėti
beprasmiškai

Bet net ir garbinimo vietose reikia paliesti ir pajusti
.Dievo buvimą savo širdyje

Emociniai protrūkiai ir racionalios analizės negali suteikti
.mums dieviškųjų žinių, kurių trokšta mūsų sielos

Kai atsiduodame Dievui, atsisveikiname su
savanaudiškais troškimais ir esame tikri, kad Dievas visada
yra su mumis

Jis gyvena mūsų sielose ir įkvepia mus geromis ir
kilniomis mintimis bei jausmais. Mes patirsime laimę ir
laisvę, ir mes būsimės išminties saulėtekio liudininkai sielos
.horizonte

Pelė, kuri tapo tigru

Kaip pasakojo išminčius Paramhansa Jogananda
Seniai seniai, giliai miške, gyveno atsiskyrėlio buveinė,
kurioje gyveno šventas vyras, pažinojęs Dievą. Šis
palaimintasis vyras turėjo didelę išmintį ir antgamtinės
galias, ir šalia jo negyveno niekas, išskyrus mažą, prijaukintą
.pelę

Daugelis mokinių ir kitų, norėjusių pamatyti šventąjį,
išdrįso jį aplankyti, nepaisant žiaurių tigrų ir kitų laukinių
žvėrių, kuriuos traukė meilė jam. Jie atnešdavo gėlių ir vaisių
kaip aukas. Visi, kurie aplankydavo šventąjį, stebėjosi
glaudžiu ryšiu tarp jo ir pelės ir mesdavo trupinius šventojo
.prijaukintai pelei

Vieną dieną, kai grupė mokinių lankė savo mokytoją jo
nuošalioje prieglaudoje, katė vijosi pelę, kuri šaukdama
pribėgo prie išminčiaus kojų, ieškodama prieglobsčio. Tą
akimirką, mokinių nustebimo akivaizdoje, šventasis pavertė
išsigandusią pelę didele, nuožmia kate! Kažkoku stebuklu
pelė dabar laisvai žengė ir klajojo tarp kačių, nenukentėjusi.

Jis labai džiaugėsi šia transformacija, ir vienintelis dalykas, kuris drumstė jo ramybę, buvo mokinių šnabždesys, kurie .mirktelėjo ir rodė į jį, vadindami jį kate, kilusia iš pelės. Po kurio laiko tie patys mokiniai vėl nuėjo aplankyti savo mokytojo, o vilkų gauja vijosi katę-pelę, kuri garsiai miaukė, maldaudama apsaugos prie šventojo kojų. Šventasis jam tarė: „Tapk vilku“. Nustebę mokiniai tuoj pat pamatė, kaip katė-pelė jų akyse pasikeičia į vilką. Vilkai taip pat buvo nustebinti šiuo staigiu grobio virsmu, bet nusivylė ir grįžo alkani. Galiausiai vilkė-pelė laisvai klajojo su kitais vilkais, .ėdė kartu su jais ir žiūrėjo į mažesnius gyvūnus iš aukšto. Kitą kartą tie patys mokiniai, kurie buvo liudininkai dviejų ankstesnių stebuklų, mokėsi su savo mokytoju. Pamokos viduryje jie nustebo pamatę didžiulį Bengalijos tigrą, vejantį vilką pelę, kuri, kaip įprasta, visu greičiu bėgo prie mokytojos kojų ieškodama prieglobsčio. Mokytojas, dar kartą pasitelkdamas savo stebuklingas galias, sustabdė tigrą ir kreipėsi į savo prijaukintą vilką sakydamas: „Mano brangioji pele, kvaila iš mano pusės toliau tave saugoti nuo priešų. Nuo šios akimirkos noriu, kad tu taptum tigru.“ Kai tik mokiniai nusiramino, jie pradėjo juoktis ir sakyti vienas kitam: „Dieve mano! Pažiūrėkite į šventojo nuožmųjį tigrą! “!Tai tik pelė, kurią šventasis pavertė tigru. Laikui bėgant, atsiskyrėlio buveinės lankytojai suprato, kad baisusis tigras, saugantis vietą, iš tikrųjų buvo tik maža pelė, kurią mokytojas pakėlė į tigro statusą. Vyresni mokiniai ramindavo atsiskyrėlio buveinės naujokus sakydami: „Nebijokite tigro, tai iš tikrųjų ne tigras, o pelė, kuriai .“mokytojas suteikė tigro atvaizdą. Šiai patyčiai pelei pagaliau atsibodo viešas pažeminimas ir ji pagalvojo: „O, jei galėčiau nužudyti patį “.šventąjį, atsikratyčiau savo kančios priežasties. Vos tik ši mintis šovė jam į galvą, jis puolė išminčių, ketindamas jį nužudyti. Tačiau išminčius jo tykojo, nes sekė jo minčių eigą ir žinojo jo ketinimus, todėl iš karto suprato,

kas dedasi jo nepaklusnaus tigro galvoje, ir sušuko jam:

“!„Grižk toks, koks buvai

Ir štai kas įvyko – akimirksniu arogantiškas tigras vėl

!virto išsigandusia pele

Visi nori daugiau pinigų nei kiti, o kai juos gauna, lieka
nepatenkinti, nes supranta, kad kažkas kitas yra turtingesnis
.už juos

Žmonės gyvena savo pačių sukurto kančios ir savo

troškimų spiralėje

Turime būti patenkinti tuo, ką turime, nes materialūs

dalykai neatneša laimės, o dažnai padaugina žmogaus

.rūpesčius, padidina jo nerimą ir baimę

Kelias pas Dievą yra paprasčiausias ir lengviausias

kelias, tačiau mažai kas juo eina, nepaisant daugybės

.religinių ritualų ir formalumų

Geriau atgręžti savo širdis į Dievą ir prašyti Jo to, kas

mums geriausia ir ilgalaikiškiausia

Iš tiesų Dievas mūsų laukia, nes nori apsaugoti mus nuo

blogio ir pavojaus. Jis nori, kad būtume su Juo savo širdyse ir

protuose, nes pigios šio pasaulio gėrybės negali patenkinti

.žmonių troškimų ar užpildyti dvasinės tuštumos

Ką jis jaučia giliai širdyje

Dievas nuolat mums kalba, bet mažai kas girdi Jo balsą

Tą tylų balsą dažnai užgožia triukšmingų minčių ir

akivaizdžių troškimų šurmas

Bet kai mintys nurimsta ir troškimai nurimsta, mes

.aiškiai girdime Dievo balsą, net jei jis tylus ir silpnas

Iš tiesų Dievas daro viską, kad padėtų žmonijai; Jis

atveria jiems duris ir apšviečia jų kelius

Kad matytų savo žingsnių vietas, kad nesukluptų ir jo

koja nepaslystų, bet dauguma žmonių to nesuvokia

Visas pasaulis skendi sumaištyje ir chaose dėl

savanaudiškų, godžių troškimų, kurie sukelia karus. Niekas

.kitas nesukuria karų

Didžiausias gyvenimo mūšio herojus yra tas, kuris nugali
.savo ir savo aistras
Pinigai, šlovė, troškimai ir visa, kas prieštarauja šiam
.principui, kenkia mūsų ramybei ir laimei
Jei žmonės išmoktų visada galvoti apie tikrąsias
.gyvenimo vertybes, jie rastų laimę, kurios ieško
Bet jie nukrypsta nuo savo ketinimų ir yra nunešami
žemiškų troškimų srovės
Pastebėjau, kad jokia pagunda negali mane nuvesti
.nuo pasirinkto kelio ir kelio, kuriuo save laikau
Galiu sužavėti tūkstančius Dievo man duota galia, bet
.toks veiksmas man pačiam pakenktų
Bet koku atveju, nenoriu žavėti tūkstančių ir užkariauti
jų protų
Man tiesiog patinka matyti nuoširdžius mokinius, kurie
tvirtai įsišakniję Dieve
Tie, kurie myli Dievą, mėgausis šiomis mintimis, o tie,
.kurių entuziazmas išliks, pajus Dievo palaiminimą
Jo buvimas akivaizdus per šiuos mokymus
Žmogui neįmanoma apgauti Dievo, nes Jis yra tiesiogiai
.už jo minčių ir žino, kas vyksta jo galvoje ir ko jis trokšta
Kai jis atsisakys pasaulio ir trokš dvasinės harmonijos,
Dievas ateis pas jį
Kai tas troškimas įsišaknija trokštančiojo širdyje, Dievas
.ateina į tą širdį ir pripildo ją gerumo bei palaiminimų
Materialūs dalykai teikia tik klaidingą ramybės ir
trumpalaikio pasitenkinimo jausmą. Vienintelis tikrasis
žmogaus gyvenimo tikslas yra būti harmonijoje su savo
.Kūrėju ir pelnyti Jo palankumą
Tas susitarimas turi būti amžina sandora ir nelaužoma
sutartis
Viešpatie, padaryk mane skaidrų ir tyrą, kad galėčiau
atspindėti Tavo gydomąją šviesą manyje
Nuramink mano proto veidrodį, kuris dreba iš nerimo,
kad jis atspindėtų tavo begalinį veidą

Atverk tikėjimo langus mano sieloje, kad galėčiau įkvėpti
Tavo ramybės kvapo
Supratau, kad vienintelis gyvenimo tikslas yra pažinti
Dievą

Yra žmonių, kurie galbūt nėra įsitikinę, kad Dievo
pažinimas yra galutinis gyvenimo tikslas. Tačiau niekas
negali paneigti, kad gyvenimo tikslas yra rasti laimę. Ir aš su
visišku pasitikėjimu ir užtikrintumu sakau, kad Dievas yra
.galutinė laimė

Tai didžiausia palaima
Tai absoliuti visuotinė meilė. Tai amžinas džiaugsmas,
kuris niekada nepalieka tų, kurie yra su ja harmonijoje, sielų.
Tad kodėl mums nepabandžius pasiekti tos aukščiausios
?laimės

Niekas kitas negali mums to duoti. Turime nuolat tai
.puoselėti ir ugdyti savyje

Pasaulis nuolat stengiasi pasiūlyti žmonėms savo
malonumus, tačiau tokie trumpalaikiai malonumai galiausiai
veda prie apgailestavimo, kartėlio ir graužaties. Net ir patys
laimingiausi, tie, kurie, regis, turi viską, vis tiek gali būti ne
visai laimingi ir ilgai nepasitenkinti žemiškais dalykais, nes
jie nei numalšina savo tikrojo troškulio, nei patenkina savo
.dvasinį alkį

Kuo daugiau dėmesio skiriame išoriniams dalykams, tuo
mažiau galime jausti vidinę šlovę
Kurią galime patirti ragaudami amžinąją dieviškosios
dvasios palaimą

Kuo labiau atsigrežiame į save, tuo mažiau išorinių
sunkumų susiduriame. Tai nuolat pasikartojanti lygtis, tačiau
dauguma žmonių šios tiesos nesuvokia dėl pasaulietiškos
draugijos, visuomenės, kurioje gyvena, ir nesveikų įpročių
.įtakos

Visuomenė laiko žmogų pasinėrusį į paviršutiniškus
.dalykus ir juose neleisdama jam apmąstyti gilesnių tiesų

Netgi dvasines vietas kai kurie lanko neturėdami
nuoširdaus noro pasimėgauti jų palaimintąją atmosferą
Jie iš tų apsilankymų praktiškai nieko negauna
Tie, kurie nori matyti Dievą, Jį ras visur. Žmonių įpročiai
.yra žalingi ir žalingi
Žiaurus plėšrūnas, kuris naikina, žaloja, naikina ir
naikina
Laikas žmonėms išmokti būti laimingiems ir patenkinti
tuo, ką jie turi
Neturėtume trokšti nieko daugiau, nei to, kas mums
ateina. Dievas yra dosnus; Jis žino, ko mums reikia, ir
suteikia tai tinkamu laiku. Tai nereiškia, kad turėtume
pasikliauti Dievu be jokių pastangų – visiškai ne. Tai reiškia,
kad turėtume atlikti savo dalį geriausiai, kaip galime, o visa
kita palikti Dievui, kuris niekada neatims iš mūsų to, ko
.mums reikia ir ko nusipelnėme
Geriausias būdas būti amžinai laimingam – jausti Dievo
buvimą. Mūsų didžiausias troškimas turėtų būti pažinti Dievą
.ir pasiryžti būti su Juo
Dievas turėtų užimti pirmąją ir aukščiausią vietą mūsų
mintyse ir jausmuose, ir mes turėtume Jį laikyti stipriausiu ir
.tvirčiausiai įtvirtintu ramsčiu savo gyvenime
Dievas, savo absoliučiajame gailestingume
Jis teikia mums džiaugsmo ir įkvėpimo
Ir tai suteikia mums tikrą gyvenimą
Tikroji išmintis
Ir tikroji laimė
Tikras supratimas per
Visos įvairios mūsų gyvenimo patirtys
Bet Dievo šlovė neapreiškiama
Išskyrus dvasinę ramybę, kurią jaučia siela
Ir rimtai bandydamas su tuo suderinti
Ten mes stovime akis į akį su tiesa
Užsienyje iliuzijos yra itin stiprios
Nedaugelis sugeba atsikratyti

Išorinės aplinkos įtaka
Pasaulis ir toliau tęsia savo begalinį sudėtingumą
Ir jo nesuskaičiuojama patirtis
Dievo balsas slypi už gyvenimo apraiškų
Jis visada mus šaukia ir kalba su mumis
Per gėles ir šventas knygas
Iš mūsų sąžinės
Ir per visus gražius dalykus
Kas daro gyvenimą vertingą
Dangaus lakštingala

Aš esu tavo lakštingala, kylanti į tavo kosminio buvimo
.dangų, nuolat ieškodama tavo tiesos lietaus lašų
Su giliu pasitikėjimu meldžiausi Tau, kad iš atšiaurių
tylos debesų atsiųstum savo gailestingumo lietų
Ir būdamas be galo ištroškęs, aš nekantriai gavau
.kiekvieną šventą savo tavyje tavęs suvokimo tašką
O, kaip aš troškau jausti Tavo buvimą savyje ir aplink
!save

Mano chronišką troškulį numalšino tik tada, kai tavo
prisilietimas atvėsinio mano degančią sielą ir mano būtį,
liepsnojančią ilgesiu ir ilgesiu. Nevilties ir beviltiškumo
sezonas praėjo, o mano rūpesčių sausra išnyko kartu su tavo
.ramybės lietumi

Ir dabar tyliai kyboju ir sklendžiu, dainuodamas
pasitenkinimo ir pasitenkinimo dainas
Aš esu tavo lakštingala, kuri geria tik tavo paguodos
vandenį, kurie be paliovos teka iš tavo egzistencijos
.aukštybių

Individualus, pramoninis ir politinis savanaudiškumas,
kurstomi jausmai, kuriuos kursto iliuzijos apie vienos rasės
pranašumą prieš kitą, ir mainai įsitikinimais bei doktrinomis –
visa tai sukėlė susiskaldymą ir susvetimėjimą tarp žmonių ir
rasių, o karai draskė žemę. Dėl to kyla ekonominis
.sunaikinimas, dvasinis nežinojimas ir kolektyvinės kančios

Dvasinių savybių, materialinio efektyvumo ir kilnių
žmogiškųjų bruožų – tokių, kokius matome sėkmingų žmonių
gyvenime – ugdymas yra laimingo gyvenimo esmė ir išugdys
.geriausius žmones

Bet kada, bet kur

Turime priimti sveiko mąstymo, gero elgesio ir
.nuoširdžios emocinės empatijos kitiems idealus

Iš tiesų, žmonija yra išaukštinama per teisingumą,
užuojautą ir vienodą bei subalansuotą materialinių aspektų
.vystymąsi

Jo asmenybės intelektualiniai, dvasiniai ir moraliniai
aspektai

Galutinis visos žmonijos tikslas yra pasiekti taiką,
pasitenkinimą, saugumą, žinias ir nemirtingumą
Ir šiame mumyse paslėptame tobulumo ilgesyje slypi
Dievo paveikslas

Šis palaimintas paveikslas bando atsiskleisti per
žmones, kurie yra harmonijoje su savo aukštesniąja
.prigimtimi

Pliuralizmas yra gamtos dėsnis, o vienybė veda į
absoliutų

Dėl atsiskyrimo ir susiskaldymo pasaulis virsta katilu,
verdančiu ir kunkuliuojančiu nuo skausmo ir kančios virš
.karų ir mirties ugnies

Idealus gyvenimas, kuris sujungia širdis, suartina sielas
ir suartina jas su tiesa

Tai kelias į laimę, ramybę ir amžinybę

Niekas negali suteikti mums pasitenkinimo ir nušluostyti
kančios ašarų nuo akių, išskyrus tik Dievą

Žmogaus siela yra atskira nuo visumos dalis ir, kad
taptų visaverte, turi grįžti į visumą. Mūsų laimės paieškos
.turėtų mus vesti pas Dievą, viso džiaugsmo šaltinį

Mūsų žinių troškulį reikia numalšinti iš dieviškosios
išminties versmių. Mūsų ramybė bus pilna tik tada, kai ji bus
.sujungta su neapsakoma Dievo ramybe

Mūsų egzistencijai reikia Dievo egzistavimo, kad taptų
amžina, o mūsų sąmonė taps nuolat besiplečianti ir
platėjanti, kai palies ir susijungs su kosmine sąmone. Mūsų
džiaugsmas bus begalinis ir padidės milijonus kartų, kai bus
.sujungtas su dievišku džiaugsmu
Skrandis, kurį nužudė godumas
Kartą vienas išminčius valgė su rijėliu, ir šis tarė: „Aš
.“mėgstu šį gerą maistą
Bet jis daug nevalgė. O tas rijūnas niekada gyvenime
nebuvo ragavęs tokio skanaus valgio
Jis valgė, kol prisikimšo ir mirė nuo persivalgymo. Linkiu
.jums ilgų gyvenimo dienų
Išmintingas, valingas žmogus mėgavosi maistu, tačiau
be juslinio prisirišimo, kuris sunaikintų persivalgymą.
Išmintingas žmogus buvo harmonijoje su skaidriomis
dvasinėmis energijomis, kurios maitino jo sielą ir gaivino jo
kūno ląsteles, o valgydamas jis tai darė saikingai, kad
netrukdytų ir netrukdytų kosminės energijos tekėjimui, apie
.kurį jis sąmoningai žinojo jį pasiekiant
Nebūtina visko atsisakyti ir gyventi griežtai, kad
gyventum dvasinį gyvenimą, bet būtina prisiminti, kad
.žmogus negyvena viena duona
Meilės rojus ir laimės dangus
Tavo palaimintosios šviesos spindesyje, siūlau savo
sielos maldas
Ir prašau priimti nuolankią mano širdies auką
Laikyk nuo manęs tamsos vaiduoklius atokiau
Pažvelk į mane iš dangaus akių
Iš mano širdies ir jausmų gelmių
Parodyk man šventykloje mano meilę tau
Palaimink mane, kad galėčiau matyti gera
Galvoju apie gerus dalykus
Ir draugauk su gerais ir dorais žmonėmis
Ir kad galėčiau apie tave susimąstyti
O Tu, kuris esi viso gėrio ir teisumo šaltinis

Tavo malone būsiu išvartytas iš savo sielos šventovės
Visos prieštaraujančios idėjos
Ir aš rezonuojau su tavo palaimintu buvimu manyje
Tegul gyvenu laimės rojuje
Mane aplanko kilnios ir didingos mintys
Apšlakstyk mane savo palaimos kvapu
Tegul tavo šventa meilė visada apgaubia mane
Palaimink mane, kad galėčiau gyventi meilės rojuje
Mėgaukitės savo dievišku buvimu
Ir tavo dangiškoji ramybė
Ir kad galėčiau suvokti, jog esu nemirtinga siela
Ir aš gyvenu tavo šviesoje
Ir aš gyvenu tavo palaiminimu
Mano mylimas Dievas
Iš Aušros sodo
Aš tau skynsiu šviesos gėles
Paaukoti kaip nuolankią auką
Ant kojų
Tegul mano meilės tau pradurta žvaigždė
Jis veržiasi į priekį su vis didėjančia jėga
Per nuostabos atmosferą
Ir mano užmaršumas tavęs
Ir išsklaido savo tamsą
Nepamiršk manęs
Net jei tave pamiršiu
Prisiminti mane
Net jei tavęs ir neminėsiu
Dievas yra brangiausias dalykas mano gyvenime
Jis karaliauja mano sąžinėje
Ir išminties žodžiai mane įkvepia
Jis veda mane teisingu keliu
Kurį turėčiau priimti
Subalansuotas gyvenimas
Kuris atsižvelgia į visus dieviškuosius ir gamtos dėsnius
Jis derina aktyvumą ir ramybę

Tai atneša laimę ir išpildo žmogaus likimą
Namo, pilno brangenybių, tamsoje nematyti
Taigi, dieviškojo buvimo negalima pajusti
Kol nežinojimo naktis tvyro
Jei mūsų supratimas apie Dievą nėra tikras
Kad be jo negalėtume atlikti savo kasdienių užduočių
Akivaizdu, kad nejautėme jokio ryšio tarp Dievo ir
gyvenimo
Kai turime ambicijų ir jas vainikuojame idėja tarnauti
kitiems

Padėdami kitiems, padedame sau
O, Viešpatie
Su gyvybiškai svarbios saulės šviesos plitimu
Skleisiu vilties spindulius vargšų ir perkeltųjų širdyse
Uždekite ryžto ir pasitikėjimo savimi lempas
Tų, kurie mano esantys nevykėliai, širdyse
Kai suprantame, kad gyvenimas yra mokymosi ir
pareigų atlikimo mokykla
Tuo pačiu metu tai trumpalaikė svajonė
Tada žinosime, kad Dievas yra su mumis
Gyvenimas turėtų būti pagrįstas tarnyste
Be to kilnaus tikslo
Protas, kurį Dievas davė žmogui, nepasieks
Tikslas, kuriam jis buvo sukurtas
Paklusnumas Dievui įgalina žmogų atlikti visas savo
užduotis

Su džiaugsmo ir dėkingumo Dievui jausmu
Tik per pasidavimą galime rasti ramybę
Sudeginsiu visas intelektualines ir moralines silpnybes
.Dizaino ugnyje
Nes jei neatsikratysiu tų silpnybių
Negalėsiu pamatyti dieviškosios liepsnos
O, Viešpatie
Šiandien būsiu pasiryžęs pasiekti konkrečių dalykų
Tada darau tai, ką suplanavau

Pirmiausia įsitikinsiu, kad mano ketinimai teisingi
Ir tada pajusiu tavo stiprybę
Ir su tavo pagalba ir palaiminimu aš pasieksiu tai, ką
ketinu padaryti

Šnabždesiai ir vėjelis

Meistras Paramhansa Jogananda

Vertimas: Mahmoud Abbas Masoud

**Mažasis ego gali žengti aplinkui, išdidžiai ir
arogantiškai sakydamas: Aš esu tu!**

**Bet aš sieksiu pažinti tikrąjį save, kuris kvepia
visokiais gerumo ir nuolankumo žiedais**

**O Dieve, apreikšk man mano tikrąją tapatybę ir
leisk man išgirsti Tavo šnabždesį mano gelmėse
sakant: Aš esu Tavo pavyzdys, o Tu - mano
paveikslas!**

Naktinių sapnų sode.

**Mano naktinių sapnų sode žydi daugybė gėlių:
reti mano vaizduotės žiedai. Ten, kur šviečia šilta
planetos šviesa, skleidžiasi žemiškų vilčių
pumpurai, skleisdami ryškius išsipildymo ir
pasitenkinimo žiedlapius.**

**Tų sapnų švytėjime matau pamirštų mylimų
veidų šmėklas ir branginamų emocijų nimfas, seniai
pasąmonės dirvoje palaidotas - visos kyla
spindinčiais apsiaustais. Ir, atsiliepdamas į sapnų
angelų kvietimą, liudiju visų praeities išbandymų
prisikėlimą.**

**Viešpatie, Tu suteikei mums laisvę pamiršti
kasdienius rūpesčius, kasnakt aplankant sapnų šalį.
Padėk mums pabusti pas Tave ir amžiams pabėgti
nuo žmogiškų liūdesių.**

Tu lauki mano sugrįžtant

**O Dieviškoji Priebėga! Aš dreifuoju gyvenimo
jūroje, blaškomas audringų negandų audrų. Ar
plūduriuoju malonumo bangose, ar retkarčiais**

**grimztu į liūdesio gelmes, trokštu ištrūkti iš šio
dvilypumo, pasiekdamas Tavo transcendentinius,
eterinius krantus. Su kiekvienu savo maldos
atodūsiu vis arčiau Tavęs, mano vienintelio
prieglobsčio.**

**Nenustosiu bandyti, nes žinau, kad nekantriai
lauki mano atvykimo ir ilgiesi mano sugrįžimo!
rojaus paukštis**

**Aš esu rojaus paukštis: dangaus paukštis,
sukurtas tavo palaimintų rankų**

**Ji papuošė mane grakštumu ir išskirtinėmis
spalvomis: švelnumo pūkais ir dvasinio žydėjimo
auksinėmis plunksnomis**

**Skridau aukštai niūrioje, niūrioje gyvenimo
atmosferoje, ieškodamas palaimos rojaus, o mano
ryškios plunksnos buvo išmargintos tamsiomis
nevilties dėmėmis.**

**Ateik, mano Dieve, ir nuplauk savo rojaus
paukštį išminties spinduliais ir tyrais, saldžiais
ramybės vandenimis.**

Dieviškasis skulptorius

**Tegul kiekvienas mano širdies plakimas būna
naujas žodis mano amžinos meilės tau eilėraštyje**

**Tegul kiekvienas mano lūpų ištartas garsas
perteikia palaimintas Tavo šventojo balso vibracijas**

**Tegul kiekviena mano mintis būna pripildyta
Tavo buvimo džiaugsmo**

**Tegul mano valia būna įkrauta tavo dieviškosios
energijos**

**Papuošk visas mano mintis, išraiškas ir siekius
Savo malone**

**O švenčiausiasis dieviškasis skulptoriau,
formuok mano gyvenimą taip, kaip Tau atrodo
tinkama, pagal Tavo unikalų sumanymą**

Tu esi mano gynėjas

Viešpatie, padėk man nepažadinti pykčio ir aistros žvėrių neapvalytose sielose. Bet jei jie mane užpuls, aš rasiu prieglobstį Tavo apsaugos uolėtoje oloje savo sielos viduje.

O Dieviškasis Gynėjas! Be Tavęs nerasiu saugumo ar užtikrintumo net neįveikiamiausiose žmonių tvirtovėse. Būk mano apsauginis priedanga ir tvirtas skydas nuo sprogstamųjų negandų sviedinių. Ir palaimink mane, kad galėčiau išgydyti - per šventą operaciją - visus, kenčiančius nuo gyvenimo žaizdų ir skeveldrų.

šventa ekstazė

Kai tavo pasekėjai meldžiasi, aš surinku šventos ekstazės spindulius iš jų akių ir sumaišau juos su savo dvasiniu užsidegimu, kad pasiūlyčiau jiems gaivinantį gėrimą savo ištroškusioms mintims; kad jie gertų, kol numalšintų, o jų skausmai ir baimės išnyktų.

O ieškantiems paguodos ir komforto siūlau šį stebuklingą gėrimą permatomose nuoširdumo ir gerų ketinimų taurėse.

Tegul kiekvienas, išgėręs šio palaimintojo eliksyro, patiria ilgalaikę ekstazę, pamiršdamas savo rūpesčius ir išnykdamas skausmus!

Apvalyk mane nelaimių krosnyje

Neapdorotas mano gyvenimo metalas ištirpsta nelaimių ir išbandymų krosnyje, o visas melas išgryninamas šventų patirčių ir ambicijų ugnyje.

Dieviškasis Kūrėjau, išlaisvink mane iš žmogiškų silpnybių ir suteik man valią tvirtą kaip geležis ir dvasinį ryžtą kaip grūdintą plieną. Padėk man pertvarkyti savo rafinuotą esmę į veiksmingus savikontrolės ir tikrojo ryžto įrankius.

Ir su psichinės pusiausvyros kardu sunaikinsiu savo vidinius priešus - savo nuožmius įpročius -

**kurie manęs tyko ir bando neleisti man nuolat
galvoti tik apie tave.**

Būk mano saulė ir mano mėnulis

**Viešpatie, siųsk savo išminties spindulius, kad
vestų mane per laimingas pasiekimų dienas, ir savo
gailestingo mėnulio šviesą, kad apšviestų mano
takus per tamsias liūdesio naktis.**

Ateik pas mane

**Ar išauš ta diena, kai ištarus tavo palaimintąjį
vardą, užliesiu ašarų srautą, kuris užlies mano
nežinojimo krantus ir sudrėkins mano širdį?**

**Tada, mano susirinkusių ašarų ežere, išdygs
šventos išminties lelijos, ir jų šviesa išsklaidys
mano tamsą amžinai.**

**O visa apimanti Motina, ateik pas mane, nes
niekas negali ištrinti mano liūdesio ir išsklaidyti
mano niūrumo, išskyrus Tavo visa apimančio
gailestingumo ir begalinio užuojautos veidą.**

Nesulaužomi ryšiai

**Viešpatie, išmokyk mane atrasti vienovę su
Tavimi vidinėje ramybėje ir pasaulio triukšme.
Nesvarbu, ar mane supa tylą, ar triukšmas, svarbu,
kad galėčiau jausti Tavo visa apimantį buvimą visur
ir visada.**

Tad leisk man linksmai dirbti savo darbą

**Tu nenuilstamai dirbi ir suteiki šypsenų
milijonams laimingų širdžių. Palaimink mane, kad
galėčiau - kaip ir tu - turėti neblėstančią šypseną,
dirbdamas gyvenimo fabrike.**

**Tegul tavo stiprybės bangos visada šoka mano
kasdienės veiklos upėje**

**Dieviškoji Motina, lygiai taip pat, kaip tau
patinka kurti atomus, gėles ir visatas, išmokyk
mane paslapties, kaip dirbti ir kurti su
subalansuotu protu ir patenkinta siela.**

Psichinis, psichologinis ir fizinis gijimas

Padėk mums, o kosminė dvasia, išgydyti kūną, įkraunant jį Tavo kosmine energija, išgydyti protą linksmumu ir susikaupimu, o sielą išgydyti nuo visų priežasčių pagrindinės priežasties - nežinojimo - naudojant veiksmingiausią vaistą: kasdienę šventą meditaciją apie Dievą.

Gijimo patvirtinimas

O Dieviškoji Dvasia, Tu sukūrei mano kūną, todėl jis yra tvirtas ir sveikas, nes Tu esi jame. Tu esi pati tobulybė, o aš esu sukurtas pagal Tavo paveikslą; todėl aš esu sveikas ir geriausiomis sąlygomis!

Patvirtinimas kitų žmonių išgijimui

Tu esi Dievo paveikslas, ir Jo amžinoji gyvybinė energija persmelkia kiekvieną tavo kūno ląstelę ir audinį. Visa tavo būtis pulsuoja Jo dievišku buvimu; tu esi sveikas dėl Jo malonės.

Būk mano laivo kapitonas

Viešpatie, būk mano kasdienių darbų laivo kapitonu ir vesk jį į savo šventąjį krantą, kuris yra saugus prieglobstis ir poilsis pavargusiems.

Klaidingo kvailumo ugnys

Klaidų naktįje vaikydamės klaidinančios juslinės laimės mirąžą; ir, nuklydę nuo dvasinės pažangos kelio, įklimpdavome į nusivylimo ir netekties pelkes.

Viešpatie, kuris esi visada budrus ir dėmesingas, neleisk kvailumo liepsnai, kylančiai virš seklių aistrų ir iliuzijų vandenų, įvilieti mūsų į niekšiškų malonumų purvą ir spąstus.

Mes esame Tavo vaikai, trokštantys pasiekti savo dangiškuosius namus. Palaimink mus, kad galėtume pasiekti savo tikslą, sekdami vidine Dvasios išvalgos šviesa, kuri yra Tavo šventasis

**švyturys, vedantis ir kviečiantis mus plaukti Tavo
palaimintojo kranto link!**

Aš girdėjau tavo balsą

**Daugelyje gyvenimų girdėjau tavo švelnų
šnabždesį sakant: „Grįžk namo!“**

**Bet jis išblėso ir išnyko tarp nepalaimintų
troškimų triukšmo**

**Palikau perpildytas troškimų eiles ir pakviesiu
jus į savo širdies nekaltybės prieglobstį.**

**Kai atsisėsiu apmąstyti tave, ar išsklaidysi
žemiškas pagundas, kurios vis dar slypi mano
atminties kampuose?**

**Sielos tyloje visa širdimi trokštu išgirsti tavo
palaimintą balsą,**

Atminimo žvakė

**Galiu pasiklysti ir klaidžioti tamsiais takais bei
niūriais labirintais, bet o kosminė motina, saugok
ploną atminimo žvakę Tau, kad abejonių ir
netikrumo vėjai jos neužgesintų.**

**Prašiau visų žemiškų dalykų, tik tam, kad
pagaliau suprasčiau, jog ilgiuosi tik Tave, Motina!
Ateik ir niekada manęs nepalik!**

Tamsa išnyksta prieš tavo šviesą

**O Dieviškasis Mokytojai, leisk man suvokti, kad
net jei mano nežinojimo tamsa yra tokia pat sena
kaip pats laikas, su Tavo šviesos aušra tamsa
išnyks, tarsi jos niekada nebūtų buvę!**

Grok mano gyvenimo fleita

**O mylintis Viešpatie, savo rankomis padėk savo
vaikams**

**Kalbėk mano balsu ir naudok mano protą, kad
įkvėptum kitus**

**Kvėpuok kartu su mano kvėpavimu, nes tik tu
vienas gali groti savo amžinas melodijas mano
gyvenimo fleita.**

**Aš esu kibirkštis iš tavo kosminės ugnies
Kūrinijos pradžioje, kai iš tavo ugningos
krūtinės sklido kūrybos kibirkštys, aš dainavau su
planetinių šviesų choru, kuris skelbė gerąją
naujieną apie tavo pasaulių atsiradimą.**

**Aš esu amžina kibirkštis iš tavo planetinės
ugnies**

**O mylinti ir kantri Dieviškoji Širdie! Padėk man
atnaujinti - per meditaciją - meilės ir bendrystės
sandorą tarp mūsų. Leisk man suvokti, kad mano
palaimintoje kelionėje link švento tobulėjimo -
gyvenimas po gyvenimo - tu ir mano dvasinis
vadovas buvote ir visada būsite mano amžini ir
nesibaigiantys draugai.**

Palaimos suvokimas

**Žinoma, kai sakau, kad Dievas yra palaima, taip
pat turiu omenyje, kad Jis yra amžinai esantis ir
sąmoningai suvokia savo palaimintą egzistenciją. Ir
kai trokštame patirti amžiną palaimą ar dievišką
buvimą, mes neabejotinai trokštame amžino,
nekintančio egzistavimo ir nuolatinio tos palaimos
suvokimo ar jausmo.**

**Ankstesnėse paskaitose, remdamiesi racionaliais
argumentais, parodėme, kad mes visi - nuo
aukščiausių iki žemiausių - siekiame laimės, ir šis
klausimas tapo pripažintu faktu, kai svarstomi žmonių
veiksmai ir motyvai.**

**Šiek tiek perfrazuokime šį argumentą: tarkime,
kad pas mus ateitų aukštesnė būtybė ir pasakytų
visoms žemės tautoms: „O žmonės, aš jums duosiu
amžiną liūdėsį ir nesibaigiančius skausmus su amžinu
egzistavimu. Ar priimsite juos?“ Žinoma, niekas
nepriimtų tokio pasiūlymo, nes visi trokšta amžinos**

palaimos su amžinu egzistavimu. Žvelgiant į žmonių motyvaciją, matyti, kad kiekvienas žmogus trokšta patirti palaimą.

Panašiai niekas netrokšta susinaikinimo ar savęs sunaikinimo, nes net vien jų užuomina kelia siaubą ir baimę. Visi trokšta amžinybės, bet jei mums būtų pasiūlyta amžina egzistencija be to egzistavimo suvokimo ar sąmonės, mes ją atmestume. Niekas netrokšta nesąmoningo egzistavimo. Mes visi trokštame sąmoningo egzistavimo be pabaigos.

Taigi, kas yra Dievas? Jei Dievas būtų kažkas kita nei palaima ar aukščiausias džiaugsmas, jei bendrystė su Juo neatneštų mums džiaugsmo ar nenumalšintų mūsų skausmo, mes Jo netrokštume ir nesigrežtume į Jį. Jei Dievas būtų kažkas mums nenaudingo, mes nesirūpintume prie Jo artintis. Kokia nauda iš Viešpaties, kuris mums lieka nežinomas, kurio buvimo negalime jausti savyje ar bent kai kuriuose savo gyvenimo aspektuose, idėjos?

Kad ir kokia būtų mūsų psichinė Dievo samprata, pavyzdžiui: (Jis yra aukščiausias arba Jis egzistuoja mumyse ir aplink mus), ši samprata lieka apgaubta dviprasmybių ir paslapties, nebent mes taip pat jaučiame Jo egzistavimą.

Dėl šios painiavos ir dviprasmybės mūsų Dievo supratime ir patirtyje, mes negalime suvokti Jo svarbos mums ir Jo praktinės vertės religijai. Ši neaiški perspektyva nesukuria mumyse pakankamo įsitikinimo, todėl ji nei keičia mūsų gyvenimą, nei apčiuopiamai veikia mūsų elgesį, nei motyvuoja mus dėti reikiamų pastangų, kad pažintume Dievą.

O ką pasaulinė religija sako apie Dievą? Ji teigia, kad Dievo egzistavimo įrodymas slypi mumyse. Tai vidinė patirtis. Jūs privalote prisiminti bent vieną akimirką savo gyvenime, maldoje ar prašyme, kai

jautėte, kad fiziniai apribojimai ir kliūtys išnyko arba beveik išnyko, kad menka meilė ir neapykanta, malonumas ir skausmas jūsų mintyse sumažėjo, o iš jūsų širdies liejosi tyras džiaugsmas ir ramybė, ir jūs mėgavotės ramybe, kurios netrikdė joks džiaugsmas ir pasitenkinimas.

Nors tokia didinga patirtis paprastai ne kiekvienam suteikiama, neabejotina, kad kiekvienas iš mūsų tam tikru momentu, melddamiesi, garbindami ar medituodami, patyrėme kelias dvasinės ekstazės ir tyros ramybės akimirkas. Argi tai ne Dievo egzistavimo įrodymas? Kokį kitą tiesioginį Dievo egzistavimo ir prigimties įrodymą galime pateikti, jei ne tyrą džiaugsmą, kurį jaučiame savyje nuoširdžios maldos ar širdies garbinimo metu?

Nepaisant kosminių Dievo egzistavimo įrodymų - nuo pasekmės iki priežasties, nuo pasaulio iki pasaulio Kūrėjo - egzistuoja ir teleologinis argumentas (susijęs su gamtos tikslo paieškomis), nuo kosminių planų ir prisitaikymo prie tų planų iki Visuotinio Intelkto, visų planų ir prisitaikymų kūrėjo. Taip pat egzistuoja moralinis argumentas: nuo sąžinės ir tobulumo jausmo iki neklystančios Būtybės, prieš kurią stovime atsakingi už savo pareigas ir atsakomybę. Tačiau reikia pripažinti, kad šie argumentai yra intelektualinio samprotavimo produktai, kurių laipsnis skiriasi, nes ribotomis proto galiomis negalime turėti visiško ar tiesioginio Dievo pažinimo.

Mąstymo gebėjimas, arba intelektas, suteikia fragmentišką ir netiesioginį daiktų vaizdą. Intelektualiai suvokti kažką reiškia nematyti to, kai jis yra su juo susijungęs, o matyti jį atskirai nuo jo. Tačiau intuicija yra tiesioginė tiesos suvokimo

priemonė. Per šią intuiciją galima pasiekti palaimingąją sąmonę arba dieviškąjį suvokimą.

Nėra nesutarimų dėl absoliutaus palaimingos sąmonės ir Dievo sąmonės egzistavimo, nes, kai turime palaimingą sąmonę, jaučiame, kad mūsų individualumas arba ribota asmenybė buvo transformuota ir pakeista, ir kad peržengėme meilės ir neapykantos, malonumo ir skausmo dvilypumą, pasiekdami lygį, kuriame ribotos įprastos sąmonės būsenos tampa aiškiai matomos. Mes taip pat patiriame vidinį išsiplėtimą ir visapusišką empatiją viskam. Šioje būsenoje pasaulio triukšmas išnyksta, jaudulys dingsta, o mumyse atsiranda egzistencijos vienybės jausmas ir aiški kosminės šviesos vizija. Visos priemaišos ir nukrypimai ištirpsta niekur, ir mes jaučiamės tarsi persikėlę į kitą sritį: į amžinos palaimos ir begalinės laimingos amžinybės šaltinį. Argi palaiminga sąmonė nėra Dievo sąmonė, per kurią pasireiškia visos minėtos žinojimo būsenos?

Taigi aišku, kad Dievą kaip palaimą galima suvokti tik tuo atveju, jei Jį įtraukiame į taikios ir džiaugsmingos žmogiškosios patirties sritį. Tuomet Dievas nebebus vien hipotezė, pavaldi intelektualinėms teorijoms. Argi ši Dievo idėja nepranoksta visų kitų? Jis apsireiškia mūsų širdyse kaip kontempliacijos, gilios maldos ir nuoširdaus garbinimo palaima. Palaimintas tas, kurio siela rami!

Jei Dievą suprantame tokiu būdu - tai yra, kaip palaimos išsikūnijimą, - tuomet religiją galime paversti visuotine būtinybe, nes niekas neneigia, kad trokšta pasiekti palaimą. O jei kas nors trokšta jos pasiekti teisingomis priemonėmis, jis laikomas religingu dėl savo artumo Dievui ir Jo suvokimo, kaip apibūdinome Dievą kaip artimą širdžiai palaimos išsikūnijime.

Šis palaimos jausmas, arba dieviškoji sąmonė, gali persmelkti visus mūsų veiksmus ir charakterį, jei tik leidžiame jam pasireikšti. Ir jei sugebame jį išlaikyti, galime spręsti apie kiekvieno žmogaus šioje žemėje veiksmų ir motyvų santykinę religinę vertę.

Jei bent kartą suvoktume, kad palaimingos sąmonės pasiekimas yra mūsų religija, mūsų tikslas ir galutinis užmojis, tada išnyktų visos abejonės dėl įvairių pasaulio religijų mokymų, rekomendacijų ir draudimų prasmės. Viskas būtų aiškinama atsižvelgiant į vystymosi etapą, kuriam tie mokymai buvo skirti ir paskelbti. Švytėtų tiesos šviesa, būtų atskleistos egzistencijos paslaptys, o mūsų gyvenimo detalės su įvairiais veiksmais ir motyvacija būtų apšviestos. Galėtume atskirti realybę nuo iliuzijos, pabudimą nuo sapnų. Taip pat pamatytume papročių ir tradicijų, kurios taip dažnai klaidino žmoniją ir statė barjerus tarp žmonių, beprasmybę. Be to, jei religija būtų suprantama tokiu būdu, niekas šiame pasaulyje - jaunas ar senas - negalėtų jos praktikuoti, nesvarbu, ar jis būtų studentas, darbininkas, teisininkas, gydytojas, inžinierius, dailidė, mokytojas, darbininkas, filantropas ar kokia kita jo padėtis gyvenime.

Jei religija yra apie poreikio jausmo atsikratymą ir palaimos pasiekimą, tai kas nenorėtų tapti religingu arba kas nesistengtų juo tapti labiau, jei būtų supažindintas su teisingais metodais ir būdais?

Taip pat nereikėtų čia sutelkti dėmesio į religijų įvairovę. Kiekvienas pasaulyje gali būti religingas savaip ir gali tai daryti sėkmingiau, naudodamas veiksmingas priemones. Čia nėra diskriminacijos dėl klasės ar įsitikinimų, sektos ar konfesijos, aprangos ar klimato, amžiaus ar lyties, profesijos ar statuso, nes tai yra universali religija. Kaip Dievas yra visų

religijų ir įsitikinimų pamatinis ramstis, taip ir Jo atpažinimas su džiaugsmu yra bendra gija visų religijų pranašų sąmonėje. Nereikėtų manyti, kad ši Dievo idėja yra abstrakti ar nesusijusi su mūsų dvasinėmis viltimis ir siekiais.

Dievas nėra tokia būtybė kaip mes, su ribotais horizontais ir baigtiniu žmogiškuoju regėjimu. Mūsų egzistencija, sąmonė, jausmai ir kūrybiniai gebėjimai tėra Jo sąmonės ir palaimos šešėliai. Jis yra absoliuti ir transcendentinė būtis, o mūsų egzistencija, sąmonė ir jausmai yra riboti ir įprasti. Šie dalykai Dievo būtyje yra beribiai; iš tiesų, jie yra transcendentiniai ir begaliniai.

Dievą jaučiame tobuloje ramybėje ir atpažįstame Jį per palaimingą sąmonę. Koks dar yra Jo egzistavimo įrodymas? Šioje palaimos būsenoje mūsų dvasinės viltys ir siekiai išsipildo ir išsipildo Dieve, lygiai taip pat, kaip mūsų troškimai randa garbinimo objektą.

Palaimos sąmonėje pakylame virš pasaulio džiaugsmų ir liūdesių, bet neperžengiame savo pareigų ir įsipareigojimų vykdymo būtinybės.

Tas, kuris pažįsta save, užtikrintai žino, kad Dievas yra vienintelis egzistuojantis veiksnys, nes visa pasiekimų galia ateina iš Jo. Ugdant atsiribojimą, menkas ego išblėsta ir susilpnėja, ir mes jaučiamės atliekantys mums paskirtus vaidmenis pasaulio scenoje, psichologiškai nepaveikiami teigiamų ar neigiamų aplinkybių, meilės ar neapykantos, susijusios su šiais vaidmenimis. Šis gyvenimo spektaklis neturi nei pradžios, nei pabaigos. Kiekvienas iš mūsų turime atlikti Didžiojo scenos režisieriaus mums paskirtą vaidmenį be skundų ar apmaudo, iš meilės spektakliui ir pagarbos režisieriui. Tie, kurie pasiekia palaimos sąmonę, pajus, kad pasaulis yra scena, ir atliks savo vaidmenį geriausiai,

kaip sugeba ir kiek leidžia meniniai įgūdžiai, visada prisimindami, kad jie dirba vadovaujami Didžiojo scenos režisieriaus: Visagalio Dievo, viso gėrio ir džiaugsmo šaltinio.

Ramybė tau

Kosminės sąmonės žvilgsniai

Žmogus atrodo kaip nepažįstamas, keliaujantis vienas
šame pasaulyje
Žmonės, kuriuos jis laiko savo, iš tikrųjų tokie nėra
Mūsų likimai lemia kiekvieno iš mūsų individualius
.kelius, ir niekas negali kontroliuoti ar valdyti kito žmogaus
Vis dėlto mes ne vieni šame pasaulyje, nes yra artimų
santykių su giliomis ir ilgalaikėmis šaknimis, iš kurių
.semiamės palaikymo ir džiaugsmo
?Kas tie mums artimi žmonės
Jie ne visada yra mūsų šeimos nariai, o tie, su kuriais
jaučiame tvirtą draugystės ryšį
Pavyzdžiui, yra žmonių, kuriuose principai, kuriais tikiu,
buvo puoselėjami ir subrendo. Jie mane vertina, o aš atsakau
jų meile ir pagarba, ir jaučiu, kad palaiminti ryšiai mus
.vienija gerume, meilėje ir ramybėje
Vyras ir moteris, suvieniję savo gyvenimus, kad padėtų
ir įkvėptų vienas kitą kilniomis vertybėmis ir idealais, kuria
.savo santuoką ant besąlyginės meilės pamatų
Tyros ir besąlyginės meilės puoselėjimas tarp vyro ir
žmonos, tėvų ir vaikų, draugo ir draugo, savęs ir visų kitų –
.tai pamoka, kurios atėjome į šį pasaulį išmokti
Tikra santuoka yra laboratorija, kurioje savanaudiškumo,
blogio būdo ir blogio elgesio nuodai pilami į kantrybės
mėgintuvėlį, kad neutralizuotų ir pakeistų tuos negalavimus
meilės motyvuojančia galia ir nuolatinėmis pastangomis
.elgtis kilniai ir oriai

Jei partneris (A) turi tam tikrą bruožą, kuris išprovokuoja
nepageidaujamą bruožą partneryje (B), partneris (B) turėtų
suprasti, kad tam yra priežastis – atskleisti jame paslėptus
nuodus, kad jis galėtų juos atpažinti ir atsikratyti, taip
.apvalydamas savo charakterį ir prigimtį

Didžiausias dalykas, kurio vyras ir žmona gali palinkėti
vienas kitam, yra dvasinis atvirumas, suteikiantis gerųjų
.savybių: supratimo, kantrybės, rūpesčio ir meilės

Tačiau jie turi nepamiršti, kad dvasinio augimo negalima
priverstinai primesti kitam

Kai žmogus patiria meilę savyje ir perteikia ją savo
veiksmų kalba, jo artimieji pajus jo gerą įtaką ir atsakys
.meile bei pagarba

Jei susituokusios poros nesupras aukštesnio santuokos
tikslo, jos gali ir nedžiaugtis laimingu santuokiniu gyvenimu

Pernelyg didelis seksualumas, perdėtas familiarumas,
skaudus šiurkštumas, blogi įtarimai, įžeidžiantys žodžiai ir
veiksmai, ginčai vaikų akivaizdoje, pykčio išliejimas ir
problemų kaltinimas kitam partneriui – tai dalykai, kurie
.neturėtų pakenkti santuokos pamatams

Vyras ir žmona turi būti ištikimi vienas kitam ir
kiekvienas turi daryti viską, kad kitas būtų laimingas visais
.įmanomais būdais

Gyvenimo partneriai neturėtų vienas kito palikti vien dėl
to, kad vienam iš jų trūksta dvasinių polinkių, o kiekvienas
.turėtų kuo ilgiau daryti teigiamą įtaką kitam

Santuoka yra puiki laboratorija švelniems jausmams ir
abipusei pagarbai ugdyti

Tai taip pat mokykla, skirta ugdyti gerą valią, apvalyti
meilę nuo priemaišų ir paaukoti savanaudiškus sumetimus,
.kad tarnautume kitiems ir juos padarytume laimingus

Santuokoje svarbu gerbti kito žmogaus požiūrį ir
susilaikyti nuo ginčų bei rietenų dėl smulkmenų. Abipusė
pagarba kuria laimę, o kito žmogaus nuomonės menkinimas
.sukelia emocinę įtampą, apmaudą ir užteršia atmosferą

Sėkminga santuoka grindžiama aukštomis dvasinėmis ir
psichinėmis savybėmis, tokiomis kaip spinduliuojanti meilė,
gerumas, tolerancija, empatija, draugiškas supratimas,
.atvirumas ir subtilūs jausmai

Vyrai ir žmonos turi jausti meilę vienas kitam ir
neapriboti to jausmo tam tikromis akimirkomis, antraip jie
atsidurs nuobodulio, apmaudo ar net abipusės neapykantos
.ir galbūt net skyrybų kelyje

Meilė yra stipresnė už fizinį ar protinį silpnumą, todėl ji
.neturėtų būti saistoma sąlygų

Meilės iš kito žmogaus negalima atimti jėga, ją galima
.priimti tik kaip spontanišką dovaną iš širdies į širdį
Meilė auga ir klesti tolerancijos ir pasitikėjimo aplinkoje,
o miršta pavydo ir pavydo atmosferoje
Meilė gyvena artumoje – atstume ir miršta klaidingame
familiarume

Ir vienas iš Jo ženklų yra tas, kad Jis sukūrė jums iš jūsų
pačių sutuoktinius, kad rastumėte juose ramybę; ir Jis įterpė
tarp jūsų meilę ir gailestingumą. Iš tiesų, tai yra ženklai
.žmonėms, kurie mąsto
{ir du taps vienu kūnu}

Pirmasis ir svarbiausias laimingos santuokos
reikalavimas yra dvasios vienybė – dvasinių polinkių ir tikslų
panašumas bei nuoširdus noras pasiekti šiuos tikslus
.studijuojant, stengiantis ir savikontrolės būdu
Poros, kurias vienija dvasinė vienybė, galės užtikrinti
santuokos sėkmę net ir tada, kai kiti veiksniai nebus
.įmanomi

Antras sėkmingos santuokos reikalavimas yra
intelektualinių, socialinių, aplinkosauginių ir kitų interesų
.panašumas

Trečias ir mažiausiai svarbus reikalavimas, nors
dažniausiai jis yra svarbesnis tarp neapsišvietusiųjų, yra
.fizinis patrauklumas

Fizinis patrauklumas greitai praranda savo patrauklumą
ir stiprumą, jei neįvykdomas pirmasis ar antrasis
.reikalavimas

* * *

Turime būti aktyvūs šiame pasaulyje ir dirbti naudingą
.bei konstruktyvų darbą

Bet kai baigsime savo pareigas, turėtume pailsėti ir
ieškoti ramybės savyje

Taip pat turime prisiminti, kad mūsų nervams reikia
poilsio ir ramybės, kad atkurtų gyvybingumą ir atnaujintų
energiją

Jei turime ramią nervų sistemą, mums pasiseks visame
kame, ką darome, ir be to, būsime harmonijoje su savimi ir
.su Dievu

* * *

:Jis tarė pasekėjų grupei

Tavo gyvenimo taurė perpildyta ir prisotinta dieviškojo
buvimo, bet dėl savo neatidumo tu nejauti to palaiminto
.buvimo

Kai klausaisi radijo transliacijos, jautiesi artimai
.bendraujantis su Dievu

Jei pripildysite butelį jūros vandens, sandariai jį
užkimšite kamščiu ir įmesite į jūrą, butelyje esantis vanduo ir
jūros vanduo nesusimaišys. Tačiau jei išimsite kamštį, jie iš
.karto susimaišys

Taigi, prieš prisiliedami prie dieviškojo buvimo, turime
ištraukti neatsargumo ir abejingumo kamštį iš savo sąmonės
.butelio

Raktas į rojų ir laimę

Laimei, mes galime pradėti bet kada ir bet kur sutelkti
.dėmesį į teigiamų savybių, kurių mums trūksta, ugdymą
Jei mums trūksta valios, sutelkime dėmesį į šį aspektą ir
sąmoningomis pastangomis, Dievo padedami, galėsime
.sustiprinti savo valią

Jei norime išsivaduoti iš baimės, turime galvoti apie
.drąsą, ir ateis laikas, kai išsivaduosime iš baimės gniaužtų
Paprastai tariant, tereikia pakeisti nerimą keliančias
mintis, kurias norime pašalinti, teigiamomis,
konstruktyviomis. Tai yra raktas į laimės ir sėkmės rojų, ir jis
.prieinamas kiekvienam, norinčiam juo pasinaudoti

* * *

Kai kurie gali manyti, kad neįmanoma įveikti
neapykantos ir įkvėpti žmonijos dieviška meile, kurią patyrė
ir skelbė išminčiai, tačiau labai reikia pakeisti kursą ir
.neapykantą pakeisti meile

Ateistinės ideologijos kovoja prieš dangiškuosius
įstatymus ir bando išvartyti dvasines sąvokas iš žmonių sielų,
.o pasaulis beprotiškai ir greitai skuba į nežinomą tikslą
Bandydami sustabdyti siaučiančią audrą, kartais galime
atrodyti kaip mažytės skruzdėlės, plaukiojančios vandenyne,
bet neturime nuvertinti gėrio jėgų, kurias Dievas įdėjo į
.žmogų, ir neturėtume sumenkinti to, ką galime padaryti
Vienintelis dalykas, kuris pašalins pasaulio kančias –
labiau nei pinigai ar kitos materialinės priemonės – yra
meditacija ir dvasinio sąmoningumo bangų, kurias jaučia
.medituotojai, siuntimas

Turime skleisti geros valios ir geros valios žinią
pasauliui, stengtis suprasti Dievo planą žmonijai ir dirbti
.harmonijoje su Jo išmintinga visuotine valia

“Aš jam pasakiau: „Kelkis

Jei visus savo išgyvenimus patirsite šypsodamiesi ir
pasitikėdami Dievu, be abejonių, kurios slepiasi jūsų galvoje,
.pamatysite, kaip veikia dieviškasis įstatymas
kai planavau paskaitų turą San Franciske, [aisiais-1920]

banke teturėjau 200 dolerių, kurių net nepakako turui
pradėti, be to, reikėjo sumokėti dideles sąskaitas, todėl
:pasakiau

Dievas yra su manimi, Jis patikėjo man šią užduotį ir,
padės man ją įvykdyti, nes darbas, kurį darau, yra dėl Jo, ir
„Jis tikrai man padės ir palengvins man reikalus
Net jei visas pasaulis jus paliktų, o jūs tikrai žinotumėte,
.kad Dievas yra su jumis, Jo įstatymai jums darys stebuklus
Kai pas mane priėjo sekretorė ir papasakojo jam, kiek
pinigų turiu banke, jis buvo šokiruotas ir tiesiog krito ant
.žemės

„Aš jam pasakiau: „Kelkis
Jis drebedamas atsakė: „Eisime į kalėjimą, nes
„!negalėsime sumokėti skolų
Pasakiau: „Mes neisime į kalėjimą. Per septynias dienas
turėsime visus pinigus, kurių mums reikia šiai paskaitų
“.kelionei

Jame siautėjo abejonės, o mano tikėjimas išliko tvirtas
Man nereikėjo pinigų asmeninei naudai ar tikslams, o
dieviškos žinios sklaidai. Baimė neįėjo į mano širdį nepaisant
.daugybės sunkumų, ir galiu pasakyti, kad baimė manęs bijo
Ko bijote? Niekas neturėtų jūsų gąsdinti. Susidurkite su
visomis problemomis nepajudinamai tikėdami Dievu, ir
.pergalė bus jūsų

Kai širdis sutelkta į Dievą, žmogus su Dievo pagalba ir
.palaiminimais gali įveikti visas kliūtis ir sunkumus

Tą savaitę, kaiėjau priešais viešbutį „Palace“, prie
manęs priėjo pagyvenusi moteris ir paklausė: „Ar galiu su
“?jumis pasikalbėti

Mes apsikeitėme keliais žodžiais, ir ji be jokios įžangos

“?tarė: „Turiu daug pinigų, kuo galiu jums padėti

Aš atsakiau: „Man nereikia tavo pinigų, o kodėl tu man

“?siūlai pinigų, jei net nepažįsti manęs

„Ji atsakė: „Bet aš tave pažįstu, daug apie tave girdėjau

Aš iš karto išrašiau 27 000 dolerių čekį (tais laikais tai

.buvo didžiulė suma) ir pamačiau už jo Dievo ranką

* * *

Jei žmogus neišsiugdys intuicijos ar intuicijos gebėjimo,
jis priims neteisingus sprendimus, pasirinks netinkamus
verslo partnerius ir užmegs netinkamus asmeninius
.santykius

Kadangi juslinis suvokimas pirmiausia grindžiamas
informacija, kurią protas gauna per pojūčius, jei pojūčius
apgauna išvaizda, galima manyti, kad kažkas yra nuostabus
.žmogus, nežinant, kas yra jo viduje

Arba jis gali manyti, kad rado partnerį – arba gyvenimo
partnerį – ir užmezgė santuokinius santykius, kurie gali
.baigtis nelaimingu gyvenimu arba skyrybomis

Tačiau intuicija niekada nedaro tokių klaidų; ji nežiūri į
magnetinę akių jėgą ar į patrauklų žmogaus veidą, o tiksliai
.jaučia ir suvokia širdies gilmėse tikrąją to žmogaus prigimtį

Dvasingumo ambicijos

Niekada nepamiršiu žodžių, kuriuos man pasakė
.pardavėjas didelėje parduotuvėje, į kuriąėjau pirkti palto
Jis pasakė: „Pone, aš nenoriu jums nieko parduoti, aš tik
.“bandau tiksliai sužinoti, ko jums reikia

Tas malonus vyras nebandė man parduoti savo
brangiausio palto, o parodė pigesnę, kuris man tiko visais
.atžvilgiais

Man palengvėjo, kad gavau tai, ko man reikėjo, už
prieinamą kainą

Taip jis užsitikrino, kad tapčiau nuolatiniu savo įmonės
.klientu

Žmonės turėtų įtraukti dvasinį elementą į savo praktines
ambicijas ir apsvarstyti galimybę tinkamai tarnauti savo
.artimo poreikiams

Nepakanka, kad žmogus užsidirbtų pinigų teikdamas
paslaugas ir gaudamas pinigus mainais, bet reikia dirbti, kad
užsidirbtų pinigų, ir juos panaudoti visuomenės poreikius
.tenkinančioms įstaigoms ir įstaigoms steigti

Kai žmogus uždirba dideles pinigų sumas ir tuo pačiu
metu padeda savo partneriams ir darbuotojams, jo turtas ir

klestėjimas didėja, todėl jis naudoja savo turta, kad padėtų
kitiems, kad jie galėtų padėti sau. Tai aš vadinu „ambicijų
„dvasinimu

Turtingi tėvai, paliekantys savo vaikams didžiules pinigų
sumas, slopina jų raidą, pagrįstą pačių sukurta sėkme, ir
atima iš jų savarankiškumą bei pasiekimų džiaugsmą

* * *

Dievas apreiškė savo tiesą įvairiais būdais
nepriklausomose civilizacijose, tautybėse ir individualiose
mąstysenose

Per šią didelę įvairovę Dievas mums pateikė kintantį ir
įvairų žmogaus paslėpto potencialo vaizdą, ir žmogaus
pareiga yra iš šių daugybės atmainų išskirti aukščiausias ir
geriausias savybes ir jas įdiegti sau, savo tėvynei ir savo
pasauliui

Štai ką apsišvietę žmonės daro visada ir visada
Jie šimtais metų lenkia savo laiką ir savo plačiomis
idėjomis bei augančiu sąmoningumu demonstruoja
universalius tiesos pagrindus, kurie yra amžini ir
nesenstantys

Šie principai yra tikrojo laimingo gyvenimo meno esmė.

Jie yra gyvybiškai svarbūs, pritaikomi ir būtini kiekvieno
žmogaus sėkmės ir laimės principai

Skirtumai tarp žmonių, tautų, etninių grupių ir skirtingų
doktrinų neturėtų įtvirtinti susiskaldymo tarp žmonių, o
turėtų būti pagrindinis modelis palyginimui ir geriausių
savybių bei metodų, prisidedančių prie idealaus žmogaus ir
visuomenės vystymosi, pasirinkimui

Pasitikėjimo savimi menas

Nedaugelis gali būti laimingi neturėdami turto arba bent

jau neturėdami pakankamai pinigų ir sveikatos

Daugumai žmonių reikia tam tikrų dalykų, kad jaustųsi

laimingi, o jų laimė priklauso nuo išorinių aplinkybių, nes

protas nėra išmokytas mėgautis besąlygine vidine laime

Žmogus gali manyti, kad bus laimingas – telaimina jus

Dievas – jei gaus viską, ko, jo manymu, jam reikia. Tačiau troškimas gimdo troškimą, ir kas toliau daugina savo troškimus, tas ras pasitenkinimą taip toli nuo jo, kaip .Plejados yra nuo žemės

Prieš ką nors pirkdami jaučiate, kad be to negalite apsieiti ir kad būtinai privalote tai turėti, kad ir kokia būtų kaina. Tačiau kai tik tai įsigyjate, jūsų noras tam pamažu mažėja ir pradodate galvoti apie ką nors geresnio ir taip .toliau

Sėkmė yra savęs pasitenkinimo menas: gauk tai, ko tau .iš tikrųjų reikia, ir tada būk patenkintas tuo, ką turi Daugelis darbuotojų ir tarnautojų išleidžia pinigus .nereikalingiems dalykams ir dėl to skęsta skolose Pažinojau vyrą ir jo žmoną, kurie gyveno gražiam name mieste. Kai tik pamatydavo ką nors geidžiamo, jie nedelsdami tai pirkdavo, net ir išsimokėtinai. Tačiau .galiausiai jų gražus namas jiems tapo siaubo šaltiniu Jie negalėjo mokėti įmokų už namuose sukrautus daiktus, todėl kartą jiems pasakiau: „Šie daiktai ne jūsų ir jūs jų neturite, jūs juos pasiskolinote dalimis. Tad kodėl nesupaprastinus savo gyvenimo be šių nuolatinių rūpesčių, “?kurie griaua visą jūsų ramybę ir malonumą Dėl įklimpusių skolų jie galiausiai viską prarado, todėl buvo priversti grįžti prie paprastesnio gyvenimo ir pradėti iš .naujo

Yra sveikų ir bevaisių troškimų. Sveiki, vertingi troškimai yra tarsi grynakraujis arklys, kuris, užuot nuvedęs jus į tamsos slėnį, neša jus į šviesius laimės ir pasitenkinimo horizontus. Mūsų pareiga yra išanalizuoti troškimus, kad .nustatytume, ar jie prisidės prie laimės, ar atitolins nuo jos Viskas, kas išlaisvina jus iš materializmo ir priartina prie tikrosios laimės, yra sveikas troškimas. Žinokite, kad tikroji sėkmė priklauso nuo sveikų troškimų, o ne nuo daiktų .įsigijimo kitų sąskaita

Smerktiniais būdais įgytas turtas iš pirmo žvilgsnio gali
atrodyti sėkmingas, tačiau toks per didelis turtas kankina
sielą ir atima iš jos ramybę. Nerami sąžinė – atleiskite už
posakį – yra kaip ankštas batas, kuris gali atrodyti gražiai,
.bet su kiekvienu žingsniu spaudžia pėdą
Švarios sąžinės žmogus yra taikoje su savimi, su kitais ir
su Dievu. Jei jūsų sąžinė švari, galite vienas pasipriešinti
pasaulinei viešajai nuomonei ir, kad ir kokia tanki tamsa jus
suptų, su Dievo pagalba galėsite persmelkti tamsą savo
.apšviestos sąžinės šviesa

* * *

Mums nereikia žmonių šlovinimo ir pagyrimo, nes
.žmogaus prigimtis yra nepastovi, o atmintis trumpalaikė
Dievo dėkingumo ir pritartimo turėtume siekti ir stropiai
siekti, nes žmogaus vertė priklauso nuo to, kaip jį vertina
.širdžių tyrinėtojas ir paslapčių žinovas
Jei esame tyri ir pamaldūs Dievo akyse, tai yra
svarbiausia

Kai darome gerus darbus, kartais turime kentėti, bet
nuovargis, diskomfortas, savikontrolė ir protinis lavinimas
yra niekis, palyginti su dvasine laime, kuriai negali prilygti
.jokia žemiška šlovė

Atvykusiųjų džiaugsmas yra didelis ir atnaujintas, o
gyvenimo tikslas yra pasiekti tą amžinąją palaimą, ir
.kiekviena kilni idėja priartina mus prie galutinio tikslo
Tokios mintys yra tarsi upė, vedanti į sielos vandenyną,
.kur slypi ramybė, pasitenkinimas ir vidinė laimė
proveržis

Prasiveržiau pro tankų nežinojimo mišką
Ir aš jame išraižiau šviesos taką
Pirmiausia atkreipiau dėmesį į kai kuriuos trūkumus ir
silpnąsias vietas

Aš jį lydėjau dygliuotų troškimų šluotų krūmais
Ugnis dar labiau įsiplieskė
Liepsnos kilo

Ir jis išsiplėtė, kad prarytų arogantišką pasididžiavimą
Ir akivaizdus nežinojimas
Ir pasiutę, žiaurūs geismo žvėrys buvo sudeginti
Kai einu savo keliu
Tarp pasenusių žmogiškų klaidų pelenų
Aš nutiesiu kelią visiems, norintiems pereiti nežinojimo
mišką
* * *

Santykiuose su kitais labai svarbu pastebėti ir vertinti
.vidines savybes, kurias jie išsiugdė savo gyvenime
Jei tyrinėsite kitus atvirai, galėsite juos suprasti ir geriau
su jais sutarti, taip pat galėsite žinoti, su kuo bendraujate ir
.kaip su juo elgtis
Nekalbėk su filosofu apie žirgų lenktynes, o su
mokslininku apie namų tvarkymą
Turėtume išsiaiškinti, kas svarbu kitam žmogui, ir apie
.tai su juo pasikalbėti, o ne būtinai apie save
Konkurencija tarp vyrų ir moterų
Atrodo, kad konkurencija tarp vyrų ir moterų visada
egzistavo, tačiau jie iš esmės yra lygūs ir nė vienas nėra
.pranašesnis už kitą
Žmogus turėtų didžiuotis savo vidine verte, moralinėmis
stiprybėmis ir esminėmis savybėmis, kurias jam įskiepijo
.Dievas
Vyras teigia, kad moteris yra emociškos ir impulsyvos,
.todėl negali tvarkytis su problemomis protu ir išmintimi
Moteris skundžiasi, kad vyras nesugeba jos suprasti ir
.įvertinti jos jausmų
Tačiau moteris geba logiškai mąstyti, net jei emocijos
.yra stipriausia jų prigimtinių jėgų
Ir žmogus geba jausti, net jei jo gyvenime dominuoja
protas
Tikslas – sukurti pusiausvyrą tarp proto ir emocijų, kad
.nei viena iš jų neužgožtų kitos ir neneigtų jos vaidmens

Ši pusiausvyra gali būti pasiekta abiem lytims mokantis
.vieniems iš kitų per draugystę ir supratimą
Apšviestųjų tarpe randame nuostabų vyriškų ir
moteriškų savybių derinį. Kai pasiekiame tobulą proto ir
emocijų pusiausvyrą, išmokstame didžiąsias pamokas, dėl
.kurių atėjome į šią žemę

* * *

Dvasiniai pulsai
Aš esu kosminės šviesos kibirkštis
Mano esmė – ne kraujas ir kaulai
Greičiau tai dieviškosios saulės spindulys
Ugdysiu gebėjimą sutelkti mintis
Skaitysiu geras knygas ir medžiagą
Ir giliau pasinersiu į mintis
Ir ant visko viršaus
Pasinersiu į savo sielos jūrą
Ir aš apmąstau paslaptis, kurias Dievas jame įdėjo
Prašau tavęs, Viešpatie
Rasti atspindį savo veikloje
Ir veikla mano apmąstymuose
Taigi, kad visas mano gyvenimas
Meilės ir ištikimybės dovana tau
?Ar galiu tave rasti
?Nebent mano širdies šventovėje
Aš pasodinsiu broliškos meilės rožes
Draugystės ir ištikimybės dirvoje
Viešpatie, pažadink mus iš lėtinio miego
Leisk mums atpažinti tavo buvimą, pasireiškiantį proto
šviesoje
Ir švyti išminties fakeluose
Atvėsiu dieviškos meilės baseine
Pasislėpęs už apmąstymų sienų
?Kas gi tas gyvenimas, tekantis mano venomis
?Ar leistina, kad jis neturėtų dieviškojo šaltinio
Emisijos sąvoka

!Mintys neturi ribų ir pabaigos
Kiekvienas malonus žodis reiškia visuotinės prigimties
sąvoką, nes malonūs žodžiai ir tyros mintys turi dievišką
.šaltinį

Tiesos jūros krūtinėje šoka daugybė puikių idėjų bangų
Mūsų intelektualinės sutarimo išraiškos yra bangos
.supratimo ir žinių vandenyne

?Kokia yra emanacijos prasmė
Tai gyvenimo atnaujinimas ir pakilimas į aukštesnį lygį
?Kas yra pakelta ir kaip tai pakeliama
Turime suprasti gyvenimo atnaujinimo prasmę. Viskas,
.kas egzistuoja, keičiasi ir transformuojasi
Šie pokyčiai yra arba žalingi, arba naudingi keičiamam
.objektui

Pavyzdžiui, jei paimsiu nešvarų stiklą ir stipriai jį
?trenksiu į žemę, jis pasikeis, ar ne
Tačiau toks pokytis nėra naudingas; veikiau jis kenkia
.sunaikintam daiktui

Bet jei nuplausite stiklą ir padarysite jį skaidrų ir
blizgantį, tada pokytis bus naudingas
Todėl emanacija reiškia bet kokią naudingą pokytį, tiek
.fiziniams daiktams, tiek žmonėms
kūrybinė veikla

:Yra trys kategorijos žmonių, turinčių kūrybinę dvasią
Išskirtinė kategorija – nepaprastas
vidurinioji klasė
ir įprastos kategorijos

Yra daug tokių, kurie nepatenka į nė vieną iš šių
kategorijų

:Žmogus mėgsta savęs paklausti
Ar bandžiau sukurti ką nors naujo ir unikalaus, kažką,,
“?kas būtų naudinga man pačiam ir kitiems
Tai yra atspirties taškas kūrybinei veiklai
Jei jis apie tai nepagalvojo, vadinasi, jis yra vienas iš tų,
kurie tiki, kad neturi gebėjimo būti kūrybingi, nors ir turi šio

gebėjimo komponentus, tačiau iš sąmonės į juos
įsiskverbiosis užuominos įtikino juos, kad tarp jų ir
.kūrybiškumo yra didžiulis atstumas
Tas, kuris gyvena kaip lunatikas, turi save pabusti, sau
:patvirtindamas

".Turiu didžiausią žmogišką dovaną – kūrybinę dvasią"

Kiekvienas žmogus turi gebėjimų ir iniciatyvos
kibirkstėlę, leidžiančią sukurti kažką unikalaus. Tačiau
aplinkos įtaka yra tarsi hipnozė, ir ribota žmogaus sąmonė
gali būti lengvai apgauta, jei žmogus nėra budrus ir atsparus
.neigiamai aplinkos įtakai

Kas sau sako: „Visi keliai gerai praminti ir perpildyti, tad
kokia prasmė bandyti?“, tas leidžia sau pasiduoti
hipnotizuojančiai pasaulietiškos sąmonės įtakai, kuri slopina
ryžtą, ir tai paaiškina, kodėl daugeliui žmonių nepasiseka
visose gyvenimo srityse, nes jiems trūksta kūrybiškumo
.dvasios

Žmogus turi prisitaikyti prie gyvenimo patirčių pagal tai,
ką diktuoja jo sąžinė ir ką jam siūlo širdis, ir nesielti
.neapgalvojęs

Kas giliai savyje turi tvirtą tikėjimą, Dievas sustiprins jo
tikėjimą, stiprybę ir ryžtą pasiekti tai, ko jis trokšta
.gyvenime

Tvirtai pasitikiu Dievu ir tikiu Jo pagalba, todėl Jis
palaimino mane palaimintu dvasiniu stiprumu –
nepalaužiama valia, kuri Jo malone visada man kūrė
.galimybes, atvėrė duris ir nutiesė prieš mane daugybę kelių

Tikroji ir ilgalaikė laimė slypi tik Dieve
Dieviškos žinios yra lobis; kas jas randa, tas nieko
daugiau netrokšta

Dieve ir niekur kitur yra saugumas. Jis yra vienintelė
.prieglauda ir pabėgimas nuo visų baimių ir rūpesčių
Kitaip šiame pasaulyje nėra tikro saugumo

Todėl turime dėti visas pastangas, kad Jį pažintume ir su
juo bendrautume rytą ir vakarą, visuose savo darbuose ir
.pareigose

Kur tik yra Dievas, ten nėra nei baimės, nei liūdesio
Tie, kurie Jį pažįsta, nėra sukręsti nei žemiškų įvykių, nei
įvairių nelaimių, nes jie yra saugūs dėl Dievo buvimo su jais
.ir Jo apsaugos
Maldavimas
O, Viešpatie

Nors tavo meilės šviesą kartais pritemdo pasaulio blogis
Bet mes sunkiai dirbame, kad parodytume jūsų šviesą
Tegul tavo palaimintos šviesos spindesys ir toliau
skleidžiasi

Jis šviečia tamsoje ir ją visiškai išsklaido
Jaučiu tavo šlovingą galią, persmelkiančią mano būtį
Su jūsų pagalba ir palaiminimais tie, kurie myli gerumą,
gali

Įveikiant pasaulio blogius
Ir tavo meilė išlieka didžiausia jėga
Kurią reikia įdiegti protuose ir širdyse
Kad būtų panaikinti karai
Neramumai ir trikdžiai
Jaučiu žmonijos skausmą
Noriu padaryti viską, ką galiu, kad palengvinčiau žmonių
kančias

Palaimink mus, Viešpatie, kad galėtume pakelti Tavo
meilės ir Tavo šviesos fakelus
Kad ir kur beapisuktume ir kad ir kur eitume
Noriu būti su tais, kurie tave myli
Ir noriu su malonumu išgirsti tavo švenčiausiąjį vardą
Tu esi pirmoji ir paskutinė meilė mano širdyje
Palaimink visus, kad jie galėtų pajusti Tavo meilę ir šlovę
Atsisakykime tuščių ambicijų ir išgalvotų svajonių
Esame kupini tavo nuostabios meilės

Noriu papasakoti kitiems apie tavo meilę ir tavo
stebuklus

Įskieplik mumyse nuolatinį Tavo meilės suvokimą
Ir neatidėliotinas noras paliesti Tavo dieviškąjį buvimą
.Palikime viską, kas mus atstumia ir traukia nuo tavęs

Tu vienas esi amžina, amžina ir absoliuti tiesa

Be tavęs nėra gyvenimo

Išlaisvink visus, kaip išlaisvinai mane

Ir dėkoju tau iš sielos gelmių

Kad suteiktų man šį palaimintą džiaugsmą

Kuri mane lydi dieną ir naktį

Tyli veikla ir aktyvi tyla

Žmogus neturėtų skirti laiko vien pinigų gavimui, bet ir
mankštai, skaitymui, meditacijai, meilei Dievui bei ramiam ir
.netrukdomam elgesiui

Turime išmokti būti tyliai aktyvūs ir tyliai aktyvūs, o

savo kasdienę veiklą įkrauti ta ramybe, kurią įgyjame

.galvodami apie Dievą ir žvelgdami į save

Turime atlikti savo darbą iš meilės pareigai ir priimti

rezultatus su psichine pusiausvyra, neleisdami sau

.sumenkinti sėkmės ar nusivilti nesėkme

Prašome Tave, Viešpatie, padėk mums gyventi taikoje

pasaulyje, kuriame Tavo tiesa yra mūsų vadovas, lyderis ir

mentorius, kad galėtume gyventi broliškoje meilėje ir

subalansuotai lavinti savo kūnus, protus ir sielas, kad Tavo

dangiškoji ramybė galėtų būti atskleista per mūsų

.gyvenimus ir kasdienę veiklą

Palaiminti sveikatos, kompetencijos, efektyvumo ir

išminties, įkvėpkime savo artimą atskleisti savo rafinuotą

.prigimtį ir kilnias savybes

Tegul Tavo meilės šviesa šviečia ant mūsų ilgesio Tavęs

altoriaus

Ir leisk mums pažadinti tavo meilę kiekvienoje širdyje

* * *

Vienas iš mokinių paklausė, kaip geriausiai pasiekti
:vidinę ramybę, o mokytojas atsakė
Stenkitės nuraminti nerimą keliančias mintis, kurios
.veržiasi į išorę, ir nukreipkite mintis į vidų
Dirbkite ties savo minčių ir troškimų suderinimu su
pakankamais ir išsamiais faktais, kurie jau egzistuoja
.jums

Tada pajusite saldžią harmoniją, persmelkiančią jūsų
.būtį ir apgaubiančią jūsų gyvenimą bei visą gamtą
Jei jūsų viltys ir lūkesčiai sutaps su šia įgimta harmonija,
jūs sklandžiai ir lengvai žengsite gyvenimo keliais ir pakilsite
.ant ramybės sparnų
Ir čia slypi sielos gyvenimo gelmė ir grožis

* * *

Kartais idėjos yra veiksmingesnės už žodžius
Žmogaus protas yra galingiausias siųstuvas ir imtuvas iš
visų

Jei nuolat transliuosite teigiamas mintis ir įkrausite jas
.meilės energija, tos mintys paliks gerą įspūdį kitiems
Panašiai, jei paleisite mintis, kupinas pavydo ar
neapykantos, kiti jas priims ir į jas atsakys panašiomis
.mintimis

Prašau Dievo paremti jūsų pastangas savo stiprybe ir
palaiminimais

Pavyzdžiui, jei vyras nukrypsta nuo teisingo kelio,
žmona turėtų prašyti Dievo padėti jos vyrui ir pašalinti iš jos
širdies pavydo bei apmaudo jausmus, o paskui padėti vyrui
.suvokti savo klaidą ir grįžti į teisingą kelią
Jei malda nuoširdi, o ketinimai tyri, trokšamas pokytis
įvyks su Dievo pagalba

* * *

Dažnai pasitelkdavau valią, kad įveikčiau įprotį, kuris
bandė mane užvaldyti

Kai valgydavau tam tikrą maistą ir jausdavau, kad mane
riboja noras jo valgyti, susilaikydavau nuo to maisto, kol
.noras jam išnykdavo

Kai nuvykau į Singapūrą, ten radau skanų vaisių, bet
stebėjau save, kad nesukelčiau potraukio jam, nes supratau,
kad jei neatkreipsiu dėmesio ir nesiimsiu atsargumo
priemonių, norėsiu jo rytą, vidurdienį ir vakare, ir tokiu būdu
.mes save ribojame

Nors tą dieną vaisiai man labai patiko, jų nepasigedau ir
.kitą dieną nesigailėjau, kad jų nebuvo

Jei sutelksime dėmesį į tai, kas mums patinka,
.neturėsime ko bijoti. Turime savo laisvę laikyti svarbiausia
Jei sakau, kad kažko nedarysiu, sprendimas yra galutinis
?ir neatšaukiamas. Argi tai ne laisvė

Kaip nuostabu elgtis ne iš įpročio ar reaguojant į kitų
!bandymus mus užkariauti, bet todėl, kad taip liepia išmintis
Kai išmintis įtikina mus ką nors padaryti, niekas neturėtų
.mūsų nuo to atgrasyti, jei tik vadovaujamės išmintimi
Naudingą įprotį galima išsiugdyti valios ir išminties
.pagalba. Galiu priimti viską, ką siūlo išmintis

Daugelio žmonių pirminiai modeliai arba archetipai tapo
tokie fiksuoti, kad jų pakeisti neįmanoma, tačiau tie, kurie
mandagumo ir savikontrolės dėka išlaiko savo idėjas
.lanksčias, gali lengvai pasikeisti į gerąją pusę

Protas turi būti toks lankstus kaip molis. Išmintis suteikia
.tą lankstumą, ir tai yra laisvė, kuria noriu, kad džiaugtųsi kiti
Kai žmogus išsivaduoja iš įpročių pančių, jis supranta,
kad nėra didesnės laimės, nei veikti vadovaujantis laisvu
.pasirinkimu ir įsitikinimu

Žmogus neturėtų leisti aplinkybėms jį mušti, smogti ir
.nugalėti, o verčiau jis turėtų stengtis jas įveikti

Kas turi stiprią valią, tas su Dievo pagalba įveiks visus
sunkumus

* * *

Kiekvienas fizinis veiksmas turi psichinį atitikmenį

Tam tikriems veiksams atlikti naudojame fizinę jėgą,
tačiau veiksmas kyla iš minties ir yra nukreipiamas psichinio
.vadovo

Vagystė yra blogis; bet didžiausias blogis yra protinis
vagystės veiksmas, kuris atveria kelią fizinei vagystei, nes
.protas yra tikrasis sumanytojas

Bet koks neteisingas veiksmas, kurio žmogus nori
.išvengti, pirmiausia turi būti išstremtas iš jo proto
Jei susitelkiate tik į fizinį veiksmą, labai sunku jį
.kontroliuoti

Dėmesys turėtų būti sutelktas į protą ir klaidingų
nuomonių taisymą, o tada veiksmas bus atliktas
.automatiškai, sklandžiai ir sėkmingai

* * *

Kai jautiesi ramus
Kiekviena judesyje
Iš jūsų kūno judesių
Ir mintyse jauti ramybę
Ir tavo valioje
Ir tavo meilėje
Ir ji jaučiasi rami
Ir dieviškoje akivaizdoje
Savo ambicijose
Atminkite, kad jūs

Tavo gyvenimas pasiekė Dievą
Pagyrimai, kritika ir meilikavimas
Meilikavimas gali būti geras, kai skatina ką nors daryti
gera, bet jis yra piktavališkas, kai naudojamas dvasinėms
žaidoms slėpti, jas pūliuoti ir taip užnuodyti sielą nežinojimo
.liga

Dauguma žmonių mėgsta meilikavimą, lygiai taip pat,
kaip daugelis mėgsta valgyti medų, nesuvokdami, kad dalis
jo gali būti nuodinga
Be kitų meilikuojančių žodžių, mūsų pačių mintys dažnai
pateisina savo žalingus trūkumus ir slepia didelius

psichologinius abscesus, kurie gali plyšti ir apnuodyti visą
.dvasinį gyvenimą

Taigi, kitų meilikavimas mums ir mūsų patogių minčių
šnabždesiai malonūs klausai, o mūsų išmintis patenka į
.nuodingų meilikavimo žodžių rankas

Daugelis sąmoningai ir sąmoningai švaisto pinigus,
laiką, sveikatą ir net moralę dėl apgaulingų netikrų draugų
.žodžių

Daugybė sielų buvo pražudytos, nes nepaklausė
išmintingų patarimų ir pasidavė pagundai kalbėti saldžiai,
.gudriai ir piktai

Geriau gyventi pragare su vienu sąžiningu, tiesmuku
žmogumi nei rojuje su dešimčia maloniai kalbančių,
piktavališkų žmonių. Meilužiai rojų paverčia pragaru, o geri,
.ištikimi draugai pragarą paverčia rojumi

Visada turime kalbėti tiesą ir tuo pačiu metu vengti
skaudinti kitus žodžiais, kurie galbūt ir teisingi, bet yra
.šiurkštūs ir neduoda teigiamo rezultato

Pavyzdžiui, jei kreipiatės į aklą vyrą sakydami „Tu
aklasis“, tai, ką sakote, gali būti tiesa, tačiau tokio tipo kalba
yra nepageidaujama ir sukelia įskaudintus jausmus, todėl
.tokio įžeidžiančio stiliaus reikėtų vengti

Nepatartina kritikuoti žmogaus, kuris nenori būti
kritikuojamas, tačiau naudinga išklaudyti malonią kritiką, o
nuostabu priimti griežtą, bet teisingą kritiką su šypsena ir
.draugišku įvertinimu

Vienas išminčius turėjo draugą, kuris jį labai kritikavo, ir
išminčiaus pasekėjus ši kritika suerzino. Vieną dieną vienas
iš mokinių džiaugsmingai priėjo prie savo mokytojo ir tarė
jam: „Džiaukis, mokytojau, nes tavo priešas, kaltintojas,
.“mirė

Išminčius pravirko ir tarė: „O, kokia didelė netektis! Mirė
mano geriausias dvasinis kritikas, ir jaučiu, kad mano širdis
“.sudaužyta

Dauguma žmonių nemėgsta konstruktyvios, įžvalgios
kritikos ir verčiau viską aukoja dėl meilikavimo ir nusigręžia
nuo išmintingų žmonių atvirų žodžių bei tikslios įžvalgos
:Žmogus laikas nuo laiko turėtų savęs paklausti

Ar mane apgaudinėjo saldūs žodžiai ir ar leidau"
savanaudiško meilikavimo rankoms apriboti mano išmintį ir
"!?apakinti mano įžvalgą

Šventojo ir raupų vaiduoklio pasaka
Vėlai naktį, vienam iš Dievo teisiųjų šventųjų
medituojant, jam, įžengiančiam į kaimą, pasirodė bauginanti
:raupų šmėkla, todėl jis sušuko
Likite ten, kur esate, vaiduokli, ir grįžkite iš kur atėjote.,,

Neturiu teisės skriausti miesto, kuriame aš garbinu Dievą,
".gyventojų

Vaiduoklis atsakė: „Pagal karmos dėsnių ir vykdydamas
."savo kosminę pareigą, paimsiu tik tris žmones, ne daugiau
Globėjas nenoriai priėmė paaiškinimą

Kitą dieną nuo raupų mirė trys žmonės, trečią dieną –
dar keli, ir kiekvieną dieną po to kai kurie kaimo gyventojai
tapdavo baisios ligos aukomis

Patikėjęs, kad tapo didelės apgaulės auka, šventasis
giliai apmąstė ir išsikvietė vaiduoklį. Kai šis pasirodė,
:šventasis jį sudraudė sakydamas
Apgavai mane, Vaiduokle, ir nepasakei tiesos, kai sakei,"

".kad pasiimsi tik tris žmones

Šmėkla atsakė: „Prisiekiu Aukščiausiąja Dvasia, kad
".sakiau tiesą

Globėjas pasakė: „Pažadėjote man, kad paimsite tris
".žmones, bet liga jau nusinešė dešimtis gyvybių

Vaiduoklis atsakė: „O Dievo drauge, aš paėmiau tik tris,
".kiti mirė iš baimės

Žinokite, mano draugai – tegul Dievas praturtina jūsų
žinias – kad baimė žmogaus viduje sukuria neigiamą
vibraciją, vienaip ar kitaip ją apsupdama, apvyniodama
nematomomis virvėmis, kurių sunku atsikratyti, ir

padarydama jį jautresnį viskam, kas negatyvu aplinkiniuose,
.todėl jį supa nesveikos bangos

Tokiu atveju jis užsitraukia sau ligą, nusivylimą, neviltį,
.abejones, kančias, liūdesį ir galbūt net mirtį

Valios jėga: kosminis aktyvatorius

Kiekvienas kūno judesys reiškia valios judėjimą

Per valios sistemą energija belaidžiu būdu siunčiama į

kūną, naudojant smegenyse sukauptą energiją ir kūną

.supančią intelektualią kosminę energiją

Kai jaučiatės pavargę, galite aprūpinti kūną energija

valgydami, kvėpuodami deguonimi, gerdami vandenį ar kitus
.skysčius

Bet kai įtempte rankas ir kūną, kad pakeltumėte sunkų

svorį, jūs į savo kūną įtraukiate energijos per nematomą

.valios jėgą

Kai sąmoningai sutelkdami dėmesį įtempte kūną (kol

jis vibruoja be įtampos), paliečiate Dievo, apdovanoto

.intelektu, kosminę energiją

Štai kaip mes galime generuoti energiją arba aktyvumą

kūne ne iš materialių šaltinių už kūno ribų, bet iš dieviškojo

šaltinio, kuris yra paslėptas ir egzistuoja tiek kūno viduje,

.tiek išorėje

Norint gauti prieigą prie kosminės energijos ir jos naudą,

pirmiausia reikia rasti trūkstamą ryšį tarp sąmonės ir

materijos, tarp kūno ir sielos. Šį ryšį galima rasti sutelkiant

dėmesį, medituojant ir suvokiant tikrąją savojo „aš“ prigimtį

.bei jos ryšį su dieviškąja sąmone

Gyvenimas yra karavanas

Daugelis tų, kurie buvo su mumis praėjusiais metais,

?dabar nebėra su mumis, o kas žino, kas bus kitais metais

Toks yra gyvenimas, ir jo kelionė tęsiasi. Tai karavanas,

.su kuriuo keliaujame trumpą laiką

Kai kurie mūsų bendražygiai įkrito į netekties duobę, bet

kai juos užvaldys skausmai, jie pradės ieškoti vadovavimo ir

krypties iš karavano Valdovo, kuris taip pat yra šios žemės

.Šeimininkas: Visagalis Dievas

Nors šiame karavane esame atskirti, o pradžių ir
pabaigą gaubia paslaptis, gyvenimas vis tiek turi gilią
prasnę: primena mums, kaip svarbu nuoširdžiai ieškoti
.Dievo

:Šį pasaulį taip pat galima palyginti su spektakliu
Šis gyvenimas yra istorija, kurią pasakoja veikėjas:"

".naktis – priedanga, o diena – žaidimų aikštelė

Aktoriai neatsiranda iš niekur. Yra užkulisiai, ir
pasibaigus vaidmenims, aktoriai nenustoja gyventi, o dingsta
.už eterio uždangos ieškodami poilsio

Esame čia, laikydamiesi Dieviškojo teatro direktoriaus
plano kurį laiką atlikti savo vaidmenis šioje gyvenimo
.scenoje, o paskui palikti sceną

Mes nemirštame tradicine mirties prasme, o išnykstame
.už laiko uždangos, kaip nurodė kosminio teatro režisierius

Mes pasirodysime gyvenimo scenoje vėl ir vėl, kol
įvaldysime pasirodymą ir tinkamai atliksime savo vaidmenis
.pagal dieviškąją valią

Kai pagerinsime savo veiklą ir paklusime Aukščiausiojo

Vadovo ir Planuotojo valiai neprarasdami drąsos ir
nesikišdami į dieviškai nustatyto plano detales, mums
neberekės bandyti dar kartą, o tapsime nemirtingais
amžinosios egzistencijos struktūros ramsčiais, nuolatiniais
.Dangaus Karalystės gyventojais

Jie ten pasiliks amžinai

Kas nugalės, tą padarysiu stulpu savo dieviškoje}

{.šventykloje, ir jis daugiau niekada neišeis

* * *

Iš pradžių dvejojau, ar tapti mokytoju, nes reikalavimai ir
pasekmės yra milžiniški ir bauginantys, juk mokytojas turi
būti amortizatorius, o vos tik jis susijaudina ir pasimeta,
.negali padėti tiems, kurie prašo jo pagalbos

Tikras mokytojas turi mylėti visus, suprasti žmoniją ir
pažinti Dievą

Kai mano mokytojas (Šri Juktisvaras) man pasakė, kad
mano vaidmuo šiame gyvenime yra dvasinio mokytojo, aš
.šaukiausi begalinės Dievo galios, kad mane palaikytų

Kai pradėjau skaityti paskaitas, ketinau kalbėti ne
remdamasis knygų žiniomis, įgytomis teorinių studijų metu,
o vedamas vidinio įkvėpimo, puikiai suvokdamas, kad už visų
mano žodžių slypi kūrybinė jėga, kurios versmės niekada
.neišsenka ir kurios šaltinis niekada neišsenka

Ta galia buvo panaudota ir kitose srityse, siekiant padėti
.kitiems jų darbe ir įvairiais būdais

Aš panaudojau žmogaus protą nemirtingumui pabrėžti

Aš nesakiau: „Padaryk tai dėl manęs, Viešpatie“, bet
greičiau: „Aš noriu tai padaryti, Viešpatie, ir prašau Tavęs
..“vesti mane, įkvėpti mane ir paimti mane už rankos

Galima atlikti mažus dalykus išskirtinai unikaliu būdu

Jis turėtų būti geriausias savo darbo srityje ir neleisti

.savo gyvenimui tekėti įprastu būdu

Ir pasiekti kažką naudingo, ko niekas dar nepadarė,

kažką, kas nustebins pasaulį

Ir parodyti, kad kūrybingas, novatoriškas dieviškasis

elementas veikia per jį ir jo dėka

Reikia turėti nepajudinamą ryžtą ir pasiryžimą eiti

gyvenimo keliais, neleisdamas mintims apie nesėkmes ir

.praeities klaidas tapti kliūtimis

Gyvenimas gali būti tamsus, gali iškilti sunkumų, o

galimybės gali būti prarastos nepasinaudojus, bet mokinys

neturėtų sau sakyti: „Dievas mane paliko ir mano likimas

..“užantspauduotas

?Kas gali pasiūlyti bent kokią pagalbą tokiam žmogui

Žmogaus šeima gali jį atstumti, sėkmė gali jį apleisti –

pagal jo suvokimą – o žmonių ir gamtos jėgos gali susimokyti

prieš jį, bet jis, Dievo malonės ir savyje slypinčios

kūrybiškumo dvasios dėka, gali atremti visas priešiškas
.atakas ir triumfuodamas žengti į tikrojo pasiekimo rojų
Net jei šimtą kartų pralaimėsite, nuspręskite įveikti
.sunkumus ir laimėti šlovės karūną
Nusivylimas netrunka amžinai, o frustracija yra laikinas
išbandymas

Dievas nori, kad gyvenime būtume pergalingi ir
parodytume visą mumyse slypinčią galią, kad galėtume
sėkmingai atlikti savo aukščiausią vaidmenį gyvenimo
.scenoje

Pragare su išminčiumi

Kartą seniai seniai gyveno pamaldus asketas ant
palaimintos upės kranto. Jis daugelį savo gyvenimo metų
praleido giliai apmąstydamas, bet, deja, jo pastangos
nebuvo vaisingos, ir jis nesidžiaugė gausiu ramybės derliumi,
nepaisant pastangų ieškant ir tyrinėjant gyvenimo paslaptis
.bei laimės šaltinius

Nors mūsų draugą visą laiką supo dangiška atmosfera –
gražūs peizažai, geros sielos, vertingos knygos ir palaiminti
prisiminimų ratai, jo mintys vis dėlto toliau sukosi apie
.tinkamiausius būdus apiplėšti žmones ir jiems pakenkti
Tas mąstymas buvo ne jo kontroliuojamas ir, regis, kilo
iš senovės karminių priežasčių. Kuo labiau jis bandė išvartyti
tas nepageidaujamas mintis, tuo labiau jos veržėsi į jo protą,
.drumsdamos ramybę ir atimdamos iš jo tylą

Galiausiai jis sau pažadėjo: „Aš ir toliau melsiuosi ir
prašysiu Dievo, ir nesustosiu, kol neatsikratysiu šių
trikdančių minčių, kurios drasko mano ramybę meditacijos
“.metu

Praėjo valanda, paskui dvi, ir piktos mintys užplūdo jo
protą lyg uraganas, smogė jo apmąstymų struktūrai ir
.smarkiai ją supurtė

Galiausiai, po trijų valandų įtempto darbo, nerimą
keliančios mintys staiga išnyko iš jo galvos, o jų vietoje jis

gražiamė regėjime išvydo Dievo šventąjį, stovintį priešais jį
.kūnu ir krauju

Švytintis šventasis ne tik pasirodė gyvas, bet ir kalbėjo
:su didžiausiu švelnumu, sakydamas

Mano sūnau, ankstesniame įsikūnijime buvai,,
profesionalus vagis, kuriam vienintelis rūpestis buvo apgauti
kitus ir atimti jų turtą. Tačiau prieš pat mirtį pabudo tavo
sąžinė ir tu pasiryžai pasitaisyti bei pažadėjai sau, kad
pakeisi savo gėdingą elgesį ir eisi gėrio keliu. Dėl šios
priežasties gimei į šį gyvenimą su tvirtu dvasiniu pasiryžimu
būti geru žmogumi, tačiau nepaisant to, su savimi atsinešei
ir blogas mintis, kurios buvo tavo gyvenimo centre
“.ankstesniame įsikūnijime

Gaila, mano sūnau, kad gyveni šiais palaimintais,,
laikais, apsuptas gerų draugų, prisiminimų ir apmąstymų
ratų, tačiau nepaisant viso to, gyveni psichologinio nerimo ir
“.destruktyvių, audringų minčių pragare

:Po tylos akimirkos globėjas tęsė savo kalbą
Todėl, pagal visatos dėsni ir kadangi jūs nepadarėte,,
visų įmanomų dvasinių galimybių, kad pasinaudotumėte
šiam įsikūnijime jums prieinamomis dvasinėmis
galimybėmis, nebent dabar padvigubinsite savo meditacines
“:pastangas, mirties metu turėsite rinktis tarp dviejų dalykų
Arba gyventi danguje su dešimčia kvailių, ar gyventi"

"?pragare su vienu išminčiumi – ką pasirinktum
:Mokinys nedvejodamas atsakė

O Dievo drauge, aš mieliau gyvenu pragare su vienu,,
išminčiumi, nes iš savo patirties žinau, kad dešimt kvailių iš
rojaus sukuria pragarą, o aš širdyje tikiu ir tvirtai žinau, kad
jei būsiu su vienu išminčiumi, net požemio dugne jis padės
“.man pragarą paversti rojumi

Užgaidų laisvė

Daugelis mano, kad turėtų valgyti mėsą tris kartus per
dieną, o kiti įsitikinę, kad turėtų valgyti tik daržoves ir
!riešutus ir kad susirgs, jei šiek tiek pajvairins savo mitybą

Tokie įsitikinimai yra pavergimo forma. Žmogus
neturėtų leisti, kad jo varžytų jokie gyvenimo įpročiai, o
turėtų gebėjimą keisti savo įpročius pagal tai, ką siūlo
.išmintis ir kas diktuoja teisingumas
Turime išmokti gyventi dorai, naudodamiesi laisvo
.pasirinkimo galia, vedami tvirtų žinių
Žmogus turėtų galėti vieną naktį miegoti ant minkšto
.čiužinio, o kitą – ant grindų, su tokio pačio komfortu
Tas nuostabus išsivadavimas iš įpročio suvaržymų yra
.išsivadavimas, kurio trokšta išminčiai
Kai kurie žmonės mano, kad laisvė yra daryti tai, kas
.žmogui patinka, ir aš tai vadinu užgaidų ir troškimų laisve
Dėl klaidingo supratimo apie tikrąją laisvės prigimtį kai
kurie tėvai paverčia savo vaikus įpročių vergais, paklusdami
.jų troškimams be įžvalgumo
Tuo remdamasis vaikas auga tikėdamas, kad tol, kol jo
troškimai bus įgyvendinti, jis išliks laimingas ir kad gyvenimo
.tikslas yra patenkinti troškimus
Tačiau vėliau jis supranta, kad buvo apgautas. Pasaulis
už namų ribų yra visiškai kitoks nei tas, kurį jis matė ir prie
.kurio priprato namuose
Nelengva patenkinti kiekvieną gyvenimo užgaidą! Kiti
gali jį atstumti savo įnirtingoje kovoje dėl to, ko jis nori, o jis,
savo ruožtu, taip pat suakmenėja, tampa kietaširdis, kad
patenkintų savo troškimus ir pasiektų savo troškimus,
manydamas, kad fizinių troškimų patenkinimas yra galutinis
...žmogaus tikslas, tikras, kad šis pasaulis yra viskas
Tėvai turi ugdyti savo vaikams tvirtą valią ir sveiką
nuovoką, kad jie galėtų gyventi pasaulyje, nepaklūsdami jo
.blogiems įpročiams

* * *

Šloviname ir dėkojame Dievui už kiekvienų naujųjų metų
.dovaną ir už viltis bei pažadus, kuriuos jie mums atneša
Nėra didesnės galios nei nuoširdus, širdies maldavimas
užmegzti ryšį su Dievu, atnešti nuostabius pokyčius žmonių

gyvenimuose ir pasaulio sąlygose, pasiekti taiką ir žmonių
.brolybę

Meldžiame Dievą, kad nuoširdžios asmeninės maldos,
kilnūs suvokimai ir augantis žinojimas virstų palaimintąja
.dvasine jėga, kuri atneštų tikrus pokyčius

Palaimink mus, Viešpatie, kad Tavo šviesa ir šviesūs
apšviečiantys žibintai vestų mus takais, kad pažadintume
Tavo meilę savo ir kitų širdyse, nešiotume gyvosios šviesos
žibintus ir panaudotume savo talentus tam, kas Tau patinka
.ir naudinga žmonėms

Padėk mums tapti kanalais, per kuriuos Tavo kosminė
energija ir vedanti šviesa galėtų tekėti, kad padėtų kitiems ir
palengvintų jų kančias bei nelaimes, nes Tavo dėka mes
.turime galią padėti žmonijai ir sau patiems

Esame palaiminti, kad galėtume užjausti kenčiančius

Mes skleidžiame geras idėjas ir ketinimus visame

pasaulyje

Tegul taika ir brolybė tampa gyvenimo patirtimi

Iš mokytojo Paramhansos Joganandos posakių

Žmonės skundžiasi mintimi atsisakyti tam tikrų dalykų
gyvenime, nors iš tikrųjų jie atsisako daugelio vertingų
dalykų, tarp kurių yra ir ramybė, o kartais net aukojasi dėl
.pinigų, kurie gali būti sugadinti ir prarasti

Atsiduokite Dievui ir pamatysite, kad jūsų gyvenimas
tapo panašus į gražią ritmingą melodiją

Nukreipkite savo dėmesį nuo šio pasaulio į didžiulę
Dievo karalystę, kuri yra jumyse

Ramybės laivą galite nuplaukti į tą pasaulį už mūsų
svajonių ribų, kur dieviškasis šaltinis nepaliaujamai trykšta iš
.širdies ir sielos gelmių

Viešpatie, padėk man atlikti savo vaidmenį gyvenime
taip, kaip Tau patinka, nesvarbu, ar esu silpnas, ar stiprus,
ligotas, ar sveikas, garsus, ar nežinomas, turtingas, ar
vargšas, žinant, kad Tu mane myli ir niekada manęs
.neapleisi

Turtas gali būti iš žmogaus atimtas, arba jis pats gali
būti iš jo atimtas, jam išeinant iš šio pasaulio, ir jis negali jo
pasiimti su savimi. Tikroji jo vertė slypi tame, kad jį galima
išleisti naudingiems darbams ir teikti laimę sau bei kitiems
.taip, kaip patinka Dievui ir savo sąžinei

Tie, kurie galvoja tik apie savo saugumą ir komfortą,
pamiršdami ar ignoruodami kitų poreikius, iš tikrųjų siekia
skurdo, kuris vieną dieną taps jų likimu. Tie, kurie laikosi
savo turto, užuot jį panaudoję geriems darbams,
pomirtiniame gyvenime sau gerovės neužtarnauja, bet
gimsta vargšai, su turtingųjų troškimais ir troškimais. Tačiau
tie, kurie dalijasi savo gausa ir gerove su kitais, pritraukia
.gėrį ir gausą, kad ir kur eitų

Kai noriai duodate tiems, kurie to nusipelno, pamatysite,
kad Dievas visada yra su jumis ir niekada jūsų nepaliks, ir
jums nieko nereikės. Turime nepamiršti, kad mūsų
gyvenimus tiesiogiai palaiko Dievas, ir kai suvokiame, kad
mūsų protai, valia ir veikla priklauso nuo Dievo ir semiasi
stiprybės iš Jo, tada gauname tiesioginį Jo vadovavimą ir
suvokiame, kad mūsų gyvenimas yra viena su Jo begaliniu
.gyvenimu

Meditacija įrodo Dievo egzistavimą. Kai pojūčių bangos
išsivalo iš proto tvenkinio, iš sielos trykšta dieviškoji palaima.
.Ši palaima jau egzistuoja sieloje, bet yra užmaskuota

O, Viešpatie Pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą, kad pasiekčiau mažų dalykų, o tada pereisiu prie
didesnių pasiekimų

Net jei visi materialūs siekiai būtų pasiekti, tai suteiktų
tik nepilną laimę – ir suradęs Dievą atrasiu neišsenkančius
džiaugsmo rezervuarus, ir jis niekada nenustoja tekėti ir
.tekėti sielos soduose ir visžalėse pievose

Namas: Pergalės aikštė

Jei žmogus visą gyvenimą vaikysis vieno jaudulio po
kito, jis niekada nepatirs tikrosios laimės skonio. Reikia
gyventi paprastai ir lengvai. Žmogui patartina leisti laiką
vienam, kartkartėmis apmąstant savo veiksmus ir
praktikuojant vidinę ramybę, kuri atneša gijimą, atjaunėjimą
.ir naujų jėgų

Jei nuolat yra blaškančių veiksmų ir kiti dirgikliai
bombarduoja pojūčius, dėl to nukentės nervai, bus
eikvojama daug gyvybinės energijos, o siela jaus įtampą ir
nerimą. Be to, nereikėtų per daug rūpintis kitų taisymu;
verčiau reikėtų taisyti pačiam, o tik tada bandyti taisyti
.kitus

Tegul žino, kad namai yra didžiausias mūsų laukas.
.Žmogus, kuris yra angelas savo namuose, bus angelas visur
Balso švelnumas ir kilnus elgesio siūloma ramybė
.namuose reikalingi labiau nei bet kur kitur

Lygiai taip pat, kaip tamsa negali likti ten, kur šviečia
šviesa, taip ir ligos tamsa turi išnykti, kai Dievo šviesa
.šviečia kūno ląstelėse, ir mažai kas suvokia šią tiesą
Kai žmonės jaučia stiprų troškimą išgyti, jie meldžiasi su
neramiais širdimi arba su nevilties jausmu, manydami, kad
Dievas neišklausys jų maldų, arba jie meldžiasi, bet nelaukia,
.kad sužinotų, ar jų maldos pasiekė Dievą

Lygiai taip pat, kaip negalima klausytis eterijoje
transliuojamos muzikos su sugedusiu imtuvu, taip ir
negalima užfiksuoti iš Dievo sklindančių sveikatos, stiprybės

ir išminties vibracijų, jei psichinis aparatas neveikia dėl
.baimių, rūpesčių, visokių abejonių ir netikrumo

Prisiminkime ir padėkokime Tau, Viešpatie, bėdoje ir
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, tamsoje ir šviesoje, ir visomis
aplinkybėmis. Su dėkingumu prisiminkime gerovės dienas,
kurias mums suteikėi. Padėk mums atverti tikėjimo akis, kad
pamatytume Tavo palaimintąją šviesą, kuri gydo visas ligas
.ir negalavimus

Esu savo gerų minčių, geros valios ir vaisingos,
naudingos veiklos laivo kapitonas. Vairuosiu savo gyvenimo
laivą, visada nukreipdamas žvilgsnį į spindinčią ramybės
.planetą savo gilių apmąstymų danguje

Pasitelksiu savo kūrybinio mąstymo įgūdžius, kad
pasiekčiau sėkmės visame kame, ką darau. Dievas man
.padės, jei ir aš stengsiuosi padėti sau

Šiandien aš dirbsiu gyvenimo sodą su naujomis
pastangomis ir pasėsiu jame išminties, sveikatos,
pasitenkinimo ir laimės sėklas. Laistysiu sėklas tikėjimu ir
pasitikėjimu savimi ir lauksiu Visagalio dosnumo, kad
suteiktų man teisingą derlių. Net jei ir nenuimsiu laukto
derliaus, liksiu dėkingas už ramybę, kuri ateina stengiantis
.daryti viską, ką galiu

Dėkosiu Dievui, kad Jo malone galiu stengtis, kol man
pavyks. Ir dėkosiu Jam, kai pasieksiu didžiausią savo širdies
troškimą. Stengsiuosi daryti tik kilnius ir vertus darbus,
.siekdamas Dievo malonės

Pasaulyje knibžda gamtos ir žmonių sukeltų audrų, o

Dievas yra stiprus skydas ir saugus prieglobstis nuo šio
pasaulio audrų, uraganų ir blogio. Kur tik Dievas, ten nėra
baimės ar liūdesio. Tikras tikintis tvirtai ir išdidžiai stovi
gyvenimo mūšyje ir įvykių grumtynėse, tikras, kad Dievas
yra su juo, saugo jį nuo žalos ir niekada jo neapleidžia nė
akimircai. Taigi baimė dingsta iš jo širdies ir įsitvirtina
.tikrumas, apsauga, kurios negalima primesti

Nebijoti reikia tikėti Dievu ir Jo apsauga, tikėti Jo
.teisingumu, išmintimi, gailestingumu, meile ir visagalybe

Baimė atima iš žmogaus psichologinę jėgą, užtemdo protą ir sutrikdo natūralų širdies ritmą. Be to, baimė gali sukelti fizinius sutrikimus ir psichologines ligas. Užtuot pasidavęs nerimui ir psichologiniam uždarumui, žmogus turėtų įsitikinti, kad yra saugus Dievo, Visaregančio, Visagirdinčio, globoje, tvirtas Jo neįveikiamoje tvirtovėje ir .apsuptas Jo gailestingumo bei rūpesčio

Ar tai būtų Afrikos džunglėse, ar mūsų lauke, ar kenčiant nuo ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo ranka yra stipresnė už bet kokią pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės apsaugos priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu sprendžiant įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint dieviška pagalba. Tikėjimas niekada nereikia būti neapgalvotam ar elgtis neprotingai susidūrus su sunkumais. Priešingai, nepaisant to, kas nutiktų, reikia sau patvirtinti, kad tik Dievas gali padėti sunkiomis ir išbandymų kupinomis aplinkybėmis, jei į Jį atsigręžiama visa širdimi, siela ir .pojūčiais

Kai sunkumai užgriūva lyg lavina, negalime leisti jiems paralyžiuoti mūsų valios ar užtemdyti aiškaus matymo ir išmintingo, logiško požiūrio. Verčiau turime išlaikyti tikėjimą Dievu ir įgimtą gėrio bei blogio jausmą bei stengtis rasti išeitį. Su Dievo pagalba ją rasime. Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galia ir stebuklai slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų. Tie, kurie nepriima aplinkybių neišvengiamumo ir bando prasiskverbti pro uždangą savo intelektu ir tikėjimu, ras jiems atviras duris – duris, į kurias .beldžiasi kiekviena tikinti ranka

Gyvenimą gaubia tamsa, ir kartais mes suklumpame ir dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai būti

mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo takais. Dievas yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, spindinti saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir kelrodė žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos, .trumpalaikės egzistencijos jūras

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos, šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus, giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su .tiesa

Skirtumas tarp protinės kontempliacijos ir dvasinės savistabos

Jei žmogus užsiprogramuoja teorinėmis žiniomis, jis tampa tarsi vaikščiojantis diktofonas, kartojantis patarles ir didingas frazes, o kiti jį laiko išsilavinusiu ir išmanančiu. Tačiau tokių žinių nesustiprina tiesioginis tiesos suvokimas, joms neprilygsta dvasiniai pasiekimai. Toks intelektualizavimas arba intelektualizavimas laiko „aš“ pririštą prie juslinio proto, kurį patį riboja fiziniai pojūčiai. Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima pritaikyti realybėje, kad nepasimestum tankiose intelektualinėse džiunglėse, negalėdamas peržengti teorijos .srities

Šis procesas neves prie tiesos pažinimo, nes tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie laikosi šio .požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

Jei žmogus savo protinius gebėjimus naudoja vien tik pinigams ir materialiniams turtams įgyti, jo sąmonė įsitrauks į materialųjį pasaulį ir įsipainios į begalinius painumus. Todėl

išminčiai sako, kad žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų protinių gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Vietoj to, jis turėtų naudoti savo protinius gebėjimus gyvenimo būtinybėms gauti ir stengtis lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga. Kai jie ugdo savo dvasinę įžvalgą, jie gali jausti Dievą savyje ir išsiaiškinti dvasines tiesas, paslėptas už tankių materializmo šydų. Ši būseną vadinama dvasine .savistaba

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas visada turi būti svarbiausias mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio augimo elementų yra nuolatinis, nuoširdus ryšys su Dievu, per kurį jūs asmeniškai išvysite nuostabią, teigiamą .transformaciją, kuri jus giliai sužavės

Kai žmogus nori pamatyti spektaklį, nusipirkti naujų drabužių ar naują automobilį, argi ne tiesa, kad jo mintys visą laiką užimtos? Kalbant apie šiuos dalykus ir kaip juos pasiekti ar gauti? Jis nenuils, kol neišpildys savo troškimų, ir .toliau nenuilstamai dirbs, kad juos pasiektų

Taigi, žmogaus protas turėtų būti sutelktas galvojant apie Dievą. Ir tada visi mažesni, smulkesni troškimai bus .transformuoti į stiprų norą jausti Dievą ir bendrauti su Juo

Kai protas kužda Dievui nuoširdų, karštą šnabždesį, sklindantį iš ilgesingos sielos gelmių

Sielos šauksmas palies kosminę širdį, ir atsakymas ateis, .atnešdamas didelį džiaugsmą

Intelektualus šnabždesys ugdo valią, kol įgyjate .pakankamai jėgų norimam tikslui pasiekti

Kai žmogaus protas ir valia yra harmonijoje su Dievu, jis yra apkrautas beribe galia, todėl vien minties apie ką nors pakanka, kad tai įvyktų, nes dieviškasis įstatymas veikia tų, kurie yra harmonijoje su aukščiausiąja valia, naudai

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo, pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

Augimo paslaptis

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų, nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir tikslą

Nepaisant išbandymų sunkumo, jie yra tarsi ugnis, kuri tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu ir universaliu plienu. Išmintis, kurią semiamės iš patirties deginančios liepsnos, yra ištis nepaprasta. Gyvenimas mus apvalo, paversdamas mūsų žemiškąją prigimtį brangiais elementais, leisdamas mums gyventi su sielomis, tyromis kaip brangakmeniai, stipriomis kaip plienas, tačiau lanksčiomis ir atspariomis, lenkiantis ir nesulūžtant nuo sunkumų ir sunkumų spaudimo

Kai matome pykčio iškreiptus, žiaurumo randuotus veidus, jų vaizdas verčia mus trokšti išvartyti bjaurumą iš savo sielų – sielos, kurios neliečia niekas, išskyrus piktus ketinimus ir giliai įsišaknijusias nuoskaudas, kurios užgožia mumyse esantį palaimintą dieviškąjį paveikslą, lygiai kaip suodžiai gadina veidrodį. Skausmingi kitų veiksmai turėtų pažadinti mumyse norą tobulinti savo elgesį ir kontroliuoti save, kad galėtume būti savo nepaklusnių aistrų valdovais, o ne jų vergais

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių, juos užpildo ramybės gausa. Taip yra todėl, kad ta srovė yra susijusi su aukštesniojo šaltiniu, nuolat tekančia ir nuolat pasiekiančia su ja harmonijoje esančias sielas. Tada jie galės .perduoti šią laimės tėkmę sieloms, trokštančioms ramybės

Kiekvieną dieną žmogus žiūri į veidrodį, norėdamas pamatyti savo veidą, nes nori kitiems atrodyti kuo puikiausiai. Tad kiek svarbiau kasdien stovėti prieš save ir žvelgti į vidinės analizės veidrodį, kad atrastų, kas slypi po spindinčiu paviršiumi! Nes viskas, kas išoriškai patrauklu, savo žavesį semiasi iš vidinio „aš“. Ir niekas taip nesutepa tyro sielos veidrodžio, kaip psichologiniai iškraipymai, tokie kaip pyktis, apmaudas, pavydas ir neapykanta. Kas stengiasi išsivaduoti iš šių junginių, svetimų dvasios prigimčiai, tas leis .vidinio grožio šviesai sklisti iš vidaus

Analizės metu atrandame, kad žmogaus problemos yra trejopos: yra problemų ir sutrikimų, kurie puola žmogaus kūną, kiti, kurie puola protą, ir trečia kategorija, kuri blokuoja .sielos kelius

Liga, senatvė ir mirtis yra sunkumai ir kliūtys, su kuriomis susiduria kūnas. Tačiau psichologinės ligos užplūsta protą per liūdesį, baimę, pyktį, slopinamus troškimus, apmaudą, neapykantą, emocines obsesijas, karštligišką nervinį sujaudinimą ir psichologinį vėžį, kuris paralyžiuoja protinius gebėjimus. Tačiau pavojingiausia liga yra sielos liga, pasireiškianti nežinojimu, iš kurios kyla ir plinta visos .kitos ligos

Pasaulyje yra daugiau gėrio nei blogio

Kai apima abejonės, turėtume prisiminti didžiųjų žmonių gyvenimus. Tiesa, kad esame žmonės, bet Dievas apdovanojo mus nepaprastomis galiomis, kuriomis retai naudojames. Tad kodėl drebėti bijojant senatvės, ligų ir liūdesio? Turėtume daryti viską, ką galime, kad rūpintumėmės savo kūnu, bet neturėtume pasiduoti .baimėms ar kapstytis po nežinojimo krūvomis

Kūnas nėra visas žmogus

Gėris šiame pasaulyje nusveria blogį, nes Dievas yra didžiausia galia. Bet kai mus užklumpa blogis, manome, kad .neturime galios jo kontroliuoti ar ištrūkti iš jo gniaužtų

Blogio audros neišvengiamos, bet mes galime įveikti jų .pasekmes ir pakilti virš jų

Mums nebuvo duotas gyvenimas tam, kad jis mus sunaikintų, bet tam, kad įskiepytų mumyse amžinybės suvokimą, ir mes turime prisiminti šią tiesą

Be minties laisvės negalima išreikšti savęs tyrai, spontaniškai ir natūraliai. Atminkite, kad esate iš esmės .laisvi. Valios galia visada laisva

Jei teisingai naudosite savo valią, ji sukurs jums gerą karmą, tačiau dauguma žmonių nenori keistis ir nenori stengtis, todėl jie palūžta susidūrę su sunkumais ir nesugeba .susidurti su iššūkiais

Daryti tai, kas patinka, nėra laisvė, nes žmones saisto jų troškimai, todėl jų veiksmų negalima vadinti laisve. Tikroji laisvė reiškia viską daryti su valia, vadovaujama išminties. Žmogus gali kontroliuoti savo praeities veiksmų pasekmes, kurios neišvengiamai jį lydės, jei suaktyvins savo valią ir panaudos ją geriems ir naudingiems darbams. Jei savo veiksmus atliksite protu ir valia, ankstesnių neteisingų

veiksmų jėgos susilpnės, o iš gerų veiksmų kylantys įpročiai
.sustiprės

Nuolat trokštame to, ko mums trūksta, ir prisirišame prie
nebūtinių dalykų. Kai tik kažkas mus užvaldo, laikinai
prarandame laisvą valią. Kaip rytiečiai yra pavergti senovės
papročių, taip ir vakariečiai yra pavergti šiuolaikinių. Mes
.kuriame savo likimą ir tampame jo supančioti

Kodėl vienas vaikas gimsta blogoje šeimoje, o kitas –
geroje? Kiekvienas iš jų praeityje (ankstesniame gyvenime)
pasinaudojo savo laisve gyventi tam tikru būdu ir taip šiame
.gyvenime užsitraukė sau tokias aplinkybes

Nėra tikros laisvės be Dievo. Turime nuolat galvoti apie
Jį. Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai ir mintys, Dievas turi
užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, ir kai mes iš tikrųjų
būsime vieningi su Juo, mums bus suteikta galimybė bet
.kuriuo metu pasiekti tai, ką turime, su Jo dieviška pagalba

Patarimas mokiniui

Vienas iš mokinių paprašė mokytojo Paramhansos duoti
jam savęs tobulinimo patarimų: „Jei nori būti mylimas,
“.pradėk nuo meilės kitiems, kuriems reikia tavo meilės

Ir jei tikėtės iš kitų, būkite jiems ištikimi ir ištikimi, kad jie
būtų jums ištikimi

Jei norite užkirsti kelią kitiems elgtis piktavališkai ir
gudriai, neleiskite apgaulei įsiskverbti į jūsų mintis ir
.nesielkite taip, kad pakenktumėte kitiems

Jei norite, kad kiti jus užjautytų, pradėkite nuo empatijos
.jiems, ypač aplinkiniams

Jei norite, kad jus gerbtų kiti, turite gerbti tiek jaunos,
.tiek senus

Jei norite ramybės iš kitų, turite gyventi harmonijoje

Jei norite, kad žmonės būtų religingi, būkite dvasingos
prigimties ir leiskite kitiems jausti, kad esate geras
.pavyzdys, kad jie gali jums pasikliauti ir pasitikėti

Trumpai tariant, viskas, ką norite, kad kiti parodytų.

Viena iš gerųjų savybių yra pirmiausia tai parodyti savo
.gyvenime, ir pamatysite, kad žmonės į jus reaguos taip pat

Jei galite nustatyti savo gyvenimo sritis, kurias reikia
tobulinti, neprarasdami vilties ir neišsiugdydami
nepilnavertiškumo komplekso, ir jei nuolat stengiatės
tobulinti savo charakterį, tuomet laikas, kurį skirsite tam, bus
daug produktyvesnis, nei jei švaistytumėte norą, kad kiti
patobulėtų. Jūsų teigiamas pavyzdys ir tinkamas elgesys turi
didesnę galią pakeisti kitus nei vien jūsų norai, pyktis ir
.žodžiai

Viešpatie, Tu esi viso gėrio šaltinis ir visos galios
pradžia. Palaimink mus, kad galėtume atspindėti Tavo
palaiminimus savo sveikata, intelektualiniais siekiais ir
dvasine raiška. Tu esi žvaigždžių spindesys, atomų energija,
širdžių gerumas ir tiesos grožis. Padėk mums prisipildyti
Tavo aukščiausiąja galia, Tavo begaline išmintimi ir Tavo
.beribiu autentiškumu

Viešpatie, leisk mums pripažinti, kad Tu esi sveikatos
šaltinis, gyvenimo vandenynas ir viso supratimo bei žinių
šaltinis. Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių, nuo
baimių ir rūpesčių, ir leisk Tavo išminties srautui nušluoti
.visas šiukšles ir griuvėsius iš mūsų gyvenimo

Nuplėšk, Viešpatie, šydus, kurie slepia nuo mūsų Tavo
veidą. Leisk mums matyti Tave kaip ryškią šviesą, tarsi
nesuskaičiuojamą daugybę saulių mūsų gyvenimo horizonte.
Leisk mums pajusti Tave kaip nuolat atsinaujinančią jėgą,

kuri įkvepia mūsų mintis, maitina mūsų sielas, palaiko mūsų
.kūnus ir įgyvendina mūsų svajones

Amen

Dauguma žmonių nežino, kodėl nuo pat savo
egzistavimo šioje žemėje jie tiki, kad gyvenimo tikslas yra
troškimų išsipildymas, gyvenimo būtiniausių dalykų gavimas,
malonumų ir žmogiškos meilės siekimas ir galiausiai
.pasidavimas paskutiniam pašauktiniui

Žmonės pradeda savo gyvenimą kaip programuotojai su
specifiniais polinkiais ir troškimais, kurie anksčiau nebuvo
įgyvendinti. Ir jie bando – su tuo mažu laisvos valios gabalu,
kuris jiems liko – mėgdžiodami kitų norus ir veiksmus. Jei jie
bendrauja su verslininkais, jie nori tapti panašūs į juos, o jei
.jie bendrauja su menininkais, menas jiems tampa viskuo

Dievas nori, kad šiame pasaulyje būtume praktiški. Jis
davė mums alkį, kuris reikalauja darbo, kad jį patenkintume,
bet ieškojimas tik maisto, pastogės, pinigų ir daiktų reiškia,
.kad žmogus pamiršta savo laimės šaltinį

Tiesa, kad turime dirbti, kad patenkintume savo
poreikius ir siektume savo teisėtų tikslų, bet visų pirma
turime atverti savo širdis Dievui ir siekti Jo vadovavimo bei
pritarimo visame kame, ką darome. Tada tikrai pasieksime
sėkmės gyvenimo mokykloje, nes gausime nurodymus iš
Aukščiausiojo Vadovo ir Aprūpintojo, kuris žino, ko mums
reikia ir kas mums geriausia. Todėl turime pasitikėti Juo ir
.paklusti Jo išmintingai valiai

Iš mokytojo Paramahansos paskaitų

Kai vidinę sielos laimę užgožia storas trumpalaikių
juslinių malonumų sluoksnis, auksinis dvasios švytėjimas
pritemsta, o skaidrūs sielos gebėjimai pasislepia už materijos
tankio. Kai protą traukia pavydas ir pavydas, apgaubia

baimės ir nerimo debesys, žmogus tampa nelaimingas,
apgailėtinas ir nugalėtas. Bet kai tą patį dėmesį nukreipiame
.į meilę, ramybę ir harmoniją, patiriame gilią laimę

Siela jaučia laimę, kai nuo fizinių troškimų, sumaišytų su
kančia ir nelaime, atsigrežia į skaidrias dvasios dorybes,
.kupinas didingų malonumų

Jei siela visiškai pasinėrsta į grubius žemiškus
malonumus, ji tampa abejinga aukštesnių džiaugsmų
siekimui ir nepajėgi patirti dvasinių malonumų. Daugelis gali
teigti, kad atsisakyti materialių malonumų šiame pasaulyje
arba gyvenant tarp žmonių, kurių mintys sukasi vien apie
materialius dalykus, yra beveik neįmanoma. Tačiau iš
paprasto žmogaus nereikalaujama palikti pasaulio ir
pasitraukti į kalnus bei miškus, kad rastų ramybę ir taiką.

Verčiau jis turėtų likti šiame pasaulyje, neleisdamas jo
galingoms srovėms jį nuplauti, kad jį neužlietų neramios šio
.gyvenimo bangos

Žmogus neturėtų būti neigiamas savo aplinkos atžvilgiu
ir tuo pačiu metu neturėtų leisti materializmui užtemdyti jo
regėjimo, kad neprarastų ryšio su savo dvasine prigimtimi ir
netaptų nepajėgus patirti palaimos džiaugsmo bei stebėti
.dieviškosios šviesos

Gyvenimas su savo esme, sudedamosiomis dalimis ir
tikslais yra sunkiai suprantama, bet ne neįmanoma išspręsti
mįslė, ir, mąstydami progresyviai, mes kasdien įveikiame kai
.kurias jo paslaptis

Šios eros prietaisai, pagrįsti tiksliais moksliniais
principais, tikrai įspūdingi, o mokslo atradimai suteikia mums
aiškesnę viziją, kaip pagerinti gyvenimą. Tačiau nepaisant
visos įrangos, išradimų ir strategijų, kurias turime, mes vis
dar atrodome kaip marionetės likimo rankose, ir kelias į
.priekį dar ilgas, kol išsivaduosime iš gamtos kontrolės

Žinoma, gyvenimas gamtos malonėje nėra laisvė. Mūsų entuziastingus protus užvaldo ir sukausto bejėgiškumo jausmas, kai jaučiamės esantys potvynių, uraganų ar žemės drebėjimų aukomis arba kai įvykiai be logiškos priežasties išplėšia iš mūsų mylimus žmones, kurie mums yra artimi.

Tada suprantame, kad nepasiekėme daug pergalių ir nesugebėjome įveikti nepalankių aplinkybių. Nes nepaisant visų mūsų pastangų gyventi tokį, kokio norime, šioje žemiškoje scenoje visada atsiras tam tikrų aplinkybių ir įvykių, kuriems vadovaus galingas protas, apie kurį mažai žinome, veikdamas visiškai nepriklausomai nuo mūsų nuomonių ir valios. Geriausia, ką galime padaryti, tai dirbti ir .tobulėti

Mes auginame kviečius ir gaminame miltus, bet kas sukūrė pirmąją sėklą? Mes valgome iš miltų pagamintą duoną, bet kas suteikė mūsų kūnams gebėjimą ją virškinti? Ir ?kaip maistą paversti maistinga medžiaga

Kiekviename gyvenimo kampelyje atrodo, kad yra nepakeičiama dieviška ranka. Be jos negalime tvarkyti savo reikalų, ir su visais savo tikrumais nežinome, kada širdis nustos veikti. Todėl būtina drąsiai pasikliauti aukščiausią dievišką jėgą ir pasikliauti savo aukštesniuoju „aš“, .sklindančiu iš visagalybės, kuria esame sukurti

Turime turėti tikėjimą be puikybės ir užtikrintai žengti gyvenimo keliais

Be panikos ir drebulio, be kančios ir suvaržymo

Kova su alergijomis

Jautrumo įveikimas yra subtilus menas, o gebėjimas kontroliuoti savo reakcijos greitį yra svarbus norint ugdyti .subalansuotą ir visapusišką asmenybę

Jautrumas kyla iš nesusipratimo, nepilnavertiškumo
komplekso, išpūsto pasididžiavimo ir perdėto ego

Kai žmogus mano, kad jo jausmai buvo įskaudinti, ta
mintis įsišaknija jo galvoje, sužadindama nervus, kurie vėliau
įsitempia ir tampa maištingi. Dėl sužeistų emocijų širdyje
užsidega pyktis. Tačiau kai kurie žmonės geba kontroliuoti
savo emocijas, todėl išoriniai jų požymiai nepasireiškia,
nepaisant didelio įniršio juose. Kiti išreiškia savo pyktį
tiesioginėmis reakcijomis, matomomis akių raumenyse ir
.veido išraiškose, bei aštriais, užkoduotais žodiniais atsakais

Pernelyg didelis emocionalumas turi rimtų pasekmių; jis
apsunkina situaciją ir sukuria nepageidaujamą nestabilumą,
.kuris neigiamai veikia kitus

Reikia stengtis demonstruoti savitvardą ir ramybę,
puoselėjant supratimo ir harmonijos atmosferą, kuri skatintų
taiką, o ne įtampą, ir išsklaidytų streso garus. Tie, kurie taip
elgsis, taps savo likimo šeimininkais ir bus apdovanoti
.aplinkinių dėkingumu ir pagarba

Pernelyg didelis jautrumas yra daugelio žmonių bruožas,
ir kai ši neracionali emocija sustiprėja, ji apakina įžvalgą ir
užtemdo išminties akis. Dar blogiau, pernelyg jautrus
žmogus mano, kad mąsto, jaučia ir elgiasi tobulai, nors iš
!tikrųjų jo elgesys gali būti visiškai neteisingas

Daugelis žmonių mano, kad kritikos akivaizdoje jie
turėtų gailėtis savęs ir kad savigailos jausmas suteikia jiems
tam tikrą palengvėjimą. Tačiau, kaip ir narkomanai, kuo
.daugiau jie vartoja, tuo stipresnė tampa jų priklausomybė

Labai jautrus žmogus dažnai kenčia be reikalo.

Dažniausiai niekas nežino jų kančios priežasties ar
nuoskaudos pobūdžio, todėl jų pačių primestoje izoliacijoje
jaučiamas dar didesnis sielvartas. Niekas negalima pasiekti

tyliai užs ciclinant ties suvokiamais įžeidimais ar kritika.
Daug geriau spręsti pagrindines tokio padidėjusio jautrumo
.priežastis, taikant objektyvią analizę ir savikontrolę

Šio tipo nesveika alergija turi rimtų pasekmių; ji suryja
širdį kaip ugnis ir naikina ramybės audinius. Todėl su ja
.reikia elgtis išmintingai, logiškai ir tvirtai

Sunkiai dirbu, kad visiems tarnaučiau, bet kai
pasitraukiu į vienatvę apmąstymams, neleidžiu niekam
trikdyti mano kontempliacijos. Kiti reikalai gali palaukti, bet
negaliu apleisti ar pamiršti savo kasdienio susitikimo su
.Dievu

Prieš imdamiesi bet kokių veiksmų, stabtelėkite ir
atidžiai apsvarstykite pasekmes bei jų poveikį savo protui,
kūnui ir sielai. Priverstiniai veiksmai nėra išsivadavimas, nes
veiksmai, prieštaraujantys harmonijos ir pažangos dėsniams,
apribos individą. Priešingai, veiksmai, sankcionuoti įžvalgos
.ir atitinkantys sąžinę, yra dorybingi ir atneša laisvę

Kai nusprendžiate padaryti ką nors gero arba susilaikyti
nuo kažko blogo ir laikotės šio sprendimo bei elgiatės
.atitinkamai, žinokite, kad jūsų laisvės dalis yra didelė

Dievas nori, kad mes pasinaudotume mums duota
pasirinkimo laisve Jo paieškai ir atradimui, bet Jis nenori
.mums savęs primesti

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda
pats savaime, jį reikia aktyvuoti ir puoselėti. Be šio troškimo
.gyvenimas neturi vertės ar skonio

Leiskite dvasinei įžvalgai vesti jūsų mąstymą ir sėkmė
lydės jus visur, kur einate

Dievui skiriu savo balsą, rankas, kojas, širdį, kūną,
jausmus, valią ir viską

Meilė yra dvasinis ginklas, kuris užbaigia visus karus

Už šios žemės yra beribiai pasauliai, kuriuose vėl
.susitiksime su tais, kuriuos manėme mus palikę amžiams

Šis žemiškas gyvenimas nuolat kinta, liūdesys seka
liūdesį, iliuzijos po iliuzijų. Šis miražas, pasirodantis mūsų
sąmonės dykumoje, turi išnykti, ir mes turime pažadinti savo
.tikrąjį „aš“ iš po tankių materijos šydų

Nebandykite savo vilčių grįsti šiuo gyvenimu. Kur jūsų
garantija? Esate saugūs tik tada, kai ieškote prieglobsčio
.Dievo pažinime

Sielos esmė yra tarsi senovinis auksas, palaidotas po
žeme. Kai nuo aukso pašalinama žemė ir jis nuplaunamas
kontempliacijos vandeniui, jis iš naujo švyti visišku tyrumu ir
.aiškumu

Viešpatie, leisk mums matyti, kas gera, mąstyti sveikai
ir bendrauti su gero būdo žmonėmis. Padėk mums galvoti
apie Tave ir apmąstyti Tave, o Tu, kuris esi viso teismo
.šaltinis ir viso gėrio pradžia

Laisvė nuo silpnumo

Geriausias būdas įveikti silpnumą – nustoti apie jį
galvoti; kitaip silpnumo mintis užvaldys jūsų sąmonę ir
užvaldys jūsų vidinį „aš“. Kai įsileisime į save šviesą, tamsa
.išnyks, tarsi jos niekada nebūtų buvę

Ta mintis man suteikia nuostabių įkvėpimų

Kai į olą, kuri tūkstančius metų buvo apgaubta tamsos,
įleidžiama šviesa, tamsa akimirksniu išnyksta. Panašiai
silpnybės ir klaidos išnyksta, kai leidžiame Dievo šviesai

ižengti į mūsų sąmonę, ir nežinojimo tamsa negali pasilikti.
.Tai yra filosofija, pagal kurią turėtume gyventi

Atidėliojimas yra beprasmis. Gyvenimo ratas niekada
nesustoja suktis, o mūsų gyvenimo dienos bėga greitai.
Kiekviena minutė, kurią praleidžiame aiškiai mąstydami ir
išmintingai elgdamiesi, yra sėkminga ir pelninga investicija į
.mūsų laimę

Daugelis žmonių visą gyvenimą galvoja apie pinigus,
seksą ir šlovę ir retai susitelkia į esminius dalykus, kurie
suteikia jiems ramybę ir pakelia jų sąmoningumą į
.aukštesnius lygmenis

Kad ir koks kuklus būtų žmogaus vaidmuo, Dievo akyse
jis laikomas sėkmingu, jei moka išmintingai leisti laiką ir
.nukreipti mintis teisinga linkme

Kai Dievo šviesa apšviečia žmogų, jis nejaučia, kad jam
ko nors reikia, nes jį užliejantis džiaugsmas išpildo visas jo
svajones ir priverčia giliai širdyje jaustis, kad jis yra
turtingiausias iš turtingųjų ir laimingiausias iš laimingųjų
.šiam gyvenime

Šviesos tunelis

Tie, kurių dvasinį sąmoningumą pažadina nušvitusios
mintys, geri darbai, malonūs jausmai ir gilus apmąstymas,
gali pajusti savo išėjimą iš kūno paskutinę išėjimo akimirką
per dvasinę akį. Žemiškosios kelionės metu jogas praktikuoja
matyti dvasinės akies tunelį ties materijos ir dvasios riba, o
palikimo Žemėje akimirką jis gali įžengti į šį šviesų tunelį ir
pereiti iš šio pasaulio į begalinę Dievo šviesos, džiaugsmo,
.ramybės ir absoliučios laisvės karalystę

{Šviesa po šviesos}

Kūno žibintas yra [dvasinė] akis

Jei jūsų akis viena

Tada visas tavo kūnas bus pripildytas šviesos

{Ir šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa to nežinojo}

Altruizmas – tai jausti kitų žmonių sielvartą, su jais suartėti, bendrauti, nuoširdžiai bandyti juos paguosti jų nelaimėje, džiaugtis jų džiaugsmu ir daryti viską, kad juos .atitrauktų baimės, poreikio ir nerimo šmėkla

Altruizmo dvasią turintis žmogus neveikia pagal ribotus skaičiavimus ir lūkesčius, bet pasitelkia savo įžvalgą ir sveiką nuovoką ir imasi padėti sau bei kitiems, dėkodamas Dievui už pasiektą sėkmę. Jei jam nepavyksta vieną ar kelis kartus, jis nesijaučia nusivylęs, o tampa ryžtingesnis, padvigubina savo pastangas ir kartoja bandymą, ieško naujų idėjų ir kanalų, vedamas proto šviesos, ir ieško Dievo pagalbos, kol .pasiekia savo tikslą ir kilnų tikslą

Tas, kuris dirba, kad padarytų kitus laimingus, yra Dievo laimingas, jam suteikiant vidinį psichologinio komforto jausmą. Ir jei jis ką nors praranda dėl tų, kuriems bando padėti, jis nelaiko to praradimu, nes mainais gauna Dievo malonumą ir ramybę. Jis gyvena, kad mylėtų, dirbtų, duotų ir .sėtų gėrio bei ramybės sėklas žmonijos laukuose

Kas savo mintimis ir jausmais peržengia savo asmeninį pasaulį, tas plečia savo sąmoningumą, didina empatiją ir jaučia, kad pasaulis yra jo namai, o žmonija – jo šeima. Jis supranta, kad savo egzistencijos šioje žemėje tikslas yra reformuoti save, prieš bandant reformuoti kitus, nes tas, kas save reformuoja, savo gyvenimo pavyzdžiu padeda kitiems reformotis. Veiksmai turi gilesnį ir stipresnį poveikį kitų .sieloms nei žodžiai

Trumpi sustojimai

:Nuoširdumo spindesys

Kai kurie žmonės bando pabėgti nuo savo problemų šypsodamiesi, tačiau tokiam pabėgimui reikia tyros sąžinės, laisvos nuo veidmainystės ir apgaulės. Kai žmogus sąžiningai elgiasi su savimi ir kitais, elgiasi kilniai ir dorai, jo akys tampa skaidrios ir iš jų sklinda unikalūs spindesys – .neabejotinas nuoširdumo švytėjimas

:Sąžiningumas

Kai kurie žmonės daug kalba vardan sąžiningumo, bet negalima su visais kalbėti apie viską. Kai siūlote patarimus ir nurodymus, kai kurie žmonės neteisingai supranta jūsų žodžius ir nieko iš to negauna; tai veltui duotos pastangos ir neįvertintas siekis. Tyla tokiais atvejais yra auksas, bet tai .jokiu būdu nereiškia tylėjimo apie netinkamą elgesį

:Savęs harmonija

Savęs harmonija yra ištis nuostabi. Dauguma žmonių žino, kaip sunku būti harmonijoje su kitais, bet ar kada nors susimąstėte apie harmoniją su savimi? Tai neįtikėtinai sunku, tačiau įmanoma. Jei analizuosite save, pastebėsite, kad nuolat prieštaraujate sau. Jei nemylėsite savęs, nemylėsite nieko kito. O jei žmogus nėra harmonijoje su savimi, kaip jis ?gali būti harmonijoje su kitais

Savęs harmonija yra gyvybiškai svarbi harmonijai su pasauliu. Todėl labai svarbu vertinti ir mylėti save, nes jūs nusipelnėte tos meilės. Reikia mylėti save, nes Dievas mus sukūrė ir apdovanojo kilniu potencialu. Mylėti šį vidinį „aš“, šią dorybingų savybių kupiną esmę, įkvepia kilniam elgesiui ir apvalo protą nuo nešvarumų, o širdį – nuo piktavališkumo .ir apmaudo

:Literatūrinio kompas kalibravimas

Neįmanoma apgauti savo sąžinės, pateisinti nusikaltimų
ar išvengti klaidingo elgesio pasekmių, net jei keliautume į
kitą planetą. Veiksmų rezultatai lydi žmogų, todėl reikia
koreguoti savo kursą ir suderinti savo moralinį kompasą taip,
.kad jo rodyklė visada rodytų teisinga kryptimi

Kai kurie žmonės gyvena blogiausiomis sąlygomis,
tačiau yra labai darniai su savimi, o kiti turi visas galimybes
ir viską, ko jiems reikia, tačiau nuolat konfliktuoja su savimi.
Todėl nereikėtų laukti, kol aplinkybės pasikeis. Įtikinkite
save, kad jums viskas gerai, nepaisant jūsų aplinkos, kuri
.gali skirtis nuo to, ko norėtumėte

Kas pasiduoda aplinkybių malonei, tas laukia, kol viskas
.pasikeis, ir jo laukimas teks ilgam

Sakoma, kad vienas žmogus laisvai kalbėjo aštuoniolika
kalbų, tačiau buvo toks neturtingas, kad negalėjo sau leisti
lempos skaityti. Todėl jis nueidavo į kampą ir atsisėdavo po
gatvės žibintu skaityti. Iš tiesų, valia sukuria priemones,
atveria galimybes, atnaujina viltį, atlieka užduotis ir išpildo
.norus bei svajones

Tikrasis bendravimas su tais, kurie pažįsta Dievą, gali
vykti asmeniškai su jais bendraujant, apmąstant jų raštus
arba giliai ir draugiškai juos apmąstant. Svarbu prisiminti,
kad tai yra harmonijoje su jų sąmone, kuri yra harmonijoje su
.Dievu

Kai suderiname savo sąmonę su didžiomis sielomis,
kurios myli Dievą, ši harmonija palaipsniui nuostabiai
transformuoja mūsų gyvenimus. Ši harmonija nepavergia
valios, o veikiau išplečia jos apimtį ir sustiprina jos galią. Tai
yra skirtumas tarp harmonijos su žmonėmis, kupiniais ego ir
susirūpinusiais tuo, ką jie gali gauti, ir harmonijos su
mylinčiais Dievą ir žmoniją, kurių tikslas – duoti ir pažadinti
dieviškąją meilę tų, kurie yra harmonijoje su jais, sielose. Šių

palaimintų asmenų magnetizmas suartina mus su
.dieviškuoju magnetizmu

Turime nepamiršti, kad stengdamiesi patenkinti savo poreikius, taip pat turime padėti kitiems gauti tai, ko jiems reikia, ir dalytis su mažiau pasiturinčiais gerais dalykais, kurie pasitaiko mūsų kelyje. Prisiminkime, kad esame neatsiejama pasaulinės šeimos dalis ir kad negalime gyventi
.be šios didelės šeimos

Koks būtų gyvenimas be dailidžių, išradėjų, ūkininkų ir kitų? Duodami, gaudami ir keisdamiesi paslaugomis, Dievas nori, kad galvotume apie kitus ir jaustumė užuojautą. Didelė klaida gyventi tik sau, neatsižvelgiant į kitus. Galvodami apie savo laimę, turime galvoti ir apie kitų laimę. Nereikalaujama, kad mes atiduotume viską, ką turime, pasaulinės šeimos gerovei, nes tai neįmanoma. Verčiau turėtume užjausti kitus ir daryti viską, ką galime, kad jiems padėtume ir
.palengvintume jų našta

Yra ryšys tarp sėkmės ir sielos pasitenkinimo,
.atsižvelgiant į aplinką, kurioje gyvena individas

Tikroji sėkmė yra elgesio, atitinkančio teisumo principus, rezultatas, ir ji apima kitų žmonių laimę ir gerovę kaip neatsiejamą asmeninio pasitenkinimo dalį. Kiekvienas, kuris taiko šį principą savo materialiniame, protiniame, moraliniame ir dvasiniame gyvenime, pastebės, kad šis
.sėkmės apibrėžimas yra išsamus ir visapusiškas

Žmonės apie sėkmę galvoja skirtingai, priklausomai nuo savo gyvenimo tikslų. Kartais kai kurie žmonės ją prilygina vagystei, sakydami tokius dalykus kaip „Jis sėkmingas vagis!“. Tai rodo, kad ne visa sėkmė yra pageidautina; mūsų
.sėkmė neturėtų pakenkti kitiems

Kita sėkmės sąlyga – harmonijos ir teigiamų rezultatų siekimas ne tik sau, bet ir dalinimasis šiais privalumais su .kitais

Finansinė sėkmė nereikia vien džiaugtis tuo, ko nusipelnėme; tai taip pat reiškia moralinę atsakomybę padėti kitiems susikurti sau geresnį gyvenimą. Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jo širdyje yra meilės, jis negalės tų pinigų naudoti savanaudiškai; vietoj to, .jis dalinsis tuo, ką turi, su kitais

Šykštuolių ir šykštuolių rankose pinigai tampa prakeiksmu, bet dosnioms rankoms ir geroms širdims – .palaima ir dovana

Geros sielos pritraukia geras sielas ir yra prie jų traukiamos

Turime išmokti mylėti savo artimą kaip save patį ir prisiminti, kad šiame gyvenime esame trumpą laiką, po kurio išvykstame į kitą pasaulį, kurio lygis priklauso nuo mūsų mąstymo lygio ir veiksmų kokybės šio žemiškojo buvimo .metu

Kas yra mūsų tikrieji giminaičiai? Išmintingam žmogui kiekvienas yra giminaitis, ir kiekvienas iš jų yra „artimas“. Žinoma, išmintingas žmogus geba įžvalgiai vertinti ir supranta, kad nors saulė apšviečia anglies gabalėlį ir deimantą, deimantas, skirtingai nei anglis, turi unikalią gebėjimą ryškiai priimti ir atspindėti šviesą. Reikėtų ieškoti tų, kurių mintys ir jausmai yra tokie pat tyri kaip deimantas, draugijos ir skirti laiko nuoširdžių draugų paieškai. Tie, kurie gyvena švarų ir sąžiningą gyvenimą, pritrauks draugus, kuriems būdingas švarumas ir sąžiningumas, o tie, kurie gyvena vadovaudamiesi žemais instinktais be įžvalgumo, .pritrauks tokius pačius draugus

Jei vertinate aukštus idealus ir kilnius principus,
patartina vengti bendravimo su žmonėmis, kurie netiki šiais
idealais ir principais, kurie klaidina mintis ir drumsčia
nuotaiką, kad jų vibracijos nesumažintų jūsų vibracijų lygio.
.Tuo pačiu metu neatmeskite nieko iš savo meilės rato

Be to, žmogus turėtų ne tik mylėti, bet ir kurti taiką, kad
kur beeitų, kurtų harmoniją ir ramybę, gaivindamas
aplinkinius savo malonių buvimu. Niekas nenori artintis prie
dvokiančios skunksės – atsiprašau už posakį – visi jos vengia.
Panašiai nervingas, impulsyvus ir linkęs ginčytis žmogus
erzina ir atstumia kitus. Norime būti kaip žydinčios rožės,
skleidžiančios saldų kvapą, džiuginantį širdį. Stenkimės
skeisti ramybės kvapą ir gėrio dvelksmą visur, kur einame ir
.kur gyvename

Dievo karalystė nėra tarp debesų ar konkrečioje erdvės
vietoje. Ji yra anapus tamsos, kurią matome užmerkę akis, o
kai medituojame ir meldžiamės, mumyse atsiveria kaktoje
esanti dvasios akis, ir mes matome palaimintą šviesą bei
jaučiame džiaugsmą, persmelkiantį kiekvieną kūno ląstelę, ir
mes jaučiame, kad uždanga buvo pakelta ir į Dievo karalystę
.atsivėrė slaptos durys

Dievas yra nuolat atsinaujinantis džiaugsmas,
džiaugsmas, kuris apima viską. Turime jausti vienovę su tuo
.džiaugsmu, kuris gyvena mumyse ir supa begalybę

Už tankios materijos vibracinių ribų slypi begalinė, visa
apimanti sąmonė, neapsakoma visoje savo šlovėje, platybėje
ir beribėje erdvėje. Tai dangaus karalystė, amžina, beribė ir
.begalinė sąmoninga palaima

Kai sielos suvokimas išsiplečia ir ji jaučia savo buvimą
.visur, ji susijungia su dieviškąja dvasia

Šlovė Absoliučiajam Begalybei, sėdinčiam horizonte, kur
dangus susitinka su vandenynu, ir šlovė Aukščiausiam
Begalybei, sėdinčiam mumyse esančioje ramybėje;
sutelkdami dėmesį į Begalybę savyje, galime gauti jos beribę
.galia

Žinios, gautos studijuojant knygas ar iš žmonių, yra
ribotos, o žinios, gautos tiesiogiai iš Dievo, suteikia išminties
.galia, tikrumo spindesį, širdies ramybę ir sielos ramybę

Viešpatie, išmokyk mane melstis su gilia susikaupimu ir
derinti meditaciją su nuoširdžiais troškimais, ir leisk mano
.širdį kasdien apvalyti tyra meile Tau

Išsivadavimas iš karmos suvaržymų

nesvarbu, ar tai būtų psichinis, ar fizinis, sąmoningas ,
ar nesąmoningas, turi specifinį poveikį žmogaus gyvenimui.
Praeities veiksmai yra ne tik tie, kurie buvo atlikti prieš kelias
dienas, mėnesius ar metus, bet ir veiksmai iš praėjusių
.gyvenimų

Tu buvai miręs, ir Jis tau davė gyvybę; tada Jis nubaus
tave mirtimi, tada Jis tau vėl duos gyvybę; tada tu būsi
.sugrąžintas pas Jį

Geri ir blogi žmogaus veiksmų padariniai. Dabartiniame
gyvenime šie pėdsakai lieka saugomi sąmonėje, o
ankstesnių įsikūnijimų padariniai, kuriuos žmogus nešiojasi
(arba kuriuos jo siela nešiojasi) snaudžia sąmonėje kaip
sėklos, laukdamos tinkamų aplinkybių, kad sudygtų ir augtų
konkrečiu karminiu metu. Karmos dėsnis, kuris subalansuoja
dalykus, apima veiksmą ir atoveiksmį, priežastį ir pasekmę,
.sėją ir pjūtį

Kiekvienas žmogus savo mintimis ir veiksmais formuoja
savo likimą, o jų išlaisvintos energijos, išmintingos ar kvailos,
neišvengiamai grįžta pas juos kaip atspirties taškas, lygiai

taip pat, kaip ratas užsibaigia tobulu tikslumu. [Klausimas],
ar norintis ieškotojas turi susidurti – prieš savo valią – su
neišvengiamomis savo praeities veiksmų pasekmėmis, arba
tuo, kas vadinama predestinacija? Atsakymas yra ne. Dievas
yra įstatymas ir meilė, o ieškotojas, kuris kreipiasi į Jį su
nuoširdžiu ilgesiu ir visišku tikėjimu, suderina savo veiksmus
su dieviškuoju įstatymu ir siekia besąlyginės Dievo meilės,
neabejotinai gaus dieviškąją palaiminimą, kuris palengvina
.sunkią našlą ir pagerina aplinkybes

Dievas mus patalpino šiame iliuzijų pilname pasaulyje ir
jis žino mūsų kančias, išbandymus ir sunkumus, kuriuos
patiriame. Žmonės gilina vidinę dvasinio nežinojimo tamsą,
kai mano, kad skęsta nuodėmėje ir bejėgiai ištrūkti iš jos
gelmių. Jiems geriau stengtis ištaisyti save, ieškoti pagalbos
ir užuojautos iš dieviškojo gailestingumo širdies, tikėtis
.atleidimo iš mylinčio, užjaučiančio ir atleidžiančio Dievo

Kai suvokiame savo glaudų ryšį su Dievu, kokia karma
gali mus supančioti? Neleiskite niekam įtikinti jūsų, kad jūsų
skausmas ir sunkumai yra jūsų karmos rezultatas. Kaip
dvasia savo esmę, jūs neturite karmos. Priešingai, turite
suvokti šią tiesą patvirtindami sau, kad esate viena su
gyvenimu, šviesos ir kosminių jėgų esmę. Jei suvoksite šį
faktą, jums nėra ko bijoti, ir Dievas atvers jums daug durų ir
.suteiks jums daug galimybių

Jei jaučiatės nepatogiai dėl savo gyvenimo būdo,
pakeiskite savo mąstyseną, įkraukite savo pojūčius teigiama
.energija ir patys pajusite skirtumą

Žmonėms nereikia gedėti ir liūdėti dėl to, ko jie praleido,
arba priskirti savo nelaimingų aplinkybių klaidoms, kurias jie
padarė šiame gyvenime ar tolimoje praeityje, nes tai yra
dvasinio aplaidumo forma. Jie turi veikti ir išrauti piktžolę iš
gyvenimo sodo, o tada pražys saldžiausios ir ryškiausios

gėlės ir duos skaniausius ir geidžiamiausius vaisius. Jo,
.Aukščiausiojo, malone

Paklusti Dievui nereiškia nenaudoti savo valios savo
reikalams gerinti ir laukti, kol Dievas išspręs mūsų situacijas
be jokių mūsų pastangų, nes Dievas padeda tiems, kurie
.padeda sau

Esmė ta, kad išmokstame kreiptis į Dievą, kad Jis vestų
mūsų valią, palaimintų ir sustiprintų mūsų teisingas
pastangas. Kai įveikiame nenoro pasiduoti kliūtį, Dieve
randame apsaugą, kurios niekas šiame pasaulyje negali
mums suteikti, ir taip pat randame stiprybę, kurios negali
.įveikti joks išbandymas

Kiekvienas gali užmegzti ypatingą ryšį su Dievu, jei
moka atverti Jam savo širdį ir ilgėtis Jo dieviškojo buvimo,
.kuris teikia džiaugsmą ir tikrumą

Kai žmogus jaučia gilų Dievo poreikį, žinodamas, kad
negali be Jo, jis pastebės, kad Dievas vienaip ar kitaip
atsako. Tačiau pirmiausia jis turi ugdyti tą stiprų jausmą, nes
.atsakas neatsiras savaime

Jei nesuteiksime Dievui pirmosios vietos savo gyvenime,
mūsų sąmonės būseną bus nerimastinga ir sumišusi, ir mes
negalėsime logiškai ir tinkamai susidoroti su nesibaigiančiais
.gyvenimo reikalavimais

Ir kaip išsiugdyti tą troškimą? Kiekvieną kartą, kai
susiduriame su nelaime ar sunkumais, kiekvieną kartą, kai
jaučiame sunkumą širdyje, turime kreiptis į Dievą ir prašyti
Jo pagalbos, žinodami, kad kas myli Dievą ir saugo tai savo
mintyse ir širdyje, to situacija pagerės, to situacija keičiasi į
.gerąją pusę

Kai maišysime ir maišysime eterį savo nuoširdžiomis
maldomis ir prašymais, išgausime dieviškojo atsako esmę,
.kurioje yra maistas, gydymas ir laimė

Tiems, kurie trokšta dvasinio peno, praeities nusivylimai
ir nesėkmės yra nereikšmingos. Iš jų galima pasimokyti ir
bandyti dar kartą, kartoiant bandymą nuo pradžių. Sėkmė
bus garantuota, su Dievo pagalba, visiems, kurių nenusivilia
nesėkmė, kurių ryžto nesusilpnina tragedijos ir kurie tvirtai
tiki, kad Dievas palaiko tuos, kurie atkakliai siekia savo
tikslą, tuos, kurie yra teisingame kelyje, ir Jis suteikia jiems
vilties, stiprybės ir optimizmo, kol jie pasieks savo galutinį
.tikslą ir gyvenimo prasmę

Mintis yra jėga kaip elektra, o psichologinės būsenos
.grįžta prie minties ir mąstymo būdo

Elektra yra ir naudinga, ir žalinga; kas ją naudoja
protingai, tas ją naudoja savo reikmėms, kitaip ji gali jį
nušauti. Taip pat ir mintis: jei ji nukreipta teisinga linkme, ji
.atneša laimę jos savininkui, kitaip – bėdą

Mintis yra kaip laukinis arklys, tačiau ją prisijaukinti nėra
neįmanoma, o pozityvus mąstymas yra vienas iš būdų
.kontroliuoti mintis

Sveikas mąstymas – artimas draugas, o ligotas protas –
.nuolatinis priešas

Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą, o
nesveikas mąstymas šaudo mirtinomis strėlėmis, kurios
atšoka dvigubai. Todėl ir sakoma: „Atlygis toks pat, kaip ir
darbas“. Kol žmogus siunčia gerus ketinimus, jo mintys virs
fakelais, apšviečiančiais sielos kambarius ir išsklaidančiais
tamsos krūvas, kad jis jaustų gilų paguodą, o jo akys
spindėtų pasitenkinimo šypsena! Tegul šypsena išlieka jūsų
.akyse ir tebūnie jums ramybė

Gyvenimas – lyg malūnas, malantis vaisingų bandymų ir eksperimentų sėklas, kad iškeptų gyvenimo duoną. Jis lyg vingiuotas kelias su vešliomis gėlėmis abiejose pusėse, ryškiais drugeliais ir medžiais, kurių šakose – gardūs vaisiai, tačiau mes retai sustojame. Mėgaukimės jo vaizdais ir ragaukime jo saldumą; iš tiesų, dažnai esame ant kabliuko, norėdami pasiekti platesnės vietovės, manome, kad yra malonesnių vaizdų nei tai, ką matėme. Bet pamažu toldami žieduotais, vaisingais takais randame medžius, kurie labiau tamsūs nei švieži, o tada gėlės dingsta. Ir kartu su jais, drugeliai ir vaisiai, tik tam, kad atsidurtume nevaisingoje .dykumoje

Žmogaus gyvenimas yra tarsi jūrų vandenys, kurie apsivalo ir tampa gaivūs. Tik pakilus į viršutinius atmosferos sluoksnius, tai tarsi rytinis sapnas, su amžiumi vis šviesėjantis, nes tada viskas atrodo aiškiau ir aiškiau. Tai tarsi kelionė tuo, kad peizažas keičiasi keliaujant atstumus, .tada tas pats peizažas keičiasi artėjant prie jo ir taip toliau

Gyvenimas neapvilia išmintingųjų, nes jie su juo elgiasi sumaniai ir mėgaujasi juo, neleisdami jam jų užvaldyti ir atimti laisvės. Pavyzdžiui, jie mėgaujasi vandeniui. Jie geria jį ir maudosi jame, bet neleidžia sau jame nusėsti. Jie mėgaujasi drabužiais, kurie jiems patinka. Nepersistengdami su formalumais ir formalumais, kurie laikomi paviršutiniškais. Jie mėgaujasi valgymu, neleisdami persivalgymui juos užvaldyti, nes persivalgymas silpnina kūną ir praryja suvokimą. Ir jis jį visiškai sunaikina. Taigi, žmogus turėtų .mėgautis gyvenimu, bet nealkindamas pojūčių panardinant

Sutarimas su kitais nereiškia, kad reikia su jais sutikti dėl visko ar dėl jų aukoti idealus, nes toks konformizmo stilius yra nepageidaujamas ir neatitinka tiesos. Reformatoriai ir didieji žmonės nesutarė. Nors aplink juos

buvo tiek daug žmonių, jie vis dėlto tvirtai laikėsi savo
.idealo, nes suprato, kad tai, ką daro, yra absoliučiai teisinga

Visų pirma, žmogus turi būti darnoje su Dievu, tada su
.savo sąžine ir galiausiai su žmonėmis

Principas neturėtų būti pažeidžiamas ir negalima
griebtis slaptų motyvų siekiant tam tikro tikslo, nes tai
.netinka principingiems žmonėms

Kas gali gyventi taip, kad patiktų Dievui? Nedarykite
žalos kitiems, nes jiems nėra ko bijoti. Jei šis požiūris
netenkina kitų, žmogui pakanka jaustis patogiai viduje ir
jausti vidinę ramybę, kuri daro jį nepriklausomą nuo žmonių
.pritarimo

Sielos stiprybė ir troškimas atsigręžti į Dievą vadinamas
dvasiniu magnetizmu. Ir šiuo magnetizmu siela pritraukia
sau palaiminimus, subtilias vibracijas ir visą gerą žmogišką
.patirtį, kuri jai primena apie gerį ir teisumą

dvasinis magnetizmas. Tai jėga, kuria Jis traukia ir
traukia žmogų prie savęs. Geri draugai, esminiai ir svarbūs
dalykai, intuityvus dalykų supratimas. Ši jėga kyla iš
.patrauklios Dievo magnetinės jėgos

Taikos žvakė

Paimkite minčių puodą, pripildykite jį savo ramybės

Paimk mano jausmų butelį, pripildyk jį savo
gailestingumu

Paimk mano tuščią sielos krepšį, pripildyk jį savo
išminties vaisiais

Įpilk savo meilės vandenų į mano sielą, aš juos įpilsiu į
.ištroškusios sielos taures

Sugriauk ego sienas, panardink mane į savo visišką
.buvimą

Meilės aušros spindulys

Tegul jis žvelgia iš mano širdies angų

Tai man primena tavo meilės saulės šviesą

Plinta per mano gyvenimo dangų

Tavo meilės spindinti šviesa nušvito

Ant savęs, ir tai buvo nušviesta

Tavo šviesa užpildė mano dvasinę erdvę

Tu esi gyvenimas, kuris palaiko mano kūną

Ir protas, kuris įkvepia mano mintis

Ir išmintis, kuri išsklaido mano nežinojimą

Uždegu savo meilės ploną žvakę

Norėdami perskaityti auksinę knygą

Išsaugota manyje nuo senų laikų

Tavo meilė buvo ir tebėra

Nematoma taikos žvakė

Kuri išsklaido tamsą ir parodo man tavo žinutes

Tinklaraštis yra širdelių puslapiuose

Tegul tavo šlovė apsireiškia, Viešpatie

Tegul tavo išminties šviesa išsklaido

Nežinojimas, nesantaika ir pavydas

Nuo žemės krantų amžinai

Paverskime savo silpnybes stiprybe

Ir mes susilpnėjome ryžtui

Įkraukite savo kūnus gyvybine elektra

Ir pripildyk protą ir sielą savo gydančia šviesa

Paimk mūsų ranką, kad nepaskęstume Tavo
nerūpestingumo vandenyse, ir pripildyk mūsų būtį Tavo
meile ir išmintimi. Leisk mums pajusti, kad esame labai arti
.Tavęs ir kad Tavo gailestingumo saulė mums nuolat šviečia

Savo šnabždančių, vibruojančių minčių žiedus dedu

.Ramybės struktūroje

Jos tylus kvapas dainuoja

Ir jis gieda apie tavo šlovę

Ir su tavo šventos šviesos spindesiu

Matau tavo egzistencijos grožį

Mano laimingos svajonės išsipildo

Kai tavo šviesa mirga mano sieloje

Šydai liepsnoja išminties ugnimi

,Matau tavo šlovę ir mano džiaugsmas auga

Tegul Dievas apšviečia jus savo šviesa

Ir sveikinimai tau iš sielos

Pasaulis mums kelia daugybę reikalavimų ir reikalavimų,

įtikinėdamas mus jų svarba ir tuo, kad be jų neįmanoma
gyventi ar apsieiti. Tačiau pagrindinis reikalavimas turi būti
Dievo ramybės įgijimas, kurios šaltiniai niekada neišsenka ir

kurios šaltinis niekada neišsenka, ir kuri viskam gyvenime
.suteikia skonį ir prasmę

Prisiminkime, kad Dievas yra mūsų būties esmė, o meilė
yra langas, pro kurį žvelgiame į Jo šlovingą veidą. Kas trokšta
jausti dieviškąjį buvimą ir puoselėja tą didingą ilgesį mintimis
ir darbais, Dievas patenkins jų prašymą ir padės nuplėšti
.šydus, trukdančius jiems matyti palaimintąsias šviesas

Kas pasiryžęs žengti pirmyn šiuo keliu, to niekas
neatbaidys ir jokios kliūtys jam netrukdyt, kol jis nepasieks
.savo tikslo ir neįvykdys savo širdies troškimo

Dvasiniai perlai ir brangakmeniai

Tie, kurie atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia jiems gėdą
bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingi ir sveiko proto.
Turėtume niekinti nuodėmę, o ne nusidėjėlį, nes jis yra mūsų
dvasios brolis, nepaisant jį gaubiančios ir supančios
nežinojimo tamsos. Pasmerkimo tikslas turėtų būti gydymas,
o ne puikavimasis ir žaizdavimas. Turėtume elgtis su savo
nuodėmingu broliu taip, kaip norėtume, kad su mumis būtų
.elgiamasi, jei būtume jo vietoje ir situacijoje

Kas šiame pasaulyje slepia savo brolio kaltes, to Dievas
.paslėps ir pomirtiniame gyvenime

Lygiai taip pat, kaip mes teisiame kitus, dvasinis
įstatymas teisia mus tokiu pačiu mastu. Neturėtume per
daug tikėtis iš kitų ir neturėtume visada tikėtis gerų rezultatų
.iš bet ko, net jei jie stengiasi iš visų jėgų

Žmogus gali pargriūti ir suklypti, bet jis liks saugus tol,
.kol stengsis vėl lipti dorybės ir teisumo kopėčiomis

Kiekvieną dieną turėtume stengtis pakelti paciento
nuotaiką fiziškai, psichologiškai ar dvasiškai savo aplinkoje,
.lygiai taip pat, kaip padedame sau ar savo šeimos nariams

Kas nuo šiandien bando gyventi pagal dieviškus dėsnius

- užuot gyvenęs seną savanaudišką gyvenimą, atnešantį sunkumų ir kančių, - tas supras, kad kad ir koks kuklus būtų jo vaidmuo gyvenime, jis išlieka svarbus tol, kol jis iki galo atlieka savo pareigą pagal kosminio spektaklio režisieriaus ir .visų mūsų likimų šeimininko: Visagalio Dievo, nurodymus

Kai bendraujame su kitais nuoširdžiai, su tikra meile ir pagarbiai jausmams, pritrauksime gerų draugų į savo gyvenimą, visiškai nekreipdami dėmesio į asmeninius interesus ar savanaudiškus skaičiavimus; kitaip negalėsime .atpažinti savo tikrųjų draugų

Būtina atsikratyti veidmainystės ir apsimetinėjimo, ir .elgtis taip, kad tyčia nekenktumėte kitiems

Draugų negalima pykti, menkinti ar kurstyti priešiško, taip pat negalima jiems duoti jokios priežasties puoselėti priešiškus jausmus mūsų atžvilgiu. Su draugais negalima elgtis netinkamai, jų išnaudoti ar duoti jiems neprašytų patarimų, nebent jų būtų paprašyta. Kai prašoma patarimo, jis turėtų būti duodamas nuoširdžiai ir maloniai, nebijant pasekmių. Draugai padeda vieni kitiems .konstruktyvia, broliška kritika

Sunkios gyvenimo patirtys neateina tam, kad paralyžiuotų mūsų valią ir mus nugalėtų, o veikiau tam, kad sustiprintų mūsų ryžtą ir tikėjimą Dievu bei pasitikėjimą savimi. Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad ši patirtis ir iššūkiai yra neįveikiamos griauamosios jėgos, todėl jie pasiduoda. Sveikas mąstymas yra būtinas norint suaktyvinti savo vidinę jėgą, kad galėtume veiksmingai susidoroti su .gyvenimu ir jo išbandymais

Jei žmogus nekonkuruoja su stipresniu už save, jis netaps stiprus. Panašiai ir mes, kai drąsiai ir psichologiškai

pasitinkame savo sunkumus, tampame stipresni ir
.atsparesni

Mūsų protai yra neatsiejama Dievo visa apimančios
sąmonės dalis. Po mūsų sąmonės banga slypi Jo begalinės
sąmonės vandenynas. Kai banga pamiršta, kad yra didesnio
vandenyno dalis, ji atsiskiria nuo tos vandenyninės galios.
Dėl to žmonių protus silpnina materialūs apribojimai ir jie
nebegali vaisingai dirbti ir gausios gamybos. Kai protai
nusikrato nežinojimo dulkes ir sutraukia grandines, kurios
suriša jų galias, jie taps labiau pajėgūs kūrybiškumui ir
.pozityviai sąveikai su gyvenimu

Kai tvirtai laikotės konkrečios idėjos ir ją įkūnijate stipria
valia, ta idėja virsta dinamiška jėga. O kai mintis tampa
dinamiška, ji gali sukurti tinkamą aplinką sėkmei, pagal
.nematomą žemėlapij, nupieštą prote

Žmonės patiria nesėkmę, nes pasiduoda sunkioms
gyvenimo aplinkybėms joms nesipriešindami, užuot joms
.priešinęsi nepasiduodami

Būtina mankštinti ir aktyvuoti valią

Įžengusieji į ramybės šventovę gali dvasiškai bendrauti
su kitomis sielomis, mylinčiomis Dievą, ir suprasti rožių bei
.visų gyvų būtybių kalbą

Viešpatie, būk vienintelis Karalius, sėdintis ant mano
meilės ir ilgesio sosto

Medituojantys patiria gilų ramybės jausmą, ir šią vidinę
ramybę reikėtų išlaikyti net ir kitų kompanijoje. Tai, ko
išmokstama meditacijos metu, reikėtų praktikuoti kasdienėje
veikloje ir bendraujant su kitais, neleisdami niekam drumsti
.savo ramybės ar tylos

Kai norite susikurti gerą įprotį arba atsikratyti blogo,
sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose yra skirtingų
.įpročių mechanizmai

Norėdami išsiugdyti gerą įprotį, pirmiausia tyliai
atsisėskite ir medituokite, ieškodami dieviškos pagalbos.

Sutelkite savo mintis į valios centrą, esantį kaktoje tarp
antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo
smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat
sutelkite savo dėmesį į šį valios centrą ir tvirtai patvirtinkite,
kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsišakniję, yra
ištrinamos. Su susikaupimu ir valia galite ištrinti net
giliausius senų, giliai įsišaknijusių įpročių griovelius. Nuolat
įsitikinkite, kad turite pakankamai valios, kad išrauti
.nesveikus įpročius iš smegenų srities

Tinkamiausias laikas tokiam teiginiui yra ankstyvas
.rytas, kai valia ir dėmesys yra budrūs

Nuolat kartok sau, kad esi laisvas nuo visų diktatų ir
vieną dieną suprasi, kad – su Dievo pagalba – jau išsivadavai
.iš įpročio, kurio norėjai atsikratyti

Kad ir ko bijotum, atmesk nuo to savo mintis ir palik tai
Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali
.tau padėti

Daug kančių kyla iš nerimo ir baimės. Kodėl turėtumėte
kentėti, jei tai, ko bijote, dar net neįvyko? Įsivaizduokite
Dievo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių, ir pajusite
.Jo nuostabią apsaugą

Kadangi dauguma mūsų nerimo kyla iš baimės, jei
pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir
išgijimas įvyks akimirksniu. Kiekvieną vakarą, prieš eidami
miegoti, patvirtinkite sau, kad Dievas yra su jumis, saugo jus
.ir stebi jus

Šioje kosminėje dramoje visų rasių žmonės laiko scenoje
vaidina gyvenimo istoriją. Turime suprasti gyvenimo prasmę
per daug nesusitelkdami į savo trumpalaikius vaidmenis ir
.neapsėsdami jų

Mūsų gyvenimo suvokimas dažnai būna iškreiptas ir
nukrypstantis, nes žiūrime savanaudiškumo ir riboto
horizonto akimis. Jei žiūrėtume sielos akimis, matytume
.dalykus visiškai kitaip

Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią
Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę
prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas
.visatos daleles ir dalis, prigimties atspindys

Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų
akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti
išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne
neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į
mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai padarysime,
nežinojimas išnyks, situacijų skirtumai išnyks, matysime
vienybę surašyme ir labiau darniai elgsimės su dieviškąja
.valia

Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip
tarp darbdavio ir darbuotojo. Mes esame Jo šeima, Jis nuolat
rūpinasi mumis ir visada mūsų klausosi. Mes esame
neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi
.ir energingi

Mūsų Kūrėjas apdovanojo mus neišsenkančiais meilės,
supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės
lobiais, tačiau dauguma mūsų šiuos turtus iššvaistėme
veltui. Dievas trokšta, kad gyventume saugiai, taikiai ir
draugiškai bendradarbiaudami, kaip ir dera kilniai ir mylinčiai
šeimai. Tačiau godumas ir savanaudiški skaičiavimai
.įsišaknijo mūsų širdyse ir pasėjo tarp mūsų nesantaiką

Dievas nori, kad būtume šeiminkai, bet mes
pasirinkome būti vergais

Žmogus nuklydo toli nuo savo dangiškųjų namų ir
prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti Dievo ir Dievas yra
.arti jo, ir jis negalės atgauti to rojaus be asmeninių pastangų

Dievas sukūrė mus pagal savo paveikslą, bet ši tiesa
išsprūdo iš mūsų proto. Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų
likimas yra sunkumai, o mūsų likimas – sunaikinimas. Turime
nuplėšti iliuzijos šydą išminties durklu, kad pamatytume
.spindinčią tiesą, slypinčią už jos

?Kas mes esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis

Žmonės akivaizdžiai skiriasi savo psichologine ar
emocine sandara, vaidmenimis gyvenime, darbu ir veikla,
kuria užsiima, ar troškimais. Tačiau po visais šiais skirtumais
slypi du dalykai, kurių nori ir reikia kiekvienam žmogui be
išimties. Vienas yra laisvė nuo visų skausmo ir norų formų.
Kitas yra visiška ir ilgalaikė laimė – visiškas pasitenkinimas,
.kuriame gyvena ramybė, meilė, išmintis ir džiaugsmas

Tiesą sakant, žmonės siekia Dievo, nesvarbu, ar jie
vartoja šį vardą, ar ne. Išminčiai sako, kad Dievas yra
palaimos esmė ir laimės dvasia. Ir žmogus nepatirs visiško
pasitenkinimo, nebent tiesiogiai semsis energijos iš kosminio
šaltinio. Tai yra esminis dalykas norint suprasti žmogaus
.būklę

?Bet kur žmonės ieško to, ko ieško

Jie to ieško tik žemiškuose dalykuose: turtuose, išorinėse
aplinkybėse ir santykiuose su kitais žmonėmis. Tačiau šio
pasaulio niekur, niekame ar jokiais aplinkybėmis to rasti
.nejmanoma, atsižvelgiant į pačią kūrinijos prigimtį

Kūryba grindžiama dualumo principu. Nejmanoma turėti paveikslo tik vienos spalvos, nes nejmanoma apsieiti be jo priešingybės. Panašiai ir bet kuris egzistencijos aspektas negali egzistuoti atskirai nuo dualumo. Tačiau išnagrinėję žmones motyvuojančius troškimus, pastebime, kad kiekvienas iš mūsų trokšta tik gerų, malonių, gražių ir teigiamų dalykų, be menkiausio noro susidurti su kuo nors .nemalonių ar nepageidaujamu. Bet tai nejmanoma

Šiame dualistiniame pasaulyje nėra malonumo be skausmo, nėra šviesos be tamsos, nėra gėrio be blogio, nėra gyvenimo be mirties. Abi medalio pusės yra neatsiejamos. Tai reiškia, kad tai, ko trokštame giliai savyje, negali būti .gauta iš šio pasaulio

Žmonės ieško – taip, jie ieško iš visų jėgų – bet neranda to, ko ieško, o tai veda prie nevilties ir beviltiškumo. Tai veda ne tik į neviltį, bet ir į didelį apmaudą bei stiprų pyktį, o dėl to – prie smurto veiksmų. Visa tai nutinka todėl, kad žmonės neieško to, ko ieško, tinkamoje vietoje, ir dėl to neranda to, .ko trokšta jų širdys

Mūsų laikų žmonės mažai žino apie gyvenimo prasmę ir .tikslą, todėl kenčia nuo sumišimo ir sumišimo

Iš prigimties žmonės yra tikslo siekiančios būtybės. Jei jiems trūksta gyvenimo tikslo ir jei jų protas, energija, valia ir emocijos nėra nukreiptos teigiamai ir konstruktyviai, jie pasuks destruktiviais keliais, tokiais kaip alkoholio ir narkotikų vartojimas, smurto griebimasis ir panašiai. Galutinis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą, o individai privalo suderinti savo vaidmenis ir išorinę veiklą per teisingus veiksmus, sveiką požiūrį, teigiamą požiūrį ir .naudingą savo emocijų valdymą

Šie du mūsų prigimties aspektai – vidinis arba dvasinis aspektas ir išorinis aspektas – nėra priešaringi, jei

suprantami teisingai. Jie vienas kitą papildo ir padeda mums lavinti bei stiprinti savo fizinius, psichologinius, emocinius ir dvasinius gebėjimus bei potencialą

Žmonės gyvena didžiulėje tuštumoje, be intelektualinės ar psichologinės stimuliacijos. Jie jaučiasi nuobodūs dėl tikslo stokos ir to, kas galėtų suteikti jų gyvenimui vertę ir prasmę.

Vidutinis žmogus gali funkcionuoti ir elgtis taip, tarsi būtų ?psichologiškai ir protiškai sveikas, bet ar jie laimingi

Pagrindinis gyvenimo tikslas – žinoti, kas esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis. Jei skirsime gilesniems gyvenimo aspektams jų vertą dėmesį, neišvengiamai pajusime laimę, nes žmogaus laimė yra susijusi su ryšiu su savo dvasiniu „aš“, be kurio žmogus neegzistuoja ir nėra

Nesėkmės ar ligos baimė puoselėjama nuolat galvojant apie ją, kol nesėkmės idėja iš sąmonės prasiskverbia į sąmonę ir galiausiai pasiekia aukštesnę sąmonę. Tuomet baimė, įsitvirtinusi sąmonėje ir aukštesnėje sąmonėje, pradeda daugintis ir augti, kol užpildo sąmonę baimės piktžolėmis, kurios nėra taip lengvai išnaikinamos, kaip pradinė mintis, kai jos sudygsta. Šios kenksmingos piktžolės galiausiai duoda nuodingų ir mirtinų vaisių. Laimei, jos šaknis galima išnaikinti iš vidaus, stipriai susitelkiant į drąsą ir diegiant absoliutų tikėjimą Dievu ir tuo, kad Jis gali padėti tiems, kurie nori padėti sau, ir apsaugoti juos nuo žalos

Kartą mažas burbulas plūduriavo jūros paviršiuje, bijodamas audrų ir žaibų, kai išgirdo balsą, šnabždantį jai: “?„Mažas gyvenimo burbuliuke, kas tau negerai

Argi nežinai, kad esi gyvenimo vandenyno dalis? Mažas burbulas apsidairė ir suprato šį faktą

Žmogaus sąmonė plūduriuoja lyg mažytis burbulas kosminės sąmonės jūros paviršiuje, manydama, kad tai

laikinas burbulas, drebėdama iš ligos, skurdo ir mirties baimės. O burbule, ar bijai vandenyno? Apsidairyk aplinkui, atidžiai stebėk. Perkelk savo požiūrį nuo artimiausios aplinkos į begalinę Dievo karalystę. Pasinerk giliau, praplėsk savo supratimą, kad žinotum ir būtum tikras, jog esi viena su Jo plačia jūra ir kad Dievas yra su tavimi. Jis tave saugo, .palaiko dabar ir amžinai

Spąstų ir spąstų vengimas

Kai tik širdyje jaučiate stiprų troškimą, raginantį jį išpildyti, pasitelkite įžvalgumą ir paklauskite savęs: „Ar tai geras troškimas, kurį galima išpildyti, ar blogas troškimas, kurio nereikėtų gerbti?“ Nesveiki materialiniai troškimai skatina mūsų blogus įpročius, suteikdami mums klaidingas viltis ir iliuzinę laimę. Tokiais atvejais reikia pasitelkti įžvalgumo galią, kad būtų atskleista tiesa. Blogi įpročiai galiausiai veda į nelaimę. Kai atskleidžiama jų tikroji prigimtis, jie tampa bejėgiai įvilioti žmogų į kančios ir .nelaimės spąstus

Apmąstymai ir istorijos

Gyvenime ir mirtyje, liūdesyje ir nelaimėse mano tikėjimas Tavimi, Viešpatie, išlieka stiprus ir nepajudinamas, .tvirtas ir nepajudinamas

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo palaimą

Kaip saulė šviečia net ir perpildytose vietose, taip ir aš matysiu dieviškosios meilės spindulius visose savo gyvenimo .srityse ir kasdienėje veikloje

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo .sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio

Muskuso elnio istorija

Muskusas yra vertinga medžiaga, pasižyminti stipriu
kvapu, randama aukštuosiuose Himalajuose gyvenančių
.muskusinių elnių bamboje

Kai elnias pasiekia tam tikrą amžių, iš jo bambos
pradedama slapta skverbtis žavus muskusas, ir elnias
susijaudina dėl to patrauklaus aromato, pradedama šokti ir
.ieškoti to malonaus kvapo šaltinio

Jis juda iš vienos vietos į kitą, uostinėja tarp uolų ir po
.medžiais, visur ieškodamas to jaudinančio kvapo šaltinio

Galiausiai, kai neranda žodžių ir neranda to, ko ieško su
ilgesiu ir aistra, jis supyksta, tampa dar susijaudinęs ir
.nerimastingesnis

Paskutinį kartą bandydamas pasiekti muskuso šaltinį, jis
šoka nuo aukštų uolėtų uolų į gilų slėnį, kad sutiktų savo
likimą ir mirtį. Tuomet medžiotojai sugeba jį sugauti ir
.ištraukti iš jo muskuso maišelį arba liauką

Šiuo atžvilgiu vienas iš apsišvietusių poetų pasakė kažką
:panašaus į

!O muskuso elni, kvaily

?Kodėl tu kenti? Kodėl tu nemiegi

Šis muskusas yra prieinamas

!Su savo pilvo maišu, kvaily

Net jei palietėte nosimi

Iš tavęs sklinda slaptas aromatas

Būtum laimėjęs tai, ko tikėjaisi

Ir jūs gyvenote neišlaidaudami

Ar nemanote, mano draugai, kad dauguma žmonių
elgiasi kaip muskusiniai elniai? Jie visada ir amžinai ieško
.laimės visur, už savęs ribų

Taip, jie ieško laimės žaisdami ir iki išsekimo
pasiduodami troškimams bei geismams. Jie kopia slidžiais
turtų takais, kol galiausiai šoka nuo didelių vilčių uolų ant
nusivylimo ir nesėkmės uolų, kai nesugeba rasti tikrosios
.laimės, slėpėjusios giliausiose jų sielos kertelėse

Jei nukreipsime savo mintis į vidų ir giliai apmąstysime,
sielos ramybėje rasime tikrosios ir ilgalaikės laimės, kurios
.ieškome, šaltinį

Negalime būti kaip muskusiniai elniai, žūstantys
ieškodami laimės netinkamose vietose. Verčiau turime būti
.budrūs ir stengtis rasti laimę savyje, o ne išorėje

Mygtuko istorija

Kartą pas mane atėjo vyras ir pasakė, kad serga lėtine
:širdies liga, ir pridūrė

Išbandžiau daug dalykų, bet niekaip nepavyksta,,
"atsikratyti širdies skausmo

Ramiai pagalvojęs, paprašiau jo atnešti man žirkles. Jis
:drebėdamas pažvelgė į mane ir tarė

"?Ar ketinate perpjauti man širdį, pone"

Nusijuokiau ir atsakiau: „Aš ne gydytojas. Ar kada nors
"!girdėjote apie žmogų, kuris operaciją atliktų žirkklėmis

Galiausiai jis nenoriai atnešė žirkles, tad nukirpau vieną
jo palto sagą ir liepiau nesiūti kitos sagos jos vietoje ir nekišti
rankos ten, kur sagos trūko. Taip pat liepiau jam ateiti pas
mane po dviejų savaitių ir tikėjau, kad per tą laiką jis
.pasveiks

Vyras nusijuokė ir tarė: „Padarysiu, kaip prašei, nes
tavimi pasitikiu, bet manau, kad tai keisčiausi vaistai,
“!kuriuos man kada nors yra išrašę

:Po dviejų savaitių jis pribėgo pas mane ir nustebeį tarė

Specialistai mane patikino, kad širdies liga man,,
išgydyta. Tai, dėl Dievo meilės, ką jūs padarėte? Ar iš sagos
“?ištraukėte džina

Aš atsakiau su šypsena: „Taip! Tavo ranka nuolat žaidė
“.su mygtuku, o mygtukas buvo sulygiuotas su širdimi

Tas mygtukas buvo džinas, kuris sukėlė tau širdies
skausmą. Taigi aš nupjoviau mygtuką ir liepiau jo nekeisti ir
neuždėti rankos ant širdies. Tokiu būdu tavo širdis atlaisvino
!spaudimą ir nustojo skaudėti

Viskas juda greitai, ir žmonės užsiėmę daugybe dalykų.

Žinoma, geriau pasinaudoti pasaulio gėrybėmis, nei gaišti
laiką, leisti metų laikui praeiti pro šalį ir likti tuščiomis
rankomis. Tačiau reikėtų nuimti turtingiausią gyvenimo
derlių: artėti prie Dievo ir Jį pažinti. Vienintelis būdas pasiekti
tikrąją laimę – kažką nuveikti šiame pasaulyje ir taip pat
.pasiekti dvasinės sėkmės

Tie, kurie pažįsta Dievą, nepradedą savo kasdienių
pareigų pirmiausia apmąstę Dievą ir neįkravę savo proto bei
.kūno palaimintos dieviškos energijos

Daugybė pasaulio reikalavimų gali atgrasyti tuos, kurie
siekia savo dvasinių tikslų, ir atitraukti juos nuo pasirinkto
kelio. Tačiau tie, kurie turi tvirtą ryžtą, neleidžia niekam jų
nukrypti nuo kurso; jie atkakliai laikosi savo tikslo,
.nepaisydami sunkių ar nepalankių aplinkybių

Kad ir ką pasaulis mums duotų, jis nepatenkins mūsų
širdžių ilgesio, kurios trokšta kažko stabilesnio, svarbesnio ir
.brangesnio už visus pasaulio lobius ir turtus

Kai žmogus miršta – linkiu jums ilgai gyventi – jokia jėga
žemėje negali jam nieko padaryti. Kas gali mums padėti, kai
paliksime šį pasaulį? Dievas. Todėl visada turime prisiminti,
kad šis pasaulis tėra laikina stotelė mūsų kelionėje į
dangiškuosius namus, kur amžinai gyvensime
.Gailestingiausiojo akivaizdoje

Per didelis turtas negarantuoja sveikatos, ramybės ir
efektyvumo, tačiau ramybės ir efektyvumo pasiekimas lems
subalansuotą sėkmę tiek dvasiniame, tiek materialiniame
.lygmenyje

Dauguma žmonių lavina protinius gebėjimus vien tam,
kad pasiektų materialinės sėkmės. Tačiau kai žmogus tampa
savo paties šeimininku, valdo savo psichologines galias ir
veikia pagal dieviškąjį planą, jo gyvenimas bus palaimintas ir
jis paragaus dvasios nektaro gyvendamas šioje žemėje. Jis
nebebus įpročių ir troškimų kalinys, bet jo sąmonė bus
transformuota į dieviškosios būties širdį, ir jis ten gyvens
mėgaudamasis naujais malonumais, kurių neįmanoma
.apibūdinti

Kūnas – didžiausia vaistinė

Medicinos tyrėjai atrado, kad kai patiriame neapsakomą
džiaugsmą, organizmas gamina antidepresantus ir kitas
stresą mažinančias medžiagas, kurios yra tokios pat stiprios
ir veiksmingos, kaip ir gydytojų paskirtos. Kūnas yra
didžiausia vaistinė Žemėje, gebanti pagaminti reikiamą
dalyką tinkamu laiku, kai esame harmonijoje su dvasine
.pusiausvyra, kurią Dievas mumyse įdiegė

Ne visas stresas yra žalingas; stresas pažadina gyvybinę energiją, tekančią per mūsų kūnus, ir skatina aktyvumą bei judėjimą. Tyrimai parodė, kad saikingas streso kiekis yra .naudingas

.Tačiau problema kyla, kai stresas viršija sveiką lygį

Kiekvienas iš mūsų turime asmeninę streso ribą, ir kai ši riba peržengiama, patiriame daugiau streso nei turėtume, ir galime to nesuvokti, kol nepradedame rodytis problemų .kūne, emocijose ir prote

Gyvenimas su Dievu yra džiaugsmas ir laimė, o be Dievo – nerimas, sumaištis, sunkumai ir net nelaimės. Tad kaip galime rasti ramybę ir tylą gyvenime, kuriame dominuoja nelaimės ir tragedijos, ir atnešti šiek tiek palaimos į šią ?žemę

Pirmasis reikalavimas – suvokti gyvenimo spaudimą, kai .esame jo įtakoje

Dievas yra Visažinis ir Visažinis, ir Jis apdovanojo mūsų kūnus tokiais signalais kaip komfortas, diskomfortas, ramybė ir nerimas, ir mes turime atkreipti dėmesį į šiuos signalus. Mūsų kūnuose slypi dieviškasis intelektas, kuris bando mums kažką pasakyti, ir mes turime klausytis šių pranešimų streso ar poilsio metu. Kai jaučiate stresą, sutelkite savo mintis į tą kūno dalį, kuri patiria stresą, tada giliai įkvėpkite ir tuo pačiu metu švelniai įtempkite tą dalį, kol ji suvibruos. Tada atsipalaiduokite ir atpalaiduokite įtampą. Tai padės išlaikyti energetinę ir gyvybinę pusiausvyrą kūne ir apsaugos jį nuo .žalingo streso poveikio

Emocinį stresą taip pat galime valdyti kvėpuodami. Kai jaučiate baimę ar bet kokią kitą žalingą emociją, kelis kartus lėtai, giliai ir ritmiškai įkvėpkite ir iškvėpkite, leisdami kūnui atsipalaiduoti su kiekvienu iškvėpimu. Tai padės sulėtinti

padažnęjusi širdies plakimą, atkurti normalią kraujotaką,
palengvins gyvybinės energijos tekėjimą per nervus,
.nuraminti protą ir išvalyti mintis

Gyvenimas nėra avarinė situacija; tai graži dieviška
išraiška, ir mes turėtume ją mėgautis. Prisiminkime, kad
šypsena yra galia; jei jos nenaudosime, prarasime svarbų
.gyvenimo aspektą

Žmonės yra sielos, turinčios emocijas ir jausmus, ir jie
turi kūną, kurį dėvi kaip drabužį ar viršutinį paltą. Tačiau tol,
kol gyvename vien kūno ir emocijų lygmeniu, patirsime
.neigiamą streso ir įtampos įtaką

Kai esame harmonijoje su savo esmine prigimtimi –
dvasia, dvasios džiaugsmas teka į širdį ir virsta meile. Jausti
šią meilę, susijusią su sielos ramybe ir tyla, ir veikti bei
sąveikauti harmoningai jos įtakoje, yra tinkamiausias būdas
natūraliai gyventi pasaulyje, kupiname įtampų ir
prieštaravimų. Harmonija su šiuo džiaugsmu yra gyvenimo
.problemų sprendimas

Pastaba: Dėl teiginio: „Kūnas gamina antidepresantą ir
kitas stresą bei įtampą mažinančias medžiagas, ne mažiau
veiksmingas ir veiksmingas nei gydytojų paskirtos“, tai nėra
patarimas, kaip atsisakyti medicininių patarimų ir receptų,
.todėl reikia paaiškinimo

Magnetinės lygtys

Žmogus su stipria asmenybe ir blogomis tendencijomis
+ geros širdies, bet silpnos valios žmogus = blogas
magnetizmas nugalė gerumą

Silpnos valios žmogus su blogomis tendencijomis +
stiprios valios žmogus su geromis tendencijomis = geras
.magnetizmas nugalė blogąjį

Silpnas dvasinis magnetizmas + blogas biomagnetizmas
= stiprus blogas magnetizmas

Stipri moralinė stiprybė + silpna moralinė stiprybė =
didesnė moralinė stiprybė

Pyktas ir smurtaujantis žmogus + švelnus ir malonus
žmogus = pykčio magnetizmas nugali švelnumą

Stiprus, subalansuotas ir ramus temperamentas +
temperamentas, kartais linkęs į nepasitenkinimą = vyrauja
ramybės magnetizmas

Lėtinis įsišaknijęs gedimas + mažiau įsišaknijęs gedimas
= stiprus gedimo magnetizmas

Stipri teigiama sėkmė + mažiau teigiamos sėkmės =
didesnė sėkmė

Stipri gedimo vibracija + stipri sėkmės vibracija = arba
stiprus gedimo magnetizmas, arba stiprus sėkmės
magnetizmas, priklausomai nuo aplinkos ir sąlygų

Stiprus, sveikas protas + visiškas nežinojimas = arba
.gudrumas ir įgūdžiai, arba nežinojimas ir kvailumas

Išskirtinė dvasinė galia + išskirtinė praktinė galia =
dvasinis magnetizmas – tikrai išskirtinė praktinė galia

Jei žmonės galėtų matyti daugybę planetinių būtybių
juos supančiame eteryje, galbūt kai kurie bandytų surasti
savo išėjusius artimuosius. Dievas atvėrė mano dvasinės
akis, ir aš matau daugelį tų sielų, kurios paliko žemiškąjį
pasaulį. Giliai sutelkus dėmesį į dvasinę akį (kaktos centrą),
galima vidiniu regėjimu pamatyti spindintį pasaulį, kuriame
gyvena visos geros sielos, pakilusios į eterinę plotmę pas
.Gailestingiausiojo akivaizdą

Žmonių širdis veikia kaip belaidis imtuvas, o dvasinė
akis – kaip siųstuvas. Net jei negalite matyti savo išėjusių
artimųjų, jei ramiai sutelksite savo jausmus į širdį, galėsite
pajusti brangių žmonių, kurie dabar gyvena eteriniuose
kūnuose, mėgaujasi Dievo ramybe ir saugumu bei džiaugiasi
savo laisve nuo kūno suvaržymų, buvimą, todėl jų ramybėje
.rasite paguodos ir jūsų širdis bus rami dėl jų

Kai ištariu Dievo vardą, visa mano esybė ištirpsta
aukščiausiam džiaugsmui. Tačiau ši būseną mane pasiekė
tik po didelių pastangų. Iš pradžių nebuvo linkęs ilgėtis, nes
mano protas tada blaškėsi. Tačiau dabar, kai tik sutelkiu
savo mintis ir sąmoningumą į dvasinį centrą – erdvę tarp
antakių – visos mintys išnyksta, kvėpavimas savaime
sustoja, širdis nustoja plakti, proto sumaištis nurimsta, ir
sielą apima būties būsenos, todėl patiriu dvasinę ekstazę ir
.esu apgaubtas dieviškos palaimos

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano
paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane atrasti savyje lobius,
.kurie pranoksta karalių svajones

* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.

Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir
judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia
.viską

* * *

O Didžiausias Mylėtojas, Tu esi gyvenimas, Tu esi mano
.tikslas ir mano siekis

* * *

Padaryk mane žydinčią rožę savo dangiškame sode,
arba žėrinčiu karoliuku savo spindinčiame meilės vėrinyje,
arba suteik man didžiausią garbę: mažiausią vietą savo
.širdyje

* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą

* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais

* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio

* * *

Pandemijos, nelaimės ir smurtiniai gamtos pokyčiai,
atnešantys niokojimą, sunaikinimą ir didelę žalą, nėra
„dieviški nutarimai“. Šios nelaimės kyla dėl žmonių minčių ir
veiksmų. Visur, kur pasaulio subtilią gėrio ir blogio
pusiausvyrą sutrikdo kenksmingų bangų ir vibracijų, kurias
sukelia žmonių blogi ketinimai ir neteisėti veiksmai,
.įsivyrąja chaosas ir prasideda plataus masto sunaikinimas

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatiniu srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leidamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išskleidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų,
nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir
.tikslą

* * *

Nepaisant eksperimentų atšiaurumo, jie yra tarsi ugnis,
kuri lydo geležies rūdą ir paverčia ją gražiu, patvariu ir
.universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų intelektualinių
gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų
materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų
apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų panaudoti savo

intelektualines galias gyvenimo būtinybėms įgyti ir stengtis
lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį
.nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie
.laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano
dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk
mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laukiu
.Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl
patartina negaišti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima
pritaikyti realybėje, kitaip atsidursite tankiuose
intelektualiniuose džunglėse ir negalėsite peržengti teorijų
.srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias
gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be
realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu,
kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys
jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina
tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių
.pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,

giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man pamatyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu
.suteikia sveikatą ir išgyimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir kartais mes suklumpame
ir dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai
būti mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo
takais. Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, spindinti
saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir kelrodė
žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmogui pažadinti savo sąmonę iš užmaršties miego ir
pabusti dvasiai

* * *

Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmoningumą iš nežinojimo gelmių ir siaurų, ribotų minčių į ramybės, šviesos, .meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neįsitikins situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam bus atvertos durys, į kurias [belsis kiekviena tikinti ranka]

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį paremti sunkiomis ir įtemptomis aplinkybėmis, jei jis atsigręš .į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai perteiktų mums visą tiesą, Žemę matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę – .kaip riedantį šviesos srautą

* * *

Tie, kurie savo įžvalga prasiskverbia nuo materijos iki .dvasios, supranta iliuzijos prigimtį ir pažįsta tiesos esmę

* * *

Ar žmogus būtų Afrikos džiunglėse, mūsų lauke, kentėtų nuo ligos ar skurdo, jis turi įtikinti save, kad Dievo ranka yra stipresnė už pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie ieško .prieglobsčio Jame

Nėra veiksmingesnio būdo apsisaugoti. Žinoma, sprendžiant įvykius reikia vadovautis logika ir tuo pačiu metu .visiškai pasitikėti dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų, draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
. nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
. esantys nevykėliai, širdyse

* * *

Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė:
„Neišstumk nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite kiekvieną
“. savo širdyje, ir jie laikys tave savajame

* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
. atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus

* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsą ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokia, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
. švelnumu

* * *

Nesileisiu varginama karčios, melagingos kritikos,
dosnių pagyrų ir meilikavimo. Mano vienintelis troškimas –
. vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą

* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaigusi nuo beribės Dievo meilės. Tai meilė, kuri

milijonus kartų pranoksta bet kokią žmogišką meilę – meilę,
kuri išpildo visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį
.džiaugsmo ir pasitenkinimo

* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,
jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms

* * *

O Didysis Gynėjau, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano
vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,
sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai
kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis
negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris
nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo
šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis
.niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir
dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš
nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto
gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir
.ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus
investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo
.naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų aistrų teikia
daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė
Literatūrinė sėkmė suteikia psichologinę laimę, kurios
.išorinės aplinkybės negali iš tavęs atimti

* * *

Galite visą savo laiką skirti pinigų kaupimui, bet tie
pinigai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio

siekiate. Priešingai, jie atneš jums dar daugiau nelaimingumo, nes laimė ir ramybė slypi prote, o ne .pačiuose daiktuose

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys neįsiskverbėtų į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų .pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti, kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo, negalėtume atlikti nė vienos savo užduoties. Tai yra .didžiausia mūsų pareiga Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime, kad tas pagrindimas vis dar teisingas, vadinasi, tradicija turi prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai laikytis tradicijų. Turime žinoti, kas teisinga, ir to laikytis, įžvelgti, kas gali .atnešti mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro .sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines .aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs
dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei
.aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas
mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai
ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų
patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo
.gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros
gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad
niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė
.neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni
patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas
pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek
įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir

lengvumu. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkretaus. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vyti žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi
paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.
Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmas tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi iš
.manęs ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės
bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš
Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai
išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o
kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra
pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir
kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos
sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo
išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir
.kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios
atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi
banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra

tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų .papročių ir tradicijų yra beprasmingai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama, .rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje. Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate, vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtą ir – neduok Dieve – prarasti sveikatą. Arba galite turėti gerą sveikatą ir prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtą, ir sveikatos, bet patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet sulaukdami apmaudo ir neapykantos. Be Dievo niekas šiame .gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į .ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir .nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume,
miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią
ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų
žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma
.žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano
tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.
Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir
nekintamą dėsnį. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių
dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto
pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti
.gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir
tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla
platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir
tikslėmis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir
.individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje
sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir
.žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų
.mirga ir šoka mūsų esybės gelmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti
praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes,
kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime

gyventi didesne harmonija bei sklandžiau ir saugiau
.bendrauti su žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti
.originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro

Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės
laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai
dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis
komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia
pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam
gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo
.racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui
būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam
.tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai
veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis sustoja
.apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus
ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis
.nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir
generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, suprantu, kad sėkmė nėra
lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas,
ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui.
Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną
sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus

laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai .reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir .pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, jei nepasidalija savo sėkme su kitais, tai yra, savo dvasine patirtimi ir aukštesnėmis žiniomis, nepadėdami jiems .pasiekti šventų žinių

* * *

Dėl šios priežasties tie, kurie pasiekia šiuos etapus ir tokias būsenas, noriai siūlo supratimą tiems, kuriems jo reikia. Jei norite pasiekti tikros sėkmės, užtikrinsite ne tik .savo asmeninę laimę, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais. Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios .sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas tuo metu kalbėtis su savo šeimos nariais. Nors šis asmuo dėl to gali pasiekti tam tikrą vidinę ramybę, jo elgesys yra savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jie negali būti laikomi tikrai sėkmingais, nebent jų artimieji taip pat gautų naudos iš .jų pasiekimų

* * *

Panašiai ir materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė
džiaugtis gerove savarankiškai, bet ir mūsų moralinė pareiga
kitiems, padedant jiems pagerinti savo materialines ir
.gyvenimo sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.
.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio
šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio
.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę,
priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad
kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami
tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai
pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra
pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų
.pakenkti kitiems

* * *

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti
harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir
.kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais

* * *

Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą
savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų
teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei
gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei
pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam,
moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir
.visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį
ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra;
viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas.

Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų
jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip
pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti
ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos
.pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo
artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums
vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo
.permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje ir tuščioje erdvėje slypi kosminis
ryšys ir amžinas gyvenimas, kuris mus vienija su visais
gyvais ir negyvais dalykais visatoje; didingo gyvenimo banga
.teka per viską, kas egzistuoja

* * *

Amžinybė yra mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o
mūsų egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas
egzistavimas, tarsi trumpas poilsis karavanui, keliaujančiam
.per dykumą

* * *

Kai susijungsime su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsime su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus
vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, užsiimdami
nuodugniomis studijomis ir vengdami savanaudiškumo.
Tačiau jų pasiekti rezultatai ir pasiekimai buvo
.neišmatuojamai didesni už įdėtas pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia keliuos, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi savo pastangomis atverti sielos kanalus.

Niekas savanoriškai nesirenka kančios ir nelaimės vietoj
ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis,
kurią reikia pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga piktžolė,
giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode ir išstumianti gerus
.bei naudingus augalus

* * *

Nežinojimą reikia įveikti nepajudinama valia ir ryžtu.

Proto dirvą reikia įdirbti sutelktu dėmesiu [teigiamiems dalykams], o geras sėklas laistyti tikėjimo vandeniu. Kai spindės gyvybingi ir šilti meilės spinduliai, gerumo sėkla auga ir nugalės piktžolės bei parazitinius augalus, nes tamsa .negali egzistuoti šviesos akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė, .kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški .veiksmai ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės .objektyvą palaimintas vaizdas atrodys tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumyse ir tereikia ją .sąmoningai suvokti

* * *

Tikrasis pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti ieškotų jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti teikiamos veltui, be jokių lūkesčių ar reikalavimų. Lūkesčiai gimdo tik kančią ir nelaimę. Net ir siekdamas savęs tobulinimo, žmogus turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo .dorybių ir savivertės tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie
kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti, jos kūrybiškumas niekada neišsenka ir per jus
.ji bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –
gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi darbai slypi smegenų ląstelėse ir
.pasireiškia kaip geri ar blogi įpročiai ar tendencijos mintyse

* * *

Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių, nes jo
smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios pastangomis, meditacija, nuoširdžia malda
ir nuolatiniu teigiamu teiginiu, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virs gerais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai

atsitinka, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad
pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką, sutelkdamas dėmesį į galutinį
savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

* * *

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes

* * *

Kiekvienas, kuris atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia
jiems gėdą bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingas ir
.sveiko proto

* * *

Posakiai visiems laikams ir vietoms

Tie, kurie yra darnoje su Dievu, mato kvapą gniaužiantį
grožį ir ragauja aukščiausią saldumą, kurio negalima patirti
.jokiu kitu būdu

Kai mano siela šaukėsi Tavęs, prasiveržė Tavo tylos
debesys, o Dieve, ir Tavo gailestingumo lietus pasipylė
upeliais, kol tapo perpildyta Tavo malonės tvanu. Tavo
palaiminta upė užliejo mano būties krantus, ir mano siela
pasinėrė į amžinybės vandenį, o mano mažo gyvenimo
burbulas ištirpo Tavo visa apimančio egzistavimo
.vandenynė

Mano mentorius išmokė mane, kaip išminties kalnu
.paversti save šventykla, verta dieviškojo buvimo
Jei norite pasiekti kilnų tikslą, pradėkite nuo mentalinio
modelio sukūrimo. Dabar galite tvirtai nustatyti bet kokią
kryptį savo sąmonėje, jei pasodinsite stiprią idėją savo
galvoje; tada visa jūsų būtis atitiks tą idėją, o jūsų veiksmai
.derės su ja
Kai prisiliesi prie dieviškosios širdies, tavo rūpesčiai
išnyks, meilė užpildys tavo širdį, o nuostabūs dvasiniai
.išgyvenimai šoks lyg tyri fontanai tavo proto soduose
Daug debesų bando tave nuo manęs paslėpti ir nuslėpti,
bet per ilgesio ašarų rasą tavo palaimintas vardas man
pasirodo, mirgantis ryškiomis auksinėmis raidėmis iš už visų
.užuolaidų ir šydų

Sąžinės tyrumas reiškia skaidrų elgesį su tiesa
Yra esminių poreikių ir tai, ką kai kurie laiko
„būtiniausiais“, bet iš tikrųjų nereikalingais ir nereikalingais.
Gyvenimą reikėtų supaprastinti, sutelkiant dėmesį į
.pagrindinius poreikius ir atsisakant nereikalingos prabangos
Kokia tu aukšta, o drauge, ir kokia derlinga bei šventa
tavo žemė! Meilė – tavo maistas, o ištikimybė – tavo
.gėrimas

Kai du žmonės, nepaisant skirtumų, vaikšto darniai ir
sutaria, juos vienija vienas tikslas: rasti sielos ramybę ir tylą
tyroje meilėje ir abipusėje ištikimybėje, ir kur mylintis
nesiekia malonumų mylimojo sąskaita, tada altruizmo sode
pražysta kvapnios draugystės gėlės ir skleidžia savo saldų
.kvapą

Pasaulis kitaip lavina mūsų protus, pripratina mus prie
tiek daug dalykų, kad pradedame manyti, jog laimė be jų
nepasiekiamo. Tačiau gyvenimas, o ypač vaikų gyvenimas,
turi būti supaprastintas; kitaip gyvenimas juos išmokys per
.karčius nusivylimus

Tiesa yra tikslesnė ir realesnė nei vien mintis ar
vaizduotė, bet tai, ką galvojame ar įsivaizduojame, kartais
.gali išsipildyti

Vaizduotė yra labai svarbus kūrybinio mąstymo proceso
elementas. Tačiau vaizduotė turi subręsti ir virsti tvirtu
įsitikinimu, o tai neįmanoma be stiprios valios
Jei visa savo valia ką nors vizualizuosite, jūsų vaizduotė
virs asmeniniu įsitikinimu, o kai galėsite išlaikyti tą
įsitikinimą

Nepaisant visų priešingų nuomonių, jūsų įsitikinimas
išsipildys realybėje

Reikia išmokti stovėti savarankiškai, remiantis savo
dorybėmis ir saviverte

Dvasinis džiaugsmas yra atnaujintas džiaugsmas ir vis
labiau pasireiškia tiems, kurie giliai mąsto apie Dievą. Tai
džiaugsmas, kuris padeda priimti teisingus sprendimus ir
daryti teisingus dalykus, o kai jis randamas, nesveiki
troškimai ir potraukiai išblėsta, nes praranda savo
.patrauklumą, palyginti su dvasiniu džiaugsmu

Mūsų Visagalis Kūrėjas davė mums gyvybę, stiprybę ir
išmintį, ir mūsų pareiga yra skirti Jam savo dėmesį ir pakelti
savo širdis į Jį su meile, dėkingumu ir Jo palankumo bei
.gerumo pripažinimu

Padėk man, Dieve, neužkurti pykčio ugnies, kad
apmaudo liepsnomis nesudeginčiau savyje ir kituose žalių
ramybės oazių. Padėk man užgesinti pykčio ugnį amžinai
.tekančiu mano meilės lietumi

Tegul mano švelnumo ir ramybės ežeras lieka ramus ir
tylus, nedrumstamas nepasitenkinimo audrų, kurios atneša
.tik kančią

Veiksmų atlikimas iš pareigos jausmo arba asmeninių
troškimų aukojimas tarnaujant kitam žmogui ir jį mylint yra
.daug geriau nei tai daryti iš baimės

Net ir nustojęs pažeidinėti dieviškuosius įstatymus,
žmogus turėtų tai daryti iš meilės Dievui, o ne bijodamas Jo
.bausmės

Ko bebijotum, nukreipk nuo to savo mintis, palik tai
Dievui ir sustiprink savo pasitikėjimą Juo
Baimė visada lydi žmogų, ir jos atsikratyti įmanoma
.galvojant apie Dievą ir jaučiant Jo buvimą

Iš pradžių gali būti sunku eiti dorybės keliais, bet tai
palaiminti keliai, vedantys į ramybę ir tikrą laimę
Tegul Dievo šlovė šviečia kiekviename mūsų gyvenimo
kampelyje, tegul Jo meilė gyvena mūsų širdyse ir tegul Jo
.šviesa užpildo mūsų sąmonę

O mano dieviškoji mylimoji, gėlės žydi ir keičiasi metų
laikai, ir visa tai kalba apie tave. Pilnatis atskleidžia tavo
šypsenos bruožus, o saulė neša tavo dangiškąjį žibintą. Aš
plaukiu ašarų jūroje, perpildytoje tavęs ilgesio. Medžių
lapuose ir žmonijos gyslose teka tavo gyvenimas ir
gyvybingumas, ir aš jaučiu tavo kosminės širdies plakimą,
.tvinkčiojantį manyje

Kai jaučiu tavo buvimą, jaučiuosi lyg būčiau pabudęs
kitame pasaulyje ir kartkartėmis sapnuoju šią žemę ir šį
mažą kūną – savo paties. Aš pabudau nesibaigiančioje
palaimoje, o mano svajonės apie žemiškąjį gyvenimą kvepia
laimingais prisiminimais apie pabudimo akimirkas su tavimi.
Aš išroviau košmarų piktžoles iš savo sapnų sodo ir jų vietoje
pasodinau savo įkvėpimo rožes, kur mano ilgesio kvapas
tave pritrauks, o tu ateisi pasiimti manęs su savimi į amžinos
.palaimos horizontus

Dieve, padaryk mane skaidrų ir tyrą, kad galėčiau savyje
skeisti Tavo gydomąją šviesą
Nuramink mano proto drebantį veidrodį, kad jis
atspindėtų tavo begalinį veidą
Atverkite plačiai tikėjimo langus, kad galėčiau įkvėpti
Tavo ramybės kvapo

O Tu, kuris spindi pats savimi, o Didenybė, kurios
nejmanoma apibūdinti, žvelk į mane mano akimis, kurios
.ilgisi Tave, kad nematyčiau nieko kito, tik Tave
Už visų gyvenimo reiškinių ir apraiškų slypi tylus Dievo
balsas, kuris nuolat mus šaukia per gėles, šventas knygas,
mūsų sąžinę ir visus gražius dalykus, dėl kurių gyvenimas
.vertas būti

Kiekviena ieškotojo pastanga pasiekti dvasinės viršūnės

.yra Dievo įskaitoma ir už tai dosniai atlyginama

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mūsų protus Tavo
tiesos šviesa, pripildyti mūsų širdis Tavo meile ir pripildyti
.mūsų sielas Tavo džiaugsmu bei Tavo malonės gausa
Iš to skaidraus horizonto, kurio protas negali
prasiskverbti, Dievas skleidžia savo amžinąją šviesą. Iš
kosminio proto kyla didingi įkvėpimai ir palaimintos galios, o
.kūrybinė veikla teka į atvirus ir harmoningus protus
Kai suprasite, kad jūsų siela, jūsų širdis, kiekviena
įkvėpimo kibirkštis, mėlynas dangus, spindinčios žvaigždės,
kalnai, žemė, paukščiai ir gėlės – visa tai sujungta vienu
kosminio ritmo, dvasinio džiaugsmo ir visuotinės vienybės
siūlu, tuomet suprasite, kad visa tai yra bangos dieviškojo
.vandenyno, neturinčio kranto, krūtinėje

Jeigu pamirštame savo Kūrėją, nusipelnome kančios.

Turime suvokti, kad Dievas yra mūsų mylimasis ir myli mus,
.ir šis žinojimas išlaisvins mus nuo problemų ir kančių

Tikrasis Dievo mylėtojas niekada nenustoja Jo ieškoti,
net jei po daugelio bandymų Jo neranda. Kaip banga,
nurimus audrai, turi grįžti į vandenyno širdį, taip ir nuoširdus
ieškotojas; jis netiesiogiai tiki, kad kliūtys sugrius ir kad
anksčiau ar vėliau jis neišvengiamai susijungs su kosminiu
vandenynu – tuo begaliniu vandenynu, iš kurio jis atėjo ir į
.kurį sugrįš

Kai protas nuolat galvoja apie dieviškąjį mylimąjį, širdis
dainuoja džiaugsmo ir laimės dainas

Dvasinė emanacija yra žmogaus iškilimas iš to, koks jis
.yra dabar, į tai, kuo jis bus ateityje

Žmogus negali nuslėpti savo tikrosios prigimties nuo
kitų – jo minčių vibracijos kažkaip atsispindės jo elgesyje ir
.pasireikš per veiksmus

Daugelis klaidingai supranta laisvę; jie mano, kad laisvė
yra daryti tai, ką žmogus nori, o aš šią laisvę vadinu užgaidų
.laisve

Dėl neteisingo tikrosios laisvės prigimties supratimo kai
kurie tėvai pavergia savo vaikus tradicijoms, nedelsdami
tenkindami jų troškimus. Tada vaikas užauga tikėdamas, kad
tol, kol jų norai yra išpildomi, jis yra laimingas ir kad
gyvenimo tikslas yra išpildyti kiekvieną troškimą. Tačiau
vėliau jie supranta, kad klydo, nes išorinis pasaulis visiškai
skiriasi nuo namų gyvenimo, ir jie sužino, kad išpildyti
kiekvieną troškimą nėra lengva! Kiti gali juos atstumti ir
ignoruoti, siekdami savo troškimų. Dėl to vaikas tampa
užkietėjęs ir emociškai apatiškas dėl didžiulio noro patenkinti
savo troškimus. Todėl tėvai turi padėti savo vaikams ugdyti
valią ir įžvalgumą, kad jie galėtų gyventi pasaulyje
.nepakliūdami į jo spąstus ir spąstus

Motina sako: „Mokyk jį su meile“. Žinoma, elgtis su
vaikais su meile paprastai yra gerai, bet per didelis saldumas
gadina dantis, ir panašiai per didelis lepinimas gadina
vaikus. Tam tikras tvirtumas ir ryžtas yra būtini, bet jei su
vaiku elgiamasi ir jis baudžiamas griežtai už klaidą,
pasekmės bus skaudžios. Vaikams turi būti taikoma
pusiausvyra; kiekvienas tėvas turėtų suvaldyti savo
temperamentą meile ir švelnumu, o kiekviena motina turėtų
.pagardinti savo meilę išmintimi ir racionalumu

Žmogus turi palaikyti stabilią psichologinę meilės ir
Dievo ilgesio būseną. Išbandžiau daug darbų, bet kad ir koks
būtų mano darbo pobūdis, mano mintys visada lieka su
.Dievu

Turėtume mėgautis šiuo kūrinium, bet neleisti jam mūsų
pavergti. Ir patirtis mane išmokė, kad Dievo atradimo
.džiaugsmas yra neprilygstamas

Prieš pradedant svarbius darbus, reikėtų ramiai
atsisėsti, nuraminti pojūčius ir mintis, giliai medituoti ir
ieškoti dieviškos pagalbos, kad gautumėte dvasinį
.vadovavimą ir patikimą kryptį

Leisk man suvokti, kad šypsena aušros veide, gėlių
.lūpose ir kilnių vyrų bei moterų veiduose yra tavo šypsena
Manęs nepaveiks nuoseklūs nelaimių, nesėkmių, ligų ar
bet kokių netikėtų kliūčių vaizdiniai, nes suprantu, kad
drausminga sąmonė, glaudžiai susijusi su kosmine sąmone,
.netiesiogiai nepatiria nesėkmių ir erzinančių situacijų
Laisvė reiškia gebėjimą elgtis pagal išmintį, o ne pagal
aistrų, įpročių ir užgaidų diktatą. Paklusnumas ego veda į
vergiją, o pasidavimas dvasios raginimams – į išsivadavimą
.iš suvaržymų

Man nesvarbu, ar gyvenu prabangiuose rūmuose, ar
.kukliame namelyje, svarbu, kad Dievas būtų su manimi
Sąžiningai uždirbtus pinigus panaudosiu paprastam
.gyvenimui, atsisakydamas ekstravagantiško gyvenimo
Tikėdamas Dievu ir pasitelkdamas valią, žmogus gali
įveikti ligas, nesėkmes ir nežinojimą, jei tik valios vibracijos
yra stipresnės už fizinių ar psichologinių negalavimų
vibracijas. Kuo lėtesnė liga, tuo stipresnė ir ryžtingesnė turi
būti valia, o gilesnis ir tvirtesnis tikėjimas, kad būtų
.pasiektas norimas rezultatas

Įkvėpk mane, Viešpatie, pasitikėti vien Tavimi, o ne
žmonių apsaugos priemonėmis. Neleisk man, kad baimė ir
nerimas paralyžiuotų mano beribių jėgų įveikti bet kokius
gyvenimo išbandymus. Neleisk man įsivaizduoti nelaimingų
atsitikimų, nelaimių ir nesėkmių, bijant jų tikrojo
pasireiškimo mintimis ir vaizduote. Ir leisk man suvokti,
Viešpatie, kad nesvarbu, ar esu pabudęs, ar miegu, ar

atsibundu, ar pasineriu į svajones, gyvas ar mirštantis, Tavo
.apsauginis buvimas vis dar mane apgaubia ir saugo
Išminčiai sako: Gerų darbų, motyvuotų Dievo meile ir
dorybe, vaisius yra harmonija ir tyrumas. Savanaudiškų
troškimų ir ambicijų motyvuotų darbų vaisius yra skausmas
.ir kančia. Blogų darbų vaisius yra nežinojimas ir kvailumas
Geri darbai teikia laimę, o žemiški veiksmai, vedami
meilės sau, veda į kančią ir skausmą. Tačiau nuolatiniai blogi
.darbai sunaikina žmogaus gebėjimą įžvalgiai ir suprasti
Jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje, jūsų ketinimai
turi būti geri, o jūs turite skleisti gerumo mintis ir meilės
jausmus. Jei gyvenate dorybingą gyvenimą, savo pavyzdžiu
.ir geru elgesiu padėsite kitiems
Kai tik pajuntu nerimą ir sumišimą, pasitraukiu į tylą ir
apmąstymus, kol atgaunu savitvardą, ir kiekvieną dieną
pradedu galvodamas apie Dievą ir prašydamas Jo pagalbos
.bei vadovavimo
Pasiryžkite neleisti dusinančiai neapykantos piktžolei
augti ir įsiskverbti į jūsų gyvenimo sodą, sodą, trykštantį
kilnios dvasios dorybėmis. Ir kuo labiau puoselėsite šias
kvapnias, rožes primenančias savybes, tuo labiau Dievas
.jums atskleis didžiausią egzistencijos paslaptį jumyse
Gyvenimo tikslas yra pasiekti ramybę, pasitenkinimą,
nemirtingumą, saugumą ir tiesos pažinimą, o šių mumyse
kylančių troškimų širdyje slypi dieviškoji esmė, glūdinti giliai
.mumyse
Tegul aš rasiu savo laisvę Tavyje, Viešpatie, ir suvokiu,
kad mano tikrieji namai yra Tavo visagalybė ir kad aš esu
.neatsiejama Tavo kosminės sąmonės dalis
O plačioji, dieviškoji jūra, leisk mano troškimų upėms,
tekančioms per kliūčių ir trukdžių dykumas, galiausiai
susilieti Tavo didžiulėse gelmėse9
Tik dieviškoje tvirtovėje randame apsaugą ir saugumą, ir
nėra saugesnio prieglobsčio nei artumas Dievui ir Jo
.akivaizdos prisilietimas

Kadangi žmonės valdo įpročiai, kurie formuoja jų polinkius, tendencijas, charakterį ir troškimus, jei tie įpročiai yra blogi, charakteris tampa žalingas, o veiksmai – blogas. Todėl patartina teikti pirmenybę geriems įpročiams, nes jie nukreipia mūsų veiksmus ir mintis kilnių tikslų link ir atneša .mums sveikatos bei laimės

Visur, kur yra liūdnujų ir kenčiančių sielų, randu paguodą
joms tarnaudamas ir jas guosdamas. Darysiu viską, kad
suteikčiau džiaugsmo kitiems, ir atjausiu jų jausmus taip, lyg
.jie būtų mano pačių

Žmonės turi protinių gebėjimų, tačiau daugumai žmonių jie lieka neišvystyti, o šių gebėjimų nelavinimas turi rimtų pasekmių. Kaip ir kūnui, protui reikia tinkamo maitinimo ir .mankštos, kad jis būtų sveikas ir gyvybingas

Deimantas gauna ir atspindi šviesą, kaip ir tyros, .skaidrios sielos, kurios pažįsta Dievą ir spindi Jo buvimu
Viešpatie, Tu esi tikrasis gyvenimo turtas, ir pirmiausia .suradęs Tave, rasiu Tavyje viską, ko man reikia

Žmonės paprastai, norėdami palaikyti gerą sveikatą, daugiausia dėmesio skiria maistui, orui ir saulės šviesai, tačiau gali ateiti laikas, kai sveikata pablogėja nepaisant šių išorinių gyvybės šaltinių gausos. Būtent tada atsiranda .poreikis papildyti kūno energijos atsargas iš vidaus

Jei mano proto valtis artėja prie godžių troškimų uolų,
kurios kelia pavojų ir riziką, varomos nuožmių nežinojimo
audrų, tada, o mano Dieve, būk mano švyturiu ir visada vesk
.mane į Tavo teisumo ir gerumo krantus

Mintis yra kaip liepsna, kurios sutelkta galia turėtų būti .panaudota sudeginti kliūtis, trukdančias pasiekti tikslus
Dievą galima rasti per nuolatinę dieviškąją meilę. Kai mylime Dievą labiau nei Jo dovanas, Jis ateis pas mus. Jis davė mums laisvą valią ir pasirinkimo galią, kad galėtume atskirti trumpalaikes ir nereikšmingas pasaulio dovanas nuo .artumo Jam dovanos ir Jo palaiminto buvimo džiaugsmo

Mums buvo duota atmintis, kad galėtume praktikuotis
prisiminti gerus dalykus, kol galiausiai prisiminsime
didžiausią gėrį: Dievą
Tavo meilės vėjelis teka per mane, Viešpatie! Ir mano
gyvenimo lapai šoka iš džiaugsmo, Tau atėjus. Jų malonus
šnaresys sklando ore, kviesdamas pavargusius pailsėti mano
.dvasinės ramybės pavėsyje
Gyvenimo sunkumai skirti ne tam, kad mums pakenktų;
veikiau problemos ir ligos mums pamoko. Mūsų skausmingos
patirtys skirtos ne tam, kad mus sunaikintų, o tam, kad mus
apvalytų ir paspartintų sugrįžimą pas mūsų tyrą šaltinį –
Dievą, kuris visais įmanomais būdais mums padeda ir
.sugrąžina mus į dangiškuosius namus
Begalybė yra mūsų tikrieji namai, o mūsų kelionės į šią
.žemę ir į šiuos fizinius kūnus yra tarsi trumpalaikė viza
Viešpatie, žinau, kad pagyrimas manęs nepakylėja, o
kritika nesumenkina. Esu toks, koks esu, prieš savo sąžinę ir
prieš Tave toliau eisiu šiuo keliu, stengdamasis tarnauti
visiems ir stengdamasis užsitarnauti Tavo palankumą – tame
.slypi mano laimė
Esate unikalūs kūrinys, o jūsų esmė nuostabi, todėl
.pažinkite tikrąjį save
Tavo atvykimo auštant, mano ilgesio pumpurai pražys
kvapniais, ryškiais žiedais
Viešpatie, paspartink tos dienos atėjimą, kai aš nupinsiu
vėrinį iš tų rasotų gėlių ir padėsiu jį ant Tavo palaimintojo
slenksčio
Užuot nuolat stengęsis įtikti tik sau, jis taip pat turėtų
stengtis suteikti laimę kitiems. Kai jis bandys suteikti
dvasinę, intelektualinę ar materialinę paramą kitiems, jis
pastebės, kad jo paties poreikiai yra patenkinti ir kad jo
.gyvenimo taurė perpildyta džiaugsmo
Tie, kurie pasieks šlovingą pergalę prieš tamsą žemėje,
.gaus šlovės šviesą ir mėgausis vidine ramybe bei laime

Viešpatie, nuolat barstyk savo palaiminimų sėklas mano
širdies dirvoje, ariamoje maldavimu, kad jos išaugtų į
šešėlingus medžius, kurių šakos vestų skaniausius ir
.saldžiausius savęs pažinimo vaisius

Dažnai jaučiame skausmą, nesistengdami keistis, todėl
nerandame ilgalaikės ramybės ir pasitenkinimo. Jei atkakliai
siektume tikslo ir stengtumėmės, tikrai galėtume įveikti
visus sunkumus. Turime stengtis pereiti nuo kančios prie
.laimės, nuo nevilties prie drąsos

O Dieviškoji Meile, suvienyk mano meilę su Savąja
meile, sulie mano gyvenimą su Savuoju džiaugsmu, mano
protą su Savąja kosmine sąmone ir numalšink mano troškulį
.iš Savojo amžinojo džiaugsmo šaltinio

Nuoširdaus ieškotojo širdis visada šnabžda: „O mano
Dieve ir mano mylimasis, nenoriu pasinerti į šio iliuzinio
pasaulio sumaištį ir viskas, ko noriu, tai pažadinti Tavo meilę
žmonių širdyse. Mano širdis, siela, kūnas, protas ir visa, ką
turiu, yra Tavo, Viešpatie.“ Tas ieškotojas pasiekia Dievą ir Jį
.pažįsta

Viešpatie, suteik mums naują ir tikrą brolybės
supratimą. Palikime karus ir išgydykime tautų žaizdas meilės
.balzamu bei ilgalaikę užjaučiančio supratimo paguoda
Palaimink mus, kad būtume išlaisvinti iš godumo įtakos,
apgaulės dominavimo ir iliuzijų kontrolės, ir padėk mums
sukurti naują pasaulį, kuriame ligos, nežinojimas ir badas
.tėra niūrios ir niūrios praeities svajonės

Spręskime visas problemas ne džiunglių logika, o
supratimu, tiesa ir nepajudinamu tikėjimu Tavimi ir Tavo
.dieviškuoju teisingumu

Gyvenimas mus suvedė kuriam laikui, po kurio eisime
skirtingais keliais. Bet jei Dievo meilė gyvena mumyse,
nesvarbu, kur einame, nes kad ir kaip toli nuklystume,
liksime dieviškosios meilės rate ir niekada nebūsime iš
.tikrųjų atskirti

Viešpatie, padaryk mane dvasinės pažangos ereliu,
.kylančiu aukštai virš siauro mąstymo ir ekstremizmo alėjų
Šauk mane į vis aukštesnius horizontus, anapus
intensyvių žemės drebėjimų ir debesų, kurie užstoja saulės
.šviesą

Leisk man pakelti pusiausvyros sparnus, kad gyvenčiau
teisingai, ir leisk man pakilti į tuos aukštus dangus virš visų
.audrų ir uraganų, kur platūs horizontai ir didingi suvokimai
Ramybė ateina, kai atveriamo savo širdis meilei ir
gerumui. Tie, kurie turi mylinčias širdis ir yra aktyvūs
geruose darbuose, patiria ramybę, nes ji gyvena juose.
Ramybė yra dangaus šventovė ir laimingo gyvenimo
.pagrindas

Turėtume visada galvoti apie dievišką grožį, slypintį už
gėlių, kosminę šviesą už saulės ir didingą gyvenimą, kuris
.mirga kiekvienoje akyje

Kai žmogus yra išties malonus, gerbia kitus ir atsako
komplimentais tuo pačiu, su juo visada bus elgiamasi su
.dėkingumu ir pagarba

Skleidžiu savo meilę kitiems, kad atverčiau vartus Dievo
.meilei ateiti pas mane ir apsigyventi mano širdyje
Viešpatie, leisk man būti švyturiu tiems, kurie skęsta
sielvarto gelmėse. Padėk man teikti džiaugsmą kitiems,
.dėkingai už dvasinį džiaugsmą, kurį man suteikėi

Aš ištirpdysiu neapykantą savo meilės ugnyje, atleisiu
.kitiems ir suteiksiu meilės visoms ištroškusioms širdims

Tikra meilė yra ta, kuri džiaugiasi mylimojo paguoda
Tegul Tavo šviesa šviečia mums, Viešpatie, ir Tavo meilė
tegul užpildo mūsų širdis amžinai

Iniciatyvumas reiškia kūrybinės vaizduotės galią,
leidžiančią žmogui išrasti tai, ko niekas anksčiau nepadarė.
.Kiekvienas žmogus gimsta su šia Dievo jam suteikta dovana
Didžiausia meilė yra dieviška meilė, kuri gyvenimą daro
neapsakomai gražų. Kai jauti Dievą su tavimi, ateinantį pas

tave, kad ir kur bebūtum, ir vedantį tavo žingsnius, dieviška
.meilė prasideda

Tiesos galia eina prieš vėją

Viešpatie, kai susiduriu su laikiniais sunkumais, leisk
man prisiminti Tavo gausias palaimas, kurios man buvo
suteiktos praeityje, žinant, kad Tavo pagalba niekada manęs
nepalieka ir Tavo rūpestis visada su manimi. Reiškiu Tau
nuoširdžią dėkingumą už kiekvieną palaiminimą, kuris ateina
.man iš Tavo dosnios rankos

Meilės lašai šviečia geroje sielose, o Dievą galima rasti
.tik meilės jūroje

Supratimas yra lempa, kuri apšviečia žmogaus kelią ir
.atneša jam sėkmę

Pavasarij Dievas papuošia gamtą gražiausiomis rožėmis
ir gėlėmis, puošia jas išskirtiniais drabužiais ir ryškiomis
.spalvomis

Taika yra pirmasis šauklis, skelbiantis artėjimą prie
Dieviškojo buvimo. Vėliau ramybė virsta šviesomis,
.ryškesnėmis už begalinį džiaugsmą

Kai pasineriu giliai į meditacijos jūrą, jaučiu palaimingą
virpėjimą savo viduje ir girdžiu šnabždantį balsą, sakantį: „Aš
.“arti

Reikia atsigręžti į vidų, ten, kur siela save išreiškia. Iš
.sielos gelmių kyla visi vidinio gyvenimo išgyvenimai

Kai siela suvokia save su dieviška sąmone, ji jaučia
.didelį džiaugsmą ir išsiplėtimą į beribę erdvę

Jei, be įgimtų gebėjimų, panaudosite visas jums
prieinamas išorines priemones ir išteklius, kad įveiktumėte
visas kliūtis, kurios gali stoti jūsų kelyje, išvystysite Dievo
jums duotas galias: tas neribotas galias, kylančias iš giliausių
.jūsų būties gelmių

Meilė eina auksiniu keliu, vedančiu pas Dievą
Skleisiu gerų norų ir gerų ketinimų saulės šviesą visur,
.kur tik įsiskverbė nesusipratimų tamsa

Kai jus užpuola sunkumai, bet jūs nenustojate bandyti ir
stengtis, nepaisant visų kliūčių ir trukdžių, Dievas jums
.atsakys ir vainikuos jūsų pastangas sėkme
Viešpatie, aš nusiskinsiu ilgesio gėlę iš savo širdies sodo
.ir padėsiu ją kaip meilės auką ant Tavo šventojo slenksčio
Kadangi mūsų mintys ir žodžiai yra sėklos, kurios atneš
mums ateities derlių, šiandien pradėsiu pildyti savo sąmonę
.geromis, teigiamomis mintimis
Skraidau ir kilau savo sąmonės plotmėje aukštyn ir
žemyn, į šiaurę ir dešinę, į vidų ir išorę, visur, kad atrastum,
jog kiekviena erdvės kampelyje buvau ir tebeesu Dievo
.akivaizdoje
Gyvenk kiekvieną akimirką suvokdamas savo santykį su
begaliniu Absoliutu. Tavo sąmonė neturi pabaigos, ir viskas
.mirga ir šviečia kaip žvaigždės tavo būties danguje
Atsiribojimas, arba neprisirišimas, yra išmintingas kelias,
kuriuo ieškotojas eina, noriai pakildamas virš nereikšmingų
dalykų dėl didesnių. Jis nesiriboja trumpalaikiais jusliniais
malonumais, siekdamas atnaujinto vidinio džiaugsmo.
Atsiribojimas nėra savitikslis tikslas, bet jis atveria kelią
.sielos dorybių ir dvasinių galių iškilimui
Dvasinis nugalėtojas drąsiai žengia gyvenimo keliais
Žmogus turėtų kuo geriau išnaudoti savo dabartinį
gyvenimą, atverti savo širdies langus, pažadinti ir atgaivinti
.snaudžiančius sielos gebėjimus
Už pokyčių ir transformacijos kaukių slypi dieviškasis
buvimas. Ir kas gali sustabarinti savo proto veidrodį ir
neleisti jam drebėti, tas tame skaidriame veidrodyje išvys
.kosminės mylimosios veidą
Meilė stipresnė už mirtį ir laiko niokojimus
Savęs analizė yra raktas į sėkmę, o refleksija – tai
veidrodis, per kurį matome vidinius kampus, kurie kitaip liktų
paslėpti nuo mūsų akių. Turime diagnozuoti savo trūkumus,
atskirti teigiamas ir neigiamas tendencijas ir nustatyti kliūtis
.progresui ir sėkmei

Kokia tu nuostabi, o drauge! Tu, kuri semiasi iš
nuoširdaus, draugiško rūpesčio vandens, ir kurios lapus
drėkina vidinio ir išorinio saldumo rasa, sklindanti iš
.nuoširdžių ir ištikimų širdžių gelmių

Kartą pamačiau mažytę skruzdėlę, bandančią įlipti į
smėlio krūvą, ir pagalvojau: skruzdėlė tikriausiai galvoja, kad
kopia į Himalajus! Skruzdėlei smėlio krūva galėjo atrodyti
milžiniška, bet mano akims – ne. Panašiai ir milijonai mūsų
.Saulės metų Dievo galvoje gali būti trumpesni nei minutė
Turime išmokti mąstyti apie didžius dalykus, tokius kaip
amžinybė ir begalybė

Klajojau po begalybės pasaulį ir stebėjau švytintį rūką
šviesos šalyje, ir tame gyvame spindesyje skaičiau laiko
.puslapiuose užrašytų paslapčių prasmes

Miegant pasyviai nutildomos mintys ir jausmai. Tačiau
sąmoningai nutildžius mintis ir jausmus meditacijos būdu,
pirmiausia patiriama ramybės būseną, o veido raumenys
natūraliai suformuoja šypsena, atspindinčią vidinę ramybę.

Tačiau norint suvokti savo sielos tyrumą – tyrumą,
nesuterštą jutiminiais dirgikliais ar automatinėmis
reakcijomis į su pojūčiais susijusias mintis, reikia žvelgti
toliau nei ši ramybės būseną. Tuomet patiriama būseną yra
.amžinos, nuolat atsinaujinančios palaimos būseną

Jei pastatysite dubenį su vandeniu po mėnulio šviesa ir jį
pamaišysite, sukursite iškreiptą mėnulio vaizdą. Kai vanduo
dubenyje nusėda, atspindys tampa skaidrus. Akimirka, kai
vanduo dubenyje nejuda ir puikiai atspindi mėnulio veidą,
galima palyginti su kontempliatyvos ramybės ir gilios tylos
būseną. Kontempliatyvioje ramybėje visos pojūčių ir minčių
bangos nustoja tekėti iš proto. Ir šioje gilesnėje ramybės
būsenoje kontempliatyvus žmogus, toje ramybėje, mato
.dieviškojo buvimo pilnatį, atspindinčią sielos ežere

Yra keturios būsenos, kurias paprastai pažįsta vidutinis
žmogus: laimė, kai troškimas išsipildo, nelaimė, kai jo
negaunama, nuobodulys, kai nėra nei laimės, nei depresijos,

ir ramybė, kai įveikiamos šios emocijos arba psichologinės
.malonumo, skausmo ir nuobodulio būsenos

Ramybė yra labai pageidautina būsena, kylanti iš
liūdesio ir malonumo, ir nuobodulio nebuvimo. Šios būsenos
nuolat kinta ir raibuliuoja sielos paviršiuje. Įveikus audringas
skausmo ir malonumo bangas, įskaitant pakartotinius
pasinėrimus į nuovargio gelmes, džiaugiamasi plūduriuojant
ramioje ramybės jūroje. Tačiau už ramybę didesnė yra
dvasinė ekstazė – sielos palaima – didžiausia laimė. Tai
amžinas džiaugsmas, kuris niekada neišnyksta, bet lieka
sieloje amžinai. Šį aukščiausią džiaugsmą galima pasiekti tik
.suvokiant dieviškąjį buvimą

Tikra šypsena yra dvasinės laimės šypsena, gaunama
.apmąstant ir galvojant apie Dievą bei jaučiant Jo buvimą

Mano šypsena kyla iš gilaus džiaugsmo manyje –
džiaugsmo, prieinamo visiems. Tai tarsi kvapas, sklindantis
iš žydinčios rožės širdies. Šis didis džiaugsmas kviečia kitus
.pasinerti į šventus palaimos vandenis

Palaiminto atleidimo šviesoje per daugelį metų kaupta
neapykantos tamsa išnyksta

Dievas greitai patenkina bet kokį savo garbintojų
poreikį, nes jie išsivadavo iš savanaudiškų motyvų, kurie
.žlugdo pastangas ir nuvilia viltis

Kurį Dievas saugo, to niekas negali sunaikinti

Mes nesame vieni šiame pasaulyje, nes Dievas yra su
mumis, ir yra ilgalaikių, artimų ir draugiškų santykių, iš kurių
.semiamės palaikymo ir džiaugsmo

O spindinti vedimo žvaigžde išminties danguje, tavo
spindesys kviečia mane tyrinėti tavo palaimintus horizontus,
o mano ilgesingas paukštis skuba dideliu greičiu,
perskrodamas tankią, niūrią atmosferą, vedamas tavęs
.ilgesio ir norėdamas mėgautis tavo švenčiausiu spindesiu
Asmenybė pradeda vystytis ir žydėti, kai žmogus geba
pajusti – per vidinį, intuityvų pojūtį – kad tai ne tvirtas fizinis
.kūnas, o amžina dvasinė srovė kūne

Kai mokinio širdis prisipildys meilės Dievui, jo veidas
nušvis ramybės ir išminties šypsena, o nežinojimo sluoksniai,
.gaubiantys jo sielą, subyrės ir visiškai išnyks
Žvelgdami į gėlę ar medį, žinote, kad šios gražios
gyvybės formos neatsirado pačios savaime. Dievas yra tas,
kuris jas suformavo ir apdovanojo kvapu bei išskirtiniu
.grožiu

Visada atlikite savo pareigas, tiek mažas, tiek dideles,
su dideliu dėmesiu, prisimindami, kad Dievas veda jūsų
.žingsnius ir stiprina jūsų pastangas siekiant kilnių siekių
Kai žmogus susijungia su savo dvasine esme, į jo
sąmonę sugrįžta seniai pamiršti, praėjusios epochos ir
nemirtingos sielos galios. Meditacijos metu prisimenama,
.kad jis yra nemirtinga siela, o ne mirtingas kūnas
Visur randame žmonių, gerų ir blogų, savaip ieškančių
laimės. Niekas nenori sau pakenkti. Tad kodėl kai kurie
žmonės elgiasi taip, kad neišvengiamai sukelia jiems
skausmą ir sielvartą? Nes šiuos veiksmus lemia nežinojimas
.ir iliuzija

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mus savo išminties
.šviesa ir pašalinti iš mūsų nežinojimo ir apgaulės tamsą
Sąmoningas žmogus turėtų būti atsargus, o ne baimės
kupinas, ir ugdyti savyje drąsos jausmą be neapgalvotumo ir
skubotumo, kad nepatektų į aplinkybes, kurios gali sukelti
.baimę ir nerimą

Išmintis nepriklauso nuo informacijos injekcijos iš išorės,
bet nuo vidinio priėmimo galios, kuri lemia, kiek tikrųjų žinių
.galima įgyti ir kaip greitai tas žinias galima pasiekti

Šis pasaulis tėra scena, kurioje atliekame savo
vaidmenis, vadovaujami Dieviškojo Vedlio. Privalome gerai
pasirodyti, nepaisant mums paskirtų vaidmenų pobūdžio,
visada prisimindami, kad mūsų esminė prigimtis yra amžina
.palaima

Išmintingiausias iš išmintingųjų yra tas, kuris siekia
pažinti Dievą, o sėkmingiausias iš sėkmingųjų yra tas, kuris
.Dievą rado

O Dieviškoji Mylimoji, tegul Tu užimi pirmąją vietą mūsų
gyvenimuose, tegul Tavo gydanti meilė užpildo mūsų širdis ir
tegul Tavo palaimintoji šviesa išsklaido nerimo tamsą iš
.mūsų sielų

Laisvė reiškia veikti pagal sąžinę, o ne pagal įpročių ir
troškimų diktatą. Paklusnumas ego ir jo užgaidoms sukuria
apribojimus, o išminties raginimų laikymasis suteikia
.išsivadavimą iš šių apribojimų

Dvasios ramybę galima rasti sąmoningai ir tikslingai
ugdant gerąsias savybes, kurių, joms visiškai subrendus,
negalima atimti iš jų savininko, nebent jis pats nuspręstų jų
.atsisakyti

Dauguma žmonių laimės ieško klaidingais metodais. Kai
kurie mano, kad gali padvigubinti savo laimę pasirinkdami
netinkamą elgesį ir nesveikus veiksmus, kurie, regis, žada
spindinčius neapsakomos ir ilgalaikės laimės pažadus, ir yra
apgauti tų netikrų pažadų, nes tikrosios laimės skonio
negalima patirti klaidingų iliuzijų ir neteisingų veiksmų
.pragare

Kiekviena minutė yra amžinybė, nes amžinybę galima
patirti per tą minutę. Dienos, minutės ir valandos yra langai,
pro kuriuos galime pažvelgti į amžinybę. Gyvenimas
trumpas, tačiau kartu begalinis ir beribis. Siela nemirtinga, ir
per šį trumpą žmogaus gyvenimo skyrių turime kuo geriau
.išnaudoti kiekvieną turimą potencialą ir galimybę

Dvasiniai žodžiai yra tarsi sėklos, kurioms reikia
.derlingos dirvos, kad sudygtų, augtų, žydėtų ir duotų vaisių
Dvasinis augimas reikalauja savirefleksijos, gyvenimo
prioritetų pertvarkymo, žalingų įpročių atpažinimo ir
atsisakymo bei sveikatos taisyklių ir įstatymų laikymosi,
atsižvelgiant į besivystantį dvasinį supratimą ir augančias
.protines jėgas

Kai mokinys patirs dieviškąjį džiaugsmą, jis supras, kad
Dievas jam tapo realesnis už viską, ir supras, kad
prisilietimas prie dieviškojo buvimo yra palaima, kuriai negali
.prilygti joks juslinis malonumas

Dievas per dorybės grožį, tolerancijos didybę, išminties
didybę ir dvasinės laimės spindesį siekia pažadinti žmogaus
.dvasinę sąmonę ir nukreipti jo valią teisinga linkme
Nelaikysiu kitų svetimais, nes jaučiu, kad visi yra mano
brolis ar sesuo. Padarysiu savo gyvenimą sėkmingą ir
visavertį, kad galėčiau padėti kitiems pasiekti sėkmės ir
laimėjimų. Įsivaizduosiu kitus ir rodysiu jiems užuojautą,
parodydamas save. Mylėsiu Dievą taip, kaip Jį mylėjo
pranašai ir šventieji, ir įmesiu savanaudiškumą į savo meilės
.kitiems šulinį

Už šio trumpalaikio, žemiško, mirčiai pavaldaus
gyvenimo slypi amžinas, nekintantis gyvenimas. Kūnas
sudarytas iš cheminių elementų, kurie suyra ir žūsta, bet už
šio laikino egzistavimo slypi amžinas, dangiškas gyvenimas
Dievo akivaizdoje. Todėl neturėtume apsiriboti visu savo
dėmesiu šiuo laikinu kūnu, o tie, kurie jo trokšta, turi išverti
.jo išbandymus ir tapti jo šeimininkais

Šiandien pasistengsiu padėti tiems, kuriems reikia
.pagalbos, ir duoti, ką galiu, alkaniesiems

Esu saugus ir patikimas Dievo apsaugoje, o už savo
švarios sąžinės sienų esu viena su gerumo šviesa, kuri veda
sielų laivus, blaškomus liūdesio bangų sumaišties ir nerimo
.jūroje

Šiandien jaučiu Dievą ramybės virpesyje, kuris virpa
.manyje ir virpina mano širdies stygas

Padarysiu viską, ką galiu, kad kiti būtų laimingi, lygiai
taip pat, kaip stengiuosi padaryti save laimingą, ir per savo
dvasinę laimę tarnausiu visiems dieviškosios meilės
namuose ir nebijosiu nieko, išskyrus save, jei bandysiu
.apgauti savo sąžinę

.Iš sielos sodų

Ketinate kažkur nuvykti ir skubate ten kuo greičiau.

Atvykę pastebite, kad jums nepatinka vieta dėl jaučiamo nekantrumo, nerimo ir galbūt net sumaišties. Verčiau stenkitės būti ramesni, susikaupę ir labiau subalansuoti. Jei jūsų mintys linksta į nerimą ir susijaudinimą, stipriai jas .slopinkite, kol jos atgaus savitvardą. Jaudulys neigiamai veikia nervų sistemos pusiausvyrą, nes į kai kurias kūno dalis siunčia didelį energijos kiekį, o kitoms atima natūralią jų dalį. Šis energijos paskirstymo disbalansas yra nervingumo priežastis. Ramus ir atsipalaidavęs kūnas ramina nervus ir skatina psichologinę .gerovę.

Darnoje su Dievu vidinė vizija pradeda palaipsniui skleistis. Reikia visiškai tikėti, kad Dievas atsakys į kiekvieną nuoširdžią maldą. Kiekvienas, besikreipiantis į Jį ieškodamas nušvitimo, atsivers savo viziją, o protas ir širdis bus .apšviesti.

Kai atsiveria įžvalga, ji pasireiškia kaip jausmas, sklindantis tarsi iš širdies – gilaus aiškumo ir tikslumo jausmas. Per šį jausmą ieškotojas įgyja nepajudinamą įsitikinimą ir tvirtą vadovavimą eiti teisingu keliu, pamažu .ima atpažinti šį jausmą ir juo pasitikėti.

Tai nereiškia, kad reikia visiškai atsisakyti mąstymo; ramus, nešališkas mąstymas taip pat veda į įžvalgą. Emocinis mąstymas, vedamas tuštybės ir savimeilės, veda .prie nesusipratimų ir klaidingų išvadų.

Visa širdimi atmeskite destruktivias abejones ir klaidingus įsitikinimus, nukreipkite savo širdį ir sielą į tikėjimo ir visiško pasitikėjimo Dievu sritį. Kontempliacijos ramybėje jūsų sąmonė galės sutelkti dėmesį į tiesą ir teisingą supratimą. Šioje patirtyje tikėjimas žydi ir skleidžiasi, o per įžvalgą patirsite tai, ko jokia akis nematė, .jokia ausis negirdėjo ir joks žmogaus protas nesuvokė.

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia judriausiuose keliuose, taip ir aš
matysiu dieviškosios meilės spindulius visose perpildytose
.savo kasdienės veiklos vietose

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo
.sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio
Viešpatie, suteik man dosnios dvasios dalintis su kitais
tuo, ką turiu, ir padėk man ramiame savo proto ežere
pamatyti savo sielos mėnulio atspindį, šviečiantį Tavo
.artumo šviesa

Šiandien pasinersiu giliai į kontempliacijos ir apmąstymo
apie Dievą jūrą, kol rasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo
.perlų

Mylėsiu Tave, Viešpatie, labiau už viską, nes be Tavęs
.negaliu mylėti jokio žmogaus ar ko nors kito
Kalnų gelmėse ir ramiame danguje, savo sielos gelmėse
ir tylos oloje jaučiu Dievo buvimą ir Jo nuolatinį džiaugsmą,
geriu iš Jo tyrų versmių, kurios niekada nenutrūksta ir
.neišsenka per amžius

Myliu ir garbinu Tave, Viešpatie, kurio meilė viešpatauja
.kiekvienoje malonioje ir mylinčioje širdyje

Kažkas paprašė mokytojo Paramahansos parodyti jam
būdą, kaip išsiugdyti patrauklią ir traukiančią asmenybę, ir
jis atsakė: Bendraudami su kitais, turite būti mintyse
įsitraukę, nes išsiblaškyimas labiau kenkia charakteriui nei
bet kas kita. Žinoma, nekalbu apie didžių žmonių
išsiblaškimą, kurių mintys paprastai sutelktos į gilius
.dalykus

Visada būkite budrūs ir sąmoningi, ir tapsite patraukliu
.magnetu

Niekam nepatinka būti ignoruojamam. Mes visi norime,
kad mūsų jausmai būtų įvertinti ir į juos būtų atsižvelgta,
todėl turime atsižvelgti į kitų jausmus ir parodyti jiems

dėmesingumą, kad pasiektume harmoniją ir supratimą.
Norėdami tai padaryti, turite būti budrūs, įžvalgūs ir
.dėmesingi visiems aplinkiniams
Mirusieji neturi galios įžeisti kitų, bet gali tas, kuris į juos
.nekreipia dėmesio
Būdami kitų žmonių kompanijoje, bendraukite su jais
dėmesingai, energingai ir su susidomėjimu, bet venkite
.kalbėti apie save

Visi nori kalbėti apie save, bet tai silpnas požūris.
Leiskite kitiems kalbėti apie save, jei jie nori; įsiklausykite, ką
jie turi pasakyti. Leiskite jiems kalbėti apie savo problemas,
pasiekimus ir įspūdžius, bet leiskite savo magnetizmui
kalbėti už jus. Lempos šviesa kalba pati už save; leiskite
.savo tylioms vibracijoms kalbėti už jus tokiu pat aiškumu
Dievas man regėjime parodė, kad tie, kurie žūsta
mūšyje, sapnuoja baisų mirties sapną, bet kai tik gerieji
pabunda iš kūno, jie pabunda tarsį iš nerimą keliančio
.košmaro ir džiaugiasi, kad jo išsivadavo
Visa mūsų gyvenimo patirtis yra kosminio sapno dalis.
Žmonija sukūrė karo košmarą, tačiau šio košmaro aukoms
palikus savo kūnus, jos supranta, kad tai buvo baisus
sapnas, iš kurio pabudo, ir supranta, kad nėra mirusios. Tai
.gili metafizinė tiesa
Jei žmogus žinotų, kad sapnuoja, jis nepatirtų trikdančių
sapnų. Tačiau jei sapne jie pasiekia savęs realizaciją ir
kažkas jam suduoda mirtiną smūgį, sapne patirta mirtis
atrodo kaip tikras ir bauginantis išbandymas, kol žmogus
.pabunda ir supranta, kad tai nebuvo tikra
Tai taip pat taikoma ir būsenai po mirties. Vos tik palikę
savo kūną, suvokiame, kad mūsų sąmonė nemirė, o buvome
išlaisvinti nuo kūno ir jo materialių suvaržymų bei
.apribojimų, ir tame išsivadavime slypi didelė laisvė
Niekada neturėtume prašyti mirties, o verčiau ruošti
savo sąmonę būdami harmonijoje su Dievu ir medituodami

apie Jį, kad, kai mirtis ateis savo laiku, galėtume į ją žiūrėti
.tik kaip į sapną

Aš galiu matyti svajingą gyvenimo ir mirties prigimtį,
kada tik panorėjęs Todėl šiam kūnui neteikiu didelės
reikšmės

Nervų sistemos pagrindas yra dvasinė fiziologija, kuri
unikaliai leidžia žmonėms pasiekti aukščiausius sąmonės
.vystymosi etapus

Žmogaus smegenys, didesnės nei daugumos gyvūnų,
išskyrus banginius ir dramblius, smegenys, yra
sudėtingesnės ir pasižymi didesniu mąstymo pajėgumu. Dėl
to žmogaus smegenys yra tinkamas įrankis žmonėms, kurių
sąmonė yra labiau pažengusi nei kitų būtybių. Sudėtingos ir
kompleksinės smegenų spiralės leidžia žmonėms mąstyti
giliai ir nuodugniai. Todėl tik žmonija gali pasiekti aukštus
įžvalgumo lygius ir, atitinkamai, pažinti savo Kūrėją.

Išmintingas žmogus yra tas, kuris panaudoja savo
intelektinius gebėjimus žmonijos labui materialiaame,
.intelektualiniame ir dvasiniame lygmenyse
Žiema atėjo apsigaubusi šaltu, baltu, į leliją panašiu
apsiaustu

Mano troškimai vasaros džiaugsmams išblėso
Man buvo liepta ieškoti tavo geros širdies šilumos
Ir pasirodė pavasaris, šokantis, pasipuošęs visokiais
žiedais
Kvepiantis laukų ir kalvų kvapu, man buvo liepta mylėti
.tave, mano Dieve

Ir atėjo vasara, dainuodama savo žalias melodijas
.gležnuose lapuose, tuopų čežėjime ir pušų ošime
Jis primygtinai reikalavo, kad tau deklamuočiau
Net minkšta, švelni žemė glostė mano skubias kojas
Ir ji paprašė jų prisiartinti prie tavo visa egzistuojančios
šventovės

Švelnus kvapas liepė man sekti jo keliu

Į tavo šventąją šventyklą siūbuojančių rožių ir bazilikų
širdyje

Ir paukščiai liepė man dainuoti tau kaip jie

Ir banguojantis vėjelis virš upelių ir upelių

Pažadinau savo meilės tau burbulus, ir jie pradėjo

linksmintis virš tavo didelės krūtinės

Ir su išlenktais žolės pluoštais išmokau lankstytis

Lenkiuosi Tau, Viešpatie

Ir smilkalai man taip pat pasakojo apie nuostabų tavo

kvepalų kvapą

Ir kaip turėčiau išlaikyti savo širdį pripildytą Tavo švento

?kvapo prieš Tavo begalinį sostą

Ir maži, tylūs, kantrūs akmenys man sakė, kad galėčiau

tave matyti net tuose, kurie bando pavogti mano laimę

Pamirštieji metai prašė manęs perduoti savo artimui

meilės ir švelnumo žinutę, apimančią kiekvieną minutę ir

sekundę

Ir kiekviena mintis man sakė ieškoti tavęs jos širdyje

Mano meilė įkvėpė mane mylėti viską, kas egzistuoja

per tave

Ir mano meilė man sušnibždėjo: „Mylėk mane visomis

.“mano jėgomis, o mano Dieve

Kartą gulėjau ant žolės ir gėlių lovos ir sapnavau, kad

viskas, kas egzistuoja, yra gražu ir džiaugsminga

Galvą dengė aukštos, žalios ir tankios žolės, kurios vėdė

.mane saldžiu vėjeliu, nešdamos saldų kvapą

Tada mane privertė paliesti savo ranką ir kūną, ir mane

nustebino jo Kūrėjo didybė. Taip, mane nustebino tai, kad aš,

kuri esu tikra dėl savo kūno realumo, vieną dieną paliksiu jį

ilsėtis žemėje – šį kūną, kuris mirties metu taps šaltas,

blyškus ir nejudrus, o dabar atrodo gyvybingas ir talpina

šimtus pojūčių, milijonus minčių ir milijardus fantazijų bei

.suvokimų

Šis kūnas yra scena, kurioje skleidžiasi gyvenimo skyriai,

kur pražysta šypsenų pumpurai, o po jų neišvengiamai

ateina mirtis. Čia, tarp kūno, kaulų ir kraujo, už gražios odos
kaukės, slypi ligų vilkai ir geismo žvėrys. Ir čia, po kūnu, slypi
slaptas praėjimas į šviesos karalystę. Šis kūnas sunyks ir
išnyks, kai jo šeimininkas – siela – jį negrįžtamai paliks. Ir
kodėl gi ne? Nes kai apšviestas fizinės buveinės šeimininkas
pavargsta gyventi purvinoje, griūvančioje materijos
trobelėje, supančiotas nervų virvėmis, reikalaujančiomis
nuolatinės priežiūros, jis randa paguodą kituose namuose
kažkuriame Dievo žemės kampelyje – kitoje totalinės
egzistencijos srityje, kur džiaugsmo kvapas persmelkia visur
.ir nepaliaujamai

Nemirtinga siela su amžina šypsena vaidina gyvenimo ir
mirties vaidmenį, o tada iškeliauja į savo amžinuosius
.namus

Ar kino žiūrovai privalo likti kino teatre amžinai
pasibaigus seansui? Tikrai ne. Žmonės privalo grįžti namo.
Panašiai ir sielos čia ateina mėgautis kinematografiniu
gyvenimo reginiu, tada išvyksta ir vėl grįžta. Jos mėgsta
žiūrėti filmus ir spektaklius, o kai pavargsta nuo svajonių
spektaklių ir įvaldo pamokas, kurias Dievas nori, kad jie
išmoktų, jos kartą ir visiems laikams grįžta į amžinos
.palaimos buveinę

Kai vertybės nėra pagrįstos teisingumu, atsiveria
spragos, pro kurias prasiskverbia nelaimė ir kančia. Jei
vertybės grindžiamos savanaudiškumu, mirtinu konfliktu ir
nuožmia konkurencija, rezultatai bus suteršti, nes motyvai
.yra netyri, ir pinigai tokiu atveju nebus palaiminti
Žmogus turi apvalyti savo sąžinę nuo savanaudiškumo ir
nemėginti praturtėti kitų sąskaita. Tikrasis pasitenkinimas
yra dvasinis, o ne materialus, o tikrasis gyvenimo laimėjimas
.yra išminties, žinių ir Dievo meilės lobių turėjimas
Turėtume gyventi paprastai ir visada stengtis padėti
kitiems bei kiek įmanoma pagerinti jų aplinkybes. Tačiau šis
kilnus tikslas nesuderinamas su savanaudiškumu ir godumu,
.nepagarba kitiems

Pasaulietiški žmonės yra nesubalansuoti ir todėl nelaikomi sėkmingais. Paprastas, subalansuotas gyvenimas yra nuostabus menas ir sėkmės ženklas. Tie, kurių vienintelis tikslas yra užsidirbti pinigų, neras Dievo palankumo. Tiesa, kad Dievas įskiepijo mumyse alkio jausmą, kad galėtume dirbti ir aprūpinti savo kūną, tačiau kūno aprūpinimas nėra vienintelis gyvenimo tikslas. Tikslas yra daug didesnis už bet kokius materialius ar žemiškus sumetimus, kad ir kokie nuostabūs, šlovingi ir akinantys jie atrodytų.

Vienas iš mokinių paklausė meistro Paramahansos, kaip patirti dieviškąjį buvimą. Jis atsakė: „Kiekvieną vakarą, prieš užmigdami, medituokite, kol pajusite, kad jūsų sąmonė perskrodė minčių pasaulį ir įžengė į kitą dimensiją. Tačiau tai dar ne viskas. Nukreipus protą į vidų, turi išsiveržti ilgesys, o troškimai – tarsi potvynis plūsti Dievo link. Kai mokinys visiškai atsiduoda Dievui, jis staiga pajunta, kad palietė jo palaimintą buvimą ir jį atpažino. Jis pamatys didžiulę, nepaprasto ryškumo šviesą, gali pamatyti angelus ir geranoriškas sielas. Arba jis gali užuosti svaiginantį dangišką kvapą ir tada žinos, kad Dievas jam atsakė, ir jo įžvalga atsivers, ir Dievas jam atskleis gyvenimo paslaptis. Arba meditacijos metu ji gali apimti didžiulę ramybę. Jei jis tęs meditaciją ir Dievas suteiks jam savo didžiulę meilę, jis pajus neapsakomą dievišką džiaugsmą. Palaimintas tas, kuriam

„suteikiama ši palaiminga patirtis
Dieviškoji meilė atveria dangaus vartus, pro kuriuos ieškotojas patenka į Dievo akivaizdą. Jei žmogus prašo Dievo, maloningojo ir išmintingojo, amžinojo gyvenimo duonos, Jis neduos jam materialaus nežinojimo akmens. Jei garbintojas ieško išminties maisto, Dievas nesiūlys jam apgaulės gyvatės. Jei garbintojas prašo Dievo dieviškosios palaimos esmės, kuri numalšina visą troškulį, Jis neduos jam nerimo ir psichologinio sielvarto skorpiono. Jei apgauti žmonės žino, kaip duoti gerų dovanų

savo vaikams, tai juo labiau Viešpats – viso gėrio ir
džiaugsmo šaltinis – suteiks dvasinių žinių ir nušvitimo tiems,
!kurie Jį myli

Dievas suteikia aukščiausią išmintį ir didžiausias žinias
tiems, kurie jį ieško, ir Jis pats save dovanoja nuoširdžiam
ieškotojui, kuris nepriima jokio pakaitalo. Tas, kuris ieško
Dievo visa širdimi ir siela, yra išmintingiausias iš
išmintingiausių ir brangiausias Dievui. Ir kai garbintojo
ilgesys sustiprėja, jis gauna retą ir mylimą Dievo atsaką ir
patiria unikalią meilės ekstazę, kurią patiria tie, kurie myli
.Mylimąjį

Išmintingas žmogus, kuris atlieka savo vaidmenį šiame
kosminiame sapne su dvasiniu sąmoningumu ir augančiu
dievišku ilgesiu, yra artimas Dievui ir Jam brangus. Jis turi
tyrą meilę ir myli Dievą be jokių savanaudiškų motyvų ir be
jokių išankstinių sąlygų, pavyzdžiui, sakydamas: „Viešpatie,
aš garbinsiu tave su sąlyga, kad suteiksi man sveikatos,
„pinigų ir patogų gyvenimą

Tarp išminčių ir Dievo yra gili, abipusė meilė, kuri yra
beribė ir nesibaigianti. Jei kas nors prašo Dievo kažko
konkretaus, Dievas puikiai žino, kad žmogus labiau domisi Jo
.dovanomis nei Juo pačiu

Nėra blogai, jei žmogus meldžiasi, kad jo poreikiai būtų
patenkinti, bet kai jis meldžiasi, kad pažintų Dievą ir išvystų
Jo šlovingojo veido šviesą, jis neturėtų trokšti jokios
asmeninės naudos ir neturėtų apsiriboti vien dovanomis, o
galvoti apie patį Davėją. Kai ieškotojas sugeba tai daryti
nuoširdžiai, jis automatiškai gaus visas kitas dovanas iš
.dosnumo šaltinio ir dosnumo vandenyno

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos
patarimo, kaip elgtis tam tikrose situacijose ir bendrauti su
:kitais, ir šis atsakė

Sekite tiesą ir nenukrypkite nuo jos, venkite sakyti bet
ką, kas galėtų pakenkti jums ar kitiems, net jei tai tiesa, tol,
kol nenuklystate nuo tiesos dvasios. Tuo pačiu metu neturite

pulti į priešingą kraštutinumą ir griebtis melo, kad
.išvengtumėte skaudžių tiesų sakymo
Būkite sąžiningi su savimi ir kitais, neužsiciklindami ties
nereikalingais dalykais. Kalbėkite tiesą ir venkite sakyti
dalykus, kurie ką nors įskaudintų ar pakenktų. Neatskleiskite
visų savo paslapčių vardan sąžiningumo ir skaidrumo, nes jei
atskleisite savo silpnybes, jie bandys jus įskaudinti ar
išjuokti, kada tik panorės. Kodėl duoti jiems ginklą, kurį jie
?gali panaudoti prieš jus
Kalbėkite ir elkitės taip, kad tai teiktų laimę ir ramybę
jums ir kitiems

Būtina ugdyti dvasinį įžvalgumą, kad žinotume skirtumą
tarp tiesos, kuri duoda gėrį, ir faktų perpasakojimo
neatsižvelgiant į pasekmes, kurios gali atsirasti iš jų, nes
viskas vertinama pagal jų pabaigą. Nepatartina sakyti visko,
ką žinai, taip pat nepatartina vengti ir slėpti dalykų, kuriuos
.kiti turėtų žinoti savo pačių labui

Kai neturite visiško įžvalgumo, geriausia susilaikyti
kalboje, kol tiesiogiai nesuprasite tiesos, kuri duos teisingų
.rezultatų visiems

Nuolat galvok apie Dievą ir prašyk Jo pagalbos bei
vadovavimo, ir tavo įžvalga atsivers, kad aiškiai matytum
.dalykus ir tada galėtum geriau atskirti

Kūno ląstelių įkrovimas jaunatviška energija

Kosminė energija į kūną teka nuolat ir be pertrūkių,
tačiau dauguma žmonių nežino apie šį gausų gyvybingumą.
Tie, kurie tai jaučia, patiria energijos antplūdį savo ląstelėse
.ir gaivinančią srovę, kuri suteikia jiems naujų jėgų
Visa gamta lenkiasi pagarbiai Visatos Viešpačiui, ir Jo
galia teka per žmoniją. Problema slypi tame, kad
nesugebama puoselėti tvirto ryšio tarp žmonijos ir visos
galios šaltinio. Mes gyvename tiesiogiai dieviškos galios
dėka, ir visos kitos galios yra nenaudingos be Dievo
.palaikančios galios

Maistas, deguonis ir saulės šviesa – šie elementai gali suteikti mums tam tikrą sveikatos lygį, tačiau turime suprasti, kaip gauti visapusišką sveikatą iš Begalinio Šaltinio.
Medžiagos šaltiniai yra tarsi mažos baterijos, kurios galiausiai išsikrauna, o Begalinis Šaltinis yra galingas generatorius, kurio galia niekada nemažėja, nuolat aprūpindamas sielą gyvybingumu, laime ir stiprybe. Todėl nepaprastai svarbu kuo labiau pasikliauti Begaliniu Šaltiniu.
Trokštantis žmogus turi išmokyti teisingo būdo gauti naudos iš šio gyvybiškai svarbaus šaltinio ir suvokti, kad mintis yra realybė, nes visi gamtos reiškiniai yra dieviškosios minties įsikūnijimas, nes Dievas galvojo apie šią žemę prieš ją kurdamas.

Daugelis mano, kad mintis yra kūno produktas, tačiau itin tikslus kūno formavimasis ir nuostabi jo dalių bei organų koordinacija aiškiai rodo, kad kūnas yra nepaprastai didingo kosminio proto kūrinys.
Protas yra pagrindinis kūną valdantis elementas, todėl žmogui labai svarbu vengti protinių žmogiškų trūkumų, tokių kaip ligos, silpnumas, senėjimas ir nusivylimas, užuominų ir įsitikinti, kad per jį teka neišsenkanti veikla, kuri yra apdovanota intelektu ir gali įkrauti kūno ląsteles sveikata ir jaunystės gyvybingumu.
Mintis yra kiekvienos gyvos ląstelės smegenys, emocijos ir pojūčiai; ji turi galią išlaikyti kūną aktyvų ir budrų arba letargišką ir vangų. Mintis yra šeimininkė, o kūno ląstelės yra jos pavaldinės, paklūstančios savo aukščiausiojo šeimininko.
– minties – įsakymams ir draudimams

Mes skiriame daug dėmesio kasdien valgomo maisto kokybei, ir panašiai turėtume atkreipti dėmesį į intelektualinio ir psichologinio maisto, kurį kasdien tiekiamo savo protui, kokybę.

Metafizikas mokslininkas teigia, kad kūnas nėra elektromagnetinė banga, o sąmonės banga, plūduriuojanti dieviškosios sąmonės jūroje.

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją, sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu .naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgus mano gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato mano veide pasitenkinimo šypseną, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada yra su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos upė nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir išsiveržia kaip .palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus
Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės, .kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujuosi .ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mąstau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos, .Dievas ją suteikia nedelsdamas
Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia .esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis .turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagalio

Nors gyvenimas atrodo nenuspėjamas, kaprizingas ir paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime galią blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti .baimės ir nerimo dirvoje

Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį .filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visas savo patirtis skausmingais, nelaimingais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusižemina ir įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus .būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir .nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir elgtis taip, kad rastume ramybę, neleisdami gyvenimo aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų .laimės

taip pat stiprinti savo intelektą ir atmesti iš metų ir kartu paveldėtą intelektualinio bei moralinio silpnumo naštą. Šios priemaišos turi būti sudegintos atnaujinto ryžto ir produktyvių veiksmų ugnyje. Taikant šį konstruktyvų požiūrį, tikrai atsidavęs individas gali pasiekti išsivadavimo ir laisvės .horizontus

Amžini laimės dėsniai

Buvo sakoma, kad vieno iš teisingų Indijos valdovų aukso amžiuje neįvyko joks incidentas, per anksti mirė ar stichinės nelaimės, kurios būtų sutrikdžiusios jo karalystės .ramybę ir visišką harmoniją

Kai šeimos nariai gyvena sąžiningiau, kiekvienuose namuose bus daugiau harmonijos, sveikatos ir meilės.

Tačiau kai šeimos nariai elgiasi vienas su kitu bjauriai savanaudiškai, namai automatiškai prisipildys nesantaikos ir neapykantos. Tai taip pat taikoma tautoms. Kai žmonės gyvena sąžiningai ir dorai, jie liudys Dievo karalystę Žemėje Laiko mažai. Šiandien esame čia, rytoj išvyksime. Dievo paieškos yra didžiausia žmonių privilegija. Turime kuo geriau išnaudoti laisvę, kurią Dievas mums davė šiame gyvenime, ir išmintingai ja naudotis, kad galėtume asmeniškai patirti amžinąsias dvasines tiesas.

Nuodėmė yra viskas, kas žmogui sukelia skausmą ir

kančią. Dorybė yra tai, kas daro jį laimingą amžinai. Jei žmogus neturi dvasinės harmonijos savo mintyse ir ramybės savyje, nauji namai, naujas automobilis ar bet kas kita nauja negalės atnešti laimės ir ramybės jo sielai; veikiau vidinė kančia išliks net ir įgijus tuos naujus daiktus ir dar daugiau. Tikroji laimė slypi gebėjime nepaklusti aplinkybėms ir atlaikyti visus išorinius išbandymus. Ji randama tada, kai galite ištverti kankinantį skausmą ir sunkius sunkumus, kuriuos sukelia kitų žmonių išankstinis nusistatymas ir piktavališki bandymai jums pakenkti ir įvilioti, ir į jų prasižengimus reaguojate su meile ir atlaidumu. Kai sugebate išlaikyti ramybę nepaisant skausmingų išorinių aplinkybių, tada pajusite laimę.

Šventajame Rašte teigiama, kad tie, kurie nepaiso

dieviškųjų įsakymų ir siekia savo kvailų troškimų bei užgaidų, neras laimės ir nepasieks savo galutinio tikslo. Jie ragina tiesos ieškotojus Šventąjį Raštą laikyti savo kelrodžiu ir teisėju, sprendžiant, ką daryti, o ko vengti, ir įžvelgti reikalus bei elgtis pagal išmintį.

Pasitikintys savimi yra tie, kurie elgiasi sąžiningai. Laimė ateina tik iš tyrų minčių ir teisingų veiksmų. Jei esate laimingi dabar, būsite laimingi ir ateityje – tiek čia, tiek kitame pasaulyje.

Turime kaupti sėkmės derlių rinkdami išminties vaisius,
kol šviečia turimų galimybių saulė. Kitaip tariant, turime
.pasinaudoti galimybėmis, kol dar ne per vėlu
jei nepasinaudosite proga, Pasinaudokite proga, nes)

(tai taps gailesčio priežastimi
Dievas davė mums dvasinius įstatymus, vadinamus
įsakymais, tačiau šie įsakymai yra nepaisomi ir laužomi
kiekvieną dieną ir visur. Jei žmonės nesupras jų dvasinės
prasmės, jie visada jais skūsis ir nusigręžs nuo jų. Šie
įsakymai yra nesenstantys elgesio kodeksai, kuriuos
patvirtina visos Abraomo religijos. Tačiau tekstuose dažnai
nepaaiškinami psichologiniai šių įsakymų aspektai ir nauda,
susijusi su jų laikymusi. Žmonės priima šiuos įsakymus
garbinimo vietose, bet nesilaiko jų už jų ribų, pateisindami
tai teigdami, kad šios taisyklės yra nepraktiškos, nelogiškos
ir neatitinkančios laikmečio. Vis dėlto šių įsakymų
.pažeidimas yra visų pasaulio kančių priežastis
?Bet kokia tų įsakymų nauda ir kur slypi jų privalumai
Šventosios knygos pataria žmogui apmąstyti Dievą,
panirti į Jį, atiduoti Jam visus reikalus ir garbinti Jį su
nuoširdžiu garbinimu, be veidmainystės ir be
.apsimetinėjimo

Dievo pažinimas turėtų būti galutinis gyvenimo tikslas.
Pasaulietinės pareigos negali būti įvykdytos be galios, kurią
Dievas suteikė žmonijai. Atlikti įprastas pareigas pamirštant
.Dievą yra klaida ir nuodėmė

Nuodėmė reiškia nežinojimą: veikimą tokiu būdu, kuris
prieštarauja didžiausiam žmogaus gėriui
Kodėl žmonės jaučia liūdesį ir apgailestavimą? Nes jie
.nesielgė teisingai, nes Dievas nebuvo pirmasis jų širdyse
Niekas žmogaus gyvenime neturėtų būti laikoma
svarbesniu už Dievą. Jei žmogus tikrai rūpinasi Dievu ir
vykdo savo dvasinę pareigą Jam, jo aplinkybės pagerės
visais atžvilgiais ir jis jausis saugus ir užtikrintas, nepaisant
.visų aplinkybių

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu. Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.

Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį .džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo

Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl ilgalaikės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos .širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda. Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas .kitas nėra vertas garbinimo

Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie .negauna daug naudos

Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokiai vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų .vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar statula negali Jo sutalpinti

Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglims, ir deimantams, tačiau deimantas gauna ir atspindi saulės šviesą, o anglis negali. Panašiai visi žmonės yra panirę į Dievo šviesą, tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir atspindėti savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai

padaryti, jie turi apsivalyti medituodami ir laikydamiesi
.dieviškųjų mokymų bei įsakymų
Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti,
ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos
metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską,
išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra
.bevaisė ir bevertė
Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į
Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintąjį vardą, leisdami mintims
klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos
karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną
dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio
keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas.
Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis
.įprotis
Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume
stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo
maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo
vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies
ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau
.laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška
Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse, ilgesio ir
dieviškosios meilės rožinyje; tai tikras garbinimas, kuris
paliečia Dievo širdį. Ištarti Dievo vardą šalta ir
klaidžiojančiomis mintimis yra šventvagystė ir nepagarba.
Kai meldžiamasi, žmogaus širdis ir protas turi būti pripildyti
Dievo meilės. Psichikos susikaupimo praktikavimas per
aukštesnius jogos pratimus padeda mums priartėti prie
Dievo, aukščiausiojo šlovės ir spindesio šaltinio, taip pat
.padeda mums Jį apmąstyti ir su Juo bendrauti
Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms
rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir
ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,
praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį

Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų savo emocijas žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai .jos lauksite savaitę po savaitės

Vienatvė – didybės kaina. Jus nustebins nuostabūs rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti .vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės .būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai jaus harmoniją su Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų gyvenimas pasikeis į gerąją pusę ir jie patirs laimę; patirtis .yra geriausias įrodymas

Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jums pritrūks pinigų. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą. Be reguliarių ramybės įmokų jūsų gyvenimo sąskaitoje, jūsų energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos. Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą .kompensuos jūsų sielos trūkumus

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo

apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą, turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės.

Ramus žmogus retai daro klaidų ir jam sekasi ten, kur .tūkstančiai suklysta

Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta .vaikščiojančiomis mašinomis

Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir apgaubs jūsų būtį savo gydančiais spinduliais, jei tik įdėsite dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą .Dievui

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia .veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta

Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir .“motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmonių tėvai ir motinos turėtų būti gerbiami kaip Dievo, kuris jiems suteikė žmonijos sukūrimo dovaną, atstovai.

Motina yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra .Dievo išminties ir apsaugos savo vaikams apraiška

Žmogus neturėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai nuo Dievo, bet kaip tos meilės išraišką. Gynėjas ir išminčius, aukščiausia dieviškoji dvasia tampa tėvu ir motina, kad .padėtų vaikui, todėl ji turi būti gerbiama tėvų

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes

tada tampa žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia

pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas .jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga

Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės sąjungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia

sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie, kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į tikrąją meilę ar aukštesnį tikslą, kuriam buvo sukurtas seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo .seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa .veikla ir žiniomis

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti, .piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę .meilę ir didėjančią dvasinį džiaugsmą Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir .ezoterinėse tiesos paieškose

Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnios idėjos ir dvasiniai idealai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekiamas tokia savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo .aukštesnį tikslą

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą, savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus .laimės elementus, kurių žmogui reikia Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums

nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.

Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai tekės jam iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai neklystantis dieviškas įstatymas. Kalbant apie vagys ir savanaudžius, jie visą gyvenimą vaikydami materialinių turtų, visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas .perpildytas aukso

Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų .pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau

Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų liudijimų. Kenkti kam nors iškraipant tiesą yra dar vienas būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su mumis būtų elgiamasi gerai, turime atitinkamai elgtis ir su .kitais

Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti tiesos konstatavimą nuo paprasto faktų konstatavimo. Ką nors vadinti lošu ar aklu yra skaudu ir nepadedu; reikėtų atsižvelgti į kitų jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir tiesos atskleidimas, kuris galėtų išduoti ką nors be kilnaus tikslo, taip pat yra neteisingas. Kita vertus, nereikėtų meluoti, kad išvengtume tiesos sakymo; verčiau tam tikrose situacijose galima tylėti, kad išvengtume kitų gėdinimo ar .žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios sielos ramybę. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.

Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save, .pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto

Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už
viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia
kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiam
kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į jokio kito žmogaus, ir
jų siela nepanaši į jokio kito žmogaus, nes juose slypi
didžiausias visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra
.Dievas

Mes nesame sukaustyti praeities
Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai,
jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie
.neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje

Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais
motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė,
ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad
tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma
pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du
.pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius

Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti begalinių
visatos komponentų, taip pat negali jų modifikuoti ar ištrinti.
Šie komponentai yra glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo
audiniu, ir žmonės negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau
jie gali valdyti savo protą, kad prisitaikytų prie šių
.komponentų

Nepakenk jam

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad
turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar,
ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų,
bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė
jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant,
.laime

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie
nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų
komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo
natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat

turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O
?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo
laisvės panaudojimo rezultatas. Per savo praeities laisvos
valios praktikas mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau
likimą ir lemtį. Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame
amžinai varžomi savo veiksmų pasekmių. Galime atitaisyti
tai, ką pasėjome, ir ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir
stengiamės pataisyti savo kursą bei pagerinti savo derliaus
kokybę. Jei išrausime skausmingas pasekmes turinčių
veiksmų sėklas ir jų vietoje pasėsime sėklas, labiau
tinkančias sielos prigimčiai, tikrai pajausime laimės vaisius iš
tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje. Turime naudotis laisva
valia dabar, o ne rytoj, jei norime pasiekti didesnę laimę arba
.sumažinti kančias ir skausmą
Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai
pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam
palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros.
Bet žmogus su stipria valia yra darnoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai sutelkiate saulės šviesą (fokusuodami didinamąjį lęšį
į mažytį taškelį), išskiriama šiluma, kuri gali uždegti
medieną, audinį, popierių ir pan.). Panašiai, kai atidžiai
sutelkiate savo mintis, sutelkta energija sudegins blogį ir
abejonių šaknis – visų nesėkmių priežastį – ir privers
.išminties šviesą spindėti ryškiai ir spindinčiai

Kai mintis darniai sutaria su Dievu – viso gėrio šaltiniu ir
visų palaimintųjų galių kilme, žmogus suvokia dieviškąjį
buvimą ir turi visus sėkmės elementus. Šie elementai yra
glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti
.naujų sėkmės priežasčių bet kurioje srityje
Tegul Dievas vainikuoja gerus darbus ir geranoriškas
pastangas sėkme

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Kai žiūrite į saulę, esančią už milijonų mylių kosmose, ši
milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę. Vis
dėlto Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o Saulės
skersmuo yra šimtą kartų didesnis. Jei galėtume pastatyti
mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę, ji, palyginti su ja,
atrodytų kaip mažas taškelis. Įsivaizduokite, kaip didžiulė
Saulės platybė plečiasi tol, kol jos didžiulė masė apgaubia
visą mėlyną dangų. Danguis, kurį matome, yra tik maža
dalelė, menka dėmė, begalinės erdvės, persmelkiančios
visatą. Net jei saulė ir toliau plėstųsi į begalybę, ji vis tiek
negalėtų apimti begalybės. Ši kosminė mažumo ir
baigtinumo iliuzija riboja proto gebėjimą suvokti visatos
.didybę, jos kilmę ir ribas

Tas, kuris nėra pavaldus dimensijoms ir matavimams,
kuris neturi ribų ir kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis
ir egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra
tolimose, tolimose žvaigždėse, lygiai taip pat, kaip Jis yra
tavyje ir manyje, ir Jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų. Iš knygos
„Žmogaus galutinis tikslas

Maldavimai

O, Viešpatie

Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą

O kosminė tyla

Girdžiu tavo balsą upelių čiurlenime ir lakštingalų

čiurlenime

Vėjo riaumojime, bangų riaumojime ir vibracijų

griausmyje

O mylimas Viešpatie

Garbinu Tave ne žodžiais, o degančia Tavo ilgesiu,
širdies ilgesiu
Leisk man pamatyti tavo platybes
Tavo nuolatinis buvimas už visko
Galbūt suprasiu, kad esu tavo nekintančios būties dalis
visą amžinybę
O perpildytas vandenynas
Jei tik vingiuotos mano troškimų upės galėtų tekėti per
kliūčių ir trukdžių dykumas
Pagaliau susiliejo didžiausia jūsų sumaištis
Padėk man išgirsti Tavo balsą, Viešpatie
Kosminis garsas, iš kurio sklido visatos vibracija
Leisk man suvokti Tavo buvimą per palaimintą garsą
(Om - Amen)
melodija Šventa visiems palaimintiems balsams
Plečiu savo sąmoningumą klausydamasis egzistencijos
simfonijos
Leisk man jaustis kaip kosminis vandenynas
Ir kūno banguojantys judesiai, šokantys ant jo krūtinės
Tegul švenčiausias balsas skamba manyje
Plečiu savo sąmonę nuo kūno iki visatos
Tegul jaučiu amžiną, visa apimančią palaimą
Sprogsta iš perpildytos šviesos jūros
O begalinė galia
O amžina išmintis
Įkraukite mano sielą savo dvasine vibracija
O palaimintojo kosminio žodžio balsas
Ištaisykite mano klaidas
Man reikia
Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą
Kai tik pagalvoju apie Tave, Viešpatie, manyje užplūsta
degančio ilgesio banga, sudrebinanti mano jausmus ir
tekanti iš mano širdies į kiekvieną mano kūno ląstelę,
.pripildanti ją dieviškos meilės

Mano didžiausias noras – pasiekti pačią Tavo esybės

.esmę ir mėgautis Tavo buvimu

Ir staiga atsiveria sielos durys, ir mane užplūsta

!džiaugsmas, pamačius tavo spindinčią šviesą

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis

išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,

ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume. Iš

tiesų, mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl
negalėtume tęsti savo siekių ir pasiduotume neviltčiai. Net ir

šiame žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo
palaima, neleidžianti praeities prisiminimams, ypač karčiams

.ir skausmingiems, užvaldyti mūsų minčių ir jausmų

Laimei, dieviškoji kibirkštis mumyse visada šviečia

viltimi ir noru tęsti nesibaigiantį gyvenimo kelią. Turime
dėkoti Dievui už šiuos du palaiminimus: pamiršti praeitį ir

.tikėtis ateities

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrume

neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir
lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo

vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra
pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be

.kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Imdamiesi užduoties, neturėtume leisti, kad mus

gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime
optimistiški iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali
sutrukdyti mums išreikšti valią ir praktikuoti pasirinkimo
.laisvę

Jei nepasiekiame savo tikslo, priimtina netiesiogiai

pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios
neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti savo tikslo ir
padvigubinti pastangas, kad pasiektume savo tikslą. Taip pat
turime sau patvirtinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos

būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime pakankamai jėgų juos pašalinti ir įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų bandymų, nereikia nusivilti ir nusivilti, jei tik suprantame, kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Juo pasikliausime ir įdėsime pastangų. Tas, kuris eina šiuo keliu, .pasieks savo tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils Kai žmogus ko nors trokšta, ir tas troškimas yra stiprus ir neatidėliotinas, tas troškimas niekada nepalieka jo sąmonės, kad ir kur jis eity, kur beapisukty, kad ir kokie būtų jo rūpesčiai ir rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir atkaklios veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija.

Šis intelektualinis šnabždesys yra stipresnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris neperžengia lūpų judesių ribų. Štai ką daro Dievo mylėtojai; jie be paliovos šnabžda savo meilę Dievui, o jų šnabždesiai yra nuoširdūs ir negirdimi per visą jų kasdienę veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys jų neblaško ir neprieštarauja kitoms jų pareigoms. Augant jų troškimui Dievo, jų meilė Jam stiprėja ir gilėja, kol jie paliečia Jo buvimą ir pamato Jo šviesą sielos akimis, patirdami neapsakomą džiaugsmą ir jausdami .neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja pasinaudojame skųsdamiesi, apmaudydami ir .blogai vertindami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus Ir be komplikacijų

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangos, paniręs po audringais liūdesio vandenimis ar paskendęs nuobodulio gelmėse. Šiame pasaulyje, kuriam būdingi prieštaringi dualumai, vidutinis žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius. Jis kyla džiaugsmo bangoje ir neria į abejingumo gelmes, jį blaško siautulingos liūdesio bangos. Jis retai kada žino apie kokią nors kitą sąmonės būseną. Leisti aplinkybėms taip blaškyti mintis. Tai reiškia atiduoti savo .valią kaprizingam ir nepastoviam likimui

Žmogui reikia dvasinės pusiausvyros, kad gyventų .sėkmingą ir visavertį gyvenimą

Tai galima pasiekti tik sutelkiant protą ir kontroliuojant .psichologinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai su laiku užgyja, todėl nėra prasmės kiekvieną savo gyvenimo dieną jame užsiklinti. Užsitęsęs sielvartas dėl išėjusio mylimo žmogaus nepadeda nei jam, nei mums ir nieko nekeičia realybėje. Nepilnavertiškumo komplekso ar savęs bausmės ugdymas. Griežtas žvilgsnis į praeities klaidas ar nesėkmes yra beprasmiškas. Tai tik daro gyvenimą apgailėtina ir slopina .protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę, nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji jaudina protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos .krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų .derlių

Geležis sidabriniame jubiliejuje

Kartą buvau pakviestas į vienos poros, kuri atrodė viena laimingiausių, sidabrinio jubiliejaus šventę, bet vos įžengęs į jų namus pajutau, kad kažkas negerai. Paprašiau dviejų savo studentų stebėti, kaip jie elgiasi vienas su kitu vakaro metu,

ir vėliau jie man papasakojo: „Vyras ir žmona šypsosi vienas kitam kitų akivaizdoje ir kreipiasi vienas į kitą švelniausiais žodžiais, tokiais kaip „Taip, mano brangioji“ ir „Žinoma, mano meile“ bei kitomis draugiškomis frazėmis. Tačiau vos tik jie pamano, kad liko vieni, jie ima ginčijasi ir vartoja
“.vienas kitam skaudžius žodžius

Aš su jais kalbėjau ir pasakiau: „Jūs pakvietėte mane į savo vakarėlį, bet atmosfera įtempta ir jaučiu, kad šiuose namuose tvyro didelė nesantaika, ir man atrodo, kad šiame
“.sidabriname jubiliejuje yra daug geležies
Iš pradžių jie įsižeidė, bet vėliau pripažino, kad buvau teisi, ir atsiprašė. Ji tęsė: „Kokia jums nauda iš nuolatinių
“?ginčų ir barnių

Atrodo, kad gyvenate kartu, norėdami išlaikyti tobulos poros reputaciją, bet jums reikia tokiems būti vienas su kitu .ir gyventi taikoje bei harmonijoje dėl savo laimės ir ramybės
Magnetinis maistas

Kai žmonės kalba apie maistą ar mitybą, jie dažniausiai turi omenyje fizinį maistą, vartojamą kūnui palaikyti. Tačiau yra ir kitų rūšių mitybos, kurios yra ne mažiau svarbios nei fizinis maistas, o dažnai net svarbesnės, pavyzdžiui, intelektualinis ar dvasinis maitinimasis. Protinė veikla arba .proto sutelkimas, išmintis ir dvasinis įžvalgumas

Fizinis maistas palaiko kūno ląsteles, intelektualinis maistas pripildo protą sveikų idėjų, o išminties maistas .atgaivina sielą ir lavina jos gebėjimus

Intelektualinį maitinimąsi paprastai sudaro idėjos, kurias žmogus galvoja, ir tos, kurias jis gauna iš kitų per kontaktą ir .sąveiką su jais

Ramaus temperamento ir kilnaus būdo žmonės padeda .mūsų mintims tapti patrauklioms ir sveikoms

Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis –

draugais ar giminaičiais. Tai sukelia nerimą keliančias mintis
ir blogą nuotaiką

Kūnas energiją ir gyvybingumą gauna iš fizinio maisto, o
magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos
krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas
.maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija
Kai gali nežinotą paversti išmintimi, silpnumą ir
trapumą – sveikata ir gyvybingumu, užtikrintai ir drąsiai –
net ir vienas – žengti gyvenimo keliais, patirti vidinį
džiaugsmą turėdamas gyvą ir budrią sąžinę, nepajudinamą
tikėjimą Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį,
.o tiesos – prieš iliuziją

Ir kai kiekvieną dieną stengiatės nukreipti savo mintis į
aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis, turite mylinčią ir
dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų
intelektualinis maitinimasis bus magnetinis ir pritrauks prie
savęs visa, kas gražu ir naudinga, iš daiktų, žmonių ir
aplinkybių, ko reikia norint tęsti kelionę link saugumo ir
.apsaugos krantų

Kai dedate pastangas, kad gautumėte tai, ko jums
reikia, ir esate patenkinti tuo, ką Dievas duoda, būsite
dvasiškai turtingesni ir labiau patenkinti nei tie, kurie yra
.apsėsti žemiškų turtų ir trokšta trumpalaikių malonumų
Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras
draugas, pranokstantis visus kitus draugus, tampa įmanoma
užmegzti tikrą draugystę visuose žmonių santykiuose:
.šeimos, brolijos, santuokos ir dvasiniuose

Draugystė yra gyvybiškai svarbus santuokinių santykių
elementas, todėl pirmenybė turėtų būti teikiama
intelektualiniam ir emociniam artumui, moralinio potraukio
.jausmui, tikrai meilei ir draugystei

Tie, kurie negali atskirti tikros meilės nuo juslinio
potraukio, vėl ir vėl nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse
pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių sielų

sajunga. Jos bendradarbiauja, kad palengvintų viena kitai
gyvenimo naštą ir išsklaidytų gyvenimo rūpesčius per
.užuojautą ir abipusį, draugišką supratimą
Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Viešpatie, suprantu, kad prieš mane yra begalinė
galimybė ištirti savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį
potencialą. Materialius prisirišimus pakeisiu aukštesniais
siekliais. Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi
Šiandien savo mintis pripildysiu optimizmo doze,
atsiribosiu nuo nemalonių patirčių ir darysiu tai, kas
.subalansuotai ir nuosekliai puoselės kūną, protą ir dvasią
Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams, saugodamas savo dvasinę tapatybę.
Ir kai mane užklups išbandymų ir kančių audros, aš
išplauksiu savo sielos laivu per gyvenimo jūrą, į saugius,
.dieviškus krantus
Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane; Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti
.giliai apie Jį medituodamas
Mano brangus Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
mintis mano gyvenime bus stipriausia. Todėl stengsiuosi
prisiminti, kad Tu tiesi man pagalbos ranką ir paruoši mane
.sėkmės tikslams
Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, pakelsiu savo
dvasią ir sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Bendraudamas su
visais būsiu nuoširdus ir sąžiningas, išlaisvinsiu meilės ir
gero linkėjimų mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia
.ir išmintimi
Viešpatie, aš pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą mažiems dalykams pasiekti, o tada pereisiu prie
.didesnių laimėjimų
Net jei visos materialinės ambicijos būtų įgyvendintos,
jos vis tiek atneštų tik nepilną laimę, o Dievo radimas yra

vienintelė tikroji laimė. Atrasiu neišsenkančius džiaugsmo
rezervuarus. Ir jis niekada nenustos tekėti ir tekėti sielos
.soduose ir jos visžalėse pievose

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano
paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane, Viešpatie, kad savyje
.rasčiau lobius, pranokstančius karalių svajones

* * *

Dieviškasis širdžių gyventojas savo mokiniuose – iš savo
gailestingumo ir užuojautos – apšviečia spindinčius išminties
.žibintus, kurie išsklaido nežinojimo tamsą

* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.

Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir
judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia
.viską

* * *

O Didžiausias Mylėtojai, Tu esi pats gyvenimas, Tu esi
mano tikslas ir mano siekis, Padaryk mane žydinčia rože
Savo dangiškajame sode, arba spindinčiu karoliuku Savo
spindinčios meilės vėrinyje, arba suteik man didžiausią
.garbę: mažiausią vietą Savo širdyje

* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą

* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais

* * *

Tuščias protas [be teigiamų, konstruktyvių minčių] yra
.bėdų, nerimo, nevilties ir beviltiškumo fabrikas

Jei visuotinė meilė apsigyvens tavo širdyje, ji atneš tau
.ilgalaikę ir atnaujintą laimę, kurios niekas kitas negali duoti

Žemiškojo būties sode žydinčios gyvenimo gėlės yra
nepaprastai gražios ir malonios akims. Tačiau dar
didingesnis ir puošnesnis yra kažkur esantis grožio ir
išminties šaltinis, iš kurio mes atėjome ir į kurį sugrįšime bei
.vėl susimaišysime

Kai mokinys pabunda ryte, jis sau patvirtina: „Aš nesu
kūnas, aš esu nematoma dvasia... Aš esu džiaugsmas... Aš
esu šviesa... Aš esu išmintis... Aš esu meilė. Ir nors gyvenu
“.šame kūne, mano dvasia yra nemirtinga ir nepaliesta irimo

Kaip rasos lašai padeda gėlėms žydėti ir augti, taip
.gerumas puoselėja draugystę ir skatina ją augti

* * *

Yra bangų, kurios atsiranda vandenyno paviršiuje, ir
bangų, kurios išnyksta jo gelmėse; abiem atvejais jos yra
vandenyno viduje ir yra viena su juo. Panašiai ir žmonės,
kurie „gyvenimo“ metu plūduriuoja kosminio vandenyno
paviršiuje arba kurie „mirties“ metu jame išnyksta, yra ir
.amžinybės vandenyne

* * *

Mėnulio atspindys neramiame vandenyje nėra aiškiai
matomas, bet kai vandens paviršius nurimsta, mėnulio
atspindys tampa visiškai aiškus. Tas pats pasakytina ir apie
protą: kai jis ramus, galite matyti savo sielos veidą visiškai
.aiškiai ir tiksliai

Viešpatie, siųsk savo išminties saulės spindulius, kad
vestų mane laimingomis pasiekimų dienomis, ir savo
gailestingumo pilnaties šviesą, kai eisiu per tamsias liūdesio
.naktis

Meditacija yra priemonė, kuria jūs susisiekiate su
visuotiniu protu, o kai susiderinsite su tuo begaliniu
.sąmoningumu, galėsite pažinti visas kūrybos paslaptis

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda
pats savaime, jį reikia puoselėti, ir gyvenimas be šio
.troškimo neturi vertės

Žemiškasis gyvenimas yra laikina stotelė, ir pagrindinė
žmonijos pareiga yra suprasti šios kelionės tikslą ir tikslą.
.Tas tikslas yra pažinti Dievą, ir jis negali būti niekas kitas

Jūsų ramybė yra jūsų brangus lobis, tad neleiskite
.niekam jo iš jūsų atimti

* * *

Išmokite stovėti vieni, saugiai ir užtikrintai savo dorybių
ir savivertės tvirtovėje

* * *

Viskas egzistuoja, nes egzistuoja Dievas. Ir kadangi Jis
egzistuoja, jūs taip pat egzistuojate. Dėl Jo egzistavimo jūs
mėgaujatės gyvenimo patogumais ir džiaugsmiais. Todėl jūsų
.dėkingumas Dievui turėtų būti gilus

Geros knygos gali būti tylūs, mandagūs ir pagarbūs
draugai. Nepalikite šių knygų sunkiomis akimirkomis, nes jos
niekada jūsų nepaliks, kitaip nei fiziniai draugai, kurie gali jus
.palikti

Kiekvienas, turintis gerą sveikatą, patogų gyvenimą ir
didelius protinius gebėjimus, bet stokojantis laimės, dar
nepasiekė gyvenimo sėkmės. Kai gali iš tiesų pasakyti: „Aš
esu laimingas ir niekas negali atimti mano laimės“, tu radai
.Dievo paveikslą savyje

Pabrėžkite ramybę ir taiką, siųskite tik mylinčias mintis
ir gerus ketinimus, jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje.
Gyvenkite gyvenimą, pagrįstą teisumu ir pamaldumu, ir visi,
kurių gyvenimai susiję su jūsų gyvenimu, gaus naudos
.tiesiog būdami su jumis

Jei neturi draugų, jei jie švaisto tavo laiką arba jei
nesutari su jais, tegul tavo draugais būna knygos [ir
medžiaga], kuriose gausu išminties, nes pro jų puslapių duris
.gali patekti į nuostabių ir įdomių idėjų pasaulį

Atrasti Dievą reiškia gauti viską, ko trokšta širdis, o būti
dvasingam reiškia atverti duris į sveikatą, laimę ir sėkmę

Mumyse slypi dieviškosios galios kibirkštis, kuri kuria ir
.palaiko visą gyvenimą, ir ji laukia, kol bus uždegta

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams
gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

Socialiai nusiteikę asmenys vertingose knygose ras
naujos energijos, padėsiančios žmonijai per pamokas,
pateiktas knygose, parašytose kilnių, talentingų vyrų ir
.moterų

* * *

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams

gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

* * *

Egoizmas ir puikybė turi būti pašalinti, nes jie yra
didžiausios kliūtys dvasiniam pažinimui

* * *

Be Dievo jausmo šis pasaulis atrodo kupinas konfliktų,
smurto ir karčių nusivylimų. Laimė slypi Dievo artumo
.jausme

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, nuolat jaučia džiaugsmą ir
laimę savo širdyse. Kadangi jie jaučia palaimingą saugumą ir
ramybę, pykčio audros negali jų sukrėsti, o baimė negali jų
.apnikti

* * *

Geros knygos yra geriausios jūsų draugės; per jas galite
išgirsti didžius protus, švelniai kalbančius su jumis,
guodžiančius jus ir siūlančius geriausius patarimus.
Nesugebėjimas ugdyti tikro noro skaityti geras knygas
.reiškia prarasti kartų palikimą

* * *

Be dieviškos pagalbos žmonės pasmerkti žlugti, nes
stiprybė ir išmintis, reikalingos sėkmei gyvenimo kovoje,
ateina iš begalinio šaltinio. Kai žmogus ignoruoja Dievą, jis
nutraukia gyvenimo virvę, kuri suteikia jam sėkmei
.reikalingą pagalbą ir paramą

Ieškotojai, beldžiantys į dvasinių galimybių duris,
pamatys, kad durys jiems atvertos, nes Dievas padeda
.tiems, kurie padeda sau patys

Kai esi harmonijoje su Dievu, visa gamta yra harmonijoje
su tavimi

* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio

* * *

Kai staiga atrandi Dievą visur ir kai Jis ateina pas tave,
.įkvepia tave ir veda, prasideda dieviškosios meilės istorija

* * *

Tegul meilė spinduliuoja širdyse ir siunčia gydančius
spindulius kitiems

* * *

Siekite pažinti Dievą, kol esate jauni ir stiprūs, nes
senatvėje ir sirgdami galite nebegalėti Jo ieškoti. Kai žmonės
pradedą suprasti tikrąją gyvenimo prasmę, kūnas nusilpsta ir
likusį gyvenimą praleidžia rūpindamiesi savo trapiais fiziniais
.gebėjimais, užuot ieškoję tiesos

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatiniu srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leisdamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išsklaidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų.
Kiekvienas skausmas ir kančia, kurią patiriame, turi prasmę
ir tikslą. Nepaisant šių patirčių atšiaurumo, jos yra tarsi
ugnis, kuri tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu
.ir universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas turėtų užimti
pirmąją vietą mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio
augimo elementų yra nuolatinis nuoširdus maldavimas
Dievui, kurio metu jūs asmeniškai patirsite nuostabų
.teigiamą pokytį, kuris jus labai sužavės

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam duotų protinių
gebėjimų skirti trumpalaikių dalykų paieškai, antraip jis
pasiklys materializmo labirintuose ir susikurs sau
nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų
naudoti savo protines galias gyvenimo būtinybėms gauti ir

stengtis lavinti savo dvasinius gebėjimus, kad atskirtų gėrį
.nuo blogio, žalą nuo naudingo

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie
.laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano
dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk
mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laukiu
.Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios nepajėgios įgyti dieviškųjų žinių, todėl *
patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių
negalima pritaikyti realybėje, antraip atsidursite tankiose
intelektualinėse džiunglėse ir negalėsite peržengti teorijų
.srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias
gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be
realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu,
kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys
jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina
tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių
.pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,

giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir *
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man matyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu suteikia
.sveikatą ir išgyimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir mes turime leisti Dievo
šviesai būti mūsų kelrodžiu žibintu, einant jo tamsiais takais.
Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, nušvitimo saulė
pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir Šiaurinė žvaigždė
tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmonijai pabusti iš užmaršties miego ir dvasiniam
pabudimui. Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmonę iš
nerūpestingumo ir siauro, riboto mąstymo gelmių į ramybės,
.šviesos, meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai
slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neįsitikins
situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu
prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam durys
.atsivers

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar
neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant
to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį
paremti sunkiomis ir išbandydingomis aplinkybėmis, jei jis
.atsigręš į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai galėtų mums perteikti visą tiesą, Žemę
matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę –
kaip riedantį šviesos srautą. Tie, kurie prasiskverbia iš
materialaus pasaulio į dvasinį, supranta iliuzijos prigimtį ir
.žino tiesos esmę

* * *

Ar tai būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kenčiant nuo
ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo ranka yra
stipresnė už bet kokį pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie
ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės apsaugos
priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu sprendžiant
.įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų,
draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
.nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
.esantys nevykėliai, širdyse

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Neišstumkite nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite"
".kiekvieną savo širdyje, ir jie laikys jus savyje

* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
.atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus

* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsią ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokią, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
.švelnumu

* * *

Man nerūpės nei karčios, melagingos kritikos, nei
dosnūs pagyrimai ir meilikavimai. Mano vienintelis troškimas
.- vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą

* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaiginta beribės Dievo meilės. Tai meilė, milijonus kartų
didesnė už bet kokią žmogišką meilę – meilė, kuri išpildo
visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį džiaugsmo ir
.pasitenkinimo

* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,

jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms

* * *

O Didysis Gynėjau, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano
vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,
sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis .niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir .ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo .naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų troškimų diktato atneša daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė. Intelektualinėje sėkmėje slypi psichologinė gerovė, kurios išorinės aplinkybės negali atimti. Galite visą savo laiką skirti turtų kaupimui, tačiau tie turtai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio siekiate. Priešingai, jie atneš jums daugiau nelaimingumo, nes tikroji laimė ir ramybė slypi .prote, o ne materialiuose turtuose

Kai esi tvirtai įsitvirtinęs savo tikrajame „aš“, atlieki kiekvieną užduotį ir mėgaujiesi visais gerais dalykais su .dievišku džiaugsmu

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys

neįsiskverbtų į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs
tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o
priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų
.pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar
baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti,
kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo, mes
nieko negalėtume pasiekti. Todėl mūsų didžiausia pareiga
.yra Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš
pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime,
kad tas pagrindimas vis dar egzistuoja, vadinasi, tradicija turi
prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai sekti tradicijomis.
Turime žinoti tiesą ir jos laikytis, įžvelgti, kas gali atnešti
.mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar
sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo
tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro
.sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink
jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate
sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines
.aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs
dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei
.aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas
mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai
ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų

patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo
.gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros
gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad
niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė
.neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni
patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas
pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek
įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir
lengvumo. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkrečiau. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vytis žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi

paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.

Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmas tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi
.man ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės
bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš
Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai
išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o
kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra
pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir
kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos
sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo
išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir
.kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios
atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi
banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra
tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują
tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis
modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo
papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra
teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų
.papročių ir tradicijų yra beprasmiškai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į
ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama, .rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje. Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate, vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtų ir prarasti sveikatą (neduok Dieve). Arba galite turėti gerą sveikatą ir prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtų, ir sveikatos, bet patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet sulaukdami neapykantos ir apmaudo. Be Dievo niekas šiame .gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į .ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir .nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume, miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma .žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.

Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir
nekintamą dėsnį. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių
dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto
pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti
.gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir
tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla
platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir
tikslėmis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir
.individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje
sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir
.žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų
.mirga ir šoka mūsų esybės gelmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti
praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes,
kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime
gyventi didesne harmonija bei sklandžiau bendrauti su
.žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti
.originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro
Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės
laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai
dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis
komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia

pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo .racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam .tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis stabteli .apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis .nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, supranti, kad sėkmė nėra lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas, ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui. Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai .reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir .pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, nebent jie pasidalina savo sėkme – dvasine patirtimi ir

aukštesnėmis žiniomis – su kitais, padėdami jiems pasiekti dvasinį supratimą. Štai kodėl tie, kurie pasiekė tokius etapus ir tokias būsenas, trokšta perduoti supratimą tiems, kuriems jo reikia. Jei trokštate tikros sėkmės, užsitikrinsite ne tik

.savo, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais. Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios

.sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas kalbėtis su savo šeima. Nors šis asmuo gali pasiekti tam tikrą vidinės ramybės laipsnį, jo elgesys yra savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jis negali būti laikomas tikrai sėkmingu, nebent jo artimieji taip pat gautų naudos iš jo pasiekimų. Panašiai, materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė džiaugtis gerove; tai taip pat reiškia mūsų moralinę pareigą kitiems padėti jiems pagerinti savo finansines ir gyvenimo

.sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.

.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio

.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę, priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra

pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų
.pakenkti kitiems

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti
harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir
.kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais
Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą
savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų
teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei
gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei
pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam,
moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir
.visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį
ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra;
viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas.
Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų
jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip
pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti
ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos
.pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo
artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums
vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo
.permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje, didžiulėje erdvėje egzistuoja
kosminis ryšys ir amžinas gyvenimas, vienijantis mus su
visais gyvais ir negyvais dalykais visatoje – aukščiausiojo
gyvenimo banga, tekanti per visą egzistenciją. Amžinybė yra
mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o mūsų
egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas, tarsi trumpas
.atokvėpis karavanui, keliaujančiam per dykumą

* * *

Kai susijungsime su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsime su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus
vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, gilindamiesi į
studijas ir vengdami savanaudiškumo. Jų pasiekti rezultatai ir
pasiekimai buvo neišmatuojamai didesni už jų įdėtas
.pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia kelius, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi atverti sielos kanalus savo pastangomis.
Niekas savanoriškai nepasirenka kančios ir nelaimės vietoj
ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis,
kurią reikia pašalinti ir pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga
piktžolė, giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode, išstumianti
gerus ir naudingus augalus. Nežinojimą reikia įveikti
nepajudinama valia ir ryžtingu ryžtu. Proto dirva turi būti
įdirbta tiksliu protiniu susitelkimu [į teigiamą], o geros sėklos
laistomos tikėjimo vandeniu. Kai spindės gyvybingi ir šilti
meilės spinduliai, gėrio sėkla auga ir nugalės parazitines
piktžoles ir žoles, nes tamsa negali egzistuoti šviesos
.akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet
dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė,
.kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei
pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios
ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir
spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški
.veiksmai ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam
buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės
.objektyvą palaimintas vaizdas atrodo tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumyse ir tereikia ją
.sąmoningai suvokti

* * *

Pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti ieškotų
jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti teikiami be
jokių lūkesčių ar reikalavimų mainais, nes lūkesčiai gimdo
apmaudą ir kartėlį. Net ir siekiant savęs tobulinimo, žmogus
turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo dorybių ir savivertės
.tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie
kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti ir neišsenkanti savo kūrybiškumu, ir per jus ji
.bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –

gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi veiksmai glūdi smegenų ląstelėse ir
pasireiškia kaip dorybingi ar blogos įpročiai ar minties
tendencijos. Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių dėl to,
kad jo smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios, meditacijos, nuoširdžios maldos ir
nuolatinio teigiamo teiginio dėka, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virsta dorybingais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai
įvyksta, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad
pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką sutelkdamas dėmesį į galutinį
savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes
Dievas yra mano stiprybė ir aš netikiu jokia kita stiprybe
Kovok gyvenimo mūšius ir atkakliai siek iki galo, niekada
nepasiduok. Niekada nesakyk: „Nerandu kelio, todėl nustosiu
bandyti“. Prašyk patarimo, jei padarei klaidų, bet niekada
nenustok bandyti. Daugelis susitaiko su pralaimėjimu
susidūrę su kliūtimis. Tie, kurie patiria nesėkmę, turėtų
bendrauti su sėkmingais, o ne su nevykėliais. Būk pasiryžęs
.siekti sėkmės; tegul tai būna tavo gyvenimo filosofija

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją, sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu .naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Kai norite išsiugdyti gerą įprotį arba atsikratyti blogo, sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose slypi skirtingų įpročių mechanizmai. Norėdami išsiugdyti gerą įprotį, pirmiausia tyliai atsisėskite ir medituokite, ieškodami .dieviškojo vadovavimo

Sutelkite savo mintis į valios centrą kaktoje, tarp antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat sutelkite savo dėmesį į valios centrą ir tvirtai patvirtinkite, kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsitvirtinę, yra .ištrinamos

Susitelkę ir turėdami valios, galite ištrinti net galias .įsisenėjusių senų įpročių vagas

Nuolat sau patvirtinkite, kad turite valios jėgų išrauti nesveikus įpročius iš savo smegenų. Geriausias laikas šiam teiginiui yra ankstyvas rytas, kai jūsų valios jėga ir susikaupimas yra didžiausi. Toliau patvirtinkite sau, kad esate laisvas nuo visų diktatų, ir vieną dieną – su Dievo pagalba – suprasite, kad iš tiesų išsivadavote iš įpročio, kurio .norite atsikratyti

Kad ir ko bijotum, išvaryk tai iš savo minčių ir palik Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali tau padėti, ir žinok, kad daug kančių kyla iš nerimo ir .baimės

Kodėl turėtumėte kentėti dabar, kai tai, ko bijote, dar neįvyko? Kadangi dauguma mūsų neramumų kyla iš baimės, jei pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir .išgijimas įvyks akimirksniu

Kiekvieną vakarą, prieš pat eidami miegoti, patvirtinkite
sau, kad Dievas yra su jumis, saugo ir stebi jus.
Įsivaizduokite Jo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių,
.ir pajusite Jo nuostabią apsaugą
Šiame kosminiame spektaklyje visų rasių žmonės laiko
.scenoje vaidina gyvenimo dramą
Turime suprasti gyvenimo prasmę per daug
nesigilindami į savo laikinus vaidmenis ir į juos pernelyg
nesigilindami. Mūsų supratimas apie gyvenimą dažnai yra
iškreiptas ir klaidingas, nes į jį žiūrime savanaudiškai ir
ribotai; jei žiūrėtume dvasios akimis, matytume dalykus
.visiškai kitaip
Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią
Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę
prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas
.visatos daleles ir dalis, prigimties atspindys
Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų
akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti
išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne
neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į
mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai darysime,
nežinojimas išnyks, pasauliniai skirtumai išnyks, įvairovėje
matysime vienybę ir labiau darniai sutarsime su dieviškąja
.valia
Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip
tarp darbdavio ir darbuotojo. Esame Jo vaikai ir Jo rūpestis
mumis yra nuolatinis; Jis visada mūsų klausosi. Esame
neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi
ir gyvybingi. Jis mums suteikė neišsenkančius meilės,
supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės turtus,
.tačiau dauguma iš mūsų šiuos turtus iššvaistėme veltui
Dievas nori, kad gyventume saugiai, taikiai ir draugiškai
bendradarbiaudami, kaip ir dera kilmingos ir mylinčios

šeimos nariams, tačiau godumas ir savanaudiški
skaičiavimai sudygo ir įsišaknijo žmonių sielose, sukeldami
.šeimos susiskaldymą

Dievas nori, kad būtume šeiminkai, bet mes
pasirinkome būti vergais. Žmonija nuklydo toli nuo savo
dangiškųjų namų ir prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti
Dievo ir Dievas yra arti mūsų, ir ji negalės atgauti to rojaus
be asmeninių pastangų. Dievas sukūrė mus pagal savo
.paveikslą, bet ši tiesa išsprūdo iš mūsų proto
Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų likimas yra sunkumai, o
mūsų likimas – sunaikinimas, ir turime išminties durklų
.perplėšti iliuzijos šydą, kad pamatytume šviesią tiesą už jo
Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgus mano
gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato pasitenkinimo
šypseną mano veide, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada yra
su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos upė
nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir trykšta kaip
.palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus
Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano
ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės,
.kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir
nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujusi
.ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mėtau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.
Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau
tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl
Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save
išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos,
.Dievas ją suteikia nedelsdamas
Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia
.esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite
patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis
.turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagallo

Kiekviena akimirka, praleista su Dievu, bus skirta jūsų
pačių labui, ir viskas, ką nuveiksite iš meilės ir norėdami įtikti
.Dievui, bus įrašyta jums amžinybės knygoje
Pasinerkite į gilių minčių vienvėnę ir mėgaukitės ramybe,
.tekančia iš tylos šaltinio

Jei sėjame gerus darbus, pjauname džiaugsmą ir
palaiminimus, o jei sėjame blogus darbus, pjauname įvairių
.tipų ir laipsnių krizes bei problemas

Kiekvienas geras darbas yra tarsi kirtiklis, kuriuo
kapstomės sąmonės dirvoje, kad atrastume dieviškojo
.džiaugsmo šaltinį

Išmokite pasinerti į savistabos ir tyrinėjimų jūrą,
nesvarbu, ar tai būtų susiję su geromis knygomis,
įsitikinimais, problemomis, filosofija ar vidiniu džiaugsmu,
pripažindami, kad įprasta [kontempliatyvi] vienvėnę yra
.tikrosios laimės kaina

Nors gyvenimas atrodo nenusėjamas, kaprizingas ir
paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei
sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių
akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime
galią blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti
.baimės ir nerimo dirvoje

Kiekvieną vakarą savęs paklauskite: kiek laiko
praleidote su Dievu, kiek apmąstėte, kiek nuveikėte, kiek
?padarėte dėl kitų ir kiek kontroliavote savo troškimus
Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės
gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti
savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis
susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį
.filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visą savo patirtį skausmingais,
apgailėtiniais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai
daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba
įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusižemina ir

įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo
palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums
teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus
.būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa
pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties
dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir
.nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir
elgtis taip, kad tai teiktų mums ramybę, ir neleisti gyvenimo
aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų
.laimės

Liūdnos širdys ir sudaužytos mintys mane traukia, kad ir
kaip toli jos būtų

Išplėskite savo žėrinčios meilės karalystės ribas,
palaipsniui įtraukdami savo šeimą, kaimynus, bendruomenę,
.šalį ir visas sąmoningas šalis bei būtybes

Taip pat turime stiprinti savo intelektą ir atsikratyti iš
metų ir kartų paveldėtos intelektualinio bei moralinio
silpnumo naštos. Šios priemaišos turi būti sudegintos
atnaujinto ryžto ir produktyvių veiksmų ugnyje. Taikydamas
šį konstruktyvų požiūrį, tikrai atsidavęs individas gali pasiekti
.išsivadavimo ir laisvės horizontus

Aktyvuokite savyje slypinčią begalinę galią, kad
galėtumėte atlikti savo prestižinį vaidmenį gyvenimo
.scenoje

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar
ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu.
Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų
juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.
Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir

bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį
.džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo
Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl
ilgalaikės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos
.širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui
prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda
garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda.
Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas
.kitas nėra vertas garbinimo

Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis
priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu
sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių
nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys
nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie
.negauna daug naudos

Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokių
vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu
sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų
.vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar
statula negali Jo sutalpinti
Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris
Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir
todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą
apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglimi,
ir deimantui, bet deimantas gauna ir atspindi saulės šviesą,
.o anglis negali

Panašiai visi žmonės yra panardinami Dievo šviesoje,
tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir atspindėti
savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai padaryti, jie turi
apsivalyti medituodami ir vadovaudamiesi dieviškaisiais
.mokymais bei įsakymais

Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti,
ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos

metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską,
išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra
.bevaisė ir bevertė

Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į
Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintą vardą, leisdami mintims
klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos
karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną
dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio
keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas.
Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis
.įprotis

Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume
stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo
maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo
vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies
ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau
.laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška
Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse su ilgesiu ir
dieviška meile; tai tikras garbinimas, kuris paliečia Dievo
širdį. Ištarti Dievo vardą šaltai ir klaidžiojančiomis mintimis
yra šventvagystė ir nepagarba. Kai meldžiamasi, širdis ir
.protas turi būti pilni Dievo meilės
Viešpatie, Tu esi dieviškoji Šiaurinė Žvaigždė, kuria
mano mintys klaidžioja neramioje išbandymų ir sunkumų
.jūroje

Proto koncentracijos praktikavimas atliekant
aukštesnius jogos pratimus padeda priartėti prie Dievo,
aukščiausiojo spindesio ir šlovės šaltinio, lygiai taip pat, kaip
.padeda galvoti apie Dievą ir bendrauti su Juo
Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms
rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir
ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,
praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį

Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų savo emocijas žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai .jos lauksite savaitę po savaitės

Vienatvė – didybės kaina. Jūs nustebins nuostabūs rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti .vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės .būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai patirs harmoniją su Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų tam skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų gyvenimas pasikeis į gerą pusę ir jie patirs tikrąją laimę; .patirtis yra geriausias įrodymas

Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jūsų pinigai baigsis. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą. Jei jūsų gyvenimo sąskaitoje nebus reguliarių ramybės įmokų, jūsų energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos. Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą .papildys jūsų emocinę sąskaitą

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo

apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą,
turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas
jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės
Ramus žmogus retai klysta ir pasiekia sėkmės ten, kur
.tūkstančiai kitų suklysta
Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa
prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta
.vaikščiojančiomis mašinomis
Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir
maudys jūsų būtį savo gydančiais spinduliais tol, kol įdėsite
dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą
.Dievui

Vienas mėnulis šviečia ryškiau nei visos žvaigždės kartu
sudėjus. Saulė, kuri atrodo maža, išsklaido tamsą iš milijonus
kartų didesnės teritorijos. Panašiai ir geras žmogus, tiesiog
egzistuojamas pasaulyje, skleidžia vibracijas, kurios
neutralizuoja daugybę vibracijų, kurias skleidžia blogieji
.žmonės

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio
poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia
.veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta
Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos
rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir
„motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmogaus tėvai turėtų būti gerbiami kaip Dievo, kuris
apdovanojo juos žmonijos sukūrimo dovana, atstovai. Motina
yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina
atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra Dievo
.išminties apraiška ir Jo vaikų gynėjas
Nereikėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai nuo Dievo,

bet kaip Jo saugančios ir išmintingos meilės išraišką.
Aukščiausia dieviškoji dvasia tampa ir tėvu, ir motina, kad
.padėtų vaikui; todėl ją reikėtų gerbti tėvuose

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes
tada tampa žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės

stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas .jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga. Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės

sąjungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie, kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į tikrąją meilę ar aukštesnį tikslą, kuriam buvo sukurtas seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo .seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu. Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa .veikla ir žiniomis.

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti, .piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų. Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę .meilę ir didėjančią dvasinę džiaugsmą. Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir .ezoterinėse tiesos paieškose.

Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnūs idealai ir dvasiniai principai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekama tokia savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo .aukštesnį tikslą.

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą,
savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus
.laimės elementus, kurių žmogui reikia
Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei
tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas
turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti
jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus
ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums
nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.
Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda
pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti
išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet
žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai teks jam
iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai
neklystantis dieviškasis įstatymas. O vagys ir savanaudžiai
žmonės visą gyvenimą vaikydamiesi materialinių turtų,
visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas
.perpildytas aukso
Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo,
pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina
tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų
.pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau
Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų
parodymų. Žalos darymas iškraipant tiesą yra dar vienas
būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su
mumis būtų elgiamasi gerai, atitinkamai turime elgtis ir su
kitais. Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti
tiesos konstatavimą nuo faktų konstatavimo. Ką nors vadinti
luošu ar aklu yra skaudu ir žalinga; reikia atsižvelgti į kitų
jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir tiesos atskleidimas,
kuris išduotų ką nors be kilnaus tikslo, taip pat yra
neteisingas. Kita vertus, nereikėtų meluoti, kad išvengtume
tiesos sakymo; verčiau tam tikrose situacijose galima tylėti,
.kad išvengtume kitų gėdinimo ar žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios sielos ramybę. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.

Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save, .pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto. Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiame kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į niekieno kito, ir jų siela nepanaši į niekieno kito, nes juose slypi didžiausias .visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra Dievas. Norime, kad mūsų gyvenimas spindėtų ir klestėtų gerais darbais, kvepėtų džiaugsmu ir laime ir amžinai gyvuotų tų, .kurie mus vertina, atmintyje.

Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai, jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie .neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje.

Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė, ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du .pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius. Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti, keisti ar ištrinti begalinių visatos komponentų. Šie komponentai yra glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo audiniu ir žmonės negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau žmonės gali kontroliuoti savo protą, kad prisitaikytų prie šių komponentų .ir išvengtų jų daromos žalos.

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar, ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų, bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė

jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant,
.laimę

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie
nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų
komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo
natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat
turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O
?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo
laisvės rezultatas. Per savo praeities laisvos valios praktikas
mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau likimą ir lemtį.
Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame amžinai varžomi
savo veiksmų pasekmių. Galime atšaukti tai, ką pasėjome, ir
ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir stengiamės pataisyti
.savo kursą bei pagerinti savo derliaus kokybę
Jei išrausime skausmingų pasekmių turinčių veiksmų
sėklas ir jų vietoje pasėsime labiau sielos prigimčiai tinkamų
sėklų, iš tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje, tikrai skinsime
laimės vaisius. Turime naudotis laisva valia dabar, o ne rytoj,
jei norime pasiekti didesnę laimę ar sumažinti kančią ir
.skausmą

Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai
pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam
.palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros
Viešpatie, tebūna mano būtis pripildyta Tavo
gyvybingumo, mano širdis – Tavo paguodžiančio ir
užjaučiančio buvimo, mano protas – Tavo išminties, o mano
.siela – Tavo dieviškojo sąmoningumo
Jūsų širdžių dirvoje auga meilės sėklos, laistykite tas
.sėklas visuotinės meilės ir visuotinės užuojautos vandeniu

Proto galia yra neribota, todėl, jei pakankamai giliai
apmąstysite bet kurią temą, gausite atsakymą į bet kurį su
.ta tema susijusį klausimą

Jei žmogus visą savo darbą ir veiklą skiria tarnauti
kitiems ir atlieka tai su pasitenkinimo jausmu, jis tikrai
.nusipelno dėmesio ir dėkingumo

Neturėtume būti vienpusiški. Verčiau turėtume
subalansuoti savo veiklą ir nustatyti darbo bei pareigų
.prioritetus pagal kiekvieno svarbą

Pareiga yra veiksmas, kurį žmogus atlieka su
džiaugsmu, o ne siekdamas materialinės naudos, o dvasinė
.ir moralinė pareiga gyvenime turėtų būti svarbiausia
Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi
visas reikalingas stiprybes. Pats protas yra aukščiausia galia,
todėl jį reikia išlaisvinti nuo pasenusių ir ribojančių įpročių
.bei sąvokų

Planetų ir žvaigždžių įtaką žmogaus gyvenimui lemia
traukos ir atstumties jėgos, veikiančios tarp planetų ir
.žmogaus kūno

Blogos mintys veda žmogų į kenksmingą aplinką, kurioje
jis gali reikšti save pagal savo norus. Tačiau žmogus gali
valios pastangomis pakeisti savo mintis ir sąmonę, taigi ir
savo aplinką. Jei žmogus ilgą laiką būna kenksmingoje
aplinkoje, ta aplinka pradeda jį sąmoningai paveikti. Laikui
bėgant, jis visiškai praranda laisvę pasirinkti sveiką ir
visavertę aplinką ir tampa veikiamas neigiamos tos
kenksmingos aplinkos įtakos. Kita vertus, tie, kurie turi
.stiprią valią, yra harmonijoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai pro didinamąjį stiklą sufokusuojate saulės šviesą į
mažytį taškelį, ji išskiria šilumą, o ta šiluma gali uždegti
medieną, audinį, popierių ir kt. Panašiai, kai tiksliai sutelkiate

savo mintis, jos koncentruota energija gali sudeginti
abejonių šaknis, slypinčias už kiekvienos nesėkmės, ir leisti
.išminties šviesai ryškiai šviesti
Kai protas susijungia su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visos
palaimintos galios kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir įgyja
visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję
su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti naujų sėkmės
.galimybių bet kurioje srityje
Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų
žmogų ar paralyžiuotų jo valią, o tam, kad padėtų jam
įvertinti Dievo didybę ir gerbti Jo įstatymus, per kuriuos jis
gali pasiekti tikrąją laimę. Dievas nesiunčia šių sunkių
išbandymų, nes juos pirmiausia sukūrė žmonės. Viskas, ko
reikia žmonijai, tai pažadinti savo sąmonę iš nerūpestingumo
.miego ir išlįsti iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą
Dažniausiai mūsų pojūčiai žada trumpalaikius
malonumus, bet galiausiai atneša ilgalaikį skausmą ir kančią.
Tikroji dorybė ir laimė žada mažai, bet galiausiai suteikia
gryną ir ilgalaikį džiaugsmą. Štai kodėl vidinę, ilgalaikę laimę
laikau tikroju džiaugsmu, o laikinus juslinius malonumus –
.vien malonumais

Kai žiūrite į saulę iš milijonų mylių atstumo kosmose, ši
.milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę
Tačiau Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o
Saulės skersmuo yra šimtą kartų didesnis nei Žemės. Jei
galėtume pastatyti mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę,
.ji, palyginti su Saule, atrodytų kaip mažas taškelis

Tarkime, kad galingas Saulės laukas plečiasi ir plėtėja,
kol jo milžiniška masė praryja visą mėlyną dangų. Dangus,
kurį matome, tėra maža dalelė, iš tiesų mažytis taškelis
.erdvės, persmelkiančios begalinę visatą
Net jei saulė ir toliau plėstųsi ir tęstųsi erdvėje neribotą
laiką, ji vis tiek negalėtų apimti begalybės
Kosminė mažumo ir baigtinumo iliuzija riboja ir neleidžia
protui suvokti tos kosminės didybės
?Iš kur atsirado ši absoliuti tuštuma ir kur jos ribos
Tas, kuris nepriklauso nuo matmenų ar matavimų, kuris
neturi ribų ar kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis ir
egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra tolimose,
tolimose žvaigždėse. Lygiai taip pat, kaip jis egzistuoja
tavyje ir manyje, jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
.kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis
išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,
ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume.
Mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl negalėtume
tęsti savo siekių ir pasiduotume nevilčiai. Net ir šiame
žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo palaima,
neleidžianti mūsų mintims ir jausmams užvaldyti praeities
prisiminimų, ypač kartėlių ir skausmingų. Laimei, dieviškoji
kibirkštis mumyse nuolat šviečia viltimi ir noru tęsti
nenutrūkstamą gyvenimo kelionę. Turime dėkoti Dievui už
.šias dvi palaimas: gebėjimą pamiršti praeitį ir viltį ateičiai

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrume
neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir

lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Kai pradedame veikti, neturėtume leisti, kad mus gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime optimistiški iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali sutrukdyti mums išreikšti valią ir pasinaudoti pasirinkimo laisve

Žmonės dažnai yra kaip upės paviršiuje plūduriuojantis lapas, ir jie turi išsivaduoti iš automatinių įpročių srovės, kuri neša juos į iliuzijos ir destruktijos krioklius. Dauguma žmonių atrodo abejingi ir leidžiasi būti nunešti srovės

Jei nepasiekiamo savo tikslo, priimtina netiesiogiai pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti tikslo ir padvigubinti pastangas, kad pasiektume norimą rezultatą.

Taip pat turime įsitikinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime jėgų juos įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų bandymų, nereikia nusivilti ar nusivilti, jei tik suprantame, kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Juo pasikliausime ir įdėsime reikiamų pastangų. [Tas, kuris eina šiuo keliu, pasieks tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils.]

Kai žmogus kažko labai ir atkakliai trokšta, tas troškimas niekada nepalieka jo sąmonės, kad ir kur jis eitų ir kad ir kokie būtų jo rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir nenuilstamos veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija. Šis vidinis šnabždesys yra galingesnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris tik judina lūpas. Taip elgiasi tie, kurie myli Dievą. Jie be paliovos šnabžda Jam savo meilę, jų nuoširdūs šnabždesiai lieka negirdimi per visą jų kasdienę veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys neblaško jų ir netrukdo kitoms jų pareigoms. Jų troškimui Dievui augant, jų meilė Jam gilėja ir stiprėja, kol jie patiria Jo buvimą ir išvysta Jo šviesą sielos akimis. Jie patiria neapsakomą džiaugsmą ir .jaučia neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja naudojames niurzgėdami, apmaudydami ir .neteisingai sprendami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus ir be komplikacijų

-

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangų,
paniręs į neramias sielvarto vandenį ar skęstantis
nuobodulio gelmėse. Šiame prieštarų dualybių pasaulyje
paprastas žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius – kyla
laimės bangose, grimzta į apatijos bedugnę ir yra blaškomas
siaučiančių liūdesio bangų – retai patirdamas kokią nors kitą
.sąmonės būseną

Leisti aplinkybėms paveikti mintis reikia pasiduoti
kaprizingam ir nuolat kintančiam likimui. Žmogui reikia
psichinės pusiausvyros, kad gyventų sėkmingą ir visavertį
gyvenimą, o tai galima pasiekti tik sutelktai mąstant ir
.kontroliuojant savo emocinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai laikui bėgant užgyja, todėl nėra
prasmės kiekvieną gyvenimo dieną galvoti apie sielvartą.
Nuolatinis gedėjimas dėl mylimo žmogaus netekties
nepadedą nei jam, nei mums, ir tai nieko nekeičia. Panašiai ir
nepilnavertiškumo komplekso puoselėjimas ar savęs
baudimas už praeities klaidas ar nesėkmes yra
neproduktyvus; tai tik daro gyvenimą apgailėtiną ir slopina
.protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę,
nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji
.trikdo protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo
laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo

sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų
.derlių

Padaryk tai, ko niekas anksčiau nedarė – tai, kas
nustebins pasaulį. Parodyk, kad per tave veikia Dievo
.kūrybinė galia

Ramaus ir kilnaus temperamento žmonės padeda mūsų
mintims tapti patraukliomis ir sveikomis. Nesunku nustatyti,
ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar
trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl
bendravimo su netinkamais žmonėmis – draugais ar
giminaičiais, – todėl kyla nerimastingos mintys ir pablogėja
.nuotaika

Kūnas energiją ir aktyvumą gauna iš fizinio maisto, o
magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos
krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas
.maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija

Kai nežinojimą galite paversti išmintimi, silpnumą ir
trapumą – sveikata ir gyvybingumu, ir užtikrintai bei drąsiai –
net vieni – žengti gyvenimo keliais, ir rasti vidinį džiaugsmą
turėdami gyvą ir budrią sąžinę, ir nepajudinamą tikėjimą
Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį bei tiesos
pergale prieš iliuziją, ir kai kasdien stengiatės pakelti savo
mintis į aukštesnį ir rafinuotesnį lygį, ir turite mylinčią bei
dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų
intelektualinis maitinimas taps magnetinis, ir jūs pritrauksite
prie savęs visa, kas gražu ir naudinga – daiktus, žmones ir
aplinkybes – kas yra būtina norint tęsti savo kelionę link
saugumo ir apsaugos krantų. Ir galiausiai, kai dedate
pastangas, kad gautumėte tai, ko jums reikia, ir esate
patenkinti tuo, ką suteikia Dievas, būsite turtingesni dvasia ir

labiau patenkinti nei tie, kurie yra apimti žemiškų troškimų ir
.godūs trumpalaikiams malonumams

Užuojauta yra tiltas, jungiantis kiekvieną sielą su kitomis
.sielomis. Užuojauta yra vartai į kiekvieną širdį

Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras
draugas tarp visų kitų, tampa įmanoma užmegzti tikrą
draugystę visuose žmonių santykiuose – šeimyniniuose,
broliškuose, santuokiniuose ir dvasiniuose. Draugystė yra
gyvybiškai svarbus santuokinių santykių elementas, o
intelektualinis ir emocinis artumas, dvasinio potraukio
jausmas ir tikra meilė turėtų būti prioritetas. Tie, kurie
nesugeba atskirti tikros meilės nuo fizinio potraukio, nuolat
.nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse
pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių ir
bendradarbiaujančių sielų sąjunga, kurios palengvina viena
kitos gyvenimo našta ir išsklaido rūpesčius, susijusius su
.gyvenimu abipuse empatija ir draugišku supratimu

Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Jei apribosite savo mąstymą materija, viską matysite iš
materialios perspektyvos. Tačiau kai pakelsite savo sąmonę
iki dvasinio suvokimo būsenos, pamatysite persmelkiančią
Dievo šviesos srovę, tekančią anapus visos materijos, ir
.viską matysite iš dvasinės perspektyvos

Viešpatie, suprantu, kad turiu begalę galimybių tyrinėti
savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį potencialą. Šiandien

pripildysiu savo mintis optimizmo ir atsiribosiu nuo
nemalonių patirčių. Praktikuosiu tai, kas puoselės mano
.kūną, protą ir dvasią subalansuotai ir harmoningai

Materialinius prisirišimus pakeisiu aukštesniais siekiais
Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi

Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams išsaugodamas savo dvasinį identitetą.
Ir kai susidursiu su išbandymų ir kančių audromis, savo
dvasine valtimi išplauksiu per gyvenimo jūrą į saugius,
.dieviškus krantus

Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane. Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti per
.gilų Jo apmąstymą

Mano mylimas Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
idėja mano gyvenime yra stipriausia, ir stengsiuosi prisiminti,
kad Tu tiesi man savo pagalbos ranką ir ruoši kelią mano
.sėkmei

Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, sutelksiu jėgas ir
sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Būsiu nuoširdus ir sąžiningas
bendraudamas su visais, skleisiu meilės ir gero linkėjimų
.mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia ir išmintimi

Dvasinės ligos ir jų gydymas
Meistras Paramhansa Jogananda

ir kita kategorija žmonių, turinčių normalią fizinę ir psichinę konstituciją, tačiau kurių valia ir savikontrolė yra silpnos arba .paralyžiuotos

Ir pastebėjimų sąrašas tęsiasi ir tęsiasi, linkiu jums ilgų

!gyvenimo akimirų

Tokie nesuskaičiuojami psichologiniai iškraipymai mentaliniuose kūnuose, kurie kai kuriais aspektais yra neišsivystę, o kitais – pernelyg išvystyti, iš tiesų egzistuoja – nors ir paslėpti – žmonėse. Jie sukelia jiems psichologinį skausmą ir neleidžia parodyti savo talentų bei gebėjimų taip, .kaip jie turėtų būti parodyti

Kai kurių psichologinių ligų aptarimas čia gali padėti nustatyti visų žmonių problemų pagrindines priežastis, kad jos taptų bent jau žinomos visiems, kurie nuo jų kenčia, net ir sąmoningai, kad jie galėtų suprasti tų defektų prigimtį, jų simptomus ir tylų įsiskverbimą į psichiką, kad galėtų atremti jų šliaužiančią ramybės ir laimės griovimo .kampaniją

dvasinė melancholija

Ši liga plačiai paplitusi tarp tų, kurie yra intelektualiai ir fiziškai neaktyvūs, prisidengdami tuo, kad yra labai pasinėrę į dvasinius dalykus. Šie sergantys asmenys, prisidengdami tarnavimu Dievui, apleidžia pagrindines ir mažesnes materialaus gyvenimo pareigas, taip atverdami save Šėtonui, kuris gali jiems padaryti didelę žalą. Jie kenčia nuo pesimizmo ir nesugeba įvertinti visko, kas juos supa ir yra naudinga ar gražu. Tai užkrečiama liga, ir visi, turintys dvasinių siekių, turi būti atsargūs ir išsivaduoti iš jos nuolat palaikydami savo gyvybingumą ir stiprų imunitetą per pozityvų mąstymą, optimistišką požiūrį ir sveiką, produktyvų .darbą

dvasinis nevirškinimas

Tai atsitinka dėl atsitiktinio (rijimo), tai yra, greito didelių kiekių paruoštų psichotropinių vaistų, registruotų spindinčiais pavadinimais ir pateiktų netikrų dvasinių knygų bei pamokų,

kurias veda šarlatanijaus ir burtininkų meno patyrę

„dvasiniai gydytojai“, vartojimo

Ši liga ne tik užmuša dvasinį alkį pažinti tiesą, bet ir sunaikina gebėjimą atskirti gėrį nuo blogo, naudingą nuo .žalingo

Tas, kuris nuolat ryja teologines idėjas ir minta viskuo,

kas patenka į jo rankas, ne tik persivalgys, bet ir kartu su naudingomis idėjomis vartos nuodingų idėjų, užsitraukdamas

.sau intelekto sutrikimus ir taip lėtą dvasinę mirtį

Pernelyg didelis ir nuolatinis įvairių dvasinių ir filosofinių

idėjų studijavimas be įžvalgumo ar pastangų jas įsisavinti ir

išnagrinėti per asmeninę patirtį, siekiant įsitikinti jų

pagrįstumu, galiausiai sukelia abejones, apatiją ir

.nepasitikėjimą visais dvasiniais principais ir dėsniais

Aistra ir manija

Sergantys šia liga gyvena beprasmį, veltui praleistą

gyvenimą, nes turi per daug pinigų ir laiko, stokoja tikslo ir

.tinkamo gyvenimo supratimo

Šiuos žmones veda troškimai; jie daro viską, kas jiems

ateina į galvą ir kas jiems patinka. Jie užpildo savo gyvenimą

pigiais, trivialiais romanais, sensacingais filmais ir

paviršutiniškomis, beprasmiškomis pramogomis. Jie nesuvokia,

kad serga šia pavojinga liga, kol nepatiria stipraus šoko ar

.nervinio suirimo – tai yra, po to, kai žala jau padaryta

psichinis šaltis

Ši būseną turi kitą pavadinimą: neviltis. Žmogus niekada

nežino, kada ji užklups ir patirs nerimą keliančius

simptomus, tokius kaip beviltiškumas, netolerancija, nerimas

ir nekantrumas. Dar blogiau, ji dažnai užsitęsia, o jos aukos

.lengvai atsinaujina, net jei mano, kad greitai pasveiko

Psichologinis kataras

Šią ligą sukelia užsiklinimas ties chroniškais

pasaulietiniais rūpesčiais. Tie, kurie ją serga, paprastai

nepaiso savo valios jėgos ginklo ir todėl pasyviai bei

nuolankiai pasiduoda savo nuolatinėms baimėms, užuot
.drąsiai su jomis susidūrę ir jas pašalinę dar kūdikystėje
nenormalus psichologinis prisirišimas
Šios ligos aukos tampa vienpusiškos siekdamos laimės.

Tikėdamos, kad laimė slypi turtų kaupime, šlovėje,
sveikatoje ir valdžioje, jos paaukoja viską – sveikatą, gerą
reputaciją, ramybę, garbę ir orumą – ant savo degančių
ambicijų altoriaus. Per vėlai jos supranta, kad tik
subalansuotas gyvenimas, gerbiantis gamtos dėsnius ir
Dievo įsakymus, derinantis veiklą su ramybe, gali atnešti
.tikrąją laimę ir įgyvendinti kilnaus gyvenimo tikslą

Kenčiančius nuo nesveikų prisirišimo sutrikimų apima
mintys apie nežabotą ilgesį, dėl ko susidaro iškreiptas ir
iškreiptas požiūris į gyvenimą. Pavyzdžiui, verslininkas
pasiekė didelės sėkmės ir sukaupė turtą, tačiau prieš
galėdamas mėgautis savo turtais, dėl didžiulių rūpesčių ir
.baimių patyrė nervinį išsekimą ir mirė sugniuždytas
Kiti mano, kad norint pasiekti tikslą, viskas leidžiama.

Dėl šios painiavos jie praranda savo tikrąjį tikslą ir negali
pasiekti net menkausio pasitenkinimo, net jei ir turi tai, ko
troško, nes žmogaus prigimtis yra plati ir daugialypė, todėl
.jai reikalingas subalansuotas vystymasis visais lygmenimis

Aklas dvasinis prisirišimas

Šis nukrypęs fanatizmas tam tikriems įsitikinimams kyla
iš laikymosi prie konkrečių nuomonių ir idėjų jų
nekvestionuojant ir nenagrinėjant, taip sukeliant šios ligos
kamuojamiems pyktį ir priešišumą bet kokiai sveikai
dvasinei idėjai ar atvirai bei išlaisvintai minčiai. Ši izoliacija
veda prie maišto prieš Dievo įstatymus, kurie pasireiškia
intelektualiniu efektyvumu, materialine gerove, psichine ir
.fizine sveikata, meile ir pagarba visų sluoksnių žmonėms

Dvasinių principų diegimas

Kadangi fizinės ligos yra apčiuopiamos, skausmingos ir nemalonios, jos skatina mus aktyviai joms priešintis ir bando jas įveikti įvairiais terapiniais metodais – nuo mankštos ir sveikos mitybos iki įvairių vaistų ir narkotikų. Tačiau psichologinės ligos, nepaisant to, kad yra visų žmonių skausmo ir baimės priežastis, nėra pakankamai skubiai užkertamos kelią ar gydomos, todėl joms leidžiama kelti chaosą ir griauti mūsų gyvenimus.

Pedagogai, kūno kultūros mokytojai, pamokslininkai, reformatoriai, gydytojai ir įstatymų leidėjai galės skatinti pažangą, kai pirmiausia išmoks, pradėdami nuo savęs, o vėliau mokys kitus teisingų būdų, kaip ugdyti žmogaus prigimtį subalansuotai ir harmoningai, laikantis gyvenimo dėsnių ir sveikos egzistencijos principų. Tai yra tikrai veiksmingas švietimas ir visapusiška žmogaus kultūra, kurios reikia žmonėms visame pasaulyje.

Švietimo įstaigos mano, kad dvasinių pagrindų mokyti valstybinėse mokyklose neįmanoma dėl tariamo šių principų ir įvairių religinių doktrinų painiavos. Tačiau jei šios įstaigos sutelktų dėmesį į universalius taikos, meilės, tarnystės, tikėjimo, atvirumo ir kitų priėmimo principus – kurie yra tvirtai nusistovėjusios dvasinės konstantos – ir sukurtų praktinius metodus, kaip šiuos principus įdiegti derlingoje vaikų proto ir sielos dirvoje, būtų galima rasti pagrįstą ir priimtina šio tariamo ir įsivaizduojamo sunkumo sprendimą. Didelė klaida ignoruoti šį klausimą vien dėl akivaizdžių su juo susijusių sunkumų.

Dauguma absolventų baigia universitetą tokiomis sunkiomis ir ištinusiomis galvomis nuo knygų turinio, kad vos gali žengti gyvenimo keliais, nes jų valia ir savitvardą beveik paralyžiavo aplaidumas ir nenaudojimas. Todėl matote juos elgiančius neapgalvotai ir nykstančius, stačia galva puolančius į nelygių santuokų bedugnę, piktnaudžiaujančius savo seksualumu, vaikydami pinigų ir žlungančius karjeroje, nes neišmoko tinkamai valdyti aštraus savo

akademiškai išlavinto intelekto peilio. Dėl to jie susižaloja ir
.sau kenkia

Keista, bet daugelis jaunų žmonių, regis, mėgsta
užsiimti veikla, kuri galiausiai jiems atneša žalos ir skausmo.
Kai kurie griebiasi vagysčių ir kitų netinkamų veiksmų, netgi
nusikalstamų veikų, be jokių apribojimų ar atgrasymo
priemonių. Tie, kurie nesugeba užkirsti kelio ydų plitimui
visuomenėje, skatina kai kurių klaidingą elgesį. Kiekvienas
sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo žmogus turėtų būti geras
pavyzdys kitiems sąžiningumo, orumo ir savigarbos požiūriu.

Mokyklos, kolegijos, universitetai ir socialinės institucijos
nepateikia pakankamai mokslinių metodų nusikalstamumui
mažinti, šalinant jo pagrindines priežastis, kurios pirmiausia
.slypi prote

Taip pat reikėtų steigti specialiąsias mokyklas, kurios
mokytų laimingo ir sėkmingo gyvenimo meno, ugdytų
.žmogaus potencialą ir stiprintų jo gebėjimus savimi
Tokios mokyklos bus kaip sodai ir parkai, kuriuose auga
ir klesti jauni protai. Pedagogai turi būti kruopščiai atrenkami
ir užtikrinamas tėvų bei bendruomenės bendradarbiavimas.

Šios mokyklos padės veiksmingiau formuoti asmenybes.

Reikia nepamiršti, kad dvasinis žmogaus maitinimasis
ankstyvosiose stadijose lemia jo sveikatą ir gebėjimą augti
.vėliau

Šiuolaikinėse mokyklose naudojami protinio ir fizinio
lavinimo metodai neabejotinai naudingi, tačiau jiems trūksta
dvasinio pagrindo. Be dorybingo charakterio ugdymo
.augimas bus nepilnas

Fizinio, protinio ir dvasinio vystymosi mokslai turi būti
dėstomi jauniems žmonėms, kurių protai dar gležni ir
.lankstūs, o jų galios dar nėra nukreiptos tam tikrais būdais
Po išsamių mokymų šių mokyklų mokiniai turėtų nuolat
atlikti refleksinius egzaminus, o gauti sertifikatai bus gera
sveikata, gera reputacija, efektyvumas, materialinė ir
.dvasinė gerovė, laimė, sėkmė ir pasitikėjimas savimi

Baigiamojo egzamino rezultatai šios žemiškosios
kelionės pabaigoje bus nustatomi pagal bendrą protinių ir
dvasinių pasiekimų bei pažymėjimų, gautų per papildomus
.egzaminus per visą gyvenimą, sumą

Tie, kurie puikiai įveiks šį paskutinį, didžiausią
išbandymą, gaus šventą savarankiškumo pažymėjimą ir
.laisvą, tyrą bei džiaugsmingą sąžinę

Ir palaiminimai amžinai įrašyti sielos puslapyje

Šio reto lobio kandžių nepažeis

Ir vagys jo nepasieks

Arba laikas tai ištrins

Jis tarnaus kaip pasas

Už garbės narystę Teisuolių grupėje

Kur slypi laimė?

**Dievas, savo absoliučiaime gailestingume, suteikia
mums savo džiaugsmą ir įkvėpimą**

Ir tai suteikia mums tikrą gyvenimą

Tikroji išmintis

Ir tikroji laimė

**Tikrasis supratimas ateina per visą įvairiapusę
mūsų gyvenimo patirtį**

**Tačiau Dievo šlovė apsireiškia tik dvasinėje
ramybėje, kurią patiria siela, ir proto nuoširdžiaime
bandyme susitaikyti su Juo. Ten mes stovime akis į akį
su tiesa. Išorėje iliuzijos yra neįtikėtinais galingos, ir
labai mažai kas gali išvengti išorinės aplinkos įtakos.
Pasaulis tęsiasi su savo begaliniu sudėtingumu ir
nesuskaičiuojamais išbandymais. Dievo balsas slypi
už gyvenimo regimybės, nuolat mus šaukiantis ir
kalbantis su mumis iš gėlių, šventraščių, mūsų
sąžinės ir per visus gražius dalykus, kurie daro
gyvenimą vertingą.**

Kuo daugiau dėmesio skiriame išoriniams dalykams, tuo mažiau galime patirti vidinės šlovės; ir kuo daugiau atsigrežiame į vidų, tuo mažiau išorinių sunkumų susiduriame. Tai nuolatinė lygtis. Tačiau dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos dėl pasaulietiškos draugijos, visuomenės, kurioje jie gyvena, ir nesveikų įpročių įtakos. Visuomenė laiko žmogų pasinėrusį į paviršutiniškus dalykus ir juose susitelkusį, neleisdama jam apmąstyti gilesnių tiesų.

Netgi dvasines vietas kai kurie lanko neturėdami nuoširdaus noro pasimėgauti jų palaimintąją atmosferą, todėl iš tų apsilankymų jie negauna nieko vertingo.

Kas trokšta matyti Dievą, tas Jį ras visur. Žmonių įpročiai yra destruktivūs, grobuoniški ir godūs; jie naikina, griauja ir naikina. Atėjo laikas žmonijai išmokti būti laiminga ir patenkinta tuo, ką turi. Neturėtume trokšti nieko daugiau, nei to, kas mums ateina. Dievas yra dosnus; Jis žino, ko mums reikia, ir suteikia tai tinkamu laiku. Tai nereiškia, kad turėtume pasikliauti Dievu be jokių pastangų. Visai ne. Tai reiškia, kad turėtume kuo geriau atlikti savo dalį, o visa kita palikti Dievui, kuris niekada neatims iš mūsų to, ko mums reikia ir ko nusipelnėme.

Geriausias būdas būti amžinai laimingam - jausti Dievo buvimą. Mūsų didžiausias troškimas turėtų būti pažinti Dievą ir pasiryžti būti su Juo. Dievas turėtų būti svarbiausias mūsų mintyse ir jausmuose, ir mes turėtume Jį laikyti stipriausiu ir tvirčiausiai įtvirtintu ramsčiu savo gyvenime.

(Tad tvirtai laikykitės Dievo virvės, ieškodami prieglobsčio Jame)

Nes jis yra ramstis, jei visi kiti ramsčiai tave nuvilia

Supratau, kad vienintelis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą. Yra tokių, kurie galbūt nėra įsitikinę, kad Dievo atradimas yra galutinis gyvenimo tikslas. Tačiau niekas negali paneigti, kad gyvenimo tikslas yra rasti laimę. Ir aš su visišku pasitikėjimu ir užtikrintumu sakau, kad Dievas yra galutinė laimė. Jis yra aukščiausia palaima. Jis yra absoliuti, visuotinė meilė. Jis yra amžinas džiaugsmas, kuris niekada nepalieka tų, kurie yra harmonijoje su Juo, sielų. Tad kodėl mes nesistengiame pasiekti tos tobulos laimės? Niekas kitas negali jos mums duoti. Turime nuolat ją puoselėti ir puoselėti savyje. Gamtos jėgos nenuilstamai stengiasi suteikti žmonėms žemiškus malonumus, tačiau tokie trumpalaikiai malonumai galiausiai veda prie gailesčio, kartėlio ir graužaties. Net ir pats laimingiausias žmogus, kuris, atrodo, turi viską, vis tiek gali būti ne visai laimingas. Jie ilgai nepasitenkins žemiškais dalykais, nes šie dalykai nenumalšina jų tikrojo troškulio ar nepatenkina jų dvasinio alkio.

Materialiniai turtai teikia tik klaidingą ramybės ir trumpalaikio pasitenkinimo jausmą. Visas pasaulis skendi sumaištyje ir chaose, kurį kursto savanaudiški ir godūs troškimai, gimdantys karą. Niekas kita nesukuria karo.

Tikrasis gyvenimo mūšio didvyris yra tas, kuris nugali save ir savo troškimus. Pinigai, šlovė, geismas ir visa, kas prieštarauja šiam principui, kenkia mūsų ramybei ir laimei. Jei žmonės išmoktų visada mąstyti apie tikrąsias gyvenimo vertybes, jie rastų laimę, kurios ieško, bet nuklystų nuo savo tikslo ir būtų nunešami žemiškų troškimų srovės. Pastebėjau, kad jokia pagunda negali mane atitraukti nuo kelio, kurį pats pasirinkau ir kuriuoėjau.

Galėčiau sužavėti tūkstančius Dievo man duota galia, bet toks kelias man būtų žalingas. Bet kokių atveju, nenoriu sužavėti tūkstančių ir užvaldyti jų protų, trokštu tik matyti nuoširdžius mokinius, tvirtus Dieve. Tie, kurie myli Dievą, mėgausis šiomis idėjomis, o tie, kurių uolumas išliks, per šiuos mokymus pajus Dievo palaiminimus ir buvimą.

Žmogui neįmanoma apgauti Dievo, nes Jis yra visada šalia, žinodamas, kas yra jų mintyse ir ko jie trokšta. Kai žmonės atsisako pasaulio ir trokšta dvasinės harmonijos, Dievas ateis pas juos. Kai tas troškimas įsišaknija to, kuris jo ieško, širdyje, Dievas ateina į tą širdį ir pripildo ją gerumo ir palaiminimo. Vienintelis dalykas, dėl kurio verta gyventi, yra būti harmonijoje su Dievu ir pelnyti Jo palankumą. Ta harmonija turi būti amžina sandora ir nesulaužomas pažadas (tiems, kurie laikosi Dievo sandoros ir jos nesulaužo).

Kiekvienas trokšta daugiau turto nei kiti. Net ir jį įgyję, jie lieka nepatenkinti, atrasdami, kad kažkas kitas yra turtingesnis. Žmonės gyvena savo pačių sukulto kančios pelkėje, kurią kursto jų pačių troškimai. Turime būti patenkinti tuo, ką turime. Materialiniai turtai neatneša laimės; jie dažnai sustiprina nerimą, rūpesčius ir nuogąstavimus.

Kelias pas Dievą yra paprasčiausias ir lengviausias kelias, tačiau juo mažai kas eina, nepaisant daugybės religinių ritualų ir formalumų. Geriau atsigręžti į Dievą ir prašyti Jo to, kas mums geriausia ir ilgalaikiškiausia. Tiesą sakant, Dievas mūsų laukia, nes nori apsaugoti mus nuo blogio ir pavojaus. Jis nori, kad būtume su Juo savo širdyse ir protuose, nes pigios šio pasaulio gėrybės negali patenkinti žmonių ilgesio ar užpildyti dvasinės tuštumos, kurią jaučiame giliai viduje. Dievas visada

kalba su mumis, bet nedaugelis girdi Jo balsą. Ši tylų balsą dažnai užgožia triukšmingų minčių ir akivaizdžių troškimų šurmas. Tačiau kai mintys nurimsta ir troškimai nurimsta, mes aiškiai girdime Dievo balsą, net jei jis tylus ir silpnas. Iš tiesų Dievas daro viską, kad padėtų žmonijai, atverdamas duris ir apšviesdamas kelius, kad pamatytume, kur turėtume žengti, kad nesukluptume ir nepaslystume. Tačiau dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos.

Nenoriu, kad žmonės manytų, jog gali įgyti žinių tiesiog klausydamiesi kitų ar skaitydami knygas. Jie privalo pritaikyti tai, ką skaito ir girdi. Geriau lankytis maldos namuose, nei likti namuose ir klausytis tuščiažodžiavimo. Tačiau net ir maldos namuose reikia jausti Dievo buvimą savo širdyje ir žinoti, kaip jį patirti. Emociniai protrūkiai ir racionali analizė negali suteikti mums žinių, kurių trokšta mūsų sielos.

Kai atsiduosime Dievui ir atsisveikinsime su savanaudiškais troškimais, kai būsime tikri, kad Dievas visada yra su mumis, gyvena mūsų sielose ir įkvepia mus geromis bei kilniomis mintimis ir jausmais, patirsime laimę ir laisvę, ir sielos horizonte išvysime išminties saulėtekį.

Įsivaizduokite! Po dešimtmečių mūsų egzistavimas bus sapnas, ir viskas, ką darome dabar, taps to sapno dalimi. Net didžiausios žmonijos asmenybės taps tik žmogaus sąmonės vaisiais. Tačiau tos didžios asmenybės pasiekė savo galutinį tikslą, nes pasiekė aukščiausią lygį ir išlieka gyvos dvasioje, visiškai suvokdamos ir suvokdamos viską, kas vyksta, nes jas vienija dieviškoji sąmonė. Kiekvienas, bandantis susiderinti su jomis per jų mintis ir mokymus, neišvengiamai pajus jų buvimą, gaus jų palaiminimus ir giliai širdyje žinos, kad yra iš tiesų su jomis bendrystėje.

Gyvenimas - didinga svajonė. Tačiau, kai dabar pažvelgiate į savo kūną ir matote jį kupiną gyvenimo, visiškai įsitikinate šios svajonės realybe. Manote, kad turite įgyti tą ar aną dalyką, kad būtumėte laimingi. Bet kad ir kiek troškimų išpildytumėte, per juos laimės nerasite. Kuo daugiau įgyjate, tuo daugiau trokštate. Troškimus reikia filtruoti, o gyvenimą supaprastinti, jei norite gyventi patogiai, ramiai ir vidiškai patenkintas.

Šventraščiuose sakoma, kad žmogus, kurio troškimai visada teka į vidų (į sielą), yra aukštos vidinės ramybės žmogus. Šiuo atžvilgiu jie yra kaip jūra, kuri niekada nesikeičia ir nemažėja, bet lieka pilna vandens, kuris nuolat į ją teka. Tačiau žmogus, kuris savo ramybės rezervuare sukuria troškimų skyles ir leidžia gyvybiniam vandeniui ištekėti ir būti iššvaistytiems, nieko nežino apie dvasinę ramybę ir vidinę laimę.

Mums reikia vadovavimo iš tų, kurie pažįsta Dievą, kurie geba su Juo bendrauti ir sąmoningai jausti Jo buvimą. Pranašai prašė mūsų ieškoti Dievo vidinėje ramybėje, sielos vienetėje, kur gyvena ištikima dvasia ir aukščiausias dvasinis džiaugsmas. Apšviesti Indijos mokytojai taip pat pritaria šioms idėjoms ir pabrėžia gilios meditacijos svarbą norint suvokti Dieviškąją Aš sielos gelmėse.

Viskas, kas egzistuoja, yra bangų tipo vibracija, valdoma Dievo proto. Ši protinga vibracija yra Šventoji Dvasia arba ištikimoji Dvasia, su kuria galima bendrauti per maldą ir meditaciją.

Sielos tyloje ir sutelkto proto giraitėje meilės romanas su Absoliutu ir Begalybe yra begalinis. Tačiau sunku rasti Dievą, jei pirmiausia siekiame pinigų. Turime padaryti Dievą neatsiejamą savo gyvenimo dalimi, ir tada turėsime viską, ko mums

reikia šiame gyvenime. Kas padarys Dievą nuolatine vieta savo širdyje, Dievas suteiks jiems gausią dalį žemės ir dangaus palaiminimų ir atvers prieš juos plačius horizontus, kur šviečia išminties saulės, apšviesdamos jų kelius ir išsklaidydamos aplink juos esančią tamsą. Dievas yra amžinas mylintis, ir žmonijai nėra laimės, nebent tada, kai jie myli Dievą taip, kaip myli - bent jau - savo brangiausius artimuosius, nes be Dievo mes nepažintume meilės esmės ir neparagautume jos saldumo.

Turime išmokti naudoti savo valią ir sutelkti protą, kad visa širdimi ieškotume Dievo. Žmogaus veiksmus diktuoja troškimai, ir šie įpročiai nuolat verčia mus daryti tai, ko nenorime. Iš tiesų žmogus yra pats sau priešas, to nesuvokdamas. Jis nemoka ramiai sėdėti, neskiria laiko Dievui, tačiau trokšta laimės ir garantuoto patekimo į Rojų nedelsiant. Šventos patirties negalima pasiekti vien skaitant knygas, klausantis pamokslų ar atliekant gerus darbus. Visa tai neabejotinai naudinga, tačiau to nepakanka. Norint pasiekti Dievą, reikia kruopštaus susikaupimo ir gilaus apmąstymo.

Pirmiausia turime siekti Dievo palankumo. Mes negalime įtikti visiems, nes tai neįmanoma. Stengiuosi nieko neižvesti. Darau, ką galiu, ir tai yra viskas, ką galiu. Mano vienintelis tikslas - įtikti Dievui. Rankomis nuolankiai meldžiuosi Jo akivaizdoje, kojomis Jo ieškau visur, o protu galvoju apie Jį ir apmąstau Jo stebuklus. Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, kad galėtume Jį patirti kaip ramybę, meilę, supratimą, gerumą, užuojautą ir išmintį. Apie tai ir nieko daugiau aš atėjau jums paliudyti ir jums kalbėti.

Be apmąstymų, reikėtų palaikyti gerą kompaniją. Neturėtume vytis žmonių, o verčiau sekti Dievu. Jei

šiose mintyse randate naudos, laikykite tai Dievo palaiminimu, nes visi nuopelnai priklauso Jam.

Pasidalinkite jomis su kitais, kad jie jose rastų tai, ką ir jūs. (O dėl savo Viešpaties palankumo, kalbėkite apie tai.) Ir nepamirškite kasdien padėti kam nors pagal savo išgales. Kol kišenėje turėsiu pinigų, nenustosiu duoti, nes mano neišsenkantis ir amžinai tekantis šaltinis yra Dievas.

Galiausiai, turime pažinti Dievą taip, kaip tai darė didieji. Tai įmanoma per apmąstymą ir asmenines pastangas.

Kartą vaikščiojau už atsiskyrėlio buveinės ribų ir galvojau apie savo didįjį mokytoją Šri Juktisvarą, kuris mirė prieš kelerius metus. Pajutau didžiulį jo ilgesį ir liūdėjau, kad jis nebuvo su manimi, kad galėčiau mėgautis atsiskyrėlio buveinės grožiu ir atmosfera. Staiga jis pasirodė man iš dangaus ir tarė: „Ar manai, kad esi vienintelis, kuriam patinka ši graži vieta? Aš ja mėgaujuosi lygiai taip pat, kaip ir tu!“

leškantis asmuo, trokštantis vienybės su Dievu, turi siekti to kasdien praktikuodamas meditaciją ir mylėdamas Jį, skleidžiant tą meilę visiems. Tai vienintelis būdas išvengti konfliktų. Dvasinis bendradarbiavimas yra būtinas. Be tikrojo dvasingumo nėra individualios ar visuotinės laimės. Šventoji harmonija yra vienintelis visų fizinių, finansinių, santuokinių, moralinių ir dvasinių problemų sprendimas.

Laimė kyla iš artumo Dievui jausmo. Žmonija įkalino save už nežinojimo grotų, ir atėjo laikas išsivaduoti iš šio žeminančio kalėjimo. Protas visada turi būti nukreiptas į Dievą, kad ir kokios būtų aplinkybės, ir tada patirsite didelę ramybę ir džiaugsmą.

**Tie, kurie ilgisi Dievo ir Jam skiria savo būtį,
drąsina ir apšviečia vienas kitą bei nuolat prisimena
Dievą, yra laimingi šiame pasaulyje ir pomirtinio
gyvenimo palaimos laimėtojai.**

Ramybė tau

Uždanga pakils ir prasiskverbs

Kiekvienas iš mūsų esame sukurti pagal Dievo
paveikslą. Mes kilome iš Jo dieviškosios Dvasios, ir Jo esmė
gyvena mumyse visu savo tyrumu, šlove ir pranokstančia
palaima. Šis šventas palikimas yra neįveikiama tvirtovė.

Žmogui pasmerkti save kaip nusidėjėlį, klaidžiojantį
nuodėmės keliais, yra viena didžiausių nuodėmių. Taip
darydamas, žmogus pasmerkia save bejėgiškumui, nevilčiai
ir nesugebėjimui pakilti bei kilti. Tiesa, kad žmogus gali elgtis
priešingai gamtos ir dieviškiesiems dėsniams, tačiau jis turi
nedelsdamas pakeisti kryptį ir pasukti teisingu keliu. Savo
tyroje prigimtyje žmogus yra šventa šventykla, ir dieviškoji
.Dvasia gyvena jame

Turime visada prisiminti, kad Dievas mus myli tyrai ir
besąlygiškai. Tačiau kadangi Jis suteikė mums absoliutų
pasirinkimą artintis prie Jo arba nuo Jo nusigręžti, Jis laukia,
kol mes išreikšime savo troškimą Jo meilės, prieš ateidamas
.pas mus

Kartą meditacijos metu išgirdau jo balsą šnabždant:

„Sakai, kad nesu su tavimi, bet tu nepažvelgei į save. Aš
niekada tavęs nepaliekau nė akimirksniui. Įeik į sielos šventyklą
ir mane pamatysi. Nes aš visada esu čia, kad tave priimčiau
“.ir pasveikinčiau dieviškosios meilės sveikinimu
Gilus nuoširdumas yra būtinas dvasiniame kelyje.

.Tyrumas ir tiesoje sielos aušra prasiveržia

Mūsų žmogiška išmintis yra niekis, palyginti su Dievu.
Vienintelis būdas priartėti prie Jo yra dovanoti Jam tą pačią
.tyrą meilę, kurią Jis mums dovanoja
Visi galiausiai ras išgelbėjimą, bet tie, kurie suklumpa
pakeliui, įkrenta į apatijos bedugnę. Abejingumas neleidžia
mums suvokti, kaip svarbu yra rasti Dievą dabar, šią
akimirką. Mūsų didžioji planeta Žemė, sklandanti kosmose, ir
mūsų žmogiškoji tapatybė nebuvo mums duota tam, kad
praleistume čia keletą metų, o paskui išnyktume nebūtyje.
Veikiausiai esame skirti giliai apmąstyti ir suprasti egzistencijos
paslaptį. Gyventi nesuprantant gyvenimo tikslo yra kvaila,
kvaila ir laiko švaistymas. Gyvenimo paslaptys supa mus iš
visų pusių, ir Dievas apdovanojo mus intelektu, kad rastume
.jų sprendimus
Ieškodamas ilgalaikės meilės, supratau, kad Dievas
mane myli visais įmanomais būdais. Jis mylėjo mane kaip
.motiną, tėvą ir draugą
Ieškojau to amžino draugo, kuris pranoksta visus kitus
,draugus
Ir apie tą didį mylimąjį, kurį dabar matau spindintį
kiekviename maloniame ir mylinčiame veide. Tas dieviškasis
draugas niekada manęs nenuvylė ir niekada manęs
.nenuvylė
Dievas yra už visko, kas egzistuoja. Turėtume gerbti
savo tėvus ir su jais elgtis maloniai, bet mylėti Dievą visa
širdimi ir siela. Turime pripažinti gyvybiškai svarbaus ryšio
.su Juo svarbą, negaišdami daugiau laiko
Kai miegame, nežinome, ar pabusime, ar ne. Po vieną
paliekame šią žemę, bet ši mintis neturėtų kelti nerimo. Kai
mirštame, esame pašaukti atgimti žemėje ir pradėti naują
.gyvenimą nuo ten, kur jį baigėme
Gyvenimą matau kaip bangų susidarymą ir išnykimą
vandenyno paviršiuje. Žmogaus banga kyla iš dieviškojo
vandenyno paviršiaus jam gimstant, o mirties metu ji ilsisi
Dievo širdyje. Supratau šią tiesą ir žinau, kad niekada iš

tikrųjų nemirštu, nepaisant kūno mirties. Nes nesvarbu, ar
ilsiuosi dieviškosios dvasios vandenyne, ar pabudęs
fiziniame kūne, esu viena su kosminiu vandenynu. Kad
aukščiausios laimės neįmanoma rasti pasaulyje. Tuo pačiu
metu mums nereikia bėgti į mišką ieškant tikslo. Dievą
galime rasti šiose kasdienio gyvenimo džunglėse – tylos
.urvo gelmėse

Žmonės gali padaryti daug klaidų, tačiau jie yra sukurti
pagal dieviškosios dvasios paveikslą. Dievas sukūrė šį iliuzinį
žemiškų malonumų pasaulį tik vienam tikslui: kad žmonija
suprastų, jog tai tėra kosminė drama, atsisakytų iliuzijų ir
mylėtų tik Dievą. Tai yra tiesa, ir kitaip negali būti. Kodėl
Dievas sukūrė mus mylėti savo šeimos narius, tik tam, kad
pamatytume juos po vieną nuo mūsų paliekančius? Šie
įvykiai nutinka tam, kad suprastume, jog tai Dievas mus iš
.tikrųjų myli labiau nei visi tie, kuriuos mylime

Gyvenimas yra judančių vaizdų serija, tačiau šią tiesą
sunku suvokti, nes iliuzijos atrodo tikros, o realybė – kaip
iliuzijos. Pasaulis kiekvieną naktį, mums miegant, išnyksta iš
mūsų sąmonės, galbūt tam, kad suprastume, jog fizinė
.visata nėra tikra

Ši miego pamoka skirta ne tam, kad mus gąsdintų, o
tam, kad paskatintų mus ilgėtis Dievo tiesos. Niekas negali
patenkinti sielos, išskyrus Dievą ir Jo meilę. Dievo Dvasia yra
neprilygstama tiesa. Nėra tokio dalyko kaip netikra, o tai, kas
tikra, negali būti netikra. Išmintingieji supranta šią spindinčią
.tiesą

Praėjo daug mūsų gyvenimo metų, o liko tik metai,
savaitės, dienos ir valandos. Kam švaistyti laiką dalykams,
kurie nėra naudingi? Turėtume trokšti bendrauti su Dievu
dieną ir naktį ir būti visiškai nuoširdūs šiame troškime, kol
nesibaigs skirtas gyvenimo laikas ir mes nepaliksime šios
.žemės nieko reikšmingo nenuveikę

Tą pačią akimirką išvydau didžią Dievo šviesą,
gaubiančią visą kūriniją. Koks neapsakomas džiaugsmas!

!Kokia nuostabi šviesa

Mano Dieve, dėkoju Tau ir lenkiuosi Tau už šiuos gausius
palaiminimus jausti Tavo buvimą

Telaimina visus vienodai, kad galėtume suvokti, jog Tu
esi galutinė tiesa visatoje ir kad Tu esi mūsų galutinis tikslas,
.už kurio nėra jokio kito tikslo

Turime Jį mylėti ir kalbėtis su Juo kiekvieną savo
gyvenimo sekundę – darbe ir ramybėje, judesyje ir tyloje – su
giliu maldavimu ir degančiu ilgesiu. Tada pamatysime, kaip
pakyla ir išsisklaido iliuzijos šydas. Dievas yra su mumis
kiekvieną mūsų gyvenimo akimirką. Tie, kurie Jį apmąsto ir
su juo susiderina, mato Jį gėlių grožyje, gerų sielų kilnumoje,
didingose ir kilniose emocijose bei gražiuose sapnuose.

Galiausiai Jis išnirs iš už storų šydu, kad pasakytų
:kiekvienam nuoširdžiam ieškotojui

Mes jau seniai esame atskirai, nes norėjau, kad tu man,,
savo noru atiduotum savo meilę. Sukūriau tave pagal savo
paveikslą ir laukiau, kol tu pasinaudosi savo laisve ir pats
“.atiduosi man savo meilę

Turime prašyti Dievo, kad Jis suteiktų mums amžiną ir
ilgalaikę Jo dieviškosios meilės dovaną. Bet kas gali rasti šį
mylintį Dievą be pastangų? Jei įdėsite 25 procentus
pastangų, visa kita priklausys nuo Dievo ir jūsų dvasinio
vadovo. Nieko neprašau sau, nes visi nuopelnai priklauso
Dievui, viso gėrio ir malonės šaltiniui. Telydi jus Jo malonė,
tebūnie su jumis Jo sąmonė ir tegul suvokiate Jo buvimo
.gausą jumyse ir visur aplink jus

Dievas mums neatsako iš karto, nes mes dvejojame
parodyti, kiek Jo trokštame. Neturėtume bijoti Jo artintis, bet
laikyti Jį savu, savo Mylimuoju ir be paliovos Jo ieškoti savo
mintimis, veiksmais, širdimi ir protu, ir mes rasime Jį kaip
.didžiausią saugumo ir ramybės prieglobstį šiame gyvenime

Viešpatie, aukoju Tau šią gerų sielų puokštę, kad jos
papuoštų Tavo artumo šventyklą. Lydėk šias sielas, kurios
yra Tavo šeima ir Tavo mylimosios. Mes giedame Tavo
palaimintąjį vardą. Išsklaidyk nežinojimo tamsą savo šventa
šviesa. Išvaryk niūrumą iš mūsų protų spindinčia, beribe
Tavo būties šviesa. Mes esame Tavo, kad ir kokios būtų
mūsų aplinkybės. Apsiskleisk mums, o Didybės ir Dosnumo
Viešpatie. Palaimink kiekvieną iš mūsų. Priimk mūsų
ilgesingų minčių šnabždesius ir mūsų mylinčių širdžių
ilgesingą dūžį. Tau aukojame visą meilę, garbę ir ilgesį, nes
.Tu esi mūsų mylimasis ir viskas, ką turime šioje visatoje
Palaimink mus Savo malone Sugriauk troškimų sienas,
kurios skiria mus nuo Tave. Būk dieviškasis Karalius,
sėdintis virš visų mūsų siekių. Tegul Tavo šlovės šviesa
pasklinda po platų pasaulį. Palaimink mus visus. Pripildyk
mus Tavo buvimo kvapu. Ir leisk mums vis labiau suvokti,
kad Tu visada buvai su mumis, Tu esi su mumis dabar ir Tu
.būsi su mumis amžinai

Dėkojame Tau už malonę ir meilę, kurią suteikei savo
atsidavusiems pasekėjams, kurie trokšta Tavo artumo ir
nekantriai laukia Tavo buvimo. Tikimės, kad Tavo mokinių
ratas augs, kad galėtume švęsti Tavo palaimingą buvimą ir
.džiaugtis Tavo artumu

Palaimink mus, kad galėtume atverti savo širdis vienas
kitam ir apvalyti savo ketinimus, kad būtume verti Tavo
globos ir rūpesčio. Atsiskleisk vidumi ir išore, suvienyk mus
visus ir tos vienybės šviesoje atpažinkime Tavo unikalią
.egzistenciją

Su vieningų širdžių nuoširdumu ir darnių sielų ilgesiu
mes lenkiamės prieš Tave, prašydami Tavo pagalbos,
vadovavimo ir nuolatinio Tavo buvimo mūsų sielose
.suvokimo

Tegul amžina meilės ugnis ryškiai dega mūsų širdyse ir
tegul mes jaučiame Tavo artumą mums dabar ir amžinai, o
!mūsų Viešpatie, o mūsų Mylimieji

Aukščiausias troškimas ir psichinės kapsulės

Didi yra Dievo šlovė. Jis yra tiesos esmė ir Jį galima rasti šiame gyvenime. Žmonių širdyse yra daug maldų ir prašymų: dėl pinigų, šlovės, sveikatos - visokių maldų. Tačiau malda, kuri turėtų būti pirmoji ir svarbiausia kiekvienoje širdyje, yra už Dievo artumo pajautimą. Eidami gyvenimo keliais tyloje ir užtikrintumo kupini, turime suvokti, kad Dievas yra galutinis tikslas, galintis mus patenkinti ir išpildyti mūsų troškimus, nes Dieve slypi atsakymas į kiekvieną širdies troškimą.

Kai savo pastangomis negali išpildyti troškimo, kreipiesi į Dievą maldoje. Taigi kiekvienas tavo ištartas prašymas atskleidžia viduje slypintį ilgesį. Bet kai randi Dievą, visi troškimai išnyksta ir visi norai išsipildo.

Pasaulietiški troškimai kyla iš klaidingų supratimų apie gyvenimo prasmę. Ši žemė nėra mūsų tikrieji namai. Šventraščiai mums sako, kad priklausome Dievui, kad esame sukurti pagal Jo paveikslą ir kad Jo valia yra, kad grįžtume prie savo dieviškosios kilmės. Ko žmonija nesuvokia, tai kad jei negrįš prie savo dieviškojo šaltinio, bus priversta kovoti, kad išpildytų nesuskaičiuojamus troškimus. Įsivaizduokite! Tiesa, kad žmonės negali neturėti troškimų, ir nėra nieko blogo juos turėti. Tačiau dauguma žmonių troškimų trukdo išsipildyti galutiniam troškimui grįžti pas Dievą. Taigi jie kenkia žmogaus laimei. Jei žmonija netrokšta Dievo ir Jį neranda, ji ir toliau degs ilgesiu to, kas, jos manymu, atneš jai laimę. Tačiau visų troškimų išsipildymas ateina automatiškai tiems, kurie randa Dievą.

Yra dvi troškimų kategorijos: tie, kurie padeda mums rasti Dievą, ir tie, kurie trukdo mums Jį rasti.

Pavyzdžiui, jei kas nors jus įskaudino, galite jausti keršto troškimą. Tačiau jei įveiksite šį troškimą, pasinaudodami aukštesne ir priimtinesne meilės galia, būsite panaudoję tą patį įrankį, kuris padės jums rasti Dievą. Visi troškimai turėtų būti išpildyti kilniu būdu, nes kai jie išpildomi žemiškomis priemonėmis, troškimai dauginasi kartu su rūpesčiais ir kančia. Jei išmoksime visus savo troškimus aukoti Dievui, Jis stengsis išpildyti mūsų gerus troškimus ir pašalinti žalingus bei destruktyvius. Nėra didesnės apsaugos nei švari sąžinė ir nėra geresnės gynybos nuo gyvenimo smūgių nei kilnių ir didingų troškimų turėjimas.

Kai suvokiame, kad mumyse gyvena tobulas Dievo paveikslas, išsipildo visi mūsų troškimai. Tame šventame suvokime, kuris pranoksta visus žemiškus lobius ir turtus, nesudrebėsime, net jei jums būtų duotas visas pasaulis. Nei pagyrimas neįkveps jumyse pasididžiavimo, nei priekaištai nepakenks, nes patirsite Dievo džiaugsmą savyje, ir tai bus svarbiausias dalykas jūsų gyvenime.

Visų pirma turėtume prašyti Dievo vadovavimo, bandydami įgyvendinti savo teisėtus troškimus, ir tai yra geriausias būdas gauti atsakymus į visas mūsų maldas. Tačiau maldavimas turi būti pašalintas iš maldos. Senasis maldos būdas turi pasikeisti, ir mes turime kreiptis į Dievą su visišku pasitikėjimu ir nepajudinamu tikėjimu, kad Jis mus girdi ir patenkins mūsų prašymus. Dievas nenori, kad mes atsisakytume savo valios - net kai meldžiamės Jam, - nes ta valia yra brangiausia dovana, kurią gavome iš Jo maloningos rankos, šventa teisė, kurią Jis mums numatė nuo pat mūsų sukūrimo akimirkos.

Žinoma, reikia atskirti pagrįstas ir nepagrįstas maldas bei troškimus. Atminkite, kad troškimas yra

galia; jei tvirtai laikotės troškimo - gero ar blogo, naudingo ar žalingo - ir dieną naktį jame pasineriate, jis galiausiai išsipildys. Todėl reikia būti atsargiems ir vengti puoselėti žalingus troškimus, nes jie bus įgyvendinti, tačiau atneš didžiulę žalą ir nepavydėtiną kančią.

Laikui bėgant pastebėsite, kad nors jūsų troškimai išsipildo, jūsų širdis lieka tuščia ir patirsite vidinį maištą. Įsivaizduokite, kad jūsų virškinimo sistema silpna, tačiau trokštate kepto maisto. Žinoma, kiekvieną kartą ją valgydami jausite skausmą, nepaisant malonumo, kurį patiriate mėgaudamiesi juo. Taigi, jausitės taip, lyg būtumėte padarę klaidą. Išmintis liepia naudoti išvalgumą, kad atskirtumėte gerus norus nuo blogų, o kai tai pasiekama, tie neteisingi norai neturėtų būti išpildyti. Žmonės turi vidinę išvalgumo galią ir visada turėtų ja naudotis, vadovuodami savo gyvenimą pagal sąžinės diktuojamą principą, kuris yra Dievo balsas.

Neišsipildę troškimai tūno širdyje. Kokia žala juos ten puoselėti? Štai atsakymas:

Kiekvienas troškimas susideda iš specifinių jėgų: arba gerų, arba blogų, arba abiejų. Kai žmogus miršta - tebūna jam Dievas pasigailėjęs - šios jėgos nemiršta nepaisant kūno irimo ir irimo. Jos lydi sielą visur, kur ji keliauja, koncentruotų dvasinių kapsulių pavidalu. Kai žmogus atgimsta naujame įsikūnijime, šios kapsulės arba psichinės tabletės pasireiškia kaip elgesio tendencijos. Taigi, žmogus, miręs kaip alkoholikas, atgimęs atsineša polinkį į alkoholį, ir šis polinkis išlieka tol, kol jis įveikia potraukį alkoholiui. Tai taikoma ir kitiems dalykams.

Net ir mažiausi vaikai pasižymi bruožais, įgytais iš praeities gyvenimų. Kai kurie vaikai kenčia nuo stiprių pykčio priepuolių. Kiti yra blogo būdo. Žinoma, Dievas

jų tokių nesukūrė. Neišpildyti praeities gyvenimų troškimai suformavo šias psichologines tendencijas, ir dėl jų siela atrodo šiek tiek keista, net jei ji sukurta pagal gryną Dievo paveikslą. Jei Dievo paveikslas žmoguje šiame gyvenime yra iškreiptas dėl pykčio, baimės ar geismo, ir šios savybės nėra įveiktos dabar, tada jie atgims su jomis (arba atgims su jomis), nešdami šių apgailėtinų polinkių naštą, kol jų neįveiks šiame ar būsimuose įsikūnijimuose. Nuo jų nėra pabėgimo, kol jos nebus įveiktos.

Todėl geriau dabar išpildyti visus norus arba juos užkariauti

Geriausias būdas kartą ir visiems laikams atsikratyti tokių troškimų yra patirti aukščiausią dieviškąjį džiaugsmą. Priešingu atveju šie užgniaužti troškimai ir neišsipildę ilgesiai persekios ir kankins sielą.

Žmogus turi suvokti, pasitelkdamas įžvalgumą ir išmintį, kad tik Dievas gali suteikti tyrą ir ilgalaikę laimę

Dažniausiai troškimai lieka paslėpti pasąmonėje. Galėtumėte manyti, kad jie išblėso, bet taip nėra; tai viena iš gyvenimo paslapčių, kuri pati savaime yra didelė paslaptis.

Tačiau paslaptis išsisklaido, kai analizuojame gyvenimą ir apmąstome jo prasmę. Jei kiekvieną dieną trumpam tyliai pasėdėtumėte ir apmąstytumėte save, pamatytumėte, kad turite daug neišsipildžiusių troškimų. Šie troškimai yra tarsi mirtini mikrobai, kuriuos žmogus nešiojasi su savimi visur, kur eina, tiek šiame, tiek kitame gyvenime.

Geriausias kelias į priekį - išmintingai pasirinkus, atpažinti žalingus šio gyvenimo troškimus ir sutelkti pastangas į gerų troškimų įgyvendinimą. Jei jaučiate norą nusižudyti ar padaryti ką nors blogo, turite jį

išvaryti dabar. Mintimis ir darbais įtikinkite save, kad savo sieloje turite dieviškumo kibirkštį, ir prisiminkite, kad esate sukurti pagal Visagalio paveikslą ir todėl turite galią peržengti savo fizinę prigimtį ir įpročius.

Mažiau prisiriškite prie prabangos ir labiau atsiribokite nuo troškimų, ir laimėsite gyvenimo kovą. Jei kenčiate nuo nepakeliamo skausmo, stenkitės kiek įmanoma labiau atsiriboti nuo fizinio sąmoningumo. Įžvalgumo dėka galite įveikti pojūčius. Išmintingas įžvalgumas yra ugnis, kuri sudegina žalingus troškimus ir destruktyvius apetitus, paversdama juos pelenais.

Įprasta, kad žmonės laiko senus, susidėvėjusius ir nereikalingus daiktus namų kampe ir kartkartėmis juos tvarko bei valo. Panašiai ir jūsų sąmonės kampe slypi daugybė troškimų, kurie vieną dieną gali sukelti didelių problemų, jei su jais tinkamai nesusitvarkysite.

Savęs analizė yra labai svarbi dvasiniame kelyje. Galite būti neapykantos kupini, irzlūs arba greitai supykti. Jei taip, šios jūsų sąmonėje sukauptos savybės yra jūsų praeities veiksmų rezultatas. Norėdami išvalyti savo psichiką nuo šių netvarkingų, susidėvėjusių baldų, turite pradėti nuo teigiamų, konstruktyvių veiksmų ir ugdyti meilę kitiems. Kuo labiau mylėsite žmones, tuo labiau jie mylės jus ir jūs jausite jų meilę. Tačiau jei juos kritikuosite, net ir sau pačiam, jie pajus tą kritiką ir sustiprės, todėl jums ją gražins!

Tarkime, kad senas priešas mirė, bet jūs vis dar jaučiate jam apmaudą ir neapykantą. Jūs kentėsite dėl šio kartėlio, o žalingas jo poveikis pasireikš jūsų kūne ir protu. Geriau atleisti jam dėl Dievo, nes taip darydami išsivaduosite iš piktų keršto troškimų, kurie

griauna jūsų ramybę ir sugriauna jūsų tylą. Neapykantos kaupimas ant neapykantos arba atsakymas į priešiškusumą neapykanta ne tik sustiprina jūsų priešų priešiškusumą jums, bet ir nuodija jūsų pačių kūną bei emocijas. Todėl atleiskite su gražiu atleidimu.

Kartkartėmis žmogus turi viską palikti ir pabūti vienas su savimi, kad apmąstytų gyvenimo prasmę. Dauguma žmonių blaškosi tradicijų ir madų srovėje. Iš tikrųjų jie niekada iš tikrųjų negyveno savo gyvenimo, o pasaulio. Ką jie pasiekė ir kur atsidūrė?

Todėl žmogui išmintinga retkarčiais atsiriboti nuo kasdienių rūpesčių ir „pareigų“, kad nuramintų savo proto sumaištį ir pabandytų suprasti jos esmę bei nustatyti tikslą, kurį nori pasiekti.

Atminkite, kad didžiausias liudijimas, kurį galite gauti, yra jūsų sąžinės liudijimas: neabejotinas ir neklystantis jūsų sielos balsas. Tai, ką jums sako jūsų sąžinė, yra tai, kas jūs iš tikrųjų esate, be pagražinimų ar maskavimo.

Pagalvokite apie Jėzaus Kristaus galią, kuris pasakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, kaip daryti tai, ko nežino“.

Ir pagalvokite apie didįjį Pranašą, kuris pasakė: „Argi nepasakysiu jums, kas pakelia žmogaus rangą?“ Jie atsakė: „Taip, o Dievo Pasiuntiny.“ Jis tarė: „Būkite kantrūs su tuo, kuris jūsų neišmano, duokite tam, kuris nuo jūsų slepiasi, palaikykite ryšius su tuo, kuris nutraukia ryšius su jumis, ir atleiskite tam, kuris jums skriaudžia.“

Isiklausymas į savo apšviestos sąžinės balsą atneš šviesos į jūsų kelią ir palaiminimą jūsų gyvenimui. Kai širdyje pajusite stiprų norą išpildyti troškimą, pasitelkite savo išvalgumą ir paklauskite

savęs: „Ar tai geras, ar blogas troškimas, kurį siekiu išpildyti?“

Žmonių troškimus skatina daugybė veiksnių. Kai kas nors pamato naujo modelio automobilį, jis nori turėti panašų. Kai pamato naujo stiliaus namą, jis nori turėti panašų. Nauja mados tendencija tampa populiari, ir žmonės trokšta pirkti ir dėvėti tokio stiliaus drabužius!

Iš kur kyla troškimai? Valandų valandas mąščiau apie tai. Ar galite suskirstyti visus savo troškimus? Man pavyko juos visus surūšiuoti ir pasilikti tik gerus. Ir kai pasiekiau dieviškąją bendrystę, pamačiau, kad visi mano geri troškimai išsipildė iš karto. Šiandien kažko trokštate, o rytoj jūsų siela ilgisi kažko kito. Jūsų protas, kilęs iš Visagalio Dievo, negali būti patenkintas šio pasaulio gėrybėmis ir niekada nebus patenkintas, nes, mano brangus drauge, jūs praradote brangiausią ir vertingiausią savo sielos lobį - tą, kuris vienintelis turi galią patenkinti jūsų ilgesį ir išpildyti jūsų troškimus. Tas prarastas lobis yra Dievas.

Tiesa, kad yra gerų ar būtinų troškimų, ir kad turėtumėte stengtis juos įgyvendinti. Tačiau stengdamiesi įgyvendinti savo mažesnius troškimus, nepamirškite pirmiausia įgyvendinti savo didžiausio troškimo, susijusio su Dievu. Įsitikinimas, kad pirmiausia reikia įgyvendinti mažesnius troškimus ir pareigas, yra iliuzija ir apgaulė. Vis dar prisimenu, kad savo dvasinės kelionės pradžioje buvau linkęs atidėlioti ir reguliariai nemedituoti, nors vis kartočiau sau, kad tam skirsiu laiko. Taip praėjo ištisi metai, kol supratau, kad neįvykdžiau to, ką sau pažadėjau. Iškart daviau sau įžadą, kad pirmiausia ryte nusiprausiu ir tada medituosiu apie Dievą. Tuo metu kasdienių užduočių buvo daug, ir nebuvo lengva nuo

jų pabėgti net trumpam. Todėl nusprendžiau pirmiausia atlikti savo dvasines pareigas. Ir taip išmokau puikią pamoką: mano pareiga Dievui yra svarbiausia, o tik tada imuosi kitų, mažiau svarbių pareigų.

Kodėl Dievas turėtų atverti žmonijai amžinybės vartus, jei žmonija teikia pirmenybę kitoms pareigoms ir rūpesčiams, o ne Dievui? Dievas įdėjo mumyse dvasinius sparnus ir tikisi, kad mes skrisime dvasios sferose. Šie sparnai yra mūsų dvasiniai troškimai, mūsų kilnios mintys ir mūsų nuoširdus ilgesys mūsų dieviškojo šaltinio.

Pirmiausia ieškokime Dievo. Neišmintinga teikti didžiausią reikšmę žemiškoms pareigoms, nes Azraelis bet kurią akimirką gali išsikviesti sielą, ir tada visos pareigos, įsipareigojimai, rūpesčiai ir prievolės nustos ir pasibaigs kartą ir visiems laikams. Tad kodėl taip tvirtai kabintis į gyvenimą?

Žmogus mano, kad mėgaujasi saugumu ir ramybe, bet staiga netenka mylimo žmogaus, praranda sveikatą ar darbą, ir saugumas bei ramybė nueina perniek!

Kokia didelė buvo mano meilė mamai! Maniau, kad ji visada bus su manimi, bet staiga supratau, kad ji mane paliko, kai buvau vaikas! Neturėtume bijoti mirties, o būti jai pasiruošę.

Gyvenimas nėra toks, koks atrodo. Nepasitikėkite juo, nes jis nepastovus, apgaulingas ir pilnas nusivylimų bei sudužusių vilčių. Tobulumo čia nerasite. Nenoriu jums pateikti nerealistiško gyvenimo paveikslo. Šis pasaulis nėra rojus. Tai dieviška laboratorija, kurioje Dievas išbando sielas, kad pamatytų, ar jos nugalės piktus troškimus gerumu ir pavers Jį - tai yra Dievą - savo didžiausiu troškimu, kad jos galėtų sugrįžti į Jo karalystę.

Gyvenimas knibžda visokių tragedijų ir komedijų, nelaimių ir džiaugsmų. Tai didžiulis, nuolat kintantis ir ryškus nesuskaičiuojamų formų gobelenas. Nėra dviejų visiškai vienodų dalykų. Kiekvieno žmogaus gyvenimas yra unikalus. Kiekvienas individas turi skirtingus bruožus, skirtingą mąstyseną ir skirtingus troškimus. Jei kiekvieną dieną patirtume tuos pačius išbandymus, pavargtume ir nuobodžiaujame. Net Rojus, jei jis visada būtų toks pat, prarastų savo patrauklumą. Mes mėgstame įvairovę ir diversifikaciją. Vyraujanti tradicinė Rojaus samprata yra visiškai klaidinga. Jei ji būtų tikrai nuobodi, Dievo šventieji ir šventieji vyrai būtų meldęsi, kad sugrįžtų į Žemę ir linksmintųsi ! Rojus nuolat atsinaujina pačiu maloniausiu būdu, o Žemė dažnai nuolat atsinaujina, bet nuobodžiu ir nemalonių būdu.

Tačiau, nepaisant to, kad gyvenimas yra varginantis ir sunkus, dauguma žmonių prie jo pripranta, manydami, kad nėra kito būdo gyventi. Nesugebėdami palyginti šio gyvenimo su dvasiniu gyvenimu, jie nesugeba suvokti skausmo ir nuovargio, slypinčio šio pasaulio klostėse, masto.

Tiesą sakant, gyvenimas nėra tikras. Tai tik pramoga, nieko daugiau. Lygiai taip pat, kaip seni filmai yra išleidžiami vėl ir vėl, tie patys seni įvykiai kartojasi skirtingomis formomis. Ir nepaisant begalinio gyvenimo tęsinio, tos pačios temos, pristatytos praeities filmuose, yra kartojamos viena po kitos. Tikrai istorija kartojasi, o žmonės tėra artefaktai laiko muziejuose.

Leisti gyvenimui atskleisti savo staigmenas, priimti jas su džiaugsmu, objektyvumu ir atsiribojimu, neveikiant emocijų, tarsi žiūrint filmą. Nuoširdus juokas - nuostabus vaistas nuo visų žmonių ligų.

I gyvenimą reikia žiūrėti lengvai ir patogiai. Štai ko išmokau iš savo mokytojo. Dvasinio mokymosi jo atsiskyrėlio buveinėje pradžioje savo pareigas atlikau paniurusiu veidu, niekada nesišypsodama. Vieną dieną mano mokytojas tai pastebėjo ir pasakė: „Jei Dievas duos, viskas bus gerai! Ar tu laidotuvėse? Ar nežinai, kad rasti Dievą reiškia užmaskuoti rūpesčius ir užkasti visus liūdesius? Nežiūrėk į gyvenimą taip rimtai.“

Jis mane išmokė, kad žmogaus pareiga - pakelti savo protą virš visų žemiškų rūpesčių ir rūpesčių, kad galėtų rasti visišką laisvę Dieve.

Norint drąsiai ir pasitikint savimi pasitikti gyvenimo iššūkius, reikia išlaikyti pusiausvyrą tarp džiaugsmo ir liūdesio, pelno ir nuostolių, pergalės ir nesėkmės.

Išlaikyti vidinę ramybę nepaisant visų įvykių yra geriausias būdas įveikti apgaulingus troškimus. To išmokau iš didžiųjų, kurių nepaveikė laiko peripetijos, bet kurie liko tvirti ir nekintantys iki galo. Net pranašai, kankinami, neprarado savo šventos sąmonės ir neleido niekam pavogti iš jų Dievo meilės. Dvasinis džiaugsmas pats savaime yra palaiminta apsauga ir didžiausia tvirtovė. Išbandymų ir vargų metu prisiminkite Dievo jums suteiktas palaimas. Jūsų siela yra šventa Dievo šventykla. Neleiskite nežinojimo tamsai suteršti tos tyros vietos. Kaip nuostabu būti dvasinio sąmoningumo būsenoje, gerbiamam, oriam, saugiam ir ramiam! Nieko nebijokite ir nieko nekęskite. Dovanokite savo meilę visiems. Pajuskite Dievo meilę ir matykite Jo buvimą visuose žmonėse ir tegul jūsų stipriausias troškimas yra Jo nuolatinis buvimas jūsų širdyje. Tai yra būdas gyventi taikoje ir ramybėje šiame pasaulyje. Tačiau sunku jausti šį pasitenkinimą savimi, kol nuožmūs

troškimų vėjai pučia per širdies oazę ir smarkiai purto jos medžius.

Troškimus formuoja žmogaus aplinka. Jie gimsta iš mūsų juslinių suvokimų ir yra ribojami tų suvokimų apribojimų. Lankantis kaimo mugėje patenkinamas troškimas šiek tiek jaudulio, tačiau apsilankius pasaulinio lygio parodoje ir pamačius visas skirtingas ekspozicijas, maža mugė praranda savo žavesį ir patrauklumą. Taigi, pirmiausia turime patirti bendrystės su Dievu džiaugsmą, kad galėtume palyginti tą džiaugsmą su mažesniais žemiškais malonumais. Tada troškimai bus aukštesnio pobūdžio. Troškimas yra begalinis; vos tik vienas troškimas išsipildo, kitas užima jo vietą. Bet kai randi Dievą, visi tavo troškimai išsipildo. „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta (ir tai, kas yra pas Dievą, yra geriau ir ilgalaikiškiau)“. Tad kodėl gi pirmiausia nesiekus didžiausio troškimo išsipildymo ir iš dosnios Dievo rankos negavus geriausio ir ilgalaikiškiausio?

Kai Dievas atsakys į ieškotojo maldą Jį pažinti, visi kiti jo troškimai bus išpildyti nedelsiant ir amžinai.

Kai kurie žmonės mano, kad neturi jokių troškimų!

Pastebėjau, kas dažnai nutinka, kai žmonės eina į turgų. Jie galbūt neturi konkretaus noro pirkti, bet staiga kažkas patraukia jų akį ir jie pagalvoja: „O taip, aš turiu tai nusipirkti!“

Net jei jie to iš karto ir nenuperka, tai dieną naktį sukasi jų mintyse, kol galiausiai tai padaro, net jei jiems tenka skolintis pinigų. Kurį laiką jie tuo mėgaujasi, bet pamažu jo žavesys blėsta, o džiaugsmas jį turėti mažėja, todėl jie trokšta kažko kito ir taip toliau.

Kartais sutinkame žmogų, kuris sako: „O, jei tik turėčiau tiek ir tiek pinigų (arba specialaus modelio automobilį, arba baseiną, ir pan.)“, ir vos tik tas noras išsipildo, kyla naujas troškimas kažko naujo.

Žmogaus troškimai iš esmės yra netobuli, todėl jie negali suteikti visiškos laimės savo savininkams.

Pasaulis bandys jus atitraukti nuo prisiminimo, kad vienintelis tikrai vertingas troškimas yra rasti Dievą. Tačiau jūs turite sau tai priminti kiekvieną dieną. Kai žmogus nusprendžia mesti rūkyti, persivalgyti, nustoti meluoti ar nustoti sukčiauti, jis turi būti ryžtingas savo sprendime ir nesvyruoti. Bloga aplinka sekina ir silpnina valią, sukurdama žmoguje klaidingus troškimus. Ji atima iš jų tai, kas geriausia, ir suteikia jiems tai, kas blogiausia. Tie, kurie gyvena su vagimis, tiki, kad tai vienintelis būdas gyventi. Tačiau bendravimas su gerais žmonėmis nukreipia protą į aukštesnius dalykus, todėl klaidingi troškimai nebegali gundyti žmogaus. Viskas šiame gyvenime keičiasi ir svyruoja. Tačiau kelios akimirkos gilaus apmąstymo ar studijų ir apmąstymų apie grynai dvasines temas bus įkvėpimo šaltinis, nunešantis nuoširdų ieškotoją per apgaulės ir iliuzijų vandenyną į dieviškus krantus, kur „joks nuovargis jų ten nepalies ir jie nebus iš ten išvaryti“.

(Didžiausias poilsis paruoštas tiems, kurie sunkiai dirbo, o tas, kuris negailėjo pastangų ieškodamas tiesos, jį laimėjo)

Tikroji laimė slypi Dievo ilgesyje ir nuolatiniame galvoje apie Jį. Atkakliai ateina laikas, kai ta mintis tampa tokia tvirta ir nepajudinama, kad joks fizinis, protinis ar emocinis sielvartas negali atitraukti jūsų dėmesio nuo Dievo. Argi ne nuostabu gyventi suvokiant Dievą, galvojant apie Jį ir jaučiant Jį visą laiką, ir likti Jo nepajudinamo buvimo šventovėje, kur

nei mirtis, nei kas nors kita negali pavogti jūsų vidinės ramybės? (Tie, kurie tiki ir kurių širdys randa ramybę Dievo atmintyje. Iš tiesų, Dievo atmintyje širdys randa ramybę.)

Kai tampi atsparus visiems troškimams, mėgaujiesi amžinu buvimu

Gyvenimas iš tiesų keistas, nes viskas gali keistis. Todėl nereikėtų laimės laivo inkaruoti ant šio gyvenimo permainingų smėlynų. Mūsų laikas praeis, ir tai, ką matome dabar, vieną dieną išnyks. Pokyčiai yra priimtini tol, kol neleisite jiems jums pakenkti. O kai jie jums kenkia, vidinis neramumas, kurį patiriate, yra žinia jums, kad nebūtumėte apsėsti troškimų. Kai esate saugūs dieviškoje dvasioje, mėgaujates viskuo be prisirišimo ar priklausomybės. Todėl stengtis Jį pažinti yra nepaprastai svarbu tiems, kuriems rūpi; kitaip gyvenimas bus niokojantis nusivylimas, siaubingai sugriaus viltis.

Kai 1935 m. grįžau į Indiją, tikėjausi aplankyti vietas, kurias mylėjau vaikystėje, bet atvykęs supratau, kad viskas pasikeitė. Gyvenimo etapas buvo pertvarkytas kitaip. Didžiausią nusivylimą ir šoką patyriau aplankęs savo senus namus Aikapure, kur žaisdavau ir stebėdavau paukščius. Iš visko, ką prisiminiau, liko tik vienas medis. Toks jau tas gyvenimas! Pažįstami ir brangūs daiktai vienas po kito dingsta iš mūsų akių. Buvau pasiruošęs atiduoti bet ką, kad pamatyčiau mūsų namus tokius, kokie jie buvo vaikystėje. Ir vis dėlto Dievas išpildė mano norą, nes vėliau regėjime pamačiau namą, kuriame maudėmės baseine, o tada užlipau laiptais aukštin, atsiguliau ant lovos ir valgiau mangus, kaip ir prieš daugelį metų.

Dabar troškimus reikia labai atidžiai ištirti ir išnagrinėti, gerai surūšiuoti ir palikti tik gerus,

neleisti net tiems geriems troškimams užgniaužti svarbiausio troškimo Dievui.

Tas troškimas turi išlikti gyvas ir degantis, ir neturi būti leidžiama jam išblėsti ar užgesti. Žmogus yra didelės iliuzijos apimtas, kai prašo Dievo išpildyti jo žemiškus troškimus, bet neprašo Jo jam apsireikšti. Įsivaizduokite vaiką, kuris nuolat reikalauja, kad tėvai patenkintų jo prašymus, o kitaip apie juos neklausia ir apie juos negalvoja. Tai yra nedėkingumas ir jų gerumo neigimas, ir tai yra pamoka tiems, kurie apmąsto...

Kai pritaikoma ši gyvenimo knyga, žmogų lydės tik dvasinės žinios, įgytos per žemiškąją kelionę. Todėl Dievas turi visada būti mūsų mintyse, nuolat Jį šauktis ir niekada Jo nepamiršti, jei iš tikrųjų rūpinamės savo dvasine ateitimi. Kai esame bendrystėje su Dievu, pamatysime, kad visi troškimai išsipildo paslaptingu būdu. Tačiau pirmiausia turime ieškoti Dievo. Jis yra dosnus ir davė mums viską, bet mes Jį rasime tik tada, kai nepasitenkinsime Jo dovanomis, bet atsigręšime į patį Davėją. Mes Jį pažinsime tol, kol nuoširdžiai Jo sieksime, rimtai trokšime artintis prie Jo ir patirti Jo palaimintą buvimą.

Didžiausia kliūtis, su kuria susiduria žmogus, yra jis pats. Kai jis bando ramiai pasėdėti ir apmąstyti dvasinius dalykus, staiga kyla pasaulietiškos mintys, kurios blaško jį ir neleidžia pasiekti savo tikslo. Jis turi išmokti kontroliuoti savo mintis ir kūną, ir taip jis nešiosis nešiojamą rojų savo sieloje. Gyvenime ar mirtyje, danguje ar pragare - ta aukščiausia laimė jį lydės.

Turime nuoširdžiai melstis Dievui, išlieti savo didžiulį ilgesį, prašydami Jo širdies kalba, sielos troškimu ir sąžinės šnabždesiu, kad Jis mus išgirstų ir

mums atsakytų. Bet jei žmogus meldžiasi ne iš širdies ir tuo pačiu metu galvoja apie ką nors kita - apie ką, kaip Dievas žino, nėra to žmogaus pagrindinis rūpestis, - Jis neatsakys.

Pirmiausia turime turėti Dievą. Laikas atėjo. Negalime laukti, nes iliuzijos per galingos. Gyvenimas bėga greitai, ir gaila palikti šį pasaulį nežinant gyvenimo tikslo. Turėtume apmąstyti kiekvieną kartą, kai turime laisvo laiko akimirką. Net jei iš pradžių į jūsų maldas nebus atsakyta, nenusiminkite dėl Dievo gailestingumo, bet toliau melskitės. Nuoširdžiai melskitės ir pasitikėkite, kad į jūsų maldą bus atsakyta.

Savo gyvenime mačiau didžiausią Dievo atsiliepimo į maldą įrodymą. Tačiau tokiam atsakui reikia pastangų, nes niekas reikšminga neatsiranda be pastangų. Meditacija yra būtina norint atskleisti gyvenimo paslaptis ir patekti į Dievo karalystę.

Blogi įpročiai ir kiti blaškymosi veiksniai bandys pakenkti jūsų pastangoms ir susilpninti jūsų ryžtą. Tačiau jei norite būti laimingi, nukreipkite savo mintis į Dievą ir rasite Jį arti savęs.

Troškimai žemiškiems malonumams sukuria magnetinį traukos jėgą, kuri traukia žmogų į šią žemę, gyvenimą po gyvenimo. Grįžimas prie kūno tampa nereikalingas tiems, kurie savo troškimus rado Dieve. Kai tik jie nori išpildyti kokį nors troškimą, jie apie jį pagalvoja, ir tai jiems apsireiškia. Mano mama pasirodė man po mirties, ir aš buvau paguostas ją matydamas ir padėkojau Dievui už Jo gerumą. Tikrai, Jis yra Dosniausias ir Gailestingiausias. Jis išpildo mūsų troškimus, kad parodytų mums savo meilę ir dėkingumą, kai mes Jam skiriame pirmąją vietą savo širdyse.

Kai žmogus pasiekia Dievą, jis tampa gyvenimo ir likimo šeimininku. Mes negalime ilsėtis, kol dieviškasis buvimas nebus tvirtai įsitvirtinęs mūsų gyvenime. Jis suteiks mums viską, ko trokštame, ir išbandys mus.

Dvasiniame kelyje išbandymų ir kliūčių yra daug ir jos didelės, bet kai mes juos įveikiame, turime sakyti: „Viešpatie, Tu atsakei į mano maldas ir išpildei mano didžiausius norus, todėl mano širdis praturtėjo Tavo buvimu, o mano siela spindi Tavo šviesa.“

Ramybė tau

Iš mokytojo Paramhansos Joganandos posakių
Žmonės skundžiasi mintimi atsisakyti tam tikrų dalykų gyvenime, nors iš tikrųjų jie atsisako daugelio vertingų dalykų, tarp kurių yra ir ramybė, o kartais net aukojasi dėl pinigų, kurie gali būti sugadinti ir prarasti

Atsiduokite Dievui ir pamatysite, kad jūsų gyvenimas tapo panašus į gražią ritmingą melodiją

Nukreipkite savo dėmesį nuo šio pasaulio į didžiulę Dievo karalystę, kuri yra jumyse

Ramybės laivu galite nuplaukti į tą pasaulį už mūsų svajonių ribų, kur dieviškasis šaltinis nepaliamajai trykšta iš širdies ir sielos gelmių

Viešpatie, padėk man atlikti savo vaidmenį gyvenime taip, kaip Tau patinka, nesvarbu, ar esu silpnas, ar stiprus, ligotas, ar sveikas, garsus, ar nežinomas, turtingas, ar vargšas, žinant, kad Tu mane myli ir niekada manęs neapleisi

Turtas gali būti iš žmogaus atimtas, arba jis pats gali būti iš jo atimtas, jam išeinant iš šio pasaulio, ir jis negali jo pasiimti su savimi. Tikroji jo vertė slypi tame, kad jį galima išleisti naudingiems darbams ir teikti laimę sau bei kitiems .taip, kaip patinka Dievui ir savo sąžinei

Tie, kurie galvoja tik apie savo saugumą ir komfortą, pamiršdami ar ignoruodami kitų poreikius, iš tikrųjų siekia skurdo, kuris vieną dieną taps jų likimu. Tie, kurie laikosi savo turto, užuot jį panaudoję geriems darbams, pomirtiniame gyvenime sau gerovės neužtarnauja, bet gimsta vargšai, su turtingųjų troškimais ir troškimais. Tačiau tie, kurie dalijasi savo gausa ir gerove su kitais, pritraukia .gėrį ir gausą, kad ir kur eitų

Kai noriai duodate tiems, kurie to nusipelno, pamatysite, kad Dievas visada yra su jumis ir niekada jūsų nepaliks, ir jums nieko nereikės. Turime nepamiršti, kad mūsų gyvenimus tiesiogiai palaiko Dievas, ir kai suvokiame, kad mūsų protai, valia ir veikla priklauso nuo Dievo ir semiasi stiprybės iš Jo, tada gauname tiesioginį Jo vadovavimą ir suvokiame, kad mūsų gyvenimas yra viena su Jo begaliniu gyvenimu

Meditacija įrodo Dievo egzistavimą. Kai pojūčių bangos išsivalo iš proto tvenkinio, iš sielos trykšta dieviškoji palaima. Ši palaima jau egzistuoja sieloje, bet yra užmaskuota O, Viešpatie Pirmiausia panaudosiu savo valią ir intelektą, kad pasiekčiau mažų dalykų, o tada pereisiu prie didesnių pasiekimų Net jei visi materialūs siekiai būtų pasiekti, tai suteiktų tik nepilną laimę – ir suradęs Dievą atrasiu neišsenkančius džiaugsmo rezervuarus, ir jis niekada nenustoja tekėti ir .tekėti sielos soduose ir visžalėse pievose

Namas: Pergalės aikštė

Jei žmogus visą gyvenimą vaikysis vieno jaudulio po kito, jis niekada nepatirs tikrosios laimės skonio. Reikia gyventi paprastai ir lengvai. Žmogui patartina leisti laiką vienam, kartkartėmis apmąstant savo veiksmus ir praktikuojant vidinę ramybę, kuri atneša gijimą, atjaunėjimą .ir naujų jėgų

Jeigu nuolat yra blaškančių veiksmų ir kiti dirgikliai bombarduoja pojūčius, dėl to nukentės nervai, bus eikvojama daug gyvybinės energijos, o siela jaus įtampą ir nerimą. Be to, nereikėtų per daug rūpintis kitų taisyklėmis; verčiau reikėtų taisyti pačiam, o tik tada bandyti taisyti .kitus

Tegul žino, kad namai yra didžiausias mūsų laukas.
.Žmogus, kuris yra angelas savo namuose, bus angelas visur
Balso švelnumas ir kilnus elgesio siūloma ramybė .namuose reikalingi labiau nei bet kur kitur

Lygiai taip pat, kaip tamsa negali likti ten, kur šviečia šviesa, taip ir ligos tamsa turi išnykti, kai Dievo šviesa .šviečia kūno ląstelėse, ir mažai kas suvokia šią tiesą
Kai žmonės jaučia stiprų troškimą išgyti, jie meldžiasi su neramiais širdimi arba su nevilties jausmu, manydami, kad Dievas neišklausys jų maldų, arba jie meldžiasi, bet nelaukia, .kad sužinotų, ar jų maldos pasiekė Dievą

Lygiai taip pat, kaip negalima klausytis eterioje transliuojamos muzikos su sugedusiu imtuvu, taip ir negalima užfiksuoti iš Dievo sklindančių sveikatos, stiprybės ir išminties vibracijų, jei psichinis aparatas neveikia dėl .baimių, rūpesčių, visokių abejonių ir netikrumo

Prisiminkime ir padėkime Tau, Viešpatie, bėdoje ir klestėjime, ligoje ir sveikatoje, tamsoje ir šviesoje, ir visomis aplinkybėmis. Su dėkingumu prisiminkime gerovės dienas, kurias mums suteikei. Padėk mums atverti tikėjimo akis, kad pamatytume Tavo palaimintąją šviesą, kuri gydo visas ligas .ir negalavimus

Esu savo gerų minčių, geros valios ir vaisingos,
naudingos veiklos laivo kapitonas. Vairuosiu savo gyvenimo
laivą, visada nukreipdamas žvilgsnį į spindinčią ramybės
.planetą savo gilių apmąstymų danguje
Pasitelksiu savo kūrybinio mąstymo įgūdžius, kad
pasiekčiau sėkmės visame kame, ką darau. Dievas man
.padės, jei ir aš stengsiuosi padėti sau
Šiandien aš dirbsiu gyvenimo sodą su naujomis
pastangomis ir pasėsiu jame išminties, sveikatos,
pasitenkinimo ir laimės sėklas. Laistysiu sėklas tikėjimu ir
pasitikėjimu savimi ir lauksiu Visagalio dosnumo, kad
suteiktų man teisingą derlių. Net jei ir nenuimsiu laukto
derliaus, liksiu dėkingas už ramybę, kuri ateina stengiantis
.daryti viską, ką galiu
Dėkosi Dievui, kad Jo malone galiu stengtis, kol man
pavyks. Ir dėkosi Jam, kai pasieksiu didžiausią savo širdies
troškimą. Stengsiuosi daryti tik kilnius ir vertus darbus,
.siekdamas Dievo malonės
Pasaulyje knibžda gamtos ir žmonių sukeltų audrų, o
Dievas yra stiprus skydas ir saugus prieglobstis nuo šio
pasaulio audrų, uraganų ir blogio. Kur tik Dievas, ten nėra
baimės ar liūdesio. Tikras tikintis tvirtai ir išdidžiai stovi
gyvenimo mūšyje ir įvykių grumtynėse, tikras, kad Dievas
yra su juo, saugo jį nuo žalos ir niekada jo neapleidžia nė
akimirkai. Taigi baimė dingsta iš jo širdies ir įsitvirtina
.tikrumas, apsauga, kurios negalima primesti

Nebijoti reiškia tikėti Dievu ir Jo apsauga, tikėti Jo
.teisingumu, išmintimi, gailestingumu, meile ir visagalybe

Baimė atima iš žmogaus psichologinę jėgą, užtemdo
protą ir sutrikdo natūralų širdies ritmą. Be to, baimė gali
sukelti fizinius sutrikimus ir psichologines ligas. Užtuot
pasidavęs nerimui ir psichologiniam uždarumui, žmogus
turėtų įsitikinti, kad yra saugus Dievo, Visaregančio,

Visagirdinčio, globoje, tvirtas Jo neįveikiamoje tvirtovėje ir
.apsuptas Jo gailestingumo bei rūpesčio

Ar tai būtų Afrikos džiunglėse, ar mūšio lauke, ar
kenčiant nuo ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo
ranka yra stipresnė už bet kokį pavojų ir gali apsaugoti tuos,
kurie ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės
apsaugos priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu
sprendžiant įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint
dieviška pagalba. Tikėjimas niekada nereiškia būti
neapgalvotam ar elgtis neprotingai susidūrus su sunkumais.
Priešingai, nepaisant to, kas nutiktų, reikia sau patvirtinti,
kad tik Dievas gali padėti sunkiomis ir išbandymų kupinomis
aplinkybėmis, jei į Jį atsigręžiama visa širdimi, siela ir
.pojūčiais

Kai sunkumai užgriūva lyg lavina, negalime leisti jiems
paralyžiuoti mūsų valios ar užtemdyti aiškaus matymo ir
išmintingo, logiško požiūrio. Verčiau turime išlaikyti tikėjimą
Dievu ir įgimtą gėrio bei blogio jausmą bei stengtis rasti
išeitį. Su Dievo pagalba ją rasime. Galiausiai viskas pagerės,
nes Dievo galia ir stebuklai slypi už žmogaus gyvenimo
prieštaravimų. Tie, kurie nepriima aplinkybių
neišvengiamumo ir bando prasiskverbti pro uždangą savo
intelektu ir tikėjimu, ras jiems atviras duris – duris, į kurias
.beldžiasi kiekviena tikinti ranka

Gyvenimą gaubia tamsa, ir kartais mes suklumpame ir
dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai būti
mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo
takais. Dievas yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis,
spindinti saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir
kelrodė žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos,
.trumpalaikės egzistencijos jūras

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių

nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos, šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus, giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su .tiesa

Skirtumas tarp protinės kontempliacijos ir dvasinės savistabos

Jei žmogus užsiprogramuoja teorinėmis žiniomis, jis tampa tarsi vaikščiojantis diktofonas, kartojantis patarles ir didingas frazes, o kiti jį laiko išsilavinusiu ir išmanančiu. Tačiau tokių žinių nesustiprina tiesioginis tiesos suvokimas, joms neprilygsta dvasiniai pasiekimai. Toks intelektualizavimas arba intelektualizavimas laiko „aš“ pririštą prie juslinio proto, kurį patį riboja fiziniai pojūčiai. Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima pritaikyti realybėje, kad nepasimestum tankiose intelektualinėse džiunglėse, negalėdamas peržengti teorijos .srities

Šis procesas neves prie tiesos pažinimo, nes tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie laikosi šio .požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

Jei žmogus savo protinius gebėjimus naudoja vien tik pinigams ir materialiniams turtams įgyti, jo sąmonė įsitrauks į materialųjį pasaulį ir įsipainios į begalinius painumus. Todėl išminčiai sako, kad žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų protinių gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Vietoj to, jis turėtų naudoti savo protinius gebėjimus gyvenimo būtinybėms gauti ir stengtis lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga. Kai jie ugdo savo dvasinę įžvalgą, jie gali jausti

Dievą savyje ir išsiaiškinti dvasines tiesas, paslėptas už tankių materializmo šydų. Ši būseną vadinama dvasine .savistaba

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas visada turi būti svarbiausias mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio augimo elementų yra nuolatinis, nuoširdus ryšys su Dievu, per kurį jūs asmeniškai išvysite nuostabią, teigiamą .transformaciją, kuri jus giliai sužavės

Kai žmogus nori pamatyti spektaklį, nusipirkti naujų drabužių ar naują automobilį, argi ne tiesa, kad jo mintys visą laiką užimtos? Kalbant apie šiuos dalykus ir kaip juos pasiekti ar gauti? Jis nenuils, kol neišpildys savo troškimų, ir .toliau nenuilstamai dirbs, kad juos pasiektų

Taigi, žmogaus protas turėtų būti sutelktas galvojant apie Dievą. Ir tada visi mažesni, smulkesni troškimai bus .transformuoti į stiprų norą jausti Dievą ir bendrauti su Juo

Kai protas kužda Dievui nuoširdų, karštą šnabždesį, sklindantį iš ilgesingos sielos gelmių

Sielos šauksmas palies kosminę širdį, ir atsakymas ateis, .atnešdamas didelį džiaugsmą

Intelektualus šnabždesys ugdo valią, kol įgyjate .pakankamai jėgų norimam tikslui pasiekti

Kai žmogaus protas ir valia yra harmonijoje su Dievu, jis yra apkrautas beribe galia, todėl vien minties apie ką nors pakanka, kad tai įvyktų, nes dieviškasis įstatymas veikia tų, .kurie yra harmonijoje su aukščiausiąja valia, naudai

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,

pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

Augimo paslaptis

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų,
nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir
.tikslą

Nepaisant išbandymų sunkumo, jie yra tarsi ugnis, kuri
tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu ir
universaliu plienu. Išmintis, kurią semiamės iš patirties
deginančios liepsnos, yra ištis nepaprasta. Gyvenimas mus
apvalo, paversdamas mūsų žemiškąją prigimtį brangiais
elementais, leisdamas mums gyventi su sielomis, tyromis
kaip brangakmeniai, stipriomis kaip plienas, tačiau
lanksčiomis ir atspariomis, lenkiantis ir nesulūžtant nuo
.sunkumų ir sunkumų spaudimo

Kai matome pykčio iškreiptus, žiaurumo randuotus
veidus, jų vaizdas verčia mus trokšti išvartyti bjaurumą iš
savo sielų – sielos, kurios neliečia niekas, išskyrus piktus
ketinimus ir giliai įsišaknijusias nuoskaudas, kurios užgožia
mumyse esantį palaimintą dieviškąjį paveikslą, lygiai kaip
suodžiai gadina veidrodį. Skausmingi kitų veiksmai turėtų
pažadinti mumyse norą tobulinti savo elgesį ir kontroliuoti
save, kad galėtume būti savo nepaklusnių aistrų valdovais, o
.ne jų vergais

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo ramybės gausa. Taip yra todėl, kad ta srovė yra
susijusi su aukštesniojo šaltiniu, nuolat tekančia ir nuolat

pasiekiančia su ja harmonijoje esančias sielas. Tada jie galės
.perduoti šią laimės tėkmę sieloms, trokštančioms ramybės

Kiekvieną dieną žmogus žiūri į veidrodį, norėdamas
pamatyti savo veidą, nes nori kitiems atrodyti kuo
puikiausiai. Tad kiek svarbiau kasdien stovėti prieš save ir
žvelgti į vidinės analizės veidrodį, kad atrastų, kas slypi po
spindinčiu paviršiumi! Nes viskas, kas išoriškai patrauklu,
savo žavesį semiasi iš vidinio „aš“. Ir niekas taip nesutepa
tyro sielos veidrodžio, kaip psichologiniai iškraipymai, tokie
kaip pyktis, apmaudas, pavydas ir neapykanta. Kas stengiasi
išsivaduoti iš šių junginių, svetimų dvasios prigimčiai, tas leis
.vidinio grožio šviesai sklisti iš vidaus

Analizės metu atrandame, kad žmogaus problemos yra
trejopos: yra problemų ir sutrikimų, kurie puola žmogaus
kūną, kiti, kurie puola protą, ir trečia kategorija, kuri blokuoja
.sielos kelius

Liga, senatvė ir mirtis yra sunkumai ir kliūtys, su
kuriomis susiduria kūnas. Tačiau psichologinės ligos užplūsta
protą per liūdesį, baimę, pyktį, slopinamus troškimus,
apmaudą, neapykantą, emocines obsesijas, karštingą
nervinį sujaudinimą ir psichologinį vėžį, kuris paralyžiuoja
protinius gebėjimus. Tačiau pavojingiausia liga yra sielos
liga, pasireiškianti nežinojimu, iš kurios kyla ir plinta visos
.kitos ligos

Pasaulyje yra daugiau gėrio nei blogio

Kai apima abejonės, turėtume prisiminti didžių žmonių
gyvenimus. Tiesa, kad esame žmonės, bet Dievas
apdovanojo mus nepaprastomis galiomis, kuriomis retai
naudojamės. Tad kodėl drebėti bijojant senatvės, ligų ir
liūdesio? Turėtume daryti viską, ką galime, kad
rūpintumėmės savo kūnu, bet neturėtume pasiduoti
.baimėms ar kapstyti po nežinojimo krūvomis

Kūnas nėra visas žmogus

Gėris šiame pasaulyje nusveria blogį, nes Dievas yra didžiausia galia. Bet kai mus užklumpa blogis, manome, kad .neturime galios jo kontroliuoti ar ištrūkti iš jo gniaužtų

Blogio audros neišvengiamos, bet mes galime įveikti jų .pasekmes ir pakilti virš jų

Mums nebuvo duotas gyvenimas tam, kad jis mus sunaikintų, bet tam, kad įskiepytų mumyse amžinybės suvokimą, ir mes turime prisiminti šią tiesą

Be minties laisvės negalima išreikšti savęs tyrai, spontaniškai ir natūraliai. Atminkite, kad esate iš esmės .laisvi. Valios galia visada laisva

Jei teisingai naudosite savo valią, ji sukurs jums gerą karmą, tačiau dauguma žmonių nenori keistis ir nenori stengtis, todėl jie palūžta susidūrę su sunkumais ir nesugeba .susidurti su iššūkiais

Daryti tai, kas patinka, nėra laisvė, nes žmones saisto jų troškimai, todėl jų veiksmų negalima vadinti laisve. Tikroji laisvė reiškia viską daryti su valia, vadovaujama išminties. Žmogus gali kontroliuoti savo praeities veiksmų pasekmes, kurios neišvengiamai jį lydės, jei suaktyvins savo valią ir panaudos ją geriems ir naudingiems darbams. Jei savo veiksmus atliksite protu ir valia, ankstesnių neteisingų veiksmų jėgos susilpnės, o iš gerų veiksmų kylantys įpročiai .sustiprės

Nuolat trokštame to, ko mums trūksta, ir prisirišame prie nebūtinų dalykų. Kai tik kažkas mus užvaldo, laikinai prarandame laisvą valią. Kaip rytiečiai yra pavergti senovės papročių, taip ir vakariečiai yra pavergti šiuolaikinių. Mes .kuriame savo likimą ir tampame jo supančioti

Kodėl vienas vaikas gimsta blogoje šeimoje, o kitas – geroje? Kiekvienas iš jų praeityje (ankstesniame gyvenime) pasinaudojo savo laisve gyventi tam tikru būdu ir taip šiame gyvenime užsitraukė sau tokias aplinkybes

Nėra tikros laisvės be Dievo. Turime nuolat galvoti apie Jį. Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai ir mintys, Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, ir kai mes iš tikrųjų būsime vieningi su Juo, mums bus suteikta galimybė bet kuriuo metu pasiekti tai, ką turime, su Jo dieviška pagalba

Patarimas mokiniui

Vienas iš mokinių paprašė mokytojo Paramhansos duoti jam savęs tobulinimo patarimų: „Jei nori būti mylimas,“.pradėk nuo meilės kitiems, kuriems reikia tavo meilės

Ir jei tikitės iš kitų, būkite jiems ištikimi ir ištikimi, kad jie būtų jums ištikimi

Jei norite užkirsti kelią kitiems elgtis piktavališkai ir gudriai, neleiskite apgaulei įsiskverbti į jūsų mintis ir .nesielkite taip, kad pakenktumėte kitiems

Jei norite, kad kiti jus užjautytų, pradėkite nuo empatijos .jiems, ypač aplinkiniams

Jei norite, kad jus gerbtų kiti, turite gerbti tiek jaunos, .tiek senus

Jei norite ramybės iš kitų, turite gyventi harmonijoje

Jei norite, kad žmonės būtų religingi, būkite dvasingos prigimties ir leiskite kitiems jausti, kad esate geras .pavyzdys, kad jie gali jums pasikliauti ir pasitikėti

Trumpai tariant, viskas, ką norite, kad kiti parodytų.

Viena iš gerųjų savybių yra pirmiausia tai parodyti savo gyvenime, ir pamatysite, kad žmonės į jus reaguos taip pat

Jei galite nustatyti savo gyvenimo sritis, kurias reikia
tobulinti, neprarasdami vilties ir neišsiugdydami
nepilnavertiškumo komplekso, ir jei nuolat stengiatės
tobulinti savo charakterį, tuomet laikas, kurį skirsite tam, bus
daug produktyvesnis, nei jei švaistytumėte norą, kad kiti
patobulėtų. Jūsų teigiamas pavyzdys ir tinkamas elgesys turi
didesnę galią pakeisti kitus nei vien jūsų norai, pyktis ir
.žodžiai

Viešpatie, Tu esi viso gėrio šaltinis ir visos galios
pradžia. Palaimink mus, kad galėtume atspindėti Tavo
palaiminimus savo sveikata, intelektualiniais siekiais ir
dvasine raiška. Tu esi žvaigždžių spindesys, atomų energija,
širdžių gerumas ir tiesos grožis. Padėk mums prisipildyti
Tavo aukščiausiąja galia, Tavo begaline išmintimi ir Tavo
.beribiu autentiškumu

Viešpatie, leisk mums pripažinti, kad Tu esi sveikatos
šaltinis, gyvenimo vandenynas ir viso supratimo bei žinių
šaltinis. Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių, nuo
baimių ir rūpesčių, ir leisk Tavo išminties srautui nušluoti
.visas šiukšles ir griuvėsius iš mūsų gyvenimo

Nuplėšk, Viešpatie, šydus, kurie slepia nuo mūsų Tavo
veidą. Leisk mums matyti Tave kaip ryškią šviesą, tarsi
nesuskaičiuojamą daugybę saulių mūsų gyvenimo horizonte.
Leisk mums pajusti Tave kaip nuolat atsinaujinančią jėgą,
kuri įkvepia mūsų mintis, maitina mūsų sielas, palaiko mūsų
.kūnus ir įgyvendina mūsų svajones

Amen

Dauguma žmonių nežino, kodėl nuo pat savo
egzistavimo šioje žemėje jie tiki, kad gyvenimo tikslas yra
troškimų išsipildymas, gyvenimo būtiniausių dalykų gavimas,
malonumų ir žmogiškos meilės siekimas ir galiausiai
.pasidavimas paskutiniam pašauktiniui

Žmonės pradeda savo gyvenimą kaip programuotojai su specifiniais polinkiais ir troškimais, kurie anksčiau nebuvo įgyvendinti. Ir jie bando – su tuo mažu laisvos valios gabalu, kuris jiems liko – mėgdžiodami kitų norus ir veiksmus. Jei jie bendrauja su verslininkais, jie nori tapti panašūs į juos, o jei jie bendrauja su menininkais, menas jiems tampa viskuo.

Dievas nori, kad šiame pasaulyje būtume praktiški. Jis davė mums alkį, kuris reikalauja darbo, kad jį patenkintume, bet ieškojimas tik maisto, pastogės, pinigų ir daiktų reiškia, kad žmogus pamiršta savo laimės šaltinį.

Tiesa, kad turime dirbti, kad patenkintume savo poreikius ir siektume savo teisėtų tikslų, bet visų pirma turime atverti savo širdis Dievui ir siekti Jo vadovavimo bei pritarimo visame kame, ką darome. Tada tikrai pasieksime sėkmės gyvenimo mokykloje, nes gausime nurodymus iš Aukščiausiojo Vadovo ir Aprūpintojo, kuris žino, ko mums reikia ir kas mums geriausia. Todėl turime pasitikėti Juo ir paklusti Jo išmintingai valiai.

Iš mokytojo Paramahansos paskaitų

Kai vidinę sielos laimę užgožia storas trumpalaikių jausminių malonumų sluoksnis, auksinis dvasios švytėjimas pritemsta, o skaidrūs sielos gebėjimai pasislepia už materijos tankio. Kai protą traukia pavydas ir pavydas, apgaubia baimės ir nerimo debesys, žmogus tampa nelaimingas, apgailėtinas ir nugalėtas. Bet kai tą patį dėmesį nukreipiame į meilę, ramybę ir harmoniją, patiriame gilią laimę.

Siela jaučia laimę, kai nuo fizinių troškimų, sumaišytų su kančia ir nelaime, atsigręžia į skaidrias dvasios dorybes, kupinas didingų malonumų.

Jei siela visiškai pasinėrsta į grubius žemiškus malonumus, ji tampa abejinga aukštesnių džiaugsmų.

siekimui ir nepajėgi patirti dvasinių malonumų. Daugelis gali teigti, kad atsisakyti materialių malonumų šiame pasaulyje arba gyvenant tarp žmonių, kurių mintys sukasi vien apie materialius dalykus, yra beveik neįmanoma. Tačiau iš paprasto žmogaus nereikalaujama palikti pasaulio ir pasitraukti į kalnus bei miškus, kad rastų ramybę ir taiką. Verčiau jis turėtų likti šiame pasaulyje, neleisdamas jo galingoms srovėms jį nuplauti, kad jį neužlietų neramios šio gyvenimo bangos

Žmogus neturėtų būti neigiamas savo aplinkos atžvilgiu ir tuo pačiu metu neturėtų leisti materializmui užtemdyti jo regėjimo, kad neprarastų ryšio su savo dvasine prigimtimi ir netaptų nepajėgus patirti palaimos džiaugsmo bei stebėti dieviškosios šviesos

Gyvenimas su savo esme, sudedamosiomis dalimis ir tikslais yra sunkiai suprantama, bet ne neįmanoma išspręsti mįslė, ir, mąstydami progresyviai, mes kasdien įveikiame kai kurias jo paslaptis

Šios eros prietaisai, pagrįsti tiksliais moksliniais principais, tikrai įspūdingi, o mokslo atradimai suteikia mums aiškesnę viziją, kaip pagerinti gyvenimą. Tačiau nepaisant visos įrangos, išradimų ir strategijų, kurias turime, mes vis dar atrodome kaip marionetės likimo rankose, ir kelias į priekį dar ilgas, kol išsivaduosime iš gamtos kontrolės

Žinoma, gyvenimas gamtos malonėje nėra laisvė. Mūsų entuziastingus protus užvaldo ir sukausto bejėgiškumo jausmas, kai jaučiamės esantys potvynių, uraganų ar žemės drebėjimų aukomis arba kai įvykiai be logiškos priežasties išplėšia iš mūsų mylimus žmones, kurie mums yra artimi.

Tada suprantame, kad nepasiekėme daug pergalių ir nesugebėjome įveikti nepalankių aplinkybių. Nes nepaisant visų mūsų pastangų gyventi tokį, kokio norime, šioje žemiškoje scenoje visada atsiras tam tikrų aplinkybių ir

įvykių, kuriems vadovaus galingas protas, apie kurį mažai
žinome, veikdamas visiškai nepriklausomai nuo mūsų
nuomonių ir valios. Geriausia, ką galime padaryti, tai dirbti ir
.tobulėti

Mes auginame kviečius ir gaminame miltus, bet kas
sukūrė pirmąją sėklą? Mes valgome iš miltų pagamintą
duoną, bet kas suteikė mūsų kūnams gebėjimą ją virškinti? Ir
?kaip maistą paversti maistinga medžiaga

Kiekviename gyvenimo kampelyje atrodo, kad yra
nepakeičiama dieviška ranka. Be jos negalime tvarkyti savo
reikalų, ir su visais savo tikrumais nežinome, kada širdis
nustos veikti. Todėl būtina drąsiai pasikliauti aukščiausia
dieviška jėga ir pasikliauti savo aukštesniuoju „aš“,
.sklindančiu iš visagalybės, kuria esame sukurti

Turime turėti tikėjimą be puikybės ir užtikrintai žengti
gyvenimo keliais

Be panikos ir drebulio, be kančios ir suvaržymo

Kova su alergijomis

Jautrumo įveikimas yra subtilus menas, o gebėjimas
kontroliuoti savo reakcijos greitį yra svarbus norint ugdyti
.subalansuotą ir visapusišką asmenybę

Jautrumas kyla iš nesusipratimo, nepilnavertiškumo
komplekso, išpūsto pasididžiavimo ir perdėto ego

Kai žmogus mano, kad jo jausmai buvo įskaudinti, ta
mintis įsišaknija jo galvoje, sužadindama nervus, kurie vėliau
įsitempia ir tampa maištingi. Dėl sužeistų emocijų širdyje
užsidega pyktis. Tačiau kai kurie žmonės geba kontroliuoti
savo emocijas, todėl išoriniai jų požymiai nepasireiškia,
nepaisant didelio įniršio juose. Kiti išreiškia savo pyktį

tiesioginėmis reakcijomis, matomomis akių raumenyse ir
.veido išraiškose, bei aštriais, užkoduotais žodiniais atsakais

Pernelyg didelis emocionalumas turi rimtų pasekmių; jis
apsunkina situaciją ir sukuria nepageidaujamą nestabilumą,
.kuris neigiamai veikia kitus

Reikia stengtis demonstruoti savitvardą ir ramybę,
puoselėjant supratimo ir harmonijos atmosferą, kuri skatintų
taiką, o ne įtampą, ir išsklaidytų streso garus. Tie, kurie taip
elgsis, taps savo likimo šeimininkais ir bus apdovanoti
.aplinkinių dėkingumu ir pagarba

Pernelyg didelis jautrumas yra daugelio žmonių bruožas,
ir kai ši neracionali emocija sustiprėja, ji apakina įžvalgą ir
užtemdo išminties akis. Dar blogiau, pernelyg jautrus
žmogus mano, kad mąsto, jaučia ir elgiasi tobulai, nors iš
!tikrųjų jo elgesys gali būti visiškai neteisingas

Daugelis žmonių mano, kad kritikos akivaizdoje jie
turėtų gailėtis savęs ir kad savigailos jausmas suteikia jiems
tam tikrą palengvėjimą. Tačiau, kaip ir narkomanai, kuo
.daugiau jie vartoja, tuo stipresnė tampa jų priklausomybė

Labai jautrus žmogus dažnai kenčia be reikalo.

Dažniausiai niekas nežino jų kančios priežasties ar
nuoskaudos pobūdžio, todėl jų pačių primestoje izoliacijoje
jaučiamas dar didesnis sielvartas. Nieko negalima pasiekti
tyliai užsiklinant ties suvokiamais įžeidimais ar kritika.
Daug geriau spręsti pagrindines tokio padidėjusio jautrumo
.priežastis, taikant objektyvią analizę ir savikontrolę

Šio tipo nesveika alergija turi rimtų pasekmių; ji suryja
širdį kaip ugnis ir naikina ramybės audinius. Todėl su ja
.reikia elgtis išmintingai, logiškai ir tvirtai

Sunkiai dirbu, kad visiems tarnaučiau, bet kai pasitraukiu į vienatvę apmąstymams, neleidžiu niekam trikdyti mano kontempliacijos. Kiti reikalai gali palaukti, bet negaliu apleisti ar pamiršti savo kasdienio susitikimo su .Dievu

Prieš imdamiesi bet kokių veiksmų, stabtelėkite ir atidžiai apsvarstykite pasekmes bei jų poveikį savo protui, kūnui ir sielai. Priverstiniai veiksmai nėra išsivadavimas, nes veiksmai, prieštaraujantys harmonijos ir pažangos dėsniams, apribos individą. Priešingai, veiksmai, sankcionuoti įžvalgos .ir atitinkantys sąžinę, yra dorybingi ir atneša laisvę

Kai nusprendžiate padaryti ką nors gero arba susilaikyti nuo kažko blogo ir laikotės šio sprendimo bei elgiatės .atitinkamai, žinokite, kad jūsų laisvės dalis yra didelė

Dievas nori, kad mes pasinaudotume mums duota pasirinkimo laisve Jo paieškai ir atradimui, bet Jis nenori .mums savęs primesti

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda pats savaime, jį reikia aktyvuoti ir puoselėti. Be šio troškimo .gyvenimas neturi vertės ar skonio

Leiskite dvasinei įžvalgai vesti jūsų mąstymą ir sėkmę lydės jus visur, kur einate

Dievui skiriu savo balsą, rankas, kojas, širdį, kūną, jausmus, valią ir viską

Meilė yra dvasinis ginklas, kuris užbaigia visus karus

Už šios žemės yra beribiai pasauliai, kuriuose vėl .susitiksime su tais, kuriuos manėme mus palikę amžiams

Šis žemiškas gyvenimas nuolat kinta, liūdesys seka liūdesį, iliuzijos po iliuzijų. Šis miražas, pasirodantis mūsų

sąmonės dykumoje, turi išnykti, ir mes turime pažadinti savo
.tikrąjį „aš“ iš po tankių materijos šydų

Nebandykite savo vilčių grįsti šiuo gyvenimu. Kur jūsų
garantija? Esate saugūs tik tada, kai ieškote prieglobsčio
.Dievo pažinime

Sielos esmė yra tarsi senovinis auksas, palaidotas po
žeme. Kai nuo aukso pašalinama žemė ir jis nuplaunamas
kontempliacijos vandeniui, jis iš naujo švyti visišku tyrumu ir
.aiškumu

Viešpatie, leisk mums matyti, kas gera, mąstyti sveikai
ir bendrauti su gero būdo žmonėmis. Padėk mums galvoti
apie Tave ir apmąstyti Tave, o Tu, kuris esi viso teismo
.šaltinis ir viso gėrio pradžia

Laisvė nuo silpnumo

Geriausias būdas įveikti silpnumą – nustoti apie jį
galvoti; kitaip silpnumo mintis užvaldys jūsų sąmonę ir
užvaldys jūsų vidinį „aš“. Kai įsileisime į save šviesą, tamsa
.išnyks, tarsi jos niekada nebūtų buvę

Ta mintis man suteikia nuostabių įkvėpimų

Kai į olą, kuri tūkstančius metų buvo apgaubta tamsos,
įleidžiama šviesa, tamsa akimirksniu išnyksta. Panašiai
silpnybės ir klaidos išnyksta, kai leidžiame Dievo šviesai
įžengti į mūsų sąmonę, ir nežinojimo tamsa negali pasilikti.
.Tai yra filosofija, pagal kurią turėtume gyventi

Atidėliojimas yra beprasmis. Gyvenimo ratas niekada
nesustoja suktis, o mūsų gyvenimo dienos bėga greitai.
Kiekviena minutė, kurią praleidžiame aiškiai mąstydami ir
išmintingai elgdamiesi, yra sėkminga ir pelninga investicija į
.mūsų laimę

Daugelis žmonių visą gyvenimą galvoja apie pinigus,
seksą ir šlovę ir retai susitelkia į esminius dalykus, kurie
suteikia jiems ramybę ir pakelia jų sąmoningumą į
.aukštesnius lygmenis

Kad ir koks kuklus būtų žmogaus vaidmuo, Dievo akyse
jis laikomas sėkmingu, jei moka išmintingai leisti laiką ir
.nukreipti mintis teisinga linkme

Kai Dievo šviesa apšviečia žmogų, jis nejaučia, kad jam
ko nors reikia, nes jį užliejantis džiaugsmas išpildo visas jo
svajones ir priverčia giliai širdyje jaustis, kad jis yra
turtingiausias iš turtingųjų ir laimingiausias iš laimingųjų
.šiam gyvenime

Šviesos tunelis

Tie, kurių dvasinį sąmoningumą pažadina nušvitusios
mintys, geri darbai, malonūs jausmai ir gilus apmąstymas,
gali pajusti savo išėjimą iš kūno paskutinę išėjimo akimirką
per dvasinę akį. Žemiškosios kelionės metu jogas praktikuoja
matyti dvasinės akies tunelį ties materijos ir dvasios riba, o
palikimo Žemėje akimirką jis gali įžengti į šį šviesų tunelį ir
pereiti iš šio pasaulio į begalinę Dievo šviesos, džiaugsmo,
.ramybės ir absoliučios laisvės karalystę

{Šviesa po šviesos}

Kūno žibintas yra [dvasinė] akis

Jei jūsų akis viena

Tada visas tavo kūnas bus pripildytas šviesos

{Ir šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa to nežinojo}

Altruizmas – tai jausti kitų žmonių sielvartą, su jais
suartėti, bendrauti, nuoširdžiai bandyti juos paguosti jų

nelaimėje, džiaugtis jų džiaugsmu ir daryti viską, kad juos
.atitrauktų baimės, poreikio ir nerimo šmėkla

Altruizmo dvasią turintis žmogus neveikia pagal ribotus
skaičiavimus ir lūkesčius, bet pasitelkia savo įžvalgą ir sveiką
nuovoką ir imasi padėti sau bei kitiems, dėkodamas Dievui
už pasiektą sėkmę. Jei jam nepavyksta vieną ar kelis kartus,
jis nesijaučia nusivylęs, o tampa ryžtingesnis, padvigubina
savo pastangas ir kartoja bandymą, ieško naujų idėjų ir
kanalų, vedamas proto šviesos, ir ieško Dievo pagalbos, kol
.pasiekia savo tikslą ir kilnų tikslą

Tas, kuris dirba, kad padarytų kitus laimingus, yra Dievo
laimingas, jam suteikiant vidinį psichologinio komforto
jausmą. Ir jei jis ką nors praranda dėl tų, kuriems bando
padėti, jis nelaiko to praradimu, nes mainais gauna Dievo
malonumą ir ramybę. Jis gyvena, kad mylėtų, dirbtų, duotų ir
.sėtų gėrio bei ramybės sėklas žmonijos laukuose

Kas savo mintimis ir jausmais peržengia savo asmeninį
pasaulį, tas plečia savo sąmoningumą, didina empatiją ir
jaučia, kad pasaulis yra jo namai, o žmonija – jo šeima. Jis
supranta, kad savo egzistencijos šioje žemėje tikslas yra
reformuoti save, prieš bandant reformuoti kitus, nes tas, kas
save reformuoja, savo gyvenimo pavyzdžiu padeda kitiems
reformotis. Veiksmai turi gilesnį ir stipresnį poveikį kitų
.sieloms nei žodžiai

Trumpi sustojimai

:Nuoširdumo spindesys

Kai kurie žmonės bando pabėgti nuo savo problemų
šypsodamiesi, tačiau tokiame pabėgime reikia tyros sąžinės,
laisvos nuo veidmainystės ir apgaulės. Kai žmogus sąžiningai
elgiasi su savimi ir kitais, elgiasi kilniai ir dorai, jo akys

tampa skaidrios ir iš jų sklinda unikalus spindesys –
.neabejotinas nuoširdumo švytėjimas

:Sąžiningumas

Kai kurie žmonės daug kalba vardan sąžiningumo, bet negalima su visais kalbėti apie viską. Kai siūlote patarimus ir nurodymus, kai kurie žmonės neteisingai supranta jūsų žodžius ir nieko iš to negauna; tai veltui duotos pastangos ir neįvertintas siekis. Tyla tokiais atvejais yra auksas, bet tai jokia būdu nereiškia tylėjimo apie netinkamą elgesį

:Savęs harmonija

Savęs harmonija yra ištis nuostabi. Dauguma žmonių žino, kaip sunku būti harmonijoje su kitais, bet ar kada nors susimąstėte apie harmoniją su savimi? Tai neįtikėtina sunku, tačiau įmanoma. Jei analizuosite save, pastebėsite, kad nuolat prieštaraujate sau. Jei nemylėsite savęs, nemylėsite nieko kito. O jei žmogus nėra harmonijoje su savimi, kaip jis gali būti harmonijoje su kitais

Savęs harmonija yra gyvybiškai svarbi harmonijai su pasauliu. Todėl labai svarbu vertinti ir mylėti save, nes jūs nusipelnėte tos meilės. Reikia mylėti save, nes Dievas mus sukūrė ir apdovanojo kilniu potencialu. Mylėti šį vidinį „aš“, šią dorybingų savybių kupiną esmę, įkvepia kilniam elgesiui ir apvalo protą nuo nešvarumų, o širdį – nuo piktavališkumo
.ir apmaudo

:Literatūrinio kompas kalibravimas

Neįmanoma apgauti savo sąžinės, pateisinti nusikaltimų ar išvengti klaidingo elgesio pasekmių, net jei keliautume į kitą planetą. Veiksmų rezultatai lydi žmogų, todėl reikia koreguoti savo kursą ir suderinti savo moralinį kompasą taip, kad jo rodyklė visada rodytų teisingą kryptimi

Kai kurie žmonės gyvena blogiausiomis sąlygomis, tačiau yra labai darniai su savimi, o kiti turi visas galimybes ir viską, ko jiems reikia, tačiau nuolat konfliktuoja su savimi.

Todėl nereikėtų laukti, kol aplinkybės pasikeis. Itikinkite save, kad jums viskas gerai, nepaisant jūsų aplinkos, kuri gali skirtis nuo to, ko norėtumėte

Kas pasiduoda aplinkybių malonei, tas laukia, kol viskas pasikeis, ir jo laukimas teks ilgam

Sakoma, kad vienas žmogus laisvai kalbėjo aštuoniolika kalbų, tačiau buvo toks neturtingas, kad negalėjo sau leisti lempos skaityti. Todėl jis nueidavo į kampą ir atsisėdavo po gatvės žibintu skaityti. Iš tiesų, valia sukuria priemones, atveria galimybes, atnaujina viltį, atlieka užduotis ir išpildo norus bei svajones

Tikrasis bendravimas su tais, kurie pažįsta Dievą, gali vykti asmeniškai su jais bendraujant, apmąstant jų raštus arba giliai ir draugiškai juos apmąstant. Svarbu prisiminti, kad tai yra harmonijoje su jų sąmone, kuri yra harmonijoje su Dievu

Kai suderiname savo sąmonę su didžiomis sielomis, kurios myli Dievą, ši harmonija palaipsniui nuostabiai transformuoja mūsų gyvenimus. Ši harmonija nepavergia valios, o veikiau išplečia jos apimtį ir sustiprina jos galią. Tai yra skirtumas tarp harmonijos su žmonėmis, kupiniais ego ir susirūpinusiais tuo, ką jie gali gauti, ir harmonijos su mylinčiais Dievą ir žmoniją, kurių tikslas – duoti ir pažadinti dieviškąją meilę tų, kurie yra harmonijoje su jais, sielose. Šių palaimintų asmenų magnetizmas suartina mus su dieviškuoju magnetizmu

Turime nepamiršti, kad stengdamiesi patenkinti savo poreikius, taip pat turime padėti kitiems gauti tai, ko jiems reikia, ir dalytis su mažiau pasiturinčiais gerais dalykais,

kurie pasitaiko mūsų kelyje. Prisiminkime, kad esame neatsiejama pasaulinės šeimos dalis ir kad negalime gyventi .be šios didelės šeimos

Koks būtų gyvenimas be dailidžių, išradėjų, ūkininkų ir kitų? Duodami, gaudami ir keisdamiesi paslaugomis, Dievas nori, kad galvotume apie kitus ir jaustumė užuojautą. Didelė klaida gyventi tik sau, neatsižvelgiant į kitus. Galvodami apie savo laimę, turime galvoti ir apie kitų laimę. Nereikalaujama, kad mes atiduotume viską, ką turime, pasaulinės šeimos gerovei, nes tai neįmanoma. Verčiau turėtume užjausti kitus ir daryti viską, ką galime, kad jiems padėtume ir .palengvintume jų našta

Yra ryšys tarp sėkmės ir sielos pasitenkinimo, .atsižvelgiant į aplinką, kurioje gyvena individas

Tikroji sėkmė yra elgesio, atitinkančio teismo principus, rezultatas, ir ji apima kitų žmonių laimę ir gerovę kaip neatsiejamą asmeninio pasitenkinimo dalį. Kiekvienas, kuris taiko šį principą savo materialiniame, protiniame, moraliniame ir dvasiniame gyvenime, pastebės, kad šis .sėkmės apibrėžimas yra išsamus ir visapusiškas

Žmonės apie sėkmę galvoja skirtingai, priklausomai nuo savo gyvenimo tikslų. Kartais kai kurie žmonės ją prilygina vagystei, sakydami tokius dalykus kaip „Jis sėkmingas vagis!“. Tai rodo, kad ne visa sėkmė yra pageidautina; mūsų .sėkmė neturėtų pakenkti kitiems

Kita sėkmės sąlyga – harmonijos ir teigiamų rezultatų siekimas ne tik sau, bet ir dalinimasis šiais privalumais su .kitais

Finansinė sėkmė nereiškia vien džiaugtis tuo, ko nusipelnėme; tai taip pat reiškia moralinę atsakomybę padėti kitiems susikurti sau geresnį gyvenimą. Kiekvienas

protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jo širdyje yra meilės, jis negalės tų pinigų naudoti savanaudiškai; vietoj to, .jis dalinsis tuo, ką turi, su kitais

Šykštuolių ir šykštuolių rankose pinigai tampa prakeiksmu, bet dosnioms rankoms ir geroms širdims – .palaima ir dovana

Geros sielos pritraukia geras sielas ir yra prie jų traukiamos

Turime išmokti mylėti savo artimą kaip save patį ir prisiminti, kad šiame gyvenime esame trumpą laiką, po kurio išvykstame į kitą pasaulį, kurio lygis priklauso nuo mūsų mąstymo lygio ir veiksmų kokybės šio žemiškojo buvimo .metu

Kas yra mūsų tikrieji giminaičiai? Išmintingam žmogui kiekvienas yra giminaitis, ir kiekvienas iš jų yra „artimas“. Žinoma, išmintingas žmogus geba įžvalgiai vertinti ir supranta, kad nors saulė apšviečia anglies gabalėlį ir deimantą, deimantas, skirtingai nei anglis, turi unikalią gebėjimą ryškiai priimti ir atspindėti šviesą. Reikėtų ieškoti tų, kurių mintys ir jausmai yra tokie pat tyri kaip deimantas, draugijos ir skirti laiko nuoširdžių draugų paieškai. Tie, kurie gyvena švarų ir sąžiningą gyvenimą, pritrauks draugus, kuriems būdingas švarumas ir sąžiningumas, o tie, kurie gyvena vadovaudamiesi žemais instinktais be įžvalgumo, .pritrauks tokius pačius draugus

Jei vertinate aukštus idealus ir kilnius principus, patartina vengti bendravimo su žmonėmis, kurie netiki šiais idealais ir principais, kurie klaidina mintis ir drumsčia nuotaiką, kad jų vibracijos nesumažintų jūsų vibracijų lygio. .Tuo pačiu metu neatmeskite nieko iš savo meilės rato

Be to, žmogus turėtų ne tik mylėti, bet ir kurti taiką, kad
kur beeitų, kurtų harmoniją ir ramybę, gaivindamas
aplinkinius savo malonių buvimu. Niekas nenori artintis prie
dvokiančios skunksės – atsiprašau už posakį – visi jos vengia.
Panašiai nervingas, impulsyvus ir linkęs ginčytis žmogus
erzina ir atstumia kitus. Norime būti kaip žydinčios rožės,
skleidžiančios saldų kvapą, džiuginantį širdį. Stenkimės
skeisti ramybės kvapą ir gėrio dvelksmą visur, kur einame ir
.kur gyvename

Dievo karalystė nėra tarp debesų ar konkrečioje erdvės
vietoje. Ji yra anapus tamsos, kurią matome užmerkę akis, o
kai medituojame ir meldžiamės, mumyse atsiveria kaktoje
esanti dvasios akis, ir mes matome palaimintą šviesą bei
jaučiame džiaugsmą, persmelkiantį kiekvieną kūno ląstelę, ir
mes jaučiame, kad uždanga buvo pakelta ir į Dievo karalystę
.atsivėrė slaptos durys

Dievas yra nuolat atsinaujinantis džiaugsmas,
džiaugsmas, kuris apima viską. Turime jausti vienovę su tuo
.džiaugsmu, kuris gyvena mumyse ir supa begalybę

Už tankios materijos vibracinių ribų slypi begalinė, visa
apimanti sąmonė, neapsakoma visoje savo šlovėje, platybėje
ir beribėje erdvėje. Tai dangaus karalystė, amžina, beribė ir
.begalinė sąmoninga palaima

Kai sielos suvokimas išsiplečia ir ji jaučia savo buvimą
.visur, ji susijungia su dieviškąja dvasia

Šlovė Absoliučiajam Begalybei, sėdinčiam horizonte, kur
dangus susitinka su vandenynu, ir šlovė Aukščiausiam
Begalybei, sėdinčiam mumyse esančioje ramybėje;
sutelkdami dėmesį į Begalybę savyje, galime gauti jos beribę
.galią

Žinios, gautos studijuojant knygas ar iš žmonių, yra
ribotos, o žinios, gautos tiesiogiai iš Dievo, suteikia išminties
.galia, tikrumo spindesį, širdies ramybę ir sielos ramybę

Viešpatie, išmokyk mane melstis su gilia susikaupimu ir
derinti meditaciją su nuoširdžiais troškimais, ir leisk mano
.širdį kasdien apvalyti tyra meile Tau

Išsivadavimas iš karmos suvaržymų

nesvarbu, ar tai būtų psichinis, ar fizinis, sąmoningas ,
ar nesąmoningas, turi specifinį poveikį žmogaus gyvenimui.
Praeities veiksmai yra ne tik tie, kurie buvo atlikti prieš kelias
dienas, mėnesius ar metus, bet ir veiksmai iš praėjusių
.gyvenimų

Tu buvai miręs, ir Jis tau davė gyvybę; tada Jis nubaus
tave mirtimi, tada Jis tau vėl duos gyvybę; tada tu būsi
.sugrąžintas pas Jį

Geri ir blogi žmogaus veiksmų padariniai. Dabartiniame
gyvenime šie pėdsakai lieka saugomi sąmonėje, o
ankstesnių įsikūnijimų padariniai, kuriuos žmogus nešiojasi
(arba kuriuos jo siela nešiojasi) snaudžia sąmonėje kaip
sėklos, laukdamos tinkamų aplinkybių, kad sudygtų ir augtų
konkrečiu karminiu metu. Karmos dėsnis, kuris subalansuoja
dalykus, apima veiksmą ir atoveiksmį, priežastį ir pasekmę,
.sėją ir pjūtį

Kiekvienas žmogus savo mintimis ir veiksmais formuoja
savo likimą, o jų išlaisvintos energijos, išmintingos ar kvailos,
neišvengiamai grįžta pas juos kaip atspirties taškas, lygiai
taip pat, kaip ratas užsibaigia tobulu tikslumu. [Klausimas],
ar norintis ieškotojas turi susidurti – prieš savo valią – su
neišvengiamomis savo praeities veiksmų pasekmėmis, arba
tuo, kas vadinama predestinacija? Atsakymas yra ne. Dievas
yra įstatymas ir meilė, o ieškotojas, kuris kreipiasi į Jį su

nuoširdžiu ilgesiu ir visišku tikėjimu, suderina savo veiksmus su dieviškuoju įstatymu ir siekia besąlyginės Dievo meilės, neabejotinai gaus dieviškąją palaiminimą, kuris palengvina .sunkią našlą ir pagerina aplinkybes

Dievas mus patalpino šiame iliuzijų pilname pasaulyje ir
Jis žino mūsų kančias, išbandymus ir sunkumus, kuriuos
patiriame. Žmonės gilina vidinę dvasinio nežinojimo tamsą,
kai mano, kad skęsta nuodėmėje ir bejėgiai ištrūkti iš jos
gelmių. Jiems geriau stengtis ištaisyti save, ieškoti pagalbos
ir užuojautos iš dieviškojo gailestingumo širdies, tikėtis
.atleidimo iš mylinčio, užjaučiančio ir atleidžiančio Dievo

Kai suvokiame savo glaudų ryšį su Dievu, kokia karma
gali mus supančioti? Neleiskite niekam įtikinti jūsų, kad jūsų
skausmas ir sunkumai yra jūsų karmos rezultatas. Kaip
dvasia savo esme, jūs neturite karmos. Priešingai, turite
suvokti šią tiesą patvirtindami sau, kad esate viena su
gyvenimo, šviesos ir kosminių jėgų esme. Jei suvoksite šį
faktą, jums nėra ko bijoti, ir Dievas atvers jums daug durų ir
.suteiks jums daug galimybių

Jei jaučiatės nepatogiai dėl savo gyvenimo būdo,
pakeiskite savo mąstyseną, įkraukite savo pojūčius teigiama
.energija ir patys pajusite skirtumą

Žmonėms nereikia gedėti ir liūdėti dėl to, ko jie praleido,
arba priskirti savo nelaimingų aplinkybių klaidoms, kurias jie
padarė šiame gyvenime ar tolimoje praeityje, nes tai yra
dvasinio aplaidumo forma. Jie turi veikti ir išrauti piktžoles iš
gyvenimo sodo, o tada pražys saldžiausios ir ryškiausios
gėlės ir duos skaniausius ir geidžiamiausius vaisius. Jo,
.Aukščiausiojo, malone

Paklusti Dievui nereiškia nenaudoti savo valios savo
reikalams gerinti ir laukti, kol Dievas išspręs mūsų situacijas

be jokių mūsų pastangų, nes Dievas padeda tiems, kurie
.padeda sau

Esmė ta, kad išmokstame kreiptis į Dievą, kad Jis vestų
mūsų valią, palaimintų ir sustiprintų mūsų teisingas
pastangas. Kai įveikiame nenoro pasiduoti kliūtį, Dieve
randame apsaugą, kurios niekas šiame pasaulyje negali
mums suteikti, ir taip pat randame stiprybę, kurios negali
.įveikti joks išbandymas

Kiekvienas gali užmegzti ypatingą ryšį su Dievu, jei
moka atverti Jam savo širdį ir ilgėtis Jo dieviškojo buvimo,
.kuris teikia džiaugsmą ir tikrumą

Kai žmogus jaučia gilų Dievo poreikį, žinodamas, kad
negali be Jo, jis pastebės, kad Dievas vienaip ar kitaip
atsako. Tačiau pirmiausia jis turi ugdyti tą stiprų jausmą, nes
.atsakas neatsiras savaime

Jei nesuteiksime Dievui pirmosios vietos savo gyvenime,
mūsų sąmonės būseną bus nerimastinga ir sumišusi, ir mes
negalėsime logiškai ir tinkamai susidoroti su nesibaigiančiais
.gyvenimo reikalavimais

Ir kaip išsiugdyti tą troškimą? Kiekvieną kartą, kai
susiduriame su nelaime ar sunkumais, kiekvieną kartą, kai
jaučiame sunkumą širdyje, turime kreiptis į Dievą ir prašyti
Jo pagalbos, žinodami, kad kas myli Dievą ir saugo tai savo
mintyse ir širdyje, to situacija pagerės, to situacija keičiasi į
.gerąją pusę

Kai maišysime ir maišysime eterį savo nuoširdžiomis
maldomis ir prašymais, išgausime dieviškojo atsako esmę,
.kurioje yra maistas, gydymas ir laimė

Tiems, kurie trokšta dvasinio peno, praeities nusivylimai
ir nesėkmės yra nereikšmingos. Iš jų galima pasimokyti ir
bandyti dar kartą, kartoiant bandymą nuo pradžių. Sėkmė

bus garantuota, su Dievo pagalba, visiems, kurių nenusivilia
nesėkmė, kurių ryžto nesusilpnina tragedijos ir kurie tvirtai
tiki, kad Dievas palaiko tuos, kurie atkakliai siekia savo
tikslą, tuos, kurie yra teisingame kelyje, ir Jis suteikia jiems
vilties, stiprybės ir optimizmo, kol jie pasieks savo galutinį
.tikslą ir gyvenimo prasmę

Mintis yra jėga kaip elektra, o psichologinės būsenos
.grįžta prie minties ir mąstymo būdo

Elektra yra ir naudinga, ir žalinga; kas ją naudoja
protingai, tas ją naudoja savo reikmėms, kitaip ji gali jį
nušauti. Taip pat ir mintis: jei ji nukreipta teisinga linkme, ji
.atneša laimę jos savininkui, kitaip – bėdą

Mintis yra kaip laukinis arklys, tačiau ją prisijaukinti nėra
nejmanoma, o pozityvus mąstymas yra vienas iš būdų
.kontroliuoti mintis

Sveikas mąstymas – artimas draugas, o ligotas protas –
.nuolatinis priešas

Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą, o
nesveikas mąstymas šaudo mirtinomis strėlėmis, kurios
atšoka dvigubai. Todėl ir sakoma: „Atlygis toks pat, kaip ir
darbas“. Kol žmogus siunčia gerus ketinimus, jo mintys virs
fakelais, apšviečiančiais sielos kambarius ir išsklaidančiais
tamsos krūvas, kad jis jaustų gilų paguodą, o jo akys
spindėtų pasitenkinimo šypsena! Tegul šypsena išlieka jūsų
.akyse ir tebūnie jums ramybė

Gyvenimas – lyg malūnas, malantis vaisingų bandymų ir
eksperimentų sėklas, kad iškeptų gyvenimo duoną. Jis lyg
vingiuotas kelias su vešliomis gėlėmis abiejose pusėse,
ryškiais drugeliais ir medžiais, kurių šakose – gardūs vaisiai,
tačiau mes retai sustojame. Mėgaukimės jo vaizdais ir
ragaukime jo saldumą; iš tiesų, dažnai esame ant kabliuko,

norėdami pasiekti platesnes vietas, manome, kad yra malonesnių vaizdų nei tai, ką matėme. Bet pamažu toldami žieduotais, vaisingais takais randame medžius, kurie labiau tamsūs nei švieži, o tada gėlės dingsta. Ir kartu su jais, drugeliai ir vaisiai, tik tam, kad atsidurtume nevaisingoje .dykumoje

Žmogaus gyvenimas yra tarsi jūrų vandenys, kurie apsivalo ir tampa gaivūs. Tik pakilus į viršutinius atmosferos sluoksnius, tai tarsi rytinis sapnas, su amžiumi vis šviesėjantis, nes tada viskas atrodo aiškiau ir aiškiau. Tai tarsi kelionė tuo, kad peizažas keičiasi keliaujant atstumus, .tada tas pats peizažas keičiasi artėjant prie jo ir taip toliau

Gyvenimas neapvilia išmintingųjų, nes jie su juo elgiasi sumaniai ir mėgaujasi juo, neleisdami jam jų užvaldyti ir atimti laisvės. Pavyzdžiui, jie mėgaujasi vandeniu. Jie geria jį ir maudosi jame, bet neleidžia sau jame nuskęsti. Jie mėgaujasi drabužiais, kurie jiems patinka. Nepersistengdami su formalumais ir formalumais, kurie laikomi paviršutiniškais. Jie mėgaujasi valgymu, neleisdami persivalgymui juos užvaldyti, nes persivalgymas silpnina kūną ir praryja suvokimą. Ir jis jį visiškai sunaikins. Taigi, žmogus turėtų .mėgautis gyvenimu, bet nealkindamas pojūčių panardinant

Sutarimas su kitais nereiškia, kad reikia su jais sutikti dėl visko ar dėl jų aukoti idealus, nes toks konformizmo stilius yra nepageidaujamas ir neatitinka tiesos. Reformatoriai ir didieji žmonės nesutarė. Nors aplink juos buvo tiek daug žmonių, jie vis dėlto tvirtai laikėsi savo .idealo, nes suprato, kad tai, ką daro, yra absoliučiai teisinga

Visų pirma, žmogus turi būti darnoje su Dievu, tada su .savo sąžine ir galiausiai su žmonėmis

Principas neturėtų būti pažeidžiamas ir negalima
griebtis slaptų motyvų siekiant tam tikro tikslo, nes tai
.netinka principingiems žmonėms

Kas gali gyventi taip, kad patiktų Dievui? Nedarykite
žalos kitiems, nes jiems nėra ko bijoti. Jei šis požiūris
netenkina kitų, žmogui pakanka jaustis patogiai viduje ir
jausti vidinę ramybę, kuri daro jį nepriklausomą nuo žmonių
.pritarimo

Sielos stiprybė ir troškimas atsigręžti į Dievą vadinamas
dvasiniu magnetizmu. Ir šiuo magnetizmu siela pritraukia
sau palaiminimus, subtilias vibracijas ir visą gerą žmogišką
.patirtį, kuri jai primena apie gerį ir teisumą

dvasinis magnetizmas. Tai jėga, kuria Jis traukia ir
traukia žmogų prie savęs. Geri draugai, esminiai ir svarbūs
dalykai, intuityvus dalykų supratimas. Ši jėga kyla iš
.patrauklios Dievo magnetinės jėgos

Taikos žvakė

Paimkite minčių puodą, pripildykite jį savo ramybės

Paimk mano jausmų butelį, pripildyk jį savo
gailestingumu

Paimk mano tuščią sielos krepšį, pripildyk jį savo
išminties vaisiais

Įpilk savo meilės vandenų į mano sielą, aš juos įpilsiu į
.ištroškusios sielos taures

Sugriauk ego sienas, panardink mane į savo visišką
.buvimą

Meilės aušros spindulys

Tegul jis žvelgia iš mano širdies angų

Tai man primena tavo meilės saulės šviesą
Plinta per mano gyvenimo dangų
Tavo meilės spindinti šviesa nušvito
Ant savęs, ir tai buvo nušviesta
Tavo šviesa užpildė mano dvasinę erdvę
Tu esi gyvenimas, kuris palaiko mano kūną
Ir protas, kuris įkvepia mano mintis
Ir išmintis, kuri išsklaido mano nežinojimą
Uždegu savo meilės ploną žvakę
Norėdami perskaityti auksinę knygą
Išsaugota manyje nuo senų laikų
Tavo meilė buvo ir tebėra
Nematoma taikos žvakė
Kuri išsklaido tamsą ir parodo man tavo žinutes
Tinklaraštis yra širdelių puslapiuose
Tegul tavo šlovė apsireiškia, Viešpatie
Tegul tavo išminties šviesa išsklaido
Nežinojimas, nesantaika ir pavydas
Nuo žemės krantų amžinai
Paverskime savo silpnybes stiprybe
Ir mes susilpnėjome ryžtui
Įkraukite savo kūnus gyvybine elektra

Ir pripildyk protą ir sielą savo gydančia šviesa

Paimk mūsų ranką, kad nepaskęstume Tavo
nerūpestingumo vandenyse, ir pripildyk mūsų būtį Tavo
meile ir išmintimi. Leisk mums pajusti, kad esame labai arti
.Tavęs ir kad Tavo gailestingumo saulė mums nuolat šviečia

Savo šnabždančių, vibruojančių minčių žiedus dedu

.Ramybės struktūroje

Jos tylus kvapas dainuoja

Ir jis gieda apie tavo šlovę

Ir su tavo šventos šviesos spindesiu

Matau tavo egzistencijos grožį

Mano laimingos svajonės išsipildo

Kai tavo šviesa mirga mano sieloje

Šydai liepsnoja išminties ugnimi

,Matau tavo šlovę ir mano džiaugsmas auga

Tegul Dievas apšviečia jus savo šviesa

Ir sveikinimai tau iš sielos

Pasaulis mums kelia daugybę reikalavimų ir reikalavimų,
įtikinėdamas mus jų svarba ir tuo, kad be jų neįmanoma
gyventi ar apsieiti. Tačiau pagrindinis reikalavimas turi būti
Dievo ramybės įgijimas, kurios šaltiniai niekada neišsenka ir
kurios šaltinis niekada neišsenka, ir kuri viskam gyvenime
.suteikia skonį ir prasmę

Prisiminkime, kad Dievas yra mūsų būties esmė, o meilė
yra langas, pro kurį žvelgiame į Jo šlovingą veidą. Kas trokšta
jausti dieviškąjį buvimą ir puoselėja tą didingą ilgesį mintimis

ir darbais, Dievas patenkins jų prašymą ir padės nuplėšti
.šydus, trukdančius jiems matyti palaimintąsias šviesas

Kas pasiryžęs žengti pirmyn šiuo keliu, to niekas
neatbaidys ir jokios kliūtys jam netrukdytų, kol jis nepasieks
.savo tikslo ir neįvykdys savo širdies troškimo

Dvasiniai perlai ir brangakmeniai

Tie, kurie atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia jiems gėdą
bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingi ir sveiko proto.
Turėtume niekinti nuodėmę, o ne nusidėjėlį, nes jis yra mūsų
dvasios brolis, nepaisant jo gaubiančios ir supančios
nežinojimo tamsos. Pasmerkimo tikslas turėtų būti gydymas,
o ne puikavimasis ir žaizdavimas. Turėtume elgtis su savo
nuodėmingu broliu taip, kaip norėtume, kad su mumis būtų
.elgiamasi, jei būtume jo vietoje ir situacijoje

Kas šiame pasaulyje slepia savo brolio kaltes, to Dievas
.paslėps ir pomirtiniame gyvenime

Lygiai taip pat, kaip mes teisiame kitus, dvasinis
įstatymas teisia mus tokiu pačiu mastu. Neturėtume per
daug tikėtis iš kitų ir neturėtume visada tikėtis gerų rezultatų
.iš bet ko, net jei jie stengiasi iš visų jėgų

Žmogus gali pargriūti ir suklypti, bet jis liks saugus tol,
.kol stengsis vėl lipti dorybės ir teisumo kopėčiomis

Kiekvieną dieną turėtume stengtis pakelti paciento
nuotaiką fiziškai, psichologiškai ar dvasiškai savo aplinkoje,
.lygiai taip pat, kaip padedame sau ar savo šeimos nariams

Kas nuo šiandien bando gyventi pagal dieviškus dėsnius
– užuot gyvenęs seną savanaudišką gyvenimą, atnešantį
sunkumų ir kančių, – tas supras, kad kad ir koks kuklus būtų
jo vaidmuo gyvenime, jis išlieka svarbus tol, kol jis iki galo
atlieka savo pareigą pagal kosminio spektaklio režisieriaus ir
.visų mūsų likimų šeimininko: Visagalio Dievo, nurodymus

Kai bendraujame su kitais nuoširdžiai, su tikra meile ir
pagarbiai jausmams, pritrauksime gerų draugų į savo
gyvenimą, visiškai nekreipdami dėmesio į asmeninius
interesus ar savanaudiškus skaičiavimus; kitaip negalėsime
.atpažinti savo tikrųjų draugų

Būtina atsikratyti veidmainystės ir apsimetinėjimo, ir
.elgtis taip, kad tyčia nekenktumėte kitiems

Draugų negalima pykti, menkinti ar kurstyti
priešiškumo, taip pat negalima jiems duoti jokios priežasties
puoselėti priešiškus jausmus mūsų atžvilgiu. Su draugais
negalima elgtis netinkamai, jų išnaudoti ar duoti jiems
neprašytų patarimų, nebent jų būtų paprašyta. Kai prašoma
patarimo, jis turėtų būti duodamas nuoširdžiai ir maloniai,
nebijant pasekmių. Draugai padeda vieni kitiems
.konstruktyvia, broliška kritika

Sunkios gyvenimo patirtys neateina tam, kad
paralyžiuotų mūsų valią ir mus nugalėtų, o veikiau tam, kad
sustiprintų mūsų ryžtą ir tikėjimą Dievu bei pasitikėjimą
savimi. Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad ši patirtis ir
iššūkiai yra neįveikiamos griauamosios jėgos, todėl jie
pasiduoda. Sveikas mąstymas yra būtinas norint suaktyvinti
savo vidinę jėgą, kad galėtume veiksmingai susidoroti su
.gyvenimu ir jo išbandymais

Jei žmogus nekonkuruoja su stipresniu už save, jis
netaps stiprus. Panašiai ir mes, kai drąsiai ir psichologiškai
pasitinkame savo sunkumus, tampame stipresni ir
.atsparesni

Mūsų protai yra neatsiejama Dievo visa apimančios
sąmonės dalis. Po mūsų sąmonės banga slypi Jo begalinės
sąmonės vandenynas. Kai banga pamiršta, kad yra didesnio
vandenyno dalis, ji atsiskiria nuo tos vandenyninės galios.
Dėl to žmonių protus silpnina materialūs apribojimai ir jie

nebegali vaisingai dirbti ir gausios gamybos. Kai protai nusikrato nežinojimo dulkes ir sutraukia grandines, kurios suriša jų galias, jie taps labiau pajėgūs kūrybiškumui ir .pozityviai sąveikai su gyvenimu

Kai tvirtai laikotės konkrečios idėjos ir ją įkūnijate stipria valia, ta idėja virsta dinamiška jėga. O kai mintis tampa dinamiška, ji gali sukurti tinkamą aplinką sėkmei, pagal .nematomą žemėlapi, nupieštą prote

Žmonės patiria nesėkmę, nes pasiduoda sunkioms gyvenimo aplinkybėms joms nesipriešindami, užuot joms .priešinęsi nepasiduodami

Būtina mankštinti ir aktyvuoti valią

Įžengusieji į ramybės šventovę gali dvasiškai bendrauti su kitomis sielomis, mylinčiomis Dievą, ir suprasti rožių bei .visų gyvų būtybių kalbą

Viešpatie, būk vienintelis Karalius, sėdintis ant mano meilės ir ilgesio sosto

Medituojantys patiria gilų ramybės jausmą, ir šią vidinę ramybę reikėtų išlaikyti net ir kitų kompanijoje. Tai, ko išmokstama meditacijos metu, reikėtų praktikuoti kasdienėje veikloje ir bendraujant su kitais, neleisdami niekam drumsti .savo ramybės ar tylos

Kai norite susikurti gerą įprotį arba atsikratyti blogo, sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose yra skirtingų .įpročių mechanizmai

Norėdami išsiugdyti gerą įprotį, pirmiausia tyliai atsisėskite ir medituokite, ieškodami dieviškos pagalbos.

Sutelkite savo mintis į valios centrą, esantį kaktoje tarp antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat

sutelkite savo dėmesį į šį valios centrą ir tvirtai patvirtinkite,
kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsišakniję, yra
ištrinamos. Su susikaupimu ir valia galite ištrinti net
giliausius senų, giliai įsišaknijusių įpročių griovelius. Nuolat
įsitikinkite, kad turite pakankamai valios, kad išrauti
.nesveikus įpročius iš smegenų srities

Tinkamiausias laikas tokiam teiginiui yra ankstyvas
.rytas, kai valia ir dėmesys yra budrūs

Nuolat kartok sau, kad esi laisvas nuo visų diktatų ir
vieną dieną suprasi, kad – su Dievo pagalba – jau išsivadavai
.iš įpročio, kurio norėjai atsikratyti

Kad ir ko bijotum, atmesk nuo to savo mintis ir palik tai
Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali
.tau padėti

Daug kančių kyla iš nerimo ir baimės. Kodėl turėtumėte
kentėti, jei tai, ko bijote, dar net neįvyko? Įsivaizduokite
Dievo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių, ir pajusite
.Jo nuostabią apsaugą

Kadangi dauguma mūsų nerimo kyla iš baimės, jei
pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir
išgijimas įvyks akimirksniu. Kiekvieną vakarą, prieš eidami
miegoti, patvirtinkite sau, kad Dievas yra su jumis, saugo jus
.ir stebi jus

Šioje kosminėje dramoje visų rasių žmonės laiko scenoje
vaidina gyvenimo istoriją. Turime suprasti gyvenimo prasmę
per daug nesusitelkdami į savo trumpalaikius vaidmenis ir
.neapsėsdami jų

Mūsų gyvenimo suvokimas dažnai būna iškreiptas ir
nukrypstantis, nes žiūrime savanaudiškumo ir riboto
horizonto akimis. Jei žiūrėtume sielos akimis, matytume
.dalykus visiškai kitaip

Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią
Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę
prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas
.visatos daleles ir dalis, prigimtės atspindys

Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų
akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti
išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne
neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į
mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai padarysime,
nežinojimas išnyks, situacijų skirtumai išnyks, matysime
vienybę surašyme ir labiau darniai elgsimės su dieviškąja
.valia

Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip
tarp darbdavio ir darbuotojo. Mes esame Jo šeima, Jis nuolat
rūpinasi mumis ir visada mūsų klausosi. Mes esame
neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi
.ir energingi

Mūsų Kūrėjas apdovanojo mus neišsenkančiais meilės,
supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės
lobiais, tačiau dauguma mūsų šiuos turtus iššvaistėme
veltui. Dievas trokšta, kad gyventume saugiai, taikiai ir
draugiškai bendradarbiaudami, kaip ir dera kilniai ir mylinčiai
šeimai. Tačiau godumas ir savanaudiški skaičiavimai
.įsišaknijo mūsų širdyse ir pasėjo tarp mūsų nesantaiką

Dievas nori, kad būtume šeiminkai, bet mes
pasirinkome būti vergais

Žmogus nuklydo toli nuo savo dangiškųjų namų ir
prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti Dievo ir Dievas yra
.arti jo, ir jis negalės atgauti to rojaus be asmeninių pastangų

Dievas sukūrė mus pagal savo paveikslą, bet ši tiesa
išsprūdo iš mūsų proto. Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų

likimas yra sunkumai, o mūsų likimas – sunaikinimas. Turime nuplėšti iliuzijos šydą išminties durklu, kad pamatytume .spindinčią tiesą, slypinčią už jos

?Kas mes esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis

Žmonės akivaizdžiai skiriasi savo psichologine ar emocine sandara, vaidmenimis gyvenime, darbu ir veikla, kuria užsiima, ar troškimais. Tačiau po visais šiais skirtumais slypi du dalykai, kurių nori ir reikia kiekvienam žmogui be išimties. Vienas yra laisvė nuo visų skausmo ir norų formų. Kitas yra visiška ir ilgalaikė laimė – visiškas pasitenkinimas, .kuriame gyvena ramybė, meilė, išmintis ir džiaugsmas

Tiesą sakant, žmonės siekia Dievo, nesvarbu, ar jie vartoja šį vardą, ar ne. Išminčiai sako, kad Dievas yra palaimos esmė ir laimės dvasia. Ir žmogus nepatirs visiško pasitenkinimo, nebent tiesiogiai semsis energijos iš kosminio šaltinio. Tai yra esminis dalykas norint suprasti žmogaus .būklę

?Bet kur žmonės ieško to, ko ieško

Jie to ieško tik žemiškuose dalykuose: turtuose, išorinėse aplinkybėse ir santykiuose su kitais žmonėmis. Tačiau šio pasaulio niekur, niekame ar jokiais aplinkybėmis to rasti .neįmanoma, atsižvelgiant į pačią kūrinijos prigimtį

Kūryba grindžiama dualumo principu. Neįmanoma turėti paveikslo tik vienos spalvos, nes neįmanoma apsieiti be jo priešingybės. Panašiai ir bet kuris egzistencijos aspektas negali egzistuoti atskirai nuo dualumo. Tačiau išnagrinėję žmones motyvuojančius troškimus, pastebime, kad kiekvienas iš mūsų trokšta tik gerų, malonių, gražių ir teigiamų dalykų, be menkiausio noro susidurti su kuo nors .nemalonių ar nepageidaujamu. Bet tai neįmanoma

Šiame dualistiniame pasaulyje nėra malonumo be skausmo, nėra šviesos be tamsos, nėra gėrio be blogio, nėra gyvenimo be mirties. Abi medalio pusės yra neatsiejamos. Tai reiškia, kad tai, ko trokštame giliai savyje, negali būti .gauta iš šio pasaulio

Žmonės ieško – taip, jie ieško iš visų jėgų – bet neranda to, ko ieško, o tai veda prie nevilties ir beviltiškumo. Tai veda ne tik į neviltį, bet ir į didelį apmaudą bei stiprų pyktį, o dėl to – prie smurto veiksmų. Visa tai nutinka todėl, kad žmonės neieško to, ko ieško, tinkamoje vietoje, ir dėl to neranda to, .ko trokšta jų širdys

Mūsų laikų žmonės mažai žino apie gyvenimo prasmę ir .tikslą, todėl kenčia nuo sumišimo ir sumišimo

Iš prigimties žmonės yra tikslo siekiančios būtybės. Jei jiems trūksta gyvenimo tikslo ir jei jų protas, energija, valia ir emocijos nėra nukreiptos teigiamai ir konstruktyviai, jie pasuks destruktiviais keliais, tokiais kaip alkoholio ir narkotikų vartojimas, smurto griebimasis ir panašiai. Galutinis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą, o individai privalo suderinti savo vaidmenis ir išorinę veiklą per teisingus veiksmus, sveiką požiūrį, teigiamą požiūrį ir .naudingą savo emocijų valdymą

Šie du mūsų prigimties aspektai – vidinis arba dvasinis aspektas ir išorinis aspektas – nėra prieštaringi, jei suprantami teisingai. Jie vienas kitą papildo ir padeda mums lavinti bei stiprinti savo fizinius, psichologinius, emocinius ir .dvasinius gebėjimus bei potencialą

Žmonės gyvena didžiulėje tuštumoje, be intelektualinės ar psichologinės stimuliacijos. Jie jaučiasi nuobodūs dėl tikslo stokos ir to, kas galėtų suteikti jų gyvenimui vertę ir prasmę. Vidutinis žmogus gali funkcionuoti ir elgtis taip, tarsi būtų ?psichologiškai ir protiškai sveikas, bet ar jie laimingi

Pagrindinis gyvenimo tikslas – žinoti, kas esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis. Jei skirsime gilesniems gyvenimo aspektams jų vertą dėmesį, neišvengiamai pajusime laimę, nes žmogaus laimė yra susijusi su ryšiu su savo dvasiniu „aš“, be kurio žmogus neegzistuoja ir nėra

Nesėkmės ar ligos baimė puoselėjama nuolat galvojant apie ją, kol nesėkmės idėja iš sąmonės prasiskverbia į sąmonę ir galiausiai pasiekia aukštesnę sąmonę. Tuomet baimė, įsitvirtinusi sąmonėje ir aukštesnėje sąmonėje, pradeda daugintis ir augti, kol užpildo sąmonę baimės piktžolėmis, kurios nėra taip lengvai išnaikinamos, kaip pradinė mintis, kai jos sudygsa. Šios kenksmingos piktžolės galiausiai duoda nuodingų ir mirtinų vaisių. Laimei, jos šaknis galima išnaikinti iš vidaus, stipriai susitelkiant į drąsą ir diegiant absoliutų tikėjimą Dievu ir tuo, kad Jis gali padėti tiems, kurie nori padėti sau, ir apsaugoti juos nuo žalos

Kartą mažas burbulas plūduriavo jūros paviršiuje, bijodamas audrų ir žaibų, kai išgirdo balsą, šnabždantį jai:
“?„Mažas gyvenimo burbuliuke, kas tau negerai

Argi nežinai, kad esi gyvenimo vandenyno dalis? Mažas burbulas apsidairė ir suprato šį faktą

Žmogaus sąmonė plūduriuoja lyg mažytis burbulas kosminės sąmonės jūros paviršiuje, manydama, kad tai laikinas burbulas, drebedama iš ligos, skurdo ir mirties baimės. O burbule, ar bijai vandenyno? Apsidairyk aplinkui, atidžiai stebėk. Perkelk savo požiūrį nuo artimiausios aplinkos į begalinę Dievo karalystę. Pasinerk giliau, praplėsk savo supratimą, kad žinotum ir būtum tikras, jog esi viena su Jo plačia jūra ir kad Dievas yra su tavimi. Jis tave saugo, .palaiko dabar ir amžinai

Spąstų ir spąstų vengimas

Kai tik širdyje jaučiate stiprų troškimą, raginantį jį
išpildyti, pasitelkite įžvalgumą ir paklauskite savęs: „Ar tai
geras troškimas, kurį galima išpildyti, ar blogas troškimas,
kurio nereikėtų gerbti?“ Nesveiki materialiniai troškimai
skatina mūsų blogus įpročius, suteikdami mums klaidingas
viltis ir iliuzinę laimę. Tokiais atvejais reikia pasitelkti
įžvalgumo galią, kad būtų atskleista tiesa. Blogi įpročiai
galiausiai veda į nelaimę. Kai atskleidžiama jų tikroji
prigimtis, jie tampa bejėgiai įvilioti žmogų į kančios ir
.nelaimės spąstus

Apmąstymai ir istorijos

Gyvenime ir mirtyje, liūdesyje ir nelaimėse mano
tikėjimas Tavimi, Viešpatie, išlieka stiprus ir nepajudinamas,
.tvirtas ir nepajudinamas

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia net ir perpildytose vietose, taip ir aš
matysiu dieviškosios meilės spindulius visose savo gyvenimo
.srityse ir kasdienėje veikloje

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo
.sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio

Muskuso elnio istorija

Muskusas yra vertinga medžiaga, pasižyminti stipriu
kvapu, randama aukštuosiuose Himalajuose gyvenančių
.muskusinių elnių bamboje

Kai elnias pasiekia tam tikrą amžių, iš jo bambos
pradedama slapta skverbtis žavus muskusas, ir elnias
susijaudina dėl to patrauklaus aromato, pradedama šokti ir
.ieškoti to malonaus kvapo šaltinio

Jis juda iš vienos vietos į kitą, uostinėja tarp uolų ir po
.medžiais, visur ieškodamas to jaudinančio kvapo šaltinio

Galiausiai, kai neranda žodžių ir neranda to, ko ieško su
ilgesiu ir aistra, jis supyksta, tampa dar susijaudinęs ir
.nerimastingesnis

Paskutinį kartą bandydamas pasiekti muskuso šaltinį, jis
šoka nuo aukštų uolėtų uolų į gilų slėnį, kad sutiktų savo
likimą ir mirtį. Tuomet medžiotojai sugeba jį sugauti ir
.ištraukti iš jo muskuso maišelį arba liauką

Šiuo atžvilgiu vienas iš apsišvietusių poetų pasakė kažką
:panašaus į

!O muskuso elni, kvaily

?Kodėl tu kenti? Kodėl tu nemiegi

Šis muskusas yra prieinamas

!Su savo pilvo maišu, kvaily

Net jei palietėte nosimi

Iš tavęs sklinda slaptas aromatas

Būtum laimėjęs tai, ko tikėjaisi

Ir jūs gyvenote neišlaidaudami

Ar nemanote, mano draugai, kad dauguma žmonių
elgiasi kaip muskusiniai elniai? Jie visada ir amžinai ieško
.laimės visur, už savęs ribų

Taip, jie ieško laimės žaisdami ir iki išsekimo
pasiduodami troškimams bei geismams. Jie kopia slidžiais
turtų takais, kol galiausiai šoka nuo didelių vilčių uolų ant
nusivylimo ir nesėkmės uolų, kai nesugeba rasti tikrosios
.laimės, slypėjusios giliausiose jų sielos kertelėse

Jei nukreipsime savo mintis į vidų ir giliai apmąstysime,
sielos ramybėje rasime tikrosios ir ilgalaikės laimės, kurios
.ieškome, šaltinį

Negalime būti kaip muskusiniai elniai, žūstantys
ieškodami laimės netinkamose vietose. Verčiau turime būti
.budrūs ir stengtis rasti laimę savyje, o ne išorėje

Mygtuko istorija

Kartą pas mane atėjo vyras ir pasakė, kad serga lėtine
:širdies liga, ir pridūrė

Išbandžiau daug dalykų, bet niekaip nepavyksta,,
“atsikratyti širdies skausmo

Ramiai pagalvojęs, paprašiau jo atnešti man žirkles. Jis
:drebėdamas pažvelgė į mane ir tarė

"?Ar ketinate perpjauti man širdį, pone"

Nusijuokiau ir atsakiau: „Aš ne gydytojas. Ar kada nors
“!?girdėjote apie žmogų, kuris operaciją atliktų žirkklėmis

Galiausiai jis nenoriai atnešė žirkles, tad nukirpau vieną
jo palto sagą ir liepiau nesiūti kitos sagos jos vietoje ir nekišti
rankos ten, kur sagos trūko. Taip pat liepiau jam ateiti pas
mane po dviejų savaičių ir tikėjaisi, kad per tą laiką jis
.pasveiks

Vyras nusijuokė ir tarė: „Padarysiu, kaip prašei, nes
tavimi pasitikiu, bet manau, kad tai keisčiausi vaistai,
“!kuriuos man kada nors yra išrašę

:Po dviejų savaičių jis pribėgo pas mane ir nustebęs tarė

Specialistai mane patikino, kad širdies liga man,,
išgydyta. Tai, dėl Dievo meilės, ką jūs padarėte? Ar iš sagos
“?ištraukėte džinę

Aš atsakiau su šypsena: „Taip! Tavo ranka nuolat žaidė
“.su mygtuku, o mygtukas buvo sulygiuotas su širdimi

Tas mygtukas buvo džinas, kuris sukėlė tau širdies
skausmą. Taigi aš nupjoviau mygtuką ir liepiau jo nekeisti ir
neuždėti rankos ant širdies. Tokiu būdu tavo širdis atlaisvino
!spaudimą ir nustojo skaudėti

Viskas juda greitai, ir žmonės užsiėmę daugybe dalykų.

Žinoma, geriau pasinaudoti pasaulio gėrybėmis, nei gaišti
laiką, leisti metų laikui praeiti pro šalį ir likti tuščiomis
rankomis. Tačiau reikėtų nuimti turtingiausią gyvenimo
derlių: artėti prie Dievo ir Jį pažinti. Vienintelis būdas pasiekti
tikrąją laimę – kažką nuveikti šiame pasaulyje ir taip pat
.pasiekti dvasinės sėkmės

Tie, kurie pažįsta Dievą, nepradedą savo kasdienių
pareigų pirmiausia apmąstę Dievą ir neįkravę savo proto bei
.kūno palaimintos dieviškos energijos

Daugybė pasaulio reikalavimų gali atgrasyti tuos, kurie
siekia savo dvasinių tikslų, ir atitraukti juos nuo pasirinkto
kelio. Tačiau tie, kurie turi tvirtą ryžtą, neleidžia niekam jų
nukrypti nuo kurso; jie atkakliai laikosi savo tikslo,
.nepaisydami sunkių ar nepalankių aplinkybių

Kad ir ką pasaulis mums duotų, jis nepatenkins mūsų
širdžių ilgesio, kurios trokšta kažko stabilesnio, svarbesnio ir
.brangesnio už visus pasaulio lobius ir turtus

Kai žmogus miršta – linkiu jums ilgai gyventi – jokia jėga
žemėje negali jam nieko padaryti. Kas gali mums padėti, kai
paliksime šį pasaulį? Dievas. Todėl visada turime prisiminti,
kad šis pasaulis tėra laikina stotelė mūsų kelionėje į
dangiškuosius namus, kur amžinai gyvensime
.Gailestingiausiojo akivaizdoje

Per didelis turtas negarantuoja sveikatos, ramybės ir efektyvumo, tačiau ramybės ir efektyvumo pasiekimas lems subalansuotą sėkmę tiek dvasiniame, tiek materialiniame lygmenyje

Dauguma žmonių lavina protinius gebėjimus vien tam, kad pasiektų materialinės sėkmės. Tačiau kai žmogus tampa savo paties šeimininku, valdo savo psichologines galias ir veikia pagal dieviškąjį planą, jo gyvenimas bus palaimintas ir jis paragaus dvasios nektaro gyvendamas šioje žemėje. Jis nebebus įpročių ir troškimų kalinys, bet jo sąmonė bus transformuota į dieviškosios būties širdį, ir jis ten gyvens mėgaudamasis naujais malonumais, kurių neįmanoma apibūdinti

Kūnas – didžiausia vaistinė

Medicinos tyrėjai atrado, kad kai patiriame neapsakomą džiaugsmą, organizmas gamina antidepresantus ir kitas stresą mažinančias medžiagas, kurios yra tokios pat stiprios ir veiksmingos, kaip ir gydytojų paskirtos. Kūnas yra didžiausia vaistinė Žemėje, gebanti pagaminti reikiamą dalyką tinkamu laiku, kai esame harmonijoje su dvasine pusiausvyra, kurią Dievas mumyse įdiegė

Ne visas stresas yra žalingas; stresas pažadina gyvybinę energiją, tekančią per mūsų kūnus, ir skatina aktyvumą bei judėjimą. Tyrimai parodė, kad saikingas streso kiekis yra naudingas

.Tačiau problema kyla, kai stresas viršija sveiką lygį

Kiekvienas iš mūsų turime asmeninę streso ribą, ir kai ši riba peržengiama, patiriame daugiau streso nei turėtume, ir galime to nesuvokti, kol nepradedame rodytis problemų kūne, emocijose ir prote

Gyvenimas su Dievu yra džiaugsmas ir laimė, o be Dievo
– nerimas, sumaištis, sunkumai ir net nelaimės. Tad kaip
galime rasti ramybę ir tylą gyvenime, kuriame dominuoja
nelaimės ir tragedijos, ir atnešti šiek tiek palaimos į šią
žemę

Pirmasis reikalavimas – suvokti gyvenimo spaudimą, kai
.esame jo įtakoje

Dievas yra Visažinis ir Visažinis, ir Jis apdovanojo mūsų
kūnus tokiais signalais kaip komfortas, diskomfortas, ramybė
ir nerimas, ir mes turime atkreipti dėmesį į šiuos signalus.
Mūsų kūnuose slypi dieviškasis intelektas, kuris bando mums
kažką pasakyti, ir mes turime klausytis šių pranešimų streso
ar poilsio metu. Kai jaučiate stresą, sutelkite savo mintis į tą
kūno dalį, kuri patiria stresą, tada giliai įkvėpkite ir tuo pačiu
metu švelniai įtempkite tą dalį, kol ji suvibruos. Tada
atsipalaiduokite ir atpalaiduokite įtampą. Tai padės išlaikyti
energetinę ir gyvybinę pusiausvyrą kūne ir apsaugos jį nuo
žalingo streso poveikio

Emocinį stresą taip pat galime valdyti kvėpuodami. Kai
jaučiate baimę ar bet kokią kitą žalingą emociją, kelis kartus
lėtai, giliai ir ritmiškai įkvėpkite ir iškvėpkite, leisdami kūnui
atsipalaiduoti su kiekvienu iškvėpimu. Tai padės sulėtinti
padažnėjusį širdies plakimą, atkurti normalią kraujotaką,
palengvins gyvybinės energijos tekėjimą per nervus,
.nuraminti protą ir išvalyti mintis

Gyvenimas nėra avarinė situacija; tai graži dieviška
išraiška, ir mes turėtume ją mėgautis. Prisiminkime, kad
šypsena yra galia; jei jos nenaudosime, prarasime svarbų
.gyvenimo aspektą

Žmonės yra sielos, turinčios emocijas ir jausmus, ir jie
turi kūną, kurį dėvi kaip drabužį ar viršutinį palatą. Tačiau tol,

kol gyvename vien kūno ir emocijų lygmeniu, patirsime
.neigiamą streso ir įtampos įtaką

Kai esame harmonijoje su savo esmine prigimtimi –
dvasia, dvasios džiaugsmas teka į širdį ir virsta meile. Jausti
šią meilę, susijusią su sielos ramybe ir tyła, ir veikti bei
sąveikauti harmoningai jos įtakoje, yra tinkamiausias būdas
natūraliai gyventi pasaulyje, kupiname įtampų ir
prieštaravimų. Harmonija su šiuo džiaugsmu yra gyvenimo
.problemų sprendimas

Pastaba: Dėl teiginio: „Kūnas gamina antidepresantą ir
kitas stresą bei įtampą mažinančias medžiagas, ne mažiau
veiksmingas ir veiksmingas nei gydytojų paskirtos“, tai nėra
patarimas, kaip atsisakyti medicininių patarimų ir receptų,
.todėl reikia paaiškinimo

Magnetinės lygtys

Žmogus su stipria asmenybe ir blogomis tendencijomis
+ geros širdies, bet silpnos valios žmogus = blogas
magnetizmas nugalį gerumą

Silpnos valios žmogus su blogomis tendencijomis +
stiprios valios žmogus su geromis tendencijomis = geras
.magnetizmas nugalį blogąjį

Silpnas dvasinis magnetizmas + blogas biomagnetizmas
= stiprus blogas magnetizmas

Stipri moralinė stiprybė + silpna moralinė stiprybė =
didesnė moralinė stiprybė

Pyktas ir smurtaujantis žmogus + švelnus ir malonus
žmogus = pykčio magnetizmas nugalį švelnumą

Stiprus, subalansuotas ir ramus temperamentas +
temperamentas, kartais linkęs į nepasitenkinimą = vyrauja
ramybės magnetizmas

Lėtinis įsišaknijęs gedimas + mažiau įsišaknijęs gedimas
= stiprus gedimo magnetizmas

Stipri teigiama sėkmė + mažiau teigiamos sėkmės =
didesnė sėkmė

Stipri gedimo vibracija + stipri sėkmės vibracija = arba
stiprus gedimo magnetizmas, arba stiprus sėkmės
magnetizmas, priklausomai nuo aplinkos ir sąlygų

Stiprus, sveikas protas + visiškas nežinojimas = arba
.gudrumas ir įgūdžiai, arba nežinojimas ir kvailumas

Išskirtinė dvasinė galia + išskirtinė praktinė galia =
dvasinis magnetizmas – tikrai išskirtinė praktinė galia

Jei žmonės galėtų matyti daugybę planetinių būtybių
juos supančiame eteryje, galbūt kai kurie bandytų surasti
savo išėjusius artimuosius. Dievas atvėrė mano dvasinės
akis, ir aš matau daugelį tų sielų, kurios paliko žemiškąjį
pasaulį. Giliai sutelkus dėmesį į dvasinę akį (kaktos centrą),
galima vidiniu regėjimu pamatyti spindintį pasaulį, kuriame
gyvena visos geros sielos, pakilusios į eterinę plotmę pas
.Gailestingiausiojo akivaizdą

Žmonių širdis veikia kaip belaidis imtuvas, o dvasinė
akis – kaip siųstuvas. Net jei negalite matyti savo išėjusių
artimųjų, jei ramiai sutelksite savo jausmus į širdį, galėsite
pajusti brangių žmonių, kurie dabar gyvena eteriniuose
kūnuose, mėgaujasi Dievo ramybe ir saugumu bei džiaugiasi
savo laisve nuo kūno suvaržymų, buvimą, todėl jų ramybėje
.rasite paguodos ir jūsų širdis bus rami dėl jų

Kai ištariu Dievo vardą, visa mano esybė ištirpsta
aukščiausioje džiaugsmo būsenoje. Tačiau ši būseną mane pasiekė
tik po didelių pastangų. Iš pradžių nebuvo linkęs ilgėtis, nes
mano protas tada blaškėsi. Tačiau dabar, kai tik sutelkiu
savo mintis ir sąmoningumą į dvasinį centrą – erdvę tarp

antakių – visos mintys išnyksta, kvėpavimas savaime
sustoja, širdis nustoja plakti, proto sumaištis nurimsta, ir
sielą apima būties būsenos, todėl patiriu dvasinę ekstazę ir
.esu apgaubtas dieviškos palaimos

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano
paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane atrasti savyje lobius,
.kurie pranoksta karalių svajones
* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.
Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir
judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia
.viską
* * *

O Didžiausias Mylėtojai, Tu esi gyvenimas, Tu esi mano
.tikslas ir mano siekis
* * *

Padaryk mane žydinčia rože savo dangiškame sode,
arba žėrinčiu karoliuku savo spindinčiame meilės vėrinyje,
arba suteik man didžiausią garbę: mažiausią vietą savo
.širdyje
* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą
* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais
* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio
* * *

Pandemijos, nelaimės ir smurtiniai gamtos pokyčiai,
atnešantys niokojimą, sunaikinimą ir didelę žalą, nėra
„dieviški nutarimai“. Šios nelaimės kyla dėl žmonių minčių ir

veiksmų. Visur, kur pasaulio subtilią gėrio ir blogio
pusiausvyrą sutrikdo kenksmingų bangų ir vibracijų, kurias
sukelia žmonių blogi ketinimai ir neteisėti veiksmai,
.išivyrauja chaosas ir prasideda plataus masto sunaikinimas

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatiniu srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leisdamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išskleidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų,
nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir
.tikslą

* * *

Nepaisant eksperimentų atšiaurumo, jie yra tarsi ugnis,
kuri lydo geležies rūdą ir paverčia ją gražiu, patvariu ir
.universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų intelektualinių
gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų
materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų
apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų panaudoti savo
intelektualines galias gyvenimo būtinybėms įgyti ir stengtis
lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį
.nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie
.laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano
dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk
mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laukiu
.Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl
patartina negaišti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima
pritaikyti realybėje, kitaip atsidursite tankiuose
intelektualiniuose džunglėse ir negalėsite peržengti teorijų
.srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias
gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be
realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu,
kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys
jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina
tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių
.pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,
giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man pamatyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu
.suteikia sveikatą ir išgijimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir kartais mes suklumpame
ir dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai
būti mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo
takais. Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, spindinti
saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir kelrodė
žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmogui pažadinti savo sąmonę iš užmaršties miego ir
pabusti dvasiai

* * *

Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmoningumą iš
nežinojimo gelmių ir siaurų, ribotų minčių į ramybės, šviesos,
.meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai
slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neįsitikins
situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu
prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam bus
atvertos durys, į kurias [belsis kiekviena tikinti ranka]

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar
neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant
to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį

paremti sunkiomis ir įtemptomis aplinkybėmis, jei jis atsigręs
.į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai perteiktų mums visą tiesą, Žemę
matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę –
.kaip riedantį šviesos srautą

* * *

Tie, kurie savo įžvalga prasiskverbia nuo materijos iki
.dvasios, supranta iliuzijos prigimtį ir pažįsta tiesos esmę

* * *

Ar žmogus būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kentėtų
nuo ligos ar skurdo, jis turi įtikinti save, kad Dievo ranka yra
stipresnė už pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie ieško
.prieglobsčio Jame

Nėra veiksmingesnio būdo apsisaugoti. Žinoma,
sprendžiant įvykius reikia vadovautis logika ir tuo pačiu metu
.visiškai pasitikėti dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų,
draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
.nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
.esantys nevykėliai, širdyse

* * *

Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė:
„Neišstumk nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite kiekvieną
“.savo širdyje, ir jie laikys tave savajame
* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
.atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus
* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsią ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokią, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
.švelnumu
* * *

Nesileisiu varginama karčios, melagingos kritikos,
dosnių pagyrų ir meilikavimo. Mano vienintelis troškimas –
.vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą
* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaigusi nuo beribės Dievo meilės. Tai meilė, kuri
milijonus kartų pranoksta bet kokią žmogišką meilę – meilė,
kuri išpildo visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį
.džiaugsmo ir pasitenkinimo
* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,
jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms
* * *

O Didysis Gynėjas, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano

vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,
sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai
kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis
negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris

nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo
šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis
.niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir
dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš
nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto
gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir
.ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus
investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo
.naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų aistrų teikia
daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė
Literatūrinė sėkmė suteikia psichologinę laimę, kurios
.išorinės aplinkybės negali iš tavęs atimti

* * *

Galite visą savo laiką skirti pinigų kaupimui, bet tie
pinigai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio
siekiate. Priešingai, jie atneš jums dar daugiau
nelaimingumo, nes laimė ir ramybė slypi prote, o ne
.pačiuose daiktuose

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite
atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai
ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys
neįsiskverbėtų į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs
tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o
priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų
.pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar
baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti,
kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo,
negalėtume atlikti nė vienos savo užduoties. Tai yra
.didžiausia mūsų pareiga Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš
pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime,
kad tas pagrindimas vis dar teisingas, vadinasi, tradicija turi
prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai laikytis tradicijų.
Turime žinoti, kas teisinga, ir to laikytis, įžvelgti, kas gali
.atnešti mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar
sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo
tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro
.sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink
jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate
sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines
.aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs
dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei
.aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas
mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai
ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų
patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo
.gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros
gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad

niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė
.neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni
patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas
pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek
įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir
lengvumu. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkrečiau. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vytis žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi
paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.

Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmai tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi iš
.manęs ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės
bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš
Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai
išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o
kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra
pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir
kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos
sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo
išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir
.kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios
atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi
banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra
tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują
tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis
modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo
papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra
teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų
.papročių ir tradicijų yra beprasmiškai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į
ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia
ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama,
.rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje.
Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate,
vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtą ir – neduok
Dieve – prarasti sveikatą. Arba galite turėti gerą sveikatą ir
prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtą, ir sveikatos, bet
patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet
sulaukdami apmaudo ir neapykantos. Be Dievo niekas šiame
.gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena
nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį
laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio
pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje
dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į
.ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir
nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra
egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir
.nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume,
miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią
ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų
žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma
.žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano
tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.
Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir nekintamą dėsnį. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti .gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir tikslėmis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir .individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir .žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų .mirga ir šoka mūsų esybės gelmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes, kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime gyventi didesne harmonija bei sklandžiau ir saugiau .bendrauti su žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti .originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro

Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia

pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo .racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam .tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis sustoja .apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis .nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, suprantu, kad sėkmė nėra lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas, ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui. Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai .reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir .pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, jei
nepasidalija savo sėkme su kitais, tai yra, savo dvasine
patirtimi ir aukštesnėmis žiniomis, nepadėdami jiems
.pasiekti šventų žinių

* * *

Dėl šios priežasties tie, kurie pasiekia šiuos etapus ir
tokias būsenas, noriai siūlo supratimą tiems, kuriems jo
reikia. Jei norite pasiekti tikros sėkmės, užtikrinsite ne tik
.savo asmeninę laimę, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet
jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų
savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais.
Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių
rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios
.sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas
tuo metu kalbėtis su savo šeimos nariais. Nors šis asmuo dėl
to gali pasiekti tam tikrą vidinę ramybę, jo elgesys yra
savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jie negali būti laikomi
tikrai sėkmingais, nebent jų artimieji taip pat gautų naudos iš
.jų pasiekimų

* * *

Panašiai ir materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė
džiaugtis gerove savarankiškai, bet ir mūsų moralinė pareiga
kitiems, padedant jiems pagerinti savo materialines ir
.gyvenimo sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.
.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio
šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio
.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę, priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų .pakenkti kitiems

* * *

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir .kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais

* * *

Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam, moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir .visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra; viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas. Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos .pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo .permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje ir tuščioje erdvėje slypi kosminis
ryšys ir amžinas gyvenimas, kuris mus vienija su visais
gyvais ir negyvais dalykais visatoje; didingo gyvenimo banga
.teka per viską, kas egzistuoja

* * *

Amžinybė yra mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o
mūsų egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas
egzistavimas, tarsi trumpas poilsis karavanui, keliaujančiam
.per dykumą

* * *

Kai susijungsimė su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsimė su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus
vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, užsiimdami
nuodugniomis studijomis ir vengdami savanaudiškumo.
Tačiau jų pasiekti rezultatai ir pasiekimai buvo
.neišmatuojamai didesni už įdėtas pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia kelius, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi savo pastangomis atverti sielos kanalus.

Niekas savanoriškai nesirenka kančios ir nelaimės vietoj
ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis,
kurią reikia pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga piktžolė,
giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode ir išstumianti gerus
.bei naudingus augalus

* * *

Nežinojimą reikia įveikti nepajudinama valia ir ryžtu.

Proto dirvą reikia įdirbti sutelktu dėmesiu [teigiamiems
dalykams], o geras sėklas laistyti tikėjimo vandeniu. Kai
spindės gyvybingi ir šilti meilės spinduliai, gerumo sėkla
augo ir nugalės piktžoles bei parazitinius augalus, nes tamsa
.negali egzistuoti šviesos akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet
dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė,
.kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei
pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios
ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir
spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški
.veiksmi ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam
buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės
.objektyvą palaimintas vaizdas atrodo tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumoje ir tereikia ją
.sąmoningai suvokti

* * *

Tikrasis pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti
ieškotų jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti
teikiamos veltui, be jokių lūkesčių ar reikalavimų. Lūkesčiai
gimdo tik kančią ir nelaimę. Net ir siekdamas savęs
tobulinimo, žmogus turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo
.dorybių ir savivertės tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie

kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti, jos kūrybiškumas niekada neišsenka ir per jus
.ji bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –
gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi darbai slypi smegenų ląstelėse ir
.pasireiškia kaip geri ar blogi įpročiai ar tendencijos mintyse

* * *

Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių, nes jo
smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios pastangomis, meditacija, nuoširdžia malda
ir nuolatiniu teigiamu teiginiu, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virs gerais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai
atsitinka, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad
pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką sutelkdamas dėmesį į galutinį

savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

* * *

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes

* * *

Kiekvienas, kuris atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia
jiems gėdą bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingas ir
.sveiko proto

* * *

Posakiai visiems laikams ir vietoms

Tie, kurie yra darnoje su Dievu, mato kvapą gniaužiantį
grožį ir ragauja aukščiausią saldumą, kurio negalima patirti
.jokiu kitu būdu

Kai mano siela šaukėsi Tavęs, prasiveržė Tavo tylos
debesys, o Dieve, ir Tavo gailestingumo lietus pasipylė
upeliais, kol tapo perpildyta Tavo malonės tvanu. Tavo
palaiminta upė užliejo mano būties krantus, ir mano siela
pasinėrė į amžinybės vandenį, o mano mažo gyvenimo
burbulas ištirpo Tavo visa apimančio egzistavimo
.vandenynė

Mano mentorius išmokė mane, kaip išminties kalnu
.paversti save šventykla, verta dieviškojo buvimo
Jei norite pasiekti kilnų tikslą, pradėkite nuo mentalinio
modelio sukūrimo. Dabar galite tvirtai nustatyti bet kokią
kryptį savo sąmonėje, jei pasodinsite stiprią idėją savo
galvoje; tada visa jūsų būtis atitiks tą idėją, o jūsų veiksmai
.derės su ja

Kai prisiliesi prie dieviškosios širdies, tavo rūpesčiai
išnyks, meilė užpildys tavo širdį, o nuostabūs dvasiniai
.išgyvenimai šoks lyg tyri fontanai tavo proto soduose
Daug debesų bando tave nuo manęs paslėpti ir nuslėpti,
bet per ilgesio ašarų rasą tavo palaimintas vardas man

pasirodo, mirgantis ryškiomis auksinėmis raidėmis iš už visų
.užuolaidų ir šydų

Sąžinės tyrumas reiškia skaidrų elgesį su tiesa
Yra esminių poreikių ir tai, ką kai kurie laiko
„būtiniausiais“, bet iš tikrųjų nereikalingais ir nereikalingais.
Gyvenimą reikėtų supaprastinti, sutelkiant dėmesį į
.pagrindinius poreikius ir atsisakant nereikalingos prabangos
Kokia tu aukšta, o drauge, ir kokia derlinga bei šventa
tavo žemė! Meilė – tavo maistas, o ištikimybė – tavo
.gėrimas

Kai du žmonės, nepaisant skirtumų, vaikšto darniai ir
sutaria, juos vienija vienas tikslas: rasti sielos ramybę ir tylą
tyroje meilėje ir abipusėje ištikimybėje, ir kur mylintis
nesiekia malonumų mylimojo sąskaita, tada altruizmo sode
pražysta kvapnios draugystės gėlės ir skleidžia savo saldų
.kvapą

Pasaulis kitaip lavina mūsų protus, pripratina mus prie
tiek daug dalykų, kad pradedame manyti, jog laimė be jų
nepasiekiamo. Tačiau gyvenimas, o ypač vaikų gyvenimas,
turi būti supaprastintas; kitaip gyvenimas juos išmokys per
.karčius nusivylimus

Tiesa yra tikslesnė ir realesnė nei vien mintis ar
vaizduotė, bet tai, ką galvojame ar įsivaizduojame, kartais
.gali išsipildyti

Vaizduotė yra labai svarbus kūrybinio mąstymo proceso
elementas. Tačiau vaizduotė turi subręsti ir virsti tvirtu
.įsitikinimu, o tai neįmanoma be stiprios valios
Jei visa savo valia ką nors vizualizuosite, jūsų vaizduotė
virs asmeniniu įsitikinimu, o kai galėsite išlaikyti tą
įsitikinimą

Nepaisant visų priešingų nuomonių, jūsų įsitikinimas
išsipildys realybėje

Reikia išmokti stovėti savarankiškai, remiantis savo

dorybėmis ir saviverte

Dvasinis džiaugsmas yra atnaujintas džiaugsmas ir vis

labiau pasireiškia tiems, kurie giliai mąsto apie Dievą. Tai

džiaugsmas, kuris padeda priimti teisingus sprendimus ir

daryti teisingus dalykus, o kai jis randamas, nesveiki

troškimai ir potraukiai išblėsta, nes praranda savo

.patrauklumą, palyginti su dvasiniu džiaugsmu

Mūsų Visagalis Kūrėjas davė mums gyvybę, stiprybę ir

išmintį, ir mūsų pareiga yra skirti Jam savo dėmesį ir pakelti

savo širdis į Jį su meile, dėkingumu ir Jo palankumo bei

.gerumo pripažinimu

Padėk man, Dieve, neužkurti pykčio ugnies, kad

apmaudo liepsnomis nesudeginčiau savyje ir kituose žalių

ramybės oazių. Padėk man užgesinti pykčio ugnį amžinai

.tekančiu mano meilės lietumi

Tegul mano švelnumo ir ramybės ežeras lieka ramus ir

tylus, nedrumstamas nepasitenkinimo audrų, kurios atneša

.tik kančią

Veiksmų atlikimas iš pareigos jausmo arba asmeninių

troškimų aukojimas tarnaujant kitam žmogui ir jį mylint yra

.daug geriau nei tai daryti iš baimės

Net ir nustojęs pažeidinėti dieviškuosius įstatymus,

žmogus turėtų tai daryti iš meilės Dievui, o ne bijodamas Jo

.bausmės

Ko bebijotum, nukreipk nuo to savo mintis, palik tai

Dievui ir sustiprink savo pasitikėjimą Juo

Baimė visada lydi žmogų, ir jos atsikratyti įmanoma

.galvojant apie Dievą ir jaučiant Jo buvimą

Iš pradžių gali būti sunku eiti dorybės keliais, bet tai

palaiminti keliai, vedantys į ramybę ir tikrą laimę

Tegul Dievo šlovė šviečia kiekviename mūsų gyvenimo

kampelyje, tegul Jo meilė gyvena mūsų širdyse ir tegul Jo

.šviesa užpildo mūsų sąmonę

O mano dieviškoji mylimoji, gėlės žydi ir keičiasi metų
laikai, ir visa tai kalba apie tave. Pilnatis atskleidžia tavo
šypsenos bruožus, o saulė neša tavo dangiškąjį žibintą. Aš
plaukiu ašarų jūroje, perpildytoje tavęs ilgesio. Medžių
lapuose ir žmonijos gyslose teka tavo gyvenimas ir
gyvybingumas, ir aš jaučiu tavo kosminės širdies plakimą,
.tvinkčiojantį manyje

Kai jaučiu tavo buvimą, jaučiuosi lyg būčiau pabudęs
kitame pasaulyje ir kartkartėmis sapnuoju šią žemę ir šį
mažą kūną – savo paties. Aš pabudau nesibaigiančioje
palaimoje, o mano svajonės apie žemiškąjį gyvenimą kvepia
laimingais prisiminimais apie pabudimo akimirkas su tavimi.
Aš išroviau košmarų piktžoles iš savo sapnų sodo ir jų vietoje
pasodinau savo įkvėpimo rožes, kur mano ilgesio kvapas
tave pritrauks, o tu ateisi pasiimti manęs su savimi į amžinos
.palaimos horizontus

Dieve, padaryk mane skaidrų ir tyrą, kad galėčiau savyje
skeisti Tavo gydomąją šviesą
Nuramink mano proto drebantį veidrodį, kad jis
atspindėtų tavo begalinį veidą
Atverkite plačiai tikėjimo langus, kad galėčiau įkvėpti
Tavo ramybės kvapo

O Tu, kuris spindi pats savimi, o Didenybe, kurios
neįmanoma apibūdinti, žvelk į mane mano akimis, kurios
.ilgisi Tavęs, kad nematyčiau nieko kito, tik Tave
Už visų gyvenimo reiškinių ir apraiškų slypi tylus Dievo
balsas, kuris nuolat mus šaukia per gėles, šventas knygas,
mūsų sąžinę ir visus gražius dalykus, dėl kurių gyvenimas
.vertas būti

Kiekviena ieškotojo pastanga pasiekti dvasinės viršūnės
.yra Dievo įskaitoma ir už tai dosniai atlyginama

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mūsų protus Tavo
tiesos šviesa, pripildyti mūsų širdis Tavo meile ir pripildyti
.mūsų sielas Tavo džiaugsmu bei Tavo malonės gausa

Iš to skaidraus horizonto, kurio protas negali
prasiskverbti, Dievas skleidžia savo amžinąją šviesą. Iš
kosminio proto kyla didingi įkvėpimai ir palaimintos galios, o
.kūrybinė veikla teka į atvirus ir harmoningus protus
Kai suprasite, kad jūsų siela, jūsų širdis, kiekviena
įkvėpimo kibirkštis, mėlynas dangus, spindinčios žvaigždės,
kalnai, žemė, paukščiai ir gėlės – visa tai sujungta vienu
kosminio ritmo, dvasinio džiaugsmo ir visuotinės vienybės
siūlu, tuomet suprasite, kad visa tai yra bangos dieviškojo
.vandenyno, neturinčio kranto, krūtinėje

Jei pamirštame savo Kūrėją, nusipelnome kančios.

Turime suvokti, kad Dievas yra mūsų mylimasis ir myli mus,
.ir šis žinojimas išlaisvins mus nuo problemų ir kančių

Tikrasis Dievo mylėtojas niekada nenustoja Jo ieškoti,
net jei po daugelio bandymų Jo neranda. Kaip banga,
nurimus audrai, turi grįžti į vandenyno širdį, taip ir nuoširdus
ieškotojas; jis netiesiogiai tiki, kad kliūtys sugrius ir kad
anksčiau ar vėliau jis neišvengiamai susijungs su kosminiu
vandenynu – tuo begaliniu vandenynu, iš kurio jis atėjo ir į
.kurį sugrįš

Kai protas nuolat galvoja apie dieviškąjį mylimąjį, širdis
dainuoja džiaugsmo ir laimės dainas
Dvasinė emanacija yra žmogaus iškilimas iš to, koks jis
.yra dabar, į tai, kuo jis bus ateityje

Žmogus negali nuslėpti savo tikrosios prigimties nuo
kitų – jo minčių vibracijos kažkaip atsispindės jo elgesyje ir
.pasireikš per veiksmus

Daugelis klaidingai supranta laisvę; jie mano, kad laisvė
yra daryti tai, ką žmogus nori, o aš šią laisvę vadinu užgaidų
.laisve

Dėl neteisingo tikrosios laisvės prigimties supratimo kai
kurie tėvai pavergia savo vaikus tradicijoms, nedelsdami
tenkindami jų troškimus. Tada vaikas užauga tikėdamas, kad
tol, kol jų norai yra išpildomi, jis yra laimingas ir kad
gyvenimo tikslas yra išpildyti kiekvieną troškimą. Tačiau

vėliau jie supranta, kad klydo, nes išorinis pasaulis visiškai skiriasi nuo namų gyvenimo, ir jie sužino, kad išpildyti kiekvieną troškimą nėra lengva! Kiti gali juos atstumti ir ignoruoti, siekdami savo troškimų. Dėl to vaikas tampa užkietėjęs ir emociškai apatiškas dėl didžiulio noro patenkinti savo troškimus. Todėl tėvai turi padėti savo vaikams ugdyti valią ir įžvalgumą, kad jie galėtų gyventi pasaulyje .nepakliūdami į jo spąstus ir spąstus

Motina sako: „Mokyk jį su meile“. Žinoma, elgtis su vaikais su meile paprastai yra gerai, bet per didelis saldumas gadina dantis, ir panašiai per didelis lepinimas gadina vaikus. Tam tikras tvirtumas ir ryžtas yra būtini, bet jei su vaiku elgiamasi ir jis baudžiamas griežtai už klaidą, pasekmės bus skaudžios. Vaikams turi būti taikoma pusiausvyra; kiekvienas tėvas turėtų suvaldyti savo temperamentą meile ir švelnumu, o kiekviena motina turėtų .pagardinti savo meilę išmintimi ir racionalumu

Žmogus turi palaikyti stabilią psichologinę meilės ir Dievo ilgesio būseną. Išbandžiau daug darbų, bet kad ir koks būtų mano darbo pobūdis, mano mintys visada lieka su .Dievu

Turėtume mėgautis šiuo kūrinium, bet neleisti jam mūsų pavergti. Ir patirtis mane išmokė, kad Dievo atradimo .džiaugsmas yra neprilygstamas

Prieš pradedant svarbius darbus, reikėtų ramiai atsisėsti, nuraminti pojūčius ir mintis, giliai medituoti ir ieškoti dieviškos pagalbos, kad gautumėte dvasinį .vadovavimą ir patikimą kryptį

Leisk man suvokti, kad šypsena aušros veide, gėlių .lūpose ir kilnių vyrų bei moterų veiduose yra tavo šypsena

Manęs nepaveiks nuoseklūs nelaimių, nesėkmių, ligų ar bet kokių netikėtų kliūčių vaizdiniai, nes suprantu, kad drausminga sąmonė, glaudžiai susijusi su kosmine sąmone, .netiesiogiai nepatiria nesėkmių ir erzinančių situacijų

Laisvė reiškia gebėjimą elgtis pagal išmintį, o ne pagal aistrų, įpročių ir užgaidų diktatą. Paklusnumas ego veda į vergiją, o pasidavimas dvasios raginimams – į išsivadavimą iš suvaržymų

Man nesvarbu, ar gyvenu prabangiuose rūmuose, ar kukliame namelyje, svarbu, kad Dievas būtų su manimi. Sąžiningai uždirbtus pinigus panaudosiu paprastam gyvenimui, atsisakydamas ekstravagantiško gyvenimo. Tikėdamas Dievu ir pasitelkdamas valią, žmogus gali įveikti ligas, nesėkmes ir nežinojimą, jei tik valios vibracijos yra stipresnės už fizinių ar psichologinių negalavimų vibracijas. Kuo lėtesnė liga, tuo stipresnė ir ryžtingesnė turi būti valia, o gilesnis ir tvirtesnis tikėjimas, kad būtų pasiektas norimas rezultatas

Įkvėpk mane, Viešpatie, pasitikėti vien Tavimi, o ne žmonių apsaugos priemonėmis. Neleisk man, kad baimė ir nerimas paralyžiuotų mano beribių jėgų įveikti bet kokius gyvenimo išbandymus. Neleisk man įsivaizduoti nelaimingų atsitikimų, nelaimių ir nesėkmių, bijant jų tikrojo pasireiškimo mintimis ir vaizduote. Ir leisk man suvokti, Viešpatie, kad nesvarbu, ar esu pabudęs, ar miegu, ar atsibundu, ar pasineriu į svajones, gyvas ar mirštantis, Tavo apsauginis buvimas vis dar mane apgaubia ir saugo. Išminčiai sako: Gerų darbų, motyvuotų Dievo meile ir dorybe, vaisius yra harmonija ir tyrumas. Savanaudiškų troškimų ir ambicijų motyvuotų darbų vaisius yra skausmas ir kančia. Blogų darbų vaisius yra nežinojimas ir kvailumas. Gerai darbai teikia laimę, o žemiški veiksmai, vedami meilės sau, veda į kančią ir skausmą. Tačiau nuolatiniai blogi darbai sunaikina žmogaus gebėjimą įžvalgiai ir suprasti Jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje, jūsų ketinimai turi būti geri, o jūs turite skleisti gerumo mintis ir meilės jausmus. Jei gyvenate dorybingą gyvenimą, savo pavyzdžiu ir geru elgesiu padėsite kitiems

Kai tik pajuntu nerimą ir sumišimą, pasitraukiu į tylą ir
apmąstymus, kol atgaunu savitvardą, ir kiekvieną dieną
pradedu galvodamas apie Dievą ir prašydamas Jo pagalbos
.bei vadovavimo

Pasiryžkite neleisti dusinančiai neapykantos piktžolei
augti ir įsiskverbti į jūsų gyvenimo sodą, sodą, trykštantį
kilnios dvasios dorybėmis. Ir kuo labiau puoselėsite šias
kvapnias, rožes primenančias savybes, tuo labiau Dievas
.jums atskleis didžiausią egzistencijos paslaptį jumyse
Gyvenimo tikslas yra pasiekti ramybę, pasitenkinimą,
nemirtingumą, saugumą ir tiesos pažinimą, o šių mumyse
kylančių troškimų širdyje slypi dieviškoji esmė, glūdinti giliai
.mumyse

Tegul aš rasiu savo laisvę Tavyje, Viešpatie, ir suvokių,
kad mano tikrieji namai yra Tavo visagalybė ir kad aš esu
.neatsiejama Tavo kosminės sąmonės dalis

O plačioji, dieviškoji jūra, leisk mano troškimų upėms,
tekančioms per kliūčių ir trukdžių dykumas, galiausiai
susiliesti Tavo didžiulėse gelmėse9

Tik dieviškoje tvirtovėje randame apsaugą ir saugumą, ir
nėra saugesnio prieglobsčio nei artumas Dievui ir Jo
.akivaizdos prisilietimas

Kadangi žmonės valdo įpročiai, kurie formuoja jų
polinkius, tendencijas, charakterį ir troškimus, jei tie įpročiai
yra blogi, charakteris tampa žalingas, o veiksmai – blogas.
Todėl patartina teikti pirmenybę geriems įpročiams, nes jie
nukreipia mūsų veiksmus ir mintis kilnių tikslų link ir atneša
.mums sveikatos bei laimės

Visur, kur yra liūdnų ir kenčiančių sielų, randu paguodą
joms tarnaudamas ir jas guosdamas. Darysiu viską, kad
suteikčiau džiaugsmo kitiems, ir atjausiu jų jausmus taip, lyg
.jie būtų mano pačių

Žmonės turi protinių gebėjimų, tačiau daugumai žmonių
jie lieka neišvystyti, o šių gebėjimų nelavinimas turi rimtų

pasekmių. Kaip ir kūnui, protui reikia tinkamo maitinimo ir
.mankštos, kad jis būtų sveikas ir gyvybingas
Deimantas gauna ir atspindi šviesą, kaip ir tyros,
.skaidrios sielos, kurios pažįsta Dievą ir spindi Jo buvimu
Viešpatie, Tu esi tikrasis gyvenimo turtas, ir pirmiausia
.suradęs Tave, rasiu Tavyje viską, ko man reikia
Žmonės paprastai, norėdami palaikyti gerą sveikatą,
daugiausia dėmesio skiria maistui, orui ir saulės šviesai,
tačiau gali ateiti laikas, kai sveikata pablogėja nepaisant šių
išorinių gyvybės šaltinių gausos. Būtent tada atsiranda
.poreikis papildyti kūno energijos atsargas iš vidaus
Jei mano proto valtis artėja prie godžių troškimų uolų,
kurios kelia pavojų ir riziką, varomos nuožmių nežinojimo
audrų, tada, o mano Dieve, būk mano švyturiu ir visada vesk
.mane į Tavo teisumo ir gerumo krantus
Mintis yra kaip liepsna, kurios sutelkta galia turėtų būti
.panaudota sudeginti kliūtis, trukdančias pasiekti tikslus
Dievą galima rasti per nuolatinę dieviškąją meilę. Kai
mylime Dievą labiau nei Jo dovanas, Jis ateis pas mus. Jis
davė mums laisvą valią ir pasirinkimo galią, kad galėtume
atskirti trumpalaikes ir nereikšmingas pasaulio dovanas nuo
.artumo Jam dovanos ir Jo palaiminto buvimo džiaugsmo
Mums buvo duota atmintis, kad galėtume praktikuotis
prisiminti gerus dalykus, kol galiausiai prisiminsime
didžiausią gėrį: Dievą
Tavo meilės vėjelis teka per mane, Viešpatie! Ir mano
gyvenimo lapai šoka iš džiaugsmo, Tau atėjus. Jų malonus
šnaresys sklando ore, kviesdamas pavargusius pailsėti mano
.dvasinės ramybės pavėsyje
Gyvenimo sunkumai skirti ne tam, kad mums pakenktų;
veikia problemos ir ligos mums pamoko. Mūsų skausmingos
patirtys skirtos ne tam, kad mus sunaikintų, o tam, kad mus
apvalytų ir paspartintų sugrįžimą pas mūsų tyrą šaltinį –
Dievą, kuris visais įmanomais būdais mums padeda ir
.sugrąžina mus į dangiškuosius namus

Begalybė yra mūsų tikrieji namai, o mūsų kelionės į šią
.žemę ir į šiuos fizinius kūnus yra tarsi trumpalaikė viza
Viešpatie, žinau, kad pagyrimas manęs nepakylėja, o
kritika nesumenkina. Esu toks, koks esu, prieš savo sąžinę ir
prieš Tave toliau eisiu šiuo keliu, stengdamasis tarnauti
visiems ir stengdamasis užsitarnauti Tavo palankumą – tame
.slypi mano laimė

Esate unikalūs kūrinys, o jūsų esmė nuostabi, todėl
.pažinkite tikrąjį save
Tavo atvykimo auštant, mano ilgesio pumpurai pražys
kvapniais, ryškiais žiedais
Viešpatie, paspartink tos dienos atėjimą, kai aš nupinsiu
vėrinį iš tų rasotų gėlių ir padėsiu jį ant Tavo palaimintojo
slenksčio

Užuot nuolat stengęsis įtikti tik sau, jis taip pat turėtų
stengtis suteikti laimę kitiems. Kai jis bandys suteikti
dvasinę, intelektualinę ar materialinę paramą kitiems, jis
pastebės, kad jo paties poreikiai yra patenkinti ir kad jo
gyvenimo taurė perpildyta džiaugsmo

Tie, kurie pasieks šlovingą pergalę prieš tamsą žemėje,
.gaus šlovės šviesą ir mėgausis vidine ramybe bei laime
Viešpatie, nuolat barstyk savo palaiminimų sėklas mano
širdies dirvoje, ariamoje maldavimu, kad jos išaugtų į
šešėlingus medžius, kurių šakos vestų skaniausius ir
.saldžiausius savęs pažinimo vaisius

Dažnai jaučiame skausmą, nesistengdami keistis, todėl
nerandame ilgalaikės ramybės ir pasitenkinimo. Jei atkakliai
siektume tikslo ir stengtumėmės, tikrai galėtume įveikti
visus sunkumus. Turime stengtis pereiti nuo kančios prie
.laimės, nuo nevilties prie drąsos

O Dieviškoji Meilė, suvienyk mano meilę su Savąja
meile, sulie mano gyvenimą su Savuoju džiaugsmu, mano
protą su Savąja kosmine sąmone ir numalšink mano troškulį
.iš Savojo amžinojo džiaugsmo šaltinio

Nuoširdaus ieškotojo širdis visada šnabžda: „O mano

Dieve ir mano mylimasis, nenoriu pasinerti į šio iliuzinio pasaulio sumaištį ir viskas, ko noriu, tai pažadinti Tavo meilę žmonių širdyse. Mano širdis, siela, kūnas, protas ir visa, ką turiu, yra Tavo, Viešpatie.“ Tas ieškotojas pasiekia Dievą ir Jį .pažįsta

Viešpatie, suteik mums naują ir tikrą brolybės supratimą. Palikime karus ir išgydykime tautų žaizdas meilės .balzamu bei ilgalaikę užjaučiančio supratimo paguoda Palaimink mus, kad būtume išlaisvinti iš godumo įtakos, apgaulės dominavimo ir iliuzijų kontrolės, ir padėk mums sukurti naują pasaulį, kuriame ligos, nežinojimas ir badas .tėra niūrios ir niūrios praeities svajonės

Spręskime visas problemas ne džiunglių logika, o supratimu, tiesa ir nepajudinamu tikėjimu Tavimi ir Tavo .dieviškuoju teisingumu

Gyvenimas mus suvedė kuriam laikui, po kurio eisime skirtingais keliais. Bet jei Dievo meilė gyvena mumyse, nesvarbu, kur einame, nes kad ir kaip toli nuklystume, liksime dieviškosios meilės rate ir niekada nebūsime iš .tikrųjų atskirti

Viešpatie, padaryk mane dvasinės pažangos ereliu, .kylančiu aukštai virš siauro mąstymo ir ekstremizmo alėjų Šauk mane į vis aukštesnius horizontus, anapus intensyvių žemės drebėjimų ir debesų, kurie užstoja saulės .šviesą

Leisk man pakelti pusiausvyros sparnus, kad gyvenčiau teisingai, ir leisk man pakilti į tuos aukštus dangus virš visų .audrų ir uraganų, kur platūs horizontai ir didingi suvokimai

Ramybė ateina, kai atveriamo savo širdis meilei ir gerumui. Tie, kurie turi mylinčias širdis ir yra aktyvūs geruose darbuose, patiria ramybę, nes ji gyvena juose.

Ramybė yra dangaus šventovė ir laimingo gyvenimo .pagrindas

Turėtume visada galvoti apie dievišką grožį, slypintį už
gėlių, kosminę šviesą už saulės ir didingą gyvenimą, kuris
.mirga kiekvienoje akyje

Kai žmogus yra ištis malonus, gerbia kitus ir atsako
komplimentais tuo pačiu, su juo visada bus elgiamasi su
.dėkingumu ir pagarba

Skleidžiu savo meilę kitiems, kad atverčiau vartus Dievo
.meilei ateiti pas mane ir apsigyventi mano širdyje
Viešpatie, leisk man būti švyturiu tiems, kurie skęsta
sielvarto gelmėse. Padėk man teikti džiaugsmą kitiems,
.dėkingai už dvasinį džiaugsmą, kurį man suteikei

Aš ištirpdysiu neapykantą savo meilės ugnyje, atleisiu
.kitiems ir suteiksiu meilės visoms ištroškusioms širdims
Tikra meilė yra ta, kuri džiaugiasi mylimojo paguoda
Tegul Tavo šviesa šviečia mums, Viešpatie, ir Tavo meilė
tegul užpildo mūsų širdis amžinai

Iniciatyvumas reiškia kūrybinės vaizduotės galią,
leidžiančią žmogui išrasti tai, ko niekas anksčiau nepadarė.
.Kiekvienas žmogus gimsta su šia Dievo jam suteikta dovana
Didžiausia meilė yra dieviška meilė, kuri gyvenimą daro
neapsakomai gražų. Kai jauti Dievą su tavimi, ateinantį pas
tave, kad ir kur bebūtum, ir vedantį tavo žingsnius, dieviška
.meilė prasideda

Tiesos galia eina prieš vėją
Viešpatie, kai susiduriu su laikiniais sunkumais, leisk
man prisiminti Tavo gausias palaimas, kurios man buvo
suteiktos praeityje, žinant, kad Tavo pagalba niekada manęs
nepalieka ir Tavo rūpestis visada su manimi. Reiškiu Tau
nuoširdžią dėkingumą už kiekvieną palaiminimą, kuris ateina
.man iš Tavo dosnios rankos
Meilės lašai šviečia geroje sielose, o Dievą galima rasti
.tik meilės jūroje

Supratimas yra lempa, kuri apšviečia žmogaus kelią ir
.atneša jam sėkmę

Pavasarij Dievas papuošia gamtą gražiausiomis rožėmis
ir gėlėmis, puošia jas išskirtiniais drabužiais ir ryškiomis
.spalvomis

Taika yra pirmasis šauklis, skelbiantis artėjimą prie
Dieviškojo buvimo. Vėliau ramybė virsta šviesomis,
.ryškesnėmis už begalinį džiaugsmą

Kai pasineriu giliai į meditacijos jūrą, jaučiu palaimingą
virpėjimą savo viduje ir girdžiu šnabždantį balsą, sakantį: „Aš
.“arti

Reikia atsigręžti į vidų, ten, kur siela save išreiškia. Iš
.sielos gelmių kyla visi vidinio gyvenimo išgyvenimai

Kai siela suvokia save su dieviška sąmone, ji jaučia
.didelį džiaugsmą ir išsiplėtimą į beribę erdvę

Jei, be įgimtų gebėjimų, panaudosite visas jums
prieinamas išorines priemones ir išteklius, kad įveiktumėte
visas kliūtis, kurios gali stoti jūsų kelyje, išvystysite Dievo
jums duotas galias: tas neribotas galias, kylančias iš giliausių
.jūsų būties gelmių

Meilė eina auksiniu keliu, vedančiu pas Dievą

Skleisiu gerų norų ir gerų ketinimų saulės šviesą visur,

.kur tik įsiskverbė nesusipratimų tamsa

Kai jus užpuola sunkumai, bet jūs nenustojate bandyti ir
stengtis, nepaisant visų kliūčių ir trukdžių, Dievas jums
.atsakys ir vainikuos jūsų pastangas sėkme

Viešpatie, aš nusiskinsiu ilgesio gėlę iš savo širdies sodo

.ir padėsiu ją kaip meilės auką ant Tavo šventojo slenksčio

Kadangi mūsų mintys ir žodžiai yra sėklos, kurios atneš
mums ateities derlių, šiandien pradėsiu pildyti savo sąmonę
.geromis, teigiamomis mintimis

Skraidau ir kilau savo sąmonės plotmėje aukštyn ir
žemyn, į šiaurę ir dešinę, į vidų ir išorę, visur, kad atrastum,
jog kiekviename erdvės kampelyje buvau ir tebeesu Dievo
.akivaizdoje

Gyvenk kiekvieną akimirką suvokdamas savo santykį su
begaliniu Absoliutu. Tavo sąmonė neturi pabaigos, ir viskas
.mirga ir šviečia kaip žvaigždės tavo būties danguje
Atsiribojimas, arba neprisirišimas, yra išmintingas kelias,
kuriuo ieškotojas eina, noriai pakildamas virš nereikšmingų
dalykų dėl didesnių. Jis nesiriboja trumpalaikiais jusliniais
malonumais, siekdamas atnaujinto vidinio džiaugsmo.
Atsiribojimas nėra savitikslis tikslas, bet jis atveria kelią
.sielos dorybių ir dvasinių galių iškilimui
Dvasinis nugalėtojas drąsiai žengia gyvenimo keliais
Žmogus turėtų kuo geriau išnaudoti savo dabartinį
gyvenimą, atverti savo širdies langus, pažadinti ir atgaivinti
.snaudžiančius sielos gebėjimus
Už pokyčių ir transformacijos kaukių slypi dieviškasis
buvimas. Ir kas gali sustabarinti savo proto veidrodį ir
neleisti jam drebėti, tas tame skaidriame veidrodyje išvys
.kosminės mylimosios veidą
Meilė stipresnė už mirtį ir laiko niokojimus
Savęs analizė yra raktas į sėkmę, o refleksija – tai
veidrodis, per kurį matome vidinius kampus, kurie kitaip liktų
paslėpti nuo mūsų akių. Turime diagnozuoti savo trūkumus,
atskirti teigiamas ir neigiamas tendencijas ir nustatyti kliūtis
.progresui ir sėkmei
Kokia tu nuostabi, o drauge! Tu, kuri semiasi iš
nuoširdaus, draugiško rūpesčio vandens, ir kurios lapus
drėkina vidinio ir išorinio saldumo rasa, sklindanti iš
.nuoširdžių ir ištikimų širdžių gelmių
Kartą pamačiau mažytę skruzdėlę, bandančią įlipti į
smėlio krūvą, ir pagalvojau: skruzdėlė tikriausiai galvoja, kad
kopina į Himalajus! Skruzdėlei smėlio krūva galėjo atrodyti
milžiniška, bet mano akims – ne. Panašiai ir milijonai mūsų
.Saulės metų Dievo galvoje gali būti trumpesni nei minutė
Turime išmokti mąstyti apie didžius dalykus, tokius kaip
amžinybė ir begalybė

Klajojau po begalybės pasaulį ir stebėjau švytintį rūką
šviesos šalyje, ir tame gyvame spindesyje skaičiau laiko
.puslapiuose užrašytų paslapčių prasmes

Miegant pasyviai nutildomos mintys ir jausmai. Tačiau
sąmoningai nutildžius mintis ir jausmus meditacijos būdu,
pirmiausia patiriama ramybės būseną, o veido raumenys
natūraliai suformuoja šypsena, atspindinčią vidinę ramybę.

Tačiau norint suvokti savo sielos tyrumą – tyrumą,
nesuterštą jutiminiais dirgikliais ar automatinėmis
reakcijomis į su pojūčiais susijusias mintis, reikia žvelgti
toliau nei ši ramybės būseną. Tuomet patiriama būseną yra
.amžinos, nuolat atsinaujinančios palaimos būseną

Jei pastatysite dubenį su vandeniu po mėnulio šviesa ir jį
pamaišysite, sukursite iškreiptą mėnulio vaizdą. Kai vanduo
dubenyje nusėda, atspindys tampa skaidrus. Akimirka, kai
vanduo dubenyje nejuda ir puikiai atspindi mėnulio veidą,
galima palyginti su kontempliatyvos ramybės ir gilios tylos
būseną. Kontempliatyvioje ramybėje visos pojūčių ir minčių
bangos nustoja tekėti iš proto. Ir šioje gilesnėje ramybės
būsenoje kontempliatyvus žmogus, toje ramybėje, mato
.dieviškojo buvimo pilnatį, atsispindinčią sielos ežere

Yra keturios būsenos, kurias paprastai pažįsta vidutinis
žmogus: laimė, kai troškimas išsipildo, nelaimė, kai jo
negaunama, nuobodulys, kai nėra nei laimės, nei depresijos,
ir ramybė, kai įveikiamos šios emocijos arba psichologinės
.malonumo, skausmo ir nuobodulio būsenos

Ramybė yra labai pageidautina būseną, kylanti iš
liūdesio ir malonumo, ir nuobodulio nebuvimo. Šios būsenos
nuolat kinta ir raibuliuoja sielos paviršiuje. Įveikus audringas
skausmo ir malonumo bangas, įskaitant pakartotinius
pasinėrimus į nuovargio gelmes, džiaugiamasi plūduriuojant
ramioje ramybės jūroje. Tačiau už ramybę didesnė yra
dvasinė ekstazė – sielos palaima – didžiausia laimė. Tai
amžinas džiaugsmas, kuris niekada neišnyksta, bet lieka

sieloje amžinai. Šį aukščiausią džiaugsmą galima pasiekti tik
.suvokiant dieviškąjį buvimą

Tikra šypsena yra dvasinės laimės šypsena, gaunama
.apmąstant ir galvojant apie Dievą bei jaučiant Jo buvimą

Mano šypsena kyla iš gilaus džiaugsmo manyje –
džiaugsmo, prieinamo visiems. Tai tarsi kvapas, sklindantis
iš žydinčios rožės širdies. Šis didis džiaugsmas kviečia kitus
.pasinerti į šventus palaimos vandenis

Palaiminto atleidimo šviesoje per daugelį metų kaupta
neapykantos tamsa išnyksta

Dievas greitai patenkina bet kokį savo garbintojų
poreikį, nes jie išsivadavo iš savanaudiškų motyvų, kurie
.žlugdo pastangas ir nuvilia viltis

Kurį Dievas saugo, to niekas negali sunaikinti
Mes nesame vieni šiame pasaulyje, nes Dievas yra su
mumis, ir yra ilgalaikių, artimų ir draugiškų santykių, iš kurių
.semiamės palaikymo ir džiaugsmo

O spindinti vedimo žvaigžde išminties danguje, tavo
spindesys kviečia mane tyrinėti tavo palaimintus horizontus,
o mano ilgesingas paukštis skuba dideliu greičiu,
perskrodamas tankią, niūrią atmosferą, vedamas tavęs
.ilgesio ir norėdamas mėgautis tavo švenčiausiu spindesiu
Asmenybė pradeda vystytis ir žydėti, kai žmogus geba
pajusti – per vidinį, intuityvų pojūtį – kad tai ne tvirtas fizinis
.kūnas, o amžina dvasinė srovė kūne

Kai mokinio širdis prisipildys meilės Dievui, jo veidas
nušvis ramybės ir išminties šypsena, o nežinojimo sluoksniai,
.gaubiantys jo sielą, subyrės ir visiškai išnyks

Žvelgdami į gėlę ar medį, žinote, kad šios gražios
gyvybės formos neatsirado pačios savaime. Dievas yra tas,
kuris jas suformavo ir apdovanojo kvapu bei išskirtiniu
.grožiu

Visada atlikite savo pareigas, tiek mažas, tiek dideles,
su dideliu dėmesiu, prisimindami, kad Dievas veda jūsų
.žingsnius ir stiprina jūsų pastangas siekiant kilnių siekių

Kai žmogus susijungia su savo dvasine esme, į jo
sąmonę sugrįžta seniai pamiršti, praėjusios epochos ir
nemirtingos sielos galios. Meditacijos metu prisimenama,
.kad jis yra nemirtinga siela, o ne mirtingas kūnas
Visur randame žmonių, gerų ir blogų, savaip ieškančių
laimės. Niekas nenori sau pakenkti. Tad kodėl kai kurie
žmonės elgiasi taip, kad neišvengiamai sukelia jiems
skausmą ir sielvartą? Nes šiuos veiksmus lemia nežinojimas
.ir iliuzija

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mus savo išminties
.šviesa ir pašalinti iš mūsų nežinojimo ir apgaulės tamsą
Sąmoningas žmogus turėtų būti atsargus, o ne baimės
kupinas, ir ugdyti savyje drąsos jausmą be neapgalvotumo ir
skubotumo, kad nepatektų į aplinkybes, kurios gali sukelti
.baimę ir nerimą

Išmintis nepriklauso nuo informacijos injekcijos iš išorės,
bet nuo vidinio priėmimo galios, kuri lemia, kiek tikrųjų žinių
.galima įgyti ir kaip greitai tas žinias galima pasiekti

Šis pasaulis tėra scena, kurioje atliekame savo
vaidmenis, vadovaujami Dieviškojo Vedlio. Privalome gerai
pasirodyti, nepaisant mums paskirtų vaidmenų pobūdžio,
visada prisimindami, kad mūsų esminė prigimtis yra amžina
.palaima

Išmintingiausias iš išmintingųjų yra tas, kuris siekia
pažinti Dievą, o sėkmingiausias iš sėkmingųjų yra tas, kuris
.Dievą rado

O Dieviškoji Mylimoji, tegul Tu užimi pirmąją vietą mūsų
gyvenimuose, tegul Tavo gydanti meilė užpildo mūsų širdis ir
tegul Tavo palaimintoji šviesa išsklaido nerimo tamsą iš
.mūsų sielų

Laisvė reiškia veikti pagal sąžinę, o ne pagal įpročių ir
troškimų diktatą. Paklusnumas ego ir jo užgaidoms sukuria
apribojimus, o išminties raginimų laikymasis suteikia
.išsivadavimą iš šių apribojimų

Dvasios ramybę galima rasti sąmoningai ir tikslingai
ugdant gerąsias savybes, kurių, joms visiškai subrendus,
negalima atimti iš jų savininko, nebent jis pats nuspręstų jų
.atsisakyti

Dauguma žmonių laimės ieško klaidingais metodais. Kai
kurie mano, kad gali padvigubinti savo laimę pasirinkdami
netinkamą elgesį ir nesveikus veiksmus, kurie, regis, žada
spindinčius neapsakomos ir ilgalaikės laimės pažadus, ir yra
apgauti tų netikrų pažadų, nes tikrosios laimės skonio
negalima patirti klaidingų iliuzijų ir neteisingų veiksmų
.pragare

Kiekviena minutė yra amžinybė, nes amžinybę galima
patirti per tą minutę. Dienos, minutės ir valandos yra langai,
pro kuriuos galime pažvelgti į amžinybę. Gyvenimas
trumpas, tačiau kartu begalinis ir beribis. Siela nemirtinga, ir
per šį trumpą žmogaus gyvenimo skyrių turime kuo geriau
.išnaudoti kiekvieną turimą potencialą ir galimybę

Dvasiniai žodžiai yra tarsi sėklos, kurioms reikia
.derlingos dirvos, kad sudygtų, augtų, žydėtų ir duotų vaisių
Dvasinis augimas reikalauja savirefleksijos, gyvenimo
prioritetų pertvarkymo, žalingų įpročių atpažinimo ir
atsisakymo bei sveikatos taisyklių ir įstatymų laikymosi,
atsižvelgiant į besivystantį dvasinį supratimą ir augančias
.protines jėgas

Kai mokinys patirs dieviškąjį džiaugsmą, jis supras, kad
Dievas jam tapo realesnis už viską, ir supras, kad
prisilietimas prie dieviškojo buvimo yra palaima, kuriai negali
.prilygti joks juslinis malonumas

Dievas per dorybės grožį, tolerancijos didybę, išminties
didybę ir dvasinės laimės spindesį siekia pažadinti žmogaus
.dvasinę sąmonę ir nukreipti jo valią teisinga linkme
Nelaikysiu kitų svetimais, nes jaučiu, kad visi yra mano
brolis ar sesuo. Padarysiu savo gyvenimą sėkmingą ir
visavertį, kad galėčiau padėti kitiems pasiekti sėkmės ir
laimėjimų. Įsivaizduosiu kitus ir rodysiu jiems užuojautą,

parodydamas save. Mylėsiu Dievą taip, kaip Jį mylėjo
pranašai ir šventieji, ir įmesiu savanaudiškumą į savo meilės
.kitiems šulinį

Už šio trumpalaikio, žemiško, mirčiai pavaldaus
gyvenimo slypi amžinas, nekintantis gyvenimas. Kūnas
sudarytas iš cheminių elementų, kurie suyra ir žūsta, bet už
šio laikino egzistavimo slypi amžinas, dangiškas gyvenimas
Dievo akivaizdoje. Todėl neturėtume apsiriboti visu savo
dėmesiu šiuo laikinu kūnu, o tie, kurie jo trokšta, turi išverti
.jo išbandymus ir tapti jo šeimininkais

Šiandien pasistengsiu padėti tiems, kuriems reikia
.pagalbos, ir duoti, ką galiu, alkaniesiems
Esu saugus ir patikimas Dievo apsaugoje, o už savo
švarios sąžinės sienų esu viena su gerumo šviesa, kuri veda
sielų laivus, blaškomus liūdesio bangų sumaištis ir nerimo
.jūroje

Šiandien jaučiu Dievą ramybės virpesyje, kuris virpa
.manyje ir virpina mano širdies stygas
Padarysiu viską, ką galiu, kad kiti būtų laimingi, lygiai
taip pat, kaip stengiuosi padaryti save laimingą, ir per savo
dvasinę laimę tarnausiu visiems dieviškosios meilės
namuose ir nebijosiu nieko, išskyrus save, jei bandysiu
.apgauti savo sąžinę

.Iš sielos sodų

Ketinate kažkur nuvykti ir skubate ten kuo greičiau.
Atvykę pastebite, kad jums nepatinka vieta dėl jaučiamo
nekantrumo, nerimo ir galbūt net sumaištis. Verčiau
stenkitės būti ramesni, susikaupę ir labiau subalansuoti. Jei
jūsų mintys linksta į nerimą ir susijaudinimą, stipriai jas
.slopinkite, kol jos atgaus savitvardą
Jaudulys neigiamai veikia nervų sistemos pusiausvyrą,
nes į kai kurias kūno dalis siunčia didelį energijos kiekį, o
kitoms atima natūralią jų dalį. Šis energijos paskirstymo
disbalansas yra nervingumo priežastis. Ramus ir

atsipalaidavęs kūnas ramina nervus ir skatina psichologinę
.gerovę

Darnoje su Dievu vidinė vizija pradeda palaipsniui
skleistis. Reikia visiškai tikėti, kad Dievas atsakys į kiekvieną
nuoširdžią maldą. Kiekvienas, besikreipiantis į Jį ieškodamas
nušvitimo, atsivers savo viziją, o protas ir širdis bus
.apšviesti

Kai atsiveria įžvalga, ji pasireiškia kaip jausmas,
sklindantis tarsi iš širdies – gilaus aiškumo ir tikslumo
jausmas. Per šį jausmą ieškotojas įgyja nepajudinamą
įsitikinimą ir tvirtą vadovavimą eiti teisingu keliu, pamažu
.ima atpažinti šį jausmą ir juo pasitikėti

Tai nereiškia, kad reikia visiškai atsisakyti mąstymo;
ramus, nešališkas mąstymas taip pat veda į įžvalgą.
Emocinis mąstymas, vedamas tuštybės ir savimeilės, veda
.prie nesusipratimų ir klaidingų išvadų

Visa širdimi atmeskite destruktivias abejones ir
klaidingus įsitikinimus, nukreipkite savo širdį ir sielą į
tikėjimo ir visiško pasitikėjimo Dievu sritį. Kontempliacijos
ramybėje jūsų sąmonė galės sutelkti dėmesį į tiesą ir
teisingą supratimą. Šioje patirtyje tikėjimas žydi ir
skleidžiasi, o per įžvalgą patirsite tai, ko jokia akis nematė,
.jokia ausis negirdėjo ir joks žmogaus protas nesuvokė
Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia judriausiuose keliuose, taip ir aš
matysiu dieviškosios meilės spindulius visose perpildytose
.savo kasdienės veiklos vietose

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo
.sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio
Viešpatie, suteik man dosnios dvasios dalintis su kitais
tuo, ką turiu, ir padėk man ramiame savo proto ežere
pamatyti savo sielos mėnulio atspindį, šviečiantį Tavo
.artumo šviesa

Šiandien pasinersiu giliai į kontempliacijos ir apmąstymo
apie Dievą jūrą, kol rasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo
.perlų

Mylėsiu Tave, Viešpatie, labiau už viską, nes be Tavęs
.negaliu mylėti jokio žmogaus ar ko nors kito
Kalnų gelmėse ir ramiame danguje, savo sielos gelmėse
ir tylos oloje jaučiu Dievo buvimą ir Jo nuolatinį džiaugsmą,
geriu iš Jo tyrų versmių, kurios niekada nenutrūksta ir
.neišsenka per amžius

Myliu ir garbinu Tave, Viešpatie, kurio meilė viešpatauja
.kiekvienoje malonioje ir mylinčioje širdyje
Kažkas paprašė mokytojo Paramahansos parodyti jam
būdą, kaip išsiugdyti patrauklią ir traukiančią asmenybę, ir
jis atsakė: Bendraudami su kitais, turite būti mintyse
įsitraukę, nes išsiblaškymas labiau kenkia charakteriui nei
bet kas kita. Žinoma, nekalbu apie didžių žmonių
išsiblaškymą, kurių mintys paprastai sutelktos į gilius
.dalykus

Visada būkite budrūs ir sąmoningi, ir tapsite patraukliu
.magnetu

Niekam nepatinka būti ignoruojamam. Mes visi norime,
kad mūsų jausmai būtų įvertinti ir į juos būtų atsižvelgta,
todėl turime atsižvelgti į kitų jausmus ir parodyti jiems
dėmesingumą, kad pasiektume harmoniją ir supratimą.
Norėdami tai padaryti, turite būti budrūs, įžvalgūs ir
.dėmesingi visiems aplinkiniams

Mirusieji neturi galios įžeisti kitų, bet gali tas, kuris į juos
.nekreipia dėmesio

Būdami kitų žmonių kompanijoje, bendraukite su jais
dėmesingai, energingai ir su susidomėjimu, bet venkite
.kalbėti apie save

Visi nori kalbėti apie save, bet tai silpnas požūris.
Leiskite kitiems kalbėti apie save, jei jie nori; įsiklausykite, ką
jie turi pasakyti. Leiskite jiems kalbėti apie savo problemas,
pasiekimus ir įspūdžius, bet leiskite savo magnetizmui

kalbėti už jus. Lempos šviesa kalba pati už save; leiskite
.savo tylioms vibracijoms kalbėti už jus tokiu pat aiškumu
Dievas man regėjime parodė, kad tie, kurie žūsta
mūšyje, sapnuoja baisų mirties sapną, bet kai tik gerieji
pabunda iš kūno, jie pabunda tarsi iš nerimą keliančio
.košmaro ir džiaugiasi, kad jo išsivadavo

Visa mūsų gyvenimo patirtis yra kosminio sapno dalis.

Žmonija sukūrė karo košmarą, tačiau šio košmaro aukoms
palikus savo kūnus, jos supranta, kad tai buvo baisus
sapnas, iš kurio pabudo, ir supranta, kad nėra mirusios. Tai
.gili metafizinė tiesa

Jei žmogus žinotų, kad sapnuoja, jis nepatirtų trikdančių
sapnų. Tačiau jei sapne jie pasiekia savęs realizaciją ir
kažkas jam suduoda mirtiną smūgį, sapne patirta mirtis
atrodo kaip tikras ir bauginantis išbandymas, kol žmogus
.pabunda ir supranta, kad tai nebuvo tikra

Tai taip pat taikoma ir būsenai po mirties. Vos tik palikę
savo kūną, suvokiame, kad mūsų sąmonė nemirė, o buvome
išlaisvinti nuo kūno ir jo materialių suvaržymų bei
.apribojimų, ir tame išsivadavime slypi didelė laisvė

Niekada neturėtume prašyti mirties, o verčiau ruošti
savo sąmonę būdami harmonijoje su Dievu ir medituodami
apie Jį, kad, kai mirtis ateis savo laiku, galėtume į ją žiūrėti
.tik kaip į sapną

Aš galiu matyti svajingą gyvenimo ir mirties prigimtį,
kada tik panorėjęs Todėl šiam kūnui neteikiu didelės
reikšmės

Nervų sistemos pagrindas yra dvasinė fiziologija, kuri
unikaliai leidžia žmonėms pasiekti aukščiausius sąmonės
.vystymosi etapus

Žmogaus smegenys, didesnės nei daugumos gyvūnų,
išskyrus banginius ir dramblis, smegenys, yra
sudėtingesnės ir pasižymi didesniu mąstymo pajėgumu. Dėl
to žmogaus smegenys yra tinkamas įrankis žmonėms, kurių
sąmonė yra labiau pažengusi nei kitų būtybių. Sudėtingos ir

kompleksinės smegenų spiralės leidžia žmonėms mąstyti
giliai ir nuodugniai. Todėl tik žmonija gali pasiekti aukštus
įžvalgumo lygius ir, atitinkamai, pažinti savo Kūrėją.

Išmintingas žmogus yra tas, kuris panaudoja savo
intelektinius gebėjimus žmonijos labui materialiaame,
.intelektualiniame ir dvasiniame lygmenyse
Žiema atėjo apsigaubusi šaltu, baltu, į leliją panašiu
apsiaustu

Mano troškimai vasaros džiaugsams išblėso
Man buvo liepta ieškoti tavo geros širdies šilumos
Ir pasirodė pavasaris, šokantis, pasipuošęs visokiais
žiedais
Kvepiantis laukų ir kalvų kvapu, man buvo liepta mylėti
.tave, mano Dieve

Ir atėjo vasara, dainuodama savo žalias melodijas
.gležnuose lapuose, tuopų čežėjime ir pušų ošime
Jis primygtinai reikalavo, kad tau deklamuočiau
Net minkšta, švelni žemė glostė mano skubias kojas
Ir ji paprašė jų prisiartinti prie tavo visa egzistuojančios
šventovės

Švelnus kvapas liepė man sekti jo keliu
Į tavo šventąją šventyklą siūbuojančių rožių ir bazilikų
širdyje

Ir paukščiai liepė man dainuoti tau kaip jie
Ir banguojantis vėjelis virš upelių ir upelių
Pažadinau savo meilės tau burbulus, ir jie pradėjo
linksmintis virš tavo didelės krūtinės

Ir su išlenktais žolės pluoštais išmokau lankstyti
Lenkiuosi Tau, Viešpatie
Ir smilkalai man taip pat pasakojo apie nuostabų tavo
kvepalų kvapą

Ir kaip turėčiau išlaikyti savo širdį pripildytą Tavo švento
?kvapo prieš Tavo begalinį sostą
Ir maži, tylūs, kantrūs akmenys man sakė, kad galėčiau
tave matyti net tuose, kurie bando pavogti mano laimę

Pamirštieji metai prašė manęs perduoti savo artimui
meilės ir švelnumo žinutę, apimančią kiekvieną minutę ir
sekundę

Ir kiekviena mintis man sakė ieškoti tavęs jos širdyje
Mano meilė įkvėpė mane mylėti viską, kas egzistuoja
per tave

Ir mano meilė man sušnibždėjo: „Mylėk mane visomis
„mano jėgomis, o mano Dieve

Kartą gulėjau ant žolės ir gėlių lovos ir sapnavau, kad
viskas, kas egzistuoja, yra gražu ir džiaugsminga
Galvą dengė aukštos, žalios ir tankios žolės, kurios vėdė
.mane saldžiu vėjeliu, nešdamos saldų kvapą

Tada mane privertė paliesti savo ranką ir kūną, ir mane
nustebino jo Kūrėjo didybė. Taip, mane nustebino tai, kad aš,
kuri esu tikra dėl savo kūno realumo, vieną dieną paliksiu jį
ilsėtis žemėje – šį kūną, kuris mirties metu taps šaltas,
blyškus ir nejudrus, o dabar atrodo gyvybingas ir talpina
šimtus pojūčių, milijonus minčių ir milijardus fantazijų bei
.suvokimų

Šis kūnas yra scena, kurioje skleidžiasi gyvenimo skyriai,
kur pražysta šypsenų pumpurai, o po jų neišvengiamai
ateina mirtis. Čia, tarp kūno, kaulų ir kraujo, už gražios odos
kaukės, slypi ligų vilkai ir geismo žvėrys. Ir čia, po kūnu, slypi
slaptas praėjimas į šviesos karalystę. Šis kūnas sunyks ir
išnyks, kai jo šeimininkas – siela – jį negrįžtamai paliks. Ir
kodėl gi ne? Nes kai apšviestas fizinės buveinės šeimininkas
pavargsta gyventi purvinoje, griūvančioje materijos
trobelėje, supančiotas nervų virvėmis, reikalaujančiomis
nuolatinės priežiūros, jis randa paguodą kituose namuose
kažkuriame Dievo žemės kampelyje – kitoje totalinės
egzistencijos srityje, kur džiaugsmo kvapas persmelkia visur
.ir nepaliaujamai

Nemirtinga siela su amžina šypsena vaidina gyvenimo ir
mirties vaidmenį, o tada iškeliauja į savo amžinuosius
.namus

Ar kino žiūrovai privalo likti kino teatre amžinai pasibaigus seansui? Tikrai ne. Žmonės privalo grįžti namo.

Panašiai ir sielos čia ateina mėgautis kinematografiniu gyvenimo reginiu, tada išvyksta ir vėl grįžta. Jos mėgsta žiūrėti filmus ir spektaklius, o kai pavargsta nuo svajonių spektaklių ir įvaldo pamokas, kurias Dievas nori, kad jie išmoktų, jos kartą ir visiems laikams grįžta į amžinos .palaimos buveinę

Kai vertybės nėra pagrįstos teisingumu, atsiveria spragos, pro kurias prasiskverbia nelaimė ir kančia. Jei vertybės grindžiamos savanaudiškumu, mirtinu konfliktu ir nuožmia konkurencija, rezultatai bus suteršti, nes motyvai .yra netyri, ir pinigai tokiu atveju nebus palaiminti Žmogus turi apvalyti savo sąžinę nuo savanaudiškumo ir nemėginti praturtėti kitų sąskaita. Tikrasis pasitenkinimas yra dvasinis, o ne materialus, o tikrasis gyvenimo laimėjimas .yra išminties, žinių ir Dievo meilės lobių turėjimas

Turėtume gyventi paprastai ir visada stengtis padėti kitiems bei kiek įmanoma pagerinti jų aplinkybes. Tačiau šis kilnus tikslas nesuderinamas su savanaudiškumu ir godumu, .nepagarba kitiems

Pasaulietiški žmonės yra nesubalansuoti ir todėl nelaikomi sėkmingais. Paprastas, subalansuotas gyvenimas yra nuostabus menas ir sėkmės ženklas. Tie, kurių vienintelis .tikslas yra užsidirbti pinigų, neras Dievo palankumo Tiesa, kad Dievas įskiepijo mumyse alkio jausmą, kad galėtume dirbti ir aprūpinti savo kūną, tačiau kūno aprūpinimas nėra vienintelis gyvenimo tikslas. Tikslas yra daug didesnis už bet kokius materialius ar žemiškus sumetimus, kad ir kokie nuostabūs, šlovingi ir akinantys jie .atrodytų

Vienas iš mokinių paklausė meistro Paramahansos, kaip patirti dieviškąjį buvimą. Jis atsakė: „Kiekvieną vakarą, prieš užmigdami, medituokite, kol pajusite, kad jūsų sąmonė perskrodė minčių pasaulį ir įžengė į kitą dimensiją. Tačiau tai

dar ne viskas. Nukreipus protą į vidų, turi išsiveržti ilgesys, o
troškimai – tarsi potvynis plūsti Dievo link. Kai mokinys
visiškai atsiduoda Dievui, jis staiga pajunta, kad palietė Jo
palaimintą buvimą ir Jį atpažino. Jis pamatys didžiulę,
nepaprasto ryškumo šviesą, gali pamatyti angelus ir
geranoriškas sielas. Arba jis gali užuosti svaiginantį dangišką
kvapą ir tada žinos, kad Dievas jam atsakė, ir jo įžvalga
atsivers, ir Dievas jam atskleis gyvenimo paslaptis. Arba
meditacijos metu jį gali apimti didžiulė ramybė. Jei jis tęs
meditaciją ir Dievas suteiks jam savo didžiulę meilę, jis pajus
neapsakomą dievišką džiaugsmą. Palaimintas tas, kuriam
„suteikiama ši palaiminga patirtis

Dieviškoji meilė atveria dangaus vartus, pro kuriuos
ieškotojas patenka į Dievo akivaizdą
Jei žmogus prašo Dievo, maloningojo ir išmintingojo,
amžinojo gyvenimo duonos, Jis neduos jam materialaus
nežinojimo akmens. Jei garbintojas ieško išminties maisto,
Dievas nesiūlys jam apgaulės gyvatės. Jei garbintojas prašo
Dievo dieviškosios palaimos esmės, kuri numalšina visą
troškulį, Jis neduos jam nerimo ir psichologinio sielvarto
skorpiono. Jei apgauti žmonės žino, kaip duoti gerų dovanų
savo vaikams, tai juo labiau Viešpats – viso gėrio ir
džiaugsmo šaltinis – suteiks dvasinių žinių ir nušvitimo tiems,
!kurie Jį myli

Dievas suteikia aukščiausią išmintį ir didžiausias žinias
tiems, kurie jį ieško, ir Jis pats save dovanoja nuoširdžiam
ieškotojui, kuris nepriima jokio pakaitalo. Tas, kuris ieško
Dievo visa širdimi ir siela, yra išmintingiausias iš
išmintingiausių ir brangiausias Dievui. Ir kai garbintojo
ilgesys sustiprėja, jis gauna retą ir mylimą Dievo atsaką ir
patiria unikalią meilės ekstazę, kurią patiria tie, kurie myli
.Mylimąjį

Išmintingas žmogus, kuris atlieka savo vaidmenį šiame
kosminiame sapne su dvasiniu sąmoningumu ir augančiu
dievišku ilgesiu, yra artimas Dievui ir Jam brangus. Jis turi

tyrą meilę ir myli Dievą be jokių savanaudiškų motyvų ir be jokių išankstinių sąlygų, pavyzdžiui, sakydamas: „Viešpatie, aš garbinsiu tave su sąlyga, kad suteiksi man sveikatos, „pinigų ir patogų gyvenimą

Tarp išminčių ir Dievo yra gili, abipusė meilė, kuri yra beribė ir nesibaigianti. Jei kas nors prašo Dievo kažko konkretaus, Dievas puikiai žino, kad žmogus labiau domisi Jo .dovanomis nei Juo pačiu

Nėra blogai, jei žmogus meldžiasi, kad jo poreikiai būtų patenkinti, bet kai jis meldžiasi, kad pažintų Dievą ir išvystų Jo šlovingojo veido šviesą, jis neturėtų trokšti jokios asmeninės naudos ir neturėtų apsiriboti vien dovanomis, o galvoti apie patį Davėją. Kai ieškotojas sugeba tai daryti nuoširdžiai, jis automatiškai gaus visas kitas dovanas iš .dosnumo šaltinio ir dosnumo vandenyno

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos patarimo, kaip elgtis tam tikrose situacijose ir bendrauti su :kitais, ir šis atsakė

Sekite tiesą ir nenukrypkite nuo jos, venkite sakyti bet ką, kas galėtų pakenkti jums ar kitiems, net jei tai tiesa, tol, kol nenuklystate nuo tiesos dvasios. Tuo pačiu metu neturite pulti į priešingą kraštutinumą ir griebtis melo, kad .išvengtumėte skaudžių tiesų sakymo

Būkite sąžiningi su savimi ir kitais, neužsiciklindami ties nereikalingais dalykais. Kalbėkite tiesą ir venkite sakyti dalykus, kurie ką nors įskaudintų ar pakenktų. Neatskleiskite visų savo paslapčių vardan sąžiningumo ir skaidrumo, nes jei atskleisite savo silpnybes, jie bandys jus įskaudinti ar išjuokti, kada tik panorės. Kodėl duoti jiems ginklą, kurį jie ?gali panaudoti prieš jus

Kalbėkite ir elkitės taip, kad tai teiktų laimę ir ramybę jums ir kitiems

Būtina ugdyti dvasinį išvalgumą, kad žinotume skirtumą tarp tiesos, kuri duoda gėrį, ir faktų perpasakojimo neatsižvelgiant į pasekmes, kurios gali atsirasti iš jų, nes

viskas vertinama pagal jų pabaigą. Nepatartina sakyti visko,
ką žinai, taip pat nepatartina vengti ir slėpti dalykų, kuriuos
.kiti turėtų žinoti savo pačių labui

Kai neturite visiško įžvalgumo, geriausia susilaikyti
kalboje, kol tiesiogiai nesuprasite tiesos, kuri duos teisingų
.rezultatų visiems

Nuolat galvok apie Dievą ir prašyk Jo pagalbos bei
vadovavimo, ir tavo įžvalga atsivers, kad aiškiai matytum
.dalykus ir tada galėtum geriau atskirti

Kūno ląstelių įkrovimas jaunatviška energija

Kosminė energija į kūną teka nuolat ir be pertrūkių,
tačiau dauguma žmonių nežino apie šį gausų gyvybingumą.
Tie, kurie tai jaučia, patiria energijos antplūdį savo ląstelėse
.ir gaivinančią srovę, kuri suteikia jiems naujų jėgų

Visa gamta lenkiasi pagarbiai Visatos Viešpačiui, ir Jo
galia teka per žmoniją. Problema slypi tame, kad
nesugebama puoselėti tvirto ryšio tarp žmonijos ir visos
galios šaltinio. Mes gyvename tiesiogiai dieviškos galios
dėka, ir visos kitos galios yra nenaudingos be Dievo
.palaikančios galios

Maistas, deguonis ir saulės šviesa – šie elementai gali
suteikti mums tam tikrą sveikatos lygį, tačiau turime
suprasti, kaip gauti visapusišką sveikatą iš Begalinio Šaltinio.

Medžiagos šaltiniai yra tarsi mažos baterijos, kurios
galiausiai išsikrauna, o Begalinis Šaltinis yra galingas
generatorius, kurio galia niekada nemažėja, nuolat
aprūpindamas sielą gyvybingumu, laime ir stiprybe. Todėl
.nepaprastai svarbu kuo labiau pasikliauti Begaliniu Šaltiniu

Trokštantis žmogus turi išmokti teisingo būdo gauti
naudos iš šio gyvybiškai svarbaus šaltinio ir suvokti, kad
mintis yra realybė, nes visi gamtos reiškiniai yra dieviškosios
minties įsikūnijimas, nes Dievas galvojo apie šią žemę prieš
.ją kurdamas

Daugelis mano, kad mintis yra kūno produktas, tačiau
itin tikslus kūno formavimasis ir nuostabi jo dalių bei organų

koordinacija aiškiai rodo, kad kūnas yra nepaprastai didingo
.kosminio proto kūrinys

Protas yra pagrindinis kūną valdantis elementas, todėl
žmogui labai svarbu vengti protinių žmogiškų trūkumų, tokių
kaip ligos, silpnumas, senėjimas ir nusivylimas, užuominų ir
įsitikinti, kad per jį teka neišsenkanti veikla, kuri yra
apdovanota intelektu ir gali įkrauti kūno ląstelės sveikata ir
.jaunystės gyvybingumu

Mintis yra kiekvienos gyvos ląstelės smegenys, emocijos
ir pojūčiai; ji turi galią išlaikyti kūną aktyvų ir budrų arba
letargišką ir vangų. Mintis yra šeimininkė, o kūno ląstelės yra
jos pavaldinės, paklūstančios savo aukščiausiojo šeimininko
.- minties – įsakymams ir draudimams

Mes skiriame daug dėmesio kasdien valgomo maisto
kokybei, ir panašiai turėtume atkreipti dėmesį į
intelektualinio ir psichologinio maisto, kurį kasdien tiekiamė
.savo protui, kokybę

Metafizikas mokslininkas teigia, kad kūnas nėra
elektromagnetinė banga, o sąmonės banga, plūduriuojanti
.dieviškosios sąmonės jūroje

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti
protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją,
sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu
.naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgas mano
gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato mano veide
pasitenkinimo šypseną, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada
yra su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos
upė nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir išsiveržia kaip
.palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus

Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano
ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės,
.kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujuosi .ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mažtau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos, .Dievas ją suteikia nedelsdamas
Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia .esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis .turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagalio
Nors gyvenimas atrodo nenuspėjamas, kaprizingas ir paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime galią blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti .baimės ir nerimo dirvoje

Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį .filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visas savo patirtis skausmingais, nelaimingais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusižemina ir įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus .būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir .nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir elgtis taip, kad tai teiktų mums ramybę, ir neleisti gyvenimo aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų .laimės

taip pat stiprinti savo intelektą ir atmesti iš metų ir kartu paveldėtą intelektualinio bei moralinio silpnumo naštą. Šios priemaišos turi būti sudegintos atnaujinto ryžto ir produktyvių veiksmų ugnyje. Taikant šį konstruktyvų požiūrį, tikrai atsidavęs individas gali pasiekti išsivadavimo ir laisvės .horizontus

Amžini laimės dėsniai

Buvo sakoma, kad vieno iš teisingų Indijos valdovų aukso amžiuje neįvyko joks incidentas, per anksti mirė ar stichinės nelaimės, kurios būtų sutrikdžiusios jo karalystės .ramybę ir visišką harmoniją

Kai šeimos nariai gyvena sąžiningiau, kiekvienuose namuose bus daugiau harmonijos, sveikatos ir meilės.

Tačiau kai šeimos nariai elgiasi vienas su kitu bjauriai savanaudiškai, namai automatiškai prisipildys nesantaikos ir neapykantos. Tai taip pat taikoma tautoms. Kai žmonės .gyvena sąžiningai ir dorai, jie liudys Dievo karalystę Žemėje Laiko mažai. Šiandien esame čia, rytoj išvyksime. Dievo paieškos yra didžiausia žmonijos privilegija. Turime kuo geriau išnaudoti laisvę, kurią Dievas mums davė šiame gyvenime, ir išmintingai ja naudotis, kad galėtume .asmeniškai patirti amžinąsias dvasines tiesas

Nuodėmė yra viskas, kas žmogui sukelia skausmą ir kančią. Dorybė yra tai, kas daro jį laimingą amžinai. Jei žmogus neturi dvasinės harmonijos savo mintyse ir ramybės

savyje, nauji namai, naujas automobilis ar bet kas kita nauja
negalės atnešti laimės ir ramybės jo sielai; veikiau vidinė
.kančia išliks net ir įgijus tuos naujus daiktus ir dar daugiau
Tikroji laimė slypi gebėjime nepaklusti aplinkybėms ir
atlaikyti visus išorinius išbandymus. Ji randama tada, kai
galite ištverti kankinantį skausmą ir sunkius sunkumus,
kuriuos sukelia kitų žmonių išankstinis nusistatymas ir
piktavališki bandymai jums pakenkti ir įvilioti, ir į jų
prasižengimus reaguojate su meile ir atlaidumu. Kai
sugebate išlaikyti ramybę nepaisant skausmingų išorinių
.aplinkybių, tada pajusite laimę

Šventajame Rašte teigiama, kad tie, kurie nepaiso
dieviškųjų įsakymų ir siekia savo kvailų troškimų bei
užgaidų, neras laimės ir nepasieks savo galutinio tikslo. Jie
ragina tiesos ieškotojus Šventąjį Raštą laikyti savo kelrodžiu
ir teisėju, sprendžiant, ką daryti, o ko vengti, ir įžvelgti
.reikalus bei elgtis pagal išmintį

Pasitikintys savimi yra tie, kurie elgiasi sąžiningai. Laimė
ateina tik iš tyrų minčių ir teisingų veiksmų. Jei esate laimingi
dabar, būsite laimingi ir ateityje – tiek čia, tiek kitame
.pasaulyje

Turime kaupti sėkmės derlių rinkdami išminties vaisius,
kol šviečia turimų galimybių saulė. Kitaip tariant, turime
.pasinaudoti galimybėmis, kol dar ne per vėlu
jei nepasinaudosite proga, Pasinaudokite proga, nes)
(tai taps gailesčio priežastimi

Dievas davė mums dvasinius įstatymus, vadinamus
įsakymais, tačiau šie įsakymai yra nepaisomi ir laužomi
kiekvieną dieną ir visur. Jei žmonės nesupras jų dvasinės
prasmės, jie visada jais skūsis ir nusigręžs nuo jų. Šie
įsakymai yra nesenstantys elgesio kodeksai, kuriuos
patvirtina visos Abraomo religijos. Tačiau tekstuose dažnai
nepaaiškinami psichologiniai šių įsakymų aspektai ir nauda,
susijusi su jų laikymusi. Žmonės priima šiuos įsakymus
garbinimo vietose, bet nesilaiko jų už jų ribų, pateisindami

tai teigdami, kad šios taisyklės yra nepraktiškos, nelogiškos
ir neatitinkančios laikmečio. Vis dėlto šių įsakymų
.pažeidimas yra visų pasaulio kančių priežastis
?Bet kokia tų įsakymų nauda ir kur slypi jų privalumai
Šventosios knygos pataria žmogui apmąstyti Dievą,
panirti į Jį, atiduoti Jam visus reikalus ir garbinti Jį su
nuoširdžiu garbinimu, be veidmainystės ir be
.apsimetinėjimo

Dievo pažinimas turėtų būti galutinis gyvenimo tikslas.
Pasaulietinės pareigos negali būti įvykdytos be galios, kurią
Dievas suteikė žmonijai. Atlikti įprastas pareigas pamirštant
.Dievą yra klaida ir nuodėmė

Nuodėmė reiškia nežinojimą: veikimą tokiu būdu, kuris
prieštarauja didžiausiam žmogaus gėriui
Kodėl žmonės jaučia liūdesį ir apgailestavimą? Nes jie
.nesielgė teisingai, nes Dievas nebuvo pirmasis jų širdyse
Niekas žmogaus gyvenime neturėtų būti laikoma
svarbesniu už Dievą. Jei žmogus tikrai rūpinasi Dievu ir
vykdo savo dvasinę pareigą Jam, jo aplinkybės pagerės
visais atžvilgiais ir jis jausis saugus ir užtikrintas, nepaisant
.visų aplinkybių

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar
ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu.
Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų
juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.
Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir
bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį
.džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo

Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl
ilgalaiinės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos
.širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui
prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda
garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda.

Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas
.kitas nėra vertas garbinimo

Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis
priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu
sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių
nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys
nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie
.negauna daug naudos

Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokia
vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu
sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų
.vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar
statula negali Jo sutalpinti

Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris
Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir
todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą
apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglims,
ir deimantams, tačiau deimantas gauna ir atspindi saulės
šviesą, o anglis negali. Panašiai visi žmonės yra panirę į
Dievo šviesą, tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir
atspindėti savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai
padaryti, jie turi apsivalyti medituodami ir laikydamiesi
.dieviškųjų mokymų bei įsakymų

Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti,
ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos
metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską,
išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra
.bevaisė ir bevertė

Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į
Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintąjį vardą, leisdami mintims
klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos
karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną
dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio
keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas.

Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis
.įprotis

Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume
stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo
maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo
vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies
ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau
.laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška
Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse, ilgesio ir
dieviškosios meilės rožinyje; tai tikras garbinimas, kuris
paliečia Dievo širdį. Išstarti Dievo vardą šaltai ir
klaidžiojančiomis mintimis yra šventvagystė ir nepagarba.
Kai meldžiamasi, žmogaus širdis ir protas turi būti pripildyti
Dievo meilės. Psichikos susikaupimo praktikavimas per
aukštesnius jogos pratimus padeda mums priartėti prie
Dievo, aukščiausiojo šlovės ir spindesio šaltinio, taip pat
.padeda mums jį apmąstyti ir su Juo bendrauti
Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms
rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir
ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,
praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį
Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę
vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų
savo emocijų žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps
ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai
.jos lauksite savaitę po savaitės
Vienatvė – didybės kaina. Jus nustebins nuostabūs
rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per
šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei
siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės
vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti
.vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti
vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis

konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai jaus harmoniją su Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų gyvenimas pasikeis į gerąją pusę ir jie patirs laimę; patirtis yra geriausias įrodymas
Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jums pritrūks pinigų. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą. Be reguliarių ramybės įmokų jūsų gyvenimo sąskaitoje, jūsų energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos. Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą kompensuos jūsų sielos trūkumus

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą, turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės.

Ramus žmogus retai daro klaidų ir jam sekasi ten, kur .tūkstančiai suklysta

Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta .vaikščiojančiomis mašinomis

Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir apgaubs jūsų būtį savo gydančiais spinduliais, jei tik įdėsite dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą .Dievui

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta. Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir „motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmonių tėvai ir motinos turėtų būti gerbiami kaip Dievo,
kuris jiems suteikė žmonijos sukūrimo dovaną, atstovai.
Motina yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra
.Dievo išminties ir apsaugos savo vaikams apraiška
Žmogus neturėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai
nuo Dievo, bet kaip tos meilės išraišką. Gynėjas ir išminčius, aukščiausia dieviškoji dvasia tampa tėvu ir motina, kad padėtų vaikui, todėl ji turi būti gerbiama tėvų.

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes tada tampa žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga.

Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės
sąjungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo
paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia
sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie, kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į tikrąją meilę ar aukštesnę tikslą, kuriam buvo sukurtas seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu.

Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį
gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame
gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa
.veikla ir žiniomis

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti, .piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų
Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę .meilę ir didėjančią dvasinį džiaugsmą
Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir .ezoterinėse tiesos paieškose
Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnios idėjos ir dvasiniai idealai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekiamas tokia savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo .aukštesnį tikslą

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą, savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus .laimės elementus, kurių žmogui reikia

Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.

Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai tekės jam iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai neklystantis dieviškas įstatymas. Kalbant apie vagys ir savanaudžius, jie visą gyvenimą vaikydami materialinių turtų, visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas .perpildytas aukso

Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo,
pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina
tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų
.pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau
Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų
liudijimų. Kenkti kam nors iškraipant tiesą yra dar vienas
būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su
mumis būtų elgiamasi gerai, turime atitinkamai elgtis ir su
.kitais

Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti
tiesos konstatavimą nuo paprasto faktų konstatavimo. Ką
nors vadinti lošu ar aklu yra skaudu ir nepadedu; reikėtų
atsižvelgti į kitų jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir
tiesos atskleidimas, kuris galėtų išduoti ką nors be kilnaus
tikslų, taip pat yra neteisingas. Kita vertus, nereikėtų
meluoti, kad išvengtume tiesos sakymo; verčiau tam tikrose
situacijose galima tylėti, kad išvengtume kitų gėdinimo ar
.žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios
sielos ramybę. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso
kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.
Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada
nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save,
.pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto
Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už
viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia
kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiame
kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į jokio kito žmogaus, ir
jų siela nepanaši į jokio kito žmogaus, nes juose slypi
didžiausias visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra
.Dievas

Mes nesame sukaustyti praeities

Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai, jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie .neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje

Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė, ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du .pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius

Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti begalinių visatos komponentų, taip pat negali jų modifikuoti ar ištrinti. Šie komponentai yra glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo audiniu, ir žmonės negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau jie gali valdyti savo protą, kad prisitaikytų prie šių .komponentų

Nepakenk jam

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar, ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų, bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant, .laimę

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O ?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo laisvės panaudojimo rezultatas. Per savo praeities laisvos valios praktikas mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau likimą ir lemtį. Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame amžinai varžomi savo veiksmų pasekmių. Galime atitaisyti tai, ką pasėjome, ir ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir stengiamės pataisyti savo kursą bei pagerinti savo derliaus

kokybę. Jei išrausime skausmingas pasekmes turinčių
veiksmų sėklas ir jų vietoje pasėsime sėklas, labiau
tinkančias sielos prigimčiai, tikrai pajausime laimės vaisius iš
tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje. Turime naudotis laisva
valia dabar, o ne rytoj, jei norime pasiekti didesnę laimę arba
.sumažinti kančias ir skausmą
Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai
pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam
palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros.
Bet žmogus su stipria valia yra darnoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai sutelkiate saulės šviesą (fokusuodami didinamąjį lęšį
į mažytį taškelį), išskiriama šiluma, kuri gali uždegti
medieną, audinį, popierių ir pan.). Panašiai, kai atidžiai
sutelkiate savo mintis, sutelkta energija sudegins blogį ir
abejonių šaknis – visų nesėkmių priežastį – ir privers
išminties šviesą spindėti ryškiai ir spindinčiai

Kai mintis darniai sutaria su Dievu – viso gėrio šaltiniu ir
visų palaimintųjų galių kilme, žmogus suvokia dieviškąjį
buvimą ir turi visus sėkmės elementus. Šie elementai yra
glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti
.naujų sėkmės priežasčių bet kurioje srityje
Tegul Dievas vainikuoja gerus darbus ir geranoriškas
pastangas sėkme

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Kai žiūrite į saulę, esančią už milijonų mylių kosmose, ši
milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę. Vis
dėlto Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o Saulės
skersmuo yra šimtą kartų didesnis. Jei galėtume pastatyti
mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę, ji, palyginti su ja,

atrodytų kaip mažas taškelis. Įsivaizduokite, kaip didžiulė Saulės platybė plečiasi tol, kol jos didžiulė masė apgaubia visą mėlyną dangų. Dangus, kurį matome, yra tik maža dalelė, menka dėmė, begalinės erdvės, persmelkiančios visatą. Net jei saulė ir toliau plėstųsi į begalybę, ji vis tiek negalėtų apimti begalybės. Ši kosminė mažumo ir baigtinumo iliuzija riboja proto gebėjimą suvokti visatos didybę, jos kilmę ir ribas

Tas, kuris nėra pavaldus dimensijoms ir matavimams,
kuris neturi ribų ir kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis
ir egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra
tolimose, tolimose žvaigždėse, lygiai taip pat, kaip Jis yra
tavyje ir manyje, ir Jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų. Iš knygos
„Žmogaus galutinis tikslas

Maldavimai

O, Viešpatie
Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą
O kosminė tyla
Girdžiu tavo balsą upelių čiurlenime ir lakštingalų
čiurlenime
Vėjo riaumojime, bangų riaumojime ir vibracijų
griausmyje
O mylimas Viešpatie
Garbinu Tave ne žodžiais, o degančia Tavęs ilgesiu,
širdies ilgesiu
Leisk man pamatyti tavo platybės
Tavo nuolatinis buvimas už visko
Galbūt suprasiu, kad esu tavo nekintančios būties dalis
visą amžinybę
O perpildytas vandenynas
Jei tik vingiuotos mano troškimų upės galėtų tekėti per
kliūčių ir trukdžių dykumas
Pagaliau susiliejo didžiausia jūsų sumaištis
Padėk man išgirsti Tavo balsą, Viešpatie

Kosminis garsas, iš kurio sklido visatos vibracija
Leisk man suvokti Tavo buvimą per palaimintą garsą
(Om - Amen)

melodija Šventa visiems palaimintiems balsams
Plečiu savo sąmoningumą klausydamasis egzistencijos
simfonijos

Leisk man jaustis kaip kosminis vandenynas
Ir kūno banguojantys judesiai, šokantys ant jo krūtinės
Tegul švenčiausias balsas skamba manyje
Plečiu savo sąmonę nuo kūno iki visatos
Tegul jaučiu amžiną, visa apimančią palaimą
Sprogsta iš perpildytos šviesos jūros
O begalinė galia
O amžina išmintis

Įkraukite mano sielą savo dvasine vibracija
O palaimintojo kosminio žodžio balsas
Ištaisykite mano klaidas
Man reikia

Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą
Kai tik pagalvoju apie Tave, Viešpatie, manyje užplūsta
degančio ilgesio banga, sudrebinanti mano jausmus ir
tekanti iš mano širdies į kiekvieną mano kūno ląstelę,
.pripildanti ją dieviškos meilės

Mano didžiausias noras – pasiekti pačią Tavo esybės
.esmę ir mėgautis Tavo buvimu

Ir staiga atsiveria sielos durys, ir mane užplūsta

!džiaugsmas, pamačius tavo spindinčią šviesą

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis

išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,
ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume. Iš
tiesų, mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl
negalėtume tęsti savo siekių ir pasiduotume nevilčiai. Net ir
šiame žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo

palaima, neleidžianti praeities prisiminimams, ypač karčiams
.ir skausmingiems, užvaldyti mūsų minčių ir jausmų
Laimei, dieviškoji kibirkštis mumyse visada šviečia
viltimi ir noru tęsti nesibaigiantį gyvenimo kelią. Turime
dėkoti Dievui už šiuos du palaiminimus: pamiršti praeitį ir
.tikėtis ateities

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrume
neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir
lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo
vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra
pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be
.kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Imdamiesi užduoties, neturėtume leisti, kad mus
gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime
optimistiški iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali
sutrukdyti mums išreikšti valią ir praktikuoti pasirinkimo
.laisvę

Jei nepasiekiame savo tikslo, priimtina netiesiogiai
pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios
neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti savo tikslo ir
padvigubinti pastangas, kad pasiektume savo tikslą. Taip pat
turime sau patvirtinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos
būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime pakankamai jėgų
juos pašalinti ir įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų
bandymų, nereikia nusivilti ir nusivilti, jei tik suprantame,
kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme
patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų
pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia
toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta
sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Juo
pasikliausime ir įdėsime pastangų. Tas, kuris eina šiuo keliu,
.pasieks savo tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils
Kai žmogus ko nors trokšta, ir tas troškimas yra stiprus
ir neatidėliotinas, tas troškimas niekada nepalieka jo

sąmonės, kad ir kur jis eity, kur bepasisuktų, kad ir kokie būtų jo rūpesčiai ir rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir atkaklios veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija.

Šis intelektualinis šnabždesys yra stipresnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris neperžengia lūpų judesių ribų. Štai ką daro Dievo mylėtojai; jie be paliovos šnabžda savo meilę Dievui, o jų šnabždesiai yra nuoširdūs ir negirdimi per visą jų kasdienę veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys jų neblaško ir neprieštarauja kitoms jų pareigoms. Augant jų troškimui Dievo, jų meilė Jam stiprėja ir gilėja, kol jie paliečia Jo buvimą ir pamato Jo šviesą sielos akimis, patirdami neapsakomą džiaugsmą ir jausdami .neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja pasinaudojame skųsdamiesi, apmaudydami ir .blogai vertindami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus ir be komplikacijų

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangos, paniręs po audringais liūdesio vandenimis ar paskendęs nuobodulio gelmėse. Šiame pasaulyje, kuriam būdingi prieštaringi dualumai, vidutinis žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius. Jis kyla džiaugsmo bangoje ir neria į abejingumo gelmes, jį blaško siautulingos liūdesio bangos. Jis retai kada žino apie kokią nors kitą sąmonės būseną. Leisti aplinkybėms taip blaškyti mintis. Tai reiškia atiduoti savo .valią kaprizingam ir nepastoviam likimui

Žmogui reikia dvasinės pusiausvyros, kad gyventų .sėkmingą ir visavertį gyvenimą

Tai galima pasiekti tik sutelkiant protą ir kontroliuojant
.psichologinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai su laiku užgyja, todėl nėra
prasmės kiekvieną savo gyvenimo dieną jame užsiklinti.
Užsitęsęs sielvartas dėl išėjusio mylimo žmogaus nepadeda
nei jam, nei mums ir nieko nekeičia realybėje.
Nepilnavertiškumo komplekso ar savęs bausmės ugdymas.
Griežtas žvilgsnis į praeities klaidas ar nesėkmes yra
beprasmiškas. Tai tik daro gyvenimą apgailėtiną ir slopina
.protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę,
nes tai psichologinė būsena, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji
jaudina protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos
.krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo
laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo
sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų
.derlių

Geležis sidabriniame jubiliejuje

Kartą buvau pakviestas į vienos poros, kuri atrodė viena
laimingiausių, sidabrinio jubiliejaus šventę, bet vos įžengęs į
jų namus pajutau, kad kažkas negerai. Paprašiau dviejų savo
studentų stebėti, kaip jie elgiasi vienas su kitu vakaro metu,
ir vėliau jie man papasakojo: „Vyras ir žmona šypsosi vienas
kitam kitų akivaizdoje ir kreipiasi vienas į kitą švelniausiais
žodžiais, tokiais kaip „Taip, mano brangioji“ ir „Žinoma,
mano meile“ bei kitomis draugiškomis frazėmis. Tačiau vos
tik jie pamano, kad liko vieni, jie ima ginčijasi ir vartoja
“.vienas kitam skaudžius žodžius

Aš su jais kalbėjau ir pasakiau: „Jūs pakvietėte mane į
savo vakarėlį, bet atmosfera įtempta ir jaučiu, kad šiuose
namuose tvyro didelė nesantaika, ir man atrodo, kad šiame
“.sidabriniame jubiliejuje yra daug geležies

Iš pradžių jie įsižeidė, bet vėliau pripažino, kad buvau teisi, ir atsiprašė. Ji tęsė: „Kokia jums nauda iš nuolatinių „?ginčų ir barnių

Atrodo, kad gyvenate kartu, norėdami išlaikyti tobulos poros reputaciją, bet jums reikia tokiems būti vienas su kitu ir gyventi taikoje bei harmonijoje dėl savo laimės ir ramybės

Magnetinis maistas

Kai žmonės kalba apie maistą ar mitybą, jie dažniausiai turi omenyje fizinį maistą, vartojamą kūnui palaikyti. Tačiau yra ir kitų rūšių mitybos, kurios yra ne mažiau svarbios nei fizinis maistas, o dažnai net svarbesnės, pavyzdžiui, intelektualinis ar dvasinis maitinimasis. Protinė veikla arba .proto sutelkimas, išmintis ir dvasinis įžvalgumas

Fizinis maistas palaiko kūno ląsteles, intelektualinis maistas pripildo protą sveikų idėjų, o išminties maistas .atgaivina sielą ir lavina jos gebėjimus

Intelektualinį maitinimąsi paprastai sudaro idėjos, kurias žmogus galvoja, ir tos, kurias jis gauna iš kitų per kontaktą ir .sąveiką su jais

Ramaus temperamento ir kilnaus būdo žmonės padeda .mūsų mintims tapti patrauklioms ir sveikoms

Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis – draugais ar giminaičiais. Tai sukelia nerimą keliančias mintis ir blogą nuotaiką

Kūnas energiją ir gyvybingumą gauna iš fizinio maisto, o magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas .maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija

Kai gali nežinojimą paversti išmintimi, silpnumą ir trapumą – sveikata ir gyvybingumu, užtikrintai ir drąsiai – net ir vienas – žengti gyvenimo keliais, patirti vidinį džiaugsmą turėdamas gyvą ir budrią sąžinę, nepajudinamą

tikėjimą Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį,
.o tiesos – prieš iliuziją

Ir kai kiekvieną dieną stengiatės nukreipti savo mintis į
aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis, turite mylinčią ir
dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų
intelektualinis maitinimasis bus magnetinis ir pritrauks prie
savęs visa, kas gražu ir naudinga, iš daiktų, žmonių ir
aplinkybių, ko reikia norint tęsti kelionę link saugumo ir
.apsaugos krantų

Kai dedate pastangas, kad gautumėte tai, ko jums
reikia, ir esate patenkinti tuo, ką Dievas duoda, būsite
dvasiškai turtingesni ir labiau patenkinti nei tie, kurie yra
.apsėsti žemiškų turtų ir trokšta trumpalaikių malonumų

Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras
draugas, pranokstantis visus kitus draugus, tampa įmanoma
užmegzti tikrą draugystę visuose žmonių santykiuose:
.šeimos, brolijos, santuokos ir dvasiniuose

Draugystė yra gyvybiškai svarbus santuokinių santykių
elementas, todėl pirmenybė turėtų būti teikiama
intelektualiniam ir emociniam artumui, moralinio potraukio
.jausmui, tikrai meilei ir draugystei

Tie, kurie negali atskirti tikros meilės nuo juslinio
potraukio, vėl ir vėl nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse
pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių sielų
sajunga. Jos bendradarbiauja, kad palengvintų viena kitai
gyvenimo naštą ir išsklaidytų gyvenimo rūpesčius per
.užuojautą ir abipusį, draugišką supratimą

Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Viešpatie, suprantu, kad prieš mane yra begalinė
galimybė ištirti savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį
potencialą. Materialius prisirišimus pakeisiu aukštesniais
siekliais. Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi

Šiandien savo mintis pripildysiu optimizmo doze,
atsiribosiu nuo nemalonių patirčių ir darysiu tai, kas
.subalansuotai ir nuosekliai puoselės kūną, protą ir dvasią
Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams, saugodamas savo dvasinę tapatybę.

Ir kai mane užklups išbandymų ir kančių audros, aš
išplauksiu savo sielos laivu per gyvenimo jūrą, į saugius,
.dieviškus krantus

Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane; Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti
.giliai apie Jį medituodamas

Mano brangus Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
mintis mano gyvenime bus stipriausia. Todėl stengsiuosi
prisiminti, kad Tu tiesi man pagalbos ranką ir paruoši mane
.sėkmės tikslams

Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, pakelsiu savo
dvasią ir sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Bendraudamas su
visais būsiu nuoširdus ir sąžiningas, išlaisvinsiu meilės ir
gero linkėjimų mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia
.ir išmintimi

Viešpatie, aš pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą mažiems dalykams pasiekti, o tada pereisiu prie
.didesnių laimėjimų

Net jei visos materialinės ambicijos būtų įgyvendintos,
jos vis tiek atneštų tik nepilną laimę, o Dievo radimas yra
vienintelė tikroji laimė. Atrasiu neišsenkančius džiaugsmo
rezervuarus. Ir jis niekada nenustos tekėti ir tekėti sielos
.soduose ir jos visžalėse pievose

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano
paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane, Viešpatie, kad savyje
.rasčiau lobius, pranokstančius karalių svajones

* * *

Dieviškasis širdžių gyventojas savo mokiniuose – iš savo
gailestingumo ir užuojautos – apšviečia spindinčius išminties
.žibintus, kurie išsklaido nežinojimo tamsą

* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.

Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir
judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia
.viską

* * *

O Didžiausias Mylėtojai, Tu esi pats gyvenimas, Tu esi
mano tikslas ir mano siekis, Padaryk mane žydinčia rože
Savo dangiškajame sode, arba spindinčiu karoliuku Savo
spindinčios meilės vėrinyje, arba suteik man didžiausią
.garbę: mažiausią vietą Savo širdyje

* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą

* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais

* * *

Tuščias protas [be teigiamų, konstruktyvių minčių] yra
.bėdų, nerimo, nevilties ir beviltiškumo fabrikas

Jei visuotinė meilė apsigyvens tavo širdyje, ji atneš tau
.ilgalaikę ir atnaujintą laimę, kurios niekas kitas negali duoti

Žemiškojo būties sode žydinčios gyvenimo gėlės yra
nepaprastai gražios ir malonios akims. Tačiau dar
didingesnis ir puošnesnis yra kažkur esantis grožio ir
išminties šaltinis, iš kurio mes atėjome ir į kurį sugrįšime bei
.vėl susimaišysime

Kai mokinys pabunda ryte, jis sau patvirtina: „Aš nesu kūnas, aš esu nematoma dvasia... Aš esu džiaugsmas... Aš esu šviesa... Aš esu išmintis... Aš esu meilė. Ir nors gyvenu „šiamе kūne, mano dvasia yra nemirtinga ir nepaliesta irimo

Kaip rasos lašai padeda gėlėms žydėti ir augti, taip
.gerumas puoselėja draugystę ir skatina ją augti

* * *

Yra bangų, kurios atsiranda vandenyno paviršiuje, ir bangų, kurios išnyksta jo gelmėse; abiem atvejais jos yra vandenyno viduje ir yra viena su juo. Panašiai ir žmonės, kurie „gyvenimo“ metu plūduriuoja kosminio vandenyno paviršiuje arba kurie „mirties“ metu jame išnyksta, yra ir .amžinybės vandenyne

* * *

Mėnulio atspindys neramiame vandenyje nėra aiškiai matomas, bet kai vandens paviršius nurimsta, mėnulio atspindys tampa visiškai aiškus. Tas pats pasakytina ir apie protą: kai jis ramus, galite matyti savo sielos veidą visiškai .aiškiai ir tiksliai

Viešpatie, siųsk savo išminties saulės spindulius, kad vestų mane laimingomis pasiekimų dienomis, ir savo gailestingumo pilnaties šviesą, kai eisiu per tamsias liūdesio .naktis

Meditacija yra priemonė, kuria jūs susisiekiate su visuotiniu protu, o kai susiderinsite su tuo begaliniu .sąmoningumu, galėsite pažinti visas kūrybos paslaptis

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda pats savaime, jį reikia puoselėti, ir gyvenimas be šio .troškimo neturi vertės

Žemiškasis gyvenimas yra laikina stotelė, ir pagrindinė
žmonijos pareiga yra suprasti šios kelionės tikslą ir tikslą.
.Tas tikslas yra pažinti Dievą, ir jis negali būti niekas kitas

Jūsų ramybė yra jūsų brangus lobis, tad neleiskite
.niekam jo iš jūsų atimti

* * *

Išmokite stovėti vieni, saugiai ir užtikrintai savo dorybių
ir savivertės tvirtovėje

* * *

Viskas egzistuoja, nes egzistuoja Dievas. Ir kadangi Jis
egzistuoja, jūs taip pat egzistuojate. Dėl Jo egzistavimo jūs
mėgaujatės gyvenimo patogumais ir džiaugsmiais. Todėl jūsų
.dėkingumas Dievui turėtų būti gilus

Geros knygos gali būti tylūs, mandagūs ir pagarbūs
draugai. Nepalikite šių knygų sunkiomis akimirkomis, nes jos
niekada jūsų nepaliks, kitaip nei fiziniai draugai, kurie gali jus
.palikti

Kiekvienas, turintis gerą sveikatą, patogų gyvenimą ir
didelius protinius gebėjimus, bet stokojantis laimės, dar
nepasiekė gyvenimo sėkmės. Kai gali iš tiesų pasakyti: „Aš
esu laimingas ir niekas negali atimti mano laimės“, tu radai
.Dievo paveikslą savyje

Pabrėžkite ramybę ir taiką, siųskite tik mylinčias mintis
ir gerus ketinimus, jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje.
Gyvenkite gyvenimą, pagrįstą teisumu ir pamaldumu, ir visi,
kurių gyvenimai susiję su jūsų gyvenimu, gaus naudos
.tiesiog būdami su jumis

Jeigu neturi draugų, jei jie švaisto tavo laiką arba jei
nesutari su jais, tegul tavo draugais būna knygos [ir

medžiaga], kuriose gausu išminties, nes pro jų puslapių duris
.gali patekti į nuostabių ir įdomių idėjų pasaulį

Atrasti Dievą reikia gauti viską, ko trokšta širdis, o būti
dvasingam reikia atverti duris į sveikatą, laimę ir sėkmę

Mumyse slypi dieviškosios galios kibirkštis, kuri kuria ir
.palaiko visą gyvenimą, ir ji laukia, kol bus uždegta

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams
gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

Socialiai nusiteikę asmenys vertingose knygose ras
naujos energijos, padėsiančios žmonijai per pamokas,
pateiktas knygose, parašytose kilnių, talentingų vyrų ir
.moterų

* * *

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams
gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

* * *

Egoizmas ir puikybė turi būti pašalinti, nes jie yra
didžiausios kliūtys dvasiniam pažinimui

* * *

Be Dievo jausmo šis pasaulis atrodo kupinas konfliktų,
smurto ir karčių nusivylimų. Laimė slypi Dievo artumo
.jausme
* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, nuolat jaučia džiaugsmą ir
laimę savo širdyse. Kadangi jie jaučia palaimingą saugumą ir
ramybę, pykčio audros negali jų sukrėsti, o baimė negali jų
.apnikti
* * *

Geros knygos yra geriausios jūsų draugės; per jas galite
išgirsti didžius protus, švelniai kalbančius su jumis,
guodžiančius jus ir siūlančius geriausius patarimus.
Nesugebėjimas ugdyti tikro noro skaityti geras knygas
.reiškia prarasti kartų palikimą
* * *

Be dieviškos pagalbos žmonės pasmerkti žlugti, nes
stiprybė ir išmintis, reikalingos sėkmei gyvenimo kovoje,
ateina iš begalinio šaltinio. Kai žmogus ignoruoja Dievą, jis
nutraukia gyvenimo virvę, kuri suteikia jam sėkmei
.reikalingą pagalbą ir paramą
Ieškotojai, beldžiantys į dvasinių galimybių duris,
pamatys, kad durys jiems atvertos, nes Dievas padeda
.tiems, kurie padeda sau patys
Kai esi harmonijoje su Dievu, visa gamta yra harmonijoje
su tavimi
* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio
* * *

Kai staiga atrandi Dievą visur ir kai Jis ateina pas tave,
.įkvepia tave ir veda, prasideda dieviškosios meilės istorija
* * *

Tegul meilė spinduliuoja širdyse ir siunčia gydančius
spindulius kitiems
* * *

Siekite pažinti Dievą, kol esate jauni ir stiprūs, nes
senatvėje ir sirgdami galite nebegalėti Jo ieškoti. Kai žmonės
pradedą suprasti tikrąją gyvenimo prasmę, kūnas nusilpsta ir
likusį gyvenimą praleidžia rūpindamiesi savo trapiais fiziniais
.gebėjimais, užuot ieškoję tiesos

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatiniu srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leidamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išskleidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų.
Kiekvienas skausmas ir kančia, kurią patiriame, turi prasmę
ir tikslą. Nepaisant šių patirčių atšiaurumo, jos yra tarsi
ugnis, kuri tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu
.ir universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas turėtų užimti
pirmąją vietą mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio
augimo elementų yra nuolatinis nuoširdus maldavimas
Dievui, kurio metu jūs asmeniškai patirsite nuostabų
.teigiamą pokytį, kuris jus labai sužavės

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam duotų protinių
gebėjimų skirti trumpalaikių dalykų paieškai, antraip jis
pasiklys materializmo labirintuose ir susikurs sau
nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų
naudoti savo protines galias gyvenimo būtinybėms gauti ir
stengtis lavinti savo dvasinius gebėjimus, kad atskirtų gėrį
.nuo blogio, žalą nuo naudingo

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie
.laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano
dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk
mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laikiu
.Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios nepajėgios įgyti dieviškųjų žinių, todėl *
patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių
negalima pritaikyti realybėje, antraip atsidursite tankiose
intelektualinėse džiunglėse ir negalėsite peržengti teorijų
.srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias
gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be
realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu,
kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys
jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina
tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių
.pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,
giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir *
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man matyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu suteikia
.sveikatą ir išgijimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir mes turime leisti Dievo
šviesai būti mūsų kelrodžiu žibintu, einant jo tamsiais takais.
Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, nušvitimo saulė
pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir Šiaurinė žvaigždė
tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmonijai pabusti iš užmaršties miego ir dvasiniam
pabudimui. Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmonę iš
nerūpestingumo ir siauro, riboto mąstymo gelmių į ramybės,
.šviesos, meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai
slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neįsitikins
situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu
prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam durys
.atsivers

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar
neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant

to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį
paremti sunkiomis ir išbandydingomis aplinkybėmis, jei jis
.atsigręš į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai galėtų mums perteikti visą tiesą, Žemę
matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę –
kaip riedantį šviesos srautą. Tie, kurie prasiskverbia iš
materialaus pasaulio į dvasinį, supranta iliuzijos prigimtį ir
.žino tiesos esmę

* * *

Ar tai būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kenčiant nuo
ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo ranka yra
stipresnė už bet kokią pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie
ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės apsaugos
priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu sprendžiant
.įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų,
draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
.nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
.esantys nevykėliai, širdyse

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Neišstumkite nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite"
".kiekvieną savo širdyje, ir jie laikys jus savyje

* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
.atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus

* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsią ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokią, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
.švelnumu

* * *

Man nerūpės nei karčios, melagingos kritikos, nei
dosnūs pagyrimai ir meilikavimai. Mano vienintelis troškimas
.- vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą

* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaiginta beribės Dievo meilės. Tai meilė, milijonus kartų
didesnė už bet kokią žmogišką meilę – meilė, kuri išpildo
visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį džiaugsmo ir
.pasitenkinimo

* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,
jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms

* * *

O Didysis Gynėjas, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano
vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,

sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai
kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis
negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris
nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo
šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis
.niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir
dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš
nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto
gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir
.ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus
investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo
.naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų troškimų
diktato atneša daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė.
Intelektualinėje sėkmėje slypi psichologinė gerovė, kurios
išorinės aplinkybės negali atimti. Galite visą savo laiką skirti
turtų kaupimui, tačiau tie turtai nesuteiks jums ilgalaikės
ramybės ir saugumo, kurio siekiate. Priešingai, jie atneš jums
daugiau nelaimingumo, nes tikroji laimė ir ramybė slypi
.prote, o ne materialiuose turtuose
Kai esi tvirtai įsitvirtinęs savo tikrajame „aš“, atlieki
kiekvieną užduotį ir mėgaujiesi visais geraisiais dalykais su
.dievišku džiaugsmu

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite
atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai
ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys
neįsiskverbti į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs
tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o
priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų
.pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar
baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti,
kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo, mes
nieko negalėtume pasiekti. Todėl mūsų didžiausia pareiga
.yra Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime, kad tas pagrindimas vis dar egzistuoja, vadinasi, tradicija turi prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai sekti tradicijomis.

Turime žinoti tiesą ir jos laikytis, įžvelgti, kas gali atnešti .mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro .sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines .aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei .aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo .gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė .neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas

pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek
įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir
lengvumu. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkrečiau. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vyti žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi
paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.
Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmas tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi
.man ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir .kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų .papročių ir tradicijų yra beprasemiai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama, .rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje. Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate, vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtą ir prarasti sveikatą (neduok Dieve). Arba galite turėti gerą sveikatą ir prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtą, ir sveikatos, bet

patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet
sulaukdami neapykantos ir apmaudo. Be Dievo niekas šiame
.gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena
nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį
laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio
pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje
dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į
.ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir
nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra
egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir
.nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume,
miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią
ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų
žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma
.žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano
tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.
Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir
nekintamą dėsni. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių
dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto
pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti
.gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir
tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla

platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir
tiksliomis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir
.individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje
sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir
.žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų
.mirga ir šoka mūsų esybės gelmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti
praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes,
kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime
gyventi didesne harmonija bei sklandžiau bendrauti su
.žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti
.originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro
Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės
laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai
dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis
komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia
pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam
gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo
.racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui
būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam
.tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai
veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis stabteli
.apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus
ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis
.nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir
generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, supranti, kad sėkmė nėra
lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas,
ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui.
Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną
sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus
laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus
palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek
vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios
jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai
.reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir
leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir
.pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo,
nebent jie pasidalina savo sėkme – dvasine patirtimi ir
aukštesnėmis žiniomis – su kitais, padėdami jiems pasiekti
dvasinį supratimą. Štai kodėl tie, kurie pasiekė tokius etapus
ir tokias būsenas, trokšta perduoti supratimą tiems, kuriems
jo reikia. Jei trokštate tikros sėkmės, užsitikrinsite ne tik
.savo, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet
jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų
savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais.
Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių

rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios
.sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas
kalbėtis su savo šeima. Nors šis asmuo gali pasiekti tam tikrą
vidinės ramybės laipsnį, jo elgesys yra savanaudiškas ir
kenkia šeimos laimei. Jis negali būti laikomas tikrai
sėkmingu, nebent jo artimieji taip pat gautų naudos iš jo
pasiekimų. Panašiai, materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė
džiaugtis gerove; tai taip pat reiškia mūsų moralinę pareigą
kitiems padėti jiems pagerinti savo finansines ir gyvenimo
.sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.
.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio
šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio
.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę,
priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad
kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami
tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai
pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra
pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų
.pakenkti kitiems

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti
harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir
.kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais
Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą
savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų
teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei
gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei
pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam,

moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir
.visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį
ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra;
viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas.
Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų
jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip
pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti
ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos
.pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo
artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums
vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo
.permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje, didžiulėje erdvėje egzistuoja
kosminis ryšys ir amžinas gyvenimas, vienijantis mus su
visais gyvais ir negyvais dalykais visatoje – aukščiausiojo
gyvenimo banga, tekanti per visą egzistenciją. Amžinybė yra
mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o mūsų
egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas, tarsi trumpas
.atokvėpis karavanui, keliaujančiam per dykumą

* * *

Kai susijungsime su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsime su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus

vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, gilindamiesi į
studijas ir vengdami savanaudiškumo. Jų pasiekti rezultatai ir
pasiekimai buvo neišmatuojamai didesni už jų įdėtas
.pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia kelią, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi atverti sielos kanalus savo pastangomis.
Niekas savanoriškai nepasirenka kančios ir nelaimės vietoj
ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis,

kurią reikia pašalinti ir pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga
piktžolė, giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode, išstumianti
gerus ir naudingus augalus. Nežinojamą reikia įveikti
nepajudinama valia ir ryžtingu ryžtu. Proto dirva turi būti
įdirbta tiksliu protiniu susitelkimu [į teigiamą], o geros sėklos
laistomos tikėjimo vandeniu. Kai spindės gyvybingi ir šilti
meilės spinduliai, gėrio sėkla auga ir nugalės parazitines
piktžoles ir žoles, nes tamsa negali egzistuoti šviesos
.akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet
dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė,
.kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei
pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios
ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir
spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški
.veiksmai ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam
buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės
.objektyvą palaimintas vaizdas atrodo tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumyse ir tereikia ją
.sąmoningai suvokti

* * *

Pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti ieškotų
jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti teikiami be
jokių lūkesčių ar reikalavimų mainais, nes lūkesčiai gimdo
apmaudą ir kartėlį. Net ir siekiant savęs tobulinimo, žmogus
turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo dorybių ir savivertės
.tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie
kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti ir neišsenkanti savo kūrybiškumu, ir per jus ji
.bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –
gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi veiksmai glūdi smegenų ląstelėse ir
pasireiškia kaip dorybingi ar blogos įpročiai ar minties
tendencijos. Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių dėl to,
kad jo smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios, meditacijos, nuoširdžios maldos ir
nuolatinio teigiamo teiginio dėka, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virsta dorybingais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai
įvyksta, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad

pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką sutelkdamas dėmesį į galutinį
savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes
Dievas yra mano stiprybė ir aš netikiu jokia kita stiprybe
Kovok gyvenimo mūšius ir atkakliai siek iki galo, niekada
nepasiduok. Niekada nesakyk: „Nerandu kelio, todėl nustosiu
bandyti“. Prašyk patarimo, jei padarei klaidų, bet niekada
nenustok bandyti. Daugelis susitaiko su pralaimėjimu
susidūrę su kliūtimis. Tie, kurie patiria nesėkmę, turėtų
bendrauti su sėkmingais, o ne su nevykėliais. Būk pasiryžęs
.siekti sėkmės; tegul tai būna tavo gyvenimo filosofija

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti
protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją,
sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu
.naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Kai norite išsiugdyti gerą įprotį arba atsikratyti blogo,
sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose slypi skirtingų
įpročių mechanizmai. Norėdami išsiugdyti gerą įprotį,
pirmiausia tyliai atsisėskite ir medituokite, ieškodami
.dieviškojo vadovavimo

Sutelkite savo mintis į valios centrą kaktoje, tarp
antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo

smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat
sutelkite savo dėmesį į valios centrą ir tvirtai patvirtinkite,
kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsitvirtinę, yra
.ištrinamos

Susitelkę ir turėdami valios, galite ištrinti net galias
.įsisenėjusių senų įpročių vagas

Nuolat sau patvirtinkite, kad turite valios jėgų išrauti
nesveikus įpročius iš savo smegenų. Geriausias laikas šiam
teiginiui yra ankstyvas rytas, kai jūsų valios jėga ir
susikaupimas yra didžiausi. Toliau patvirtinkite sau, kad
esate laisvas nuo visų diktatų, ir vieną dieną – su Dievo
pagalba – suprasite, kad iš tiesų išsivadavote iš įpročio, kurio
.norite atsikratyti

Kad ir ko bijotum, išvaryk tai iš savo minčių ir palik
Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali
tau padėti, ir žinok, kad daug kančių kyla iš nerimo ir
.baimės

Kodėl turėtumėte kentėti dabar, kai tai, ko bijote, dar
neįvyko? Kadangi dauguma mūsų neramumų kyla iš baimės,
jei pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir
.išgijimas įvyks akimirksniu

Kiekvieną vakarą, prieš pat eidami miegoti, patvirtinkite
sau, kad Dievas yra su jumis, saugo ir stebi jus.
Įsivaizduokite Jo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių,
.ir pajusite Jo nuostabią apsaugą
Šiame kosminiame spektaklyje visų rasių žmonės laiko
.scenoje vaidina gyvenimo dramą

Turime suprasti gyvenimo prasmę per daug
nesigilindami į savo laikinus vaidmenis ir į juos pernelyg
nesigilindami. Mūsų supratimas apie gyvenimą dažnai yra
iškreiptas ir klaidingas, nes į jį žiūrime savanaudiškai ir

ribotai; jei žiūrėtume dvasios akimis, matytume dalykus
.visiškai kitaip

Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią

Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę
prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas
.visatos daleles ir dalis, prigimties atspindys

Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų

akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti
išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne
neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į

mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai darysime,
nežinojimas išnyks, pasauliniai skirtumai išnyks, įvairovėje
matysime vienybę ir labiau darniai sutarsime su dieviškąja
.valia

Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip

tarp darbdavio ir darbuotojo. Esame Jo vaikai ir Jo rūpestis
mumis yra nuolatinis; Jis visada mūsų klausosi. Esame

neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi
ir gyvybingi. Jis mums suteikė neišsenkančius meilės,

supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės turtus,
.tačiau dauguma iš mūsų šiuos turtus iššvaistėme veltui

Dievas nori, kad gyventume saugiai, taikiai ir draugiškai

bendradarbiaudami, kaip ir dera kilmingos ir mylinčios

šeimos nariams, tačiau godumas ir savanaudiški
skaičiavimai sudygo ir įsišaknijo žmonių sielose, sukeldami
.šeimos susiskaldymą

Dievas nori, kad būtume šeiminkai, bet mes

pasirinkome būti vergais. Žmonija nuklydo toli nuo savo
dangiškųjų namų ir prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti
Dievo ir Dievas yra arti mūsų, ir ji negalės atgauti to rojaus
be asmeninių pastangų. Dievas sukūrė mus pagal savo

.paveikslą, bet ši tiesa išsprūdo iš mūsų proto

Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų likimas yra sunkumai, o

mūsų likimas – sunaikinimas, ir turime išminties durklu
.perplėsti iliuzijos šydą, kad pamatytume šviesią tiesą už jo

Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgus mano gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato pasitenkinimo šypseną mano veide, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada yra su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos upė nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir trykšta kaip .palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus
Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės, .kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujuosi .ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mažtau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos, .Dievas ją suteikia nedelsdamas
Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia .esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis .turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagallo
Kiekviena akimirka, praleista su Dievu, bus skirta jūsų pačių labui, ir viskas, ką nuveiksite iš meilės ir norėdami įtikti .Dievui, bus įrašyta jums amžinybės knygoje
Pasinerkite į gilių minčių vienatvę ir mėgaukitės ramybe, .tekančia iš tylos šaltinio

Jei sėjame gerus darbus, pjauname džiaugsmą ir palaiminimus, o jei sėjame blogus darbus, pjauname įvairių .tipų ir laipsnių krizes bei problemas
Kiekvienas geras darbas yra tarsi kirtiklis, kuriuo kapstomės sąmonės dirvoje, kad atrastume dieviškojo .džiaugsmo šaltinį

Išmokite pasinerti į savistabos ir tyrinėjimų jūrą,
nesvarbu, ar tai būtų susiję su geromis knygomis,
įsitikinimais, problemomis, filosofija ar vidiniu džiaugsmu,
pripažindami, kad įprasta [kontempliatyvi] vienatvė yra
.tikrosios laimės kaina

Nors gyvenimas atrodo nenusipėjamas, kaprizingas ir
paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei
sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių
akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime
galią blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti
.baimės ir nerimo dirvoje

Kiekvieną vakarą savęs paklauskite: kiek laiko
praleidote su Dievu, kiek apmąstėte, kiek nuveikėte, kiek
?padarėte dėl kitų ir kiek kontroliavote savo troškimus
Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės
gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti
savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis
susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį
.filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visą savo patirtį skausmingais,
apgailėtinais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai
daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba
įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusizemina ir
įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo
palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums
teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus
.būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa
pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties
dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir
.nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir
elgtis taip, kad tai teiktų mums ramybę, ir neleisti gyvenimo
aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų
.laimės

Liūdnos širdys ir sudaužytos mintys mane traukia, kad ir
kaip toli jos būtų
Išplėskite savo žėrinčios meilės karalystės ribas,
palaipsniui įtraukdami savo šeimą, kaimynus, bendruomenę,
.šalį ir visas sąmoningas šalis bei būtybes

Taip pat turime stiprinti savo intelektą ir atsikratyti iš
metų ir kartų paveldėtos intelektualinio bei moralinio
silpnumo naštos. Šios priemaišos turi būti sudegintos
atnaujinto ryžto ir produktyvių veiksmų ugnyje. Taikydamas
šį konstruktyvų požiūrį, tikrai atsidavęs individas gali pasiekti
.išsivadavimo ir laisvės horizontus

Aktyvuokite savyje slypinčią begalinę galią, kad
galėtumėte atlikti savo prestižinį vaidmenį gyvenimo
.scenoje

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar
ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu.
Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų
juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.

Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir
bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį
.džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo

Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl
ilgalaikės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos
.širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui
prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda
garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda.
Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas
.kitas nėra vertas garbinimo

Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis
priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu
sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių
nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys
nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie
.negauna daug naudos

Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokių
vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu
sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų
.vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar
statula negali Jo sutalpinti

Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris
Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir
todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą
apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglimi,
ir deimantui, bet deimantas gauna ir atspindi saulės šviesą,
.o anglis negali

Panašiai visi žmonės yra panardinami Dievo šviesoje,
tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir atspindėti
savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai padaryti, jie turi
apsivalyti medituodami ir vadovaudamiesi dieviškaisiais
.mokymais bei įsakymais

Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti,
ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos
metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską,
išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra
.bevaisė ir bevertė

Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į
Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintąjį vardą, leisdami mintims
klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos
karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną
dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio
keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas.

Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis
.įprotis

Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume
stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo
maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo
vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies
ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau
.laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška
Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse su ilgesiu ir
dieviška meile; tai tikras garbinimas, kuris paliečia Dievo
širdį. Ištarti Dievo vardą šaltai ir klaidžiojančiomis mintimis
yra šventvagystė ir nepagarba. Kai meldžiamasi, širdis ir
.protas turi būti pilni Dievo meilės
Viešpatie, Tu esi dieviškoji Šiaurinė Žvaigždė, kuria
mano mintys klaidžioja neramioje išbandymų ir sunkumų
.jūroje

Proto koncentracijos praktikavimas atliekant
aukštesnius jogos pratimus padeda priartėti prie Dievo,
aukščiausiojo šlovės ir spindesio šaltinio, lygiai taip pat, kaip
.padeda galvoti apie Dievą ir bendrauti su Juo
Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms
rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir
ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,
praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį
Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę
vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų
savo emocines žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps
ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai
.jos lauksite savaitę po savaitės

Vienatvė – didybės kaina. Jus nustebins nuostabūs
rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per
šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei
siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės

vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti
.vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti
vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis
konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir
prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos
jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl
mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš
eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės
.būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per
šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai patirs harmoniją su
Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų
tam skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų
gyvenimas pasikeis į gerąją pusę ir jie patirs tikrąją laimę;
.patirtis yra geriausias įrodymas

Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami
pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jūsų pinigai
baigsis. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą. Jei jūsų
gyvenimo sąskaitoje nebus reguliarių ramybės įmokų, jūsų
energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos.
Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir
dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą
.papildys jūsų emocinę sąskaitą

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su
Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo
apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą,
turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas
.jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės
Ramus žmogus retai klysta ir pasiekia sėkmės ten, kur
.tūkstančiai kitų suklysta

Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa
prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta
.vaikščiojančiomis mašinomis

Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir
maudys jūsų būtį savo gydančiais spinduliais tol, kol įdėsite
dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą
.Dievui

Vienas mėnulis šviečia ryškiau nei visos žvaigždės kartu
sudėjus. Saulė, kuri atrodo maža, išsklaido tamsą iš milijonus
kartų didesnės teritorijos. Panašiai ir geras žmogus, tiesiog
egzistuojamas pasaulyje, skleidžia vibracijas, kurios
neutralizuoja daugybę vibracijų, kurias skleidžia blogieji
.žmonės

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio
poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia
.veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta
Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos
rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir
„motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmogaus tėvai turėtų būti gerbiami kaip Dievo, kuris
apdovanojo juos žmonijos sukūrimo dovana, atstovai. Motina
yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina
atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra Dievo
.išminties apraiška ir Jo vaikų gynėjas
Nereikėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai nuo Dievo,

bet kaip Jo saugančios ir išmintingos meilės išraišką.
Aukščiausia dieviškoji dvasia tampa ir tėvu, ir motina, kad
.padėtų vaikui; todėl ją reikėtų gerbti tėvuose

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes
tada tampa žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės
stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia
pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas
.jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga
Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės
sąjungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo
paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia
sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie,
kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į

tikrąją meilę ar aukštesnį tikslą, kuriam buvo sukurtas seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo .seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa .veikla ir žiniomis

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti, .piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę .meilę ir didėjančią dvasinį džiaugsmą Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir .ezoterinėse tiesos paieškose

Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnūs idealai ir dvasiniai principai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekiamas tokia savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo .aukštesnį tikslą

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą, savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus .laimės elementus, kurių žmogui reikia

Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus. Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda

pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai tekės jam iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai neklystantis dieviškasis įstatymas. O vagys ir savanaudžiai žmonės visą gyvenimą vaikydamiesi materialinių turtų, visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas .perpildytas aukso

Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų .pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau

Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų parodymų. Žalos darymas iškraipant tiesą yra dar vienas būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su mumis būtų elgiamasi gerai, atitinkamai turime elgtis ir su kitais. Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti tiesos konstatavimą nuo faktų konstatavimo. Ką nors vadinti luošu ar aklu yra skaudu ir žalinga; reikia atsižvelgti į kitų jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir tiesos atskleidimas, kuris išduotų ką nors be kilnaus tikslo, taip pat yra neteisingas. Kita vertus, nereikėtų meluoti, kad išvengtume tiesos sakymo; verčiau tam tikrose situacijose galima tylėti, .kad išvengtume kitų gėdinimo ar žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios sielos ramybės. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.

Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save, .pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto

Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už

viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiame kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į niekieno kito, ir jų

siela nepanaši į niekieno kito, nes juose slypi didžiausias
.visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra Dievas
Norime, kad mūsų gyvenimas spindėtų ir klestėtų gerais
darbais, kvėpėtų džiaugsmu ir laime ir amžinai gyvuotų tų,
.kurie mus vertina, atmintyje

Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai,
jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie
.neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje

Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais
motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė,
ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad
tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma
pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du
.pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius
Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti, keisti ar
ištrinti begalinių visatos komponentų. Šie komponentai yra
glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo audiniu ir žmonės
negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau žmonės gali
kontroliuoti savo protą, kad prisitaikytų prie šių komponentų
.ir išvengtų jų daromos žalos

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad
turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar,
ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų,
bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė
jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant,
.laimę

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie
nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų
komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo
natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat
turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O
?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo laisvės rezultatas. Per savo praeities laisvos valios praktikas mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau likimą ir lemtį. Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame amžinai varžomi savo veiksmų pasekmių. Galime atšaukti tai, ką pasėjome, ir ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir stengiamės pataisyti .savo kursą bei pagerinti savo derliaus kokybę

Jei išrausime skausmingų pasekmių turinčių veiksmų sėklas ir jų vietoje pasėsime labiau sielos prigimčiai tinkamų sėklų, iš tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje, tikrai skinsime laimės vaisius. Turime naudotis laisva valia dabar, o ne rytoj, jei norime pasiekti didesnę laimę ar sumažinti kančią ir .skausmą

Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam .palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros

Viešpatie, tebūna mano būtis pripildyta Tavo gyvybingumo, mano širdis – Tavo paguodžiančio ir užjaučiančio buvimo, mano protas – Tavo išminties, o mano .siela – Tavo dieviškojo sąmoningumo

Jūsų širdžių dirvoje auga meilės sėklos, laistykite tas .sėklas visuotinės meilės ir visuotinės užuojautos vandeniu

Proto galia yra neribota, todėl, jei pakankamai giliai apmąstysite bet kurią temą, gausite atsakymą į bet kurį su .ta tema susijusį klausimą

Jei žmogus visą savo darbą ir veiklą skiria tarnauti kitiems ir atlieka tai su pasitenkinimo jausmu, jis tikrai .nusipelno dėmesio ir dėkingumo

Neturėtume būti vienpusiški. Verčiau turėtume subalansuoti savo veiklą ir nustatyti darbo bei pareigų .prioritetus pagal kiekvieno svarbą

Pareiga yra veiksmas, kurį žmogus atlieka su džiaugsmu, o ne siekdamas materialinės naudos, o dvasinė .ir moralinė pareiga gyvenime turėtų būti svarbiausia Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi visas reikalingas stiprybes. Pats protas yra aukščiausia galia, todėl jį reikia išlaisvinti nuo pasenusių ir ribojančių įpročių .bei sąvokų Planetų ir žvaigždžių įtaką žmogaus gyvenimui lemia traukos ir atstumties jėgos, veikiančios tarp planetų ir .žmogaus kūno Blogos mintys veda žmogų į kenksmingą aplinką, kurioje jis gali reikšti save pagal savo norus. Tačiau žmogus gali valios pastangomis pakeisti savo mintis ir sąmonę, taigi ir savo aplinką. Jei žmogus ilgą laiką būna kenksmingoje aplinkoje, ta aplinka pradeda jį sąmoningai paveikti. Laikui bėgant, jis visiškai praranda laisvę pasirinkti sveiką ir visavertę aplinką ir tampa veikiamas neigiamos tos kenksmingos aplinkos įtakos. Kita vertus, tie, kurie turi .stiprią valią, yra harmonijoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai pro didinamąjį stiklą sufokusuojate saulės šviesą į mažytį taškelį, ji išskiria šilumą, o ta šiluma gali uždegti medieną, audinį, popierių ir kt. Panašiai, kai tiksliai sutelkiate savo mintis, jos koncentruota energija gali sudeginti abejonių šaknis, slypinčias už kiekvienos nesėkmės, ir leisti .išminties šviesai ryškiai šviesti Kai protas susijungia su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visos palaimintos galios kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir įgyja visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti naujų sėkmės .galimybių bet kurioje srityje

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų
žmogų ar paralyžiuotų jo valią, o tam, kad padėtų jam
įvertinti Dievo didybę ir gerbti Jo įstatymus, per kuriuos jis
gali pasiekti tikrąją laimę. Dievas nesiunčia šių sunkių
išbandymų, nes juos pirmiausia sukūrė žmonės. Viskas, ko
reikia žmonijai, tai pažadinti savo sąmonę iš nerūpestingumo
.miego ir išlįsti iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą
Dažniausiai mūsų pojūčiai žada trumpalaikius
malonumus, bet galiausiai atneša ilgalaikį skausmą ir kančią.
Tikroji dorybė ir laimė žada mažai, bet galiausiai suteikia
gryną ir ilgalaikį džiaugsmą. Štai kodėl vidinę, ilgalaikę laimę
laikau tikroju džiaugsmu, o laikinus juslinius malonumus –
.vien malonumais

Kai žiūrite į saulę iš milijonų mylių atstumo kosmose, ši
.milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę
Tačiau Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o
Saulės skersmuo yra šimtą kartų didesnis nei Žemės. Jei
galėtume pastatyti mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę,
.ji, palyginti su Saule, atrodytų kaip mažas taškelis
Tarkime, kad galingas Saulės laukas plečiasi ir plėtėja,
kol jo milžiniška masė praryja visą mėlyną dangų. Danguis,
kurį matome, tėra maža dalelė, iš tiesų mažytis taškelis
.erdvės, persmelkiančios begalinę visatą
Net jei saulė ir toliau plėstųsi ir tęstųsi erdvėje neribotą
laiką, ji vis tiek negalėtų apimti begalybės
Kosminė mažumo ir baigtinumo iliuzija riboja ir neleidžia
protui suvokti tos kosminės didybės

?Iš kur atsirado ši absoliuti tuštuma ir kur jos ribos
Tas, kuris nepriklauso nuo matmenų ar matavimų, kuris
neturi ribų ar kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis ir
egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra tolimose,
tolimose žvaigždėse. Lygiai taip pat, kaip jis egzistuoja
tavyje ir manyje, jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
.kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis
išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,
ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume.
Mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl negalėtume
tęsti savo siekių ir pasiduotume nevilčiai. Net ir šiame
žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo palaima,
neleidžianti mūsų mintims ir jausmams užvaldyti praeities
prisiminimų, ypač kartėlių ir skausmingų. Laimei, dieviškoji
kibirkštis mumyse nuolat šviečia viltimi ir noru tęsti
nenutrūkstamą gyvenimo kelionę. Turime dėkoti Dievui už
.šias dvi palaimas: gebėjimą pamiršti praeitį ir viltį ateičiai

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrtume
neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir
lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo
vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra
pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be
.kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Kai pradedame veikti, neturėtume leisti, kad mus
gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime

optimistiškai iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali sutrukdyti mums išreikšti valią ir pasinaudoti pasirinkimo .laisve

Žmonės dažnai yra kaip upės paviršiuje plūduriuojantis lapas, ir jie turi išsivaduoti iš automatinių įpročių srovės, kuri neša juos į iliuzijos ir destruktijos krioklius. Dauguma žmonių .atrodo abejingi ir leidžiasi būti nunešti srovės

Jei nepasiekiame savo tikslo, priimtina netiesiogiai pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti tikslo ir padvigubinti pastangas, kad pasiektume norimą rezultatą.

Taip pat turime įsitikinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime jėgų juos įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų bandymų, nereikia nusivilti ar nusivilti, jei tik suprantame, kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Jūs pasikliausime ir įdėsime reikiamų pastangų. [Tas, kuris eina šiuo keliu, pasieks tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils.]

Kai žmogus kažko labai ir atkakliai trokšta, tas troškimas niekada nepalieka jo sąmonės, kad ir kur jis eitų ir kad ir kokie būtų jo rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir nenuilstamos veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija. Šis vidinis šnabždesys yra galingesnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris tik judina lūpas. Taip elgiasi tie, kurie myli Dievą. Jie be paliovos šnabžda Jam savo meilę, jų nuoširdūs šnabždesiai lieka negirdimi per visą jų kasdienę

veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys neblaško jų ir netrukdo kitoms jų pareigoms. Jų troškimui Dievui augant, jų meilė Jam gilėja ir stiprėja, kol jie patiria Jo buvimą ir išvysta Jo šviesą sielos akimis. Jie patiria neapsakomą džiaugsmą ir .jaučia neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja naudojames niurzgėdami, apmaudydami ir .neteisingai sprendami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus ir be komplikacijų

-

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangų, paniręs į neramias sielvarto vandenį ar skęstantis nuobodulio gelmėse. Šiame prieštarų dualybių pasaulyje paprastas žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius – kyla laimės bangose, grimzta į apatijos bedugnę ir yra blaškomas siaučiančių liūdesio bangų – retai patirdamas kokią nors kitą .sąmonės būseną

Leisti aplinkybėms paveikti mintis reiškia pasiduoti
kaprizingam ir nuolat kintančiam likimui. Žmogui reikia
psichinės pusiausvyros, kad gyventų sėkmingą ir visavertį
gyvenimą, o tai galima pasiekti tik sutelktai mąstant ir
.kontroliuojant savo emocinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai laikui bėgant užgyja, todėl nėra
prasmės kiekvieną gyvenimo dieną galvoti apie sielvartą.
Nuolatinis gedėjimas dėl mylimo žmogaus netekties
nepadeda nei jam, nei mums, ir tai nieko nekeičia. Panašiai ir
nepilnavertiškumo komplekso puoselėjimas ar savęs
baudimas už praeities klaidas ar nesėkmes yra
neproduktyvus; tai tik daro gyvenimą apgailėtiną ir slopina
.protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę,
nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji
.trikdo protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo
laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo
sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų
.derlių

Padaryk tai, ko niekas anksčiau nedarė – tai, kas
nustebins pasaulį. Parodyk, kad per tave veikia Dievo
.kūrybinė galia

Ramaus ir kilnaus temperamento žmonės padeda mūsų mintims tapti patraukliomis ir sveikomis. Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis – draugais ar giminaičiais, – todėl kyla nerimastingos mintys ir pablogėja .nuotaika

Kūnas energiją ir aktyvumą gauna iš fizinio maisto, o magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas .maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija

Kai nežinojimą galite paversti išmintimi, silpnumą ir trapumą – sveikata ir gyvybingumu, ir užtikrintai bei drąsiai – net vieni – žengti gyvenimo keliais, ir rasti vidinį džiaugsmą turėdami gyvą ir budrią sąžinę, ir nepajudinamą tikėjimą Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį bei tiesos pergale prieš iliuziją, ir kai kasdien stengiatės pakelti savo mintis į aukštesnį ir rafinuotesnį lygį, ir turite mylinčią bei dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų intelektualinis maitinimas taps magnetinis, ir jus pritrauksite prie savęs visa, kas gražu ir naudinga – daiktus, žmones ir aplinkybes – kas yra būtina norint tęsti savo kelionę link saugumo ir apsaugos krantų. Ir galiausiai, kai dedate pastangas, kad gautumėte tai, ko jums reikia, ir esate patenkinti tuo, ką suteikia Dievas, būsite turtingesni dvasia ir labiau patenkinti nei tie, kurie yra apimti žemiškų troškimų ir .godūs trumpalaikiams malonumams

Užuojauta yra tiltas, jungiantis kiekvieną sielą su kitomis .sielomis. Užuojauta yra vartai į kiekvieną širdį

Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras draugas tarp visų kitų, tampa įmanoma užmegzti tikrą draugystę visuose žmonių santykiuose – šeimyniniuose, broliškuose, santuokiniuose ir dvasiniuose. Draugystė yra gyvybiškai svarbus santuokinių santykių elementas, o intelektualinis ir emocinis artumas, dvasinio potraukio jausmas ir tikra meilė turėtų būti prioritetas. Tie, kurie nesugeba atskirti tikros meilės nuo fizinio potraukio, nuolat .nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių ir bendradarbiaujančių sielų sąjunga, kurios palengvina viena kitos gyvenimo našta ir išsklaido rūpesčius, susijusius su .gyvenimu abipuse empatija ir draugišku supratimu

Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios, .nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Jei apribosite savo mąstymą materija, viską matysite iš materialios perspektyvos. Tačiau kai pakelsite savo sąmonę iki dvasinio suvokimo būsenos, pamatysite persmelkiančią Dievo šviesos srovę, tekančią anapus visos materijos, ir .viską matysite iš dvasinės perspektyvos

Viešpatie, suprantu, kad turiu begalę galimybių tyrinėti savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį potencialą. Šiandien pripildysiu savo mintis optimizmo ir atsiribosiu nuo nemalonių patirčių. Praktikuosiu tai, kas puoselės mano .kūną, protą ir dvasią subalansuotai ir harmoningai

Materialinius prisirišimus pakeisiu aukštesniais siekiais

Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi

Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams išsaugodamas savo dvasinį identitetą.
Ir kai susidursiu su išbandymų ir kančių audromis, savo
dvasine valtimi išplauksiu per gyvenimo jūrą į saugius,
.dieviškus krantus

Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane. Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti per
.gilų Jo apmąstymą

Mano mylimas Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
idėja mano gyvenime yra stipriausia, ir stengsiuosi prisiminti,
kad Tu tiesi man savo pagalbos ranką ir ruoši kelią mano
.sėkmei

Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, sutelksiu jėgas ir
sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Būsiu nuoširdus ir sąžiningas
bendraudamas su visais, skleisiu meilės ir gero linkėjimų
.mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia ir išmintimi

Dvasinės ligos ir jų gydymas
Meistras Paramhansa Jogananda

Pabandykite įsivaizduoti neproporcingų ir neharmoningų
:žmonių figūrų grupę
Vienas su maža galva, avinžirnio dydžio, ir dideliu kūnu,
!kupranugario dydžio

Kitas turi galingą ranką kaip Samsono ar Heraklio ranką

!ir kūną kaip nykštuko kūnas

O trečias turi didžiulio dramblio galvą ir liesos pelės

!kūną

Argi nebūtų jūsų stebinantis ir pribloškiantis, ar liūdnas

ir apgailestaujantis tas vaizdas, jei staiga pamatytumėte

?minią tų būtybių, turinčių keistą ir prieštaringą sudėtį

Dabar įsivaizduokite kitą žmonių grupę, kuri yra
normalios formos ir išvaizdos, bet psichiškai nesubalansuota
.ir psichologiškai subjaurota

Kaip drabužiai slepia žaizdas, opos ir kitus fizinius
defektus, taip ir stiprus, sveikas kūnas bei gražus, spindintis
.veidas slepia daugybę rimtų psichinių ligų ir apsigimimų

Jei sutiktumėte didelę minią paprastų žmonių,
išsiskiriančių elegantiška išvaizda ir gera sveikata, ir jei
galėtumėte savo dvasiniu regėjimu persmelkti jų protinius
kūnus, staigmena būtų stulbinanti, ir jus galėtų apimti gilus
.liūdesys dėl to, ką atrasite

:Jų protinius kūnus galite stebėti taip

Protą atstovauja galva, pojūčius ir jausmus – liemuo, o
valią – rankos ir kojos, kurios visos yra nenormalios, ligotos ir
.deformuotos

Pamatysite, kad kai kurie turi mažą galvą su neišvystyta
išmintimi, uždėtą ant suglebusio kūno, išpūsto savanaudiškų
.ambicijų ir juslinių troškimų

Taip pat pastebėsite, kad kai kurių žmonių kūnas neturi
jausmų ir gyvybingumo, net jei jie turi labai išvystytą,
.funkcionuojančią ranką

Kiti gali turėti dideles, kūrybingas smegenis, tačiau jų
empatija ir emociniai gebėjimai yra sulėtėję ir atrofuoti. Yra
ir kita kategorija žmonių, turinčių normalią fizinę ir psichinę
konstituciją, tačiau kurių valia ir savikontrolė yra silpnos arba
.paralyžiuotos

Ir pastebėjimų sąrašas tęsiasi ir tęsiasi, linkiu jums ilgų

!gyvenimo akimirų

Tokie nesuskaičiuojami psichologiniai iškraipymai
mentaliniuose kūnuose, kurie kai kuriais aspektais yra
neišsivystę, o kitais – pernelyg išvystyti, iš tiesų egzistuoja –
nors ir paslėpti – žmonėse. Jie sukelia jiems psichologinį
skausmą ir neleidžia parodyti savo talentų bei gebėjimų taip,
.kaip jie turėtų būti parodyti

Kai kurių psichologinių ligų aptarimas čia gali padėti
nustatyti visų žmonių problemų pagrindines priežastis, kad
jos taptų bent jau žinomos visiems, kurie nuo jų kenčia, net
ir sąmoningai, kad jie galėtų suprasti tų defektų prigimtį,
jų simptomus ir tylų įsiskverbimą į psichiką, kad galėtų
atremti jų šliaužiančią ramybės ir laimės griovimo
.kampaniją

dvasinė melancholija

Ši liga plačiai paplitusi tarp tų, kurie yra intelektualiai ir
fiziškai neaktyvūs, prisidengdami tuo, kad yra labai pasinėrę
į dvasinius dalykus. Šie sergantys asmenys, prisidengdami
tarnavimu Dievui, apleidžia pagrindines ir mažesnes
materialaus gyvenimo pareigas, taip atverdami save
Šėtonui, kuris gali jiems padaryti didelę žalą. Jie kenčia nuo
pesimizmo ir nesugeba įvertinti visko, kas juos supa ir yra
naudinga ar gražu. Tai užkrečiama liga, ir visi, turintys
dvasinių siekių, turi būti atsargūs ir išsivaduoti iš jos nuolat
palaikydami savo gyvybingumą ir stiprų imunitetą per
pozityvų mąstymą, optimistišką požiūrį ir sveiką, produktyvų
.darbą

dvasinis nevirškinimas

Tai atsitinka dėl atsitiktinio (rijimo), tai yra, greito didelių
kiekių paruoštų psichotropinių vaistų, registruotų spindinčiais
pavadinimais ir pateiktų netikrų dvasinių knygų bei pamokų,
kurias veda šarlatanijaus ir burtininkų meno patyrę
„dvasiniai gydytojai“, vartojimo

Ši liga ne tik užmuša dvasinį alkį pažinti tiesą, bet ir
sunaikina gebėjimą atskirti gerį nuo blogo, naudingą nuo
.žalingo

Tas, kuris nuolat ryja teologines idėjas ir minta viskuo,
kas patenka į jo rankas, ne tik persivalgys, bet ir kartu su
naudingomis idėjomis vartos nuodingų idėjų, užsitraukdamas
.sau intelekto sutrikimus ir taip lėtą dvasinę mirtį
Pernelyg didelis ir nuolatinis įvairių dvasinių ir filosofinių
idėjų studijavimas be įžvalgumo ar pastangų jas įsisavinti ir
išnagrinėti per asmeninę patirtį, siekiant įsitikinti jų
pagrįstumu, galiausiai sukelia abejones, apatiją ir
.nepasitikėjimą visais dvasiniais principais ir dėsniais

Aistra ir manija

Sergantys šia liga gyvena beprasmį, veltui praleistą
gyvenimą, nes turi per daug pinigų ir laiko, stokoja tikslo ir
.tinkamo gyvenimo supratimo

Šiuos žmones veda troškimai; jie daro viską, kas jiems
ateina į galvą ir kas jiems patinka. Jie užpildo savo gyvenimą
pigiais, trivialiais romanais, sensacingais filmais ir
paviršutiniškomis, beprasmiškomis pramogomis. Jie nesuvokia,
kad serga šia pavojinga liga, kol nepatiria stipraus šoko ar
.nervinio suirimo – tai yra, po to, kai žala jau padaryta
psichinis šaltis

Ši būseną turi kitą pavadinimą: neviltis. Žmogus niekada
nežino, kada ji užklups ir patirs nerimą keliančius
simptomus, tokius kaip beviltiškumas, netolerancija, nerimas
ir nekantrumas. Dar blogiau, ji dažnai užsitęsia, o jos aukos
.lengvai atsinaujina, net jei mano, kad greitai pasveiko

Psichologinis kataras

Šią ligą sukelia užsiklinimas ties chroniškais
pasaulietiniais rūpesčiais. Tie, kurie ją serga, paprastai
nepaiso savo valios jėgos ginklo ir todėl pasyviai bei
nuolankiai pasiduoda savo nuolatinėms baimėms, užuot
.drąsiai su jomis susidūrę ir jas pašalinę dar kūdikystėje
nenormalus psichologinis prisirišimas

Šios ligos aukos tampa vienpusiškos siekdamos laimės.

Tikėdamos, kad laimė slypi turtų kaupime, šlovėje,
sveikatoje ir valdžioje, jos paaukoja viską – sveikatą, gerą

reputaciją, ramybę, garbę ir orumą – ant savo degančių ambicijų altoriaus. Per vėlai jos supranta, kad tik subalansuotas gyvenimas, gerbiantis gamtos dėsnius ir Dievo įsakymus, derinantis veiklą su ramybe, gali atnešti tikrąją laimę ir įgyvendinti kilnaus gyvenimo tikslą. Kenčiančius nuo nesveikų prisirišimo sutrikimų apima mintys apie nežabotą ilgesį, dėl ko susidaro iškreiptas ir iškreiptas požiūris į gyvenimą. Pavyzdžiui, verslininkas pasiekė didelės sėkmės ir sukaupė turtą, tačiau prieš galėdamas mėgautis savo turtais, dėl didžiulių rūpesčių ir baimių patyrė nervinį išsekimą ir mirė sugniuždytas. Kiti mano, kad norint pasiekti tikslą, viskas leidžiama.

Dėl šios painiavos jie praranda savo tikrąjį tikslą ir negali pasiekti net menkiausio pasitenkinimo, net jei ir turi tai, ko troško, nes žmogaus prigimtis yra plati ir daugialypė, todėl jai reikalingas subalansuotas vystymasis visais lygmenimis.

Aklas dvasinis prisirišimas

Šis nukrypęs fanatizmas tam tikriems įsitikinimams kyla iš to, kad žmonės laikosi konkrečių nuomonių ir idėjų jų nekvestionuojant ir nenagrinėjant, taip sukeldami pyktį ir priešiškumą bet kokiai sveikai dvasinei idėjai ar atvirai bei išlaisvintai minčiai. Ši izoliacija veda prie maišto prieš Dievo įstatymus, kurie pasireiškia intelektualiniu efektyvumu, materialine gerove, psichine ir fizine sveikata, meile ir pagarba įvairaus išsilavinimo žmonėms.

Dvasinių principų diegimas

Kadangi fizinės ligos yra apčiuopiamos, skausmingos ir nemalonios, jos skatina mus aktyviai joms priešintis ir bando jas įveikti įvairiais terapiniais metodais – nuo mankštos ir sveikos mitybos iki įvairių vaistų ir narkotikų. Tačiau psichologinės ligos, nepaisant to, kad yra visų žmonių skausmo ir baimės priežastis, nėra pakankamai skubiai

užkertamos kelią ar gydomos, todėl joms leidžiama kelti
.chaosą ir griauti mūsų gyvenimus

Pedagogai, kūno kultūros mokytojai, pamokslininkai,
reformatoriai, gydytojai ir įstatymų leidėjai galės skatinti
pažangą, kai pirmiausia išmoks, pradėdami nuo savęs, o
vėliau mokys kitus teisingų būdų, kaip ugdyti žmogaus
prigimtą subalansuotai ir harmoningai, laikantis gyvenimo
dėsnių ir sveikos egzistencijos principų. Tai yra tikrai
veiksmingas išsilavinimas ir visapusiška žmogaus kultūra,
.kurios reikia žmonėms visame pasaulyje

Švietimo įstaigos mano, kad dvasinių pagrindų mokyti
valstybinėse mokyklose neįmanoma dėl tariamo šių principų
ir įvairių religinių doktrinų painiavos. Tačiau jei šios įstaigos
sutelktų dėmesį į universalius taikos, meilės, tarnystės,
tikėjimo, atvirumo ir kitų priėmimo principus – kurie yra
tvirtai nusistovėjusios dvasinės konstantos – ir sukurtų
praktinius metodus, kaip šiuos principus įdiegti derlingoje
vaikų proto ir sielų dirvoje, būtų galima rasti pagrįstą ir
priimtina šio tariamo ir įsivaizduojamo sunkumo sprendimą.
Didelė klaida ignoruoti šį klausimą vien dėl akivaizdžių su juo
.susijusių sunkumų

Dauguma absolventų baigia universitetą tokiomis
sunkiomis ir ištinusiomis galvomis nuo knygų turinio, kad vos
gali žengti gyvenimo keliais, nes jų valia ir savitvardą beveik
paralyžiuoja aplaidumas ir nenaudojimas. Todėl matote juos
elgiančius neapgalvotai ir nykstančius, stačia galva
puolančius į nelygių santuokų bedugnę, piktnaudžiaujančius
savo seksualumu, vaikydamiesi pinigų ir žlungančius
karjeroje, nes neišmoko tinkamai valdyti aštraus savo
akademiškai išlavinto intelekto peilio. Dėl to jie susižaloja ir
.sau kenkia

Keista, bet daugelis jaunų žmonių, regis, mėgsta
užsiimti veikla, kuri galiausiai jiems atneša žalos ir skausmo.
Kai kurie griebiasi vagysčių ir kitų neteisėtų veiksmų, netgi
nusikalstamų veikų, be jokių apribojimų ar atgrasymo

priemonių. Tie, kurie nesugeba užkirsti kelio ydų plitimui visuomenėje, skatina kai kurių klaidingą elgesį. Kiekvienas sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo žmogus turėtų būti geras pavyzdys kitiems sąžiningumo, orumo ir savigarbos požiūriu.

Mokyklos, kolegijos, universitetai ir socialinės institucijos nepateikia pakankamai mokslinių metodų nusikalstamumui mažinti, šalinant jo pagrindines priežastis, kurios pirmiausia .slypi prote

Taip pat reikėtų steigti specialiąsias mokyklas, kurios mokytų laimingo ir sėkmingo gyvenimo meno, ugdytų .žmogaus potencialą ir stiprintų jo gebėjimus savimi Tokios mokyklos bus kaip sodai ir parkai, kuriuose auga ir klesti jauni protai. Pedagogai turi būti kruopščiai atrenkami ir užtikrinamas tėvų bei bendruomenės bendradarbiavimas.

Šios mokyklos padės veiksmingiau formuoti asmenybes.

Reikia nepamiršti, kad dvasinis žmogaus maitinimasis ankstyvosiose stadijose lemia jo sveikatą ir gebėjimą augti .vėliau

Šiuolaikinėse mokyklose naudojami protinio ir fizinio lavinimo metodai neabejotinai naudingi, tačiau jiems trūksta dvasinio pagrindo. Be dorybingo charakterio ugdymo .augimas bus nepilnas

Fizinio, protinio ir dvasinio vystymosi mokslai turi būti dėstomi jauniems žmonėms, kurių protai dar gležni ir .lankstūs, o jų galios dar nėra nukreiptos tam tikrais būdais Po išsamių mokymų šių mokyklų mokiniai turėtų nuolat

atlikti refleksinius egzaminus, o gauti sertifikatai bus gera sveikata, gera reputacija, efektyvumas, materialinė ir .dvasinė gerovė, laimė, sėkmė ir pasitikėjimas savimi

Baigiamojo egzamino rezultatai šios žemiškosios kelionės pabaigoje bus nustatomi pagal bendrą protinių ir dvasinių pasiekimų bei pažymėjimų, gautų per papildomus .egzaminus per visą gyvenimą, sumą

Tie, kurie puikiai įveiks šį paskutinį, didžiausią
išbandymą, gaus šventą savarankiškumo pažymėjimą ir
.laisvą, tyrą bei džiaugsmingą sąžinę
Ir palaiminimai amžinai įrašyti sielos puslapyje
Šio reto lobio kandžių nepažeis
Ir vagys jo nepasieks
Arba laikas tai ištrins
Jis tarnaus kaip pasas
Už garbės narystę Teisuolių grupėje

Kur slypi laimė?

**Dievas, savo absoliučiaame gailestingume, suteikia
mums savo džiaugsmą ir įkvėpimą
Ir tai suteikia mums tikrą gyvenimą
Tikroji išmintis
Ir tikroji laimė**

**Tikrasis supratimas ateina per visą įvairiapusę
mūsų gyvenimo patirtį**

**Tačiau Dievo šlovė apsireiškia tik dvasinėje
ramybėje, kurią patiria siela, ir proto nuoširdžiam
bandyme susitaikyti su Juo. Ten mes stovime akis į akį
su tiesa. Išorėje iliuzijos yra neįtikėtinai galingos, ir
labai mažai kas gali išvengti išorinės aplinkos įtakos.
Pasaulis tęsiasi su savo begaliniu sudėtingumu ir
nesuskaičiuojamais išbandymais. Dievo balsas slypi
už gyvenimo regimybės, nuolat mus šaukiantis ir
kalbantis su mumis iš gėlių, šventraščių, mūsų
sąžinės ir per visus gražius dalykus, kurie daro
gyvenimą vertingą.**

**Kuo daugiau dėmesio skiriame išoriniams
dalykams, tuo mažiau galime patirti vidinės šlovės; ir
kuo daugiau atsigręžiame į vidų, tuo mažiau išorinių
sunkumų susiduriame. Tai nuolatinė lygtis. Tačiau
dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos dėl**

pasaulietiškos draugijos, visuomenės, kurioje jie gyvena, ir nesveikų įpročių įtakos. Visuomenė laiko žmogų pasinėrusį į paviršutiniškus dalykus ir juose susitelkusį, neleisdama jam apmąstyti gilesnių tiesų.

Netgi dvasines vietas kai kurie lanko neturėdami nuoširdaus noro pasimėgauti jų palaimintąją atmosferą, todėl iš tų apsilankymų jie negauna nieko vertingo.

Kas trokšta matyti Dievą, tas Jį ras visur. Žmonių įpročiai yra destruktivūs, grobuoniški ir godūs; jie naikina, griauja ir naikina. Atėjo laikas žmonijai išmokti būti laiminga ir patenkinta tuo, ką turi. Neturėtume trokšti nieko daugiau, nei to, kas mums ateina. Dievas yra dosnus; Jis žino, ko mums reikia, ir suteikia tai tinkamu laiku. Tai nereiškia, kad turėtume pasikliauti Dievu be jokių pastangų. Visai ne. Tai reiškia, kad turėtume kuo geriau atlikti savo dalį, o visa kita palikti Dievui, kuris niekada neatims iš mūsų to, ko mums reikia ir ko nusipelnėme.

Geriausias būdas būti amžinai laimingam - jausti Dievo buvimą. Mūsų didžiausias troškimas turėtų būti pažinti Dievą ir pasiryžti būti su Juo. Dievas turėtų būti svarbiausias mūsų mintyse ir jausmuose, ir mes turėtume Jį laikyti stipriausiu ir tvirčiausiai įtvirtintu ramsčiu savo gyvenime.

(Tad tvirtai laikykitės Dievo virvės, ieškodami prieglobsčio Jame)

Nes jis yra ramstis, jei visi kiti ramsčiai tave nuvilia

Supratau, kad vienintelis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą. Yra tokių, kurie galbūt nėra įsitikinę, kad Dievo atradimas yra galutinis gyvenimo tikslas. Tačiau niekas negali paneigti, kad gyvenimo tikslas yra rasti laimę. Ir aš su visišku pasitikėjimu ir užtikrintumu sakau, kad Dievas yra galutinė laimė. Jis

yra aukščiausia palaima. Jis yra absoliuti, visuotinė meilė. Jis yra amžinas džiaugsmas, kuris niekada nepalieka tų, kurie yra harmonijoje su Juo, sielų. Tad kodėl mes nesistengiame pasiekti tos tobulos laimės? Niekas kitas negali jos mums duoti. Turime nuolat ją puoselėti ir puoselėti savyje. Gamtos jėgos nenuilstamai stengiasi suteikti žmonėms žemiškus malonumus, tačiau tokie trumpalaikiai malonumai galiausiai veda prie gailesčio, kartėlio ir graužaties. Net ir pats laimingiausias žmogus, kuris, atrodo, turi viską, vis tiek gali būti ne visai laimingas. Jie ilgai nepasitenkins žemiškais dalykais, nes šie dalykai nenumalšina jų tikrojo troškulio ar nepatenkina jų dvasinio alkio.

Materialiniai turtai teikia tik klaidingą ramybės ir trumpalaikio pasitenkinimo jausmą. Visas pasaulis skendi sumaištyje ir chaose, kurį kursto savanaudiški ir godūs troškimai, gimdantys karą. Niekas kita nesukuria karo.

Tikrasis gyvenimo mūšio didvyris yra tas, kuris nugali save ir savo troškimus. Pinigai, šlovė, geismas ir visa, kas prieštarauja šiam principui, kenkia mūsų ramybei ir laimei. Jei žmonės išmoktų visada mąstyti apie tikrąsias gyvenimo vertybes, jie rastų laimę, kurios ieško, bet nuklystų nuo savo tikslo ir būtų nunešami žemiškų troškimų srovės. Pastebėjau, kad jokia pagunda negali mane atitraukti nuo kelio, kurį pats pasirinkau ir kuriuoėjau.

Galėčiau sužavėti tūkstančius Dievo man duota galia, bet toks kelias man būtų žalingas. Bet kokiu atveju, nenoriu sužavėti tūkstančių ir užvaldyti jų protų, trokštu tik matyti nuoširdžius mokinius, tvirtus Dieve. Tie, kurie myli Dievą, mėgausis šiomis idėjomis, o tie, kurių uolumas išliks, per šiuos mokymus pajus Dievo palaiminimus ir buvimą.

Žmogui neišmanoma apgauti Dievo, nes Jis yra visada šalia, žinodamas, kas yra jų mintyse ir ko jie trokšta. Kai žmonės atsisako pasaulio ir trokšta dvasinės harmonijos, Dievas ateis pas juos. Kai tas troškimas išsiskleidžia to, kuris jo ieško, širdyje, Dievas ateina į tą širdį ir pripildo ją gerumo ir palaiminimo. Vienintelis dalykas, dėl kurio verta gyventi, yra būti harmonijoje su Dievu ir pelnyti Jo palankumą. Ta harmonija turi būti amžina sandora ir nesulaužomas pažadas (tiems, kurie laikosi Dievo sandoros ir jos nesulaužo).

Kiekvienas trokšta daugiau turto nei kiti. Net ir ji įgyję, jie lieka nepatenkinti, atrasdami, kad kažkas kitas yra turtingesnis. Žmonės gyvena savo pačių sukulto kančios pelkėje, kurią kursto jų pačių troškimai. Turime būti patenkinti tuo, ką turime. Materialiniai turtai neatneša laimės; jie dažnai sustiprina nerimą, rūpesčius ir nuogąstavimus.

Kelias pas Dievą yra paprasčiausias ir lengviausias kelias, tačiau juo mažai kas eina, nepaisant daugybės religinių ritualų ir formalumų. Geriau atsigręžti į Dievą ir prašyti Jo to, kas mums geriausia ir ilgalaikiškiausia. Tiesą sakant, Dievas mūsų laukia, nes nori apsaugoti mus nuo blogio ir pavojaus. Jis nori, kad būtume su Juo savo širdyse ir protuose, nes pigios šio pasaulio gėrybės negali patenkinti žmonių ilgesio ar užpildyti dvasinės tuštumos, kurią jaučiame giliai viduje. Dievas visada kalba su mumis, bet nedaugelis girdi Jo balsą. Ši tylų balsą dažnai užgožia triukšmingų minčių ir akivaizdžių troškimų šurmas. Tačiau kai mintys nurimsta ir troškimai nurimsta, mes aiškiai girdime Dievo balsą, net jei jis tylus ir silpnas. Iš tiesų Dievas daro viską, kad padėtų žmonijai, atverdamas duris ir apšviesdamas kelius, kad pamatytume, kur turėtume

žengti, kad nesukluptume ir nepaslystume. Tačiau dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos.

Nenoriu, kad žmonės manytų, jog gali įgyti žinių tiesiog klausydamiesi kitų ar skaitydami knygas. Jie privalo pritaikyti tai, ką skaito ir girdi. Geriau lankytis maldos namuose, nei likti namuose ir klausytis tuščiažodžiavimo. Tačiau net ir maldos namuose reikia jausti Dievo buvimą savo širdyje ir žinoti, kaip jį patirti. Emociniai protrūkiai ir racionali analizė negali suteikti mums žinių, kurių trokšta mūsų sielos.

Kai atsiduosime Dievui ir atsisveikinsime su savanaudiškais troškimais, kai būsime tikri, kad Dievas visada yra su mumis, gyvena mūsų sielose ir įkvepia mus geromis bei kilniomis mintimis ir jausmais, patirsime laimę ir laisvę, ir sielos horizonte išvysime išminties saulėtekį.

Įsivaizduokite! Po dešimtmečių mūsų egzistavimas bus sapnas, ir viskas, ką darome dabar, taps to sapno dalimi. Net didžiausios žmonijos asmenybės taps tik žmogaus sąmonės vaisiais. Tačiau tos didžios asmenybės pasiekė savo galutinį tikslą, nes pasiekė aukščiausią lygį ir išlieka gyvos dvasioje, visiškai suvokdamos ir suvokdamos viską, kas vyksta, nes jas vienija dieviškoji sąmonė. Kiekvienas, bandantis susiderinti su jomis per jų mintis ir mokymus, neišvengiamai pajus jų buvimą, gaus jų palaiminimus ir giliai širdyje žinos, kad yra iš tiesų su jomis bendrystėje.

Gyvenimas - didinga svajonė. Tačiau, kai dabar pažvelgiate į savo kūną ir matote jį kupiną gyvenimo, visiškai įsitikinate šios svajonės realybe. Manote, kad turite įgyti tą ar aną dalyką, kad būtumėte laimingi. Bet kad ir kiek troškimų išpildytumėte, per juos laimės nerasite. Kuo daugiau įgyjate, tuo daugiau trokštate. Troškimus reikia filtruoti, o gyvenimą

supaprastinti, jei norite gyventi patogiai, ramiai ir vidiškai patenkintas.

Šventraščiuose sakoma, kad žmogus, kurio troškimai visada teka į vidų (į sielą), yra aukštos vidinės ramybės žmogus. Šiuo atžvilgiu jie yra kaip jūra, kuri niekada nesikeičia ir nemažėja, bet lieka pilna vandens, kuris nuolat į ją teka. Tačiau žmogus, kuris savo ramybės rezervuare sukuria troškimų skylės ir leidžia gyvybiniam vandenims ištekėti ir būti iššvaistytiems, nieko nežino apie dvasinę ramybę ir vidinę laimę.

Mums reikia vadovavimo iš tų, kurie pažįsta Dievą, kurie geba su Juo bendrauti ir sąmoningai jausti Jo buvimą. Pranašai prašė mūsų ieškoti Dievo vidinėje ramybėje, sielos vienatvėje, kur gyvena ištikima dvasia ir aukščiausias dvasinis džiaugsmas. Apšviesti Indijos mokytojai taip pat pritaria šioms idėjoms ir pabrėžia gilios meditacijos svarbą norint suvokti Dieviškąją Aš sielos gelmėse.

Viskas, kas egzistuoja, yra bangų tipo vibracija, valdoma Dievo proto. Ši protinga vibracija yra Šventoji Dvasia arba ištikimoji Dvasia, su kuria galima bendrauti per maldą ir meditaciją.

Sielos tyloje ir sutelkto proto giraitėje meilės romanas su Absoliutu ir Begalybe yra begalinis. Tačiau sunku rasti Dievą, jei pirmiausia siekiame pinigų. Turime padaryti Dievą neatsiejamą savo gyvenimo dalimi, ir tada turėsime viską, ko mums reikia šiame gyvenime. Kas padarys Dievą nuolatine vieta savo širdyje, Dievas suteiks jiems gausią dalį žemės ir dangaus palaiminimų ir atvers prieš juos plačius horizontus, kur šviečia išminties saulės, apšviesdamos jų kelius ir išsklaidydamos aplink juos esančią tamsą. Dievas yra amžinas mylintis, ir žmonijai nėra laimės, nebent tada, kai jie myli Dievą

taip, kaip myli - bent jau - savo brangiausius artimuosius, nes be Dievo mes nepažintume meilės esmės ir neparagautume jos saldumo.

Turime išmokti naudoti savo valią ir sutelkti protą, kad visa širdimi ieškotume Dievo. Žmogaus veiksmus diktuoja troškimai, ir šie įpročiai nuolat verčia mus daryti tai, ko nenorime. Iš tiesų žmogus yra pats sau priešas, to nesuvokdamas. Jis nemoka ramiai sėdėti, neskiria laiko Dievui, tačiau trokšta laimės ir garantuoto patekimo į Rojų nedelsiant. Šventos patirties negalima pasiekti vien skaitant knygas, klausantis pamokslų ar atliekant gerus darbus. Visa tai neabejotinai naudinga, tačiau to nepakanka. Norint pasiekti Dievą, reikia kruopštaus susikaupimo ir gilaus apmąstymo.

Pirmiausia turime siekti Dievo palankumo. Mes negalime įtikti visiems, nes tai neįmanoma. Stengiuosi nieko neižvesti. Darau, ką galiu, ir tai yra viskas, ką galiu. Mano vienintelis tikslas - įtikti Dievui. Rankomis nuolankiai meldžiuosi Jo akivaizdoje, kojomis Jo ieškau visur, o protu galvoju apie Jį ir apmąstau Jo stebuklus. Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, kad galėtume Jį patirti kaip ramybę, meilę, supratimą, gerumą, užuojautą ir išmintį. Apie tai ir nieko daugiau aš atėjau jums paliudyti ir jums kalbėti.

Be apmąstymų, reikėtų palaikyti gerą kompaniją. Neturėtume vytis žmonių, o verčiau sekti Dievu. Jei šiose mintyse randate naudos, laikykite tai Dievo palaiminimu, nes visi nuopelnai priklauso Jam. Pasidalinkite jomis su kitais, kad jie jose rastų tai, ką ir jūs. (O dėl savo Viešpaties palankumo, kalbėkite apie tai.) Ir nepamirškite kasdien padėti kam nors pagal savo išgales. Kol kišenėje turėsiu pinigų,

nenustosių duoti, nes mano neišsenkantis ir amžinai tekantis šaltinis yra Dievas.

Galiausiai, turime pažinti Dievą taip, kaip tai darė didieji. Tai įmanoma per apmąstymą ir asmenines pastangas.

Kartą vaikščiojau už atsiskyrėlio buveinės ribų ir galvojau apie savo didįjį mokytoją Šri Juktisvarą, kuris mirė prieš kelerius metus. Pajutau didžiulį jo ilgesį ir liūdėjau, kad jis nebuvo su manimi, kad galėčiau mėgautis atsiskyrėlio buveinės grožiu ir atmosfera. Staiga jis pasirodė man iš dangaus ir tarė: „Ar manai, kad esi vienintelis, kuriam patinka ši graži vieta? Aš ja mėgaujuosi lygiai taip pat, kaip ir tu!“

Ieškantis asmuo, trokštantis vienybės su Dievu, turi siekti to kasdien praktikuodamas meditaciją ir mylėdamas Jį, skleidžiant tą meilę visiems. Tai vienintelis būdas išvengti konfliktų. Dvasinis bendradarbiavimas yra būtinas. Be tikrojo dvasingumo nėra individualios ar visuotinės laimės. Šventoji harmonija yra vienintelis visų fizinių, finansinių, santuokinių, moralinių ir dvasinių problemų sprendimas.

Laimė kyla iš artumo Dievui jausmo. Žmonija įkalino save už nežinojimo grotų, ir atėjo laikas išsivaduoti iš šio žeminančio kalėjimo. Protas visada turi būti nukreiptas į Dievą, kad ir kokios būtų aplinkybės, ir tada patirsite didelę ramybę ir džiaugsmą.

Tie, kurie ilgisi Dievo ir Jam skiria savo būtį, drąsina ir apšviečia vienas kitą bei nuolat prisimena Dievą, yra laimingi šiame pasaulyje ir pomirtinio gyvenimo palaimos laimėtojai.

Ramybė tau

Uždanga pakils ir prasiskverbs

Kiekvienas iš mūsų esame sukurti pagal Dievo paveikslą. Mes kilome iš Jo dieviškosios Dvasios, ir Jo esmė gyvena mumyse visu savo tyrumu, šlove ir pranokstančia palaima. Šis šventas palikimas yra neįveikiama tvirtovė.

Žmogui pasmerkti save kaip nusidėjėlį, klaidžiojantį nuodėmės keliais, yra viena didžiausių nuodėmių. Taip darydamas, žmogus pasmerkia save bejėgiškumui, nevilčiai ir nesugebėjimui pakilti bei kilti. Tiesa, kad žmogus gali elgtis priešingai gamtos ir dieviškiesiems dėsniams, tačiau jis turi nedelsdamas pakeisti kryptį ir pasukti teisingu keliu. Savo tyroje prigimtyje žmogus yra šventa šventykla, ir dieviškoji .Dvasia gyvena jame

Turime visada prisiminti, kad Dievas mus myli tyrai ir besąlygiškai. Tačiau kadangi Jis suteikė mums absoliutų pasirinkimą artintis prie Jo arba nuo Jo nusigręžti, Jis laukia, kol mes išreikšime savo troškimą Jo meilės, prieš ateidamas .pas mus

Kartą meditacijos metu išgirdau jo balsą šnabždant:
„Sakai, kad nesu su tavimi, bet tu nepažvelgei į save. Aš niekada tavęs nepalieku nė akimirkai. Įeik į sielos šventyklą ir mane pamatysi. Nes aš visada esu čia, kad tave priimčiau
“.ir pasveikinčiau dieviškosios meilės sveikinimu
Gilus nuoširdumas yra būtinas dvasiniame kelyje.
.Tyrume ir tiesoje sielos aušra prasiveržia

Mūsų žmogiška išmintis yra niekis, palyginti su Dievu. Vienintelis būdas priartėti prie Jo yra dovanoti Jam tą pačią .tyrą meilę, kurią Jis mums dovanoja
Visi galiausiai ras išgelbėjimą, bet tie, kurie suklumpa pakeliui, įkrenta į apatijos bedugnę. Abejingumas neleidžia mums suvokti, kaip svarbu yra rasti Dievą dabar, šią akimirką. Mūsų didžioji planeta Žemė, sklandanti kosmose, ir

mūsų žmogiškoji tapatybė nebuvo mums duota tam, kad praleistume čia keletą metų, o paskui išnyktume nebūtyje. Veikiausiai esame skirti giliai apmąstyti ir suprasti egzistencijos paslaptį. Gyventi nesuprantant gyvenimo tikslo yra kvaila, kvaila ir laiko švaistymas. Gyvenimo paslaptys supa mus iš visų pusių, ir Dievas apdovanojo mus intelektu, kad rastume .jų sprendimus

Ieškodamas ilgalaikės meilės, supratau, kad Dievas mane myli visais įmanomais būdais. Jis mylėjo mane kaip .motiną, tėvą ir draugą Ieškojau to amžino draugo, kuris pranoksta visus kitus ,draugus

Ir apie tą didį mylimąjį, kurį dabar matau spindintį kiekviename maloniame ir mylinčiame veide. Tas dieviškasis draugas niekada manęs nenuvylė ir niekada manęs .nenuvylė

Dievas yra už visko, kas egzistuoja. Turėtume gerbti savo tėvus ir su jais elgtis maloniai, bet mylėti Dievą visa širdimi ir siela. Turime pripažinti gyvybiškai svarbaus ryšio .su Juo svarbą, negaišdami daugiau laiko Kai miegame, nežinome, ar pabusime, ar ne. Po vieną paliekame šią žemę, bet ši mintis neturėtų kelti nerimo. Kai mirštame, esame pašaukti atgimti žemėje ir pradėti naują .gyvenimą nuo ten, kur jį baigėme

Gyvenimą matau kaip bangų susidarymą ir išnykimą vandenyno paviršiuje. Žmogaus banga kyla iš dieviškojo vandenyno paviršiaus jam gimstant, o mirties metu ji ilsisi Dievo širdyje. Supratau šią tiesą ir žinau, kad niekada iš tikrųjų nemirštu, nepaisant kūno mirties. Nes nesvarbu, ar ilsiuosi dieviškosios dvasios vandenyne, ar pabudęs fiziniame kūne, esu viena su kosminiu vandenynu. Kad aukščiausios laimės neišmanoma rasti pasaulyje. Tuo pačiu metu mums nereikia bėgti į mišką ieškant tikslo. Dievą galime rasti šiose kasdienio gyvenimo džiunglėse – tylos .urvo gelmėse

Žmonės gali padaryti daug klaidų, tačiau jie yra sukurti pagal dieviškosios dvasios paveikslą. Dievas sukūrė šį iliuzinį žemiškų malonumų pasaulį tik vienam tikslui: kad žmonija suprastų, jog tai tėra kosminė drama, atsisakytų iliuzijų ir mylėtų tik Dievą. Tai yra tiesa, ir kitaip negali būti. Kodėl Dievas sukūrė mus mylėti savo šeimos narius, tik tam, kad pamatytume juos po vieną nuo mūsų paliekančius? Šie įvykiai nutinka tam, kad suprastume, jog tai Dievas mus iš .tikrųjų myli labiau nei visi tie, kuriuos mylime

Gyvenimas yra judančių vaizdų serija, tačiau šią tiesą sunku suvokti, nes iliuzijos atrodo tikros, o realybė – kaip iliuzijos. Pasaulis kiekvieną naktį, mums miegant, išnyksta iš mūsų sąmonės, galbūt tam, kad suprastume, jog fizinė .visata nėra tikra

Ši miego pamoka skirta ne tam, kad mus gąsdintų, o tam, kad paskatintų mus ilgėtis Dievo tiesos. Niekas negali patenkinti sielos, išskyrus Dievą ir Jo meilę. Dievo Dvasia yra neprilygstama tiesa. Nėra tokio dalyko kaip netikra, o tai, kas tikra, negali būti netikra. Išmintingieji supranta šią spindinčią .tiesą

Praėjo daug mūsų gyvenimo metų, o liko tik metai, savaitės, dienos ir valandos. Kam švaistyti laiką dalykams, kurie nėra naudingi? Turėtume trokšti bendrauti su Dievu dieną ir naktį ir būti visiškai nuoširdūs šiame troškime, kol nesibaigs skirtas gyvenimo laikas ir mes nepaliksime šios .žemės nieko reikšmingo nenuveikę

Tą pačią akimirką išvydau didžią Dievo šviesą, gaubiančią visą kūriniją. Koks neapsakomas džiaugsmas!

!Kokia nuostabi šviesa

Mano Dieve, dėkoju Tau ir lenkiuosi Tau už šiuos gausius palaiminimus jausti Tavo buvimą

Telaimina visus vienodai, kad galėtume suvokti, jog Tu esi galutinė tiesa visatoje ir kad Tu esi mūsų galutinis tikslas, .už kurio nėra jokio kito tikslo

Turime Jį mylėti ir kalbėtis su Juo kiekvieną savo gyvenimo sekundę – darbe ir ramybėje, judesyje ir tyloje – su giliu maldavimu ir degančiu ilgesiu. Tada pamatysime, kaip pakyla ir išsisklaido iliuzijos šydas. Dievas yra su mumis kiekvieną mūsų gyvenimo akimirką. Tie, kurie Jį apmąsto ir su juo susiderina, mato Jį gėlių grožyje, gerų sielų kilnumoje, didingose ir kilniose emocijose bei gražiuose sapnuose.

Galiausiai Jis išnirs iš už storų šydu, kad pasakytų
:kiekvienam nuoširdžiam ieškotojui
Mes jau seniai esame atskirai, nes norėjau, kad tu man,,
savo noru atiduotum savo meilę. Sukūriau tave pagal savo
paveikslą ir laukiau, kol tu pasinaudosi savo laisve ir pats
“.atiduosi man savo meilę

Turime prašyti Dievo, kad Jis suteiktų mums amžiną ir
ilgalaikę Jo dieviškosios meilės dovaną. Bet kas gali rasti šį
mylintį Dievą be pastangų? Jei įdėsite 25 procentus
pastangų, visa kita priklausys nuo Dievo ir jūsų dvasinio
vadovo. Nieko neprašau sau, nes visi nuopelnai priklauso
Dievui, viso gėrio ir malonės šaltiniui. Telydi jus Jo malonė,
tebūnie su jumis Jo sąmonė ir tegul suvokiate Jo buvimo
.gausą jumyse ir visur aplink jus

Dievas mums neatsako iš karto, nes mes dvejojame
parodyti, kiek Jo trokštame. Neturėtume bijoti Jo artintis, bet
laikyti Jį savu, savo Mylimuoju ir be paliovos Jo ieškoti savo
mintimis, veiksmais, širdimi ir protu, ir mes rasime Jį kaip
.didžiausią saugumo ir ramybės prieglobstį šiame gyvenime
Viešpatie, aukoju Tau šią gerų sielų puokštę, kad jos
papuoštų Tavo artumo šventyklą. Lydėk šias sielas, kurios
yra Tavo šeima ir Tavo mylimosios. Mes giedame Tavo
palaimintąjį vardą. Išsklaidyk nežinojimo tamsą savo šventa
šviesa. Išvaryk niūrumą iš mūsų protų spindinčia, beribe
Tavo būties šviesa. Mes esame Tavo, kad ir kokios būtų
mūsų aplinkybės. Apsiskleisk mums, o Didybės ir Dosnumo
Viešpatie. Palaimink kiekvieną iš mūsų. Priimk mūsų
ilgesingų minčių šnabždesius ir mūsų mylinčių širdžių

ilgesingą dūžį. Tau aukojame visą meilę, garbę ir ilgesį, nes
.Tu esi mūsų mylimasis ir viskas, ką turime šioje visatoje
Palaimink mus Savo malone Sugriauk troškimų sienas,
kurios skiria mus nuo Tave. Būk dieviškasis Karalius,
sėdintis virš visų mūsų siekių. Tegul Tavo šlovės šviesa
pasklinda po platų pasaulį. Palaimink mus visus. Pripildyk
mus Tavo buvimo kvapu. Ir leisk mums vis labiau suvokti,
kad Tu visada buvai su mumis, Tu esi su mumis dabar ir Tu
.būsi su mumis amžinai

Dėkojame Tau už malonę ir meilę, kurią suteikei savo
atsidavusiems pasekėjams, kurie trokšta Tavo artumo ir
nekantriai laukia Tavo buvimo. Tikimės, kad Tavo mokinių
ratas augs, kad galėtume švęsti Tavo palaimingą buvimą ir
.džiaugtis Tavo artumu

Palaimink mus, kad galėtume atverti savo širdis vienas
kitam ir apvalyti savo ketinimus, kad būtume verti Tavo
globos ir rūpesčio. Atsiskleisk vidumi ir išore, suvienyk mus
visus ir tos vienybės šviesoje atpažinkime Tavo unikalią
.egzistenciją

Su vieningų širdžių nuoširdumu ir darnių sielų ilgesiu
mes lenkiamės prieš Tave, prašydami Tavo pagalbos,
vadovavimo ir nuolatinio Tavo buvimo mūsų sielose
.suvokimo

Tegul amžina meilės ugnis ryškiai dega mūsų širdyse ir
tegul mes jaučiame Tavo artumą mums dabar ir amžinai, o
!mūsų Viešpatie, o mūsų Mylimieji

Aukščiausias troškimas ir psichinės kapsulės

**Didi yra Dievo šlovė. Jis yra tiesos esmė ir Jį
galima rasti šiame gyvenime. Žmonių širdyse yra
daug maldų ir prašymų: dėl pinigų, šlovės, sveikatos -
visokių maldų. Tačiau malda, kuri turėtų būti pirmoji
ir svarbiausia kiekvienoje širdyje, yra už Dievo artumo
pajautimą. Eidami gyvenimo keliais tyloje ir
užtikrintumo kupini, turime suvokti, kad Dievas yra**

galutinis tikslas, galintis mus patenkinti ir išpildyti mūsų troškimus, nes Dieve slypi atsakymas į kiekvieną širdies troškimą.

Kai savo pastangomis negali išpildyti troškimo, kreipiesi į Dievą maldoje. Taigi kiekvienas tavo ištartas prašymas atskleidžia viduje slypintį ilgesį. Bet kai randi Dievą, visi troškimai išnyksta ir visi norai išsipildo.

Pasaulietiški troškimai kyla iš klaidingų supratimų apie gyvenimo prasmę. Ši žemė nėra mūsų tikrieji namai. Šventraščiai mums sako, kad priklausome Dievui, kad esame sukurti pagal Jo paveikslą ir kad Jo valia yra, kad grįžtume prie savo dieviškosios kilmės. Ko žmonija nesuvokia, tai kad jei negrįš prie savo dieviškojo šaltinio, bus priversta kovoti, kad išpildytų nesuskaičiuojamus troškimus. Įsivaizduokite! Tiesa, kad žmonės negali neturėti troškimų, ir nėra nieko blogo juos turėti. Tačiau dauguma žmonių troškimų trukdo išsipildyti galutiniam troškimui grįžti pas Dievą. Taigi jie kenkia žmogaus laimei. Jei žmonija netrokšta Dievo ir Jį neranda, ji ir toliau degs ilgesiu to, kas, jos manymu, atneš jai laimę. Tačiau visų troškimų išsipildymas ateina automatiškai tiems, kurie randa Dievą.

Yra dvi troškimų kategorijos: tie, kurie padeda mums rasti Dievą, ir tie, kurie trukdo mums Jį rasti. Pavyzdžiui, jei kas nors jus įskaudino, galite jausti keršto troškimą. Tačiau jei įveiksite šį troškimą, pasinaudodami aukštesne ir priimtinesne meilės galia, būsite panaudoję tą patį įrankį, kuris padės jums rasti Dievą. Visi troškimai turėtų būti išpildyti kilniu būdu, nes kai jie išpildomi žemiškomis priemonėmis, troškimai dauginasi kartu su rūpesčiais ir kančia. Jei išmoksime visus savo troškimus aukoti Dievui, Jis stengsis išpildyti mūsų gerus troškimus ir

pašalinti žalingus bei destruktyvius. Nėra didesnės apsaugos nei švari sąžinė ir nėra geresnės gynybos nuo gyvenimo smūgių nei kilnių ir didingų troškimų turėjimas.

Kai suvokiame, kad mumyse gyvena tobulas Dievo paveikslas, išsipildo visi mūsų troškimai. Tame šventame suvokime, kuris pranoksta visus žemiškus lobius ir turtus, nesudrebėsite, net jei jums būtų duotas visas pasaulis. Nei pagyrimas neįkveps jumyse pasididžiavimo, nei priekaištai nepakenks, nes patirsite Dievo džiaugsmą savyje, ir tai bus svarbiausias dalykas jūsų gyvenime.

Visų pirma turėtume prašyti Dievo vadovavimo, bandydami įgyvendinti savo teisėtus troškimus, ir tai yra geriausias būdas gauti atsakymus į visas mūsų maldas. Tačiau maldavimas turi būti pašalintas iš maldos. Senasis maldos būdas turi pasikeisti, ir mes turime kreiptis į Dievą su visišku pasitikėjimu ir nepajudinamu tikėjimu, kad Jis mus girdi ir patenkins mūsų prašymus. Dievas nenori, kad mes atsisakytume savo valios - net kai meldžiamės Jam, - nes ta valia yra brangiausia dovana, kurią gavome iš Jo maloningos rankos, šventa teisė, kurią Jis mums numatė nuo pat mūsų sukūrimo akimirkos.

Žinoma, reikia atskirti pagrįstas ir nepagrįstas maldas bei troškimus. Atminkite, kad troškimas yra galia; jei tvirtai laikotės troškimo - gero ar blogo, naudingo ar žalingo - ir dieną naktį jame pasineriate, jis galiausiai išsipildys. Todėl reikia būti atsargiems ir vengti puoselėti žalingus troškimus, nes jie bus įgyvendinti, tačiau atneš didžiulę žalą ir nepavydėtiną kančią.

Laikui bėgant pastebėsite, kad nors jūsų troškimai išsipildo, jūsų širdis lieka tuščia ir patirsite vidinį maištą. Įsivaizduokite, kad jūsų virškinimo

sistema silpna, tačiau trokštate kepto maisto. Žinoma, kiekvieną kartą ją valgydami jausite skausmą, nepaisant malonumo, kurį patiriate mėgaudamiesi juo. Taigi, jausitės taip, lyg būtumėte padarę klaidą. Išmintis liepia naudoti išvalgumą, kad atskirtumėte gerus norus nuo blogų, o kai tai pasiekama, tie neteisingi norai neturėtų būti išpildyti. Žmonės turi vidinę išvalgumo galią ir visada turėtų ja naudotis, vadovuodami savo gyvenimą pagal sąžinės diktuojamą principą, kuris yra Dievo balsas.

Neišsipildę troškimai tūno širdyje. Kokia žala juos ten laikyti? Štai atsakymas:

Kiekvienas troškimas susideda iš specifinių jėgų: arba gerų, arba blogų, arba abiejų. Kai žmogus miršta - tebūna jam Dievas pasigailėjęs - šios jėgos nemiršta nepaisant kūno irimo ir irimo. Jos lydi sielą visur, kur ji keliauja, koncentruotų dvasinių kapsulių pavidalu. Kai žmogus atgimsta naujame įsikūnijime, šios kapsulės arba psichinės tabletės pasireiškia kaip elgesio tendencijos. Taigi, žmogus, miręs kaip alkoholikas, atgimęs atsineša polinkį į alkoholį, ir šis polinkis išlieka tol, kol jis įveikia potraukį alkoholiui. Tai taikoma ir kitiems dalykams.

Net ir mažiausi vaikai pasižymi bruožais, įgytais iš praeities gyvenimų. Kai kurie vaikai kenčia nuo stiprių pykčio priepuolių. Kiti yra blogo būdo. Žinoma, Dievas jų tokių nesukūrė. Neišpildyti praeities gyvenimų troškimai suformavo šias psichologines tendencijas, ir dėl jų siela atrodo šiek tiek keista, net jei ji sukurta pagal gryną Dievo paveikslą. Jei Dievo paveikslas žmoguje šiame gyvenime yra iškreiptas dėl pykčio, baimės ar geismo, ir šios savybės nėra įveiktos dabar, tada jie atgims su jomis (arba atgims su jomis), nešdami šių apgailėtinų polinkių naštą, kol jų neįveiks

šiamė ar būsimuose įsikūnijimuose. Nuo jų nėra pabėgimo, kol jos nebus įveiktos.

Todėl geriau dabar įgyvendinti visus norus arba juos užkariauti

Geriausias būdas kartą ir visiems laikams atsikratyti tokių troškimų yra patirti aukščiausią dieviškąjį džiaugsmą. Priešingu atveju šie užgniaužti troškimai ir neišsipildę ilgesiai persekios ir kankins sielą.

Žmogus turi suvokti, pasitelkdamas išvalgumą ir išmintį, kad tik Dievas gali suteikti tyrą ir ilgalaikę laimę

Dažniausiai troškimai lieka paslėpti pasąmonėje. Galėtumėte manyti, kad jie išblėso, bet taip nėra; tai viena iš gyvenimo paslapčių, kuri pati savaime yra didelė paslaptis.

Tačiau paslaptis išsisklaido, kai analizuojame gyvenimą ir apmąstome jo prasmę. Jei kiekvieną dieną trumpam tyliai pasėdėtumėte ir apmąstytumėte save, pamatytumėte, kad turite daug neišsipildžiusių troškimų. Šie troškimai yra tarsi mirtini mikrobai, kuriuos žmogus nešiojasi su savimi visur, kur eina, tiek šiame, tiek kitame gyvenime.

Geriausias kelias į priekį - išmintingai pasirinkus, atpažinti žalingus šio gyvenimo troškimus ir sutelkti pastangas į gerų troškimų įgyvendinimą. Jei jaučiate norą nusižudyti ar padaryti ką nors blogo, turite jį išvartyti dabar. Mintimis ir darbais įtikinkite save, kad savo sieloje turite dieviškumo kibirkštį, ir prisiminkite, kad esate sukurti pagal Visagalio paveikslą ir todėl turite galią peržengti savo fizinę prigimtį ir įpročius.

Mažiau prisiriškite prie prabangos ir labiau atsiribokite nuo troškimų, ir laimėsite gyvenimo kovą. Jei kenčiate nuo nepakeliamo skausmo, stenkitės kiek

įmanoma labiau atsiriboti nuo fizinio sąmoningumo. Įžvalgumo dėka galite įveikti pojūčius. Išmintingas įžvalgumas yra ugnis, kuri sudegina žalingus troškimus ir destruktyvius apetitus, paversdama juos pelenais.

Įprasta, kad žmonės laiko senus, susidėvėjusius ir nereikalingus daiktus namų kampe ir kartkartėmis juos tvarko bei valo. Panašiai ir jūsų sąmonės kampe slypi daugybė troškimų, kurie vieną dieną gali sukelti didelių problemų, jei su jais tinkamai nesusitvarkysite.

Savęs analizė yra labai svarbi dvasiniame kelyje. Galite būti neapykantos kupini, irzlūs arba greitai supykti. Jei taip, šios jūsų sąmonėje sukauptos savybės yra jūsų praeities veiksmų rezultatas. Norėdami išvalyti savo psichiką nuo šių netvarkingų, susidėvėjusių baldų, turite pradėti nuo teigiamų, konstruktyvių veiksmų ir ugdyti meilę kitiems. Kuo labiau mylėsite žmones, tuo labiau jie mylės jus ir jūs jausite jų meilę. Tačiau jei juos kritikuosite, net ir sau pačiam, jie pajus tą kritiką ir sustiprės, todėl jums ją grąžins!

Tarkime, kad senas priešas mirė, bet jūs vis dar jaučiate jam apmaudą ir neapykantą. Jūs kentėsite dėl šio kartėlio, o žalingas jo poveikis pasireikš jūsų kūne ir protu. Geriau atleisti jam dėl Dievo, nes taip darydami išsivaduosite iš piktų keršto troškimų, kurie griauja jūsų ramybę ir sugriauja jūsų tylą. Neapykantos kaupimas ant neapykantos arba atsakymas į priešišumą neapykanta ne tik sustiprina jūsų priešo priešišumą jums, bet ir nuodiya jūsų pačių kūną bei emocijas. Todėl atleiskite su gražiu atleidimu.

Kartkartėmis žmogus turi viską palikti ir pabūti vienas su savimi, kad apmąstytų gyvenimo prasmę.

Dauguma žmonių blaškosi tradicijų ir madų srovėje. Iš tikrųjų jie niekada iš tikrųjų negyveno savo gyvenimo, o pasaulio. Ką jie pasiekė ir kur atsidūrė?

Todėl žmogui išmintinga retkarčiais atsiriboti nuo kasdienių rūpesčių ir „pareigų“, kad nuramintų savo proto sumaištį ir pabandytų suprasti jos esmę bei nustatyti tikslą, kurį nori pasiekti.

Atminkite, kad didžiausias liudijimas, kurį galite gauti, yra jūsų sąžinės liudijimas: neabejotinas ir neklystantis jūsų sielos balsas. Tai, ką jums sako jūsų sąžinė, yra tai, kas jūs iš tikrųjų esate, be pagražinimų ar maskavimo.

Pagalvokite apie Jėzaus Kristaus galią, kuris pasakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, kaip daryti tai, ko nežino“.

Ir pagalvokite apie didįjį Pranašą, kuris pasakė: „Argi nepasakysiu jums, kas pakelia žmogaus rangą?“ Jie atsakė: „Taip, o Dievo Pasiuntiny.“ Jis tarė: „Būkite kantrūs su tuo, kuris jūsų neišmano, duokite tam, kuris nuo jūsų slepiasi, palaikykite ryšius su tuo, kuris nutraukia ryšius su jumis, ir atleiskite tam, kuris jums skriaudžia.“

Įsiklausymas į savo apšviestos sąžinės balsą atneš šviesos į jūsų kelią ir palaiminimą jūsų gyvenimui. Kai širdyje pajusite stiprų norą išpildyti troškimą, pasitelkite savo išvalgumą ir paklauskite savęs: „Ar tai geras, ar blogas troškimas, kurį siekiu išpildyti?“

Žmonių troškimus skatina daugybė veiksnių. Kai kas nors pamato naujo modelio automobilį, jis nori turėti panašų. Kai pamato naujo stiliaus namą, jis nori turėti panašų. Nauja mados tendencija tampa populiari, ir žmonės trokšta pirkti ir dėvėti tokio stiliaus drabužius!

Iš kur kyla troškimai? Valandų valandas mąščiau apie tai. Ar galite suskirstyti visus savo troškimus? Man pavyko juos visus surūšiuoti ir pasilikti tik gerus. Ir kai pasiekiau dieviškąją bendrystę, pamačiau, kad visi mano geri troškimai išsipildė iš karto. Šiandien kažko trokštate, o rytoj jūsų siela ilgisi kažko kito. Jūsų protas, kilęs iš Visagalio Dievo, negali būti patenkintas šio pasaulio gėrybėmis ir niekada nebus patenkintas, nes, mano brangus drauge, jūs praradote brangiausią ir vertingiausią savo sielos lobį - tą, kuris vienintelis turi galią patenkinti jūsų ilgesį ir išpildyti jūsų troškimus. Tas prarastas lobis yra Dievas.

Tiesa, kad yra gerų ar būtinų troškimų, ir kad turėtumėte stengtis juos įgyvendinti. Tačiau stengdamiesi įgyvendinti savo mažesnius troškimus, nepamirškite pirmiausia įgyvendinti savo didžiausio troškimo, susijusio su Dievu. Įsitikinimas, kad pirmiausia reikia įgyvendinti mažesnius troškimus ir pareigas, yra iliuzija ir apgaulė. Vis dar prisimenu, kad savo dvasinės kelionės pradžioje buvau linkęs atidėlioti ir reguliariai nemedituoti, nors vis kartočiau sau, kad tam skirsiu laiko. Taip praėjo ištisi metai, kol supratau, kad neįvykdžiau to, ką sau pažadėjau. Iškart daviau sau įžadą, kad pirmiausia ryte nusiprausiu ir tada medituosiu apie Dievą. Tuo metu kasdienių užduočių buvo daug, ir nebuvo lengva nuo jų pabėgti net trumpam. Todėl nusprendžiau pirmiausia atlikti savo dvasinės pareigas. Ir taip išmokau puikią pamoką: mano pareiga Dievui yra svarbiausia, o tik tada imuosi kitų, mažiau svarbių pareigų.

Kodėl Dievas turėtų atverti žmonijai amžinybės vartus, jei žmonija teikia pirmenybę kitoms pareigoms ir rūpesčiams, o ne Dievui? Dievas įdėjo mumyse

dvasinius sparnus ir tikisi, kad mes skrisime dvasios sferose. Šie sparnai yra mūsų dvasiniai troškimai, mūsų kilnios mintys ir mūsų nuoširdus ilgesys mūsų dieviškojo šaltinio.

Pirmiausia ieškokime Dievo. Neišmintinga teikti didžiausią reikšmę žemiškoms pareigoms, nes Azraelis bet kurią akimirką gali išsikviesti sielą, ir tada visos pareigos, įsipareigojimai, rūpesčiai ir prievolės nustos ir pasibaigs kartą ir visiems laikams. Tad kodėl taip tvirtai kabintis į gyvenimą?

Žmogus mano, kad mėgaujasi saugumu ir ramybe, o tada staiga netenka mylimo žmogaus, praranda sveikatą ar darbą, ir saugumas bei ramybė nueina perniek!

Kokia didelė buvo mano meilė mamai! Maniau, kad ji visada bus su manimi, bet staiga supratau, kad ji mane paliko, kai buvau vaikas! Neturėtume bijoti mirties, o būti jai pasiruošę.

Gyvenimas nėra toks, koks atrodo. Nepasitikėkite juo, nes jis nepastovus, apgaulingas ir pilnas nusivylimų bei sudužusių vilčių. Tobulumo čia nerasite. Nenoriu jums pateikti nerealistiško gyvenimo paveikslo. Šis pasaulis nėra rojus. Tai dieviška laboratorija, kurioje Dievas išbando sielas, kad pamatytų, ar jos nugalės piktus troškimus gerumu ir pavers Jį - tai yra Dievą - savo didžiausiu troškimu, kad jos galėtų sugrįžti į Jo karalystę.

Gyvenimas knibžda visokių tragedijų ir komedijų, nelaimių ir džiaugsmų. Tai didžiulis, nuolat kintantis ir ryškus nesuskaičiuojamų formų gobelenas. Nėra dviejų visiškai vienodų dalykų. Kiekvieno žmogaus gyvenimas yra unikalus. Kiekvienas individas turi skirtingus bruožus, skirtingą mąstyseną ir skirtingus troškimus. Jei kiekvieną dieną patirtume tuos pačius išbandymus, pavargtume ir nuobodžiaujame. Net

Rojus, jei jis visada būtų toks pat, prarastų savo patrauklumą. Mes mėgstame įvairovę ir diversifikaciją. Vyraujanti tradicinė Rojaus samprata yra visiškai klaidinga. Jei ji būtų tikrai nuobodi, Dievo šventieji ir šventieji vyrai būtų meldęsi, kad sugrįžtų į Žemę ir linksmintųsi! Rojus nuolat atsinaujina pačiu maloniausiu būdu, o Žemė dažnai nuolat atsinaujina, bet nuobodžiu ir nemalonių būdu.

Tačiau, nepaisant to, kad gyvenimas yra varginantis ir sunkus, dauguma žmonių prie jo pripranta, manydami, kad nėra kito būdo gyventi. Nesugebėdami palyginti šio gyvenimo su dvasiniu gyvenimu, jie nesugeba suvokti skausmo ir nuovargio, slypinčio šio pasaulio klostėse, masto.

Tiesą sakant, gyvenimas nėra tikras. Tai tik pramoga, nieko daugiau. Lygiai taip pat, kaip seni filmai yra išleidžiami vėl ir vėl, tie patys seni įvykiai kartojasi skirtingomis formomis. Ir nepaisant begalinio gyvenimo tęsinio, tos pačios temos, pristatytos praeities filmuose, yra kartojamos viena po kitos. Tikrai istorija kartojasi, o žmonės tėra artefaktai laiko muziejuose.

Leisti gyvenimui atskleisti savo staigmenas, priimti jas su džiaugsmu, objektyvumu ir atsiribojimu, neveikiant emocijų, tarsi žiūrint filmą. Nuoširdus juokas - nuostabus vaistas nuo visų žmonių ligų.

Į gyvenimą reikia žiūrėti lengvai ir patogiai. Štai ko išmokau iš savo mokytojo. Dvasinio mokymosi jo atsiskyrėlio buveinėje pradžioje savo pareigas atlikau paniurusiu veidu, niekada nesišypsodama. Vieną dieną mano mokytojas tai pastebėjo ir pasakė: „Jei Dievas duos, viskas bus gerai! Ar tu laidotuvėse? Ar nežinai, kad rasti Dievą reiškia užmaskuoti rūpesčius ir užkasti visus liūdesius? Nežiūrėk į gyvenimą taip rimtai.“

Jis mane išmokė, kad žmogaus pareiga yra pakelti savo protą virš visų žemiškų rūpesčių ir rūpesčių, kad jis galėtų rasti visišką laisvę Dieve.

Norint drąsiai ir pasitikint savimi pasitikti gyvenimo iššūkius, reikia išlaikyti pusiausvyrą tarp džiaugsmo ir liūdesio, pelno ir nuostolių, pergalės ir nesėkmės.

Išlaikyti vidinę ramybę nepaisant visų įvykių yra geriausias būdas įveikti apgaulingus troškimus. To išmokau iš didžiųjų, kurių nepaveikė laiko peripetijos, bet kurie liko tvirti ir nekintantys iki galo. Net pranašai, kankinami, neprarado savo šventos sąmonės ir neleido niekam pavogti iš jų Dievo meilės. Dvasinis džiaugsmas pats savaime yra palaiminta apsauga ir didžiausia tvirtovė. Išbandymų ir vargų metu prisiminkite Dievo jums suteiktas palaimas. Jūsų siela yra šventa Dievo šventykla. Neleiskite nežinojimo tamsai suteršti tos tyros vietos. Kaip nuostabu būti dvasinio sąmoningumo būsenoje, gerbiamam, oriam, saugiam ir ramiam! Nieko nebijokite ir nieko nekęskite. Dovanokite savo meilę visiems. Pajuskite Dievo meilę ir matykite Jo buvimą visuose žmonėse ir tegul jūsų stipriausias troškimas yra Jo nuolatinis buvimas jūsų širdyje. Tai yra būdas gyventi taikoje ir ramybėje šiame pasaulyje. Tačiau sunku jausti šį pasitenkinimą savimi, kol nuožmūs troškimų vėjai pučia per širdies oazę ir smarkiai purto jos medžius.

Troškimus formuoja žmogaus aplinka. Jie gimsta iš mūsų juslinių suvokimų ir yra ribojami tų suvokimų apribojimų. Lankantis kaimo mugėje patenkinamas troškimas šiek tiek jaudulio, tačiau apsilankius pasaulinio lygio parodoje ir pamačius visas skirtingas ekspozicijas, maža mugė praranda savo žavesį ir patrauklumą. Taigi, pirmiausia turime patirti

**bendrystės su Dievu džiaugsma, kad galėtume
palyginti tą džiaugsma su mažesniais žemiškais
malonumais. Tada troškimai bus aukštesnio pobūdžio.**
Troškimas yra begalinis; vos tik vienas troškimas išsipildo, kitas užima jo vietą. Bet kai randi Dievą, visi tavo troškimai išsipildo. „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta (ir tai, kas yra pas Dievą, yra geriau ir ilgalaikiškiau)“. Tad kodėl gi pirmiausia nesiekus didžiausio troškimo išsipildymo ir iš dosnios Dievo rankos negavus geriausio ir ilgalaikiškiausio?

**Kai Dievas atsakys į ieškotojo maldą Jį pažinti, visi
kiti jo troškimai bus išpildyti nedelsiant ir amžinai.**

Kai kurie žmonės mano, kad neturi jokių troškimų!

Pastebėjau, kas dažnai nutinka, kai žmonės eina į turgų. Jie galbūt neturi konkretaus noro pirkti, bet staiga kažkas patraukia jų akį ir jie pagalvoja: „O taip, aš turiu tai nusipirkti!“

Net jei jie to iš karto ir nenuperka, tai dieną naktį sukasi jų mintyse, kol galiausiai tai padaro, net jei jiems tenka skolintis pinigų. Kurį laiką jie tuo mėgaujasi, bet pamažu jo žavesys blėsta, o džiaugsmas jį turėti mažėja, todėl jie trokšta kažko kito ir taip toliau.

Kartais sutinkame žmogų, kuris sako: „O, jei tik turėčiau tiek ir tiek pinigų (arba specialaus modelio automobilį, arba baseiną, ir pan.)“, ir vos tik tas noras išsipildo, kyla naujas troškimas kažko naujo.

Žmogaus troškimai iš esmės yra netobuli, todėl jie negali suteikti visiškos laimės savo savininkams.

Pasaulis bandys jus atitraukti nuo prisiminimo, kad vienintelis tikrai vertingas troškimas yra rasti Dievą. Tačiau jūs turite sau tai priminti kiekvieną dieną. Kai žmogus nusprendžia mesti rūkyti,

persivalgyti, nustoti meluoti ar nustoti sukčiauti, jis turi būti ryžtingas savo sprendime ir nesvyruoti. Bloga aplinka sekina ir silpnina valią, sukurdamą žmogui klaidingus troškimus. Ji atima iš jų tai, kas geriausia, ir suteikia jiems tai, kas blogiausia. Tie, kurie gyvena su vagimis, tiki, kad tai vienintelis būdas gyventi. Tačiau bendravimas su gerais žmonėmis nukreipia protą į aukštesnius dalykus, todėl klaidingi troškimai nebegali gundyti žmogaus. Viskas šiame gyvenime keičiasi ir svyruoja. Tačiau kelios akimirkos gilaus apmąstymo ar studijų ir apmąstymų apie grynai dvasines temas bus įkvėpimo šaltinis, nunešantis nuoširdų ieškotoją per apgaulės ir iliuzijų vandenyną į dieviškus krantus, kur „joks nuovargis jų ten nepalies ir jie nebus iš ten išvaryti“.

(Didžiausias poilsis paruoštas tiems, kurie sunkiai dirbo, o tas, kuris negailėjo pastangų ieškodamas tiesos, jį laimėjo)

Tikroji laimė slypi Dievo ilgesyje ir nuolatiname galvoje apie Jį. Atkakliai ateina laikas, kai ta mintis tampa tokia tvirta ir nepajudinama, kad joks fizinis, protinis ar emocinis sielvartas negali atitraukti jūsų dėmesio nuo Dievo. Argi ne nuostabu gyventi suvokiant Dievą, galvojant apie Jį ir jaučiant Jį visą laiką, ir likti Jo nepajudinamo buvimo šventovėje, kur nei mirtis, nei kas nors kita negali pavogti jūsų vidinės ramybės? (Tie, kurie tiki ir kurių širdys randa ramybę Dievo atmintyje. Iš tiesų, Dievo atmintyje širdys randa ramybę.)

Kai tampa atsparus visiems troškimams, mėgaujiesi amžinu buvimu

Gyvenimas iš tiesų keistas, nes viskas gali keistis. Todėl nereikėtų laimės laivo inkaruoti ant šio gyvenimo permainingų smėlynų. Mūsų laikas praeis, ir tai, ką matome dabar, vieną dieną išnyks. Pokyčiai

yra priimtini tol, kol neleisite jiems jums pakenkti. O kai jie jums kenkia, vidinis neramumas, kurį patiriate, yra žinia jums, kad nebūtumėte apsėsti troškimų. Kai esate saugūs dieviškoje dvasioje, mėgaujatės viskuo be prisirišimo ar priklausomybės. Todėl stengtis Jį pažinti yra nepaprastai svarbu tiems, kuriems rūpi; kitaip gyvenimas bus niokojantis nusivylimas, siaubingai sugriaus viltis.

Kai 1935 m. grįžau į Indiją, tikėjausi aplankyti vietas, kurias mylėjau vaikystėje, bet atvykęs supratau, kad viskas pasikeitė. Gyvenimo etapas buvo pertvarkytas kitaip. Didžiausią nusivylimą ir šoką patyriau aplankęs savo senus namus Aikapure, kur žaisdavau ir stebėdavau paukščius. Iš visko, ką prisiminiau, liko tik vienas medis. Toks jau tas gyvenimas! Pažįstami ir brangūs daiktai vienas po kito dingsta iš mūsų akių. Buvau pasiruošęs atiduoti bet ką, kad pamatyčiau mūsų namus tokius, kokie jie buvo vaikystėje. Ir vis dėlto Dievas išpildė mano norą, nes vėliau regėjime pamačiau namą, kuriame maudėmės baseine, o tada užlipau laiptais aukštyn, atsiguliau ant lovos ir valgiau mangus, kaip ir prieš daugelį metų.

Troškimus dabar reikia labai atidžiai ištirti ir išnagrinėti, gerai surūšiuoti ir pasilikti tik gerus, neleisti net tiems geriems troškimams užgniaužti svarbiausio troškimo Dievui.

Tas troškimas turi išlikti gyvas ir degantis, ir neturi būti leidžiama jam išblėsti ar užgesti. Žmogus yra didelės iliuzijos apimtas, kai prašo Dievo išpildyti jo žemiškus troškimus, bet neprašo Jo jam apsireikšti. Įsivaizduokite vaiką, kuris nuolat reikalauja, kad tėvai patenkintų jo prašymus, o kitaip apie juos neklausia ir apie juos negalvoja. Tai yra nedėkingumas ir jų

gerumo neigimas, ir tai yra pamoka tiems, kurie apmąsto...

Kai pritaikoma ši gyvenimo knyga, žmogų lydės tik dvasinės žinios, įgytos per žemiškąją kelionę. Todėl Dievas turi visada būti mūsų mintyse, nuolat Jį šauktis ir niekada Jo nepamiršti, jei iš tikrųjų rūpinamės savo dvasine ateitimi. Kai esame bendrystėje su Dievu, pamatysime, kad visi troškimai išsipildo paslaptingu būdu. Tačiau pirmiausia turime ieškoti Dievo. Jis yra dosnus ir davė mums viską, bet mes Jį rasime tik tada, kai nepasitenkinsime Jo dovanomis, bet atsigręšime į patį Davėją. Mes Jį pažinsime tol, kol nuoširdžiai Jo sieksime, rimtai trokšime artintis prie Jo ir patirti Jo palaimintą buvimą.

Didžiausia kliūtis, su kuria susiduria žmogus, yra jis pats. Kai jis bando ramiai pasėdėti ir apmąstyti dvasinius dalykus, staiga kyla pasaulietiškos mintys, kurios blaško jį ir neleidžia pasiekti savo tikslo. Jis turi išmokti kontroliuoti savo mintis ir kūną, ir taip jis nešiosis nešiojamą rojų savo sieloje. Gyvenime ar mirtyje, danguje ar pragare - ta aukščiausia laimė jį lydės.

Turime nuoširdžiai melstis Dievui, išlieti savo didžiulį ilgesį, prašydami Jo širdies kalba, sielos troškimu ir sąžinės šnabždesiu, kad Jis mus išgirstų ir mums atsakytų. Bet jei žmogus meldžiasi ne iš širdies ir tuo pačiu metu galvoja apie ką nors kita - apie ką, kaip Dievas žino, nėra to žmogaus pagrindinis rūpestis, - Jis neatsakys.

Pirmiausia turime turėti Dievą. Laikas atėjo. Negalime laukti, nes iliuzijos per galingos. Gyvenimas bėga greitai, ir gaila palikti šį pasaulį nežinant gyvenimo tikslo. Turėtume apmąstyti kiekvieną kartą, kai turime laisvo laiko akimirką. Net jei iš pradžių į

jūsų maldas nebus atsakyta, nenusiminkite dėl Dievo gailestingumo, bet toliau melskitės. Nuoširdžiai melskitės ir pasitikėkite, kad į jūsų maldą bus atsakyta.

Savo gyvenime mačiau didžiausią Dievo atsiliepimo į maldą įrodymą. Tačiau tokiam atsakui reikia pastangų, nes niekas reikšminga neatsiranda be pastangų. Meditacija yra būtina norint atskleisti gyvenimo paslaptis ir patekti į Dievo karalystę.

Blogi įpročiai ir kiti blaškymosi veiksniai bandys pakenkti jūsų pastangoms ir susilpninti jūsų ryžtą. Tačiau jei norite būti laimingi, nukreipkite savo mintis į Dievą ir rasite Jį arti savęs.

Troškimai žemiškiems malonumams sukuria magnetinį traukos jėgą, kuri traukia žmogų į šią žemę, gyvenimą po gyvenimo. Grįžimas prie kūno tampa nereikalingas tiems, kurie savo troškimus rado Dieve. Kai tik jie nori išpildyti kokį nors troškimą, jie apie jį pagalvoja, ir tai jiems apsireiškia. Mano mama pasirodė man po mirties, ir aš buvau paguostas ją matydamas ir padėkojau Dievui už Jo gerumą. Tikrai, Jis yra Dosniausias ir Gailestingiausias. Jis išpildo mūsų troškimus, kad parodytų mums savo meilę ir dėkingumą, kai mes Jam skiriame pirmąją vietą savo širdyse.

Kai žmogus pasiekia Dievą, jis tampa gyvenimo ir likimo šeimininku. Mes negalime ilsėtis, kol dieviškasis buvimas nebus tvirtai įsitvirtinęs mūsų gyvenime. Jis suteiks mums viską, ko trokštame, ir išbandys mus.

Dvasiniame kelyje išbandymų ir kliūčių yra daug ir jos didelės, bet kai mes juos įveikiame, turime sakyti: „Viešpatie, Tu atsakei į mano maldas ir išpildei mano didžiausius norus, todėl mano širdis praturtėjo Tavo buvimu, o mano siela spindi Tavo šviesa.“

Ramybė tau

Iš mokytojo Paramhansos Joganandos posakių

Žmonės skundžiasi mintimi atsisakyti tam tikrų dalykų gyvenime, nors iš tikrųjų jie atsisako daugelio vertingų dalykų, tarp kurių yra ir ramybė, o kartais net aukojasi dėl pinigų, kurie gali būti sugadinti ir prarasti

Atsiduokite Dievui ir pamatysite, kad jūsų gyvenimas
tapo panašus į gražią ritmingą melodiją

Nukreipkite savo dėmesį nuo šio pasaulio į didžiulę
Dievo karalystę, kuri yra jumyse

Ramybės laivu galite nuplaukti į tą pasaulį už mūsų
svajonių ribų, kur dieviškasis šaltinis nepaliaujamai trykšta iš
širdies ir sielos gelmių

Viešpatie, padėk man atlikti savo vaidmenį gyvenime
taip, kaip Tau patinka, nesvarbu, ar esu silpnas, ar stiprus,
ligotas, ar sveikas, garsus, ar nežinomas, turtingas, ar
vargšas, žinant, kad Tu mane myli ir niekada manęs
neapleisi

Turtas gali būti iš žmogaus atimtas, arba jis pats gali būti iš jo atimtas, jam išeinant iš šio pasaulio, ir jis negali jo pasiimti su savimi. Tikroji jo vertė slypi tame, kad jį galima išleisti naudingiems darbams ir teikti laimę sau bei kitiems .taip, kaip patinka Dievui ir savo sąžinei

Tie, kurie galvoja tik apie savo saugumą ir komfortą, pamiršdami ar ignoruodami kitų poreikius, iš tikrųjų siekia skurdo, kuris vieną dieną taps jų likimu. Tie, kurie laikosi savo turto, užuot jį panaudoję geriems darbams, pomirtiniame gyvenime sau gerovės neužtarnauja, bet gimsta vargšai, su turtingųjų troškimais ir troškimais. Tačiau

tie, kurie dalijasi savo gausa ir gerove su kitais, pritraukia
.gėrį ir gausą, kad ir kur eitų

Kai noriai duodate tiems, kurie to nusipelno, pamatysite,
kad Dievas visada yra su jumis ir niekada jūsų nepaliks, ir
jums nieko nereikės. Turime nepamiršti, kad mūsų
gyvenimus tiesiogiai palaiko Dievas, ir kai suvokiame, kad
mūsų protai, valia ir veikla priklauso nuo Dievo ir semiasi
stiprybės iš Jo, tada gauname tiesioginį Jo vadovavimą ir
suvokiame, kad mūsų gyvenimas yra viena su Jo begaliniu
.gyvenimu

Meditacija įrodo Dievo egzistavimą. Kai pojūčių bangos
išsivalo iš proto tvenkinio, iš sielos trykšta dieviškoji palaima.
.Ši palaima jau egzistuoja sieloje, bet yra užmaskuota
O, Viešpatie Pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą, kad pasiekčiau mažų dalykų, o tada pereisiu prie
didesnių pasiekimų

Net jei visi materialūs siekiai būtų pasiekti, tai suteiktų
tik nepilną laimę – ir suradęs Dievą atrasiu neišsenkančius
džiaugsmo rezervuarus, ir jis niekada nenustoja tekėti ir
.tekėti sielos soduose ir visžalėse pievose

Namas: Pergalės aikštė

Jei žmogus visą gyvenimą vaikysis vieno jaudulio po
kito, jis niekada nepatirs tikrosios laimės skonio. Reikia
gyventi paprastai ir lengvai. Žmogui patartina leisti laiką
vienam, kartkartėmis apmąstant savo veiksmus ir
praktikuojant vidinę ramybę, kuri atneša gijimą, atjaunėjimą
.ir naujų jėgų

Jei nuolat yra blaškančių veiksnių ir kiti dirgikliai
bombarduoja pojūčius, dėl to nukentės nervai, bus
eikvojama daug gyvybinės energijos, o siela jaus įtampą ir
nerimą. Be to, nereikėtų per daug rūpintis kitų taisymu;
verčiau reikėtų taisyti pačiam, o tik tada bandyti taisyti
.kitus

Tegul žino, kad namai yra didžiausias mūsų laukas.
.Žmogus, kuris yra angelas savo namuose, bus angelas visur
Balso švelnumas ir kilnaus elgesio siūloma ramybė
.namuose reikalingi labiau nei bet kur kitur
Lygiai taip pat, kaip tamsa negali likti ten, kur šviečia
šviesa, taip ir ligos tamsa turi išnykti, kai Dievo šviesa
.šviečia kūno ląstelėse, ir mažai kas suvokia šią tiesą
Kai žmonės jaučia stiprų troškimą išgyti, jie meldžiasi su
neramiais širdimi arba su nevilties jausmu, manydami, kad
Dievas neišklausys jų maldų, arba jie meldžiasi, bet nelaukia,
.kad sužinotų, ar jų maldos pasiekė Dievą
Lygiai taip pat, kaip negalima klausytis eteryje
transliuojamos muzikos su sugedusiu imtuvu, taip ir
negalima užfiksuoti iš Dievo sklindančių sveikatos, stiprybės
ir išminties vibracijų, jei psichinis aparatas neveikia dėl
.baimių, rūpesčių, visokių abejonių ir netikrumo
Prisiminkime ir padėkokime Tau, Viešpatie, bėdoje ir
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, tamsoje ir šviesoje, ir visomis
aplinkybėmis. Su dėkingumu prisiminkime gerovės dienas,
kurias mums suteikė. Padėk mums atverti tikėjimo akis, kad
pamatytume Tavo palaimintąją šviesą, kuri gydo visas ligas
.ir negalavimus
Esu savo gerų minčių, geros valios ir vaisingos,
naudingos veiklos laivo kapitonas. Vairuosiu savo gyvenimo
laivą, visada nukreipdamas žvilgsnį į spindinčią ramybės
.planetą savo gilių apmąstymų danguje
Pasitelksiu savo kūrybinio mąstymo įgūdžius, kad
pasiekčiau sėkmės visame kame, ką darau. Dievas man
.padės, jei ir aš stengsiuosi padėti sau
Šiandien aš dirbsiu gyvenimo sodą su naujomis
pastangomis ir pasėsiu jame išminties, sveikatos,
pasitenkinimo ir laimės sėklas. Laistysiu sėklas tikėjimu ir
pasitikėjimu savimi ir lauksiu Visagalio dosnumo, kad
suteiktų man teisingą derlių. Net jei ir nenuimsiu laukto

derliaus, liksiu dėkingas už ramybę, kuri ateina stengiantis
.daryti viską, ką galiu

Dėkosiu Dievui, kad Jo malone galiu stengtis, kol man
pavyks. Ir dėkosiu Jam, kai pasieksiu didžiausią savo širdies
troškimą. Stengsiuosi daryti tik kilnius ir vertus darbus,
.siekdamas Dievo malonės

Pasaulyje knibžda gamtos ir žmonių sukeltų audrų, o

Dievas yra stiprus skydas ir saugus prieglobstis nuo šio
pasaulio audrų, uraganų ir blogio. Kur tik Dievas, ten nėra
baimės ar liūdesio. Tikras tikintis tvirtai ir išdidžiai stovi
gyvenimo mūšyje ir įvykių grumtynėse, tikras, kad Dievas
yra su juo, saugo jį nuo žalos ir niekada jo neapleidžia nė
akimirksniui. Taigi baimė dingsta iš jo širdies ir įsitvirtina
.tikrumas, apsauga, kurios negalima primesti

Nebijoti reiškia tikėti Dievu ir Jo apsauga, tikėti Jo
.teisingumu, išmintimi, gailestingumu, meile ir visagalybe

Baimė atima iš žmogaus psichologinę jėgą, užtemdo
protą ir sutrikdo natūralų širdies ritmą. Be to, baimė gali
sukelti fizinius sutrikimus ir psichologines ligas. Užtuot
pasidavęs nerimui ir psichologiniam uždaramui, žmogus
turėtų įsitikinti, kad yra saugus Dievo, Visaregančio,
Visagirdinčio, globoje, tvirtas Jo neįveikiamoje tvirtovėje ir
.apsuptas Jo gailestingumo bei rūpesčio

Ar tai būtų Afrikos džiunglėse, ar mūsų lauke, ar
kenčiant nuo ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo
ranka yra stipresnė už bet kokią pavojų ir gali apsaugoti tuos,
kurie ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės
apsaugos priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu
sprendžiant įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint
dieviška pagalba. Tikėjimas niekada nereiškia būti
neapgalvotam ar elgtis neprotingai susidūrus su sunkumais.

Priešingai, nepaisant to, kas nutiktų, reikia sau patvirtinti,
kad tik Dievas gali padėti sunkiomis ir išbandymų kupinomis

aplinkybėmis, jei į ją atsigręžiama visa širdimi, siela ir
.pojūčiais

Kai sunkumai užgriūva lyg lavina, negalime leisti jiems
paralyžiuoti mūsų valios ar užtemdyti aiškaus matymo ir
išmintingo, logiško požiūrio. Verčiau turime išlaikyti tikėjimą
Dievu ir įgimtą gėrio bei blogio jausmą bei stengtis rasti
išeitį. Su Dievo pagalba ją rasime. Galiausiai viskas pagerės,
nes Dievo galia ir stebuklai slypi už žmogaus gyvenimo
prieštaravimų. Tie, kurie nepriima aplinkybių
neišvengiamumo ir bando prasiskverbti pro uždangą savo
intelektu ir tikėjimu, ras jiems atviras duris – duris, į kurias
.beldžiasi kiekviena tikinti ranka

Gyvenimą gaubia tamsa, ir kartais mes suklumpame ir
dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai būti
mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo
takais. Dievas yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis,
spindinti saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir
kelrodė žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos,
.trumpalaikės egzistencijos jūras

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,
giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

Skirtumas tarp protinės kontempliacijos ir dvasinės
savistabos

Jei žmogus užsiprogramuoja teorinėmis žiniomis, jis
tampa tarsi vaikščiojantis diktofonas, kartojantis patarles ir
didingas frazes, o kiti jį laiko išsilavinusiu ir išmanančiu.
Tačiau tokių žinių nesustiprina tiesioginis tiesos suvokimas,

joms neprilygsta dvasiniai pasiekimai. Toks intelektualizavimas arba intelektualizavimas laiko „aš“ pririštą prie juslinio proto, kurį patį riboja fiziniai pojūčiai. Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima pritaikyti realybėje, kad nepasimestum tankiose intelektualinėse džunglėse, negalėdamas peržengti teorijos .srities

Šis procesas neves prie tiesos pažinimo, nes tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie laikosi šio .požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

Jei žmogus savo protinius gebėjimus naudoja vien tik pinigams ir materialiniams turtams įgyti, jo sąmonė įsitrauks į materialųjį pasaulį ir įsipainios į begalinius painumus. Todėl išminčiai sako, kad žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų protinių gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Vietoj to, jis turėtų naudoti savo protinius gebėjimus gyvenimo būtinybėms gauti ir stengtis lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga. Kai jie ugdo savo dvasinę išvalgą, jie gali jausti Dievą savyje ir išsiaiškinti dvasines tiesas, paslėptas už tankių materializmo šydų. Ši būseną vadinama dvasine .savistaba

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas visada turi būti svarbiausias mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio augimo elementų yra nuolatinis, nuoširdus ryšys su Dievu, per kurį jūs asmeniškai išvysite nuostabią, teigiamą .transformaciją, kuri jus giliai sužavės

Kai žmogus nori pamatyti spektaklį, nusipirkti naujų drabužių ar naują automobilį, argi ne tiesa, kad jo mintys visą laiką užimtos? Kalbant apie šiuos dalykus ir kaip juos

pasiekti ar gauti? Jis nenuils, kol neišpildys savo troškimų, ir
.toliau nenuilstamai dirbs, kad juos pasiektų

Taigi, žmogaus protas turėtų būti sutelktas galvojant
apie Dievą. Ir tada visi mažesni, smulkesni troškimai bus
.transformuoti į stiprų norą jausti Dievą ir bendrauti su Juo

Kai protas kužda Dievui nuoširdų, karštą šnabždesį,
sklindantį iš ilgesingos sielos gelmių

Sielos šauksmas palies kosminę širdį, ir atsakymas ateis,
.atnešdamas didelį džiaugsmą

Intelektualus šnabždesys ugdo valią, kol įgyjate
.pakankamai jėgų norimam tikslui pasiekti

Kai žmogaus protas ir valia yra harmonijoje su Dievu, jis
yra apkrautas beribe galia, todėl vien minties apie ką nors
pakanka, kad tai įvyktų, nes dieviškasis įstatymas veikia tų,
.kurie yra harmonijoje su aukščiausiąja valia, naudai

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

Augimo paslaptis

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų,
nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir
.tikslą

Nepaisant išbandymų sunkumo, jie yra tarsi ugnis, kuri
tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu ir
universaliu plienu. Išmintis, kurią semiamės iš patirties
deginančios liepsnos, yra ištis nepaprasta. Gyvenimas mus
apvalo, paversdamas mūsų žemiškąją prigimtį brangiais

elementais, leisdamas mums gyventi su sielomis, tyromis
kaip brangakmeniai, stipriomis kaip plienas, tačiau
lanksčiomis ir atspariomis, lenkiantis ir nesulūžtant nuo
.sunkumų ir sunkumų spaudimo

Kai matome pykčio iškreiptus, žiaurumo randuotus
veidus, jų vaizdas verčia mus trokšti išvartyti bjaurumą iš
savo sielų – sielos, kurios neliečia niekas, išskyrus piktus
ketinimus ir giliai įsišaknijusias nuoskaudas, kurios užgožia
mumyse esantį palaimintą dieviškąjį poveikslą, lygiai kaip
suodžiai gadina veidrodį. Skausmingi kitų veiksmai turėtų
pažadinti mumyse norą tobulinti savo elgesį ir kontroliuoti
save, kad galėtume būti savo nepaklusnių aistrų valdovais, o
.ne jų vergais

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo ramybės gausa. Taip yra todėl, kad ta srovė yra
susijusi su aukštesniojo šaltiniu, nuolat tekančia ir nuolat
pasiekiančia su ja harmonijoje esančias sielas. Tada jie galės
.perduoti šią laimės tėkmę sieloms, trokštančioms ramybės

Kiekvieną dieną žmogus žiūri į veidrodį, norėdamas
pamatyti savo veidą, nes nori kitiems atrodyti kuo
puikiausiai. Tad kiek svarbiau kasdien stovėti prieš save ir
žvelgti į vidinės analizės veidrodį, kad atrastų, kas slypi po
spindinčiu paviršiumi! Nes viskas, kas išoriškai patrauklu,
savo žavesį semiasi iš vidinio „aš“. Ir niekas taip nesutepa
tyro sielos veidrodžio, kaip psichologiniai iškraipymai, tokie
kaip pyktis, apmaudas, pavydas ir neapykanta. Kas stengiasi
išsivaduoti iš šių junginių, svetimų dvasios prigimčiai, tas leis
.vidinio grožio šviesai sklisti iš vidaus

Analizės metu atrandame, kad žmogaus problemos yra trejopos: yra problemų ir sutrikimų, kurie puola žmogaus kūną, kiti, kurie puola protą, ir trečia kategorija, kuri blokuoja .sielos kelius

Liga, senatvė ir mirtis yra sunkumai ir kliūtys, su kuriomis susiduria kūnas. Tačiau psichologinės ligos užplūsta protą per liūdesį, baimę, pyktį, slopinamus troškimus, apmaudą, neapykantą, emocines obsesijas, karštingą nervinį sujaudinimą ir psichologinį vėžį, kuris paralyžiuoja protinius gebėjimus. Tačiau pavojingiausia liga yra sielos liga, pasireiškianti nežinojimu, iš kurios kyla ir plinta visos .kitos ligos

Pasaulyje yra daugiau gėrio nei blogio

Kai apima abejonės, turėtume prisiminti didžių žmonių gyvenimus. Tiesa, kad esame žmonės, bet Dievas apdovanojo mus nepaprastomis galiomis, kuriomis retai naudojames. Tad kodėl drebėti bijojant senatvės, ligų ir liūdesio? Turėtume daryti viską, ką galime, kad rūpintumėmės savo kūnu, bet neturėtume pasiduoti .baimėms ar kapstyti po nežinojimo krūvomis

Kūnas nėra visas žmogus

Gėris šiame pasaulyje nusveria blogį, nes Dievas yra didžiausia galia. Bet kai mus užklumpa blogis, manome, kad .neturime galios jo kontroliuoti ar ištrūkti iš jo gniaužtų

Blogio audros neišvengiamos, bet mes galime įveikti jų .pasekmes ir pakilti virš jų

Mums nebuvo duotas gyvenimas tam, kad jis mus sunaikintų, bet tam, kad įskiepytų mumyse amžinybės suvokimą, ir mes turime prisiminti šią tiesą

Be minties laisvės negalima išreikšti savęs tyrai,
spontaniškai ir natūraliai. Atminkite, kad esate iš esmės
.laisvi. Valios galia visada laisva

Jei teisingai naudosite savo valią, ji sukurs jums gerą
karmą, tačiau dauguma žmonių nenori keistis ir nenori
stengtis, todėl jie palūžta susidūrę su sunkumais ir nesugeba
.susidurti su iššūkiais

Daryti tai, kas patinka, nėra laisvė, nes žmones saisto jų
troškimai, todėl jų veiksmų negalima vadinti laisve. Tikroji
laisvė reiškia viską daryti su valia, vadovaujama išminties.
Žmogus gali kontroliuoti savo praeities veiksmų pasekmes,
kurios neišvengiamai jį lydės, jei suaktyvins savo valią ir
panaudos ją geriems ir naudingiems darbams. Jei savo
veiksmus atliksite protu ir valia, ankstesnių neteisingų
veiksmų jėgos susilpnės, o iš gerų veiksmų kylantys įpročiai
.sustiprės

Nuolat trokštame to, ko mums trūksta, ir prisirišame prie
nebūtinių dalykų. Kai tik kažkas mus užvaldo, laikinai
prarandame laisvą valią. Kaip rytiečiai yra pavergti senovės
papročių, taip ir vakariečiai yra pavergti šiuolaikinių. Mes
.kuriame savo likimą ir tampame jo supančioti

Kodėl vienas vaikas gimsta blogoje šeimoje, o kitas –
geroje? Kiekvienas iš jų praeityje (ankstesniame gyvenime)
pasinaudojo savo laisve gyventi tam tikru būdu ir taip šiame
.gyvenime užsitraukė sau tokias aplinkybes

Nėra tikros laisvės be Dievo. Turime nuolat galvoti apie
Jį. Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai ir mintys, Dievas turi
užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, ir kai mes iš tikrųjų
būsime vieningi su Juo, mums bus suteikta galimybė bet
.kuriuo metu pasiekti tai, ką turime, su Jo dieviška pagalba

Patarimas mokiniui

Vienas iš mokinių paprašė mokytojo Paramhansos duoti
jam savęs tobulinimo patarimų: „Jei nori būti mylimas,
“.pradėk nuo meilės kitiems, kuriems reikia tavo meilės

Ir jei tikėtės iš kitų, būkite jiems ištikimi ir ištikimi, kad jie
būtų jums ištikimi

Jei norite užkirsti kelią kitiems elgtis piktavališkai ir
gudriai, neleiskite apgaulei įsiskverbti į jūsų mintis ir
.nesielkite taip, kad pakenktumėte kitiems

Jei norite, kad kiti jus užjautytų, pradėkite nuo empatijos
.jiems, ypač aplinkiniams

Jei norite, kad jus gerbtų kiti, turite gerbti tiek jaunos,
.tiek senus

Jei norite ramybės iš kitų, turite gyventi harmonijoje

Jei norite, kad žmonės būtų religingi, būkite dvasingos
prigimties ir leiskite kitiems jausti, kad esate geras
.pavyzdys, kad jie gali jums pasikliauti ir pasitikėti

Trumpai tariant, viskas, ką norite, kad kiti parodytų.

Viena iš gerųjų savybių yra pirmiausia tai parodyti savo
.gyvenime, ir pamatysite, kad žmonės į jus reaguos taip pat

Jei galite nustatyti savo gyvenimo sritis, kurias reikia
tobulinti, neprarasdami vilties ir neišsiugdydami
nepilnavertiškumo komplekso, ir jei nuolat stengiatės
tobulinti savo charakterį, tuomet laikas, kurį skirsite tam, bus
daug produktyvesnis, nei jei švaistytumėte norą, kad kiti
patobulėtų. Jūsų teigiamas pavyzdys ir tinkamas elgesys turi
didesnę galią pakeisti kitus nei vien jūsų norai, pyktis ir
.žodžiai

Viešpatie, Tu esi viso gėrio šaltinis ir visos galios
pradžia. Palaimink mus, kad galėtume atspindėti Tavo
palaiminimus savo sveikata, intelektualiniais siekiais ir

dvasine raiška. Tu esi žvaigždžių spindesys, atomų energija,
širdžių gerumas ir tiesos grožis. Padėk mums prisipildyti
Tavo aukščiausiąja galia, Tavo begaline išmintimi ir Tavo
.beribiu autentiškumu

Viešpatie, leisk mums pripažinti, kad Tu esi sveikatos
šaltinis, gyvenimo vandenynas ir viso supratimo bei žinių
šaltinis. Išlaisvink mus nuo nežinojimo ir jo pasekmių, nuo
baimių ir rūpesčių, ir leisk Tavo išminties srautui nušluoti
.visas šiukšles ir griuvėsius iš mūsų gyvenimo

Nuplėšk, Viešpatie, šydus, kurie slepia nuo mūsų Tavo
veidą. Leisk mums matyti Tave kaip ryškią šviesą, tarsi
nesuskaičiuojamą daugybę saulių mūsų gyvenimo horizonte.
Leisk mums pajusti Tave kaip nuolat atsinaujinančią jėgą,
kuri įkvepia mūsų mintis, maitina mūsų sielas, palaiko mūsų
.kūnus ir įgyvendina mūsų svajones

Amen

Dauguma žmonių nežino, kodėl nuo pat savo
egzistavimo šioje žemėje jie tiki, kad gyvenimo tikslas yra
troškimų išsipildymas, gyvenimo būtiniausių dalykų gavimas,
malonumų ir žmogiškos meilės siekimas ir galiausiai
.pasidavimas paskutiniam pašauktiniui

Žmonės pradeda savo gyvenimą kaip programuotojai su
specifiniais polinkiais ir troškimais, kurie anksčiau nebuvo
įgyvendinti. Ir jie bando – su tuo mažu laisvos valios gabalu,
kuris jiems liko – mėgdžiodami kitų norus ir veiksmus. Jei jie
bendrauja su verslininkais, jie nori tapti panašūs į juos, o jei
.jie bendrauja su menininkais, menas jiems tampa viskuo

Dievas nori, kad šiame pasaulyje būtume praktiški. Jis
davė mums alkį, kuris reikalauja darbo, kad jį patenkintume,
bet ieškojimas tik maisto, pastogės, pinigų ir daiktų reiškia,
.kad žmogus pamiršta savo laimės šaltinį

Tiesa, kad turime dirbti, kad patenkintume savo poreikius ir siektume savo teisėtų tikslų, bet visų pirma turime atverti savo širdis Dievui ir siekti Jo vadovavimo bei pritarimo visame kame, ką darome. Tada tikrai pasieksime sėkmės gyvenimo mokykloje, nes gausime nurodymus iš Aukščiausiojo Vadovo ir Aprūpintojo, kuris žino, ko mums reikia ir kas mums geriausia. Todėl turime pasitikėti Juo ir .paklusti Jo išmintingai valiai

Iš mokytojo Paramahansos paskaitų

Kai vidinę sielos laimę užgožia storas trumpalaikių juslinių malonumų sluoksnis, auksinis dvasios švytėjimas pritemsta, o skaidrūs sielos gebėjimai pasislepia už materijos tankio. Kai protą traukia pavydas ir pavydas, apgaubia baimės ir nerimo debesys, žmogus tampa nelaimingas, apgailėtinas ir nugalėtas. Bet kai tą patį dėmesį nukreipiame į meilę, ramybę ir harmoniją, patiriame gilią laimę

Siela jaučia laimę, kai nuo fizinių troškimų, sumaišytų su kančia ir nelaime, atsigręžia į skaidrias dvasios dorybes, .kupinas didingų malonumų

Jei siela visiškai pasinërsta į grubius žemiškus malonumus, ji tampa abejinga aukštesnių džiaugsmų siekimui ir nepajėgi patirti dvasinių malonumų. Daugelis gali teigti, kad atsisakyti materialių malonumų šiame pasaulyje arba gyvenant tarp žmonių, kurių mintys sukasi vien apie materialius dalykus, yra beveik neįmanoma. Tačiau iš paprasto žmogaus nereikalaujama palikti pasaulio ir pasitraukti į kalnus bei miškus, kad rastų ramybę ir taiką. Verčiau jis turėtų likti šiame pasaulyje, neleisdamas jo galingoms srovėms jį nuplauti, kad jį neužlietų neramios šio .gyvenimo bangos

Žmogus neturėtų būti neigiamas savo aplinkos atžvilgiu ir tuo pačiu metu neturėtų leisti materializmui užtemdyti jo

regėjimo, kad neprarastų ryšio su savo dvasine prigimtimi ir
netaptų nepajėgus patirti palaimos džiaugsmo bei stebėti
.dieviškosios šviesos

Gyvenimas su savo esme, sudedamosiomis dalimis ir
tikslais yra sunkiai suprantama, bet ne neįmanoma išspręsti
mįslė, ir, mąstydami progresyviai, mes kasdien įveikiame kai
.kurias jo paslaptis

Šios eros prietaisai, pagrįsti tiksliais moksliniais
principais, tikrai įspūdingi, o mokslo atradimai suteikia mums
aiškesnę viziją, kaip pagerinti gyvenimą. Tačiau nepaisant
visos įrangos, išradimų ir strategijų, kurias turime, mes vis
dar atrodome kaip marionetės likimo rankose, ir kelias į
.priekį dar ilgas, kol išsivaduosime iš gamtos kontrolės

Žinoma, gyvenimas gamtos malonėje nėra laisvė. Mūsų
entuziastingus protus užvaldo ir sukausto bejėgiškumo
jausmas, kai jaučiamės esantys potvynių, uraganų ar žemės
drebėjimų aukomis arba kai įvykiai be logiškos priežasties
išplėšia iš mūsų mylimus žmones, kurie mums yra artimi.

Tada suprantame, kad nepasiekėme daug pergalių ir
nesugebėjome įveikti nepalankių aplinkybių. Nes nepaisant
visų mūsų pastangų gyventi tokį, kokio norime, šioje
žemiškoje scenoje visada atsiras tam tikrų aplinkybių ir
įvykių, kuriems vadovaus galingas protas, apie kurį mažai
žinome, veikdamas visiškai nepriklausomai nuo mūsų
nuomonių ir valios. Geriausia, ką galime padaryti, tai dirbti ir
.tobulėti

Mes auginame kviečius ir gaminame miltus, bet kas
sukūrė pirmąją sėklą? Mes valgome iš miltų pagamintą
duoną, bet kas suteikė mūsų kūnams gebėjimą ją virškinti? Ir
?kaip maistą paversti maistinga medžiaga

Kiekviename gyvenimo kampelyje atrodo, kad yra
nepakeičiama dieviška ranka. Be jos negalime tvarkyti savo
reikalų, ir su visais savo tikrumais nežinome, kada širdis

nustos veikti. Todėl būtina drąsiai pasikliauti aukščiausią
dievišką jėgą ir pasikliauti savo aukštesniuoju „aš“,
.sklindančiu iš visagalybės, kuria esame sukurti

Turime turėti tikėjimą be puikybės ir užtikrintai žengti
gyvenimo keliais

Be panikos ir drebulio, be kančios ir suvaržymo

Kova su alergijomis

Jautrumo įveikimas yra subtilus menas, o gebėjimas
kontroliuoti savo reakcijos greitį yra svarbus norint ugdyti
.subalansuotą ir visapusišką asmenybę

Jautrumas kyla iš nesusipratimo, nepilnavertiškumo
komplekso, išpūsto pasididžiavimo ir perdėto ego

Kai žmogus mano, kad jo jausmai buvo įskaudinti, ta
mintis įsišaknija jo galvoje, sužadindama nervus, kurie vėliau
įsitempia ir tampa maištingi. Dėl sužeistų emocijų širdyje
užsidega pyktis. Tačiau kai kurie žmonės geba kontroliuoti
savo emocijas, todėl išoriniai jų požymiai nepasireiškia,
nepaisant didelio įniršio juose. Kiti išreiškia savo pyktį
tiesioginėmis reakcijomis, matomomis akių raumenyse ir
.veido išraiškose, bei aštriais, užkoduotais žodiniais atsakais

Pernelyg didelis emocionalumas turi rimtų pasekmių; jis
apsunkina situaciją ir sukuria nepageidaujamą nestabilumą,
.kuris neigiamai veikia kitus

Reikia stengtis demonstruoti savitvardą ir ramybę,
puoselėjant supratimo ir harmonijos atmosferą, kuri skatintų
taiką, o ne įtampą, ir išsklaidytų streso garus. Tie, kurie taip
elgsis, taps savo likimo šeimininkais ir bus apdovanoti
.aplinkinių dėkingumu ir pagarba

Pernelyg didelis jautrumas yra daugelio žmonių bruožas,
ir kai ši neracionali emocija sustiprėja, ji apakina įžvalgą ir

užtemdo išminties akis. Dar blogiau, pernelyg jautrus žmogus mano, kad mąsto, jaučia ir elgiasi tobulai, nors iš !tikrųjų jo elgesys gali būti visiškai neteisingas

Daugelis žmonių mano, kad kritikos akivaizdoje jie turėtų gailėtis savęs ir kad savigailos jausmas suteikia jiems tam tikrą palengvėjimą. Tačiau, kaip ir narkomanai, kuo .daugiau jie vartoja, tuo stipresnė tampa jų priklausomybė

Labai jautrus žmogus dažnai kenčia be reikalo.

Dažniausiai niekas nežino jų kančios priežasties ar nuoskaudos pobūdžio, todėl jų pačių primestoje izoliacijoje jaučiamas dar didesnis sielvartas. Nieko negalima pasiekti tyliai užsiklinant ties suvokiamais įžeidimais ar kritika. Daug geriau spręsti pagrindines tokio padidėjusio jautrumo .priežastis, taikant objektyvią analizę ir savikontrolę

Šio tipo nesveika alergija turi rimtų pasekmių; ji suryja širdį kaip ugnis ir naikina ramybės audinius. Todėl su ja .reikia elgtis išmintingai, logiškai ir tvirtai

Sunkiai dirbu, kad visiems tarnaučiau, bet kai pasitraukiu į vienatvę apmąstymams, neleidžiu niekam trikdyti mano kontempliacijos. Kiti reikalai gali palaukti, bet negaliu apleisti ar pamiršti savo kasdienio susitikimo su .Dievu

Prieš imdamiesi bet kokių veiksmų, stabtelėkite ir atidžiai apsvarstykite pasekmes bei jų poveikį savo protui, kūnui ir sielai. Priverstiniai veiksmai nėra išsivadavimas, nes veiksmai, prieštaraujantys harmonijos ir pažangos dėsniams, apribos individą. Priešingai, veiksmai, sankcionuoti įžvalgos .ir atitinkantys sąžinę, yra dorybingi ir atneša laisvę

Kai nusprendžiate padaryti ką nors gero arba susilaikyti
nuo kažko blogo ir laikotės šio sprendimo bei elgiatės
.atitinkamai, žinokite, kad jūsų laisvės dalis yra didelė

Dievas nori, kad mes pasinaudotume mums duota
pasirinkimo laisve Jo paieškai ir atradimui, bet Jis nenori
.mums savęs primesti

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda
pats savaime, jį reikia aktyvuoti ir puoselėti. Be šio troškimo
.gyvenimas neturi vertės ar skonio

Leiskite dvasinei įžvalgai vesti jūsų mąstymą ir sėkmę
lydės jus visur, kur einate

Dievui skiriu savo balsą, rankas, kojas, širdį, kūną,
jausmus, valią ir viską

Meilė yra dvasinis ginklas, kuris užbaigia visus karus

Už šios žemės yra beribiai pasauliai, kuriuose vėl
.susitiksime su tais, kuriuos manėme mus palikę amžiams

Šis žemiškas gyvenimas nuolat kinta, liūdesys seka
liūdesį, iliuzijos po iliuzijų. Šis miražas, pasirodantis mūsų
sąmonės dykumoje, turi išnykti, ir mes turime pažadinti savo
.tikrąjį „aš“ iš po tankių materijos šydų

Nebandykite savo vilčių grįsti šiuo gyvenimu. Kur jūsų
garantija? Esate saugūs tik tada, kai ieškote prieglobsčio
.Dievo pažinime

Sielos esmė yra tarsi senovinis auksas, palaidotas po
žeme. Kai nuo aukso pašalinama žemė ir jis nuplaunamas
kontempliacijos vandeniu, jis iš naujo švyti visišku tyrumu ir
.aiškumu

Viešpatie, leisk mums matyti, kas gera, mąstyti sveikai
ir bendrauti su gero būdo žmonėmis. Padėk mums galvoti

apie Tave ir apmąstyti Tave, o Tu, kuris esi viso teismo
.šaltinis ir viso gėrio pradžia

Laisvė nuo silpnumo

Geriausias būdas įveikti silpnumą – nustoti apie jį
galvoti; kitaip silpnumo mintis užvaldys jūsų sąmonę ir
užvaldys jūsų vidinį „aš“. Kai įsileisime į save šviesą, tamsa
.išnyks, tarsi jos niekada nebūtų buvę

Ta mintis man suteikia nuostabių įkvėpimų

Kai į olą, kuri tūkstančius metų buvo apgaubta tamsos,
įleidžiama šviesa, tamsa akimirksniu išnyksta. Panašiai
silpnybės ir klaidos išnyksta, kai leidžiame Dievo šviesai
įžengti į mūsų sąmonę, ir nežinojimo tamsa negali pasilikti.
.Tai yra filosofija, pagal kurią turėtume gyventi

Atidėliojimas yra beprasmiškas. Gyvenimo ratas niekada
nesustoja suktis, o mūsų gyvenimo dienos bėga greitai.
Kiekviena minutė, kurią praleidžiame aiškiai mąstydami ir
išmintingai elgdamiesi, yra sėkminga ir pelninga investicija į
.mūsų laimę

Daugelis žmonių visą gyvenimą galvoja apie pinigus,
seksą ir šlovę ir retai susitelkia į esminius dalykus, kurie
suteikia jiems ramybę ir pakelia jų sąmoningumą į
.aukštesnius lygmenis

Kad ir koks kuklus būtų žmogaus vaidmuo, Dievo akyse
jis laikomas sėkmingu, jei moka išmintingai leisti laiką ir
.nukreipti mintis teisinga linkme

Kai Dievo šviesa apšviečia žmogų, jis nejaučia, kad jam
ko nors reikia, nes jį užliejantis džiaugsmas išpildo visas jo
svajones ir priverčia giliai širdyje jaustis, kad jis yra
turtingiausias iš turtingųjų ir laimingiausias iš laimingųjų
.šiuo gyvenime

Šviesos tunelis

Tie, kurių dvasinį sąmoningumą pažadina nušvitusios mintys, geri darbai, malonūs jausmai ir gilus apmąstymas, gali pajusti savo išėjimą iš kūno paskutinę išėjimo akimirką per dvasinę akį. Žemiškosios kelionės metu jogas praktikuoja matyti dvasinės akies tunelį ties materijos ir dvasios riba, o palikimo Žemėje akimirką jis gali įžengti į šį šviesų tunelį ir pereiti iš šio pasaulio į begalinę Dievo šviesos, džiaugsmo, ramybės ir absoliučios laisvės karalystę

{Šviesa po šviesos}

Kūno žibintas yra [dvasinė] akis

Jei jūsų akis viena

Tada visas tavo kūnas bus pripildytas šviesos

{Ir šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa to nežinojo}

Altruizmas – tai jausti kitų žmonių sielvartą, su jais suartėti, bendrauti, nuoširdžiai bandyti juos paguosti jų nelaimėje, džiaugtis jų džiaugsmu ir daryti viską, kad juos atitrauktų baimės, poreikio ir nerimo šmėkla

Altruizmo dvasią turintis žmogus neveikia pagal ribotus skaičiavimus ir lūkesčius, bet pasitelkia savo įžvalgą ir sveiką nuovoką ir imasi padėti sau bei kitiems, dėkodamas Dievui už pasiektą sėkmę. Jei jam nepavyksta vieną ar kelis kartus, jis nesijaučia nusivylęs, o tampa ryžtingesnis, padvigubina savo pastangas ir kartoja bandymą, ieško naujų idėjų ir kanalų, vedamas proto šviesos, ir ieško Dievo pagalbos, kol pasiekia savo tikslą ir kilnų tikslą

Tas, kuris dirba, kad padarytų kitus laimingus, yra Dievo laimingas, jam suteikiant vidinį psichologinio komforto jausmą. Ir jei jis ką nors praranda dėl tų, kuriems bando padėti, jis nelaiko to praradimu, nes mainais gauna Dievo

malonumą ir ramybę. Jis gyvena, kad mylėtų, dirbtų, duotų ir .sėtų gėrio bei ramybės sėklas žmonijos laukuose

Kas savo mintimis ir jausmais peržengia savo asmeninį pasaulį, tas plečia savo sąmoningumą, didina empatiją ir jaučia, kad pasaulis yra jo namai, o žmonija – jo šeima. Jis supranta, kad savo egzistencijos šioje žemėje tikslas yra reformuoti save, prieš bandant reformuoti kitus, nes tas, kas save reformuoja, savo gyvenimo pavyzdžiu padeda kitiems reformotis. Veiksmai turi gilesnį ir stipresnį poveikį kitų .sieloms nei žodžiai

Trumpi sustojimai

:Nuoširdumo spindesys

Kai kurie žmonės bando pabėgti nuo savo problemų šypsodamiesi, tačiau tokiam pabėgimui reikia tyros sąžinės, laisvos nuo veidmainystės ir apgaulės. Kai žmogus sąžiningai elgiasi su savimi ir kitais, elgiasi kilniai ir dorai, jo akys tampa skaidrios ir iš jų sklinda unikalūs spindesys – .neabejotinas nuoširdumo švytėjimas

:Sąžiningumas

Kai kurie žmonės daug kalba vardan sąžiningumo, bet negalima su visais kalbėti apie viską. Kai siūlote patarimus ir nurodymus, kai kurie žmonės neteisingai supranta jūsų žodžius ir nieko iš to negauna; tai veltui duotos pastangos ir neįvertintas siekis. Tyla tokiais atvejais yra auksas, bet tai .jokiu būdu nereiškia tylėjimo apie netinkamą elgesį

:Savęs harmonija

Savęs harmonija yra išties nuostabi. Dauguma žmonių žino, kaip sunku būti harmonijoje su kitais, bet ar kada nors susimąstėte apie harmoniją su savimi? Tai neįtikėtina sunku, tačiau įmanoma. Jei analizuosite save, pastebėsite, kad

nuolat prieštaraujate sau. Jei nemylėsite savęs, nemylėsite nieko kito. O jei žmogus nėra harmonijoje su savimi, kaip jis ?gali būti harmonijoje su kitais

Savęs harmonija yra gyvybiškai svarbi harmonijai su pasauliu. Todėl labai svarbu vertinti ir mylėti save, nes jūs nusipelnėte tos meilės. Reikia mylėti save, nes Dievas mus sukūrė ir apdovanojo kilniu potencialu. Mylėti šį vidinį „aš“, šią dorybingų savybių kupiną esmę, įkvepia kilniam elgesiui ir apvalo protą nuo nešvarumų, o širdį – nuo piktavališkumo .ir apmaudo

:Literatūrinio kompas kalibravimas

Neįmanoma apgauti savo sąžinės, pateisinti nusikaltimų ar išvengti klaidingo elgesio pasekmių, net jei keliautume į kitą planetą. Veiksmų rezultatai lydi žmogų, todėl reikia koreguoti savo kursą ir suderinti savo moralinį kompasą taip, .kad jo rodyklė visada rodytų teisingą kryptį

Kai kurie žmonės gyvena blogiausiomis sąlygomis, tačiau yra labai darniai su savimi, o kiti turi visas galimybes ir viską, ko jiems reikia, tačiau nuolat konfliktuoja su savimi. Todėl nereikėtų laukti, kol aplinkybės pasikeis. Įtikinkite save, kad jums viskas gerai, nepaisant jūsų aplinkos, kuri .gali skirtis nuo to, ko norėtumėte

Kas pasiduoda aplinkybių malonei, tas laukia, kol viskas .pasikeis, ir jo laukimas teks ilgai

Sakoma, kad vienas žmogus laisvai kalbėjo aštuoniolika kalbų, tačiau buvo toks neturtingas, kad negalėjo sau leisti lempos skaityti. Todėl jis nueidavo į kampą ir atsisėdavo po gatvės žibintu skaityti. Iš tiesų, valia sukuria priemones, atveria galimybes, atnaujina viltį, atlieka užduotis ir išpildo .norus bei svajones

Tikrasis bendravimas su tais, kurie pažįsta Dievą, gali vykti asmeniškai su jais bendraujant, apmąstant jų raštus arba giliai ir draugiškai juos apmąstant. Svarbu prisiminti, kad tai yra harmonijoje su jų sąmone, kuri yra harmonijoje su .Dievu

Kai suderiname savo sąmonę su didžiomis sielomis, kurios myli Dievą, ši harmonija palaipsniui nuostabiai transformuoja mūsų gyvenimus. Ši harmonija nepavergia valios, o veikiau išplečia jos apimtį ir sustiprina jos galią. Tai yra skirtumas tarp harmonijos su žmonėmis, kupiniais ego ir susirūpinusiais tuo, ką jie gali gauti, ir harmonijos su mylinčiais Dievą ir žmoniją, kurių tikslas – duoti ir pažadinti dieviškąją meilę tų, kurie yra harmonijoje su jais, sielose. Šių palaimintų asmenų magnetizmas suartina mus su .dieviškuoju magnetizmu

Turime nepamiršti, kad stengdamiesi patenkinti savo poreikius, taip pat turime padėti kitiems gauti tai, ko jiems reikia, ir dalytis su mažiau pasiturinčiais gerais dalykais, kurie pasitaiko mūsų kelyje. Prisiminkime, kad esame neatsiejama pasaulinės šeimos dalis ir kad negalime gyventi .be šios didelės šeimos

Koks būtų gyvenimas be dailidžių, išradėjų, ūkininkų ir kitų? Duodami, gaudami ir keisdamiesi paslaugomis, Dievas nori, kad galvotume apie kitus ir jaustume užuojautą. Didelė klaida gyventi tik sau, neatsižvelgiant į kitus. Galvodami apie savo laimę, turime galvoti ir apie kitų laimę. Nereikalaujama, kad mes atiduotume viską, ką turime, pasaulinės šeimos gerovei, nes tai neįmanoma. Verčiau turėtume užjausti kitus ir daryti viską, ką galime, kad jiems padėtume ir .palengvintume jų našta

Yra ryšys tarp sėkmės ir sielos pasitenkinimo, .atsižvelgiant į aplinką, kurioje gyvena individas

Tikroji sėkmė yra elgesio, atitinkančio teismo principus,
rezultatas, ir ji apima kitų žmonių laimę ir gerovę kaip
neatsiejamą asmeninio pasitenkinimo dalį. Kiekvienas, kuris
taiko šį principą savo materialiniame, protiniame,
moraliniame ir dvasiniame gyvenime, pastebės, kad šis
.sėkmės apibrėžimas yra išsamus ir visapusiškas

Žmonės apie sėkmę galvoja skirtingai, priklausomai nuo
savo gyvenimo tikslų. Kartais kai kurie žmonės ją prilygina
vagystei, sakydami tokius dalykus kaip „Jis sėkmingas
vagis!“. Tai rodo, kad ne visa sėkmė yra pageidautina; mūsų
.sėkmė neturėtų pakenkti kitiems

Kita sėkmės sąlyga – harmonijos ir teigiamų rezultatų
siekimas ne tik sau, bet ir dalinimasis šiais privalumais su
.kitais

Finansinė sėkmė nereikia vien džiaugtis tuo, ko
nusipelnėme; tai taip pat reiškia moralinę atsakomybę
padėti kitiems susikurti sau geresnį gyvenimą. Kiekvienas
protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jo širdyje yra
meilės, jis negalės tų pinigų naudoti savanaudiškai; vietoj to,
.jis dalinsis tuo, ką turi, su kitais

Šykštuolių ir šykštuolių rankose pinigai tampa
prakeiksmu, bet dosnioms rankoms ir geroms širdims –
.palaima ir dovana

Geros sielos pritraukia geras sielas ir yra prie jų
traukiamos

Turime išmokti mylėti savo artimą kaip save patį ir
prisiminti, kad šiame gyvenime esame trumpą laiką, po kurio
išvykstame į kitą pasaulį, kurio lygis priklauso nuo mūsų
mąstymo lygio ir veiksmų kokybės šio žemiškojo buvimo
.metu

Kas yra mūsų tikrieji giminaičiai? Išmintingam žmogui kiekvienas yra giminaitis, ir kiekvienas iš jų yra „artimas“.

Žinoma, išmintingas žmogus geba įžvalgiai vertinti ir supranta, kad nors saulė apšviečia anglies gabalėlį ir deimantą, deimantas, skirtingai nei anglis, turi unikalią gebėjimą ryškiai priimti ir atspindėti šviesą. Reikėtų ieškoti tų, kurių mintys ir jausmai yra tokie pat tyri kaip deimantas, draugijos ir skirti laiko nuoširdžių draugų paieškai. Tie, kurie gyvena švarų ir sąžiningą gyvenimą, pritrauks draugus, kuriems būdingas švarumas ir sąžiningumas, o tie, kurie gyvena vadovaudamiesi žemais instinktais be įžvalgumo, pritrauks tokius pačius draugus

Jei vertinate aukštus idealus ir kilnius principus, patartina vengti bendravimo su žmonėmis, kurie netiki šiais idealais ir principais, kurie klaidina mintis ir drumsčia nuotaiką, kad jų vibracijos nesumažintų jūsų vibracijų lygio. .Tuo pačiu metu neatmeskite nieko iš savo meilės rato

Be to, žmogus turėtų ne tik mylėti, bet ir kurti taiką, kad kur beeitų, kurtų harmoniją ir ramybę, gaivindamas aplinkinius savo maloniu buvimu. Niekas nenori artintis prie dvokiančios skunksės – atsiprašau už posakį – visi jos vengia.

Panašiai nervingas, impulsyvus ir linkęs ginčytis žmogus erzina ir atstumia kitus. Norime būti kaip žydinčios rožės, skleidžiančios saldų kvapą, džiuginantį širdį. Stenkimės skleisti ramybės kvapą ir gėrio dvelksmą visur, kur einame ir .kur gyvename

Dievo karalystė nėra tarp debesų ar konkrečioje erdvės vietoje. Ji yra anapus tamsos, kurią matome užmerkę akis, o kai medituojame ir meldžiamės, mumyse atsiveria kaktoje esanti dvasios akis, ir mes matome palaimintą šviesą bei jaučiame džiaugsmą, persmelkiantį kiekvieną kūno ląstelę, ir mes jaučiame, kad uždanga buvo pakelta ir į Dievo karalystę .atsivėrė slaptos durys

Dievas yra nuolat atsinaujinantis džiaugsmas,
džiaugsmas, kuris apima viską. Turime jausti vienovę su tuo
.džiaugsmu, kuris gyvena mumyse ir supa begalybę

Už tankios materijos vibracinių ribų slypi begalinė, visa
apimanti sąmonė, neapsakoma visoje savo šlovėje, platybėje
ir beribėje erdvėje. Tai dangaus karalystė, amžina, beribė ir
.begalinė sąmoninga palaima

Kai sielos suvokimas išsiplečia ir ji jaučia savo buvimą
.visur, ji susijungia su dieviškąja dvasia

Šlovė Absoliučiajam Begalybei, sėdinčiam horizonte, kur
dangus susitinka su vandenynu, ir šlovė Aukščiausiam
Begalybei, sėdinčiam mumyse esančioje ramybėje;
sutelkdami dėmesį į Begalybę savyje, galime gauti jos beribę
.galią

Žinios, gautos studijuojant knygas ar iš žmonių, yra
ribotos, o žinios, gautos tiesiogiai iš Dievo, suteikia išminties
.galią, tikrumo spindesį, širdies ramybę ir sielos ramybę

Viešpatie, išmokyk mane melstis su gilia susikaupimu ir
derinti meditaciją su nuoširdžiais troškimais, ir leisk mano
.širdį kasdien apvalyti tyra meile Tau

Išsivadavimas iš karmos suvaržymų

nesvarbu, ar tai būtų psichinis, ar fizinis, sąmoningas ,
ar nesąmoningas, turi specifinį poveikį žmogaus gyvenimui.
Praeities veiksmai yra ne tik tie, kurie buvo atlikti prieš kelias
dienas, mėnesius ar metus, bet ir veiksmai iš praėjusių
.gyvenimų

Tu buvai miręs, ir Jis tau davė gyvybę; tada Jis nubaus
tave mirtimi, tada Jis tau vėl duos gyvybę; tada tu būsi
.sugrąžintas pas Jį

Geri ir blogi žmogaus veiksmų padariniai. Dabartiniame gyvenime šie pėdsakai lieka saugomi sąmonėje, o ankstesnių įsikūnijimų padariniai, kuriuos žmogus nešiojasi (arba kuriuos jo siela nešiojasi) snaudžia sąmonėje kaip sėklos, laukdamos tinkamų aplinkybių, kad sudygtų ir augtų konkrečiu karminiu metu. Karmos dėsnis, kuris subalansuoja dalykus, apima veiksmą ir atoveiksmį, priežastį ir pasekmę, .sėją ir pjūtį

Kiekvienas žmogus savo mintimis ir veiksmais formuoja savo likimą, o jų išlaisvintos energijos, išmintingos ar kvailos, neišvengiamai grįžta pas juos kaip atspirties taškas, lygiai taip pat, kaip ratas užsibaigia tobulu tikslumu. [Klausimas], ar norintis ieškotojas turi susidurti – prieš savo valią – su neišvengiamomis savo praeities veiksmų pasekmėmis, arba tuo, kas vadinama predestinacija? Atsakymas yra ne. Dievas yra įstatymas ir meilė, o ieškotojas, kuris kreipiasi į Jį su nuoširdžiu ilgesiu ir visišku tikėjimu, suderina savo veiksmus su dieviškuoju įstatymu ir siekia besąlyginės Dievo meilės, neabejotinai gaus dieviškąją palaiminimą, kuris palengvina .sunkią naštą ir pagerina aplinkybes

Dievas mus patalpino šiame iliuzijų pilname pasaulyje ir jis žino mūsų kančias, išbandymus ir sunkumus, kuriuos patiriame. Žmonės gilina vidinę dvasinio nežinojimo tamsą, kai mano, kad skęsta nuodėmėje ir bejėgiai ištrūkti iš jos gelmių. Jiems geriau stengtis ištaisyti save, ieškoti pagalbos ir užuojautos iš dieviškojo gailestingumo širdies, tikėtis .atleidimo iš mylinčio, užjaučiančio ir atleidžiančio Dievo

Kai suvokiame savo glaudų ryšį su Dievu, kokia karma gali mus supančioti? Neleiskite niekam įtikinti jūsų, kad jūsų skausmas ir sunkumai yra jūsų karmos rezultatas. Kaip dvasia savo esme, jūs neturite karmos. Priešingai, turite suvokti šią tiesą patvirtindami sau, kad esate viena su gyvenimo, šviesos ir kosminių jėgų esme. Jei suvoksite šį

faktą, jums nėra ko bijoti, ir Dievas atvers jums daug durų ir
.suteiks jums daug galimybių

Jei jaučiatės nepatogiai dėl savo gyvenimo būdo,
pakeiskite savo mąstyseną, įkraukite savo pojūčius teigiama
.energija ir patys pajusite skirtumą

Žmonėms nereikia gedėti ir liūdėti dėl to, ko jie praleido,
arba priskirti savo nelaimingų aplinkybių klaidoms, kurias jie
padarė šiame gyvenime ar tolimoje praeityje, nes tai yra
dvasinio aplaidumo forma. Jie turi veikti ir išrauti piktžoles iš
gyvenimo sodo, o tada pražys saldžiausios ir ryškiausios
gėlės ir duos skaniausius ir geidžiamiausius vaisius. Jo,
.Aukščiausiojo, malone

Paklusti Dievui nereikia nenaudoti savo valios savo
reikalams gerinti ir laukti, kol Dievas išspręs mūsų situacijas
be jokių mūsų pastangų, nes Dievas padeda tiems, kurie
.padeda sau

Esmė ta, kad išmokstame kreiptis į Dievą, kad Jis vestų
mūsų valią, palaimintų ir sustiprintų mūsų teisingas
pastangas. Kai įveikiame nenoro pasiduoti kliūtį, Dieve
randame apsaugą, kurios niekas šiame pasaulyje negali
mums suteikti, ir taip pat randame stiprybę, kurios negali
.įveikti joks išbandymas

Kiekvienas gali užmegzti ypatingą ryšį su Dievu, jei
moka atverti Jam savo širdį ir ilgėtis Jo dieviškojo buvimo,
.kuris teikia džiaugsmą ir tikrumą

Kai žmogus jaučia gilų Dievo poreikį, žinodamas, kad
negali be Jo, jis pastebės, kad Dievas vienaip ar kitaip
atsako. Tačiau pirmiausia jis turi ugdyti tą stiprų jausmą, nes
.atsakas neatsiras savaime

Jei nesuteiksime Dievui pirmosios vietos savo gyvenime,
mūsų sąmonės būseną bus nerimastinga ir sumišusi, ir mes

negalėsime logiškai ir tinkamai susidoroti su nesibaigiančiais
.gyvenimo reikalavimais

Ir kaip išsiugdyti tą troškimą? Kiekvieną kartą, kai
susiduriame su nelaime ar sunkumais, kiekvieną kartą, kai
jaučiame sunkumą širdyje, turime kreiptis į Dievą ir prašyti
Jo pagalbos, žinodami, kad kas myli Dievą ir saugo tai savo
mintyse ir širdyje, to situacija pagerės, to situacija keičiasi į
.gerąją pusę

Kai maišysime ir maišysime eterį savo nuoširdžiomis
maldomis ir prašymais, išgausime dieviškojo atsako esmę,
.kurioje yra maistas, gydymas ir laimė

Tiems, kurie trokšta dvasinio peno, praeities nusivylimai
ir nesėkmės yra nereikšmingos. Iš jų galima pasimokyti ir
bandyti dar kartą, kartojant bandymą nuo pradžių. Sėkmė
bus garantuota, su Dievo pagalba, visiems, kurių nenusivilia
nesėkmė, kurių ryžto nesusilpnina tragedijos ir kurie tvirtai
tiki, kad Dievas palaiko tuos, kurie atkakliai siekia savo
tikslą, tuos, kurie yra teisingame kelyje, ir Jis suteikia jiems
vilties, stiprybės ir optimizmo, kol jie pasieks savo galutinį
.tikslą ir gyvenimo prasmę

Mintis yra jėga kaip elektra, o psichologinės būsenos
.grįžta prie minties ir mąstymo būdo

Elektra yra ir naudinga, ir žalinga; kas ją naudoja
protingai, tas ją naudoja savo reikmėms, kitaip ji gali jį
nušauti. Taip pat ir mintis: jei ji nukreipta teisinga linkme, ji
.atneša laimę jos savininkui, kitaip – bėdą

Mintis yra kaip laukinis arklys, tačiau ją prisijaukinti nėra
nejmanoma, o pozityvus mąstymas yra vienas iš būdų
.kontroliuoti mintis

Sveikas mąstymas – artimas draugas, o ligotas protas –
.nuolatinis priešas

Sveikas mąstymas pritraukia ramybę ir saugumą, o nesveikas mąstymas šaudo mirtinomis strėlėmis, kurios atšoka dvigubai. Todėl ir sakoma: „Atlygis toks pat, kaip ir darbas“. Kol žmogus siunčia gerus ketinimus, jo mintys virs fakelais, apšviečiančiais sielos kambarius ir išsklaidančiais tamsos krūvas, kad jis jaustų gilų paguodą, o jo akys spindėtų pasitenkinimo šypsena! Tegul šypsena išlieka jūsų akyse ir tebūnie jums ramybė

Gyvenimas – lyg malūnas, malantis vaisingų bandymų ir eksperimentų sėklas, kad iškeptų gyvenimo duoną. Jis lyg vingiuotas kelias su vešliomis gėlėmis abiejose pusėse, ryškiais drugeliais ir medžiais, kurių šakose – gardūs vaisiai, tačiau mes retai sustojame. Mėgaukimės jo vaizdais ir ragaukime jo saldumą; iš tiesų, dažnai esame ant kabliuko, norėdami pasiekti platesnes vietas, manome, kad yra malonesnių vaizdų nei tai, ką matėme. Bet pamažu toldami žieduotais, vaisingais takais randame medžius, kurie labiau tamsūs nei švieži, o tada gėlės dingsta. Ir kartu su jais, drugeliai ir vaisiai, tik tam, kad atsidurtume nevaisingoje .dykumoje

Žmogaus gyvenimas yra tarsi jūrų vandenys, kurie apsivalo ir tampa gaivūs. Tik pakilus į viršutinius atmosferos sluoksnius, tai tarsi rytinis sapnas, su amžiumi vis šviesėjantis, nes tada viskas atrodo aiškiau ir aiškiau. Tai tarsi kelionė tuo, kad peizažas keičiasi keliaujant atstumus, .tada tas pats peizažas keičiasi artėjant prie jo ir taip toliau

Gyvenimas neapvilia išmintingųjų, nes jie su juo elgiasi sumaniai ir mėgaujasi juo, neleisdami jam jų užvaldyti ir atimti laisvės. Pavyzdžiui, jie mėgaujasi vandeniu. Jie geria jį ir maudosi jame, bet neleidžia sau jame nuskęsti. Jie mėgaujasi drabužiais, kurie jiems patinka. Nepersistengdami su formalumais ir formalumais, kurie laikomi paviršutiniškais. Jie mėgaujasi valgymu, neleisdami persivalgymui juos

užvaldyti, nes persivalgymas silpnina kūną ir praryja
suvokimą. Ir jis jį visiškai sunaikins. Taigi, žmogus turėtų
.mėgautis gyvenimu, bet nealkindamas pojūčių panardinant

Sutarimas su kitais nereiškia, kad reikia su jais sutikti
dėl visko ar dėl jų aukoti idealus, nes toks konformizmo
stilius yra nepageidaujamas ir neatitinka tiesos.
Reformatoriai ir didieji žmonės nesutarė. Nors aplink juos
buvo tiek daug žmonių, jie vis dėlto tvirtai laikėsi savo
.idealo, nes suprato, kad tai, ką daro, yra absoliučiai teisinga

Visų pirma, žmogus turi būti darnoje su Dievu, tada su
.savo sąžine ir galiausiai su žmonėmis

Principas neturėtų būti pažeidžiamas ir negalima
griebtis slaptų motyvų siekiant tam tikro tikslo, nes tai
.netinka principingiems žmonėms

Kas gali gyventi taip, kad patiktų Dievui? Nedarykite
žalos kitiems, nes jiems nėra ko bijoti. Jei šis požiūris
netenkina kitų, žmogui pakanka jaustis patogiai viduje ir
jausti vidinę ramybę, kuri daro jį nepriklausomą nuo žmonių
.pritarimo

Sielos stiprybė ir troškimas atsigręžti į Dievą vadinamas
dvasiniu magnetizmu. Ir šiuo magnetizmu siela pritraukia
sau palaiminimus, subtilias vibracijas ir visą gerą žmogišką
.patirtį, kuri jai primena apie gerį ir teisumą

dvasinis magnetizmas. Tai jėga, kuria Jis traukia ir
traukia žmogų prie savęs. Geri draugai, esminiai ir svarbūs
dalykai, intuityvus dalykų supratimas. Ši jėga kyla iš
.patrauklios Dievo magnetinės jėgos

Taikos žvakė

Paimkite minčių puodą, pripildykite jį savo ramybės

Paimk mano jausmų butelį, pripildyk jį savo
gailestingumu

Paimk mano tuščią sielos krepšį, pripildyk jį savo
išminties vaisiais

Įpilk savo meilės vandenų į mano sielą, aš juos įpilsiu į
.ištroškusios sielos taures

Sugriauk ego sienas, panardink mane į savo visišką
.buvimą

Meilės aušros spindulys

Tegul jis žvelgia iš mano širdies angų

Tai man primena tavo meilės saulės šviesą

Plinta per mano gyvenimo dangų

Tavo meilės spindinti šviesa nušvito

Ant savęs, ir tai buvo nušviesta

Tavo šviesa užpildė mano dvasinę erdvę

Tu esi gyvenimas, kuris palaiko mano kūną

Ir protas, kuris įkvepia mano mintis

Ir išmintis, kuri išsklaido mano nežinojimą

Uždegu savo meilės ploną žvakę

Norėdami perskaityti auksinę knygą

Išsaugota manyje nuo senų laikų

Tavo meilė buvo ir tebėra

Nematoma taikos žvakė

Kuri išsklaido tamsą ir parodo man tavo žinutes

Tinklaraštis yra širdelių puslapiuose
Tegul tavo šlovė apsireiškia, Viešpatie
Tegul tavo išminties šviesa išsklaido
Nežinojimas, nesantaika ir pavydas
Nuo žemės krantų amžinai
Paverskime savo silpnybes stiprybe
Ir mes susilpnėjome ryžtui
Įkraukite savo kūnus gyvybine elektra
Ir pripildyk protą ir sielą savo gydančia šviesa
Paimk mūsų ranką, kad nepaskęstume Tavo
nerūpestingumo vandenyse, ir pripildyk mūsų būtį Tavo
meile ir išmintimi. Leisk mums pajusti, kad esame labai arti
.Tavęs ir kad Tavo gailestingumo saulė mums nuolat šviečia
Savo šnabždančių, vibruojančių minčių žiedus dedu
.Ramybės struktūroje
Jos tylus kvapas dainuoja
Ir jis gieda apie tavo šlovę
Ir su tavo šventos šviesos spindesiu
Matau tavo egzistencijos grožį
Mano laimingos svajonės išsipildo
Kai tavo šviesa mirga mano sieloje
Šydai liepsnoja išminties ugnimi
,Matau tavo šlovę ir mano džiaugsmas auga
Tegul Dievas apšviečia jus savo šviesa

Ir sveikinimai tau iš sielos

Pasaulis mums kelia daugybę reikalavimų ir reikalavimų,
įtikinėdamas mus jų svarba ir tuo, kad be jų neįmanoma
gyventi ar apsieiti. Tačiau pagrindinis reikalavimas turi būti
Dievo ramybės įgijimas, kurios šaltiniai niekada neišsenka ir
kurios šaltinis niekada neišsenka, ir kuri viskam gyvenime
.suteikia skonį ir prasmę

Prisiminkime, kad Dievas yra mūsų būties esmė, o meilė
yra langas, pro kurį žvelgiame į Jo šlovingą veidą. Kas trokšta
jausti dieviškąjį buvimą ir puoselėja tą didingą ilgėsį mintimis
ir darbais, Dievas patenkins jų prašymą ir padės nuplėšti
.šydus, trukdančius jiems matyti palaimintąsias šviesas

Kas pasiryžęs žengti pirmyn šiuo keliu, to niekas
neatbaidys ir jokios kliūtys jam netrukdyt, kol jis nepasieks
.savo tikslo ir neįvykdys savo širdies troškimo

Dvasiniai perlai ir brangakmeniai

Tie, kurie atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia jiems gėdą
bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingi ir sveiko proto.
Turėtume niekinti nuodėmę, o ne nusidėjėlį, nes jis yra mūsų
dvasios brolis, nepaisant jo gaubiančios ir supančios
nežinojimo tamsos. Pasmerkimo tikslas turėtų būti gydymas,
o ne puikavimasis ir žaizdavimas. Turėtume elgtis su savo
nuodėmingu broliu taip, kaip norėtume, kad su mumis būtų
.elgiamasi, jei būtume jo vietoje ir situacijoje

Kas šiame pasaulyje slepia savo brolio kaltes, to Dievas
.paslėps ir pomirtiniame gyvenime

Lygiai taip pat, kaip mes teisiame kitus, dvasinis
įstatymas teisia mus tokiu pačiu mastu. Neturėtume per
daug tikėtis iš kitų ir neturėtume visada tikėtis gerų rezultatų
.iš bet ko, net jei jie stengiasi iš visų jėgų

Žmogus gali pargriūti ir suklupti, bet jis liks saugus tol,
.kol stengsis vėl lipti dorybės ir teismo kopėčiomis

Kiekvieną dieną turėtume stengtis pakelti paciento
nuotaiką fiziškai, psichologiškai ar dvasiškai savo aplinkoje,
.lygiai taip pat, kaip padedame sau ar savo šeimos nariams

Kas nuo šiandien bando gyventi pagal dieviškus dėsnius
– užuot gyvenęs seną savanaudišką gyvenimą, atnešantį
sunkumų ir kančių, – tas supras, kad kad ir koks kuklus būtų
jo vaidmuo gyvenime, jis išlieka svarbus tol, kol jis iki galo
atlieka savo pareigą pagal kosminio spektaklio režisieriaus ir
.visų mūsų likimų šeimininko: Visagallo Dievo, nurodymus

Kai bendraujame su kitais nuoširdžiai, su tikra meile ir
pagarbiai jausmams, pritrauksime gerų draugų į savo
gyvenimą, visiškai nekreipdami dėmesio į asmeninius
interesus ar savanaudiškus skaičiavimus; kitaip negalėsime
.atpažinti savo tikrųjų draugų

Būtina atsikratyti veidmainystės ir apsimetinėjimo, ir
.elgtis taip, kad tyčia nekenktumėte kitiems

Draugų negalima pykti, menkinti ar kurstyti
priešiškumo, taip pat negalima jiems duoti jokios priežasties
puoselėti priešiškus jausmus mūsų atžvilgiu. Su draugais
negalima elgtis netinkamai, jų išnaudoti ar duoti jiems
neprašytų patarimų, nebent jų būtų paprašyta. Kai prašoma
patarimo, jis turėtų būti duodamas nuoširdžiai ir maloniai,
nebijant pasekmių. Draugai padeda vieni kitiems
.konstruktyvia, broliška kritika

Sunkios gyvenimo patirtys neateina tam, kad
paralyžiuotų mūsų valią ir mus nugalėtų, o veikiau tam, kad
sustiprintų mūsų ryžtą ir tikėjimą Dievu bei pasitikėjimą
savimi. Kai kurie žmonės klaidingai mano, kad ši patirtis ir
iššūkiai yra neįveikiamos griauamosios jėgos, todėl jie

pasiduoda. Sveikas mąstymas yra būtinas norint suaktyvinti savo vidinę jėgą, kad galėtume veiksmingai susidoroti su gyvenimu ir jo išbandymais

Jei žmogus nekonkuruoja su stipresniu už save, jis netaps stiprus. Panašiai ir mes, kai drąsiai ir psichologiškai pasitinkame savo sunkumus, tampame stipresni ir atsparesni

Mūsų protai yra neatsiejama Dievo visa apimančios sąmonės dalis. Po mūsų sąmonės banga slypi Jo begalinės sąmonės vandenynas. Kai banga pamiršta, kad yra didesnio vandenyno dalis, ji atsiskiria nuo tos vandenyninės galios. Dėl to žmonių protus silpnina materialūs apribojimai ir jie nebegali vaisingai dirbti ir gausios gamybos. Kai protai nusikrato nežinojimo dulkes ir sutraukia grandines, kurios suriša jų galias, jie taps labiau pajėgūs kūrybiškumui ir pozityviai sąveikai su gyvenimu

Kai tvirtai laikotės konkrečios idėjos ir ją įkūnijate stipria valia, ta idėja virsta dinamiška jėga. O kai mintis tampa dinamiška, ji gali sukurti tinkamą aplinką sėkmei, pagal nematomą žemėlapij, nupieštą prote

Žmonės patiria nesėkmę, nes pasiduoda sunkioms gyvenimo aplinkybėms joms nesipriešindami, užuot joms priešinęsi nepasiduodami

Būtina mankštinti ir aktyvuoti valią

Įžengusieji į ramybės šventovę gali dvasiškai bendrauti su kitomis sielomis, mylinčiomis Dievą, ir suprasti rožių bei visų gyvų būtybių kalbą

Viešpatie, būk vienintelis Karalius, sėdintis ant mano meilės ir ilgesio sosto

Medituojantys patiria gilų ramybės jausmą, ir šią vidinę ramybę reikėtų išlaikyti net ir kitų kompanijoje. Tai, ko išmokstama meditacijos metu, reikėtų praktikuoti kasdienėje veikloje ir bendraujant su kitais, neleisdami niekam drumsti .savo ramybės ar tylos

Kai norite susikurti gerą įprotį arba atsikratyti blogo, sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose yra skirtingų .įpročių mechanizmai

Norėdami išsiugdyti gerą įprotį, pirmiausia tyliai atsisėskite ir medituokite, ieškodami dieviškos pagalbos. Sutelkite savo mintis į valios centrą, esantį kaktoje tarp antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat sutelkite savo dėmesį į šį valios centrą ir tvirtai patvirtinkite, kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsišakniję, yra ištrinamos. Su susikaupimu ir valia galite ištrinti net giliausius senų, giliai įsišaknijusių įpročių griovelius. Nuolat įsitikinkite, kad turite pakankamai valios, kad išrauti .nesveikus įpročius iš smegenų srities

Tinkamiausias laikas tokiam teiginiui yra ankstyvas .rytas, kai valia ir dėmesys yra budrūs

Nuolat kartok sau, kad esi laisvas nuo visų diktatų ir vieną dieną suprasi, kad – su Dievo pagalba – jau išsivadavai .iš įpročio, kurio norėjai atsikratyti

Kad ir ko bijotum, atmesk nuo to savo mintis ir palik tai Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali .tau padėti

Daug kančių kyla iš nerimo ir baimės. Kodėl turėtumėte kentėti, jei tai, ko bijote, dar net neįvyko? Įsivaizduokite Dievo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių, ir pajusite .Jo nuostabią apsaugą

Kadangi dauguma mūsų nerimo kyla iš baimės, jei pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir išgijimas įvyks akimirksniu. Kiekvieną vakarą, prieš eidami miegoti, patvirtinkite sau, kad Dievas yra su jumis, saugo jus .ir stebi jus

Šioje kosminėje dramoje visų rasių žmonės laiko scenoje vaidina gyvenimo istoriją. Turime suprasti gyvenimo prasmę per daug nesusitelkdami į savo trumpalaikius vaidmenis ir .neapsėsdami jų

Mūsų gyvenimo suvokimas dažnai būna iškreiptas ir nukrypstantis, nes žiūrime savanaudiškumo ir riboto horizonto akimis. Jei žiūrėtume sielos akimis, matytume .dalykus visiškai kitaip

Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas .visatos daleles ir dalis, prigimties atspindys

Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai padarysime, nežinojimas išnyks, situacijų skirtumai išnyks, matysime vienybę surašyme ir labiau darniai elgsimės su dieviškąja .valia

Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip tarp darbdavio ir darbuotojo. Mes esame Jo šeima, Jis nuolat rūpinasi mumis ir visada mūsų klausosi. Mes esame neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi .ir energingi

Mūsų Kūrėjas apdovanojo mus neišsenkančiais meilės,
supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės
lobiais, tačiau dauguma mūsų šiuos turtus iššvaistėme
veltui. Dievas trokšta, kad gyventume saugiai, taikiai ir
draugiškai bendradarbiaudami, kaip ir dera kilniai ir mylinčiai
šeimai. Tačiau godumas ir savanaudiški skaičiavimai
.įsišaknijo mūsų širdyse ir pasėjo tarp mūsų nesantaiką

Dievas nori, kad būtume šeiminingai, bet mes
pasirinkome būti vergais

Žmogus nuklydo toli nuo savo dangiškųjų namų ir
prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti Dievo ir Dievas yra
.arti jo, ir jis negalės atgauti to rojaus be asmeninių pastangų

Dievas sukūrė mus pagal savo paveikslą, bet ši tiesa
išsprūdo iš mūsų proto. Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų
likimas yra sunkumai, o mūsų likimas – sunaikinimas. Turime
nuplėšti iliuzijos šydą išminties durklu, kad pamatytume
.spindinčią tiesą, slypinčią už jos

?Kas mes esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis

Žmonės akivaizdžiai skiriasi savo psichologine ar
emocine sandara, vaidmenimis gyvenime, darbu ir veikla,
kuria užsiima, ar troškimais. Tačiau po visais šiais skirtumais
slypi du dalykai, kurių nori ir reikia kiekvienam žmogui be
išimties. Vienas yra laisvė nuo visų skausmo ir norų formų.
Kitas yra visiška ir ilgalaikė laimė – visiškas pasitenkinimas,
.kuriame gyvena ramybė, meilė, išmintis ir džiaugsmas

Tiesą sakant, žmonės siekia Dievo, nesvarbu, ar jie
vartoja šį vardą, ar ne. Išminčiai sako, kad Dievas yra
palaimos esmė ir laimės dvasia. Ir žmogus nepatirs visiško
pasitenkinimo, nebent tiesiogiai semsis energijos iš kosminio
šaltinio. Tai yra esminis dalykas norint suprasti žmogaus
.būklę

?Bet kur žmonės ieško to, ko ieško

Jie to ieško tik žemiškuose dalykuose: turtuose, išorinėse aplinkybėse ir santykiuose su kitais žmonėmis. Tačiau šio pasaulio niekur, niekame ar jokiomis aplinkybėmis to rasti .nejmanoma, atsižvelgiant į pačią kūrinijos prigimtį

Kūryba grindžiama dualumo principu. Neįmanoma turėti paveikslo tik vienos spalvos, nes neįmanoma apsieiti be jo priešingybės. Panašiai ir bet kuris egzistencijos aspektas negali egzistuoti atskirai nuo dualumo. Tačiau išnagrinėję žmones motyvuojančius troškimus, pastebime, kad kiekvienas iš mūsų trokšta tik gerų, malonių, gražių ir teigiamų dalykų, be menkiausio noro susidurti su kuo nors .nemaloniu ar nepageidaujamu. Bet tai neįmanoma

Šiame dualistiniame pasaulyje nėra malonumo be skausmo, nėra šviesos be tamsos, nėra gėrio be blogio, nėra gyvenimo be mirties. Abi medalio pusės yra neatsiejamos. Tai reiškia, kad tai, ko trokštame giliai savyje, negali būti .gauta iš šio pasaulio

Žmonės ieško – taip, jie ieško iš visų jėgų – bet neranda to, ko ieško, o tai veda prie nevilties ir beviltiškumo. Tai veda ne tik į neviltį, bet ir į didelį apmaudą bei stiprų pyktį, o dėl to – prie smurto veiksmų. Visa tai nutinka todėl, kad žmonės neieško to, ko ieško, tinkamoje vietoje, ir dėl to neranda to, .ko trokšta jų širdys

Mūsų laikų žmonės mažai žino apie gyvenimo prasmę ir .tikslą, todėl kenčia nuo sumišimo ir sumišimo

Iš prigimties žmonės yra tikslo siekiančios būtybės. Jei jiems trūksta gyvenimo tikslo ir jei jų protas, energija, valia ir emocijos nėra nukreiptos teigiamai ir konstruktyviai, jie pasuks destruktiviais keliais, tokiais kaip alkoholio ir narkotikų vartojimas, smurto griebimasis ir panašiai.

Galutinis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą, o individai privalo suderinti savo vaidmenis ir išorinę veiklą per teisingus veiksmus, sveiką požiūrį, teigiamą požiūrį ir .naudingą savo emocijų valdymą

Šie du mūsų prigimties aspektai – vidinis arba dvasinis aspektas ir išorinis aspektas – nėra prieštaringi, jei suprantami teisingai. Jie vienas kitą papildo ir padeda mums lavinti bei stiprinti savo fizinius, psichologinius, emocinius ir .dvasinius gebėjimus bei potencialą

Žmonės gyvena didžiulėje tuštumoje, be intelektualinės ar psichologinės stimuliacijos. Jie jaučiasi nuobodūs dėl tikslo stokos ir to, kas galėtų suteikti jų gyvenimui vertę ir prasmę.

Vidutinis žmogus gali funkcionuoti ir elgtis taip, tarsi būtų ?psichologiškai ir protiškai sveikas, bet ar jie laimingi

Pagrindinis gyvenimo tikslas – žinoti, kas esame ir kokia yra mūsų tikroji prigimtis. Jei skirsime gilesniems gyvenimo aspektams jų vertą dėmesį, neišvengiamai pajusime laimę, nes žmogaus laimė yra susijusi su ryšiu su savo dvasiniu „aš“, be kurio žmogus neegzistuoja ir nėra

Nesėkmės ar ligos baimė puoselėjama nuolat galvojant apie ją, kol nesėkmės idėja iš sąmonės prasiskverbia į sąmonę ir galiausiai pasiekia aukštesnę sąmonę. Tuomet baimė, įsitvirtinusi sąmonėje ir aukštesnėje sąmonėje, pradeda daugintis ir augti, kol užpildo sąmonę baimės piktžolėmis, kurios nėra taip lengvai išnaikinamos, kaip pradinė mintis, kai jos sudygsa. Šios kenksmingos piktžolės galiausiai duoda nuodingų ir mirtinų vaisių. Laimei, jos šaknis galima išnaikinti iš vidaus, stipriai susitelkiant į drąsą ir diegiant absoliutų tikėjimą Dievu ir tuo, kad Jis gali padėti .tiems, kurie nori padėti sau, ir apsaugoti juos nuo žalos

Kartą mažas burbulas plūduriavo jūros paviršiuje,
bijodamas audrų ir žaibų, kai išgirdo balsą, šnabždantį jai:
“?„Mažas gyvenimo burbuliuke, kas tau negerai

Argi nežinai, kad esi gyvenimo vandenyno dalis? Mažas
burbulas apsidairė ir suprato šį faktą

Žmogaus sąmonė plūduriuoja lyg mažytis burbulas
kosminės sąmonės jūros paviršiuje, manydama, kad tai
laikinas burbulas, drebėdama iš ligos, skurdo ir mirties
baimės. O burbule, ar bijai vandenyno? Apsidairyk aplinkui,
atidžiai stebėk. Perkelk savo požiūrį nuo artimiausios
aplinkos į begalinę Dievo karalystę. Pasinerk giliau, praplėsk
savo supratimą, kad žinotum ir būtum tikras, jog esi viena su
Jo plačia jūra ir kad Dievas yra su tavimi. Jis tave saugo,
.palaiko dabar ir amžinai

Spąstų ir spąstų vengimas

Kai tik širdyje jaučiate stiprų troškimą, raginantį jį
išpildyti, pasitelkite įžvalgumą ir paklauskite savęs: „Ar tai
geras troškimas, kurį galima išpildyti, ar blogas troškimas,
kurio nereikėtų gerbti?“ Nesveiki materialiniai troškimai
skatina mūsų blogus įpročius, suteikdami mums klaidingas
viltis ir iliuzinę laimę. Tokiais atvejais reikia pasitelkti
įžvalgumo galią, kad būtų atskleista tiesa. Blogi įpročiai
galiausiai veda į nelaimę. Kai atskleidžiama jų tikroji
prigimtis, jie tampa bejėgiai įvilioti žmogų į kančios ir
.nelaimės spąstus

Apmąstymai ir istorijos

Gyvenime ir mirtyje, liūdesyje ir nelaimėse mano
tikėjimas Tavimi, Viešpatie, išlieka stiprus ir nepajudinamas,
.tvirtas ir nepajudinamas

Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia net ir perpildytose vietose, taip ir aš
matysiu dieviškosios meilės spindulius visose savo gyvenimo
.sirtyse ir kasdienėje veikloje

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo
.sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio

Muskuso elnio istorija

Muskusas yra vertinga medžiaga, pasižyminti stipriu
kvapu, randama aukštuosiuose Himalajuose gyvenančių
.muskusinių elnių bamboje

Kai elnias pasiekia tam tikrą amžių, iš jo bambos
pradedą slapta skverbti žavus muskusas, ir elnias
susijaudina dėl to patrauklaus aromato, pradedą šokti ir
.ieškoti to malonaus kvapo šaltinio

Jis juda iš vienos vietos į kitą, uostinėja tarp uolų ir po
.medžiais, visur ieškodamas to jaudinančio kvapo šaltinio

Galiausiai, kai neranda žodžių ir neranda to, ko ieško su
ilgesiu ir aistra, jis supyksta, tampa dar susijaudinęs ir
.nerimastingesnis

Paskutinį kartą bandydamas pasiekti muskuso šaltinį, jis
šoka nuo aukštų uolėtų uolų į gilų slėnį, kad sutiktų savo
likimą ir mirtį. Tuomet medžiotojai sugeba jį sugauti ir
.ištraukti iš jo muskuso maišelį arba liauką

Šiuo atžvilgiu vienas iš apsišvietusių poetų pasakė kažką
:panašaus į

!O muskuso elni, kvaily

?Kodėl tu kenti? Kodėl tu nemiegi

Šis muskusas yra prieinamas

!Su savo pilvo maišu, kvaily

Net jei palietėte nosimi

Iš tavęs sklinda slaptas aromatas

Būtum laimėjęs tai, ko tikėjaisi

Ir jūs gyvenote neišlaidaudami

Ar nemanote, mano draugai, kad dauguma žmonių
elgiasi kaip muskusiniai elniai? Jie visada ir amžinai ieško
.laimės visur, už savęs ribų

Taip, jie ieško laimės žaisdami ir iki išsekimo
pasiduodami troškimams bei geismams. Jie kopia slidžiais
turtų takais, kol galiausiai šoka nuo didelių vilčių uolų ant
nusivylimo ir nesėkmės uolų, kai nesugeba rasti tikrosios
.laimės, slėpusios giliausiose jų sielos kertelėse

Jei nukreipsime savo mintis į vidų ir giliai apmąstysime,
sielos ramybėje rasime tikrosios ir ilgalaikės laimės, kurios
.ieškome, šaltinį

Negalime būti kaip muskusiniai elniai, žūstantys
ieškodami laimės netinkamose vietose. Verčiau turime būti
.budrūs ir stengtis rasti laimę savyje, o ne išorėje

Mygtuko istorija

Kartą pas mane atėjo vyras ir pasakė, kad serga lėtine
:širdies liga, ir pridūrė

Išbandžiau daug dalykų, bet niekaip nepavyksta,,
“atsikratyti širdies skausmo

Ramiai pagalvojęs, paprašiau jo atnešti man žirkles. Jis
:drebėdamas pažvelgė į mane ir tarė

"?Ar ketinate perpjauti man širdį, pone"

Nusijuokiau ir atsakiau: „Aš ne gydytojas. Ar kada nors

“!girdėjote apie žmogų, kuris operaciją atliktų žirkklėmis

Galiausiai jis nenoriai atnešė žirkles, tad nukirpau vieną jo palto sagą ir liepiau nesiūti kitos sagos jos vietoje ir nekišti rankos ten, kur sagos trūko. Taip pat liepiau jam ateiti pas mane po dviejų savaičių ir tikėjau, kad per tą laiką jis .pasveiks

Vyras nusijuokė ir tarė: „Padarysiu, kaip prašei, nes

tavimi pasitikiu, bet manau, kad tai keisčiausi vaistai,

“!kuriuos man kada nors yra išrašę

:Po dviejų savaičių jis pribėgo pas mane ir nustebęs tarė

Specialistai mane patikino, kad širdies liga man,, išgydyta. Tai, dėl Dievo meilės, ką jūs padarėte? Ar iš sagos “ištraukėte džinę

Aš atsakiau su šypsena: „Taip! Tavo ranka nuolat žaidė

“.su mygtuku, o mygtukas buvo sulygiuotas su širdimi

Tas mygtukas buvo džinas, kuris sukėlė tau širdies skausmą. Taigi aš nupjoviau mygtuką ir liepiau jo nekeisti ir neuždėti rankos ant širdies. Tokiu būdu tavo širdis atlaisvino !spaudimą ir nustojo skaudėti

Viskas juda greitai, ir žmonės užsiėmę daugybe dalykų.

Žinoma, geriau pasinaudoti pasaulio gėrybėmis, nei gaišti laiką, leisti metų laikui praeiti pro šalį ir likti tuščiomis rankomis. Tačiau reikėtų nuimti turtingiausią gyvenimo derlių: artėti prie Dievo ir Jį pažinti. Vienintelis būdas pasiekti tikrąją laimę – kažką nuveikti šiame pasaulyje ir taip pat .pasiekti dvasinės sėkmės

Tie, kurie pažįsta Dievą, nepradeda savo kasdienių
pareigų pirmiausia apmąstę Dievą ir neįkravę savo proto bei
.kūno palaimintos dieviškos energijos

Daugybė pasaulio reikalavimų gali atgrasyti tuos, kurie siekia savo dvasinių tikslų, ir atitraukti juos nuo pasirinkto kelio. Tačiau tie, kurie turi tvirtą ryžtą, neleidžia niekam jų nukrypti nuo kurso; jie atkakliai laikosi savo tikslo, .nepaisydami sunkių ar nepalankių aplinkybių

Kad ir ką pasaulis mums duotų, jis nepatenkins mūsų širdžių ilgesio, kurios trokšta kažko stabilesnio, svarbesnio ir .brangesnio už visus pasaulio lobius ir turtus

Kai žmogus miršta – linkiu jums ilgai gyventi – jokia jėga žemėje negali jam nieko padaryti. Kas gali mums padėti, kai paliksime šį pasaulį? Dievas. Todėl visada turime prisiminti, kad šis pasaulis tėra laikina stotelė mūsų kelionėje į dangiškuosius namus, kur amžinai gyvensime .Gailestingiausiojo akivaizdoje

Per didelis turtas negarantuoja sveikatos, ramybės ir efektyvumo, tačiau ramybės ir efektyvumo pasiekimas lems subalansuotą sėkmę tiek dvasiniame, tiek materialiniame .lygmenyje

Dauguma žmonių lavina protinius gebėjimus vien tam, kad pasiektų materialinės sėkmės. Tačiau kai žmogus tampa savo paties šeimininku, valdo savo psichologines galias ir veikia pagal dieviškąjį planą, jo gyvenimas bus palaimintas ir jis paragaus dvasios nektaro gyvendamas šioje žemėje. Jis nebebus įpročių ir troškimų kalinys, bet jo sąmonė bus transformuota į dieviškosios būties širdį, ir jis ten gyvens mėgaudamasis naujais malonumais, kurių neįmanoma .apibūdinti

Kūnas – didžiausia vaistinė

Medicinos tyrėjai atrado, kad kai patiriame neapsakomą džiaugsmą, organizmas gamina antidepresantus ir kitas stresą mažinančias medžiagas, kurios yra tokios pat stiprios ir veiksmingos, kaip ir gydytojų paskirtos. Kūnas yra didžiausia vaistinė Žemėje, gebanti pagaminti reikiamą dalyką tinkamu laiku, kai esame harmonijoje su dvasine .pusiausvyra, kurią Dievas mumyse įdiegė

Ne visas stresas yra žalingas; stresas pažadina gyvybinę energiją, tekančią per mūsų kūnus, ir skatina aktyvumą bei judėjimą. Tyrimai parodė, kad saikingas streso kiekis yra .naudingas

.Tačiau problema kyla, kai stresas viršija sveiką lygį

Kiekvienas iš mūsų turime asmeninę streso ribą, ir kai ši riba peržengiama, patiriame daugiau streso nei turėtume, ir galime to nesuvokti, kol nepradedame rodytis problemų .kūne, emocijose ir prote

Gyvenimas su Dievu yra džiaugsmas ir laimė, o be Dievo – nerimas, sumaištis, sunkumai ir net nelaimės. Tad kaip galime rasti ramybę ir tylą gyvenime, kuriame dominuoja nelaimės ir tragedijos, ir atnešti šiek tiek palaimos į šią ?žemę

Pirmasis reikalavimas – suvokti gyvenimo spaudimą, kai .esame jo įtakoje

Dievas yra Visažinis ir Visažinis, ir Jis apdovanojo mūsų kūnus tokiais signalais kaip komfortas, diskomfortas, ramybė ir nerimas, ir mes turime atkreipti dėmesį į šiuos signalus. Mūsų kūnuose slypi dieviškasis intelektas, kuris bando mums kažką pasakyti, ir mes turime klausytis šių pranešimų streso ar poilsio metu. Kai jaučiate stresą, sutelkite savo mintis į tą kūno dalį, kuri patiria stresą, tada giliai įkvėpkite ir tuo pačiu metu švelniai įtempkite tą dalį, kol ji suvibruos. Tada

atsipalaiduokite ir atpalaiduokite įtampą. Tai padės išlaikyti energetinę ir gyvybinę pusiausvyrą kūne ir apsaugos jį nuo žalingo streso poveikio

Emocinį stresą taip pat galime valdyti kvėpuodami. Kai jaučiate baimę ar bet kokią kitą žalingą emociją, kelis kartus lėtai, giliai ir ritmiškai įkvėpkite ir iškvėpkite, leisdami kūnui atsipalaiduoti su kiekvienu iškvėpimu. Tai padės sulėtinti padažnęjusį širdies plakimą, atkurti normalią kraujotaką, palengvins gyvybinės energijos tekėjimą per nervus, nuraminti protą ir išvalyti mintis

Gyvenimas nėra avarinė situacija; tai graži dieviška išraiška, ir mes turėtume ją mėgautis. Prisiminkime, kad šypsena yra galia; jei jos nenaudosime, prarasime svarbų gyvenimo aspektą

Žmonės yra sielos, turinčios emocijas ir jausmus, ir jie turi kūną, kurį dėvi kaip drabužį ar viršutinį palatą. Tačiau tol, kol gyvename vien kūno ir emocijų lygmeniu, patirsime neigiamą streso ir įtampos įtaką

Kai esame harmonijoje su savo esmine prigimtimi – dvasia, dvasios džiaugsmas teka į širdį ir virsta meile. Jausti šią meilę, susijusią su sielos ramybe ir tyla, ir veikti bei sąveikauti harmoningai jos įtakoje, yra tinkamiausias būdas natūraliai gyventi pasaulyje, kupiname įtampų ir prieštaravimų. Harmonija su šiuo džiaugsmu yra gyvenimo problemų sprendimas

Pastaba: Dėl teiginio: „Kūnas gamina antidepresantą ir kitas stresą bei įtampą mažinančias medžiagas, ne mažiau veiksmingas ir veiksmingas nei gydytojų paskirtos“, tai nėra patarimas, kaip atsisakyti medicininių patarimų ir receptų, todėl reikia paaiškinimo

Magnetinės lygtys

Žmogus su stipria asmenybe ir blogomis tendencijomis
+ geros širdies, bet silpnos valios žmogus = blogas
magnetizmas nugali gerumą

Silpnos valios žmogus su blogomis tendencijomis +
stiprios valios žmogus su geromis tendencijomis = geras
.magnetizmas nugali blogąjį

Silpnas dvasinis magnetizmas + blogas biomagnetizmas
= stiprus blogas magnetizmas

Stipri moralinė stiprybė + silpna moralinė stiprybė =
didesnė moralinė stiprybė

Pyktas ir smurtaujantis žmogus + švelnus ir malonus
žmogus = pykčio magnetizmas nugali švelnumą

Stiprus, subalansuotas ir ramus temperamentas +
temperamentas, kartais linkęs į nepasitenkinimą = vyrauja
ramybės magnetizmas

Lėtinis įsišaknijęs gedimas + mažiau įsišaknijęs gedimas
= stiprus gedimo magnetizmas

Stipri teigiama sėkmė + mažiau teigiamos sėkmės =
didesnė sėkmė

Stipri gedimo vibracija + stipri sėkmės vibracija = arba
stiprus gedimo magnetizmas, arba stiprus sėkmės
magnetizmas, priklausomai nuo aplinkos ir sąlygų

Stiprus, sveikas protas + visiškas nežinojimas = arba
.gudrumas ir įgūdžiai, arba nežinojimas ir kvailumas

Išskirtinė dvasinė galia + išskirtinė praktinė galia =
dvasinis magnetizmas – tikrai išskirtinė praktinė galia

Jei žmonės galėtų matyti daugybę planetinių būtybių
juos supančiame eteryje, galbūt kai kurie bandytų surasti
savo išėjusius artimuosius. Dievas atvėrė mano dvasines

akis, ir aš matau daugelį tų sielų, kurios paliko žemiškąjį pasaulį. Giliai sutelkus dėmesį į dvasinę akį (kaktos centrą), galima vidiniu regėjimu pamatyti spindintį pasaulį, kuriame gyvena visos geros sielos, pakilusios į eterinę plotmę pas .Gailestingiausiojo akivaizdą

Žmonių širdis veikia kaip belaidis imtuvas, o dvasinė akis – kaip siųstuvas. Net jei negalite matyti savo išėjusių artimųjų, jei ramiai sutelksite savo jausmus į širdį, galėsite pajusti brangių žmonių, kurie dabar gyvena eteriniuose kūnuose, mėgaujasi Dievo ramybe ir saugumu bei džiaugiasi savo laisve nuo kūno suvaržymų, buvimą, todėl jų ramybėje .rasite paguodos ir jūsų širdis bus rami dėl jų

Kai ištariu Dievo vardą, visa mano esybė ištirpsta aukščiausioje džiaugsme. Tačiau ši būseną mane pasiekė tik po didelių pastangų. Iš pradžių nebuvo linkęs ilgėtis, nes mano protas tada blaškėsi. Tačiau dabar, kai tik sutelkiu savo mintis ir sąmoningumą į dvasinį centrą – erdvę tarp antakių – visos mintys išnyksta, kvėpavimas savaime sustoja, širdis nustoja plakti, proto sumaištis nurimsta, ir sielą apima būties būsenos, todėl patiriu dvasinę ekstazę ir .esu apgaubtas dieviškos palaimos

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane atrasti savyje lobius, .kurie pranoksta karalių svajones

* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.

Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia .viską

* * *

O Didžiausias Mylėtojai, Tu esi gyvenimas, Tu esi mano .tikslas ir mano siekis

* * *

Padaryk mane žydinčia rože savo dangiškame sode,
arba žėrinčiu karoliuku savo spindinčiame meilės vėrinyje,
arba suteik man didžiausią garbę: mažiausią vietą savo
.širdyje

* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą

* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais

* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio

* * *

Pandemijos, nelaimės ir smurtiniai gamtos pokyčiai,
atnešantys niokojimą, sunaikinimą ir didelę žalą, nėra
„dieviški nutarimai“. Šios nelaimės kyla dėl žmonių minčių ir
veiksmų. Visur, kur pasaulio subtilią gėrio ir blogio
pusiausvyrą sutrikdo kenksmingų bangų ir vibracijų, kurias
sukelia žmonių blogi ketinimai ir neteisėti veiksmai,
.įsivyrąja chaosas ir prasideda plataus masto sunaikinimas

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius

žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatinio srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leidamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išskleidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų,
nes kiekvienas patirtas skausmas ir kančia turi prasmę ir
.tikslą

* * *

Nepaisant eksperimentų atšiaurumo, jie yra tarsi ugnis,
kuri lydo geležies rūdą ir paverčia ją gražiu, patvariu ir
.universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam suteiktų intelektualinių gebėjimų skirti trumpalaikiams dalykams, kad nepasiklystų materializmo labirinte ir nesusikurtų sau nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų panaudoti savo intelektualines galias gyvenimo būtinybėms įgyti ir stengtis lavinti savo moralinius gebėjimus, kad galėtų atskirti gėrį .nuo blogio, ir tai, kas žalinga, nuo to, kas naudinga

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie .laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laukiu .Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios negali įgyti dieviškųjų žinių, todėl patartina negaišti brangaus laiko teorijoms, kurių negalima pritaikyti realybėje, kitaip atsidursite tankiuose intelektualiniuose džunglėse ir negalėsite peržengti teorijų .srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu, kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių .pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,
giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man pamatyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu
.suteikia sveikatą ir išgijimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir kartais mes suklumpame
ir dvejojame, ar žengti pirmyn. Turime leisti Dievo šviesai
būti mūsų kelrodžiu žibintu, kai žengiame tamsiais gyvenimo
takais. Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, spindinti
saulė pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir kelrodė
žvaigždė tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmogui pažadinti savo sąmonę iš užmaršties miego ir
pabusti dvasiai

* * *

Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmoningumą iš
nežinojimo gelmių ir siaurų, ribotų minčių į ramybės, šviesos,
.meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai
slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neišitikins
situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu
prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam bus
atvertos durys, į kurias [belsis kiekviena tikinti ranka]

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar
neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant
to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį
paremti sunkiomis ir įtemptomis aplinkybėmis, jei jis atsigręš
.į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai perteiktų mums visą tiesą, Žemę
matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę –
.kaip riedantį šviesos srautą

* * *

Tie, kurie savo įžvalga prasiskverbia nuo materijos iki
.dvasios, supranta iliuzijos prigimtį ir pažįsta tiesos esmę

* * *

Ar žmogus būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kentėtų
nuo ligos ar skurdo, jis turi įtikinti save, kad Dievo ranka yra
stipresnė už pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie ieško
.prieglobsčio Jame

Nėra veiksmingesnio būdo apsisaugoti. Žinoma,
sprendžiant įvykius reikia vadovautis logika ir tuo pačiu metu
.visiškai pasitikėti dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų,
draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
.nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
.esantys nevykėliai, širdyse

* * *

Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė:
„Neišstumk nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite kiekvieną
“.savo širdyje, ir jie laikys tave savajame

* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
.atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus

* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsią ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokią, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
.švelnumu

* * *

Nesileisiu varginama karčios, melagingos kritikos,
dosnių pagyrų ir meilikavimo. Mano vienintelis troškimas –
.vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą

* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaigusi nuo beribės Dievo meilės. Tai meilė, kuri
milijonus kartų pranoksta bet kokią žmogišką meilę – meilė,
kuri išpildo visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį
.džiaugsmo ir pasitenkinimo

* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,
jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms

* * *

O Didysis Gynėjau, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano
vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,
sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai
kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis
negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris
nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo
šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis
.niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir
dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš
nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto
gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir
.ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus
investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo
.naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų aistrų teikia
daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė
Literatūrinė sėkmė suteikia psichologinę laimę, kurios
.išorinės aplinkybės negali iš tavęs atimti

* * *

Galite visą savo laiką skirti pinigų kaupimui, bet tie
pinigai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio
siekiate. Priešingai, jie atneš jums dar daugiau
nelaimingumo, nes laimė ir ramybė slypi prote, o ne
.pačiuose daiktuose

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite
atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai
ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys
neįsiskverbėtų į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs
tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o
priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų
.pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar
baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti,
kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo,
negalėtume atlikti nė vienos savo užduoties. Tai yra
.didžiausia mūsų pareiga Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš
pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime,
kad tas pagrindimas vis dar teisingas, vadinasi, tradicija turi
prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga aklai laikytis tradicijų.
Turime žinoti, kas teisinga, ir to laikytis, įžvelgti, kas gali
.atnešti mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar
sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo

tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro
.sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink
jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate
sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines
.aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs
dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei
.aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas
mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai
ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų
patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo
.gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros
gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad
niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė
.neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni
patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas
pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinorėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek

įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir
lengvumo. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkrečiau. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vytis žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi
paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.
Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmas tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi iš
.manęs ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės
bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš
Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai
išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o
kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra
pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir
kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos
sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo

išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir
.kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios
atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi
banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra
tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują
tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis
modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo
papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra
teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų
.papročių ir tradicijų yra beprasmiškai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į
ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia
ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama,
.rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje.
Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate,
vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtų ir – neduok
Dieve – prarasti sveikatą. Arba galite turėti gerą sveikatą ir
prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtų, ir sveikatos, bet
patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet
sulaukdami apmaudo ir neapykantos. Be Dievo niekas šiame
.gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena
nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį
laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio
pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje

dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į
.ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir
nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra
egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir
.nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume,
miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią
ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų
žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma
.žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano
tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.
Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir
nekintamą dėsni. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių
dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto
pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti
.gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir
tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla
platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir
tiksliomis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir
.individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje
sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir
.žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų
.mirga ir šoka mūsų esybės gėlmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti
praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes,
kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime
gyventi didesne harmonija bei sklandžiau ir saugiau
.bendrauti su žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti
.originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro

Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės
laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai
dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis
komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia
pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam
gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo
.racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui
būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam
.tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai
veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis sustoja
.apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus
ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis
.nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir
generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, supranti, kad sėkmė nėra
lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas,
ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui.
Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną
sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus
laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus
palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek
vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios
jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai
.reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir
leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir
.pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, jei
nepasidalija savo sėkme su kitais, tai yra, savo dvasine
patirtimi ir aukštesnėmis žiniomis, nepadėdami jiems
.pasiekti šventų žinių

* * *

Dėl šios priežasties tie, kurie pasiekia šiuos etapus ir
tokias būsenas, noriai siūlo supratimą tiems, kuriems jo
reikia. Jei norite pasiekti tikros sėkmės, užtikrinsite ne tik
.savo asmeninę laimę, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet
jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų
savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais.
Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių
rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios
.sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas
tuo metu kalbėtis su savo šeimos nariais. Nors šis asmuo dėl
to gali pasiekti tam tikrą vidinę ramybę, jo elgesys yra
savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jie negali būti laikomi
tikrai sėkmingais, nebent jų artimieji taip pat gautų naudos iš
.jų pasiekimų

* * *

Panašiai ir materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė
džiaugtis gerove savarankiškai, bet ir mūsų moralinė pareiga
kitiems, padedant jiems pagerinti savo materialines ir
.gyvenimo sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.
.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio
šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio
.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę,
priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad
kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami
tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai
pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra
pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų
.pakenkti kitiems

* * *

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti
harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir
.kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais

* * *

Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą
savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų
teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei
gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei

pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam,
moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir
.visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį
ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra;
viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas.
Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų
jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip
pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti
ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos
.pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo
artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums
vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo
.permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje ir tuščioje erdvėje slypi kosminis
ryšys ir amžinas gyvenimas, kuris mus vienija su visais
gyvais ir negyvais dalykais visatoje; didingo gyvenimo banga
.teka per viską, kas egzistuoja

* * *

Amžinybė yra mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o
mūsų egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas
egzistavimas, tarsi trumpas poilsis karavanui, keliaujančiam
.per dykumą

* * *

Kai susijungsime su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsime su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus
vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, užsiimdami
nuodugniomis studijomis ir vengdami savanaudiškumo.
Tačiau jų pasiekti rezultatai ir pasiekimai buvo
.neišmatuojamai didesni už įdėtas pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia kelius, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi savo pastangomis atverti sielos kanalus.

Niekas savanoriškai nesirenka kančios ir nelaimės vietoj ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis, kurią reikia pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga piktžolė, giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode ir išstumianti gerus .bei naudingus augalus

* * *

Nežinojimą reikia įveikti nepajudinama valia ir ryžtu.

Proto dirvą reikia įdirbti sutelktu dėmesiu [teigiamiems dalykams], o geras sėklas laistyti tikėjimo vandeniu. Kai spindės gyvybingi ir šilti meilės spinduliai, gerumo sėkla augs ir nugalės piktžoles bei parazitinius augalus, nes tamsa .negali egzistuoti šviesos akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė, .kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški .veiksmai ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės .objektyvą palaimintas vaizdas atrodys tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumyse ir tereikia ją .sąmoningai suvokti

* * *

Tikrasis pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti ieškotų jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti

teikiamos veltui, be jokių lūkesčių ar reikalavimų. Lūkesčiai
gimdo tik kančią ir nelaimę. Net ir siekdamas savęs
tobulinimo, žmogus turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo
.dorybių ir savivertės tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie
kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti, jos kūrybiškumas niekada neišsenka ir per jus
.ji bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –
gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi darbai slypi smegenų ląstelėse ir
.pasireiškia kaip geri ar blogi įpročiai ar tendencijos mintyse

* * *

Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių, nes jo
smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios pastangomis, meditacija, nuoširdžia malda
ir nuolatiniu teigiamu teiginiu, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virs gerais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai
atsitinka, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad
pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką sutelkdamas dėmesį į galutinį
savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

* * *

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes

* * *

Kiekvienas, kuris atskleidžia kitų silpnybes ir sukelia
jiems gėdą bei apmaudą, toli gražu nėra išmintingas ir
.sveiko proto

* * *

Posakiai visiems laikams ir vietoms

Tie, kurie yra darnoje su Dievu, mato kvapą gniaužiantį
grožį ir ragauja aukščiausią saldumą, kurio negalima patirti
.jokiu kitu būdu

Kai mano siela šaukėsi Tavęs, prasiveržė Tavo tylos
debesys, o Dieve, ir Tavo gailestingumo lietus pasipylė
upeliais, kol tapo perpildyta Tavo malonės tvanu. Tavo

palaiminta upė užliejo mano būties krantus, ir mano siela
pasinėrė į amžinybės vandenį, o mano mažo gyvenimo
burbulas ištirpo Tavo visa apimančio egzistavimo
.vandenynė

Mano mentorius išmokė mane, kaip išminties kalnu
.paversti save šventykla, verta dieviškojo buvimo
Jei norite pasiekti kilnų tikslą, pradėkite nuo mentalinio
modelio sukūrimo. Dabar galite tvirtai nustatyti bet kokią
kryptį savo sąmonėje, jei pasodinsite stiprią idėją savo
galvoje; tada visa jūsų būtis atitiks tą idėją, o jūsų veiksmai
.derės su ja

Kai prisiliesi prie dieviškosios širdies, tavo rūpesčiai
išnyks, meilė užpildys tavo širdį, o nuostabūs dvasiniai
.išgyvenimai šoks lyg tyri fontanai tavo proto soduose
Daug debesų bando tave nuo manęs paslėpti ir nuslėpti,
bet per ilgesio ašarų rasą tavo palaimintas vardas man
pasirodo, mirgantis ryškiomis auksinėmis raidėmis iš už visų
.užuolaidų ir šydų

Sąžinės tyrumas reiškia skaidrų elgesį su tiesa
Yra esminių poreikių ir tai, ką kai kurie laiko
„būtiniausiais“, bet iš tikrųjų nereikalingais ir nereikalingais.
Gyvenimą reikėtų supaprastinti, sutelkiant dėmesį į
.pagrindinius poreikius ir atsisakant nereikalingos prabangos
Kokia tu aukšta, o drauge, ir kokia derlinga bei šventa
tavo žemė! Meilė – tavo maistas, o ištikimybė – tavo
.gėrimas

Kai du žmonės, nepaisant skirtumų, vaikšto darniai ir
sutaria, juos vienija vienas tikslas: rasti sielos ramybę ir tylą
tyroje meilėje ir abipusėje ištikimybėje, ir kur mylintis
nesiekia malonumų mylimojo sąskaita, tada altruizmo sode
pražysta kvapnios draugystės gėlės ir skleidžia savo saldų
.kvapą

Pasaulis kitaip lavina mūsų protus, pripratina mus prie
tiek daug dalykų, kad pradedame manyti, jog laimė be jų
nepasiekiamo. Tačiau gyvenimas, o ypač vaikų gyvenimas,
turi būti supaprastintas; kitaip gyvenimas juos išmokys per
.karčius nusivylimus

Tiesa yra tikslesnė ir realesnė nei vien mintis ar
vaizduotė, bet tai, ką galvojame ar įsivaizduojame, kartais
.gali išsipildyti

Vaizduotė yra labai svarbus kūrybinio mąstymo proceso
elementas. Tačiau vaizduotė turi subręsti ir virsti tvirtu
.įsitikinimu, o tai neįmanoma be stiprios valios
Jei visa savo valia ką nors vizualizuosite, jūsų vaizduotė
virs asmeniniu įsitikinimu, o kai galėsite išlaikyti tą
įsitikinimą

Nepaisant visų priešingų nuomonių, jūsų įsitikinimas
išsipildys realybėje

Reikia išmokti stovėti savarankiškai, remiantis savo
dorybėmis ir saviverte

Dvasinis džiaugsmas yra atnaujintas džiaugsmas ir vis
labiau pasireiškia tiems, kurie giliai mąsto apie Dievą. Tai
džiaugsmas, kuris padeda priimti teisingus sprendimus ir
daryti teisingus dalykus, o kai jis randamas, nesveiki
troškimai ir potraukiai išblėsta, nes praranda savo
.patrauklumą, palyginti su dvasiniu džiaugsmu

Mūsų Visagalis Kūrėjas davė mums gyvybę, stiprybę ir
išmintį, ir mūsų pareiga yra skirti Jam savo dėmesį ir pakelti
savo širdis į Jį su meile, dėkingumu ir Jo palankumo bei
.gerumo pripažinimu

Padėk man, Dieve, neužkurti pykčio ugnies, kad
apmaudo liepsnomis nesudeginčiau savyje ir kituose žalių
ramybės oazių. Padėk man užgesinti pykčio ugnį amžinai
.tekančiu mano meilės lietumi

Tegul mano švelnumo ir ramybės ežeras lieka ramus ir
tylus, nedrumstamas nepasitenkinimo audrų, kurios atneša
.tik kančią

Veiksmų atlikimas iš pareigos jausmo arba asmeninių
troškimų aukojimas tarnaujant kitam žmogui ir jį mylint yra
.daug geriau nei tai daryti iš baimės

Net ir nustojęs pažeidinėti dieviškuosius įstatymus,
žmogus turėtų tai daryti iš meilės Dievui, o ne bijodamas Jo
.bausmės

Ko bebijotum, nukreipk nuo to savo mintis, palik tai
Dievui ir sustiprink savo pasitikėjimą Juo
Baimė visada lydi žmogų, ir jos atsikratyti įmanoma
.galvojant apie Dievą ir jaučiant Jo buvimą

Iš pradžių gali būti sunku eiti dorybės keliais, bet tai
palaiminti keliai, vedantys į ramybę ir tikrą laimę
Tegul Dievo šlovė šviečia kiekviename mūsų gyvenimo
kampelyje, tegul Jo meilė gyvena mūsų širdyse ir tegul Jo
.šviesa užpildo mūsų sąmonę

O mano dieviškoji mylimoji, gėlės žydi ir keičiasi metų
laikai, ir visa tai kalba apie tave. Pilnatis atskleidžia tavo
šypsenos bruožus, o saulė neša tavo dangiškąjį žibintą. Aš
plaukiu ašarų jūroje, perpildytoje tavęs ilgesio. Medžių
lapuose ir žmonijos gyslose teka tavo gyvenimas ir
gyvybingumas, ir aš jaučiu tavo kosminės širdies plakimą,
.tvinkčiojantį manyje

Kai jaučiu tavo buvimą, jaučiuosi lyg būčiau pabudęs
kitame pasaulyje ir kartkartėmis sapnuoju šią žemę ir šį
mažą kūną – savo paties. Aš pabudau nesibaigiančioje
palaimoje, o mano svajonės apie žemiškąjį gyvenimą kvepia
laimingais prisiminimais apie pabudimo akimirkas su tavimi.
Aš išroviau košmarų piktžoles iš savo sapnų sodo ir jų vietoje
pasodinau savo įkvėpimo rožes, kur mano ilgesio kvapas
tave pritrauks, o tu ateisi pasiimti manęs su savimi į amžinos
.palaimos horizontus

Dieve, padaryk mane skaidrų ir tyrą, kad galėčiau savyje
skleisti Tavo gydomąją šviesą
Nuramink mano proto drebantį veidrodį, kad jis
atspindėtų tavo begalinį veidą

Atverkite plačiai tikėjimo langus, kad galėčiau įkvėpti

Tavo ramybės kvapo

O Tu, kuris spindi pats savimi, o Didenybė, kurios
nejmanoma apibūdinti, žvelk į mane mano akimis, kurios
.ilgisi Tavęs, kad nematyčiau nieko kito, tik Tave

Už visų gyvenimo reiškinių ir apraiškų slypi tylus Dievo
balsas, kuris nuolat mus šaukia per gėles, šventas knygas,
mūsų sąžinę ir visus gražius dalykus, dėl kurių gyvenimas
.vertas būti

Kiekviena ieškotojo pastanga pasiekti dvasinės viršūnės

.yra Dievo įskaitoma ir už tai dosniai atlyginama

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mūsų protus Tavo
tiesos šviesa, pripildyti mūsų širdis Tavo meile ir pripildyti
.mūsų sielas Tavo džiaugsmu bei Tavo malonės gausa

Iš to skaidraus horizonto, kurio protas negali
prasiskverbti, Dievas skleidžia savo amžinąją šviesą. Iš
kosminio proto kyla didingi įkvėpimai ir palaimintos galios, o
.kūrybinė veikla teka į atvirus ir harmoningus protus

Kai suprasite, kad jūsų siela, jūsų širdis, kiekviena
įkvėpimo kibirkštis, mėlynas dangus, spindinčios žvaigždės,
kalnai, žemė, paukščiai ir gėlės – visa tai sujungta vienu
kosminio ritmo, dvasinio džiaugsmo ir visuotinės vienybės
siūlu, tuomet suprasite, kad visa tai yra bangos dieviškojo
.vandenyno, neturinčio kranto, krūtinėje

Jeigu pamirštame savo Kūrėją, nusipelnome kančios.

Turime suvokti, kad Dievas yra mūsų mylimasis ir myli mus,
.ir šis žinojimas išlaisvins mus nuo problemų ir kančių

Tikrasis Dievo mylėtojas niekada nenustoja Jo ieškoti,
net jei po daugelio bandymų Jo neranda. Kaip banga,
nurimus audrai, turi grįžti į vandenyno širdį, taip ir nuoširdus
ieškotojas; jis netiesiogiai tiki, kad kliūtys sugrius ir kad
anksčiau ar vėliau jis neišvengiamai susijungs su kosminiu
vandenynu – tuo begaliniu vandenynu, iš kurio jis atėjo ir į
.kurį sugrįš

Kai protas nuolat galvoja apie dieviškąjį mylimąjį, širdis
dainuoja džiaugsmo ir laimės dainas
Dvasinė emanacija yra žmogaus iškilimas iš to, koks jis
.yra dabar, į tai, kuo jis bus ateityje

Žmogus negali nuslėpti savo tikrosios prigimties nuo
kitų – jo minčių vibracijos kažkaip atspindės jo elgesyje ir
.pasireikš per veiksmus

Daugelis klaidingai supranta laisvę; jie mano, kad laisvė
yra daryti tai, ką žmogus nori, o aš šią laisvę vadinu užgaidų
.laisve

Dėl neteisingo tikrosios laisvės prigimties supratimo kai
kurie tėvai pavergia savo vaikus tradicijoms, nedelsdami
tenkindami jų troškimus. Tada vaikas užauga tikėdamas, kad
tol, kol jų norai yra išpildomi, jis yra laimingas ir kad
gyvenimo tikslas yra išpildyti kiekvieną troškimą. Tačiau
vėliau jie supranta, kad klydo, nes išorinis pasaulis visiškai
skiriasi nuo namų gyvenimo, ir jie sužino, kad išpildyti
kiekvieną troškimą nėra lengva! Kiti gali juos atstumti ir
ignoruoti, siekdami savo troškimų. Dėl to vaikas tampa
užkietėjęs ir emociškai apatiškas dėl didžiulio noro patenkinti
savo troškimus. Todėl tėvai turi padėti savo vaikams ugdyti
valią ir įžvalgumą, kad jie galėtų gyventi pasaulyje
.nepakliūdami į jo spąstus ir spąstus

Motina sako: „Mokyk jį su meile“. Žinoma, elgtis su
vaikais su meile paprastai yra gerai, bet per didelis saldumas
gadina dantis, ir panašiai per didelis lepinimas gadina
vaikus. Tam tikras tvirtumas ir ryžtas yra būtini, bet jei su
vaiku elgiamasi ir jis baudžiamas griežtai už klaidą,
pasekmės bus skaudžios. Vaikams turi būti taikoma
pusiausvyra; kiekvienas tėvas turėtų suvaldyti savo
temperamentą meile ir švelnumu, o kiekviena motina turėtų
.pagardinti savo meilę išmintimi ir racionalumu

Žmogus turi palaikyti stabilią psichologinę meilės ir
Dievo ilgesio būseną. Išbandžiau daug darbų, bet kad ir koks

būtų mano darbo pobūdis, mano mintys visada lieka su
.Dievu

Turėtume mėgautis šiuo kūriniu, bet neleisti jam mūsų
pavergti. Ir patirtis mane išmokė, kad Dievo atradimo
.džiaugsmas yra neprilygstamas

Prieš pradedant svarbius darbus, reikėtų ramiai
atsisėsti, nuraminti pojūčius ir mintis, giliai medituoti ir
ieškoti dieviškos pagalbos, kad gautumėte dvasinį
.vadovavimą ir patikimą kryptį

Leisk man suvokti, kad šypsena aušros veide, gėlių
.lūpose ir kilnių vyrų bei moterų veiduose yra tavo šypsena
Manęs nepaveiks nuoseklūs nelaimių, nesėkmių, ligų ar
bet kokių netikėtų kliūčių vaizdiniai, nes suprantu, kad
drausminga sąmonė, glaudžiai susijusi su kosmine sąmone,
.netiesiogiai nepatiria nesėkmių ir erzinančių situacijų
Laisvė reiškia gebėjimą elgtis pagal išmintį, o ne pagal
aistrų, įpročių ir užgaidų diktatą. Paklusnumas ego veda į
vergiją, o pasidavimas dvasios raginimams – į išsivadavimą
.iš suvaržymų

Man nesvarbu, ar gyvenu prabangiuose rūmuose, ar
.kukliame namelyje, svarbu, kad Dievas būtų su manimi
Sąžiningai uždirbtus pinigus panaudosiu paprastam
.gyvenimui, atsisakydamas ekstravagantiško gyvenimo
Tikėdamas Dievu ir pasitelkdamas valią, žmogus gali
įveikti ligas, nesėkmes ir nežinojimą, jei tik valios vibracijos
yra stipresnės už fizinių ar psichologinių negalavimų
vibracijas. Kuo lėtesnė liga, tuo stipresnė ir ryžtingesnė turi
būti valia, o gilesnis ir tvirtesnis tikėjimas, kad būtų
.pasiektas norimas rezultatas

Įkvėpk mane, Viešpatie, pasitikėti vien Tavimi, o ne
žmonių apsaugos priemonėmis. Neleisk man, kad baimė ir
nerimas paralyžiuotų mano beribių jėgų įveikti bet kokius
gyvenimo išbandymus. Neleisk man įsivaizduoti nelaimingų
atsitikimų, nelaimių ir nesėkmių, bijant jų tikrojo
pasireiškimo mintimis ir vaizduote. Ir leisk man suvokti,

Viešpatie, kad nesvarbu, ar esu pabudęs, ar miegu, ar
atsibundu, ar pasineriu į svajones, gyvas ar mirštantis, Tavo
.apsauginis buvimas vis dar mane apgaubia ir saugo
Išminčiai sako: Gerų darbų, motyvuotų Dievo meile ir
dorybe, vaisius yra harmonija ir tyrumas. Savanaudiškų
troškimų ir ambicijų motyvuotų darbų vaisius yra skausmas
.ir kančia. Blogų darbų vaisius yra nežinojimas ir kvailumas
Geri darbai teikia laimę, o žemiški veiksmai, vedami
meilės sau, veda į kančią ir skausmą. Tačiau nuolatiniai blogi
.darbai sunaikina žmogaus gebėjimą įžvalgiai ir suprasti
Jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje, jūsų ketinimai
turi būti geri, o jūs turite skleisti gerumo mintis ir meilės
jausmus. Jei gyvenate dorybingą gyvenimą, savo pavyzdžiu
.ir geru elgesiu padėsite kitiems
Kai tik pajuntu nerimą ir sumišimą, pasitraukiu į tylą ir
apmąstymus, kol atgaunu savitvardą, ir kiekvieną dieną
pradedu galvodamas apie Dievą ir prašydamas Jo pagalbos
.bei vadovavimo
Pasiryžkite neleisti dusinančiai neapykantos piktžolei
augti ir įsiskverbti į jūsų gyvenimo sodą, sodą, trykštantį
kilnios dvasios dorybėmis. Ir kuo labiau puoselėsite šias
kvapnias, rožes primenančias savybes, tuo labiau Dievas
.jums atskleis didžiausią egzistencijos paslaptį jumyse
Gyvenimo tikslas yra pasiekti ramybę, pasitenkinimą,
nemirtingumą, saugumą ir tiesos pažinimą, o šių mumyse
kylančių troškimų širdyje slypi dieviškoji esmė, glūdinti giliai
.mumyse
Tegul aš rasiu savo laisvę Tavyje, Viešpatie, ir suvokiu,
kad mano tikrieji namai yra Tavo visagalybė ir kad aš esu
.neatsiejama Tavo kosminės sąmonės dalis
O plačioji, dieviškoji jūra, leisk mano troškimų upėms,
tekančioms per kliūčių ir trukdžių dykumas, galiausiai
susilieti Tavo didžiulėse gelmėse9

Tik dieviškoje tvirtovėje randame apsaugą ir saugumą, ir
nėra saugesnio prieglobsčio nei artumas Dievui ir Jo
.akivaizdos prisilietimas

Kadangi žmonės valdo įpročiai, kurie formuoja jų
polinkius, tendencijas, charakterį ir troškimus, jei tie įpročiai
yra blogi, charakteris tampa žalingas, o veiksmai – blogas.
Todėl patartina teikti pirmenybę geriems įpročiams, nes jie
nukreipia mūsų veiksmus ir mintis kilnių tikslų link ir atneša
.mums sveikatos bei laimės

Visur, kur yra liūdnų ir kenčiančių sielų, randu paguodą
joms tarnaudamas ir jas guosdamas. Darysiu viską, kad
suteikčiau džiaugsmo kitiems, ir atjausiu jų jausmus taip, lyg
.jie būtų mano pačių

Žmonės turi protinių gebėjimų, tačiau daugumai žmonių
jie lieka neišvystyti, o šių gebėjimų nelavinimas turi rimtų
pasekmių. Kaip ir kūnui, protui reikia tinkamo maitinimo ir
.mankštos, kad jis būtų sveikas ir gyvybingas

Deimantas gauna ir atspindi šviesą, kaip ir tyros,
.skaidrios sielos, kurios pažįsta Dievą ir spindi Jo buvimu
Viešpatie, Tu esi tikrasis gyvenimo turtas, ir pirmiausia
.suradęs Tave, rasiu Tavyje viską, ko man reikia

Žmonės paprastai, norėdami palaikyti gerą sveikatą,
daugiausia dėmesio skiria maistui, orui ir saulės šviesai,
tačiau gali ateiti laikas, kai sveikata pablogėja nepaisant šių
išorinių gyvybės šaltinių gausos. Būtent tada atsiranda
.poreikis papildyti kūno energijos atsargas iš vidaus
Jei mano proto valtis artėja prie godžių troškimų uolų,
kurios kelia pavojų ir riziką, varomos nuožmių nežinojimo
audrų, tada, o mano Dieve, būk mano švyturiu ir visada vesk
.mane į Tavo teisumo ir gerumo krantus

Mintis yra kaip liepsna, kurios sutelkta galia turėtų būti
.panaudota sudeginti kliūtis, trukdančias pasiekti tikslus
Dievą galima rasti per nuolatinę dieviškąją meilę. Kai
mylime Dievą labiau nei Jo dovanas, Jis ateis pas mus. Jis
davė mums laisvą valią ir pasirinkimo galią, kad galėtume

atskirti trumpalaikes ir nereikšmingas pasaulio dovanas nuo
.artumo Jam dovanos ir Jo palaiminto buvimo džiaugsmo
Mums buvo duota atmintis, kad galėtume praktikuotis
prisiminti gerus dalykus, kol galiausiai prisiminsime
didžiausią gėrį: Dievą
Tavo meilės vėjelis teka per mane, Viešpatie! Ir mano
gyvenimo lapai šoka iš džiaugsmo, Tau atėjus. Jų malonus
šnaresys sklando ore, kviesdamas pavargusius pailsėti mano
.dvasinės ramybės pavėsyje
Gyvenimo sunkumai skirti ne tam, kad mums pakenktų;
veikiau problemos ir ligos mums pamoko. Mūsų skausmingos
patirtys skirtos ne tam, kad mus sunaikintų, o tam, kad mus
apvalytų ir paspartintų sugrįžimą pas mūsų tyrą šaltinį –
Dievą, kuris visais įmanomais būdais mums padeda ir
.sugrąžina mus į dangiškuosius namus
Begalybė yra mūsų tikrieji namai, o mūsų kelionės į šią
.žemę ir į šiuos fizinius kūnus yra tarsi trumpalaikė viza
Viešpatie, žinau, kad pagyrimas manęs nepakylėja, o
kritika nesumenkina. Esu toks, koks esu, prieš savo sąžinę ir
prieš Tave toliau eisiu šiuo keliu, stengdamasis tarnauti
visiems ir stengdamasis užsitarnauti Tavo palankumą – tame
.slypi mano laimė
Esate unikalūs kūrinys, o jūsų esmė nuostabi, todėl
.pažinkite tikrąjį save
Tavo atvykimo auštant, mano ilgesio pumpurai pražys
kvapniais, ryškiais žiedais
Viešpatie, paspartink tos dienos atėjimą, kai aš nupinsiu
vėrinį iš tų rasotų gėlių ir padėsiu jį ant Tavo palaimintojo
slenksčio
Užuot nuolat stengęsis įtikti tik sau, jis taip pat turėtų
stengtis suteikti laimę kitiems. Kai jis bandys suteikti
dvasinę, intelektualinę ar materialinę paramą kitiems, jis
pastebės, kad jo paties poreikiai yra patenkinti ir kad jo
gyvenimo taurė perpildyta džiaugsmo

Tie, kurie pasieks šlovingą pergalę prieš tamsą žemėje,
.gaus šlovės šviesą ir mėgausis vidine ramybe bei laime
Viešpatie, nuolat barstyk savo palaiminimų sėklas mano
širdies dirvoje, ariamoje maldavimu, kad jos išaugtų į
šešėlingus medžius, kurių šakos vestų skaniausius ir
.saldžiausius savęs pažinimo vaisius

Dažnai jaučiame skausmą, nesistengdami keistis, todėl
nerandame ilgalaikės ramybės ir pasitenkinimo. Jei atkakliai
siektume tikslo ir stengtumėmės, tikrai galėtume įveikti
visus sunkumus. Turime stengtis pereiti nuo kančios prie
.laimės, nuo nevilties prie drąsos

O Dieviškoji Meile, suvienyk mano meilę su Savąja
meile, sulie mano gyvenimą su Savuoju džiaugsmu, mano
protą su Savąja kosmine sąmone ir numalšink mano troškulį
.iš Savojo amžinojo džiaugsmo šaltinio

Nuoširdaus ieškotojo širdis visada šnabžda: „O mano
Dieve ir mano mylimasis, nenoriu pasinerti į šio iliuzinio
pasaulio sumaištį ir viskas, ko noriu, tai pažadinti Tavo meilę
žmonių širdyse. Mano širdis, siela, kūnas, protas ir visa, ką
turiu, yra Tavo, Viešpatie.“ Tas ieškotojas pasiekia Dievą ir Jį
.pažįsta

Viešpatie, suteik mums naują ir tikrą brolybės
supratimą. Palikime karus ir išgydykime tautų žaizdas meilės
.balzamu bei ilgalaikę užjaučiančio supratimo paguoda
Palaimink mus, kad būtume išlaisvinti iš godumo įtakos,
apgaulės dominavimo ir iliuzijų kontrolės, ir padėk mums
sukurti naują pasaulį, kuriame ligos, nežinojimas ir badas
.tėra niūrios ir niūrios praeities svajonės

Spręskime visas problemas ne džiunglių logika, o
supratimu, tiesa ir nepajudinamu tikėjimu Tavimi ir Tavo
.dieviškuoju teisingumu

Gyvenimas mus suvedė kuriam laikui, po kurio eisime
skirtingais keliais. Bet jei Dievo meilė gyvena mumyse,
nesvarbu, kur einame, nes kad ir kaip toli nuklystume,

liksime dieviškosios meilės rate ir niekada nebūsime iš
.tikrųjų atskirti

Viešpatie, padaryk mane dvasinės pažangos ereliu,
.kylančiu aukštai virš siauro mąstymo ir ekstremizmo alėjų
Šauk mane į vis aukštesnius horizontus, anapus
intensyvių žemės drebėjimų ir debesų, kurie užstoja saulės
.šviesą

Leisk man pakelti pusiausvyros sparnus, kad gyvenčiau
teisingai, ir leisk man pakilti į tuos aukštus dangus virš visų
.audrų ir uraganų, kur platūs horizontai ir didingi suvokimai
Ramybė ateina, kai atveriamo savo širdis meilei ir
gerumui. Tie, kurie turi mylinčias širdis ir yra aktyvūs
geruose darbuose, patiria ramybę, nes ji gyvena juose.
Ramybė yra dangaus šventovė ir laimingo gyvenimo
.pagrindas

Turėtume visada galvoti apie dievišką grožį, slypintį už
gėlių, kosminę šviesą už saulės ir didingą gyvenimą, kuris
.mirga kiekvienoje akyje

Kai žmogus yra išties malonus, gerbia kitus ir atsako
komplimentais tuo pačiu, su juo visada bus elgiamasi su
.dėkingumu ir pagarba

Skleidžiu savo meilę kitiems, kad atverčiau vartus Dievo
.meilei ateiti pas mane ir apsigyventi mano širdyje

Viešpatie, leisk man būti švyturiu tiems, kurie skęsta
sielvarto gelmėse. Padėk man teikti džiaugsmą kitiems,
.dėkingai už dvasinį džiaugsmą, kurį man suteikėi

Aš ištirpdysiu neapykantą savo meilės ugnyje, atleisiu
.kitiems ir suteiksiu meilės visoms ištroškusioms širdims

Tikra meilė yra ta, kuri džiaugiasi mylimojo paguoda
Tegul Tavo šviesa šviečia mums, Viešpatie, ir Tavo meilė
tegul užpildo mūsų širdis amžinai

Iniciatyvumas reiškia kūrybinės vaizduotės galią,
leidžiančią žmogui išrasti tai, ko niekas anksčiau nepadarė.
.Kiekvienas žmogus gimsta su šia Dievo jam suteikta dovana

Didžiausia meilė yra dieviška meilė, kuri gyvenimą daro
neapsakomai gražų. Kai jauti Dievą su tavimi, ateinantį pas
tave, kad ir kur bebūtum, ir vedantį tavo žingsnius, dieviška
.meilė prasideda

Tiesos galia eina prieš vėją
Viešpatie, kai susiduriu su laikiniais sunkumais, leisk
man prisiminti Tavo gausias palaimas, kurios man buvo
suteiktos praeityje, žinant, kad Tavo pagalba niekada manęs
nepalieka ir Tavo rūpestis visada su manimi. Reiškiu Tau
nuoširdžią dėkingumą už kiekvieną palaiminimą, kuris ateina
.man iš Tavo dosnios rankos
Meilės lašai šviečia geroje sielose, o Dievą galima rasti
.tik meilės jūroje

Supratimas yra lempa, kuri apšviečia žmogaus kelią ir
.atneša jam sėkmę
Pavasarij Dievas papuošia gamtą gražiausiomis rožėmis
ir gėlėmis, puošia jas išskirtiniais drabužiais ir ryškiomis
.spalvomis

Taika yra pirmasis šauklys, skelbiantis artėjimą prie
Dieviškojo buvimo. Vėliau ramybė virsta šviesomis,
.ryškesnėmis už begalinį džiaugsmą
Kai pasineriu giliai į meditacijos jūrą, jaučiu palaimingą
virpėjimą savo viduje ir girdžiu šnabždantį balsą, sakantį: „Aš
.“arti

Reikia atsigręžti į vidų, ten, kur siela save išreiškia. Iš
.sielos gelmių kyla visi vidinio gyvenimo išgyvenimai
Kai siela suvokia save su dieviška sąmone, ji jaučia
.didelį džiaugsmą ir išsiplėtimą į beribę erdvę
Jei, be įgimtų gebėjimų, panaudosite visas jums
prieinamas išorines priemones ir išteklius, kad įveiktumėte
visas kliūtis, kurios gali stoti jūsų kelyje, išvystysite Dievo
jums duotas galias: tas neribotas galias, kylančias iš giliausių
.jūsų būties gelmių
Meilė eina augsniu keliu, vedančiu pas Dievą

Skleisiu gerų norų ir gerų ketinimų saulės šviesą visur,
.kur tik įsiskverbė nesusipratimų tamsa
Kai jus užpuola sunkumai, bet jūs nenustojate bandyti ir
stengtis, nepaisant visų kliūčių ir trukdžių, Dievas jums
.atsakys ir vainikuos jūsų pastangas sėkme
Viešpatie, aš nusiskinsiu ilgesio gėlę iš savo širdies sodo
.ir padėsiu ją kaip meilės auką ant Tavo šventojo slenksčio
Kadangi mūsų mintys ir žodžiai yra sėklos, kurios atneš
mums ateities derlių, šiandien pradėsiu pildyti savo sąmonę
.geromis, teigiamomis mintimis
Skraidau ir kilau savo sąmonės plotmėje aukštyn ir
žemyn, į šiaurę ir dešinę, į vidų ir išorę, visur, kad atrastum,
jog kiekviename erdvės kampelyje buvau ir tebeesu Dievo
.akivaizdoje
Gyvenk kiekvieną akimirką suvokdamas savo santykį su
begaliniu Absoliutu. Tavo sąmonė neturi pabaigos, ir viskas
.mirga ir šviečia kaip žvaigždės tavo būties danguje
Atsiribojimas, arba neprisirišimas, yra išmintingas kelias,
kuriuo ieškotojas eina, noriai pakildamas virš nereikšmingų
dalykų dėl didesnių. Jis nesiriboja trumpalaikiais jusliniais
malonumais, siekdamas atnaujinto vidinio džiaugsmo.
Atsiribojimas nėra savitikslis tikslas, bet jis atveria kelią
.sielos dorybių ir dvasinių galių iškilimui
Dvasinis nugalėtojas drąsiai žengia gyvenimo keliais
Žmogus turėtų kuo geriau išnaudoti savo dabartinį
gyvenimą, atverti savo širdies langus, pažadinti ir atgaivinti
.snaudžiančius sielos gebėjimus
Už pokyčių ir transformacijos kaukių slypi dieviškasis
buvimas. Ir kas gali sustabarinti savo proto veidrodį ir
neleisti jam drebėti, tas tame skaidriame veidrodyje išvys
.kosminės mylimosios veidą
Meilė stipresnė už mirtį ir laiko niokojimus
Savęs analizė yra raktas į sėkmę, o refleksija – tai
veidrodis, per kurį matome vidinius kampus, kurie kitaip liktų
paslėpti nuo mūsų akių. Turime diagnozuoti savo trūkumus,

atskirti teigiamas ir neigiamas tendencijas ir nustatyti kliūtis
.progresui ir sėkmei

Kokia tu nuostabi, o drauge! Tu, kuri semiasi iš
nuoširdaus, draugiško rūpesčio vandens, ir kurios lapus
drėkina vidinio ir išorinio saldumo rasa, sklindanti iš
.nuoširdžių ir ištikimų širdžių gelmių

Kartą pamačiau mažytę skruzdėlę, bandančią įlpti į
smėlio krūvą, ir pagalvojau: skruzdėlė tikriausiai galvoja, kad
kopia į Himalajus! Skruzdėlei smėlio krūva galėjo atrodyti
milžiniška, bet mano akims – ne. Panašiai ir milijonai mūsų
.Saulės metų Dievo galvoje gali būti trumpesni nei minutė
Turime išmokti mąstyti apie didžius dalykus, tokius kaip

amžinybė ir begalybė

Klajojau po begalybės pasaulį ir stebėjau švytintį rūką
šviesos šalyje, ir tame gyvame spindesyje skaičiau laiko
.puslapiuose užrašytų paslapčių prasmes

Miegant pasyviai nutildomos mintys ir jausmai. Tačiau
sąmoningai nutildžius mintis ir jausmus meditacijos būdu,
pirmiausia patiriama ramybės būseną, o veido raumenys
natūraliai suformuoja šypseną, atspindinčią vidinę ramybę.

Tačiau norint suvokti savo sielos tyrumą – tyrumą,
nesuterštą jutiminiais dirgikliais ar automatinėmis
reakcijomis į su pojūčiais susijusias mintis, reikia žvelgti
toliau nei ši ramybės būseną. Tuomet patiriama būseną yra
.amžinos, nuolat atsinaujinančios palaimos būseną

Jei pastatysite dubenį su vandeniu po mėnulio šviesa ir jį
pamaišysite, sukursite iškreiptą mėnulio vaizdą. Kai vanduo
dubenyje nusėda, atspindys tampa skaidrus. Akimirkas, kai
vanduo dubenyje nejuda ir puikiai atspindi mėnulio veidą,
galima palyginti su kontempliatyvios ramybės ir gilios tylos
būseną. Kontempliatyvioje ramybėje visos pojūčių ir minčių
bangos nustoja tekėti iš proto. Ir šioje gilesnėje ramybės
būsenoje kontempliatyvus žmogus, toje ramybėje, mato
.dieviškojo buvimo pilnatį, atspindinčią sielos ežere

Yra keturios būsenos, kurias paprastai pažįsta vidutinis žmogus: laimė, kai troškimas išsipildo, nelaimė, kai jo negaunama, nuobodulys, kai nėra nei laimės, nei depresijos, ir ramybė, kai įveikiamos šios emocijos arba psichologinės .malonumo, skausmo ir nuobodulio būsenos

Ramybė yra labai pageidautina būseną, kylanti iš liūdesio ir malonumo, ir nuobodulio nebuvimo. Šios būsenos nuolat kinta ir raibuliuoja sielos paviršiuje. Įveikus audringas skausmo ir malonumo bangas, įskaitant pakartotinius pasinėrimus į nuovargio gelmes, džiaugiamasi plūduriuojant ramioje ramybės jūroje. Tačiau už ramybę didesnė yra dvasinė ekstazė – sielos palaima – didžiausia laimė. Tai amžinas džiaugsmas, kuris niekada neišnyksta, bet lieka sieloje amžinai. Šį aukščiausią džiaugsmą galima pasiekti tik .suvokiant dieviškąjį buvimą

Tikra šypsena yra dvasinės laimės šypsena, gaunama .apmąstant ir galvojant apie Dievą bei jaučiant Jo buvimą

Mano šypsena kyla iš gilaus džiaugsmo manyje – džiaugsmo, prieinamo visiems. Tai tarsi kvapas, sklindantis iš žydinčios rožės širdies. Šis didis džiaugsmas kviečia kitus .pasinerti į šventus palaimos vandenis

Palaiminto atleidimo šviesoje per daugelį metų kaupia neapykantos tamsa išnyksta

Dievas greitai patenkina bet kokį savo garbintojų poreikį, nes jie išsivadavo iš savanaudiškų motyvų, kurie .žlugdo pastangas ir nuvilia viltis

Kurį Dievas saugo, to niekas negali sunaikinti

Mes nesame vieni šiame pasaulyje, nes Dievas yra su mumis, ir yra ilgalaikių, artimų ir draugiškų santykių, iš kurių .semiamės palaikymo ir džiaugsmo

O spindinti vedimo žvaigžde išminties danguje, tavo spindesys kviečia mane tyrinėti tavo palaimintus horizontus, o mano ilgesingas paukštis skuba dideliu greičiu, perskrodamas tankią, niūrią atmosferą, vedamas tavęs .ilgesio ir norėdamas mėgautis tavo švenčiausiu spindesiu

Asmenybė pradeda vystytis ir žydyti, kai žmogus geba pajusti – per vidinį, intuityvų pojūtį – kad tai ne tvirtas fizinis kūnas, o amžina dvasinė srovė kūne

Kai mokinio širdis prisipildys meilės Dievui, jo veidas nušvis ramybės ir išminties šypsena, o nežinojimo sluoksniai, gaubiantys jo sielą, subyrės ir visiškai išnyks. Žvelgdami į gėlę ar medį, žinote, kad šios gražios gyvybės formos neatsirado pačios savaime. Dievas yra tas, kuris jas suformavo ir apdovanojo kvapu bei išskirtiniu grožiu.

Visada atlikite savo pareigas, tiek mažas, tiek dideles, su dideliu dėmesiu, prisimindami, kad Dievas veda jūsų žingsnius ir stiprina jūsų pastangas siekiant kilnių siekių. Kai žmogus susijungia su savo dvasine esme, į jo sąmonę sugrįžta seniai pamiršti, praėjusios epochos ir nemirtingos sielos galios. Meditacijos metu prisimenama, kad jis yra nemirtinga siela, o ne mirtingas kūnas. Visur randame žmonių, gerų ir blogų, savaip ieškančių laimės. Niekas nenori sau pakenkti. Tad kodėl kai kurie žmonės elgiasi taip, kad neišvengiamai sukelia jiems skausmą ir sielvartą? Nes šiuos veiksmus lemia nežinojimas ir iliuzija.

Prašome Tave, Viešpatie, apšviesti mus savo išminties šviesa ir pašalinti iš mūsų nežinojimo ir apgaulės tamsą. Sąmoningas žmogus turėtų būti atsargus, o ne baimės kupinas, ir ugdyti savyje drąsos jausmą be neapgalvotumo ir skubotumo, kad nepatektų į aplinkybes, kurios gali sukelti baimę ir nerimą.

Išmintis nepriklauso nuo informacijos injekcijos iš išorės, bet nuo vidinio priėmimo galios, kuri lemia, kiek tikrųjų žinių galima įgyti ir kaip greitai tas žinias galima pasiekti.

Šis pasaulis tėra scena, kurioje atliekame savo vaidmenis, vadovaujami Dieviškojo Vedlio. Privalome gerai pasirodyti, nepaisant mums paskirtų vaidmenų pobūdžio,

visada prisimindami, kad mūsų esminė prigimtis yra amžina
.palaima

Išmintingiausias iš išmintingųjų yra tas, kuris siekia
pažinti Dievą, o sėkmingiausias iš sėkmingųjų yra tas, kuris
.Dievą rado

O Dieviškoji Mylimoji, tegul Tu užimi pirmąją vietą mūsų
gyvenimuose, tegul Tavo gydanti meilė užpildo mūsų širdis ir
tegul Tavo palaimintoji šviesa išsklaido nerimo tamsą iš
.mūsų sielų

Laisvė reiškia veikti pagal sąžinę, o ne pagal įpročių ir
troškimų diktatą. Paklusnumas ego ir jo užgaidoms sukuria
apribojimus, o išminties raginimų laikymasis suteikia
.išsivadavimą iš šių apribojimų

Dvasios ramybę galima rasti sąmoningai ir tikslingai
ugdant gerąsias savybes, kurių, joms visiškai subrendus,
negalima atimti iš jų savininko, nebent jis pats nuspręstų jų
.atsisakyti

Dauguma žmonių laimės ieško klaidingais metodais. Kai
kurie mano, kad gali padvigubinti savo laimę pasirinkdami
netinkamą elgesį ir nesveikus veiksmus, kurie, regis, žada
spindinčius neapsakomos ir ilgalaikės laimės pažadus, ir yra
apgauti tų netikrų pažadų, nes tikrosios laimės skonio
negalima patirti klaidingų iliuzijų ir neteisingų veiksmų
.pragare

Kiekviena minutė yra amžinybė, nes amžinybę galima
patirti per tą minutę. Dienos, minutės ir valandos yra langai,
pro kuriuos galime pažvelgti į amžinybę. Gyvenimas
trumpas, tačiau kartu begalinis ir beribis. Siela nemirtinga, ir
per šį trumpą žmogaus gyvenimo skyrių turime kuo geriau
.išnaudoti kiekvieną turimą potencialą ir galimybę

Dvasiniai žodžiai yra tarsi sėklos, kurioms reikia
.derlingos dirvos, kad sudygtų, augtų, žydėtų ir duotų vaisių
Dvasinis augimas reikalauja savirefleksijos, gyvenimo
prioritetų pertvarkymo, žalingų įpročių atpažinimo ir
atsisakymo bei sveikatos taisyklių ir įstatymų laikymosi,

atsižvelgiant į besivystantį dvasinį supratimą ir augančias
.protines jėgas

Kai mokinys patirs dieviškąjį džiaugsmą, jis supras, kad

Dievas jam tapo realesnis už viską, ir supras, kad
prisilietimas prie dieviškojo buvimo yra palaima, kuriai negali
.prilygti joks juslinis malonumas

Dievas per dorybės grožį, tolerancijos didybę, išminties
didybę ir dvasinės laimės spindesį siekia pažadinti žmogaus
.dvasinę sąmonę ir nukreipti jo valią teisinga linkme

Nelaikysiu kitų svetimais, nes jaučiu, kad visi yra mano
brolis ar sesuo. Padarysiu savo gyvenimą sėkmingą ir
visavertį, kad galėčiau padėti kitiems pasiekti sėkmės ir
laimėjimų. Įsivaizduosiu kitus ir rodysiu jiems užuojautą,
parodydamas save. Mylėsiu Dievą taip, kaip Jį mylėjo
pranašai ir šventieji, ir įmesiu savanaudiškumą į savo meilės
.kitiems šulinį

Už šio trumpalaikio, žemiško, mirčiai pavaldaus
gyvenimo slypi amžinas, nekintantis gyvenimas. Kūnas
sudarytas iš cheminių elementų, kurie suyra ir žūsta, bet už
šio laikino egzistavimo slypi amžinas, dangiškas gyvenimas
Dievo akivaizdoje. Todėl neturėtume apsiriboti visu savo
dėmesiu šiuo laikinu kūnu, o tie, kurie jo trokšta, turi ištvirti
.jo išbandymus ir tapti jo šeimininkais

Šiandien pasistengsiu padėti tiems, kuriems reikia

.pagalbos, ir duoti, ką galiu, alkaniesiems

Esu saugus ir patikimas Dievo apsaugoje, o už savo
švarios sąžinės sienų esu viena su gerumo šviesa, kuri veda
sielą laivus, blaškomus liūdesio bangų sumaišties ir nerimo
.jūroje

Šiandien jaučiu Dievą ramybės virpesyje, kuris virpa

.manyje ir virpina mano širdies stygas

Padarysiu viską, ką galiu, kad kiti būtų laimingi, lygiai
taip pat, kaip stengiuosi padaryti save laimingą, ir per savo
dvasinę laimę tarnausiu visiems dieviškosios meilės

namuose ir nebijosiu nieko, išskyrus save, jei bandysiu
.apgauti savo sąžinę

.Iš sielos sodų

Ketinate kažkur nuvykti ir skubate ten kuo greičiau.
Atvykę pastebite, kad jums nepatinka vieta dėl jaučiamo
nekantrumo, nerimo ir galbūt net sumaišties. Verčiau
stenkitės būti ramesni, susikaupti ir labiau subalansuoti. Jei
jūsų mintys linksta į nerimą ir susijaudinimą, stipriai jas
.slopinkite, kol jos atgaus savitvardą
Jaudulys neigiamai veikia nervų sistemos pusiausvyrą,
nes į kai kurias kūno dalis siunčia didelį energijos kiekį, o
kitoms atima natūralią jų dalį. Šis energijos paskirstymo
disbalansas yra nervingumo priežastis. Ramus ir
atsipalaidavęs kūnas ramina nervus ir skatina psichologinę
.gerovę

Darnoje su Dievu vidinė vizija pradeda palaipsniui
skleistis. Reikia visiškai tikėti, kad Dievas atsakys į kiekvieną
nuoširdžią maldą. Kiekvienas, besikreipiantis į Jį ieškodamas
nušvitimo, atsivers savo viziją, o protas ir širdis bus
.apšviesti

Kai atsiveria įžvalga, ji pasireiškia kaip jausmas,
sklindantis tarsi iš širdies – gilaus aiškumo ir tikslumo
jausmas. Per šį jausmą ieškotojas įgyja nepajudinamą
įsitikinimą ir tvirtą vadovavimą eiti teisingu keliu, pamažu
.ima atpažinti šį jausmą ir juo pasitikėti

Tai nereiškia, kad reikia visiškai atsisakyti mąstymo;
ramus, nešališkas mąstymas taip pat veda į įžvalgą.
Emocinis mąstymas, vedamas tuštybės ir savimeilės, veda
.prie nesusipratimų ir klaidingų išvadų

Visa širdimi atmeskite destruktivias abejones ir
klaidingus įsitikinimus, nukreipkite savo širdį ir sielą į
tikėjimo ir visiško pasitikėjimo Dievu sritį. Kontempliacijos
ramybėje jūsų sąmonė galės sutelkti dėmesį į tiesą ir
teisingą supratimą. Šioje patirtyje tikėjimas žydi ir

skleidžiasi, o per įžvalgą patirsite tai, ko jokia akis nematė,
.jokia ausis negirdėjo ir joks žmogaus protas nesuvokė
Kiekvienas mano ilgesio ir maldavimo atodūsis atveria
duris ir langus mano sieloje, pro kuriuos aš einu į Dievo
palaimą

Kaip saulė šviečia judriausiuose keliuose, taip ir aš
matysiu dieviškosios meilės spindulius visose perpildytose
.savo kasdienės veiklos vietose

Palaimink mane, Viešpatie, kad galėčiau pažadinti savo
.sielą su aušra ir nuvesti ją prie Tavo palaimintojo slenksčio
Viešpatie, suteik man dosnios dvasios dalintis su kitais
tuo, ką turiu, ir padėk man ramiam savo proto ežere
pamatyti savo sielos mėnulio atspindį, šviečiantį Tavo
.artumo šviesa

Šiandien pasinersiu giliai į kontempliacijos ir apmąstymo
apie Dievą jūrą, kol rasiu išminties ir dieviškojo džiaugsmo
.perlų

Mylėsiu Tave, Viešpatie, labiau už viską, nes be Tavęs
.negaliu mylėti jokio žmogaus ar ko nors kito
Kalnų gelmėse ir ramiam danguje, savo sielos gelmėse
ir tylos oloje jaučiu Dievo buvimą ir Jo nuolatinį džiaugsmą,
geriu iš Jo tyrų versmių, kurios niekada nenutrūksta ir
.neišsenka per amžius

Myliu ir garbinu Tave, Viešpatie, kurio meilė viešpatauja
.kiekvienoje malonioje ir mylinčioje širdyje

Kažkas paprašė mokytojo Paramahansos parodyti jam
būdą, kaip išsiugdyti patrauklį ir traukiančią asmenybę, ir
jis atsakė: Bendraudami su kitais, turite būti mintyse
įsitraukę, nes išsiblaškymas labiau kenkia charakteriui nei
bet kas kita. Žinoma, nekalbu apie didžių žmonių
išsiblaškymą, kurių mintys paprastai sutelktos į gilius
.dalykus

Visada būkite budrūs ir sąmoningi, ir tapsite patraukliu
.magnetu

Niekam nepatinka būti ignoruojamam. Mes visi norime,
kad mūsų jausmai būtų įvertinti ir į juos būtų atsižvelgta,
todėl turime atsižvelgti į kitų jausmus ir parodyti jiems
dėmesingumą, kad pasiektume harmoniją ir supratimą.
Norėdami tai padaryti, turite būti budrūs, įžvalgūs ir
.dėmesingi visiems aplinkiniams
Mirusieji neturi galios įžeisti kitų, bet gali tas, kuris į juos
.nekreipia dėmesio
Būdami kitų žmonių kompanijoje, bendraukite su jais
dėmesingai, energingai ir su susidomėjimu, bet venkite
.kalbėti apie save

Visi nori kalbėti apie save, bet tai silpnas požiūris.
Leiskite kitiems kalbėti apie save, jei jie nori; įsiklausykite, ką
jie turi pasakyti. Leiskite jiems kalbėti apie savo problemas,
pasiekimus ir įspūdžius, bet leiskite savo magnetizmui
kalbėti už jus. Lempos šviesa kalba pati už save; leiskite
.savo tylioms vibracijoms kalbėti už jus tokiu pat aiškumu
Dievas man regėjime parodė, kad tie, kurie žūsta
mūšyje, sapnuoja baisų mirties sapną, bet kai tik gerieji
pabunda iš kūno, jie pabunda tarsi iš nerimą keliančio
.košmaro ir džiaugiasi, kad jo išsivadavo
Visa mūsų gyvenimo patirtis yra kosminio sapno dalis.
Žmonija sukūrė karo košmarą, tačiau šio košmaro aukoms
palikus savo kūnus, jos supranta, kad tai buvo baisus
sapnas, iš kurio pabudo, ir supranta, kad nėra mirusios. Tai
.gili metafizinė tiesa
Jei žmogus žinotų, kad sapnuoja, jis nepatirtų trikdančių
sapnų. Tačiau jei sapne jie pasiekia savęs realizaciją ir
kažkas jam suduoda mirtiną smūgį, sapne patirta mirtis
atrodo kaip tikras ir bauginantis išbandymas, kol žmogus
.pabunda ir supranta, kad tai nebuvo tikra
Tai taip pat taikoma ir būsenai po mirties. Vos tik palikę
savo kūną, suvokiame, kad mūsų sąmonė nemirė, o buvome
išlaisvinti nuo kūno ir jo materialių suvaržymų bei
.apribojimų, ir tame išsivadavime slypi didelė laisvė

Niekada neturėtume prašyti mirties, o verčiau ruošti
savo sąmonę būdami harmonijoje su Dievu ir medituodami
apie Jį, kad, kai mirtis ateis savo laiku, galėtume į ją žiūrėti
.tik kaip į sapną

Aš galiu matyti svajingą gyvenimo ir mirties prigimtį,
kada tik panorėjęs Todėl šiam kūnui neteikiu didelės
reikšmės

Nervų sistemos pagrindas yra dvasinė fiziologija, kuri
unikaliai leidžia žmonėms pasiekti aukščiausius sąmonės
.vystymosi etapus

Žmogaus smegenys, didesnės nei daugumos gyvūnų,
išskyrus banginius ir dramblius, smegenys, yra
sudėtingesnės ir pasižymi didesniu mąstymo pajėgumu. Dėl
to žmogaus smegenys yra tinkamas įrankis žmonėms, kurių
sąmonė yra labiau pažengusi nei kitų būtybių. Sudėtingos ir
kompleksinės smegenų spiralės leidžia žmonėms mąstyti
giliai ir nuodugniai. Todėl tik žmonija gali pasiekti aukštus
įžvalgumo lygius ir, atitinkamai, pažinti savo Kūrėją.

Išmintingas žmogus yra tas, kuris panaudoja savo
intelektinius gebėjimus žmonijos labui materialiaime,
.intelektualiniame ir dvasiniame lygmenyse
Žiema atėjo apsigaubusi šaltu, baltu, į leliją panašiu
apsiaustu

Mano troškimai vasaros džiaugsmams išblėso
Man buvo liepta ieškoti tavo geros širdies šilumos
Ir pasirodė pavasaris, šokantis, pasipuošęs visokiais
žiedais
Kvepiantis laukų ir kalvų kvapu, man buvo liepta mylėti
.tave, mano Dieve

Ir atėjo vasara, dainuodama savo žalias melodijas
.gležnuose lapuose, tuopų čežėjime ir pušų ošime
Jis primygtinai reikalavo, kad tau deklamuočiau
Net minkšta, švelni žemė glostė mano skubias kojas
Ir ji paprašė jų prisiartinti prie tavo visa egzistuojančios
šventovės

Švelnus kvapas liepė man sekti jo keliu
Į tavo šventąją šventyklą siūbuojančių rožių ir bazilikų
širdyje

Ir paukščiai liepė man dainuoti tau kaip jie
Ir banguojantis vėjelis virš upelių ir upelių
Pažadinau savo meilės tau burbulus, ir jie pradėjo
linksmintis virš tavo didelės krūtinės
Ir su išlenktais žolės pluoštais išmokau lankstytis
Lenkiuosi Tau, Viešpatie

Ir smilkalai man taip pat pasakojo apie nuostabų tavo
kvepalų kvapą
Ir kaip turėčiau išlaikyti savo širdį pripildytą Tavo švento
?kvapo prieš Tavo begalinį sostą

Ir maži, tylūs, kantrūs akmenys man sakė, kad galėčiau
tave matyti net tuose, kurie bando pavogti mano laimę
Pamirštieji metai prašė manęs perduoti savo artimui
meilės ir švelnumo žinutę, apimančią kiekvieną minutę ir
sekundę

Ir kiekviena mintis man sakė ieškoti tavęs jos širdyje
Mano meilė įkvėpė mane mylėti viską, kas egzistuoja
per tave

Ir mano meilė man sušnibždėjo: „Mylėk mane visomis
„mano jėgomis, o mano Dieve

Kartą gulėjau ant žolės ir gėlių lovos ir sapnavau, kad
viskas, kas egzistuoja, yra gražu ir džiaugsminga
Galvą dengė aukštos, žalios ir tankios žolės, kurios vėdė
.mane saldžiu vėjeliu, nešdamos saldų kvapą

Tada mane privertė paliesti savo ranką ir kūną, ir mane
nustebino jo Kūrėjo didybė. Taip, mane nustebino tai, kad aš,
kuri esu tikra dėl savo kūno realumo, vieną dieną paliksiu jį
ilsėtis žemėje – šį kūną, kuris mirties metu taps šaltas,
blyškus ir nejudrus, o dabar atrodo gyvybingas ir talpina
šimtus pojūčių, milijonus minčių ir milijardus fantazijų bei
.suvokimų

Šis kūnas yra scena, kurioje skleidžiasi gyvenimo skyriai,
kur pražysta šypsenų pumpurai, o po jų neišvengiamai
ateina mirtis. Čia, tarp kūno, kaulų ir kraujo, už gražios odos
kaukės, slypi ligų vilkai ir geismo žvėrys. Ir čia, po kūnu, slypi
slaptas praėjimas į šviesos karalystę. Šis kūnas sunyks ir
išnyks, kai jo šeimininkas – siela – jį negrįžtamai paliks. Ir
kodėl gi ne? Nes kai apšviestas fizinės buveinės šeimininkas
pavargsta gyventi purvinoje, griūvančioje materijos
trobelėje, supančiotas nervų virvėmis, reikalaujančiomis
nuolatinės priežiūros, jis randa paguodą kituose namuose
kažkuriame Dievo žemės kampelyje – kitoje totalinės
egzistencijos srityje, kur džiaugsmo kvapas persmelkia visur
.ir nepaliaujamai

Nemirtinga siela su amžina šypsena vaidina gyvenimo ir
mirties vaidmenį, o tada iškeliauja į savo amžinuosius
.namus

Ar kino žiūrovai privalo likti kino teatre amžinai
pasibaigus seansui? Tikrai ne. Žmonės privalo grįžti namo.
Panašiai ir sielos čia ateina mėgautis kinematografiniu
gyvenimo reginiu, tada išvyksta ir vėl grįžta. Jos mėgsta
žiūrėti filmus ir spektaklius, o kai pavargsta nuo svajonių
spektaklių ir įvaldo pamokas, kurias Dievas nori, kad jie
išmoktų, jos kartą ir visiems laikams grįžta į amžinos
.palaimos buveinę

Kai vertybės nėra pagrįstos teisingumu, atsiveria
spragos, pro kurias prasiskverbia nelaimė ir kančia. Jei
vertybės grindžiamos savanaudiškumu, mirtinu konfliktu ir
nuožmia konkurencija, rezultatai bus suteršti, nes motyvai
.yra netyri, ir pinigai tokiu atveju nebus palaiminti
Žmogus turi apvalyti savo sąžinę nuo savanaudiškumo ir
nemėginti praturtėti kitų sąskaita. Tikrasis pasitenkinimas
yra dvasinis, o ne materialus, o tikrasis gyvenimo laimėjimas
.yra išminties, žinių ir Dievo meilės lobių turėjimas
Turėtume gyventi paprastai ir visada stengtis padėti
kitiems bei kiek įmanoma pagerinti jų aplinkybes. Tačiau šis

kilnus tikslas nesuderinamas su savanaudiškumu ir godumu,
.nepagarba kitiems

Pasaulietiški žmonės yra nesubalansuoti ir todėl
nelaikomi sėkmingais. Paprastas, subalansuotas gyvenimas
yra nuostabus menas ir sėkmės ženklas. Tie, kurių vienintelis
.tikslas yra užsidirbti pinigų, neras Dievo palankumo
Tiesa, kad Dievas įskiepijo mumyse alkio jausmą, kad
galėtume dirbti ir aprūpinti savo kūną, tačiau kūno
aprūpinimas nėra vienintelis gyvenimo tikslas. Tikslas yra
daug didesnis už bet kokius materialius ar žemiškus
sumetimus, kad ir kokie nuostabūs, šlovingi ir akinantys jie
.atrodytų

Vienas iš mokinių paklausė meistro Paramahansos, kaip
patirti dieviškąjį buvimą. Jis atsakė: „Kiekvieną vakarą, prieš
užmigdami, medituokite, kol pajusite, kad jūsų sąmonė
perskrodė minčių pasaulį ir įžengė į kitą dimensiją. Tačiau tai
dar ne viskas. Nukreipus protą į vidų, turi išsiveržti ilgesys, o
troškimai – tarsi potvynis plūsti Dievo link. Kai mokiny
visiškai atsiduoda Dievui, jis staiga pajunta, kad palietė Jo
palaimintą buvimą ir jį atpažino. Jis pamatys didžiulę,
nepaprasto ryškumo šviesą, gali pamatyti angelus ir
geranoriškas sielas. Arba jis gali užuosti svaiginantį dangišką
kvapą ir tada žinos, kad Dievas jam atsakė, ir jo įžvalga
atsivers, ir Dievas jam atskleis gyvenimo paslaptis. Arba
meditacijos metu ji gali apimti didžiulę ramybę. Jei jis tęs
meditaciją ir Dievas suteiks jam savo didžiulę meilę, jis pajus
neapsakomą dievišką džiaugsmą. Palaimintas tas, kuriam
„.suteikiama ši palaiminga patirtis

Dieviškoji meilė atveria dangaus vartus, pro kuriuos
ieškotojas patenka į Dievo akivaizdą
Jei žmogus prašo Dievo, maloningojo ir išmintingojo,
amžinojo gyvenimo duonos, jis neduos jam materialaus
nežinojimo akmens. Jei garbintojas ieško išminties maisto,
Dievas nesiūlys jam apgaulės gyvatės. Jei garbintojas prašo
Dievo dieviškosios palaimos esmės, kuri numalšina visą

troškulį, Jis neduos jam nerimo ir psichologinio sielvarto skorpiono. Jei apgauti žmonės žino, kaip duoti gerų dovanų savo vaikams, tai juo labiau Viešpats – viso gėrio ir džiaugsmo šaltinis – suteiks dvasinių žinių ir nušvitimo tiems, kurie Jį myli

Dievas suteikia aukščiausią išmintį ir didžiausias žinias tiems, kurie jį ieško, ir Jis pats save dovanoja nuoširdžiam ieškotojui, kuris nepriima jokio pakaitalo. Tas, kuris ieško Dievo visa širdimi ir siela, yra išmintingiausias iš išmintingiausių ir brangiausias Dievui. Ir kai garbintojo ilgesys sustiprėja, jis gauna retą ir mylimą Dievo atsaką ir patiria unikalią meilės ekstazę, kurią patiria tie, kurie myli .Mylimąjį

Išmintingas žmogus, kuris atlieka savo vaidmenį šiame kosminiame sapne su dvasiniu sąmoningumu ir augančiu dievišku ilgesiu, yra artimas Dievui ir Jam brangus. Jis turi tyrą meilę ir myli Dievą be jokių savanaudiškų motyvų ir be jokių išankstinių sąlygų, pavyzdžiui, sakydamas: „Viešpatie, aš garbinsiu tave su sąlyga, kad suteiksi man sveikatos, .“pinigų ir patogų gyvenimą

Tarp išminčių ir Dievo yra gili, abipusė meilė, kuri yra beribė ir nesibaigianti. Jei kas nors prašo Dievo kažko konkretaus, Dievas puikiai žino, kad žmogus labiau domisi Jo .dovanomis nei juo pačiu

Nėra blogai, jei žmogus meldžiasi, kad jo poreikiai būtų patenkinti, bet kai jis meldžiasi, kad pažintų Dievą ir išvystų Jo šlovingojo veido šviesą, jis neturėtų trokšti jokios asmeninės naudos ir neturėtų apsiriboti vien dovanomis, o galvoti apie patį Davėją. Kai ieškotojas sugeba tai daryti nuoširdžiai, jis automatiškai gaus visas kitas dovanas iš .dosnumo šaltinio ir dosnumo vandenyno

Vienas iš mokinių paklausė mokytojo Paramahansos patarimo, kaip elgtis tam tikrose situacijose ir bendrauti su :kitais, ir šis atsakė

Sekite tiesą ir nenukrypkite nuo jos, venkite sakyti bet ką, kas galėtų pakenkti jums ar kitiems, net jei tai tiesa, tol, kol nenuklystate nuo tiesos dvasios. Tuo pačiu metu neturite pulti į priešingą kraštutinumą ir griebtis melo, kad išvengtumėte skaudžių tiesų sakymo

Būkite sąžiningi su savimi ir kitais, neužsiciklindami ties nereikalingais dalykais. Kalbėkite tiesą ir venkite sakyti dalykus, kurie ką nors įskaudintų ar pakenktų. Neatskleiskite visų savo paslapčių vardan sąžiningumo ir skaidrumo, nes jei atskleisite savo silpnybes, jie bandys jus įskaudinti ar išjuokti, kada tik panorės. Kodėl duoti jiems ginklą, kurį jie gali panaudoti prieš jus

Kalbėkite ir elkitės taip, kad tai teiktų laimę ir ramybę jums ir kitiems

Būtina ugdyti dvasinį įžvalgumą, kad žinotume skirtumą tarp tiesos, kuri duoda gėrį, ir faktų perpasakojimo neatsižvelgiant į pasekmes, kurios gali atsirasti iš jų, nes viskas vertinama pagal jų pabaigą. Nepatartina sakyti visko, ką žinai, taip pat nepatartina vengti ir slėpti dalykų, kuriuos kiti turėtų žinoti savo pačių labui

Kai neturite visiško įžvalgumo, geriausia susilaikyti kalboje, kol tiesiogiai nesuprasite tiesos, kuri duos teisingų rezultatų visiems

Nuolat galvok apie Dievą ir prašyk Jo pagalbos bei vadovavimo, ir tavo įžvalga atsivers, kad aiškiai matytum dalykus ir tada galėtum geriau atskirti

Kūno ląstelių įkrovimas jaunatviška energija

Kosminė energija į kūną teka nuolat ir be pertrūkių, tačiau dauguma žmonių nežino apie šį gausų gyvybingumą. Tie, kurie tai jaučia, patiria energijos antplūdį savo ląstelėse ir gaivinančią srovę, kuri suteikia jiems naujų jėgų

Visa gamta lenkiasi pagarbiai Visatos Viešpačiui, ir Jo galia teka per žmoniją. Problema slypi tame, kad nesugebama puoselėti tvirto ryšio tarp žmonijos ir visos galios šaltinio. Mes gyvename tiesiogiai dieviškos galios

dėka, ir visos kitos galios yra nenaudingos be Dievo
.palaikančios galios

Maistas, deguonis ir saulės šviesa – šie elementai gali
suteikti mums tam tikrą sveikatos lygį, tačiau turime
suprasti, kaip gauti visapusišką sveikatą iš Begalinio Šaltinio.

Medžiagos šaltiniai yra tarsi mažos baterijos, kurios
galiausiai išsikrauna, o Begalinis Šaltinis yra galingas
generatorius, kurio galia niekada nemažėja, nuolat
aprūpindamas sielą gyvybingumu, laime ir stiprybe. Todėl
.nepaprastai svarbu kuo labiau pasikliauti Begaliniu Šaltiniu
Trokštantis žmogus turi išmokti teisingo būdo gauti
naudos iš šio gyvybiškai svarbaus šaltinio ir suvokti, kad
mintis yra realybė, nes visi gamtos reiškiniai yra dieviškosios
minties įsikūnijimas, nes Dievas galvojo apie šią žemę prieš
.ją kurdamas

Daugelis mano, kad mintis yra kūno produktas, tačiau
itin tikslus kūno formavimasis ir nuostabi jo dalių bei organų
koordinacija aiškiai rodo, kad kūnas yra nepaprastai didingo
.kosminio proto kūrinys

Protas yra pagrindinis kūną valdantis elementas, todėl
žmogui labai svarbu vengti protinių žmogiškų trūkumų, tokių
kaip ligos, silpnumas, senėjimas ir nusivylimas, užuominų ir
įsitikinti, kad per jį teka neišsenkanti veikla, kuri yra
apdovanota intelektu ir gali įkrauti kūno ląsteles sveikata ir
.jaunystės gyvybingumu

Mintis yra kiekvienos gyvos ląstelės smegenys, emocijos
ir pojūčiai; ji turi galią išlaikyti kūną aktyvų ir budrų arba
letargišką ir vangų. Mintis yra šeimininkė, o kūno ląstelės yra
jos pavaldinės, paklūstančios savo aukščiausiojo šeimininko
.– minties – įsakymams ir draudimams

Mes skiriame daug dėmesio kasdien valgomo maisto
kokybei, ir panašiai turėtume atkreipti dėmesį į
intelektualinio ir psichologinio maisto, kurį kasdien tiekiamo
.savo protui, kokybę

Metafizikas mokslininkas teigia, kad kūnas nėra elektromagnetinė banga, o sąmonės banga, plūduriuojanti .dieviškosios sąmonės jūroje

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją, sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu .naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgus mano gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato mano veide pasitenkinimo šypseną, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada yra su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos upė nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir išsiveržia kaip .palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus

Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės, .kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujusi .ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mąstau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos, .Dievas ją suteikia nedelsdamas

Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia .esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis .turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagallo

Nors gyvenimas atrodo nenuspėjamas, kaprizingas ir paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime

galia blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti
.baimės ir nerimo dirvoje

Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės
gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti
savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis
susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį
.filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visas savo patirtis skausmingais,
nelaimingais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai
daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba
įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusižemina ir
įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo
palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums
teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus
.būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa
pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties
dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir
.nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir
elgtis taip, kad tai teiktų mums ramybę, ir neleisti gyvenimo
aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų
.laimės

taip pat stiprinti savo intelektą ir atmesti iš metų ir kartu
paveldėtą intelektualinio bei moralinio silpnumo našą. Šios
priemaišos turi būti sudegintos atnaujinto ryžto ir
produktyvių veiksmų ugnyje. Taikant šį konstruktyvų požiūrį,
tikrai atsidavęs individas gali pasiekti išsivadavimo ir laisvės
.horizontus

Amžini laimės dėsniai

Buvo sakoma, kad vieno iš teisingų Indijos valdovų
aukso amžiuje neįvyko joks incidentas, per anksti mirė ar

stichinės nelaimės, kurios būtų sutrikdžiusios jo karalystės
.ramybę ir visišką harmoniją

Kai šeimos nariai gyvena sąžiningiau, kiekvienuose
namuose bus daugiau harmonijos, sveikatos ir meilės.

Tačiau kai šeimos nariai elgiasi vienas su kitu bjauriai
savanaudiškai, namai automatiškai prisipildys nesantaikos ir
neapykantos. Tai taip pat taikoma tautoms. Kai žmonės
.gyvena sąžiningai ir dorai, jie liudys Dievo karalystę Žemėje
Laiko mažai. Šiandien esame čia, rytoj išvyksime. Dievo
paieškos yra didžiausia žmonijos privilegija. Turime kuo
geriau išnaudoti laisvę, kurią Dievas mums davė šiame
gyvenime, ir išmintingai ja naudotis, kad galėtume
.asmeniškai patirti amžinąsias dvasines tiesas

Nuodėmė yra viskas, kas žmogui sukelia skausmą ir

kančią. Dorybė yra tai, kas daro jį laimingą amžinai. Jei
žmogus neturi dvasinės harmonijos savo mintyse ir ramybės
savyje, nauji namai, naujas automobilis ar bet kas kita nauja
negalės atnešti laimės ir ramybės jo sielai; veikiau vidinė
.kančia išliks net ir įgijus tuos naujus daiktus ir dar daugiau
Tikroji laimė slypi gebėjime nepaklusti aplinkybėms ir
atlaikyti visus išorinius išbandymus. Ji randama tada, kai
galite ištverti kankinantį skausmą ir sunkius sunkumus,
kuriuos sukelia kitų žmonių išankstinis nusistatymas ir
piktavališki bandymai jums pakenkti ir įvilioti, ir į jų
prasižengimus reaguojate su meile ir atlaidumu. Kai
sugebate išlaikyti ramybę nepaisant skausmingų išorinių
.aplinkybių, tada pajusite laimę

Šventajame Rašte teigiama, kad tie, kurie nepaiso

dieviškųjų įsakymų ir siekia savo kvailų troškimų bei
užgaidų, neras laimės ir nepasieks savo galutinio tikslo. Jie
ragina tiesos ieškotojus Šventąjį Raštą laikyti savo kelrodžiu
ir teisėju, sprendžiant, ką daryti, o ko vengti, ir įžvelgti
.reikalus bei elgtis pagal išmintį

Pasitikintys savimi yra tie, kurie elgiasi sąžiningai. Laimė
ateina tik iš tyrų minčių ir teisingų veiksmų. Jei esate laimingi

dabar, būsite laimingi ir ateityje – tiek čia, tiek kitame
.pasaulyje

Turime kaupti sėkmės derlių rinkdami išminties vaisius,
kol šviečia turimų galimybių saulė. Kitaip tariant, turime
.pasinaudoti galimybėmis, kol dar ne per vėlu
jei nepasinaudosite proga, Pasinaudokite proga, nes)

(tai taps gailesčio priežastimi

Dievas davė mums dvasinius įstatymus, vadinamus
įsakymais, tačiau šie įsakymai yra nepaisomi ir laužomi
kiekvieną dieną ir visur. Jei žmonės nesupras jų dvasinės
prasmės, jie visada jais skūsis ir nusigręžs nuo jų. Šie
įsakymai yra nesenstantys elgesio kodeksai, kuriuos
patvirtina visos Abraomo religijos. Tačiau tekstuose dažnai
nepaaiškinami psichologiniai šių įsakymų aspektai ir nauda,
susijusi su jų laikymusi. Žmonės priima šiuos įsakymus
garbinimo vietose, bet nesilaiko jų už jų ribų, pateisindami
tai teigdami, kad šios taisyklės yra nepraktiškos, nelogiškos
ir neatitinkančios laikmečio. Vis dėlto šių įsakymų
.pažeidimas yra visų pasaulio kančių priežastis
?Bet kokia tų įsakymų nauda ir kur slypi jų privalumai
Šventosios knygos pataria žmogui apmąstyti Dievą,
panirti į Jį, atiduoti Jam visus reikalus ir garbinti Jį su
nuoširdžiu garbinimu, be veidmainystės ir be
.apsimetinėjimo

Dievo pažinimas turėtų būti galutinis gyvenimo tikslas.
Pasaulietinės pareigos negali būti įvykdytos be galios, kurią
Dievas suteikė žmonijai. Atlikti įprastas pareigas pamirštant
.Dievą yra klaida ir nuodėmė

Nuodėmė reiškia nežinojimą: veikimą tokiu būdu, kuris
prieštarauja didžiausiam žmogaus gėriui
Kodėl žmonės jaučia liūdesį ir apgailestavimą? Nes jie
.nesielgė teisingai, nes Dievas nebuvo pirmasis jų širdyse
Niekas žmogaus gyvenime neturėtų būti laikoma
svarbesniu už Dievą. Jei žmogus tikrai rūpinasi Dievu ir
vykdo savo dvasinę pareigą Jam, jo aplinkybės pagerės

visais atžvilgiais ir jis jausis saugus ir užtikrintas, nepaisant
.visų aplinkybių

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar
ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu.
Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų
juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.

Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir
bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį
.džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo

Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl
ilgalaikės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos
.širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui
prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda
garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda.
Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas
.kitas nėra vertas garbinimo

Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis
priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu
sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių
nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys
nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie
.negauna daug naudos

Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokia
vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu
sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų
.vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar
statula negali Jo sutalpinti

Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris
Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir
todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą
apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglims,
ir deimantams, tačiau deimantas gauna ir atspindi saulės
šviesą, o anglis negali. Panašiai visi žmonės yra panirę į

Dievo šviesą, tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir atspindėti savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai padaryti, jie turi apsivalyti medituodami ir laikydamiesi .dieviškųjų mokymų bei įsakymų

Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti, ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską, išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra .bevaisė ir bevertė

Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintąjį vardą, leisdami mintims klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas. Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis .įprotis

Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau .laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška

Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse, ilgesio ir dieviškosios meilės rožinyje; tai tikras garbinimas, kuris paliečia Dievo širdį. Ištarti Dievo vardą šalta ir klaidžiojančiomis mintimis yra šventvagystė ir nepagarba. Kai meldžiamasi, žmogaus širdis ir protas turi būti pripildyti Dievo meilės. Psichikos susikaupimo praktikavimas per aukštesnius jogos pratimus padeda mums priartėti prie Dievo, aukščiausiojo šlovės ir spindesio šaltinio, taip pat .padeda mums Jį apmąstyti ir su Juo bendrauti

Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,

praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį
Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę
vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų
savo emocines žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps
ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai
.jos lauksite savaitę po savaitės

Vienatvė – didybės kaina. Jus nustebins nuostabūs
rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per
šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei
siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės
vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti
.vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti
vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis
konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir
prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos
jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl
mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš
eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės
.būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per
šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai jaus harmoniją su
Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų
skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų
gyvenimas pasikeis į gerąją pusę ir jie patirs laimę; patirtis
.yra geriausias įrodymas

Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami
pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jums
pritrūks pinigų. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą.
Be reguliarių ramybės įmokų jūsų gyvenimo sąskaitoje, jūsų
energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos.
Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir
dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą
.kompensuos jūsų sielos trūkumus

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą, turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės.

Ramus žmogus retai daro klaidų ir jam sekasi ten, kur .tūkstančiai suklysta

Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta .vaikščiojančiomis mašinomis

Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir apgaubs jūsų būtį savo gydančiais spinduliais, jei tik įdėsite dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą .Dievui

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia .veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta

Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir .“motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmonių tėvai ir motinos turėtų būti gerbiami kaip Dievo, kuris jiems suteikė žmonijos sukūrimo dovaną, atstovai.

Motina yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra .Dievo išminties ir apsaugos savo vaikams apraiška

Žmogus neturėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai nuo Dievo, bet kaip tos meilės išraišką. Gynėjas ir išminčius, aukščiausia dieviškoji dvasia tampa tėvu ir motina, kad .padėtų vaikui, todėl ji turi būti gerbiama tėvų

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes tada tampa žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas .jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga

Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės
sajungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo
paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia
sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie,
kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į
tikrąją meilę ar aukštesnį tikslą, kuriam buvo sukurtas
seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo
atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo
.seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu
Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį
gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame
gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa
.veikla ir žiniomis

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo
būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti,
.piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų
Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai
transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę
.meilę ir didėjančią dvasinį džiaugsmą

Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę
savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti
nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir
.ezoterinėse tiesos paieškose

Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas
yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį
tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnios idėjos ir dvasiniai
idealai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar
troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekiamas tokia
savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo
.aukštesnį tikslą

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą,
savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus
.laimės elementus, kurių žmogui reikia

Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei
tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas

turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.

Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai tekės jam iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai neklystantis dieviškas įstatymas. Kalbant apie vagys ir savanaudžius, jie visą gyvenimą vaikydamiesi materialinių turtų, visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas .perpildytas aukso

Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo, pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų .pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau

Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų liudijimų. Kenkti kam nors iškraipant tiesą yra dar vienas būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su mumis būtų elgiamasi gerai, turime atitinkamai elgtis ir su .kitais

Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti tiesos konstatavimą nuo paprasto faktų konstatavimo. Ką nors vadinti luošu ar aklu yra skaudu ir nepadeda; reikėtų atsižvelgti į kitų jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir tiesos atskleidimas, kuris galėtų išduoti ką nors be kilnaus tikslo, taip pat yra neteisingas. Kita vertus, nereikėtų meluoti, kad išvengtume tiesos sakymo; verčiau tam tikrose situacijose galima tylėti, kad išvengtume kitų gėdinimo ar .žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios sielos ramybę. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.

Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save, .pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto. Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiame kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į jokio kito žmogaus, ir jų siela nepanaši į jokio kito žmogaus, nes juose slypi didžiausias visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra .Dievas

Mes nesame sukaustyti praeities. Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai, jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie .neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje. Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė, ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du .pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius. Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti begalinių visatos komponentų, taip pat negali jų modifikuoti ar ištrinti. Šie komponentai yra glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo audiniu, ir žmonės negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau jie gali valdyti savo protą, kad prisitaikytų prie šių .komponentų

Nepakenk jam

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar, ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų, bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant, .laimę

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų

komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O ?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo laisvės panaudojimo rezultatas. Per savo praeities laisvos valios praktikas mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau likimą ir lemtį. Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame amžinai varžomi savo veiksmų pasekmių. Galime atitaisyti tai, ką pasėjome, ir ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir stengiamės pataisyti savo kursą bei pagerinti savo derliaus kokybę. Jei išrausime skausmingas pasekmes turinčių veiksmų sėklas ir jų vietoje pasėsime sėklas, labiau tinkančias sielos prigimčiai, tikrai pjausime laimės vaisius iš tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje. Turime naudotis laisva valia dabar, o ne rytoj, jei norime pasiekti didesnę laimę arba .sumažinti kančias ir skausmą

Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros. Bet žmogus su stipria valia yra darnoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai sutelkiate saulės šviesą (fokusuodami didinamąjį lęšį į mažytį taškelį), išskiriama šiluma, kuri gali uždegti medieną, audinį, popierių ir pan.). Panašiai, kai atidžiai sutelkiate savo mintis, sutelkta energija sudegins blogį ir abejonių šaknis – visų nesėkmių priežastį – ir privers .išminties šviesą spindėti ryškiai ir spindinčiai

Kai mintis darniai sutaria su Dievu – viso gėrio šaltiniu ir visų palaimintųjų galių kilme, žmogus suvokia dieviškąjį buvimą ir turi visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti .naujų sėkmės priežasčių bet kurioje srityje

Tegul Dievas vainikuoja gerus darbus ir geranoriškas
pastangas sėkme

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Kai žiūrite į saulę, esančią už milijonų mylių kosmose, ši
milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę. Vis
dėlto Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o Saulės
skersmuo yra šimtą kartų didesnis. Jei galėtume pastatyti
mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę, ji, palyginti su ja,
atrodytų kaip mažas taškelis. Įsivaizduokite, kaip didžiulė
Saulės platybė plečiasi tol, kol jos didžiulė masė apgaubia
visą mėlyną dangų. Dangus, kurį matome, yra tik maža
dalelė, menka dėmė, begalinės erdvės, persmelkiančios
visatą. Net jei saulė ir toliau plėstųsi į begalybę, ji vis tiek
negalėtų apimti begalybės. Ši kosminė mažumo ir
baigtinumo iliuzija riboja proto gebėjimą suvokti visatos
.didybę, jos kilmę ir ribas

Tas, kuris nėra pavaldus dimensijoms ir matavimams,
kuris neturi ribų ir kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis
ir egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra
tolimose, tolimose žvaigždėse, lygiai taip pat, kaip Jis yra
tavyje ir manyje, ir Jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų. Iš knygos
„Žmogaus galutinis tikslas

Maldavimai

O, Viešpatie

Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą

O kosminė tyla

Girdžiu tavo balsą upelių čiurlenime ir lakštingalų

čiurlenime

Vėjo riaumojime, bangų riaumojime ir vibracijų

griausmyje

O mylimas Viešpatie
Garbinu Tave ne žodžiais, o degančia Tavęs ilgesiu,
širdies ilgesiu
Leisk man pamatyti tavo platybes
Tavo nuolatinis buvimas už visko
Galbūt suprasiu, kad esu tavo nekintančios būties dalis
visą amžinybę
O perpildytas vandenynas
Jei tik vingiuotos mano troškimų upės galėtų tekėti per
kliūčių ir trukdžių dykumas
Pagaliau susiliejo didžiausia jūsų sumaištis
Padėk man išgirsti Tavo balsą, Viešpatie
Kosminis garsas, iš kurio sklido visatos vibracija
Leisk man suvokti Tavo buvimą per palaimintą garsą
(Om - Amen)
melodija Šventa visiems palaimintiems balsams
Plečiu savo sąmoningumą klausydamasis egzistencijos
simfonijos
Leisk man jaustis kaip kosminis vandenynas
Ir kūno banguojantys judesiai, šokantys ant jo krūtinės
Tegul švenčiausias balsas skamba manyje
Plečiu savo sąmonę nuo kūno iki visatos
Tegul jaučiu amžiną, visa apimančią palaimą
Sprogsta iš perpildytos šviesos jūros
O begalinė galia
O amžina išmintis
Įkraukite mano sielą savo dvasine vibracija
O palaimintojo kosminio žodžio balsas
Ištaisykite mano klaidas
Man reikia
Paimk mano ranką iš tamsos į šviesą
Kai tik pagalvoju apie Tave, Viešpatie, manyje užplūsta
degančio ilgesio banga, sudrebinanti mano jausmus ir
tekanti iš mano širdies į kiekvieną mano kūno ląstelę,
.pripildanti ją dieviškos meilės

Mano didžiausias noras – pasiekti pačią Tavo esybės

.esmę ir mėgautis Tavo buvimu

Ir staiga atsiveria sielos durys, ir mane užplūsta

!džiaugsmas, pamačius tavo spindinčią šviesą

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis

išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,

ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume. Iš

tiesų, mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl
negalėtume tęsti savo siekių ir pasiduotume neviltčiai. Net ir

šiame žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo
palaima, neleidžianti praeities prisiminimams, ypač karčiams

.ir skausmingiems, užvaldyti mūsų minčių ir jausmų

Laimei, dieviškoji kibirkštis mumyse visada šviečia

viltimi ir noru tęsti nesibaigiantį gyvenimo kelią. Turime
dėkoti Dievui už šiuos du palaiminimus: pamiršti praeitį ir

.tikėtis ateities

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrume

neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir
lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo

vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra
pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be

.kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Imdamiesi užduoties, neturėtume leisti, kad mus

gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime
optimistiški iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali
sutrukdyti mums išreikšti valią ir praktikuoti pasirinkimo
.laisvę

Jei nepasiekiame savo tikslo, priimtina netiesiogiai

pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios
neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti savo tikslo ir
padvigubinti pastangas, kad pasiektume savo tikslą. Taip pat
turime sau patvirtinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos

būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime pakankamai jėgų juos pašalinti ir įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų bandymų, nereikia nusivilti ir nusivilti, jei tik suprantame, kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Juo pasikliausime ir įdėsime pastangų. Tas, kuris eina šiuo keliu, .pasieks savo tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils Kai žmogus ko nors trokšta, ir tas troškimas yra stiprus ir neatidėliotinas, tas troškimas niekada nepalieka jo sąmonės, kad ir kur jis eitų, kur beapisuktų, kad ir kokie būtų jo rūpesčiai ir rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir atkaklios veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija.

Šis intelektualinis šnabždesys yra stipresnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris neperžengia lūpų judesių ribų. Štai ką daro Dievo mylėtojai; jie be paliovos šnabžda savo meilę Dievui, o jų šnabždesiai yra nuoširdūs ir negirdimi per visą jų kasdienę veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys jų neblaško ir neprieštarauja kitoms jų pareigoms. Augant jų troškimui Dievo, jų meilė Jam stiprėja ir gilėja, kol jie paliečia Jo buvimą ir pamato Jo šviesą sielos akimis, patirdami neapsakomą džiaugsmą ir jausdami .neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja pasinaudojame skųsdamiesi, apmaudydami ir .blogai vertindami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus Ir be komplikacijų

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangos, paniręs po audringais liūdesio vandenimis ar paskendęs nuobodulio gelmėse. Šiame pasaulyje, kuriam būdingi prieštaringi dualumai, vidutinis žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius. Jis kyla džiaugsmo bangoje ir neria į abejingumo gelmes, jį blaško siautulingos liūdesio bangos. Jis retai kada žino apie kokią nors kitą sąmonės būseną. Leisti aplinkybėms taip blaškyti mintis. Tai reiškia atiduoti savo .valią kaprizingam ir nepastoviam likimui

Žmogui reikia dvasinės pusiausvyros, kad gyventų .sėkmingą ir visavertį gyvenimą

Tai galima pasiekti tik sutelkiant protą ir kontroliuojant .psichologinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai su laiku užgyja, todėl nėra prasmės kiekvieną savo gyvenimo dieną jame užsiklinti. Užsitęsęs sielvartas dėl išėjusio mylimo žmogaus nepadeda nei jam, nei mums ir nieko nekeičia realybėje. Nepilnavertiškumo komplekso ar savęs bausmės ugdymas. Griežtas žvilgsnis į praeities klaidas ar nesėkmes yra beprasmiškas. Tai tik daro gyvenimą apgailėtiną ir slopina .protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę, nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji jaudina protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos .krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų .derlių

Geležis sidabriniame jubiliejuje

Kartą buvau pakviestas į vienos poros, kuri atrodė viena laimingiausių, sidabrinio jubiliejaus šventę, bet vos įžengęs į jų namus pajutau, kad kažkas negerai. Paprašiau dviejų savo studentų stebėti, kaip jie elgiasi vienas su kitu vakaro metu,

ir vėliau jie man papasakojo: „Vyras ir žmona šypsosi vienas kitam kitų akivaizdoje ir kreipiasi vienas į kitą švelniausiais žodžiais, tokiais kaip „Taip, mano brangioji“ ir „Žinoma, mano meile“ bei kitomis draugiškomis frazėmis. Tačiau vos tik jie pamano, kad liko vieni, jie ima ginčijasi ir vartoja
“.vienas kitam skaudžius žodžius

Aš su jais kalbėjau ir pasakiau: „Jūs pakvietėte mane į savo vakarėlį, bet atmosfera įtempta ir jaučiu, kad šiuose namuose tvyro didelė nesantaika, ir man atrodo, kad šiame
“.sidabriname jubiliejuje yra daug geležies
Iš pradžių jie įsižeidė, bet vėliau pripažino, kad buvau teisi, ir atsiprašė. Ji tęsė: „Kokia jums nauda iš nuolatinių
“?ginčų ir barnių

Atrodo, kad gyvenate kartu, norėdami išlaikyti tobulos poros reputaciją, bet jums reikia tokiems būti vienas su kitu .ir gyventi taikoje bei harmonijoje dėl savo laimės ir ramybės
Magnetinis maistas

Kai žmonės kalba apie maistą ar mitybą, jie dažniausiai turi omenyje fizinį maistą, vartojamą kūnui palaikyti. Tačiau yra ir kitų rūšių mitybos, kurios yra ne mažiau svarbios nei fizinis maistas, o dažnai net svarbesnės, pavyzdžiui, intelektualinis ar dvasinis maitinimasis. Protinė veikla arba .proto sutelkimas, išmintis ir dvasinis įžvalgumas

Fizinis maistas palaiko kūno ląsteles, intelektualinis maistas pripildo protą sveikų idėjų, o išminties maistas .atgaivina sielą ir lavina jos gebėjimus

Intelektualinį maitinimąsi paprastai sudaro idėjos, kurias žmogus galvoja, ir tos, kurias jis gauna iš kitų per kontaktą ir .sąveiką su jais

Ramaus temperamento ir kilnaus būdo žmonės padeda .mūsų mintims tapti patrauklioms ir sveikoms

Nesunku nustatyti, ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl bendravimo su netinkamais žmonėmis –

draugais ar giminaičiais. Tai sukelia nerimą keliančias mintis
ir blogą nuotaiką

Kūnas energiją ir gyvybingumą gauna iš fizinio maisto, o
magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos
krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas
.maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija
Kai gali nežinotą paversti išmintimi, silpnumą ir
trapumą – sveikata ir gyvybingumu, užtikrintai ir drąsiai –
net ir vienas – žengti gyvenimo keliais, patirti vidinį
džiaugsmą turėdamas gyvą ir budrią sąžinę, nepajudinamą
tikėjimą Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį,
.o tiesos – prieš iliuziją

Ir kai kiekvieną dieną stengiatės nukreipti savo mintis į
aukštesnius ir rafinuotesnius lygmenis, turite mylinčią ir
dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų
intelektualinis maitinimasis bus magnetinis ir pritrauks prie
savęs visa, kas gražu ir naudinga, iš daiktų, žmonių ir
aplinkybių, ko reikia norint tęsti kelionę link saugumo ir
.apsaugos krantų

Kai dedate pastangas, kad gautumėte tai, ko jums
reikia, ir esate patenkinti tuo, ką Dievas duoda, būsite
dvasiškai turtingesni ir labiau patenkinti nei tie, kurie yra
.apsėsti žemiškų turtų ir trokšta trumpalaikių malonumų
Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras
draugas, pranokstantis visus kitus draugus, tampa įmanoma
užmegzti tikrą draugystę visuose žmonių santykiuose:
.šeimos, brolijos, santuokos ir dvasiniuose

Draugystė yra gyvybiškai svarbus santuokinių santykių
elementas, todėl pirmenybė turėtų būti teikiama
intelektualiniam ir emociniam artumui, moralinio potraukio
.jausmui, tikrai meilei ir draugystei

Tie, kurie negali atskirti tikros meilės nuo juslinio
potraukio, vėl ir vėl nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse
pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių sielų

sajunga. Jos bendradarbiauja, kad palengvintų viena kitai
gyvenimo našta ir išsklaidytų gyvenimo rūpesčius per
.užuojautą ir abipusį, draugišką supratimą
Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Viešpatie, suprantu, kad prieš mane yra begalinė
galimybė ištirti savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį
potencialą. Materialius prisirišimus pakeisiu aukštesniais
siekliais. Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi
Šiandien savo mintis pripildysiu optimizmo doze,
atsiribosiu nuo nemalonių patirčių ir darysiu tai, kas
.subalansuotai ir nuosekliai puoselės kūną, protą ir dvasią
Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams, saugodamas savo dvasinę tapatybę.
Ir kai mane užklups išbandymų ir kančių audros, aš
išplauksiu savo sielos laivu per gyvenimo jūrą, į saugius,
.dieviškus krantus
Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane; Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti
.giliai apie Jį medituodamas
Mano brangus Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
mintis mano gyvenime bus stipriausia. Todėl stengsiuosi
prisiminti, kad Tu tiesi man pagalbos ranką ir paruoši mane
.sėkmės tikslams
Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, pakelsiu savo
dvasią ir sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Bendraudamas su
visais būsiu nuoširdus ir sąžiningas, išlaisvinsiu meilės ir
gero linkėjimų mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia
.ir išmintimi
Viešpatie, aš pirmiausia panaudosiu savo valią ir
intelektą mažiems dalykams pasiekti, o tada pereisiu prie
.didesnių laimėjimų
Net jei visos materialinės ambicijos būtų įgyvendintos,
jos vis tiek atneštų tik nepilną laimę, o Dievo radimas yra

vienintelė tikroji laimė. Atrasiu neišsenkančius džiaugsmo
rezervuarus. Ir jis niekada nenustos tekėti ir tekėti sielos
.soduose ir jos visžalėse pievose

Auksiniai posakiai

Laimė yra mano teisė, mano palikimas ir mano
paslėptas dieviškasis lobis. Vesk mane, Viešpatie, kad savyje
.rasčiau lobius, pranokstančius karalių svajones

* * *

Dieviškasis širdžių gyventojas savo mokiniuose – iš savo
gailestingumo ir užuojautos – apšviečia spindinčius išminties
.žibintus, kurie išsklaido nežinojimo tamsą

* * *

Gyvenimas yra protingas judėjimas su reguliariu ritmu.

Jis formuojasi negyvuose objektuose arba įgauna gyvą ir
judančią formą. Gyvenimas yra visa apimantis ir persmelkia
.viską

* * *

O Didžiausias Mylėtojai, Tu esi pats gyvenimas, Tu esi
mano tikslas ir mano siekis, Padaryk mane žydinčia rože
Savo dangiškajame sode, arba spindinčiu karoliuku Savo
spindinčios meilės vėrinyje, arba suteik man didžiausią
.garbę: mažiausią vietą Savo širdyje

* * *

Kur tik kiti vertina mano pastangas daryti gera, ten galiu
suteikti didžiausią paslaugą

* * *

Auskime auksinį svajonių kilimą su šilkiniais saldžių
prisiminimų ir rafinuotų minčių siūlais

* * *

Tuščias protas [be teigiamų, konstruktyvių minčių] yra
.bėdų, nerimo, nevilties ir beviltiškumo fabrikas

Jei visuotinė meilė apsigyvens tavo širdyje, ji atneš tau
.ilgalaikę ir atnaujintą laimę, kurios niekas kitas negali duoti

Žemiškojo būties sode žydinčios gyvenimo gėlės yra
nepaprastai gražios ir malonios akims. Tačiau dar
didingesnis ir puošnesnis yra kažkur esantis grožio ir
išminties šaltinis, iš kurio mes atėjome ir į kurį sugrįšime bei
.vėl susimaišysime

Kai mokinys pabunda ryte, jis sau patvirtina: „Aš nesu
kūnas, aš esu nematoma dvasia... Aš esu džiaugsmas... Aš
esu šviesa... Aš esu išmintis... Aš esu meilė. Ir nors gyvenu
“.šame kūne, mano dvasia yra nemirtinga ir nepaliesta irimo

Kaip rasos lašai padeda gėlėms žydėti ir augti, taip
.gerumas puoselėja draugystę ir skatina ją augti

* * *

Yra bangų, kurios atsiranda vandenyno paviršiuje, ir
bangų, kurios išnyksta jo gelmėse; abiem atvejais jos yra
vandenyno viduje ir yra viena su juo. Panašiai ir žmonės,
kurie „gyvenimo“ metu plūduriuoja kosminio vandenyno
paviršiuje arba kurie „mirties“ metu jame išnyksta, yra ir
.amžinybės vandenyne

* * *

Mėnulio atspindys neramiame vandenyje nėra aiškiai
matomas, bet kai vandens paviršius nurimsta, mėnulio
atspindys tampa visiškai aiškus. Tas pats pasakytina ir apie
protą: kai jis ramus, galite matyti savo sielos veidą visiškai
.aiškiai ir tiksliai

Viešpatie, siųsk savo išminties saulės spindulius, kad
vestų mane laimingomis pasiekimų dienomis, ir savo
gailestingumo pilnaties šviesą, kai eisiu per tamsias liūdesio
.naktis

Meditacija yra priemonė, kuria jūs susisiekiate su
visuotiniu protu, o kai susiderinsite su tuo begaliniu
.sąmoningumu, galėsite pažinti visas kūrybos paslaptis

Troškimas priartėti prie Dievo ir Jį pažinti neatsiranda
pats savaime, jį reikia puoselėti, ir gyvenimas be šio
.troškimo neturi vertės

Žemiškasis gyvenimas yra laikina stotelė, ir pagrindinė
žmonijos pareiga yra suprasti šios kelionės tikslą ir tikslą.
.Tas tikslas yra pažinti Dievą, ir jis negali būti niekas kitas

Jūsų ramybė yra jūsų brangus lobis, tad neleiskite
.niekam jo iš jūsų atimti
* * *

Išmokite stovėti vieni, saugiai ir užtikrintai savo dorybių
ir savivertės tvirtovėje
* * *

Viskas egzistuoja, nes egzistuoja Dievas. Ir kadangi Jis
egzistuoja, jūs taip pat egzistuojate. Dėl Jo egzistavimo jūs
mėgaujatės gyvenimo patogumais ir džiaugsmiais. Todėl jūsų
.dėkingumas Dievui turėtų būti gilus

Geros knygos gali būti tylūs, mandagūs ir pagarbūs
draugai. Nepalikite šių knygų sunkiomis akimirkomis, nes jos
niekada jūsų nepaliks, kitaip nei fiziniai draugai, kurie gali jus
.palikti

Kiekvienas, turintis gerą sveikatą, patogų gyvenimą ir
didelius protinius gebėjimus, bet stokojantis laimės, dar
nepasiekė gyvenimo sėkmės. Kai gali iš tiesų pasakyti: „Aš
esu laimingas ir niekas negali atimti mano laimės“, tu radai
.Dievo paveikslą savyje

Pabrėžkite ramybę ir taiką, siųskite tik mylinčias mintis
ir gerus ketinimus, jei norite gyventi taikoje ir harmonijoje.
Gyvenkite gyvenimą, pagrįstą teisumu ir pamaldumu, ir visi,
kurių gyvenimai susiję su jūsų gyvenimu, gaus naudos
.tiesiog būdami su jumis

Jei neturi draugų, jei jie švaisto tavo laiką arba jei
nesutari su jais, tegul tavo draugais būna knygos [ir
medžiaga], kuriose gausi išminties, nes pro jų puslapių duris
.gali patekti į nuostabių ir įdomių idėjų pasaulį

Atrasti Dievą reiškia gauti viską, ko trokšta širdis, o būti
dvasingam reiškia atverti duris į sveikatą, laimę ir sėkmę

Mumyse slypi dieviškosios galios kibirkštis, kuri kuria ir
.palaiko visą gyvenimą, ir ji laukia, kol bus uždegta

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams
gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

Socialiai nusiteikę asmenys vertingose knygose ras
naujos energijos, padėsiančios žmonijai per pamokas,
pateiktas knygose, parašytose kilnių, talentingų vyrų ir
.moterų

* * *

Skaitymas yra labai naudinga protinė veikla; ji lavina
protą ir padeda jam išlikti lanksčiam. Valanda ar dvi
skaitymo per dieną per kelerius metus suteiks kiekvienam
įvairiapusį žinių pagrindą, jei tik jis pasirinks vertas dėmesio
knygas. Negaiškite laiko ir nepakenkite savo protiniams

gebėjimams skaitydami pigius romanus ar nereikšmingas
.knygas, kurios neturi jokio tikslo ar prasmės

* * *

Egoizmas ir puikybė turi būti pašalinti, nes jie yra
didžiausios kliūtys dvasiniam pažinimui

* * *

Be Dievo jausmo šis pasaulis atrodo kupinas konfliktų,
smurto ir karčių nusivylimų. Laimė slypi Dievo artumo
.jausme

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, nuolat jaučia džiaugsmą ir
laimę savo širdyse. Kadangi jie jaučia palaimingą saugumą ir
ramybę, pykčio audros negali jų sukrėsti, o baimė negali jų
.apnikti

* * *

Geros knygos yra geriausios jūsų draugės; per jas galite
išgirsti didžius protus, švelniai kalbančius su jumis,
guodžiančius jus ir siūlančius geriausius patarimus.
Nesugebėjimas ugdyti tikro noro skaityti geras knygas
.reiškia prarasti kartų palikimą

* * *

Be dieviškos pagalbos žmonės pasmerkti žlugti, nes
stiprybė ir išmintis, reikalingos sėkmei gyvenimo kovoje,
ateina iš begalinio šaltinio. Kai žmogus ignoruoja Dievą, jis
nutraukia gyvenimo virvę, kuri suteikia jam sėkmei
.reikalingą pagalbą ir paramą

Ieškotojai, beldžiantys į dvasinių galimybių duris,
pamatys, kad durys jiems atvertos, nes Dievas padeda
.tiems, kurie padeda sau patys

Kai esi harmonijoje su Dievu, visa gamta yra harmonijoje
su tavimi

* * *

Meilė yra kaip švitrinis popierius, kuris nupoliruoja protą
.ir pašalina šiurkštumą iš charakterio

* * *

Kai staiga atrandi Dievą visur ir kai Jis ateina pas tave,
.įkvepia tave ir veda, prasideda dieviškosios meilės istorija

* * *

Tegul meilė spinduliuoja širdyse ir siunčia gydančius
spindulius kitiems

* * *

Siekite pažinti Dievą, kol esate jauni ir stiprūs, nes
senatvėje ir sirgdami galite nebegalėti Jo ieškoti. Kai žmonės
pradedą suprasti tikrąją gyvenimo prasmę, kūnas nusilpsta ir
likusį gyvenimą praleidžia rūpindamiesi savo trapiais fiziniais
.gebėjimais, užuot ieškoję tiesos

* * *

Iš kiekvieno žmogaus pasiimsiu tai, kas geriausia, ir
vertinsiu visų tautybių gerąsias savybes, nesigilindamas į jų
.trūkumus

* * *

Lygiai taip pat, kaip rūpinamės savo kasdienio maisto
maistine verte, turėtume atkreipti dėmesį ir į psichologines
.maistines medžiagas, kurias kasdien suteikiame savo protui

* * *

Malonūs žodžiai yra nuostabus vaistas nuo daugelio
negalavimų, turintis galingą, beveik magišką, magnetinę
jėgą, kuri atneša gausybę palaiminimų ir gerovės juos
kalbančiam žmogui. Tie, kurie vartoja raminančius, švelnius
žodžius, jaučia subtilią srovę, tekančią per juos be pertrūkių,
juos užpildo gilus ramybės jausmas. Taip yra todėl, kad ši
srovė yra susijusi su aukštesniu šaltiniu, nuolatiniu srautu,
kuris pasiekia sielas, darniai su tuo šaltiniu esančias,
.leisdamas joms perduoti laimę tiems, kurie trokšta ramybės

* * *

Kiek daug malonių žodžių iš širdies išskleidė daugybę
liūdesių ir kiek daug išmintingų balsų apšvietė tamsius takus
!džiaugsmo ir ramybės žibintais

* * *

Mes augame per kiekvieną patirtį, kurią patiriame, jei tik
suprantame, kad galime iš jos pasimokyti vertingų pamokų.
Kiekvienas skausmas ir kančia, kurią patiriame, turi prasmę
ir tikslą. Nepaisant šių patirčių atšiaurumo, jos yra tarsi
ugnis, kuri tirpdo geležies rūdą, paversdama ją gražiu, tvirtu
.ir universaliu plienu

* * *

Visi nuostabūs mano gyvenimo pasiekimai buvo pasiekti
proto, darniai su Dievu, galia. Kai veikia dieviškasis
generatorius, viskas, ko trokštu, be išimties išsipildo,
pirmiausia įgaudama nematomo, eterinio plano formą, o
.paskui su nenugalima jėga pasireiškiant realybėje

* * *

Kai protas iš ilgesingos sielos gelmių Dievui šnabžda
nuoširdų, karštą šnabždesį, dvasios šauksmas palies visatos
širdį ir ateis atsakymas, atnešdamas didžiulį džiaugsmą. Šis
intelektualinis šnabždesys ugdo valią, kol ji įgauna reikiamos
.stiprybės norimam tikslui pasiekti

* * *

Kai žmogaus protas ir valia yra darnoje su Dievu, jis yra
apkrautas beribe galia, todėl vien galvoti apie ką nors
pakanka, kad tai pasiektų, nes dieviškasis įstatymas veikia
.tų, kurie yra darnoje su aukščiausia valia, naudai

* * *

Kad ir kokie būtų mūsų rūpesčiai, Dievas turėtų užimti
pirmąją vietą mūsų gyvenime. Vienas iš svarbiausių dvasinio
augimo elementų yra nuolatinis nuoširdus maldavimas
Dievui, kurio metu jūs asmeniškai patirsite nuostabų
.teigiamą pokytį, kuris jus labai sužavės

* * *

Žmogus neturėtų visų Dievo jam duotų protinių
gebėjimų skirti trumpalaikių dalykų paieškai, antraip jis
pasiklys materializmo labirintuose ir susikurs sau
nereikalingų apribojimų bei suvaržymų. Verčiau jis turėtų
naudoti savo protines galias gyvenimo būtinybėms gauti ir

stengtis lavinti savo dvasinius gebėjimus, kad atskirtų gėrį
.nuo blogio, žalą nuo naudingo

* * *

Tiesa slypi anapus nuomonių ir teorijų, ir daugelis, kurie
.laikosi šio požiūrio, tampa suvaržyti savo subjektyvių išvadų

* * *

Atverk, Viešpatie, ramybės vartus ir saugok mano
dvasinių minčių šventovę nuo piktų šnabždesių atakų. Ir leisk
mano ilgesio rožėms žydėti mano širdies sode, kai laukiu
.Tavo atėjimo aušros

* * *

Teorinės žinios nepajėgios įgyti dieviškųjų žinių, todėl *
patartina nešvaistyti brangaus laiko teorijoms, kurių
negalima pritaikyti realybėje, antraip atsidursite tankiose
intelektualinėse džiunglėse ir negalėsite peržengti teorijų
.srities

* * *

Laimė yra psichologinės pergalės prieš nepastovias
gyvenimo aplinkybes vaisius

* * *

Tas, kurį Dievas atpažįsta, pasaulis gali būti nežinomas

* * *

Jei žmogus save programuoja teorinėmis žiniomis [be
realaus bandymo], jis taps tarsi nešiojamu įrašymo įrenginiu,
kuris kartoja patarles ir atkartoja didingas frazes, o kiti laikys
jį išsilavinusiu mokslininku, tačiau tokių žinių nesustiprina
tiesioginis tiesos suvokimas ir jos neatitinka dvasinių
.pasiekimų

* * *

Problemos pasaulyje išliks, tad kur kreiptis patarimo ir
krypties? Žmogaus mintys, paveiktos įpročių, išankstinių
nuostatų, šališkumo ir fanatizmo, yra bevertės, o aplinkos,
šeimos, šalies ar pasaulio įtaka negali suteikti tikrojo
vadovavimo. Todėl reikia kreiptis į Dievą ir klausytis ramaus,

giedro balso, sklindančio iš sielos gelmių, balso, darniai su
.tiesa

* * *

Atverkite savo širdis dieviškajam išsiliejimui, kad jis
galėtų tekėti per jus ir pripildyti jūsų gyvenimus dvasinėmis
palaimomis ir gerumu

* * *

Kad ir kokį darbą dirbtumėte ir kokius pasiekimus
pasiektumėte, visada atminkite, kad Dievas yra šaltinis,
suteikiantis jums visas jėgas, reikalingas darbui ir
.pasiekimams

* * *

Leisk man prisiminti Tave, Viešpatie, skurde ir *
klestėjime, ligoje ir sveikatoje, nežinojime ir išmintyje, ir leisk
man matyti Tavo palaimintą šviesą, kuri akimirksniu suteikia
.sveikatą ir išgyimą

* * *

Savo minčių vienumoje ilgiuosi išgirsti tavo palaimintąjį
balsą, išvaryk iš manęs šiurkščius, žemiškus balsus,
paslėptus mano atminties klostėse, noriu amžinai klausytis
.tavo ramaus, melodingo balso savo sielos ramybėje

* * *

Gyvenimas skendi tamsoje, ir mes turime leisti Dievo
šviesai būti mūsų kelrodžiu žibintu, einant jo tamsiais takais.
Jis yra pilnatis nežinojimo ir tamsos naktimis, nušvitimo saulė
pabudimo valandomis, vedimo švyturys ir Šiaurinė žvaigždė
tiems, kurie keliauja per žemiškos, trumpalaikės
.egzistencijos jūras

* * *

Laikas žmonijai pabusti iš užmaršties miego ir dvasiniam
pabudimui. Prašome Tave, Viešpatie, pakelti mūsų sąmonę iš
nerūpestingumo ir siauro, riboto mąstymo gelmių į ramybės,
.šviesos, meilės ir visuotinio žmogiško užuojautos horizontus

* * *

Galiausiai viskas pagerės, nes Dievo galios ir stebuklai
slypi už žmogaus gyvenimo prieštaravimų, ir kas neįsitikins
situacijos neišvengiamumu ir bandys savo protu bei tikėjimu
prasiskverbti į tai, kas yra anapus uždangos, tam durys
.atsivers

* * *

Tikėjimas niekada nereiškia būti neapgalvotam ar
neišmintingai elgtis su aplinkybėmis. Priešingai, nepaisant
to, kas nutiktų, žmogus turi įsitikinti, kad tik Dievas gali jį
paremti sunkiomis ir išbandydingomis aplinkybėmis, jei jis
.atsigręš į Jį visa širdimi, siela ir jausmais

* * *

Jei mūsų pojūčiai galėtų mums perteikti visą tiesą, Žemę
matytume kaip elektronų upes, o kiekvieną dulkių dalelę –
kaip riedantį šviesos srautą. Tie, kurie prasiskverbia iš
materialaus pasaulio į dvasinį, supranta iliuzijos prigimtį ir
.žino tiesos esmę

* * *

Ar tai būtų Afrikos džiunglėse, mūšio lauke, kenčiant nuo
ligos ar skurdo, reikia įtikinti save, kad Dievo ranka yra
stipresnė už bet kokį pavojų ir gali apsaugoti tuos, kurie
ieško prieglobsčio Jame. Nėra veiksmingesnės apsaugos
priemonės. Žinoma, reikia vadovautis protu sprendžiant
.įvykius, tuo pačiu metu visiškai pasitikint dieviška pagalba

* * *

Meilė, gyvenanti visų kūrinių širdyse – visų motinų, tėvų,
draugų ir mylimųjų meilė – kyla iš dieviškosios meilės

* * *

Reikia skirti svarbiausias ir nedideles pareigas, teikiant
pirmenybę svarbiausioms, o ne tiesiog svarbioms. Be to,
jokia pareiga neturėtų prieštarauti kitai. Raštai mums sako,
kad kai viena pareiga prieštarauja kitai, tai įrodo, kad tai
.nėra tikra pareiga

* * *

Saulės gyvybiniais spinduliams sklindant, Aš skleisiu
vilties spindulius į vargšų ir apleistųjų [tų, kuriuos visuomenė
apleido] širdis ir įskiepysiu naują ryžtą tų, kurie mano
.esantys nevykėliai, širdyse

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Neišstumkite nė vieno iš savo meilės rato. Laikykite"
".kiekvieną savo širdyje, ir jie laikys jus savyje

* * *

Viešpatie, padėk man visada panaudoti savo valią
naudingiems ir geriems darbams atlikti
Padėk man paklusti Tavo valiai, kad visos mano mintys
.atitiktų Tavo tikslus ir derėtų su Tavo valia
Jis padėjo man pažadinti manyje slypinčią paslėptą,
palaimintą galią, kad galėčiau įveikti visus sunkumus ir
išbandymus

* * *

Pabuskite ir išvyskite tą drąsią ir nuolankią dvasinę
asmenybę – tokią, kuri sujungia liūtų stiprybę su balandžių
.švelnumu

* * *

Man nerūpės nei karčios, melagingos kritikos, nei
dosnūs pagyrimai ir meilikavimai. Mano vienintelis troškimas
.- vykdyti Tavo valią, Viešpatie, ir pelnyti Tavo palankumą

* * *

Neįsivaizduojate neapsakomo džiaugsmo, kuris jus
užlies, kai pajusite dieviškąjį buvimą. Jūsų siela bus
apsvaiginta beribės Dievo meilės. Tai meilė, milijonus kartų
didesnė už bet kokią žmogišką meilę – meilė, kuri išpildo
visus jūsų troškimus ir pripildo jūsų širdį džiaugsmo ir
.pasitenkinimo

* * *

Per vidinį susitelkimą galite tiesiogiai patirti dvasinę
palaimą savyje ir aplink save. Jei ugdysite šį sąmoningumą,

jūsų asmenybė augs harmoningai ir įgysite patrauklų
.magnetizmą žmonėms ir kitoms būtybėms

* * *

O Didysis Gynėjau, man nerūpi, jei dėl savo likimo, kurį
pats susikūriau, viską prarasiu, bet prašau Tavęs, mano
vienintelio prieglobsčio, apsaugoti mano meilės Tau žvakę
.nuo neatsargumo ir užmaršties vėjų

* * *

Atsigerkime iki soties tyro, gaivinančio ramybės
vandens, trykštančio iš palankių aplinkybių versmių,
sustiprinto tvirto pasiryžimo mąstyti pozityviai ir
.optimistiškai žvelgti

* * *

Sąžinė yra intuityvus pojūtis, atskleidžiantis tikrąją
žmogaus prigimtį ir motyvus. Kai jūsų sąžinė švari ir žinote,
kad darote tai, kas teisinga, jums nėra ko bijoti. Švari sąžinė
yra gero elgesio įrodymas iš Dievo. Būti išteisintam sąžinės
.teisme reiškia būti laimingam ir gauti Dievo palaiminimus

* * *

Stenkitės daryti drąsius ir malonius dalykus, kurių
dauguma žmonių nedaro, ir dovanokite meilę bei ramybę
.tiems, kurių kiti nepastebi

* * *

:Mokytojas Paramahansa vienam iš savo mokinių pasakė
Jei neskirsite laiko proto lavinimui, jokia materialinė,
gerovė jūsų nepatenkins. Šis ugdymas nėra kankinimas, o
sąmonės lavinimas, puoselėjantis mintis ir veiksmus,
“.vedančius į laimę

Tavo laimė yra tavo sėkmė, todėl neleisk niekam jos iš
tavęs pavogti. Apsaugok save nuo tų, kurie bando tave
trikdyti. Kai buvau berniukas, prarasdavau kantrybę, kai
žmonės skleidė apie mane melagingus gandus. Vėliau
supratau, kad mano ramybė yra svarbesnė už žmonių
.pritarimą ar susižavėjimą

* * *

Jei tik žinotumėte dieviškos meilės istoriją, kurią kai kurie bhaktai patiria su Dievu! Jokia kita gyvenimo patirtis negali prilygti tam džiaugsmui. Pažinojau šventąjį, kuris nuolat buvo pasinėręs į Dievo meilę, o jo veidas spinduliavo šventą meilę. Dievo akys visada stebi tuos, kurie Jį myli, ir Jis .niekada jų neapleidžia nė akimirkai

* * *

Nedaugelis yra tokių, kurie domisi savo protinių ir dvasinių galių ugdymu

* * *

Neleiskite sau nugrimzti į atidėliojimo dugną. Pakilkite iš nuobodžios kasdienybės miego ir ženkite į rafinuoto gyvenimo horizontus, kur pilna pasiekimų, džiaugsmo ir .ramybės

* * *

Jumyse slypi milžiniškas potencialas, laukiantis, kol bus investuotas, ir tik jūs vienas galite jį aktyvuoti ir gauti iš jo .naudos

* * *

Išsivadavimas iš blogų įpročių ir nesveikų troškimų diktato atneša daug didesnę laimę nei materialinė sėkmė. Intelektualinėje sėkmėje slypi psichologinė gerovė, kurios išorinės aplinkybės negali atimti. Galite visą savo laiką skirti turtų kaupimui, tačiau tie turtai nesuteiks jums ilgalaikės ramybės ir saugumo, kurio siekiate. Priešingai, jie atneš jums daugiau nelaimingumo, nes tikroji laimė ir ramybė slypi .prote, o ne materialiuose turtuose

Kai esi tvirtai įsitvirtinęs savo tikrajame „aš“, atlieki kiekvieną užduotį ir mėgaujiesi visais gerais dalykais su .dievišku džiaugsmu

* * *

Neleiskite silpnumui įsiskverbti į jūsų protą ir būkite atsargūs bendraudami su žmonėmis, kurie mąsto negatyviai ir yra pesimistiškai nusiteikę, kad jų silpnos mintys

neįsiskverbti į jūsų protą, nebent jūsų protas būtų pasiekęs
tokį stiprumo laipsnį, kad kitų mintys jo negali susilpninti, o
priešingai – jis gali sustiprinti kitų mintis ir padidinti jų
.pasitikėjimą savimi

* * *

Dievas yra svarbiausias, ir mes neturėtume pradėti ar
baigti savo dienos negalvodami apie Jį. Turime prisiminti,
kad be stiprybės ir energijos, kurią gauname iš Dievo, mes
nieko negalėtume pasiekti. Todėl mūsų didžiausia pareiga
.yra Jam

* * *

Yra būdas įvertinti ir teisti papročius bei tradicijas. Iš
pradžių kiekviena tradicija turėjo pagrindimą. Jei pastebime,
kad tas pagrindimas vis dar egzistuoja, vadinasi, tradicija turi
prasmę ir naudą. Tačiau neprotinga akiai sekti tradicijomis.
Turime žinoti tiesą ir jos laikytis, įžvelgti, kas gali atnešti
.mums laimę, ir tada tai pritaikyti

* * *

Kai matai tiek daug žmonių, kuriems trūksta laimės ar
sėkmės, nemanyk, kad tai jų likimas. Gali save padaryti kuo
tik nori. Tavo vidinė sėkmė yra tai, kas iš tikrųjų tave daro
.sėkmingu

* * *

Jei savyje nieko neturite, nebūsite laimingi. Bet jei aplink
jus nieko nėra ir esate laimingi savyje, neabejotinai esate
sėkmingi. Taigi neįmanoma vertinti žmonių pagal jų išorines
.aplinkybes

* * *

Tarp didžiulės minios gali būti žmogus, pasiekęs
dvasinio pakilimo būseną ir mėgaujantis vidine ramybe bei
.aukščiausia dvasine laime

* * *

Aš tikrai žinau, kad viskas, ko man reikia, ateis pas
mane, todėl nesijaudinu dėl to, kas manęs laukia ateityje. Tai
ne pasigyrimas ar apsimetinėjimas, nes aš daug kartų

patyriau tos palaimintos galios darbą ir veiksmingumą savo
.gyvenime

* * *

Ar plūduriuoju gyvenimo paviršiuje, ar skęstu jūros
gelmėse, žinau, kad esu su Dievu, o Jis yra su manimi, ir kad
niekas negali man pakenkti. Šis žinojimas man suteikė
.neapsakomą ir gilią laimę

* * *

Be jokios abejonės, nusipirkti kažką naujo yra maloni
patirtis. Tačiau po kurio laiko tas džiaugsmo jausmas
pamažu išblėsta ir galite net visiškai prarasti susidomėjimą,
pamiršti apie tai ir užsinerėti kažko kito. Tačiau sąskaita už
!tą daiktą nebus pamiršta, ypač jei jį pirkote išsimokėtinai

* * *

Žmogus turėtų kontroliuoti savo gyvenimą ir jį kuo
labiau supaprastinti. Jis turėtų taupyti pinigus būtiniausiems
atvejams ir nenumatytiems atvejams, teikti pirmenybę
taupymui, o ne prabangos išlaidoms, ir padėti kitiems kiek
įmanoma geriau. Kai padedate kitiems, pagalba vienaip ar
.kitaip ateis pas jus, ir jums nieko netrūks ir nieko netrūks

* * *

Visų širdžių džiaugsme girdžiu Tavo palaimos aidą,
Viešpatie, ir visų tikinčiųjų draugystėje jaučiu Tavo meilę.
Džiaugiuosi, ir mano širdis džiugina savo draugų sėkme ir
klestėjimu, lygiai taip pat, kaip džiaugiuosi savo geroje ir
lengvumo. Įkvėpdamas išmintį kitiems, dauginu savo
.išminties lobius, o visų laimėje randu savąją

* * *

Didžiausias laimės priešas – skolintis pinigų prabangos
prekėms. Žmonės klaidingai mano, kad negali būti laimingi,
nebent įsigytų ką nors konkrečiau. Tačiau net ir įsigiję tą
daiktą, jie nepatirs tikros laimės, nepaisant laikino
džiaugsmo, kurį ji teikia. Kokia prasmė vytis žemiškos laimės
miražą, kuris žada tik sugriūti? Žmonės turėtų gyventi

paprastai, be daugybės daiktų, kuriems reikia nuolatinės
.priežiūros

* * *

Mano rojus yra manyje. Mėgaudamasis Dievo
palaiminimais, dėkoju Jam ir mano vidinis džiaugsmas auga.

Be to vidinio pasitenkinimo net žemiški malonumai ir
džiaugsmas tampa pragaru. Supratau, kad be to vidinio
džiaugsmo man užkrauta atsakomybės našta būtų atėmusi
.man ramybę ir laimę

* * *

Jei turtas siejamas su ligomis ir problemomis, pasekmės
bus daugybės. Higiena ir sveikatos priežiūra yra vieni iš
Vakarų stiprybių. Kenksmingi vabzdžiai ir mirtini mikrobai
išsivysčiusiose šalyse yra veiksmingai kontroliuojami, o
kitose jų gausu. Tačiau šių kenkėjų išnaikinimas nėra
pasiekimo viršūnė, nes išsivysčiusiose šalyse egzistuoja ir
kitų rūšių negalavimų, tokių kaip sunkiai apmokamos
sąskaitos ir dusinančios finansinės krizės dėl pirkimo
išsimokėtinai sistemų – negalavimų, kurie trikdo miegą ir
.kenkia ramybei

* * *

Esame neatsiejama tos pačios sąmonės, iš kurios
atsirado ši didi visata, dalis

* * *

Ar kada matėte avių bandą? Jei viena iš jų šoka, likusi
banda ją nedvejodama pamėgdžioja. Dauguma žmonių yra
tokie. Kažkas gali sugalvoti idėją ar pristatyti naują
tendenciją, o kiti tuoj pat šoks prie jos ir ją nukopijuos. Šis
modelis išliko ištisas kartas. Kiekviena tauta turi savo
papročius ir tradicijas, ir negalime teigti, kad visi jie yra
teisingi ar pagrįsti. Bet kas žino? Galbūt kai kurie iš tų
.papročių ir tradicijų yra beprasmiškai ir netikslūs

* * *

Kai nurimsta audringa minčių audra, mes įžengiame į
ramybės karalystę ir paliečiame dieviškąjį buvimą

* * *

Pagalvokite apie Dievą, gražų kraštovaizdį, kuris įkvepia
ramybę, arba džiaugsmingą ir malonią patirtį. Teigiama,
.rami protinė veikla suteikia energijos ir gaivos

* * *

Mes gyvename chaotiškame ir neramioje aplinkoje.
Galbūt manote, kad pinigai reiškia laimę, bet kai juos įgyjate,
vis tiek jaučiatės nelaimingi. Galite įgyti turtą ir prarasti
sveikatą (neduok Dieve). Arba galite turėti gerą sveikatą ir
prarasti pinigus. Arba galite turėti ir turtą, ir sveikatos, bet
patirti daugybę problemų su kitais, siūlydami gerumą, bet
sulaukdami neapykantos ir apmaudo. Be Dievo niekas šiame
.gyvenime negali jūsų iš tikrųjų patenkinti

* * *

Žemė tampa kankinimų kamera tiems, kurie gyvena
nežinodami dieviškojo plano. Tačiau kai gyvenimo patirtį
laikote savo mokytojais ir iš jos mokotės tikrosios šio
pasaulio prigimties ir jums priskirto vaidmens kosminėje
dramoje, ši patirtis tampa vertingais šviestuvais kelyje į
.ilgalaikį pasitenkinimą ir laimę

* * *

Ten, anapus netamsėjusios tamsos, tylios tylos ir
nesukurtos nebūties, slypi amžinoji esmė, kuri yra
egzistencijos ištaka ir visų galių bei būtybių, matomų ir
.nematomų, šaltinis

* * *

Dievas sukūrė šią žemę ne tam, kad mes valgytume,
miegotume ir mirtume, bet tam, kad mes pažintume Jo valią
ir suprastume savo egzistencijos tikslą. Nedaug išmintingų
žmonių suprato kosminio plano prasmę, bet dauguma
.žmonių yra akli ir nežino šio tikslo

* * *

Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas; mano
tikslas buvo tarnauti savo broliams ir seserims žmonijoje.

Todėl Dievas atvėrė man daug galimybių išsilaikyti ir įvykdyti
.savo misiją

* * *

Dievas sukūrė šią visatą, kad ji veiktų pagal fiksuotą ir
nekintamą dėsnį. Jei pažeisime bet kurį iš šių universalių
dėsnių, nubausime save. Kas nors, nušokęs nuo aukšto
pastato stogo, susilaužys kaulus. Todėl negalime ignoruoti
.gravitacijos dėsnio nepatirdami pasekmių

* * *

Kai giliai pažvelgiame į pasaulio civilizacijas ir
tyrinėjame paslėptas senovės civilizacijų paslaptis, iškyla
platus vaizdas su susipynusiais ryšiais, įvairiais skyriais ir
tikslėmis detalėmis, ir mes atrandame, kad žmogus yra ir
.individualios, ir socialinės prigimties tuo pačiu metu

* * *

Jei Dievas norėtų, kad gyventume tik materialioje
sąmonėje, būtume visiškai patenkinti materialiais dalykais ir
.žemišku gyvenimu

* * *

Tyrumo, ramybės ir laimės spinduliai už svajonių ribų
.mirga ir šoka mūsų esybės gelmėse

* * *

Su kiekviena patirtimi, kuri pasirodo mūsų gyvenimo
danguje šios žemiškos kelionės metu, turime išmokti
praplėsti savo sąmoningumą ir geriau suprasti aplinkybes,
kurios mus supa ar kurias išgyvename, ir tada galėsime
gyventi didesne harmonija bei sklandžiau bendrauti su
.žmonėmis ir gyvenimu

* * *

Dauguma žmonių mėgdžioja kitus. Žmogus turėtų būti
.originalus ir kūrybingas, ir įvaldyti viską, ką daro
Rytuose pagrindinis dėmesys buvo skiriamas dvasinės
laimės puoselėjimui, o materialiniai gyvenimo aspektai
dažnai buvo apleisti. Vakaruose yra tam tikras materialinis
komfortas, bet labai mažai psichologinės laimės. Reikia

pusiausvyros tarp šių dviejų dalykų, nes dėmesys tik vienam gyvenimo aspektui veda prie disbalanso ir nesugebėjimo .racionaliai susidoroti su gyvenimo reikalavimais

* * *

Didžiausia laimė – po dieviškosios laimės – yra žmogui būti taikoje su savo artimiausiais giminaičiais, su kuriais jam .tenka gyventi kiekvieną metų dieną

Žmonės švaisto daug laiko skubėdami ir impulsyviai veikdami, daug ko nepasiekdami. Nedaugelis stabteli .apmąstyti ir pabandyti suprasti, ką gyvenimas gali pasiūlyti

* * *

Turime stengtis kurti vidinius išminties pastatus ramybės soduose, kurie klesti ir spindi nesuskaičiuojamomis .nuostabių dvasinių dorybių gėlėmis

* * *

Vidinė harmonija yra gausus stiprybės šaltinis ir generuoja atsinaujinančią energiją

* * *

Žvelgdamas į gyvenimą, supranti, kad sėkmė nėra lengva. Gyvenimas dažnai būna atšiaurus ir negailestingas, ir mes turime kovoti, kad užsidirbtume pragyvenimui. Pagalvokite, kiek pastangų reikia norint išlaikyti savo kūną sveiką ir be ligų! Net jei jums tai pavyks, ta sėkmė bus laikina. Kūnas – linkiu jums ilgai gyventi – galiausiai bus palaidotas. Būtinybė diktuoja kovą su daugybe jėgų, tiek vidinių, tiek išorinių, kad pasiektume norimą sėkmę. Šios jėgos nenuilstamai dirba, kad atimtų iš jūsų bet kokius tikrai .reikšmingus pasiekimus

* * *

Stenkitės išlikti ramūs bet kokiomis aplinkybėmis ir leiskite savo ramybės sėklai žydėti džiaugsmu ir .pasitenkinimo šypsenomis

* * *

Net didžiausi šventieji nepasiekia visiško išganymo, nebent jie pasidalina savo sėkme – dvasine patirtimi ir

aukštesnėmis žiniomis – su kitais, padėdami jiems pasiekti dvasinį supratimą. Štai kodėl tie, kurie pasiekė tokius etapus ir tokias būsenas, trokšta perduoti supratimą tiems, kuriems jo reikia. Jei trokštate tikros sėkmės, užsitikrinsite ne tik

.savo, bet ir kitų laimę

* * *

Kiekvienas protingas žmogus gali užsidirbti pinigų, bet jei jų širdyje yra meilės, jie niekada nepanaudos tų pinigų savanaudiškiems tikslams; verčiau jie dalinsis jais su kitais. Pinigai yra prakeiksmas ir nelaimė savanaudžių ir šykštuolių rankose, o palaiminimas ir dovana geros širdies ir dosnios

.sielos rankose

* * *

Kažkas gali pasirinkti ilgesnį laiką tylėti, atsisakydamas kalbėtis su savo šeima. Nors šis asmuo gali pasiekti tam tikrą vidinės ramybės laipsnį, jo elgesys yra savanaudiškas ir kenkia šeimos laimei. Jis negali būti laikomas tikrai sėkmingu, nebent jo artimieji taip pat gautų naudos iš jo pasiekimų. Panašiai, materialinė sėkmė yra ne tik mūsų teisė džiaugtis gerove; tai taip pat reiškia mūsų moralinę pareigą kitiems padėti jiems pagerinti savo finansines ir gyvenimo

.sąlygas

* * *

Esu apsaugotas už savo švarios sąžinės sienų.

.Sudeginau tamsią praeitį ir man rūpi tik šiandiena

* * *

Šiandien suprantu, kad esu viena su didžiausio gėrio šviesa ir kad esu švyturys tiems, kurie kovoja su liūdesio

.jūros bangomis

* * *

Žmonės turi skirtingus požiūrius ir teorijas apie sėkmę, priklausomai nuo jų gyvenimo ambicijų. Neretai girdime, kad kai kurie žmonės sėkmę tapatina su vagyste, sakydami tokius dalykus kaip „Jis buvo sėkmingas vagis!“. Tai pabrėžia, kad sėkmė visomis jos formomis ir atmainomis yra

pageidautina ir siekiama. Tačiau mūsų sėkmė neturėtų
.pakenkti kitiems

Yra ir kitas sėkmės kriterijus: kai sugebame pasiekti
harmoningų ir naudingų rezultatų sau, turėtume įtraukti ir
.kitus į savo sėkmę ir dalytis su jais jos vaisiais
Sėkmė reiškia žmogaus pasitenkinimą ir pasitenkinimą
savo aplinkoje. Tikroji sėkmė yra veiksmų, pagrįstų
teisingumo principais, rezultatas ir apima kitų laimę bei
gerovę kaip neatsiejamą žmogaus laimės dalį. Jei
pritaikysime šį principą savo materialiniam, intelektualiniam,
moraliniam ir dvasiniam gyvenimui, turėsime išsamų ir
.visapusišką sėkmės apibrėžimą

* * *

Čia, šiame ribotame pasaulyje, mes suvokiame ilgį, plotį
ir tankį, bet yra ir kitas lygmuo, kuriame matmenų nėra;
viskas yra aišku ir skaidru – viskas yra sąmonė ir suvokimas.
Skonio pojūtis yra suvokimas, kaip ir uoslės pojūtis. Mūsų
jausmai, mintys ir kūnai yra sąmonės būsenos. Lygiai taip
pat, kaip sapnuose galime matyti, girdėti, užuosti, paragauti
ir liesti, taip ir tame aukštesniame lygmenyje visus šiuos
.pojūčius patiriame per gryną sąmonę

* * *

Viešpatie, padaryk mus laimingus jausdamas Tavo
artumą, išlaisvink mus iš troškimų pančių ir suteik mums
vidinį džiaugsmą, kuriam įtakos neturi gyvenimo patirtys ir jo
.permainos

* * *

Kai mūsų protai suderinti su aukštesniais suvokimais,
mumyse pabunda dvasinė sąmonė ir mes patiriame
.nuostabius dieviškosios išminties ir meilės stebuklus

* * *

Jei mylėsime Dievą visiškai ir atsigręšime į Jį visomis
savo mintimis ir širdimi, jausimės artimi Jam ir suprasime,
.kad Jis yra didžiausias saugumo prieglobstis gyvenime

* * *

Iš pažiūros tuščioje, didžiulėje erdvėje egzistuoja
kosminis ryšys ir amžinas gyvenimas, vienijantis mus su
visais gyvais ir negyvais dalykais visatoje – aukščiausiojo
gyvenimo banga, tekanti per visą egzistenciją. Amžinybė yra
mūsų tikrieji namai ir nuolatinė buveinė, o mūsų
egzistavimas šiuose kūnuose yra laikinas, tarsi trumpas
.atokvėpis karavanui, keliaujančiam per dykumą

* * *

Kai susijungsime su dvasios kūrybinėmis jėgomis,
susijungsime su universaliu ir begaliniu protu, gebančiu mus
vesti ir spręsti mūsų problemas. Kūrybinė jėga
nepertraukiamai tekės iš didžiausio mūsų būties šaltinio,
leisdama mums pasiekti kūrybinės sėkmės bet kurioje savo
.veiklos srityje

* * *

Meilė auga ir klesti pasitikėjimo, tolerancijos ir abipusės
pagarbos aplinkoje

* * *

Palaimink mus, Viešpatie, tyrų minčių ir gerų įpročių
šviesa, kad, jei mus užkluptų blogų įpročių ir nukrypusių
minčių tamsa, ji tuoj pat išsisklaidytų. Ir padėk mums mylėti
Tave tokia gilia meile, kad nei materialios iliuzijos, nei
pasaulietiškos pagundos negalėtų mūsų sužavėti ar užvaldyti
.mūsų proto ir širdies

* * *

Lengvai gaunami dalykai retai būna vertingi. Tai žinome
tyrinėdami didžių vyrų ir moterų gyvenimus ir tai, kaip jie
tapo didžiais ugdydami savo talentus, atlikdami savo
pareigas, kurdami savo moralines vertybes, gilindamiesi į
studijas ir vengdami savanaudiškumo. Jų pasiekti rezultatai ir
pasiekimai buvo neišmatuojamai didesni už jų įdėtas
.pastangas

* * *

Tikroji laisvė slypi pasirinkimo laisvėje, vadovaujamoje
išmintimi ir palaikomoje supratimo, teisingumo bei tvirtos
.valios

* * *

Kai pažadinate savo valią, ryžtą ir sąmoningą įžvalgumą,
iš aukštesnės sąmonės – per sielos įžvalgą – išsilaisvina
nematomos jėgos, kurios, Dievo padedamos, jums padeda ir
.apšviečia kelius, vedančius į psichologinį komfortą ir laimę

* * *

Žmogus turi atverti sielos kanalus savo pastangomis.

Niekas savanoriškai nepasirenka kančios ir nelaimės vietoj
ramybės ir laimės. Nežinojimas yra kančios šaknis ir kliūtis,
kurią reikia pašalinti ir pašalinti. Nežinojimas yra kenksminga
piktžolė, giliai įsišaknijusi, auganti žmonijos sode, išstumianti
gerus ir naudingus augalus. Nežinojimą reikia įveikti
nepajudinama valia ir ryžtingu ryžtu. Proto dirva turi būti
įdirbta tiksliu protiniu susitelkimu [į teigiamą], o geros sėklos
laistomos tikėjimo vandeniu. Kai spindės gyvybingi ir šilti
meilės spinduliai, gėrio sėkla auga ir nugalės parazitines
piktžoles ir žoles, nes tamsa negali egzistuoti šviesos
.akivaizdoje

* * *

Materialinių dalykų malonumai išblėsta ir išnyksta, bet
dieviškas džiaugsmas niekada neišblėsta. Tai dieviška laimė,
.kuri yra begalinė ir neapsakoma

* * *

Niekada negalime naudoti klaidingų metodų laimei
pasiekti, taip pat neturėtume atsisakyti savyje slypinčios
ramybės ir dvasinių turtų, siekdami iliuzinio komforto ir
spindinčio gyvenimo, kurį mums gali pasiūlyti pragariški
.veiksmai ir elgesys, turintys destruktivų poveikį

* * *

Ramybė yra geriausias fotoaparatas dieviškajam
buvimui užfiksuoti. Pro tyros ir tiksliai sufokusuotos ramybės
.objektyvą palaimintas vaizdas atrodo tobulai aiškiai

* * *

Iš tiesų, visa išmintis slypi jumyse ir tereikia ją
.sąmoningai suvokti

* * *

Pasitenkinimas slypi savęs tobulinime, kad kiti ieškotų
jūsų, o ne jūs jų. Meilė ir draugystė turėtų būti teikiami be
jokių lūkesčių ar reikalavimų mainais, nes lūkesčiai gimdo
apmaudą ir kartėlį. Net ir siekiant savęs tobulinimo, žmogus
turėtų būti vienas, saugus ir ramus savo dorybių ir savivertės
.tvirtovėje

* * *

Tegul iš mano širdies visada liejasi džiaugsmo ir
optimizmo kriokliai, ir tegul jų gaivus purslas paliečia visus,
.kuriuos sutinku

* * *

Dvasinis džiaugsmas sukelia sieloje norą visokeriopai
padėti kitiems ir ugdo gebėjimą vertinti rafinuotus moralinius
malonumus, kurie veda į laimę, taip sumažinant polinkį į
.grubius malonumus

* * *

Kad ir koks mažas būtų jūsų vaidmuo, jis išlieka toks pat
svarbus, kaip ir didžiausi vaidmenys, prisidedant prie
kosminio vaidinimo, kurį sielos atlieka gyvenimo scenoje,
.sėkmės

* * *

Visuotinė sąmonė yra absoliuti, begalinė sąmonė, nuolat
atsinaujinanti ir neišsenkanti savo kūrybiškumu, ir per jus ji
.bando išreikšti unikalų savo aspektą

* * *

Jei bent kartą paragausi dieviškos meilės, niekada jos
.neatsisakysi, nes visoje visatoje nėra nieko panašaus

* * *

Tie, kurie pažįsta Dievą, yra pasiekę labai pažengusius
dvasinius lygmenis, todėl jie neapsiriboja vien dvasiniais
patarimais nusidėjėliams, bet – Dievo malone ir pagalba –

gali suteikti jiems dvasinės galios, kuri išlaisvina juos iš
.nuodėmingų darbų pasekmių

* * *

Visi geri ir blogi veiksmai glūdi smegenų ląstelėse ir
pasireiškia kaip dorybingi ar blogos įpročiai ar minties
tendencijos. Žmogus, kenčiantis nuo nesveikų įpročių dėl to,
kad jo smegenų ląstelės yra įkrautos tų įpročių galia, gali
išsivaduoti valios, meditacijos, nuoširdžios maldos ir
nuolatinio teigiamo teiginio dėka, kol visi jo nepageidaujami
įpročiai virsta dorybingais ramybės ir ramybės įpročiais. Tai
įvyksta, kai teisingai nukreipta gyvybinė jėga veikia, kad
pakeistų nenormalų smegenų ląstelių pobūdį, kad tos
.ląstelės prisipildytų visko, kas gera, dorybinga ir gražu

* * *

Supratimas yra vidinė akis, sielos vizija ir širdies
teleskopas. Tai pusiausvyra tarp proto ramybės ir sąžinės
.tyrumo

* * *

Kiekvieną dieną matome skirtingus vaizdus ir kiekviena
diena atneša naują pamoką, kurią reikia išmokti. Tikimasi,
kad žmogus išmoks pamoką sutelkdamas dėmesį į galutinį
savo egzistencijos tikslą: atpažinti savo būties šaltinį ir savo
.gyvenimo pagrindą

Stengsimės pamiršti praeities liūdesį ir pasiryškime
jomis nebesigilinti. Su nepajudinamu ryžtu ir aktyvia valia
atnaujinkime savo gyvenimą, sustiprinkime savo sėkmes ir
.puoselėkime savyje gerus įpročius bei kilnias savybes
Dievas yra mano stiprybė ir aš netikiu jokia kita stiprybe
Kovok gyvenimo mūšius ir atkakliai siek iki galo, niekada
nepasiduok. Niekada nesakyk: „Nerandu kelio, todėl nustosiu
bandyti“. Prašyk patarimo, jei padarei klaidų, bet niekada
nenustok bandyti. Daugelis susitaiko su pralaimėjimu
susidūrę su kliūtimis. Tie, kurie patiria nesėkmę, turėtų
bendrauti su sėkmingais, o ne su nevykėliais. Būk pasiryžęs
.siekti sėkmės; tegul tai būna tavo gyvenimo filosofija

Kiekvieną dieną turime stiprinti savo fizinę jėgą, didinti protinius gebėjimus ir pažinti tikrąjį save per meditaciją, sveiką mąstymą ir pozityvų, produktyvų darbą, kuris kartu .naudingas kūnui, protui ir dvasiai

Kai norite išsiugdyti gerą įprotį arba atsikratyti blogo, sutelkite dėmesį į smegenų ląsteles, kuriose slypi skirtingų įpročių mechanizmai. Norėdami išsiugdyti gerą įprotį, pirmiausia tyliai atsisėskite ir medituokite, ieškodami .dieviškojo vadovavimo

Sutelkite savo mintis į valios centrą kaktoje, tarp antakių, ir tvirtai patvirtinkite įprotį, kurį norite įdiegti savo smegenyse. Kai norite atsikratyti blogų įpročių, taip pat sutelkite savo dėmesį į valios centrą ir tvirtai patvirtinkite, kad visos vagos, kuriose tie įpročiai yra įsitvirtinę, yra .ištrinamos

Susitelkę ir turėdami valios, galite ištrinti net galias .įsisenėjusių senų įpročių vagas

Nuolat sau patvirtinkite, kad turite valios jėgų išrauti nesveikus įpročius iš savo smegenų. Geriausias laikas šiam teiginiui yra ankstyvas rytas, kai jūsų valios jėga ir susikaupimas yra didžiausi. Toliau patvirtinkite sau, kad esate laisvas nuo visų diktatų, ir vieną dieną – su Dievo pagalba – suprasite, kad iš tiesų išsivadavote iš įpročio, kurio .norite atsikratyti

Kad ir ko bijotum, išvaryk tai iš savo minčių ir palik Dievui. Sustiprink savo tikėjimą Dievu ir pasitikėk, kad Jis gali tau padėti, ir žinok, kad daug kančių kyla iš nerimo ir .baimės

Kodėl turėtumėte kentėti dabar, kai tai, ko bijote, dar neįvyko? Kadangi dauguma mūsų neramumų kyla iš baimės, jei pašalinsime baimę iš savo gyvenimo, jausimės laisvi ir .išgijimas įvyks akimirksniu

Kiekvieną vakarą, prieš pat eidami miegoti, patvirtinkite
sau, kad Dievas yra su jumis, saugo ir stebi jus.
Įsivaizduokite Jo apsauginę šviesą, supančią jus iš visų pusių,
.ir pajusite Jo nuostabią apsaugą

Šiame kosminiame spektaklyje visų rasių žmonės laiko
.scenoje vaidina gyvenimo dramą

Turime suprasti gyvenimo prasmę per daug
nesigilindami į savo laikinus vaidmenis ir į juos pernelyg
nesigilindami. Mūsų supratimas apie gyvenimą dažnai yra
iškreiptas ir klaidingas, nes į jį žiūrime savanaudiškai ir
ribotai; jei žiūrėtume dvasios akimis, matytume dalykus
.visiškai kitaip

Kai atveriamė išminties akį, matome visa apimančią

Dievo šviesą ir toje šviesoje suvokiame savo dvasinę
prigimtį, kuri yra visuotinės sąmonės, persmelkiančios visas
.visatos daleles ir dalis, prigimties atspindys

Dvasinės tiesos supa mus, beldžiasi į mūsų užmerktų
akių duris, ragindamos matyti šviesą, o ne tamsą, veikti
išmintingai, o ne nežinojimu, pripildyti savo širdis meile, o ne
neapykanta, ir bendradarbiauti kuriant taiką ir atnešant į
mūsų pasaulį gausą bei saugumą. Kai tai darysime,
nežinojimas išnyks, pasauliniai skirtumai išnyks, įvairovėje
matysime vienybę ir labiau darniai sutarsime su dieviškąja
.valia

Mūsų santykiai su Dievu nėra šalti ar be meilės, kaip
tarp darbdavio ir darbuotojo. Esame Jo vaikai ir Jo rūpestis
mumis yra nuolatinis; Jis visada mūsų klausosi. Esame
neatsiejama Jo būties dalis, o mūsų santykiai su Juo yra gyvi
ir gyvybingi. Jis mums suteikė neišsenkančius meilės,
supratimo, įžvalgos, geros valios ir dvasinės stiprybės turtus,
.tačiau dauguma iš mūsų šiuos turtus iššvaistėme veltui
Dievas nori, kad gyventume saugiai, taikiai ir draugiškai
bendradarbiaudami, kaip ir dera kilmingos ir mylinčios

šeimos nariams, tačiau godumas ir savanaudiški
skaičiavimai sudygo ir įsišaknijo žmonių sielose, sukeldami
.šeimos susiskaldymą

Dievas nori, kad būtume šeiminkai, bet mes
pasirinkome būti vergais. Žmonija nuklydo toli nuo savo
dangiškųjų namų ir prarado vidinį rojų, kuriame jautėsi arti
Dievo ir Dievas yra arti mūsų, ir ji negalės atgauti to rojaus
be asmeninių pastangų. Dievas sukūrė mus pagal savo
.paveikslą, bet ši tiesa išsprūdo iš mūsų proto
Pasidavėme iliuzijai, kad mūsų likimas yra sunkumai, o
mūsų likimas – sunaikinimas, ir turime išminties durklu
.perplėšti iliuzijos šydą, kad pamatytume šviesią tiesą už jo
Dievas palaimino mane laime per šiuos ilgus mano
gyvenimo metus. Nesvarbu, ar žmonės mato pasitenkinimo
šypseną mano veide, ar ne, dieviškas džiaugsmas visada yra
su manimi ir niekada manęs nepalieka. Didžioji palaimos upė
nuolat teka po mano sąmonės smėliu ir trykšta kaip
.palaiminti šaltiniai, laistantys mano gyvenimo sodus
Nei staigūs gyvenimo perversmai negali sutrikdyti mano
ramybės, nei mirties šmėkla negali atimti dvasinės laimės,
.kurią jaučiu

Buvo sunku tą būseną paversti nuolatine ir
nepakeičiama, bet dvasios vaisiai, kuriais dabar mėgaujuosi
.ir dalinuosi su kitais, buvo verti visų įdėtų pastangų
Aš mėstau ir veikiu vedamas dieviškosios dvasios.
Pinigai niekada nebuvo mano gyvenimo tikslas, o veikiau
tarnavimas savo broliams ir seserims žmonijoje. Todėl
Dievas atvėrė man daug gerumo durų, kad galėčiau save
išlaikyti ir įvykdyti savo misiją. Ir kai tik man reikia pagalbos,
.Dievas ją suteikia nedelsdamas
Mano vienintelis noras yra tau tarnauti, ir todėl aš čia
.esu

Dievo galia veikia ir jūsų gyvenime. Šią tiesą patirsite
patys, kai sustiprės jūsų tikėjimas ir suprasite, kad tikrasis
.turtas kyla ne iš materialinės sėkmės, o iš Visagallo

Kiekviena akimirka, praleista su Dievu, bus skirta jūsų
pačių labui, ir viskas, ką nuveiksite iš meilės ir norėdami įtikti
.Dievui, bus įrašyta jums amžinybės knygoje
Pasinerkite į gilių minčių vienvėnę ir mėgaukitės ramybe,
.tekančia iš tylos šaltinio

Jei sėjame gerus darbus, pjauname džiaugsmą ir
palaiminimus, o jei sėjame blogus darbus, pjauname įvairių
.tipų ir laipsnių krizes bei problemas

Kiekvienas geras darbas yra tarsi kirtiklis, kuriuo
kapstomės sąmonės dirvoje, kad atrastume dieviškojo
.džiaugsmo šaltinį

Išmokite pasinerti į savistabos ir tyrinėjimų jūrą,
nesvarbu, ar tai būtų susiję su geromis knygomis,
įsitikinimais, problemomis, filosofija ar vidiniu džiaugsmu,
pripažindami, kad įprasta [kontempliatyvi] vienvėnę yra
.tikrosios laimės kaina

Nors gyvenimas atrodo nenusėjamas, kaprizingas ir
paslaptingas, kupinas abejonių ir visokių problemų bei
sukrėtimų, mes išliekame nuolatinėje Dievo apsaugoje.

Negalime perdėti dalykų ar prarasti savitvardos įvykių
akivaizdoje, nes jei leisime panikai mus užvaldyti, suteiksime
galią blogiui ir pagilinsime jo šaknis, kurios auga ir klesti
.baimės ir nerimo dirvoje

Kiekvieną vakarą savęs paklauskite: kiek laiko
praleidote su Dievu, kiek apmąstėte, kiek nuveikėte, kiek
?padarėte dėl kitų ir kiek kontroliavote savo troškimus
Neturėtume tikėtis rasti ilgalaikės laimės ir ramybės
gyvenimo išbandymuose; veikiau turime jų ieškoti ir atrasti
savyje. Tada, kad ir kokias patirtis patirtume, su jomis
susidorosime taip pat, kaip žiūrėtume kažkieno kito patirtį
.filme, nesvarbu, ar ji maloni, ar skausminga

Žmogus gali paversti visą savo patirtį skausmingais,
apgailėtiniais išbandymais, jei tik leidžia savo protui tai
daryti. Jie gali džiaugtis gera sveikata, tačiau nesugeba
įvertinti jos vertės. Tačiau jei suserga, tada nusižemina ir

įvertina gerovės palaiminimą. Turėtume pripažinti Dievo
palankumą ir dėkoti Jam už palaiminimus, kuriuos Jis mums
teikia, nelaukdami, kol nepalankios aplinkybės privers mus
.būti dėkingus ir pripažinti Jo malonę

Gyvenimas turėtų būti apmąstymų ir veiksmų mišinys.

Kai žmogus praranda psichologinę pusiausvyrą, jis tampa
pažeidžiamas nerimo, liūdesio debesų ir skausmo antplūdžio.

O jei jis bando pažeisti sveikatos, klestėjimo ir išminties
dėsnius, neišvengiamai kentės nuo ligų, skurdo ir
.nežinojimo

Turime išlaikyti savo ketinimus tyrus, motyvus švarius ir
elgtis taip, kad tai teiktų mums ramybę, ir neleisti gyvenimo
aplinkybėms drumsti mūsų ramybės ir sunaikinti mūsų
.laimės

Liūdnos širdys ir sudaužytos mintys mane traukia, kad ir
kaip toli jos būtų

Išplėskite savo žėrinčios meilės karalystės ribas,
palaipsniui įtraukdami savo šeimą, kaimynus, bendruomenę,
.šalį ir visas sąmoningas šalis bei būtybes

Taip pat turime stiprinti savo intelektą ir atsikratyti iš
metų ir kartų paveldėtos intelektualinio bei moralinio
silpnumo naštos. Šios priemaišos turi būti sudegintos
atnaujinto ryžto ir produktyvių veiksmų ugnyje. Taikydamas
šį konstruktyvų požiūrį, tikrai atsidavęs individas gali pasiekti
.išsivadavimo ir laisvės horizontus

Aktyvuokite savyje slypinčią begalinę galią, kad
galėtumėte atlikti savo prestižinį vaidmenį gyvenimo
.scenoje

Kai tik žmogus pradeda garbinti turtą, pinigus, šlovę ar
ką nors kita, išskyrus Dievą, jo likimas tampa nelaimingumu.
Tie, kurie visą savo dėmesį sutelkia į šiuos dalykus, iš tikrųjų
juos garbina, todėl jie ne artėja prie Dievo, o tolsta nuo Jo.
Tačiau tie, kurie kontempliuoja Dievą, medituoja apie Jį ir

bendrauja su Juo savo širdyse, artėja prie Jo ir patiria vidinį
.džiaugsmą tylioje bendrystėje su Juo
Tik Dievas gali išpildyti žmogaus svajones ir viltis dėl
ilgalaikės laimės. Todėl niekas neturėtų užimti Dievo vietos
.širdyje

Yra šventų simbolių, kurie gali padėti ieškotojui
prisiminti Dievą ir priartėti prie Jo. Tačiau jei žmogus pradeda
garbinti šiuos simbolius, jų žala bus didesnė nei nauda.
Garbinimas turėtų būti nukreiptas tik į Dievą, nes niekas
.kitas nėra vertas garbinimo
Kad ir koks būtų ritualinio garbinimo pobūdis, Dievui jis
priimtinas tol, kol garbintojas jį atlieka su dvasiniu
sąmoningumu ir Jo ilgesiu. Tačiau daugelis žmonių
nesupranta garbinimo esmės, todėl jų mintys ir širdys
nukreipiamos nuo Dievo į ritualus, todėl iš savo garbinimo jie
.negauna daug naudos
Tikrieji garbintojai neleidžia savo sąmonės apriboti jokių
vaizdiniu ar forma, bet su giliausia meile ir visu dėmesiu
sutelkia dėmesį į dieviškąją dvasią, slypinčią už visų
.vaizdinių ir formų

Dievas yra absoliutus ir begalinis, ir joks atvaizdas ar
statula negali Jo sutalpinti
Galima sakyti, kad Dievas apsireiškia kiekviename, kuris
Jį nuoširdžiai myli ir yra su Juo harmonijoje, nes Jis yra visur ir
todėl yra kiekviename. Tačiau ne kiekvienas turi gebėjimą
apreikšti dieviškąjį buvimą. Saulė vienodai šviečia ir anglimi,
ir deimantui, bet deimantas gauna ir atspindi saulės šviesą,
.o anglis negali

Panašiai visi žmonės yra panardinami Dievo šviesoje,
tačiau tik nedaugelis sugeba tą šviesą priimti ir atspindėti
savo mintimis bei veiksmais. Norėdami tai padaryti, jie turi
apsivalyti medituodami ir vadovaudamiesi dieviškaisiais
.mokymais bei įsakymais
Tardami Dievo vardą, turime giliai ir nuoširdžiai suvokti,
ką sakome. Jei galėtumėte pažvelgti į žmonių mintis maldos

metu, pamatytumėte, kad dauguma galvoja apie viską,
išskyrus Dievą, nors ir taria Jo vardą! Tokia malda yra
.bevaisė ir bevertė

Melsdamiesi turėtume stengtis sutelkti visą savo mintį į
Dievą, o ne tik kartoti Jo palaimintą vardą, leisdami mintims
klajoti. Viena mano teta kalbėdavo savo maldas ant maldos
karoliukų, kuriuos ji retai išmesdavo iš rankų. Tačiau vieną
dieną ji man prisipažino, kad nepaisant šio maldos įpročio
keturiasdešimt metų, Dievas neišsakė į jos maldas.
Nenuostabu! Jos „maldos“ buvo ne kas kita, kaip nervinis
.įprotis

Melsdamiesi turėtume galvoti tik apie Dievą. Turėtume
stengtis būti nuoširdūs savo garbinime ir atsidavę savo
maldose. Maldos karoliukų naudojimas ir nuolatinis Dievo
vardo kartojimas yra visiškai priimtinas, kai tai kyla iš širdies
ir yra palaikoma nuoširdumo bei susikaupusio proto. Tačiau
.laikui bėgant ši praktika gali tapti automatiška
Turime šnabždėti Dievo vardą savo širdyse su ilgesiu ir
dieviška meile; tai tikras garbinimas, kuris paliečia Dievo
širdį. Ištarti Dievo vardą šaltai ir klaidžiojančiomis mintimis
yra šventvagystė ir nepagarba. Kai meldžiamasi, širdis ir
.protas turi būti pilni Dievo meilės
Viešpatie, Tu esi dieviškoji Šiaurinė Žvaigždė, kuria
mano mintys klaidžioja neramioje išbandymų ir sunkumų
.jūroje

Proto koncentracijos praktikavimas atliekant
aukštesnius jogos pratimus padeda priartėti prie Dievo,
aukščiausiojo šlovės ir spindesio šaltinio, lygiai taip pat, kaip
.padeda galvoti apie Dievą ir bendrauti su Juo
Svarbu vieną dieną per savaitę skirti dvasinėms
rekolekcijoms (jei įmanoma), skirtoms Dievo apmąstymui ir
ramybės, taikos bei vidinės ramybės patirimui. Laikas,
praleistas tokiu būdu, bus raminantis balzamas nuo rūpesčių
.ir nerimo, su kuriais susidursite likusią savaitės dalį

Kiekvienam reikia praleisti vieną dieną per savaitę vienumoje arba „dvasiniame atsitraukime“, kad išgydytų savo emocijas žaizdas ir skausmus. Kai ta diena taps ramybės, džiaugsmo ir pasitenkinimo diena, jūs nekantriai .jos lauksite savaitę po savaitės

Vienatvė – didybės kaina. Jus nustebins nuostabūs rezultatai, kuriuos pasieksite savo protui, kūnui ir sielai per šias dvasines rekolekcijas ir ryšį su savo dvasia bei Dievu. Jei siekiate tikros laimės, turite pasinerti į dieviškosios ramybės vandenyną anksti ryte pabudę, taip pat prieš eidami miegoti .vakare

Indijos išminčiai pataria ne tik vieną dieną pabūti vienatvėje, bet ir pabrėžia tylios meditacijos poreikį keturis konkrečius kartus per dieną. Auštant, prieš atsikeliant ir prieš ką nors matant, reikėtų mėgautis ramybe ir taikos jausmu. Vidurdienį reikėtų nuraminti protą prieš pietus ir vėl mėgautis ramybės periodu prieš vakarienę. Galiausiai, prieš eidami miegoti vakare, reikėtų dar kartą pasiekti ramybės .būseną

Tie, kurie stropiai laikosi tylos vienumos metu ir per šiuos keturis dienos laikotarpius, būtinai patirs harmoniją su Dievu. Tie, kurie negali laikytis visų šių laikotarpių, turėtų tam skirti bent ryto ir vakaro valandas. Taip darydami, jų gyvenimas pasikeis į gerą pusę ir jie patirs tikrąją laimę; .patirtis yra geriausias įrodymas

Jei ir toliau rašysite ir pasirašinėsite čekius neįnešdami pakankamai lėšų savo banko sąskaitai padengti, jūsų pinigai baigsis. Tas pats pasakytina ir apie jūsų gyvenimą. Jei jūsų gyvenimo sąskaitoje nebus reguliarių ramybės įmokų, jūsų energija išseks, jūsų ramybė išnyks, o jūsų laimė išgaruos. Trumpai tariant, galiausiai patirsite emocinį, protinį, fizinį ir dvasinį bankrotą. Tačiau gili kasdienė meditacija apie Dievą .papildys jūsų emocinę sąskaitą

Pamaldus ieškotojas kasdien medituoja, bendrauja su Dievu su visa savo širdies meile ir ilgesiu, maldaudamas Jo

apreikšti save. Jei mylite Dievą ir trokštate patirti Jo buvimą,
turite panardinti savo protą ir kūną į Jo ramybę, ir gyvenimas
jums šypsosis, o jūsų reikalai daugeliu atžvilgių pagerės
Ramus žmogus retai klysta ir pasiekia sėkmės ten, kur
.tūkstančiai kitų suklysta
Tie, kurie negalvoja apie Dievą ir nesirūpina Juo, tampa
prislėgti ir nelaimingi. Jie tampa irzlūs ir virsta
.vaikščiojančiomis mašinomis
Išminties ir ramybės saulė patekės ramybės danguje ir
maudys jūsų būtį savo gydančiais spinduliais tol, kol įdėsite
dvasinių pastangų ir savo širdyje teiksite pirmąją vietą
.Dievui

Vienas mėnulis šviečia ryškiau nei visos žvaigždės kartu
sudėjus. Saulė, kuri atrodo maža, išsklaido tamsą iš milijonus
kartų didesnės teritorijos. Panašiai ir geras žmogus, tiesiog
egzistuojamas pasaulyje, skleidžia vibracijas, kurios
neutralizuoja daugybę vibracijų, kurias skleidžia blogieji
.žmonės

Apmąstymų diena taip pat turėtų būti protinio ir fizinio
poilsio bei vidinės ramybės puoselėjimo diena. Bet kokia
.veikla, teikianti išmintį ir ramybę, tą dieną yra palaiminta
Kalbant apie tėvų gerbimą, šventosios knygos
rekomenduoja su jais elgtis gerai: „Gerbk savo tėvą ir
„motiną“ ir „Būk malonus tėvams

Žmogaus tėvai turėtų būti gerbiami kaip Dievo, kuris
apdovanojo juos žmonijos sukūrimo dovana, atstovai. Motina
yra Dievo tyros meilės įsikūnijimas, nes mylinti motina
atleidžia ten, kur niekas kitas neatleidžia. Tėvas yra Dievo
.išminties apraiška ir Jo vaikų gynėjas
Nereikėtų mylėti savo tėvo ir motinos atskirai nuo Dievo,

bet kaip Jo saugančios ir išmintingos meilės išraišką.
Aukščiausia dieviškoji dvasia tampa ir tėvu, ir motina, kad
.padėtų vaikui; todėl ją reikėtų gerbti tėvuose

Raštai taip pat pataria nežudyti vien dėl žudymo, nes
tada tampi žudiku. Žmogus neturėtų atimti kito gyvybės

stiprių emocijų akimirką. Tačiau jei artimiesiems gresia pavojus, reikia kovoti, kad apsaugotum tuos, kuriuos Dievas .jam patikėjo, nes ginti savo šeimą ir šalį yra šventa pareiga Kalbant apie svetimavimo draudimą, idealus seksualinės

sajungos tikslas turėtų būti vaikų, sukurtų pagal Dievo paveikslą, gimdymas ir tyros meilės, kurią jaučia sutuoktiniai, vienas kitame matydami Dievą, išraiška. Tie, kurie gyvena vien fiziniame lygmenyje, neatsižvelgdami į tikrąją meilę ar aukštesnį tikslą, kuriam buvo sukurtas seksualinis potraukis, pagal šį įsakymą svetimauja. Šiuo atveju jie nesiskiria nuo gyvūnų, kurie patenkina savo .seksualinius potraukius, o paskui eina savo keliu Dievas sukūrė vyruose ir moteryse šį kūrybinį potraukį gimdyti ir išreikšti tikrą abipusę meilę santuokiniame gyvenime, ir juo nereikėtų piktnaudžiauti, o versti jį šventa .veikla ir žiniomis

Jei galite kontroliuoti ir paskirstyti seksualinę galią savo būtyje, galėsite išsiugdyti puikius protinius gebėjimus rašyti, .piešti ar atskleisti paslėptus talentus daugybe kitų būdų Ir kai pagaliau galėsite kontroliuoti ir dvasiškai transformuoti kūrybinę veiklą, patirsite didelę ramybę, didelę .meilę ir didėjančią dvasinę džiaugsmą Šventieji ir dvasiniai lyderiai, dvasiškai transformavę savo seksualinę veiklą, yra milžinai, gebantys atlikti nuostabius ir stulbinančius žygdarbius pasaulyje ir .ezoterinėse tiesos paieškose

Taigi, aukščiausias lytinio potraukio panaudojimo būdas yra pakelti jo galią, tai yra nukreipti jo energiją į aukštesnį tikslą, kad būtų apreikšta išmintis, kilnūs idealai ir dvasiniai principai. Nereikėtų mėgautis seksualinėmis mintimis ar troškimu to, kas draudžiama. Kai pasiekama tokia savikontrolė, žmogus turi tvirtą požiūrį į lytinį aktą ir jo .aukštesnį tikslą

Būti seksualinių reikalų vergu reiškia prarasti sveikatą,
savitvardą ir intelektualinę ramybę, trumpai tariant, visus
.laimės elementus, kurių žmogui reikia
Šventosios knygos taip pat ragina mus nevogti. Jei
tūkstančio žmonių grupė vogtų vienas iš kito, kiekvienas
turėtų 999 priešus. Todėl negalima pažeisti kitų teisių, atimti
jų žemės, ramybės, meilės, orumo ar bet kokio materialaus
ar dvasinio turto. Jei nejaučiate noro atimti tai, kas jums
nepriklauso, tai, ko jums reikia ar trokštate, ateis pas jus.
Vagystė pirmiausia kyla iš proto, kai žmogus pradeda
pavydėti kitiems. Piktavališkų troškimų sėklos turi būti
išrautos iš proto. Dvasinis altruizmas yra kelias. Tuomet
žmogus natūraliai pritrauks gausą, ir palaiminimai teks jam
iš šaltinių, kuriuos jis žino, ir šaltinių, kurių jis nepažįsta. Tai
neklystantis dieviškasis įstatymas. O vagys ir savanaudžiai
žmonės visą gyvenimą vaikydamiesi materialinių turtų,
visada žvelgdami į tai, ką turi kiti, net jei jų pačių išdas
.perpildytas aukso
Kol nebus atsisakyta materialaus savanaudiškumo,
pasaulis negalės patirti laimės
Laimė ateina tik per dvasinį bendradarbiavimą. Ji ateina
tada, kai žmogus jaučia kitų poreikius taip, lyg jie būtų jų
.pačių, ir dirba kitiems taip, kaip dirba sau
Dar vienas svarbus įsakymas – vengti melagingų
parodymų. Žalos darymas iškraipant tiesą yra dar vienas
būdas pakenkti socialinei harmonijai. Jei norime, kad su
mumis būtų elgiamasi gerai, atitinkamai turime elgtis ir su
kitais. Tiesa visada turėtų būti sakoma, tačiau reikia atskirti
tiesos konstatavimą nuo faktų konstatavimo. Ką nors vadinti
luošu ar aklu yra skaudu ir žalinga; reikia atsižvelgti į kitų
jausmus ir vengti jų gėdinti. Panašiai ir tiesos atskleidimas,
kuris išduotų ką nors be kilnaus tikslo, taip pat yra
neteisingas. Kita vertus, nereikėtų meluoti, kad išvengtume
tiesos sakymo; verčiau tam tikrose situacijose galima tylėti,
.kad išvengtume kitų gėdinimo ar žalos

Reikia saugotis pavydo – žalingos ligos, graužiančios sielos ramybę. Kuo labiau žmogus geidžia to, kas priklauso kitiems, tuo didesnis tampa jo nelaimingumas ir kančia.

Pavydus žmogus gyvena neramų gyvenimą, niekada nepažindamas ramybės skonio. Jam daug geriau gerbti save, .pasikliauti savimi ir siekti vidinio dvasinio turto. Žmogaus orumas ir vidinė vertė yra daug didesni už viską, ko jis gali trokšti ar ilgėtis. Dievas pasireiškia kiekviename žmoguje taip, kaip nepasireiškia jokiame kitame žmoguje. Jų veidas nepanašus į niekieno kito, ir jų siela nepanaši į niekieno kito, nes juose slypi didžiausias .visos kūrinijos lobis – ir tas didžiausias lobis yra Dievas. Norime, kad mūsų gyvenimas spindėtų ir klestėtų gerais darbais, kvepėtų džiaugsmu ir laime ir amžinai gyvuotų tų, .kurie mus vertina, atmintyje.

Kai žmogus turi teisingą tikėjimą ir elgiasi atitinkamai, jis yra laimingesnis už tuos, kuriems trūksta tikėjimo ir kurie .neatlieka savo pareigų gyvenimo mūšyje.

Tvirtas tikėjimas ir teisingi veiksmai (paremti kilniais motyvais ir gerais ketinimais) visada yra visur, kur yra laimė, ir pasimeta ten, kur jos nėra. Iš to galime daryti išvadą, kad tai yra dvi esminės laimės sąlygos, kurių be jų neįmanoma pasiekti. Tie, kurie trokšta laimės, turi turėti tik šiuos du .pagrindinius elementus – jos kertinius akmenis ir ramsčius. Žmonės negali savo nuožiūra kontroliuoti, keisti ar ištrinti begalinių visatos komponentų. Šie komponentai yra glaudžiai susiję su žmogaus gyvenimo audiniu ir žmonės negali funkcionuoti atskirai nuo jų. Tačiau žmonės gali kontroliuoti savo protą, kad prisitaikytų prie šių komponentų .ir išvengtų jų daromos žalos.

Mūsų protėviai buvo laimingesni už mus ne todėl, kad turėjo daugiau žemiškų daiktų ir malonumų nei mes dabar, ar todėl, kad jie buvo mažiau veikiami gyvenimo problemų, bet todėl, kad turėjo psichologinę pusiausvyrą, kuri suteikė

jiems komfortą, ramybę, pasitenkinimą ir, trumpai tariant,
.laimę

Jų laimė nepriklauso nuo išorinių aplinkybių ir jie
nepasidavė išorinėms sąlygoms, kurios galėtų ją atimti. Jų
komforto, ramybės, laimės ir pasitenkinimo jausmai buvo
natūralūs, normalūs, sveiki ir ilgalaikiai. Mes taip pat
turėtume puoselėti šiuos jausmus, jei norime būti laimingi. O
?kas iš mūsų to nedaro

Likimas yra praeities laisvos valios arba pasirinkimo
laisvės rezultatas. Per savo praeities laisvos valios praktikas
mes užsitraukėme ir tebesukeliame sau likimą ir lemtį.
Tačiau nesame saistomi praeities ir nesame amžinai varžomi
savo veiksmų pasekmių. Galime atšaukti tai, ką pasėjome, ir
ištrinti tai, ką parašėme, jei to norime ir stengiamės pataisyti
.savo kursą bei pagerinti savo derliaus kokybę
Jei išrausime skausmingų pasekmių turinčių veiksmų
sėklas ir jų vietoje pasėsime labiau sielos prigimčiai tinkamų
sėklų, iš tų gerų sėklų, pasėtų sielos dirvoje, tikrai skinsime
laimės vaisius. Turime naudotis laisva valia dabar, o ne rytoj,
jei norime pasiekti didesnę laimę ar sumažinti kančią ir
.skausmą

Todėl laimės sąlygos slypi žmoguje, ir jam tereikia rimtai
pažvelgti į tą neklystančią lygtį, o rezultatai bus jam
.palankūs, jei jis atliks geriausią vertinimą ir su ja susidoros
Viešpatie, tebūna mano būtis pripildyta Tavo
gyvybingumo, mano širdis – Tavo paguodžiančio ir
užjaučiančio buvimo, mano protas – Tavo išminties, o mano
.siela – Tavo dieviškojo sąmoningumo
Jūsų širdžių dirvoje auga meilės sėklos, laistykite tas
.sėklas visuotinės meilės ir visuotinės užuojautos vandeniu

Proto galia yra neribota, todėl, jei pakankamai giliai
apmąstysite bet kurią temą, gausite atsakymą į bet kurį su
.ta tema susijusį klausimą

Jei žmogus visą savo darbą ir veiklą skiria tarnauti
kitiems ir atlieka tai su pasitenkinimo jausmu, jis tikrai
.nusipelno dėmesio ir dėkingumo

Neturėtume būti vienpusiški. Verčiau turėtume
subalansuoti savo veiklą ir nustatyti darbo bei pareigų
.prioritetus pagal kiekvieno svarbą

Pareiga yra veiksmas, kurį žmogus atlieka su
džiaugsmu, o ne siekdamas materialinės naudos, o dvasinė
.ir moralinė pareiga gyvenime turėtų būti svarbiausia
Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi
visas reikalingas stiprybes. Pats protas yra aukščiausia galia,
todėl jį reikia išlaisvinti nuo pasenusių ir ribojančių įpročių
.bei sąvokų

Planetų ir žvaigždžių įtaką žmogaus gyvenimui lemia
traukos ir atstumties jėgos, veikiančios tarp planetų ir
.žmogaus kūno

Blogos mintys veda žmogų į kenksmingą aplinką, kurioje
jis gali reikšti save pagal savo norus. Tačiau žmogus gali
valios pastangomis pakeisti savo mintis ir sąmonę, taigi ir
savo aplinką. Jei žmogus ilgą laiką būna kenksmingoje
aplinkoje, ta aplinka pradeda jį sąmoningai paveikti. Laikui
bėgant, jis visiškai praranda laisvę pasirinkti sveiką ir
visavertę aplinką ir tampa veikiamas neigiamos tos
kenksmingos aplinkos įtakos. Kita vertus, tie, kurie turi
.stiprią valią, yra harmonijoje su Dievu

Koncentruota proto energija

Kai pro didinamąjį stiklą sufokusuojate saulės šviesą į
mažytį taškelį, ji išskiria šilumą, o ta šiluma gali uždegti
medieną, audinį, popierių ir kt. Panašiai, kai tiksliai sutelkiate

savo mintis, jos koncentruota energija gali sudeginti
abejonių šaknis, slypinčias už kiekvienos nesėkmės, ir leisti
.išminties šviesai ryškiai šviesti
Kai protas susijungia su Dievu, viso gėrio šaltiniu ir visos
palaimintos galios kilme, jis suvokia dieviškąjį buvimą ir įgyja
visus sėkmės elementus. Šie elementai yra glaudžiai susiję
su didžiule Dievo galia, gebančia sukurti naujų sėkmės
.galimybių bet kurioje srityje
Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia
savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje.
Dabartinės kančios kyla iš minčių ir darbų, kuriuos jis ištarė,
kurie įsišaknijo jo sąmonės dirvoje, išdygo į augalą ir davė
.vaisių, atspindintį pačius tų minčių ir veiksmų bruožus
Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų
žmogų ar paralyžiuotų jo valią, o tam, kad padėtų jam
įvertinti Dievo didybę ir gerbti Jo įstatymus, per kuriuos jis
gali pasiekti tikrąją laimę. Dievas nesiunčia šių sunkių
išbandymų, nes juos pirmiausia sukūrė žmonės. Viskas, ko
reikia žmonijai, tai pažadinti savo sąmonę iš nerūpestingumo
.miego ir išlįsti iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą
Dažniausiai mūsų pojūčiai žada trumpalaikius
malonumus, bet galiausiai atneša ilgalaikį skausmą ir kančią.
Tikroji dorybė ir laimė žada mažai, bet galiausiai suteikia
gryną ir ilgalaikį džiaugsmą. Štai kodėl vidinę, ilgalaikę laimę
laikau tikroju džiaugsmu, o laikinus juslinius malonumus –
.vien malonumais

Kai žiūrite į saulę iš milijonų mylių atstumo kosmose, ši
.milžiniška žvaigždė atrodo daug mažesnė už mūsų Žemę
Tačiau Žemės skersmuo yra maždaug 7 900 mylių, o
Saulės skersmuo yra šimtą kartų didesnis nei Žemės. Jei
galėtume pastatyti mūsų planetą Žemę tiesiai priešais Saulę,
.ji, palyginti su Saule, atrodytų kaip mažas taškelis

Tarkime, kad galingas Saulės laukas plečiasi ir plėtėja,
kol jo milžiniška masė praryja visą mėlyną dangų. Dangus,
kurį matome, tėra maža dalelė, iš tiesų mažytis taškelis
.erdvės, persmelkiančios begalinę visatą
Net jei saulė ir toliau plėstųsi ir tęstųsi erdvėje neribotą
laiką, ji vis tiek negalėtų apimti begalybės
Kosminė mažumo ir baigtinumo iliuzija riboja ir neleidžia
protui suvokti tos kosminės didybės
?Iš kur atsirado ši absoliuti tuštuma ir kur jos ribos
Tas, kuris nepriklauso nuo matmenų ar matavimų, kuris
neturi ribų ar kilmės, yra Dievas, kuris yra visur esantis ir
egzistuoja tolimiausiuose erdvės kampuose. Jis yra tolimose,
tolimose žvaigždėse. Lygiai taip pat, kaip jis egzistuoja
tavyje ir manyje, jis sąmoningai suvokia kiekvieną erdvę,
.kurią užima, kad ir kokia maža ar didelė ji būtų

Praeitis nežinoma didžiajai daliai žmonijos, išskyrus kelis
išrinktus apsišvietusius asmenis. Tačiau mūsų nežinojimas
apie praeitį yra ir mums naudingas. Nes jei žinotume viską,
ką darėme šiame ir ankstesniuose gyvenimuose, mus
priblokštų savo veiksmų gausa ir mes visiškai sutriktume.
Mūsų valia gali būti net paralyžiuota šoko, todėl negalėtume
tęsti savo siekių ir pasiduotume nevilčiai. Net ir šiame
žemiškajame gyvenime užmaršumas yra Dievo palaima,
neleidžianti mūsų mintims ir jausmams užvaldyti praeities
prisiminimų, ypač kartėlių ir skausmingų. Laimei, dieviškoji
kibirkštis mumyse nuolat šviečia viltimi ir noru tęsti
nenutrūkstamą gyvenimo kelionę. Turime dėkoti Dievui už
.šias dvi palaimas: gebėjimą pamiršti praeitį ir viltį ateičiai

Neturėtume daryti išvados, kad likimas kliudo laisvai
valiai. Tačiau turime dėti visas pastangas, kad atsispyrtume
neigiamai įtakai, kurią dauguma žmonių priskiria likimui ir

lemčiai, ir savo pasirinkimo laisve naudotis pagal savo vidinius įsitikinimus, su sąlyga, kad šie įsitikinimai yra pagrįsti tvirtu tikėjimu ir įtvirtinti dieviškuose dėsniuose, be kurių žmogus negali patirti tikrosios laimės

Kai pradedame veikti, neturėtume leisti, kad mus gąsdintų nepalankios aplinkybės, o verčiau būkime optimistiški iki galo, visiškai tikėdami, kad niekas negali sutrukdyti mums išreikšti valią ir pasinaudoti pasirinkimo laisve

Žmonės dažnai yra kaip upės paviršiuje plūduriuojantis lapas, ir jie turi išsivaduoti iš automatinių įpročių srovės, kuri neša juos į iliuzijos ir destruktijos krioklius. Dauguma žmonių atrodo abejingi ir leidžiasi būti nunešti srovės

Jei nepasiekiamo savo tikslo, priimtina netiesiogiai pripažinti, kad buvo mūsų pačių sukurtų kliūčių, kurios neleido mums jo pasiekti. Turime atkakliai siekti tikslo ir padvigubinti pastangas, kad pasiektume norimą rezultatą.

Taip pat turime įsitikinti, kad kad ir kokios stiprios ir sudėtingos būtų kliūtys ir iššūkiai, mes vis tiek turime jėgų juos įveikti. Net jei ir pralaimėsime nepaisant visų bandymų, nereikia nusivilti ar nusivilti, jei tik suprantame, kad žmogaus valia yra stipresnė už likimą, kurį sukūrėme patys. Todėl neturime nustoti bandyti, kad ir kiek kartų pralaimėtume, nes visada yra atvirų durų. Mums tereikia toliau stengtis ir kartoti bandymus, kol mums bus suteikta sėkmė. Dievas suteiks mums pagalbą, jei tik Juo pasikliausime ir įdėsime reikiamų pastangų. [Tas, kuris eina šiuo keliu, pasieks tikslą, o tas, kuris pasitiki Dievu, nenusivils.]

Kai žmogus kažko labai ir atkakliai trokšta, tas troškimas niekada nepalieka jo sąmonės, kad ir kur jis eitų ir kad ir kokie būtų jo rūpesčiai. Dėl savo nuolatinės ir nenuilstamos veiklos tas troškimas pasižymi milžinišku ryžtu ir energija. Šis vidinis šnabždesys yra galingesnis ir veiksmingesnis už mechaninį maldavimą, kuris tik judina lūpas. Taip elgiasi tie, kurie myli Dievą. Jie be paliovos šnabžda Jam savo meilę, jų nuoširdūs šnabždesiai lieka negirdimi per visą jų kasdienę veiklą. Šis nuoširdus šnabždesys neblaško jų ir netrukdo kitoms jų pareigoms. Jų troškimui Dievui augant, jų meilė Jam gilėja ir stiprėja, kol jie patiria Jo buvimą ir išvysta Jo šviesą sielos akimis. Jie patiria neapsakomą džiaugsmą ir .jaučia neapsakomą ramybę

Dievas siunčia mums gyvenime reikalingas pamokas, kad galėtume jomis pasinaudoti, įgyti supratimo ir patirties. Kas vengs šių pamokų, bus priverstas jas išmokti, kad ir kiek .laiko tai užtruktų

Kiekvienas išbandymas yra draugas, jei iš jo pasimokome, ir tironiškas despotas, jei iššvaistome progą ir netinkamai ja naudojames niurzgėdami, apmaudydami ir .neteisingai sprendami

Kai turime tvirtą supratimą ir teisingą požiūrį į gyvenimą, jis tampa gražus ir be komplikacijų

-

psichologinių atvejų

Žmogus negali amžinai likti nešamas džiaugsmo bangų,
paniręs į neramias sielvarto vandenį ar skęstantis
nuobodulio gelmėse. Šiame prieštarų dualybių pasaulyje
paprastas žmogus patiria pakilimus ir nuosmukius – kyla
laimės bangose, grimzta į apatijos bedugnę ir yra blaškomas
siaučiančių liūdesio bangų – retai patirdamas kokią nors kitą
.sąmonės būseną

Leisti aplinkybėms paveikti mintis reiškia pasiduoti
kaprizingam ir nuolat kintančiam likimui. Žmogui reikia
psichinės pusiausvyros, kad gyventų sėkmingą ir visavertį
gyvenimą, o tai galima pasiekti tik sutelktai mąstant ir
.kontroliuojant savo emocinius gebėjimus

Net ir giliausi skausmai laikui bėgant užgyja, todėl nėra
prasmės kiekvieną gyvenimo dieną galvoti apie sielvartą.
Nuolatinis gedėjimas dėl mylimo žmogaus netekties
nepadedą nei jam, nei mums, ir tai nieko nekeičia. Panašiai ir
nepilnavertiškumo komplekso puoselėjimas ar savęs
baudimas už praeities klaidas ar nesėkmes yra
neproduktyvus; tai tik daro gyvenimą apgailėtiną ir slopina
.protinius gebėjimus

Negalime leisti sau įkristi į nuobodžios rutinos duobę,
nes tai psichologinė būseną, kuri toli gražu nėra patogi, nes ji
.trikdo protą ir degina paslėptus gebėjimus apatijos krosnyje

Nesėkmės turi būti išraunamos iš šaknų, o gyvenimo
laukai turi būti ariami stropiai ir ryžtingai bei sėjami gerumo

sėklomis, kad su Dievo pagalba būtų galima nuimti gausų
.derlių

Padaryk tai, ko niekas anksčiau nedarė – tai, kas
nustebins pasaulį. Parodyk, kad per tave veikia Dievo
.kūrybinė galia

Ramaus ir kilnaus temperamento žmonės padeda mūsų
mintims tapti patraukliomis ir sveikomis. Nesunku nustatyti,
ar žmogus semiasi intelektualinio peno iš ramios, ar
trikdančios aplinkos. Nerimas, kančia ir sumišimas kyla dėl
bendravimo su netinkamais žmonėmis – draugais ar
giminaičiais, – todėl kyla nerimastingos mintys ir pablogėja
.nuotaika

Kūnas energiją ir aktyvumą gauna iš fizinio maisto, o
magnetinis maistas aprūpina ir kūną, ir protą energijos
krūviais, kurie yra lengviau virškinami nei kietas ir skystas
.maistas, kurio negalima lengvai paversti gyvąja energija

Kai nežinojimą galite paversti išmintimi, silpnumą ir
trapumą – sveikata ir gyvybingumu, ir užtikrintai bei drąsiai –
net vieni – žengti gyvenimo keliais, ir rasti vidinį džiaugsmą
turėdami gyvą ir budrią sąžinę, ir nepajudinamą tikėjimą
Dievo teisingumu ir teisingumo pergale prieš blogį bei tiesos
pergale prieš iliuziją, ir kai kasdien stengiatės pakelti savo
mintis į aukštesnį ir rafinuotesnį lygį, ir turite mylinčią bei
dėkingą širdį bei gerus ketinimus kitų atžvilgiu, jūsų
intelektualinis maitinimas taps magnetinis, ir jūs pritrauksite
prie savęs visa, kas gražu ir naudinga – daiktus, žmones ir
aplinkybes – kas yra būtina norint tęsti savo kelionę link
saugumo ir apsaugos krantų. Ir galiausiai, kai dedate
pastangas, kad gautumėte tai, ko jums reikia, ir esate
patenkinti tuo, ką suteikia Dievas, būsite turtingesni dvasia ir

labiau patenkinti nei tie, kurie yra apimti žemiškų troškimų ir
.godūs trumpalaikiams malonumams

Užuojauta yra tiltas, jungiantis kiekvieną sielą su kitomis
.sielomis. Užuojauta yra vartai į kiekvieną širdį

Kai žmogus ieško Dievo, kuris yra vienintelis tikras
draugas tarp visų kitų, tampa įmanoma užmegzti tikrą
draugystę visuose žmonių santykiuose – šeimyniniuose,
broliškuose, santuokiniuose ir dvasiniuose. Draugystė yra
gyvybiškai svarbus santuokinių santykių elementas, o
intelektualinis ir emocinis artumas, dvasinio potraukio
jausmas ir tikra meilė turėtų būti prioritetas. Tie, kurie
nesugeba atskirti tikros meilės nuo fizinio potraukio, nuolat
.nusivilia

Kai santuoka grindžiama aukštais idealais ir abipuse
pagarba, ji tampa laiminga ir sėkminga dviejų mylinčių ir
bendradarbiaujančių sielų sąjunga, kurios palengvina viena
kitos gyvenimo našta ir išsklaido rūpesčius, susijusius su
.gyvenimu abipuse empatija ir draugišku supratimu

Niekas negali manęs kontroliuoti ar atimti mano valios,
.nebent leisiu kitų mintims ir veiksams mane paveikti
Jei apribosite savo mąstymą materija, viską matysite iš
materialios perspektyvos. Tačiau kai pakelsite savo sąmonę
iki dvasinio suvokimo būsenos, pamatysite persmelkiančią
Dievo šviesos srovę, tekančią anapus visos materijos, ir
.viską matysite iš dvasinės perspektyvos

Viešpatie, suprantu, kad turiu begalę galimybių tyrinėti
savo sugebėjimus ir atrasti savo dvasinį potencialą. Šiandien

pripildysiu savo mintis optimizmo ir atsiribosiu nuo
nemalonių patirčių. Praktikuosiu tai, kas puoselės mano
.kūną, protą ir dvasią subalansuotai ir harmoningai

Materialinius prisirišimus pakeisiu aukštesniais siekiais
Ir suprasiu, kad ištikima dvasia visada su manimi

Gyvenimo ir mirties šokis yra nuolatinis, bet aš
išsilaisvinsiu amžiams išsaugodamas savo dvasinį identitetą.
Ir kai susidursiu su išbandymų ir kančių audromis, savo
dvasine valtimi išplauksiu per gyvenimo jūrą į saugius,
.dieviškus krantus

Kai dirbu ir kuriu, prisiminsiu, kad Dievas veikia per
mane. Jis yra visatos Viešpats, ir aš galiu su Juo susisiekti per
.gilų Jo apmąstymą

Mano mylimas Dieve, suprantu, kad mano mintys atneš
man arba nesėkmę, arba sėkmę, priklausomai nuo to, kuri
idėja mano gyvenime yra stipriausia, ir stengsiuosi prisiminti,
kad Tu tiesi man savo pagalbos ranką ir ruoši kelią mano
.sėkmei

Kai mane ištiks nelaimės ir nesėkmės, sutelksiu jėgas ir
sustiprinsiu ryžtą jas įveikti. Būsiu nuoširdus ir sąžiningas
bendraudamas su visais, skleisiu meilės ir gero linkėjimų
.mintis. Tada Dievas mane palaikys savo galia ir išmintimi

Dvasinės ligos ir jų gydymas
Meistras Paramhansa Jogananda

ir kita kategorija žmonių, turinčių normalią fizinę ir psichinę konstituciją, tačiau kurių valia ir savikontrolė yra silpnos arba .paralyžiuotos

Ir pastebėjimų sąrašas tęsiasi ir tęsiasi, linkiu jums ilgų

!gyvenimo akimirų

Tokie nesuskaičiuojami psichologiniai iškraipymai mentaliniuose kūnuose, kurie kai kuriais aspektais yra neišsivystę, o kitais – pernelyg išvystyti, iš tiesų egzistuoja – nors ir paslėpti – žmonėse. Jie sukelia jiems psichologinį skausmą ir neleidžia parodyti savo talentų bei gebėjimų taip, .kaip jie turėtų būti parodyti

Kai kurių psichologinių ligų aptarimas čia gali padėti nustatyti visų žmonių problemų pagrindines priežastis, kad jos taptų bent jau žinomos visiems, kurie nuo jų kenčia, net ir sąmoningai, kad jie galėtų suprasti tų defektų prigimtį, jų simptomus ir tylų įsiskverbimą į psichiką, kad galėtų atremti jų šliaužiančią ramybės ir laimės griovimo .kampaniją

dvasinė melancholija

Ši liga plačiai paplitusi tarp tų, kurie yra intelektualiai ir fiziškai neaktyvūs, prisidengdami tuo, kad yra labai pasinėrę į dvasinius dalykus. Šie sergantys asmenys, prisidengdami tarnavimu Dievui, apleidžia pagrindines ir mažesnes materialaus gyvenimo pareigas, taip atverdami save Šėtonui, kuris gali jiems padaryti didelę žalą. Jie kenčia nuo pesimizmo ir nesugeba įvertinti visko, kas juos supa ir yra naudinga ar gražu. Tai užkrečiama liga, ir visi, turintys dvasinių siekių, turi būti atsargūs ir išsivaduoti iš jos nuolat palaikydami savo gyvybingumą ir stiprų imunitetą per pozityvų mąstymą, optimistišką požiūrį ir sveiką, produktyvų .darbą

dvasinis nevirškinimas

Tai atsitinka dėl atsitiktinio (rijimo), tai yra, greito didelių kiekių paruoštų psichotropinių vaistų, registruotų spindinčiais pavadinimais ir pateiktų netikrų dvasinių knygų bei pamokų,

kurias veda šarlatanijaus ir burtininkų meno patyrę

„dvasiniai gydytojai“, vartojimo

Ši liga ne tik užmuša dvasinį alkį pažinti tiesą, bet ir sunaikina gebėjimą atskirti gėrį nuo blogo, naudingą nuo .žalingo

Tas, kuris nuolat ryja teologines idėjas ir minta viskuo,

kas patenka į jo rankas, ne tik persivalgys, bet ir kartu su naudingomis idėjomis vartos nuodingų idėjų, užsitraukdamas

.sau intelekto sutrikimus ir taip lėtą dvasinę mirtį

Pernelyg didelis ir nuolatinis įvairių dvasinių ir filosofinių

idėjų studijavimas be įžvalgumo ar pastangų jas įsisavinti ir

išnagrinėti per asmeninę patirtį, siekiant įsitikinti jų

pagrįstumu, galiausiai sukelia abejones, apatiją ir

.nepasitikėjimą visais dvasiniais principais ir dėsniais

Aistra ir manija

Sergantys šia liga gyvena beprasmį, veltui praleistą

gyvenimą, nes turi per daug pinigų ir laiko, stokoja tikslo ir

.tinkamo gyvenimo supratimo

Šiuos žmones veda troškimai; jie daro viską, kas jiems

ateina į galvą ir kas jiems patinka. Jie užpildo savo gyvenimą

pigiais, trivialiais romanais, sensacingais filmais ir

paviršutiniškomis, beprasmiškomis pramogomis. Jie nesuvokia,

kad serga šia pavojinga liga, kol nepatiria stipraus šoko ar

.nervinio suirimo – tai yra, po to, kai žala jau padaryta

psichinis šaltis

Ši būseną turi kitą pavadinimą: neviltis. Žmogus niekada

nežino, kada ji užklups ir patirs nerimą keliančius

simptomus, tokius kaip beviltiškumas, netolerancija, nerimas

ir nekantrumas. Dar blogiau, ji dažnai užsitęsia, o jos aukos

.lengvai atsinaujina, net jei mano, kad greitai pasveiko

Psichologinis kataras

Šią ligą sukelia užsiklinimas ties chroniškais

pasaulietiniais rūpesčiais. Tie, kurie ją serga, paprastai

nepaiso savo valios jėgos ginklo ir todėl pasyviai bei

nuolankiai pasiduoda savo nuolatinėms baimėms, užuot
.drąsiai su jomis susidūrę ir jas pašalinę dar kūdikystėje
nenormalus psichologinis prisirišimas
Šios ligos aukos tampa vienpusiškos siekdamos laimės.

Tikėdamos, kad laimė slypi turtų kaupime, šlovėje,
sveikatoje ir valdžioje, jos paaukoja viską – sveikatą, gerą
reputaciją, ramybę, garbę ir orumą – ant savo degančių
ambicijų altoriaus. Per vėlai jos supranta, kad tik
subalansuotas gyvenimas, gerbiantis gamtos dėsnius ir
Dievo įsakymus, derinantis veiklą su ramybe, gali atnešti
.tikrąją laimę ir įgyvendinti kilnaus gyvenimo tikslą

Kenčiančius nuo nesveikų prisirišimo sutrikimų apima
mintys apie nežabotą ilgesį, dėl ko susidaro iškreiptas ir
iškreiptas požiūris į gyvenimą. Pavyzdžiui, verslininkas
pasiekė didelės sėkmės ir sukaupė turtą, tačiau prieš
galėdamas mėgautis savo turtais, dėl didžiulių rūpesčių ir
.baimių patyrė nervinį išsekimą ir mirė sugniuždytas
Kiti mano, kad norint pasiekti tikslą, viskas leidžiama.

Dėl šios painiavos jie praranda savo tikrąjį tikslą ir negali
pasiekti net menkausio pasitenkinimo, net jei ir turi tai, ko
troško, nes žmogaus prigimtis yra plati ir daugialypė, todėl
.jai reikalingas subalansuotas vystymasis visais lygmenimis

Aklas dvasinis prisirišimas

Šis nukrypęs fanatizmas tam tikriems įsitikinimams kyla
iš laikymosi prie konkrečių nuomonių ir idėjų jų
nekvestionuojant ir nenagrinėjant, taip sukeliant šios ligos
kamuojamiems pyktį ir priešišumą bet kokiai sveikai
dvasinei idėjai ar atvirai bei išlaisvintai minčiai. Ši izoliacija
veda prie maišto prieš Dievo įstatymus, kurie pasireiškia
intelektualiniu efektyvumu, materialine gerove, psichine ir
.fizine sveikata, meile ir pagarba visų sluoksnių žmonėms

Dvasinių principų diegimas

Kadangi fizinės ligos yra apčiuopiamos, skausmingos ir nemalonios, jos skatina mus aktyviai joms priešintis ir bando jas įveikti įvairiais terapiniais metodais – nuo mankštos ir sveikos mitybos iki įvairių vaistų ir narkotikų. Tačiau psichologinės ligos, nepaisant to, kad yra visų žmonių skausmo ir baimės priežastis, nėra pakankamai skubiai užkertamos kelią ar gydomos, todėl joms leidžiama kelti .chaosą ir griauti mūsų gyvenimus

Pedagogai, kūno kultūros mokytojai, pamokslininkai, reformatoriai, gydytojai ir įstatymų leidėjai galės skatinti pažangą, kai pirmiausia išmoks, pradėdami nuo savęs, o vėliau mokys kitus teisingų būdų, kaip ugdyti žmogaus prigimtį subalansuotai ir harmoningai, laikantis gyvenimo dėsnių ir sveikos egzistencijos principų. Tai yra tikrai veiksmingas švietimas ir visapusiška žmogaus kultūra, kurios .reikia žmonėms visame pasaulyje

Švietimo įstaigos mano, kad dvasinių pagrindų mokyti valstybinėse mokyklose neįmanoma dėl tariamo šių principų ir įvairių religinių doktrinų painiavos. Tačiau jei šios įstaigos sutelktų dėmesį į universalius taikos, meilės, tarnystės, tikėjimo, atvirumo ir kitų priėmimo principus – kurie yra tvirtai nusistovėjusios dvasinės konstantos – ir sukurtų praktinius metodus, kaip šiuos principus įdiegti derlingoje vaikų proto ir sielos dirvoje, būtų galima rasti pagrįstą ir priimtina šio tariamo ir įsivaizduojamo sunkumo sprendimą. Didelė klaida ignoruoti šį klausimą vien dėl akivaizdžių su juo .susijusių sunkumų

Dauguma absolventų baigia universitetą tokiomis sunkiomis ir ištiningomis galvomis nuo knygų turinio, kad vos gali žengti gyvenimo keliais, nes jų valia ir savitvardą beveik paralyžiavo aplaidumas ir nenaudojimas. Todėl matote juos elgiančius neapgalvotai ir nykstančius, stačia galva puolančius į nelygių santuokų bedugnę, piktnaudžiaujančius savo seksualumu, vaikydami pinigus ir žlungančius karjeroje, nes neišmoko tinkamai valdyti aštraus savo

akademiškai išlavinto intelekto peilio. Dėl to jie susižaloja ir
.sau kenkia

Keista, bet daugelis jaunų žmonių, regis, mėgsta
užsiimti veikla, kuri galiausiai jiems atneša žalos ir skausmo.
Kai kurie griebiasi vagysčių ir kitų netinkamų veiksmų, netgi
nusikalstamų veikų, be jokių apribojimų ar atgrasymo
priemonių. Tie, kurie nesugeba užkirsti kelio ydų plitimui
visuomenėje, skatina kai kurių klaidingą elgesį. Kiekvienas
sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo žmogus turėtų būti geras
pavyzdys kitiems sąžiningumo, orumo ir savigarbos požiūriu.

Mokyklos, kolegijos, universitetai ir socialinės institucijos
nepateikia pakankamai mokslinių metodų nusikalstamumui
mažinti, šalinant jo pagrindines priežastis, kurios pirmiausia
.slypi prote

Taip pat reikėtų steigti specialiąsias mokyklas, kurios
mokytų laimingo ir sėkmingo gyvenimo meno, ugdytų
.žmogaus potencialą ir stiprintų jo gebėjimus savimi
Tokios mokyklos bus kaip sodai ir parkai, kuriuose auga
ir klesti jauni protai. Pedagogai turi būti kruopščiai atrenkami
ir užtikrinamas tėvų bei bendruomenės bendradarbiavimas.

Šios mokyklos padės veiksmingiau formuoti asmenybes.

Reikia nepamiršti, kad dvasinis žmogaus maitinimasis
ankstyvosiose stadijose lemia jo sveikatą ir gebėjimą augti
.vėliau

Šiuolaikinėse mokyklose naudojami protinio ir fizinio
lavinimo metodai neabejotinai naudingi, tačiau jiems trūksta
dvasinio pagrindo. Be dorybingo charakterio ugdymo
.augimas bus nepilnas

Fizinio, protinio ir dvasinio vystymosi mokslai turi būti
dėstomi jauniems žmonėms, kurių protai dar gležni ir
.lankstūs, o jų galios dar nėra nukreiptos tam tikrais būdais
Po išsamių mokymų šių mokyklų mokiniai turėtų nuolat
atlikti refleksinius egzaminus, o gauti sertifikatai bus gera
sveikata, gera reputacija, efektyvumas, materialinė ir
.dvasinė gerovė, laimė, sėkmė ir pasitikėjimas savimi

Baigiamojo egzamino rezultatai šios žemiškosios
kelionės pabaigoje bus nustatomi pagal bendrą protinių ir
dvasinių pasiekimų bei pažymėjimų, gautų per papildomus
.egzaminus per visą gyvenimą, sumą

Tie, kurie puikiai įveiks šį paskutinį, didžiausią
išbandymą, gaus šventą savarankiškumo pažymėjimą ir
.laisvą, tyrą bei džiaugsmingą sąžinę

Ir palaiminimai amžinai įrašyti sielos puslapyje

Šio reto lobio kandžių nepažeis

Ir vagys jo nepasieks

Arba laikas tai ištrins

Jis tarnaus kaip pasas

Už garbės narystę Teisuolių grupėje

Kur slypi laimė?

**Dievas, savo absoliučiaame gailestingume, suteikia
mums savo džiaugsmą ir įkvėpimą**

Ir tai suteikia mums tikrą gyvenimą

Tikroji išmintis

Ir tikroji laimė

**Tikrasis supratimas ateina per visą įvairiapusę
mūsų gyvenimo patirtį**

**Tačiau Dievo šlovė apsireiškia tik dvasinėje
ramybėje, kurią patiria siela, ir proto nuoširdžiaame
bandyme susitaikyti su Juo. Ten mes stovime akis į akį
su tiesa. Išorėje iliuzijos yra neįtikėtinai galingos, ir
labai mažai kas gali išvengti išorinės aplinkos įtakos.
Pasaulis tęsiasi su savo begaliniu sudėtingumu ir
nesuskaičiuojamais išbandymais. Dievo balsas slypi
už gyvenimo regimybės, nuolat mus šaukiantis ir
kalbantis su mumis iš gėlių, šventraščių, mūsų
sąžinės ir per visus gražius dalykus, kurie daro
gyvenimą vertingą.**

Kuo daugiau dėmesio skiriame išoriniams dalykams, tuo mažiau galime patirti vidinės šlovės; ir kuo daugiau atsigrežiame į vidų, tuo mažiau išorinių sunkumų susiduriame. Tai nuolatinė lygtis. Tačiau dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos dėl pasaulietiškos draugijos, visuomenės, kurioje jie gyvena, ir nesveikų įpročių įtakos. Visuomenė laiko žmogų pasinėrusį į paviršutiniškus dalykus ir juose susitelkusį, neleisdama jam apmąstyti gilesnių tiesų.

Netgi dvasines vietas kai kurie lanko neturėdami nuoširdaus noro pasimėgauti jų palaimintąją atmosferą, todėl iš tų apsilankymų jie negauna nieko vertingo.

Kas trokšta matyti Dievą, tas Jį ras visur. Žmonių įpročiai yra destruktivūs, grobuoniški ir godūs; jie naikina, griauja ir naikina. Atėjo laikas žmonijai išmokti būti laiminga ir patenkinta tuo, ką turi. Neturėtume trokšti nieko daugiau, nei to, kas mums ateina. Dievas yra dosnus; Jis žino, ko mums reikia, ir suteikia tai tinkamu laiku. Tai nereiškia, kad turėtume pasikliauti Dievu be jokių pastangų. Visai ne. Tai reiškia, kad turėtume kuo geriau atlikti savo dalį, o visa kita palikti Dievui, kuris niekada neatims iš mūsų to, ko mums reikia ir ko nusipelnėme.

Geriausias būdas būti amžinai laimingam - jausti Dievo buvimą. Mūsų didžiausias troškimas turėtų būti pažinti Dievą ir pasiryžti būti su Juo. Dievas turėtų būti svarbiausias mūsų mintyse ir jausmuose, ir mes turėtume Jį laikyti stipriausiu ir tvirčiausiai įtvirtintu ramsčiu savo gyvenime.

(Tad tvirtai laikykitės Dievo virvės, ieškodami prieglobsčio Jame)

Nes jis yra ramstis, jei visi kiti ramsčiai tave nuvilia

Supratau, kad vienintelis gyvenimo tikslas yra pažinti Dievą. Yra tokių, kurie galbūt nėra įsitikinę, kad Dievo atradimas yra galutinis gyvenimo tikslas. Tačiau niekas negali paneigti, kad gyvenimo tikslas yra rasti laimę. Ir aš su visišku pasitikėjimu ir užtikrintumu sakau, kad Dievas yra galutinė laimė. Jis yra aukščiausia palaima. Jis yra absoliuti, visuotinė meilė. Jis yra amžinas džiaugsmas, kuris niekada nepalieka tų, kurie yra harmonijoje su Juo, sielų. Tad kodėl mes nesistengiame pasiekti tos tobulos laimės? Niekas kitas negali jos mums duoti. Turime nuolat ją puoselėti ir puoselėti savyje. Gamtos jėgos nenuilstamai stengiasi suteikti žmonėms žemiškus malonumus, tačiau tokie trumpalaikiai malonumai galiausiai veda prie gailesčio, kartėlio ir graužaties. Net ir pats laimingiausias žmogus, kuris, atrodo, turi viską, vis tiek gali būti ne visai laimingas. Jie ilgai nepasitenkins žemiškais dalykais, nes šie dalykai nenumalšina jų tikrojo troškulio ar nepatenkina jų dvasinio alkio.

Materialiniai turtai teikia tik klaidingą ramybės ir trumpalaikio pasitenkinimo jausmą. Visas pasaulis skendi sumaištyje ir chaose, kurį kursto savanaudiški ir godūs troškimai, gimdantys karą. Niekas kita nesukuria karo.

Tikrasis gyvenimo mūšio didvyris yra tas, kuris nugali save ir savo troškimus. Pinigai, šlovė, geismas ir visa, kas prieštarauja šiam principui, kenkia mūsų ramybei ir laimei. Jei žmonės išmoktų visada mąstyti apie tikrąsias gyvenimo vertybes, jie rastų laimę, kurios ieško, bet nuklystų nuo savo tikslo ir būtų nunešami žemiškų troškimų srovės. Pastebėjau, kad jokia pagunda negali mane atitraukti nuo kelio, kurį pats pasirinkau ir kuriuoėjau.

Galėčiau sužavėti tūkstančius Dievo man duota galia, bet toks kelias man būtų žalingas. Bet koku atveju, nenoriu sužavėti tūkstančių ir užvaldyti jų protų, trokštu tik matyti nuoširdžius mokinius, tvirtus Dieve. Tie, kurie myli Dievą, mėgausis šiomis idėjomis, o tie, kurių uolumas išliks, per šiuos mokymus pajus Dievo palaiminimus ir buvimą.

Žmogui neįmanoma apgauti Dievo, nes Jis yra visada šalia, žinodamas, kas yra jų mintyse ir ko jie trokšta. Kai žmonės atsisako pasaulio ir trokšta dvasinės harmonijos, Dievas ateis pas juos. Kai tas troškimas įsišaknija to, kuris jo ieško, širdyje, Dievas ateina į tą širdį ir pripildo ją gerumo ir palaiminimo. Vienintelis dalykas, dėl kurio verta gyventi, yra būti harmonijoje su Dievu ir pelnyti Jo palankumą. Ta harmonija turi būti amžina sandora ir nesulaužomas pažadas (tiems, kurie laikosi Dievo sandoros ir jos nesulaužo).

Kiekvienas trokšta daugiau turto nei kiti. Net ir ji įgyję, jie lieka nepatenkinti, atrasdami, kad kažkas kitas yra turtingesnis. Žmonės gyvena savo pačių sukulto kančios pelkėje, kurią kursto jų pačių troškimai. Turime būti patenkinti tuo, ką turime. Materialiniai turtai neatneša laimės; jie dažnai sustiprina nerimą, rūpesčius ir nuogąstavimus.

Kelias pas Dievą yra paprasčiausias ir lengviausias kelias, tačiau juo mažai kas eina, nepaisant daugybės religinių ritualų ir formalumų. Geriau atsigręžti į Dievą ir prašyti Jo to, kas mums geriausia ir ilgalaikiškiausia. Tiesą sakant, Dievas mūsų laukia, nes nori apsaugoti mus nuo blogio ir pavojaus. Jis nori, kad būtume su Juo savo širdyse ir protuose, nes pigios šio pasaulio gėrybės negali patenkinti žmonių ilgesio ar užpildyti dvasinės tuštumos, kurią jaučiame giliai viduje. Dievas visada

kalba su mumis, bet nedaugelis girdi Jo balsą. Ši tylų balsą dažnai užgožia triukšmingų minčių ir akivaizdžių troškimų šurmas. Tačiau kai mintys nurimsta ir troškimai nurimsta, mes aiškiai girdime Dievo balsą, net jei jis tylus ir silpnas. Iš tiesų Dievas daro viską, kad padėtų žmonijai, atverdamas duris ir apšviesdamas kelius, kad pamatytume, kur turėtume žengti, kad nesukluptume ir nepaslystume. Tačiau dauguma žmonių nesuvokia šios tiesos.

Nenoriu, kad žmonės manytų, jog gali įgyti žinių tiesiog klausydamiesi kitų ar skaitydami knygas. Jie privalo pritaikyti tai, ką skaito ir girdi. Geriau lankytis maldos namuose, nei likti namuose ir klausytis tuščiažodžiavimo. Tačiau net ir maldos namuose reikia jausti Dievo buvimą savo širdyje ir žinoti, kaip jį patirti. Emociniai protrūkiai ir racionali analizė negali suteikti mums žinių, kurių trokšta mūsų sielos.

Kai atsidosime Dievui ir atsisveikinsime su savanaudiškais troškimais, kai būsime tikri, kad Dievas visada yra su mumis, gyvena mūsų sielose ir įkvepia mus geromis bei kilniomis mintimis ir jausmais, patirsime laimę ir laisvę, ir sielos horizonte išvysime išminties saulėtekį.

Įsivaizduokite! Po dešimtmečių mūsų egzistavimas bus sapnas, ir viskas, ką darome dabar, taps to sapno dalimi. Net didžiausios žmonijos asmenybės taps tik žmogaus sąmonės vaisiais. Tačiau tos didžios asmenybės pasiekė savo galutinį tikslą, nes pasiekė aukščiausią lygį ir išlieka gyvos dvasioje, visiškai suvokdamos ir suvokdamos viską, kas vyksta, nes jas vienija dieviškoji sąmonė. Kiekvienas, bandantis susiderinti su jomis per jų mintis ir mokymus, neišvengiamai pajus jų buvimą, gaus jų palaiminimus ir giliai širdyje žinos, kad yra iš tiesų su jomis bendrystėje.

Gyvenimas - didinga svajonė. Tačiau, kai dabar pažvelgiate į savo kūną ir matote jį kupiną gyvenimo, visiškai įsitikinate šios svajonės realybe. Manote, kad turite įgyti tą ar aną dalyką, kad būtumėte laimingi. Bet kad ir kiek troškimų išpildytumėte, per juos laimės nerasite. Kuo daugiau įgyjate, tuo daugiau trokštate. Troškimus reikia filtruoti, o gyvenimą supaprastinti, jei norite gyventi patogiai, ramiai ir vidiškai patenkintas.

Šventraščiuose sakoma, kad žmogus, kurio troškimai visada teka į vidų (į sielą), yra aukštos vidinės ramybės žmogus. Šiuo atžvilgiu jie yra kaip jūra, kuri niekada nesikeičia ir nemažėja, bet lieka pilna vandens, kuris nuolat į ją teka. Tačiau žmogus, kuris savo ramybės rezervuare sukuria troškimų skyles ir leidžia gyvybiniam vandeniui ištekėti ir būti iššvaistytiems, nieko nežino apie dvasinę ramybę ir vidinę laimę.

Mums reikia vadovavimo iš tų, kurie pažįsta Dievą, kurie geba su Juo bendrauti ir sąmoningai jausti Jo buvimą. Pranašai prašė mūsų ieškoti Dievo vidinėje ramybėje, sielos vienetėje, kur gyvena ištikima dvasia ir aukščiausias dvasinis džiaugsmas. Apšviesti Indijos mokytojai taip pat pritaria šioms idėjoms ir pabrėžia gilios meditacijos svarbą norint suvokti Dieviškąją Aš sielos gelmėse.

Viskas, kas egzistuoja, yra bangų tipo vibracija, valdoma Dievo proto. Ši protinga vibracija yra Šventoji Dvasia arba ištikimoji Dvasia, su kuria galima bendrauti per maldą ir meditaciją.

Sielos tyloje ir sutelkto proto giraitėje meilės romanas su Absoliutu ir Begalybe yra begalinis. Tačiau sunku rasti Dievą, jei pirmiausia siekiame pinigų. Turime padaryti Dievą neatsiejamą savo gyvenimo dalimi, ir tada turėsime viską, ko mums

reikia šiame gyvenime. Kas padarys Dievą nuolatine vieta savo širdyje, Dievas suteiks jiems gausią dalį žemės ir dangaus palaiminimų ir atvers prieš juos plačius horizontus, kur šviečia išminties saulės, apšviesdamos jų kelius ir išsklaidydamos aplink juos esančią tamsą. Dievas yra amžinas mylintis, ir žmonijai nėra laimės, nebent tada, kai jie myli Dievą taip, kaip myli - bent jau - savo brangiausius artimuosius, nes be Dievo mes nepažintume meilės esmės ir neparagautume jos saldumo.

Turime išmokti naudoti savo valią ir sutelkti protą, kad visa širdimi ieškotume Dievo. Žmogaus veiksmus diktuoja troškimai, ir šie įpročiai nuolat verčia mus daryti tai, ko nenorime. Iš tiesų žmogus yra pats sau priešas, to nesuvokdamas. Jis nemoka ramiai sėdėti, neskiria laiko Dievui, tačiau trokšta laimės ir garantuoto patekimo į Rojų nedelsiant. Šventos patirties negalima pasiekti vien skaitant knygas, klausantis pamokslų ar atliekant gerus darbus. Visa tai neabejotinai naudinga, tačiau to nepakanka. Norint pasiekti Dievą, reikia kruopštaus susikaupimo ir gilaus apmąstymo.

Pirmiausia turime siekti Dievo palankumo. Mes negalime įtikti visiems, nes tai neįmanoma. Stengiuosi nieko neižvesti. Darau, ką galiu, ir tai yra viskas, ką galiu. Mano vienintelis tikslas - įtikti Dievui. Rankomis nuolankiai meldžiuosi Jo akivaizdoje, kojomis Jo ieškau visur, o protu galvoju apie Jį ir apmąstau Jo stebuklus. Dievas turi užimti pirmąją vietą mūsų širdyse, kad galėtume Jį patirti kaip ramybę, meilę, supratimą, gerumą, užuojautą ir išmintį. Apie tai ir nieko daugiau aš atėjau jums paliudyti ir jums kalbėti.

Be apmąstymų, reikėtų palaikyti gerą kompaniją. Neturėtume vytis žmonių, o verčiau sekti Dievu. Jei

šiose mintyse randate naudos, laikykite tai Dievo palaiminimu, nes visi nuopelnai priklauso Jam.

Pasidalinkite jomis su kitais, kad jie jose rastų tai, ką ir jūs. (O dėl savo Viešpaties palankumo, kalbėkite apie tai.) Ir nepamirškite kasdien padėti kam nors pagal savo išgales. Kol kišenėje turėsiu pinigų, nenustosiu duoti, nes mano neišsenkantis ir amžinai tekantis šaltinis yra Dievas.

Galiausiai, turime pažinti Dievą taip, kaip tai darė didieji. Tai įmanoma per apmąstymą ir asmenines pastangas.

Kartą vaikščiojau už atsiskyrėlio buveinės ribų ir galvojau apie savo didįjį mokytoją Šri Juktisvarą, kuris mirė prieš kelerius metus. Pajutau didžiulį jo ilgesį ir liūdėjau, kad jis nebuvo su manimi, kad galėčiau mėgautis atsiskyrėlio buveinės grožiu ir atmosfera. Staiga jis pasirodė man iš dangaus ir tarė: „Ar manai, kad esi vienintelis, kuriam patinka ši graži vieta? Aš ja mėgaujuosi lygiai taip pat, kaip ir tu!“

leškantis asmuo, trokštantis vienybės su Dievu, turi siekti to kasdien praktikuodamas meditaciją ir mylėdamas Jį, skleidžiant tą meilę visiems. Tai vienintelis būdas išvengti konfliktų. Dvasinis bendradarbiavimas yra būtinas. Be tikrojo dvasingumo nėra individualios ar visuotinės laimės. Šventoji harmonija yra vienintelis visų fizinių, finansinių, santuokinių, moralinių ir dvasinių problemų sprendimas.

Laimė kyla iš artumo Dievui jausmo. Žmonija įkalino save už nežinojimo grotų, ir atėjo laikas išsivaduoti iš šio žeminančio kalėjimo. Protas visada turi būti nukreiptas į Dievą, kad ir kokios būtų aplinkybės, ir tada patirsite didelę ramybę ir džiaugsmą.

**Tie, kurie ilgisi Dievo ir Jam skiria savo būtį,
drąsina ir apšviečia vienas kitą bei nuolat prisimena
Dievą, yra laimingi šiame pasaulyje ir pomirtinio
gyvenimo palaimos laimėtojai.**

Ramybė tau

Uždanga pakils ir prasiskverbs

Kiekvienas iš mūsų esame sukurti pagal Dievo paveikslą. Mes kilome iš Jo dieviškosios Dvasios, ir Jo esmė gyvena mumyse visu savo tyrumu, šlove ir pranokstančia palaima. Šis šventas palikimas yra neįveikiama tvirtovė.

Žmogui pasmerkti save kaip nusidėjėlį, klaidžiojantį nuodėmės keliais, yra viena didžiausių nuodėmių. Taip darydamas, žmogus pasmerkia save bejėgiškumui, nevilčiai ir nesugebėjimui pakilti bei kilti. Tiesa, kad žmogus gali elgtis priešingai gamtos ir dieviškiesiems dėsniams, tačiau jis turi nedelsdamas pakeisti kryptį ir pasukti teisingu keliu. Savo tyroje prigimtyje žmogus yra šventa šventykla, ir dieviškoji .Dvasia gyvena jame

Turime visada prisiminti, kad Dievas mus myli tyrai ir besąlygiškai. Tačiau kadangi Jis suteikė mums absoliutų pasirinkimą artintis prie Jo arba nuo Jo nusigręžti, Jis laukia, kol mes išreikšime savo troškimą Jo meilės, prieš ateidamas .pas mus

Kartą meditacijos metu išgirdau jo balsą šnabždant:

„Sakai, kad nesu su tavimi, bet tu nepažvelgei į save. Aš niekada tavęs nepalieku nė akimircai. Įeik į sielos šventyklą ir mane pamatysi. Nes aš visada esu čia, kad tave priimčiau
“.ir pasveikinčiau dieviškosios meilės sveikinimu
Gilus nuoširdumas yra būtinas dvasiniame kelyje.

.Tyrume ir tiesoje sielos aušra prasiveržia

Mūsų žmogiška išmintis yra niekis, palyginti su Dievu.
Vienintelis būdas priartėti prie Jo yra dovanoti Jam tą pačią
.tyrą meilę, kurią Jis mums dovanoja
Visi galiausiai ras išgelbėjimą, bet tie, kurie suklumpa
pakeliui, įkrenta į apatijos bedugnę. Abejingumas neleidžia
mums suvokti, kaip svarbu yra rasti Dievą dabar, šią
akimirką. Mūsų didžioji planeta Žemė, sklandanti kosmose, ir
mūsų žmogiškoji tapatybė nebuvo mums duota tam, kad
praleistume čia keletą metų, o paskui išnyktume nebūtyje.
Veikiausiai esame skirti giliai apmąstyti ir suprasti egzistencijos
paslaptį. Gyventi nesuprantant gyvenimo tikslo yra kvaila,
kvaila ir laiko švaistymas. Gyvenimo paslaptys supa mus iš
visų pusių, ir Dievas apdovanojo mus intelektu, kad rastume
.jų sprendimus
Ieškodamas ilgalaikės meilės, supratau, kad Dievas
mane myli visais įmanomais būdais. Jis mylėjo mane kaip
.motiną, tėvą ir draugą
Ieškojau to amžino draugo, kuris pranoksta visus kitus
,draugus
Ir apie tą didį mylimąjį, kurį dabar matau spindintį
kiekviename maloniame ir mylinčiame veide. Tas dieviškasis
draugas niekada manęs nenuvylė ir niekada manęs
.nenuvylė
Dievas yra už visko, kas egzistuoja. Turėtume gerbti
savo tėvus ir su jais elgtis maloniai, bet mylėti Dievą visa
širdimi ir siela. Turime pripažinti gyvybiškai svarbaus ryšio
.su Juo svarbą, negaišdami daugiau laiko
Kai miegame, nežinome, ar pabusime, ar ne. Po vieną
paliekame šią žemę, bet ši mintis neturėtų kelti nerimo. Kai
mirštame, esame pašaukti atgimti žemėje ir pradėti naują
.gyvenimą nuo ten, kur jį baigėme
Gyvenimą matau kaip bangų susidarymą ir išnykimą
vandenyno paviršiuje. Žmogaus banga kyla iš dieviškojo
vandenyno paviršiaus jam gimstant, o mirties metu ji ilsisi
Dievo širdyje. Supratau šią tiesą ir žinau, kad niekada iš

tikrųjų nemirštu, nepaisant kūno mirties. Nes nesvarbu, ar
ilsiuosi dieviškosios dvasios vandenyne, ar pabudęs
fiziniame kūne, esu viena su kosminiu vandenynu. Kad
aukščiausios laimės neįmanoma rasti pasaulyje. Tuo pačiu
metu mums nereikia bėgti į mišką ieškant tikslo. Dievą
galime rasti šiose kasdienio gyvenimo džunglėse – tylos
.urvo gelmėse

Žmonės gali padaryti daug klaidų, tačiau jie yra sukurti
pagal dieviškosios dvasios paveikslą. Dievas sukūrė šį iliuzinį
žemiškų malonumų pasaulį tik vienam tikslui: kad žmonija
suprastų, jog tai tėra kosminė drama, atsisakytų iliuzijų ir
mylėtų tik Dievą. Tai yra tiesa, ir kitaip negali būti. Kodėl
Dievas sukūrė mus mylėti savo šeimos narius, tik tam, kad
pamatytume juos po vieną nuo mūsų paliekančius? Šie
įvykiai nutinka tam, kad suprastume, jog tai Dievas mus iš
.tikrųjų myli labiau nei visi tie, kuriuos mylime

Gyvenimas yra judančių vaizdų serija, tačiau šią tiesą
sunku suvokti, nes iliuzijos atrodo tikros, o realybė – kaip
iliuzijos. Pasaulis kiekvieną naktį, mums miegant, išnyksta iš
mūsų sąmonės, galbūt tam, kad suprastume, jog fizinė
.visata nėra tikra

Ši miego pamoka skirta ne tam, kad mus gąsdintų, o
tam, kad paskatintų mus ilgėtis Dievo tiesos. Niekas negali
patenkinti sielos, išskyrus Dievą ir Jo meilę. Dievo Dvasia yra
neprilygstama tiesa. Nėra tokio dalyko kaip netikra, o tai, kas
tikra, negali būti netikra. Išmintingieji supranta šią spindinčią
.tiesą

Praėjo daug mūsų gyvenimo metų, o liko tik metai,
savaitės, dienos ir valandos. Kam švaistyti laiką dalykams,
kurie nėra naudingi? Turėtume trokšti bendrauti su Dievu
dieną ir naktį ir būti visiškai nuoširdūs šiame troškime, kol
nesibaigs skirtas gyvenimo laikas ir mes nepaliksime šios
.žemės nieko reikšmingo nenuveikę

Tą pačią akimirką išvydau didžią Dievo šviesą,
gaubiančią visą kūriniją. Koks neapsakomas džiaugsmas!

!Kokia nuostabi šviesa

Mano Dieve, dėkoju Tau ir lenkiuosi Tau už šiuos gausius
palaiminimus jausti Tavo buvimą

Telaimina visus vienodai, kad galėtume suvokti, jog Tu
esi galutinė tiesa visatoje ir kad Tu esi mūsų galutinis tikslas,
.už kurio nėra jokio kito tikslo

Turime Jį mylėti ir kalbėtis su Juo kiekvieną savo
gyvenimo sekundę – darbe ir ramybėje, judesyje ir tyloje – su
giliu maldavimu ir degančiu ilgesiu. Tada pamatysime, kaip
pakyla ir išsisklaido iliuzijos šydas. Dievas yra su mumis
kiekvieną mūsų gyvenimo akimirką. Tie, kurie Jį apmąsto ir
su juo susiderina, mato Jį gėlių grožyje, gerų sielų kilnumoje,
didingose ir kilniose emocijose bei gražiuose sapnuose.

Galiausiai Jis išnirs iš už storų šydu, kad pasakytų
:kiekvienam nuoširdžiam ieškotojui

Mes jau seniai esame atskirai, nes norėjau, kad tu man,,
savo noru atiduotum savo meilę. Sukūriau tave pagal savo
paveikslą ir laukiau, kol tu pasinaudosi savo laisve ir pats
“.atiduosi man savo meilę

Turime prašyti Dievo, kad Jis suteiktų mums amžiną ir
ilgalaikę Jo dieviškosios meilės dovaną. Bet kas gali rasti šį
mylintį Dievą be pastangų? Jei įdėsite 25 procentus
pastangų, visa kita priklausys nuo Dievo ir jūsų dvasinio
vadovo. Nieko neprašau sau, nes visi nuopelnai priklauso
Dievui, viso gėrio ir malonės šaltiniui. Telydi jus Jo malonė,
tebūnie su jumis Jo sąmonė ir tegul suvokiate Jo buvimo
.gausą jumyse ir visur aplink jus

Dievas mums neatsako iš karto, nes mes dvejojame
parodyti, kiek Jo trokštame. Neturėtume bijoti Jo artintis, bet
laikyti Jį savu, savo Mylimuoju ir be paliovos Jo ieškoti savo
mintimis, veiksmais, širdimi ir protu, ir mes rasime Jį kaip
.didžiausią saugumo ir ramybės prieglobstį šiame gyvenime

Viešpatie, aukoju Tau šią gerų sielų puokštę, kad jos
papuoštų Tavo artumo šventyklą. Lydėk šias sielas, kurios
yra Tavo šeima ir Tavo mylimosios. Mes giedame Tavo
palaimintąjį vardą. Išsklaidyk nežinojimo tamsą savo šventa
šviesa. Išvaryk niūrumą iš mūsų protų spindinčia, beribe
Tavo būties šviesa. Mes esame Tavo, kad ir kokios būtų
mūsų aplinkybės. Apsiskleisk mums, o Didybės ir Dosnumo
Viešpatie. Palaimink kiekvieną iš mūsų. Priimk mūsų
ilgesingų minčių šnabždesius ir mūsų mylinčių širdžių
ilgesingą dūžį. Tau aukojame visą meilę, garbę ir ilgesį, nes
.Tu esi mūsų mylimasis ir viskas, ką turime šioje visatoje
Palaimink mus Savo malone Sugriauk troškimų sienas,
kurios skiria mus nuo Tave. Būk dieviškasis Karalius,
sėdintis virš visų mūsų siekių. Tegul Tavo šlovės šviesa
pasklinda po platų pasaulį. Palaimink mus visus. Pripildyk
mus Tavo buvimo kvapu. Ir leisk mums vis labiau suvokti,
kad Tu visada buvai su mumis, Tu esi su mumis dabar ir Tu
.būsi su mumis amžinai

Dėkojame Tau už malonę ir meilę, kurią suteikei savo
atsidavusiems pasekėjams, kurie trokšta Tavo artumo ir
nekantriai laukia Tavo buvimo. Tikimės, kad Tavo mokinių
ratas augs, kad galėtume švęsti Tavo palaimingą buvimą ir
.džiaugtis Tavo artumu

Palaimink mus, kad galėtume atverti savo širdis vienas
kitam ir apvalyti savo ketinimus, kad būtume verti Tavo
globos ir rūpesčio. Atsiskleisk vidumi ir išore, suvienyk mus
visus ir tos vienybės šviesoje atpažinkime Tavo unikalią
.egzistenciją

Su vieningų širdžių nuoširdumu ir darnių sielų ilgesiu
mes lenkiamės prieš Tave, prašydami Tavo pagalbos,
vadovavimo ir nuolatinio Tavo buvimo mūsų sielose
.suvokimo

Tegul amžina meilės ugnis ryškiai dega mūsų širdyse ir
tegul mes jaučiame Tavo artumą mums dabar ir amžinai, o
!mūsų Viešpatie, o mūsų Mylimieji

Aukščiausias troškimas ir psichinės kapsulės

Didi yra Dievo šlovė. Jis yra tiesos esmė ir Jį galima rasti šiame gyvenime. Žmonių širdyse yra daug maldų ir prašymų: dėl pinigų, šlovės, sveikatos - visokių maldų. Tačiau malda, kuri turėtų būti pirmoji ir svarbiausia kiekvienoje širdyje, yra už Dievo artumo pajautimą. Eidami gyvenimo keliais tyloje ir užtikrintumo kupini, turime suvokti, kad Dievas yra galutinis tikslas, galintis mus patenkinti ir išpildyti mūsų troškimus, nes Dieve slypi atsakymas į kiekvieną širdies troškimą.

Kai savo pastangomis negali išpildyti troškimo, kreipiesi į Dievą maldoje. Taigi kiekvienas tavo ištartas prašymas atskleidžia viduje slypintį ilgesį. Bet kai randi Dievą, visi troškimai išnyksta ir visi norai išsipildo.

Pasaulietiški troškimai kyla iš klaidingų supratimų apie gyvenimo prasmę. Ši žemė nėra mūsų tikrieji namai. Šventraščiai mums sako, kad priklausome Dievui, kad esame sukurti pagal Jo paveikslą ir kad Jo valia yra, kad grįžtume prie savo dieviškosios kilmės. Ko žmonija nesuvokia, tai kad jei negrįš prie savo dieviškojo šaltinio, bus priversta kovoti, kad išpildytų nesuskaičiuojamus troškimus. Įsivaizduokite! Tiesa, kad žmonės negali neturėti troškimų, ir nėra nieko blogo juos turėti. Tačiau dauguma žmonių troškimų trukdo išsipildyti galutiniam troškimui grįžti pas Dievą. Taigi jie kenkia žmogaus laimei. Jei žmonija netrokšta Dievo ir Jį neranda, ji ir toliau degs ilgesiu to, kas, jos manymu, atneš jai laimę. Tačiau visų troškimų išsipildymas ateina automatiškai tiems, kurie randa Dievą.

Yra dvi troškimų kategorijos: tie, kurie padeda mums rasti Dievą, ir tie, kurie trukdo mums Jį rasti.

Pavyzdžiui, jei kas nors jus įskaudino, galite jausti keršto troškimą. Tačiau jei įveiksite šį troškimą, pasinaudodami aukštesne ir priimtinesne meilės galia, būsite panaudoję tą patį įrankį, kuris padės jums rasti Dievą. Visi troškimai turėtų būti išpildyti kilniu būdu, nes kai jie išpildomi žemiškomis priemonėmis, troškimai dauginasi kartu su rūpesčiais ir kančia. Jei išmoksime visus savo troškimus aukoti Dievui, Jis stengsis išpildyti mūsų gerus troškimus ir pašalinti žalingus bei destruktivius. Nėra didesnės apsaugos nei švari sąžinė ir nėra geresnės gynybos nuo gyvenimo smūgių nei kilnių ir didingų troškimų turėjimas.

Kai suvokiame, kad mumyse gyvena tobulas Dievo paveikslas, išsipildo visi mūsų troškimai. Tame šventame suvokime, kuris pranoksta visus žemiškus lobius ir turtus, nesudrebėsime, net jei jums būtų duotas visas pasaulis. Nei pagyrimas neįkveps jumyse pasididžiavimo, nei priekaištai nepakenks, nes patirsite Dievo džiaugsmą savyje, ir tai bus svarbiausias dalykas jūsų gyvenime.

Visų pirma turėtume prašyti Dievo vadovavimo, bandydami įgyvendinti savo teisėtus troškimus, ir tai yra geriausias būdas gauti atsakymus į visas mūsų maldas. Tačiau maldavimas turi būti pašalintas iš maldos. Senasis maldos būdas turi pasikeisti, ir mes turime kreiptis į Dievą su visišku pasitikėjimu ir nepajudinamu tikėjimu, kad Jis mus girdi ir patenkins mūsų prašymus. Dievas nenori, kad mes atsisakytume savo valios - net kai meldžiamės Jam, - nes ta valia yra brangiausia dovana, kurią gavome iš Jo maloningos rankos, šventa teisė, kurią Jis mums numatė nuo pat mūsų sukūrimo akimirkos.

Žinoma, reikia atskirti pagrįstas ir nepagrįstas maldas bei troškimus. Atminkite, kad troškimas yra

galia; jei tvirtai laikotės troškimo - gero ar blogo, naudingo ar žalingo - ir dieną naktį jame pasineriate, jis galiausiai išsipildys. Todėl reikia būti atsargiems ir vengti puoselėti žalingus troškimus, nes jie bus įgyvendinti, tačiau atneš didžiulę žalą ir nepavydėtiną kančią.

Laikui bėgant pastebėsite, kad nors jūsų troškimai išsipildo, jūsų širdis lieka tuščia ir patirsite vidinį maištą. Įsivaizduokite, kad jūsų virškinimo sistema silpna, tačiau trokštate kepto maisto. Žinoma, kiekvieną kartą ją valgydami jausite skausmą, nepaisant malonumo, kurį patiriate mėgaudamiesi juo. Taigi, jausitės taip, lyg būtumėte padarę klaidą. Išmintis liepia naudoti išvalgumą, kad atskirtumėte gerus norus nuo blogų, o kai tai pasiekama, tie neteisingi norai neturėtų būti išpildyti. Žmonės turi vidinę išvalgumo galią ir visada turėtų ja naudotis, vadovuodami savo gyvenimą pagal sąžinės diktuojamą principą, kuris yra Dievo balsas.

Neišsipildę troškimai tūno širdyje. Kokia žala juos ten puoselėti? Štai atsakymas:

Kiekvienas troškimas susideda iš specifinių jėgų: arba gerų, arba blogų, arba abiejų. Kai žmogus miršta - tebūna jam Dievas pasigailėjęs - šios jėgos nemiršta nepaisant kūno irimo ir irimo. Jos lydi sielą visur, kur ji keliauja, koncentruotų dvasinių kapsulių pavidalu. Kai žmogus atgimsta naujame įsikūnijime, šios kapsulės arba psichinės tabletės pasireiškia kaip elgesio tendencijos. Taigi, žmogus, miręs kaip alkoholikas, atgimęs atsineša polinkį į alkoholį, ir šis polinkis išlieka tol, kol jis įveikia potraukį alkoholiui. Tai taikoma ir kitiems dalykams.

Net ir mažiausi vaikai pasižymi bruožais, įgytais iš praeities gyvenimų. Kai kurie vaikai kenčia nuo stiprių pykčio priepuolių. Kiti yra blogo būdo. Žinoma, Dievas

jų tokių nesukūrė. Neišpildyti praeities gyvenimų troškimai suformavo šias psichologines tendencijas, ir dėl jų siela atrodo šiek tiek keista, net jei ji sukurta pagal gryną Dievo paveikslą. Jei Dievo paveikslas žmoguje šiame gyvenime yra iškreiptas dėl pykčio, baimės ar geismo, ir šios savybės nėra įveiktos dabar, tada jie atgims su jomis (arba atgims su jomis), nešdami šių apgailėtinų polinkių naštą, kol jų neįveiks šiame ar būsimuose įsikūnijimuose. Nuo jų nėra pabėgimo, kol jos nebus įveiktos.

Todėl geriau dabar išpildyti visus norus arba juos užkariauti

Geriausias būdas kartą ir visiems laikams atsikratyti tokių troškimų yra patirti aukščiausią dieviškąjį džiaugsmą. Priešingu atveju šie užgniaužti troškimai ir neišsipildę ilgesiai persekios ir kankins sielą.

Žmogus turi suvokti, pasitelkdamas išvalgumą ir išmintį, kad tik Dievas gali suteikti tyrą ir ilgalaikę laimę

Dažniausiai troškimai lieka paslėpti pasąmonėje. Galėtumėte manyti, kad jie išblėso, bet taip nėra; tai viena iš gyvenimo paslapčių, kuri pati savaime yra didelė paslaptis.

Tačiau paslaptis išsisklaido, kai analizuojame gyvenimą ir apmąstome jo prasmę. Jei kiekvieną dieną trumpam tyliai pasėdėtumėte ir apmąstytumėte save, pamatytumėte, kad turite daug neišsipildžiusių troškimų. Šie troškimai yra tarsi mirtini mikrobai, kuriuos žmogus nešiojasi su savimi visur, kur eina, tiek šiame, tiek kitame gyvenime.

Geriausias kelias į priekį - išmintingai pasirinkus, atpažinti žalingus šio gyvenimo troškimus ir sutelkti pastangas į gerų troškimų įgyvendinimą. Jei jaučiate norą nusižudyti ar padaryti ką nors blogo, turite jį

išvaryti dabar. Mintimis ir darbais įtikinkite save, kad savo sieloje turite dieviškumo kibirkštį, ir prisiminkite, kad esate sukurti pagal Visagalio paveikslą ir todėl turite galią peržengti savo fizinę prigimtį ir įpročius.

Mažiau prisiriškite prie prabangos ir labiau atsiribokite nuo troškimų, ir laimėsite gyvenimo kovą. Jei kenčiate nuo nepakeliamo skausmo, stenkitės kiek įmanoma labiau atsiriboti nuo fizinio sąmoningumo. Įžvalgumo dėka galite įveikti pojūčius. Išmintingas įžvalgumas yra ugnis, kuri sudegina žalingus troškimus ir destruktyvius apetitus, paversdama juos pelenais.

Įprasta, kad žmonės laiko senus, susidėvėjusius ir nereikalingus daiktus namų kampe ir kartkartėmis juos tvarko bei valo. Panašiai ir jūsų sąmonės kampe slypi daugybė troškimų, kurie vieną dieną gali sukelti didelių problemų, jei su jais tinkamai nesusitvarkysite.

Savęs analizė yra labai svarbi dvasiniame kelyje. Galite būti neapykantos kupini, irzlūs arba greitai supykti. Jei taip, šios jūsų sąmonėje sukauptos savybės yra jūsų praeities veiksmų rezultatas. Norėdami išvalyti savo psichiką nuo šių netvarkingų, susidėvėjusių baldų, turite pradėti nuo teigiamų, konstruktyvių veiksmų ir ugdyti meilę kitiems. Kuo labiau mylėsite žmones, tuo labiau jie mylės jus ir jūs jausite jų meilę. Tačiau jei juos kritikuosite, net ir sau pačiam, jie pajus tą kritiką ir sustiprės, todėl jums ją gražins!

Tarkime, kad senas priešas mirė, bet jūs vis dar jaučiate jam apmaudą ir neapykantą. Jūs kentėsite dėl šio kartėlio, o žalingas jo poveikis pasireikš jūsų kūne ir protu. Geriau atleisti jam dėl Dievo, nes taip darydami išsivaduosite iš piktų keršto troškimų, kurie

griauna jūsų ramybę ir sugriauna jūsų tylą. Neapykantos kaupimas ant neapykantos arba atsakymas į priešiškusumą neapykanta ne tik sustiprina jūsų priešų priešiškusumą jums, bet ir nuodija jūsų pačių kūną bei emocijas. Todėl atleiskite su gražiu atleidimu.

Kartkartėmis žmogus turi viską palikti ir pabūti vienas su savimi, kad apmąstytų gyvenimo prasmę. Dauguma žmonių blaškosi tradicijų ir madų srovėje. Iš tikrųjų jie niekada iš tikrųjų negyveno savo gyvenimo, o pasaulio. Ką jie pasiekė ir kur atsidūrė?

Todėl žmogui išmintinga retkarčiais atsiriboti nuo kasdienių rūpesčių ir „pareigų“, kad nuramintų savo proto sumaištį ir pabandytų suprasti jos esmę bei nustatyti tikslą, kurį nori pasiekti.

Atminkite, kad didžiausias liudijimas, kurį galite gauti, yra jūsų sąžinės liudijimas: neabejotinas ir neklystantis jūsų sielos balsas. Tai, ką jums sako jūsų sąžinė, yra tai, kas jūs iš tikrųjų esate, be pagražinimų ar maskavimo.

Pagalvokite apie Jėzaus Kristaus galią, kuris pasakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, kaip daryti tai, ko nežino“.

Ir pagalvokite apie didįjį Pranašą, kuris pasakė: „Argi nepasakysiu jums, kas pakelia žmogaus rangą?“ Jie atsakė: „Taip, o Dievo Pasiuntiny.“ Jis tarė: „Būkite kantrūs su tuo, kuris jūsų neišmano, duokite tam, kuris nuo jūsų slepiasi, palaikykite ryšius su tuo, kuris nutraukia ryšius su jumis, ir atleiskite tam, kuris jums skriaudžia.“

Isiklausymas į savo apšviestos sąžinės balsą atneš šviesos į jūsų kelią ir palaiminimą jūsų gyvenimui. Kai širdyje pajusite stiprų norą išpildyti troškimą, pasitelkite savo išvalgumą ir paklauskite

savęs: „Ar tai geras, ar blogas troškimas, kurį siekiu išpildyti?“

Žmonių troškimus skatina daugybė veiksnių. Kai kas nors pamato naujo modelio automobilį, jis nori turėti panašų. Kai pamato naujo stiliaus namą, jis nori turėti panašų. Nauja mados tendencija tampa populiari, ir žmonės trokšta pirkti ir dėvėti tokio stiliaus drabužius!

Iš kur kyla troškimai? Valandų valandas mąščiau apie tai. Ar galite suskirstyti visus savo troškimus? Man pavyko juos visus surūšiuoti ir pasilikti tik gerus. Ir kai pasiekiau dieviškąją bendrystę, pamačiau, kad visi mano geri troškimai išsipildė iš karto. Šiandien kažko trokštate, o rytoj jūsų siela ilgisi kažko kito. Jūsų protas, kilęs iš Visagalio Dievo, negali būti patenkintas šio pasaulio gėrybėmis ir niekada nebus patenkintas, nes, mano brangus drauge, jūs praradote brangiausią ir vertingiausią savo sielos lobį - tą, kuris vienintelis turi galią patenkinti jūsų ilgesį ir išpildyti jūsų troškimus. Tas prarastas lobis yra Dievas.

Tiesa, kad yra gerų ar būtinų troškimų, ir kad turėtumėte stengtis juos įgyvendinti. Tačiau stengdamiesi įgyvendinti savo mažesnius troškimus, nepamirškite pirmiausia įgyvendinti savo didžiausio troškimo, susijusio su Dievu. Įsitikinimas, kad pirmiausia reikia įgyvendinti mažesnius troškimus ir pareigas, yra iliuzija ir apgaulė. Vis dar prisimenu, kad savo dvasinės kelionės pradžioje buvau linkęs atidėlioti ir reguliariai nementuoti, nors vis kartočiau sau, kad tam skirsiu laiko. Taip praėjo ištisi metai, kol supratau, kad neįvykdžiau to, ką sau pažadėjau. Iškart daviau sau įžadą, kad pirmiausia ryte nusiprausiu ir tada medituosiu apie Dievą. Tuo metu kasdienių užduočių buvo daug, ir nebuvo lengva nuo

jų pabėgti net trumpam. Todėl nusprendžiau pirmiausia atlikti savo dvasines pareigas. Ir taip išmokau puikią pamoką: mano pareiga Dievui yra svarbiausia, o tik tada imuosi kitų, mažiau svarbių pareigų.

Kodėl Dievas turėtų atverti žmonijai amžinybės vartus, jei žmonija teikia pirmenybę kitoms pareigoms ir rūpesčiams, o ne Dievui? Dievas įdėjo mumyse dvasinius sparnus ir tikisi, kad mes skrisime dvasios sferose. Šie sparnai yra mūsų dvasiniai troškimai, mūsų kilnios mintys ir mūsų nuoširdus ilgesys mūsų dieviškojo šaltinio.

Pirmiausia ieškokime Dievo. Neišmintinga teikti didžiausią reikšmę žemiškoms pareigoms, nes Azraelis bet kurią akimirką gali išsikviesti sielą, ir tada visos pareigos, įsipareigojimai, rūpesčiai ir prievolės nustos ir pasibaigs kartą ir visiems laikams. Tad kodėl taip tvirtai kabintis į gyvenimą?

Žmogus mano, kad mėgaujasi saugumu ir ramybe, bet staiga netenka mylimo žmogaus, praranda sveikatą ar darbą, ir saugumas bei ramybė nueina perniek!

Kokia didelė buvo mano meilė mamai! Maniau, kad ji visada bus su manimi, bet staiga supratau, kad ji mane paliko, kai buvau vaikas! Neturėtume bijoti mirties, o būti jai pasiruošę.

Gyvenimas nėra toks, koks atrodo. Nepasitikėkite juo, nes jis nepastovus, apgaulingas ir pilnas nusivylimų bei sudužusių vilčių. Tobulumo čia nerasite. Nenoriu jums pateikti nerealistiško gyvenimo paveikslo. Šis pasaulis nėra rojus. Tai dieviška laboratorija, kurioje Dievas išbando sielas, kad pamatytų, ar jos nugalės piktus troškimus gerumu ir pavers Jį - tai yra Dievą - savo didžiausiu troškimu, kad jos galėtų sugrįžti į Jo karalystę.

Gyvenimas knibžda visokių tragedijų ir komedijų, nelaimių ir džiaugsmų. Tai didžiulis, nuolat kintantis ir ryškus nesuskaičiuojamų formų gobelenas. Nėra dviejų visiškai vienodų dalykų. Kiekvieno žmogaus gyvenimas yra unikalus. Kiekvienas individas turi skirtingus bruožus, skirtingą mąstyseną ir skirtingus troškimus. Jei kiekvieną dieną patirtume tuos pačius išbandymus, pavargtume ir nuobodžiaujame. Net Rojus, jei jis visada būtų toks pat, prarastų savo patrauklumą. Mes mėgstame įvairovę ir diversifikaciją. Vyraujanti tradicinė Rojaus samprata yra visiškai klaidinga. Jei ji būtų tikrai nuobodi, Dievo šventieji ir šventieji vyrai būtų meldęsi, kad sugrįžtų į Žemę ir linksmintųsi! Rojus nuolat atsinaujina pačiu maloniausiu būdu, o Žemė dažnai nuolat atsinaujina, bet nuobodžiu ir nemalonių būdu.

Tačiau, nepaisant to, kad gyvenimas yra varginantis ir sunkus, dauguma žmonių prie jo pripranta, manydami, kad nėra kito būdo gyventi. Nesugebėdami palyginti šio gyvenimo su dvasiniu gyvenimu, jie nesugeba suvokti skausmo ir nuovargio, slypinčio šio pasaulio klostėse, masto.

Tiesą sakant, gyvenimas nėra tikras. Tai tik pramoga, nieko daugiau. Lygiai taip pat, kaip seni filmai yra išleidžiami vėl ir vėl, tie patys seni įvykiai kartojasi skirtingomis formomis. Ir nepaisant begalinio gyvenimo tęsinio, tos pačios temos, pristatytos praeities filmuose, yra kartojamos viena po kitos. Tikrai istorija kartojasi, o žmonės tėra artefaktai laiko muziejuose.

Leisti gyvenimui atskleisti savo staigmenas, priimti jas su džiaugsmu, objektyvumu ir atsiribojimu, neveikiant emocijų, tarsi žiūrint filmą. Nuoširdus juokas - nuostabus vaistas nuo visų žmonių ligų.

I gyvenimą reikia žiūrėti lengvai ir patogiai. Štai ko išmokau iš savo mokytojo. Dvasinio mokymosi jo atsiskyrėlio buveinėje pradžioje savo pareigas atlikau paniurusiu veidu, niekada nesišypsodama. Vieną dieną mano mokytojas tai pastebėjo ir pasakė: „Jei Dievas duos, viskas bus gerai! Ar tu laidotuvėse? Ar nežinai, kad rasti Dievą reiškia užmaskuoti rūpesčius ir užkasti visus liūdesius? Nežiūrėk į gyvenimą taip rimtai.“

Jis mane išmokė, kad žmogaus pareiga yra pakelti savo protą virš visų žemiškų rūpesčių ir rūpesčių, kad jis galėtų rasti visišką laisvę Dieve.

Norint drąsiai ir pasitikint savimi pasitikti gyvenimo iššūkius, reikia išlaikyti pusiausvyrą tarp džiaugsmo ir liūdesio, pelno ir nuostolių, pergalės ir nesėkmės.

Išlaikyti vidinę ramybę nepaisant visų įvykių yra geriausias būdas įveikti apgaulingus troškimus. To išmokau iš didžiųjų, kurių nepaveikė laiko peripetijos, bet kurie liko tvirti ir nekintantys iki galo. Net pranašai, kankinami, neprarado savo šventos sąmonės ir neleido niekam pavogti iš jų Dievo meilės. Dvasinis džiaugsmas pats savaime yra palaiminta apsauga ir didžiausia tvirtovė. Išbandymų ir vargų metu prisiminkite Dievo jums suteiktas palaimas. Jūsų siela yra šventa Dievo šventykla. Neleiskite nežinojimo tamsai suteršti tos tyros vietos. Kaip nuostabu būti dvasinio sąmoningumo būsenoje, gerbiamam, oriam, saugiam ir ramiam! Nieko nebijokite ir nieko nekęskite. Dovanokite savo meilę visiems. Pajuskite Dievo meilę ir matykite Jo buvimą visuose žmonėse ir tegul jūsų stipriausias troškimas yra Jo nuolatinis buvimas jūsų širdyje. Tai yra būdas gyventi taikoje ir ramybėje šiame pasaulyje. Tačiau sunku jausti šį pasitenkinimą savimi, kol nuožmūs

troškimų vėjai pučia per širdies oazę ir smarkiai purto jos medžius.

Troškimus formuoja žmogaus aplinka. Jie gimsta iš mūsų juslinių suvokimų ir yra ribojami tų suvokimų apribojimų. Lankantis kaimo mugėje patenkinamas troškimas šiek tiek jaudulio, tačiau apsilankius pasaulinio lygio parodoje ir pamačius visas skirtingas ekspozicijas, maža mugė praranda savo žavesį ir patrauklumą. Taigi, pirmiausia turime patirti bendrystės su Dievu džiaugsmą, kad galėtume palyginti tą džiaugsmą su mažesniais žemiškais malonumais. Tada troškimai bus aukštesnio pobūdžio. Troškimas yra begalinis; vos tik vienas troškimas išsipildo, kitas užima jo vietą. Bet kai randi Dievą, visi tavo troškimai išsipildo. „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta (ir tai, kas yra pas Dievą, yra geriau ir ilgalaikiškiau)“. Tad kodėl gi pirmiausia nesiekus didžiausio troškimo išsipildymo ir iš dosnios Dievo rankos negavus geriausio ir ilgalaikiškiausio?

Kai Dievas atsakys į ieškotojo maldą Jį pažinti, visi kiti jo troškimai bus išpildyti nedelsiant ir amžinai.

Kai kurie žmonės mano, kad neturi jokių troškimų!

Pastebėjau, kas dažnai nutinka, kai žmonės eina į turgų. Jie galbūt neturi konkretaus noro pirkti, bet staiga kažkas patraukia jų akį ir jie pagalvoja: „O taip, aš turiu tai nusipirkti!“

Net jei jie to iš karto ir nenuperka, tai dieną naktį sukasi jų mintyse, kol galiausiai tai padaro, net jei jiems tenka skolintis pinigų. Kurį laiką jie tuo mėgaujasi, bet pamažu jo žavesys blėsta, o džiaugsmas jį turėti mažėja, todėl jie trokšta kažko kito ir taip toliau.

Kartais sutinkame žmogų, kuris sako: „O, jei tik turėčiau tiek ir tiek pinigų (arba specialaus modelio automobilį, arba baseiną, ir pan.)“, ir vos tik tas noras išsipildo, kyla naujas troškimas kažko naujo.

Žmogaus troškimai iš esmės yra netobuli, todėl jie negali suteikti visiškos laimės savo savininkams.

Pasaulis bandys jus atitraukti nuo prisiminimo, kad vienintelis tikrai vertingas troškimas yra rasti Dievą. Tačiau jūs turite sau tai priminti kiekvieną dieną. Kai žmogus nusprendžia mesti rūkyti, persivalgyti, nustoti meluoti ar nustoti sukčiauti, jis turi būti ryžtingas savo sprendime ir nesvyruoti. Bloga aplinka sekina ir silpnina valią, sukurdama žmoguje klaidingus troškimus. Ji atima iš jų tai, kas geriausia, ir suteikia jiems tai, kas blogiausia. Tie, kurie gyvena su vagimis, tiki, kad tai vienintelis būdas gyventi. Tačiau bendravimas su gerais žmonėmis nukreipia protą į aukštesnius dalykus, todėl klaidingi troškimai nebegali gundyti žmogaus. Viskas šiame gyvenime keičiasi ir svyruoja. Tačiau kelios akimirkos gilaus apmąstymo ar studijų ir apmąstymų apie grynai dvasines temas bus įkvėpimo šaltinis, nunešantis nuoširdų ieškotoją per apgaulės ir iliuzijų vandenyną į dieviškus krantus, kur „joks nuovargis jų ten nepalies ir jie nebus iš ten išvaryti“.

(Didžiausias poilsis paruoštas tiems, kurie sunkiai dirbo, o tas, kuris negailėjo pastangų ieškodamas tiesos, jį laimėjo)

Tikroji laimė slypi Dievo ilgesyje ir nuolatiname galvoje apie Jį. Atkakliai ateina laikas, kai ta mintis tampa tokia tvirta ir nepajudinama, kad joks fizinis, protinis ar emocinis sielvartas negali atitraukti jūsų dėmesio nuo Dievo. Argi ne nuostabu gyventi suvokiant Dievą, galvojant apie Jį ir jaučiant Jį visą laiką, ir likti Jo nepajudinamo buvimo šventovėje, kur

nei mirtis, nei kas nors kita negali pavogti jūsų vidinės ramybės? (Tie, kurie tiki ir kurių širdys randa ramybę Dievo atmintyje. Iš tiesų, Dievo atmintyje širdys randa ramybę.)

Kai tampi atsparus visiems troškimams, mėgaujiesi amžinu buvimu

Gyvenimas iš tiesų keistas, nes viskas gali keistis. Todėl nereikėtų laimės laivo inkaruoti ant šio gyvenimo permainingų smėlynų. Mūsų laikas praeis, ir tai, ką matome dabar, vieną dieną išnyks. Pokyčiai yra priimtini tol, kol neleisite jiems jums pakenkti. O kai jie jums kenkia, vidinis neramumas, kurį patiriate, yra žinia jums, kad nebūtumėte apsėsti troškimų. Kai esate saugūs dieviškoje dvasioje, mėgaujates viskuo be prisirišimo ar priklausomybės. Todėl stengtis Jį pažinti yra nepaprastai svarbu tiems, kuriems rūpi; kitaip gyvenimas bus niokojantis nusivylimas, siaubingai sugriaus viltis.

Kai 1935 m. grįžau į Indiją, tikėjausi aplankyti vietas, kurias mylėjau vaikystėje, bet atvykęs supratau, kad viskas pasikeitė. Gyvenimo etapas buvo pertvarkytas kitaip. Didžiausią nusivylimą ir šoką patyriau aplankęs savo senus namus Aikapure, kur žaisdavau ir stebėdavau paukščius. Iš visko, ką prisiminiau, liko tik vienas medis. Toks jau tas gyvenimas! Pažįstami ir brangūs daiktai vienas po kito dingsta iš mūsų akių. Buvau pasiruošęs atiduoti bet ką, kad pamatyčiau mūsų namus tokius, kokie jie buvo vaikystėje. Ir vis dėlto Dievas išpildė mano norą, nes vėliau regėjime pamačiau namą, kuriame maudėmės baseine, o tada užlipau laiptais aukštin, atsiguliau ant lovos ir valgiau mangus, kaip ir prieš daugelį metų.

Troškimus dabar reikia labai atidžiai ištirti ir išnagrinėti, gerai surūšiuoti ir pasilikti tik gerus,

neleisti net tiems geriems troškimams užgniaužti svarbiausio troškimo Dievui.

Tas troškimas turi išlikti gyvas ir degantis, ir neturi būti leidžiama jam išblėsti ar užgesti. Žmogus yra didelės iliuzijos apimtas, kai prašo Dievo išpildyti jo žemiškus troškimus, bet neprašo Jo jam apsireikšti. Įsivaizduokite vaiką, kuris nuolat reikalauja, kad tėvai patenkintų jo prašymus, o kitaip apie juos neklausia ir apie juos negalvoja. Tai yra nedėkingumas ir jų gerumo neigimas, ir tai yra pamoka tiems, kurie apmąsto...

Kai pritaikoma ši gyvenimo knyga, žmogų lydės tik dvasinės žinios, įgytos per žemiškąją kelionę. Todėl Dievas turi visada būti mūsų mintyse, nuolat Jį šauktis ir niekada Jo nepamiršti, jei iš tikrųjų rūpinamės savo dvasine ateitimi. Kai esame bendrystėje su Dievu, pamatysime, kad visi troškimai išsipildo paslaptingu būdu. Tačiau pirmiausia turime ieškoti Dievo. Jis yra dosnus ir davė mums viską, bet mes Jį rasime tik tada, kai nepasitenkinsime Jo dovanomis, bet atsigręšime į patį Davėją. Mes Jį pažinsime tol, kol nuoširdžiai Jo sieksime, rimtai trokšime artintis prie Jo ir patirti Jo palaimintą buvimą.

Didžiausia kliūtis, su kuria susiduria žmogus, yra jis pats. Kai jis bando ramiai pasėdėti ir apmąstyti dvasinius dalykus, staiga kyla pasaulietiškos mintys, kurios blaško jį ir neleidžia pasiekti savo tikslo. Jis turi išmokti kontroliuoti savo mintis ir kūną, ir taip jis nešiosis nešiojamą rojų savo sieloje. Gyvenime ar mirtyje, danguje ar pragare - ta aukščiausia laimė jį lydės.

Turime nuoširdžiai melstis Dievui, išlieti savo didžiulį ilgesį, prašydami Jo širdies kalba, sielos troškimu ir sąžinės šnabždesiu, kad Jis mus išgirstų ir

mums atsakytų. Bet jei žmogus meldžiasi ne iš širdies ir tuo pačiu metu galvoja apie ką nors kita - apie ką, kaip Dievas žino, nėra to žmogaus pagrindinis rūpestis, - Jis neatsakys.

Pirmiausia turime turėti Dievą. Laikas atėjo. Negalime laukti, nes iliuzijos per galingos. Gyvenimas bėga greitai, ir gaila palikti šį pasaulį nežinant gyvenimo tikslo. Turėtume apmąstyti kiekvieną kartą, kai turime laisvo laiko akimirką. Net jei iš pradžių į jūsų maldas nebus atsakyta, nenusiminkite dėl Dievo gailestingumo, bet toliau melskitės. Nuoširdžiai melskitės ir pasitikėkite, kad į jūsų maldą bus atsakyta.

Savo gyvenime mačiau didžiausią Dievo atsiliepimo į maldą įrodymą. Tačiau tokiam atsakui reikia pastangų, nes niekas reikšminga neatsiranda be pastangų. Meditacija yra būtina norint atskleisti gyvenimo paslaptis ir patekti į Dievo karalystę.

Blogi įpročiai ir kiti blaškymosi veiksniai bandys pakenkti jūsų pastangoms ir susilpninti jūsų ryžtą. Tačiau jei norite būti laimingi, nukreipkite savo mintis į Dievą ir rasite Jį arti savęs.

Troškimai žemiškiems malonumams sukuria magnetinį traukos jėgą, kuri traukia žmogų į šią žemę, gyvenimą po gyvenimo. Grįžimas prie kūno tampa nereikalingas tiems, kurie savo troškimus rado Dieve. Kai tik jie nori išpildyti kokį nors troškimą, jie apie jį pagalvoja, ir tai jiems apsireiškia. Mano mama pasirodė man po mirties, ir aš buvau paguostas ją matydamas ir padėkojau Dievui už Jo gerumą. Tikrai, Jis yra Dosniausias ir Gailestingiausias. Jis išpildo mūsų troškimus, kad parodytų mums savo meilę ir dėkingumą, kai mes Jam skiriame pirmąją vietą savo širdyse.

Kai žmogus pasiekia Dievą, jis tampa gyvenimo ir likimo šeimininku. Mes negalime ilsėtis, kol dieviškasis buvimas nebus tvirtai įsitvirtinęs mūsų gyvenime. Jis suteiks mums viską, ko trokštame, ir išbandys mus.

Dvasiniame kelyje išbandymų ir kliūčių yra daug ir jos didelės, bet kai mes juos įveikiame, turime sakyti: „Viešpatie, Tu atsakei į mano maldas ir išpildei mano didžiausius norus, todėl mano širdis praturtėjo Tavo buvimu, o mano siela spindi Tavo šviesa.“ Ramybė tau

Altruizmas plečia sąmoningumą

Kai siunčiate gerus ketinimus kitiems, jūsų sąmonė išsiplečia. Kai galvojate apie savo artimą, kartu su ta mintimi išsiskiria ir dalis jūsų būties. Tačiau vien mąstymo nepakanka; turime būti pasiruošę mąstymą pritaikyti .praktikoje

Santuoka yra altruizmo pamoka. Du žmonės bando dalytis gyvenimu vienas su kitu. Tada gimsta vaikai, ir tėvai dalijasi su jais tuo, ką turi. Tačiau galvoti tik apie artimiausią šeimą ir nieką kitą (t. y. mane ir tave arba tik mus) yra .savanaudiškumo forma

Ateis laikas, kai mūsų mylimieji mus paliks; toks yra gyvenimo būdas. Tai primena mums, kad galutinis žmonijos tikslas yra praplėsti savo sąmonės ribas dirbant kitiems ir .dalijantis su jais gyvenimo palaiminimais

Altruizmas atneša savo savininkui daug palaiminimų ir didelės laimės, nes per altruizmą žmogus išsaugo savo laimę. Mano tikslas – padaryti kitus laimingus, nes mano .laimė kyla iš jų laimės

Negalime iš tikrųjų mėgautis pasiekimo skoniu, jei nesidalijame savo laime su kitais. Kalbu ne tik apie šeimos .narius, bet ir apie visus žmones

Turėtume galvoti apie kitus ir jiems padėti kiek įmanoma geriau. Tai nereiškia savęs nuskurdinimo, o veikiau nuoširdaus ir draugiško rūpesčio kitais rodymo bei noro .dalintis

Pirmiausia turime taikyti tiesos principus sau. Negalime išmokyti kitų altruizmo, jei patys nesame altruistai. Jei .pradėsime nuo savęs, tapsime geru pavyzdžiu kitiems Savo gyvenimą paskyriau tarnauti kitiems ir padėti jiems. Daug keliavau ir skaičiau paskaitas didelėms auditorijoms. Tačiau žinau, kad geriausiai kitiems tarnauju .per savo raštus ir mokymus

Minios ateina klausytis paskaitų, nebūtinai iš tikros
meilės. Žmonės ateina įkvėpimo ir dvasinės paguodos. Bet
aš noriu sielų, kurios ieško tiesos, kurios myli Dievą. Štai
kodėl aš sutelkiau ir toliau sutelkiu dėmesį į būtinybę
.medituoti apie Dievą

Visi rimti ir atkaklūs dvasinių siekių ieškotojai bus
.vainikuoti sėkme, jei ir toliau sieks troškimo ir stropumo
Turime mylėti Dievą visa širdimi, protu, siela ir jėgomis,
o savo artimą – kaip save patį

Ką reiškia mylėti Dievą visa širdimi, protu, siela ir
?jėgomis

Širdis reiškia jausmą, protas – susikaupimą, siela – gilią
dvasinę harmoniją meditacijoje, o stiprybė – visos energijos
.nukreipimą į Dievą

Tai reiškia mylėti Dievą visais savo jausmais, visu savo
susitelkimu meditacijoje, nukreipiant gyvenimo energiją arba
galią iš materijos į dvasią ir perkeltant dėmesį nuo kūno į
.Dievą

Neįmanoma mylėti Dievo be kontempliacijos, nes tik per
kontempliaciją galime suvokti savo dvasinę prigimtį kaip
sielą, amžinai ir amžinai susijusią su Dievu, kuris ją sukūrė
.pagal savo paveikslą

Turime savyje pastatyti sostą didingai Dievo meilei.
Nėra nieko svarbiau gyvenime. Nėra aukštesnio siekio, nei
mylėti Jį, kalbėti apie Jį ir šviesti kitus, kad jie Jį pažintų.
.Niekas daugiau iš žmonių nenoriu

Malonu dalintis savo dvasine patirtimi su tais, kurie
nuoširdžiai jos ieško. Niekas man nesuteikia didesnio
džiaugsmo, nei kalbėti su jais apie Dievą ir padėti jiems
.patirti Jo buvimą

Nuostabu mylėti Dievą ir Jo tarnus. Kai Jį surandame,
jaučiame Jo meilę kiekvieniame. Visatoje nėra didesnės galios
.už meilės galią

Matau Aukščiausiąjį Viešpatį, sėdintį danguose ir
vandenynuose, o savo sąmonės soste matau Jį esantį

manyje ir visų sielose, ir apkabinu Jį visomis Jo begalinėmis
.formomis ir apraiškomis kūrinijoje

Jeigu ne savanaudiškumas, pasaulis būtų rojus
Jeigu pasaulis atsisakytų savo pikto savanaudiškumo, mes
pamatytume rojų šioje žemėje

Karo užuomazgos slypi piktavališko savanaudiškumo
širdyje. Ankstyvieji žmonės pirmiausia naudojo akmenines
lazdas, kurios vėliau išsivystė į lankus ir strėles, kad
apsaugotų savo savanaudiškumą nuo kitų savanaudiškumo.
Vėliau buvo išrasti šautuvai ir pistoletai, po to kulkosvaidžiai,
o dar vėliau – bombos ir nuodingos dujos – visa tai tam, kad
.apsaugotų vienos žmonių grupės savanaudiškumą nuo kitos
Žmonijos destruktivus potencialas išaugo ir išsivystė
labiau nei konstruktyvus. Šis piktybinis furunkulatas –
piktavališko savanaudiškumo furunkulatas – galiausiai
sprogs. Deja, daug gyvenimų žus, kol žmonija pabus ir
supras, kad nacionalistinis savanaudiškumas yra ne mažiau
žalingas nei asmeninis savanaudiškumas. Tauta iš esmės
sudaryta iš mažų grupių, o tas grupes sudaro individai; reikia
.pradėti nuo savęs

Dėl šio pasibjaurėtino savanaudiškumo kyla karai,
sutrinka ekonominė pusiausvyrą, prasideda recesija, o vėliau
.– depresija

Sienos tarp šalių nėra fiksuotos, o pasaulio vyriausybės
.nuolat keičiasi

Egoizmas, siekiantis laimės neatsižvelgdamas į kitų
teises ir laimę, arba pažeidžiantis kitų teises ir interesus
.savo tikslais, sukelia skurdą, nelaimę ir kančią

Praturtėjimas kitų sąskaita yra didžiulė klaida.

Komunizmas, kuris išoriškai žada masėms gausą ir
klestėjimą, nepasiteisins ir vieną dieną žlugs, nes yra
pagrįstas prievarta ir asmeninių laisvių slopinimu (Pastaba:
šią paskaitą 1937 m. skaitė meistras Paramhansa, ir ši
.išvada iš tiesų išsipildė!)

Didieji žmonės propaguoja altruizmą, pagrįstą nuoširdžiu
dvasiniu noru duoti

Jei žmogus sutelkia dėmesį tik į savo rankas ir kojas ir
nepaiso galvos, smegenys neveiks taip, kad galėtų valdyti
motorinius įgūdžius. Visos kūno funkcijos turi būti
koordinuotos. Panašiai ir protai (sprendimus priimančios
asmens) tautos bei visuomenės turi dirbti koordinuotai su
rankomis ir kojomis (darbo jėga), nes jei interesai susiduria,
tvarka sugrius, įsivys chaosas ir atsiras kančių

Pasaulyje yra du mokytojai. Tas, kuris pasirenka Dievą
kaip savo vadovą ir mentorių, neturi ko bijoti. Tas, kuris
pasirenka Šėtoną kaip savo vadovą ir mentorių, labai kentės.
Daugumai žmonių šiame gyvenime raktinis žodis yra
„aš“. Tie, kurie turi dvasinį nusiteikimą ir polinkį, galvoja apie
kitus tiek pat, kiek apie save. Tie, kurie galvoja tik apie save,
užsitraukia aplinkinių priešiškumą ir pasipiktinimą. Tačiau
tie, kurie atsižvelgia į kitų jausmus ir interesus, pastebi, kad
kiti galvoja apie juos ir atsižvelgia į jų jausmus

Jei mieste yra šimtas žmonių ir kiekvienas iš jų bando
atimti iš kitų ką nors, tai kiekvienas turi devyniasdešimt
devynis priešus. Bet jei kiekvienas bando padėti kitiems, tai
kiekvienas turi devyniasdešimt devynis draugus

Taip gyvenau ir nieko nepraradau duodamas kitiems.

Tiesą sakant, viskas, ką daviau, man grįžo padauginta iš
Dievo malonės. Dabar nieko netrokštu, nes tai, ką turiu
giliai savyje, yra didingiau ir brangiau už viską, ką galėtu
pasiūlyti pasaulis. Žmogus iš tikrųjų siekia laimės, o kai
laimė pasiekama, aplinkybės, kurios ją veda, išnyksta.
Neturiu banko sąskaitos, nes mano vienintelė garantija
šiame pasaulyje yra geri jausmai, kuriuos žmonės jaučia
man. Netikiu jokiais kitomis žemiškomis garantijomis.
Tikrasis turtas slypi gyvenime savo brolių ir draugų širdyse.
Kai esame altruistai, tampame laimingi. Ir jei laikysimės
šio požiūrio, aplinkiniai bus paveikti mūsų elgesio ir bandys

mus mėgdžioti. Turime atsikratyti savanaudiškumo, kuris yra
.visų individualių ir nacionalinių blogybių šaknis

Šventasis pakilo į orą

Iš knygos „Indijos filosofija jogo gyvenime“

"Vakar vakare mačiau Jogiją kabančią kelių pėdų aukštyje ore."

Šia įdomia fraze mano draugas Upendra Mohanas Chaudhry pradėjo savo kalbą.

Ji entuziastingai nusišypsojo ir tarė: „Galbūt atspėjote jo vardą: ar neturite omenyje Bhaduri Mahasaya, gyvenančio viršutinėje žiedinėje sankryžoje?“

Upendra linktelėjo pritardamas, nors šiek tiek nusivylė, kad naujienos manęs nepasiekė per jį. Mano draugai žinojo, kaip man smalsu žinoti apie šventuosius, ir jie visada mielai supažindindavo mane su nauju.

Aš tęsiau sakydamas: „Jogos rezidencija yra labai arti mūsų namų, ir aš jį reguliariai lankau.“

Mano žodžiai sukėlė didelį Upendros susidomėjimą, nes susidomėjimas buvo akivaizdus jo veide, todėl pridūriau:

„Mačiau jį atliekant stebuklus. Jis įvaldė aštuonias senovės jogos kvėpavimo technikas, ⁽¹⁾ kurias užrašė išminčius Patandžalis. ⁽²⁾ Vieną dieną Bhaduri Mahasaya atliko Bhastrika Pranajamą priešais mane su tokia stulbinančia galia, kad pasijutau taip, lyg kambarį būtų užklupusi galinga audra! Vėliau jis nuramino šį audringą kvėpavimą ir liko nejudėdamas didingos sąmonės būsenoje. ⁽³⁾ Po šios audros tvyrojusi ramybės atmosfera buvo tokia skaidri ir nepamirštama.“

Upendros balse skambėjo netikėjimas, kai jis tarė: „Girdėjau, kad šventasis niekada neišeina iš namų, ar tai tiesa?“

Aš atsakiau: „Taip, tai tiesa! Jis jau dvidešimt metų praleidžia namuose. Tačiau jis sušvelnina griežto įstatymo, kurį pats sau nustatė per mūsų šventas šventes, apribojimus ir nueina į šalutinį taką, kur renkasi elgetos, nes šventasis Bahaduri garsėja savo geraširdiškumu.“

Jis paklausė: „Bet kaip šventasis gali kyboti ore, nepaisydamas gravitacijos dėsnio?“

Aš atsakiau: „Jogos kūnas praranda tankį, atlikdamas tam tikrus pranajamos kvėpavimo pratimus, ir tada jis gali skristi arba šokinėti kaip varlė. Net šventieji, kurie nepraktikuoja tradicinės jogos, sklendo ore, pasiekdami didingas padidėjusio Dievo ilgesio būsenas.“

Upendros akyse sužibo smalsumas, ir jis tarė: „Norėčiau sužinoti daugiau apie šį išminčių. Ar lankote jo vakarinius susirinkimus?“

Pasakiau: „Taip, aš dažnai jį lankau ir mane labai žavi jo greitas sąmojis ir nuostabi išmintis. Kartais mano juokas sugadina susibūrimo iškilmingumą. Nors šventajam tai nerūpi, jo mokiniai į mane žiūri piktai!“

Tą popietę grįždamas namo iš mokyklos užsukau į Bhaduri Mahasajos namus ir nusprendžiau jį aplankyti. Jogas gyveno nuošaliai, pirmame aukšte jį saugojo mokinys. Šis mokinys buvo labai išrankus lankytojams ir paklausė, ar turiu susitikimą su jo mokytoju. Tačiau mokytojas tuoj pat pasirodė žibančiomis akimis, taip apsaugodamas mane nuo išmetimo vietoje. Jis tarė mokiniui:

„Tegul Mukanda ateina, kada tik panorėjęs. Vieništumo taisyklė skirta ne mano, o kitų patogumui. Pasauliečiams nepatinka mūsų sąžiningumas, kuris griauja jų pasididžiavimą. Šventieji yra ne tik reti, bet ir gluminantys. Net Šventajame Rašte kartais randame juos sukeliančius gėdą kitiems.“

Sekiau paskui Bhaduri Mahasayą į jo paprastus viršutinius namus, iš kurių jis retai palikdavo. Meistrai paprastai ignoruoja pasaulio spindesį ir žavesį, pasitraukdami iš viešumos. Pasaulis retai skiria jiems dėmesio, kol jie tvirtai neišsitvirtina laiko metraščiuose, nes išminčiaus amžininkai neapsiriboja tais, kurie gyvena siauruose dabarties rėmuose.

Aš pasakiau: „Didysis išminčiau, tu esi pirmasis jogas, kurį pažįstu ir kuris visą laiką būna savo namuose.“

Jis atsakė: „Kartais Dievas pasodina savo šventuosius netikėtoje dirvoje, kad nemanytume, jog galime juos pajungti kokiai nors konkrečiai taisyklei.“

Šventasis sėdėjo sukryžiaęs kojas susimąstęs, jo gyvybingas kūnas ilsėjosi lotoso pozoje. Nors jam buvo daugiau nei septyniasdešimt, jo kūnas nerodė jokių senėjimo ar suglebimo požymių nuo ilgo sėdėjimo. Stiprus ir aukštas, jis buvo tobulas visais atžvilgiais. Jo veidas turėjo išminčiaus bruožus, kuris šventraščiuose apibūdinamas kaip kilmingas, su vešlia barzda, visada sėdintis tiesiai, jo ramios akys buvo nukreiptos į Dieviškąjį Buvimą.

Sėdėjau su šventuoju meditacijoje, ir po valandos mane pažadino jo švelnus balsas:

"Dažnai patenkate į ramybės būseną, bet ar pasiekėte tikrojo Dievo suvokimo būseną?"

Šventasis norėjo man priminti mylėti Dievą labiau nei medituoti ir pridūrė: „Nesupainiok priemonių su tikslu ir neverस्क priemonių savo tikslu“.

Jis pasiūlė man mangų ir, nepaisant jo rimtumo, su savo šmaikštumu, kuris man pasirodė juokingas, tarė:

„Žmonių troškimas būti vieningiems su maistu yra daug didesnis nei jų troškimas būti vieningiems su Dievu“

Šis žodžių žaismas privertė mane garsiai nusijuokti, o jo žvilgsnis sušvelnėjo meile, kai jis tarė: „Koks juokas!“ Jo veidas buvo rimtas, tačiau spindėjo palaiminga šypsena. Jo didelės, lotoso žiedus primenančios akys slėpė šventą, vidinę šypseną.

Šventasis parodė į kelis storus vokus ant stalo ir tarė: „Šie laiškai atkeliavo pas mane iš tolimos Amerikos. Susirašinėju su keliomis draugijomis, kurių nariai domisi joga. Jie iš naujo atranda Indiją, geriau ją suprasdami nei Kolumbas! Mielai jiems padėsiu, nes jogos pažinimas yra nemokamas, kaip saulės šviesa, visiems, kurie jo siekia.“

„Tai, ką išminčiai laikė būtina žmonijos išganymui, neturėtų būti atmesta dėl Vakarų. Rytai ir Vakarai yra panašūs dvasia, nepaisant skirtingos išorinės patirties, ir jie neturi jokios vilties pažangai ir klestėjimui, nepraktikuodami vieno iš dvasinių jogos kelių.“

Šventasis žvelgė į mane savo ramiu žvilgsniu, ir aš tada nesupratau, kad jo žodžiai buvo užmaskuota pranašystė. Net ir dabar, rašydamas šiuos žodžius, nesuprantu visos jo, regis, nekaltų užuominų prasmės, kad vieną dieną atnešiu Indijos mokymą į Vakarus.

Aš pasakiau: „O didysis išminčiau, kaip būtų nuostabu, jei parašytum knygą apie jogą žmonijos labui!“

Jis atsakė: „Aš mokau studentus, kurie kartu su savo mokiniais taps gyvomis knygomis, atlaikančiomis irimą, natūralius laiko pokyčius ir nenatūralias kritikų interpretacijas.“

Likome vieni su joga, kol vakare atvyko jo mokiniai, kai jis skaitė vieną iš savo neprilygstamų paskaitų. Tarsi švelnus potvynis, jis nušlavė klausytojų psichologines nuolaužas ir šiukšles ir

nuvedė juos pas Dievą. Jo nuostabūs palyginimai buvo pateikti nepriekaištinga bengalų kalba.

Tą vakarą Bhaduri tyrinėjo įvairius filosofinius viduramžių radžputų princesės Mirabai gyvenimo aspektus. Ši atsižadėjo prabangaus rūmų gyvenimo siekdama šventumo. Iš pradžių žymus asketas Sanatna Gosvamis atsisakė priimti ją kaip mokinę, nes ji buvo moteris, tačiau jos atsakymas privertė jį atsiklausti, kai ji pasakė:

„Pasakyk mokytojui, kad aš nepažįstu jokio vyro visatoje, išskyrus Dievą. Argi mes visos nesame moterys Jo akivaizdoje?“

(Yra šventa idėja, kad Dievas yra vienintelis teigiamas ir kuriantis principas visatoje, o Jo kūrinys tėra neigiama iliuzija.)

Mirabai buvo poetė, sukūrusi daug dvasinio džiaugsmo kupinų eilėraščių, kurie iki šiol laikomi vienu iš Indijos literatūros lobių. Vieną iš jų čia verčiu į anglų kalbą (jį į arabų kalbą išvertė Mahmoud Abbas Masoud):

Jei kūnas visada bus prausiamas, tai bus žinoma

**Būčiau tapęs liūtu jūrų viduryje
Jei jis suvalgys augalą, jis tikrai supras,
Išdidžiai įgaučiau ožkos pavidalą
Jei būtų suskaičiuotas rožančių skaičius,
atrodytų,**

**Aš šlovinau Dievą dideliais karoliukais
Jei tik stabai nusilenktų
Būčiau nusilenkęs kalnams ir uoloms
Jei tik būtų galima gurkštelėti pieno
Veršeliams ir jaunikliams paragauti
Jei žmonos palikimas reiškia
Tūkstančiai žmonių būtų nedelsiant
kastuoti savo noru**

**Viso to nepakanka, kad tai atskleistų
Ne, ir niekada nepavyks pakelti
uždangos**

Dievas pasirodys su viena sąlyga:

Širdies meilė ir ilgesys kaip ugnis

**Kai kurie mokiniai įdėjo rupijas į Bhaduri batą,
kuris gulėjo šalia jo, jam sėdint jogos pozoje. Ši
įprasta auka Indijoje yra pagarbos ir dėkingumo
išraiška, reiškianti, kad mokinyss padeda savo
materialinius turtus prie savo mokytojo kojų.
Maloningi draugai yra Dievo rūpesčio ir globos tiems,
kuriuos Jis myli, apraiška.**

**Vienas iš mokinių smalsiai pažvelgė į garbingąjį
mokytoją, kai šis atsisveikino, ir tarė: „Tikrai esi
nuostabus, Mokytojau! Tu atsisakei turtų ir asmeninio
komforto, kad ieškotum Dievo ir suteiktum mums
išminties“ (nes buvo gerai žinoma, kad Bhaduri
Mahasya jaunystėje atsisakė didžiulio šeimos turto,
kai tvirtai nusprendė eiti jogos keliu).**

**Šventasis atsakė: „Bet jūs darote priešingai!“
Mokytojo veido išraiška išreiškė švelnų priekaištą, ir
jis tęsė: „Aš atsisakiau kelių rupijų ir trumpalaikių,
nereikšmingų malonumų dėl meilės visuotinei
karalystei, kurios palaima yra beribė ir nesibaigianti.
Tad kaip galite sakyti, kad aš sau ko nors atėmiau?
Tai trumparegiai šio pasaulio žmonės, kurie iš tikrųjų
atsisako! Jie apleidžia šventą karalystę, kuriai
neprilygsta, geisdami menkų žemiškų malonumų,
kurie nei maitina, nei numalšina alkį!“**

**Juokiasi iš šio kontrastingo požiūrio į asketizmą
ir asketizmą: vienas vargšą šventąjį paverčia
turtingesniu ir iškilesniu už Krežą, o kitas didžiausius
pasaulio milijonierius paverčia skurstančiais vargšais,
kurie nežino, ką kenčia nuo skurdo pažeminimo.**

Mokytojas savo kalbą užbaigė ragindamas nepajudinamu tikėjimu, sakydamas: „Dieviškoji sistema tvarko mūsų reikalus ir organizuoja mūsų ateitį išmintimi, kuri pranoksta tai, ką siūlo draudimo bendrovės. Pasaulis pilnas nerimastingų žmonių, kurie pasitiki išorinėmis apsaugos priemonėmis. Jų skausmingos mintys yra tarsi randai ant kaktos. Vienintelis, kuris nuo pat gimimo davė mums oro ir pieno, žino, kaip diena iš dienos aprūpinti savo garbintojus viskuo, ko jiems reikia gyvenime.“

Pasibaigus studijų sesijoms, tęsiau lankymus pas šventąjį, ir tylus entuziazmas padėjo man suvokti dieviškąjį buvimą. Vieną dieną šventasis persikėlė į Ram Mohan Roy kelią, toliau nuo mūsų namų Gurbar kelyje, nes jo mylintys pasekėjai pastatė jam naują atsiskyrėlio buveinę, žinomą kaip Tajendramathas ⁽⁴⁾.

Nors tai, ką ketinu papasakoti šiuose memuaruose, dar per anksti, čia paminėsiu baigiamuosius žodžius, kuriuos man pasakė Bhaduri Mahasya. Prieš pat išvykdamas į Vakarus, nuėjau su juo atsisveikinti ir nuolankiai nusilenkiau, prašydamas atsisveikinimo palaiminimo. Jis tarė:

„Mano sūnau, eik pirmyn su Dievo palaiminimu ir pasiimk senovės Indijos šlovę kaip savo apsaugos skydą. Pergalė užrašyta ant tavo kaktos, ir tolimi didikai tave šiltai pasitiks.“

Šaltinis: Jogo autobiografija (Indijos filosofija jogo gyvenime)

– ...

Išnašos

(1) Ši kvėpavimo technika vadinama pranajama - tai gyvybinės jėgos arba veiklos (pranos) valdymas reguliuojant kvėpavimo procesą. Pranajama bhastrika („varpelis“) padeda nuraminti protą.

(2) Patandžalis yra didžiausias iš senovės jogos komentatorių

(3) 1928 m. paskaitoje Sorbonos profesorius Jules Bois teigė, kad prancūzų mokslininkai atliko eksperimentus su aukštesne sąmone ir pripažino jos egzistavimą. Jis apibūdino ją kaip „nesąmoningo proto atitikmenį Freudo koncepcijoje. Ši aukštesnė sąmonė apima talentus ir savybes, kurios žmogų paverčia tikru žmogumi, o ne tik išsivysčiusiu gyvūnu“. Prancūzų mokslininkas paaiškino, kad aukštesnės sąmonės pabudimą „reikia skirti nuo įtaigos ar hipnozės. Aukštesnės sąmonės egzistavimas yra filosofškai pripažintas ir iš esmės tai yra Emersono aprašytas aukštesnis „aš“, kurį mokslas pripažino tik neseniai“. Emersonas savo esė („Aukštesnioji siela“) rašė: „Žmogus yra šventyklos, kurioje slypi visa išmintis ir gėris, ir paprastai tai, ką vadiname žmogumi: valgantis, geriantis, sodinantis ir skaičiuojantis žmogus, veidas. Tačiau siela, kurios instrumentas ir išraiška jis yra, jei jai būtų leista pasirodyti per jo mintis ir veiksmus, mes būtume priversti nusilenkti, nes tada stovėtume prieš dvasinę prigimtį ir prieš visus dieviškuosius atributus“.

(4) Jo pilnas vardas buvo Tajnaramath Bhaduri, o „math“ hindi kalba reiškia garbinimo vietą, dažnai nurodant atsiskyrėlio buveinę ar vienuolyną. Tarp šventųjų, kurie „skrido kosmose“, buvo ir XVII amžiaus šventasis Juozapas iš Kupertino, kurio nepaprastą patirtį dokumentavo liudininkai. Šventasis Juozapas demonstravo baimingą pagarbą ir nuostabą pasauliui, o tai iš tikrųjų buvo Dievo prisiminimas ir gilus ryšys su Juo. Jo broliai vienuolyne neleido jam patarnauti prie bendro stalo, kad nenuskristų su porcelianu. Iš tiesų, šventasis negalėjo atlikti žemiškų pareigų, nes nesugebėjo pakankamai ilgai išlikti ant žemės! Kartais vien palaimintos statulos vaizdas pakakdavo, kad jis pakiltų į vertikalų skrydį, po kurio jis matydavo du šventuosius - vyrą ir akmenį - kylančius danguje.

Šventoji Teresė iš Avilos, dvasiškai iškili šventoji, taip pat jautė nerimą dėl fizinio iškilimo. Apkrauta daugybe administracinių pareigų, ji nesėkmingai bandė sustabdyti skrydžių bandymus, apie tai rašydama: „Priemonės yra bevertės, jei Dievas nori kitaip“. Šventosios Teresės kūnas, palaidotas Albos bažnyčioje, Ispanijoje, išliko nesugedęs keturis šimtmečius, jo kvapas priminė rožes, ir jam buvo priskiriama daugybė stebuklų.

(Šie stebuklai taip pat primena mums, kas minima Šventajame Korane ir kilniose pranašų tradicijose, pavyzdžiui, istoriją apie Olos Žmones ir prašymą Marijai, ramybė jai, papurtyti sausą palmės kamieną, kad nuo jo ne sezono metu kristų prinokusios datulės, ir kaip Dievas aprūpino Mariją, pagal tai, kas minima Surat Al Imran (Kiekvieną kartą, kai Zacharijas įeidavo pas ją į šventovę, rasdavo jos aprūpinimą. Jis sakydavo: „O Marija, iš kur tau tai?“ Ji atsakė: „Tai iš Dievo“), taip pat istoriją apie garbintoją Jurayj ir berniuką, kuris kalbėjo lopšyje, ir tris, kurie įėjo į olą ir uola pasitraukė nuo jų, ir kitus stebuklus)

Valios jėga ir aplinkos įtaka

Bėdos ir sunkumai kyla dėl to, kad žmogus nesuvokia savo praeities veiksmų, atliktų tam tikru laiku ir vietoje. Dabartinės kančios kyla iš minčių ir veiksmų, kuriuos jis išsakė, kurie įsišaknijo sąmonės dirvoje, sudygo ir davė .vaisių, panašių į tas mintis ir veiksmus

Vien dėl Dievo gyvenu ir dirbu. Nėra jokių žemiškų pagundų ar iliuzijų, kurios mane viliotų. Žvelgiau išminties ir įžvalgos akimis ir pramušiau apgaulės bei iliuzijų šydus. Tu taip pat turi suprasti, kad tavo apsilankymas šioje žemėje yra laikinas. Tu esi čia dėl vieno tikslo: išmokti reikalingas pamokas ir padėti visiems, kurie susidurs su tavo gyvenimo .keliu

Kiekvieną rytą prašau Dievo pasakyti man, ko Jis nori, kad daryčiau, ir tada matau, kad Jis veikia per mano rankas .ir mintis, ir viskas vyksta pagal Jo valią

Išbandymai ir sunkumai ateina ne tam, kad palaužtų žmogų ar paralyžiuotų jo valią, o tam, kad padėtų jam įvertinti Dievo didybę ir gerbti Jo įstatymus, per kuriuos jis gali pasiekti tikrąją laimę. Dievas nesiunčia šių sunkių išbandymų, nes juos pirmiausia sukūrė žmonės. Viskas, ko

reikia žmonijai, tai pažadinti savo sąmonę iš nerūpestingumo
.miego ir išlįsti iš nežinojimo tamsos į žinių šviesą
Mokykitės jausti ramybę, nes kuo daugiau tai darysite,
.tuo labiau jausite tą galią savo gyvenime

Yra aukštesnė jėga, kuri apšvies jūsų kelią ir suteiks
jums sveikatos, laimės, ramybės ir sėkmės, jei atsigręšite į tą
.dieviškąją šviesą

Dažniausiai mūsų pojūčiai žada trumpalaikius
malonumus, bet galiausiai atneša ilgalaikį skausmą ir kančią.

Tikroji dorybė ir laimė žada mažai, bet galiausiai suteikia
gryną ir ilgalaikį džiaugsmą. Štai kodėl vidinę, ilgalaikę laimę
laikau tikroju džiaugsmu, o laikinus juslinius malonumus –
.vien malonumais

Jei žmogus turi blogą įprotį, kuris jį vargina ir neleidžia
užmigti naktį, jis gali jo atsikratyti vengdamas bet ko, kas
galėtų jį sukelti ar stimuliuoti, nesikoncentruodamas į jį
bandydamas jį nuslopinti. Tai netiesioginis būdas su juo
kovoti. Tačiau yra ir tiesioginis, teigiamas būdas: nukreipti
mintis į gerą įprotį ir stengtis jį puoselėti, kol jis taps jo
gyvenimo dalimi, kuria galima pasikliauti ir būti
.priklausomam

Gero charakterio žmonės paprastai yra laimingiausi. Jie
nekaltina nieko dėl patiriamų rūpesčių ir problemų; vietoj to
jie priskiria jas sau ir laiko save asmeniškai atsakingais. Jie
puikiai supranta, kad niekas neturi galios jų padaryti
laimingus ar nuliūdinti, nebent jie leidžia kitų veiksams,
.žodžiams ir mintims daryti jiems teigiamą ar neigiamą įtaką
Sustingę žmonės yra nelaimingi. Jie visiškai bejausmiai,

kaip akmenys. Žmogus turėtų gyventi su visomis savo
mintimis, jausmais ir įžvalgomis, būti budrus ir dėmesingas
viskam, kas vyksta aplinkui, kaip įgudęs fotografas,
laukiantis geriausių progų užfiksuoti nuostabiausias
.gražiausias peizažų nuotraukas

Tikroji žmogaus laimė slypi nuolatiniame pasirengime
mokytis ir elgtis tinkamai bei pagarbiai. Kuo labiau žmogus

tobulėja, tuo labiau prisideda prie aplinkinių pažangos ir
.laimės

Nedaugelis analizuoja savo situaciją ir nusprendžia, ar
juda pirmyn, ar atgal Kaip žmonės, apdovanoti suvokimu,
išmintimi ir supratimu, mūsų didžiausia pareiga yra teisingai
panaudoti savo išmintį ir suvokimą, kad žinotume, ar judame
į priekį, ar atgal. Ir jei nesėkmė mus ištinka nuolat, neturime
.nusiminti ar prarasti vilties

Nesėkmė turėtų būti mūsų fizinio ir dvasinio augimo

.katalizatorius, o ne atgrasymo priemonė

Nesėkmė yra geriausias ir tinkamiausias metas pasėti

sėkmės sėklas

Nereikėtų gilintis į pralaimėjimus ir nesėkmes, o bandyti

vėl ir vėl, kad ir kokie gausūs ir kartūs būtų buvę ankstesni
bandymai. Kiekvienos naujos pastangos po nesėkmės turėtų

būti gerai suplanuotos ir intelektualiai stimuliuojančios. Be

to, reikėtų rasti pusiausvyrą tarp materialinių siekių ir

.dvasinių troškimų, neleidžiant vienam užgožti kito

Joks tikrai dvasingas žmogus negali apsieiti be

materialinės sėkmės. Ir niekieno materialiniai rūpesčiai nėra

tokie sunkūs, kad neleistų jam galvoti apie Dievą ir skirti

reikiamo laiko apmąstymams, tarnystei ir dvasinėms

.pareigoms

Lėtinis nevykėlis dar neišmoko gyvenimo pamokų, o

savanaudis spiritualistas save baudžia prarasdamas psichinę

.pusiausvyrą dėl materialaus gyvenimo nepagarbos

Jei žmogus visą savo darbą ir veiklą skiria tarnauti

kitiems ir atlieka tai su pasitenkinimo jausmu, jis tikrai

.nusipelno dėmesio ir dėkingumo

Neturime būti vienpusiški; verčiau turėtume

subalansuoti savo veiklą ir suskirstyti užduotis bei pareigas

pagal jų svarbą. Pareiga yra tai, ką žmogus atlieka su

džiaugsmu, o ne dėl materialinės naudos. Dvasinė ir

.moralinė pareiga gyvenime turėtų būti svarbiausia

Kiekvienas žmogus turi neišnaudotą potencialą. Jis turi visas reikalingas stiprybes. Pats protas yra aukščiausia galia, todėl jį reikia išlaisvinti nuo pasenusių ir ribojančių įpročių .bei sąvokų

Blogos mintys gali nuvesti žmogų į kenksmingą aplinką, kurioje jis gali reikšti save taip, kaip nori. Tačiau žmogus gali valios pastangomis pakeisti savo mintis ir sąmonę, taigi ir savo aplinką. Jei žmogus ilgą laiką būna kenksmingoje aplinkoje, ta aplinka pradeda jį sąsąmoningai paveikti. Laikui bėgant, jis galiausiai praranda laisvę pasirinkti sveiką ir visavertę aplinką ir tampa tos kenksmingos aplinkos .neigiamos įtakos objektu

Planetų ir žvaigždžių įtaka žmogaus gyvenimui kyla iš planetų ir žmogaus kūnų traukos ir atstūmimo sąveikos. Tie, kurie turi stiprią valią, yra suderinti su Dievu ir nelaukia, kol planetos ir žvaigždės suteiks jiems savo malonę. Jie tęsia savo kelionę kaip skvarbus meteoras, nepaveiktas išskyrus Dievo, kuris yra saulių Saulė ir Įstatymo bei sielų Viešpats, .kelrodę žvaigžde

Laiškai mokytojui Paramahansai nuo jo mokinių

Inner Culture“ XIV tome „

Laiškai, kuriuos išsiuntė jų autoriai iš skirtingų šalių, iš :kurių pateikiame šiuos duomenis

Norėčiau jus informuoti, kad per savo įdėmų jūsų mokymų skaitymą

Gavau dvasinį nušvitimą

Tas, kurio visada ieškojau

Tavo mokymai man atvėrė laimės duris

* * *

Kasdien praktikuoju tavo dvasines afirmacijas
Pastebiu, kad neigiamos mintys pamažu mažėja
Baimės išsisklaidė

Mėgaujuosi kiekviena savo gyvenimo akimirka
Ačiū už jūsų pagalbą

* * *

Gaunu daug palaiminimų
Iš tavo dvasinių mokymų
Nekantariai laikiu tavo minčių skaitymo
Stengiuosi tai pritaikyti savo gyvenime
Tavo pamokymai gražūs ir naudingi

* * *

Tavo nuostabioje filosofijoje randu
Kas įkvėpia susižavėjimą ir įkvėpimą
Nuoširdžiausia padėka už viską, ką man davei
Nuo pagalbos ir psichologinio komforto

* * *

Jaučiu didžiulį jausmą, kad jį gaunu kas savaitę
Apie naują pamoką iš tavo mokymų
Kiekvienoje pamokoje randu džiaugsmo ir nušvitimo

* * *

Ačiū iš visos širdies

“Kad padėčiau man suprasti savo vidinį „aš
Ir kad suvokčiau manyje slypinčias galias
Ir parodyti Dievo šviesą mano įžvalgai
Per pamokymus, kuriuos gavau iš tavęs

* * *

Vis dar prisimenu savo apsilankymą pas tave
Ji gyvena mano mintyse jau ketverius metus
Vis dar prisimenu tavo visišką tikėjimą Dievu
Ir tavo meilė žmonijai
Tai padėjo man pažinti save
Kai maniau, kad esu vienas
Neturiu draugų ir nė vieno, kuris man simpatizuotų
Tai suteikė man pasitikėjimo savimi ir pakėlė moralę
Tai įkvėpė mane drąsiai susidurti su gyvenimo
aplinkybėmis

* * *

Keturiasdešimt metų
Studijavau įvairias mokslo ir žinių sritis
Bet iš visų tų studijų nieko negavau
Apie kažką panašaus į tai, ko išmokau iš jūsų mokymų

* * *

Man labai naudinga skaityti jūsų mokymus
Jei didesnis skaičius žmonių

Jie studijuoja ir įgyvendina jūsų idėjas

Pasaulis, kuriame gyvename, būtų

Geriau nei yra

* * *

Norėčiau jums padėkoti iš visos širdies

Už palaiminimus, kurie atėjo į mano gyvenimą

Nuo tada, kai pradėjau skaityti jūsų mokymus
susikaupęs ir atidžiai

Ačiū, ir tegul Dievas laimina jūsų nuostabias pastangas

Ir jūsų darbas, skirtas tarnauti žmonijai

* * *

Kadangi prašiau tavęs melstis už mano sėkmę

Mano padėtis gerokai pagerėjo

Nuoširdžiai dėkoju ir tikiuosi, kad ir toliau melsitės

* * *

Kai gavau tavo paskutinę žinutę

Aš vis dar klajojau tamsiame abejonių miške

Ir jis nematė kelio iš to miško

Bet ačiū Dievui ir jūsų ypatingoms maldoms

Kelias tapo aiškesnis, o mano tikėjimas Dievu sustiprėjo

Mano padėtis pagerėjo visais atžvilgiais

Ir prašau visada prisiminti mane savo išklausytose
maldose

* * *

Tavo pamokymai man labai padėjo

Ir aš iš to gavau didžiulę naudą

Ir man tai buvo įrodyta neginčijamais įrodymais

Jūsų dvasinių teiginių ir pozityvaus mąstymo
veiksmingumas

Mane apima dėkingumas

Dėl sveikatos, džiaugsmo ir ramybės, kurią jaučiu

Jaučiu, kad kasdien darau pažangą meditacijoje

* * *

Jei ne tavo nuostabūs, įkvepiantys mokymai

Mano gyvenimas šiame žemiškame lygmenyje būtų
buvęs labai ribotas

Norėčiau padėkoti už jūsų ypatingą dėmesį

Kurią ji man davė per pastaruosius trejus metus

* * *

“Ačiū už žurnalą „Dvasinė kultūra

Kuriame kasdien randu palaiminimą ir sielos peno

Dėkoju Dievui, kuris mane supažindino su jumis ir jūsų
mokymais

* * *

Norėčiau padėkoti už jūsų mėnesinius laiškus

Paskutinė žinutė man pasirodė kupina įkvėpimo

Kad perskaityčiau tai savo mokiniams literatūros
pamokose

Jie teigiamai atsiliepė apie jo turinį

Tai buvo džiugi proga mums visiems

Mane labai sujaudino mintys, kurias išsakėte laiške

Taip stipriai, kad norėjau tuo pasidalinti su savo
mokiniais

Ši žinia sukėlė gilių apmąstymų būseną

Ir savęs tyrinėjimas sielos paslapyse

Jaučiu, kad tai padės man išspręsti problemas

Ir išmintingai bei pozityviai reaguoti į gyvenimo patirtį

* * *

Tavo mokymai neįkainojami

Nenoriu praleisti nė vienos tavo pamokos